

Memorandum

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

Ε Υ Γ Γ Ρ Α Φ Η.

Mit

erklärenden Anmerkungen

herausgegeben

von

K. W. Krüger.

Zweiten Bandes erstes Heft, fünftes und sechstes Buch.

Zweite Auflage.

Das Recht zu einer englischen und französischen Uebersetzung
dieses Werkes behält der Verfasser sich vor.

Berlin.

K. W. Krüger's Verlagsbuchhandlung.

—
1858.

Alle rechtmässigen Exemplare dieses Werkes führen hier den Stempel
und die eigenhändige Namensunterschrift des Verfassers.

H. Sinigaglia

PH
4452
1-2
1860
B. 2.

964710

L. L. a.

Θ Ο Υ Κ Υ Δ Ι Δ Ο Υ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε.

Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου θέρους αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυντο μέ-1
χρι Πυθίων. καὶ ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν ἐκ
Δήλου, ἠγησάμενοι κατὰ παλαιάν τινα αἰτίαν οὐ καθαρὸν ὄντας ἰε-
ροῦσθαι, καὶ ἅμα ἔλλιπες σφίσι εἶναι τοῦτο τῆς καθάρσεως ἢ πρότε-2
ρόν μοι δεδήλωται ὡς ἀνελόντες τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων ὀρθῶς
ἐνόμισαν ποιῆσαι. καὶ οἱ μὲν Δῆλιοι Ἀτραμύττιον Φαρνάκου δόντος
αὐτοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὤκησαν, οὕτως ὡς ἕκαστος ὤρητο.

Κλέων δὲ Ἀθηναίους πείσας ἐς τὰ ἐπὶ Θοράκης χωρία ἔξέπλευσε2
μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν, Ἀθηναίων μὲν ὀπλίτας ἔχων διακοσίους καὶ χι-
λίους καὶ ἰππέας τριακοσίους, τῶν δὲ ξυμμάχων πλείους, ναῦς δὲ τριά-
κοντα. σχῶν δὲ ἐς Σκιώνην πρῶτον, ἔτι πολιορκουμένην, καὶ προς-
λαβὼν αὐτόθεν ὀπλίτας τῶν φρουρῶν κατέπλευσεν ἐς τὸν Κολοφωνίων
λιμένα, τῶν Τορωναίων ἀπέχοντα οὐ πολὺ τῆς πόλεως. ἐκ δ' αὐτοῦ,2

C. 1. § 1. αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυντο μέχρι Πυθίων
der jährige Vertrag war erloschen und es war wieder Krieg bis zu
den Pythien. (Hl.) vgl. (Kr. zu) Clinton F. H. p. 214 s. u. Clarisse Spec. hist.
lit. p. 52 ss. Dem μὲν entspricht nicht Κλέων δὲ 2, 1, sondern die nächst-
folgende Erzählung. vgl. 5, 71, 1 u. Reg. zu Xen. An. unter μὲν. — ἐν τῇ ἐκε-
χειρίᾳ noch während des Waffenstillstandes 4, 117 ff. Clarisse p. 55.
— κατὰ παλαιάν τινα. κατὰ δὴ τινα παλαιάν Suidas, Phot. u. Etym. M.
vgl. Clarisse p. 57 u. zu 1, 24, 1. — ἰεροῦσθαι, ἰερωῶς ἀνακίεσθαι τῷ θεῷ.
(Sch.) ἱεροῦς νενομίσθαι Phot. p. 81. Ueber die Sache Boeckh Staatshaush.
I S. 540. II S. 82. Mythisches bei Plut. π. τῶν ἐκλελ. χρηστηρίων 5.

§ 2. τοῦτο, dass sie die Delier nicht weggeschafft; τό Reiske bei Abr.
p. 491. — ἦ. ἦν Reiske eb., Dobree u. eine Hs. Jenes wird mit ἀνελόντες
zu verbinden sein: durch welche sie — weggeschafft und damit recht,
dazu Genügendes, gethan zu haben glaubten. Es ist nicht, wie Gö.,
Hk. u. Pp. meinten (vgl. Kr. z. Dion. p. 119), nach Spr. 60, 5, 2, sondern
nach 51, 9, 2 zu erklären. — πρότερον 1, 8, 1. 3, 104, 1. (Huds.) — Φαρ-
νάκου, Statthalter der daskylitischen Satrapie. Kr. z. Dion. p. 353 u. Stud.
1 S. 95. — ὤκησαν. zu 1, 8, 1. — ὤρητο dazu geneigt war. vgl. 6,
78, 4. (Bl.) Schwerlich richtig; wohl vielmehr: aufgebrochen war. vgl.
8, 23. 1. (Arn.) vgl. 4, 43, 5. 74, 2.

C. 2. § 1. σχῶν ἐς. zu 1, 110, 2. — τῶν Τορωναίων verbinden
Manche mit λιμένα.

αἰσθόμενος ὑπ' αὐτομόλων ὅτι οὔτε Βρασίδας ἐν τῇ Τορώνῃ οὔτε οἱ ἐνόητες ἀξιόμαχοι εἶεν, τῇ μὲν στρατιᾷ πεζῇ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν, ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα ἐς τὸν λιμένα περιπλεῖν. καὶ πρὸς τὸ περιτείχισμα πρῶτον ἀφικνεῖται ὃ προσπεριέβαλε τῇ πόλει ὁ Βρασίδας, ἐντὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ προάστειον, καὶ διελὼν τοῦ παλαιοῦ τεύχους μίαν αὐτὴν ἐποίησε πόλιν. βοηθήσαντες δὲ ἐς αὐτὸ Πασιτελίδας τε ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων καὶ ἡ παροῦσα φυλακὴ προσβαλόντων τῶν Ἀθηναίων ἠμύνοντο. καὶ ὡς ἐβιάζοντο καὶ αἱ νῆες ἅμα περιέπλεον ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι, δείσας ὁ Πασιτελίδας μὴ αἱ τε νῆες φθάσωσι λαβοῦσαι ἐρῆμον τὴν πόλιν καὶ τοῦ τειχίσματος ἀλίσκομένου ἐγκαταληφθῆναι, ἀπολιπὼν αὐτὸ δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι φθάνουσιν οἱ τε ἀπὸ τῶν νεῶν ἐλόντες τὴν Τορώνην καὶ ὁ πεζὸς ἐπισπόμενος αὐτοβοεῖ, κατὰ τὸ διηρημένον τοῦ παλαιοῦ τεύχους ξυνεσπεσῶν. καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν τῶν Πελοποννησίων καὶ Τορωναίων εὐθύς ἐν χερσὶ, τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον καὶ Πασιτελίδαν τὸν ἄρχοντα. Βρασίδας δὲ ἐβοήθει μὲν τῇ Τορώνῃ, αἰσθόμενος δὲ καθ' ὁδὸν ἐαλωκυῖαν ἀνεχώρησεν, ἀποσχὼν τεσσαράκοντα μάλιστα σταδίους μὴ φθάσαι ἐλθῶν. ὁ δὲ Κλέων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τρο-

§ 2. ἐξ αὐτοῦ steht nie temporal wie ἐκ τούτου. — ὑπ' für ὑπ' Kr. Bruchst. vgl. 1, 125, 1. — ὅτι οὔτε für ὅτι οὐδέ Pp. Observv. p. 136. — ἀξιόμαχος widerstandsfähig, „ohne Dativ oder πρὸς mit dem Ae. auch 4, 57, 2.“ (Bl.) Das Wort gebrauchen von guten Schriftstellern eben nur Her. u. Thuk. vgl. zu 8, 80, 1. — τῇ vor πεζῇ wird wohl in mehr als Einer Hs. fehlen. Statthalt wäre es nur, wenn man annehmen dürfte dass die Reiter nicht ausgeschifft worden; und auch dann würde man τῇ μὲν πεζῇ στρατιᾷ erwarten. Kr. z. Dion. p. 318 u. Stud. 2 S. 177 f. — ἐς τὸν für τὸν Bekker. vgl. 5, 3, 1. — περιπλεῖν. zu ἐπιθεῖν 4, 132, 3. — προσπεριέβαλε ausser der alten Mauer um die Stadt aufführte. vgl. 8, 40, 3. — ἐντὸς, τῆς πόλεως δηλονότι. (Sch.) — ποιῆσαι. zu 1, 109, 3. vgl. 6, 67, 2. — καὶ διελὼν wie er auch etc. Spr. 59, 2, 6. — τοῦ τεύχους. Spr. 47, 15, 3. vgl. zu 2, 75, 4. — αὐτὴν für αὐτά. Spr. 61, 7, 1. Durch die neue Mauer und Niederreissung des zwischen dieser liegenden Theiles der alten wurden Stadt und Vorstadt ein fester Ort.

C. 3. § 1. ἐς αὐτό, τὸ περιτείχισμα. (Pp.) — ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων. zu ὁ Ἀθηναῖος 3, 102, 2. — ἐβιάζοντο, ὑπὸ τῆς βίας τῶν Ἀθηναίων ἠπιῶντο οἱ περὶ τὸν Πασιτελίδαν. (Sch.) — ἐς. αἱ ἐς eine Hs., auch mir eingefallen, doch nicht nöthig, da man αἱ νῆες bloss auf die ναῦς δέκα beziehen kann. — ἐρῆμον entblösst von Vertheidigern. (Hl.) Oester so auch bei Thuk. — Πασιτελίδας 4, 132, 6? — τοῦ τειχίσματος, τοῦ καινοῦ τεύχους, τοῦ περιτείχισματος. (Sch.) — τὴν πόλιν, ἧς ἦν ἐν τῷ παλαιῷ τείχει. (Sch.)

§ 2. οἱ ἀπό. zu 3, 90, 3. — αὐτοβοεῖ kann seinem Begriffe und dem Sprachgebrauche des Thuk. gemäss (zu 2, 81, 3) nicht mit ξυνεσπεσῶν sondern nur mit ἐλόντες verbunden werden. Kr. z. Dion. p. 296 u. Stud. 2 S. 178 f. — τοῦ παλαιοῦ τεύχους. τεύχους τοῦ παλαιοῦ eine gute Hs. Ich würde τοῦ τ. τοῦ π. erwarten. — ζῶντας ist Prädicat: οἱ ἄλλοι δὲ οὐς ἔλαβον ζῶντες ἦσαν. vgl. 1, 113, 2. 4, 101, 3 u. zu 1, 75, 2. — Πασιτελίδαν. zu 1, 132, 3.

§ 3. μὴ, in sofern das Vorhergehende ein Hinderniss andeutet. Spr.

παῖά τε ἔστησαν δύο, τὸ μὲν κατὰ τὸν λιμένα τὸ δὲ πρὸς τῷ τειχίσματι, καὶ τῶν Τορωναίων γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας ἠνδραπόδισαν, αὐτοὺς δὲ καὶ Πελοποννησίους καὶ εἴ τις ἄλλος Χαλκιδέων ἦν, ξύμπαντας ἔς ἑπτακοσίους, ἀπέπεμψαν ἔς τὰς Ἀθήνας· καὶ αὐτοῖς τὸ μὲν Πελοποννήσιον ὕστερον ἐν ταῖς γενομέναις σπονδαῖς ἀπῆλθεν, τὸ δὲ ἄλλο ἐκομίσθη ὑπ' Ὀλυνθίων, ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθείς. εἶλον δὲ καὶ Πάνακτον Ἀθηναίων ἐν μεθορίοις τεῖχος Βοιωτοὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον προδοσίᾳ. καὶ ὁ μὲν Κλέων φυλακὴν καταστησάμενος τῆς Τορώνης ἄρας περιέπλει τὸν Ἄθων ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν.

Φαίαιξ δὲ ὁ Ἐρασιστράτου τρίτος αὐτὸς Ἀθηναίων πεμπόντων⁴ ναυσὶ δύο ἔς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν πρεσβευτῆς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξέπλευσεν. Λεοντῖνοι γὰρ ἀπελθόντων Ἀθηναίων ἐκ Σικελίας μετὰ τὴν ξύμβασιν πολίτας τε ἐπεγράψαντο πολλοὺς καὶ ὁ δῆμος τὴν γῆν ἐπενόει ἀναδάσασθαι. οἱ δὲ δυνατοὶ αἰσθόμενοι Συρακοσίους τε ἐπά-²γονται καὶ ἐκβάλλουσι τὸν δῆμον. καὶ οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὡς ἕκα-³στοι, οἱ δὲ δυνατοὶ ὁμολογήσαντες Συρακοσίους καὶ τὴν πόλιν ἐκλι-³πόντες καὶ ἐρημώσαντες Συρακούσας ἐπὶ πολιτείᾳ ὤκησαν. καὶ ὕστε-³ρον πάλιν αὐτῶν τινες διὰ τὸ μὴ ἀρέσκεσθαι ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν Φωκαίας τε τῆς πόλεώς τι τῆς Λεοντίνων χωρίον καλούμενον καταλαμβάνουσι καὶ Βοικιννίας, ὃν ἔθρημα ἐν τῇ Λεοντίνῃ. καὶ τῶν τοῦ δήμου τότε ἐκπεσόντων οἱ πολλοὶ ἦλθον ὡς αὐτοὺς καὶ κα-

67, 12, 3. — *φθάσαι*, vor der Eroberung. (Hk.) — *δύο*, eins für die Seesoldaten, eins für die Landtruppen. (Bl.) — *γυναῖκας*. zu 1, 89, 3. — *καὶ εἴ τις*. Spr. 59, 2, 4. 60, 10, 1. vgl. 3, 35. — *ξύμπαντας* ohne Artikel. zu 1, 107, 4.

§ 4. *αὐτοῖς*, τοῖς Πελοποννησίοις καὶ Χαλκιδεῦσιν, Dativ des Interesses. (Sch.?) Gew. bezieht man *αὐτοῖς* auf die Athener, wobei der Dativ sehr abnorm wäre. — *τὸ Πελοποννήσιον*, οἱ Πελοποννήσιοι. (A. Ps.) Spr. 43, 4, 17. vgl. 8, 2, 3 u. Xen. An. 4, 8, 18: οἱ κατὰ τὸ Ἀρκαδικὸν πελιασταί. — *ἀνὴρ λυθείς*. zu 2, 103. Ueber die Fügung Spr. 56, 9, 1. — *καταστησάμενος*. zu 4, 54, 4.

C. 4. § 1. *αὐτός*. zu 1, 46, 2. — *πεμπόντων*. zu *ἐχόντων* 1, 89, 2. — *μετὰ τὴν ξύμβασιν* 4, 65, 2. (Ds.) — *ἐπεγράψαντο*, ἑτέρους ἐπὶ τοῖς οὔσιν ἐνεγράψαντο εἰς τὴν πολιτείαν. (Sch.) — *ἀναδάσασθαι*, ἐξ ἰπαρχῆς δασμὸν καὶ μερισμὸν ποιῆσαι. (Sch.) Ein antikes und daher in der att. Prosa ziemlich seltenes Wort. Spr. B. 2 § 39 unter *δατέομαι*. Ἀναδασμὸς γῆς findet sich auch bei den Rednern.

§ 2. *οἱ δυνατοί*. zu 1, 24, 3. — *ἐπάγονται*. zu 2, 2, 2. — *ὡς ἕκαστοι*. zu 1, 3, 4. — *ὁμολογήσαντες*, *συνθέμενοι*. (Sch.) — *ἐρημώσαντες*, *καταλιπόντες ἐρήμην*. (Sch.) zerstörten Ps. Dem Begriffe gemäss ist wohl nur jenes. — *ἐπὶ πολιτείᾳ*, ἐπ' ἴσῃ πολιτείᾳ τῶν Συρακοσίων. (Sch.) Ueber *ἐπὶ* zu 5, 31, 2.

§ 3. *μὴ ἀρέσκεσθαι* unzufrieden sein, ohne Zusatz (*τινί*) auch 5, 37, 3. (Pp.) Gew. gebraucht die att. Prosa nur das Activ. — *ἀπολιπόντες*. zu 3, 10, 1 u. Schömann z. Isä. p. 299. — *χωρίον* Bezirk. — *ὄν*, dem Prädicat assimilirt. Spr. 63, 6. vgl. Heindorf zu Plat. Prot. 121. — *Φωκαίας* für *Φωκέας* einige gute Hsn. — *τῶν τοῦ δήμου*. zu 4, 130, 3. —

καταστάντες ἐκ τῶν τειχῶν ἐπολέμουν. ἃ πυνθανόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Φαίακα πέμπουσιν, εἴ πως πείσαντες τοὺς σφίσιν ὄντας αὐτόθι ξυμμάχους καὶ τοὺς ἄλλους, ἦν δύνωνται, Σικελιώτας κοινῇ, ὡς Συρακοσίων δυνάμιν περιποιουμένων, ἐπιστρατεῦσαι, διασώσειαν τὸν δῆμον τῶν Λεοντίνων. ὁ δὲ Φαίαξ ἀφικόμενος τοὺς μὲν Καμαριναίους πείθει καὶ Ἀκραγαντίνους, ἐν δὲ Γέλα ἀντιστάντος αὐτῷ τοῦ πράγματος οὐκέτι ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχεται, αἰσθόμενος οὐκ ἂν πείθειν αὐτούς, ἀλλ' ἀναχωρήσας διὰ τῶν Σικελῶν ἐς Κατάνην καὶ ἅμα ἐν τῇ παρόδῳ καὶ ἐς τὰς Βορζιννίας ἐλθὼν καὶ παραθαρσύνας ἀπέπλει. ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν καὶ πάλιν ἀναχωρήσει καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τισὶ πόλεσιν ἐχορημάτισε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ Λοκρῶν ἐντυγχάνει τοῖς ἐκ Μεσσηνίας ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν, οἱ μετὰ τὴν τῶν Σικελιωτῶν ὁμολογίαν στασιασάντων Μεσσηνίων καὶ ἐπαγαγομένων τῶν ἐτέρων Λοκροῦς ἐποικοὶ ἐξεπέμφθησαν καὶ ἐγένετο Μεσσηνῆ Λοκρῶν τινα χρόνον. τούτοις οὖν ὁ Φαίαξ ἐντυχὼν τοῖς κομιζομένοις οὐκ ἠδίκησεν· ἐγεγένητο γὰρ τοῖς Λοκροῖς πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ξυμβάσεως περὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. μόνοι γὰρ τῶν ξυμμάχων, ὅτε Σικελιωταὶ ξυνηλλάσσοντο, οὐκ ἐσπείσαντο Ἀθηναίοις, οὐδ' ἂν τότε, εἰ μὴ αὐτούς κατεῖχεν ὁ πρὸς Ἴτωνέας καὶ Μελαίους πόλεμος, ὁμόρους τε ὄντας καὶ ἀποίκους, καὶ ὁ μὲν Φαίαξ ἐς τὰς Ἀθήνας χρόνῳ ὕστερον ἀφίκετο.

τότε § 2. — καταστάντες. zu 1, 49, 2. — ἐπολέμουν, πρὸς τοὺς Συρακοσίους. (Sch.)

§ 4. τοὺς — ξυμμάχους, die chalkidischen Städte und die Kamarinäer. vgl. 3, 86 etc. (Pp.) — ἦν δύνωνται bezieht sich nur auf τοὺς ἄλλους, wozu der schon in εἴ πως liegende Gedanke erneuert wird. — κοινῇ ist mit ἐπιστρατεῦσαι, dies mit πείσαντες zu verbinden. (Sch.) — ὡς durch die Vorstellung dass. — δυνάμιν (gefährliche) Obmacht.

§ 5. ἀντιστάντος. zu 5, 38, 5: ἀντίστη τὸ πρᾶγμα. (Pp.) Ungewöhnlich. — οὐκέτι. zu 4, 96, 1. — ἐπὶ τοὺς in freundlichem Sinne, wie öfter z. B. bei ἐλθεῖν noch 4, 85, 3; bei ἐκπλεῖν 1, 37, 2. (Herbst S. 46.) vgl. zu 1, 5, 1 u. Kr. z. Her. 7, 172, 1. — ἄν. Spr. 54, 6, 6. — πείθειν. Der Inf. bei αἰσθάνομαι ist viel seltener als bei den Spr. 56, 7, 9 erwähnten Verben. vgl. 6, 59, 3.

C. 5. § 1. παρακομιδῇ Fahrt längs den Küsten (Italiens bei der Hinreise). vgl. 7, 28, 1. — ἐχορημάτισε. zu 1, 87, 4. (Dr.) — τοῖς Ἀ. Spr. 48, 12, 4. — ἐποίκοις verdächtigt Dobree. — ἐκπεπτωκόσιν. Spr. 50, 10, 3. vgl. 4, 87, 2. 7, 32, 1 u. Kr. de auth. p. 42. — τῶν ἐτέρων die eine Partei. (Va.) zu 3, 73. 4, 44, 1. — καὶ ἐγένετο. Spr. 59, 2, 6. — Λοκρῶν. Spr. 47, 6, 7.

§ 2. τοῖς κομιζομένοις. ἀποκομιζομένοις Bk. Allein über κομιζεσθαι zu 2, 73, 2; über den Artikel Spr. 50, 11, 21 u. Kr. Stud. 2 p. 177. Doch würd' ich mit Dobree und Arn. τοῖς lieber entbehren. — ὁμολογία hier von Verabredung, Präliminarien. — ὅτε Σ. ξυνηλλάσσοντο 4, 65. — οὐδ' ἂν τότε, ἐσπείσαντο. Spr. 69, 7, 2. — κατεῖχεν bedrängt hätte, bei Thuk. so nur hier; ähnlich auch sonst eben nicht häufig. — ἀποίκους, ἐαυτῶν, τῶν Λοκρῶν. (Sch.)

Ὁ δὲ Κλέων ὡς ἀπὸ τῆς Τορώνης τότε περιέπλευσεν ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, ὁρμώμενος ἐκ τῆς Ἡϊόνος Σταγείρω μὲν προσβάλλει, Ἀνδριῶν ἀποικία, καὶ οὐχ εἶλεν, Γαληφρὸν δὲ τὴν Θασίων ἀποικίαν λαμβάνει κατὰ κράτος. καὶ πέμψας ὡς Περόδικκον πρέσβεις, ὅπως παραγένοιτο στρατιᾷ κατὰ τὸ ξυμμαχικόν, καὶ ἐς τὴν Θράκην ἄλλους παρὰ Πολλῆν τὸν Ὀδομάντων βασιλέα, ἄξοντα μισθοῦ Θραῶκος ὡς πλείστους, αὐτὸς ἠσύχαζε περιμένων ἐν τῇ Ἡϊόνι. Βρασίδης δὲ πυθανόμενος ταῦτα ἀντεκάθητο καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ Κερδυλίῳ· ἔστι δὲ τὸ χωρίον τοῦτο Ἀργιλίων, ἐπὶ μετεώρου πέραν τοῦ ποταμοῦ, οὐ πολὺ ἀπέχον τῆς Ἀμφιπόλεως, καὶ κατεφαίνεται πάντα αὐτόθεν, ὥστε οὐκ ἂν ἔλαθεν αὐτόθεν ὁρμώμενος ὁ Κλέων τῷ στρατῷ· ὅπερ προσεδέχετο ποιήσειν αὐτόν, ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, ὑπεριδόντα σφῶν τὸ πλῆθος, τῇ παρούσῃ στρατιᾷ ἀναβήσεσθαι. ἅμα δὲ καὶ παρεσκευάζετο Θραῶκας τε μισθωτοὺς πεντακοσίους καὶ χιλίους καὶ τοὺς Ἠδῶνας πάντας παρακαλῶν, πελταστὰς καὶ ἰππέας· καὶ Μυρκινίων καὶ Χαλκιδίων χιλίους πελταστὰς εἶχε πρὸς τοῖς ἐν Ἀμφιπόλει. τὸ δ' ὀπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη δισχίλιοι μάλιστα καὶ ἰππῆς Ἑλληνας τριακόσιοι. τούτων Βρασίδης μὲν ἔχων ἐπὶ Κερδυλίῳ ἐκάθητο ἐς πεντακοσίους καὶ χιλίους, οἱ δ' ἄλλοι ἐν Ἀμφιπόλει μετὰ Κλεαρίδου ἐτετάχατο. ὁ δὲ Κλέων τέως μὲν ἠσύχαζεν, ἔπειτα ἠναγκάσθη ποιῆσαι ὅπερ ὁ Βρασίδης προσεδέχετο. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων μὲν τῇ ἔδρᾳ,

C. 6. § 1. ὡς. vgl. 3, 69, 1. 5, 10, 8. 8, 31, 1. (Kr. z. Dion. p. 832.) — τότε 3, 3, 4. — ὁρμώμενος. zu 1, 64, 2. — τὴν mit Bezug auf die Erwähnung 4, 107, 2. (Middleton.)

§ 2. κατὰ τὸ ξυμμαχικόν. zu 1, 107, 4; über die Sache 4, 132, 1. (Hk.) — μισθοῦ ἦκειν 4, 124, 4. Spr. 47, 17, 3.

§ 3. καὶ αὐτός bezieht sich nur auf ἐκάθητο, nicht auf ἀνθ — noch auf ἐπὶ Κερδυλίῳ. (Ba.) zu 1, 50, 4. 6, 75, 2. Theilweise ähnlich 5, 8, 1. 7, 73, 2 u. Arr. An. 5, 1, 6. — Κερδυλίον an der Westseite des Strymon, etwas über eine Viertelmeile entfernt, während die Stadt auf einer Anhöhe der Ostseite des Flusses lag, der hier einen Halbkreis bildete. zu 4, 102, 2. Ueber die Brücke 4, 103, 4. — αὐτόθεν, das zweite, gehört zu οὐκ ἂν ἔλαθεν: er würde von dort aus bemerkt worden sein. (Pp.) Es wird (mit einigen Hsn. und Va.) zu streichen sein. (Kr. Bruchst.) vgl. Haase p. 98, der αὐτόν aus zwei Hsn. wünscht. — προσεδέχετο, ὁ Βρασίδης. (Sch.) — ὑπεριδόντα mit Geringschätzung. vgl. 6, 104, 4. — ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν verband schon der Sch. richtig nicht mit ὁρμώμενος sondern mit ἀναβήσεσθαι, das als Epexegetem zu ποιῆσειν zu nehmen ist. vgl. Matth Spr. § 476. (Kr. z. Dion. p. 291.) Heindorf zu Plat. Phäd. § 50. (Pp.) vgl. Gr. 57, 10, 8. — σφῶν, τῶν Λακεδαιμονίων. (Sch.) Spr. 58, 4, 3. — πλῆθος. zu 4, 10, 4. vgl. 6, 104, 4. — τῇ παρούσῃ στρατιᾷ, οὐ περιμείναντα πάντας. (Sch.) vgl. 5, 7, 2.

§ 4. ξύμπαν. zu 1, 107, 4. — μάλιστα. zu 1, 13, 2. — ἐς. Spr. 60, 8, 1; über das Hyperbaton Kr. z. Dion. p. 319. — ἐτετάχατο. zu 3, 13, 4.

§ 6. δισχίλιοι. Spr. 60, 2, 3. — Ἑλληνες. vgl. 5, 10, 9. (Pp.)

C. 7. § 1. τέως μὲν. Kr. zu Xen. An. 4, 2, 12. Noch 6, 61, 6. — ἔπειτα ohne δέ. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 2. — τῇ ἔδρᾳ, τῇ διατριβῇ καὶ τῇ

ἀναλογιζομένων δὲ τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν πρὸς οἷαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν μετὰ οἷας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γενήσοιτο καὶ οἴκοθεν ὡς ἄκοντες αὐτῷ ξυνῆλθον, αἰσθόμενος τὸν θροῦν καὶ οὐ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι ἀναλαβῶν ἤγεν-
 2 καὶ ἐχορήσατο τῷ τρόπῳ ᾧπερ καὶ ἐς τὴν Πύλον εὐτυχήσας ἐπίστευσέ
 τι φρονεῖν· ἐς μάχην μὲν γὰρ οὐδὲ ἤλπισέν οἱ ἐπεξιέναι οὐδένα, κατὰ
 3 θέαν δὲ μᾶλλον ἔφη ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μείζω παρασκευὴν
 περιέμενεν, οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ, ἣν ἀναγκάζηται, περισχῆσων, ἀλλ'
 3 ὡς κύκλω περιστάς βία αἰρήσων τὴν πόλιν. ἔλθῶν τε καὶ καθίσας
 ἐπὶ λόφου κωτεροῦ πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως τὸν στρατὸν αὐτὸς ἐθεῖατο
 τὸ λιμνῶδες τοῦ Στρομόνος καὶ τὴν θέσιν τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ Θράκη
 ὡς ἔχοι. ἀπιέναι τε ἐνόμιζεν, ὅποταν βούληται, ἀμαχεῖ· καὶ γὰρ οὐδὲ
 ἐφαίνετο οὐτ' ἐπὶ τοῦ τείχους οὐδεὶς οὔτε κατὰ πύλας ἐξῆει, κεκλη-
 μέναι τε ἦσαν πᾶσαι. ὥστε καὶ μηχανὰς ὅτι οὐ κατῆλθεν ἔχων, ἀ-
 8 μαρτεῖν ἐδόκει· ἐλεῖν γὰρ ἂν τὴν πόλιν διὰ τὸ ἐρημον. ὁ δὲ Βρα-

ἀργία. (Sch.) κατέδρα 2, 13, 3. Her. 9, 41, 1: περιημέετε τῇ ἔδρῃ. (Gö.) — πρὸς οἷαν μετὰ οἷας. Spr. 51, 14, 1. vgl. 7, 75, 6. (Bl.) — οἴκοθεν steht schärfer betont vor ὡς. zu 3, 88, 2. — ξυνῆλθον. ξυνεῖληθον Dobree, Haase p. 99 u. Ullrich Beitr. z. Krit. des Th. 1 S. 12. zu 3, 111, 1. — διὰ τό verdächtig Ba. Pp. erklärt es als Mischung aus αὐτοὺς ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους und αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθῆσθαι. Diese Mischung hat dem Geschmacke Mehrerer zugesagt. Ich erkläre διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ wegen des (Verweilens) an demselben Orte. vgl. zu ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον 1, 2, 2. Van Velsen Schedae critt. p. 13 ss. vermisst nach βαρύνεσθαι etwa ἀτολμοτέρους γίνεσθαι. — καθημένους bei ihrer Unthätigkeit. zu 4, 124, 4.

§ 2. ᾧπερ verbindet Arn. mit ἐπίστευσε, ich mit εὐτυχήσας, für das dies Object nöthiger ist. — τῷ τρόπῳ dem Charakter, unbesonnen darauf loszugehen. (Sch.) — ἐς τὴν Πύλον. gegen Sphacteria würde man erwarten; doch jener Name umfasst die nahe gelegene Insel mit. (Pp.) So öfter bei Ar. — τι φρονεῖν einige Einsicht zu besitzen, wie 6, 89, 5. Kr. zu Xen. An. 6, 1, 18. — κατὰ θέαν zur Schau, Recognoscirung, wie 5, 9, 2. 10, 2. vgl. 6, 31, 1. (Pp.) — τὴν die 5, 6, 2 erwähnte. — τῷ ἀσφαλεῖ durch die Sicherheit welche das nachrückende Hauptheer gewähren möchte. (Ps.) vgl. 6, 55, 4. (Arn.) — ἀναγκάζηται, πολεμεῖν. (Sch.) — περισχῆσων, ὑπερσχῆσων καὶ νικήσων. (Sch.) um obzuziegen. vgl. 8, 105, 1. (St.) Eine sonst ungewöhnliche Bedeutung. Pugnaturus superaturusque Va. Und das nackte ἀναγκάζηται lässt allerdings den ersten Begriff vermissen. — περιστάς. περιστήσας der Sch. u. Va.?

§ 3. τῇ Θράκῃ für τὴν Θράκην die besten Hsn.: gegen Thr., um es als ὄρμητήριον gegen dasselbe zu benutzen. (Dobree.) zu 5, 33, 1. — οὐδέ gehört hier wohl zu dem ganzen Gedanken. vgl. Dem. 8, 24. 31, 11. zum nächsten Worte, gleichfalls nach καὶ γάρ, bei Isokr. 6, 39, Plat. Symp. 183, c. — ἐφαίνετο οὐτε. Ueber die Stellung zu παράδειγμα 3, 39, 3. — μηχανὰς ὅτι. Spr. 54, 17, 7. — οὐ κατῆλθεν. οὐκ ἀπῆλθεν schlechte Hsn. οὐκ ἀνῆλθεν Bk., was Hk. vorgeschlagen aber aufgegeben hatte. οὐκ ἤλθεν Kr. Arnold bezieht κατῆλθεν auf das Herabkommen von dem Hügel. vgl. 5, 10, 2. (?) — ἐλεῖν. Spr. 69, 14, 5. — ἐρημον Entblössung von Vertheidigern. (Hl.) ἐρημία 8, 71, 2.

σίδας εὐθύς ὡς εἶδε κινουμένους τοὺς Ἀθηναίους, καταβάς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου ἐσέρχεται ἐς τὴν Ἀμφίπολιν. καὶ ἐπέξοδον μὲν καὶ ἀντίταξιν οὐκ ἐποίησατο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, δεδιὼς τὴν αὐτοῦ παρασκευὴν καὶ νομίζων ὑποδεστέρους εἶναι, οὐ τῷ πλήθει, ἀντίπαλα γὰρ πως ἦν, ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι — τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὅπερ ἐστρά-2 τευε καθαρὸν ἐξῆλθε καὶ Ἀθηναίων καὶ Ἰμβροίων τὸ κράτιστον — τέχνη δὲ παρεσκευάζετο ἐπιθησόμενος. εἰ γὰρ δεῖξειε τοῖς ἐναντίοις τὸ τε πλήθος καὶ τὴν ὄπλισιν ἀναγκαίαν οὖσαν τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἂν ἠγείτο μᾶλλον περιγενέσθαι ἢ ἄνευ προσόψεως τε αὐτῶν καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος καταφρονήσεως. ἀπολεξάμενος οὖν αὐτὸς πεντήκοντα καὶ β3 ἑκατὸν ὀπίστας καὶ τοὺς ἄλλους Κλεαρίδα προστάξας ἐβουλεύετο ἐπιχειρεῖν αἰφνιδίως, πρὶν ἀπελθεῖν τοὺς Ἀθηναίους, οὐκ ἂν νομίζων αὐτοὺς ὁμοίως ἀπολαβεῖν αὐθις μεμονωμένους, εἰ τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς ἢ βοήθεια. ἑυγαλέσας δὲ τοὺς πάντας στρατιώτας καὶ βουλόμενος παραθαρσύναι τε καὶ τὴν ἐπίνοιαν φράσαι ἔλεγε τοιαύδε.

“Ἄνδρες Πελοποννήσιοι, ἀπὸ μὲν οἷας χώρας ἤκομεν, ὅτι αἰεὶ διὰ τὸ εὐψυχον ἐλευθέρας, καὶ ὅτι Δωριῆς μέλλετε Ἴωσι μάχεσθαι, ὣν εἰώθατε κρείσσους εἶναι, ἀρκείτω βραχέως δεδηλωμένον· τὴν δὲ ἐπιχείρησιν ᾧ τρόπῳ διανοοῦμαι ποιεῖσθαι διδάξω, ἵνα μὴ τό [τε] κατ’

C. 8. § 1. κινουμένους. zu 7, 4, 5. — καὶ αὐτός. Gedacht wird καὶ αὐτὸς ἐκινεῖτο καὶ καταβάς. zu 5, 6, 3. — δεδιὼς τὴν αὐτοῦ π., οὐ θαρρῶν τῇ ἰδίᾳ παρασκευῇ. (Sch.) — εἶναι, τοὺς ἑαυτοῦ δηλονότι. (Sch.) Leicht ergänzbar aus τὴν αὐτοῦ παρασκευὴν, wenn nicht vielmehr nach Spr. 58, 4, 3 zu erklären ist. Unnöthig also Ps. ὑποδεέστερος. Spr. 58, 4, 3. — ἀντίπαλα. Spr. 43, 4, 13. vgl. 4, 117, 3. — τῷ ἀξιώματι, δυνάμει. (Sch.) an Gehalt, Tüchtigkeit, in diesem Sinne nicht gewöhnlich.

§ 2. ὅπερ. Spr. 43, 4, 17. vgl. 3, 108, 2. — καθαρὸν, οὐχὶ συγκλύδων (ἐπηλύδων) οὐδὲ ἐπικούρων ἀλλ' αὐτῶν τῶν πολιτῶν. (Sch.) Der Kern Va. u. A. Kr. z. Her. 1, 211. vgl. Dion C. 41, 55. — ἀναγκαίαν, εὐτελεῆ καὶ οὐκ ἐκ παρασκευῆς. (Sch.) wie man sie durch Eile gedrängt hatte beschaffen können. vgl. 6, 37, 3. (Gb.) nothdürftige nach Schöm. z. Isä. p. 279. Wohl richtig. Dion C. 56, 36: τῷ τε πατρὶ ἅμα ἰκανῶς ἐπιμώρησε καὶ ὑμῖν ἀναγκάως ἐπικούρησεν. — προσόψεως αὐτῶν vorhergegangene Erblickung der Seinigen von Seiten der Feinde. vgl. zu 2, 89, 6. — μὴ. τῆς Reiske. Zu ὄντος gezogen (vgl. zu 1, 91, 4) giebt es den Sinn: und ohne Verachtung wegen des Nichtvorhandenen, der Mängel in der Bewaffnung. Doch vielleicht ist μὴ, von Va. nicht übersetzt, aus dem Sch.: καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ φανεροῦ eingeschlichen.

§ 3. Κλεαρίδα προστάξας, μετὰ Κλεαρίδα τάξας. (Sch.) vgl. 6, 42 u. 7, 29, 1. — ἐβουλεύετο. zu 2, 74, 1. — ἀπολαβεῖν μεμονωμένους, ἄνευ τῶν ἄλλων λαβεῖν συμμαχῶν. (Sch.) Das ἀπο — entspricht dem lat. se —, durch μεμονωμένους gedeutet, was als Glossem verdächtig scheinen kann. — ἢ βοήθεια, ἢ παρὰ τοῦ Περδικκου καὶ τοῦ Πόλλη. (Sch.) 5, 6, 2.

C. 9. § 1. ὅτι, ἤκομεν. (Ds.) — ἐλευθέρας. Spr. 57, 9, 2. — Δωριῆς. Spr. 50, 8, 4. — κρείσσους. zu 1, 124, 1. — δεδηλωμένον. Spr. 56, 8, 1. — τὴν ἐπιχείρησιν, τὴν ἐπίθεσιν τὴν κατὰ τῶν πολεμίων. (Sch.) — τὴν die bevorstehende. zu 3, 105, 4. — τό τε. τό γε Reiske bei Abr. p. 500.

ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν ἐνδεῆς φαινόμενον ἀτολμίαν παρά-
 2σχη. τοὺς γὰρ ἐναντίους εἰκάζω καταφρονήσει τε ἡμῶν καὶ οὐκ ἂν
 ἐλπίσαντας ὡς ἂν ἐπεξέλθοι τις αὐτοῖς ἐς μάχην ἀναβῆναι τε πρὸς
 3τὸ χωρίον καὶ νῦν ἀτάκτως κατὰ θεῖαν τετραμμένους ὀλιγωρεῖν. ὅστις
 δὲ τὰς τοιαύτας ἀμαρτίας τῶν ἐναντίων κάλλιστα ἰδὼν καὶ ἅμα πρὸς
 τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖται μὴ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς
 μᾶλλον καὶ ἀντιπαραταχθέντος ἢ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ παρὸν ξυμφέροντος,
 πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο· καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει ἂ
 τὸν πολέμιον μάλιστ' ἂν τις ἀπατήσας τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελή-
 4σειεν. ἕως οὖν ἔτι ἀπαράσκευοι θαρσοῦσι καὶ τοῦ ὑπαπιέναι πλεόν ἢ
 τοῦ μένοντος, ἕξ ὧν ἐμοὶ φαίνονται, τὴν διάνοιαν ἔχουσιν, ἐν τῷ ἀ-
 νειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν,
 ἐγὼ μὲν ἔχων τοὺς μετ' ἑμαυτοῦ καὶ φθάσας, ἦν δύνωμαι, προσπε-
 5σοῦμαι δρόμῳ, κατὰ μέσον τὸ στρατεύμα· σὺ δὲ Κλεαρίδα ὕστερον,
 ὅταν ἐμὲ ὀρᾷς ἤδη προσκείμενον καὶ κατὰ τὸ εἶκός φοβοῦντα αὐτούς,
 τοὺς μετὰ σεαυτοῦ, τοὺς τ' Ἀμφιπολίτας καὶ τοὺς ἄλλους ξυμμάχους,
 ἄγων αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεκθεῖν καὶ ἐπέλγεσθαι ὡς τάχι-

Bk. hat *τέ* nach einigen Hsn. eingeklammert; doch s. zu 2, 2, 3. — *κατ' ὀ-
 λίγον*. ἵνα μηδεὶς ἡμῶν διὰ τὸ κατ' ὀλίγους ἡμᾶς μέλλειν ἐξίεναι τῆς πόλεως
 καὶ μὴ ἅπαντας ἀθρόους κινδυνεύειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οὐκ ἀξιώμαχον νο-
 μίσας τὴν παρασκευὴν, ἀτολμότερος γένηται. (Sch.) zu 4, 10, 4. — *ἐνδεῆς*.
 unzulänglich zum Siege.

§ 2. γὰρ nämlich, bezogen auf *διδάξω*. — *ἂν ἐλπίσαντας*. Spr.
 54, 6, 6. vgl. eb. 3, 10. — *ἐλπίσαντας ὡς*. So auch Eur. El. 919. (Matth.
 Gr. 534 A. 3.) vgl. 8, 54, 1 u. zu 3, 88, 2. — *ἀτάκτως*. Ein Adverbium
 bei *τετραμμένους* ist ungewöhnlich. vgl. jedoch Xen. Hier. 9, 7: *ἔρωμένως τρε-
 πόμενοι*. (Bl.)

§ 3. *κάλλιστα*. Dem. 4, 5: *εἶδε τοῦτο καλῶς*. vgl. Schäfer zu Soph. Oed.
 T. 1008. — *ἰδὼν καὶ ἅμα πρὸς* mit Erspähung und zugleich nach
 Massgabe; über *καὶ* Spr. 59, 2, 3; über *πρὸς* Spr. 68, 39, 5. — *ἀντιπα-
 ραταχθέντος*. zu *μελετώντι* 1, 142, 4. — *ὀρθοῖτο*. vgl. 3, 30, 2 u. zu 2,
 60, 2 u. 6, 9, 2. — *τὰ κλέμματα, τὰ στρατηγήματα*. (Sch.) Doch nur durch
 eine Art Kleptik ausgeführte. vgl. Kr. zu Xen. An. 4, 6, 14. — *ἔχει, παρέχει*.
 (Sch.) zu 1, 9, 1. — *ἂ ἀπατήσας*. Kr. zu Xen. An. 5, 7, 6. So gehört der
 Ac. des Rel. nur zum Particip Dem. 3, 34. 6, 28. (Kr. Rec. 1827.) Spr. 51,
 9, 2. — *ἂν*. Spr. 69, 7, 3. — *μέγιστα*. zu 8, 66, 4.

§ 4. *ὑπαπιέναι* unvermerkt abziehen. zu 3, 111, 1. — *πλέον*.
 zu 3, 67, 3. — *τοῦ μένοντος*. zu 1, 142, 4. vgl. Haase p. 40. — *ἕξ ὧν*
 nach Massgabe wie. vgl. zu 3, 37, 2. — *φαίνονται* wie bei *ὡς*. Spr.
 55, 4, 3. — *τῷ ἀνειμένῳ*. zu 1, 6, 2. — *ξυνταχθῆναι τὴν δόξαν* sen-
 tentiam componere Va. Wohl nur sich fassen. Dem *ἀνειμένῳ* entspräche
 besser *ξυνταθῆναι*. Plat. Euthyd. 288, d: *ἐὰν ἐλεήσαντέ με καὶ οἰκτιράντε συν-
 τεταμένον καὶ σπουδάζοντα καὶ αὐτῷ σπουδάσῃτον*. vgl. Lex. Plat. in *συντεταμέ-
 νως*. Auch Xen. Hell. 4, 8, 22 vermuthet ich *συντεταμένος*. vgl. zu 7, 71, 1. —
μᾶλλον, als jetzt. — *δόξαν* Herz (haftigkeit), Entschlossenheit gegen
 die Gefahr. vgl. 7, 66, 3. 71, 3. — *δρόμῳ* im Sturmschritt. zu 4, 96, 1.

§ 5. *προσκείμενον*. zu 7, 29, 2. — *ἐπεκθεῖν*. Spr. 55, 1, 5. zu

στα ξυμμίξαι. ἐλπίς γὰρ μάλιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι· τὸ γὰρ ἐπιὼν ὕστερον δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου. καὶ αὐτὸς τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, ὥσπερ σε εἰκός, ὄντα Σπαρτιάτην, καὶ ὑμεῖς ὡ ἄνδρες ξύμμαχοι ἀκολουθήσατε ἀνδρείως, καὶ νομίζατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν τὸ ἐθέλειν καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι καὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι, καὶ τῆδε ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἀγαθοῖς γενομένοις ἐλευθερίαν τε ὑπάρχειν καὶ Λακεδαιμονίων ξυμμάχοις κεκλήσθαι ἢ Ἀθηναίων [τε] δούλοις, ἦν τὰ ἄριστα ἀνευ ἀνδραποδισμοῦ ἢ θανατώσεως πράξητε, καὶ δουλείαν χαλεπωτέραν ἢ πρὶν εἴχετε, τοῖς δὲ λοιποῖς Ἑλλησι κωλυταῖς γενέσθαι ἐλευθερώσεως. ἀλλὰ μήτε ὑμεῖς μαλακισθῆτε, ὁρῶντες περὶ ὅσων ὁ ἀγὼν ἐστίν, ἐγὼ τε δεῖξω οὐ παραινέσαι οἷός τε ὢν μᾶλλον τοῖς πέλας ἢ καὶ αὐτὸς ἔργω ἐπεξελεθεῖν.“

Ὁ μὲν Βρασίδης τσαῦτα εἰπὼν τὴν τε ἔξοδον παρεσκευάζετο¹⁰ αὐτὸς καὶ τοὺς ἄλλους μετὰ τοῦ Κλεαρίδα καθίστη ἐπὶ τὰς Θρακίας καλουμένας τῶν πυλῶν, ὅπως ὥσπερ εἶρητο ἐπεξίειεν. τῷ δὲ Κλέωνι,² φανεροῦ γενομένου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου καταβάντος καὶ ἐν τῇ πόλει, ἐπιφανεῖ οὐσῆ ἔξωθεν, περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηναῖς θυομένου καὶ ταῦτα πράσσοντος ἀγγέλλεται, προὔκεχωρήκει γὰρ τότε κατὰ τὴν

4, 32, 4. — οὕτω, δηλονότι ποιούντων ἡμῶν. (Sch.) — φοβηθῆναι. Spr. 53, 1, 10. vgl. 2, 80, 1 u. zu 2, 73, 2. — τὸ ἐπιὼν, οἱ ἐπιόντες. (Sch.) vgl. zu 7, 43, 7.

§ 6. εἰκός, γίγνεσθαι. Spr. 55, 4, 11. — εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν um mit Erfolg Krieg zu führen seien erforderlich, gleichsam Bestandtheile, die Quelle davon. Her. 5, 92, 13: τοιοῦτό ἐστι ἡ τυραννὶς καὶ τοιούτων ἔργων. Aristot. Eud. 6, 11: ἡ μυρσεικὴ τέχνη δοκεῖ ἡδονῆς εἶναι. Spr. 47, 6, 9. — τό nach καὶ streichen Reiske und Bk. Dann hängen die folgenden Infinitive von ἐθέλειν ab. Das τό beibehalten ist πολεμεῖν zu ergänzen. Denn Hingebung, alacritatem, kann ἐθέλειν für sich nicht wohl heißen. — αἰσχύνεσθαι. zu 2, 43, 1. — καὶ τοῖς. καὶ τὸ τοῖς Kr. Bruchst.

§ 7. κεκλήσθαι hängt gleichfalls von ὑπάρχειν ab. (Va.) es werde euch zu Theil zu heißen. vgl. 1, (82, 5.) 124, 1. 2, 64, 4. 7, 63, 1 u. Spr. 59, 2, 3. — Ἀθηναίων τε. Wenn das τε nicht mit einigen Hsn. zu streichen ist, so muss es wohl dem δέ nach τοῖς entsprechen. — ἦν τὰ ἄριστα πράξητε wenn ihr noch am glücklichsten wegkommt. Spr. 46, 5, 11. Kr. zu Xen. An. 6, 2, 8. „Dion. Arch. 4, 58: εἰ τὰ κράτιστα πράξιαν, χρημάτων ἀκαιρίσεις.“ (Bl.) vgl. zu 4, 63, 3. — ἀνευ ἀ. ἢ θ. eperagetisch zu τὰ ἄριστα: nämlich ohne. — θανάτωσις wird noch aus Plut. angeführt. — δουλείαν ist an δούλοις anzufügen: und zwar Sklaven in einer drückenderen Knechtschaft zu heißen. Spr. 46, 4, 6. So schon Bl. vgl. 5, 34, 2. — κωλυταῖς γ. zu 3, 23, 3. Abhängig noch von ὑπάρχειν; erg. ὑμῖν, wie oben bei γενομένοις. — ἐπεξελεθεῖν. zu 3, 108, 2.

C. 10. § 1. τὴν ἔξοδον. Xen. Hell. 5, 4, 35: παρεσκευάζετο εἰς τὴν ἔξοδον. (Bl.) Bei Thuk. meist ohne, seltener mit ἐξ.

§ 2. αὐτοῦ, Βρασίδου. (Sch.) — καταβάντος. aus φανερὸς ἐγένετο καταβάς καὶ θυόμενος καὶ πράσσων. (Ps.) — ἔξωθεν, mit dem Vorhergehenden zu verbinden, steht wie 5, 6, 3 κατεφαίνεται πάντῃ αὐτόθεν. (Hk.) — ταῦτα, die Anstalten zum Ausfalle. (Hudson.) Bei der Nähe des θυομένου kann man ταῦτα doch nur hierauf beziehen. Auch ist ταῦτα πράσσοντος nicht müssig.

θέαν, ὅτι ἦ τε στρατιὰ ἅπασα φανερά τῶν πολεμίων ἐν τῇ πόλει καὶ ὑπὸ τὰς πύλας ἵππων τε πόδες πολλοὶ καὶ ἀνθρώπων ὡς ἐξιόντων ὑποφαίνονται. ὁ δὲ ἀκούσας ἐπῆλθεν· καὶ ὡς εἶδεν, οὐ βουλόμενος μάχῃ διαγωνίσασθαι πρὶν οἱ καὶ τοὺς βοηθοὺς ἦκειν καὶ οἰόμενος φθῆσεσθαι ἀπελθὼν σημαίνειν τε ἅμα ἐκέλευεν ἀναχώρησιν καὶ παρήγγειλε τοῖς ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας, ὥσπερ μόνον οἶόν τ' ἦν, ὑπάγειν ἐπὶ τῆς Ἡϊόνος. ὡς δ' αὐτῷ ἐδόκει σχολῇ γίνεσθαι, αὐτὸς ἐπιστρέψας τὸ δεξιὸν καὶ τὰ γυμνά πρὸς τοὺς πολεμίους δούς ἀπῆγε τὴν στρατιάν. κὰν τούτῳ Βρασίδης ὡς ὀρᾷ τὸν καιρὸν καὶ τὸ στρατεύμα τῶν Ἀθηναίων κινούμενον, λέγει τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις· “Ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμῶς οὐ μενοῦσιν, δῆλοι δὲ τῶν τε δοράτων τῇ κινήσει καὶ τῶν κεφαλῶν· οἷς γὰρ ἂν τοῦτο γίγνηται οὐκ εἰώθασι μένειν τοὺς ἐπιόντας. ἀλλὰ τὰς τε πύλας τις ἀνοιγέτω μοι ὡς εἴρηται καὶ ἐπεξίωμεν ὡς τάχιστα θαρσοῦντες.” καὶ ὁ μὲν κατὰ τὰς ἐπὶ τὸ σταύρωμα πύλας καὶ τὰς πρώτας τοῦ μακροῦ τείχους τότε ὄντος ἐξελθὼν ἔθει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεῖαν ἥπερ νῦν κατὰ

Denn aus der Geschäftigkeit dabei war auf das Opfer und dessen Zweck zu schliessen. Die Bemerkung der Anstalten zum Ausfalle wird erst im Folgenden erwähnt. — *φανερά*, erg. *ἐπί*. Spr. 62, 1, 2. — *ὑπό* unter — hin, entlang. — *πόδες* Geräusch Hl.? Hawkins erklärt sich den Ausdruck so: ein hinangeschlichener Späher habe durch eine Lücke zwischen dem Thore und dem Wege gesehen.

§ 3. *ἐπῆλθεν*, dahin wo der Bote gewesen. (Pp.) — *τοὺς βοηθοὺς* 5, 6, 2. (Pp.) — *ἀναχώρησιν*. *ἀναχωρεῖν* oder *ἀναχωρησάιναι* wäre regelmässiger. vgl. 5, 71, 3. Doch s. Passow in *σημαίνω*. — *τοῖς* streicht Kr. Bruchst. vgl. jedoch Stud. 2 S. 177. Der Sinn: er befahl dass sie nach dem linken Flügel zu abmarschirend sich langsam nach Eon zurückziehen sollten.

§ 4. *σχολῇ* für *σχολή* zwei Hsn. — *αὐτός* im Gegensatze zu dem linken Flügel, der zuerst hatte abmarschiren sollen. — *ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ* will Kampfe. Ueber das fünfte B. S. 43. — *γυμνά*. zu 3, 23, 4. — *δούς*. Arrian Takt. p. 84: *τὰ γυμνά οὕτω παραδίδοται τοῖς πολεμίοις*. — *τὸν καιρὸν καὶ* —. Spr. 59, 2, 3. — *τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ* 5, 8, 3.

§ 5. *μενοῦσι, δῆλοι δὲ* für *μένουσι, δῆλοι δέ* Kr. Bruchst. Bei der Vulgata müsste gestellt sein: *ὅτι οὐ μένουσιν ἡμῶς οἱ ἄνδρες*. Plut. Crass. 25: *βοήσας ὡς οὐ μένουσιν οἱ ἄνδρες, ἤλαυνεν*. — *οἱ ἄνδρες*. zu 6, 34, 8. — *ἐπιόντας*. War eine solche Erläuterung nöthig? Passender war sie als Zusatz des Schriftstellers. Doch ist sie wohl ein Glossem. — *τις*. Spr. 51, 16, 7 u. 54, 4, 1. — *ἀνοιγέτω* sagt Thuk. öfter, nie *ἀνοίγναι*. (Pp.) 4, 68, 3. 74, 1. 104, 2. 111. 2. 130, 3 u. Lobeck zu Soph. Aj. 344. — *μοι* für *ἐμοί*, wie sonst so beim Imperativ, so viel ich weiss, immer und kaum anders denkbar. — *ὡς εἴρηται, ἀνοιγέτω*. Spr. 55, 4, 11. Ueber die Thore § 6.

§ 6. *ὁ μὲν, ὁ Βρασίδης*. (Sch.) Es entspricht *καὶ ὁ Κλεαρίδης* § 7. zu 1, 20, 1. — *καὶ* vor *τὰς* ist mir verdächtig. — *τοῦ μακροῦ τείχους*. vgl. 4, 102, 2. (Bl.) — *τότε*. *τοῦ τότε*? im Ggs. zu der spätern Mauer 4, 103, 4. — *ἔθει δρόμῳ*. zu 4, 67, 5. — *εὐθεῖαν*. *εὐθὺς ἄνω* will Kampfe eb. p. 44.

τὸ καρτερώτατον τοῦ χωρίου ἴοντι τροπαῖον ἔστηκεν, καὶ προσβαλὼν τοῖς Ἀθηναίοις, πεφοβημένοις τε ἅμα τῇ σφετέρᾳ ἀταξίᾳ καὶ τὴν τόλμαν αὐτοῦ ἐκπεπληγμένοις, κατὰ μέσον τὸ στρατεύμα τρέπει. καὶ ὁ Κλεαρίδης, ὡς περ εἶρητο, ἅμα κατὰ τὰς Θορακίας πύλας ἐπέξελθὼν τῷ στρατῷ ἐπεφέρετο. ξυνέβη τε τῷ ἀδοκῆτῳ [καὶ] ἔξαπίνης ἀμφοτέρωθεν τοὺς Ἀθηναίους θορυβηθῆναι, καὶ τὸ μὲν ἐνώνυμον κέρας αὐτῶν, τὸ πρὸς τὴν Ἡϊόνα, ὅπερ δὴ καὶ προεχωρήκει, εὐθὺς ἀπορραγὲν ἔφυγεν· καὶ ὁ Βρασίδης ὑποχωροῦντος ἤδη αὐτοῦ ἐπιπαριῶν τῷ8 δεξιῷ τιτρώσκειται, καὶ πεσόντα αὐτὸν οἱ μὲν Ἀθηναῖοι οὐκ αἰσθάνονται, οἱ δὲ πλησίον ἄραντες ἀπήνεγκαν. τὸ δὲ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων ἔμενε μᾶλλον, καὶ ὁ μὲν Κλέων, ὡς τὸ πρῶτον οὐ διανοεῖτο μένειν, εὐθὺς φεύγων καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ ἀποθνήσκει, οἱ δὲ αὐτοῦ συστραφέντες ὀπλίται ἐπὶ τὸν λόφον τὸν τε Κλεαρίδαν9 ἠμύνοντο καὶ δις ἢ τρις προσβαλόντα, καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν πρὶν ἢ τε Μυρκινία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἵππος καὶ οἱ πελτασταὶ περιστάντες καὶ ἔσακοντίζοντες αὐτοὺς ἔτρεψαν. οὕτω δὲ τὸ στρατεύμα πᾶν ἤδη10 τῶν Ἀθηναίων, φυγὸν χαλεπῶς καὶ πολλὰς ὁδοὺς τραπόμενοι κατὰ ὄρη, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν ἢ αὐτίκα ἐν χερσὶν ἢ ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς ἵππου καὶ τῶν πελταστῶν, οἱ λοιποὶ ἀπεκομίσθησαν ἐς τὴν Ἡϊόνα. οἱ δὲ τὸν Βρασίδαν ἄραντες ἐκ τῆς μάχης καὶ διασώσαντες ἐς τὴν11 πόλιν ἔτι ἔμπρουν ἐσεχόμεισιν· καὶ ἤσθετο μὲν ὅτι νικῶσιν οἱ μεθ' ἑαυτοῦ, οὐ πολὺ δὲ διαλιπὼν ἐτελεύτησεν. καὶ ἡ ἄλλη στρατιὰ ἀναχωρήσασα μετὰ τοῦ Κλεαρίδου ἐκ τῆς διώξεως νεκροὺς τε ἐσκόλευσε καὶ τροπαῖον ἔστησεν. μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Βρασίδαν οἱ ζύμματοι11 πάντες ξὺν ὀπλοῖς ἐπισπόμενοι δημοσίᾳ ἔθαψαν ἐν τῇ πόλει πρὸ τῆς

— καρτερώτατον. vgl. 5, 7, 3. — ἴοντι. zu 4, 24, 1. — σφετέρᾳ. Spr. 58, 4, 3. vgl. 3, 95, 2. 7, 1, 5. 8, 1. 38, 2.

§ 7. τῷ στρατῷ ἔπ. zu 4, 116, 1. — τῷ ἀδοκῆτῳ. zu 6, 34, 6. 8. — καὶ vor ἔξαπίνης fehlt in zwei Hsn. Wenn es echt ist, verbindet es τῷ ἀδοκῆτῳ und ἀμφοτέρωθεν. Doch vgl. 4, 36, 2. — ἀπορραγὲν, ἀποσπασθὲν τῆς ἄλλης τάξεως. (Sch.)

§ 8. ἐπιπαριῶν τῷ δεξιῷ längs dem rechten Flügel der Athener hinziehend. zu 4, 94, 2 u. Kr. zu Xen. An. 3, 4, 30. Anders Kampo eb. S. 44 f. Der Dativ hier wohl weil der Begriff des ἐπι- (gegen) vorherrscht: πλησιάζων ἐπιείθει τῷ δεξιῷ. (Sch.) — τιτρώσκειται. Plut. π. τῶν ἰπῶ τοῦ θείου βραδ. τιμ. 1: ὁ Βρασίδης, ὡς εἰκεν, ἐξεκλύσας τὸ δόρυ τοῦ σώματος αὐτῷ τούτῳ τὸν βαλόντα πατάξας ἀνέειλεν. — ἔμενε für ἔμενέ τε drei gute Hsn.; vielleicht ἔμενέ τι. — ὡς. zu 5, 6, 1.

§ 9. αὐτοῦ ist der Stellung wegen als Adverbium zu nehmen. zu 3, 91, 1. vgl. 7, 16, 1. 64, 1. — τὸν λόφον wohl den 5, 7, 3. (Pp.) — καὶ δις sogar zweimal ist hier anstössig. Eine Hs. ἢ δις, eine καὶ δις καὶ τρίς. (Pp.)

§ 10. δέ. δὴ Kr. — ὁδοῦς. Ar. Ri. 72. Thuk. 3, 24, 1. 5, 58, 3. vgl. Kr. Her. 5, 15, 9, 69.

§ 11. νεκροῦς. zu 1, 54, 2.

νῦν ἀγορᾶς οὔσης· καὶ τὸ λοιπὸν οἱ Ἀμφιπολιῖται, περιέροζαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, ὡς ἤρωί τε ἐντέμνουσι καὶ τιμὰς δεδώκασιν ἀγῶνας καὶ 2 ἔτησίους θυσίας καὶ τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῆ προσέθεσαν, καταβαλόντες τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα καὶ ἀφανίσαντες εἴ τι μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσεσθαι, νομίσαντες τὸν μὲν Βρασί-
 3 δαν σωτῆρά τε σφῶν γεγενῆσθαι καὶ ἐν τῷ παρόντι ἅμα τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν φόβῳ τῶν Ἀθηναίων θεραπεύοντες, τὸν δὲ Ἀγνώνα κατὰ τὸ πολέμιον τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἂν ὁμοίως σφίσι
 4 ξυμφόρως οὐδ' ἂν ἠδέως τὰς τιμὰς ἔχειν. καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέδωκαν. ἀπέθανον δὲ Ἀθηναίων μὲν περὶ ἑξακοσίους, τῶν δ' ἐναντίων ἑπτὰ, διὰ τὸ μὴ ἐκ παρατάξεως ἀπὸ δὲ τοιαύτης ξυντυχίας καὶ προεκφοβήσεως τὴν μάχην μᾶλλον γενέσθαι. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν οἱ μὲν ἐπ' οἴκου ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κλεαρίδου τὰ περὶ τὴν Ἀμφιπολιν καθίσταντο.

12 Καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τελευτῶντος Ῥαμφίας καὶ Αὐτοχαρίδας καὶ Ἐπικυδίδας Λακεδαιμόνιοι ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία βοήθειαν ἤγον ἑξακοσίων ὀπλιτῶν, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχίνῃ καθίσταντο ὅ τι αὐτοῖς ἐδόκει μὴ καλῶς ἔχειν. ἐνδιατριβόντων δὲ αὐτῶν ἔτυχεν ἡ μάχη αὕτη γενομένη, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

13 Τοῦ δ' ἐπιγυνομένου χειμῶνος εὐθύς μέχρι μὲν Πιερίου τῆς Θεσσαλίας διήλθον οἱ περὶ τὸν Ῥαμφίαν, κωλύοντων δὲ τῶν Θεσσαλῶν καὶ ἅμα Βρασίδου τεθνεῶτος, ὧπερ ἤγον τὴν στρατιάν, ἀπετράποντο

C. 11. § 1. οὔσης. zu ἐκπεπωκόσιν 5, 5, 1. — περιέροζαντες. περιερίζαντες nur Eine Hs. Spr. B. 2 § 39 unter εἶργω u. vgl. Lob. Soph. Aj. 593. — ἐντέμνουσιν, ἐναγίζουσιν, ἐναγίσματα προσφέρουσιν. (Sch.) Ἐντομα τὰ σφάγια κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγίζόμενα διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀποτέμεσθαι τὰς κεφαλὰς· οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσιν. Sch. Apoll. Rh. 4, 587. (Bl.)

§ 2. Ἀγνώνεια wohl nur die dem Hagnon als οἰκιστής (4, 102, 2) erbauten μνημεῖα. (Ds.) Vielleicht bestimmte so genannte Gebäude. — εἴ τι — περιέσεσθαι was irgend, wenn erhalten, als Erinnerungszeichen an die Gründung durch ihn hätte bestehen mögen. (Steph.) — μνημόσυνον. Kr. z. Her. 1, 185, 1. — σωτῆρά τε, als ob folgen sollte χρῆναι θεραπεύειν. vgl. 5, 28, 2. 29, 3. 44, 1. 6, 14. 61, 4. 7, 80, 1 u. Schömann z. Isä. p. 325. — πολέμιον τῶν Feindseligkeit gegen die. — θεραπεύοντες. zu 6, 61, 4. — οὐκ ἂν — ἔχειν, οὔτε συμφέρειν τοῖς Ἀμφιπολίταις τιμᾶσθαι τὸν Ἀγνώνα, διὰ τὸ κολακεύειν τοὺς Λακεδαιμονίους, οὔτε ἡδὺ ἦν τοῖς Ἀμφιπολίταις τιμᾶν αὐτόν. (Sch.) — ὁμοίως ξυμφόρως nicht eben so vortheilhaft wie wenn Brasidas geehrt würde. — τὰς die angedeuteten, dem οἰκιστής gebührenden.

§ 3. περὶ. Spr. 60, 8, 1. — τοιαύτης, wie sie erzählt ist. — προεκφοβήσεις find' ich erst bei Dion C. wieder. (Bl.) — οἱ μὲν, οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) — κατεστήσαντο richteten ihren Interessen gemäss ein, den oligarchischen. Kr. z. Arr. An. 5, 20, 7.

C. 12. ὀπλιτῶν. Spr. 47, 8, 1. — Ἡράκλειαν 8, 92 f.

ἐπ' οἴκου, νομίσαντες οὐδένα καιρὸν εἶναι ἔτι τῶν τε Ἀθηναίων ἥσση ἀπεληλυθότων καὶ οὐκ ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δοῦν τι ὧν κάκεινος ἐπενόει. μάλιστα δὲ ἀπῆλθον εἰδότες τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτε ἐξήεσαν, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην ἔχοντας. ξυνέβη τε εὐθύς¹⁴ μετὰ τὴν ἐν Ἀμφιπόλει μάχην καὶ τὴν Ῥαμφίου ἀναχώρησιν ἐκ Θεσσαλίας ὥστε πολέμου μὲν μηδὲν ἔτι ἀψασθαι μηδετέρους, πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι πληγέντες ἐπὶ τῷ Δηλίῳ καὶ δι' ὀλίγον αὐθις ἐν Ἀμφιπόλει, καὶ οὐκ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι, ἥπερ οὐ προσεδέχοντο πρότερον τὰς σπονδάς, δοκοῦντες τῇ παρουσίᾳ εὐτυχίᾳ καθυπέρτεροι γενήσεσθαι καὶ τοὺς ξυμμάχους ἅμα ἐδεδίεσαν σφῶν μὴ διὰ τὰ σφάλματα ἐπαιρόμενοι ἐπὶ πλεόν ἀποστῶσιν, μετεμέλοντό τε ὅτι μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καλῶς παρασχόν οὐ ξυνέβησαν· οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι παρὰ γνώμην² μὲν ἀποβαίνοντος σφίσι τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ ὄοντο ὀλίγων ἑτῶν καθαιρήσειν τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν, εἰ τὴν γῆν τέμνοιεν, περιπεσόντες δὲ τῇ ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορᾷ, οἷα οὐπω γεγένητο τῇ Σπάρτῃ, καὶ ληστευομένης τῆς χώρας ἐκ τῆς Πύλου καὶ Κυθήρων, αὐτομολούντων τε τῶν Εἰλώτων καὶ αἰὲ προσδοκίας οὔσης μή τι καὶ οἱ ὑπομένοντες τοῖς ἔξω πίσυνοι πρὸς τὰ παρόντα σφίσιν, ὥσπερ καὶ πρότερον, νεω-

C. 13. καιρὸν das Heer nach Thrake zu führen. (Pp.) — ἥσση mit, nach einer Niederlage. vgl. 8, 27, 5. — ἀξιόχρεων, δυνατῶν. (Sch.) zu 4, 30, 2. Dem. 3, 27: οὐδενὸς ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ἡμῖν ἀντιπάξασθαι. (Bl.) — αὐτῶν sie selbst, Ramphias mit den Seinigen. (Sch.) — κάκεινος. καί mit Bezug auf den Gedanken: wie auch sie darauf sann, jedoch an der Ausführung verzweifelnd. (Ba.) — τὴν γνώμην ἔχοντες ihre Gedanken richtend. vgl. 5, 14, 1. 73, 4 mit 3, 25, 2. 5, 44, 1. 48, 2.

C. 14. § 1. ἐκ für τὴν ἐκ. zu 1, 18, 3. — ὥστε, wie bei Her. nach συνήκει. Kr. dort zu 1, 73, 2. — εἶχον statt ἔχειν. zu 2, 47, 2. — πληγέντες. zu 3, 18, 2. — δι' ὀλίγον, μετ' ὀλίγον. (Sch.) zu 2, 94, 3. — ἐλπίδα τῆς. zu 2, 89, 8. — ῥώμης Macht, wie 7, 63, 3. (Bl.) — ἥπερ, ἐλπίδι aus welchem Vertrauen. Der Da. wie 2, 42, 3. 44, 2. 6, 77, 2. — πρότερον 4, 21. — καθυπέρτεροι, τῶν Λακεδαιμονίων. (Sch.) Der Ausdruck, bei Attikern selten, findet sich auch 7, 56, 1 u. Xen. Mem. 4, 6, 14, Her. 1, 65. 67. 68. 7, 51. 233 u. καινίτερος 4, 199. vgl. Spr. B. 2 § 23, 5, 3. — ἐδεδίεσαν. Spr. 40 u. δε-. — σφῶν. zu 1, 25, 2. für τοῦ ἑαυτῶν. zu 2, 65, 9. Ueber die Anticipation zu τοὺς Ἀ. μή 4, 1, 1. — ἐπὶ πλεόν weiter, mehr. vgl. 4, 98, 3 u. Kr. z. Her. 5, 51, 2. 6, 42, 1. — ὅτι nach μεταμέλει, μεταμέλομαι ist selten. Spr. 56, 7, 12. Xen. Kyr. 5, 3, 6: οὐχ ὅτι ἀπέτεινά σου τὸν υἱὸν μεταμέλει μοι. — καλῶς παρασχόν, καλῶς ἔξόν, καιροῦ ἐπιτηθείου παρατηχόντος. (Sch.) zu 1, 120, 3.

§ 2. οἱ δ' αὖ Ἀ., μετεμέλοντο. (Sch.) Wohl vielmehr πρὸς τὴν εἰρήνην τὴν γνώμην εἶχον. (Ein anderer Sch.) — ὄοντο 2, 81, 2. (Bl.) — τῇ νήσῳ, τῇ Σφακτηρίᾳ. (Sch.) zu 4, 108, 5. — ληστευομένης 4, 41, 2 f. 54 f. (Pp.) — μή. zu 2, 93, 2. — τοῖς ἔξω auf die auswärts befindlichen, entlaufenen. (Sch.) — πίσυνοι. zu 2, 89, 4. — πρὸς τὰ παρόντα. zu 4, 80, 1. vgl. Eur. Hipp. 718. 868. — πρότερον 1, 101 ff.

στειρώσωσιν. Ξυνέβαινε δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἀργεῖους αὐτοῖς τὰς τριακον-
 ταετίαι σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι καὶ ἄλλας οὐκ ἤθελον σπένδεσθαι οἱ
 Ἀργεῖοι, εἰ μὴ τις αὐτοῖς τὴν Κυ(οσ)ουρίαν γῆν ἀποδώσει. ὥστ' ἀδύ-
 νατα εἶναι εἰραίνετο Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. τῶν τε
 ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ὑπώπτευόν τινας ἀποστήσεσθαι πρὸς τοὺς
 15 Ἀργεῖους· ὅπερ καὶ ἐγένετο. ταῦτ' οὖν ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις
 ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἢ ξύμβασις, καὶ οὐχ ἦσσαν τοῖς Λακεδαιμονίοις
 ἐπιθυμία τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι· ἦσαν γὰρ οἱ
 2 Σπαρτιαῖται αὐτῶν προῦτοί τε καὶ ὁμοίως σφίσι ξυγγενεῖς. ἤρξαντο
 μὲν οὖν καὶ εὐθύς μετὰ τὴν ἄλωσιν αὐτῶν πρῶσσειν, ἀλλ' οἱ Ἀθη-
 ναῖοι οὐ πως ἤθελον, εὖ φερόμενοι, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλύεσθαι. σφα-
 λέντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ Δηλίῳ παραχοῆμα οἱ Λακεδαιμόνιοι, γρόντες
 νῦν μᾶλλον ἂν ἐνδεξομένους, ποιοῦνται τὴν ἐνιαύσιον ἐκεχειρίαν, ἐν ᾗ
 16 ἔδει ξυνιόντας καὶ περὶ τοῦ πλείονος χρόνου βουλευέσθαι. ἐπειδὴ δὲ
 καὶ ἡ ἐν Ἀμφιπόλει ἦσσα τοῖς Ἀθηναίοις ἐγεγένητο καὶ ἐτεθνήκει
 Κλέων τε καὶ Βρασιδάς, οἵπερ ἀμφοτέρωθεν μάλιστα ἤναντιοῦντο τῇ

§ 3. τὰς der, wie den Zeitgenossen bekannt war, vor fast 30 Jahren geschlossene. — τριακοντούταις für τριακονταετίαι (τριακονταίταις) nur Eine Hs.; doch vgl. 1, 23, 4. 115, 1. 2, 2, 1. (Pp.) τριακοντουτίαι 1, 37, 4. — ἐξόδῳ, λήξει. (Sch.) vgl. 5, 28, 2. Xen. Hell. 5, 4, 4: Ἀφροδίσια ἄγουσιν ἐπ' ἐξόδῳ τῆς ἀρχῆς. — τις, die Lakedämonier. Spr. 51, 16, 8. — ὥστε bezieht sich nicht auf den letzten Satz sondern auf die ganze vorhergehende Erörterung § 2, namentlich auf das über die Widerstandskräfte Athens und die inneren Bedrängnisse Spartas Gesagte. „Erwarten würde man etwa ὥστ' ἐπεὶ ἀδύνατα — πολεμεῖν, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον.“ (Arn.) — ἀδύνατα. zu 1, 1, 2.

C. 15. § 1. ἐπιθυμία τῶν ἀνδρῶν κομίσασθαι. Spr. 61, 6, 8. vgl. Plat. Krit. 52, b: οὐδ' ἐπιθυμία σε ἄλλων νόμων ἔλαβεν εἰδέναι. — τῶν ἐκ οἱ ἐκ τῆς νήσου war der feste Ausdruck für die von der Insel (Sphakteria) nach Athen gebrachten Gefangenen. vgl. 4, 19, 1. 108, 5. 5, 24, 2. 35, 3. 43, 2. mit λεηθέντες 5, 34, 3 u. Ar. Wo. 186. vgl. zu 2, 34, 3. — αὐτῶν. zu 4, 126, 3. — ὁμοίως, ὁμοίων Reiske bei Abr. p. 502: den ersten, Vornehmsten, ähnlich; ὁμοίους Bekker u. Haase p. V; τῶν ὁμοίων Kr., σφίσι ξυγγενεῖς als verfehltes Glossem streichend. Das σφίσι bezieht Arndt de pron. refl. I p. 37 auf die Obrigkeiten. vgl. Xen. Hell. 5, 3, 13. Erwähnung der ὅμοιοι oder ὁμότιμοι ahnet auch Arn.; das καὶ setzt nach ὁμοίως I. C. G. Winkelmann Lycurgus p. 54. — ξυγγενεῖς. ἐγγενεῖς Driessen de prior. V libr. Thue. p. 42 ss.

§ 2. οὐ πως für οὐπω die besten Hsn. Suidas: οὐπως, οὐδένα τρόπον, καὶ Θουκυδίδης ἐν εἰ καὶ Ὅμηρος. (Pp.) Kr. z. Her. 7, 106. — εὖ φερόμενοι. zu 2, 60, 2. — ἐπὶ τῇ ἴσῃ, ὥστε τὸ προσῆχον μόνον ἔχειν, ἀλλὰ δηλονότι καὶ περιτιότερον. (Sch.) zu 1, 27, 1. — ἐνδεξομένους, die Anträge. ἐνδεξαμένους Martins Hs. u. Thomas: δεξαμένους einige Hsn. vgl. 6, 20, 1. An den meisten Stellen könnte man den Ao. durch blosse Aenderung des ο herstellen, wie Lys. 31, 21, Isokr. 8, 81, Plat. Apol. 30, c, Xen. Mem. 2, 2, 3, muss wohl auch, wie Dem. 18, 168. Doch widerstreben andre, wie 9, 70: πάλαι τις ἠδέως ἂν ἴσως ἐρωτήσων κἀθηται. Xen. Cyr. 1, 4, 23: εἰσθήκεσαν ὡς ἂν στησομένους. vgl. Spr. 64, 3, 3 mit 54, 6, 6. — ἐνιαύσιον. zu 6, 54, 6. — τοῦ πλείονος. zu 4, 117, 2.

εἰρήνη, ὁ μὲν διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν, ὁ δὲ γενομένης ἡσυχίας καταφανεστέρος νομίζων ἂν εἶναι κακουργῶν καὶ ἀπιστότερος διαβάλλον, τότε δὴ οἱ ἐν ἑκατέρῃ τῇ πόλει σπεύδοντες τὰ μάλιστα τὴν ἡγεμονίαν, Πλειστοάναξ τε ὁ Πανσανίου, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, καὶ Νικίας ὁ Νικηράτου, πλεῖστα τῶν τότε εὐ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, πολλῶ δὴ μᾶλλον προεθυμοῦντο, Νικίας μὲν, βουλό-³μενος, ἐν ᾧ ἀπαθῆς ἦν καὶ ἤξιοῦτο, διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἔς τε τὸ ἀντίκα πόνων πεπαῦσθαι καὶ αὐτὸς καὶ τοὺς πολίτας παῦσαι καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεγένετο, νομίζων ἐκ τοῦ ἀκίνδυνου τοῦτο ξυμβαίνειν καὶ ὅστις ἐλάχιστα τύχῃ αὐτὸν παραδίδωσι, τὸ δὲ ἀκίνδυνον τὴν εἰρήνην παρέχειν. Πλειστοάνυξ δέ, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβαλλόμενος περὶ τῆς καθόδου καὶ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀεὶ προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁπότε τι πταίσειαν, ὡς διὰ τὴν ἐκείνου κάθοδον παρανομηθεῖσαν ταῦτα ξυμβαίνοι. τὴν γὰρ πρόμαντιν τὴν ἐν Δελφοῖς ἐπητιῶντο αὐτὸν πεῖ-⁵σαι μετ' Ἀριστοκλέους τοῦ ἰδελφοῦ ὥστε χρῆσαι Λακεδαιμονίοις ἐπὶ πολὺ τάδε θεωροῖς ἀφικνουμένοις, Διὸς υἱοῦ ἡμιθέου τὸ σπέρμα ἐκ τῆς ἀλλοτρίας ἐς τὴν ἑαυτῶν ἀναφέρειν, εἰ δὲ μή, ἀργυρέα εὐλάκα

C. 16. § 1. ὁ μὲν, ὁ Βρασίδης. (Sch.) Spr. 50, 1, 2. — κακουργῶν. Ar. Ri. 803: ὁ δῆμος ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἂ πανουργεῖς οὐ καθορᾷ σου. (Bl.) Unruhe verhindert ruhige und besonnene Prüfung.

§ 2. τότε δὴ für τότε δέ zwei schlechte Hsn. Verschieden sind die Fälle Spr. 69, 16, 2; ähnlich ἐπειδὴ δέ — οὕτω δὴ 3, 98, 1. — οἱ ἐν aus einigen Hsn. zugefügt empfahl schon Kist. Man sage nicht σπεύθειν τινί τι bemerkt Pp. — τὴν ἡγεμονίαν den ersten Rang für sich; τὴν ὁμολογίαν L. Dindorf. Spr. 46, 6, 3. — πλεῖστα. zu 2, 11, 5.

§ 3. ἀπαθῆς, εὐτυχῆς. (Sch.) — ἤξιοῦτο geehrt wurde. Porson zu Eur. Hek. 319. (Dobree.) Diese Bedeutung ist in der (attischen) Prosa sehr selten. — καὶ τῷ. κἄν τῷ Dobree. Passender als ἐν wäre ἔς; doch s. Spr. 48, 4, 1 E. — ὅστις, τούτῳ ὅστις. (Ba.) Spr. 51, 13, 5. — παραδί-δωσι, wie 6, 23, 3.

§ 4. δέ, προεθυμῆτο aus § 2. — ἐς ἐνθυμίαν προβαλλόμενος der immer zur Beherzigung vorgehalten, vorgeückt wurde. ἐνθυμία findet sich sehr selten, wohl nie sonst bei den Frühern „Dion C. p. 195, 2: καὶ ἐπιθειάζοντες καὶ ἐς ἐνθύμιον αὐτοῦ [l. ἐνθυμίαν αὐτὸν] προβάλλοντες.“ (Bl.) — πταίειν mit τι auch Dion C. 36, 28. vgl. zu 4, 18, 3. — παρανομηθεῖσαν, ἡγουν παρανόμως δοθεῖσαν αὐτῷ. (Sch.) vgl. 2, 21, 1. Spr. 52, 3, 4.

§ 5. τὴν πρόμαντιν, ἡγουν τὴν προαγορεύουσαν ἐκ μαντείας. (Sch.) von der Pythia auch Her. 6, 66. 7, 111 u. a. — ἐπὶ πολὺ, πολλάκις. (Sch.) Eig. lange Zeit hin. Spr. 68, 42, 1. — θεωροῖς ἀφικνουμένοις wenn sie (die sogenannten vier Pythier) als (das Orakel zu befragen abgesandte) Theoren hinkamen. — ἡμιθέου, τοῦ Ἡρακλέους. (Sch.) — τὸ σπέρμα, τὸν ἀπόγονον. (Sch.) In diesem Sinne poetisch. (Bl.) — ἀναφέρειν, κατάγειν. (Sch.) Veranlasst durch den Begriff Samen, den man trägt, führt. — εὐλάκα τὴν ὕνιν Λακεδαιμόνιοι λέγουσιν· ἔνιοι δὲ τὴν δίκελλαν. (Sch.) Der Sinn: λιμὸν ἔσεισθαι καὶ πολλοὺ σφόδρα τὸν αἶτον ὠνήσεισθαι, ὥσπερ ἀργυροῖς ἐργαλείοις χρωμένους. (Sch.) Sprüchwörtlich ἀργυρέα λιμός. vgl. Lobeck

εὐλάξειν· χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους φεύγοντα αὐτὸν ἐς Λύκαιον διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτε μετὰ δώρων δοκοῦσαν ἀναχώρησιν καὶ ἡμῖσιν τῆς οἰκίας τοῦ ἱεροῦ τότε τοῦ Διὸς οἰκοῦντα φόβῳ τῷ Λακεδαιμονίων, ἔπει ἐνὸς δέοντι εἰκοστῷ τοῖς ὁμοίοις χοροῖς καὶ θυσίαις καταγαγεῖν ὥσπερ ὅτε τὸ πρῶτον Λακεδαίμονα κτίζοντες τοὺς βασιλέας καθίσταντο. ἀχθόμενος οὖν τῇ διαβολῇ ταύτῃ καὶ νομιζῶν ἐν εἰρήνῃ μὲν οὐδενὸς σφάλματος γιγνομένου καὶ ἅμα τῶν Λακεδαιμονίων τοὺς ἄνδρας κομιζομένων κὰν αὐτὸς τοῖς ἐχθροῖς ἀνεπίληπτος εἶναι, πόλεμον δὲ καθεστῶτος ἀεὶ ἀνάγκην εἶναι τοὺς προὔχοντας ἀπὸ πτωχῶν συμφορῶν διαβάλλεσθαι, προὔθυμήθη τὴν ξύμβασιν. καὶ τὸν τε χειμῶνα τοῦτον ἤεσαν ἐς λόγους καὶ πρὸς τὸ ἔαρ ἤδη παρασκευῆ τε προεπανεσείσθη ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, περιαγγελλομένη κατὰ πόλεις ὡς ἐπὶ τειχισμόν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἔσακούοιεν, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν συνόδων ἅμα πολλὰς δικαιώσεις προενεγκόντων ἀλλήλοις ξυνηχωρεῖτο ὥστε ἂ ἐκάτεροι πολέμῳ ἔσχον ἀποδόντας τὴν εἰρήνην ποι-

Aglaoph. p. 843 s. — εὐλάξειν, ἀρόσειν. (Sch.) Von dem (dorischen oder poetischen) Ausdrücke findet sich sonst kein Beispiel. — χρόνῳ. zu 4, 85, 1.

§ 6. προτρέψαι habe sie bewogen, hängt von ἐπημύοντο ab. (Pp.) — ποτέ 1, 114, 2. 2, 21, 1. τότε Kr. z. Dion. p. 297, was, hier verdrängt, unten eingefälscht sein könnte. — δοκοῦσαν, wie 2, 21, 1. vgl. 3, 10, 1. (Dr.) δόκησιν mehrere Hsn. δοκοῦσαν ἕως (aus δοκήσεως Bk.) andere; λῆψιν erklären die Sch. vgl. 2, 21, 1. 3, 10, 1. (Dr.) — ἡμῖσιν. τοῦ τόπου καθ' ὃν ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν τὸ μὲν ἡμῖσιν ἦν ἱερόν, τὸ δὲ ἡμῖσιν βέβηλον. (Sch.) Mit εἶναι hiesse es ἡμῖσιν τῆς οἰκίας ἦν τοῦ ἱεροῦ. zu 1, 134, 2; über ἡμῖσιν ohne Artikel zu 1, 8, 1. „Der geheiligte Theil als Zufluchtsort, der andre als gewöhnlicher Aufenthalt, um Profanation zu vermeiden.“ (Arn.) — τότε gehört zu οἰκοῦντα. (Va.) vgl. 3, 87, 2. (Pp.) — τῷ. τῶν andre Hsn. wofür Pp. 1, 9, 2. 5, 11, 2. vgl. 4, 26, 1 anführt; dagegen ἔχθος τό 1, 103, 2. 4, 1, 1. 7, 57, 6. Spr. 50, 8, 1 u. 11. — δέοντι. zu 4, 102, 2.

C. 17. § 1. τοὺς die in Sphakteria gefangenen. — ἀνεπίληπτος unantastbar, hier durch Beschuldigung. (Sch.) Kr. z. Xen. An. 7, 6, 37 lat. Ausg. — ἀνάγκην εἶναι es sei unvermeidlich. (Ba.) — ἀπό in Folge von. vgl. 4, 98, 4. 7, 71, 3. Herbst p. 52. — ξύμβασιν. Spr. 46, 6, 3. vgl. 8, 90, 2 mit 5, 39, 2. 6, 39, 2. 8, 6, 1.

§ 2. καὶ τὸν τε. Spr. 69, 32, 11 u. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 1 lat. Ausg. — ἐς λόγους ἔρχεσθαι, εἶναι ist der feste Ausdruck von Zusammenkünften zu Unterhandlungen, wie bei Th. noch 3, 80, 1. 4, 74, 1. 5, 37, 1. ξυνήεσαν 4, 119, 2. vgl. Her. 1, 82, 2. Sonst auch ἀγικνεῖσθαι. — πρὸς τὸ ἔαρ ἤδη. zu 1, 135, 1; τὸ wegen des Ggs. zu τὸν χειμῶνα. — προεπανεσείσθη, προηπειλήθη. (Sch.) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνασειόντων τὸ ξίφος ἐπὶ τινα. (Ds.) So ἐπανάσεις 4, 126, 4. (Dobree.) Προ — hat den Begriff des Vorhaltens, wie in προσεῖω 6, 86, 1. — ἀπὸ τῶν von Seiten der. vgl. zu 3, 36, 5. — περιαγγελλομένη herum, den verschiedenen Staaten, aufgetragen. zu 2, 85, 2. — ὡς ἐπὶ τειχισμόν zum Mauerbau, noch unbestimmt ob zur ἐπιτείχισις oder περιτείχισις. vgl. 8, 34, 2. Unnötig also ist die Conjectur ὡς ἐς ἐπιτείχισμόν. (Pp.) Das ὡς ἐπὶ τ. ist mit παρασκευῆ zu verbinden. — δικαιώσεις, αἰτήματα δίκαια. (Sch.) zu 1, 141, 1. — προενεγκόντων vorbrachten. zu 3, 62, 4. Her. 9, 46, 2: αὐτοῖσιν ἡμῖν ἐν νόῳ ἐγένετο εἰπεῖν ταῦτα ἰάπερ ὑμεῖς φθάσαντες προσφέρετε. vgl. Kr. dort zu 9, 5. — ὥστε. zu 1, 28, 3. — τὴν über den sie verhandelten.

εἶσθαι, Νίσαιαν δ' ἔχειν Ἀθηναίους — ἀνταπαιτούντων γὰρ Πλάταιαν οἱ Θηβαῖοι ἔφρασαν οὐ βία ἀλλ' ὁμολογία αὐτῶν προσχωρησάντων καὶ οὐ προδόντων ἔχειν τὸ χωρίον, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν Νίσαιαν — τότε δὴ παρακαλέσαντες τοὺς ἑαυτῶν ξυμμάχους οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ψηφισαμένων πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων καὶ Ἡλείων καὶ Μεγαρέων τῶν ἄλλων ὥστε καταλύεσθαι, τούτοις δὲ οὐκ ἤρесе τὰ πρᾶσσόμενα, ποιῶνται τὴν ξύμβασιν καὶ ἐσπέισαντο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ ὤμωσαν, ἐκεῖνοί τε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, τάδε.

“Σπονδὰς ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμα-18
χοι κατὰ τάδε, καὶ ὤμωσαν κατὰ πόλεις. περὶ μὲν τῶν ἱερῶν τῶν κοινῶν, θύειν [καὶ ἱέναι] καὶ μαντεύεσθαι καὶ θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια τὸν βουλόμενον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀδεῶς. τὸ δ' ἱερόν καὶ τὸν νεῶν τὸν ἐν Δελφοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Δελφῶν αὐτονόμους εἶναι καὶ αὐτοτελεῖς καὶ αὐτοδίκους καὶ αὐτῶν καὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν κατὰ τὰ πάτρια. ἔτη δὲ εἶναι τὰς σπονδὰς πεντήκοντα Ἀθη-2
ναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Λακεδαιμονίων ἀδύλους καὶ ἀβλαβεῖς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. ὄπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ μήτε Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπ' Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμά-
χους μήτε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους μήτε τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾶ. ἦν δέ τι διάφο-3

§ 3. ἀνταπαιτεῖν noch 3, 58, 1, sonst wohl nicht bei den Frühern. — οὐ βία 3, 52, 2. — καὶ οὐ προδόντων, erg. τινῶν. Wenn aber auch dies auszudrücken war, wesshalb nicht οὐδὲ προδοσίᾳ oder οὐδὲ προδόντων nach βία, wie Va. übersetzt? — τὴν Νίσαιαν, ἔφρασαν ἔχειν. — τῶν ἄλλων gehört zu ψηφισαμένων. (Ps.) Va., der es mit Μεγαρέων verband, hat wohl als Gegensatz die von Nisäa gedacht. — ὥστε. zu 6, 88, 9. — τούτοις, den genannten vier Staaten. — ἐκεῖνοί τε. zu 4, 36, 3. (Kr. z. Dion. p. 269.)

C. 18. § 1. περὶ. zu 4, 118, 1. — θύειν fehlt bei Va. Die Infinitive hängen, wie auch § 2. 4. 5. 7 u. 8, von σπονδὰς ἐποιήσαντο ab; doch können sie auch absolut stehen, wie 5, 23, 1 ff. — ἱέναι hingehen, besuchen würde man vor θύειν erwarten. (Arn.) Wohl mit καὶ zu streichen. — θεωρεῖν, θεωρῶν πέμπειν. (Sch.) Dieser Bedeutung widerstrebt die Endung εἶναι und der Sprachgebrauch. (Pr.) — αὐτοτελεῖς, μὴ ἄλλοις συντελοῦντας. (Sch.) Stob. ἐκλ. φυσ. II, 54: τέλος τὸ ἀνάλωμα, καθ' ὃ λέγεται τις αὐτοτελής καὶ ἐντελής. (Bl.) Ggs. Steuern an andre Staaten. vgl. zu 2, 15, 2. — τὸ ἱερόν. zu 4, 90, 1. — αὐτοδίκους, μὴ ἐπ' ἄλλων κρινόμενους. (Sch.) wie etwa Athens Bundesgenossen. zu 1, 77, 1. — αὐτῶν über sich selbst, die Bewohner des ἱερόν. Spr. 47, 26, 9. — τῆς γῆς d. h. über die Bevölkerung desselben.

§ 2. ἔτη. zu 4, 118, 7. — ἀβλαβεῖς ohne Gefährde. (Ill.) Activisch. vgl. 5, 47, 1. — πημονῇ, κακῶ § 4, ein veraltetes, poetisches Wort, auch bei Thuk. nur in Documenten. vgl. 5, 47, 2. (Pr.) — μήτε τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾶ in keiner Art und Weise. So werden beide Wörter oft verbunden. Kr. zu Xen. An. 4, 5, 16. In dieser festen Formel sagte man wohl eig. ohne das erste μήτε bloss τέχνη μηδὲ μηχανῇ μηδεμιᾶ. vgl. 5, 47, 2. 10 u. Dem. 59, 17. Aenderung ist jedoch bedenklich. Dem. 24, 150: οὐτε τέχνη οὐτε μηχανῇ οὐδεμιᾶ. vgl. Lys. 13, 95.

ρον ἢ πρὸς ἀλλήλους, δικαίῳ χρήσθων καὶ ὄρκους καθ' ὃ τι ἂν ξυνθῶνται. ἀποδόντων δὲ Ἀθηναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ἀμφίπολιν. ὅσας δὲ πόλεις παρέδωσαν Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις, ἐξέστω ἀπιέναι ὅποι ἂν βούλωνται αὐτούς καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας. τὰς δὲ πόλεις φερούσας τὸν φόρον τὸν ἐπ' Ἀριστείδου αὐτονόμους εἶναι. ὄπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν Ἀθηναίους μηδὲ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ κακῶ, ἀποδιδόντων τὸν φόρον, ἐπειδὴ αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. εἰσὶ δὲ αἶδε, Ἄργιλος, Στάγειρος, Ἄκενθος, Σκῶλος, Ὀλυνθος, Σπάρτωλος, ξυμμάχους δ' εἶναι μηδετέρων, μήτε Λακεδαιμονίων μήτε Ἀθηναίων. ἦν δὲ Ἀθηναῖοι πείθωσι τὰς πόλεις, βουλομένας ταύτας ἐξέστω ξυμμάχους ποιῆσθαι αὐτούς Ἀθηναίους. Μηκυβεργναίους δὲ καὶ Σαναίους καὶ Σιγγαίους οἰκεῖν τὰς πόλεις τὰς ἑαυτῶν, καθάπερ Ὀλύνθιοι καὶ Ἀκάνθιοι. ἀποδόντων δὲ Ἀθηναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Πάνακτον. ἀποδόντων δὲ καὶ Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίοις Κορυφάσιον καὶ Κύθηρα καὶ Μεθιόνην καὶ Πτελεὸν καὶ Ἀταλάντην καὶ τοὺς ἄνδρας ὅσοι εἰσὶ Λακεδαιμονίων ἐν τῷ δημοσίῳ τῷ Ἀθηναίων ἢ ἄλλοθί που ὅσης Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν ἐν δημοσίῳ· καὶ τοὺς ἐν Σκιώνῃ πολιορκουμένους Πελοποννησίων ἀφεῖναι καὶ τοὺς ἄλλους ὅσοι Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ἐν Σκιώνῃ εἰσὶ καὶ ὅσους Βρασιδάς ἐσέπεμψεν καὶ εἴ τις τῶν ξυμμάχων τῶν Λακεδαιμονίων ἐν Ἀθήναις ἐστὶν ἐν τῷ δημοσίῳ ἢ ἄλλοθί που ἢ Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν ἐν δημοσίῳ. ἀποδόντων δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι οὐστinas ἔχουσιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων κατὰ ταῦτά. Σκιωναίων δὲ καὶ Τορωναίων καὶ Σερμυλίων καὶ εἴ τινα ἄλλην πόλιν ἔχουσιν Ἀθηναῖοι, Ἀθηναίους βουλευέσθαι περὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων πόλεων ὃ τι ἂν δοκῇ αὐτοῖς. ὄρκους δὲ ποιήσασθαι Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμ-

§ 3. δικαίῳ. δικαίς einige Hsn., wie Thuk. sonst δίκην, δίκας und διάφορα verbindet, 1, 78, 3. 140, 3. (Dr.) Weniger anstössig wäre τῷ δικαίῳ. (Arn.) Wohl: eines Rechtsverfahrens, näher bestimmt durch καθ' ὃ τι ἂν ξυνθῶνται. — αὐτούς die Einwohner selbst. — καὶ ἔχοντας. zu 2, 68, 1. 8, 53, 3.

§ 4. τὸν ἐπ' Ἀριστείδου, ταχθέντα δηλονότι. (Sch.) zu 1, 96, 2. Dieser Tribut galt nur als Bundescontingent, nicht als Abgabe. — ἀποδιδόντων. Spr. 47, 4, 2. — ἐπειδὴ seit. (Va.) vgl. 1, 6, 2.

§ 5. αὐτούς ist kaum erträglich; αὐτονόμους? oder gestrichen. — καθάπερ unter denselben Bedingungen wie, also auch autonom. Kr. z. Dion. p. 347 u. Böckh Staatsh. 1 p. 537 zweite Aufl.

§ 6. Κορυφάσιον 4, 3, 2. (Ds.) — ἐν τῷ δημοσίῳ, ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ. (Sch. u. Hesych.) Lakonisch nach Schneider zu Xen. Hell. 7, 4, 36. — τῷ Ἀ. Andre τῶν Ἀ. zu 5, 16, 6. — ὅσης, χώρας ὅσης. vgl. § 7. Xen. An. 3, 3, 15: δι' ἧσπερ ἤκοιεν.

§ 7. τοὺς ἐν Σ. 4, 122. 133, 2. — τοὺς ἄλλους 4, 123. — κατὰ ταῦτά eben so. vgl. 8, 18, 2 u. Plat. Ges. 767, d: ἔτερον ἀνθαιρεῖσθαι κατὰ ταῦτά.

§ 8. Σκιωναίων δέ was aber die Sk. anbetrifft. Xen. Oek. 11,

μάχους κατὰ πόλεις. ὀμνόντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὄρκον ἐκάτεροι τὸν μέγιστον ἐξ ἐκάστης πόλεως. ὁ δ' ὄρκος ἔστω ὕδεν· “ἐμμενῶ ταῖς ξυν-9
θῆκαις καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖσδε δικαίως καὶ ἀδόλως.” ἔστω δὲ Λα-
κεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις κατὰ ταῦτὰ ὄρκος πρὸς Ἀθηναίους,
τὸν δὲ ὄρκον ἀναγεοῦσθαι κατ' ἐπαυτὸν ἀμφοτέρους. στήλας δὲ στή-10
σαι Ὀλυμπίασι καὶ Πυθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει καὶ
ἐν Λακεδαιμόνι ἐν Ἀμυκλαίῳ. εἰ δέ τι ἀμνημονοῦσιν ὅποτεροισὺν
καὶ ὅτου πέρι, λόγοις δικαίοις χρωμένοις εὖορκον εἶναι ἀμφοτέροις
ταύτη μεταθεῖναι ὅπη ἂν δοκῇ ἀμφοτέροις, Ἀθηναίοις καὶ Λακε-
δαιμονίοις.“

Ἄρχει δὲ τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας Ἀρτεμισίου μνηρὸς τε-19
τάρτη φθίνοντος, ἐν δὲ Ἀθήναις ἄρχων Ἀλκαῖος Ἐλαγρηβολυῶνος μνηρὸς
ἕκτη φθίνοντος. ὤμνον δὲ οἶδε καὶ ἐσπένδοντο, Λακεδαιμονίων μὲν (Πλει-
στοάναξ, Ἄγις,) Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίσις, Μεταγέρνης, Ἄκιωνθος,
Δαίθος, Ἰσχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδα, Ἄντιππος, Τέλλις, Ἀλ-
κινίδα, Ἐμπεδίας, Μηνῆς, Δάφιλος. Ἀθηναίων δὲ οἶδε, Δάμπων, 2

11: τῆς δὲ χρηματίσεως καὶ μετὰ ταῦτα ἀρχίσει ἀκούειν. vgl. Spr. 47, 3, 3 u. Heind. zu Plat. Gorg. 139. — τὸν μέγιστον, τὸν ἰσχυρότατον. (Sch.) vgl. 4, 86, 1. 5, 47, 10. (Pp.) — ἐκάτεροι, die Athener, wie auch die Lakedämonier, von denen es freilich § 9 noch besonders erwähnt wird. Eine Nachlässigkeit, wenn das Wort nicht zu streichen ist. — ἐξ. ἐξ ἐξ? oder eine andre Zahl? Dass nur ein unbestimmtes τινές zu denken sei ist wenig wahrscheinlich.

§ 9. ἐμμενῶ für ἐμμένω F. Ps. vgl. 5, 47, 10: ἐμμενῶ καὶ οὐ παραβήσομαι.

§ 10. στήλας mit der Inschrift der Bedingungen. Kr. Stud. S. 82. 117 ff. — Ἰσθμοῖ für Ἰσθμῶ F. Ps. Spr. 46, 1, 4. — ἐν vor Ἀθήναις fehlt in vielen und guten Hsn. vgl. jedoch 5, 23, 5. (Wasse.) — Ἀθήναις. Ἀθήνησι eine gute Hs., was ohne ἐν richtig wäre. Spr. 46, 1, 2 ff. — ἐν πόλει auf der Burg. zu 2, 15, 4. Ohne Artikel. Spr. 50, 2, 15. — ὅτου für εἶτον oder οἱ τοῦ nur eine (schlechte) Hs., wohl auch die Martinsche. Es wird durch καὶ mit εἶ τι verbunden: wenn sie etwas vergessen haben und in Bezug auf welchen Punct sie es vergessen haben. Umgekehrt minder hart 4, 128, 3. Bedenklich wäre καὶ ὅτου πέρι für καὶ ὅτουοῦν πέρι worüber auch immer zu nehmen. Denn verschieden sind doch (die seltenen) Stellen wie Plat. Hipp. 282, d: πλέον ἀργύριον ἀπὸ σοφίας εἰργασθαι ἢ ἄλλος δημιουργὸς ἀφ' ἧσινος τέχνης. vgl. Spr. 51, 15, 1. — λόγοις δικαίοις χρωμένοις indem sie auf eine dem Rechte gemässe Weise darüber verhandelten. — μεταθεῖναι umzuändern. Kr. Stud. 2 p. 241. — Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις könnten verdächtig scheinen, da man die Bundesgenossen hier nicht füglich habe ausschliessen können; allein s. 5, 29, 3. 4.

C. 19. § 1. ἄρχει τῶν σπονδῶν ἔφορος es beginnt den Vertrag das Ephorat, er beginnt unter dem Ephorat. vgl. 4, 118, 8. — Ἀρτεμισίου. Ideler Handbuch der Chron. 1 S. 363. A. H. O. Müller De in. h. Pel. p. 24 s. — ὤμνον. Spr. 36, 9, 2. vgl. 5, 23, 4. 24. — οἶδε ist vielleicht nach μὲν zu setzen. vgl. 4, 119, 1. 5. 24, 1. — Πλειστοάναξ, Ἄγις sind wegen des gleichen Anfanges ausgefallen. (Arn. zu 5, 24, 1.) Denn auch 5, 24, 1 (vgl. 23, 4) sind von jeder Seite dieselben siebzehn. — Δαίθος. Δαίδος einige Hsn., Δάιος eine, wohl richtig. — Δάφιλος für Δάμφιλος Hl.

Ἰσθμίωνος, Νικίας, Λάχης, Εὐθύδημος, Προκλῆς, Πυθόδωρος, Ἄγων, Μυρτίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγένης, Ἀριστοκράτης, Ἰώλκιος, Τιμοκράτης, Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης.

20 Ἄνται αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι ἐκ Διονυσίων εὐθύς τῶν ἀστικῶν, αὐτόδεκα ἐτῶν διελθόντων καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν ἢ ὡς τὸ πρῶτον ἢ ἐσβολῇ ἢ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἢ ἀρχῇ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο. σκοπεῖτω δέ τις κατὰ τοὺς χρόνους καὶ μὴ τῶν ἐκασταχοῦ ἢ ἀρχόντων ἢ ἀπὸ τιμῆς τινος τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ προγεγενημένα σημαίνοντων πιστεύσας μᾶλλον. οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν οἷς καὶ ἀρχομένοις καὶ μεσοῦσι καὶ ὅπως ἔτυχέ τω ἐπεγένετό τι. κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, ὥσπερ γέγραπται, εὐρήσει ἕξ ἡμισείας ἑκατέρου τοῦ ἐνιαυ-

Dies ist wohl ungriechisch und aus Λάμπων § 2 entstanden. vgl. 5, 24, 1. Πάμφιλος Bl. Uebers.

§ 2. Θεαγένης für Θεογένης mehrere gute Hsn. — Ἀριστοκράτης für Ἀριστοκοίτης Kr. z. Dion. p. 331. vgl. 5, 24, 1.

C. 20. § 1. ἐκ nach. (Sch.) Spr. 68, 17, 7. — τῶν ἀστικῶν, τῶν ἐν ἄστει, τῶν μεγάλων, gefeiert um die Mitte des Elaphebolion. Aeschin. 2, 61. 3, 69. — αὐτόδεκα, ὀλοκλήρων, πρὸς ἀκριβειαν. (Sch.) gerade zehn. Dem. 18, 242: αὐτοτραγικὸς πίθηκος. — παρενεγκουσῶν, παρελθουσῶν. (Sch.) nach Verlauf Ps. So auch Buttm. Mid. p. 127. Allein da wäre eins von beiden Participien überflüssig. Also: mit einem Unterschiede von, drunter oder drüber, nach Schneider Lex. (Pp.) Dion C. 43, 26: ἐπιὰ καὶ ἐξήκοντα ἡμέρας ἐμβαλῶν, ὅσαι παρέφερον. Dion. Arch. 1, 28: τούτων ἢ γλώσσα ὀλίγον παραφέρει. (Bl.) vgl. Schäfer z. Plut. 5 p. 481. u. 5, 26, 3. Einen Ueberschuss von wenigen Tagen versteht Voemel De in. b. Pel. p. 6 s. vgl. Müller De in. b. Pel. p. 33 s. — ἢ ὡς als ob ὑπερον vorherginge: zehn Jahre später als da. (Ba) vgl. zu 4, 90, 3. — ἢ ἐσβολῇ ἐς. ἢ ἐσβολῇ ἢ ἐς einige gute Hsn. vgl. Spr. 50, 9, 9. Kr. z. Dion. p. 153 u. Stud. 2 S. 78. Müller S. 34 verdächtigt die Worte ἢ ἐσβολῇ ἐς τὴν Ἀ. καί.

§ 2. καὶ μὴ — μᾶλλον. Hier steckt wohl ein Fehler, vielleicht des Schriftstellers. Pp. will τῶν nach ὀνομάτων einschieben, τῶν ἐκασταχοῦ — τινός von ὀνομάτων, dieses von ἀπαρίθμησιν, ἀπαρίθμησιν noch von κατὰ abhängen lassen: man berechne nach den Zeiten und nicht nach der Aufzählung der zu Merkmalen des früher Geschehenen dienenden Namen derer die in den einzelnen Staaten die höchsten Stellen bekleiden oder eine Ehrenstelle einnehmen mehr (oder eher) Vertrauen schenkend. Mehrfach unbefriedigend. — ἀπαρίθμησιν lässt der Sch. von πιστεύσας abhängen. Das Wort auch bei Dion C. 49, 39. 51, 1. 19, weist Pape noch in einem Scholion nach; ἐξαρίθμησις in demselben Gedanken Dion C. 66, 17. vgl. 43, 46. — σημαίνοντων, σημασίαν καὶ δῆλωσιν δίδόντων. (Sch.) — οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν denn es ist damit (z. B. mit Erwähnung des Archons) nicht genau bestimmt. — οἷς ἀρχομένοις unter welchen anfangenden, d. h. ob unter dem Anfang der Magistratur, der Da. von ἐγένετο abhängig. — ὅπως ἔτυχέ τω unter welchem andern Zeitpunkt irgend, z. B. bald nach dem Anfange, gegen das Ende etc. (Hk.) Zu ἔτυχέ τω ergänze man ἐπιγεγόμενον. Spr. 56, 4, 2 u. 16. vgl. 5, 56, 4. 8, 95, 2.

§ 3. γέγραπται, in diesem Werke. — ἕξ — ἔχοντος da aus den Halbthellen beider, d. h. indem der Sommer die eine, der Winter die an-

τοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος δέκα μὲν θέρη ἴσους δὲ χειμῶνας τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷδε γεγεννημένους.

Λακεδαιμόνιοι δέ, ἔλαχον γὰρ πρότεροι ἀποδιδόνα ἃ εἶχον, τοὺς 21 τε ἄνδρας εὐθύς τοὺς παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτους ἀφίεσαν καὶ πέμψαντες ἐς τὰ ἐπὶ Θοράκης πρέσβεις Ἰσχαγόραν καὶ Μηνῶν καὶ Φιλοχαρίδαν ἐκέλευον τὸν Κλεαρίδαν τὴν Ἀμφίπολιν παραδιδόνα τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοὺς ἄλλους τὰς σπονδὰς, ὡς εἴρητο ἐκάστοις, δέχεσθαι. οἱ δ' οὐκ ἤθελον, νομίζοντες οὐκ ἐπιτηδείας εἶναι· οὐδὲ ὁ Κλεαρίδας παρῆκε τὴν πόλιν, χαριζόμενος τοῖς Χαλκιδεῦσιν, λέγων ὡς οὐ δυνατὸς εἶη βία ἐκείνων παραδιδόνα. ἔλθων δὲ αὐτὸς κατὰ τάχος μετὰ πρέσβειων αὐτόθεν ἀπολογησόμενός τε ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ἣν κατηγορῶσιν οἱ περὶ τὸν Ἰσχαγόραν ὅτι οὐκ ἐπέιθετο, καὶ ἅμα βουλόμενος εἰδέναι εἰ ἔτι μετακινήτῃ εἶη ἢ ὁμολογία, ἐπειδὴ εὗρε κατελιημμένης, αὐτὸς μὲν πάλιν πεμπόντων τῶν Λακεδαιμονίων καὶ κελυόντων μάλιστα μὲν καὶ τὸ χωρίον παραδοῦναι, εἰ δὲ μή, ὅποσοι Πελοποννησίων ἔνεισιν ἐξαγαγεῖν, κατὰ τάχος ἐπορεύετο. οἱ δὲ ξύμμαχοι ἐν τῇ Λα- 22 κεδαιμόνι αὐτοῦ ἔτυχον ὄντες καὶ αὐτῶν τοὺς μὴ δέξαμένους τὰς σπονδὰς ἐκέλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιῆσθαι. οἱ δὲ τῇ αὐτῇ προφάσει ἦπερ καὶ τὸ πρῶτον ἀπέωσαντο οὐκ ἔφασαν δέξασθαι, ἣν μὴ τινὰς δικαιότερας τούτων ποιῶνται. ὡς δ' αὐτῶν οὐκ ἐσήκουον, ἐκείνους μὲν

dere Hälfte ausmacht, das Jahr seinen Betrag hat, daraus besteht. (St.) Dobree u. A. construiren: ἐκατέρου ἔχοντος ἐξ ἡμισίας τὴν δύναμιν τοῦ ἐνιαυτοῦ, wobei sie ἐξ ἡμισίας zur Hälfte übersetzen. — δύναμιν Summe auch 2, 97, 3 u. 6, 46, 2. (Dobree.) — τῷ πρώτῳ, dem später sog. Archidamischen. zu 1, 1, 1.

C. 21. § 1. ἔλαχον erhielten durchs Loos die Bestimmung. Mit dem Inf. wie 5, 35, 2. Her. 1, 94, 4. 6, 109, 1. — πρότεροι gehört zu ἀποδιδόνα. vgl. 5, 35, 2 u. Spr. 57, 5, 3. — ἀφίεσαν. zu 2, 49, 1. — τοὺς ἄλλους, die thrakischen Bundesgenossen 5, 18, 4. 5. (Sch. u. Pp.) — εἴρητο, συναγωνήθη. (Sch.) nach 5, 18, 3 ff. vgl. zu 25, 2. — ἐπιτηδείας zuträglich, wie 5, 112, 2. vgl. 2, 2, 4 u. zu 1, 19.

§ 2. βία. zu 1, 43, 2. — ἐκείνων, τῶν Χαλκιδέων. (Sch.) — μετακινήτῃ, ἤγουν δυνατὴ κινήθῃναι. (Sch.) umzustossen sei. (H.) in Bezug auf einzelne Punkte. — κατελιημμένης, ἰσχυρὰς τὰς σπονδὰς. (Sch.) festgestellt; κατελιημμένους, was Pp. nicht für nöthig hält, hatte ich schon vor länger als fünfunddreissig Jahren beigeschrieben, vielleicht auch irgendwo mitgetheilt. Gegen die gew. La., bemerkt Haase p. 66, spreche die Beziehung auf das entfernte σπονδὰς, statt, wie μετακινήτῃ, auf ὁμολογίας, und der Gebrauch des Thuk., der καταλαμβάνειν so nur von Menschen hat 1, 9, 1. 4, 86, 1. Keine Ausnahme sei 8, 63, 2, wo τὰ ἐν τῷ στραπέματι so v. a. στρατιῶται seien. — μάλιστα μὲν wo möglich. zu 1, 32, 1.

C. 22. § 1. αὐτοῦ für αὐτοῖ Kr. Xen. Hell. 7, 4, 36: ἐν τῇ Τεγέρῃ αὐτοῦ. Thuk. 8, 28, 5: ἐς τὴν Μίλητον αὐτοῦ. 5, 83, 1: ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν. (Kr. z. Dion. p. 280 u. Stud. 2 p. 179.) vgl. zu 3, 81, 2. — ποιῆσθαι, αὐτὰς. (Ps.) — τὸ πρῶτον wohl mit Bezug auf 5, 17, 3. — προφάσει. zu 3, 111, 1. — δέξασθαι. Spr. 63, 1, 10 u. Reisig z. Soph. Oed. K. p. 191. — τούτων, τῶν γενομένων. (Sch.)

ἀπέπεμψαν, αὐτοὶ δὲ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ξυμμαχίαν ἐποιούντο, νομίζοντες ἥμιστα ἂν σφίσι τοὺς τε Ἀργεῖους, ἐπειδὴ οὐκ ἤθελον Ἀμπελίδου καὶ Λίχου ἐλθόντων ἐπισπένδεσθαι, νομίσαντες αὐτοὺς ἄνευ Ἀθηναίων οὐ δεινούς εἶναι, καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μάλιστ' ἂν ἡσυχάζειν· πρὸς γὰρ ἂν τοὺς Ἀθηναίους, εἰ ἐξῆν, χωρεῖν. παρόντων οὖν πρέσβειων ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ γενομένων λόγων ξυνέβησαν καὶ ἐγένοντο ὄροισι καὶ ξυμμαχία ἡδε.

23 “Κατὰ τὰδε ξύμμαχοι ἔσονται Λακεδαιμόνιοι πεντήκοντα ἔτη. ἦν τινες ἴωσιν ἐς τὴν γῆν πολέμιοι τὴν Λακεδαιμονίων καὶ κακῶς ποιῶσι Λακεδαιμονίους, ὠφελεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίους τρόπον 2 ὁποῖω ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτω κατὰ τὸ δυνατόν· ἦν δὲ δηλώσαντες οἴχονται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ ἀμφοτέρων, καταλύειν δὲ ἅμα ἅμφω τὴν πόλεε. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως. καὶ ἦν τινες ἐς τὴν Ἀθηναίων γῆν ἴωσιν πολέμιοι καὶ κακῶς ποιῶσιν, Ἀθηναίους ὠφελεῖν Λακεδαιμονίους τρόπον ὅτι ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτω 3 κατὰ τὸ δυνατόν· ἦν δὲ δηλώσαντες οἴχονται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις καὶ κακῶς πάσχειν ὑπ' ἀμφοτέρων, καταλύειν δὲ ἅμα ἅμφω τὴν πόλεε. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως. ἦν δὲ ἡ δουλεία ἐπανιστήται, ἐπικουρεῖν

§ 2. ἐπισπένδεσθαι, ἄλλας σπονδὰς σπένδεσθαι 5, 14, 3; ἐπι — dazu, ferner. — νομίσαντες αὐτοὺς ist Wiederholung des νομίζοντες τοὺς Ἀργεῖους. (Sch.) Die Epanalepsis (Spr. 65, 9, 2) ist bei einem so kurzen Zwischensatze durch nichts gerechtfertigt. Doch mag die Schuld dem Schriftsteller aufgebürdet werden. — οὐκ als ob ἥμιστα nicht vorherginge. — γὰρ ἂν denn sonst, wenn die Athener nicht durch einen Vertrag sie aufzunehmen gehindert wären. (Va.) zu 1, 11, 1 u. Reg. in γὰρ. — χωρεῖν, τοὺς Πελοποννησίους. (Sch.) τοὺς ἄλλους II. Pp. Der Sache nach möchte man lieber τοὺς Ἀργεῖους denken. — λόγων, συμβατικῶν. (Sch.)

C. 23. § 1. Κατὰ τὰδε zieht man sonst zum vorigen C.; doch s. 5, 47, 3. 77, 1. 79, 1. 8, 37, 1. vgl. 18, 1. — δὲ nach ἦν ist mit Böhme gestrichen. vgl. 5, 47, 3. (8, 18, 1. 37, 1.) Kr. zu 5, 47, 1. — Λακεδαιμόνιοι. Ausgefallen ist καὶ Ἀθηναῖοι. (F. Ps.) Vielleicht Ἀθηναῖοι καὶ vor Λακ. vgl. 5, 18, 1. 47, 1. — ὠφελεῖν, βοηθεῖν, selten so. (Bl.) — Λακεδαιμονίους, das zweite, verdächtigt Schäfer zu Eur. Or. 793. (Pp.) vgl. § 2. — τρόπον — δυνατόν auf die kräftigste Weise auf die sie ihren Mitteln nach könnten. vgl. § 2. (3.) 5, 47, 3. 5. Plat. Rep. 458, e: γάμους ποιήσομεν ἱεροὺς εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα.

§ 2. τὴν πόλιν, τῶν δηωσάντων. (Sch.) — καταλύειν. zu 8, 58, 5. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 10. — πόλεε, wie § 3 und (bei Bekker) Isokr. 12, 156. 157, dagegen πόλη 4, 17, 8, 116, wie γίση Plat. Rep. 410, e. — εἶναι. Xen. Hell. 4, 4, 8: πάντα εἶναι ἀδόλως. Spr. 62, 2, 3. — Ἀθηναίους verband man sonst mit dem Vorhergehenden.

§ 3. ἡ δουλεία, ἦγουν τὸ πλῆθος τῶν δούλων, οἱ Εἰλωτες. (Sch.) So Θεραπήη Her. 1, 199, 1 u. dort Kr. Ein doch, besonders in δουλεία, ziemlich seltener Gebrauch. — ἐπανιστήται. zu 1, 115, 4.

Ἀθηναίους Λακεδαιμονίοις παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν. ὁμοῦνται δὲ ταῦτα οἵπερ καὶ τὰς ἄλλας σπονδὰς ὤμνον ἑκατέρων. ἀνανεοῦσθαι δὲ κατ' ἐναντὸν Λακεδαιμονίους μὲν ἰόντας ἐς Ἀθήνας πρὸς τὰ Διονύσια, Ἀθηναίους δὲ ἰόντας ἐς Λακεδαίμονα πρὸς τὰ Ὑακίνθια. στήλην δὲ ἑκατέρους στήσαι τὴν μὲν ἐν Λακεδαίμονι παρ' Ἀπόλλωνι ἐν Ἀμυκλαίῳ, τὴν δὲ ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει παρ' Ἀθηνᾶ. ἦν δέ τι δοκῆ Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν περὶ τῆς ἔυμμαχίας, ὃ τι ἂν δοκῆ, εὖροκον ἀμφοτέροισι εἶναι.“

Τὸν δὲ ὄρον ὤμνον Λακεδαιμονίων μὲν οἶδε, Πλειστοάναξ, Ἀ-24 γις, Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίσιος, Μεταγένης, Ἀκανθοσ, Δαίδος, Ἰσχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδαο, Ἀντισπος, Ἀλκινάδαο, Τέλλις, Ἐμπεδίαο, Μηνᾶο, Λάφιλοο. Ἀθηναίων δὲ Λάμπιον, Ἰσθμίωνικοο, Λάχης, Νικίαο, Εὐθύδημοο, Προκλήο, Πυθόδωροο, Ἄγων, Μυρτίλοο, Θρασυκλῆο, Θεαγένηο, Ἀριστοκράτηο, Ἰώλκιοο, Τιμοκράτηο, Λέων, Λάμαχοο, Δημοσθένηο.

Ἄυτη ἡ ἔυμμαχία ἐγένετο μετὰ τὰς σπονδὰς οὐ πολλῶ ὕστερον, καὶ τοὺς ἄνδραο τοὺο ἐκ τῆο νῆοον ἀπέδοοαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖο Λακεδαιμονίοιο καὶ τὸ θέροο ἦροο τοῦ ἑνδεκάτου ἔτοοο. ταῦτα δὲ τὰ δέκα ἔτη ὃ πρῶτοο πόλεμοο ἔυνεχῶο γενόμενοο γέγραπται.

Μετὰ δὲ τὰο σπονδὰο καὶ τὴν ἔυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων²⁵ καὶ τῶν Ἀθηναίων, αἱ ἐγένοντο μετὰ τὸν δεκαετῆ πόλεμον ἐπὶ Πλειστόλα μὲν ἐν Λακεδαίμονι ἐφόροο, Ἀλκαίου δ' ἄρχοντοο Ἀθήνηοι, τοῖο μὲν δεξαμένοιοο αὐτὰο εἰρήνη ἦν, οἱ δὲ Κορίνθιοι καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεῶν τινεοο διεκλίνουν τὰ πεπραγμένα καὶ εὐθύοο ἄλλη ταραχὴ καθίστατο τῶν ἔυμμάχοων πρὸο τὴν Λακεδαίμονα. καὶ ἅμα καὶ τοῖο Ἀθηναίοιο οἱ Λακεδαιμόνιοι προοίόντοο τοῦ χρόνοο ὕποπτοι ἐγένοντο, ἔοτιν ἐν οἷοο οὐ ποιοῦντεο ἐκ τῶν ἔυγκειμένων ἂ εἴρητο. καὶ

§ 4. τὰο ἄλλασ 5, 18. — ἑκατέρων hängt von οἵπερ ab. — τὰ Διονύσια, τὰ ἐν ἄσπει. zu 5, 20, 1. — τὰ Ὑακίνθια, die im Hekatombaion gefeiert wurden. Manso Sparta 3, 2 S. 200 f. (Nicht unbestritten.)

§ 5. παρ' Ἀ. neben der Statue des A. vgl. 2, 13, 4 u. die Erkl. zu Her. 5, 80. — πόλει. zu 5, 18, 10. — προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν. vgl. 5, 18. 10. 29, 3. 47, 13, Pol. 22, 26, 27. ohne τί 7, 9, 17. vgl. Heindorf zu Plat. Theät. 31 u. Stallbaum z. Rep. 1, 12. Andok. 3, 40: ἔξιον ἀφελεῖν. Mit τί entgegengesetzt stehen beide Begriffe auch Plat. Krat. 432, a u. Phäd. 95, c.

C. 24. § 1. Ζευξίδαο. Ζευξίλαοο viele Hsn., keine jedoch 5, 49, 1. vgl. Ζευξίδαμοο. — Λάφιλοο für Λάμφιλοοο eine Hs. zu 5, 19, 1. — Δαίδοο eb.

§ 2. μετὰ τὰο σπονδὰο 5, 18. — τοὺο ἐκ. zu 5, 15, 1. — τῆο νῆοον, Sphakteria. (Wasse.) zu 5, 15, 1. — ἔυνεχῶο ohne Unterbrechung, wie jetzt eine eintrat.

C. 25. § 2. τινέοο, Mantinea 5, 29, 1; Elis 31, 1. (Pp.) — διεκλίνουν suchten zu zerstören. (Ill.) — ἔοτιν ἐν οἷοο. Spr. 61, 5, 3. — ἐκ τῶν ἔυγκειμένων verdächtigt Kr. Bruchst. — εἴρητο, ἐν ταῖοο σπονδαῖοο. (Sch.) Erg. ποιεῖν.

ἐπὶ ἕξ ἔτη μὲν καὶ δέκα μῆνας ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρων γῆν στρατεῦσαι, ἕξωθεν δὲ μετ' ἀνακωχῆς οὐ βεβαίον ἔβλαπτον ἀλλήλους τὰ μάλιστα· ἔπειτα μέντοι καὶ ἀναγκασθέντες λῦσαι τὰς μετὰ τὰ δέκα ἕτη σπονδὰς αὐθις ἐς πόλεμον φανερόν κατέστησαν. γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης, Ἀθηναῖος, ἕξῃς, ὡς ἕκαστα ἐγένετο, κατὰ θύρη καὶ χειμῶνας, μέγροι οὐ τὴν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι καὶ τὰ μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ κατέλαβον. ἔτη δὲ ἐς τοῦτο τὰ ξύμπαρτα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. καὶ τὴν διὰ μέσου ξύμβασιν εἴ τις μὴ ἀξιῶσει πόλεμον νομίζειν, οὐκ ὀρθῶς δικαιοῦσι. τοῖς τε γὰρ ἔργοις ὡς διήρηται ἀθροίτω καὶ εὐρήσει οὐκ εἰκὸς οὐκ εἰρήνην αὐτὴν κριθῆναι, ἐν ἧ οὔτε ἀπέδωσαν πάντα οὔτ' ἀπεδέξαντο ἢ ξυνέθεντο, ἕξω τε τούτων πρὸς τὸν Μαντινικὸν καὶ Ἐπιδαύριον πόλεμον καὶ ἐς ἄλλα ἀμφοτέροις ἀμαρτήματα ἐγένοντο, καὶ οἱ ἐπὶ Θοράκης ξύμμαχοι οὐδὲν ἡσσον πολέμιοι ἦσαν, Βοιωτοὶ τε ἐκεχειρίαν δεχήμερον ἤγον. ὥστε ξὺν τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷ δεκαετῆ καὶ τῇ μετ' αὐτὸν ὑπόπτῳ ἀνακωχῇ καὶ τῷ ὕστερον ἕξ αὐτῆς πολέμῳ εὐρήσει τις τοσαῦτα ἔτη, λογιζόμενος κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ἡμέρας οὐ πολλὰς παρενεγκούσας· καὶ τοῖς ἀπὸ χρησιμῶν

§ 3. ἕξ. ἐπὶ Acacius und Kr., δέκα. δ', τέσσαρας Kr. z. Clinton F. H. 414. vgl. Clarisse p. 103. Ullrich Beiträge zur Erkl. des Thuk. S. 153 ff. sucht ἕξ καὶ τέσσαρας als das Richtige zu erweisen. — ἀπέσχοντο μὴ. Xen. ἱππορ. 9, 5: τῶν ἀπεχομένων μὴ ἱππεύειν. Spr. 67, 12, 3. — ἑκατέρων. ἀλλήλων wäre das Uebliche. zu 1, 44, 1. — στρατεῦσαι, was zuerst die Athener 6, 105, 1 ff. verschuldeten. — ἕξωθεν in sofern von Aussen her auf die Beschädigten gewirkt wird. — μετ' ἀνακωχῆς unter Waffenruhe. (Ba.) per. (Va.) zu 1, 40, 3 u. über μετὰ zu 1, 18, 7. — ἀναγκασθέντες. zu 4, 25, 1.

C. 26. § 1. κατέλαβον. κατέβαλον zwei Hsn.; nicht übel. Plut. Lys. 14: καβαλόντες τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ μακρὰ σκέλη. Xen. Hell. 2, 2, 20: τὰ μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντες. (Dr.) — ἐς τοῦτο bis zu diesem Zeitpuncte, wie ἐς τόδε Her. 4, 10, 2. So ziemlich selten. vgl. Spr. 43, 4, 7.

§ 2. διὰ μέσου. zu 4, 20, 1. Eben so local Her. 1, 104, 1: τὸ διὰ μέσου ἔθνος. — μὴ steht (ungewöhnlich) nach τις, um die Negation für ἀξιῶσει zu verschärfen. vgl. Haase p. 3. — δικαιοῦσι, δικαίως κρινεῖ. (Sch.) — τοῖς τε. Dem τέ entspricht ἕξω τε. (Arn.) — τοῖς ἔργοις ὡς διήρηται wie er, ἡ διὰ μέσου ξύμβασις, durch die Thatsachen von dem frühern und spätern Kriege geschieden ist, gleichfalls durch Thätlichkeiten bezeichnet, also nicht wesentlich verschieden. Schlechtere Hsn. haben διείρηται. vgl. Schömann z. Isä. p. 468. — αὐτὴν kann man nach Spr. 61, 7, 1 erklären. Plat. Enthyphr. 2, a: οὐ δίκην αὐτὴν καλοῦσιν ἀλλὰ γραφὴν. — οὔτ' οὔδ' wünscht Bekker. — ἢ ξυνέθεντο, ἀποθιδόναι καὶ ἀποδέχεσθαι. Spr. 55, 4, 11.

§ 3. ἕξω. zu 1, 9, 3. — τὸν Μαντινικὸν 5, 33 ff. (Pp.) — Ἐπιδαύριον 5, 53 ff. (Ds.) — ἐγένοντο. zu 1, 58, 1. — πολέμιοι ἦσαν, καὶ μετὰ τὴν εἰρήνην. (Sch.) — δεχήμερον den man alle zehn Tage erneuerte. (Dodwell.) vgl. 5, 32, 4. 5. 6, 7, 4. 10, 2. — πολέμῳ, der später ὁ Δεκελειὸς genannt wurde. vgl. zu 1, 1, 1. — παρενεγκούσας, προσθε-

τι ἰσχυρισσάμενοις μόνον δὴ τοῦτο ἐχρῶς ξυμβάν· αἰὲ γὰρ ἔγωγε μέ-
 4 μνημαι, καὶ ἀρχομένου τοῦ πολέμου καὶ μέχρι οὐ ἐτελεύτησεν, προ-
 φερόμενον ὑπὸ πολλῶν ὅτι τρεῖς ἔννεα ἔτη δεοί γενέσθαι αὐτόν. ἐπε-
 βίων δὲ διὰ παντὸς αὐτοῦ, αἰσθανόμενός τε τῇ ἡλικίᾳ καὶ προσέχων
 τὴν γνώμην, ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι· καὶ ξυνέβη μοι γεύγειν τὴν⁵
 ἔμμαντοῦ ἔτη εἴκοσι μετὰ τὴν ἐς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν καὶ γενομένῳ
 παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι, καὶ οὐχ ἦσσαν τοῖς Πελοποννησίων
 διὰ τὴν φυγὴν, καθ' ἡσυχίαν τι αὐτῶν μᾶλλον αἰσθεσθαι. τὴν οὖν
 μετὰ τὰ δέκα ἔτη διαφορὰν τε καὶ ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν καὶ τὰ ἔπειτα
 ὡς ἐπολεμήθη ἐξηγήσομαι.

Ἐπειδὴ γὰρ αἱ πεντηκοντούτεες σπονδαὶ ἐγένοντο καὶ ὕστερον αἰ²⁷
 ξυμμαχίαι, καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου πρεσβεΐαι, αἵπερ παρεκλή-
 3 θησαν ἐς αὐτά, ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος. καὶ οἱ μὲν ἄλλοις
 ἐπ' οἴκου ἀπῆλθον, Κορίνθιοι δὲ ἐς Ἄργος τραπόμενοι πρῶτον λόγους
 ποιοῦνται πρὸς τινὰς τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων ὡς χορή, ἐπειδὴ Λα-
 κεδαιμόνιοι οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ ἀλλ' ἐπὶ καταδουλώσει τῆς Πελοποννήσου
 σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους τοὺς πρὶν ἐχθίστους πεποι-
 4 ηνται, ὁρᾶν τοὺς Ἀργείους ὅπως σωθήσεται ἡ Πελοπόννησος, καὶ ψη-
 φίσασθαι τὴν βουλομένην πόλιν τῶν Ἑλλήνων, ἣτις αὐτόνομός τε ἔστι
 καὶ δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας δίδωσι, πρὸς Ἀργείους ξυμμαχίαν ποιῆσθαι
 ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν, ἀποδείξαι δὲ ἄνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐ-³

μένας. (Sch.) zu 5, 20, 1. Einen Ueberschuss von vierundzwanzig nach
 Vömel De in. b. Pel. p. 7. — ἀπὸ χρησμών, ὠρημένους ἀπὸ χρησμών. (Ds.)
 auf Prophezeiungen hin, auf P. gestützt. — ἐχρῶς sicher, ein-
 treffend. (Va.) — ξυμβάν. Ar. Ri. 220: χρησμοὶ τε ξυμβαίνουσι καὶ τὸ Πυ-
 θιάκον. Abhängig von εὐρήσει.

§ 4. προφερόμενον. vgl. 7, 69, 3. Her. 5, 63, 1? Nach Passow so
 nur bei Spättern. — ἐπεβίων. zu 2, 65 3. — αἰσθανόμενος. zu 1, 71, 4.
 — τῇ ἡλικίᾳ. Kr. Leben des Th. S. 9 f. Epikr. Nachtr. S. 14 ff. u. Ullrich Bei-
 träge S. 128 ff. — εἴσομαι. Spr. 38, 7, 5.

§ 5. γεύγειν. Kr. Leben des Th. S. 47 ff. — παρ' ἀμφοτέροις, τοῖς
 τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. (Sch.) Man würde den Ge. erwarten.
 Aehnlich Xen. Oek. 4, 5: ἐξ ὀπόσων περ ἔθνῶν διασμοὺς λαμβάνει, τέταχε τῷ
 ἀρχοντι ἐκάστῳ εἰς ὀπόσους θεῖ διδόναι τροσὴν ἰππέας. Kr. z. Dion. p. 46. —
 τι. Spr. 51, 16, 10. — αἰσθεσθαι für αἰσθέσθαι mit drei der besten Hsn.
 Bk. vgl. Spr. § 40 u. d. W. — τά, die 5, 20, 3. 24, 2 erwähnten. (Blume Ani-
 madv. p. 10.) — ξύγχυσιν. zu 1, 146. — ὡς. zu 1, 1, 1.

C. 27. § 1. αἱ ξυμμαχίαι. Der Plural in sofern auch Bundesgenossen
 sie annahmen 5, 25, 1. 48. — καὶ αἱ. Hier fängt der Nachsatz an: kehrten
 auch die. (Hk.) Wenn nicht mit Kampe (Ueber das 5 Buch des Th. S. 52)
 καὶ vor οἱ μὲν zu streichen und dort der Nachsatz zu beginnen ist. — ἐς
 αὐτά zu den Verhandlungen darüber nach Sparta.

§ 2. πρῶτον gehört zum ganzen Gedanken: das erste was sie tha-
 1 ten war dass sie. Kr. Stud. 2 S. 179 f. — ἐν τέλει. zu 1, 10, 6. — ἀ-
 γαθῷ, συμφέροντι. (Sch.) — δίκας. vgl. 5, 79, 1. (Pp.) vgl. zu 1, 28, 1. —
 ἴσας καὶ ὁμοίας. zu 1, 27, 1. — ἀλλήλων. zu 1, 44, 1. — ὥστε. zu 1,
 28, 3. — ἐπιμαχεῖν. zu 1, 44, 1.

τοκράτορας, καὶ μὴ πρὸς τὸν δῆμον τοὺς λόγους εἶναι, τοῦ μὴ καταφανεῖς γίγνεσθαι τοὺς μὴ πείσαντας τὸ πλῆθος· ἔφασαν δὲ πολλοὺς προσχωρήσεσθαι μίσει τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ οἱ μὲν Κορίνθιοι δι-
 28 δάξαντες ταῦτα ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. οἱ δὲ τῶν Ἀργείων ἄνδρες ἀκούσαντες ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον, ἐψηφίσαντο Ἀργεῖοι, καὶ ἄνδρας εἶλοντο δώδεκα πρὸς οὓς τὸν βουλόμενον τῶν Ἑλλήνων ξυμμαχίαν ποιῆσθαι πλὴν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· τούτων δὲ μηδετέροις ἐξεῖναι ἄνευ τοῦ δήμου τοῦ Ἀργείων σπείσασθαι. ἐδέξαντό τε ταῦτι οἱ Ἀργεῖοι μᾶλλον ὁρῶντες τὸν τε τῶν Λακεδαιμονίων σφίσι πόλεμον ἐσόμενον, ἐπ' ἐξόδῳ γὰρ πρὸς αὐτοὺς αἱ σπονδαὶ ἦσαν, καὶ ἅμα ἐλπίσαντες τῆς Πελοποννήσου ἡγή-
 38 σεσθαι· κατὰ γὰρ τὸν χρόνον τοῦτον ἢ τε Λακεδαιμόνων μάλιστα δὴ κακῶς ἤκουσε καὶ ὑπερώφθη διὰ τὰς ξυμφορὰς, οἱ τε Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν, οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἐσπονδοὶ ὄντες ἐκκαρπωσάμενοι. οἱ μὲν οὖν Ἀργεῖοι οὕτως
 29 ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεδέχοντο τοὺς ἐθέλοντας τῶν Ἑλλήνων, Μαντινῆς δ' αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν πρῶτοι προσεχώρησαν, δεδιότες τοὺς Λακεδαιμονίους. τοῖς γὰρ Μαντινεῦσι μέρος τι τῆς Ἀρκαδίας

§ 3. ἀρχὴν in Ansehung der Macht. — αὐτοκράτορας, ἀνάθεσιν τῶν ὄλων πραγμάτων ἔχοντας. (Sch.) zu 2, 65. 2. — τοὺς. zu 4, 118, 9. — τοῦ μὴ —, ἵνα μὴ φωραθῶσιν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀργείοις. (Sch.) zu 1, 4, 2. — τοὺς μὴ πείσαντας, εἰὰ μὴ πείσωσι. (Sch.) Ueber den Artikel zu 3, 81, 3. Abgesandte die vor dem Volke der Argeier auftraten konnten nicht unbekannt bleiben und hatten persönliche Gefahren von Seiten der Lakedämonier zu befürchten, wenn die Verbindung mit Argos fehl-
 schlug. — προσχωρήσεσθαι, τοῖς Ἀργείοις. (Sch.)

C. 28. § 1. οἱ τῶν Ἀργείων ἄνδρες, τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων 5, 27, 2. (Ba.) — ἀνήνεγκαν ἐς brachten an, vor. Kr. z. Her. 1, 157. — ἐψηφίσαντο nahmen die Vorschläge durch Beschluss an. — ποιῆσθαι, ἐψηφίσαντο, hier bloss in der Bedeutung beschliessen. (Pp.) Spr. 65, 11, 9. — μηδετέροις hängt von σπείσασθαι ab. (Va.) — ἐξεῖναι, ἐψηφίσαντο. (Hudson.) — ἄνευ. zu 1, 91, 4. — τοῦ Ἀ. für τῶν Ἀ. einige gute Hsn. Kr. Spr. 50, 8, 11.

§ 2. τε. zu 5, 11, 2. vgl. 6, 15, 1. — ἐπ' ἐξόδῳ, ἐπὶ τέλους. (Sch.) zu 5, 14, 3. — ἡγήσεσθαι, ἡγεμόνες εἶσεσθαι. (Sch.)

§ 3. μάλιστα δὴ, ὑπερβαλλόντως. (Sch.) zu 1, 1, 2. — ἤκουσε. ἤκουε? — ὑπερώφθη, ἐξορδενώθη. (Sch.) vgl. zu 7, 42, 3. — διὰ τὰς ξυμφορὰς 5, 14, 2. (Pp.) — ἄριστα ἔσχον waren in den besten Zustand gelangt; oder εἶχον? — τοῖς πᾶσιν in allen Dingen, Stücken, wie 7, 50, 3. (Pp.) Kr. z. Her. 1, 1, 2. — ξυναράμενοι τοῦ. zu 2, 71, 2. — Ἀττικοῦ gegen die Athener, wie 5, 31, 3. vgl. 1, 128, 2. 2, 95, 2. (5, 29, 1.) zu 1, 24, 4. — ἀμφοτέροις. τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις. (Sch.) — μᾶλλον vielmehr gehört zu ἐκκαρπωσάμενοι. (Ps.) — ἐκκαρπωσάμενοι, τοὺς καρποὺς καὶ τὰς προσόδους λαβόντες ἀπὸ τῆς γῆς ἀκεραιοῦς. (Sch.) — ἐθέλοντας erg. προσχωρεῖν als Passiv zu προσδέχεσθαι. Spr. 55, 4, 11. vgl. 4, 81, 1 u. Her. 8, 102, 1.

κατέστραπτο ὑπήκοον, ἔτι τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου ὄντος, καὶ ἐνόμιζον οὐ περιόψεσθαι σφᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους ὄρχειν, ἐπειδὴ καὶ σχολὴν ἤγον· ὥστε ἄσμενοι πρὸς τοὺς Ἀργεῖους ἐτρόποντο, πόλιν τε μεγάλην νομίζοντες καὶ Λακεδαιμονίοις ἀεὶ διάφορον, δημοκρατουμένην τε ὥσπερ καὶ αὐτοί. ἀποστάντων δὲ τῶν Μαρτινέων καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος ἐς Θροῦν καθίστατο ὡς καὶ σφίσι ποιητέον τοῦτο, νομίσαν-³τες πλέον τέ τι εἰδότας μεταστῆναι αὐτοὺς καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἅμια δι' ὄργῆς ἔχοντες ἐν ἄλλοις τε καὶ ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς ἐγγράπτο εὖορκον εἶναι προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν ὅ τι ἂν ἀμφοῖν τοῖν πολέων δοκῆ, Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις. τοῦτο γὰρ τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεθορῶν βεὶ καὶ ἐς ὑποψίαν καθίστη μὴ μετὰ Ἀθηναίων σφᾶς βούλωνται Λακεδαιμόνιοι δουλώσασθαι· δίκαιον γὰρ εἶναι πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις γεγράφθαι τὴν μετάθεσιν. ὥστε φοβούμενοι οἱ πολλοὶ ὠρμηγτο πρὸς τοὺς Ἀργεῖους καὶ αὐτοὶ ἕκαστοι ξυμμαχίαν ποιῆσθαι.

Λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι τὸν Θροῦν τοῦτον ἐν τῇ Πελοποννή-³⁰σῳ καθεστῶτα καὶ τοὺς Κορινθίους διδασκάλους τε γενομένους καὶ αὐτοὺς μέλλοντας σπείσασθαι πρὸς τὸ Ἄργος, πέμπουσι πρέσβεις ἐς τὴν Κόρινθον, βουλόμενοι προκαταλαβεῖν τὸ μέλλον, καὶ ῥητιῶντο τὴν τε ἐσῆ-

C. 29. § 1. μέρος τι, wohl ἡ Παρρασιακή 5, 33, 1. (Hk.) — κατέστραπτο. Spr. 52, 10, 11. — ὑπήκοον. Spr. 57, 4, 2.

§ 2. περιόψεσθαι σφᾶς, ἐπιτρέψιν τοῖς Μαρτινέοις. (Sch.) zu 1, 35, 3. — ὄρχειν, τῶν κατιστραμμένων. (Sch.) — ἐπειδὴ καὶ sowohl aus andern Gründen als auch weil. Spr. 69, 32, 17. — ἤγον, οἱ Λακεδαιμόνιοι. (Sch.) — ὥσπερ καὶ αὐτοί, ἐδημοκρατοῦντο. vgl. 5, 44, 1. 7, 55, 2. Xen. Cyr. 8, 4, 21: τῶ εὐ διεμνηχόυ, ὥσπερ καὶ ἐγὼ νῦν, ἀδειπνος ἂν συναρμόζοι. vgl. Spr. 62, 4, 1. — Θροῦν. zu 4, 66, 2. — τοῦτο, τὸ προσελθεῖν τοῖς Ἀργείοις. (Sch.)

§ 3. πλέον τι εἰδότας, wie 7, 49, 4. (Bl.) 6, 90, 1. (Pr.) wo es gleichfalls die Kunde herrschsüchtiger Absichten bezeichnet. — τε. zu 5, 11, 2. — μεταστῆναι. zu 1, 107, 4. — δι' ὄργῆς. zu 2, 60, 3. — ἐν ἄλλοις in andern Dingen, in Bezug auf dieselben. zu 2, 18, 3. — Ἀττικαῖς mit den Athenern, wie 5, 36, 2. Ἀθηναίων 5, 30, 2. 4. 40, 2. 3 u. zu 1, 35, 1; mit πρὸς 5, 40, 2. 46, 5. — εὖορκον 5, 18, 10. 23, 5. (Wasse)

§ 4. γράμμα Vertragsbestimmung. Passows Lex. u. d. W. — διαθορῶν βεῖν wird noch aus Spätern angeführt. — μὴ. zu 2, 13, 1. — εἶναι, ἐνόμιζον aus ὑποψίαν. (Hk.) Spr. 65, 11, 7. Der Inf. entspricht dem ἦν Spr. 53, 2, 7. — πᾶσι γεγράφθαι τὴν μετάθεσιν die Erlaubniß zu Aenderungen allen garantirt worden wäre. (Va.) — πρὸς τοὺς Ἀργεῖους gehört zu ξυμμαχίαν ποιῆσθαι. (Dr.) Anders jedoch Haase p. 110, wie auch 2, 59, 1.

C. 30. § 1. διδασκάλους. Aeschin. 1, 172: τοιούτων εἰσηγητῆς αὐτῶ καὶ διδασκαλὸς ἔργων ἐγένετο. vgl. Aeschyl. Sieben 555 u. Eum. 554. (Bl.) — προκαταλαβεῖν verhüten, vorbeugen. (Va.) zu 3, 3, 2. — τὸ μέλλον die beabsichtigte Verbindung mit Argos. (Sch.) — ῥητιῶντο machten ihnen Vorwürfe über. (Sch.) vgl. 1, 123, 1. 133. — ἐσῆγησιν Angabe, Anstiftung. (Ps.) So das Verbum 3, 20, 1. 4, 76, 2. vgl. 6, 99, 2. 7, 73, 1.

αγῆσιν τοῦ παντός καὶ εἰ Ἀργείοις, σφῶν ἀποστάντες, ξύμμαχοι ἔσονται, παραβήσεσθαι τε ἔφασαν αὐτοὺς τοὺς ὄρκους, καὶ ἤδη ἀδικεῖν ὅτι οὐ δέχονται τὰς Ἀθηναίων σπονδάς, εἰρημένον κύριον εἶναι ὃ τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν ξυμμάχων ψηφίσῃται, ἣν μὴ τι θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾗ. Κορίνθιοι δὲ παρόντων σφίσι τῶν ξυμμάχων, ὅσοι οὐδ' αὐτοὶ ἐδέξαντο τὰς σπονδάς — παρεκάλεσαν δὲ αὐτοὺς αὐτοὶ πρότερον — ἀντέλεγον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἃ μὲν ἠδικοῦντο, οὐ δηλοῦντες ἀντικρυς, ὅτι οὔτε Σόλλιον σφίσιν ἀπέλαβον παρ' Ἀθηναίων οὔτε Ἀνακτόριον, εἴ τ' ἐτι ἄλλο ἐνόμιζον ἐλασσοῦσθαι, πρόσχημα δὲ ποιούμενοι αὐτοὺς ἐπὶ Θράκης μὴ προδώσειν· ὁμοῦσαι γὰρ αὐτοῖς ὄρκους ἰδίᾳ τε, ὅτε μετὰ Ποιδιαιατῶν τὸ πρῶτον ἀφίσταντο, καὶ ἄλλους ὕστερον. οὐκ οὐκον παραβαίνειν τοὺς τῶν ξυμμάχων ὄρκους ἔφασαν οὐκ ἐσιόντες ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς· θεῶν γὰρ πίστεις ὁμόσαντες ἐκείνοις οὐκ εἰς εὐοραεῖν προδιδόντες αὐτούς. εἰρησθαι δ' ὅτι ἣν μὴ θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾗ· φαίνεσθαι οὖν σφίσι κώλυμα θεῖον τοῦτο. καὶ περὶ μὲν τῶν παλαιῶν ὄρκων τσαῦτα εἶπον, περὶ δὲ τῆς Ἀργείων ξυμμαχίας μετὰ τῶν γίλων βουλευσάμενοι ποιήσειν ὃ τι ἂν δίκαιον ᾗ. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου, ἔτυχον δὲ παρόντες ἐν Κορίνθῳ καὶ Ἀργείων πρέσβεις, οἳ ἐκέλευον τοὺς Κορινθίους

Xen. Hier. 9, 10: ὁ ἀγαθὸν τι εἰσηγούμενος οὐκ ἀτίμητος ἔσται. Das Substantiv wohl nur bei Spätern, wie Dion C. 38, 1.

§ 2. καὶ εἰ, καὶ ἡτιῶντο εἰ für den Fall dass. (Sch.) Spr. 65, 5, 7. vgl. 4, 85, 2. — σφῶν, τῶν Λακεδαιμονίων. (Sch.) — τὰς Ἀθηναίων σπ. zu 1, 35, 1. vgl. 5, 30, 4. 40, 2. 3. Mit πρὸς 5, (40, 2.) 46, 5. — εἰρημένον, ὀρισθέντος. (Sch.) Spr. 56, 9, 5. vgl. zu 1, 125. — κύριον, κεκυρωμένον, βέβαιον. (Sch.) Zu beziehen ist dies auf den peloponnesischen Bundesvertrag. vgl. 5, 47, 10. — τὸ πλῆθος. zu 1, 125.

§ 3. Σόλλιον. Σόλλιον viele u. gute Hsn.; doch vgl. 3, 95, 1, wo alle Σόλλιον oder Σόλιον haben. — ἀπέλαβον, οἱ Κορίνθιοι. (Sch.) Vielmehr οἱ Λακεδαιμόνιοι, wie 5, 35, 5, wegen σφίσιν. Spr. 51, 2, 3. vgl. jedoch zu 2, 65, 9. — εἴ τε. zu 1, 35, 2. — τι. zu 4, 58. — πρόσχημα. zu 1, 96, 1. — προδώσειν. Spr. 61, 6, 8.

§ 4. ὕστερον. κοινῇ entbehrt ich ungern. — οὐκ οὐκον — ἔφασαν sie verletzten also nicht, erklärten sie, die eidliche Verpflichtung gegen ihre Verbündeten, insbesondere die Lakedämonier als Hegemonen. (Va.) — ἐσιέναι so noch 5, 35, 2. 40, 2. 46, 2. 4. ἐσθλῶν 5, 48. Bei Andern wohl nicht so. — θεῶν πίστεις, θεῶν ὄρκους ἐπὶ πίστει. (Sch.) Ähnlich ὄρκοι θεῶν Xen. An. 2, 5, 7. 3, 1, 22. 2, 10. — ἐκείνοις den Verbündeten in Thrake. (Va.)

§ 5. ὅτι, κύριον ἔσται ὃ τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν ξυμμάχων ψηφίσῃται. aus § 2. (Hk.) Thuk. schrieb wohl: ὃ τι δ' εἰρησθαι — ἢ, φαίνεσθαι σφίσιν. Spr. 51, 13, 13. — τῶν παλαιῶν ὄρκων, τῶν πρὸς τοὺς ἐπὶ Θράκης. (Sch.) Vielmehr τῶν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. (Bl.) Ich möchte beide verstehen. — Ἀργείων. Ἀργείας mehrere u. einige gute Hsn. vgl. jedoch 3, 86, 1. 5, 11, 2. 25, 1. 32, 5. 44, 1. 45, 1. 46, 2. 78. 82, 4. 8, 6, 1. (6, 38, 2.) vgl. zu 5, 29, 3. — ποιήσειν, εἶπον. (Va.)

ἵεναι ἐς τὴν Ξυμμαχίαν καὶ μὴ μέλλειν· οἱ δὲ ἐς τὸν ὕστερον Ξύλλογον αὐτοῖς τὸν παρὰ σφίσι προεῖπον ἤκειν.

Ἦλθε δὲ καὶ Ἡλείων προεβεία εὐθὺς καὶ ἐποίησαντο πρὸς Κο-31 ρινθίους Ξυμμαχίαν πρῶτον, ἔπειτα ἐκείθεν ἐς Ἄργος ἐλθόντες, καθάπερ προεῖρητο, Ἀργείων Ξύμμαχοι ἐγένοντο. διαφερόμενοι γὰρ ἐ-2 τύγχανον τοῖς Λακεδαιμονίοις περὶ Λεπρέου. πολέμου γὰρ γενομένου ποτὲ πρὸς Ἀρκάδιον τινὰς Λεπρεάταις καὶ Ἡλείων παρακληθέντων ὑπὸ Λεπρεατῶν ἐς Ξυμμαχίαν ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς καταλυσάντων τὸν πόλεμον, Ἡλεῖοι τὴν γῆν νεμομένοις αὐτοῖς τοῖς Λεπρεάταις τάλαντον ἔταξαν τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. καὶ μέχρι τοῦ Ἄττι-3 κοῦ πολέμου ἀπέφερον, ἔπειτα παυσάμενων διὰ πρόφασιν τοῦ πολέμου οἱ Ἡλεῖοι ἐπηνάγκαζον· οἱ δ' ἐτράποντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ δίκης Λακεδαιμονίοις ἐπιτροπείσης ὑποτοπήσαντες οἱ Ἡλεῖοι μὴ ἴσον ἔξω ἀνέντες τὴν ἐπιτροπὴν Λεπρεατῶν τὴν γῆν ἔτεμον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐδὲν ἤσσαν ἐδίκασαν αὐτονόμους εἶναι Λεπρεάτας καὶ ἀδικεῖν Ἡλείους, καὶ ὡς οὐκ ἐμμεινάντων τῇ ἐπιτροπῇ φρουρὰν ὀπλιτῶν ἐπέπεμψαν ἐς Λέπρεον. οἱ δὲ Ἡλεῖοι, νομίζοντες πόλιν σφῶν ἀφροστηκυῖαν δέξασθαι τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὴν Ξυνθήκην προφέροντες ἐν ἧ εἶρητο, ἃ ἔχοντες ἐς τὸν Ἀττικὸν πόλεμον καθίσταντό

§ 6. ἵεναι ἐς τὴν ξ. zu 3, 91, 1. vgl. jedoch zu 1, 78, 2. — σφίσι, τοῖς Κορινθίοις. (Sch.) — ἤκειν, τοὺς Κορινθίους. (Sch.)

C. 31. § 1. ἐποίησαντο. ἐποίησατο mehrere Hsn. — καθάπερ προεῖρητο wie vorher bestimmt war, wohl daheim, erg. ἵεναι. Auf 5, 28, 1 kann es sich nicht wohl beziehen.

§ 2. παρακληθέντων. Spr. 47, 4, 2. — ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς, ἐπὶ τῷ καρποῦσθαι τὸ ἡμισὶν τῆς γῆς. (Sch.) Arr. An. 2, 1, 4: κατεῖναι ἐπὶ τοῖς ἡμίσεισι τῶν τότε ὄντων. Ueber ἐπὶ 5, 4, 2. Her. 4, 159, 1 u. Spr. 68, 41, 8; über γῆς 47, 28, 9. — καταλυσάντων für καὶ λυσάντων zwei Hsn., wie ich conjicirt hatte: wenn sie beigelegt hätten. Λύειν πόλεμον hat Thuk. nie gesagt, und wer sonst? — νεμομένοις. zu 1, 2, 1. — αὐτοῖς. αὐτοί? Sonst nämlich gingen die Vorschläge von den Besteuernten aus. zu 1, 99, 3. Oder ist τοῖς Λεπρεάταις zu streichen? — τάλαντον. τάλαντα εἰ Bl.

§ 3. διὰ πρόφασιν. προφάσει 3, 86, 2. — ἐπηνάγκαζον, ἀποφέρειν. (Sch.) hielten sie dazu an. Spr. 55, 4, 11. — ἐπιτρέπειν δίκην, δίκαιαν, wie ἐπιτροπή sind die eig. Ausdrücke in dieser Sache. vgl. 4, 83, 2, Sch. zu 1, 28, 2, Harpokr. in ἐπιτροπή u. Bud. comm. p. 150. (Dr.) vgl. 7, 18, 4. Ueber den Da. Spr. 52, 3, 5. — ἴσον, τὸ δίκαιον. (Sch.) zu 4, 59, 3. — ἀνέντες τὴν ἐπιτροπὴν, παυσάμενοι τοῦ ἐπιτρέψαι τὴν δίκην Λακεδαιμονίοις. (Sch.) Sonst scheint die Phrase nicht vorzukommen. (Bl.) vgl. 8, 63, 3. οὐκ ἐμμειναντες τῇ ἐπιτροπῇ § 4.

§ 4. οὐδὲν ἤσσαν nichtsdestoweniger (Va.), obgleich die Eleer die schiedsrichterliche Entscheidung aufgegeben hatten. — Ξυνθήκην. Es musste also vor dem Anfange des Krieges darüber unter den Peloponnesiern ein besonderer Vertrag [zur Garantie] geschlossen sein. (Pp.) Sonderbar jedoch dass nicht auch die Korinthier 5, 30, 3 sich darauf beriefen. (Bl.) — προφέροντες. zu 3, 64, 2. — τινές Jegliche. Spr. 51, 16, 7? Statthaft

τινες, ταῦτα ἔχοντας καὶ ἔξελθεῖν, ὡς οὐκ ἴσον ἔχοντες ἀφίστανται πρὸς τοὺς Ἀργείους, καὶ τὴν ἔνυμμαχίαν, ὥσπερ προείρητο, καὶ οὗτοι ἐπέποιήσαντο. ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι εὐθὺς μετ' ἐκείνους καὶ οἱ ἐπὶ Θοράκης Χαλκιδῆς Ἀργείων ἔνυμμαχοι. Βοιωτοὶ δὲ καὶ Μεγαροῦς τὸ αὐτὸ λέγοντες ἡσύχαζον, περιορῶμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ νομίζοντες σφίσι τὴν Ἀργείων δημοκρατίαν, αὐτοῖς ὀλιγαρχουμένοις, ἦσσαν ἔνυμφορον εἶναι τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.

32 Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου Σκιωναίους μὲν Ἀθηναῖοι ἐκπολιορκήσαντες ἀπέκτειναν τοὺς ἠβῶντας, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραπόδισαν καὶ τὴν γῆν Πλαταιεῦσιν ἔδοσαν νέμεσθαι, Δηλίους δὲ κατήγαγον πάλιν ἐς Δῆλον, ἐνθυμούμενοι τὰς τε ἐν ταῖς μάχαις ἔνυμφορὰς καὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς θεοῦ χρήσαντος. καὶ Φωκῆς καὶ Λοκροὶ ἤρξαντο πολεμεῖν. καὶ Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι, ἤδη ἔνυμμαχοι ὄντες, ἔρχονται ἐς Τεγέαν ἀποστήσαντες Λακεδαιμονίων, ὁρῶντες μέγα μέρος ὄν, καὶ εἰ σφίσι προσγένοιτο, νομίζοντες ἅπασαν ἂν ἔχειν Πελοπόννησον. ὡς δὲ οὐδὲν ἂν ἔμασαν ἐναντιωθῆναι οἱ Τεγεᾶται Λακεδαιμονίοις, οἱ Κορίνθιοι μέχρι τούτου προθύμως πράσσοντες ἀνέϊσαν τῆς φιλονεικίας καὶ ὠρρώδησαν μὴ οὐδεὶς σφίσιν ἐτι τῶν ἄλλων προσχωρῆ. ὁμως δὲ ἐλθόντες ἐς τοὺς Βοιωτοὺς ἐδέοντο σφῶν τε καὶ Ἀργείων γίγνεσθαι ἔνυμμάχους καὶ τὰλλα κοινῇ πράσσειν· τὰς τε δεχημέρους ἐπισπονδάς, αἱ ἦσαν Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς πρὸς ἀλλήλους

wäre οἴτινες. zu 5, 18, 10. — ἐξελθεῖν, τοῦ πολέμου (Sch.) — προείρητο, den hier nicht wieder erwähnten Gesandten § 1.

§ 5. τὸ αὐτὸ λέγοντες, τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες. (Sch.) eben die Sprache führend (Hl.), wie die Korinthier u. A., über die Lakedaemonier sich beschwerend. — περιορῶμενοι vernachlässigt Va. Spr. 52, 10, 11: doch unpassend; mit Aufmerksamkeit und Achtung behandelt Ds.: aber 4, 124, 4 ist doch verschieden und das Wort sonst von Thuk. nicht passiv gebraucht. vgl. Haase p. 106. Ansprechend streicht Dobree ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων und verbindet ἡσύχαζον περιορῶμενοι. vgl. zu 4, 71, 1. Haase vermuthet τὰ ἀπό für ὑπό. vgl. 1, 127, 1. 7, 77, 4. 8, 51, 2. 48, 2. 56, 2. 5, 37, 3 u. Pflugk zu Eur. Her. 23. — αὐτοῖς da sie selbst.

C. 32. § 1. παῖδας. zu 1, 89, 3. — ἀπέκτειναν. vgl. 4, 122. (Pp) — νέμεσθαι. zu 1, 2, 1. vgl. Böckh Staatsh. 1 S. 559. — ἐνθυμούμενοι τὰς τε — καὶ τοῦ. Spr. 47, 11, 1. — ταῖς μάχαις, bei Delion und Amphipolis. (Pp.)

§ 2. Τεγέαν. Τεγέαν accentuirt man gew. hier u. 5, 62, 1. 64, 1. 2. 74, 1. 76, 1. Doch s. Göttling Accentlehre p. 128. (Pp.) — ἀποστήσαντες, τὴν Τεγέαν. — μέγα μέρος, τῆς Πελοποννήσου. (Sch.) Ueber μέρος zu 2, 20, 2. — ὄν. Spr. 63, 6 A. — προσγένοιτο, προσκηθείη. (Sch.) vgl. 2, 87, 4. 6, 6, 1. — ἅπασαν ohne Artikel, wie 7, 15, 1. Her. 2, 91, 2. Spr. 50, 11, 9.

§ 3. ἀνέϊσαν τῆς. Spr. 47, 13. vgl. 7, 43, 7. Ar. Fric. 318: τῆς βοῆς ἀνήσεται. Her. 9, 33: μετίεσαν τῆς χρησιμοσύνης. — φιλονεικίας. zu 1, 41, 3. — ἐς. Spr. 68, 21, 2 u. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 11. vgl. 5, 64, 3.

§ 4. ἐπισπονδάς, ein ἅπαξ εἰρημένον (Bl.): über ἐπι — nach — Spr.

οὐ πολλῶ ὕστερον γενόμενα τούτων τῶν πεντηκονταετίδων σπονδῶν, ἐκέλευον οἱ Κορίνθιοι τοὺς Βοιωτοὺς ἀκολουθήσαντας Ἀθήναζε καὶ σφίσι ποιῆσαι, ὡσπερ Βοιωτοὶ εἶχον, μὴ δεχομένων δὲ Ἀθηναίων ἀπειπεῖν τὴν ἐκχειρίαν καὶ τὸ λοιπὸν μὴ σπένδεσθαι ἄνευ αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ δεομένων τῶν Κορινθίων περὶ μὲν τῆς Ἀργείων ξυμμα-5 χίας ἐπισχεῖν αὐτοὺς ἐκέλευον, ἐλθόντες δὲ Ἀθήναζε μετὰ Κορινθίων οὐχ εὗροντο τὰς δεχημέρους σπονδάς, ἀλλ' ἀπεκρίναντο οἱ Ἀθηναῖοι Κορινθίοις εἶναι σπονδάς, εἴπερ Λακεδαιμονίων εἰσὶ ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ μὲν οὖν οὐδὲν μᾶλλον ἀπειπὸν τὰς δεχημέρους, ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων ξυνθέσθαι σφίσι. Κορινθίοις δὲ ἀνακωχῆ ἄσπονδος ἦν πρὸς Ἀθηναίους.

Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῦ αὐτοῦ θέρους πανδημεὶ ἐστράτευσαν, Πλει-33 στοάνακτος τοῦ Πανσανίου, Λακεδαιμονίων βασιλέως, ἡγουμένου, τῆς Ἀρκαδίας ἐς Παρρασίους, Μαντινέων ὑπηκόους ὄντας, κατὰ στάσιν ἐπικαλεσαμένων σφᾶς, ἅμα δὲ καὶ τὸ ἐν Κυψέλοις τεῖχος ἀναιρήσοντες, ἦν δύνωνται, ὃ εἰτίχισαν Μαντινῆς καὶ αὐτοὶ ἐφρούρουν, ἐν τῇ Παρρασικῇ κείμενον ἐπὶ τῇ Σκιρίτιδι τῆς Λακωνικῆς. καὶ οἱ μὲν Λα-2 κεδαιμόνιοι τὴν γῆν τῶν Παρρασίων ἐδήρουν, οἱ δὲ Μαντινῆς τὴν πόλιν Ἀργείοις φύλαξι παραδόντες αὐτοὶ τὴν ξυμμαχίαν ἐφρούρουν. ἀδύνατοι δ' ὄντες διασῶσαι τό τε ἐν Κυψέλοις τεῖχος καὶ τὰς ἐν Παρρασίαις πόλεις ἀπῆλθον. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοὺς τε Παρρασίους αὐτόνομους ποιήσαντες καὶ τὸ τεῖχος καθελόντες ἀνεχώρησαν ἐπ' οἶκον.

Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους ἤδη ἡκόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ Θράκης³⁴ μετὰ Βρασίδου ἐξεληθόντων στρατιωτῶν, οὓς ὁ Κλεαρίδας μετὰ τὰς σπονδάς ἐκόμισεν, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐψηγίσαντο τοὺς μὲν μετὰ Βρασίδου Εἰλωτας μαχεσαμένους ἐλευθέρους εἶναι καὶ οἰκεῖν ὅπου ἂν βού-

68, 46, 17. vgl. zu 5, 22, 2. — τούτων verdächtigt Dobree; doch s. Spr. 50, 11, 21 u. Kr. zu Xen. An. 7, 5, 3. — αὐτῶν für σφῶν. zu 1, 95, 2.

§ 5. ξυμμαχίας, das zu schliessende. — ἐπισχεῖν abwarten. (Va.) mit περί auch 8, 5, 2. (Pr.) vgl. Her. 8, 5, 1. 23. — εὗροντο. Spr. 52, 10, 1. vgl. 1, 31, 2. 58, 1. — ἀξιούντων, ἀπειπεῖν τὰς δεχημέρους σπονδάς. (Ps.) — αἰτιωμένων. ἠτιῶντο οἱ Κορίνθιοι δηλονότι τοὺς Βοιωτοὺς ὅτι συνέθεντο αὐτοῖς ἀπειπεῖν τὰς πρὸς Ἀθηναίους σπονδάς. (Sch.) Va. u. Hl. lassen ξυνθέσθαι von ἀξιούντων abhängen. Für einen Vertrag schliessen ohne nähere Bestimmung findet sich συντίθεσθαι auch sonst. vgl. Lex. Xen. — ἄσπονδος nicht durch einen förmlichen Vertrag begründet, wohl auch nicht verabredet.

C. 33. § 1. τῆς Ἀρκαδίας. Spr. 47, 5, 5. — ἐπικαλεσαμένων, τῶν Παρρασίων. (Sch.) — κείμενον ἐπὶ τῇ Σ., ἐπιτετειχισμένον ὡς τε βλάπτειν τὴν Σκιρίτην. (Sch.) vgl. (zu) 5, 51, 1. 8, 60, 1.

§ 2. τὴν πόλιν ihre (eigne) Stadt. (Hl.) — τὴν ξυμμαχίαν das Land, die Plätze der Verbündeten. vgl. 4, 118, 3; das parrhasische Gebiet. (Sch.) u. zu 3, 92, 3.

C. 34. § 1. τῶν ἀπό. Spr. 50, 8, 14. — μετὰ, τῶν μετὰ Kr. Bruchst. — τοὺς μετὰ Β. Εἰλωτας 4, 80, 3. — μαχεσαμένους. Spr. 50, 10, 3. —

λωνται, καὶ ὕστερον οὐ πολλῶν αὐτοὺς μετὰ τῶν νεοδαμωδῶν ἐς Ἀέπριον κατέστησαν, κείμενον ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἡλείας, ὄντες ἤδη διάφοροι Ἡλείοις· τοὺς δ' ἐκ τῆς νήσου ληφθέντας σφῶν καὶ τὰ ὄπλα παραδόντας, δέισαντες μὴ τι διὰ τὴν ξυμφορὰν νομίσαντες ἐλασσωθήσεσθαι καὶ ὄντες ἐπίτιμοι νεωτερίσωσιν, ἤδη καὶ ἀρχὰς τινὰς ἔχοντας ἀτίμους ἐποίησαν, ἀτιμίαν δὲ τοιάνδε ὥστε μῆτε ἄρχειν μῆτε πριαμένους τι ἢ πωλοῦντας κυρίους εἶναι. ὕστερον δὲ αὖθις χρόνῳ ἐπίτιμοι ἐγένοντο.

35 Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους καὶ Θύσσον τὴν ἐν τῇ Ἰ᾿ Ἀθῶ Δικτιδιῆς εἶλον, Ἰ᾿ Ἀθηναίων οὖσαν ἑξήμαχον·

Καὶ τὸ θέρος τοῦτο πᾶν ἐπιμιξία μὲν ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις, ὑπώπτενον δὲ ἀλλήλους εὐθύς μετὰ τὰς σπονδὰς οἱ τε Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ἀπόδοσιν. τὴν γὰρ Ἀμφίπολιν πρότεροι λαχόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποδιδόναι καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀποδεδώκεσαν, οὐδὲ τοὺς ἐπὶ Θράκης παρεῖχον ξυμμάχους τὰς σπονδὰς δεχομένους οὐδὲ Βοιωτοὺς οὐδὲ Κορινθίους, λέγοντες αἰεὶ ὡς μετ' Ἀθηναίων τούτους, ἣν μὴ θέλωσι, κοινῇ ἀναγκάσουσιν· χρόνους τε προὔθεντο ἄνευ ξυγγραφῆς ἐν οἷς ἔχρην τοὺς μὴ ἐσιόντας ἀμφοτέροις πολεμίους εἶναι. τούτων οὖν ὁρῶντες οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἔργῳ γιγνόμενον ὑπετόπενον τοὺς Λακεδαιμόνιους μῆδὲν δίκαιον διανοεῖσθαι, ὥστε οὔτε Πύλον ἀπαιτούντων αὐτῶν ἀπεδίδοσαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ τῆς νήσου δεσμώτας μετεμέλοντο ὑπο-

νεοδαμωδῶν. vgl. 7, 58, 3. Heloten die schon einige Zeit frei gewesen nach Müller Dor. 2 S. 45. Ueber die Betonung des Ge. Götting Acc. S. 327. — ἐπὶ τῆς. zu 1, 60, 2. — Λακωνικῆς. zu 1, 25, 1.

§ 2. τοὺς ἐκ. zu 5, 15, 1. — νομίσαντες καὶ ὄντες indem sie glaubten und wenn sie wären. Spr. 56, 14, 1. — ἐλασσωθήσεσθαι auch Dem. 21, 66; ἐλασσώσεσθαι unten 5, 104. 105, 2. — τινὰς, ἐπίους, auf die ἀτίμους bezogen. (Va.) — ἀτιμίαν ist an ἀτίμους anzuschliessen, wie δουλείαν an δούλους 5, 9, 7. — πριαμένους — κυρίους εἶναι noch auf eine rechtsgültige Art etwas kaufen oder verkaufen könnten. (Hl.)

C. 35. § 1. ἐπιμιξία. Spr. 44, 3, 5. So ὁμιλία Isokr. 15, 48. Plat. Rep. 611, e. — τῇ Ἰ᾿ Ἀθῶ. τῷ Ἰ᾿ Ἀθῶ schlechte Hsn. vgl. 4, 109, 1. 5, 3, 4. Vielleicht jedoch war das Wort Fem. als Bezeichnung der Landschaft. (Hk) — Δικτιδιῆς. Διῆς Gatterer, Ἰ᾿ Ἀθῶ ἀκτῆ Didot, gegen 5, 82, 1? οἱ Χαλκιδῆς Pp. vgl. Böckh Staatsh. 2 S. 682. 691. — ὑπώπτενον ἀλλήλους. vgl. 8, 39, 2 u. zu 4, 51. — οὐκ ἀπόδοσιν. zu 1, 137, 4.

§ 2. πρότεροι. zu 5, 21, 1. — τὰ ἄλλα. τᾶλλα eine Hs. — παρεῖχον δεχομένους bewirkten die Annahme Va.; ἀπεδείκνον Ds. Ungewöhnlich ist die Verbindung mit dem Particip. — προὔθεντο, ἔταξαν. (Sch.) — ἄνευ ξυγγραφῆς, συμφωνίας γεγραμμένης. (Sch.) — ἐσιόντας, εἰς τὰς σπονδὰς. (Sch.)

§ 3. ὑπετόπενον. zu 2, 5, 3. — αὐτῶν fehlt in schlechten Hsn.; Eine

δεδωκότες, τὰ τε ἄλλα χωρία εἶχον, μένοντες ἕως σφίσι κακέϊνοι ποιή-
σειαν τὰ εἰρημένα. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὰ μὲν δυνατὰ ἔφασαν πεποιη-
4 κέναι· τοὺς γὰρ παρὰ σφίσι δεσμώτας ὄντας Ἀθηναίων ἀποδοῦναι
καὶ τοὺς ἐπὶ Θράκης στρατιώτας ἀπαγαγεῖν καὶ εἴ του ἄλλου ἐγκρα-
τεῖς ἦσαν· Ἀμφιπόλεως δὲ οὐκ ἔφασαν κρατεῖν ὥστε παραδοῦναι,
Βοιωτοὺς δὲ πειράσασθαι καὶ Κορινθίους ἐς τὰς σπονδὰς ἔξαγαγεῖν³
καὶ Πάνακτον ἀπολαβεῖν καὶ Ἀθηναίων ὅσοι ἦσαν ἐν Βοιωτοῖς αἰ-
χμάλωτοι κομειῖν. Πύλον μὲντοι ἠξίουσιν σφίσιν ἀποδοῦναι· εἰ δὲ μή,
Μεσσηνίους γε καὶ τοὺς Εἰλωτας ἔξαγαγεῖν, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ τοὺς
ἀπὸ Θράκης, Ἀθηναίους δὲ φρουρεῖν τὸ χωρίον αὐτούς, εἰ βούλονται.
πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν λόγων γενομένων ἐν τῷ θέρει τούτῳ ἔπεισαν⁶
τοὺς Ἀθηναίους ὥστε ἔξαγαγεῖν ἐκ Πύλου Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἄλ-
λους Εἰλωτάς [τε καὶ] ὅσοι ἠντομολήκεσαν ἐκ τῆς Λακωνικῆς· καὶ κα-
τώκισαν αὐτοὺς ἐν Κρανίοις τῆς Κεφαλληνίας· τὸ μὲν οὖν θέρος τοῦτο
ἡσυχία ἦν καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους.

Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου χειμῶνος — ἔτυχον γὰρ ἔφοροι ἔτεροι καὶ³⁶
οὐκ ἐφ' ὧν αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο ἄρχοντες ἤδη καὶ τινες αὐτῶν καὶ
ἐναντίοι σπονδαῖς — ἐλθουσῶν πρεσβεῖων ἀπὸ τῆς ξυμμαχίδος καὶ
παρόντων Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων καὶ πολλὰ ἐν ἄλ-
λήλοις εἰπόντων καὶ οὐδὲν ξυμβάντων, ὡς ἀπῆεσαν ἐπ' οἴκου, τοῖς
Βοιωτοῖς καὶ Κορινθίοις Κλειόβουλος καὶ Ξενόρῃς, οὗτοι οἵπερ τῶν
ἐφόρων ἐβούλοντο μάλιστα διαλύσαι τὰς σπονδὰς, λόγους ποιοῦνται
ιδίους, παραιοῦντες ὅτι μάλιστα ταῦτά τε γινώσκειν καὶ πειρᾶσθαι
Βοιωτούς, Ἀργείων γενομένους πρῶτον αὐτοὺς ξυμμάχους, αὐθις μετὰ
Βοιωτῶν Ἀργείους Λακεδαιμονίοις ποιῆσαι ξυμμάχους· οὕτω γὰρ ἦκιστ'²
ἂν ἀναγκασθῆναι Βοιωτοὺς ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν· ἐλέσθαι

αὐτοί. — τὰ τε ἄλλα, χωρία 5, 18, 6. — εἰρημένα, τεταγμένα. (Sch.) erg.
ποιεῖν. Kr. zu Xen. An. 4, 1, 14.

§ 4. καὶ εἴ του und aus andern Orten deren sie etwa. Spr. 60, 10, 1. Doch kann man diesen Satz auch, καὶ τοὺς — ἀπαγαγεῖν als διὰ μέσου genommen, an ἀποδοῦναι anschliessen.

§ 5. ἀπολαβεῖν von den Böotern (5, 3, 4) für die Athener zurück-
zu erhalten. vgl. 5, 30, 3. — κομειῖν für κομίσαι. zu 1, 27, 2. — γε καὶ für
τε καὶ Reiske b. Abr. p. 519. — ὥσπερ καὶ αὐτοί, ἐξήγαγον. Spr. 62, 4, 1.

§ 6. ὥστε. zu 2, 2, 4. — τε καὶ streicht Kr. Sollte hier noch auf häus-
liche Sklaven Lakonikas hingewiesen werden, so müsste ὅσοι für ὅσοι ἄλλοι
stehen: die andern, nämlich Heloten und so viele sonst. vgl. 6,
71, 2. Doch so nur bei καὶ, wohl nie bei τε καὶ. — ἔφοδοι. zu 1, 6, 1.

C. 36. § 1. ἐναντίοι σπονδαῖς Verträgen mit Athen abgeneigt.
Kr. zu Xen. An. 2, 3, 7. (Pp.) — ξυμμαχίδος. zu 1, 110, 2. — ἐν. zu
4, 25, 6. — οὐδέν. zu 2, 5, 4. — ἀπῆεσαν, οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Κορινθιοί.
(Sch.) — οὗτοι οἵπερ, wie Her. 7, 170, 3. 8, 124, 2. — ταῦτά für πάντα
Hl. u. Reiske: gleichgesinnt zu sein, dieselben Interessen zu verfolgen.
(Bd.) — αὐτοὺς selbst. — αὐθις. zu 6, 90, 1. 7, 42, 5.

§ 2. ἦκιστ' ἂν für ἦκιστα Pp. u. Elmsley. — ἐλέσθαι — γενέσθαι

γὰρ Λακεδαιμονίους πρὸ τῆς Ἀθηναίων ἔχθρας καὶ διαλύσεως τῶν
 3σπονδῶν Ἀργείους σφίσι φίλους καὶ ξυμμάχους γενέσθαι. τὸ γὰρ
 Ἀργος αἰεὶ ἠπίσταντο ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σφίσι
 φίλιον γενέσθαι, ἠγούμενοι τὸν ἔξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾶω ἂν
 εἶναι. τὸ μὲντοι Πάνακτον ἐδέοντο Βοιωτοὺς ὅπως πυραδῶσι Λακε-
 37δαιμονίοις, ἵνα ἀντ' αὐτοῦ Πύλον, ἣν δύνωνται, ἀπολαβόντες ῥᾶον κα-
 ταΐστωσιν Ἀθηναίους ἐς πόλεμον. καὶ οἱ μὲν Βοιωτοὶ καὶ Κορίνθιοι
 ταῦτα ἐπεσταλμένοι ἀπὸ τε τοῦ Ξενάρχου καὶ Κλεοβούλου καὶ ὅσοι
 φίλοι ἦσαν αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων ὥστε ἀπαγγεῖλαι ἐπὶ τὰ κοινά,
 ἐκάτεροι ἀνεχώρουν. Ἀργείων δὲ δύο ἄνδρες τῆς ἀρχῆς τῆς μερίστης
 ἐπετήρουν ἀπιόντας αὐτοὺς καθ' ὁδὸν καὶ ξυγγενόμενοι ἐς λόγους ἤλ-
 2θρον, εἴ πως οἱ Βοιωτοὶ σφίσι ξύμμαχοι γένοιτο ὥσπερ Κορίνθιοι καὶ
 2Ἡλεῖοι καὶ Μαντινῆς· νομίζειν γὰρ ἂν τούτου προχωρήσαντος ῥαδίως
 ἤδη καὶ πολεμεῖν καὶ σπένδεσθαι καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰ βούλιν-
 3το, κοινῶ λόγῳ χρωμένους, καὶ εἴ τινα πρὸς ἄλλον δεῖοι. τοῖς δὲ τῶν
 3Βοιωτῶν πρέσβεσιν ἀκούουσιν ἤρρεσκεν· κατὰ τύχην γὰρ ἐδέοντο τοί-
 των ὧνπερ καὶ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος αὐτοῖς φίλοι ἐπεστάλκεσαν.
 καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἄνδρες ὡς ἤσθοντο αὐτοὺς δεχομένους τὸν λόγον,
 4εἰπόντες ὅτι πρέσβεις πέμπουσιν ἐς Βοιωτοὺς ἀπῆλθον. ἀγικόμενοι δὲ

denn die Lakedämonier würden der Feindschaft mit den Athenern und der Brechung des Vertrages die Freundschaft und Bundesgenossenschaft mit den Argeiern vorziehen, d. h. wenn sie diese erlangten, so würden sie es nicht achten darüber mit den Athenern zu brechen. (Ps. u. Bd.) Das ἂν aus dem vorigen Satze kann auch hier gedacht werden. Kr. zu Xen. An. 4, 6, 13.

§ 3. καλῶς, βεβαίως. (Sch.) auf anständige Weise, ohne dafür das kynurische Gebiet hinzugeben. (Arn.) Ein Sch. verbindet es mit ἠπίσταντο. vgl. Kr. zu Dion. p. 296. Doch wäre das Hyperbaton hart. Dobree vermuthet κάλλως, eine doch nicht prosaische Krasis: καὶ ἄλλως Kr. Bruchst.; πάντως? vgl. 5, 41, 3. — ἠγούμενοι will man auf ἠπίσταντο (Κλεόβουλος καὶ Ξενάρχης) beziehen und dabei alle Lakedämonier gedacht wissen; hier sehr hart. Es könnte gesetzt sein als ob ὡς ἐπεθύμουν οἱ Λακ. vorherginge; passender wäre jedoch ἠγούμενοι. (Kr. Bruchst.) vgl. Stud. 2 p. 293 f. — ἐδέοντο Βοιωτοὺς ὅπως, ἐδέοντο Βοιωτοὺς οἷτω ποιῆσαι ὅπως. (Sch.) Sommer in Jahns Jahrb. 24, 2 S. 133 verglich Soph. Aj. 557: δεῖ σ' ὅπως, unzureichend: ich vermuthe ἦτοῦντο.

C. 37. § 1. ἐπεσταλμένοι. ἀντὶ τοῦ τούτων ἐνισταμένων αὐτοῖς ὅπῃ τῶν ἐχθρῶν. (Sch.) Spr. 52, 4, 1. Doch wird dies Wort selbst sonst nicht leicht so im Passiv vorkommen. — κοινά Staats-Behörden. vgl. 5, 28, 2 u. Xen. An. 5, 6, 27. — τῆς μερίστης, τῶν ἀργυρῶν vermuthlich 7, 47, 11. (Bl.)

§ 2. ἄνδρες τῆς. Spr. 47, 9. — κοινῶ λόγῳ χρωμένους, ὁμοφρονοῦντας δηλονότι Ἀργείους τε καὶ Κορίνθίους καὶ Βοιωτοὺς. (Sch.) vgl. zu 4, 64, 2. — εἴ τινα πρὸς ἄλλον. zu 1, 3, 4.

§ 3. οἱ ἐκ τῆς Α., οἱ περὶ τὸν Κλεόβουλον δηλονότι. (Sch.) — αὐτοῖς, τοῖς τῶν Βοιωτῶν πρέσβεσι καὶ τοῖς Κορίνθίοις. (Sch.) Abhängig von ἐπεστάλκεσαν. (Va.)

οἱ Βοιωτοὶ ἀπήγγειλαν τοῖς βοιωτάρχαις τὰ τε ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Ξυγγενομένων Ἀργείων· καὶ οἱ βοιωτάρχαι ἠρέσκοντό τε καὶ πολλῶ προθυμότεροι ἦσαν, ὅτι ἀμφοτέρωθεν Ξυνεβεβῆκει αὐτοῖς τοὺς τε φίλους τῶν Λακεδαιμονίων τῶν αὐτῶν δεῖσθαι καὶ τοὺς Ἀργείους [ἔς] τὰ ὁμοῖα σπεύδειν. καὶ οὐ πολλῶ ὕστερον πρέσβεις παρῆσαν Ἀργείων τὰ εἰρημμένα προκαλούμενοι· καὶ αὐτοὺς ἀπέπεμψαν ἐπαινέσαντες τοὺς λόγους οἱ βοιωτάρχαι καὶ πρέσβεις ὑποσχόμενοι ἀποστελεῖν περὶ τῆς Ξυμμαχίας ἔς Ἄργος.

Ἐν δὲ τούτῳ ἐδόκει πρῶτον τοῖς βοιωτάρχαις καὶ Κορινθίοις καὶ³⁸ Μεγαρέῦσι καὶ τοῖς ἀπὸ Θοράκης πρέσβεσιν ὁμόσαι ὅρκους ἀλλήλοις ἢ μὴν ἐν τε τῷ παρατυχόντι ἀμυνεῖν τῷ δεομένῳ καὶ μὴ πολεμήσειν τῷ μηδὲ Ξυμβῆσασθαι ἄνευ κοινῆς γνώμης, καὶ οὕτως ἤδη τοὺς Βοιω-² τοὺς καὶ Μεγαρέας, τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν, πρὸς τοὺς Ἀργείους σπένδεσθαι. πρὶν δὲ τοὺς ὅρκους γενέσθαι οἱ βοιωτάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς τέσσαρσι βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα, αἵπερ ἅπαν τὸ κῆρος ἔχουσιν, καὶ παρήρουν γενέσθαι ὅρκους ταῖς πόλεσιν, ὅσαι βούλονται ἐπ' ὠφελίᾳ σφίσι Ξυνομνύναι. οἱ δ' ἐν ταῖς βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ὄντες οὐ προς-³ δέχονται τὸν λόγον, δεδιότες μὴ ἐναντία Λακεδαιμονίοις ποιήσωσι, τοῖς ἐκείνων ἀγεστώσι Κορινθίοις Ξυνομνύντες· οὐ γὰρ εἶπον αὐτοῖς οἱ⁴ βοιωτάρχαι τὰ ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος, ὅτι τῶν τε ἐφόρων Κλεόβουλος καὶ Ξενάργης καὶ οἱ φίλοι παλαινοῦσιν Ἀργείων πρῶτον καὶ Κορινθίων γενομένους Ξυμμάχους ὕστερον μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεσθαι,

§ 4. τὰ ἐκ τῆς *A.* die aus *L.* mitgegebenen Aufträge 5, 36, 1 ff. vgl. 5, 38, 4. — τὰ ἀπό. zu 5, 31, 5. — τοὺς φίλους τῶν ihre Freunde aus der Zahl der. (Ps.) zu 5, 67, 3. — τῶν αὐτῶν, Verbindung der Bōoter mit den Argeiern. (Pp.) — ἔς τὰ ὁμοῖα σπεύδειν auf ähnliche Zwecke hinstreben, eodem properare Ps. Das ἔς verdächtigt Kr. Bruchst. Spr. 46, 6, 3.

§ 5. τὰ εἰρημμένα προκαλούμενοι zur Annahme der Vorschläge § 1 auffordernd. vgl. zu 4, 20, 1 mit 2, 72, 3 u. 73, 1. (Dr.)

C. 38. § 1. ἐν τῷ π. zu 3, 82, 7. — ἀμυνεῖν für ἀμύνειν Bekker. — τῷ δεομένῳ dem von ihnen der Hülfe bedürfte. (Va.) Ueber den Singular zu 4, 92, 5. vgl. 5, 39, 2. 80, 1.

§ 2. τὸ αὐτὸ ἐποίουν, ἤγουν τὴν κοινὴν πρᾶξιν ἐποίησαν. (Sch.) sie handelten einstimmig. (Hl.) Das ἐποίουν durch ἐπρασσον zu erklären ist unstatthaft. Mir scheint die Stelle verfälscht. Va.: idem ii inter se ipsi fecerant. Ungenügend ἐπόθουν für ἐποίουν Kr. Bruchst. — σπένδεσθαι von ἐδόκει regiert. (Va.) — ταῖς den bekanntlich bestehenden. So οἱ ὀγδοήκοντα und οἱ ἑξακόσιοι 5, 47, 11. (Blume Animadv. p. 10.) — ὠφελία, συμμαχία. (Sch.) vgl. § 1 u. zu 4, 3, 2. — σφίσι gehört zu Ξυνομνύναι. (Ps.) — Ξυνομνύναι. zu 4, 71, 4.

§ 3. ἀγεστώσι, in sofern sie mit den Argeiern, den Feinden Spartas, sich verbündet hatten. (Ds.)

§ 4. μετὰ τῶν *A.* γίγνεσθαι. Pp. hält für passender mit Va. Ξυμμάχους zu ergänzen als mit Ds. den Ausdruck für sich zu nehmen, wie μετὰ

οιόμενοι τὴν βουλὴν, κὰν μὴ εἴπωσιν, οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι ἢ ἂ σφίσι προδιαγνόντες παραινοῦσιν. ὡς δὲ ἀντέστη τὸ πρῶγμα, οἱ μὲν Κορίνθιοι καὶ οἱ ἀπὸ Θοράκης πρέσβεις ἀπρακτοὶ ἀπῆλθον, οἱ δὲ βουωτάρχαι μέλλοντες πρότερον, εἰ ταῦτα ἔπεισαν, καὶ τὴν ξυμμαχίαν πειράσεσθαι πρὸς Ἀργεῖους ποιεῖν, οὐκέτι ἐσήνεγκαν περὶ Ἀργείων ἐς τὰς βουλάς, οὐδὲ ἐς τὸ Ἄργος τοὺς πρέσβεις οὓς ὑπέσχοντο ἐπεμπον, ἀμέλεια δὲ τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων.

39 Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ Μηκύβερον Ὀλύνθιοι Ἀθηναίων φρουροῦντων ἐπιδοραμόντες εἶλον.

Μετὰ δὲ ταῦτα — ἐγίγνωτο γὰρ αἰεὶ λόγοι τοῖς [τε] Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις περὶ ὧν εἶχον ἀλλήλων — ἐλπίζοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰ Πάνακτον Ἀθηναῖοι παρὰ Βουωτῶν ἀπολάβοιεν, κομίσασθαι ἂν αὐτοὶ Πύλον, ἦλθον ἐς τοὺς Βουωτοὺς πρεσβευόμενοι καὶ ἐδέοντο σφίσι Πάνακτόν τε καὶ τοὺς Ἀθηναίων δεσμώτας παραδοῦναι, εἴν' ἀντ' αὐτῶν Πύλον κομίσωνται. οἱ δὲ Βουωτοὶ οὐκ ἔφρασαν ἀποδώσειν, ἣν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιήσονται ὡσπερ Ἀθηναίοις. Λακεδαιμόνιοι δέ, εἰδότες μὲν ὅτι ἀδικήσουσιν Ἀθηναίους, εἰρημένον ἄνευ ἀλλήλων μῆτε σπένδεσθαι τῷ μῆτε πολεμεῖν, βουλόμενοι δὲ τὸ Πάνακτον παραλαβεῖν ὡς τὴν Πύλον ἀντ' αὐτοῦ κομιούμενοι καὶ ἅμα τῶν συγγέαι σπενδόντων τὰς σπονδὰς προθυμονυμένων τὰ ἐς Βουωτούς, ἐποιήσαντο τὴν ξυμμαχίαν τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη καὶ πρὸς

τινος εἶναι. vgl. zu 4, 125, 1. Ich ziehe dieses vor. — σφίσιν. σφεῖς Bk. Es schwebt hier das Subject von ψηφιεῖσθαι als Hauptsubject vor. vgl. 4, 113, 2. (Arn.) Arndt De pron. refl. I p. 34 bezieht σφίσι zu προδιαγνόντες gefügt auf die Böotarchen: quae ipsi secum antea deliberata (σφίσι προδιαγνόντες) suasissent. Ich billige σφεῖς.

§ 5. ἀντέστη, ἄλλως ἀπέβη, ἐκωλύθη. (Sch.) vgl. 5, 4, 5. — καὶ vor τὴν gehört zum ganzen Satze, insbesondere zu πρὸς Ἀργεῖους. vgl. § 1. (Pp.) — ἐσήνεγκαν stellten einen Antrag. Spr. 52, 1, 2. Mit einem Ac. 8, 67, 1. 2. vgl. Her. 3, 80, 4. 82, 1. — οὓς, πέμπειν. Spr. 55, 4, 11. — ὑπέσχοντο 5, 37, 4. (Ds.)

C. 39. § 1. Ἀ. φρουροῦντων. zu 1, 89, 2. — τε scheint verdächtig. (Kampe obs. cr. p. 8.) — ἀλλήλων von ἄ in ὧν regiert. Spr. 47, 9, 5.

§ 2. ἰδίαν auch 5, 40, 1. separatim Va. an beiden Stellen, ἰδίαι 5, 42, 3. — εἰρημένον — πολεμεῖν. Diese Bedingung, auch 5, 46, 2 erwähnt, dürfte C. 23 ausgefallen sein. — τὸ II. auch 5, 40, 1. 2 u. 42, 1, Plut. Alk. 14, ἢ Πάνακτιος Plut. Nik. 10. (Dr.). ὁ II. Menander bei Harpokr. u. Suid. (Wasse.) vgl. Phot. p. 274. (Pp.) — συγγέαι ὄρκους Eur. Hipp. 1063, νόμιμα Her. 7, 136, τὰς ψήφους Isae. 5, 18. (Valck. z. Eur. Hipp. 1062.) So συγγεῖν τὰ νόμιμα Ant. 4, α, 1. 6. 4, β, 7, τὸν θεσμόν Dem. 23, 62, τὰ σύμβολα 21, 173. vgl. zu 1, 146. — τὰ ἐς für τὰς ἐς die besten Hsn.: die Verbindung mit. So προθυμήθη τὴν ξύμβασιν 5, 17, 1. (Pp.) 5, 46, 1: ἐπισχόντας τὰ πρὸς Ἀργεῖους. (Arn.) Spr. 46, 6, 3. — ἤδη καὶ καὶ ἤδη? Sonst freilich καὶ πρὸς ἕαρ ἤδη. vgl. (zu) 4, 135, 1. 5, 81, 2 u. 8, 108, 1. — καὶ πρὸς ἕαρ. ὄντος ergängt Gb. Vielmehr: sie machten ein Bündniss am Ende des Win-

ἔαρ· καὶ τὸ Πάνακτον εὐθύς παθρεῖτο. καὶ ἐνδέκατον ἔτος τῷ πο-
λέμῳ ἐτελεύτα.

“*Ἄμα δὲ τῷ ἤρῳ εὐθύς τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Ἄργεῖοι, ὡς*40
οἱ τε πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν οὓς ἔφρασαν πέμψειν οὐχ ἦκον, τό τε
Πάνακτον ἦσθοντο καθαιρούμενον καὶ ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγενημένην
τοῖς Βοιωτοῖς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔδεισαν μὴ μονωθῶσι καὶ
*ἐς Λακεδαιμονίους πᾶσα ἡ ξυμμαχία χωρήσῃ· τοὺς γὰρ Βοιωτούς*2
ῶντο πεπεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τό τε Πάνακτον καθελεῖν καὶ ἐς
τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς ἐσιέναι, τοὺς τε Ἀθηναίους εἰδέναι ταῦτα,
ὥστε οὐδὲ πρὸς Ἀθηναίους ἔτι σφίσι εἶναι ξυμμαχίαν ποιήσασθαι,
πρότερον ἐλπίζοντες ἐκ τῶν διαφορῶν, εἰ μὴ μείνειαν αὐτοῖς αἱ πρὸς
*Λακεδαιμονίους σπονδαί, τοῖς γοῦν Ἀθηναίοις ξύμμαχοι ἔσσεσθαι. ἀ-*3
ποροῦντες οὖν ταῦτα οἱ Ἄργεῖοι καὶ φοβούμενοι μὴ Λακεδαιμονίους
καὶ Τεγεάταις, Βοιωτοῖς καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμῶσιν, πρότερον οὐ
δεχόμενοι τὰς Λακεδαιμονίων σπονδὰς, ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες τῆς
Πελοποννήσου ἠγήσεσθαι, ἔπεμπον ὡς ἐδύνατο τάχιστα ἐς τὴν Λα-
κεδαίμονα πρέσβεις Εὐστροφον καὶ Αἴσωνα, οἱ ἐδόκουν προσφιλέστα-
τοι αὐτοῖς εἶναι, ἠγούμενοι ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα πρὸς Λακεδαι-
*μονίους σπονδὰς ποιησάμενοι, ὅπῃ ἂν ξυγχωρῇ, ἡσυχίαν ἔχειν. καὶ*41

ters und gegen den Frühling zu. (Pp.?) Va. verbindet es mit dem Folgenden. — *καθρεῖτο, ὑπὸ Βοιωτῶν.* (Sch.)

C. 40. § 1. *ἔφρασαν* 5, 37, 4. (Pp.) — *ἦκον* Kr. Bruchst. *ἔκοντο* oder *ἦκοντο* die Hsn. Das — *το* ist aus dem folgenden *τό* entstanden. Spr. § 40 u. *ἰκνέομαι*. Auch Thuk. gebraucht das Simplex *ἰκνεῖσθαι* in der eig. Bedeutung nirgends. vgl. zu 1, 99, 3.

§ 2. *ὥστε οὐδέ. ὥστε οὖν* mit dem Inf. auch 8, 76, 6, Eur. Phön. 1358, Hel. 108, Plat. Apol. 26, d, Lys. 21, 18, Isokr. 12, 255, Isä. 11, 27, Dem. 9, 48. 18, 283. (Pp.) — *ἐκ τῶν* wegen der zwischen Athen und Sparta bestehenden. (Bl.) — *αὐτοῖς* aus der Seele des Schriftstellers auf die Argeier bezogen. vgl. zu 1, 95, 2. — *εἶναι, ἐξεῖναι.* zu 4, 98, 5.

§ 3. *ἀποροῦντες ταῦτα.* So *ἀπορεῖν τι* Xen. Hell. 6, 1, 4 und selbst *ἀπορέειν τὴν ἐξαγωγήν* Her. 4, 179, 2, *τὴν ἔλασιν* 3, 4, 2, *ἀπορῶ τὴν αἰτίαν* Aristot. Thierg. 7. (St. u. Bl.) Spr. 46, 5, 4. vgl. 6, 3 u. 48, 15, 7. — *Τεγεάταις καὶ Β.* Kr. — *ἐν φρονήματι ὄντες, διανοίᾳ ἐπηρμένη ἐλπίζοντες.* (Ps.) Ungewöhnlich so. — *αὐτοῖς, τοῖς Λακεδαιμονίοις.* — *ἠγούμενοι ἡσυχίαν ἔχειν* entschlossen sich ruhig zu verhalten. (Ill.) vgl. Spr. 55, 3, 15. Zw. 2, 42, 3. Zwar könnte man mit dem Sch. *κράτιστα* als Prädicat fassen; doch scheint der Plural nicht eben so wie bei *εἶναι* auch bei *ἠγείσθαι* und ähnlichen Verben üblich zu sein. (Pp.) S. jedoch 3, 16, 2 u. 8, 56, 5. (Bö.) u. vgl. dial. Synt. 44, 3, 9. — *ἐκ τῶν παρόντων.* zu 3, 29, 2. — *ὅπῃ ἂν ξυγχωρῇ, καθὼς ἂν συγχωρῇ ὁ καιρός.* (Sch.) So gefasst erscheint es mit dem Vorhergehenden verbunden pleonastisch nach *ἐκ τῶν παρόντων* (?), mit dem Folgenden unpassend (Ba.: wie man sich darüber vereinigen könne); also *ξυγχωρεῖ* impersonal, ein nicht erwiesener Gebrauch. (Pp.) Statthaft wäre *ἔγχωρῃ*.

οἱ πρέσβεις ἀγχιόμενοι αὐτῶν λόγους ἐποιοῦντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐφ' ᾧ ἂν σφίσι αἱ σπονδαὶ γίγνοντο. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Ἄργεῖοι ἠξίουσαν δίκης ἐπιτροπήν [σφίσι] γενέσθαι ἢ ἐς πόλιν τινὰ ἢ ἰδιώτην περὶ τῆς Κυν(σο)ουρίας γῆς, ἧς αἰεὶ πέρι διαφέρονται, μεθορίας οὔσης — ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ Θυρέαν καὶ Ἀνθήνην πόλιν, νέμονται
 2δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι — ἔπειτα δ' οὐκ ἐόντων Λακεδαιμονίων μεινῆσθαι περὶ αὐτῆς, ἀλλ' εἰ βούλονται σπένδεσθαι ὡσπερ πρότερον, ἐτοῖμοι εἶναι, οἱ Ἄργεῖοι πρέσβεις τάδε ὁμῶς ἐπηγάγοντο τοὺς Λακεδαιμονίους συγχωρῆσαι, ἐν μὲν τῷ παρόντι σπονδὰς ποιήσασθαι ἔτη πεντήκοντα, ἐξεῖναι δ' ὁποτεροισὺν προκαλεσαμένοις, μήτε νόσον οὔσης μήτε πολέμον Λακεδαίμονι καὶ Ἄργει, διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης, ὡσπερ καὶ πρότερόν ποτε, ὅτε αὐτοὶ ἐκάτεροι ἠξίωσαν νικᾶν, διώκειν δὲ μὴ ἐξεῖναι περαιτέρω τῶν πρὸς Ἄργος καὶ Λακεδαίμονα ὄρων.
 3τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει μωρία εἶναι ταῦτα, ἔπειτα — ἐπεθύμουν γὰρ τὸ Ἄργος πάντως φίλιον ἔχειν — ξυνεχώρησαν ἐφ' οἷς ἠξίουσαν καὶ ξυνεγράψαντο. ἐκέλευον δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὶν τέλος τι αὐτῶν ἔχειν, ἐς τὸ Ἄργος πρῶτον ἐπαναχωρήσαντας αὐτοὺς δεῖξαι τῷ πλήθει, καὶ ἦν ἀρέσκοντα ἦ, ἦκειν ἐς τὰ Ἰακίνθια τοὺς ὄρ-
 42κους ποιησομένους. καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν· ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ οἱ Ἄργεῖοι ταῦτα ἐπρασσον, οἱ πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων Ἀνδρομένης καὶ Φαίδιμος καὶ Ἀντιμενίδας, οὓς ἔδει τὸ Πάνακτον καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς παρὰ Βοιωτῶν παραλαβόντας Ἀθηναίοις ἀποδοῦναι,
 2τὸ μὲν Πάνακτον ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν αὐτῶν καθηρημένον εὔρον, ἐπὶ προφάσει ὡς ἦσάν ποτε Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς ἐκ διαφορᾶς περὶ

C. 41. § 1. αὐτῶν, τῶν Ἀργείων. (Sch.) — δίκης ἐπιτροπήν. Schömann Antiq. jur. publ. Gr. 6, 2. (Pp.) — ᾧ für ὅτω. (Pp.) zu 8, 50, 5. — σφίσι, von Va. nicht übersetzt, dürfte aus der vorigen Zeile eingefälscht sein. — μεθορία. zu 2, 27, 2. — νέμονται, τὴν νομὴν καὶ τὸ κέρδος ἔχουσιν. (Sch.) zu 1, 2, 1.

§ 2. ἀλλ', λεγόντων aus ἐόντων. (Va.) — ἐτοῖμοι, der No., weil im Vorhergehenden ὡς οὐκ εἶων ἀλλ' ἔλεγον enthalten ist. zu 8, 48, 6. — ἐπηγάγοντο gewannen, vermochten. vgl. 5, 45, 1. — ὁποτεροισὺν. Spr. 60, 10, 2. — προκαλεσαμένοις, die Andern zum Kampfe. (Ae. Ps.) — Ἀργει. Dass die Dative mit οὔσης zu verbinden seien, nicht mit διαμάχεσθαι sah schon Va. — πρότερόν ποτε, im Zeitalter des Krösos, um 555 v. Ch. G. (Bd.) Her. 1, 82. — αὐτοὶ ἐκάτεροι. zu 1, 105, 4.

§ 3. ταῦτα. Spr. 61, 7, 4. — φίλιον für φίλον einige schlechte Hsn. vgl. jedoch Kr. z. Dion. p. 296. — ἐφ' οἷς ἠξίουσαν, ἐπὶ τούτοις ἐφ' οἷς οἱ Ἀργεῖοι συγχωρεῖν ἠξίουσαν τοὺς Λακεδαιμονίους. — ξυνεγράψαντο, συνθήκην ἔγγραφον δεδώκασι. (Sch.) — τέλος ἔχειν, κύριον εἶναι. (Pp.) vgl. zu 4, 118, 7. — δεῖξαι, τὴν συγγραφήν. (Sch.) zu übergeben. Kr. zu Xen. An. 1, 6, 3. — ἀρέσκοντα ἦ. zu 1, 38, 2.

C. 42. § 1. Ἀνδρομένης für Ἀνδρομέδης hier u. § 2 die besten Hsn.

§ 2. ἐπὶ προφάσει. zu 3, 75, 3. — ἐκ διαφορᾶς. zu 4, 83, 3. —

αὐτοῦ ὄροιο παλαιοὶ μηδετέρους οἰκεῖν τὸ χωρίον ἀλλὰ κοινῇ νέμειν, τοὺς δ' ἄνδρας οὓς εἶχον αἰχμαλώτους Βοιωτοὶ Ἀθηναίων, παραλαβόντες οἱ περὶ τὸν Ἀνδρομένην ἐκόμισαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἀπέδωσαν, τοῦ τε Πανάκτου τὴν καθαιρέσειν ἔλεγον αὐτοῖς, νομίζοντες καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι· πολέμιον γὰρ οὐκέτι ἐν αὐτῷ Ἀθηναίοις οἰκῆσειν οὐδένα. λεγομένων δὲ τούτων οἱ Ἀθηναῖοι δεινὰ ἐποιοῦν, νομίζοντες, ἀδικεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τοῦ τε Πανάκτου τῆς καθαιρέσει, ὃ ἔδει ὀρθὸν παραδοῦναι, καὶ πυνθανόμενοι ὅτι καὶ Βοιωτοῖς ἰδίᾳ ξυμμαχίαν πεποιήνται, γάσκοντες πρότερον κοινῇ τοὺς μὴ δεχομένους τὰς σπονδὰς προαναγκάσειν. τὰ τε ἄλλα ἐσχόπουν ὅσα ἐξελελοίπεσαν τῆς ξυνθήκης καὶ ἐνόμιζον ἐξηπατῆσθαι, ὥστε χαλεπῶς [πρὸς] τοὺς πρέσβεις ἀποκρινάμενοι ἀπέπεμψαν.

Κατὰ τοιαύτην δὴ διαφορὰν ὄντων τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις αὖ βουλόμενοι λῦσαι τὰς σπονδὰς εὐθὺς ἐνέκειντο. ἦσαν δὲ ἄλλοι τε καὶ Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ἀνὴρ ἡλικία μὲν ὧν ἐτι τότε νέος ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει, ἀξιόματι δὲ προγόνων τιμώμενος· ᾧ ἔδοκει μὲν καὶ ἄμεινον εἶναι πρὸς τοὺς Ἀργείους μᾶλλον χωρεῖν, οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ φρονήματι φιλονεικῶν ἠγναντιοῦτο, ὅτι Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίου καὶ Λάχης ἐπράξαν τὰς σπονδὰς, αὐτὸν κατὰ τε τὴν νεότητα ὑπεριδόντες καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν προσενίαν ποτὲ οὐσαν οὐ τιμήσαντες, ἦν τοῦ πάππου ἀπειπόντος αὐτὸς τοὺς ἐκ τῆς

νέμειν beweiden. (Sch.) — καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι auch dies, die Ueberlassung des geschleiftten Ortes, sei zurückgeben.

§ 3. *δεινὰ ἐποιοῦν, ἰδιωπάθουν.* (Sch.) So auch das Acliv, z. B. Andok. 1, 63. (Bd.) vgl. Kr. z. Her. 2, 124, 11. [Dem.] 25, 60: *αἰτωμένον καὶ δεινὰ ποιούντος τὰνθρώπου.* — *ὀρθὸν* auch 5, 46, 2, *ἔσιώς* Plat. Alc. 14. vgl. Nic. 10. (Gb.) u. Her. 9, 13. (Bl.) — καὶ πυνθανόμενοι. Da dies καὶ dem *τέ* nach τοῦ entspricht, so müsste es concinner heissen: καὶ ὅτι, ὡσπερ ἐπυνθάνοντο. — *ἰδίᾳ, ἄνευ τῶν Ἀθηναίων.* (Sch.) — *γάσκοντες* 5, 35, 2. (Ds.) — *ἐξελελοίπεσαν, (οὐκ) ἐποίησαν, ἔασαντες τὴν συνθήκην.* (Sch.) vgl. 5, 35, 2. (Pr.) — *ξυνθήκης* hängt von ὅσα ab. — *πρὸς*, von Va. nicht anerkannt, wird zu streichen sein.

C. 43. § 1. οἱ gehört zu βουλόμενοι; anders Haase p. 95. — αὖ ihrerseits, wie Kleobulos und Xenares zu Sparta. (Arn.) — *ἡλικία*, etwa dreissig Jahre alt. Krüger zu Clintons F. H. unter 423, 2. — *ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει* nach dem in andern Städten üblichen Massstabe. (Hl.) zu 4, 84, 2. — *ἀξιόματι προγόνων, εὐγενείᾳ.* (Sch.)

§ 2. καὶ vor ἄμεινον bezeichnet den Gegensatz zu dem zweiten Grunde. — οὐ μέντοι ἀλλὰ doch nicht dies allein war es sondern. (Bl.) Plat. Phäd. 62, b: *λόξιεν οὕτω γ' εἶναι ἄλογον· οὐ μέντοι ἀλλ' ὅσως ἔχει τινα λόγον.* (Hoogeween De part. p. 476.) Viel häufiger so οὐ μὴν ἀλλὰ. Spr. 67, 14, 2. — *φρονήματι, ὄγκω, ἐπάρσει.* (Sch.) aus verletztem Stolze (vgl. 4, 64, 1) widerstrebte er eifrig sich anstrengend. — αὐτόν, ein betontes ihn. vgl. Spr. 51, 1, 3. — καὶ κατὰ und gemäss, wie er es danach erwarten konnte. (Va.) — τοῦ πάππου, Ἀλκιβιάδου τοῦ παλαιοῦ. Heindorf zu Plat. Euthyd. 10. vgl. 6, 89, 1.

3 νήσου αὐτῶν αἰχμαλώτους θεραπεύων διανοεῖτο ἀνανεώσασθαι. παν-
 ταχόθεν τε νομίζων ἐλασσοῦσθαι τό τε πρῶτον ἀντεῖπεν, οὐ βεβαίους
 φάσκων εἶναι Λακεδαιμονίους, ἀλλ' ἵνα Ἀργεῖους σφίσι σπεισάμενοι
 ἐξέλωσι καὶ αὐθις ἐπ' Ἀθηναίους μόνους ἴωσι, τούτου ἕνεκα σπένδε-
 σθαι αὐτούς· καὶ τότε, ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ ἐγεγένητο, πέμπει εὐθύς ἐς
 Ἄργος ἰδίᾳ, κελεύων ὡς τάχιστα ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν προκαλουμένους
 ἦκειν μετὰ Μαντινέων καὶ Ἡλείων, ὡς καιροῦ ὄντος καὶ αὐτὸς ξυμ-
 44 πράξων τὰ μάλιστα. οἱ δὲ Ἀργεῖοι ἀκούσαντες τῆς τε ἀγγελίας καὶ
 ἐπειδὴ ἔγνωσαν οὐ μετ' Ἀθηναίων πραχθεῖσαν τὴν τῶν Βοιωτῶν
 ξυμμαχίαν, ἀλλ' ἐς διαφορὰν μεγάλην καθεστῶτας αὐτοὺς πρὸς τοὺς
 Λακεδαιμονίους, τῶν μὲν ἐν Λακεδαίμονι πρέσβειων, οἱ σφίσι περὶ
 τῶν σπονδῶν ἔτυχον ἀπόντες, ἡμέλουν, πρὸς δὲ τοὺς Ἀθηναίους μάλ-
 λον τὴν γνώμην εἶχον, νομίζοντες πόλιν τε σφίσι φίλιαν ἀπὸ παλαιοῦ
 καὶ δημοκρατουμένην, ὥσπερ καὶ αὐτοί, καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχουσαν
 τὴν κατὰ θάλασσαν ξυμπολεμήσειν σφίσιν, ἣν καθιστῶνται ἐς πόλε-
 2 μον. ἔπεμπον οὖν εὐθύς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ξυμ-
 μαχίας· ξυνεπρεσβεύοντο δὲ καὶ οἱ Ἡεῖοι καὶ Μαντινῆς. ἀφίκοντο
 δὲ καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις κατὰ τάχος, δοκοῦντες ἐπιτήδευοι εἶναι
 τοῖς Ἀθηναίοις, Φιλοχαρίδας καὶ Λέων καὶ Ἐνδιος, δείσαντες μὴ τὴν
 τε ξυμμαχίαν ὀργιζόμενοι πρὸς τοὺς Ἀργεῖους ποιήσωνται καὶ ἅμα
 Πύλον ἀπαιτήσοντες ἀντὶ Πανάκτου καὶ περὶ τῆς Βοιωτῶν ξυμμαχίας
 45 ἀπολογησόμενοι ὡς οὐκ ἐπὶ κακῶ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο. καὶ λέ-
 γοντες ἐν τῇ βουλῇ περὶ τε τούτων καὶ ὡς αὐτοκράτορες ἦκουσι περὶ
 πάντων ξυμβῆναι τῶν διαφορῶν, τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβουν μὴ καὶ ἦν
 ἐς τὸν δῆμον ταῦτα λέγωσιν, ἐπαγάγονται τὸ πλῆθος καὶ ἀπωσθῆ ἡ

§ 3. πανταχόθεν. zu 8, 2, 3. — ἐλασσοῦσθαι zurückgesetzt zu sein. — τό τε. Es entspricht καὶ τότε. (Ps.) Zu beziehen ist dies auf die Verhandlungen des funfzigjährigen Vertrages. (Dr.) — βεβαίους zuverlässig, treu. (St.) vgl. 2, 102, 1. 3, 11, 1. (Dr.) 7, 77, 6. 8, 21, 2. — σφίσι, τοῖς Ἀθηναίοις. (Sch.) — ἐξέλωσι überwältigten. zu 3, 113, 4. (Dr.) vgl. 8, 46, 4. — τούτου ἕνεκα steht eben so nach ἵνα Xen. An. 2, 3, 13. — προκαλουμένους ist das Fu. — ἐπὶ τὴν ξ. gehört zu προκαλουμένους. — ὡς ὄντος καὶ ξυμπράξων. Spr. 56, 14, 2.

C. 44. § 1. τε. zu 5, 11, 2. — καὶ ἐπειδὴ. Spr. 59, 2, 4. vgl. 5, 55, 3 u. 58, 1. — μετ' Ἀ. mit Genehmigung der A. (Abr. u. Hl.) zu 3, 66, 1. vgl. 4, 104, 2. — τὴν τῶν B. die von den Lakedämoniern mit den B. geschlossene 5, 39, 2. (Hk.) — σφίσι, τοῖς Ἀργείοις. (Sch.) — τὴν γνώμην εἶχον. zu 3, 25, 2. — ἀπὸ παλαιοῦ noch 1, 2, 3. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου 2, 15, 1. 4. — ὥσπερ καὶ αὐτοί. zu 5, 29, 2.

§ 2. περὶ τῆς über die beabsichtigte. — δείσαντες, auf die Gesandten bezogen was von allen Lak. gilt. (Pp.) wie Xen An. 5, 5, 7. — τὴν τε als ob etwa folgen sollte τὴν τε Πύλον ἀντὶ Πανάκτου οὐκ ἀποδιδῶσιν ἀπαιτοῦσιν αὐτοῖς. (Hk.)

C. 45. § 1. ξυμβῆναι. Spr. 55, 3, 3. zu 4, 81, 1. — καὶ ἦν. ἦν καὶ Pp., auch mir eingefallen. — ἐπαγάγονται, καταπέισσωσι. (Sch.)

Ἀργείων Ξυμμαχία. μηχανᾶται δὲ πρὸς αὐτοὺς τοιόνδε τι ὁ Ἀλκιβιάδης· τοὺς Λακεδαιμονίους πείθει, πίστιν αὐτοῖς δοῦς, ἣν μὴ ὁμολογήσωσιν ἐν τῷ δήμῳ αὐτοκράτορες ἦκειν, Πύλον τε αὐτοῖς ἀποδώσειν — πείσειν γὰρ αὐτὸς Ἀθηναίους, ὥσπερ καὶ νῦν ἀντιλέγειν — καὶ τᾶλλα Ξυναλλάξειν. βουλόμενος δὲ αὐτοὺς Νικίου τε ἀποστήσῃ ταῦτα εἴπραττε καὶ ὅπως ἐν τῷ δήμῳ διαβαλὼν αὐτοὺς ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐν νῷ ἔχουσιν οὐδὲ λέγουσιν οὐδέποτε ταῦτά, τοὺς Ἀργείους καὶ Ἡλείους καὶ Μαντιέας Ξυμμάχους ποιήσῃ. καὶ ἐγένετο οὕτως. ἐπειδὴ γὰρ ἐς τὸν δῆμον παρελθόντες καὶ ἐπερωτώμενοι οὐκ ἔφασαν, ὥσπερ ἐν τῇ βουλῇ, αὐτοκράτορες ἦκειν, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ἠνείχοντο, ἀλλὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου πολλοῦ μᾶλλον ἢ πρότερον καταβοῶντος τῶν Λακεδαιμονίων ἐσήκονόν τε καὶ ἐτοῖμοι ἦσαν εὐθὺς παραγαγόντες τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν Ξυμμάχους ποιῆσθαι· σεισμοῦ δὲ γενομένου πρὶν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία αὕτη ἀνεβλήθη.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ ὁ Νικίας, καίπερ τῶν Λακεδαιμονίων⁴⁶ αὐτῶν ἠπατημένων καὶ αὐτὸς ἔξηπατημένος περὶ τοῦ μὴ αὐτοκράτορας ὁμολογήσαι ἦκειν, ὅμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔφη χρῆναι φίλους μᾶλλον γίνεσθαι, καὶ ἐπισχόντας τὰ πρὸς Ἀργείους πέμψαι ἔτι ὡς αὐτοὺς καὶ εἰδέναι ὅ τι διανοοῦνται, λέγων ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῶ,

§ 2. δέ. δῆ Kr. — τοιόνδε τι. Kr. zu Xen. An. 4, 7, 10 lat. Ausg. — πίστιν, ὄρκον βέβαιον. (Sch.) So hat es auch Plut. Alk. 14 u. Nic. 10 gefasst. (Pp.) — μὴ ὁμολογήσωσιν, μὴ φανερώς εἰπωσιν. (Sch.) vgl. Spr. 67, 1, 5. — ἀποδώσειν bewirken dass wiedergegeben werde. (Ba.) — πείσειν. Spr. 65, 11, 9. — καὶ νῦν. καί gehört nicht zu νῦν sondern zum ganzen Satze: er werde eben so gut auch das bewirken als er jetzt widerspreche und durch Widerspruch es verbindere. vgl. Spr. 69, 32, 13. — ἀντιλέγειν. Spr. 55, 4, 9.

§ 3. Νικίου, ἦγουν τῆς φιλίας τοῦ Νικίου. (Sch.) — ἐπραττε. ἐπρασσε Hk., wohl richtig. — καὶ ὅπως. Spr. 59, 2, 4. — ἀληθὲς könnte wohl Glossem von ὑγιές sein, was Plut. Alk. 14 hat; sincerum Va. (Kr. Bruchst.) vgl. zu 3, 75, 3. — οὐδέποτε ταῦτά. zu 4, 50, 1.

§ 4. ἐς. Spr. 68, 24, 2. — καταβοῶντος. Kr. z. Her. 6, 85, 1. — παραγαγόντες. zu 3, 68, 1. — σεισμοῦ — ἀνεβλήθη. zu 3, 89, 1. Ver-spottet von Ar. Ach. 170. Ekkl. 791. (Bl.)

C. 46. § 1. τῇ ὑστεραίᾳ die am folgenden Tage gehaltene. (Ps.) zu 1, 44, 1. — ἠπατημένων καὶ ἠπατημένος. Spr. 56, 14, 2. — τὰ πρὸς Ἀργείους, ἦγουν τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀργείων. (Sch.) zu 2, 76, 1 u. 5, 39, 2. — αὐτοὺς, τοὺς Λακεδαιμονίους. (Sch.) — εἰδέναι. Spr. 38, 7, 5. — λέγων ἀναβάλλεσθαι aufzuschieben heissend. (Arn.) vgl. Spr. 56, 3, 13. Doch vgl. Kr. z. Arr. 7, 23, 7. Man kann auch erklären: äussernd dass aufgeschoben werde (Spr. 52, 10, 11) und dass mithin die Beschleunigung des Krieges nicht zu betreiben sei. — ἐν τῷ σφετέρῳ καλῶ unter für sie, die Athener, ehrenvollen Verhältnissen. vgl. 6, 11, 3 u. 85, 3. Freilich möchte man wegen εὐ ἐστώτων § 2 καλόν lieber günstig, glücklich erklären. vgl. 5, 59, 4. 60, 2, wenn nur ἀπρεπές, wie Hl. angenommen, unglücklich heissen könnte. Nun aber wird an die Schmach des Unglücks zu denken sein. vgl. 5, 28, 3.

2ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεῖ τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι· σφίσι μὲν γὰρ εὖ ἐστῶτων τῶν πραγμάτων ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἄριστον εἶναι διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν, ἐκείνοις δὲ δυστυχοῦσιν ὅτι τάχιστα εὖρημα εἶναι διακινδυνεύσαι. ἐπεισέ τε πέμψαι πρόσβεις, ὧν καὶ αὐτὸς ἦν, κελεύσοντας Λακεδαιμονίους, εἴ τι δίκαιον διανοοῦνται, Πάνακτόν τε ὄρθον ἀποδιδόναι καὶ Ἀμφίπολιν, καὶ τὴν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν ἀνεῖναι, ἣν μὴ ἐς τὰς σπονδὰς ἐσίωσι, καθάπερ εἶρητο ἀνευ ἀλλήλων μηδενὶ ξυμβαίνειν. εἰπεῖν τε ἐκέλευον ὅτι καὶ σφεῖς, εἰ ἐβούλοντο ἀδικεῖν, ἤδη ἂν Ἀργείους ξυμμάχους πεποιῆσθαι, ὡς παρεῖναι γ' αὐτοὺς αὐτοῦ τούτου ἕνεκα. εἴ τέ τι ἄλλο ἐνεζάλλον, πάντα ἐπιστείλαντες ἀπέπεμψαν τοὺς περὶ τὸν Νικίαν πρόσβεις. καὶ ἀφικομένων αὐτῶν καὶ ἀπαγγειλάντων τά τε ἄλλα καὶ τέλος εἰπόντων ὅτι εἰ μὴ τὴν ξυμμαχίαν ἀνήσουςι Βοιωτοῖς μὴ ἐσιοῦσιν ἐς τὰς σπονδὰς, ποιήσονται καὶ αὐτοὶ Ἀργείους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν ξυμμάχους, τὴν μὲν ξυμμαχίαν οἱ Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοῖς οὐκ ἔβασαν ἀνήσειν, ἐπικρατούντων τῶν περὶ τὸν Ξενάρη τὸν ἔσθρον ταῦτα γίνεσθαι, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν, τοὺς δὲ ὄρκους δεομένου Νικίου ἀνενεώσαντο· ἐφοβεῖτο γὰρ μὴ πάντα ἀτελεῖ ἔχων ἀπέλθῃ καὶ διαβληθῆ, ὅπερ καὶ ἐγένετο, αἴτιος δοκῶν εἶναι τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδῶν. ἀναχωρήσαντός τε αὐτοῦ ὡς ἤκουσαν οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος πεπραγμένον, εὐθὺς δὲ ὄργῆς εἶχον, καὶ νομίζοντες ἀδικεῖσθαι, ἔτυχον γὰρ παρόντες οἱ Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ, παραγαγόντος Ἀλκιβιάδου, ἐποίησαντο σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς τήνδε.

47 “Σπονδὰς ἐποίησαντο ἑκατὸν Ἀθηναῖοι ἔτη καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαν-

§ 2. εὖ ἐστῶτων, εὖ γερομένων. (Sch.) Kr. z. Her. 1, 155, 2. — ὡς. Spr. 49, 10. Noch eben so 4, 14, 3. 62, 3. — ἐπὶ πλεῖστον, hier von der Zeit, wie 6, 54, 5. Spr. 43, 4, 8. — διασώσασθαι ohne sie durch erneuerten Krieg aufs Spiel zu setzen. — εὖρημα. Zeune u. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 18 gr. Ausgabe. — ὄρν. Spr. 47, 9, 2. — εἶρητο. zu 5, 39, 2.

§ 3. ἔτι. Spr. 55, 4, 10. — σφεῖς bei ὅτι wie 5, 65, 6 u. Xen. An. 7, 5, 9; öfter beim Inf. (ohne ὅτι). Der No. wie 4, 114, 5. — ἂν πεποιῆσθαι gemacht haben würden (Ps), ἐπεποίητο ἂν. Spr. 54, 6, 6. — ὡς wie, denn. Spr. 55, 4, 9. — πάντα. Spr. 58, 4, 5. — τοὺς περὶ. Spr. 50, 5, 6.

§ 4. τά τε. zu 5, 11, 2 — Βοιωτοῖς mit ξυμμαχίαν zu verbinden (vgl. § 2, wo der Ge. u. zu 5, 5, 1) scheint doch die Stellung zu widerstreben. (Arn.) Es ist also wohl ein Dativ des Interesses. (Dr.) — μὴ ἐσιοῦσιν ἐς τὰς σπονδὰς im Fall diese dem funzigjährigen Frieden nicht beiträten. (Hl.) — ἐπικρατεῖν κἄντα γίνεσθαι es durchsetzen dass dies geschah. (Ps.) vgl. 6, 74, 2. (Pp.) — τὸν Ξενάρη τόν. Spr. 50, 7, 9. vgl. 6, 81. — γνώμης. zu 1, 113, 2.

§ 5. πάντα ἀτελεῖ ἔχων, παντάπασιν ἀπρακτος. (Gb.) — ἐκ τῆς Α. π. dass er von L. dort Ausgerichtetes mitbringe. vgl. 5, 83, 1. — δὲ ὄργῆς εἶχον, τὸ πρᾶγμα? Sonst mit e. persönlichen Object 2, 37, 2. 64, 1. 5, 29, 3.

C. 47. § 1. Ἀθηναῖοι. Einschlebung zwischen Zahlen. zu 3, 87, 2.

τινῆς καὶ Ἡλείοι ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν Ξυμμάχων ὧν ἄρχουσιν ἐκάτεροι ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. ὄπλα [δὲ] μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ μῆτε Ἀργείους καὶ Ἡλεί-2 οὺς καὶ Μαντινέας καὶ τοὺς Ξυμμάχους ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τοὺς Ξυμμάχους ὧν ἄρχουσιν Ἀθηναῖοι μῆτε Ἀθηναίους καὶ τοὺς Ξυμμάχους ἐπὶ Ἀργείους καὶ Ἡλείους καὶ Μαντινέας καὶ τοὺς Ξυμμάχους τέχνη μηδὲ μηχανῇ μηδεμιᾶ. κατὰ τὰδε Ξυμμάχους εἶναι Ἀθηναίους καὶ³ Ἀργείους καὶ Ἡλείους καὶ Μαντινέας ἐκατὸν ἔτη· ἦν πολέμιοι ἴωσιν ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀθηναίων, βοηθεῖν Ἀργείους καὶ Ἡλείους καὶ Μαντινέας Ἀθήναζε, καθ' ὃ τι ἂν ἐπαγγέλλωσιν Ἀθηναῖοι, τρόπον ὁποῖον ἂν δύνωνται ἰσχυροτέρῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἦν δὲ δηρώσαντες οἴχων-4 ται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι καὶ Ἡλείοις καὶ Ἀθηναίοις καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν τῶν πόλειων τούτων· καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾶ τῶν πόλειων, ἦν μὴ ἀπάσαις δοκῇ. βοηθεῖν δὲ καὶ Ἀθηναί-5 οὺς ἐς Ἀργος καὶ Μαντινίαν καὶ Ἡλιν, ἦν πολέμιοι ἴωσιν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν Ἡλείων ἢ τὴν Μαντινέων ἢ τὴν Ἀργείων, καθ' ὃ τι ἂν ἐπαγγέλλωσιν αἱ πόλεις αὗται, τρόπον ὁποῖον ἂν δύνωνται ἰσχυροτέρῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἦν δὲ δηρώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην⁶ τὴν πόλιν Ἀθηναίοις καὶ Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι καὶ Ἡλείοις καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν τούτων τῶν πόλειων· καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν, ἦν μὴ ἀπάσαις δοκῇ ταῖς πόλεισιν. ὄπλι δὲ μὴ ἔαν ἔχοντας διένει ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς⁷ σφετέρους αὐτῶν καὶ τῶν Ξυμμάχων ὧν ἂν ἄρχωσιν ἕκαστοι [μηδὲ κατὰ θάλασσαν], ἦν μὴ ψηφισαμένων τῶν πόλειων ἀπιστῶν τὴν δί-⁸ οδον εἶναι, Ἀθηναίων καὶ Ἀργείων καὶ Μαντινέων καὶ Ἡλείων. τοῖς⁹ δὲ βοηθοῦσιν ἢ πόλις ἢ πέμπουσα παρεχέτω μέζροι μὲν τριάκοντα

hier, um die Athener als die eine Partei zu scheiden. — ἐκάτεροι, die Athenener und als zweite Partei die Argeier etc. (Ds.)

§ 2. δὲ fehlt in Einer Hs., vielleicht aus § 7 (oder 5, 18, 2?) entstanden. zu 5, 23, 1. — πημονῇ. zu 5, 18, 2. — μηδέ. zu 5, 18, 2.

§ 3. τὰδε. τε τὰδε oder δὲ τὰδε zwei schlechte Hsn. τὰδε δὲ, worauf eine Hs. führt, halt' ich für nöthig. — εἶναι. zu 5, 18, 1. — ἐπαγγέλλωσιν, ζητῶσιν. (Sch.) entbieten. vgl. § 5. 8. 6, 56, 1. Her. 1, 70, 1. 77, 2. u. zu 3, 16, 3.

§ 3. τρόπον — δυνατόν. zu 5, 23, 1.

§ 4. ταύτην τὴν πόλιν. zu 5, 23, 2.

§ 7. μηδὲ κατὰ θάλασσαν wird zu streichen sein, da sonst 5, 56, 2 ungebührig wäre. Auch ist es an sich verkehrt. — ἦν μὴ erg. δίσωσιν. (Pp.) Vielmehr ἴωσιν. Allein diese Ergänzung, nach εἰ μὴ nicht eben selten (Spr. 65. 5, 12), wäre nach ἦν μὴ ungewöhnlich. Doch führt Pp. Dem. 24, 45 f u. Athen. 14, 20 an, aus Gesetzen. Also wohl ein antiker Gebrauch. — δί-⁸ οδον, eig. nur auf γῆς beziehbar, bezogen doch später die Argeier auch auf θάλασσαν 5, 56, 2.

ημερῶν σῖτον, ἐπὴν ἔλθῃ ἐς τὴν πόλιν τὴν ἐπαγγείλασαν βοηθεῖν,
 καὶ ἀπιούσι κατὰ ταῦτά· ἦν δὲ πλέονα βούλωνται χρόνον τῇ στρατιᾷ
 χρῆσθαι, ἢ πόλις ἢ μεταπεμψαμένη διδώτω σῖτον, τῷ μὲν ὀπλίτῃ καὶ
 ψιλῷ καὶ τοξότη τρεῖς ὀβολοὺς Αἰγυαίους τῆς ἡμέρας ἐκάστης, τῷ
 9δ' ἰππεῖ δραχμὴν Αἰγυαίαν. ἢ δὲ πόλις ἢ μεταπεμψαμένη τὴν ἡγε-
 μονίαν ἐχέτω, ὅταν ἐν τῇ αὐτῆς ὁ πόλεμος ᾗ· ἦν δὲ ποι δόξῃ ταῖς
 πόλεσι κοινῇ στρατεύεσθαι, τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι πάσαις ταῖς
 πόλεσιν. ὁμόσαι δὲ τὰς σπονδὰς Ἀθηναίους μὲν ὑπὲρ τε σφῶν αὐ-
 τῶν καὶ τῶν ξυμμάχων, Ἀργεῖοι δὲ καὶ Μαντινῆς καὶ Ἡλεῖοι καὶ οἱ
 10ξυμμαχοὶ τούτων κατὰ πόλεις ὁμνύντων. ὁμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον
 ὄρκον ἕκαστοι τὸν μέγιστον κατὰ ἱερῶν τελείων. ὁ δὲ ὄρκος ἔστω ὅδε·
 “ἐμμενῶ τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ τὰ ξυγκείμενα δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ
 ἀδύλως καὶ οὐ παραβήσομαι τέχνη οὐδὲ μηχανῇ οὐδεμιᾶ.” ὁμνύντων
 δὲ Ἀθήνησι μὲν ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί, ἔξορκούντων δὲ οἱ
 11πρυτάνεις· ἐν Ἀργεὶ δὲ ἡ βουλὴ καὶ οἱ ὀγδοήκοντα καὶ οἱ ἀρτῦναι,
 ἔξορκούντων δὲ οἱ ὀγδοήκοντα· ἐν δὲ Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοὶ καὶ ἡ
 βουλὴ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί, ἔξορκούντων δὲ οἱ θεωροὶ καὶ οἱ πολέμαρ-
 χοὶ· ἐν δὲ Ἡλίδι οἱ δημιουργοὶ [καὶ οἱ τὰ τέλη ἔχοντες] καὶ οἱ ἔξα-
 12κόσιοι, ἔξορκούντων δὲ οἱ δημιουργοὶ καὶ οἱ θεσμοφυλάκες. ἀνανεοῦ-
 σθαι δὲ τοὺς ὄρκους Ἀθηναίους μὲν ἰόντας ἐς Ἡλιν καὶ ἐς Μαντί-

§ 8. ἐπὴν seit. von wo an. vgl. zu 1, 6, 2. Diese Form findet sich
 auch 8, 58, 4 u. 5, gleichfalls nur in einem Document, ferner bei Ar. Vögel 983.
 1355, Lys. 1175, Xen. Cyr. 3, 2, 1, An. 2, 4, 3. (Pp.) Spr. 69, 26. — ἔλθῃ,
 ἢ βοήθεια aus βοηθοῦσιν. (Ps.) — κατὰ ταῦτά, σῖτον παρεχίτω. (Pp.) —
 τῷ jedem. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 21. — τρεῖς, also fünf attische. Denn
 die äginetische Drachme betrug zehn attische Obolen. Poll. 9, 76. 86. (Arn.)
 vgl. Böckh Metrol. S. 82. 84.

§ 9. αὐτῆς Kr., αὐτῆς Dr. u. Reiske b. Abr. p. 529. αὐτῇ die Hsn.

§ 10. κατὰ auf — herab d. h. bei, wie Andok. 1, 98 u. Ar. Frösche
 101. Spr. 68, 24, 1. — ἱερῶν τελείων. Ausgewachsene und überhaupt
 mangellose Opferthiere darzubringen war bei allen Opfern üblich.
 Hier also sind wohl vollständige Opfer gemeint, wie Hekatomben, die der
 kleine Sch. zu Il. α. 65 τελείας θυσίας nennt. vgl. Gräv. zu Luc. Philops. p. 341.
 (Dr.) Für die erste Erklärung (ausgewachsene) vergleicht Arn. Her. 1, 183, 1,
 wo τὰ τέλει τῶν προβάτων und γαλαθηνά entgegengesetzt sind; Bl. Plat. Ges.
 834, c. Ael. V. G. 7, 13 u. a. — ἐμμενῶ für ἐμμένω Fr. Port. zu 5, 18, 9. —
 ἔξορκούντων es sollen vereiden. (Ps.) — ἐνδημοὶ ἀρχαί stehen den ὑπερ-
 ορίοις entgegen Aesch. 1, 21. (Dr.) vgl. Aristot. Pol. 3, 9, 8. (Arn.)

§ 11. οἱ ὀγδ. die bekannte Behörde der. zu 5, 38, 2. — οἱ δη-
 μιουργοί. zu 1, 56. Von diesen und den im Folgenden erwähnten Obrig-
 keiten ist wenig oder nichts bekannt. — οἱ ἀρτῦναι für αἱ ἀρτ. Dr. Denn
 dass es mehrere Behörden dieses Namens gegeben ist kaum denkbar. (Pp.)
 — τέλη. zu 4, 118. 7. vgl. Böckh Corp. inscr. 1 p. 31. Doch zweifle ich
 ob der Ausdruck je irgendwo speciell Name einer bestimmten Behörde ge-
 wesen sei und halte ihn hier für ein Glossem von δημιουργοί. Auch findet
 sich τὰ τέλη ἔχειν sonst wenigstens bei Thuk. nicht und vielleicht nirgends.

νιαν καὶ ἐς Ἄργος τριάκοντα ἡμέραις πρὸ Ὀλυμπίων, Ἀργείους δὲ καὶ Ἡλείους καὶ Μαντινέας ἰόντας Ἀθήναζε δέκα ἡμέραις πρὸ Παναθηναίων τῶν μεγάλων. τὰς δὲ ξυμμάχους τὰς περὶ τῶν σπονδῶν καὶ 13 τῶν ὄρκων καὶ τῆς ξυμμαχίας ἀναγράψαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ Ἀθηναίους μὲν ἐν πόλει, Ἀργείους δὲ ἐν ἀγορᾷ ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τῷ ἱερῷ, Μαντινέας δὲ ἐν τοῦ Διὸς τῷ ἱερῷ ἐν τῇ ἀγορᾷ· καταθέντων δὲ καὶ Ὀλυμπίασι στήλην χαλκῆν κοινῇ Ὀλυμπίοις τοῖς νυνί. εἰάν δέ τι δοκῇ ἄμεινον εἶναι ταῖς πόλεσι ταύταις προσθεῖναι πρὸς τοῖς ξυγκειμένοις, ὅ τι [δ'] ἂν δόξῃ ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις κοινῇ βουλευομέναις, τοῦτο κύριον εἶναι.“

Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ αἱ ξυμμαχίαι αὗται ἐγένοντο, καὶ αἱ τῶν 48 Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων οὐκ ἀπείρητο τούτου ἕνεκα οὐδ' ὑφ' ἐτέρων. Κορίνθιοι δέ, Ἀργείων ὄντες ξύμμαχοι, οὐκ ἐσῆλθον ἐς αὐτάς, ἀλλὰ καὶ γενομένης πρὸ τούτου Ἡλείοις καὶ Ἀργείοις καὶ Μαντινεῖσι ξυμμαχίας τοῖς αὐτοῖς πολεμεῖν καὶ εἰρήνην ἄγειν, οὐ ξυνώμοσαν, ἀρκεῖν δ' ἔφρασαν σφίσι τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν ἀλλήλοισι βοηθεῖν, ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενί. οἱ μὲν Κορίνθιοι οὕτως ἀπέστησαν τῶν ξυμμάχων καὶ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν τὴν γνώμην εἶχον.

Ὀλύμπια δ' ἐγένετο τοῦ θέρους τούτου οἷς Ἀνδροσθένης Ἀρκάς 49 παγκράτιον τὸ πρῶτον ἐνίκα· καὶ Λακεδαιμόνιοι τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ Ἡλείων ἐρχθησαν ὥστε μὴ θύειν μηδ' ἀγωνίζεσθαι, οὐκ ἐκτίνοντες τὴν δίκην αὐτοῖς ἦν ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἡλεῖοι κατεδικάσαντο αὐτῶν, φάσκοντες σφῶν ἐπὶ Φύρκον τε τεῖχος ὄπλα ἐπενεγκεῖν καὶ ἐς Λέπρεον

§ 12. Ὀλυμπίων. Ideler Chron. 1 S. 366 f. — Παναθηναῖα τὰ μεγάλα wurden am 28 Hekatombäon gefeiert. Clinton F. H. p. 324 s. Ueber die Sache vgl. Böckh Staatsh. 2 S. 7 (166 der ersten Ausg.).

§ 13. πόλει. zu 5, 18, 10. — ἐν τοῦ. zu καὶ ἐν 1, 9, 3. — ἀγορᾷ. Spr. 50, 2, 15. — καταθεῖναι für στήσαι στήλην 5, 18, 10. 23, 5 ungewöhnlich. (Pp.) — δ' verdächtigt mit Recht Bk.; Va. las es nicht. vgl. zu 5, 23, 5. — προσθεῖναι. zu 5, 18, 4.

C. 48. ξυμμαχίαι. zu 5, 27, 1. — αὗται für οὕτως Kr. Bruchst. vgl. 8, 59 u. zu 3, 28, 2. — οὐδ' ὑφ' ἐτέρων. zu 2, 67, 5. — ξυμμαχίας, die oben nicht erwähnt ist. (Pp.) — πολεμεῖν — βοηθεῖν. zu 1, 44, 1 E. — μὲν. Spr. 59, 1, 11. vgl. 4, 32, 1. 5, 67, 3.

C. 49. § 1. οἷς. zu 3, 8. — ἐν τῷ. ἔκτω einige Hsn. u. der Sch. Doch steht ἐν ähnlich 7, 11, 1. (Arn.) 1, 77, 1: ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις φιλοδικεῖν δοκοῦμεν. Isä. 6, 4: ἐν μιᾷ ψήφῳ καὶ ἐνὶ ἀγῶνι οἴεται ἀδελφούς καταστήσειν ἐκείνῳ τοὺς οὐδὲν αὐτῷ προσήκοντας. Ant. 5, 59: σύ με ἐν ἀφανεῖ λόγῳ ζητεῖς ἀπολέσαι. eb. 85: οὐ προκαταγνώσεσθέ μου ἐν τῷδε τῷ λόγῳ τὸν νόμον. Ar. Plut. 647: ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει ταχύ. Lys. 13, 12: Κλεοφῶντα ἀπέκτειναν ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ. — σφῶν für σφῆς Gö., Dobree u. Bk. wahrscheinlich von Abschreibern geändert, die nicht sahen dass der Ge. von Φύρκον τεῖχος abhängt, wie αὐτῶν von Λέπρεον. zu 3, 102, 1. „vgl. 8, 96, 2:

αὐτῶν ὀπλίτας ἐν ταῖς Ὀλυμπιακαῖς σπονδαῖς ἐσπέμψαι. ἡ δὲ καταδίκη διασχίλαι μναῖ ἦσαν, κατὰ τὸν ὀπλίτην ἕκαστον δύο μναῖ, ὥσπερ ὁ νόμος ἔχει. Λακεδαιμόνιοι δὲ πρόσβεις πέμψαντες ἀντέλεγον μὴ δικαίως σφῶν καταδικασθαι, λέγοντες μὴ ἐπηγγέλθαι πω ἐς Λακεδαιμόνα τὰς σπονδάς, ὅτ' ἐσέπεμψαν τοὺς ὀπλίτας. Ἡλεῖοι δὲ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐκεχειρίαν ἤδη ἔφασαν εἶναι — πρώτοις γὰρ σφίσι αὐτοῖς ἐπαγγέλλουσιν — καὶ ἡσυχαζόντων σφῶν καὶ οὐ προσδεχομένων, ὡς ἐν σπονδαῖς, αὐτοὺς λαθεῖν ἀδικήσαντας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὑπελάμβανον οὐ χρεῶν εἶναι αὐτοὺς ἐπαγγεῖλαι ἔτι ἐς Λακεδαιμόνα, εἰ ἀδικεῖν γε ἤδη ἐνόμιζον αὐτούς, ἀλλ' οὐχ ὡς νομίζοντας τοῦτο δρᾶσαι, καὶ ὄπλα οὐδαμῶσε ἔτι αὐτοῖς ἐπενεγχεῖν. Ἡλεῖοι δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἶχοντο, ὡς μὲν οὐκ ἀδικοῦσι μὴ ἂν πεισθῆναι, εἰ δὲ βούλονται σφίσι Λέπρεον ἀποδοῦναι, τό τε αὐτῶν μέρος ἀφιέναι τοῦ ἀργυρίου καὶ ὁ 50 τῷ θεῷ γίγνεται αὐτοῖ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν. ὡς δ' οὐκ ἐσῆμονον, αὐτίς τάδε ἤξιον, Λέπρεον μὲν μὴ ἀποδοῦναι, εἰ μὴ βούλονται, ἀναβάντας δὲ ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, ἐπειδὴ προθυμοῦνται χορῆσθαι τῷ ἱερῷ, ἀπομόσαι ἐναντίοντων Ἑλλήνων ἢ μὴν ἀποδώσειν ὕστερον τὴν καταδίκην. ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἤθελον, Λακεδαιμόνιοι μὲν εἶργοντο τοῦ ἱεροῦ [θυσίας καὶ ἀγώνων] καὶ οἴκοι ἔθρον,

εὐθὺς σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν.“ (Gö.) — ἐς Λέπρεον 5, 31, 4. — αὐτῶν für αὐτῶν Bekker. — σπονδαῖς. Plut. Lyk. 23: ἡ Ὀλυμπιακὴ ἐκεχειρία.

§ 2. μναῖ. Spr. 60, 2, 2. Zwei Minen waren im Peloponnes das Lösegeld für einen Gefangenen. Her. 6, 79. Erschienen die 1000 Hopliten als Gefangene des beleidigten Gottes? (Arn.) — ἦσαν. Spr. 63, 6. — καταδικασθαι, erg. τὴν καταδίκην, oder nach Spr. 61, 5, 6. vgl. 52, 4, 4.

§ 3. τὴν — εἶναι erklärten dass der Stillstand, der bei ihnen angekündigt zu werden pflege, bei ihnen schon statt gefunden. (Pr.) — αὐτοῖς für αὐτοῖς Bekker. — ὑπελάμβανον, ἀντέλεγον, ἐκ διαδοχῆς ἀπεκρίνοντο. (Sch.) Lys. 13, 82: εἰ τῇ ἐπὶ Φυλῆν ὁδῷ ἀπολογία χρῆται, ὑπολαμβάνειν χρῆ εἰ ἄντιος αὐτῷ ἐγένετο αἴτιος μὴ ἀποθανεῖν. — οὐ χρεῶν — αὐτούς es würde überflüssig gewesen sein die Abkündigung noch in Lakedämon vorzunehmen, wenn sie, die Eleer, wirklich geglaubt dass sie, die Lakedämonier, sich bereits vergangen hätten. (Hl.) Haase p. 55 verbindet ἤδη (schon damals) mit ἐνόμιζον. — οὐχ ὡς νομίζοντας nicht als hätten sie, die Eleer, es geglaubt, sondern als hätten sie es nicht geglaubt. vgl. Spr. 67, 10, 4. — τοῦτο, τὸ ἐπαγγεῖλαι. — καὶ ὄπλα — ἐπενεγχεῖν und sie, die Lakedämonier, hätten auch von der Zeit an nach keiner Seite hin Feindseligkeiten unternommen. (Hl.)

§ 4. εἶχετο bestanden auf. Her. 7, 5, 1: τοιοῦτου λόγου εἶχετο. 7, 6, 1: τῶν αὐτέων λόγων ἐχόμενος. — μὴ. Spr. 68, 7, 4. — ἂν πεισθῆναι als ob ἔλεγον vorherginge: sie, die Eleer, erklärten dass sie sich nicht überreden liessen dass sie, die Lakedämonier, nicht Unrecht gethan. (Ps.) — αὐτῶν für αὐτῶν Bekker. — ἀφιέναι erg. ἔφασαν aus λόγου εἶχοντο. — γίγνεται, ἀφείλεται. (Sch.)

C. 50. § 1. ἀναβάντας für ἀναβάντες Bekker gegen alle Hsn. nach Pr. — ἀπομόσαι, κυρῶσαι δι' ὄρκου. (Sch.)

§ 2. θυσίας nimmt man als Apposition; allein es ist wohl ein Ge. der

οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐθειώρουν πλὴν Λεπρεατῶν. ὁμῶς δὲ οἱ Ἡλεῖοι, δεδιότες μὴ βία θύσωσι, ξὺν ὄπλοις τῶν νεωτέρων φυλακὴν εἶχον· ἦλθον δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς, χίλιοι ἑκατέρων, καὶ Ἀθηναίων ἱππῆς, οἱ ἐν Ἀργεὶ ὑπέμενον τὴν ἑορτὴν. δέος δ' ἐγένετο τῆς³ πανηγύρεϊ μέγα μὴ ξὺν ὄπλοις ἔλθωσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ καὶ Αἰχας ὁ Ἀρχεσιλάων, Λακεδαιμόνιος, ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγὰς ἔλαβεν, ὅτι νικῶντος τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους καὶ ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίου κατὰ τὴν οὐκ ἔξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα ἀνέδησε τὸν ἠρίοχον, βουλόμενος δηλῶσαι ὅτι ἑαυτοῦ ἦν τὸ ἄρμα· ὥστε πολλῶ δὴ μᾶλλον ἐπεφάβηντο πάντες καὶ ἐδόκει τι νέον ἔσεσθαι. οἱ μὲντοι Λακεδαιμόνιοι ἠσύχασάν τε καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς οὕτω διήλθεν. ἐς δὲ Κόρινθον μετὰ τὰ Ὀλύμπια Ἀργεῖοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀφίκοντο δεησόμενοι αὐτῶν παρὰ σφᾶς ἐλθεῖν. καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἔτυχον παρόντες, καὶ πολλῶν λόγων γενομένων τέλος οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλὰ σεισμοῦ γενομένου διελύθησαν ἕκαστοι ἐπ' οἴκον. καὶ τὸ θῆρος ἐτελεύτα.

Τοῦ δ' ἐπιγυγνομένου χειμῶνος Ἡρακλεώταις τοῖς ἐν Τραχίνι⁵¹ μάχῃ ἐγένετο πρὸς Αἰνιᾶνις καὶ Δόλοπας καὶ Μηλιέας καὶ Θεσσαλῶν τινας. προσοικοῦντα γὰρ τὰ ἔθνη ταῦτα τῇ πόλει πολέμια ἦν· οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλη τινὲ γῆ ἢ τῇ τούτων τὸ χωρίον ἐτειχίσθη. καὶ εὐθύς² τε καθισταμένη τῇ πόλει ἠναντιοῦντο, ἐς ὅσον ἐδύνατο φθείροντες, καὶ τότε τῇ μάχῃ ἐνίκησαν τοὺς Ἡρακλεώτας, καὶ Ξενάρης ὁ Κνίδιος, Λακεδαιμόνιος, ἄρχων αὐτῶν, ἀπέθανεν, διεφθάρησαν δὲ καὶ ἄλλοι

Relation: sie wurden vom Heiligthum rücksichtlich der Opfer ausgeschlossen. Doch ist *θειῶσαι καὶ ἀγῶνων* vielleicht ein Glossem aus 5, 49, 1. — *ἐθειώρουν*, τῆς θεωρίας μετέχον. (Sch.) — *αὐτοῖς*. Spr. 48, 9, 1. — *Ἀργεο* hat wohl den Namen eines näher liegenden Ortes verdrängt. (Kr. Bruchst.)

§ 3. ὑπό. Spr. 52, 3, 3. — *ῥαβδούχων*, den Kampfrichtern, *Ἕλληνοδίκαι* Paus. 6, 2, 1 vgl. Schol. zu Ar. Frie. 733. (Br.) Andre, wie Valck. z. Her. 8, 59, verstehen Lictores als Diener der Hellanodiken. Doch vgl. die Erkl. zu Plat. Prol. 338, a. — *ζεύγους*, ἄρματος. (Sch.) Gespann. — *δημοσίου* Gemeinwesen, ohne Artikel, wie 6, 34, 3. (zw. 5.) vgl. 5, 18, 6. 7 u. Aristot. Pol. 2, 5, 4. — *κατὰ* — *ἀγωνίσεως*, διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι *Λακεδαιμονίους ἀγωνίζεσθαι*. (Sch.) Ueber *οὐ* zu 1, 137, 4. — *ἀγωνίσεις* findet sich noch bei Prokopios öfter. (Abr.) — *ἀγῶνα* Kampfplatz, wie Od. 9, 260. (Ps.) So *μάχῃ* Xen. An. 2, 2, 6 u. *δρόμος* 4, 8, 26. — *ἀνέδησε*, *ἔστειφάνωσε*. (Sch.) — *ἦν*. Spr. 54, 6, 3.

§ 4. *αὐτοῖς*, τοῖς *Λακεδαιμονίοις*. (Sch.) in Bezug auf sie, ungestört von ihnen. (Pp.) Arn. bezieht es auf πάντες. — *τέλος* zuletzt, nicht bloss gleich nach *καὶ* oder vor *δέ*. vgl. 2, 100, 4. 7, 44, 7. 8, 56, 5.

C. 51. § 1. *ἐπ' ἄλλη τινὲ γῆ*, ἐπὶ βλάβῃ ἄλλης τινὸς γῆς. (Sch.) zu 3, 92, 3 u. 5, 33, 1.

§ 2. *ἠναντιοῦντο* 3, 92, 1. 93, 2. (Dr.) — ὁ *Κνίδιος* der Sohn des Knidis. Hl. Der Name ist wohl verfälscht. (Palmer.) *Κινάδωνος*?

τῶν Ἡρακλειωτῶν. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ δωδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

52 Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου θέρους εὐθὺς ἀρχομένου τὴν Ἡράκλειαν, ὡς μετὰ τὴν μάχην κακῶς ἐφθείροτο, Βοιωτοὶ παρέλαβον, καὶ Ἥγησιπίδαν τὸν Λακεδαιμόνιον ὡς οὐ κυλῶς ἄρχοντα ἐξέπεμψαν. δεισαντες δὲ παρέλαβον τὸ χωρίον μὴ Λακεδαιμονίων τὰ κατὰ Πελοπόννησον θορυβουμένων Ἀθηναῖοι λάβωσιν. Λακεδαιμόνιοι μέντοι ὠρογίζοντο αὐτοῖς.

2 Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων, Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων ξυμπρασσόντων ἐλθὼν ἐς Πελοπόννησον μετ' ὀλίγων Ἀθηναίων ὀπλιτῶν καὶ τοξοτῶν καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων παραλαβὼν τὰ τε ἄλλα ξυγκαθίστη περὶ τὴν ξυμμαχίαν διαπορευόμενος Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ καὶ Πατρῆας τε τείχη καθεῖναι ἔπεισεν ἐς θάλασσαν καὶ αὐτὸς ἕτερον διανοεῖτο τειχίσαι ἐπὶ τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαικῷ. Κορίνθιοι δὲ καὶ Σικυώνιοι καὶ οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν βοηθήσαντες διεκώλυσαν.

53 Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἐπιδaurίους καὶ Ἀργείους πόλεμος ἐγένετο, προφάσει μὲν περὶ τοῦ θύματος τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθαίεως, ὃ δέον ἀπαγαγεῖν οὐκ ἀπέπεμπον ὑπὲρ βοταμίων Ἐπιδaurίοι. κυριώτατοι δὲ

C. 52. § 1. τόν. zu 3, 25, 1. — δεισαντες δὴ τό ohne παρέλαβον? So las vielleicht Va. Sonst würde gestellt sein: παρέλαβον δὲ τὸ χ. δεισαντες. Die Fälschung mochte der nicht gefasste Ac. veranlassen, über den Kr. zu Xen. An. 3, 5, 18. — τὰ κατὰ in Bezug auf die Angelegenheiten in. zu 3, 6, 2.

§ 2. μετ' ὀλίγων καὶ παραλαβὼν. zu καὶ 1, 26, 3. — αὐτόθεν, ἀπὸ Πελοποννήσου. (Sch.) vgl. zu 3, 7, 3. — ξυμμάχων, τινὰς δηλονότι. (Sch.) — τείχη, μακρά. Kr. Stud. 1 S. 169 A. 2. — καθεῖναι. zu 4, 103, 4. — ἦν. Spr. 53, 2, 7. — ἕτερον. ἕτερα würde man erwarten. vgl. jedoch zu 4, 69, 2. Pp. denkt an ein Castell wegen ἐπὶ τῷ, wobei doch auch die andre Erklärung statthaft scheint. — ἐν βλάβῃ nachtheilig. Plat. Rep. 373: ἰατρῶν ἐν χρείαις ἐσόμεθα οὕτω διαιτώμενοι. And. 2, 22: πάνν ἄν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο. Aehnlich ἐν διαβολῇ, ἐν ἐγκλήματι γίνεσθαι Lys. 19, 34 u. Dem. 18, 251. — τειχισθὲν, τὸ Ῥιον, wohl nicht auch auf Paträ zu beziehen. — βοηθεῖν heisst bei Her. u. Thuk. öfter ausziehen zur Abwehr vgl. 8, 55, 1, besonders mit ἐπὶ τινος und ἐπὶ oder ἐς π. zu 8, 11, 1.

C. 53. § 1. προφάσει. πρόφασιν Dobree; vgl. zu 3, 111, 1. Der Gebrauch dieses absoluten Ac. oder Da. ist sonst bei Attikern nicht eben sehr gewöhnlich. — μέν. Dem entspricht ἰδοῦκε δέ. (Bl.) — Πυθαίεως für Πυθαίως Wesseling zu Diod. 12, 78; Πυθαίεως Valckenaer Epist. ad Roev. p. 74; Πυθαίως Dobree. — ἀπαγαγεῖν abführen, entrichten. (Ba.) Als Schuldiges. So φόρον, δασμὸν ἀπάγειν Ar. We. 707, Ach. 643, Xen. Kyr. 2, 4, 12 (§ 14 ἀποδιδόναι) u. 3, 1, 10. Eben so ἀποπέμπειν. (Bl.) Spr. 68, 46, 6. — κυριώτατοι. Spr. 49, 7, 1. vgl. 2, 62, 2 u. 4, 18, 1. — βοταμίων Weide, pascua Va. Hutgeld Böckh Staatsh. 1 S. 415. παραποταμίων einige Hsn.: am Flusse gelegene Ländereien, als Neutrum. (Pp.) βοταμίων will G. Hermann im Philol. 1 p. 370: „Neglexerant Epidaurii victimam mittere pro conservando sibi jure communium sacrorum. Eadem ratio intercedebat inter Asi-naeos et Hermionenses, ut docet Corpus Inscr. p. 593 inscr. 1193.“

τοῦ ἱεροῦ ἦσαν Ἀργεῖοι· ἐδόκει δὲ καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας τὴν Ἐπίδαν-²
 ρον τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ καὶ τοῖς Ἀργείοις προσλαβεῖν, ἣν δύνωνται, τῆς
 τε Κορίνθου ἕνεκα ἡσυχίας καὶ ἐκ τῆς Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσεσθαι
 τὴν βοήθειαν ἢ Σκύλλαιον περιπλεῖν τοῖς Ἀθηναίοις. παρεσκευάζοντο
 οὖν οἱ Ἀργεῖοι ὡς αὐτοὶ ἐς τὴν Ἐπίδανρον διὰ τοῦ θύματος τὴν ἔς-
 πραξιν ἐσβαλοῦντες. ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τοὺς⁵⁴
 αὐτοὺς χρόνους πανδημεὶ ἐς Λεῦκτρα τῆς ἐαυτῶν μεθορίας πρὸς τὸ
 Ἀνάκον, Ἀγιδος τοῦ Ἀρχιδάμου βασιλέως ἡγομένου· ἧδα δὲ οὐ-
 δεῖς ὅποι στρατεύουσιν, οἷδὲ αἱ πόλεις ἐξ ὧν ἐπέμφθησαν. ὡς δ' αὐ-²
 τοῖς τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προῦχώρει, αὐτοὶ τε ἀπῆλθον ἐπ' οἴ-
 κον καὶ τοῖς Ξυμμάχοις περὶ ἡγγεῖαν μετὰ τὸν μέλλοντα, Καρνεῖος
 δ' ἦν μῆν, ἱερομήνια Δωριεῦσι, παρεσκευάζεσθαι ὡς στρατευσομένους.
 Ἀργεῖοι δ' ἀναχωρησάντων αὐτῶν τοῦ πρὸ τοῦ Καρνείου μηνὸς ἔξιελ-³
 θόντες τετράδι θύοντος καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην, πάντα τὸν
 χρόνον ἐσέβαλλον ἐς τὴν Ἐπίδανρον καὶ ἐδήρουν. Ἐπιδάριοι δὲ τοὺς
 Ξυμμάχους ἐπεκαλοῦντο· ὧν τινες οἱ μὲν τὸν μῆνα προῦφασίσαντο,
 οἱ δὲ καὶ ἐς μεθορίαν τῆς Ἐπίδανρίας ἐλθόντες ἡσύχαζον. καὶ κα-⁵⁵
 θ' ὄν χρόνον ἐν τῇ Ἐπιδάρῳ οἱ Ἀργεῖοι ἦσαν, ἐς Μαντίνειαν προ-
 σβεῖαι ἀπὸ τῶν πόλεων ξυνηῆλθον Ἀθηναίων παρακαλεσάντων. καὶ

§ 2. ἄνευ τῆς αἰτίας ohne die angegebene Beschuldigung. — ἕνεκα ἡσυχίας, um es durch eine drohendere Stellung in Ruhe zu halten. (Hl.) — βραχυτέραν, διὰ βραχέος (βραχυτέρου) διαστήματος. (Sch.) — ἔσεσθαι. Ueber die harte Verbindung zu βλέπειν 4, 3, 3. — ἢ περιπλεῖν. zu 4, 66, 2. — τοῖς Ἀθηναίοις gehört zu βραχυτέραν ἔσεσθαι. (Hk.)

C. 54. § 1. αἱ πόλεις, αἱ Λακωνικαί. (Sch.) — ἐπέμφθησαν Leute, Truppen dazu geschickt waren. (Va.)

§ 2. διαβατήρια, τὰ ἱερὰ (τὰ) εἰς διάβασιν. (Sch. zu 5, 55, 3.) Hier wohl Opfer für den Uebergang nicht über einen Fluss sondern über die Grenze. (Hl.) — προῦχώρει, κατὰ ἦν. (Sch.) Kr. z. Xen. An. 6, 2, 21. — τὸν μέλλοντα, μῆνα δηλονότι. (Sch.) — Καρνεῖος, der dem attischen Metageitnion entsprach. Corsini F. A. 2 p. 452 s. — ἱερομήνια. ἱερομήνια einigs Hsn. vgl. zu 3, 56, 1. 65, 1. τοῦ γὰρ Καρνείου πολλὰς ἔχοντος ἱερὰς ἡμέρας ἢ καὶ πάσας ἱερὰς μᾶλλον οὐκ ἰστρατεύοντο. (Sch.)

§ 3. μηνὸς gehört zu dem ersten τοῦ. Gemeint ist der lakonische Ἐκατομβεύς. vgl. Ideler Chron. 1 S. 363. — ἄγοντες vorrückend Va., obgleich sie feierten Ps., wobei καὶ für καίπερ doch kaum erträglich wäre. — πάντα τὸν χρόνον, während der Festtage der Lakedämonier. (Hk.) Mit dem Vorhergehenden verbindet diese Worte Bk. Keine Erklärung genügt; ich vermute eine Lücke. — ἐσέβαλλον für ἐσέβαλον wenige Hsn. Der Ao. ist aus 5, 55, 2 entstanden, wo er passt. — τινες οἱ μὲν für οἱ μὲν τινες Abr. Diese Erklärung scheint mir unstatthaft, vielmehr τινες auf beide Sätze sich zu beziehen, bezeichnend dass dieselben doch nicht alle Bundesgenossen umfassen, indem zu denken ist: manche kamen wohl auch. Aehnlich zu erklären sind denn wohl auch die sonst noch angeführten Stellen, 7, 86, 4? Plat. Gorg. 499, c, Prot. 343, d, Rep. 463, b, 560, a. — οἱ δὲ καί andre aber auch. Spr. 50, 1, 9. — ἡσύχαζον, wohl um noch andre Verbündete zu erwarten. (Bl.)

C. 55. § 1. ἐν τῇ im Gebiet von. (Ps.) — τῶν, den eingeladenen. —

γυρομένων λόγων *Ευφαιμίδας* ὁ *Κορίνθιος* οὐκ ἔφη τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις ὁμολογεῖν· σφέεις μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης *ξυγκαθῆσθαι*, τοὺς δ' *Ἐπιδαυρίους* καὶ τοὺς *ξυμμάχους* καὶ τοὺς *Ἀργείους* μεθ' ὀπλων *ἀντιτετάχθαι*· διαλύσαι οὖν προῖτον χοῖναι ἀφ' ἑκατέρων ἔλθοντας τὰ στρατόπεδα καὶ οὕτω πάλιν λέγειν περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ πεισθέντες ὄρχοντο καὶ τοὺς *Ἀργείους* ἀπήγαγον ἐκ τῆς *Ἐπιδαυρίας*. ὕστερον δὲ ἐς τὸ αὐτὸ *ξυελθόντες* οὐδ' ὡς ἐδυνήθησαν *ξυμβῆναι*, ἀλλ' οἱ *Ἀργεῖοι* πάλιν ἐς τὴν *Ἐπιδαυρίαν* ἐσέβαλον καὶ ἐδήρουν. ἔξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ *Λακεδαιμόνιοι* ἐς *Καρύας*, καὶ ὡς οὐδ' ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο, ἐπανεχώρησαν. *Ἀργεῖοι* δέ, τεμόντες τῆς *Ἐπιδαυρίας* ὡς τὸ τρίτον μέρος, ἀπῆλθον ἐπ' οἶκον. καὶ *Ἀθηναίων* αὐτοῖς χίλιοι ἐβοήθησαν ὀπλίται καὶ *Ἀλκιβιάδης* στρατηγός· πνθόμενοι δὲ τοὺς *Λακεδαιμονίους* ἔξεστρατεῦσθαι καὶ ὡς οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει, ἀπῆλθον. καὶ τὸ θέρος οὕτω διήλθεν.

56 Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου χειμῶνος *Λακεδαιμόνιοι* λαθόντες *Ἀθηναίους* φρουρούς τε τριακοσίους καὶ *Ἀγησιππίδαν* ἄρχοντα κατὰ θάλασσαν ἐς *Ἐπίδαυρον* ἐσέπεμψαν. *Ἀργεῖοι* δ' ἔλθόντες παρ' *Ἀθηναίους* ἐπεκάλουν ὅτι, γεγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς διὰ τῆς ἑαυτῶν ἐκάστους μὴ εἶναι πολεμίους διέναι, λάσειαν κατὰ θάλασσαν παραπλευσαι· καὶ εἰ μὴ κάκεινοι ἐς *Πύλον* κομοῦσιν ἐπὶ *Λακεδαιμονίους* τοὺς *Μεσσηνίους* καὶ *Ἐλλωτας*, ἀδικήσεσθαι αὐτοί. *Ἀθηναῖοι* δὲ *Ἀλκιβιάδου* πεί-

ὁμολογεῖν und ὁμολογεῖσθαι, das Medium, stehen oft so, wie Dem. 18, 14. (Pr.) — *ξυγκαθῆσθαι* von Berathenden, wie Xen. An. 5, 7, 21. Hell. 2, 4, 23. 7, 3, 5. (Bl.)

§ 2. ἀφ' ἑκατέρων ἔλθόντας von beiden Parteien, von Seiten der Staaten die es mit Argos wie derer die es mit Epidauros hielten, hingegangene Männer. (A. Ps. u. Hk.) vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 14. — ὄρχοντο, οἱ πρέσβεις δηλονότι. (Sch.) Vorher würde man freilich πεισθέντων erwarten. Doch vgl. Spr. 56, 9, 2 u. Xen. An. 2, 2, 8. — τὸ αὐτό. zu 3, 91, 2. — ὡς. zu 1, 44, 2. — *ξυμβῆναι*. zu 4, 81, 1.

§ 3. τὰ διαβατήρια. zu 5, 54, 2. 116, 1. — ἐγένετο, κατὰ δηλονότι. (Sch.) Kr. zu Xen. An. 2, 2, 3. — ὡς τό. Spr. 69, 63, 5. — πνθόμενοι will Ps., δέ streichend, mit ἐβοήθησαν verbinden und so übersetzt Va. — ἔξεστρατεῦσθαι den Feldzug beendigt hätten erklären Emenkel u. A.; Einige suchen diese Bedeutung in ἔξ, Andere im Perfect; letzteres schwerlich mit Recht; für jenes könnte man vergleichen auswirthschaften, aushandeln etc. Da jedoch das Wort sonst nirgends so vorkommt, so wird wohl das δέ zu streichen sein. — καὶ ὡς. zu 5, 44, 1. Nur ist freilich dieser Fall härter, da das Particip und der Satz nicht gleichartige Gedanken enthalten. Vielleicht ist καὶ aus καὶ ὡς οὐδ' § 3 A. entstanden, wie Aehnliches nicht selten vorkommt.

C. 56. § 1. ἐς, wie in ἐς Ἴλιον 1, 12, 2. Spr. 68, 21, 3.

§ 2. γεγραμμένον. zu 1. 125. Ueber die Sache 5, 47, 7. — ἐν ταῖς σπ. 5, 47, 7. — ἀδικήσεσθαι lautet das passive Fu. regelmässig, wie 6, 87, 4. Iphig. A. 1437, Isokr. 2, 16, Plat. Gorg. 509, Xen. Kyr. 3, 2, 18, Dem. 20, 164. 21, 30. 220. 23, 115. — αὐτοί sie, betont, die Argeier nämlich. Spr. 51, 1, 3.

σαντος τῇ μὲν Λακωνικῇ στήλῃ ὑπέγραψαν ὅτι οὐκ ἐνέμειναν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς ὄρκοις, ἐς δὲ Πύλον ἐκόμισαν τοὺς ἐκ Κρανίων Εἰλωτας ληΐζεσθαι, τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον. τὸν δὲ χειμῶνα τοῦτον πολεμοῦντων Ἀργείων καὶ Ἐπιδαυρίων μάχη μὲν οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαί, ἐν αἷς ὡς τύχοιεν ἑκατέρων τινὲς διεφθέροντο· καὶ τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος πρὸς ἕα ἤδη κλίμακας ἔχοντες οἱ Ἀργεῖοι ἦλθον ἐπὶ τὴν Ἐπίδαυρον, ὡς ἐρήμιον οὐσης διὰ τὸν πόλεμον βία αἰρήσοντες· καὶ ἄπρακτοι ἀπῆλθον. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

Τοῦ δ' ἐπιγεγομένου θέρους μεσοῦντος Λακεδαιμόνιοι, ὡς αὐτοῖς οἱ τε Ἐπιδαυριοὶ ξύμμαχοι ὄντες ἑταλαιπώρουν καὶ τὰλλα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὰ μὲν ἀφαστήκει τὰ δ' οὐ καλῶς εἶχε, νομίσαντες, εἰ μὴ προκαταλήφονται ἐν τάχει, ἐπὶ πλεον χωρήσεσθαι αὐτά, ἐστράτευον αὐτοῖ καὶ οἱ Εἰλωτες πανδημεῖ ἐπ' Ἀργος· ἠγάθητο δὲ Ἀγίς ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς. ξυνεστράτευον δ' αὐτοῖς Τεγεᾶται καὶ ὅσοι ἄλλοι Ἀρχάδων Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἦσαν. οἱ δ' ἐκ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου ξύμμαχοι καὶ οἱ ἐξωθεν ἐς Φλιοῦντα ξυνελέγοντο, Βοιωτοὶ μὲν πεντακισχίλιοι ὀπλίται καὶ τοσοῖτοι ψιλοὶ καὶ ἰππῆς πεντακῆσοι καὶ ἄμιπποι ἴσοι, Κορίνθιοι δὲ δισχιλίοι ὀπλίται, οἱ δ' ἄλλοι ὡς ἕαστοι, Φλιασίοι δὲ πανστρατιαῖ, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων ἦν [τὸ στράτευμα].

§ 3. Λακωνικῇ, ἣν ἔστησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἔχονσαν τὰς Λακωνικὰς σπονδάς. (Sch.) Gemeint ist die 5, 18. 10. — ὑπέγραψαν. Ar. Lys. 513: ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι. (Kr. z. Dion. p. 351.) Bei entschiedenem Bruche pflegte man τὰς στήλας καθαιρεῖν. Kr. zu Arr. An 2, 1, 4. — Κρανίων 5, 35, 6. — ληΐζεσθαι, ὥστε ληΐζεσθαι. (Sch.) Spr. 55, 3, 20.

§ 4. ἐκ παρασκευῆς, ἤγουν ἐκ γανερῆς παρατάξεως. (Sch.) Etwas verschieden 4, 94, 1. — τύχοιεν. zu 5, 20, 2.

§ 5. πρὸς ἕα. zu 4, 135. — ἐρήμιον. Man erwartete die Truppen zum Schutz von Ortschaften und Festen gegen Befehdungen derselben versendet zu finden. (Arn.) — βία. καὶ βίη?

C. 57. § 1. τὰλλα die übrigen Staaten. vgl. 5, 59, 1. Kr. zu ταῦτα Xen. An. 1, 7, 9. — προκαταλήφονται vorhaben würden. Einige gute Hsn. καταλήφονται. vgl. jedoch 3, 2, 2. 3, 2, 46, 4. 6, 18, 3: mit einem Ac. 1, 57, 3. 5, 30, 1. — τὰ μὲν, Ἥλις καὶ Μαντινεία. (Sch.) — ἐπὶ πλεον χωρήσεσθαι würde weiter um sich greifen. (Hl.) — αὐτά, τὸ ἀποστῆναι καὶ τὸ μὴ καλῶς ἔχειν.

§ 2. ὅσοι ἄλλοι 5, 67, 2. (Pr.) — οἱ ἐξωθεν, Πελοποννήσου δηλονότι. (Sch.) — ἄμιπποι Fusssoldaten die, jeder einem Reiter zugetheilt, nach Erfordern ihn zu Fuss begleiteten oder sich auf dessen Pferd schwangen. Die Erkl. zu Xen. Hell. 7, 5, 23. „vgl. Caes. b. g. 1, 43. b. c. 3, 84.“ (Arn.) — οἱ ἄλλοι 5, 58, 4. — ὡς wie d. h. mit solchen oder solchen Truppen. mehr oder minder zahlreich. — ἐκείνων, τῶν Φλιασίων. Kr. z. Xen. An. 1, 2, 15. — τὸ στράτευμα verdächtigt Kr. Bruchst. zu 5, 67, 3.

- 58 Ἀργεῖοι δὲ προαισθόμενοι το τε πρῶτον τὴν παρασκευὴν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸν Φλιοῦντα βουλόμενοι τοῖς ἄλλοις προσμίξαι ἐχώρουν, τότε δὴ ἔξεστράτευσαν καὶ αὐτοί· ἐβοήθησαν δ' αὐτοῖς καὶ Μαντινῆς ἔχοντες τοὺς σφετέρους ξυμμάχους καὶ Ἡλείων εἰκοσιχίλιοι ὀπλίται. καὶ προϊόντες ἀπαντῶσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Μεθυδρίῳ τῆς Ἀρκαδίας καὶ καταλαμβάνουσιν ἑκάτεροι λόφον. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι ὡς μεμονωμένοις τοῖς Λακεδαιμονίοις παρεσκευάζοντο μάχεσθαι, ὁ δὲ Ἄγις τῆς νυκτὸς ἀναστήσας τὸν στρατὸν καὶ λαθῶν ζέπορεύετο ἐς Φλιοῦντα παρὰ τοὺς ἄλλους ξυμμάχους. καὶ οἱ Ἀργεῖοι αἰσθόμενοι ἅμα ἔω ἐχώρουν πρῶτον μὲν ἐς Ἄργος, ἔπειτα ἢ προσεδέχοντο τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τῶν ξυμμάχων καταβήσεσθαι, τὴν κατὰ Νεμέαν ὁδόν. Ἄγις δὲ ταύτην μὲν ἦν προσεδέχοντο οὐκ ἐτρέπετο, παραγγείλας δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀρκάσι καὶ Ἐπιδαυριοῖς ἄλλην ἐχώρησε χαλεπὴν καὶ κατέβη ἐς τὸ Ἀργεῖον πεδίον· καὶ Κορινθιοὶ καὶ Πελληνῆς καὶ Φλιάσιοι ὄρθιον ἐτέραν ἐπορεύοντο· τοῖς δὲ Βοιωτοῖς καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Σικυωνίοις εἴρητο τὴν ἐπὶ Νεμέας ὁδὸν καταβαίνειν, ἣ οἱ Ἀργεῖοι ἐκάθηντο, ὅπως, εἰ οἱ Ἀργεῖοι ἐπὶ σφᾶς ἰόντες ἐς τὸ πεδίον βοηθοῖεν, ἐφεπόμενοι τοῖς ἵπποις χρῶντο.
- 59 Καὶ ὁ μὲν οὕτω διατάξας καὶ ἐσβαλὼν ἐς τὸ πεδίον ἐδήλον Σάμινθόν τε καὶ ἄλλα· οἱ δὲ Ἀργεῖοι γρόντες ἐβοήθουν ἡμέρας ἤδη ἐκ τῆς Νεμέας, καὶ περιτυχόντες τῷ Φλιασίῳ καὶ Κορινθίῳ στρατοπέδῳ τῶν μὲν Φλιασίων ὀλίγους ἀπέκτειναν, ὑπὸ δὲ τῶν Κορινθίων αὐτοὶ οὐ πολλῷ πλείους διεφθάρησαν. καὶ οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Μεγαροῦ καὶ οἱ Σικυῶνιοι ἐχώρουν, ὡσπερ εἴρητο αὐτοῖς, ἐπὶ τῆς Νεμέας καὶ τοὺς Ἀργεῖους οὐκέτι κατέλαβον, ἀλλὰ καταβάντες, ὡς ἐώρων τὰ ἑαυτῶν δρούμενα, ἐς μάχην παρετάσσοντο. ἀντιπαρασκευάζοντο δὲ καὶ

C. 58. § 1. τό τε für τότε Hl. — καὶ ἐπειδὴ. zu 5, 44, 1.

§ 2. μεμονωμένοις, ἐρήμοις συμμάχων. (Sch.)

§ 3. ἐς Ἄργος nach Argos zu. (Bl.) — μετὰ τῶν ξυμμάχων steht in einigen guten Hsn. vor τοὺς Λακ., dadurch mir verdächtig. — κατὰ nach — zu, neben ἐπὶ 7, 80, 2. — ἦν erg. τρέψεσθαι. Spr. 55, 4, 11. — παραγγείλας nachdem er die Befehle dazu ertheilt hatte. Spr. 52, 1, 2. 60, 7, 4. vgl. 5, 72, 1. — Ἀργεῖον für Ἀργείων? nach Thuk. Weise, wie in Θριάσιον πεδίον 2, 19, 2. 20, 2. 21, 1. (Dobree.) vgl. 2, 102, 2. (Pp., der ungebührig Μαιάνδρου πεδίον dagegen anführt.)

§ 4. ὄρθιον. ὄρθριον die besten Hsn., wofür ὄρθριοι zu sagen wäre. (Ba.) Als Adj. zweier Endungen steht ὄρθιος auch Eur. Hel. 632. vgl. Plut. Alex. 33? — ἐκάθηντο. καθήντο oder κάθηντο die besten Hsn. Aber sonst ist die erste Form bei Thuk. sicher 3, 97, 2. 4, 44, 3. 5, 6, 4. — σφᾶς, τοῖς περὶ τὸν Ἄγιν. (Dobree.) zu 3, 111, 2.

C. 59. § 1. ἡμέρας ἤδη. zu 1, 30, 4. — αὐτοὶ οὐ πολλῷ πλείους sie selbst in nicht viel grösserer Zahl. vgl. 5, 115, 1. Liv. 21, 29: victi amplius ducenti ceciderunt. (Arn.) Aehnlich 5, 67, 3.

§ 2. καταβάντες, οἱ Ἀργεῖοι. (Sch.)

οἱ Λακεδαιμόνιοι. ἐν μέσῳ δὲ ἀπειλημμένοι ἦσαν οἱ Ἀργεῖοι· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ πεδίου οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶργον τῆς πόλεως καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, καθύπερθεν δὲ Κορίνθιοι καὶ Φλιάσιοι καὶ Πελληνῆς, τὸ δὲ πρὸς Νεμέας Βοιωτοὶ καὶ Σικυώνιοι καὶ Μεγαροῆς. ἵπποι δὲ αὐτοῖς οὐ παρῆσαν· οὐ γὰρ πω οἱ Ἀθηναῖοι μόνοι τῶν ξυμμάχων ἦγον. τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῶν Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων οὐχ οὕτω δεινὸν τὸ παρὸν ἐνόμιζον, ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσεσθαι καὶ τοὺς Λακεδαιμόνιους ἀπειληφέναι ἐν τῇ αὐτῶν τε καὶ πρὸς τῇ πόλει. τῶν δὲ Ἀργείων δύο ἄνδρες, Θράσυλλός τε, τῶν πέντε στρατηγῶν εἷς ὢν, καὶ Ἀλκίφρων, πρόξενος Λακεδαιμονίων, ἤδη τῶν στρατοπέδων ὅσον οὐ ξυνιόντων προσελθόντες Ἄγιδι διελεγέσθην μὴ ποιεῖν μάχην· ἐτοίμους γὰρ εἶναι Ἀργεῖους δίκας δοῦναι καὶ δεῖξασθαι ἴσας καὶ ὁμοίας, εἴ τι ἐπικαλοῦσιν Ἀργεῖοις Λακεδαιμόνιοι, καὶ τὸ λοιπὸν εἰρήνην ἄγειν σπονδὰς ποιησαμένους. καὶ οἱ μὲν ταῦτα εἰπόντες τῶν Ἀργείων ἀφ' ἑαυ-60 τῶν καὶ οὐ τοῦ πλῆθους κλεύσαντος εἶπον· καὶ ὁ Ἄγης δεξάμενος τοὺς λόγους αὐτός, καὶ οὐ μετὰ τῶν πλειόνων οὐδὲ αὐτὸς βουλευσάμενος ἀλλ' ἢ ἐνὶ ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ξυστρατευομένων, σπένδεται τέσσαρας μῆνας ἐν οἷς ἔδει ἐπιτελέσαι αὐτοὺς τὰ ρηθέντα. καὶ ἀπήγαγε τὸν στρατὸν εὐθύς, οὐδενὶ φράσας τῶν ἄλλων ξυμμάχων.

§ 3. καθύπερθεν für καθύπερθε mehrere Hsn. So auch ὑπερθεν vor einem Consonanten Xen. Mem. 1, 4, 11. vgl. Lobeck zu Soph. Aj. 441. — τὸ πρὸς an der Seite nach. vgl. 4, 108, 1. 6, 2, 3. Kr. zu Xen. An. 6, 2, 3. Ueber den Ge. zu 1, 62, 1. vgl. Her. 4, 33, 1. 7, 126. 176, 2. 8, 130, 2.

§ 4. οὐχ οὕτω nicht so gar, nicht eben. vgl. 2, 11, 4 u. Ulrich Beitr. z. Krit. 3 S. 8. Nahe läge οὐδ' οὕτω: obgleich sie eingeschlossen und ohne Reiterei waren. vgl. Kr. zu Xen. An. 4, 8, 3. — ἐν καλῷ. zu 5, 46, 1. — ἐδόκει mit dem No. u. dann dem Ac. c. inf., wie Xen. An. 1, 4, 18. 3, 1, 11. Doch kann nach καὶ auch τὸ πλῆθος als Subject gedacht werden. — ἡ μάχη. zu 3, 105, 4.

§ 5. Θράσυλλος. Θρασύλος einige Hsn. vgl. Schömann z. Isä. p. 354 u. Göttling Acc. S. 186. — τῶν bezeichnet wohl dass sie überhaupt jährlich fünf Strategen hatten. vgl. 6, 72, 2. Arn. vergleicht dazu die πέντε λόχους 5, 72, 3. Die heimische Benennung war wohl λοχαγοί. Kr. zu Xen. An. 5, 10, 11. — ξυνιόντων. zu 4, 94, 2. — προσελθόντες für προσελθόντε viele und gute Hsn. — ποιεῖν, von διελεγέσθην, in sofern es ein εἶπον, ἐκέλευσαν enthält, regiert; eine bei διαλέγεσθαι sonst nicht leicht vorkommende Construction. Spr. 55, 3, 13. Ueber das Activ zu 2, 86, 4 u. Spr. 52, 8, 1.

C. 60. § 1. μὲν steht mit Bezug auf die Missbilligung der übrigen Argeier § 4. — ἀφ' ἑαυτῶν. Spr. 68, 16, 7. — αὐτός allein. (Ps.) auf eigne Hand. — οὐδ' αὐτός auch er nicht, wie auch die beiden Argeier nicht. — ἀλλ' ἢ. Spr. 69, 4, 6. Gebraucht als ob πλειόνων ohne τῶν vorherginge. „So ἢ Soph. Antig. 313 u. Oed. K. 795: ἐν τῷ λέγειν κατ' ἄν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.“ (Matth. Gr. § 266.) vgl. 6, 10, 1. Eur. Hipp. 471: τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις.

§ 2. ξυμμάχων dürfte zu streichen sein. Denn auch die Spartiaten und sie vorzugsweise kamen hier in Betracht. Oder schrieb Thuk. ξυναρχόν-

οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι εἶποντο μὲν ὡς ἡγεῖτο διὰ τὸν νόμον, ἐν αἰτία δ' εἶχον κατ' ἀλλήλους πολλῇ τὸν Ἄγιν, νομίζοντες ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν καὶ πανταχόθεν αὐτῶν ἀποκεκλημένων καὶ ὑπὸ ἰπέων καὶ πεζῶν οὐδὲν δρᾶσαντες ἄξιον τῆς παρασκευῆς ἀπέναι. στρατόπεδον γὰρ δὴ τοῦτο κάλλιστον Ἑλληνικὸν τῶν μέχρι τοῦδε ξυνηῆλθεν· ὤφθη δὲ μάλιστα ἕως ἔτι ἦν ἀθρόον ἐν Νεμέᾳ, ἐν ᾧ Λακεδαιμόνιοι τε πανστρατιᾷ ἦσαν καὶ Ἀρκάδες καὶ Βοιωτοὶ καὶ Κορίνθιοι καὶ Σικυώνιοι καὶ Πελληνῆς καὶ Φλιάσιοι καὶ Μεγαροῆς, καὶ οὗτοι πάντες λογάδες ἀπ' ἐκάστων, ἀξιόμαχοι δοκοῦντες εἶναι οὐ τῇ Ἀργείων μόνον ξυμμαχίᾳ ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ ἔτι προσγενομένη. τὸ μὲν οὖν στρατόπεδον οὕτως ἐν αἰτία ἔχοντες τὸν Ἄγιν ἀνεχώρουν τε καὶ διελύθησαν ἐπ' οἶκον ἕκαστοι· Ἀργεῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔτι ἐν πολλῷ πλείονι αἰτία εἶχον τοὺς σπεισαμένους ἄνευ τοῦ πλήθους, νομίζοντες κάκεινοι μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχὸν Λακεδαιμόνιους διαπεφευγῆναι· πρὸς τε γὰρ τῇ σφετέρᾳ πόλει καὶ μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων τὸν ἀγῶνα ἂν γίγνεσθαι. τὸν τε Θράσυλλον ἀναχωρήσαντες ἐν τῷ Χαράδρῳ, οὐπερ τὰς ἀπὸ στρατιᾶς δίκας πρὶν ἐσιέναι κρίνουσιν, ἤρξαντο λεύειν. ὁ δὲ καταφυγὼν ἐπὶ τὸν βωμὸν περιγίγνεται· τὰ μέντοι χρήματα ἐδήμευσαν αὐτοῦ.

των? (ξυμβούλων?) — διὰ τὸν νόμον 5, 66, 2. vgl. 63, 3. (Hk.) — ἐν αἰτία. zu 1, 35, 2. — παρατυχόν. παρασχόν § 4. zu 1, 76, 3. — αὐτῶν, τῶν Ἀργείων, die man als Hauptbegriff, auch durch ξυμβαλεῖν angeregt, leicht denken kann.

§ 3. τοῦτο. zu κίνησις 1, 1, 2. — κάλλιστον. Auch schöner als das bei Platäa? Den Worten nach doch wohl. Denn dass nur von einem hellenischen Heere gegen Hellenen die Rede sei (Ds.) wird durch nichts angedeutet. Pp. urgirt dass κάλλιστον, nicht μέγιστον gesagt sei. — τῶν μέχρι τοῦδε. zu ἀξιολογώτατον τῶν 1, 1, 1. — ἐν Ν. in N. und der Umgegend. Ζητεῖται πῶς τριχῇ διαιρεθέντος τοῦ τῶν Πελοποννησίων στρατεύματος εἰς Φλιοῦντα καὶ ἑνὸς μόνου μέρους τὴν ἐπὶ Νεμέαν ἰόντος, τῶν δὲ ἄλλων ἄλλαις χρησαμένῳ ὁδοῖς καὶ οὐδαμοῦ συμμειξαντων ἐξη ἀθρόους αὐτοὺς ὤφθαι περὶ Νεμέαν. Μήποτε δὲ μετὰ τίς σπονδᾶς ἀναχωροῦντι τὰ τρία μέρη ὀπίσω ἐπὶ Φλιοῦντα ἐν Νεμέᾳ πάντα ἐγένετο· εὐπορος γὰρ ἦδε ἡ ὁδός· καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐγγύθεν πάντας ἤξαι ἐπὶ τὴν μάχην προσδεχόμενοι προσηνῶν εἰς τὴν Νεμέαν. (Sch.) — ἐν ᾧ auf welchem Puncte; bei der temporalen Bedeutung müsste παρήσαν für ἦσαν folgen. — καὶ ἄν für καὶ Bk. Man löse auf: καὶ ἄλλῃ ἂν ἀξιόμαχοι ἐδόκουν εἶναι, εἰ προσεγένετο. Spr. 69, 7, 1.

§ 4. οὕτως ziehe ich zum Vorhergehenden d. h. zum ganzen Gedanken, wie Xen. An. 3, 1, 10. Kr. De auth. p. 62. — μὴ ἂν — παρασχόν da sich ihnen nie eine schönere, günstigere Gelegenheit hätte darbieten können. (Ps.) zu 1, 120, 3; über μὴ zu 1, 76, 1 und über ἂν Spr. 54, 6, 6. Doch hätte man hier gern noch einen Inf. wie etwa κρατεῖν.

§ 5. ἂν γίγνεσθαι. Spr. 54, 6, 6. vgl. eb. 10, 3. — ἀπὸ στρατιᾶς. ἀπὸ στρατείας zwei schlechte, ἀποστρατείας zwei gute Hsn. vgl. zu 1, 3, 4. — ἐσιέναι, in die Stadt. (Va.) — τὸν den dort befindlichen. — περιγίγνεται, σώζεται. (Sch.) vgl. 8, 95, 4 etc.

Μετὰ δὲ τοῦτο Ἀθηναίων βοηθησάντων χιλίων ὀπλιτῶν καὶ τρια-61
 κοσίων ἰππέων, ὧν ἐστρατήγουν Λάχης καὶ Νικόστρατος, οἱ Ἀργεῖοι
 — ὅμως γὰρ τὰς σπονδὰς ὠκνονοῦν λύσαι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους
 — ἀπιέναι ἐκέλευον αὐτοὺς καὶ πρὸς τὸν δῆμον οὐ προσῆγον βουλο-
 μένους χρηματίσαι, πρὶν [ῆ] Μαντινῆς καὶ Ἡλεῖοι, ἔτι γὰρ παρῆσαν,
 κατηνάγκασαν δεόμενοι. καὶ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι, Ἀλκιβιάδου πρεσβευ-3
 τοῦ παρόντος, ἐν τε τοῖς Ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις ταῦτα, ὅτι οὐκ ὀρ-
 θῶς αἱ σπονδαὶ ἄνευ τῶν ἄλλων ξυμμάχων καὶ γένοιτο, καὶ νῦν, ἐν
 καιρῷ γὰρ παρεῖναι σφεῖς, ἄπτεσθαι χρῆναι τοῦ πολέμου. καὶ πείσαν-3
 τες ἐκ τῶν λόγων τοὺς ξυμμάχους εὐθὺς ἐχώρουν ἐπὶ Ὀρχομενὸν τὸν
 Ἀρκαδικὸν πάντες πλὴν Ἀργείων· οὗτοι δὲ ὅμως καὶ πεισθέντες ὑπε-
 λείποντο πρῶτον, ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ οὗτοι ἦλθον. καὶ προσκαθε-
 ζόμενοι τὸν Ὀρχομενὸν πάντες ἐπολιόρκουν καὶ προσβολὰς ἐποιοῦντο,
 βουλόμενοι ἄλλως τε προσγενέσθαι σφίσι καὶ ὁμηροὶ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας
 ἦσαν αὐτόθι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι. οἱ δὲ Ὀρχομενοὶ δείσαν-4
 τες τὴν τε τοῦ τείχους ἀσθένειαν καὶ τοῦ στρατοῦ τὸ πλῆθος καὶ ὡς
 οὐδεὶς αὐτοῖς ἐβοήθει, μὴ προαπόλωνται, ξυνέβησαν ὥστε ξύμμαχοί
 τε εἶναι καὶ ὁμήρους σφῶν τε αὐτῶν δοῦναι Μαντινεῦσι καὶ οὓς κατέ-
 φεντο Λακεδαιμόνιοι παραδοῦναι. μετὰ δὲ τοῦτο ἔχοντες ἤδη τὸν Ὀρ-62
 χομενὸν ἐβουλεύοντο οἱ ξύμμαχοι ἐφ' ὅ τι χρῆ πρῶτον εἶναι τῶν λοι-

C. 61. § 1. ὅμως, obgleich unzufrieden damit. (Ps.) vgl. Kr. zu Xen. An. 2, 2, 17 lat. A. — χρηματίσαι. zu 1, 87, 4. — πρὶν ἢ spricht Elmsl. zu Eur. Med. 179 den attischen Dichtern ab; auch dem Thuk. Reisig zum Oed. K. comm. cr. 36; wohl mit Recht; s. jedoch Heim. zu Elmsl. Med. 1024. (Pp.) Vielleicht ist πρὶν δῆ zu schreiben. vgl. 1, 118, 2. 132, 6. 3, 29, 1. 104, 7. 7, 39, 2. 71, 4. Das blosse πρὶν mit dem Indicativ nur 1, 51, 1. 2, 65, 2. 8, 105, 2. (Haase p. 88.) Auch 3, 101, 2 u. 5, 10, 9.

§ 2. παρόντος bei der Volksversammlung. Erwarten möchte man παρελθόντος oder προηγοροῦντος. Pp. vermuthet dass δι' ausgefallen sei. vgl. Kr. z. Her. 7, 203. — οὐκ ὀρθῶς, gegen 5, 47, 6. (Bl.) — καὶ γένοιτο schon, auch nur geschlossen seien (Spr. 69, 32, 19), geschweige denn gehalten würden. — χρῆναι. Spr. 65, 11, 6.

§ 3. πείσαντες, οἱ Ἀθηναῖοι, obgleich ἐχώρουν πάντες folgt. (Hk.) Spr. 56, 9, 1. — ἐκ τῶν λόγων. Luk. Kat. 26: ἐκ τοῦ λόγου δείξω. Opfer 3: κατεδυσώπησεν αὐτὸν ἐκ τῶν λόγων. Plut. Rom. 14: πεπεισμένον ἐκ τινῶν λόγων. (Dr.) — ὅμως. Falsch stand vor ὅμως ein Komma. Der Sinn: auch überredet dennoch, wie Soph. Oed. K. 666: ὅμως δὲ κάμου μὴ παρόντας οἶδ' ὅτι τοῦμόν γελάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς. vgl. Reisig enarr. 659 u. Spr. 55, 13, 3. — ἔπειτα ὕστερον. ἔπειτα μεθ' ὕστερον Hym. Dem. 205. (Werfer Act. Mon. 1 p. 268.) — ἄλλως τε sowohl aus andern Gründen. — καὶ ἦσαν. Auch hier ist dem Particp ein selbständiger Satz angefügt. Spr. 59, 2, 4. Doch ist die Stelle gerade in dieser Weise ungewöhnlich. — κείμενοι, κατακειμένοι. (Abr.) Spr. 38, 5, 3. Doch dürfte man κατακειμένοι erwarten. zu 3, 28, 3. 4, 57, 4.

§ 4. καὶ ὡς, καὶ δέισαντες, ὡς. — προαπόλωνται, bevor sie Hülfe erhielten. (Ps.) — Μαντινεῦσι. vgl. 5, 77, 1. (Hk.) — οὓς, Parrhasier meint Didot. vgl. 5, 33, 2.

πῶν. καὶ Ἡλεῖοι μὲν ἐπὶ Λέπρεον ἐκέλευον, Μαντινῆς δὲ ἐπὶ Τεγέαν· καὶ προσέθεντο οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς Μαντινεῦσιν. καὶ οἱ μὲν Ἡλεῖοι ὀργισθέντες, ὅτι οὐκ ἐπὶ Λέπρεον ἐψηφίσαντο, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου, οἱ δὲ ἄλλοι ξυμμάχοι παρεσκευάζοντο ἐν τῇ Μαντινείᾳ ὡς ἐπὶ Τεγέαν ἰόντες. καὶ τινες αὐτοῖς καὶ αὐτῶν Τεγεατῶν ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδουσαν τὰ πράγματα.

- 63 Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν ἕξ Ἀργους τὰς τετραμήνους σπονδὰς ποιησάμενοι, ἄγιν ἐν μεγάλῃ αἰτία εἶχον οὐ χειρωσάμενον σφίσιν Ἀργος, παρασχὸν καλῶς ὡς οὐπω πρότερον [αὐτοὶ ἐνόμιζον]. ἀθρόους γὰρ τοσοῦτους ξυμμάχους καὶ τοιούτους οὐ ῥάδιον εἶναι λαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ Ὀρχομενοῦ ἠγγέλλετο ἐαλωκέναι, πολλῶ δὴ μᾶλλον ἐχαλέπαινον καὶ ἐβούλευον εὐθὺς ὑπ' ὀργῆς παρὰ τὸν τρόπον τὸν ἑαυτῶν ὡς χροῆ τὴν τε οἰκίαν αὐτοῦ κατασκάψαι καὶ δέκα μυριάσι δραχμῶν ζημιῶσαι. ὁ δὲ παρητεῖτο μηδὲν τούτων δοῦν· ἔργω γὰρ ἀγαθῶ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας στρατευσάμενος, ἢ τότε ποιεῖν αὐτοὺς ὅτι βούλονται. οἱ δὲ τὴν μὲν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφήν ἐπέσχον, νόμον δὲ ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι ὅς οὐπω πρότερον ἐγένετο αὐτοῖς· δέκα γὰρ ἄνδρας Σπαρτιατῶν προσεῖλοντο αὐτῷ ξυμβούλους, ἄνευ ὧν μὴ κύριον εἶναι ἀπάγειν στρατιὰν ἐκ τῆς πόλεως. ἐν τούτῳ δ' ἀφικνεῖται αὐτοῖς ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ Τεγέας ὅτι, εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει, ἀποστήσεται αὐτῶν Τεγέα πρὸς Ἀργεῖους καὶ τοὺς ξυμμάχους καὶ ὅσον οὐκ ἀφέστηκεν. ἐνταῦθα δὴ βοήθεια τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Εἰλώτων πανδημεὶ ὀξεῖα καὶ οἷα οὐπω πρότερον. ἐχώρουν δὲ ἐς Ὀρέσθειον τῆς Μαιναλίας· καὶ τοῖς μὲν Ἀρκάδων σφετέροις οὔσι ξυμμάχοις προεῖπον ἀθροισθεῖ-

C. 62. § 1. ἐπὶ Α., εἶναι wie auch § 2. (Va.) — προσέθεντο, συνῆλθον τῇ γνώμῃ. (Sch.) vgl. zu 6, 50, 1.

§ 2. ἐνεδίδουσαν. zu 4, 76, 2.

C. 63. § 1. ἕξ aus dem Gebiete von. — σφίσιν. zu 4, 28, 4. — αὐτοὶ ἐνόμιζον könnte fehlen und muss wohl.

§ 2. ἐαλωκέναι. Spr. 61, 6, 8. — ἐβούλευον. zu 4, 41, 1. — παρὰ τὸν τρόπον τὸν ἑαυτῶν 1, 132, 5. (Hudson.)

§ 3. ῥύσεσθαι. λύσεσθαι will Dobree. vgl. ἀπολύεσθαι 5, 75, 2. 8, 87, 1. ἔγκλημα λῦσαι 1, 42, 3. Freilich ist das Wort mehr poetisch und findet sich sonst bei Thuk. nicht, wohl aber bei spätern Geschichtschreibern. (Pp.) Oester auch bei Her., hier vielleicht als der von Agis selbst gebrauchte Ausdruck. vgl. zu ἄτρακτος 4, 40, 2. Der Sch. erklärt: ἀπολύειν; wieder gut machen Schneider; ἀνάληψις 5, 65, 2. — ἢ. zu 1, 78, 3. — ποιεῖν. zu 4, 50, 3. — ἐπέσχον. zu 2, 76, 1. — τῷ παρόντι, τῷ τότε καιρῷ, ὅτε ὠργίζοντο. (Sch.) diesem Anlasse. — μὴ κύριον εἶναι erg. βασιλέα ὁ νόμος ἐκέλευε. „vgl. 2, 24, 2.“ (Pp.) — πόλεως. πολεμίας Lindau Spicil. p. 10 u. Haase p. 89.

C. 64. § 1. γίγνεται. Spr. 52, 8, 1. — Ὀρέσθειον für Ὀρέστειον hier u. § 2 die besten Hsn. vgl. 4, 134, 1. Einen Orestheus als Gründer erwähnt Paus. 8, 3, 1. Doch leitet schon Eur. Or. 1647 den Ort vom Orestes ab.

§ 2. Ἀρκάδων, ἐκ τῶν Ἀ. (Sch.) zu τῶν Ἀθηναίων 1, 126, 6. — κατὰ

σιν ἵνα κατὰ πόδας αὐτῶν ἐς Τεγέαν, αὐτοὶ δὲ μέγχι μὲν τοῦ Ὀρε-
σθείου πάντες ἐλθόντες, ἐκεῖθεν δὲ τὸ ἕκτον μέρος σφῶν αὐτῶν ἀπο-
πέμψαντες ἐπ' οἴκου, ἐν ᾧ τὸ πρεσβύτερόν τε καὶ τὸ νεώτερον ἦν,
ὥστε τὰ οἴκοι ἠρουρεῖν, τῷ λοιπῷ στρατεύματι ἀγνανθοῦνται ἐς Τεγέαν.
καὶ οὐ πολλῷ ἕστερον οἱ ξύμμαχοι ἀπ' Ἀρκαδίων παρήσαν. πέμπουσι³
δὲ καὶ ἐς τὴν Κόρινθον καὶ Βουιτούς καὶ Φωκέας καὶ Λοκρούς, βοη-
θεῖν κελύοντες κατὰ τάχος ἐς Μαντινείαν. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἕξ ὀλίγου
τε ἐγίνετο καὶ οὐ ῥάδιον ἦν μὴ ἀθρόοις καὶ ἀλλήλους περιμείνασι
διελθεῖν τὴν πολεμίαν· ξυνέκληε γὰρ διὰ μέσον· ὅμως δὲ ἠπείγοντο.
Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀναλαβόντες τοὺς παρόντας Ἀρκαδίων ξυμμάχους ἐσέ-
βαλον ἐς τὴν Μαντινικήν, καὶ στρατοπεδευσάμενοι πρὸς τῷ Ἡρακλείῳ
ἐδήρουν τὴν γῆν.

Οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ὡς εἶδον αὐτούς, καταλαβόντες⁶⁵
χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσοδον παρετάξαντο ὡς ἐς μάχην. καὶ οἱ
Λακεδαιμόνιοι εὐθὺς αὐτοῖς ἐπήεσαν· καὶ μέγχι μὲν λίθου καὶ ἄκον-²
τίου βολῆς ἐχώρησαν, ἔπειτα τῶν πρεσβυτέρων τις Ἀγιδι ἐπεβόησεν,
ὄρων πρὸς χωρίον καρτερόν ἰόντις σφῶς, ὅτι διανοεῖται κακὸν κακῷ
ἰᾶσθαι, δηλῶν τῆς ἕξ Ἀργεῶν ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν
ἄκιστον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι. ὁ δὲ, εἴτε καὶ διὰ τὸ³
ἐπιβόημα εἴτε καὶ αὐτῷ ἄλλο τι ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν ἐξαίφνης, πά-
λιν τὸ στρατεύμα κατὰ τάχος πρὶν ξυμμίξαι ἀπήγεν. καὶ ἀγικόμενος

πόδας. zu 3, 98, 2. — αὐτῶν für αὐτῶν Bk. — σφῶν αὐτῶν. Spr. 51,
2, 10. — τὸ πρεσβύτερον ohne Ergänzung des μέρος nach Spr. 43, 4, 17.

§ 3. οἱ ξύμμαχοι οἱ ξ. οἱ? vgl. § 2 A. u. 4. — ἕξ ὀλίγου, ἐξαίφνης.
(Sch.) zu 2, 11, 3. — ἐγίνετο, ἐλθεῖν. (Sch.) es, die Aufforderung, kam
ihnen plötzlich. (Enekel u. III.) Spr. 61, 5, 6. — μὴ — περιμείνασι
wofern sie nicht versammelt waren und einander erst abgewar-
tet hatten (Va.) Spr. 67, 8 u. 9. — ξυνέκληε, ἀπέκλειε. (Sch.) Der Sinn
ist wohl: es lag, zusammenhängend, ununterbrochen, ununterbrochen. Oder schrieb
Thuk. etwas Anderes? — διὰ μέσον, ἐν μέσῳ οὔσα. (Sch.) Dion C. 55, 20:
πολλὴ γῆ διὰ μέσον ἐστίν. Her. 1. 104: τὸ διὰ μέσον ἔθνος. vgl. Dion. Arch.
11, 16 u. Plut. Pel. 16.

C 65. § 2. σφῶς. Spr. 58, 4, 3. — κακόν, den Vertrag 5, 60, 1. Die
Redensart ist sprüchwörtlich. Soph. b. Stob. 4, 37: ἐνιαυθα μέντοι πάντα πάν-
θρώπων νοσεῖ, κακῶς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά. vgl. Lob. zu Soph. Aj. 362. —
ἐπαιτίου zum Vorwurf gemacht. (Sch.) Der Ge. hängt von ἀνάληψιν
ab. — ἀνάληψιν, θεραπείαν, κατόρθωσιν. (Sch.) vgl. zu 5, 63, 3. — βου-
λομένην bezwecke. Das Wort, bei Thuk. sonst nicht so von Sachen, hier
nur weil gedacht wird: er wolle mit seinem unzeitigen Eifer den
Rückzug wieder gut machen.

§ 3. εἴτε καὶ — εἴτε καὶ. zu 6, 60, 2. — ἐπιβόημα scheint sonst
nicht vorzukommen. — αὐτῷ ihm von selbst. Spr. 51, 6, 8. — ἢ κατὰ
τὸ αὐτό verdächtigt Dobree. ἢ καὶ τὸ αὐτό Kampe z. fünften B. S. 52: oder
auch eben derselbe Gedanke. Nach der gew. La. ist wohl zu erklären:
als dem angefangenen Verfahren Gemässes. Der Sch.: ἠπερ τὸ αὐτό.

πρὸς τὴν Τεγεᾶτιν τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν ἐς τὴν Μαντινικὴν, περὶ ουπερὸς ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος ὁποτέρωσε ἂν ἐσπίπτη Μαντινῆς καὶ Τεγεᾶται πολεμοῦσιν. ἐβούλετο δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, βοηθοῦντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπήν, ἐπειδὴν πύθωνται, καταβιβάσαι, τοὺς Ἀργεῖους ἔκαστους καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ἐν τῷ ὁμαλῷ τὴν μάχην ποιῆσθαι. καὶ ὁ μὲν τὴν ἡμέραν ταύτην μείνας αὐτοῦ περὶ τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν· οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὸ μὲν πρῶτον καταπλαγέστες τῇ ἑξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ αὐτῶν ἀναχωρήσει οὐκ εἶχον ὅ τι εἰκάσωσιν· εἴτ' ἐπειδὴ ἀναχωροῦντες ἐκείνοι τε ἀπέκρουσαν καὶ σφεῖς ἠσύχαζον καὶ οὐκ ἐπηκολούθουν, ἐνταῦθα τοὺς ἑαυτῶν στρατηγούς αὐθις ἐν αἰτία εἶχον τότε πρότερον καλῶς ληφθέντας πρὸς Ἀργεῖ Λακεδαιμονίους ἀφεθῆναι, καὶ νῦν ὅτι ἀποδιδράσκοντας οὐδεὶς ἐπιδιώκει, ἀλλὰ καθ' ἠσυχίαν οἱ γμὲν σώζονται σφεῖς δὲ προδίδονται. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐθοροβήθησαν μὲν τὸ παραντίκα, ὕστερον δὲ ἀπάγουσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου καὶ

— ἐξέτρεπεν, μετωχέτευεν. (Sch.) — δόξαν. Spr. 56, 9, 5. — τὰ πολλὰ kann hier wegen ὡς nur mehrentheils heissen. Spr. 69, 63, 5. Pp. verdächtig das τά. — ὁποτέρωσε ἂν ἐσπίπτη, εἰς ὁποτέρω (ἂν) πόλιν ῥέη. (Sch.) — πολεμοῦσιν, ἀλλήλοις δηλονότι. (Sch.)

§ 4. ἐβούλετο — ξυμμάχους er wollte die auf dem Hügel befindlichen, die Argeier und ihre Verbündeten, von dem Hügel, indem (wenn) sie gegen die Ableitung des Wassers, sobald sie davon vernommen, heranzögen, was er erwartete, herabzukommen nöthigen. (Ps.) Kr. Stud. 2 S. 180 f. Ueber τοὺς ἀπὸ Spr. 50, 8, 14. Doch könnte τοὺς auch nach der A. zu 3, 81, 3 erklärt werden. — τοῦ λόφου bezieht sich auf das χωρίον ἱερμυόν § 1. — καταβιβάσαι, ἀντὶ τοῦ ἀνάγκην αὐτοῖς τοῦ καταβῆναι παρῶσθαι. (Sch.) — τοὺς Ἀργεῖους. Spr. 57, 7. — τὴν. zu 3, 105, 4.

§ 5. ἐξέτρεπεν, τὸ ὕδωρ. zu 1, 114, 2. — ἑξ ὀλίγου bei geringer Entfernung. vgl. § 1. (A. Ps.) Mit Bezug auf μέγροι μὲν λίθου etc. § 2, wie αἰφνιδίῳ auf κατὰ τάχος § 3. (Abr.) — αἰφνιδίῳ fehlt in einer Hs. Als Glossem zu ἑξ ὀλίγου verdächtig es Dr. vgl. zu 2, 11, 3. „So erklärt der Schol. ἑξ ὀλίγου 5. 64, 3 durch ἐξαιφνης; eben so δι' ὀλίγου 5, 66, 1.“ (Hk.) — εἰκάσωσιν. zu 2, 4, 4. — εἴτ' ἐπειτ'? Denn εἴτ' ἐπειδὴ ist mir sonst woher nicht erinnerlich; mehrfach findet sich ἐπειτ' ἐπειδὴ. zu 8, 67, 2. Auch steht sonst bei Thuk. regelmässig so ἐπειτα. Kr. z. Dion. p. 94. Εἴτα hat er vielleicht nie gebraucht. Denn auch 4, 58, 1 u. 8, 44, 2 vermuth' ich ἐπειτα.

§ 6. ἀπέκρουσαν, ἑαυτοὺς δηλονότι. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν πλοῖζομένων καὶ οὐκέτι ὄρωμένων λέγεται. (Sch.) Zu ergänzen ist vielmehr αὐτοὺς, τοὺς Ἀργεῖους. Wie man nämlich von Schiffenden sagt ἀποκρῦναι γῆν, wenn sie das Land nicht mehr sehen können, so auch von Menschen. Luk. Wahre Gesch. 2, 38: ἐφεύγομεν. ἐπεὶ δ' ἀπέκρυσσεν αὐτοὺς, ἰώμεθα τοὺς τραυματίας. (Dr.) vgl. Plat. Prot. 338, a u. dort Heindorf. (Gö.) — σφεῖς, οἱ Ἀργεῖοι. (Sch.) für αὐτοὶ ist ausser der or. obl. ungewöhnlich. (Pp.) Spr. 51, 1, 3. Dieser No. ist überhaupt nicht so gar häufig. — ἐν αἰτία εἶχον, ἐμμέμοντο. (Sch.) zu 1, 35, 2. — τὸ πρότερον gehört zu ἀφεθῆναι. — καλῶς ληφθέντας, εὐκαιρῶς καὶ βεβαίως ἀποληφθέντας. (Sch.) — ἀφεθῆναι. Spr. 50, 6, 6. — νῦν ὅτι. Spr. 54, 17, 7. Das ὅτι heisst hier weil. — οἱ μὲν, οἱ Λακεδαιμόνιοι. (Sch.) — σφεῖς, οἱ Ἀργεῖοι. (Sch.)

προελθόντες εἰς τὸ ὀμαλὸν ἐστρατοπεδεύσαντο ὡς ἰόντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Τῇ δ' ὕστεραία οἱ τε Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ ξυνετάξαντο, ὡς⁶⁶ ἐμελλον μαχεῖσθαι, ἣν περιτύχωσιν· οἱ τε Μακεδαιμόνιοι ἀπὸ τοῦ ὕδατος πρὸς τὸ Ἡράκλειον πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον ἰόντες ὀρώσι δι' ὀλίγου τοὺς ἐναντίους ἐν τάξει τε ἤδη πάντας καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου προεληλυθότας. μάλιστα δὲ Μακεδαιμόνιοι, εἰς ὃ ἐμέμνηντο, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐξεπλάγησαν. διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως ἢ παρασκευῆς αὐτοῖς ἐγίγνετο, καὶ εὐθὺς ὑπὸ σπουδῆς καθίσταντο εἰς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, Ἀγιδος τοῦ βασιλέως ἕκαστα ἐξηγουμένου κατὰ τὸν νόμον. βασιλέως γὰρ ἄγοντος ὑπ' ἐκείνου πάντα ἄρχεται, καὶ τοῖς μὲν πολεμίοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκείνοι δὲ τοῖς πεντηκοντήρῳσιν, αὐθις δ' οὗτοι τοῖς ἐνωμοτάρχαις καὶ οὗτοι τῇ ἐνωμοτία. καὶ αἱ παραγγέλσεις, ἣν τι βούλωνται, κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι καὶ ταχεῖαι ἐπέρχονται· σχεδὸν γὰρ τι πᾶν πλην ὀλίγου τὸ στρατόπεδον τῶν Μακεδαιμονίων ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει. τότε δὲ κέρας μὲν εὐώνυμον Σκιριῶ-⁶⁷

C. 66. § 1. περιτύχωσιν, τοῖς Μακεδαιμονίοις. (Sch.) — ὀρώσι. Es wird wohl ὡς ὀρώσι zu lesen und vor μάλιστα nur ein Komma zu setzen sein, um die Rede angemessen zu machen. (Kr. Bruchst.) Gebilligt von Kampe p. 45. Denn μάλιστα δὲ mit einigen Hsn. genügt nicht und wäre ungebörig gestellt. Μακεδαιμόνιοι wiederholt ist eben nicht anstößig. — δι' ὀλίγου. zu 2, 89, 7. — εἰς ὃ ἐμέμνηντο, μετὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων μνήμην. (Sch.) Das εἰς ὃ für ἕως ist eig. Herodoteisch. Dial. Synt. 54, 16, 2. — ἐξεπλάγησαν. ἐξεφάνησαν zeigten sich nie in einem glänzenden Lichte Kampe eb. Doch dies kann ἐκφαίνεσθαι schlechtweg wohl nicht bezeichnen.

§ 2. διὰ βραχείας. Vorher vermisse ich den Gedanken: Hier aber zeigte sich die Vortrefflichkeit ihrer militärischen Verfassung. (Kr. Bruchst.) — παρασκευῆ, ἐφόπλις. (Sch.) — ὑπὸ σπουδῆς, σπουδῆ, κατὰ σπουδῆν, wie 3, 33, 3. 8, 107, 1. (Pp.) — κόσμον, σύνταξιν. (Sch.) — τὸν ἑαυτῶν die bei ihnen gewöhnliche. (Hl.) — ἕκαστα ἐξ. zu 3, 55, 2. — ὑπ'. ἀπ' Dobree, erklärend, wie auch Haase: Alles geht von ihm aus. Bei der Bedeutung regiert werden sagte man in der That wohl nur: πάντα ἄρχομαι. vgl. Xen. Ag. 2, 16, nicht πάντα ἄρχεται ὑπ' ἐμοῦ. Indess scheint doch der Begriff des Anfangens hier auch nicht recht an seiner Stelle und ich vermüthe daher ἄρχονται.

§ 3. πεντηκοντήρ auch Xen. An. 3, 4, 21, während Xen. sonst πεντηκοστήρ gebraucht. (Kr. Ind. ad Xen. An.) — παραγγέλσεις mündlich durch die Officiere (nicht durch Heroldsruf) mitgetheilte Befehle. Kr. zu Xen. An. 4, 1, 5. Unterschieden sind sie hier von allgemeinen Verfügungen, τὸ δέον § 2. — βούλωνται. δέονται? — κατὰ τὰ αὐτὰ in derselben Reihenfolge, vom Könige an die Polemarchen etc. (Ps.) — χωροῦσι. Eur. Iph. T. 1358: λόγοι ἐχώρουν. Her. 1, 122, 2: ἐντεῦθεν ἡ γαίης αὐτὴ κεχώρηκε. (Passows Lex.) — ταχεῖαι. Spr. 57, 5, 4. — ἐπέρχονται gehen hin durch die Truppentheile. — σχεδὸν τι. zu 3, 68, 3. — ὀλίγου eines geringen Theiles. Spr. 43, 4, 17. — τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου, ἡ ἐπιμέλεια τῶν γινομένων. (Sch.) vgl. zu 5, 102.

C. 67. § 1. κέρας εὐώνυμον als linker Flügel. (Pp.) Anders Diod.

ται αὐτοῖς καθίσταντο, αἰεὶ ταύτην τὴν τάξιν μόνοι Λακεδαιμονίων ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχοντες· παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ἐπὶ Θράκης Βρασιδέιοι ἰσχυροῦνται καὶ νεοδαμῶδεις μετ' αὐτῶν· ἔπειτ' ἤδη Λακεδαιμόνιοι αὐτοὶ ἐξῆς καθίστασαν τοὺς λόχους καὶ παρ' αὐτοὺς Ἀρκάδων Ἡραιῆς, μετὰ δὲ τούτους Μανάλιοι, καὶ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρα Τεγεᾶται καὶ Λακεδαιμονίων ὀλίγοι, τὸ ἔσχατον ἔχοντες, καὶ οἱ ἰππῆς αὐτῶν ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρα. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὕτως ἐτάξαντο· οἱ δ' ἐναντίοι [αὐτοῖς] δεξιὸν μὲν κέρας Μαντινῆς εἶχον, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων τὸ ἔργον ἐγίνετο, παρὰ δ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι Ἀρκάδων ἦσαν, ἔπειτα Ἀργείων οἱ χίλιοι λογάδες, οἷς ἡ πόλις ἐκ πολλοῦ ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσία παρεῖχεν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῶν οἱ ἄλλοι Ἀργεῖοι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, Κλεωναῖοι καὶ Ὀρνεᾶται, ἔπειτα Ἀθηναῖοι ἔσχατοι τὸ εὐώνυμον κέρας ἔχοντες καὶ ἰππῆς μετ' αὐτῶν οἱ οἰκεῖοι.

68 Τάξις μὲν ἦδε καὶ παρασκευὴ ἀμφοτέρων ἦν, τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων μεῖζον ἐγένετο. ἀριθμὸν δὲ γράψαι, ἢ καθ' ἑκάστους ἐκατέρων ἢ ξύμπαντας, οὐκ ἂν ἐδυνάμην ἀκριβῶς· τὸ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων πλῆθος διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτόν ἠγνοεῖτο, τῶν

15, 32 und Andere. — Σκιρῶνται, offenbar Fussvolk, nicht Reiter. (Abr.) — μόνοι Λ. allein unter den L. (Ps.) Obgleich ursprünglich Arkader, wurden sie doch jetzt (5, 33, 1) zu Lakonika gerechnet. (Clinton F. H. p. 403.) — ἐπὶ σφῶν αὐτῶν. Spr. 68, 40, 6. — αὐτοῖς. Wegen des Da. ist wohl nicht καθίσταντο zu denken, sondern ἦσαν zu ergänzen. zu 1, 48, 3. (Pp.) — οἱ ἐπὶ Θράκης die in Thrake gewesenen. Erwarten würde man οἱ ἀπὸ Θ., wie Haase p. 61 lesen will. vgl. 5, 34, 1. 35, 5. Allein der Ausdruck war den Truppen geblieben auch als er nicht mehr passte. vgl. zu 1, 89, 1.

§ 2. Τεγεᾶται. Ueber deren Ansprüche auf diesen Flügel Her. 9, 26. (Bl.)

§ 3. μὲν. zu 5, 48. — αὐτοῖς. Einen Da. hat Thuk. wohl nie so dem ἐναντίοι beigefügt. — Μαντινῆς. Spr. 57, 8. — ἔργον dürfte Glossem sein. vgl. 4, 28, 4. 5, 64, 3 u. zu 5, 57, 2 E. — παρὰ. Spr. 68, 36, 1. — ἦσαν dürfte zu streichen sein. zu 1, 48, 3. Dann ist παρὰ mit dem Ac. (sonst αὐτοῖς) minder anstössig, indem auch ἔστασαν vorschweben könnte. vgl. Xen. An. 1, 8, 5. — οἱ ξύμμαχοι Ἀρκάδων ihre Verbündeten aus Arkadien. (Pp.) Spr. 47, 9. vgl. 5, 37, 4 u. über die Sache 5, 81, 1. — οἱ χίλιοι λογάδες. vgl. 5, 72, 2. 73, 4 u. 5. Ein stehendes Heer in Miniatur, erlesen aus Jünglingen der reichern Classen, und daher später Handhabe der Aristokratie. vgl. Diod. 12, 80. Plut. Alk. 15, Paus. 2, 20, 1. Aristot. Pol. 5, 3, 5. (Arn.) — ἄσκησιν παρεῖχε, ἤσκει αὐτούς, ἢ, ὡς τινες, ἐξουσίαν παρεῖχε τοῦ ἄσκειν αὐτούς. (Sch.) Plut. Pel. 18: οἷς ἡ πόλις ἄσκησιν καὶ διαίταν ἐν τῇ Καδμείᾳ στρατοπεδουμένοις παρεῖχεν. vgl. Diod. 12, 75: ἀπολύσαντες αὐτοὺς καὶ τῆς ἄλλης λειτουργίας καὶ τροφῆς δημοσίας χορηγοῦντες προσέταξαν γυμνάζεσθαι συνεχεῖς μελέτας. (Sintenis zu Plut. Them. p. LXVIII.) — τῶν ἐς τὸν πόλεμον, τῶν πολεμικῶν. (Sch.)

C. 68. § 1. καθ' ἑκάστους ἐκατέρων nach den einzelnen Völkern beider Theile, von jeder besonders. — ἂν ἐδυνάμην, εἰ ἐπεχείρουν. Spr. 54, 3, 10. Auch ohne ἂν hätte er ἐδυνάμην, nicht δύναμαι gesagt. zu ξυνέγραψε 1, 1, 1. — διὰ — κρυπτόν, διὰ τὸ ἔθος εἶναι Λακε-

δ' αὐτὰ διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεῖα πλήθη ἠπιστεῖτο. ἐκ μὲντοι τοιοῦδε λογισμοῦ ἕξεστί τω σκοπεῖν τὸ Λακεδαιμονίων τότε παραγενόμενον πλήθος. λόχοι μὲν γὰρ ἐμάχοντο ἑπτὰ ἄνευ Σκιριτῶν, ὄντων ἑξακοσίων, ἐν δὲ ἐκάστῳ λόχῳ πεντηχοστίες ἦσαν τέσσαρες καὶ ἐν τῇ πεντηχοστίᾳ ἐνωμοτίαι τέσσαρες. τῆς τε ἐνωμοτίας ἐμάχοντο ἐν τῷ πρώτῳ ζυγῷ τέσσαρες· ἐπὶ δὲ βιάδος ἐτάξαντο μὲν οὐ πάντες ὁμοίως, ἀλλ' ὡς λοχαγὸς ἕκαστος ἐβούλετο, ἐπὶ πᾶν δὲ κατέστησαν ἐπὶ ὀκτώ. παρὰ δὲ ἅπαν πλὴν Σκιριτῶν τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες ἢ πρώτη τάξις ἦν.

Ἐπεὶ δὲ ξυνιέναι ἔμελλον ἤδη, ἐνταῦθα καὶ παραινέσεις καθ' ἑκά-69 στος ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατηγῶν τοιαῦδε ἐγίνοντο, Μαντινεῦσι μὲν ὅτι ὑπὲρ τε πατρίδος ἢ μάχῃ ἔσται καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα καὶ δουλείας, τὴν μὲν μὴ πειρασαμένους ἀφαιρεθῆναι, τῆς δὲ μὴ αὐθις πειραῶσθαι Ἀργείοις δέ, ὑπὲρ τῆς τε παλαιᾶς ἡγεμονίας καὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ποτὲ ἰσομοιρίας μὴ διὰ παντὸς στερισκομένους ἀνέχεσθαι καὶ ἄνδρας ἅμα ἐχθροὺς καὶ ἀστυγείτονας ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, καλὸν εἶναι μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων

δαιμονίους πάντα χρόνα πράττειν. (Sch.) — τῶν δ' αὐτὰ die Anzahl der andern Völkerschaften auf beiden Seiten. — ἀνθρώπειον. zu 1, 37, 3. — κομπῶδες. vgl. 6, 17, 4. Das seltene Wort kann Bl. nur aus Spätern nachweisen. — ἐς τὰ. Spr. 50, 9, 9. — πλήθη verdächtigt Kr. Bruchst. Denn nicht bloss auf die Massen erstreckt sich die Prahlerei. Vgl. jedoch 6, 17, 4. Nach 17, 4: Dann ist τὸ πλήθος aus dem Vorigen zu ergänzen.

§ 3 ζυγῶν Glied, vorzugsweise das erste: in der Front. vgl. Arr. Takt. p. 24. — βιάδος. Raphel. ad Arr. exp. 1, 2, 4. — ἐπὶ πᾶν. zu 2, 51, 1. — ἐπὶ ὀκτώ acht Mann hoch. Spr. 68, 40, 6. Dieselbe Tiefe Xen. An. 7, 1, 23. Hell. 3, 2, 16. — ἐβούλετο. Einige Willkür war gestattet, in sofern von den folgenden Gliedern der Enomotie einzelne vielleicht weniger als vier Mann enthalten konnten. — παρὰ ἅπαν die ganze Front hin. vgl. 4, 35, 2. — ἄνδρες. Spr. 60, 2, 3.

C. 69. § 1. ξυνιέναι, ἀλλήλοις τὰ στρατεύματα. (Sch.) zu 4, 94, 2. — ὅτι nicht weil, sondern dass, zu παραινέσεις Mahnungen gehörig, wie (neben dem Inf.) § 2. — ἀρχῆς, über ihre Bundesgenossen ὧν ἄρχουσιν 5, 47, 1. (Ds.) vgl. 5, 29, 1. — δουλεία Abhängigkeit von Sparta. zu 2, 63, 1. — τὴν μὲν, τὴν ἀρχὴν. (Sch.) — μὴ πειρασαμένους ἀφαιρεθῆναι, μὴ ἀφαιρεθῆναι πειρασαμένοις. (Sch.) Ueber den Ac. Spr. 52, 4, 6. „Zum Part. erg. τῆς ἀρχῆς.“ (Ps) Es gehört also μὴ bloss zu ἀφαιρεθῆναι, wobei es freilich eig. nach πειρασαμένοις stehen sollte. Spr. 67, 8, 4. vgl. Her. 4, 125, 2: ἐς τοὺς Ἀγαθύροους οὐκ ἐν ἀπέπαινας ἀπικνέοντο. Der Dativ steht in Bezug auf ein bei ἔσται zu denkendes αὐτοῖς. Ueber den Inf. hier u. ἀνέχεσθαι § 2 Spr. 61, 6, 9. vgl. zu 5, 101. 6, 69, 4.

§ 2. δέ, erg. παραινέσεις ἐγίνοντο ὅτι ἡ μάχῃ ἔσται. — ἡγεμονίας, unter den Pelopiden. Her. 7, 148 f. vgl. Diod. 12, 75. (Hk.) — ἰσομοιρία mit den Lakedämoniern, nach der Einwanderung der Herakliden und Dorier. Gleichen Einfluss, gleiches Ansehen erklären Arn. u. Bl. mit Bezug auf die Her. 1, 82 erwähnte Zeit. — διὰ παντός für immer. (Ps.) — ἀστυγείτονας. zu κατὰ τὸ ὅμορον 6, 88, 1. — τοῖς δὲ Ἀ., παραινέσεις

ἀγωνιζομένους μηδενὸς λείπεσθαι, καὶ ὅτι ἐν Πελοποννήσῳ Λακεδαιμονίους νικήσαντες τὴν τε ἀρχὴν βεβαιωτέραν καὶ μείζω ἔξουσιν, καὶ οὐ μὴ ποτέ τις αὐτοῖς ἄλλος ἐς τὴν γῆν ἔλθῃ. τοῖς μὲν Ἀργείοις καὶ ξυμμαχοῖς τοιαῦτα παρηγέθη, Λακεδαιμόνιοι δὲ καθ' ἑκάστους τε καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων ἐν σφίσι αὐτοῖς ὧν ἠπίσταντο τὴν παρακέλευσιν τῆς μνήμης ἀγαθοῖς οὖσιν ἐποιοῦντο, εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσαν ἢ λόγων δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθεῖσαν 70 παραίνεσιν. καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν, Ἀργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες, Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως καὶ ὑπὸ ἀλλητῶν πολλῶν νόμῳ ἐγκαθεστῶτων, οὐ τοῦ θείου χάριν, ἀλλ' ἵνα ὁμαλῶς μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοντες προέλθοιεν καὶ μὴ διασπασθεῖν αὐτοῖς ἡ τάξις, ὅπερ φιλεῖ τὰ μεγάλα στρατόπεδα ἐν ταῖς προσόδοις ποιεῖν.

ἐγίνοντο. vgl. zu ὅτι § 1. — λείπεσθαι. zu 1, 10, 4. — οὐ μὴ ἔλθῃ. Spr. 53, 7, 6. Der Satz ist wie ein frei stehender ausgedrückt, für den ὅτι nur als Anführungszeichen gilt.

§ 3. Λακεδαιμόνιοι δέ. Kr. Bruchst. vermisst καὶ οἱ ξύμμαχοι, ohne welches auch der Gegensatz καθ' ἑκάστους τε καὶ ἐν σφίσι αὐτοῖς keine rechte Beziehung hat. Doch ist hier und im Folgenden wohl noch Mehreres gefälscht. Kampe z. fünften B. S. 49 f. schlägt. Besseres wünschend, einstweilen vor: δὲ καθ' ἑκάστους τε τῶν ξυμμαχῶν καὶ ἐν σφίσι αὐτοῖς τῶν πολεμικῶν νόμων ὧν ἠπίσταντο. Vielleicht ist τε καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων nach βραδέως 5, 70, 1 zu versetzen. — νόμων. νόμους πολεμικοὺς λέγει τὰ ἄσματα ἀπερ ἦσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι μέλλοντες μάχεσθαι ἦν δὲ προτροπικά. (Sch.) Aber doch nur zum Angriffe, von dem erst C. 70 gesprochen wird. Auch wäre zu Reden Musik ein schlechtgewähltes Accompagnement. Es wird also der Sinn sein: mit, nach den kriegerischen Bräuchen eines jeden Volkes. — ἐν σφίσι — ἐποιοῦντο. Man construiren: ἐν σφίσι αὐτοῖς, ἀγαθοῖς οὖσιν, ἐποιοῦντο τὴν παρακέλευσιν τῆς μνήμης (d. h. τοῦ μεμνησθαι) ἐκείνων ὧν ἠπίσταντο (d. h. τῆς μελέτης αὐτῶν). (Hk. Dobree u. Pp.) Ueber ἐν σφίσι αὐτοῖς zu 4, 25, 6. Ich zweifele ob die Stelle unverfälscht ist. Vielleicht schrieb Thuk. ἀγαθοῖς ἀγαθῆν οὔσαν, wobei παρακέλευσιν auch zu ἐποιοῦντο zu denken: von dem wovon sie wussten, dass die Ermahnung zur Erinnerung daran (vgl. 8, 76, 2 u. zu 4, 59, 3), dessen eingedenk zu sein, Tapferen dienlich sei, machten sie dieselbe, sprachen sie aus. (Kr. Bruchst.) Kampe eb. will ὡς ἀγαθοῖς ἰκανὴν οὔσαν. Genügen möchte ἀρχοῦσαν. — εἰδότες. Den Gedanken erläutert Xen. Cyr. 3, 3, 50 ff. (Kr. z. Dion. p. 4.) — ἐκ πολλοῦ. Spr. 43, 4, 8. — δι' ὀλίγου. zu 4, 95, 1.

C. 70. ξύνοδος. zu 6, 69, 3. — ἐντόνως, ἰσχυρῶς. (Sch.) Xen. Hell. 2, 4, 23: ἐντόνως ἔλεγον. — ὀργῇ. zu 7, 68, 1. — χωροῦντες. Spr. 56, 9, 4. — ὑπό. Spr. 68, 43, 1. Xen. Hell. 2, 2, 23: τὰ τεῖχη κατέσκαπτον ὑπ' ἀλλητρίδων. „Die ἀλληται waren eine Kaste nach Her. 6, 60.“ (Arn.) — νόμῳ. νόμον die besten Hsn., ὁμοῦ einige; νόμου wohl durch die falsche Erklärung von νόμων 5, 69, 3 veranlasst; νόμῳ ist zu ἐγκαθεστῶτων nicht wohl entbehrlich. — τοῦ θείου χάριν des religiösen Cultus halber. (Ps.) vgl. Gell. 1, 11, 1: non ex aliquo ritu religionum neque rei divinae gratia. (Hudson.) — ὁμαλῶς, ἡρεμαίως. (Sch.) gleichmässig, im Gleichschritt? und die gerade Linie erhaltend. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 14. — μετὰ ῥυθμοῦ. ἐν ῥυθμῷ Xen. An. 5, 4, 14. πρὸς ῥυθμόν Diod. 5, 34. — προσόδοις Anrücken zum Kampfe. Kr. Her. 7, 212. — ποιεῖν thun, leiden. vgl. 5, 71, 1. u. Ar. Plut. 1204: καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτῶν τὰναντία αὐταὶ ποιοῦσιν. (Dr.)

Ξυνόντων δ' ἔτι Ἄγις ὁ βασιλεὺς τοιόνδε ἐβουλεύσατο δοῦσαι.⁷¹
 τὰ στρατόπεδα ποιῆ μὲν καὶ ἅπαντα τοῦτο· ἐπὶ τὰ δεξιὰ κέρατα αὐ-
 τῶν ἐν ταῖς ξυνόδοις μᾶλλον ἐξωθεῖται, καὶ περιέσχουσι κατὰ τὸ τῶν
 ἐναντίων εὐώνυμον ἀμφοτέρω τῶ δεξιῶ, διὰ τὸ φοβούμενους προστέλ-
 λειν τὰ γυμνά ἕκαστον ὡς μάλιστα τῇ τοῦ ἐν δεξιῶ παρατεταγμένον
 ἀσπίδι καὶ νομίζειν τὴν πυκνότητα τῆς ξυγκλήσεως εὐσκεπαστότατον
 εἶναι· καὶ ἡγεῖται μὲν τῆς αἰτίας ταύτης ὁ πρωτοστάτης τοῦ δεξιῶ²
 κέρως, προθυμούμενος ἐξαλλάττειν αἰετῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύ-
 μνωσιν, ἔπονται δὲ διὰ τὸν αὐτὸν φόβον καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ τότε περι-
 έσχον μὲν οἱ Μαντινῆς πολὺ τῶ κέρω τῶν Σκιριτῶν, ἔτι δὲ πλέον οἱ
 Λακεδαιμόνιοι καὶ Τεγεᾶται τῶν Ἀθηναίων, ὅσω μείζον τὸ στρατεύμα
 εἶχον. δείσας δὲ Ἄγις μὴ σφῶν κυκλωθῆ τὸ εὐώνυμον καὶ νομίσας³
 ἄγαν περιέχειν τοὺς Μαντινέας τοῖς μὲν Σκιρίταις καὶ Βρουσιδαίοις
 ἐσήμηγεν ἐπέξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν ἐξιῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν, ἐς δὲ
 τὸ διάκενον τοῦτο παρήγγελλεν ἀπὸ τοῦ δεξιῶ κέρως δύο λόχους τῶν

C. 71. § 1. τοιόνδε. zu 4, 67, 2. — ἐβουλεύσατο. zu 2, 74, 1. —
 ποιῆ μὲν. Es entspricht καὶ τότε § 2. (Ba.) zu 5, 1, 1. — τοῦτο. Spr. 51,
 7, 3. vgl. 6, 92, 4. — κέρατα. Thuk. sagt sonst nur κέρως. κέρα, κέρα. (Pr.
 Var. zu 7, 6.) Spr. 18, 9, 1. Vielleicht zu streichen. — αὐτῶν für αὐτῶν
 Ba. Spr. 47, 9, 18 u. 50, 9, 8 vgl. zu 4, 43, 3. — περιέσχουσι reichen
 hinaus. (Hl.) vgl. § 2. 3 u. zu 3, 107, 3. — ἐξωθεῖται drängen sich
 fort, steht zu ποιῆ epexegetisch. Spr. 59, 1, 5. — προστέλλειν vor-
 schieben, nach der Rechten hin. Andre wollen προσστέλλειν. Kampe eb.
 verlangt υποστέλλειν. Doch „vgl. Dion C. 40, 23: ταῖς τῶν παραστατῶν ἀσπί-
 τας γυμνώσεις σφῶν προστέλλειν.“ (Pr.) — τὰ γυμνά. zu 3, 23, 4. — ξυγ-
 κλήσεως des Schliessens an den Nebenmann rechts. Ael. Takt. 11: τε-
 ταγμένος ὁ ἀνὴρ κατέχει πῆχεις τέσσαρας, πεπυκνωμένος δὲ κατέχει πῆχεις δύο,
 συνησπικῶς δὲ κατέχει πῆχυν. ὁ δὲ συνασπισμὸς γίνεται πρὸς τὸ τὴν πολεμίων
 ἔφοδον πετραγμένως υποσῆναι. vgl. Arr. Tak. p. 32 s. — εὐσκεπαστότερον?
 So las vielleicht der Sch., hinzufügend: ἤπερ τὸ διεισάναί ἀπ' ἀλλήλων. Das
 Wort wird noch aus Dion C. 49, 30 angeführt. Ueber das Neu. Spr. 43, 4, 13.

§ 2. ἡγεῖται τῆς αἰτίας ταύτης der erste Veranlasser dazu
 ist. — πρωτοστάτης Flügelmann. (Hl.) Poll. 1, 127. (Hudson.) Sonst
 der vorderste einer Reihe. Arr. Takt. p. 20. — ἐξαλλάττειν — γύμνωσιν,
 μὴ κατὰ δόρον τοῦ ἐναντίου ἔχειν τὰ γυμνά τοῦ σώματος. (Sch.) Seine Blösse,
 die rechte Seite, den Feinden zu entziehen. vgl. Herm. zu Eur. Phö.
 1415. Mit τῆ haben das Wort alle Hsn. mit σσ Hk. u. A. Γύμνωσις wird noch
 aus Spätern angeführt. — καὶ τότε und so auch damals. vgl. 7, 29, 4
 u. zu 4, 67, 5. — περιέσχον τῶν Σ. überflügelten die S. vgl. § 1 u. 3.
 3, 108, 1. 5, 73, 1. 8, 104, 3. Ueber den Ge. vgl. Spr. 47, 19. Doch findet
 sich περιέχειν selbst mit dem Ge. so vielleicht sonst nirgends. — τῶ κέρω
 mit ihrem Flügel. zu 3, 108, 1.

§ 3. σφῶν. zu 3, 111, 2. — ἐπέξαγαγόντας ἐπ — gegen die Feinde
 (Ba.), die Mantineer, ἐξ — aus ihrer dormaligen Stellung. vgl. 2, 21, 3. „7,
 52, 2. ἐπέξαγωγή τοῦ κέρως 8, 105, 3.“ (Hk.) 8, 104, 3. (Bl.) — ἐξιῶσαι,
 τὸ εὐώνυμον. Pr. nimmt es intransitiv, wie 6, 87, 5. Ueber den Inf. bei ση-
 μαινεῖν Kr. z. Her. 5, 35, 1. 6, 78. — τὸ διάκενον, τὸ ἐν μέσῳ κενόν. (Sch.)
 vgl. 5, 72, 2 u. 4, 135, 1. — λόχους hängt von ἔχουσι ab. (Kr. z. Dion. p.

πολεμάρχων Ἴππονοΐδα καὶ Ἀριστοκλεῖ ἔχουσι παρελθεῖν καὶ ἐσβαλόν-
 τας πληρῶσαι, νομίζων τῷ θ' ἑαυτῶν δεξιῷ ἔτι περιουσίαν ἔσσεσθαι
 72 καὶ τὸ κατὰ τοὺς Μαντινέας βεβαιότερον τετάξεσθαι. ξυνέβη οὖν
 αὐτῷ, ἅτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ καὶ ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι, τὸν τε
 Ἀριστοκλέα καὶ τὸν Ἴππονοΐδαν μὴ θελῆσαι παρελθεῖν, ἀλλὰ καὶ διὰ
 τοῦτο τὸ αἰτίαμα ὕστερον φεύγειν ἐκ Σπάρτης, δόξαντας μαλακισθῆ-
 ναι, καὶ τοὺς πολεμίους φθάσαι τῇ προσμίξει, καὶ κελεύσαντος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς Σκιρίτας ὡς οὐ παρηλθόν οἱ λόχοι, πάλιν αὖ σφίσι προσμί-
 2 ξαι μὴ δυνηθῆναι ἔτι μηδὲ τούτους ξυγκλῆσαι. ἀλλὰ μάλιστα δὴ
 κατὰ πάντα τῇ ἐμπειρίᾳ Λακεδαιμόνιοι ἐλασσωθέντες τότε τῇ ἀνδρίᾳ
 ἔδειξαν οὐχ ἦσσαν περιγενόμενοι. ἐπειδὴ γὰρ ἐν χειρὶν ἐγύγνοντο τοῖς
 ἐναντίοις, τὸ μὲν τῶν Μαντινέων δεξιὸν τρέπει αὐτῶν τοὺς Σκιρίτας
 καὶ τοὺς Βρασιδεῖους, καὶ ἐσπεσόντες οἱ Μαντινῆς καὶ οἱ Ξύμμαχοι
 αὐτῶν καὶ τῶν Ἀργείων οἱ χίλιοι λογάδες κατὰ τὸ διάκενον καὶ οὐ
 ξυγκλησθὲν τοὺς Λακεδαιμονίους διέφθειρον καὶ κνκλωσάμενοι ἔτρεψαν

290 u. Stud. 2 S. 157.) zu 3. 26, 1. — τῶν πολεμάρχων hängt von den Eigennamen ab. Spr. 47, 9, 1. — ἐσβαλόντας eingerückt. — πληρῶσαι, τὸ διάκενον πληροῦν. (Sch.) — ἑαυτῶν. Spr. 58, 4, 3. — βεβαιότερον τετάξεσθαι, ἐν ἀσφαλείᾳ ἔσσεσθαι, ὡς ἂν μὴ δυνάμενον κνκλωθῆναι. (Sch.)

C. 72. § 1. ἐξ ὀλίγου. zn 2, 41, 3. — ἀλλὰ — μαλακισθῆναι, eine beiläufig erwähnte Thatsache aus späterer Zeit, dem Gedanken nach parenthetisch, der Construction nach an ξυνέβη (ohne αὐτῷ, „wie 1, 95, 3.“ Arn.) angefügt. (Ba.) Die Insubordination mochte als eine Art Feigheit (μαλακισθῆναι) erscheinen. Ein ähnlicher Ungehorsam Her. 9, 53 ff. — φθάσαι τῇ προσμίξει ist eine mir nicht bekannte Construction. Vielleicht ist τῇ προσμίξει, ein bei Frühern wohl sonst nicht vorkommendes Wort, als Glossem zu streichen. — αὐτοῦ, τοῦ Ἄγιδος. (Sch.) — ἐπὶ streicht Kampe S. 47, ein Komma nach προσμίξει setzend, womit er τοὺς Σκιρίτας als Subjectsaccusativ, von ξυνέβη abhängig, verbindet. — ἐπὶ τοὺς Σκιρίτας kann der Stellung nach nicht füglich anders als mit κελεύσαντος verbunden werden (Spr. 62, 3, 2): und als die beiden Lochen, nachdem er sie an die Stelle der Skiriten beordert hatte, nicht hinkamen, geschah es dass sie wiederum zu ihnen, denen um den Agis (Spr. 58, 4, 3), zu stoßen nicht mehr vermochten und diese nicht zusammenschlossen. Anders Pp., der nach αὐτοῦ mit Ba. und vor μὴ interpungirt: und als er, da jene Lochen nicht zu den Skiriten kamen, diesen, den Skiriten, befahl wieder an sie, die um den Agis, heranzurücken, geschah es dass auch diese nicht wieder sich anschliesse n und die Schlachtlinie ausfüllen konnten. — τούτους, die Skiriten. (Pp.) — ξυγκλῆσαι intransitiv, wiewohl etwas verschieden, auch 4, 35, 1. (Pp.)

§ 2. τῇ ἐμπειρίᾳ an Erfahrung, weil sie πανδημεῖ zugleich mit den Heloten ausgezogen waren 5, 64, 1. Brasidas wenigstens vor der Schlacht bei Amphipolis auf seine Truppen nicht besonders gerechnet hatte 5, 8, 1, während die Feinde erlesene Truppen besaßen. Vgl. 3, 67, 3. (Hk.) Unzureichend; ich vermuthe ἀπορία. (Kr. Bruchst.) Dies billigt Kampe S. 47. — ἔδειξαν περιγενόμενοι. Spr. 56, 7, 5. Kampe will, wie Pp., ἂν nach ἦσσαν einschieben. Man denke: sie zeigten durch den Erfolg etc. — ἐν χειρὶν. zu 4, 43, 2. — αὐτῶν τοὺς Σ. zu 4, 126, 3. — οἱ χ. λογάδες 5, 67, 3.

καὶ ἔξέωσαν ἐς τὰς ἀμάξας καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐπιτεταγμένων ἀπέκτεινάν τινας. καὶ ταύτῃ μὲν ἤσσωντο οἱ Ἀλακεδαιμόνιοι· τῷ³ δ' ἄλλῳ στρατοπέδῳ, καὶ μάλιστα τῷ μέσῳ, ἠπερ ὁ βασιλεὺς Ἄγις ἦν καὶ περὶ αὐτὸν οἱ τριακόσιοι οἱ ἰππῆς καλούμενοι, προσπεσόντες τῶν [τε] Ἀργείων τοῖς πρεσβυτέροις καὶ πέντε λόχοις ὠνομασμένοις καὶ Κλεωναίοις καὶ Ὀρνεάταις καὶ Ἀθηναίων τοῖς παρτεταγμένοις ἔτρεψαν οὐδὲ ἐς χεῖρας τοὺς πολλοὺς ὑπομείναντας, ἀλλ' ὡς ἐπήεσαν οἱ Ἀλακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ἐνδόντας καὶ ἔστιν οὖς καὶ καταπατηθέντας τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν. ὡς δὲ ταύτῃ ἐνεδεδώκει τὸ τῶν Ἀρ-73 γείων καὶ ξυμμάχων στρατεύμα, παρερρήγγυντο ἤδη ἅμα καὶ ἐφ' ἐκάτερα, καὶ ἅμα τὸ δεξιὸν τῶν Ἀλακεδαιμονίων καὶ Τεγεατῶν ἐκκυλοῦτο τῷ περιέχοντι σφῶν τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς κίνδυνος περιεστῆκει, τῇ μὲν κυκλουμένους τῇ δὲ ἤδη ἠσσημένους. καὶ² μάλιστ' ἂν τοῦ στρατεύματος ἐταλαιπώρησαν, εἰ μὴ οἱ ἰππῆς παρόντες αὐτοῖς ὠφέλιμοι ἦσαν. καὶ ξυνέβη τὸν Ἄγιν, ὡς ἦσθετο τὸ εὐώνυμον σφῶν ποιοῦν τὸ κατὰ τοὺς Μαντινέας καὶ τῶν Ἀργείων τοὺς χιλίους, παραγγεῖλαι παντὶ τῷ στρατεύματι χωρῆσαι ἐπὶ τὸ νικώμενον. καὶ γενομένου τούτου οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς παρῆλθε

§ 3. ἰππῆς. οἱ ἰππῆς Kr. Bruchst. Spr. 50, 42, 3. Gebilligt von Pp. — καλούμενοι. Denn sie waren nur Ritter, nicht beritten nach Strabo 10 p. 481. (Larcher.) vgl. Hermann Die gr. Staatsalterth. § 29. (Pp.) — πέντε. τοῖς πέντε? — πέντε λόχοις. Sonst Πεντελόχοις, auch der Sch., wofür ὠνομασμένοις zu sprechen scheint. Bekannt ist von ihnen sonst nichts. — οὐδέ. zu 3, 57, 1. — ἐς für εἰς Hk. — ἐς χεῖρας ὑπομένειν zum Handgemenge abwarten; ὑπομένειν ὥστε ἐς χεῖρας δέχεσθαι wäre das Gewöhnliche. vgl. die Lex. unter χεῖρ. — τοὺς πολλούς. zu 3, 32, 1. — καταπατηθέντας — zertreten über der gar zu grossen Eilfertigkeit vom Feinde nicht erreicht zu werden. (Hl.) Für τοῦ jedoch will Arn. wohl richtig τῷ. — ἐγκατάληψις ist sehr selten.

C. 73. § 1. καὶ ξυμ. καὶ τῶν ξυμ.? nach dem, wie mich dünkt, constanten usus des Thuk. (Kampe p. 48.) — ἤδη — ἐκάτερα. ἤδη οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ θάτερα oder ἤδη ἅμα καὶ οἱ Ἀθηναῖοι Kampe eb. — παρερρήγγυντο ἐφ' ἐκάτερα an beiden Seiten wurden sie (die übrige Schlachtlinie) durch Absprengen von der Hauptlinie entblösst, es entstand eine Lücke, sowohl bei den χιλίοις § 2. vgl. 5, 67, 3 als bei den Athenern. Arr. An. 1, 16, 1: ὡς τὸ μέσον ἐνεδεδώκει αὐτοῖς, παρερρήγγυντο δὴ καὶ τὰ ἐφ' ἐκάτερα τῆς ἵππου. vgl. eb. 2, 10, 4. 11, 1. Plut. Brut. 42: εἰς τὰ γυμνὰ καὶ παραρρηγγύμενα τῆς ἐναντίας γάλαγγος, ἣ τὸ δεξιὸν ἀπασπιάθη πρὸς τὴν δίωξιν, ὡσάμενοι. Dion. Arch. 3, 24: τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ῥωμαίων ἐπιλωμένον τῆς συμμαχίας παρερρήγγυντό τε καὶ σφόδρα ἐπόνει. vgl. eb. 9, 11. — ἤδη. δὴ ohne ἅμα Arr. An. 1, 16, 1 in der Reminiscenz; wohl beides richtig. Das ἅμα ist wohl ein Glossem zu καί. — καὶ ἐφ' ἐκάτερα. καὶ τὰ ἐφ' ἐκάτερα? wie bei Arrian; doch nicht nothwendig. Das καί wie bei ἀμφοτέρως 6, 80, 1. vgl. zu 4, 96, 4. — σφῶν auf das collective τὸ δεξιὸν bezogen: mit dem überflügelnden Theile von sich. Spr. 58, 4, 1. — περιεστῆκει. zu 3, 54, 3 u. 4, 34, 3.

§ 2. σφῶν. zu 3, 114, 2. — ἐπί, zur Hülfe. zu 5, 4, 5.

καὶ ἐξέκλινεν ἀπὸ σφῶν τὸ στράτευμα, καθ' ἥσυχίαν ἐσώθησαν καὶ ἑτῶν Ἀργείων μετ' αὐτῶν τὸ ἥσσηθέν· οἱ δὲ Μαρτινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι καὶ τῶν Ἀργείων οἱ λογάδες οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον, ἀλλ' ὀρῶντες τοὺς τε σφετέρους νενικημένους καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπιφερομένους ἐς φυγὴν ἐτρέποντο. καὶ τῶν μὲν Μαρτινέων καὶ πλείους διεφθάρησαν, τῶν δὲ Ἀργείων λογάδων τὸ πολὺ ἐσώθη. ἡ μὲντοι φυγὴ καὶ ἀποχώρησις οὐ βίαιος οὐδὲ μαζοῦ ἦν· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι μέγροι μὲν τοῦ τρέψαι χρονίους τὰς μάχας καὶ βεβαίους τῷ μένειν ποιοῦνται, τρέψαντες δὲ βραχείας καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ τὰς διώξεις.

74 Καὶ ἡ μὲν μάχη τοιαύτη καὶ ὅτι ἐγγύτατα τούτων ἐγένετο πλείστου δὴ χρόνου μεγίστη δὴ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων ξυνελθούσα. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι προθέμενοι τῶν πολεμίων νεκρῶν τὰ ὄπλα τροπαῖον εὐθὺς ἵστασαν καὶ τοὺς νεκροὺς ἐσκύλευον καὶ τοὺς αὐτῶν ἀνείλοντο καὶ ἀπήγαγον ἐς Τεγέαν, οὐπερ ἐτάφησαν, καὶ τοὺς τῶν πολεμίων ὑποσπόνδους ἀπέδωσαν. ἀπέθανον δὲ Ἀργείων μὲν καὶ Ὀρεατῶν καὶ Κλεωναίων ἑπτακόσιοι, Μαρτινέων δὲ διακόσιοι, καὶ Ἀθηναίων ξὺν Αἰγινήταις διακόσιοι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφό-

§ 3. σφῶν. zu 1, 30, 3. — καὶ τῶν. καὶ Ἀρχάδες καὶ τῶν?

§ 5. καὶ πλείους. οἱ πλείους einige schlechte Hsn. zu 3, 11, 1. 4, 10, 2. — τὸ πολὺ. zu 4, 113, 1. — βίαιος. zu 2, 33, 3. — χρονίους. zu 1. 12, 1. — τῷ μένειν durch Standhalten. — ἐπὶ πολὺ. Plut. Pel. 17: ἐγένετο οὐκ ἐπὶ πολὺν τόπον ἢ διώξεις.

C. 74. § 1. καὶ ὅτι. ἢ ὅτι, wie 7, 86, 4, vermuthet Dr. dort. — ἐγγύτατα. Spr. 62, 2, 4. — πλείστου δὴ für πλείστου δὲ die besten Hsn.; das folgende δὴ verdächtigt dabei Bekker; ich möchte das erste streichen. — χρόνου. Spr. 47, 2, 2. — ὑπὸ. ἀπό Kr. Bruchst. — ξυνελθούσα dem Ausdrucke nach auf μάχη, dem Begriffe nach auf die Truppen bezogen. (Ds.) Arn. u. Bl. vergleichen τῆς μάχης συνεστειώσης Her. 1, 74, 1. — τῶν νεκρῶν lässt Haase p. 7 s. von προ — abhängen, unter τὰ ὄπλα die der Lakedämonier denkend; mir nicht wahrscheinlich. Denn an einen erneuerten Angriff der Feinde war kaum zu denken. Auch kann προθέσθαι τινός τι nur gesagt werden wenn unmittelbarer Schutz beabsichtigt wird, wie πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι Eur. Iph. T. 1218. Wo ein blosses Hinstellen zu eventuellem Gebrauch bezeichnet würde, müsste gesagt werden wie Her. 9, 52: ἔθεντο πρὸ τοῦ ἰοῦν τὰ ὄπλα. Anstössig wäre mir auch die Stellung. Ausstellung der erbeuteten Waffen war sehr natürlich, wenn auch sonst wo nichts davon erwähnt wird. — ἵστασαν so 6, 70, 3. (Pp.) ἵστατο Xen. Hell. 7, 5, 13. In der Regel τροπαῖον ἔστησαν oder ἔστησαντο, da man meist nicht eben die Verriichtung der Sache bezeichnen mag. — ἐσκύλευον. Das vorhergegangene Sammeln der feindlichen Waffen war eig. kein σκυλεύειν; dazu rechnete man nur was Einzelnen als Beute zufiel. Her. 9, 80, 1: ἀπὸ τῶν κειμένων νεκρῶν ἐσκύλευον ψελλία τε καὶ στρεπτοὺς καὶ τοὺς ἀκινάκας, ἕοντας χρυσέους, ἐπεὶ ἐσθιτός γε ποικίλης λόγος ἐγένετο οὐδὲ εἰς. Verboten war es den Lakedämoniern während der Schlacht. Herm. Alt. § 30 A. 1.

§ 2. Αἰγινήταις, attischen Ansiedlern 2, 27, 1. 7, 57, 2. (Arn.) vgl. Böckh Staatshaush. I S. 562 f. — ἀμφοτέρω 5, 61, 1. Androt. b. Schol. zu

τεροι. Λακεδαιμονίων δὲ οἱ μὲν ξύμμαχοι οὐκ ἐταλαιπώρησαν ὥστε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι· αὐτῶν δὲ χαλεπὸν μὲν ἦν τὴν ἀλήθειαν πυθέσθαι, ἐλέγοντο δὲ περὶ τριακοσίους ἀποθανεῖν.

Τῆς δὲ μάχης μελλούσης ἐσεσθαι καὶ Πλειστοάναξ ὁ ἕτερος βα-75 σιλεύς ἔχων τοὺς τε πρεσβυτέρους καὶ νεωτέρους ἐβοήθησεν, καὶ μέγρι μὲν Τεγέας ἀφίκετο, πυθόμενος δὲ τὴν νίκην ἀπεχώρησεν. καὶ τοὺς ἀπὸ Κορίνθου καὶ ἔξω Ἰσθμοῦ ξυμμάχους ἀπέστρεψαν πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ αὐτοὶ ἀναχωρήσαντες καὶ τοὺς ξυμμάχους ἀφέντες, 2 Κάρνεια γὰρ αὐτοῖς ἐτύγγανον ὄντα, τὴν ἑορτὴν ἤγον. καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐπιφερομένην αἰτίαν ἔς τε μαλακίαν διὰ τὴν ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορὰν καὶ ἔς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτήτα ἐνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο, τύχη μὲν, ὡς ἐδόκουν, κακιζόμενοι, γνώμη δὲ οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες.

Τῇ δὲ προτέρῃ ἡμέρᾳ ξυνέβη τῆς μάχης ταύτης καὶ τοὺς Ἐπι-3 δαυρίους πανδημεὶ ἐσβαλεῖν ἔς τὴν Ἀργείαν ὡς ἐρῆμον οὔσαν καὶ τοὺς ὑπολοίπους φύλακας τῶν Ἀργείων ἐξελεθόντων διαφθεῖραι πολλούς. καὶ Ἠλείων τρισχιλίων ὀπλιτῶν βοηθησάντων Μαρτινεῦσιν ὄ-4 στερον τῆς μάχης καὶ Ἀθηναίων χιλίων πρὸς τοῖς προτέροις, ἐστρά-

Ar. Vö. 13. (Kr. z. Dion. p. 318.) — οὐκ ἐταλαιπώρησαν, οὐ κακῶς ἔσχον ἐν τῷ πολέμῳ. (Sch.) Der Ausdruck hier befremdender als 5, 73, 2. — καὶ ἀξ. τι eine auch (nur), eben der Rede werthe Anzahl. zu 4, 48, 5. vgl. 2, 54, 4. (Arn.) vgl. Her. 2, 85. — ἀπογενέσθαι. zu 2, 34, 1. — αὐτῶν sollte der betonten Stellung nach nur von περὶ τριακοσίους abhängen, ist aber in unbe- tonter Bedeutung auch bei πυθέσθαι zu denken: von ihnen selbst, von denen die Wahrheit zu erfahren etc. — περὶ. Spr. 60, 8, 1.

C. 75. § 1. ὁ ἕτερος. Nach dem Gesetze Her. 5, 75, 2 musste einer der Könige daheim bleiben. (Hudson.) vgl. Xen. Hell 5, 3, 10. — τοὺς τε πρεσβυτέρους καὶ νεωτέρους, die Agis 5, 64, 2 zurückgeschickt hatte. (Ds.) Ueber τέ zu 1, 7, 2. — τοὺς ξυμμάχους 5, 64, 3. (Ds.) — ἀπέστρεψαν für ἀπέτρεψαν die meisten Hsn. vgl. 4, 97, 2. (Dr.)

§ 2. ἐτύγγανον. zu 1, 58, 1. — ἤγον, ἐώραζον. (Sch.) vgl. § 4. 4, 5, 1. 5, 76, 1. 82, 3. — ἔς in Bezug auf. vgl. 3, 88, 1. (Dr.) Spr. 68, 21, 8. — τῇ νήσῳ, Sphakteria. zu 5, 15, 1. — ἄλλην. Spr. 50, 4, 11. — βρα-δυτήτα. vgl. 1, 71, 3. (Hk.) — ὡς ἐδόκουν. Spr. 55, 4, 3. — τούτῳ. Spr. 61, 7, 1. — κακιζέσθαι scheint Thuk. nur für geschmäht werden ge- braucht zu haben, wie 1, 105, 5. 2, 21, 3. (Pp.) Das ist hier doch wenig passend. Auch aus Platon weist Ast neben zwei Stellen mit dieser Bedeu- tung von der andern (sieh schlecht beweisen) nur eine nach, Menex. 247, c. — οἱ αὐτοί, wie in früheren Zeiten.

§ 3. προτέρῃ für προτεραιῆς die besten Hsn. So Ho. II. 9, 5. Od. π, 50. Aristot. Polit. 5, 10, 2. Poll. 1, 65. (St.) Mehr bei Herbst S. 36 f. vgl. Herm. Vig. 61. — τῆς μάχης. Spr. 47, 27, 9. vgl. Her. 5, 56 u. Kr. zu Xen. An. 6, 2, 9. — ἐρῆμον, τοῦ στρατεύματος. (Sch.) — ἐξελεθόντων αὐτῶν διαφθεῖραι eine Anzahl zum Theil guter Hsn.; τῶν Ἀργείων ist dann mit φύλακας zu verbinden, während es bei der aufgenommenen La. Subject des abs. Ge. ist. Gemeint ist der Abzug nach Mantinea. Doch vermuth' ich ἐξε-λεθόντες. vgl. zu 6, 7, 2. — πολλούς. τοὺς πολλούς möchte man mit Dobree

τευσαν ἅπαντες οἱ ξύμμαχοι οὗτοι εὐθὺς ἐπὶ Λακεδαιμονίᾳ, εὗς οὐ μὲν
 κεδαιμόνιοι Κάρνεια ἤγον, καὶ διελόμενοι τὴν πόλιν περιτείχιζον. καὶ
 οἱ μὲν ἄλλοι ἐξεπαύσαντο, Ἀθηναῖοι δέ, ὥσπερ προσετάχθησαν, τὴν
 ἄκραν τὸ Ἡραῖον εὐθὺς ἐξειοργάσαντο. καὶ ἐν τούτῳ ξυγκαταλιπόντες
 ἅπαντες τῷ τειχίσματι φρουρὰν ἀνεχώρησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι. καὶ
 τὸ θέρους ἐτελεύτα.

76 Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου χειμῶνος ἀρχομένου εὐθὺς οἱ Λακεδαιμό-
 νιοι, [ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἤγαγον,] ἐξεστράτευσαν, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Τε-
 γέαν λόγους προὔπεμπον ἐς τὸ Ἄργος ξυμβατηρίους. ἦσαν δὲ αὐτοῖς
 πρότερόν τε ἄνδρες ἐπιτήδαιοι καὶ βουλόμενοι τὸν δῆμον τὸν ἐν Ἄργει
 καταλῦσαι, καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη ἐγγεγένητο, πολλῶ μᾶλλον ἐδύνατο πεί-
 θειν τοὺς πολλοὺς ἐς τὴν ὁμολογίαν. ἐβούλοντο δὲ πρῶτον σπονδὰς
 ποιήσαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους αὐθις ὕστερον καὶ ξυμμαχίαν,
 καὶ οὕτως ἤδη τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι. καὶ ἀφικνεῖται, πρόξενος ὢν
 Ἀργείων, Λίχας ὁ Ἀρκεσιλάου παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δύο λόγῳ
 φέρων ἐς τὸ Ἄργος, τὸν μὲν καθ' ὃ τι εἰ βούλονται πολεμεῖν, τὸν
 δ' ὡς εἰ εἰρήνην ἀγειν. καὶ γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας, ἔτυχε γὰρ

erwarten. vgl. Kr. z. Dion. p. 305. Allein es ist aufzulösen: πολλοὶ ἦσαν οἱ
 γύλακες οὓς διέφθειραν. Spr. 50, 11, 1. Nicht ganz ähnlich glaubt Pp. 7, 37, 3.

§ 4. διελόμενοι. zu 5, 114.

§ 5. ἐξεπαύσαντο, ἀπέλαμον τοῦ περιτείχιζεν. (Sch.) Ein seltenes
 Wort. — προσετάχθησαν. zu 1, 136, 2. — τὴν ἄκραν τὸ Ἡραῖον. Spr.
 50, 7, 2. — ξυγκαταλείπειν φρουρὰν eine gemeinschaftliche Bes-
 etzung zusammen zurücklassen. (Ba.) vgl. 5, 80, 3. Dies Verbum
 scheint sonst nicht vorzukommen.

C. 76. § 1. ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἤγαγον, dürfte von Jemand nach 5,
 75, 2 u. 4 eingefälscht sein. vgl. zu Καρνεῖος 5, 54, 2. Anstössig wäre der müs-
 sige Zusatz selbst bei der Annahme dass Thuk. den Winter mit der herbst-
 lichen Tag- und Nachtgleiche anfangen lasse, was auch Müller De in. b. pel.
 p. 11 annimmt. — λόγους Vorschläge. — ξυμβατήριος, auch § 3, lü-
 det sich wohl erst bei Spätern wieder, auch bei Dion C. 41, 47. — πρό-
 τερόν τε. Dem τέ entspricht καὶ vor ἐπειδὴ. — ἐπιτήδαιοι. zu 1, 60, 2.
 — καὶ βουλόμενοι. οἱ βουλόμενοι Kr. Bruchst. — τὸν δῆμον, τὴν δημο-
 κρατίαν. (Sch.) vgl. 3, 81, 3. 5, 81, 2. 8, 54, 3. 65, 1. 68, 1. 4 u. zu 1,
 107, 3; daneben auch in dieser Verbindung δημοκρατία 8, 63, 2.

§ 2. ποιήσαντες. Spr. 52, 8, 1. So 8, 36, 2. vgl. zu 2, 29, 4. 86, 4.
 5, 32, 4. 38, 5. u. Elmsley zu Ar. Ach. 58. — ξυμμαχίαν erg. ποιεῖν oder
 καὶ vor οὕτως ist pleonastisch. (Ba.) Letzteres wird bei einem attischen Pro-
 saiker, zumal so, nicht statthaft sein; ersteres ist nicht hart, da auch bloss
 ξυμμαχίαν ἐβούλοντο gesagt werden konnte. vgl. 6, 82, 4. Da jedoch αὐθις
 ohne Conjunction anstössig ist, so dürfte das καὶ vor οὕτως wohl vor αὐθις
 zu stellen sein. vgl. 1, 112, 3. — λόγῳ Aufträge, Erklärungen. — καθ'
 ὃ τι erg. ἔσται, wie auch zu ὡς. (Hk.) Dobree will beide εἴ streichen. Wir
 sprächen wohl allenfalls ohne Ergänzung mit ähnlicher Kürze: den einen
 (dass) wie, wenn etc.

καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης παρών, οἱ ἄνδρες οἱ τοῖς Λακεδαιμονίοις πράσσοντες, ἤδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ τολμῶντες, ἔπεισαν τοὺς Ἀργεῖους προσδέξασθαι τὸν Ξυμβατήριον λόγον. ἔστι δὲ ὅδε.

“Καττάδε δοκεῖ τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων Ξυμβalέσθαι⁷⁷ ποτιῶς Ἀργείως, ἀποδιδόντας τῶς παιδας τοῖς Ὀρχομενίοις καὶ τῶς ἄνδρας τοῖς Μανυαίοις, καὶ τῶς ἄνδρας τῶς ἐν Μαντινείᾳ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀποδιδόντας, καὶ ἐξ Ἐπιδαύρου ἐκβῶντας καὶ τὸ τεῖχος ἀναιροῦντας. αἱ δὲ κα μὴ εἴκωντι τοῖς Ἀθηναῖοι ἐξ Ἐπιδαύρου, πολεμίους εἶμεν τοῖς Ἀργείοις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων Ξυμμάχοις καὶ τοῖς τῶν Ἀργείων Ξυμμάχοις. καὶ αἴ τινα τοῖς Λακεδαιμόνιοι παῖδα ἔχωντι, ἀποδόμεν ταῖς πολίεσι πάσαις. περὶ δὲ τῷ σιῶ σύματος ἐμενλῆν τοῖς Ἐπιδαυρίοις ὄρκον, δόμεν δὲ αὐτοὺς

§ 3. τοῖς Λ. πράσσοντες. zu 3, 4, 4. — ἐκ τοῦ φανεροῦ. zu 4, 79, 2. — τολμῶντες. zu 2, 43, 1. vgl. 6, 56, 3. (Pp.)

C. 77. § 1. καττάδε, ἄωριστι ἀντὶ τοῦ καὶ τὰδε (Sch.) Spr. B. 2. § 8, 3, 9. — ἐκκλησίᾳ. ἄλια vermuthet Ahrens De dial. dor. p. 480. — Ξυμβalέσθαι sich zu vergleichen, pacisci Va. vgl. § 4. Eine sehr seltene Bedeutung. (Bl.) — ποτιῶς, πρὸς τοὺς. Spr. B. 2 § 8, 3, 9. — παῖδας Kinder übersetzt man. vgl. 5, 61, 3. Vielleicht sind Sklaven gemeint. Bei der erstern Erklärung ist ἀποδιδόναι so wie 5, 45, 2 zu fassen. — τῶς ἄνδρας τοῖς Μ. Nirgends vorher erwähnt. — τῶς ἐν Μαντινείᾳ, die arkadischen Geisseln die von Orchomenos nach Mantinea gebracht waren 5, 61, 3 f. (Hobbes.) — Ἐπιδαύρου für — ρω hier und § 2 die meisten und besten Hsn. Gemeint ist das Gebiet von Ep. zu 5, 56, 1. „vgl. 5, 80, 3.“ (Pp.) — ἐκβῶντας, ἐκβαίνοντας. Spr. B. 2 § 39 in βάω. — τὸ τεῖχος, τὴν ἄκραν τὸ Ἡραῖον 5, 75, 5. (Hk.) 80, 3. (Arn.) — ἀναιροῦντας. Uncontrahirt κοιναρέωντων 5, 79, 1; ἀναιροῦντας möchte man vermuthen. (Pp.) ἀναιριόντας Ahrens; καταιρ-?

§ 2. κα. Spr. B. 2 § 2, 3, 4. — εἴκωντι, εἴκωσι, weichen, abziehen. Eb. § 33, 1, 7. — Ἀθηναῖοι. Ἀσαναῖοι Ahrens. Spr. B. 2 § 4, 3, 4. — ἐξ bei εἴκειν ist selten. (Bl.) Tyrt. 2, 12, 42: εἴκουσ' ἐκ χώρης. (Valck. zu Her. 2, 80.) — πολεμίως Ahrens. — εἶμεν die besten Hsn.; sonst ἤμεν, nicht schlechter. vgl. Matth. Spr. § 217 p. 505. (Pp.) Spr. B. 2 § 38, 2, 6. — ἔχωντι. ἔχοντι die meisten Hsn. Spr. B. 2 § 54, 12, 2. — ἀποδόμεν. Spr. 36, 1, 12. — πολίεσι. πολίεσσι hier eine, mehrere u. gute Hsn. 5, 79, 3. Spr. B. 2 § 18 5, 7. — σιῶ, θεοῦ. Spr. B. 2 § 4, 3, 4. — τῷ ist vielleicht nach σιῶ zuzufügen. Denn da von einem bestimmten Gotte die Rede ist, so bedarf auch σιῶ des Artikels. Ueber die Einschlebung dieses Ge. zu περὶ 1, 139, 1, 6, 33, 1, 7, 31, 4. vgl. 1, 32, 2, 2, 13, 2. Valck. ad Adon. p. 284 wollte τῷ τῷ σιῶ gegen Spr. 50, 8, 11. — σύματος, θύματος; über die Sache vgl. 5, 53, 1. (Hl.) — ἐμενλῆν Bekker wie es scheint aus den besten Hsn., deren einige ἔμεν λῆν, αἱ μὲν λῆν u. A. haben, εἶμεν λῆν Hl., Reiske, Valckenaer. Hl. übersetzt: die Epidaurier sollen sich mit einem Eide verpflichten, welchen sie ihnen selbst abnehmen wollten. Bekker in der Ausg. von 1821 wünscht: αἱ μὲν λῆν τῶς Ἐπιδαυρίως, ὄρκον δόμεναι αὐτοῖς ὁμόσαι. Ahrens liest αἱ μὲν λῆν, τοῖς Ἐ. ὄρκον δόμεν' αἱ δὲ, αὐτῶς ὁμόσαι, wenn sie wollen, mögen sie (die Argeier) den E. einen Eid übertragen, wenn aber nicht, selbst schwören. Schwerlich richtig. — ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ εἴκειν u.

σομόσαι. τὰς δὲ πόλιας τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας, αὐτονόμους εἶμεν πάσας κατὰ πάτρια. αἱ δὲ καὶ τῶν ἐκτὸς Πελοποννήσου τις ἐπὶ τὰν Πελοπόννησον γὰρ ἦν ἐπὶ κακῷ, ἀλέξέμεναι ἀμοθεῖ ἀβουλευσαμένους, ὅσα καὶ δικαιοτάτα δοκῆ τοῖς Πελοποννησίοις. ὅσοι δ' ἐκτὸς Πελοποννήσου τῶν Λακεδαιμονίων ξύμμαχοί ἐντι, ἐν τῷ αὐτῷ ἔσοῦνται ἐν τῷπερ καὶ τοὶ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοὶ τῶν Ἀργείων ξύμμαχοί ἐντι, τὰν αὐτῶν ἔχοντες. ἐπιδείξαντας δὲ τοῖς ξυμμάχοις ξυμβαλέσθαι, αἱ καὶ αὐτοῖς δοκῆ. αἱ δὲ τι δοκῆ τοῖς ξυμμάχοις, οὐκαδ' ἀπιάλλην.“

78 Τοῦτον μὲν τὸν λόγον προσεδέξαντο πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ στράτευμα ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Τεγέας ἐπ' οἶκον· μετὰ δὲ τοῦτο ἐπιμιξίας οὔσης ἤδη παρ' ἀλλήλους, οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπράξαν αὐθις οἱ αὐτοὶ ἄνδρες ὥστε τὴν Μαντινέων καὶ τὴν Ἀθηναίων καὶ Ἠλείων ξυμμαχίαν ἀγέντας Ἀργεῖους σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ποιήσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ ἐγένοντο αἶδε.

79 “Καττάδε ἔδοξε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀργείοις σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν εἶμεν πενήτηντα ἔτη ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, δίκας δίδοντας κατὰ πάτρια· ταὶ δὲ ἄλλαι πόλιες ταὶ ἐν Πελοποννήσῳ κοινανεόντων τῶν σπονδᾶν καὶ τῶν ξυμμαχιῶν αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλιες,

§ 3. αὐτονόμως Ahrens. — ἀλέξην Ahrens. — ἀμοθεῖ bestätigen Theognost. Ann. Ox. II, 165, 7 u. Phavorin. p. 103, 32 Dind. Da Hesych. μόθος durch σιάσις erklärt, so scheint es für ἀσασιάσις zu stehen. (Ahrens.) Die gew. La. ἀμόθῃ erklärt auch Lobeck z. Butt. ausführl. Spr. § 116, 22 durch ὁμοῦ. Didot vergleicht κοινῆ 5, 47, 9 u. ἅμα 80, 1. Pp. wünscht überall zu deuten: ubique vel quovis modo. — βουλευσαμένως Ahrens.

§ 4. ὅσοι Ahrens. — ἐντι, εἰσίν. Spr. B. 2 § 33, 2, 2. — ἐν τῷ αὐτῷ in demselben Vertragsverhältnisse. (Va.) vgl. 5, 79, 2. — ἔσοῦνται. ἔσοῦνται einige gute Hsn., ἔσιόνται Ahrens. — ἐπιδείξαντας nachdem die Lakedämonier und Argeier den Vertrag vorgelegt, wolle man. (Ps.) — τι δοκῆ für τι καὶ (κα Hk.) ἄλλο δοκῆ die besten Hsn.; μὴ δοκῆ eine Hs. als Var. — ἀπιάλλην, ἀποπέμπειν. (Hesych.) ἐπιπέμπειν, στέλλειν. (Sch.) Herm. zu Ar. Wo. 1301. Ueber den eig. äolischen Infinitiv Spr. 2 B. § 33, 1, 8. Das Compositum ist sonst woher nicht nachgewiesen; über ἰάλλω s. die Lex. Ich denke nicht an die Heimsendung der Gesandten, sondern der von den Bundesgenossen etwa gemachten Erinnerungen und Ausstellungen.

C. 78. πρῶτον. zu 5, 27, 2. Ggs. μετὰ δὲ τοῦτο οὐ πολλῷ ὕστερον. — παρ'. zu ἐπὶ 1, 5, 1. — ἀγέντας, wie 1, 102, 3. 5, 115, 1.

C. 79. § 1. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. zu 5, 27, 2. Hier scheint von Streitigkeiten der Privaten die Rede zu sein. vgl. § 3. (Pp.) — δίδοντας für διδοῦσι als ob σπονδὰς ποιῆσθαι vorherginge. (Hk.) Ueber die Redensart zu 1, 28, 2. 5, 27, 2. — κοινανεόντων für κοινῶν ἐόντων Valckenaer ad Eur. Phoe. 196, κοινανεόντω Ahrens. vgl. p. 296. Ueber die Form Spr. B. 2 § 21 unter κοινῶν. — τῆς ξυμμαχίας Bekker. Doch vgl. 5, 27, 1 u. 48. (Pp.) Herbst S. 5 f. — αὐτοπόλιες. Vielleicht ein dorisches Wort, sonst wohl nirgends vorkommend. (Bl.) Aehnlich αὐτοτελείς καὶ αὐτόδικοι 5, 18, 1. (Pp.) αὐτοπολίται Xen. Hell. 5, 2, 14.

τὰν αὐτῶν ἔχοντες, κατὰ πάτριαι δίκας διδόντες τὰς ἴσας καὶ ὁμοίας. ὅσοι δὲ ἔξω Πελοποννήσῳ Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοί ἐντι ἐν τοῖς αὐ-² τοῖς ἔσοῦνται τοῖσπερ καὶ τοῖ Λακεδαιμόνιοι· καὶ τοῖ τῶν Ἀργείων ξύμμαχοι ἐν τῷ αὐτῷ ἔσοῦνται τῷπερ καὶ τοῖ Ἀργεῖοι, τὰν αὐτῶν ἔχοντες. αἱ δὲ ποι στρατιῆς δέη κοιναῖς, βουλευέσθαι Λακεδαιμονίως καὶ Ἀργεῖως ὅσα καὶ δικαιοτάτα κρίναντας τοῖς ξυμμαχοῖς. αἱ δὲ τινις τῶν πολιῶν ἢ ἀμφίλογα, ἢ τῶν ἐντὸς ἢ τῶν ἐκτὸς Πελοποννήσου, αἴτε περὶ ὄρων αἴτε περὶ ἄλλου τινός, διακριθῆμεν. αἱ δὲ τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλει ἐρίζοι, ἐς πόλιν ἐλθεῖν ἀντιπαῖ ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς πόλεις δοκεῖοι. τοῖς δὲ ἔταις κατὰ πάτρια δικάζεσθαι.“

Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ ἡ ξυμμαχία αὕτη ἐγγεγνήτο· καὶ ὁπόσα⁸⁰ ἀλλήλων πολέμῳ ἢ εἴ τι ἄλλο εἶχον, διελύσαντο. κοινῇ δὲ ἤδη τὰ πράγματα τιθέμενοι ἐψηφίσαντο κήρυκα καὶ προσβείαν παρ' Ἀθηναίων μὴ προσδέχεσθαι, ἢν μὴ ἐκ Πελοποννήσου ἐξίωσι τὰ τεῖχη ἐκλιπόντες, καὶ μὴ ξυμβαίνειν τῷ μηδὲ πολεμεῖν ἀλλ' ἢ ἄμα. καὶ τὰ τε² ἄλλα θυμῷ ἔφερον καὶ ἐς τὰ ἐπὶ Θοράκης χωρία καὶ ὡς Περδίκξαν ἐπεμψαν ἀμφοτέροι προέσβεις καὶ ἀνέπεισαν Περδίκξαν ξυνομόσαι σφι-

§ 2. ὅσοι einige gute Hsn. — τοῖς αὐτοῖς. zu 5, 77, 4. — ἔσοῦνται einige gute Hsn., auch im Folgenden. — τοῖσπερ. Spr. 51, 11, 1. — δὲ ποι. δέσποι zwei gute Hsn., δέ ποίς Ahrens. vgl. p. 367. Ueber ποί vgl. Xen. An. 5, 1, 8. — στρατιῆς. στρατιῆς A. Ps. — δέη. δέοι Boissonnade. vgl. Böckh Corp. inser. p. 29. (Pp.) — βουλευέσθαι und die Inf. § 3 hängen von ἔδοξε § 1 ab. (Pp.) — ὅσα καὶ erg. κρίναντι, wenn dies nicht vielmehr für κρίναντας herzustellen ist. (Pp.) Vgl. jedoch (über ὡς ἄν) Spr. 69, 7, 2 u. Kr. zu Xen. An. 5, 7, 22. „Gemeint sind die zu jeder Expedition erforderlichen Leistungen der einzelnen Staaten.“ (Hk.)

§ 3. ἢ ἀμφίλογα über irgend einen Besitz Streit statt finde. — διακριθῆμεν es soll durch den Weg Rechts entschieden werden. (Ps.) Spr. B. 2 § 30, 2, 6. Arr. An. 1, 27, 4. ἐκίλευσεν ὑπὲρ τῆς χώρας διακριθῆναι. (Bl.) vgl. Lex. Dem. — πόλι Ahrens. Spr. B. 2 § 18, 5. — ἐρίζοι haderte, nicht über Besitz sondern z. B. über Beleidigungen, Beeinträchtigungen. — ἐς πόλιν — δοκοῖη so solle man sich, um das Zerwürfniss entscheiden zu lassen, an eine Stadt wenden die man beiden streitenden Städten für gleich günstig, für unparteiisch, halte. (Va.) — ἀμφοῖν wird sonst regelmässig mit dem Dual des Namens verbunden. Spr. 44, 2, 2. — δοκεῖοι Pp. u. Bk. δοκεῖοι oder δοκεῖη die Hsn. — τοῖς ἔταις den Bürgern als Privatleuten, bourgeois. vgl. Böckh Corp. inser. p. 31. Pp. vermuthet τοῖς ἔταις nach dem Sch.: τοῖς πολιτευομένοις ἐν μιᾷ ἐκάστη πόλει δι' ἀλλήλων λύειν τὰ διάφορα. Denn der Sprachgebrauch schein nicht zu gestatten δικάζεσθαι, wofür Valckenaer δίκας ἔσεσθαι vermuthete, als Passiv zu erklären: solle Recht gesprochen werden. Uebrigens wird hie mit das Processiren bei den Gerichten eines andern Staates untersagt.

C. 30. § 1. αὕτη. zu 3, 28, 2. — ἄλλο. ἄλλως möchte man erwarten; doch s. Kr. z. Dion. p. 267 u. zu Xen. An. 3, 2, 32. (Pp.) — διελύσαντο verglichen sich über. (Hk.) vgl. 1, 140, 4. 145. — τιθέμενοι, διατιθέμενοι, οἰκονομοῦντες. (Sch.) zu 1, 25, 1. — τῷ. zu 5, 38, 1.

§ 2. ἔφερον verwalteten Ps.; vielmehr ertrugen, wie in βαρέως φέρειν. vgl. zu 1, 31, 1. — ἀμφοτέροι, Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι. (Sch.)

σιν. οὐ μέντοι εὐθύς γε ἀπέστη τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διανοεῖτο, ὅτι καὶ τοὺς Ἀργεῖους ἑώρα· ἦν δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ἀρχαῖον ἐξ Ἄργους. καὶ τοῖς Χαλκιδεῦσι τοὺς τε παλαιοὺς ὄρκους ἀνεπέσσαντο καὶ ἄλλους βῶμοσαν. ἔπειμψαν δὲ καὶ παρὰ τοὺς Ἀθηναίους οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις, τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τεῖχος κελεύοντες ἐκλιπεῖν. οἱ δ' ὄρωντες ὀλίγοι πρὸς πλείους ὄντες τοὺς ξυμφύλακας ἔπειμψαν Δημοσθένην τοὺς σφετέρους ἐξάξοντα. ὁ δὲ ἀφικόμενος καὶ ἀγωνά τινα πρόφασιν γυμνικὸν ἔξω τοῦ φρουρίου ποιήσας, ὡς ἐξῆλθε τὸ ἄλλο φρουρικόν, ἀπέκλῃσε τὰς πύλας· καὶ ὕστερον Ἐπιδαυρίοις ἀνανεωσάμενοι τὰς σπονδὰς ἀ-
81 τοὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέδοσαν τὸ τεῖχος. μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς ξυμμαχίας καὶ οἱ Μαρτινῆς, τὸ μὲν πρῶτον ἀντέχοντες, ἔπειτ' οὐ δυνάμενοι ἄνευ τῶν Ἀργείων, ξυνέβησαν καὶ αὐτοὶ 2 τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφείσαν τῶν πόλεων. καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι, χίλιοι ἑκάτεροι, ξυστρατεύσαντες τὰ τ' ἐν Σικυῶνι ἐς ὀλίγους μᾶλλον κατέστησαν αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλθόντες καὶ μετ' ἐκεῖνα ξυναμφοτέροι ἤδη καὶ τὸν ἐν Ἄργει δῆμον κατέλυσαν καὶ ὀλιγαρχία ἐπιτηδεῖα τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη. καὶ πρὸς ἕαρ ἤδη ταῦτα ἦν τοῦ χειμῶνος λήγοντος, καὶ τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

— ξυνομόσαι. zu 1, 71, 4. — διανοεῖτο, ἀποστῆναι. (Sch.) zu 1, 1, 1 E. — ἑώρα, ἀποσιάντας. (Sch.) Spr. 56, 16 A. vgl. zu 1, 78, 3. — ἐξ Ἄργους 2, 99, 2. — Χαλκιδεῦσι. vgl. 5, 30, 4. Die Lakedämonier werden schon nach dem Abfalle 1, 58, 1 einen Vertrag mit ihnen geschlossen haben. (Pp.)

§ 3. τὸ ἐξ Ἐ. τεῖχος ἐκλιπεῖν. Her. 7, 37: ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐξ οὐρανοῦ ἔδρην. Oder auch: das in der Nähe von E. gelegene Castell. vgl. über ἐκ zu 1, 64, 1. 7, 31, 1. (Arn.) Jenes ist richtig. Spr. 50, 8, 14. Nicht anstößig ist dass der Ortsname die Landschaft mit umfasst. — τεῖχος. zu 5, 77, 1. — ὄντες für ὄντας Abr. Spr. 56, 7, 5. — ἐξάξοντα. Keine gemiedene Kakophonie. Lobeck Parall. p. 12. — πρόφασιν. zu 3, 111, 1. — ποιήσας. zu 2, 86, 4. — τὸ ἄλλο, die nicht attischen ξυμφύλακας. vgl. 5, 75, 4 f. — φρουρικόν für φρούριον nur einige schlechtere Hsn. Dieses scheint nicht wie praesidium auch Besatzungstruppen bezeichnet zu haben; jenes findet sich auch bei Dion C. 56, 42. (Dr. u. Pp.) Streichen wollte es Kr. Bruchst. — ἀπέκλῃσε τὰς πύλας sagt auch Xen. An. 7, 1, 12, 6, 24. (Bl.) — αὐτοὶ von selbst. (Ba.)

C. 81. § 1. ἐκ τῆς. Spr. 50, 9, 9. — τῆς ξυμμαχίας, τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) — ξυνέβησαν. vgl. Xen. Hell. 5, 2, 2. (Pp.) — τῶν πόλεων. vgl. 5, 33, 1 u. 2. 58, 1. 61, 3. 67, 3. (Arn.)

§ 2. Ἀργεῖοι ist nur zu ξυστρατεύσαντες und κατέστησαν, nicht auch zu ἐλθόντες Subject. Spr. 56, 9, 1. — χίλιοι. vgl. zu 5, 67, 3. (Arn.) Böckh Staatsh. 1 S. 392. — ἐς ὀλίγους zu einer oligarchischen Verfassung. zu 2, 37, 1. — μᾶλλον, ἢ πρότερον. (Ds.) Dies würde eine betontere Stellung des μᾶλλον erfordern. Der Ggs. ist also wohl: eine mehr oligarchische als demokratische Verfassung. vgl. 8, 53, 4. — ξυναμφοτέροι, wie schon Ps. wollte, für ξυναμφοτέρα einige (schlechte) Hsn. — κατέλυσαν, mit Hülfe der χίλιοι λογάδες. zu 5, 67, 3. — ἐπιτηδεῖα. zu 1, 19. — ἦν. zu 4, 135, 1.

Τοῦ δ' ἐπιγυνομένου θέρους Διῆς τε οἱ ἐν Ἀθῶ ἀπέστησαν Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδέας, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐα οὐκ ἐπιτηδείως πρότερον ἔχοντα καθίσταντο. καὶ Ἀργείων ὁ δῆμος, κατ' ὀλίγον ξυνιστάμενός τε καὶ ἀναθαρσήσας, ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις, τηρήσαντες αὐτὰς τὰς γυμνοπαιδίας τῶν Λακεδαιμονίων· καὶ μάχης γενομένης ἐν τῇ πόλει ἐπεκρότησεν ὁ δῆμος, καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτεινε τοὺς δὲ ἐξήλασεν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἕως μὲν αὐτοὺς μετεπέμποντο οἱ φίλοι, οὐκ ἤλθον ἐκ πλείονος, ἀναβαλόμενοι δὲ τὰς γυμνοπαιδίας ἐβοήθουν. καὶ ἐν Τεγέᾳ πυθόμενοι ὅτι νενίκηνται οἱ ὀλίγοι προελθεῖν μὲν οὐκέτι ἠθέλησαν δεομένων τῶν διαπεφευγόντων, ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπ' οἴκου τὰς γυμνοπαιδίας ἤγον. καὶ ὕστερον ἐλθόντων πρέσβειων ἀπὸ τε τῶν ἐν τῇ πόλει [ἀγγέλων] καὶ τῶν ἐξω Ἀργείων, παρόντων τε τῶν ξυμμάχων καὶ ῥηθέντων πολλῶν ἀφ' ἑκατέρων ἔγνωσαν μὲν ἀδικεῖν τοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς στρατεύειν ἐς Ἀργος, διατριβαὶ δὲ καὶ μελλήσεις ἐγίνοντο. ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀργείων ἐν τούτῳ, φοβούμενος τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων ξυμμαχίαν πάλιν προσαγόμενός τε καὶ νομίζων μέγιστον ἂν σφᾶς ὠφελήσειν, τειχίζει μακρὰ τεῖχη ἐς θάλασσαν, ὅπως, ἢν τῆς γῆς εἴργωνται, ἢ κατὰ θάλασσαν σφᾶς μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγῇ τῶν ἐπιτηδείων ὠφελῆ. ξυνήδεσαν δὲ τὸν τειχισμὸν καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τινὲς πόλεων.

C. 82. § 1. Διῆς für Δικτιδῆς mehrere gute u. einige schlechte Hsn. vgl. Böckh Staatsh. 2 S. 682. — ἐπιτηδείως, συμπερόντως τοῖς Λακεδαιμονίους. (Sch.) zu 1, 19. — κατ' ὀλίγον nach und nach Ba. So scheint Thuk. den Ausdruck nie gebraucht zu haben. vgl. zu 4, 10, 4. — ξυνιστάμενος. zu 2, 88, 1. So öfter von politischen Umtrieben, wie 8, 89, 2. vgl. 8, 66, 1. 2, 73, 3. Ar. Ri. 862: ἐπαυσα τοὺς ξυνωμότας· καὶ μ' οὐ κέληθεν οὐδὲν ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον. — ἀναθαρσήσας, ἀναλαβόντες αἰθῆς ἐλπίδας ἀγαθᾶς. (Sch.) Spr. 53, 5, 2. vgl. 58, 4, 1. — ἐπέθεντο. ἐπέθετο oder auch die Participia im Plural, wie 5, 60, 4, wäre regelmässig. (Pp.) Ich nehme die Participia appositiv. — τηρήσαντες nachdem sie abgewartet, womit nicht vereinbar Paus. 2, 20, 1. (Bl.) — αὐτὰς. zu 2, 3, 3. — τὰς γυμνοπαιδίας, im Anfange des Hekatombäon. Manso Sparta 1, 2 S. 213 f.

§ 2. οὐκ ἤλθον ἐκ πλείονος sie kamen längere Zeit nicht, blieben eine Zeit lang aus. (Va.) Die Stelle ist wohl verfälscht. zu 4, 42, 3. 103, 3. Kampe z. fünften B. S. 50 bessert: οὐκ ἤλθον, νῦν δ' ἐκπλαγέντες ἀναβαλόμενοι τὰς.

§ 3. δεομένων obgleich sie baten. (Sch.) — ἀγγέλων verdächtigen F. u. A. Ps., als Botschafter erklärt III. Vielleicht ist es hier zu streichen und vorher für πρέσβειων herzustellen. — ἀφ' εἰ. von beiden Seiten. zu 3, 36, 5. — διατριβὴ καὶ μελλήσεις verbindet auch Plut. Publ. 21. Mar. 15. vgl. Brut. 43.

§ 4. προσαγόμενος, οἰκειούμενος. (Sch.) Sonst gew. so mit einem persönlichen Ac.; ὀλίγους ἐς φίλων 3, 32, 1. — μέγιστον. Spr. 46, 5, 7. vgl. zu 7, 24, 3 u. 8, 66, 4. — ἂν. zu 2, 80, 5. — μακρὰ τεῖχη. zu 5, 52, 2. — ἐπαγωγῇ scheint in diesem Sinne (über ἐπάγεσθαι so zu 1, 81, 1) sonst nicht vorzukommen. — ξυνήδεσαν. ξυνήδεσαν? Denn was soll jenes besagen? — τινὲς. Spr. 47, 9, 20 u. Kr. zu Xen. An. 2, 5, 32. Anders

καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι πανδημεῖ, καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες καὶ οἰκέται, ἐτείχιζον· καὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν αὐτοῖς ἤλθον τέκτονες καὶ λιθοργοί. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

83 Τοῦ δ' ἐπιγεγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι ὡς ἦσθοντο τειχιζόντων, ἐστράτευσαν ἐς τὸ Ἄργος αὐτοὶ τε καὶ οἱ ξύμμαχοι πλὴν Κορωθίων· ὑπῆρχε δὲ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν πρᾶσσόμενον. ἦγε δὲ τὴν στρατιάν Ἄγρις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς πόλεως δοκοῦντα προὔπαρχειν οὐ προὔχωρησεν ἔτι· τὰ δὲ οἰκοδομούμενα τείχη ἐλόντες καὶ καταβαλόντες καὶ Ὑσιᾶς, χωρίον τῆς Ἀργείας, λαβόντες καὶ τοὺς ἐλευθέρους ἅπαντας οὓς ἔλαβον ἀποκτείναντες ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. ἐστράτευσαν δὲ μετὰ τοῦτο καὶ Ἀργεῖοι ἐς τὴν Φλιασίαν καὶ δηρώσαντες ἀπῆλθον, ὅτι σφῶν τοὺς φυγάδας ὑπέδεχοντο· οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν ἐνταῦθα κατώκηντο. κατέκλησαν δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Μακεδονίαν Ἀθηναῖοι, Περδίκκᾳ ἐπικαλοῦντες τὴν τε πρὸς Ἀργείους καὶ Λακεδαιμονίους γενομένην ξυνομοσίαν καὶ ὅτι παρασκευασμένων αὐτῶν στρατιάν ἄγειν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θοράκης καὶ Ἀμφίπολις Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγούντος ἐψευστο τὴν ξυμμαχίαν καὶ ἡ στρατιὰ μάλιστα διελύθη ἐκείνου ἀπάραντος· πολέμιος οὖν ἦν. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὗτος καὶ πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

oben 5, 25, 2. — καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες. Kr. z. Her. 1, 59, 3. — τέκτονες. Ueber ξύλα beim Mauerbau 6, 99, 1. (Bl.)

C. 83. § 1. ὑπῆρχε. Spr. 56, 3, 1. Mit ἐκ auch 7, 28, 3. — αὐτόθεν. Theokr. 25, 170: Ἄργεος ἐξ ἱεροῦ αὐτόθεν. (Valckenaer z. Her. 4, 134.) Her. 8, 64: αὐτόθεν ἐκ Σαλαμῖνος. Plut. Tib. Gr. 8: αὐτόθεν ἐξ Ἰταλίας. Ar. Ach. 116: οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθῆνδ' αὐτόθεν. (Kr. z. Dion. p. 280.) vgl. zu 5, 22, 1. u. Herbst S. 58 ff.

§ 2. προὔπαρχειν vorbereitet zu sein, durch die πρᾶσσοντας αὐτοῖς. — οἰκοδομούμενα welche gebaut wurden.

§ 3. ὅτι bezieht sich auf δηρώσαντες, nicht auf ἀπῆλθον. — κατώκηντο. zu 1, 120, 2.

§ 4. κατέκλησαν. κατέλησαν Kr. Bruchst. vgl. zu 3, 85, 1. ἐγκατέκλεισαν Valck. z. Her. 6, 133. Κατακλείειν γῆν u. Ae. war den Griechen fremd, was freilich Böckh Staatsh. 1 S. 77 nicht glaubt. — καὶ stellt das Ereigniss bloss dem vorhergehenden entgegen. — Μακεδονίαν für Μακεδονίας eine Hs., Μακεδόνας Gō. So las wohl der Sch.: τουτίσσι τῶν εἰσαγωγίμων ἢ τῆς θαλάττης αὐτοὺς ἀπέκλεισαν. — Περδίκκᾳ ἐπικαλοῦντες für Περδίκκᾳ, ἐπικαλοῦντες Gō. — τὴν γενομένην 5, 80, 2. — ξυνομοσίαν, ἐνορχον ξυμμαχίαν. (Sch.) zu 3, 64, 2. — καὶ ὅτι. Spr. 59, 2, 4. — ἐψευστο τὴν. zu 3, 66, 2. vgl. Her. 6, 32. — διελύθη. Es war also wohl, vermuthlich gegen das Ende des Winters, wirklich ein Heer hingeschickt. vgl. Böckh Staatsh. 2 S. 38. — ἀπάραντος, ἀπὸ τοῦ ἀναπισθέντος. (Sch.) Er scheint ἐπαρθέντος gelesen zu haben. zu 4, 26, 4? Ἀπαίρειν gebraucht Thuk. so nur von Schiffen. ἀποστάντος Pp. οὐ παρόντος Kr. vgl. 3, 6, 1. 4, 8, 2. 8, 2, 2. — οὗτος für οὕτως mehrere, z. Th. gute Hsn.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Ἀλκιβιάδης τε πλεύσας ἐς Ἄργος⁸⁴ ναυσὶν εἴκοσιν Ἀργείων τοὺς δοκοῦντας ἔτι ὑπόπιους εἶναι καὶ τὰ Λακεδαιμονίων φρονεῖν ἔλαβε, τριακοσίους ἄνδρας, καὶ κατέθεντο αὐτοὺς Ἀθηναῖοι ἐς τὰς ἑγγυὲς νήσους ὧν ἦρχον· καὶ ἐπὶ Μήλων τὴν νῆσον Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ναυσὶν ἑαυτῶν μὲν τριάκοντα, Χίαις δὲ ἕξ, Αἰσβίαν δὲ δυοῖν, καὶ ὀπλίταις ἑαυτῶν μὲν διακοσίους καὶ χιλίους καὶ τοξόταις τριακοσίους καὶ ἵπποτοξόταις εἴκοσι, τῶν δὲ ξυμμάχων καὶ νησιωτῶν ὀπλίταις μάλιστα πεντακοσίους καὶ χιλίους. οἱ δὲ Μήλιοι Λακεδαιμονίων μὲν εἰσιν ἄποικοι, τῶν δ' Ἀθηναίων οὐκ ἦθελον ὑπακούειν, ὥσπερ οἱ ἄλλοι νησιῶται, ἀλλὰ τὸ μὲν προῦτον οὐδετέρων ὄντες ἡσύχαζον, ἔπειτα, ὡς αὐτοὺς ἠνάγκαζον οἱ Ἀθηναῖοι δηροῦντες τὴν γῆν, ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν. στρατοπεδευσάμενοι οὖν ἐς τὴν γῆν αὐτῶν τῇ παρασκευῇ ταύτῃ οἱ στρατηγοί, Κλεομήδης τε ὁ Αὐκομήδους καὶ Τισίας ὁ Τισιμάχου, πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς, λόγους προῦτον ποιησομένους ἐπεμψαν πρέσβεις. οἷς οἱ Μήλιοι πρὸς μὲν τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον, ἐν δὲ ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν ἐκέλευον περὶ ὧν ἤκουσιν. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ἔλεγον τοιαύτα.

„Ἐπειδὴ οὐ πρὸς τὸ πλῆθος οἱ λόγοι γίνονται, ὅπως δὴ μὴ ξυνε-⁸⁵χεῖ ῥήσει οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐς ἅπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν ἀπατηθῶσιν, γινώσκωμεν γὰρ ὅτι τοῦτο φρονεῖ ἡμῶν ἢ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγή, ὑμεῖς οἱ καθήμενοι ἔτι ἀσφαλέστερον ποιήσατε. καθ' ἑ-²καστον γὰρ καὶ μηδ' ὑμεῖς ἐνὶ λόγῳ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτη-

C. 84. § 1. τε bezieht sich auf καὶ vor ἐπί § 2. — φρονεῖν. zu 3, 68, 2.

§ 2. Αἰσβίαν. Αἰσβίαις viele und gute Hsn. Spr. 44, 2, 3. Doch ist dies wohl durch Χίαις veranlasst. (Bl.) — καὶ νησιωτῶν. Spr. 69, 32, 2.

§ 3. οὐκ ἦθελον. vgl. 3, 91, 2. — οὐδετέρων neutral. Der Sch.: γράφεται μεθ' ἑτέρων; er wollte sagen οὐδὲ μεθ' ἑτέρων. Und dies oder ξύμμαχοι hinzugefügt erwartet man. (Pp.) zu 2, 67, 5; über den blossen Ge. 47, 6, 4. vgl. 3, 86, 1. Plut. Pyrrh. 31: τὴν πόλιν ἔαν μηδεῖρον γενομένην.

§ 4. ἐς, sonst ἐν bei diesem Verbum, jenes das Hingekommen sein andeutend. — ταύτη, die durch ἐς πόλεμον κατέστησαν angedeutete.

C. 85. § 1. ὅπως δὴ eben, offenbar damit. — ῥήσεις, διεξοδικὸς λόγος. Tim. p. 228 u. dort Ruhnken. — ἐπαγωγὰ. zu 4, 88. — ἀνέλεγκτα Unwiderlegtes, nicht sogleich bei jedem einzelnen Punkte Abgelehntes. — ἐς ἅπαξ mit einem Male, im Ggs. zu einer Discussion. Spr. 66, 1, 3. — φρονεῖ bezweckt. (Sch.) Ungewöhnlich. Valek. z. Her. 4, 131. — ἡμῶν für ὑμῶν mit einer Hs. Reiske u. Kr. z. Dion. p. 172. — καθήμενοι. zu 5, 55, 1. — ἔτι. ὃ ἔτι will lieber G Herm. Philol. 1 p. 370. So las vielleicht der Schol. vgl. Spr. 43, 4, 10.

§ 2. καὶ μηδ' ὑμεῖς und auch ihr nicht, wie wir es nicht sollen. — ἐνὶ λόγῳ, ξυνεχεῖ ῥήσει § 1. Falsch ἐν ὀλίγῳ die meisten und besten Hsn. (Kr. z. Dion. p. 172 s.) — ἐπιτηδείως gehörig, treffend, richtig. Her. 6, 97: οὐκ ἐπιτήδεια καταγρόντες κατ' ἐμοῦ. vgl. unten 8, 66, 2. — ὑπολαμα-

δείως λέγεσθαι εὐθὺς ὑπολαμβάνοντες κρίνετε. καὶ πρῶτον, εἰ ἀρέσκει ὡς λέγομεν εἶπατε.“ οἱ δὲ τῶν Μηλίων ξύνεδροι ἀπεκρίναντο·

86 “Ἡ μὲν ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ’ ἡσυχίαν ἀλλήλους οὐ ψέγεται, τὰ δὲ τοῦ πολέμου, παρόντα ἤδη καὶ οὐ μέλλοντα, διαφέροντα αὐτοῦ φαίνεται. ὀρῶμεν γὰρ αὐτούς τε κριτὰς ἤκοντας ὑμᾶς τῶν λεχθησομένων καὶ τὴν τελευτήν ἕξ αὐτοῦ κατὰ τὸ εἶκος περιγενομένοις μὲν τῷ δικαίῳ καὶ δι’ αὐτὸ μὴ ἐνδοῦσι πόλεμον ἡμῖν φέρουσαν, πεισθεῖσι δὲ δουλείαν.“

87 ΑΘ. Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων λογιούμενοι ἢ ἄλλο τι ξυνήκετε ἢ ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὧν ὀρᾶτε περὶ σωτηρίας βουλευσόντες τῇ πόλει, πανοίμεθ’ ἄν· εἰ δ’ ἐπὶ τούτῳ, λέγομεν ἄν.

88 ΜΗΛ. Εἶκος μὲν καὶ ξυγγνώμη ἐν τῷ τοιῷδε καθεστῶτας ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι· ἢ μέντοι ξύνοδος καὶ περὶ σωτηρίας ἦδε πάρεστιν καὶ ὁ λόγος ᾧ προκαλεῖσθε τρόπῳ, εἰ δοκεῖ, γιγνέσθω.

89 ΑΘ. Ἡμεῖς τοίνυν οὔτε αὐτοὶ μετ’ ὀνομάτων καλῶν, ὡς ἢ δικαίως τὸν Μῆδον καταλύσαντες ἄρχομεν ἢ ἀδικούμενοι τῶν ἐπεξερχό-

βάνοντες. zu 5, 49, 3. — κρίνετε sagt euer Gutachten darüber. (Hl.) über jeden einzelnen Punct, καθ’ ἕκαστον. — ὡς λέγομεν die vorgeschlagene Art zu verhandeln. — ξύνεδροι. zu 4, 22, 1.

C. 86. ἐπιείκεια, ἐγνωμοσύνη. (Sch.) Humanität. zu 4, 19, 2. vgl. 3, 40, 1. — τοῦ διδάσκειν die sich darin beweist dass man belehrt. — οὐ ψέγεται wird von uns nicht getadelt Hl.; ist nicht zu tadeln Va. Dion. Arch. 7, 28 p. 1375: ἡ ἰσομοιρία τῆς τύχης οὐ ψέγεται. (Kr. z. Dion. p. 173.) Plut. Geschwätz. 4: οὐ ψέγεται τῷ (l. τῷ) πίνειν, εἰ προσεῖη τῷ πίνειν τὸ σιωπᾶν. (Bl.) — τὰ τοῦ πολέμου die kriegerischen Anstalten. (Hl.) — αὐτοῦ, τῆς ἐπιείκειας τοῦ διδάσκειν καθ’ ἡσυχίαν. (So auch Dion.) Spr. 58, 3, 6. — ἕξ αὐτοῦ aus der Unterredung. — περιγενομένοις τῷ δικαίῳ wenn wir bei der Discussion in der Vertretung unseres Rechtes obgesiegt. — δι’ αὐτό. zu 1, 2, 1. — μὴ ἐνδοῦσι wenn wir nicht nachgeben, uns nicht unterwerfen. vgl. 4, 19, 3. 8, 54, 1.

C. 87. ὑπονοίας τῶν μελλόντων λογιούμενοι um argwöhnische Vermuthungen über das Bestehende in Betracht zu ziehen. — ἄλλο τι ἢ. Spr. 62, 3, 7. vgl. 3, 85, 2. — ξυνήκειν bei Thuk. nur hier, überhaupt selten, von Personen bei den Frühern sonst wohl nie. — ἐκ τῶν π. zu 3, 29, 2. — βουλευσόντες, wie 5, 111, 1. vgl. Zusätze zu 3, 42, 5.

C. 88. ξυγγνώμη — τρέπεσθαι. zu 4, 114, 5. Her. 1, 39: συγγνώμη περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν. Spr. 61, 7, 5 u. Schäfer z. Dem. 5. p. 696. — ἐν τῷ τοιῷδε, zu 2, 36, 1. — καθεστῶτας Menschen die sich befinden. (Ps.) Spr. 55, 2, 6. vgl. Kr. z. Dion. p. 174 u. Stud. 2 S. 181. — δοκοῦντας milder für ὑπονοῦντας. (Kr. z. Dion. p. 174.) Doch erscheint das Wort so seltsam dass ich ὑπονοῦντας vermuthe. — καὶ vor περὶ als ob folgen sollte καὶ τὸν λόγον — ἐχέτω. vgl. zu 3, 39, 3. 6, 24, 1.

C. 89. §. 1. ὀνομάτων καλῶν, λέξεων εὐπρεπῶν. (Sch.) οὐ καλλιπεύμεθα 6, 83, 2. (Kr. z. Dion. p. 17 u. 175.) — τὸν Μ. καταλύσαντες, τὸν βάρβαρον μόνοι καθελόντες 6, 83, 2. vgl. 1, 69, 3. — ἐπεξερχόμεθα. zu

μεθα, λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν, οὐθ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν ἢ ὅτι Λακεδαιμονίων ἄποικοι ὄντες οὐ ξυνεστρατεύσατε ἢ ὡς ἡμᾶς οὐδὲν ἡδικήκατε λέγοντας οἴεσθαι πείσειν, τὰ δυνατὰ δ' ἐξ ὧν ἐκάτεροι ἀληθῶς² φρονοῦμεν διαπράσσεσθαι, ἐπισταμένους πρὸς εἰδότας ὅτι δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται, δυνατὰ δὲ οἱ προὔχοντες πράσσουσι καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσιν.

ΜΗΛ. Ἡμεῖς μὲν δὴ νομίζομεν γε χρήσιμον — ἀνάγκη γάρ, 90 ἐπειδὴ ὑμεῖς οὕτω πικρὰ τὸ δίκαιον τὸ ξυμμέρον λέγειν ὑπέθεσθε — μὴ καταλύειν ὑμᾶς τὸ κοινὸν ἀγαθόν, ἀλλὰ τῷ ἀεὶ ἐν κινδύνῳ γυνομένῳ εἶναι τὰ εἰκότα [δίκαια] καὶ τι καὶ ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς πείσαντά τινα ὠφεληθῆναι. καὶ πρὸς ὑμῶν οὐχ ἦσσαν τοῦτο, ὅσω καὶ ἐπὶ μεγίστῃ τιμωρίᾳ σφαλέντες ἂν τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε.

3, 38, 1, — ἄπιστον nicht überzeugend. (Kr. ind. zu Dion.) Zu beziehen ist es wohl auf das verbundene λόγων μῆκος, also fast für ἀπίστων. — ἀξιοῦμεν — πείσειν. Man verbinde: ἀξιοῦμεν ὑμᾶς οἴεσθαι πείσειν (ἡμᾶς), λέγοντας ἢ ὅτι. (Sch.) — οὐ ξυνεστρατεύσατε, τοῖς Λακεδαιμονίοις. (Sch.) Man denke dabei ὅμως vor οὐ. (Ba.)

§. 2. τὰ δυνατὰ — διαπράσσεσθαι dass ihr euch zu dem was nach Massgabe dessen was wir beide wirklich denken möglich und thunlich ist versteht. (Hl.) Doch heisst διαπράσσεσθαι, von ἀξιοῦμεν abhängig, hier wohl: zu erlangen versuchen. — ἐπισταμένους πρὸς εἰδότας (ihr) wissende gegenüber (uns) wissenden. — δίκαια — κρίνεται Gerechtes wird in der menschlichen Erörterung (Kr. ind. z. Dion. in λόγος) nur bei den gleichen Zwangsmitteln (ὅταν ἴσην ἰσχὺν ἔχωσι Sch.) in Anschlag gebracht, gilt als Entscheidungsgrund. — ἀπό. zu 1, 91, 4. — πράσσουσι, wie 5, 105, 1. vgl. 3, 71. u. a. (Herbst 8, 44 f.) Ueber die Sache „1, 76, 2.“ (Bl.) u. Kr. z. Dion. p. 176.

C. 90. ἡμεῖς μὲν δὴ für ἢ μὲν δὴ Pp., ἡμεῖς δὴ der Rand einer Hs. ἢ μὲν δέ, nach γέ ein Komma gesetzt und χρήσιμον (erg. εἶναι als Nachsatz gedacht. G. Herm. Phil. 1 p. 370 s. — χρήσιμον. Es ist weder ἡμῖν noch ὑμῖν dabei zu denken, wie aus καὶ πρὸς ὑμῶν — hervorgeht (Sch. u. Pp.) — παρὰ τό mit Beseitigung des. (Ba.) — ὑπέθεσθε habt angeregt. (Ba.) Des Mediums wegen wohl: ihr habt als Basis festgestellt. Gestellt wünsch' ich es nach οὕτως, da sonst τὸ ξυμμέρον nach γάρ zu ergänzen kaum erträglich ist. — τὸ κοινὸν ἀγαθόν, τοιούτῃ τὸ πρῶτος τοῖς ἀσθενεστέροις χρῆσθαι. (Sch.) Vielmehr ist die Befolgung des Rechtes und der Billigkeit hier das Gemeingut. (Abr.). — εἶναι gewährt werde. vgl. 3, 39, 6. (Dr.) Dobree nimmt εἶναι für ἐξεῖναι (zu 4, 8, 3) und lässt ὠφεληθῆναι davon abhängen, τὰ εἰκότα mit πείσαντα verbindend. Warum nicht mit ὠφεληθῆναι? — δίκαια streicht Herm. ebendas. als Glossem. — ἐντός für ἐκτός die besten Hsn. Der Sinn: δεῖ μᾶλλον τῆς γιλανθρωπίας ἤπερ τοῦ πρὸς ἀκριβίαν δικαίου τυγχάνειν τοῖς ἥτιανος. (Sch.) zu 4, 8, 3. — πείσαντα für πείσαντα F. Ps. u. zwei schlechte Hsn.: es ist nützlich dass Jemand auch etwas mehr als dem strengen Rechte gemäss ist Begünstigung erfahre, nachdem er seine Gegner überredet, sie ihm zu gewähren. So fehlt bei πείθειν oft das Object. Kr. zu Xen. An. 3, 1, 26. Hier steht das Wort mit Bezug auf die von den Meliern beabsichtigte Ueberredung der Athener; sonst könnte man πείσαντα (Kr. Bruchst.) vermuthen. — πρὸς ὑμῶν. zu 2, 86, 3. — ὅσω. zu 1, 68, 2. — ἐπὶ μεγίστῃ τιμωρίᾳ in folge der, durch die grösste Strafe (gegen euch), mit παράδειγμα γένοισθε zu verbinden.

- 91 *ΑΘ.* Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἣν καὶ παυθῆ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευταίην· οὐ γὰρ οἱ ἄρχοντες ἄλλων, ὥσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὗτοι δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν — ἔστι δὲ οὐ πρὸς Λακεδαιμόνιους ἡμῖν ὁ ἀγὼν — ἀλλ' ἦν οἱ ὑπήκοοί που τῶν ἀρξάντων αὐτοὶ ἐπιθήμενοι κρατήσωσιν. καὶ περὶ μὲν τούτου ἡμῖν ἀφείσθω κινδυνεύεσθαι· ὡς δὲ ἐπ' ὠφελία τε πάρεσμεν τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς καὶ ἐπὶ σωτηρία νῦν τοὺς λόγους ἐροῦμεν τῆς ὑμετέρας πόλεως, ταῦτα δηλώσομεν, βουλόμενοι ἀπόνως μὲν ὑμῶν ἄρξαι, χορησίμως δ' ὑμᾶς ἀμφοτέροις σωθῆναι.
- 92 *ΜΗΛ.* Καὶ πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίη ἡμῖν δουλεῖσαι, ὥσπερ καὶ ὑμῖν ἄρξαι;
- 93 *ΑΘ.* Ὅτι ὑμῖν μὲν πρὸ τοῦ τὰ δεινότατα παθεῖν ὑπακοῦσαι ἂν γένοιτο, ἡμεῖς δὲ μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς κερδαίνομεν ἂν.
- 94 *ΜΗΛ.* Ὅστε δὲ ἡσυχίαν ἄγοντας ἡμᾶς φίλους μὲν εἶναι ἀντὶ πολεμίων, ξυμμάχους δὲ μηδετέρων, οὐκ ἂν δέξασθε;

(Sch.) — *σγαλέντες*, wenn ihr überwunden worden. vgl. 2, 60, 2. (65, 4.) 6. 24. 2. 33. 6. 8. 86, 5. — *παράδειγμα*. zu 3. 39, 3. Vor schwebt: wenn ihr gegen uns hart verfaßet. „vgl. 3, 84, 3.“ (Bl.)

C. 91. § 1. *δέ*. vgl. 5, 106. Kr. zu Xen. An. 6, 4, 10. — *παυθῆ, καταλυθῆ*. (Sch.) vgl. 1, 81, 2. — *ἀθυμοῦμεν τὴν τελευταίην*. Sehr ungewöhnlich. Eur. El. 831: *τί χρῆμ' ἀθυμῆς;* (Bl.) Aehnliches bei *ἀπορῶ* zu 5, 40, 3. Der Gedanke: wir fürchten nicht grausame Sieger zu finden. — *οὗτοι* Spr. 51, 7, 5. Ullrich Beitr. zur Kritik 3 S. 8 zweifelt ob dieser Gebrauch sich sonst bei Thuk. finde und ist geneigt *οὗτω* zu lesen. Vgl. zu 5, 59, 4. Anderer Art sei das epanaleptische *οὗτος* 1, 80, 2. 4, 44, 3. 8, 61, 2. — *δεινοί. πάντες γὰρ οἱ ἄρχειν εἰωθότες ἐτέρων οὐ χαλεπῶς τοῖς νικηθεῖσι προσφέρονται*. (Sch.) Wenn nämlich die Besiegten selbst über Andere geherrscht haben. *Παρά τοῖς τωράννοις οὐ μισοῦνται τήραννοι*. (Dion. über Thuk. 39, 4.) — *οὐ πρὸς Λ.*, sondern für unsere Herrschaft. Pr. erklärt: Wir haben jetzt keinen Kampf gegen die L. — *νικηθεῖσιν*, (ἔστι — ἀγὼν,) für *νικηθεῖσιν. ἐστι — ἀγὼν*, — Hk. Anstössig bleibt *δέ*, wofür vielleicht *τε* zu lesen. — *ἀλλ' ἦν, ἀλλὰ δεινόν, ἦν*. (Sch. u. St.) Spr. 59, 2, 4. vgl. 5, 109. — *αὐτοί* von selbst. Ueber die Sache Zusätze zu 3. 40, 4.

§. 2. *ἀφείσθω* sei überlassen. vgl. Schömann z. Isä. p. 342. — *κινδυνεύεσθαι*. zu 1, 73, 2. — *τούς*. Spr. 50, 11, 1. — *ἀπόνως* ohne Erschwerung von eurer Seite. (St.) — *ἄρξαι* die Herrschaft erlangen. Spr. 53, 5, 2. vgl. 5, 97. vgl. Reg. unter *ἄρχειν*. Eben so *δουλεῖσαι* unterthan werden 5, 92. 100 u. *ὑπακοῦσαι* 93. — *ἀμφοτέροις, καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν*. (Sch.)

C. 92. *ξυμβαίη*, wie 6, 34, 8. (Ps.) vgl. dort Kr. — *καί*. Spr. 69, 32, 13.

C. 93. *ἂν γένοιτο* zu Theil würde. (Ps.) Kr. z. Xen. An. 1, 9, 13. — *κερδαίνου ἂν*. vgl. 3, 46, 3 (Bl.)

C. 94. *δέ* nach *ὥστε* fehlt in den besten Hsn., ist jedoch nicht wohl entbehrlich: unter der Bedingung aber dass — würdet ihr uns nicht annehmen? (Ps.) würdet ihr das nicht annehmen? (Haase.) Oder man müßte mit Dr. erklären: also würdet ihr euch nicht gefallen lassen dass wir —. vgl. Luc. Todtengespr. 15, 3: *οὐκ ἂν δέξαιτο ἀνελεῖν*. Doch hat das *ὥστε*, wenn auch in der Frage nicht anstössig (Spr.

ΑΘ. Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμῶς βλάπτει ἢ ἔχθρα ὑμῶν ὅσον ἢ φι-95
λία μὲν ἀσθενείας, τὸ δὲ μῖσος δυνάμειος παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις
δηλούμενον.

ΜΗΛ. Σκοποῦσι δ' ὑμῶν οὕτως οἱ ὑπήκοοι τὸ εἰκόσ, ὥστε τοὺς96
τε μὴ προσήκοντας καὶ ὅσοι ἀποικοὶ ὄντες οἱ πολλοὶ καὶ ἀποστάντες
τινὲς κεχείρωνται ἐς τὸ αὐτὸ τιθέασιν;

ΑΘ. Δικαιώματι γὰρ οὐδετέρους ἐλλείπειν ἠγοῦνται, κατὰ δύνα-97
μιν δὲ τοὺς μὲν περιγίγνεσθαι, ἡμῶς δὲ φόβῳ οὐκ ἐπιέναι· ὥστε ἔξω
καὶ τοῦ πλεόντων ἀρξῆαι καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν διὰ τὸ καταστραφῆναι
ἂν παράσχοιτε, ἄλλως τε καὶ νησιῶται ναυκρατόρων καὶ ἀσθενέστεροι
ἑτέρων ὄντες εἰ μὴ περιγένοισθε.

ΜΗΛ. Ἐν δ' ἐκείνῳ οὐ νομιζετε ἀσφάλειαν; — δεῖ γὰρ αὖ98
καὶ ἐνταῦθα, ὥσπερ ὑμεῖς τῶν δικαίων λόγων ἡμῶς ἐκβιβάσαντες τῷ

65, 3, 4), in der Entgegnung etwas Ungefügendes. — *δέξαισθε* für *δέξοισθε*
Bekker. vgl. Herm. de part. ἄν 3, 7 p. 166.

C. 95. *οὐ γὰρ* nein; denn nicht. (Ps) Spr. 69, 14. 7. vgl. 5, 99. —
ἢ φιλία μὲν. ἢ φιλία, ἢ μὲν? So las vielleicht Va. Doch steht *φιλία* so
zwischen beiden Sätzen dass es leicht als doppelt gedacht vorschweben kann.
Ueber den Gedanken vgl. 3, 37, 2. 39, 5. (Kr. z. Dion. p. 178.) Gemeint ist
Freundschaft ohne Unterwerfung, Hass nach Unterjochung. Oderint,
dum metuant.

C. 96. *σκοποῦσι* — *τιθέασιν* erwägen eure Unterthanen das
Naturgemässe so dass sie die euch nichts Angehenden, nicht
Angehörigen, z. B. Colonisten Anderer, und alle die, grössten-
theils Colonisten von euch, und, zum Theil schon abgefallen,
überwältigt sind in dieselbe Kategorie setzen, aus demselben
Gesichtspuncte betrachten. (Sch.) — *οἱ πολλοί.* zu 3, 32, 1.

C. 97. *δικαιώματι* an Rechtsgründen für ihre Sache. (St.)
zu 1, 41, 1. Haase p. 46 will *δικαιώματι* oder erklären: den Andern um
einen Rechtsgrund nachstehen. vgl. Plat. Men. 87, a: *ἐλλείπειν τοι-
οῦτω χωρίῳ.* u. dort Wex. — *γὰρ* ja wohl; denn. Spr. 69, 14. 7. — *οὐδε-
τέρους, οὔτε ἡμετέρους ἀποίκους ἀποστάντας οὔτε τοὺς μὴ προσήκοντας.* (Sch.) —
ἐλλείπειν steht wohl als mit *ἐλασσοῦσθαι* synonym mit dem Dativ: so
ἐλλιπῆ εἶναι προθυμίας. τόλμη 6, 69, 2. (Pr) Sonst liesse sich *ἐλλιπεῖς* ver-
muthen. (Kr. Bruchst.) — *κατὰ δύναμιν, δι' ἰσχύιν.* (Sch.) — *τοὺς μὲν,
τοὺς μὴ καταστραφέντας.* (Sch.) Wohl eig. *τοὺς μὴ προσήκοντας.* — *περιγί-
γνεσθαι, μένειν ἰλευθέρους.* (Sch.) — *ἔξω καὶ τοῦ* noch ausserdem
dass. Oder *ἔξω τοῦ καί?* (Kr. Bruchst.) zu 1, 9, 3. — *τὸ ἀσφαλὲς* Vor-
theile für unsere Sicherheit, wie *ἀσφάλεια* 5, 98. Sch.: *ἀσφάλεια* προσέ-
σται ὡς ἂν μὴ καταφρονομένοις ὑπὸ τῶν συμμάχων. — *ἄλλως* — *περι-
γένοισθε* zumal wenn sich zeigt, dass ihr als Inselbewohner uns
als Seeherrschern und als schwächere denn Andere uns nicht
widerstehen könnet. (Enekel.) was denn für die zum Abfall Geneigten
eine neue Warnung sein wird. Doch für *ἀσθενέστεροι* erwart' ich *ἀσφαλέ-
στεροι.* — *μὴ* streicht Kampe. Ueber das fünfte Buch S. 51. (?) Es steckt
hier wohl ein grösserer Fehler, wie auch Arn. meint.

C. 98. *ἐκείνῳ* bezieht sich auf das folgende *ὅσοι γὰρ.* (Didot.) — *καὶ
ἐνταῦθα,* wie schon 5, 90. — *τῶν δικαίων λόγων* von den Gründen
des Rechtes. vgl. 1, 76, 2. — *ἐκβιβάσαντες, ἐκκρούσαντες.* (Sch.) zurück-

ὑμετέρῳ ξυμφόρῳ ὑπακούειν πείθετε, καὶ ἡμᾶς τὸ ἡμῖν χρήσιμον διδάσκοντας, εἰ τυγχάνει καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ ξυμβαῖνον, πειραῖσθαι πείθειν. — ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ξυμμαχοῦσιν, πῶς οὐ πολεμώσεσθε αὐτούς, ὅταν ἐς τάδε βλέψαντες ἠγγήσωσι ποτε ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφῶν ἤξωσι; κὰν τούτῳ τί ἄλλο ἢ τοὺς μὲν ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε, τοὺς δὲ μηδὲ μελλήσαντας γενέσθαι ἄκοντας ἐπάγεσθε;

- 99 ΑΘ. Οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῖν τούτους δεινότερους ὅσοι ἠπειροῶται που ὄντες τῷ ἔλευθέρῳ πολλὴν τὴν διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσονται, ἀλλὰ τοὺς νησιώτας τε τοὺς ἀνάγκτους, ὡσπερ ὑμᾶς, καὶ τοὺς ἤδη τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους. οὗτοι γὰρ πλεῖστ' ἂν τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες σφῶν τε αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς ἐς προὔπτον κίνδυνον καταστήσειαν.
- 100 ΜΗΛ. Ἡ που ἄρα, εἰ τοσαύτην γε ὑμεῖς τε μὴ παυθῆναι ἀρχῆς καὶ οἱ δουλεύοντες ἤδη ἀπαλλαγῆναι τὴν παρακινδύνευσιν ποιοῦνται, ἡμῖν γε τοῖς ἔτι ἔλευθέροις πολλὴ κακότης καὶ δειλία μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπέξελεθεῖν.

weisen, bezogen auf 5, 89. — τῷ ὑμετέρῳ ξ. ὑπακούειν uns eurem Interesse fügen (Va.), diesem gemäss die Sache zu erörtern. Ungewöhnlich so. Ueber das Possessiv zu 4, 87, 2. — καὶ ἡμᾶς — es ist nöthig dass auch wir unser Interesse erörternd, wofern dasselbe mit dem eurigen zusammenfällt, dadurch euch zu überreden versuchen. (Va.) — ξυμβαῖνον. Spr. 56, 4, 4. Erg. χρήσιμον. (Ps.) — μηδετέροις, μήτε τοῖς Ἀθηναίοις μήτε τοῖς Λακεδαιμονίοις (Sch.) — πῶς οὐ π. wie ist es möglich dass ihr sie euch **nicht** verfeinden solltet? d. h. ihr werdet sie euch nothwendig verfeinden. — ἐν τούτῳ. zu (2, 8, 3.) 4, 14, 2. 7, 30, 2. — ἐς τάδε, τὰ ἡμέτερα πάθη. (Sch.) — μεγαλύνετε, αὐξήσετε. (Sch.) durch die Bereitwilligkeit der Neutralen gegen euch Partei zu nehmen. — μελλήσαντας für μελλήσοντας Reiske bei Abr. p. 558. διανοηθέντας Sch. Wohl auch wegen μηδέ nothwendig. — γενέσθαι. Spr. 53, 8, 4. vgl. Lob. z. Phryn. p. 745 s. (Pp.) — ἐπάγεσθε zieht sie euch als Feinde zu, über den Hals, wie noch 6, 10, 1.

C. 99. τῷ ἔλευθέρῳ wegen ihrer Freiheit, weil sie frei sind. (St.) vgl. 5, 106. — διαμέλλησιν Verzögerung, Lässigkeit. (St.) Sonst wo scheint das Wort nicht vorzukommen. — ἀλλὰ bezieht sich auf den Comparativ. (Matth. Gr. § 455,) Spr. 49, 2, 6. — τε τοὺς für τέ που Kr. Eruchst. — ἀνάγκτους die noch nicht von uns beherrscht werden. — τῷ ἀναγκαίῳ, τῇ ἀνάγκῃ, τῇ δουλείᾳ. (Sch.) durch den Druck. (Ba.) — πλεῖστα ἐπιτρέψαντες. Her. 3, 36, 1.: μὴ πάντα ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ἐπίτροπε. (Arn.) — τῷ ἀλογίστῳ schlechte Berechnung ihrer Mittel zur Erhebung gegen uns.

C. 100. ἡ που ἄρα wirklich wohl demnach. (Hoogeween u. ἦπου 11.) ἡ τὰρα will Elmsley zu Eur. Her. 651. — παυθῆναι hängt von τὴν παρακινδύνευσιν ποιοῦνται ab, in sofern dies den Begriff des Anstrebens einschliesst. (Matth. §. 542, 1b, γ.) — ἀρχῆς, aus παύω ὑπὸ ἀρχῆς wie 3, 40, 4. vgl. 5, 16, 3. Anders 5, 91. — ἀπαλλαγῆναι, ὑπὲρ τοῦ ἀπ. τῆς ἐμετέρας ἀρχῆς. (Sch.) — παρακινδύνευσιν wird noch aus Dion. Arch. 1, 57 nachgewiesen, ἀποκινδύνευσιν unten 7, 76, 4, κινδύνευσιν steht wohl nirgends. — δειλία, ἂν εἴη. Spr. 62, 1, 3. — ἐπεξελεθεῖν, εἰς τέλος ἐργάσασθαι. (Sch.) zu 1, 70, 4.

ΑΘ. Οὐκ, ἦν γε σωφρόνως βουλευήσθε· οὐ γὰρ περὶ ἀνδρα-101
γαθίας ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν μὴ αἰσχύνῃν ὀφλεῖν, περὶ δὲ σω-
τηρίας μᾶλλον ἢ βουλὴ πρὸς τοὺς κρείσσονας πολλῶ μὴ ἀνδίστασθαι.

ΜΗΛ. Ἀλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολέμων ἔστιν ὅτε κοινοτέρας¹⁰²
τὰς τύχας λαμβάνοντα ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλῆθος. καὶ
ἡμῖν τὸ μὲν εἶξαι εὐθύς ἀνέλπιστον, μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ
στῆναι ἐλπίς ὀρθῶς.

ΑΘ. Ἐλπίς δέ, κινδύνου παραμύθιον οὔσα, τοὺς μὲν ἀπὸ περι-103
ουσίας χρωμένους αὐτῇ, καὶ βλάβῃ, οὐ καθεῖλεν· τοῖς δ' ἐς ἅπαν τὸ
ὑπάρχον ἀναρριπτοῦσι, δάπανος γὰρ φύσει, ἅμα τε γιγνώσκεται σα-
λέντων καὶ ἐν ὅτῳ ἔτι φυλάσσεται τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν οὐκ ἔλλείπει.

C. 101. οὐκ, ἦν. zu 3, 66, 2. — ἀπὸ τοῦ ἴσου bei gleichen Mit-
teln. vgl. zu 1, 136, 3. 2, 89, 1. 5, 104. — ὀφλεῖν Bekker, ὀφλεῖν die Hsn.
wie Dem. 29, 34. 31, 12. 32, 26. 27. ὀφλων 24, 50. 55. 80. 81. 25, 65 u.
öfter bei demselben. (Pr.) vgl. Lob. zum Buttman u. ὀφλισκάνω. Die Begriffe
περὶ ἀνδραγαθίας und περὶ σωτηρίας sind proleptisch von den Infinitiven zu
den Substantiven gerückt, vgl. Spr. 61, 6, 9. — πολλῶ. Die ungewöhnliche
Stellung hebt den Begriff, wie in vielen Fällen.

C. 102. πολέμων für πολεμίων eine Hs. u. Va. wie 2, 11, 3; über
den Gedanken 1, 78, 2. (Kr. z. Dion. p. 178.) — κοινοτέρας gemein-
schaftlichere d. h. gleichmässiger den Einen wie den Andern betreffende,
mag er stark oder schwach sein. Lys. 2, 10: τὰς ἐν τῷ πολέμῳ τύχας κοινὰς
ἀπάντων ἀνθρώπων νομιζόντες. Plut. Nik. 27: κοινὰ αἱ τύχαι τοῦ πολέμου.
(Kr. eb.) ξυγὸς Ἐννάλιος II. σ, 309. Mars communis. (Abr.) Bezogen auf ἀπὸ
τοῦ ἴσου 5, 101. (Dobree.) — ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλῆθος als
man nach der verschiedenen Macht beider Theile erwarten
sollte. vgl. Spr. 49, 4. Denn oft siegt der Schwächere. — εὐθύς gehört
zu εἶξαι. (Sch.) zu ἀνέλπιστον nach Bl. — μετὰ τοῦ δρωμένου bei kräf-
tigem Verfahren. (Ps.). Ueber μετὰ zu 1, 18, 7; über das Particip zu
1, 142, 4. τὸ δρώμενον selbst 5, 66, 3. 6, 16, 3. (Arr. An. 5, 7, 5. Takt.
p. 82.) τὸ τιμώμενον 2, 63, 1. — στῆναι ὀρθῶς sich aufrecht zu er-
halten. So στῆναι ἐς ὀρθόν Soph. Oed. T. 50. (Bl.) Fremdartig scheint mir
das Adverbium; ich vermuthe ὀρθοῦς. Erg. ἡμᾶς. vgl. Xen. An. 4, 8, 20.

C. 103. κινδύνου für κινδύνῳ Sch. und einige Citate. Bei Plat. Rep. p. 329, e
ist der Da. ein persönlicher. Sonst ist der Ge. regelmässig, wie Plat. Ges.
p. 632, e: παραμύθια ποιήσασθαι τῆς ὁδοῦ. Den Da. hätte sich so höchstens
ein Dichter erlaubt. — ἀπὸ περιουσίας bei überflüssigen, sehr reich-
lichen Mitteln (Ps); über ἀπό zu 1, 91, 4, über περιουσία 1, 123, 2. ἐκ
περιουσίας νεῶν 7, 13, 1. 8, 45, 3. — οὐ καθεῖλε, οὐ κατέλυσε παντελῶς.
(Sch.) zu 1, 4. Hier fast dichterische Färbung. „Eur. Herk. 1396: τοὺς σθέν-
οντας καθαιροῦσιν τύχαι. vgl. [Simonides bei] Plat. Prot. 844, e“ (Bl.) Ueber
den Ao. Spr. 53, 10, 2. — ἐς ἅπαν völlig, ganz und gar. Raphael. zu
Arr. An. 4, 11, 15. (8.) — ἀναρριπτοῦσι aufs Spiel setzen. Men. 66:
δεδογμένον τὸ πρᾶγμ', ἀναρρίψω κύβος. Dion. Arch. 3, 23 p. 475: τὸν ἰπὲρ
ἀπάντων ἀναρρίψαι κύβον. — δάπανος, δαπανηρά. (Sch.) Etwas ver-
schieden „Pind. Isth. 5, 57: δαπένα ἐλπίδων.“ (Bl.) Gemeint sind die Ver-
luste die sie bringt. So wieder erst bei Spätern. — σαλέντων. Spr. 47,
4, 3. — καὶ ἐν — ἔλλείπει und lässt denen die ihr zu viel vertraut, Alles
aufs Spiel gesetzt haben, nichts übrig in dessen Besitz man sich
künftig vor ihr, nachdem man sie als trüglich kennen gelernt

ἔδ' ἡμεῖς ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες μὴ βούλεισθε παθεῖν, μηδὲ ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς, οἷς παρὸν ἀνθρωπεύως ἔτι σώζεσθαι, ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλίπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται, μαντικὴν τε καὶ χρησμοὺς καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαίνεται.

104 ΜΗΛ. Χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς, εὖ ἴστε, νομίζομεν πρὸς δύνάμιν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται, ἀγωνίζεσθαι· ὅμως δὲ πιστεύομεν τῇ μὲν τύχῃ ἐκ τοῦ θεῖου μὴ ἐλασσωσεσθαι, ὅτι ὅσοι πρὸς οὐδὲν δικαίους ἰστάμεθα, τῆς δὲ δυνάμεως τῷ ἐλλείποντι τὴν Λακεδαιμονίων ἡμῶν ξυμμαχίαν προσέσεσθαι, ἀνάγκην ἔχουσαν, καὶ εἰ μὴ του ἄλλου, τῆς γε ξυγγενείας ἕνεκα καὶ αἰσχύνη βοηθεῖν. καὶ οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα.

105 ΑΘ. Τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἴομεθα λελείψασθαι· οὐδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπείας τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον νομίσειως τῶν δ' ἐς σαφῆς αὐτοὺς βουλήσεως δικαιοῦμεν ἢ πράσσομεν. ἡγούμεθα γὰρ τό τε θεῖον δόξῃ, τὸ ἀνθρώπειον δὲ σαφῶς διὰ

hat, hüten könnte. (Kr. z. Dion. p. 179.) Καὶ verbindet οὐκ ἐλλείπει mit ἅμα τε γιγνώσκειται; über das Fu. Spr. 53, 7, 8. Für οὐκ ἐλλείπει vermuthet Bk. οὐκέτι λείπει; und allerdings findet sich ἐλλείπειν so nicht leicht. Aehnlich jedoch Soph. El. 736: ἔρῳ μόνον νιν ἐλλειμμένον. vgl. dort Herm. (Kr. Stud. 2. S. 181 ff.)

§. 2. ῥοπῆς, κινήσεως. (Sch.) Eur. Hipp. 1163: θέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς. (Bl.) vgl. die Lex. — ἀνθρωπεύως durch menschliche Mittel. (St.) — λυμαίνεται. Spr. 52, 1, 2. τοὺς ἀνθρώπους fñgt Dion. p. 914 hinzu.

C. 104. ἴστε ist Imperativ. (Ps.) — εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται, ἀγωνίζεσθαι ergänzen Andere, ἢ δύναμις καὶ ἢ τύχη Ds., bloss ἢ τύχη ich: wenn das Glück bei ungleichen Mitteln walten wird. — ἐκ. Spr. 68, 17, 9. vgl. zu 5, 112, 2. — ἐλασσωσεσθαι. zu 5, 34, 3. — ἴστασθαι πρὸς τινα hier wie bei Liban. ὑποθ. zu Dem. π. εἰρ. im feindlichen Sinne, sonst im freundlichen. (Pp.) — τῷ ἐλλείποντι, τῇ ἀσθενείᾳ. (Sch.). Der Dativ hängt von προσέσεσθαι ab. (Hk.) — ἡμῶν mit ξυμμαχίαν verbunden (Hk.) wäre müßig; ich ziehe es gleichfalls zu προσέσεσθαι. So zwei Dative Eur. Hel. 248: τί σοι πυράσχω δήμι τῷ τεθνηκότι. — αἰσχύνη, δι' αἰσχύνην Dion. p. 914.

C. 105. §. 1. τὸ θεῖον. τοῦ θεῖου? (eben so § 2?) Oder man muss, freilich hart, erklären: πρὸς μὲν τὸ θεῖον τῆς πρὸς τοῦ θεῖου εὐμενείας in Bezug auf die Götter glauben wir dass wir rücksichtlich ihres Wohlwollens nicht im Nachtheil sein werden. Den Ge. wird man nach Spr. 47, 21 erklären müssen. (Kr. z. Dion. p. 180.) Aehnlich νικᾶν τοῦ κλήρον. Dem. 43, 31. vgl. 44, 12. — τῆς ἀνθρωπείας gehört sowohl zu νομίσειως als zu βουλήσεως. vgl. zu 2, 44, 1: wir begehen weder noch thun wir etwas das im Widerspruch stände einerseits mit den menschlichen Religionsatzungen in den auf die Gottheit bezüglichen Dingen, andererseits mit den menschlichen Bestrebungen in dem was sie für sich selbst zu erringen trachten. (Kr. z. Dion. p. 180 s.) — νομίσειως εἶπε διὰ τα νενομισμένα. (Sch.) Poll. 5, 126: ἡ νόμισις τὸ ὄνομα σκληρόν. Auch Thuk. hat es nicht weiter gebraucht; bei Dion. C. 59, 9. Der Bedeutung Ansicht widerstrebt doch wohl das ἐς. — δόξῃ nach herkömmlicher Ansicht, org. οὐ ἂν κρατῆ ἄρχειν.

παντός ὑπὸ φύσεως ἀναγκαίας οὗ ἂν κρατῆ ἄρχειν· καὶ ἡμεῖς οὕτε²
 θέντες τὸν νόμον οὕτε κειμένῳ πρῶτοι χρῶμεθα, ὄντα δὲ παραλα-
 βόντες καὶ ἐσόμενον ἐς ἀεὶ καταλείποντες χρῶμεθα αὐτῷ, εἰδότες καὶ
 ὑμᾶς ἂν καὶ ἄλλους ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους δρωῦντας ἂν
 αὐτό. καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον οὕτως ἐκ τοῦ εἰκότος οὐ φοβούμεθα ἐ-
 λασσώσεσθαι· τῆς δὲ ἐς Λακεδαιμονίους δόξης, ἣν διὰ τὸ αἰσχρὸν
 δὴ βοηθήσειν ὑμῖν πιστεύετε αὐτούς, μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρό-
 κακὸν οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον. Λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς σαῶς μὲν αὐ-³
 τοὺς καὶ τὰ ἐπιχώρια νόμιμα πλεῖστα ἀρετῇ χρῶνται· πρὸς δὲ τοὺς
 ἄλλους πολλὰ ἂν τις ἔχων εἰπεῖν ὡς προσφέρονται ξυνελὼν μάλιστ' ἂν
 δηλώσειεν ὅτι ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν τὰ μὲν ἡδέα καλὰ νομίζουσι,
 τὰ δὲ ξυμφέροντα δίκαια. καίτοι οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας νῦν ἀλόγου
 σωτηρίας ἢ τοιαύτη δianoia.

ΜΗΛ. Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἤδη καὶ μάλιστα πιστεύομεν¹⁰⁶
 τῷ ξυμφέροντι αὐτῶν, Μηλίους, ἀποίκους ὄντας, μὴ βουλήσεσθαι προ-
 δόντας τοῖς μὲν εὔνοις τῶν Ἑλλήνων ἀπίστους καταστήναι, τοῖς δὲ
 πολεμίοις ὠφελίμους.

(Ps.) Kr. z. Dion. p. 181 s. — τὸ ἀνθρώπειον. zu 4, 61, 4. — δέ für τε.
 Kr. Sonst stände τό τε ἀνθρ. — σαφῶς sichtlich, im Ggs. zu δόξη. —
 διὰ παντός. zu 1, 38, 1. (Bl.) — ὑπὸ φύσεως ἀναγκαίας aus einem
 unwiderstehlichen Naturtriebe das Recht des Stärkern auszuüben.

§. 2. θέντες. Her. 7, 8, 1: οὗτ' αὐτὸς κατηγοῖσμαι νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν
 πθεῖς, παραθεξάμενός τε αὐτῷ χρῆσομαι. (Wasse.) — ἂν — ἂν. Spr. 69, 7, 3. —
 ἡμῖν. Spr. 48, 13, 8. — αὐτό bezieht sich auf χρῶμεθα αὐτῷ. zu 1, 69, 2. — ἐκ τοῦ
 εἰκότος. zu 4, 17, 4. — ἐλασσώσεσθαι. Spr. 55, 3, 18. — τῆς δόξης hängt
 von τὸ ἄφρον ab. (Ba.) Mit ἐς: Hoffnung auf. Ungewöhnlich. vgl. zu 3, 14. —
 ἣν hängt von πιστεύετε ab, nach der Analogie von πίστιν πιστεύειν. (Ps.) ἢ
 will Reiske. — δὴ mit Zurückweisung auf αἰσχρὸν 5, 104. — τὸ ἀπειρόκακον.
 Nur noch bei Eur. Alk. 926: παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον ἦλθεν ἀπορειακῶ τόδ'
 ἄλγος. (Bl.) An unserer Stelle bezieht sich das -κακον auf sittliche Schlech-
 tigkeit, in sofern die Erfahrung lehrt dass die Menschen meist nach ihrem
 Vortheile, nicht nach dem Gebote der Ehre und des Rechtes handeln.

§ 3. πλεῖστα, zu 1, 3, 4. — πρὸς τοὺς ἄλλους, zu προσφέρονται
 gehörig, steht des Gegensatzes halber voran. — ἂν, auch das erste gehört
 zu δηλώσειεν. — ξυνελὼν. zu 1, 70, 5. — ὅτι bezieht sich auf ein in δηλώσειεν
 enthaltenes λέγων. — ὧν ἴσμεν, πάντων ἀνθρώπων ὧν ἴσμεν. (Sch.) zu 1, 18, 2.
 — πρὸς vortheilhaft. (St.) vgl. zu 2, 86, 3. — νῦν gehört wohl zum
 ganzen Satze d. h. zu οὐκ (ἔστιν). — ἀλόγου unwahrscheinlich. vgl.
 6, 46, 2 u. zu 1, 32, 2. — ἢ. Spr. 50, 4, 6. — τοιαύτη wie die der Lake-
 dämonier.

C. 106. ἢ δὴ. δὴ Kr. Bruchst. — καὶ μάλιστα. Spr. 69, 32, 18. —
 πιστεύομεν. Das Komma ist vielleicht hier zu setzen: wir aber haben
 eben in Bezug auf diesen Punet, das eigennütziges Verfahren der Lake-
 dämonier, gerade am meisten Vertrauen, dass sie nämlich ihres
 Interesses wegen. Ueber den Da. vgl. 5, 99. Doch dürfte τῷ ξυμφέ-
 ροντι αὐτῶν ein Glossem sein.

- 107 **ΑΘ.** Οὐκ οἶσθε τὸ συμφέρον μὲν μετ' ἀσφαλείας εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύνου δραῖσθαι· ὁ Λακεδαιμόνιοι ἤκιστα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τολμῶσιν.
- 108 **ΜΗΛ.** Ἀλλὰ καὶ τοὺς κινδύνους [τε] ἡμῶν ἔνεκα μᾶλλον ἡγούμεθ' ἂν ἐγχειρίσασθαι αὐτοὺς καὶ βεβαιοτέρους ἢ [ἐς] ἄλλους νομιεῖν, ὅσῳ πρὸς μὲν τὰ ἔργα τῆς Ἡελοποννήσου ἐγγυὲς κείμεθα, τῆς δὲ γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἐσμέν.
- 109 **ΑΘ.** Τὸ δ' ἐχυρὸν γε τοῖς ξυναγωνιουμένοις οὐ τὸ εὖνον τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλ' ἦν τῶν ἔργων τις δυνάμει πολὺ προύχῃ· ὁ Λακεδαιμόνιοι καὶ πλεῖον τι τῶν ἄλλων σκοποῦσιν. τῆς γοῦν οἰκείας παρασκευῆς ἀπιστία καὶ μετὰ ξυμμάχων πολλῶν τοῖς πέλας ἐπέρχονται, ὥστε οὐκ εἰκὸς ἐς νῆσόν γε αὐτοὺς ἡμῶν ναυκρατόρων ὄντων περαιωθῆναι.
- 110 **ΜΗΛ.** Οἱ δὲ καὶ ἄλλους ἂν ἔχοιεν πέμψαι· πολὺ δὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, δι' οὗ τῶν κρατούντων ἀπορώτερος ἢ λῆψις ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων ἢ σωτηρία. καὶ εἰ τοῦδε σφάλλοιντο, τράποιντ' ἂν καὶ ἐς τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ξυμμάχων, ὅσους μὴ Βρασίδας ἐπῆλθεν· καὶ οὐ περὶ τῆς μὴ προσηκούσης μᾶλλον ἢ τῆς οἰκειότερας [ξυμμαχίδος τε καὶ γῆς] ὁ πόνος ὑμῖν ἔσται.

C. 107. οὐκ οἶσθε — εἶναι ihr glaubet also nicht dass der Nutzen mit der Sicherheit verbunden, nur was gefahrlos auch nützlich sei. (Pp.) *Συμφέρον μὲν τὸ μετ' ἀσφαλείας ἕκαστα πράττειν, τὸ δὲ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον διὰ κινδύνων περιγίγνεται.* (Sch.) — *δραῖσθαι.* δραῖσαι die besten Hsn. falsch. Hier als allgemeiner Gedanke zu fassen. — ὁ, μετὰ κινδύνου δραῖν. (Pp.)

C. 108. τε ist Ppn. und mir verdächtig. — *ἐγχειρίσασθαι, ἀναδέξασθαι.* (Sch.). Ein ungewöhnlicher Ausdruck. — *βεβαιοτέρους ἢ ἐς ἄλλους* für sichrere, weniger gefahrvolle Gefahren als die für Andere unternommenen erklärt Scholefield (vgl. 3, 39, 6), weder dem Sinne noch der Sprache angemessen. Ich möchte *ἐς* mit Dobree streichen und mit Hl. deuten: sie werden mehr auf uns, d. h. unsre Leistungen und unsere Treue, als auf Andere bauen. Sichtlich bezieht sich auf diese Stelle *τὸ ἐχυρὸν* 5, 109. — ὅσῳ. Spr. 51, 10, 5, — *πρὸς τὰ ἔργα* in Bezug auf thatsächliche Leistungen. — *τῆς γνώμης τῷ ξυγγενεῖ* wegen der Verwandtschaftlichkeit der Gesinnung, in sofern diese in gemeinsamer Abstammung gegründet ist. (St.)

C. 109. τὸ ἐχυρὸν die Zuverlässigkeit, das bauen Können auf die zur Hülfe Rufenden. vgl. zu 5, 108, Prädicat: über den Artikel Spr. 50, 4, 14. — *ἀλλ' ἦν.* Umschreibung des Subjects durch einen Satz. Spr. 60, 10, 1. vgl. zu 5, 91, 1. — *τις.* zu 5, 38, 1. — *τῶν ἔργων δυνάμει.* 1, 82, 2.: *ἢ ναυικοῦ ἢ χρημάτων δύναμιν.* vgl. 1, 25, 4. 6, 46, 2. — *καὶ πλεῖον.* zu 3, 11, 1. 4, 10, 2. — *πλεῖόν τι.* zu 3, 67, 3. — *καὶ μετὰ* nicht nur mit dieser sondern auch mit. — *περαιωθῆναι.* zu *δουλεῦσαι* 1, 81, 2.

C. 110. ἄλλους. Verbündete die eine Flotte besitzen. — *πολύ.* zu 7, 13, 3. — *δι' οὗ* auf welchem. zu 1, 2, 1. — *τῶν κρατούντων* von Seiten der Seebeherrscher, für dieselben. (Sch.) zu 1, 18, 2. — *ἀπορώτερος.* zu 3, 89, 4. — *ἢ λῆψις, τὸ συλλαβεῖν αὐτοὺς, τοὺς βοηθοῦντας.* (Sch.) — *μῆ.* Spr. 67, 4, 2. — *ἐπῆλθε* hinkam, wie 8, 54, 3. (Arn.) — *περὶ τῆς*

ΑΘ. Τούτων μὲν καὶ πεπειραμένοις ἂν τι γένοιτο καὶ ὑμῖν, καὶ 111
οὐκ ἀνεπιστήμοσιν ὅτι οὐδ' ἀπὸ μιᾶς πώποτε πολιορκίας Ἀθηναῖοι
δι' ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. ἐνθυμούμεθα δὲ ὅτι γήσαντες περὶ
σωτηρίας βουλευσῆεν οὐδὲν ἐν τοσοῦτῳ λόγῳ εἰρήκατε ὅ ἄνθρωποι ἂν
πιστεύσαντες νομίσαιεν σωθῆσεσθαι, ἀλλ' ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα ἐλ-2
πιζόμενα μέλλεται, τὰ δ' ὑπάρχοντα βραχέα πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτετα-
γμένα περιγίγνεσθαι. πολλήν τε ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε, εἰ
μὴ μεταστησάμενοι ἔτι ἡμᾶς ἄλλο τι τῶνδε ὀσφρονέστερον γνώσεσθε.
οὐ γὰρ δὴ ἐπὶ γε τὴν ἐν τοῖς αἰσχροῖς καὶ προὔτοις κινδύνοις πλείστας
διαφθείρουσαν ἀνθρώπους αἰσχύνην τρέψεσθε. πολλοῖς γὰρ προορω-
μένοις ἔτι ἐς οἷα φέρονται τὸ αἰσχρὸν καλούμενον ὀνόμιτος ἐπαγωγῶν
δυνάμει ἐπεσπάσατο ἠσσηθεῖσι τοῦ ῥήματος ἔργῳ ξυμφοραῖς ἀνηκέ-
στοις ἐκόντας περιπεσεῖν καὶ αἰσχύνην αἰσχίῳ μετ' ἀνοίας ἢ τύχης

μὴ προσηκούσης um irgendein euch nichts angebendes Land, nicht
bloss auf Melos zu beziehen, wobei οὐ stehen müsste. (Arn.) — ξυμμαχίδος
τε καὶ γῆς von Va. nicht übersetzt verdächtigen Arn. u. Pp. ξυμμαχίας τε καὶ
γῆς Haase p. 90 s. Allein καὶ γῆς so gestellt und ohne Zusatz wäre eine
ungeschickte Bezeichnung Attikas. Vielleicht nicht zu kühn wäre οἰκείας τε
καὶ ξυμ. γῆς. Für καὶ γῆς will Küppers Curae crit. p. 21 f. ἐκ καινῆς, wobei
τέ anstössig wäre.

C. 411. §. 1. τούτων — ὅτι von diesen Dingen (Einfällen in At-
tica) könnte wohl etwas geschehen auch für euch, in Bezug auch
auf euch, wie schon für Andere, als schon (καί) erfahren habendo
und nicht unkundige dass, d. h. wenn auch etwas der Art geschehen
möchte, so habt doch auch ihr schon die Erfahrung gemacht und wisset
wohl dass. Kr. Rec. 1829 Stud. 2 S. 225 f. — γήσαντες 5, 88. — οὐδ'
ἀπὸ μιᾶς. Spr. 24, 2, 2; über die Sache 1, 105, 4. — ὅ. ὅτῳ? — νομί-
σαιεν. zu 3, 49, 3.

§ 2. ὑμῶν — μέλλεται eure kräftigsten Stützen, auf Hoff-
nungen beruhend, werden beabsichtigt, man geht damit um euch
zu unterstützen. (St.) Ueber das Passiv von μέλλω Kr. zu Xen. An. 3, 1, 47
lat. Ausg. Aehnlich Soph. Oed. K. 1628: πάλαι τὰπὸ σοῦ βραδύνεται. —
βραχέα περιγίγνεσθαι sind zu geringfügig als dass ihr glück-
lich davon kommen könntet. (St. u. Pp.) Ueber βραχέα mit dem Inf.
Spr. 49, 1. — πρὸς τὰ ἄ. gegenüber (verglichen mit) der euch ent-
gegen stehenden Macht. (Hk.) Mit βραχέα zu verbinden. vgl. 2, 35, 2, 8,
6, 4. — μεταστησάμενοι. zu 1, 79, 1. — ἔτι gehört zu γνώσεσθε. (Ps.)

§. 3. αἰσχροῖς. ἰσχύοις Reiske; leichter wäre ἄχροις. (Kr. Bruchst.)
Der Sch. erklärt ποιητικὸν αἰσχύνης, schmachbringende, wenn man sie
nicht bestehe (Ba), um die Unabhängigkeit zu behaupten; Hk.: thörichte,
in sofern Thorheit schimpflich ist. — πολλοῖς hängt von ἐπεσπάσατο ab,
welches in περιπεσεῖν das nähere Object hat: vielen zog das sogenannte
Schimpfliche es zu dass sie — hinein geriethen. (Dr.) — ἔτι.
ἤδη? — τὸ αἰσχρὸν κ. Die sog. Schande. (Hl.). — ἐπαγωγῶν, ἐπι-
σπασικῶν. (Sch.) verführerisch, in sofern es auf Erhaltung der Ehre
dringt. — ἐπεσπάσατο. Das Medium bedeutet wohl durch seine Kraft
zuziehen. (Pp.) — ἠσσηθεῖσι τοῦ ῥήματος überwältigt von dem
Worte Schande durch die Furcht vor demselben. vgl. § 4 u. zu 4, 37. —
ἔργῳ in der That, nicht bloss einem Worte oder der Idee nach. — ἢ τύ-

προσλαβεῖν. ὁ ὑμεῖς, ἦν εὖ βουλευήσθε, φυλάξεσθε, καὶ οὐκ ἀπρεπὲς νομιεῖτε πόλεώς τε τῆς μεγίστης ἡσοῦσθαι μέτρια προκαλουμένης, ξυμμάχους γενέσθαι ἔχοντας τὴν ὑμετέραν αὐτῶν ὑποτελεῖς, καὶ δοθείσης αἰρέσεως πολέμου πέρι καὶ ἀσφαλείας μὴ τὰ χεῖρω φιλονεικῆσαι· ὡς οἵτινες τοῖς μὲν ἴσοις μὴ εἴκουσι, τοῖς δὲ κρείσσοσι καλῶς προσφέρονται, πρὸς δὲ τοὺς ἡσσους μέτριοί εἰσιν, πλείστ' ἂν ὀρθοῖντο. σκοπεῖτε οὖν καὶ μεταστάντων ἡμῶν καὶ ἐνθυμεῖσθε πολλάκις ὅτι περὶ πατρίδος βουλευέσθε, ἦν μιᾶς πέρι καὶ ἐς μίαν βουλὴν τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν ἔσται.

112 Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετεχώρησαν ἐκ τῶν λόγων· οἱ δὲ Μήλιοι κατὰ σφῶς αὐτοὺς γενόμενοι, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς παραπλήσια καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε. “οὔτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν ἢ ἄπερ καὶ τὸ πρῶτον, ὧ Ἀθηναῖοι, οὔτ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἑπτακόσια ἔτη ἤδη ζωικομένης τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα, ἀλλὰ τῇ τε μέχρι τοῦδε σωζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θεοῦ αὐτὴν καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ Λακεδαιμονίων τιμωρία πιστεύοντες πειρασόμεθα σώζεσθαι. προκα-

χης, ἢ μετὰ τύχης: sie gerathen in grössere Schmach durch Unverstand als durch Unglück. (Va.) Spr. 68, 9. Doch ist hier die Nichtwiederholung des μετὰ auffallend und wohl mit dem Sch. τύχῃ zu lesen. „Aehnlich ein Da. nach μετά 1, 59, 2.“ (Pp.) vgl. 5, 104 g. E. — προσλαβεῖν. zu 4, 61, 1.

§ 4. πόλεώς τε. Dem τέ entspricht καὶ vor δοθείσης. — μέτρια. Spr. 46, 5, 4. vgl. zu 4, 20, 1. — ξυμμάχους γενέσθαι ist Epexegetem zu μέτρια προκαλουμένης. Spr. 37, 10, 7. — τὰ χεῖρω φιλονεικῆσαι hartnäckig auf dem Schlechteren bestehen, auch für den Krieg entscheidend. „Plat. Prot. 360. e: φιλονεικεῖν μοι δοκεῖς τὸ ἐμὲ εἶναι τὸν ἀποκρινόμενον. Der Inf. hängt von οὐκ ἀπρεπὲς νομιεῖτε ab.“

§ 5. ὡς da. — προσφέρονται, δμιλοῦσιν. (Sch.) — μεταστάντων ἡμῶν auch nachdem wir abgetreten sind, wie Her. 8, 81. u. Xen. An. 2, 3, 21. vgl. zu 1, 79, 1. — ἦν — ἔσται. Der Gedanke muss wohl sein: ihr habt nur Ein Vaterland und diese Eine Berathung wird über dessen Wohl oder Wehe entscheiden. Aber die Worte sind eben so unerklärlich als ungenügend die Verbesserungsvorschläge. — ἦν. ἢ Ps., ἦς Hl. — ἦν μιᾶς πέρι. ἢ μιᾶς ἐπὶ ἑοπῆς Dobree, ἦν ἐμᾶς περιποιῆσαι ἐς μίαν Haase p. 91 s. — ἐς streicht Ritschl, bei Küppers p. 24. ἦς und ἴστε (als Ipv.) für ἔσται aufnehmend, „ohne ἂν nach κατορθώσασαν?“ (Pp.). — τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν. τυχοῦσά τε καὶ μὴ κατορθώσασα Pp. Ueber τυχεῖν zu 3, 39, 7; über τε καὶ zu 2, 35, 1. — ἔσται. ἴστε einige Hsn. u. Va., ἴσταται Dobree, ἴστατε Döderlein, ἂν κάθησθε und oben ἦς Kr.

C. 112. §. 1. μετεχώρησαν, μετέστησαν 5, 111, 5. (Pp.) vgl. die Lex. — ἐκ τῶν λόγων aus der Unterredung. (Va.) vgl. 5, 113. (Pp.) — κατὰ σφῶς αὐτοὺς γενόμενοι allein zurückgeblieben. (Ps.) Spr. 68, 25, 4. — παραπλήσια καὶ ἀντέλεγον Aehnliches wie sie den Athenern bei der Unterredung entgegnet hatten (F. Ps.); über καὶ zu 7, 70, 1: über das Ipf. Spr. 53, 2, 8.

§. 2. ἐκ τοῦ θεοῦ ist mit σωζούσῃ zu verbinden. (Va.) Spr. 50, 10, 2. Ueber ἐκ zu 5, 104. — καὶ Λακεδαιμονίων. Spr. 69, 32, 2. — τιμωρία. zu 1, 35, 1. — προκαλούμεθα ὑμᾶς heisst in Bezug auf εἶναι: wir

λούμεθα δὲ ὑμᾶς φίλοι μὲν εἶναι, πολέμιοι δὲ μηδετέροις, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν ἀναχωρῆσαι, σπονδὰς ποιησαμένους αἵτινες δοκοῦσιν ἐπιτήδευοι εἶναι ἀμφοτέροις.“

Οἱ μὲν δὴ Μῆλιοι τοσαῦτα ἀπεκρίναντο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι. δια-113
λυόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων ἔφασαν· “ἀλλ’ οὖν μόνου γε ἀπὸ τούτων τῶν βουλευμάτων, ὡς ἡμῖν δοκεῖτε, τὰ μὲν μέλλοντα τῶν ὀρωμένων σαφέστερα κρίνετε, τὰ δὲ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι ὡς γιγνόμενα ἤδη θεᾶσθε, καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλεῖστον δὴ παραβεβλημένοι καὶ πιστεύσαντες πλεῖστον καὶ σφαλῆσεσθε.“

Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐς τὸ στρατεύμα. 114
οἱ δὲ στρατηγοὶ αὐτῶν, ὡς οὐδὲν ὑπήκουον οἱ Μῆλιοι, πρὸς πόλεμον εὐθύς ἐτράποντο καὶ διελόμενοι κατὰ πόλεις περιετείχισαν κύκλῳ τοὺς Μηλίους. καὶ ὕστερον φυλακὴν σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων καταλιπόντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ. οἱ δὲ λιπόμενοι παραμένοντες ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον.

Καὶ Ἀργεῖοι κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἐσβαλόντες ἐς τὴν Φλια- 115
σίαν καὶ λοχισθέντες ὑπὸ τε Φλιασίων καὶ τῶν σφετέρων φυγάδων διεφάθησαν ὡς ὀδοθήκοντα. καὶ οἱ ἐκ τῆς Πύλου Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίων πολλὴν λείαν ἔλαβον· καὶ Λακεδαιμόνιοι δι’ αὐτὸ τὰς μὲν σπονδὰς οὐδ’ ὡς ἀφέντες ἐπολέμουν αὐτοῖς, ἐκήρυξιν δὲ εἴ τις βούλεται παρὰ σφῶν Ἀθηναίους ληΐζεσθαι. καὶ Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίων τινῶν διαφορῶν ἕνεκα τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δ’ ἄλλοι Πελοποννή-

bieten euch an (sein zu dürfen); in Bezug auf ἀναχωρῆσαι: wir fordern euch auf. Eben so zweierlei Infinitive nach προειπεῖν 1, 26, 3 u. Her. 2, 115, 3. — ἐπιτήδευοι. ἐπιτήδευαι? Denn ἡ ἐπιτήδευσις findet sich bei Attikern wohl nie; geändert Eu. Tr. 514.

C. 113. διαλυόμενοι scheidend. (Ps.) vgl. Her. 3, 56 mit 7, 177. — ἀλλ’ οὖν doch in der That. Spr. 69, 52, 1. — ἀπό gemöss, danach zu urtheilen. Spr. 68, 16, 7. — ὡς δοκεῖτε. Spr. 55, 4, 3. — τὰ μέλλοντα die erwartete Hülfe. vgl. 5, 111, 1. (Ds.) Spr. 55, 4, 4. — σαφέστερα κρίνετε für sicherer haltet. (Va.) — τῷ βούλεσθαι weil ihr es herbeiwünscht. (Sch. u. Ps.) vgl. zu 3, 3, 1. — ἤδη zieh' ich zu γίγνεται. vgl. 2, 61, 2. 3, 2, 2. 6, 33, 4. Verschieden 2, 42, 3. — παραβεβλημένοι, ἐπιτρέψαντες παραβόλως. (Sch.) — πλεῖστον. zu 3, 36, 2.

C. 114. ἐτράποντο, ἐτρέποντο die meisten Hsn., wofür Arn. καθίστη 2, 75, 1 vergleicht. — διελόμενοι, τὸ ἔργον, τὴν περιτείχισιν. (Ps.) vgl. 2, 78, 1. 5, 75, 4. — πόλεις 5, 84, 2. (Ds.) — σφῶν αὐτῶν. Spr. 51, 2, 10.

C. 115. § 1. Ἀργεῖοι für Ἀργείων. zu 5, 59, 1. — τὸν χρόνον τὸν αὐτόν. Ungewöhnliche Stellung, wie 7, 39, 1. Dem. 8, 14 u. Xen. Cyr. 4, 4, 10: χώραν τὴν αὐτὴν ἐργάσεσθε καὶ γυναιξὶ καὶ αὐταῖς συνοικήσετε. (Pr.) Dort wird jedoch, wie 1, 140, 1, diese Stellung durch den Gegensatz mehr gerechtfertigt als hier. Spr. 50, 11, 15. vgl. zu 1, 2, 2 E. — Ἀθηναῖοι ist wohl zu streichen, da die Heloten 5, 56, 3 gemeint sind. (Kr. Bruchst.) — οὐδ’. Spr. 67, 8, 4. — εἴ τις. zu 4, 37. — παρὰ σφῶν aus ihrer Mitte.

§ 2. διαφορῶν für διαφορῶν Bekker. τὰ ἴδια διαφορά 2, 37, 1. vgl.

σιοι ἡσύχαζον. εἶλον δὲ καὶ οἱ Μήλιοι τῶν Ἀθηναίων τοῦ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν προσβαλόντες νυκτός, καὶ ἄνδρας τε ἀπέκτειναν καὶ ἐσενεγκάμενοι σῆτόν τε καὶ ὅσα πλείστα ἐδύνατο χρήσιμα ἀναχωρήσαντες ἡσύχαζον· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἄμεινον τὴν φυλακὴν τὸ ἔπειτα παρεσκευάζοντο. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

- 116 Τοῦ δ' ἐπιγενομένου χειμῶνος Μακεδαιμόνιοι μελλήσαντες ἐς τὴν Ἀργεῖαν στρατεύειν, ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια [ἱερά] ἐν τοῖς ὁρίοις οὐκ ἐγίγνετο, ἀνεχώρησαν. καὶ Ἀργεῖοι διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν τῶν ἐν τῇ πόλει τινὰς ὑποτοπήσαντες τοὺς μὲν ξυνέλαβον, οἱ δ' αὐτοὺς καὶ 2διέφυγον. καὶ οἱ Μήλιοι περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αὖθις καθ' ἕτερόν τι τοῦ περιτειχίσματος εἶλον τῶν Ἀθηναίων, παρόντων οὐ πολλῶν τῶν φυλάκων. καὶ ἐλθούσης στρατιᾶς ὕστερον ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἄλλης, ὡς ταῦτα ἐγίγνετο, ἧς ἤρχε Φιλοκράτης ὁ Δημέου, καὶ κατὰ κράτος ἤδη πολιορκούμενοι, γενομένης καὶ προδοσίας τινὸς ἀφ' ἐαυτῶν, ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις ὥστ' ἐκείνους περὶ αὐτῶν βουλευῆσαι. οἱ δὲ ἀπέκτειναν Μηλίων ὅσους ἠβῶντας ἔλαβον, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραπόδισαν. τὸ δὲ χωρίον αὐτοὶ ὤκησαν, ἀποίκους ὕστερον πεντακοσίους πέμψαντες.

ΣΤ.

- 1 Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο αὖθις μείζονι παρασκευῇ τῆς μετὰ Λάχητος καὶ Εὐρυμέδοντος ἐπὶ Σικελίαν πλεύσαντες καταστρέψασθαι, εἰ δύναιτο, ἄπειροι οἱ πολλοὶ ὄντες τοῦ μεγέθους τῆς νήσου καὶ τῶν ἐνοικούντων τοῦ πλήθους καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρ-

auch zu 1, 68, 2. (Pp.) — ἀγορὰν Markt im Lager der Athener. (Dr.) vgl. 1, 62, 1. 3, 6, 2. (Arn.) — χρήσιμα für χρήμασι zwei Hsn. u. Va.

C. 116. § 1. μελλήσαντες. Spr. § 40 unter μέλλω. — ἱερά fügen Thuk. (5, 54, 2. 55, 3) u. Xen. sonst so nicht hinzu. — ἐγίγνετο. zu 5, 55, 3. — μέλλησιν Vorhaben. (Ps.)

§ 2. καθ'. καί? — τοῦ περιτειχίσματος lässt Pp. sowohl von τὸ als partitiv von εἶλον abhängen; unstatthaft. Es scheint προσβαλόντες ausgefallen zu sein. (Kr. Bruchst.) — πολλῶν τῶν. Spr. 50, 11, 1. — ὡς ταῦτα ἐγίγνετο verdächtig Pp. wegen der Stellung u. des Ipfs. — καὶ vor κατὰ verbindet ἐλθούσης und πολιορκούμενοι. zu 1, 65, 1. — ἀφ' ἐαυτῶν aus ihrer Mitte. — ἐκείνους, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) zu 4, 37. — βουλευῆσαι. ὁποῖον ἂν τι βούλωνται (3, 28, 1) oder Aehnliches (4, 37) dürfte ausgefallen sein. — ὤκησαν. zu 1, 8, 1. Mehrere Hsn. ὤκησαν.

C. 1. μείζονι τῆς. Spr. 47, 27, 1. — μετὰ Λάχητος 3, 86, 1. — Εὐρυμέδοντος 4, 2, 1. — καταστρέψασθαι, Σικελίαν. zu 1, 114, 2. —

βάρων, καὶ ὅτι οὐ πολλῶ τιμι ὑποδέεστερον πόλεμον ἀνηροῦντο ἢ τὸν πρὸς Πελοποννησίους. Σικελίας γὰρ περίπλους μὲν ἔστιν ὀκτάδι οὐ πολλῶ τιμι ἔλασσον ἢ ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ τσοαύτη οὔσα ἐν εἴκοσι σταδίων μάλιστα μέτρον τῆς θαλάσσης διείργεται τὸ μὴ ἤπειρος εἶναι ὠκίσθη δὲ ἦδε τὸ ἀρχαῖον καὶ τσοάδε ἔθνη ἔσχε τὰ ξύμπαντα. παλαιότατοι μὲν λέγονται ἐν μέρει τινὲ τῆς χώρας Κύκλωπες καὶ Λαιστρυγόνες οἰκῆσαι, ὧν ἐγὼ οὔτε γένος ἔχω εἰπεῖν οὔτε ὀπόθεν ἔσῃλθον ἢ ὀποι ἀπεχώρησαν· ἀρκείτω δὲ ὡς ποιηταῖς τε εἴρηται καὶ ὡς ἕκαστός πη γινώσκει περὶ αὐτῶν. Σικανοὶ δὲ μετ' αὐτοὺς πρῶτοι φαίνονται ἐνοικισάμενοι, ὡς μὲν αὐτοὶ φασι, καὶ πρότεροι διὰ τὸ αὐτόχθονες εἶναι, ὡς δὲ ἡ ἀλήθεια εὐρίσκειται, Ἰβηρες ὄντες καὶ ἀπὸ τοῦ Σικανοῦ ποταμοῦ τοῦ ἐν Ἰβηρίᾳ ὑπὸ Λιγύων ἀναστάντες. καὶ ἀπ' αὐτῶν Σικανία τότε ἡ νῆσος ἐκαλεῖτο, πρότερον Τρωακρία καλουμένη· οἰκοῦσι δὲ ἔτι καὶ νῦν τὰ πρὸς ἐσπέραν τὴν Σικελίαν. Ἰλίου δὲ ἀλισκομένου τῶν Τρωῶν τινὲς διαφυγόντες Ἀχαιοὺς πλοίοις ἀφικνοῦνται πρὸς τὴν Σικελίαν, καὶ ὀμοροι τοῖς Σικανοῖς οἰκῆσαντες ξύμπαντες μὲν Ἐλυμοὶ ἐκλήθησαν, πόλεις δ' αὐτῶν Ἔρως τε καὶ Ἐγεστα. προσξυνώκησαν δὲ αὐτοῖς καὶ Φωκέων τινὲς τῶν ἀπὸ Τροίας τότε

καὶ ὅτι mit einem Genitiv, τοῦ πλήθους, verbunden, wie mit einem Dativ 6, 2, 6. 31, 6. vgl. Spr. 59, 2, 4. — Σικελίας. Σικελία? zu 2, 97, 1. — τινί. Spr. 51, 16, 4. „Herod. 1, 181, 1: οὐ πολλῶ τιμι ἀσθενέστερον.“ (Bl) — γάρ, in sofern aus dem Umfange u. der Bevölkerung die Grösse des Krieges hervorgeht. — περίπλους. Quinet. institt. or. 1, 10, 40: Plurimum refert cuius sit formae ille circuitus; reprehensiq̄ue a geometris sunt historici qui magnitudines insularum satis significari navigationis ambitu crediderunt. Nam ut quaeque forma perfectissima, ita capacissima est. (Ac.) vgl. Pol. 9, 21. — ἔλασσον. Spr. 49, 2, 3. — ὀκτὼ ἡμερῶν. Spr. 47, 8, 1. Ueber die Sache Kr. z. Her. 4, 86, 1. — ἐν μέτρον, wie wir ähnlich sagen könnten: in einer Entfernung von liegl. — τῆς θαλάσσης. 8, 95, 2: Διέχει θαλάσσης μέτρον ἐξήκοντα σταδίου. (Pr.) μέτρον (τῆς) θαλάσσης auch bei Dion C. 59, 17. 26. vgl. zu 2, 86, 2. — εἶναι für οὔσα mit einer Hs. u. mehrern Nachahmungen zieht jetzt auch Pr. vor. vgl. zu 3, 1 u. Jacobs z. Ach. T. p. 727.

C. 2. § 1. ἦδε für ὧδε die meisten und besten Hsn.: bevölkert wurde diese Insel schon in alten Zeiten. — ἔσχε erhielt. Spr. 53, 5, 1. — τὰ ξύμπαντα. Spr. 50, 11, 13. — παλαιότατοι. zu 1, 4, 1.

§ 2. ὡς. Schäfer zu Soph. Oed. K. 1124: καὶ σοὶ θεοὶ πόροισιν ὡς ἐγὼ θέλω. (Bl.) — πρῶτοι. Spr. 58, 5, 3. — ἐνοικισάμενοι. ἐνοικίσθη Her. 1, 68, 4. Sonst scheint das Wort in der guten attischen Prosa nicht vorzukommen. — Ἰβηρες, inconcinu; erwarten würde man ὕστεροι, Ἰβηρες. — ὑπὸ. Spr. 52, 3, 1. vgl. 1, 8, 2. 6, 2, 2. — Σικανοῦ π. sehr zweifelhaft ob der Sicoris, jetzt Segre. Hierüber und über andere der hier vorkommenden (zweifelhaften) Angaben Schlegels Werke B. 12 S. 471 f.

§ 3. τὰ πρὸς ἐσπέραν. zu 5, 59, 3. — ἀλισκομένου. zu 1, 23, 2. — διαφυγόντες glücklich durchgekommen. zu 4, 131, 2. — οἰκῆσαντες. Spr. 53, 5, 2. zu 1, 8, 1.

§ 4. τῶν ἀπό. Spr. 50, 8, 14. — ὡς μὲν — λέγεται gehört zu ἐπι

χειμῶνι ἐς Λιβύην πρῶτον, ἔπειτα ἐς Σικελίαν ἀπ' αὐτῆς κατενεχθέν-
τες. Σικελοὶ δ' ἐξ Ἰταλίας, ἐνταῦθα γὰρ ὄκουν, διέβησαν ἐς Σικε-
λίαν, φεύγοντες Ὀπικας, ὡς μὲν εἰκὸς καὶ λέγεται, ἐπὶ σχεδιῶν, τη-
ρήσαντες τὸν πορθμὸν κατιόντος τοῦ ἀνέμου, τάχα ἂν δὲ καὶ ἄλλως
ἔπως ἐσπλεύσαντες. εἰσὶ δὲ καὶ νῦν ἔτι ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Σικελοί, καὶ ἡ
χώρα ἀπὸ Ἰταλοῦ βασιλέως τινὸς Σικελῶν, τοῦνομα τοῦτο ἔχοντος,
οὕτως Ἰταλία ἐπωνομάσθη. ἔλθόντες δὲ ἐς τὴν Σικελίαν στρατὸς πο-
λὺς τοὺς τε Σικανοὺς κρατοῦντες μάχῃ ἀνέστειλαν πρὸς τὰ μεσημβρινὰ
καὶ ἐσπέρια αὐτῆς καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν
καλεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ὄκησαν, ἔχοντες, ἐπεὶ διέβησαν,
ἔτη ἔγγυς τριακόσια πρὶν Ἑλλήνας ἐς Σικελίαν ἐλθεῖν· ἔτι δὲ καὶ
νῦν τὰ μέσα καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου ἔχουσιν. ὄκουν δὲ καὶ
Φοίνικες περὶ πᾶσαν μὲν τὴν Σικελίαν ἄκρος τε ἐπὶ τῇ θαλάσῃ
ἀπολαβόντες καὶ τὰ ἐπικείμενα νησιδία ἐμπορίας ἐνεκεν τῆς πρὸς τοὺς
Σικελούς· ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἕλληνες πολλοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπεισέπλεον,
ἐκλιπόντες τὰ πλείω Μοτύην καὶ Σολόεντα καὶ Πάνορμον ἔγγυς τῶν
Ἑλύμων ξυνοικήσαντες ἐνέμοντο, ξυμμαχία τε πίσυνοι τῇ τῶν Ἑλύ-
μων καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἐλάχιστον πλοῦν Καρχηδῶν Σικελίας ἀπέχει
βάρβαροι μὲν οὖν τοσοῖδε Σικελίαν καὶ οὕτως ὄκησαν.

3 Ἑλλήνων δὲ πρῶτοι Χαλκιδῆς ἐξ Εὐβοίας πλεύσαντες μετὰ Θου-
κλέους οἰκιστοῦ Νάξου ὄκισαν καὶ Ἀπόλλωνος ἀρχηγέτου βωμόν, ὅστις

σχεδιῶν. (Hl.) Kr. zu Xen. An. 1, 6, 7. — τηρήσαντες, φυλάξαντες κατιόντα
τὸν ῥοῦν Dion. Arch. 1, 22. (Hudson.) — κατιόντος τοῦ ἄ. als der Wind
(vom Lande) her wehte. zu 2, 25, 3. — ἂν δέ, gestellt wie 6, 10, 2 u. ἂν
τε 2, 63, 2. Erg. διαβαῖν, aber im Sinne der Vergangenheit. Poet. Synt. 54,
11, 3. vgl. Kr. De auth. p. 53.

§ 5. Ἰταλοῦ. Ein fabelhafter König. (Schlegels Werke B. 12 S. 454) —
οὕτως möchte ich, wenn nicht Ἰταλία mit zwei Hsn. u. Va. zu streichen
ist, lieber nach Spr. 56, 10, 3 erklären als Ἰταλία für ein Epexegetem halten;
vgl. jedoch Kr. zu Xen. An. 4, 8, 22. — στρατὸς πολὺς ist Apposition. (Ba.)
Nach griechischer Redeweise vielmehr Prädicat, wie οἱ Σικελοὶ ἦλθον πολλοί.
vgl. Spr. 50, 11, 1. — ἀνέστειλαν für ἀπέστειλαν Bekker; vom Zurück-
drängen des Meeres ἀποστέλλειν 3, 89, 3. Dagegen „Isokr. 12, 44: τοὺς βαρ-
βάρους ἀνέστειλαν ἀπὸ τῆς θαλάσσης.“ (Arn.) — ἐποίησαν καλεῖσθαι. Spr.
55, 3, 11. — ἔχοντες was sie besaßen. — ἐπεὶ seitdem. zu 1, 6, 2.

§ 6. περὶ in — umher. (Ba.) Spr. 68, 33, 1. — ἀπολαβόντες nach-
dem sie abgesondert besetzt hatten. zu 1, 7, 1. — νησιδία, die
Aegaten u. a. (Bl.) — ἐνεκεν. ἐνεκα, was nach Thom. M. Thuk. immer ge-
braucht hätte, einige schlechte Hsn. — πολλοί. Spr. 50, 11, 1. — κατὰ
θάλασσαν, Ggs. zu § 4. (Pp.) — ἐπεισέπλεον. ἐπεσέπλεον nur eine Hs.
zu 2, 38, 1. — ξυνοικήσαντες. zu § 3. 6, 5, 2 u. 1, 8, 1. ξυνοικήσαντες
einige Hsn. — πίσυνοι. zu 2, 89, 4. — καὶ ὅτι. zu 6, 1. — πλοῦν Strecke
von Seefahrt. vgl. 4, 104, 3. 6, 49, 3. 97, 2. 7, 50, 2. — τοσοῖδε für το-
σοῦτοι auch 7, 58, 1. 59, 1.

C. 3. § 1. πρῶτοι. πρῶτον viele, auch gute Hsn.; aus πρῶτον θύουσι
entstanden. — ὄκισαν für ὄκησαν mehrere, auch gute Hsn. vgl. jedoch Kr.
Stud. 2 S. 129. Im J. 734 v. Ch. G. nach Clinton F. H. p. 284 v. — ἀρχη-

νῦν ἔξω τῆς πόλεως ἔστιν, ἰδρῦσαντο, ἐφ' ὧ, ὅταν ἐκ Σικελίας θεω-
ροὶ πλέωσι, πρῶτον θύουσιν. Συρακούσας δὲ τοῦ ἐχομένου ἔτους Ἀρ-2
χίας τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκ Κορίνθου ὤκισεν, Σικελοὺς ἐξελάσας πρῶτον
ἐκ τῆς νήσου ἐν ἧ νῦν οὐκέτι περικλυζομένη ἢ πόλις ἢ ἐντός ἐστιν·
ὑστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἡ ἔξω προστειχισθεῖσα πολυάνθρωπος ἐγένετο.
Θουκλῆς δὲ καὶ οἱ Χαλκιδῆς ἐκ Νάξου ὀρηθθέντες ἔτι πέμπτῳ μετα³
Συρακούσας οἰκισθεῖσας Λεοντίους τε πολέμῳ, τοὺς Σικελοὺς ἐξελά-
σαντες, οἰκίζουσιν καὶ μετ' αὐτοὺς Κατάνην· οἰκιστὴν δὲ αὐτοὶ Κα-
ταναῖοι ἐποίησαντο Εὐάρχον. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Λάμις⁴
ἐκ Μεγάρων ἀποικίαν ἄγων ἐς Σικελίαν ἀφίκετο, καὶ ὑπὲρ Παντακίου
τε ποταμοῦ Τρώτιλόν τι ὄνομα χωρίον οἰκίσας καὶ ὑστερον αὐτόθεν
τοῖς Χαλκιδιεῦσιν ἐς Λεοντίους ὀλίγον χρόνον ξυμπολιτεύσας καὶ ὑπὸ
αὐτῶν ἐκπεσὼν καὶ Θάψον οἰκίσας αὐτὸς μὲν ἀποθνήσκει, οἱ δ' ἄλλοι²
ἐκ τῆς Θάψου ἀναστάντες Ὑβλωνος βασιλέως Σικελοῦ προδόντος τὴν
χώραν καὶ καθηγησαμένον Μεγαρέας ὤκισαν τοὺς Ὑβλαίους κληθέν-
τας. καὶ ἔτη οἰκῆσαντες πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ διακόσια ὑπὸ
Γέλωνος, τυράννου Συρακοσίων, ἀνέστησαν ἐκ τῆς πόλεως καὶ χώρας.
πρὶν δὲ ἀναστῆναι, ἔτεσιν ὑστερον ἑκατὸν ἢ αὐτοὺς οἰκῆσαι, Πάμμυ-³

γέτον des Führers, Beschützers der Ansiedelung. vgl. Stob. 74, 61 u. Heind. zu Plat. Lys. 5. — ὅστις. Spr. 51, 8, 3.

§ 2. Συράκουσαι ist neuere Form, Συράκοσσαι ältere. Götting Acc. S. 144 u. z. Aristot. Pol. 293. — τοῦ ἐχομένου im nächsten, in der Regel so nur örtlich. — τῶν Ἡρακλειδῶν. Spr. 47, 9, 1. — νήσου, Ortygia, wiewohl meist nur Νᾶσος von den Doriern und Livius genannt. — περικλυζομένη sonst ohne, mit einem *s* subscr. Bekker. — ἐγένετο. Hier ist die ganze Stadt Subject. zu 1, 100, 3. Denn καὶ vor ἡ ἔξω hat nur auf προσ-
τειχισθεῖσα, nicht auf πολυάνθρωπος Bezug.

§ 3. οἰκισθεῖσας. Spr. 56, 10, 2. „οἰκισιν 6, 4, 3.“ (Pp.) vgl. 6, 4, 4. 5, 3. — αὐτοὶ für sich einen eigenen, nicht auch den Thukles als solchen anerkennend.

C. 4. § 1. Παντακίου für Πανταγίου die besten Hsn. Doch heisst er bei Andern Πανταγίας. Ueber das Fehlen des Artikels Spr. 50, 7, 1. — Τρώτιλον. Πρώτιλον mehrere, z. Th. gute Hsn. — ἐς Λεοντίους, weil ξυμπολιτεύσας den Begriff μετοικήσας andeutet (Pp.), worauf auch αὐτόθεν sich bezieht.

§ 2. ἀναστάντες vertrieben, wahrscheinlich durch Sikeler, etwa Feinde des Hyblon. — τὴν χώραν. Das Gebiet von Thapsos oder von Megara? Dieses meint Bd. und erklärt προδοῦναι übergeben, was Bl. durch Polyb. 32, 13, 5. 36, 1, 1 ungenügend belegt. Auch Ullrich Beitr. z. Krit. 3 S. 10 nimmt προδόντος wie δόντος 5, 1, 2 und vergleicht Xen. Hell. 1, 5, 7: τὸν τε προσκειλόμενον [μισθὸν] ἀπέδωκε καὶ ἔτι μὲν πρόειδωκεν. Eine mir unklare Aehnlichkeit. Richtiger wohl versteht Hl. jenes und deutet προδοῦναι Preis geben, aufgeben. vgl. 3, 55, 2. 5, 106. Der kleine Fürst scheint sich mit den Megarern als Führer (καθηγησαμένου) verbunden zu haben, weil mächtigere Nachbarn auch ihn bedrängten. — Μεγαρέας, wie Λίνδιοι § 3.

§ 3. ὑστερον ἢ mit dem Inf. ist selten. Schöm. z. Isä. p. 211. Ueber πρότερον ἢ zu 1, 69, 4. — αὐτούς. Es sind dieselben so lange sie von demselben Geschlechte sind. zu 1, 2, 2. Für αὐτούς eine wenig verbürgte Variante αὐτοί. Spr. 55, 2, 3. — οἰκῆσαι für οἰκίσαι fast alle Hsn., gebilligt

λον πέμψαντες ἐς Σελινοῦντα κτίζουσιν, καὶ ἐκ Μεγάρων τῆς μητροπόλεως οὔσης αὐτοῖς ἐπελθὼν ξυγκατώκισεν. Γέλαν δὲ Ἀντίφημος ἐκ Ῥόδου καὶ Ἐντιμος ἐκ Κρήτης ἐποίκους ἀγαγόντες κοινῇ ἔκτισαν ἔπει πέμπτω καὶ τεσσαρακοστῷ μετὰ Συρακουσῶν οἴκισιν. καὶ τῇ μὲν πόλει ἀπὸ τοῦ Γέλα ποταμοῦ τοῦνομα ἐγένετο, τὸ δὲ χωρίον οὐ νῦν ἡ πόλις ἐστὶ καὶ ὁ πρῶτον ἐτεχίσθη Αἰνδιοὶ καλεῖται νόμιμα δὲ Δωρικὰ ἐτέθη αὐτοῖς. ἔτεσι δὲ ἐγγύτατα ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν μετὰ τὴν σφετέραν οἴκισιν Γελῶσι Ἀκράγαντα ὤκισαν, τὴν μὲν πόλιν ἀπὸ τοῦ Ἀκράγαντος ποταμοῦ ὀνομάσαντες, οἰκιστὰς δὲ ποιήσαντες Ἀριστόνου καὶ Πυστίλον, νόμιμα δὲ τὰ Γελῶν δόντες. Ζάγκλη δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Κύμης τῆς ἐν Ὀπικίᾳ, Χαλκιδικῆς πόλεως, ληστῶν ἀγικόμενων ὤκισθη, ὕστερον δὲ καὶ ἀπὸ Χαλκίδος καὶ τῆς ἄλλης Εὐβοίας πλήθος ἐλθὼν ξυγκατενείμαντο τὴν γῆν· καὶ οἰκισταὶ Περιήρης καὶ Κραταιμένης ἐγένοντο αὐτῆς, ὁ μὲν ἀπὸ Κύμης, ὁ δὲ ἀπὸ Χαλκίδος. ὄνομα δὲ τὸ μὲν πρῶτον Ζάγκλη ἦν ὑπὸ τῶν Σικελῶν κληθεῖσα, ὅτι δρεπανοειδὲς τὴν ἰδέαν τὸ χωρίον ἐστὶ, τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσιν· ὕστερον δ' αὐτοὶ μὲν ὑπὸ Σαμίων καὶ ἄλλων Ἰώνων ἐκπίπτουσιν, οἱ Μήδους φεύγοντες προσέβαλον Σικελίᾳ, τοὺς δὲ Σαμίους Ἀναξίλας, Πηγίνων τύραννος, οὐ πολλῷ ὕστερον ἐκβαλὼν καὶ τὴν πόλιν αὐτὸς ξυμμίκτων ἀνθρώπων οἰκίσας Μεσσήνην ἀπὸ τῆς

von Dr. u. Pp. Denn sonst müsse οἰκισθῆναι stehen. Dagegen glaubt Ullrich eb. S. 10 f., von der Gründung einer hellenischen Stadt werde (nur) οἰκίζειν gesagt. Warum nicht auch von der Niederlassung οἰκῆσαι? — Πάμμυλον. Πάμμυλλον einige gute Hsn., Πάμμυλλον Reiske. Göttling Acc. S. 189 glaubt Πάμμυλος aus Πανόμιλος verkürzt. — ἐς vor Σελινοῦντα (Ἐλινοῦντα die besten Hsn.) verdächtigte Dr.; aber Σελινοῦντα ist proleptisch der Ort wo später Selinus stand. vgl. zu 1, 2, 3 E.; über die Ergänzung des Ac. zu κτίζουσι Spr. 60, 5, 5 u. zu 1, 114, 2. — καὶ ἐκ M. und zwar aus dem M. im eigentlichen Hellas. Ueber καὶ für ὅς vergleicht Hertlein Obs. in Xen. Hell. 1, 7, 4: ἐπιστολὴν ἐπεδείκνυε μαρτύριον, καὶ ἐπέμψαν etc. u. Plut. über die Klugheit der Thiere 19: κενρεὺς τις θανμάσιόν τι χρῆμα πολυγώνου πίττης ἐτιρεγε, καὶ ἀνθρώπου ῥήματα καὶ θηρείους φθόγγους ἀνταπεδίδου. — ἐπελθὼν, nach der 1, 24, 1 erwähnten Sitte. — ξυγκατώκισε half gründen; dass er auch aus seiner Vaterstadt Ansiedler dazu mitgebracht ist aus dem Worte nicht zu schliessen. — μετὰ Σ. οἴκησιν. Ueber das Fehlen des Artikels bei epochenmässigen Bestimmungen zu 1, 12, 2. — ἡ πόλις, ἀκρόπολις. zu 2, 15, 4. (Bl. u. Arn.) — καὶ ὁ. Spr. 60, 6, 4. — καλεῖται. καλοῦνται scheint eine Hs. gehabt zu haben.

§ 4. ἐγγύτατα, wie 6, 5, 3. Kr. zu Xen. An. 4, 2, 28.

§ 5. ἀπὸ von — aus, wie 6, 5, 2. Her. 7, 95: Ἴωνες οἱ ἀπ' Ἀθηναίων. — ξυγκατενείμαντο theilten mit ihnen. (Passow.) Ein seltenes Wort. — ὁ μὲν geht auf Κραταιμένης nach Paus. 4, 23, 3.

§ 6. ὄνομα. Spr. 46, 13 u. 52, 4, 6 u. zu 1, 122, 4. — τὴν ἰδέαν ist hinzugefügt, weil dieser Begriff in — εἰδὲς verwischt ist. vgl. Lobeck Paralipp. p. 537. — αὐτοί, die Kymäer und Chalkidier. (Arn.) — προσέβαλον legten an, wie 8, 12, 1. 14, 1. 33, 1. vgl. 101, 1 u. 6, 44, 2 u. Spr. 52, 2, 7.

C. 5. § 1. αὐτὸς für αὐτοῖς Dobree u. Bekker. — τὴν πόλιν ξυμμίκτων ἀνθρώπων οἰκίσας materialer Genitiv: ἡ πόλις ἦν ὤκισεν ἦν ξυμ-

ἑαυτοῦ τὸ ἀρχαῖον πατρίδος ἀντιωνόμασεν. καὶ Ἰμέρα ἀπὸ Ζάγκλης ὤκισθη ὑπὸ Εὐκλείδου καὶ Σίμου καὶ Σάκωνος, καὶ Χαλκιδῆς μὲν οἱ πλεῖστοι ἦλθον ἐς τὴν ἀποικίαν, ξυνώκησαν δὲ αὐτοῖς καὶ ἐκ Συρακουσῶν φυγάδες στάσει νικηθέντες, οἱ Μυλητίδαι καλούμενοι· καὶ φωνὴ μὲν μεταξὺ τῆς τε Χαλκιδέων καὶ Δωρίδος ἐκράθη, νόμιμα δὲ τὰ Χαλκιδικά ἐκράτησεν. Ἄκραι δὲ καὶ Κασμέλαι ὑπὸ Συρακουσίων ὤκισθησαν, Ἄκραι μὲν ἑβδομήκοντα ἔτεσι μετὰ Συρακούσας, Κασμέλαι δ' ἐγγὺς εἴκοσι μετὰ Ἄκρας. καὶ Καμαρίνα τὸ πρῶτον ὑπὸ Συρακουσίων ὤκισθη, ἔτεσιν ἐγγύτατα πέντε καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν μετὰ Συρακουσίων κτίσιν· οἰκισταὶ δὲ ἐγένοντο αὐτῆς Δάσκων καὶ Μενέκωλος. ἀναστάτων δὲ Καμαριναίων γενομένων πολέμῳ ὑπὸ Συρακουσίων δι' ἀπόστασιν, χρόνῳ Ἰπποκράτης ὕστερον, Γέλας τύραννος, λύτρα ἀνδρῶν Συρακουσίων αἰχμαλώτων λαβὼν τὴν γῆν τὴν Καμαριναίων αὐτὸς οἰκιστῆς γενόμενος κατώκισε Καμαρίναν. καὶ αὖθις ὑπὸ Γέλωνος ἀνάστατος γενομένη τὸ τρίτον κατωκίσθη ὑπὸ Γελῶν.

Τοσαῦτα ἔθνη Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων Σικελίαν ὄκει καὶ ἐπὶ τοσῆνδε οὔσαν αὐτὴν οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύειν ὤρμηντο, ἐφιέμενοι μὲν τῇ ἀληθεστάτῃ προφάσει τῆς πάσης ἄρξιν, βοηθεῖν δὲ ἅμα εὐπρεπῶς βουλόμενοι τοῖς ἑαυτῶν ξυγγενέσι καὶ τοῖς προσγεγεννημένοις ξυμμάχοις, μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐξώρμησαν Ἐγεσταίων [τε] πρέσβεις παρόντες καὶ προθυμότερον ἐπικαλούμενοι. ὁμοροὶ γὰρ ὄντες τοῖς Σελινουσίοις ἐς πόλεμον καθέστασαν περὶ τε γαιμικῶν τιῶν καὶ περὶ γῆς ἀμ-

μικτῶν ἀνθρώπων. Spr. 47, 8, 3. vgl. Dial. Synt. 47, 8, 3. — τὸ ἀρχαῖον für ἀρχαίαις oder ein wirkliches Adverbium beim Artikel ist ungew. (Pp.) Analog dem Falle wo eine Präposition (etwa κατά) zugefügt wäre. Spr. 50, 8, 13. vgl. 2, 16: ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας. — ἀντονομάζειν so nur noch bei Dion C. 293, 95. (Bl.)

§ 2. Χαλκιδεῖς μὲν οἱ πλεῖστοι ἦλθον die meisten welche kamen waren zwar Chalkidier. (Hl.) Spr. 50, 11, 1. — ξυνώκησαν. zu 6, 2, 6; einige Hsn. ξυνώκισαν. — στάσει νικηθέντες durch eine Gegenpartei besiegt. (Ps.) Her. 1, 150: στάσει ἐσωθέντες. — μεταξὺ ein Mittelding. Spr. 66, 1, 2. — Δωρίδος. zu 3, 112, 3.

§ 4. Ἰπποκράτης, der von 498 bis 491 regierte. Clinton F. H. p. 266 s. Ueber die ungew. Einschiebung Kr. Stud. 2 S. 169. — λύτρα als Lösegeld. Ov. Met. 2, 695: nitidam cape praemia vaccam. (Ba.) Widerspruch gegen Her. 7, 154. — Γελῶν für Γέλωνος Dodwell zu Ol. 79, 4.

C. 6. § 1. ὤρμηντο. Kr. z. Her. 6, 65, 1. — προφάσει. zu 1, 23, 5. — ἄρξιν. zu 1, 27, 2. — εὐπρεπῶς, εὐπροφασίστως. (Sch.) indem sie dies als anständigen Vorwand gebrauchten. zu 1, 37, 3. 4, 60, 1. — τοῖς ἑ. ξυγγενέσι, τοῖς Χαλκιδεῦσι. (Sch.) — τοῖς προσγεγεννημένοις den ausser den Stammverwandten Hinzugekommenen, wie den Akragantern 5, 4, 5. (Hk.)

§ 2. Ἐγεσταίων τέ. Das τέ steht als ob noch Anregungen Anderer, τῶν ξυναγορευόντων αὐτοῖς, folgen sollten. (Sommer.) Wohl ein blosses Hyperbaton des τέ, wenn dies nicht zu streichen ist. — προθυμότερον als in andern Angelegenheiten. Spr. 49, 6. — ἐς πόλεμον καθέστασαν auch 3,

μισθητήτου, καὶ οἱ Σελινούντιοι Συρακοσίους ἐπαγόμενοι ἑνυμμάχους καταεῖργον αὐτοὺς τῷ πολέμῳ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ὥστε τὴν γενομένην ἐπὶ Λάχης καὶ τοῦ προτέρου πολέμου Λεοντίνων οἱ Ἐγεσταῖοι ἑνυμμάχου ἀναμιμνήσκοντες τοὺς Ἀθηναίους ἐδέοντο σφίσι ναῦς πέμψαντας ἐπαμῦναι, λέγοντες ἄλλα τε πολλὰ καὶ κεφάλαιον, εἰ Συρακοῖοι Λεοντίνους τε ἀναστήσαντες ἀτιμώρητοι γενήσονται καὶ τοὺς λοιποὺς ἔτι ἑνυμμάχους αὐτῶν διαφθείροντες αὐτοὶ τὴν ἅπασαν δύναμιν τῆς Σικελίας σχήσουσι, κίνδυνον εἶναι μὴ ποτε μεγάλη παρασκευῆ Δωριῆς τε Δωριεῦσι κατὰ τὸ ξυγγενὲς καὶ ἅμα ἄποικοι τοῖς ἐκπέμψασι Πελοποννησίοις βοηθήσαντες καὶ τὴν ἐκείνων δύναμιν ξυγκαθέλωσιν· σῶφρον δ' εἶναι μετὰ τῶν ὑπολοίπων ἔτι ἑνυμμάχων ἀντέχειν τοῖς Συρακοῖοις, ἄλλως τε καὶ χρήματα σφῶν παρεξόντων ἐς τὸν πόλεμον ἱκανά. ὧν ἀκούοντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν τε Ἐγεσταίων πολλάκις λεγόντων καὶ τῶν ξυναγορευόντων αὐτοῖς ἐψηφίσαντο πρέσβεις πέμψαι πρῶτον ἐς τὴν Ἐγεσταίαν περὶ τε τῶν χρημάτων σκευομένους εἰ ὑπάρχει, ὥσπερ φασίν, ἐν τῷ κοινῷ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα πρὸς τοὺς Σελιουντίους ἐν ὅτῳ ἐστὶν εἰσομένους.

86, 1. κατέστησαν 1, 23, 5. 5, 23, 8. 84, 3. — ἀμισθητήτου. ἀμισθητήσιμου Lobeck Paralipp. p. 494, was die Attiker sonst gebrauchen. Thuk. hat sonst keins von beiden; „das erstere Dion. H. u. Paus.“ (Bl.) — ἐπαγόμενοι. ἐπαγαγόμενοι? — καταεῖργον. zu 4, 98, 4. Her. 6, 102: κατέργοντες πολλόν.

§ 3. ἐπί. Spr. 68, 40, 4. — προτέρου beziehe ich nicht mit Ullrich Beitr. z. Erkl. S. 13 auf den Archidamischen Krieg, sondern auf den früher in Sikilien geführten. — Λεοντίνων verbindet Va. mit πολέμου, wofür die Stellung mehr spricht. vgl. Spr. 47, 7, 5 u. zu 1, 24, 4; Bd. mit ἑνυμμάχου. Also wohl: Bündniss der Egestäer mit den Leontinern. Denn dass ein solches statt gefunden, scheinen die Worte τοὺς λοιποὺς ἔτι ἑνυμμάχους αὐτῶν vgl. § 4 anzudeuten. „Ueber die Einschlebung zu 3, 90, 3.“ (Bö.) — ἀναμιμνήσκοντες, um den frühern Vorgang zu einer abermaligen Intervention als Grund und selbst als Verpflichtung geltend zu machen. Ueber die Ac. Spr. 47, 11, 3. — πέμψαντας für πέμψαντες eine Hs. — κεφάλαιον als Hauptsache dass. — Λεοντίνους ἀναστήσαντες 5, 4, 2. — διαφθείροντες. διαφθείραντες Va. Aber σχήσουσι kann heissen: in Besitz nehmen werden. Spr. 53, 7. — τὴν ἅπασαν. Spr. 50, 11, 12. vgl. 6, 16, 6. — κίνδυνον μὴ. Kr. zu Xen. An. 4, 1, 6. — Δωριεῖς Δωριεῦσι, Συρακοῖοι τοῖς Πελοποννησίοις. (Sch.) — κατὰ τὸ ξυγγενὲς. zu 1, 6, 3. — τοῖς ἐκπέμψασι, τοῖς Κορινθίοις. (Sch.) — ἐκείνων, τῶν Ἀθηναίων. (Sch.)

§ 4. σφῶν, τῶν Ἐγεσταίων. (Sch.) — τόν, τὸν μέλλοντα. (Sch.) Spr. 50, 2, 2. — ἀκούειν mit einem Ge. sowohl der Sache als der Person verbunden ist selten, noch bei Dem. 18, 9. (zw. Plat. Gorg. 516, d.) vgl. Dial. Synt. 47, 10, 7. Hier jedoch könnte der folg. Ge. auch ein absoluter sein. — ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ist mit ἀκούοντες zu verbinden. (Va.) — τῶν ξυναγορευόντων αὐτοῖς, Alkibiades und dessen Anhänger. (Winsem.) — πέμψαι für πέμψαντες eine Hs. — κοινῷ öffentlicher Schatz. zu 1, 80, 3. — τὰ τοῦ πολέμου die Kriegsangelegenheiten. vgl. 6, 15, 3. Concinner wäre περὶ τοῦ πολέμου. (Hk.) — πρὸς τοὺς. τοῦ πρὸς Kr. Bruchst.

Καὶ οἱ μὲν πρόσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀπεστάλησαν ἐς τὴν Σικε-7
 λταν· Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ οἱ Ξύμμαχοι πλὴν
 Κορινθίων στρατεύσαντες ἐς τὴν Ἀργεῖαν τῆς τε γῆς ἔτεμον οὐ πολ-
 λὴν καὶ σίτον ἀνεκομίσαντό τινα ζεύγη κομίσαντες, καὶ ἐς Ὀρνεὰς
 κατοικίσαντες τοὺς Ἀργείων φυγάδας καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς παρα-
 καταλιπόντες αὐτοῖς ὀλίγους, καὶ σπυσάμενοί τινα χρόνον ὥστε μὴ
 ἀδικεῖν Ὀρνεάτας καὶ Ἀργεῖους τὴν ἀλλήλων, ἀπεχώρησαν τῷ στρατῷ
 ἐπ' οἶκον. ἔλθόντων δὲ Ἀθηναίων οὐ πολλῶ ὕστερον ναυσὶ τριάκοντα
 καὶ ἑξακοσίαις ὀπλίταις οἱ Ἀργεῖοι μετὰ τῶν Ἀθηναίων πανστρατιᾶ
 ἐξελθόντες τοὺς ἐν Ὀρνεαῖς μίαν ἡμέραν ἐπολιοῦχον· ὑπὸ δὲ νύκτα
 ἀβλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἄποθεν ἐκδιδράσκουσιν οἱ ἐκ τῶν Ὀρ-
 νεῶν. καὶ τῇ ὕστεραίᾳ οἱ Ἀργεῖοι, ὡς ἤσθοντο, κατασκιάσαντες τὰς
 Ὀρνεὰς ἀνεχώρησαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὕστερον ταῖς ναυσὶν ἐπ' οἶκον.

Καὶ ἐς Μεθώνην τὴν ὄμορον Μακεδονία ἰππέας κατὰ θάλασσαν
 κομίσαντες Ἀθηναῖοι σφίον τε αὐτῶν καὶ Μακεδόνων τοὺς παρὰ σφίσι
 φυγάδας ἐκικούργουν τὴν Περδίκκου. Λακεδαιμόνιοι δὲ πέμψαντες
 παρὰ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θοράκης, ἄγοντας πρὸς Ἀθηναίους δεχημέ-
 ρους σπονδὰς, ξυμπολεμεῖν ἐκέλευον Περδίκκα· οἱ δ' οὐκ ἤθελον. καὶ
 ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ ἔκτον καὶ δέκατον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ
 τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους ἅμα ἦρι οἱ τῶν Ἀθηναίων πρόσβεις
 ἦγον ἐκ τῆς Σικελίας καὶ οἱ Ἐγεσταῖοι μετ' αὐτῶν ἄγοντες ἑξήκοντα
 τάλαντα ἀσήμου ἀργυρίου ὡς ἐς ἑξήκοντα ναῦς μηνὸς μισθόν, ὡς ἔ-

Oder τοῦ πρὸς τοὺς. — ἐν δὲ In welcher Lage. Spr. 43, 4, 22. vgl.
 Kr. zu Xen. An. 3, 1, 15. — εἰσομένους. Spr. 38, 7, 5.

C. 7. § 1. τῆς γῆς. Spr. 47, 28, 9. — τινα zu ζεύγη gezogen wäre
 bedeutungslos; es ist also, wohl auch der Stellung wegen, mit σίτον zu ver-
 binden. Manches was man hierher ziehen könnte ist doch verschieden, wie
 Dem. 6, 26: παρ' ἃ λογισμῶ βέλτισθ' ὀρώσι τι πράξουσιν. — κατοικίσαντες
 zu einem ἐπιτείγισμα. — τοὺς Ἀ. φυγάδας 5, 83, 3. 116, 1. (Pp.) — τῆς
 ἄλλης im Gegensatze zu den Verbannten.

§ 2. τινὰ χρόνον auf, für eine gewisse Zeit. (Va.) So noch
 der Ac. bei σπένδεσθαι 2, 73, 2. 4, 63, 2. 5, 60, 1. (Her. 7, 148, 2.) bei
 σπονδὰς ποιεῖσθαι 5, 41, 2. 47, 1. εἶναι 5, 18, 2. 79, 1 vgl. 4, 118, 7 u. 8.
 5, 47, 3. Spr. 46, 3. — τὴν ἀλλήλων. Spr. 51, 3 A. — ἐξελθόντες für
 ἐξελθόντων Va. u. A. Ps. Dies ist durch das vorhergehende ἐλθόντων entstan-
 den. (vgl. 5, 75, 3?) — ἄποθεν. zu 4, 120, 2. — οἱ ἐκ. Spr. 50, 8, 14.

§ 3. ἀνεχώρησαν. Ueber die Stellung vgl. 1, 67, 3. Kr. z. Dion. p. 25
 u. zu Xen. An. 7, 8, 16. — Μακεδόνων φυγάδας. vgl. 1, 59, 2, 95, 2 f. (Pp.)

§ 4. δεχημέρους alle zehn Tage erneuerte. zu 5, 26, 3.

C. 8. § 1. ἦγον. Kr. zu Xen. An. 2, 1, 9. — ὡς verbinde ich nicht mit
 μισθόν sondern mit dem Zahlworte. — ἐς für. vgl. 2, 65, 8. 8, 3, 1 u. Kr.
 zu Xen. An. 1, 2, 27. Aehnlich wie ἐς τὸν πόλεμον 6, 6, 4. vgl. 4, 116, 2.
 — μηνός. Spr. 47, 8, 1. — μισθόν. Böckh Staatsh. 1 S. 382. (297.)

2μελλον δεήσεσθαι πέμπειν. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκκλησίαν ποιήσαντες καὶ ἀκούσαντες τῶν τε Ἐγεσταίων καὶ τῶν σφετέρων πρέσβειων τὰ τε ἄλλα ἐπαγωγὰ καὶ οὐκ ἀληθῆ καὶ περὶ τῶν χρημάτων ὡς εἶη ἐτοῖμα ἐν τε τοῖς ἱεροῖς πολλὰ καὶ ἐν τοῖς κοινοῖς, ἐψηφίσαντο ναῦς ἐξήκοντα πέμπειν ἐς Σικελίαν καὶ στρατηγοὺς αὐτοκράτορας Ἀλκιβιάδην τε τὸν Κλεινίου καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου καὶ Λάμαχον τὸν Ξενοφάνους, βοηθοὺς μὲν Ἐγεσταίοις πρὸς Σελιουντίους, ξυγκατοικίσαι δὲ καὶ Λεοντίνους, ἣν τι περιγίγνηται αὐτοῖς τοῦ πολέμου, καὶ τᾶλλα τὰ ἐν τῇ 3Σικελίᾳ προᾶσαι ὅπῃ ἂν γιγνώσκωσιν ἄριστα Ἀθηναίοις. μετὰ δὲ τοῦτο ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἐκκλησία αὐθις ἐγένετο, καθ' ὃ τι χρὴ τὴν παρασκευὴν ταῖς ναυσὶ τάχιστα γίνεσθαι καὶ τοῖς στρατηγοῖς εἴ του προσδέοιντο ψημισθῆναι ἐς τὸν ἔκπλουν. καὶ ὁ Νικίας ἀκούσιος μὲν ῥηγμένος ἄρχειν, νομίζων δὲ τὴν πόλιν οὐκ ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι, ἀλλὰ προφάσει βραχείᾳ καὶ εὐπρεπεῖ τῆς Σικελίας ἀπάσης, μεγάλου ἔργου, ἐφίεσθαι, παρελθὼν ἀποτρέψαι ἐβούλετο καὶ παρήγει τοῖς Ἀθηναίοις τοιάδε.

9 “Ἡ μὲν ἐκκλησία περὶ παρασκευῆς τῆς ἡμετέρας ἦδε ξυνελέγη, καθ' ὃ τι χρὴ ἐς Σικελίαν ἐκπλεῖν· ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου εἶτι χρῆναι σκέψασθαι, εἰ ἄμεινόν ἐστιν ἐκπέμπειν τὰς ναῦς, καὶ μὴ οὕτω βραχείᾳ βουλῇ περὶ μεγάλων πραγμάτων ἀνδράσιν ἀλλοφύλοις παιδομένους πόλεμον οὐ προσήκοντα ἄρασθαι. καίτοι ἔγωγε

§ 2. ποιήσαντες. zu 1, 67, 2. — ἐπαγωγὰ verlockend. zu 4, 88. Hier ist es Prädicat: τὰ ἄλλα ἃ ἔλεγον ἐπαγωγὰ ἦν. Spr. 50, 11, 1. — τοῖς κοινοῖς für τῶ κοινῶ die besten u. meisten Hsn. Die öffentlichen Gelder mochten sich an mehreren Orten befinden. „Eben so gebraucht den Plu. Polyb. 1, 59.“ (Pp.) — αὐτοκράτορας. vgl. 6, 26, 1. — βοηθοὺς Spr. 57, 4, 3. zu 4, 2, 2. — ξυγκατοικίσαι. Inf. der Absicht, wie 6, 69, 4. 5 u. Xen. Hell. 1, 1, 22, mit βοηθοὺς verbunden nach Spr. 59, 2, 3. vgl. 5, 2, 2 u. zu 4, 132, 3. — ἣν τι — πολέμου wenn ihnen etwas von dem Kriege übrig bliebe, d. h. wenn sie neben dem Hauptzwecke auch dazu die Mittel behielten; περιουσία γένηται τῇ νίκῃ. (Sch.) — ἄριστα für das beste, hier nicht Adv. zu 1, 126, 5.

§ 3. πέμπτῃ. Spr. 50, 9, 16. — καθότι wie (ausgerüstet), in Bezug auf den Begriff der Berathung der in ἐκκλησία liegt. (Ps.) — εἴ του was etwa. Denn der Satz ist Object und entspricht dem τὴν παρασκευὴν. Spr. 60, 10, 1. vgl. zu 5, 3, 3. — ἀκούσιος, wie ἄσμενος 6, 12, 2. ἄκων 34, 6. Spr. 57, 5, 2. — μὲν — δέ einerseits — andererseits. (Ba.) — προφάσει βραχείᾳ καὶ εὐπρεπεῖ unter einem unerheblichen und bloss scheinbaren Vorwande. (Hl.) Der Da. wie 6, 79, 2. (Pp.) — τοιάδε, nicht τάδε, weil Thuk. die Rede nicht wortgetreu wiedergeben konnte, 5, 84, 4. 7, 10, 1. (Wasse.) vgl. 1, 139, 4. 4, 91, 1. 7, 60, 4 etc., wie (Dr.) zu 1, 31, 3.

C. 9. § 1. τῆς ἡμετέρας, der Strategen: ἀπὸ τοῦ πῶς χρὴ ἡμῖν τοῖς στρατηγοῖς τὴν παρασκευὴν ἀθροισθῆναι. (Sch.) — ἄμεινον. Spr. 49, 6. — καὶ μὴ, χρῆναι. (Va.) — οὕτω, wie ihr gethan habet. (Kampe Nic. or. expl. p. 8.) — ἀλλοφύλοις, τοῖς Ἐγεσταίοις. (Sch.) — οὐ, das προσήκοντα aufhebend. Spr. 67, 4, 1. vgl. 8, 3.

καὶ τιμῶμαι ἐκ τοῦ τοιούτου καὶ ἦσσαν ἐτέρων περὶ τῷ ἔμμαντοῦ σώματι ὀρρωδῶ, νομιζῶν ὁμοίως ἀγαθὸν πολίτην εἶναι ὅς ἂν καὶ τοῦ σώματος τι καὶ τῆς οὐσίας προνοῆται· μάλιστα γὰρ ἂν ὁ τοιοῦτος καὶ τὰ τῆς πόλεως δι' ἑαυτὸν βούλοιο ὀρροῦσθαι. ὅμως δὲ οὔτε ἐν τῷ πρότερον χρόνῳ διὰ τὸ προτιμᾶσθαι εἶπον παρὰ γνώμην οὔτε νῦν, ἀλλὰ ἢ ἂν γιγνώσκω βέλτιστα, ἐρῶ. καὶ πρὸς μὲν τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους ἀσθε-³ νῆς ἂν μου ὁ λόγος εἴη, εἰ τὰ τε ὑπάρχοντα σώξεν παραιοίην καὶ μὴ τοῖς ἐτοίμοις περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μελλόντων κινδυνεύειν· ὡς δὲ οὔτε ἐν καιρῷ σπεύδετε οὔτε ῥῆδιά ἐστι κατασχεῖν ἐφ' ἃ ὄρμησθε, ταῦτα διδάξω. φημὶ γὰρ ὑμᾶς πολεμίους πολλοὺς ἐνθάδε ὑπολιπόντας καὶ ἐτέρους¹⁰ ἐπιθυμεῖν ἕκαστε πλεύσαντας δεῦρο ἐπαγαγέσθαι. καὶ οἴσθε ἴσως τὰς γενομένας ὑμῖν σπονδὰς ἔχειν τι βέβαιον, αἱ ἦσυχάζοντων μὲν ὑμῶν ὀνόματι σπονδαὶ ἔσονται — οὔτω γὰρ ἐνθέρδε τε ἄνδρες ἔπραξαν αὐτὰ καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων — σφαλέντων δὲ πον ἀξιόχρεω δυνάμει ταχέειν

§. 2. καίτοι. Der Zusammenhang: wenn aber ich Bedenklichkeiten anrege, so muss dies um so gewichtiger scheinen, da ich. — ἐκ τοῦ τοιούτου in Folge solch einer Unternehmung. vgl. 8, 47, 1. 51, 2 u. Spr. 50, 4, 6. — περὶ τῷ. Spr. 68, 32 A. vgl. zu 1, 60, 1. Plat. Phäd. 114, e: θεωρεῖν χρῆ περὶ τῆ αὐτοῦ ψυχῆ. vgl. Theät. 148. Dagegen And. 2, 7: οὐ περὶ ἐμοῦ μόνου ὀρρωδεῖν. — νομιζῶν wie wohl ich übrigens der Meinung bin. (Ps.) vgl. zu 1, 69, 4. — ὁμοίως. ὅμως Ba. — ὁμοίως ἀγαθόν in gleicher Weise gut (Ps.), nicht schlechter als der furchtlose. Bei Vielen galt Nikias für furchtsam; also hier wohl mit auch eine beiläufige Selbstverteidigung. — δι' ἑαυτόν. Spr. 68, 23 A. — ὀρροῦσθαι, εὐτυχεῖν. (Sch.) zu 2, 60, 2. vgl. 8, 64, 3. — ὅμως δέ, obgleich ich mich für den Krieg interessiren könnte. (Ba.). — οὔτε νῦν, παρὰ γνώμην ἐρῶ aus εἶπον. Umgekehrt Xen. An. 7, 7, 13: προερῶν ἄπερ αὐτῷ. Spr. 62, 4, 1. — ἀλλὰ ἢ. ἀλλ' ἢ ἢ Reiske. ἀλλ' ἢ ohne ἢ eine Hs. vgl. zu 6, 8, 2.

§. 3. πρὸς in Betracht. Spr. 68, 39, 6. — τοὺς τρόπους, geschil- dert 1, 70, 2 ff. — τοῖς ἐτοίμοις mit dem Vorhandenen, es aufs Spiel setzend. zu 1, 70, 3. u. zu 2, 65, 4. — ῥῆδια statt ῥῆδιον. Spr. 55, 3, 7. — κατασχεῖν, κησασθαι. (Sch.) Spr. 53, 5, 2. — ἐφ' ἃ wozu, was zu erlangen. vgl. 4, 18, 1. 6, 24, 2. 69, 5. 78, 4. 7, 15, 1. vgl. 3, 111, 1 u. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 2. — ὄρμησθε. zu 6, 78, 4.

C. 10. §. 1. δεῦρο. δεύτερον die meisten und besten Hsn., die aber auch vorher ὑμᾶς haben. Kampe p. 10 billigt δεύτερον, erklärend: gleich nachher, vgl. 8, 22, 1 u. II. τ, 371. Diese Stellen sind etwas verschieden; δεῦρο steht im Ggs. zu den etwa nach Sikilien zu schickenden Feinden. — ἐπαγαγέσθαι euch auf den Hals zu ziehen. (Hl) zu 5, 98. Ueber die Zweideutigkeit Spr. 55, 4, 1. — ὀνόματι, μέχρις ὀνόματος, τουτέστιν οὐ βέβαιον. (Sch.) Spr. 46, 4, 3. Mit dem Ggs. ἐργῶ 8, 89, 3 u. Dion C. 54, 24. — οὔτω, ὥστε μὴ βέβαιον αὐτὰς πηχάνειν. (Sch.). — ἐνθέρδε ἄνδρες Männer von hier. (Sch.) vgl. 6, 38, 1. Spr. 50, 8, 15. Gemeint ist Alki- biades mit seinem Anhang. — ἔπραξαν haben behandelt, durch man- cherlei Ränke. (Dr.) — αὐτὰ für αὐτὰς die besten Hsn., τὰ περὶ τὰς σπονδὰς. vgl. zu ἀληθῆ 3, 3, 1. (Schömann zu Isac. p. 443.) αὐτὰς würde ἐπράξαν er- fordern. — ἐκ τῶν aus der Zahl der. Spr. 68, 17, 9. Gemeint sind vorzugsweise Kleobulos und Xenares 5, 36 ff. (Sch.) — σφαλέντων. Spr. 47, 4, 2 u. 8. — δέ πον Das δέ haben nur einige schlechte Hsn. — τήν. Spr

τὴν ἐπιχείρησιν ἡμῖν οἱ ἐχθροὶ ποιήσονται, οἷς πρῶτον μὲν διὰ ξυμφορῶν ἢ ξύμβασις καὶ ἐκ τοῦ ἀσχιόνος ἢ ἡμῖν κατ' ἀνάγκην ἐγένετο, ἔπειτα ἐν αὐτῇ ταύτῃ πολλὰ τὰ ἀμφισβητούμενα ἔχομεν. εἰσὶ δ' οἱ οὐδὲ ταύτην πω τὴν ὁμολογίαν ἐδέξαντο, καὶ οὐχ οἱ ἀσθενέστατοι ἀλλ' οἱ μὲν ἄντικρος πολεμοῦσιν, οἱ δὲ καὶ διὰ τὸ Λακεδαιμονίους ἐτι ἡσυχάζειν δεχημέροις σπονδαῖς καὶ αὐτοὶ κατέχονται. τάχα ἂν δ' ἴσως, εἰ δίχα ἡμῶν τὴν δύναμιν λάβοιεν, ὅπερ νῦν σπεύδομεν, καὶ πάνυ ἂν ξυνεπίθοντο μετὰ Σικελιωτῶν, οὓς πρὸ πολλῶν ἂν ἐτιμήσασατο ξυμμάχους γενέσθαι ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ. ὥστε χορὴ σκοπεῖν τινα αὐτὰ καὶ μὴ μετεώρω τε πόλει ἀξιοῦν κινδυνεύειν καὶ ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι πρὶν ἢν ἔχομεν βεβαιωσώμεθα, εἰ Χαλκιδῆς γε οἱ ἐπὶ Θοράκης, ἔτη τοσαῦτα ἀφροσύνητες ἀφ' ἡμῶν, ἐτι ἀχέρωτοί εἰσι καὶ ἄλλοι τινὲς κατὰ τὰς ἡπείρους ἐνδοιαστῶς ἀκροῶνται. ἡμεῖς δὲ Ἐγεσταίοις δὴ οὖσι ξυμμάχοις ὡς ἀδικομένοις ὀξέως βοηθοῦμεν, ἔφ' ὧν δ' αὐτοί, πάλαι ἀφροσύνητων, ἀδικούμεθα ἐτι, μέλλομεν ἀμύνεσθαι;

50, 11, 1. — *διὰ* auf Veranlassung. Spr. 68, 22, 4. — *ἐκ τοῦ ἀσχιόνος* von einer schmachvolleren Lage aus. vgl. 1, 39, 1. *Αὐτοὶ γὰρ ἐδεήθησαν διὰ τὸ πταῖσαι.* (Sch.) vgl. 4, 117, 3. Ueber den Artikel zu 3, 60, 1. — *κατ' ἀνάγκην* nothgedrungen, eine Erläuterung des *ἐκ τοῦ ἀσχιόνος.* zu 4, 63, 3. — *ἔπειτα* — *ἔχομεν*, dem relativen Satz ein selbständiger angefügt. Spr. 59, 2, 6. — *ἀμφισβητούμενα* 5, 35. (Hk.) u. 42, 3. (Pp.)

§. 2. *οὐχ οἱ ἀ.* die mächtigsten. zu 1, 5, 1. — *πολεμοῦσιν, Κορίνθιοι.* (Sch.) 3, 32, 5. (Ds.) Oder die Diktidier 5, 35, 1 und Perdikkas 5, 83, 4? — *οἱ δὲ καί.* Spr. 69, 32, 15. (Kr. Stud. 2, S. 227). — *καὶ διὰ τό. διὰ τὸ καί* Kampfe p. 12, Anstoss nehmend an *καί* neben *καὶ αὐτοί.* — *δεχημέροις σπονδαῖς.* zu 5, 26, 3. — *καὶ αὐτοί,* wie die Lakedämonier *κατέχονται* (ohne *δεχημέροις σπονδαῖς*). zu 5, 26, 3. — *ἂν δ'* für *δ' ἂν* die besten Hsn. zu 6, 2, 4. — *ἴσως* neben *τάχα* auch 6, 34, 2. 78, 3 vgl. Wolf zu Dem. Lept. 15. (Pp.) — *δίχα, διηρημένων εἰς δύο μέρη.* (Sch.) einen Theil hier, einen in Sikilien. — *ὅπερ.* Spr. 46, 6, 3. vgl. 6, 79, 2 mit 1, 141, 5, 5, 16, 2 u. 6, 39, 2. — *καὶ πάνυ.* Spr. 69, 32, 15. — *ξυνεπίθοντο.* *ξυνεπιθεῖντο* nur schlechte Hsn. — *πρό.* Spr. 68, 15, 2. vgl. 3, 40, 6.

§ 3. *τινά* man, wir, wie 6, 11, 1. 48, 2. (Didot.) Spr. 51, 16, 8. — *αὐτὰ* diese Verhältnisse. zu 4, 64, 1. — *μετεώρω, τῆς πόλεως ἡμῶν οὐκ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὁμοούσης. μετενήκεται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν πλοίων τῶν μήπω ὠρμισμένων.* (Sch.) — *τε πολεῖ. τῇ πόλει* Kr. Bruchst., wofür einigermaßen das Sch. spricht: *τῆς πόλεως ἡμῶν οὐκ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὁμοούσης.* (Pp.) vgl. 6, 47, 2. Ueber den Da. zu 2, 65, 4. — *πρὶν* ohne *ἂν.* Spr. 54, 17, 3. vgl. Reg. unter *πρὶν.* — *εἰ X. γε.* Ein Beweis scheint wenigstens darin zu liegen dass die Ch. Spr. 65, 5, 7. — *ἐπί.* Spr. 68, 40, 2. — *ἀφροσύνητες* 1, 58, 1. (Pp.) — *ἡπείρους* festländische Gegenden. — *ἐνδοιαστῶς, οὐ βεβαίως.* (Sch.) vgl. 8, 87, 4. Her. 7, 174 u. *οἱ ἐνδοιάζοντες φίλοι* 6, 91, 4. vgl. zu 1, 122, 3. — *δῆ, δῆθεν.* (Sch.) Dagegen ist die Stellung; also: eben, gerade, mit Ironie. — *βοηθοῦμεν.* Spr. 53, 1, 9. — *ἔφ' ὧν.* Spr. 51, 13, 2. — *αὐτοί* für *αὐτῶν* Reiske. — *ἐτι,* sonst zu *μέλλομεν* gezogen, gehört wohl zu *ἀδικούμεθα* als Gegensatz zu *πάλαι,* wie vorher *ἐπ' ἀχέρωτοί εἰσιν.* — *ἀμύνεσθαι;* Sonst steht hier ein Punct und nach *βοηθοῦμεν* ein Colon.

καίτοι τοὺς μὲν κατεργασάμενοι καὶ κατάσχοιμεν· τῶν δ' εἰ καὶ κρατῆ-11
σαιμεν, διὰ πολλοῦ γε καὶ πολλῶν ὄντων χαλεπῶς ἂν ἄρχειν δυναίμεθα.
ἀνόητον δ' ἐπὶ τοιούτους ἵναί ὦν κρατήσας τε μὴ κατασχῆσαι τις καὶ
μὴ κατορθώσας μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι ἔσται. Σικε-2
λιῶται δ' ἂν μοι δοκοῦσιν, ὡς γε νῦν ἔχουσι, καὶ ἔτι ἂν ἦσσαν δεινοὶ
ἡμῖν γενέσθαι, εἰ ἄρξειαν αὐτῶν Συρακόσιοι, ὅπερ οἱ Ἐγεσταῖοι μά-
λιστα ἡμᾶς ἐκφοβοῦσιν. νῦν μὲν γὰρ καὶ ἔλθοιεν ἴσως Λακεδαιμονίων
ἕκαστοι χάριτι, ἐκείνως δ' οὐκ εἰκὸς ἀρχὴν ἐπὶ ἀρχὴν στρατεῦσαι. ὧ³
γὰρ ἂν τρόπῳ τὴν ἡμετέραν μετὰ Πελοποννησίων ἀφέλονται, εἰκὸς
ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ τὴν σφετέρην διὰ τοῦ αὐτοῦ καθαιρεθῆναι. ἡμᾶς
δ' ἂν οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες μάλιστα μὲν ἐκπεπληγμένοι εἶεν, εἰ μὴ ἀγχοί-
μεθα, ἔπειτα δὲ καὶ εἰ δεῖξαντες τὴν δύναμιν δι' ὀλίγου ἀπέλθοιμεν·
εἰ δὲ σφαλείημέν τι, τάχιστ' ἂν ὑπεριδόντες μετὰ τῶν ἐνθάδε ἐπί-
θοντο. τὰ γὰρ διὰ πλείστον πάντις ἴσμεν θανατούμενα καὶ τὰ
πεῖραν ἡμιστὰ τῆς δόξης δόντα. ὅπερ νῦν ὑμεῖς ὧ Ἀθηναῖοι ἐς Λακε-

C. 11. § 1. κατεργασάμενοι überwältigen, wie 4, 85, 2. 6, 33, 5. 86, 2. Her. 8, 100, 1. — τῶν δέ, τῶν Σικελιωτῶν. (Sch.) — διὰ πολλοῦ die weit entfernt. vgl. § 4. 3, 94, 4 u. zu 2, 29, 3. — ὦν ist zu beiden Verben Object, wie der Ge. 7, 5, 3 E. Spr. 60, 5, 2. — τε — καί. Spr. 69, 59, 1. Ueber die Verbindung des selbständigen Satzes mit dem relativen Spr. 59, 2, 6. vgl. Kr. zu Blumes Lyk. 3, 5. — ἐν τῷ ὁμοίῳ in der gleichen Lage. (Hl.) Spr. 43, 4, 4 u. 22. Ueber καί als Spr. 69, 32, 5. vgl. 6, 21, 2. ὁμοίως καὶ πρὶν 7, 28, 4. — ἔσται. Dann nämlich werden wir ausser den gemachten Opfern noch neue Feinde haben 6, 10, 1.

§. 2. ἂν — ἂν. Spr. 69, 7, 3. — καὶ ἔτι sogar noch. (Va.) οὔτε νῦν εἶσι δεινοί, καὶ ἔτι ἦτιον ἔσονται δεινοί. (Sch.) — ἄρξειαν die Herrschaft erlangt haben möchten. Spr. 53, 5, 2. vgl. zu 5, 91, 2. — ὅπερ ἡμᾶς ἐκφοβοῦσι, wie ὃν φόβον ἡμᾶς ἐκφοβοῦσιν. Spr. 46, 11, 2. Ueber die Sache 6, 6, 3. — ἕκαστοι einzelne Staaten; oder ὡς ἕκαστοι? — ἐκείνως, ἦγον εἰ ἀρχθεῖεν ὑπὸ Συρακουσίων. (Sch.) zu 1, 77, 2. 3, 46, 2. — ἀρχὴν ἐπὶ ἀρχὴν eine herrschende Macht gegen die andere, die Syrakosier gegen die Athener. Spr. 50, 4, 9. — στρατεῦσαι. Spr. 53, 1, 10. vgl. zu 1, 81, 2.

§ 3. ἀφέλονται. ἀφείλοντο? „Erg. ἡμᾶς. vgl. 8, 76, 3.“ (Pp.) Spr. 60, 7, 1. — τῶν αὐτῶν, τῶν Πελοποννησίων. (Sch.) — διὰ τοῦ αὐτοῦ, τρόπου. (Sch.) Nämlich als angebliche Befreier der Hellenen. (Pp.) διὰ τρόπου findet sich sonst bei Thuk. schwerlich und überhaupt wohl selten; τρόπον nicht zu ergänzen wäre unstatthaft, da man διὰ τούτου, διὰ τοῦ αὐτοῦ substantivirt so nicht sagte. Verschieden δὲ αὐτοῦ. 6, 15, 1. — ἡμᾶς. Spr. 46, 10, 1. μάλιστα μὲν am meisten, anders als es gewöhnlich steht. Spr. 65, 5, 12. zu 1, 32, 1 u. 6, 16, 5. — δεῖξαντες, ἐπιδείξαντες 6, 47, 2. (Ds.) — δι' ὀλίγου, τάχως. (Sch.) Passender verbindet Hl. es mit δεῖξαντες in der Nähe zeigen, um sie mehr als durch den blossen Ruf zu schrecken. zu 2. 89, 7. — ὑπεριδόντες, καταφρονήσαντες ἡμῶν. (Sch.) zu 5, 6, 3. 43, 2. von Sachen 4, 62, 2. 6, 18, 4. — ἐπίθοντο. ἐπιθεῖντο schlechte Hsn.

§ 4. τὰ διὰ πλείστον das Entlegenste. vgl. 3, 94, 4 und zu 4, 115, 3. Spr. 50, 5, 8 u. 68, 22, 3. Tac. A. 1, 47: major e longinquo reverentia. (Didot.) Agric. 30: omne ignotum pro magnifico est. (Hk.) Liv. 28, 44: major ignotarum rerum est terror. (Pp.) — πεῖραν τῆς δόξης διδόναι Erprobung des Rufes gewähren, in wiefern demselben die wirkliche Macht entspricht. (vgl. Plut. Galba 20.) — ὅπερ will Ba., τὰ γὰρ — δόντα

δαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους πεπόνθατε, διὰ τὸ παρὰ γνώμην αὐτῶν
 πρὸς ἃ ἐφοβεῖσθε τὸ πρῶτον περιγεγενῆσθαι καταφρονήσαντες ἤδη καὶ
 5 Σικελίας ἐγίεσθε. χροῆ δὲ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι,
 ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας θαρσεῖν· μηδὲ Λακεδαιμονίους ἄλλο
 τι κηρήσασθαι ἢ διὰ τὸ αἰσχροὺν σκοπεῖν ὅτιω τρόπῳ ἔτι καὶ νῦν, ἣν δύ-
 νωνται, σφίλαντες ἡμᾶς τὸ σφέτερον ἀπρεπὲς εὖ θήσονται, ὅσω καὶ περὶ
 πλείστου καὶ διὰ πλείστου δόξαν ἀρετῆς μελετῶσιν. ὥστε οὐ περὶ τῶν
 ἐν Σικελίᾳ Ἐγεσταίων ἡμῶν, ἀνδρῶν βαρβάρων, ὁ ἀγὼν, εἰ σωφρονοῦ-
 12 μεν, ἀλλ' ὅπως πόλιν δι' ὀλιγαρχίας ἐπιβουλεύουσαν ὀξέως φυλαξώμεθα.
 καὶ μεμνησθαι χροῆ ἡμᾶς ὅτι νεωστὶ ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου
 βραχὺ τι λελωγήκαμεν, ὥστε καὶ χροῆμασι καὶ τοῖς σώμασιν ηὔξῃ-
 σθαι, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἡμῶν δίκαιον ἐνθάδε [εἶναι] ἀναλοῦν καὶ μὴ ὑπὲρ

parenthetisch denkend, auf ὑπεριθόντες ἂν ἐπίθωντο beziehen. Unleichtlich! Mir scheint ein Satz ausgefallen zu sein. etwa: Je mehr man frühere Ueberschätzung bemerkt, desto grössere Missachtung pflegt einzutreten. (Kr. Bruchst.) — ὅπερ ἐς Α. πεπόνθατε wie es euch in Bezug auf die L. ergangen ist. zu 4, 17, 3. vgl. 1, 80, 1. 6, 13, 2. 104, 4. — παρὰ γνώμην, παρ' ἐλπίδα. (Sch.) vgl. 4, 40, 1. 127, 1. — αὐτῶν hängt von περιγεγενῆσθαι ab. (Sch.) — πρὸς ἃ in Bezug auf das was. vgl. 6, 64, 3 u. Spr. 51, 13, 6. Doch kann man auch auflösen: πρὸς ταῦτα πρὸς ἃ. Spr. 51, 13, 7. vgl. Lyk. Leokr. 129: εἰς αὐτὸ τοῦτο τὴν τιμωρίαν τάξαντες εἰς ὃ μάλιστα φοβούμενοι τυγχάνου- σιν. Bezeichnet wird der Lakedämonier Ueberlegenheit im Landkriege. vgl. 1, 143, 4. 4, 12, 3. — ἐγίεσθε, expegetisch. Spr. 59, 1, 5. vgl. zu 2, 60, 3 u. Heindorf zu Plat. Phäd. 36. Die besten Hsn. haben ἐγίεσθαι, was, von Kampe S. 15 vertheidigt, sich doch nur hart an ὅπερ πεπόνθατε anschlies- sen liesse.

§ 5. πρὸς τὰς in Bezug auf, hier so viel als διὰ τὰς, wie 8, 2, 1. vgl. mit 5, 14, 2. — τύχας Unfälle, wie 1, 84, 3. — τὰς διανοίας, δηλονότι τῶν πολεμίων. (Sch.) Also: über die Pläne, Entwürfe der Feinde obsiegend, an Einsicht ihnen darin überlegen, unbesorgt, zu- versichtlich sein. vgl. 1, 84, 3. 140, 2. 144, 1 u. zu 6, 31, 1. — θαρ- σεῖν für θαρσεῖν Gō. nach Thuk. Weise. — μηδὲ — σκοπεῖν, μὴ νομίζετε [= κηρήσασθε] Α. ἄλλο τι σκοπεῖν ἢ διὰ τὸ αἰσχροῦς ἐσπεῖσθαι σπεύδειν. (Sch.) — ἄλλο τι. Spr. 62, 3, 7. — ἔτι καὶ νῦν, dem Frieden zu Trotz. — ἀπρε- πές, ἀδοξίαν. (Sch.) vgl. 5, 46, 1. (Pp.) — εὖ θήσονται. ἀναμαχέσονται. (Sch.) wohl bestellen. abthun. zu 1, 75, 2. (76, 1.) Eig. ist hier eine Brachylogie für: τὰ ἐαντῶν, ἀπρεπῆ ὄντα, εὖ θήσονται. — ὅσω da. Spr. 51, 10, 5 u. zu 1, 68, 2. — περὶ πλείστου, ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα. (Sch.) Spr. 68, 31, 5. — διὰ πλείστου, ἐν πλείστῳ χρόνῳ. (Sch.) vgl. zu 1, 77, 4. 4, 95, 1. — μελετῶσιν, θηρῶνται. (Sch.) anstreben. — δι' ὀλιγαρχίας unter einer Oligarchie. zu 4, 8, 6. 30, 1. Dem. 15, 19: οὐκ ἔστιν ὅπως, εἰ δι' ὀλιγαρχίας ἅπαντα σπασθήσεται, τὸν παρ' ὑμῖν δῆμον ἐάσουσιν. vgl. Ind. Dem. — ἐπιβουλεύουσαν, ἡμῶν δηλονότι. (Sch.) — ὀξέως gehört wohl zu φυλαξώμεθα. (Hl.) vgl. 6, 10, 3. — φυλαξώμεθα. φυλαξόμεθα eine Hs.

C. 12. § 1. λελωγήκαμεν. Soph. Aj. 61: τοῦδ' ἐλώγησεν πόνον. (Bl.) vgl. Lex. Plat. Ein (in der att. Prosa) ziemlich seltenes Wort, bei Thuk. nur noch und anders 2, 49, 2 u. 7, 77, 3. — τοῖς σώμασιν. vgl. 6, 26, 2. Der Artikel nur hier, wo eine bestimmte Hinweisung vorliegt, nicht bei χροῆμασι, wo nicht bestimmte Gelder bezeichnet werden. (Kampe S. 15.) — εἶναι,

ἀνδρῶν φυγάδων τῶνδε ἐπικουρίας δεομένων, οἷς τό τε ψεύσασθαι καλῶς χρήσιμον καὶ τῷ τοῦ πέλας κινδύνῳ, αὐτῶν λόγους μόνον παρασχόμενους, ἢ κατορθώσαντας χάριν μὴ ἀξίαν εἶδέναι ἢ πταίσαντάς που τοὺς φίλους ξυναπολέσαι. εἴ τέ τις ἄρχην ἄσμενος αἰρεθεῖς² παραινεῖ ὑμῖν ἐκπλεῖν, τὸ ἐνυτοῦ μόνον σκοπῶν, ἄλλως τε καὶ νεώτερος ἔτι ὢν ἐς τὸ ἄρχην, ὅπως θανατωθῆ¹ μὲν ἀπὸ τῆς ἵπποτροφίας, διὰ δὲ πολυτέλειαν καὶ ὠφεληθῆ¹ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς, μηδὲ τούτῳ ἐμπαράσχητε τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ ἰδίᾳ ἐλλαμπρύνεσθαι, νομίσατε δὲ τοὺς τοιοῦτους τὰ μὲν δημόσια ἀδικεῖν τὰ δὲ ἴδια ἀναλοῦν, καὶ τὸ πρῶγμα μέγα εἶναι καὶ μὴ οἷον νεωτέρως βουλευέσασθαι τε καὶ ὀξέως μεταχειρίσασθαι. οὗς ἐγὼ ὁρῶν νῦν ἐνθάδε τῷ αὐτῷ ἀνδρὶ¹³

εἶδέναι. (Sch. u. Reiz z. Vig. 177 p. 750.) vgl. 4, 24, 3. 5, 40, 2. 7, 11, 3. (Ipr.) Unpassend; ich lasse es mit Hk. von μεμνήσθαι abhängen, aus dem etwa νομίζειν vorschwebte, ein Uebergang wie öfter. Bl. vermutet οἶμαι. Es mit einigen Hsn. zu streichen wäre bedenklich. — φυγάδων. Mit Bezug auf die Leontiner. vgl. 6, 19 u. Plut. Nic. 12. — τῶνδε. Spr. 50, 11, 22. — καλῶς, ἤτοι πιθανῶς. (Sch.) zu 1, 5, 2. — τοῦ πέλας. Spr. 44, 1, 6 u. zu 1, 32, 3. — κινδύνῳ durch, mit Gefahr, auf κατορθώσαντας und πταίσαντας zu beziehen. (Ds.) vgl. § 2. — αὐτῶν Bekker. αὐτῶν für αὐτοῦς die besten Hsn. Der Sinn: von sich, aus ihren Mitteln. (Wex Ep. crit. p. 10?) — ξυναπολέσαι für ξυναπολέσθαι Reiske. Der Inf. hängt noch von χρήσιμον ab. Da dies aber in der gewöhnlichen Bedeutung nicht mehr passt, so erklärt es Ds. ἐν χρήσει ὄν, σύννηθεις und Pp. meint dass es wenigstens zu ξυναπολέσαι in diesem Sinne zu denken sei. Doch diese Erklärung scheint weder dem Sprachgebrauche des Th. noch anderer Attiker gemäss zu sein. Es schwebte hier wohl allgemein aus χρήσιμον ein οὐδὲν διαφέρει vor. Oder ist χρήσιμον zu streichen und οἷων τε für οἷς τό τε zu lesen?

§ 2. εἴ τε. Spr. 69, 25, 2 u. zu 1, 35, 2. — τις. ταῦτα διὰ τὸν συστράτηγον Ἀλκιβιάδην. (Sch.) — ἄσμενος αἰρεθεῖς. zu 6, 8, 3. — ἄλλως τε ist an παραινεῖ anzuschliessen. — ἐς τό, ἀντι τοῦ ἢ ὥστε. (Sch.) vgl. 7, 67, 3. — ἵπποτροφίας, mit der er als Strateg besonders glänzend zu prunken gedenkt. Ein doch auch ungeschickter Sinn. Die Deutung: um für die Zukunft Mittel zur Hippotrophie zu erwerben, sucht hier was im folg. Satze enthalten ist. Sonst vermuthete ich: ἀπὸ τῆς στρατηγίας ὥσπερ ἀπὸ τῆς ἵπποτροφίας. Ueber die Sache zu 6, 15, 2. — διὰ δὲ π., d. h. zur Bestreitung seines Aufwandes. „Ueber diesen Athen. 12 p. 534.“ (Bl.) — ὠφεληθῆ¹ ἐκ, wie Lys. 21, 18. 27, 7. Dem. 52, 11: ἐκ τοῦ πράγματος (οὐδὲν) ζημιώσομαι. — ἐμπαράσχητε gewährt; ἐμ — scheint hier in der Bedeutung wie in ἐνεσι syn. mit ἔξεσι zu stehen. „vgl. 7, 56, 3.“ (Pp.) — ἐλλαμπρύνεσθαι, ἐναλαζονεῖσθαι. (Sch.) vgl. 6, 16, 3 u. Lennep z. Phal. 88 p. 255. — οἷον geeigenschaftet [Jüngeren um]. vgl. Spr. 55, 3, 5. [Auf fällt jedoch der Da.] — νεωτέρως für νεωτέρῳ Kr.: mit jugendlicher Leidenschaft. Plat. Ges. 10 S. 907 m.: προθυμία νεωτέρως εἰπεῖν ἡμῖν γέγονεν. Der Da. ist sprachwidrig. — βουλευέσασθαι, περὶ αὐτοῦ. (Sch.) — μεταχειρίσασθαι. zu 1, 13, 2.

C. 13. § 1. οὗς bezieht Wex eb. auf τοιοῦτους (den Alkibiades) und setzt nach ἐγὼ und καθήμενους Kommata. Hart! Ba. u. Pp. erklären es durch οἷους. Ich vermuthe ὅς. Kr. zu Xen. An. 5, 8, 10. — ἐγὼ. Spr. 51, 1, 2. vgl. 6,

παρακελευστούς καθημένους φοβοῦμαι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἀντιπαρα-
κελεύομαι μὴ κατασχυνθῆναι, εἴ τῷ τις παρακάθεται τῶνδε, ὅπως μὴ
δόξη, εἰ μὴ ψηφίζηται πολεμεῖν, μαλακὸς εἶναι, μηδ', ὅπερ ἂν αὐτοὶ
πίθοιεν, δυσέροτας εἶναι τῶν ἀπόντων, γνόττας ὅτι ἐπιθυμία μὲν
ἐλάχιστα κατορθοῦνται προνοία δὲ πλείστα, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πατρί-
δος ὡς μέγιστον δὴ τῶν πρὶν κίνδυνον ἀναρριπτούσης ἀντιχειροτονεῖν
καὶ ψηφίσεσθαι τοὺς μὲν Σικελιώτας οἵσπερ νῦν ὄροις χρωμένους πρὸς
ἡμᾶς οὐ μεμptoῖς, τῷ τε Ἰονίῳ κόλπῳ, παρὰ γῆν ἣν τις πλέη, καὶ
τῷ Σικελικῷ, διὰ πελάγους, τὰ αὐτῶν νεμομένους καθ' αὐτούς καὶ ξυμ-
γέρεσθαι. τοῖς δ' Ἐγεσταίοις ἰδίᾳ εἰπεῖν, ἐπειδὴ ἄνευ Ἀθηναίων καὶ
ξυνηῆσαν πρὸς Σελιουντίους τὸ πρῶτον πόλεμον, μετὰ σφῶν αὐτῶν
καὶ καταλύεσθαι, καὶ τὸ λοιπὸν ξυμμάχους μὴ ποιῆσθαι, ὡσπερ εἰώ-
θαμεν, οἷς κακῶς μὲν πράξουσιν ἀμυνοῦμεν, ὡφελίας δ' αὐτοῖς δεη-

34, 6 u. Kr. zu Xen. An. 5, 8, 23. — παρακελευστούς, παρακεκλημένους.
(Sch.) Dion C. 52, 15? Wohl εἰᾶροι des Alkibiades. Ueber den Accent Lo-
beck Parall. p. 489. παρακελευστιάς Reiske u. Kr. Bruchst., weil sonst ἀντιπα-
ρακελεύομαι beziehungslos ist, wesshalb Abr. παρακελευστούς activ deutete,
dies unstatthalt. — κατασχυνθῆναι aus Ehrgefühl scheu zu werden,
so dass sie gegen den Krieg zu stimmen nicht wagen, aus Furcht dass etc.
(St) — τῶνδε lässt St. von τῷ abhängen, dies auf die Jüngern bezichend.
Wenn man τις nicht auf die Aeltern beziehe, scheine es, meint Pp., dass der
Singular δόξη nicht habe gesetzt werden können. vgl. jedoch Spr. 61, 4, 1.
Indess spricht für diese Erklärung τῶνδε, das nicht füglich auf die Aeltern
gehen kann. — ὅπως μὴ nach φοβῆσθαι Xen. Mem. 2, 9, 2 u. Plat. Euthyphr.
4, e. Doch hier gehört es zu κατασχυνθῆναι. (Engelhardt zu Plat. Euthyphr.
4.) — δόξη. δόξει eine Hs. — εἰ μὴ für ἂν war hier, wie 6, 18, 7 (u. 8,
75, 3) zu geben. Kr. z. Dion. p. 274 s. vgl. zu 4, 46, 2. — μαλακὸς εἶναι,
indem er sich gegen das Unternehmen erklärt.

§ 2. αὐτοί, οἱ νεώτεροι. (Ps.) — τῶν ἀπόντων. Theop. bei Athen. 6,
261, a: τῶν μὲν παρόντων ἡμέλων. τῶν δ' ἀπόντων ἐπεθύμουν. (Bl.) — ἐλά-
χιστα ist der Ac. So πλείστα ὀρθοῦσθαι 3, 30, 2. 42, 4. τὰ πλείω 3, 37, 5.
(Pp.) — κατορθοῦνται, οἱ ἄνθρωποι. (Ba.) Spr. 61, 4, 7. vgl. zu 2, 60, 2.
Gö. will κατορθοῦνται. Auch findet sich κατορθοῦσθαι bei Thuk. sonst nur pas-
siv. 2, 65, 4. 4, 76, 4. — τῶν πρὶν. Spr. 47, 28, 10 u. zu 1, 1, 1. — ἀ-
ναρριπτούσης. zu 4, 85, 2. — νῦν erg. χρωῖται. — οὐ μεμptoῖς über
die wir uns nicht beschweren dürfen, mit denen wir zufrieden sein
können. vgl. (7, 15, 1.) Her. 7, 48 u. Arr. An. 5, 25, 3. — παρὰ γῆν ἣν.
Vor παρὰ das Komma dachte schon St. vgl. 6, 18, 4. 49, 2 u. Spr. 54, 17, 7.
— τῷ Σικελικῷ, πόντῳ aus κόλπῳ. Ueber dessen Umfang Strabo 2, 5 p.
123. (Pp.) — διὰ πελάγους, ἣν τις πλέη. (St.) — τὰ αὐτῶν νεμομένους
im Genuss ihrer Besitzthümer. zu 1, 2, 1. — καθ' αὐτούς. zu 4,
65, 1. — ξυμγέρεσθαι ihre Angelegenheiten ausmachen. (St.) So
findet sich das Wort selten, doch Her. 1, 196 u. bei Dion C. 146, 23. 424,
11. (Bl.)

§ 3. εἰπεῖν hängt gleichfalls von ἀντιπαρακελεύομαι ab. — καὶ vor ξυνη-
σαν entspricht dem καὶ vor καταλύεσθαι. Spr. 69, 32, 13. — τό für τόν eine
Hs. u. Va. — μετὰ σφῶν αὐτῶν auf ihre eigne Hand, ohne uns;
skoptisch. — οἷς ἀμυνοῦμεν solche Menschen denen wir helfen müs-
sen. Spr. 53, 7, 7 u. 8. — ὡφελίας für ὡφελίας Bekker. — δ'. zu τε —
καὶ 6, 11, 1. — αὐτοί. zu 4, 61, 3.

θέντες οὐ τευξόμεθα. καὶ σὺ ᾧ πρότανι ταῦτα, εἶπερ ἡγεῖ σοι προσή-14
κειν κήδεσθαι τε τῆς πόλεως καὶ βούλει γενέσθαι πολίτης ἀγαθός,
ἐπισημίξει καὶ γνώμας προτίθει αὐθις Ἀθηναίοις, νομίσας, εἰ ὄρω-
δεῖς τὸ ἀναψηφίσαι, τὸ μὲν λύνει τοὺς νόμους μὴ μετὰ τοσῶνδ' ἂν
μαρτύρων αἰτίαν σχεῖν, τῆς δὲ πόλεως βουλευσαμένης ἱατρὸς ἂν γενέ-
σθαι, καὶ τὸ καλῶς ἄρξαι τοῦτ' εἶναι, ὅς ἂν τὴν πατρίδα ὠφελήσῃ
ὡς πλεῖστα ἢ ἑκὼν εἶναι μηδὲν βλάβηη.“

Ὁ μὲν Νικίας τοιαῦτα εἶπεν, τῶν δὲ Ἀθηναίων παριόντες οἱ μὲν¹⁵
πλεῖστοι στρατεύειν παρήνουν καὶ τὰ ἐψηφισμένα μὴ λύνειν, οἱ δὲ
τινες καὶ ἀντέλεγον. ἐνήγε δὲ προθυμώτατα τὴν στρατείαν Ἀλκιβιά-
δης ὁ Κλεινίου, βουλόμενος τῶν τε Νικία ἐναντιοῦσθαι, ὧν καὶ ἐς
τᾶλλα διάφορος τὰ πολιτικά καὶ ὅτι αὐτοῦ διαβόλως ἐμνήσθη, καὶ μά-
λιστα στρατηγήσαι τε ἐπιθυμῶν καὶ ἐλπίζων Σικελίαν τε δι' αὐτοῦ
καὶ Καρχηδόνα λήψεσθαι καὶ τὰ ἴδια ἅμα εὐτυχήσας χορήμασί τε καὶ
δόξῃ ὠφελήσειν. ὧν γὰρ ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστῶν, ταῖς ἐπιθυ-
μίαις μείζουσιν ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν ἐχορήτο ἐς τε τὰς ἵπ-
ποτροφίας καὶ τὰς ἄλλας δαπάνας· ὅπερ καὶ καθεῖλεν ἴσπερον τὴν

C. 14. ταῦτα darübor. Kr. zu Xen. An. 5, 4, 14. — κήδεσθαι τε.
z. τ. möchte man erwarten; doch s. zu 5, 11, 2. — ἐπισημίξει berufe
das Volk zur Abstimmung; vgl. 1, 87, 1. (Dr.) Auch hiezu gehört αὐθις.
(Kr. Hal. Rec. 1820.) — γνώμας προτίθει lege es zur Besprechung
vor. zu 1, 139, 3. — ἀναψηφίσαι. αὐθις ἐπιψηφίσαι. (Va.) — τὸ λύνειν
ist Subjectsac. (St.) Dann würde aber doch zu erwarten sein αὐτὸς δὲ τῆς
πόλεως. Auch findet sich αἰτίαν ἔχειν (in der Prosa) wohl nur mit einem per-
sönlichen Subject. Daher denke ich ἔξεις τὸ λύνειν αἰτίαν, τὸ λύνειν σοι αἰτία
ἔσται. vgl. 4, 114, 5. „Plat. Lach. p. 190, e: ἐγὼ αἴτιος τὸ σὲ ἀποκρίνεσθαι.“
(Matth. Gr. § 543, 3.) — τοὺς νόμους. vgl. 3, 37, 3 u. Schoem. De com.
p. 128 s. — μὴ. Spr. 67, 7, 4. Dem Verbum entrückt, wie 6, 29, 2. —
κακῶς vor βουλευσαμένης wird nach den besten Hsn. gestrichen. Vielleicht
lautete das Gesetz etwa: τῆς πόλεως βουλευσαμένης μὴ ἐξεῖναι ἀναψηφίσειν. --
ἱατρὸς, πόλιι παρρασχῶν γάρμακον σωτηρίας Eur. Phō. 893. (Bl.) — ὅς ἂν.
Spr. 51, 13, 11 u. zu 2, 41, 1. 6, 16, 4. — ἑκὼν εἶναι. Spr. 55, 1, 1. vgl.
2, 89, 5. 7, 81, 3.

C. 15. § 1. μὲν. zu 1, 48, 2. — παριόντων vollkommen in demselben
Sinne wie sonst παρελθόντων auch 1, 67, 3. 139, 4. (Ullrich Beitr. z. Krit. 3 S.
6.) Hier und an den übrigen Stellen steht der Plural: das wirkliche Aufge-
tretenensein eines Einzelnen hätte auch hier durch παρελθόντων bezeichnet wer-
den müssen. Anders οὐ παριών 8, 68, 2. Beides mit Unterschied 1, 67, 3.
— οἱ δέ τινες. Spr. 50, 1, 9. vgl. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 15. — τῶν τε Ν.
τέ bezieht sich auf καὶ vor μάλιστα, gestellt als ob ἐπιθυμῶν nicht hinzuge-
fügt werden sollte. (Ilk) zu 5. 11, 2. — τᾶλλα — τὰ πολιτικά. Spr. 50,
9, 2. vgl. 1, 90, 4. — διαβόλως, ἤγουν ἐπὶ διαβολῇ καὶ κατηγορίᾳ. (Sch.)
Dion C. 46, 1: καὶ πρὸς ἑὺ καὶ ἐμοῦ διαβόλως ἐμνημόνευσεν. (Bl.) So steht,
unserm schlecht machen entsprechend, (προ)διαβάλλειν 6, 75, 3. 83, 3,
διαβολή 87, 1. 90, 1. — ἐμνήσθη 6, 12, 2. — αὐτοῦ, τοῦ στρατηγήσαι. (Ps.)
αὐτοῦ eine Hs. — τὰ ἴδια seinen Privatinteressen.

§ 2. ὑπό. Spr. 68, 43, 2. vgl. zu 1, 130, 1. — ἢ κατὰ. Spr. 49, 4.
vgl. 2, 50, 1. 7. 75, 4. — οὐσίαν, das (viel später) von Manchen, sehr über-
schätzt, auf 100 Talento veranschlagt wurde. Lys. 19, 52. — αἱ ἵπποτρο-

στῶν Ἀθηναίων πόλιν οὐχ ἥμιστα. φοβηθέντες γὰρ αὐτοῦ οἱ πολλοὶ τὸ μέγεθος τῆς τε κατὰ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίκαιαν καὶ τῆς διανοίας ὧν καθ' ἕνα ἕκαστον ἐν ὅτῳ γίγνοιτο ἐπρασσεν, ὡς τυραννίδος ἐπιθυμοῦντι πολέμοι καθέστασαν, καὶ δημοσίᾳ κράτιστα διαθέντι τὰ τοῦ πολέμου ἰδίᾳ ἕκαστοι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ ἀχθεσθέντες καὶ ἄλλοις ἐπιτρέψαντες οὐ διὰ μακροῦ ἔσφηλαν τὴν πόλιν. τότε δ' οὖν παρελθὼν τοῖς Ἀθηναίοις παρήγει τοιαύδε.

16 “Καὶ προσήκει μοι μᾶλλον ἐτέρων ὢ Ἀθηναῖοι ἄρχειν — ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἄρξασθαι, ἐπειδὴ μου Νικίας καθήψατο — καὶ ἄξιός ἑμαυτοῦ νομίζω εἶναι. ὧν γὰρ πέρι ἐπιβόητός εἰμι, τοῖς μὲν προγόνοις ἔμῳ καὶ ἐμοὶ δόξαν φέρει ταῦτα, τῇ δὲ πατρίδι καὶ ὠφελίαν. οἱ γὰρ Ἕλληνες καὶ ὑπὲρ δυνάμιν μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐνόμισαν τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμπιάζε θεωρίας, πρότερον ἐλπίζοντες αὐτὴν καταπεπολεμηῆσθαι, διότι ἄρματα μὲν ἑπτὰ καθήκα, ὅσα οὐδεὶς πω ἰδιώτης

φίαι τῶν μακρὰς οὐσίαις κεκτημένων εἶσιν. Aristot. Pol. 6, 4, 3. vgl. Isokr. 16, 33, Dem. 13, 320. 42, 24 u. Sch. zu Pind. l. 3, 32. (Bl.) Ueber diese u. a. Luxusarten Plat. Lys. 205, c.

§ 3. τῆς τε — δίκαιαν, τὸ παρανόμως διατιᾶσθαι ἢ τὸ παρανόμως τῷ ἑαυτοῦ σῶματι χρῆσθαι κατὰ τὰς διατριβάς. (Sch.) — παρανομία Ueberhebung, wie I, 132, 2. 6, 28, 2 u. Andok. g. Alk. 20. vgl. zu ἴσον 6, 16, 4. Anders deutete es Plut. Alk. 6. — ἐς τὴν. Spr. 50, 9, 9. Eingeschoben 6, 28, 2. — ὧν hängt wie διανοίας von μέγεθος ab: seines Geistes hohes Streben in den Dingen die. Spr. 47, 9, 6. Her. 6, 2: ἐπέδνε τῶν Ἰώνων τὴν ἡγεμονίαν τοῦ πρὸς Δαρκεῖον πολέμου. — καθ' ἕνα ἕκαστον jedes für sich, einzeln, stets so gestellt. Dem. 2, 24: σεσώκατε πολλάκις πάντας καὶ καθ' ἕνα αὐτῶν ἕκαστον ἐν μέρει. vgl. Kr. Stud. 2 S. 236. — ἐν ὅτῳ γίγνοιτο an welchem Geschäft, Unternehmen er als Leiter Theil nahm. — διαθέντι für διαθέντα nur eine Hs., διαθέντος eine am Rande, was freilich correcter wäre, da dieser Da. neben τοῖς ἐπιτηδεύμασι ungefügtig mit ἀχθεσθέντες verbunden wird, wenn nicht εἶνοι oder Aehnliches nach πολέμου ausgefallen ist. Den Da. τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ zu deuten: wegen seiner Lebensweise (Bö.) scheint unzulässig. — ἐπιτρέψαντες, τὰ τοῦ πολέμου. (Sch.) — διὰ μακροῦ nach langer Zwischenzeit, noch 6, 91, 2. Spr. 68, 22, 3. — τοῖς Ἀθηναίοις zwingt die Stellung mit παρελθὼν zu verbinden. vgl. 6, 19. 32, 3. 35. 72, 1.

C. 16. § 1. καὶ προσήκει. zu 2, 60, 1. — ἐτέρων. Spr. 47, 27, 1 u. zu 1, 85, 2. Seine Ansprüche (προσήκει) entwickelt er § 1—5; seine Würdigkeit § 6. — ἐντεῦθεν. Spr. 47, 13, 9. — ἐπιβόητος, ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. Ammon. p. 42. Ein seltenes Wort, das Dion C. einige Male gebraucht. (Bl.) vgl. § 6. — ταῦτα. Spr. 51, 5, 1 E.

§ 2. μείζω für μεγάλην als ob τῆς δυνάμεως vorherginge. (Bl.) — τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ, διαπρέψαντος ἐμοῦ. (Sch.) Der Ausdruck ist ungewöhnlich; über ἐμός Spr. 51, 4, 7. vgl. 2, 61, 2. Er bezieht sich auch auf das Gefolge und den sonstigen Aufwand bei der Festschau, wahrscheinlich Ol. 89. — καταπεπολεμηῆσθαι. καταπεπολεμήσεσθαι? — ἄρματα. Dass vier Wörter hinter einander auf (ein kurzes) α endigen ist denn doch wohl nur zufällig, hier gewiss nicht kakophon. vgl. Lobeck Parall. p. 54. — καθήκα. Lob. z Phryn. p. 398. (Gö.) Plut. Ages. 20: ἄρμα καθείσαν Ὀλυμπιάσιν ἀγωνίσασθαι. vgl. Kr.

πρότερον, ἐνίκησα δὲ καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος ἐγενόμην καὶ τὰλλα ἀξίως τῆς νίκης παρεσκευασάμην. νόμῳ μὲν γὰρ τιμῇ τὰ τοιαῦτα,³ ἐν δὲ τοῦ δρωμένου καὶ δύναμις ὅμα ὑπονοεῖται. καὶ ὅσα αὖ ἐν τῇ πόλει χορηγίαις ἢ ἄλλῳ τῷ λαμπρύνομαι, τοῖς μὲν ἀστοῖς φθονεῖται φύσει, πρὸς δὲ τοῖς ξένους καὶ αὐτῇ ἰσχὺς φαίνεται. καὶ οὐκ ἄχρηστος ἦδ' ἡ ἄνοια ὅς ἂν τοῖς ἰδίῳις τέλεσι μὴ ἑαυτὸν μόνον ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὠφελῆ, οὐδὲ γὰρ ἄδικον ἐφ' ἑαυτῷ μέγα φρονοῦντα μὴ ἴσον εἶναι, ἐπεὶ καὶ ὁ κακῶς πράσσειον πρὸς οὐδένα τῆς ξυμφορᾶς ἰσομοιρεῖ. ἀλλ' ὥσπερ δυστυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα, ἐν τῷ ὁμοίῳ τις ἀνεχέσθω καὶ ὑπὸ τῶν εὐπραγούντων ὑπερφρονούμενος, ἢ τὰ ἴσα νέμων τὰ ὁμοῖα ἀνταξιούτω. οἶδα δὲ τοὺς τοιούτους καὶ ὅσοι ἐν τινος λαμ-⁵πρότητι προέσχον ἐν μὲν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ λυπηροὺς ὄντας, τοῖς

zu Xen. An. 4, 8, 27. — ἐνίκησα, πρῶτος ἐγενόμην Isokr. 16, 34. Her. 6, 122: ἵππῳ νικῆσας, τεθρίππῳ δὲ δεύτερος γενόμενος. — τέταρτος. τρίτος Isokr. u. Eur. bei Plut. Alk. 11. — ἀξίως. Isokr. eb.: ἐν ταῖς θυσίαις καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὴν ἐορτὴν δαπάναις ἀφειδῶς διέχειτο καὶ μεγαλοπρεπῶς. vgl. die Erkl. zu Athen. 1, 3 (C. 5).

§ 3. νόμῳ dem Herkommen nach. (Hl.?) — τιμῇ τὰ τ. Il. η, 97: λῶβῃ τίθε γ' ἔσσειται. Spr. 61, 7, 5. — τοῦ δρωμένου. zu 5, 102. — καὶ ὅσα αὖ. zu 1, 91, 4. — ἄλλῳ τῷ, ἐκουσίῳις ἐορτασίμοις ἀναλώμασι. (Sch.) Gymnasiarchien und Trierarchien erwähnt Isokr. 16, 35. — λαμπρύνομαι. vgl. 6, 12, 2. — αὐτῇ für αὐτῇ gute Hsn. Spr. 61, 7.

§ 4. ἦ δ' ἡ ἄνοια für ἡ δεινία Sch., Muret u. einige Hsn. vgl. 6, 17, 1. Der starke Ausdruck war vom Nikias zwar nicht öffentlich ausgesprochen, aber sonst gewiss vielfach vom Alkibiades ausgesagt. Εἰρωνεύεται ὁ Ἄ. λέγων ὅτι εἰ καὶ ἀνόητος φαίνομαι τισιν, ἀλλ' οὖν τῇ πόλει οὐκ ἄχρηστός ἐστί μου ἡ ἄνοια, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμος. (Sch.) — ὅς ἂν. zu 6, 14. — τέλεσι, δαπάναις. (Sch.) vgl. 4, 60, 2. — φρονοῦντα ist nicht Subject sondern zu dem aus dem Vorhergehenden zu denkenden Subject Apposition: dass er, eingebildet auf sich. Spr. 55, 2, 6. Daher habe ich nach ὠφελῆ nur ein Komma gesetzt. — πρὸς mit. Spr. 68, 39, 4. — πρὸς οὐδένα neben οὐδὲ πρὸς ἕνα. Spr. 24, 2, 2. Getrennt finden sich οὐδείς und μηδείς bei Thuk. so wohl nur 5, 111, 1; wohl nie bei Herodot u. den Tragikern; überall wohl nie die Plurale οὐδένας etc. — ἴσον ist Gegensatz der παρανομία 6, 15, 3. — ἰσομοιρεῖ (mit Bezug auf ἴσον) Gleichheit des Antheils hat, in sofern Niemand ihm von seinem Unglück etwas abnimmt, es ihm tragen hilft. (Va.) Dion. Arch. 7, 14: ἰσομοιρεῖν οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἀπέφαινον τοῖς πένησι τοὺς ἐν-πόρους. — προσαγορευόμεθα wir werden freundlich angeredet. (St.) also mittelbar für: wir werden geachtet. (Sch.) Weniger befremden würde προσηγορούμεθα. — ἐν τῷ ὁμοίῳ, ὁμοίως. Spr. 43, 4, 5 u. zu 4, 106, 1. — εὐπραγεῖν ist bei den Frühern selten. — ὑπερφρονούμενος. Spr. 56, 6, 1. Das Wort ist milder als καταφρονούμενος und stärker als ὑπερορώμενος. vgl. 3, 39, 5 u. 6, 68, 2. — τὰ ἴσα νέμων, indem er sich mit dem Unglücklichen oder Geringeren gleich stellt. (Sch.) — ἀνταξιούτω ver- lange gegentheilig von den Höhern oder Glücklichen für sich. Das Wort wohl nur hier.

§ 5. τοὺς τοιούτους, dem Alkibiades Aehnliche. — ἐν τινος, ἐν τινος πράγματος. (Sch.) — προέσχον, κρείττους ἐγένοντο. (Sch.) — ἐν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ in ihrem Zeitalter. (Hl.) Spr. 68, 25, 1 E. Diod. 3, 66: μέχρι τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου. Her. 6, 109: μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀν-θρώπων βίον. — λυπηροὺς lästig als sie verdunkelnde, ἐπειδὴ καὶ ὁ φθό-

ὁμοίοις μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυνόντας, τῶν δὲ ἔπειτα ἀνθρώπων προσποιήσιν τε ξυγγενείας τισὶ καὶ μὴ οὔσαν καταλιπόντας, καὶ ἧς ἂν ὡσι πατρίδος, ταύτη αὖχῃσιν ὡς οὐ περὶ ἀλλοτρίων οὐδ' ἑαμαρτόντων, ἀλλ' ὡς περὶ σφετέρων τε καὶ καλὰ πραξάντων. ὧν ἐγὼ ὀρεγόμενος καὶ διὰ ταῦτα τὰ ἴδια ἐπιβοώμενος τὰ δημόσια σκοπεῖτε εἴ του χεῖρον μεταχειρίζω. Πελοποννήσου γὰρ τὰ δυνατώτατα ξυστήσας ἄνευ μεγάλου ὑμῖν κινδύνου καὶ δαπάνης Λακεδαιμονίους ἐς μίαν ἡμέραν κατέστησα ἐν Μαντινείᾳ περὶ τῶν ἀπάντων ἀγωνίσασθαι· ἔξ οὗ καὶ περιγενομένοι τῇ μάχῃ οὐδέπω καὶ νῦν βεβαίως 17 θαρσοῦσιν. καὶ ταῦτα ἢ ἐμὴ νεότης καὶ ἄνοια, παρὰ φύσιν δοκοῦσα εἶναι, ἐς τὴν Πελοποννησιῶν δύναμιν λόγοις τε πρόπεουσιν ὠμίλησε καὶ ὀργῇ πίστιν παρασχομένην ἔπεισεν. καὶ νῦν μὴ πεφοβῆσθε αὐτήν, ἀλλ' ἕως ἐγὼ τε ἔτι ἀκμάζω μετ' αὐτῆς καὶ ὁ Νικίας εὐτυχῆς δοκεῖ εἶναι, ἀποχρήσασθε τῇ ἐκατέρου ἡμῶν ὠφελίᾳ. καὶ τὸν ἐς τὴν Σι-

νος λύπη κατὰ τὸ γένος ἐστί. (Sch.) vgl. 2, 45, 1. (Pp.) — μὲν μάλιστα. Die gew. Stellung wäre μάλιστα μὲν ἐν τοῖς ὁμοίοις. Doch auch jene Stellung findet sich hin und wieder. Kr. zu Xen. An. 7, 7, 19 lat. Ausg. vgl. Soph. Phil. 1285. — ξυνόντας mit denen sie verkehren. (Ps.) Erg. λυπηροῦς ὄντας. (Sch.) — τῶν ἀνθρώπων hängt von τισὶ ab. (Haase Uebers.) — προσποιήσιν — καταλιπόντας Ansprüche auf Verwandtschaft, selbst wenn sie unbegründet sind, zurücklassen. — σφετέρων ihnen Angehörige. — καλὰ πράσσειν hier von glänzenden Thaten. Sonst anders. Kr. zu Xen. An. 6, 2, 8 lat. Ausg. — αὖχῃσιν hat auch Thuk. nur hier; sonst findet es sich wohl nirgends.

§ 6. ὧν, καλῶν, nach solchem Ruhme. — ἐπιβοώμενος. zu § 1. — μεταχειρίζω. zu 1, 13, 2. — τὰ δυνατώτατα Argeier, Mantineer, Eleer 5, 46 ff. 52. — ξυστήσας. vgl. 6, 85, 3. Her. 6, 74: συνιστὰς τοὺς Ἀρχάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ. (Bl.) — ἐς μίαν ἢ. Spr. 68, 21, 10. vgl. 4, 89, 1. — κατέστησα, ἠνάγκασα. (Sch.) 5, 54 ff. — τῶν ἀπάντων. zu 6, 6, 3. — ἀγωνίσασθαι. Her. 5, 94: κρατήσας αὐτοῦ κατέστησε τύραννον εἶναι πᾶσα τὸν ἑαυτοῦ νόθον. Isocr. 7, 37: τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν ἐπέστησαν ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας. — καὶ περιγενομένοι. Spr. 56, 13, 2. — καὶ könnte verdächtig scheinen als schon in οὐδέ enthalten. Xen. An. 7, 6, 35: πραγματευόμενος οὐδέ νῦν πω πέπαυμαι. Doch vgl. Plat. Hipp. 293, c: καὶ οὐδέπω καὶ τήμερον, φήσει, οἷός τ' εἶ.

C. 17. § 1. ταῦτα — ὠμίλησε diese Verhandlungen, d. h. so erfolgreiche, hat meine Jugend und meine, wie es scheint, wie ich beschuldigt werde, widernatürliche, alles Mass überschreitende, Unvernunft gegen die Macht der Peloponnesier mit angemessenen Worten geführt. Spr. 46, 5, 4. vgl. 2, 37, 3 u. Schoem. z. Isae. p. 412. — ὀργῇ mit Feuereifer, ardore. vgl. zu 1, 140, 1. 7, 68, 1, wie λόγοις, wegen der Stellung des τέ auf Alkibiades zu beziehen. — πίστιν Zuversicht bei mir und Andern. zu 1, 120, 4. — παρασχομένην. Das ι subscr. habe ich nach zwei guten Hsn. hinzugefügt. — ἔπεισεν, als Redner, wie 5, 61, 2. 5, 52, 2. — ἔπεισεν. — ἕως für ἐπίσσε καὶ νῦν μὴ πεφοβῆσθαι αὐτήν. ἀλλ' ἕως J. G. Schneider u. Bekker (nach Reiske?). — καὶ νῦν und so (demnach) auch jetzt. Spr. 69, 32, 8. vgl. 6, 36, 2. 83, 2. 89, 2. (7, 15, 1.) — αὐτήν, τὴν νεότητα ἢ τὴν ἄνοιαν. (Sch.) Richtig, weil auch μετ' αὐτῆς sich darauf bezieht. — εὐτυχῆς auch noch 5, 16, 1. 7, 77, 2. (Pp.) — ἀποχρήσασθε gebraucht reichlich. zu 1, 68, 4. — ἐκατέρου ὠφελίᾳ Nutzen von

κελίαν πλοῦν μὴ μεταγιγνώσκετε ὡς ἐπὶ μεγάλην δύναμιν ἐσόμενον. ὄχλοις τε γὰρ ξυμμίκτοις πολυανδροῦσιν αἱ πόλεις καὶ ῥαδίας ἔχουσι τῶν πολιτειῶν τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδοχάς. καὶ οὐδεὶς δι' αὐτὸ ὡς περὶ οἰκείας πατρίδος οὔτε τὰ περὶ τὸ σῶμα ὄπλοις ἐξήρτυται οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς. ὅ τι δὲ ἕκαστος ἢ ἐκ τοῦ λέγων πείθειν οἶεται ἢ στασιάζων ἀπὸ τοῦ κοινῶ λαβῶν ἄλλην γῆν, μὴ κατορθώσας, οἰκήσειν, ταῦτα ἐτοιμάζεται. καὶ οὐκ εἰκὸς τὸν τοιοῦτον ὁμιλον οὔτε λόγον μιᾷ γνώμῃ ἀκροᾶσθαι οὔτε ἐς τὰ ἔργα κοινῶς τρέπεσθαι. ταχὺ δ' ἂν ὡς ἕκαστοι, εἴ τι καθ' ἡδονὴν λέγοιτο, προσχωροῖεν, ἄλλως τε καὶ εἰ στασιάζουσιν, ὥσπερ πυνθανόμεθα. καὶ μὴν οὐδ' ὀπλῖται οὔτ' ἐκείνοις ὅσοι περ κομποῦνται, οὔτε οἱ ἄλλοι Ἑλ-

beiden, Brauchbarkeit beider. zu Δωριέων 1, 18, 2. Sonst pflegt der Ge. bei ὡφελία ein objectiver zu sein, zw. 3, 82, 5. — μεταγιγνώσκετε. zu 3, 40, 1. — ὡς als, deshalb weil.

§ 2. ξυμμίκτοις, also ohne Einheit der Gesinnung und der Interessen. vgl. § 3. — πολυανδροῦσιν. Ein sehr seltenes Wort, nachgebraucht von Dion C. u. Josephos. (Bl.) — αἱ πόλεις, τῆς Σικελίας. (Sch.) Eben so 7, 13, 2. 25, 7. 32, 1. — τὰς. Spr. 50, 11, 1. — ἐπιδοχάς, τὸ ἐγγράφειν ῥαδίως τοῖς πολιτείαις ξένους τε καὶ γυγάδας. (Sch.) Von Annahme ganz neuer Verfassungen erklärt es Gö. Doch ist das Wort, das erst bei Spättern wieder und anders vorkommt, so gebraucht mir anstößig und es könnte wohl vorher πολιτῶν ausgefallen sein; oder bloss zu denken? — δι' αὐτό, διὰ τὰς μεταβολὰς καὶ τὰς ἐπιδοχὰς τῆς πολιτείας. (Sch.) vgl. zu 1, 2, 1. — ὡς περὶ. ὥσπερ die besten Hsn. Jenes ist gesetzt als ob ἀγωνιούμενοι vorschwebte. vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 2, 15. — τὰ ἐν muss mit St. für den No. genommen werden. (Dr.) Ueber die Stellung des οὔτε zu 3, 39, 3. vgl. zu 6, 37, 1. — νομίμοις, οὐ ταῖς νομιζομέναις ἀλλὰ ταῖς ἱκαναῖς. οὕτω καὶ νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανὸν καὶ νόμιμον ἀθλητὴν φαμεν. (Sch.) Aehnlich δίκαιος, justus, legitimus; doch μονίμοις Ds., auch mir eingefallen. — κατασκευαῖς. zu 1, 10, 2. — ὅ τι bezieht sich als Collectiv auf ταῦτα. Xen. Kyr. 1, 6, 11: ὅ τι δ' ἂν πρὸς τοῖς εἰρημένοις λαμβάνῃ τις, ταῦτα τιμὴν νομιῶσι. (Pp.) Spr. 58, 4, 5. — στασιάζων steht variirt dem ἐκ τοῦ πείθειν entgegen. (Sch.) vgl. 7, 70, 4 u. Spr. 59, 2, 3. — λαβῶν — οἰκήσειν. Gefügiger wäre λαβεῖν — οἰκήσων. Allein die Stelle heisst: was jeder entweder durch Ueberredung mit Worten oder durch Bürgerfehde von dem Gemeingut erhalten habend, sich, wenn er unglücklich gewesen, in einem anderen Lande anzusiedeln gemeint ist etc. d. h. womit er, nachdem er es — erhalten hat etc. (Sch. u. Ba.) Ueber das nur zu λαβῶν gehörige ὅ τι Spr. 51, 9, 2. — ἐτοιμάζεται schafft er sich an, aber mit dem Nebenbegriffe des leicht beweglichen, wegzuschaffenden Besitzthumes.

§ 3. τὸν τοιοῦτον. Spr. 50, 4, 6. — μιᾷ γνώμῃ, ὁμονοοῦντας. (Sch.) vgl. 1, 122, 2. (Pp.) — κοινῶς, ὁμοφρονοῦντας. (Sch.) Doch etwas mehr. vgl. 2, 42, 2. 4, 61, 4. — ὡς ἕκαστοι. zu 1, 3, 4. — καθ' ἡδονὴν nach Behagen. zu 2, 37, 2. — προσχωροῖεν sie dürftten sich uns anschliessen ist sowohl zum Hauptsatze als zu ὡς ἕκαστοι zu denken. zu 1, 3, 4. vgl. zu 2, 21, 3. — ἄλλως τε καί. Spr. 69, 5. — πυνθανόμεθα. Spr. 53, 1, 2.

§ 4. ἐκείνοις, εἰσίν. — ὅσοι περ κομποῦνται für ὅσοι περικομποῦνται die besten Hsn. „vgl. 5, 68, 1: διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ

ληγες διεφάνησαν τοσοῦτοι ὄντες ὅσους ἕκαστοι σφᾶς αὐτοὺς ἠρίθμουν, ἀλλὰ μέγιστον δὴ αὐτοὺς ἐψευσμένη ἢ Ἑλλάς μόλις ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ ἱκανῶς ὠπλίσθη. τὰ τε οὖν ἐκεῖ, ἐξ ὧν ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, βτοιαῦτα καὶ ἔτι εὐπορώτερα ἔσται· βαρβάρους τε γὰρ πολλοὺς ἔξομεν οἱ Συρακοσίων μίσει ξυνεπιθήσονται αὐτοῖς· καὶ τὰ ἐνθάδε οὐκ ἐπικωλύσει, ἣν ὑμεῖς ὀρθῶς βουλευήσθε. οἱ γὰρ πατέρες ἡμῶν τοὺς αὐτοὺς τούτους οὔσπερ νῦν φασὶ πολεμίους ἰπολιπόντας ἂν ἡμᾶς πλεῖν καὶ πρὸς ἔτι τὸν Μῆδον ἐχθρὸν ἔχοντες τὴν ἀρχὴν ἐκτήσαντο, οὐκ ἄλλῳ τινὶ ἢ τῇ περιουσίᾳ τοῦ ναυτικοῦ ἰσχύοντες. καὶ νῦν οὔτε ἀνέλπιστοί πω μᾶλλον Πελοποννήσιοι ἐς ἡμᾶς ἐγένοντο, εἴ τε καὶ πάνν ἔρρωνται, τὸ μὲν ἐς τὴν γῆν ἡμῶν ἐσβάλλειν, κἂν μὴ ἐκπλεύσωμεν,

οἰκεία πλήθη.“ (Arn.) — τοσοῦτοι, ὀπλίται. Doch können auch bloss Menschen gedacht werden, ungeachtet der Stellung des ὀπλίται. zu παράδειγμα 3, 39, 3. — ὅσους für ὅσοι, das aus dem vorhergehenden ὄσοι entstanden, einige Hsn. — μέγιστον. Spr. 46, 5, 7. zu 3, 36, 2. — αὐτοὺς ἐψευσμένη sie erlogen, erdichtet hat. Xen. An. 5, 6, 35: τὰ χρώματα ἃ ὑπέσχογτο Τιμασίῳ καὶ Θώρακι ἐψευσμένοι ἦσαν. (Pp.) vgl. zu 3, 66, 2. Ueber die geringe Wahrhaftigkeit der Hellenen s. Kr. Stud. 1 S. 78. — ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ ist nach der Auffassung des Thuk. gesagt. Denn die Athener konnten doch nicht daran denken auch die folgenden Begebenheiten mit dem sog. Archidamischen Kriege zusammenzufassen. Ja sie hatten jetzt eig. seit sechs Jahren Frieden. (Ullrich Beiträge z. Erkl. S. 57 f. u. 106.) — τὰ τε ἐκεῖ, entgegenesetzt καὶ τὰ ἐνθάδε. (Hl.) — ἐξ ὧν zu urtheilen nach dem was. Kr. zu Xen. An. 1, 9, 28. — ἀκοῇ αἰσθάνομαι. vgl. 6, 20, 1 u. zu 53, 3. Ueber das Pr. Spr. 53, 1, 2. — εὐπορώτερα, εὐκαταμηχανώτερα. (Sch.)

§ 5. βαρβάρους τε setzt voraus dass nach αὐτοῖς noch etwas über die Hellenen gesagt worden, vielleicht auch von den Karthagern. (Kr. Stud. 2 S. 132 u. 184.) vgl. 6. 38, 7. Hk. u. A. wollen bloss τέ tilgen. — ἔξομεν wir werden gewinnen. Spr. 53, 7. — ἐπικωλύειν, sehr selten, findet sich noch Xen. Oek. 8, 4 u. Soph. Phil. 1242. (Herm.) — φασί. Man könnte φησί vermuthen. vgl. 6, 10, 1. Bei φασί sind mit dem Sch. οἱ περὶ τὸν Νικίαν zu denken. vgl. 6, 37, 1. — τὴν ἀρχὴν, wie 6, 18, 2. Spr. 50, 2, 3.

§ 6. καὶ νῦν — ἐγένοντο und jetzt, wie jetzt die Sachen stehen (vgl. 1, 143, 4), haben die Lakedämonier nie weniger Hoffnung gegen uns gefasst. (St.) οὐδὲν μᾶλλον ἀηλιπίσασι Πελοποννήσιοι τοῦ ἡμᾶς καταλῦσαι. (Sch.) Ἀνέλπιστος findet sich freilich auch activ 3, 30, 1. 8, 1, 2. wiewohl in verschiedener Weise. Der Einwand dass Thuk. das Wort nur von Sachen passiv gebrauche ist nicht erheblich, da nach dieser Erklärung bei Πελοποννήσιοι ein Angriff der Peloponnesier zu denken wäre. Eben so vereinzelt 4, 103, 4: ἀπροσδόχῳ προσπεσῶν. Doch sinngemässer glaubte ich erklären zu dürfen: und so sind auch jetzt die P. nie weniger gegen uns zu erwarten, ein Angriff derselben gegen uns nie weniger zu fürchten, gewesen. (Kr. z. Dion. p. 267 s.) Einen ähnlichen Gedanken suchte auch Pp.'s Conjectur εὐέλπιστοι. — εἴ τε. Spr. 69, 25, 2. — ἔρρωνται Muth und Entschlossenheit haben. zu 2, 8, 1. 3. 4, 72, 1. 8, 78, 1. Allein der Indicativ ist offenbar unpassend. Daher vermuthete ich z. Dion. p. 267 s. 270, es sei als Coniunctiv zu nehmen, wo es denn nach der Analogie von μεμῶμαι ἔρρωνται zu accentuiren wäre. Dies oder ἔρρωντο wollte schon Abr. p. 580. — τὸ ἐσβάλλειν ist an ἱκανοὶ anzuschliessen. Spr. 46, 4, 4. Ueber den Artikel zu 2, 53, 2. — ἀντίπαλον gewachsen. zu 1, 122, 2.

ἱκανοὶ εἰσιν, τῷ δὲ ναυτικῷ οὐκ ἂν δύναιντο βλάπτειν· ὑπόλοιπον γὰρ ἡμῖν ἔστιν ἀντίπαλον ναυτικόν. ὥστε τί ἂν λέγοντες εἰκὸς ἢ αὐτοῖς¹⁸ ἀποκνοῖμεν ἢ πρὸς τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους σκηπτόμενοι μὴ βοηθοῖμεν; οἷς χρεῶν, ἐπειδὴ γε καὶ ξυνωμόσασμεν, ἐπαμένειν, καὶ μὴ ἀντιτιθέναι ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνοι ἡμῖν. οὐ γὰρ ἵνα δεῦρο ἀντιβοηθῶσι προσεθέμεθα αὐτούς, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἐκεῖ ἐχθροῖς ἡμῶν λυπηροὶ ὄντες δεῦρο κωλύωσιν αὐτοὺς ἐπιέναι. τὴν τε ἀρχὴν οὕτως ἐκτεθῶμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ² ὅσοι δὴ ἄλλοι ἤρξαν, παραγιγνόμενοι προθύμως τοῖς ἀεὶ ἢ βαρβάροις ἢ Ἑλλήσιν ἐπικαλουμένοις, ἐπεὶ εἴγε ἡσυχάζοιεν πάντες ἢ φυλοκρονοῖεν οἷς χρεῶν βοηθεῖν, βραχὺ ἂν τι προσκτόμενοι αὐτῇ περὶ αὐτῆς ἂν ταύτης μᾶλλον κινδυνεύοιμεν. τὸν γὰρ προὔχοντα οὐ μόνον ἐπιόντας τις ἀμύνεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως μὴ ἐπιεῖσι προκαταλαμβάνει. καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι ἐς ὅσον βουλόμεθα ἀρχεῖν, ἀλλ' ἀνάγκη, ἐπειδὴ περ ἐν τῷδε καθέσταμεν, τοῖς μὲν ἐπιβουλεύειν τοὺς δὲ μὴ ἀνέναι, διὰ τὸ ἀρχθῆναι ἂν ἐφ' ἑτέρων αὐτοῖς κίνδυνον εἶναι, εἰ μὴ αὐτοὶ ἄλλων ἀρχοιμεν. καὶ οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ὑμῖν τοῖς¹

C. 13. § 1. ἢ vor αὐτοῖς würde man vor λέγοντες erwarten, da dies dem σκηπτόμενοι entgegen steht. zu 6, 24, 1. Gedacht ist als Gegensatz: welche einleuchtende Gründe sind es durch die wir (uns selbst) von dem Unternehmen abzustehen überreden oder die wir bei den dortigen Bundesgenossen auch nur vorwenden könnten. um uns zu entschuldigen dass wir sie nicht unterstützen. — σκηπτόμενοι, προσεσιζόμενοι. (Sch.) — μὴ, gegen Spr. 67, 2. Dem. 23, 75: πῶς ἂν δίκαια ταῦτα καὶ μὴ γένοιτο; Xen. Mem. 3, 4, 10: αἰ οὐ σκοποῦμεν πῶς ἂν αὐτῶν μὴ διαμαρτύνομεν; — ἐπειδὴ γε καί. Spr. 69, 32, 17. — ξυνωμόσασμεν uns eidlich mit ihnen verbunden haben. zu 1, 71, 4. vgl. Her. 7, 235 u. ξυνωμόται 7, 148. — ὅτι — ἡμῖν, ἐπήμυναν. Spr. 62, 4, 1. zu 3, 64, 1. — προσεθέμεθα, ξυμμάχους ἐποίησάμεθα. (Sch.) Valck. zu Her. 5, 69. (Bl.) — ἡμῶν. Spr. 47, 10.

§ 2. οὕτως —, παραγιγνόμενοι. Spr. 59, 1, 7. vgl. 3, 20, 9. — φυλοκρονοῖεν für φυλοκρονοῖεν die besten Hsn. Bk. Anecd. p. 17: φυλοκρονεῖν κυρίως μὲν τὸ τὰς φυλὰς τὰς ἐν ταῖς πόλεσι διακρίνειν, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄλλο τι διαπάττειν καὶ διακρίνειν. Hier mit Bezug auf die Stammverschiedenheit. (Gö.) Doch ist es mehr als zweifelhaft ob das Wort in der eig. Bedeutung je vorkommt. (Abr. u. Bl.) So dürfte denn auch jene Beziehung unsicher sein. (Kr.) vgl. Hesych. Etym. u. Poll. 8, 410. (Abr.) — αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ. — κινδυνεύοιμεν. Von dem allgemeinen Gedanken (κινδυνεύοιεν) geht er auf die zunächst berücksichtigten Athener über; eine nicht seltene Vermischung. vgl. das Register unter Übergang u. Kr. zu Xen. An. 2, 4, 26.

§ 3. τὸν προὔχοντά τις, pluralisch. zu 2, 37, 1. 4, 92, 5. 5, 38, 1. — ὅπως μὴ für μὴ ὅπως Eine Hs. μὴ πῶς Hk.? ὅπως streicht Pp.? Spr. 54, 8, 5. — ἐπιεῖσι. Spr. 38, 3, 3. — προκαταλαμβάνει nimiat ihn vorweg und verhütet es so. vgl. zu 1, 33, 3. — ταμιεύεσθαι abmessen. Kr. zu Xen. An. 2, 5, 18. — ἐν τῷδε auf dieser Stufe der Macht. Spr. 43, 4, 4. — ἀνέναι die Herrschaft über sie aufzugeben. zu 1, 75, 2. — διὰ τὸ εἶναι, διὰ τὸ κινδυνεύειν ἂν ἀρχθῆναι ἡμᾶς ἐφ' ἑτέρων. (Sch.) Ueber den Ao. Spr. 53, 5, 2; über den Inf. ἀρχθῆναι 50, 6, 4 (vgl. 2, 8, 3); über ἂν 69, 7, 1; über αὐτοῖς uns selbst 51, 6, 4. vgl. zu 3, 54, 1.

§ 4. ἐκ τοῦ αὐτοῦ durch dasselbe Verhalten. Spr. 43, 4, 23. — ἐπι-

ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψεσθε. λογισάμενοι οὖν τάδε μᾶλλον αὐξήσιν, ἐπ' ἐκεῖνα ἦν ἴωμεν, ποιώμεθα τὸν πλοῦν, ἵνα Πελοποννησίων τε στορέσωμεν τὸ φρόνημα, εἰ δόξομεν ὑπεριδόντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἥσυχίαν καὶ ἐπὶ Σικελίαν σπλεῦσαι, καὶ ἅμα ἢ τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐκεῖ προσγενομένων πάσης τῷ εἰκότι ἄρξομεν, ἢ κακώσομέν γε Συρακοσίους, ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ξύμμαχοι ὠφελήσομεθα. τὸ δὲ ἀσφαλές, καὶ μένειν, ἦν τι προχωρῆ, καὶ ἀπελθεῖν αἱ νῆες παρέξουσιν· ναυκράτορες γὰρ ἐσόμεθα καὶ ξυμπάντων Σικελιωτῶν. καὶ μὴ ὑμᾶς ἢ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη καὶ διάστασις τοῖς νέοις ἐς τοὺς προεσβυτέρους ἀποτρέψη, τῷ δὲ εἰδοῦσι κόσμῳ, ὥσπερ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἅμα νέοι γεναιτέρους βουλευ-

σχεπτέον, ἐπιτηδευτίον. (Sch.) zu erzielen. — ἐπ' ἐκεῖνα ἦν. Spr. 54, 17, 7. — τοῖς ἄλλοις wie den Andern, den Lakedämoniern. Spr. 48. 13, 9. — ἐπιτηδεύματα politisches Verhalten. vgl. 1, 32, 2. — ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψεσθε zu der gleichen Beschaffenheit umwandeln wollen. zu 1, 120, 3. — τάδε, τὰ ἐνταῦθα πράγματα. (Sch.) zu 1, 144, 6. — ἵνα II. τε als ob folgen sollte καὶ ἅμα ἄρξομεν, von ἵνα abhängig. (Matth. § 632, 4. p. 1529.) vgl. zu 1, 82, 2. u. Her. 4, 148. — στορέσωμεν, στορέσαι τὴν ἀγῆν Aesch. Pro. 190. (Abr.) Lyk Leokr. 109: Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι χροσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν. Nachahmungen bei Plut. Nik. 9. Ueber die Bosheit des Her. 6 etc. Aebnlich wohl Ar. Ritter 481: ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλῆα παραστορῶ. — ὑπεριδόντες — πλεῦσαι so viel als ὑπεριδεῖν (zu 6, 11, 3) ὥστε καὶ ἐπὶ Σ. πλεῦσαι. Nach ὑπεριδόντες folgte sonst noch καὶ οὐκ ἀγαπήσαντες nicht zufrieden mit, was jedoch die meisten und besten Hsn. auslassen. vgl. Heindorf zu Plat. Euthyd. 81.

§ 5. τῷ εἰκότι der Wahrscheinlichkeit nach. Bei Thuk. so nur hier und mir auch sonst woher nicht erinnerlich. Anders 2, 89, 4. — ἐν ᾧ, τῷ κακῶσαι Συρακοσίου. (Sch.) — ὠφελήσομαι passiv auch 7, 67, 3 steht bei den Attikern ziemlich eben so oft als ὠφελήθησομαι, z. Th. mit zweifelhafter La. — τὸ δ' ἀσφαλές was aber Sicherheit ist, gewährt. Spr. 57, 10, 12. Kr. z. Dion. p. 158. Pp. verbindet: παρέξουσι τὸ ἀσφαλές (τοῦ) μένειν, was wegen τὸ sprachwidrig ist. — προχωρῆ für προσχωρῆ Reiske, Valla und zwei (schlechte) Hsn. Nicht das Anschliessen Einzelner (προχωρεῖ π), sondern ein von Stattengchen überhaupt genügte. vgl. 2, 5, 1: εἴ τι ἄρα μὴ προχωρήσειεν. 1, 111, 1 u. 6, 74, 2: προῦχώρει οὐδέν. — παρέξουσιν· ναυκράτορες für παρέξουσιν· αἰτοκράτορες Valleknaer z. Her. 5, 36. vgl. Th. 5, 97. 109. — καὶ ξυμπάντων. Spr. 69, 32, 18 u. über den Ge. Spr. 47, 26, 8.

§ 6. ἢ Νικίου τῶν λ. ἂ. die Unthätigkeit empfehlenden Worte des Nikias. (St. u. Abr. p. 41.) Also nicht nach Spr. 47, 9, 8. — διάστασις, ἤτοι ἀντίστασις oder ἀντὶ τοῦ στάσις. (Sch.) Active Bedeutung hat es wohl so wenig als ἀπόστασις 1, 122, 1. So könnte διαστασίασις stehen, was (vielleicht an einigen Stellen verdrängt) verloren gegangen ist. — τοῖς νέοις, weil auch ἢ Νικίου τῶν λόγων zu διάστασις gehört und also τῶν νέων unklar wäre: die durch Nikias Worte gesuchte Zwietracht für die Jünglinge gegen die Alten. (St.) Spr. 48, 12, 8. Kr. z. Dion. p. 328. — ἐς, wie bei ἔχθρα 2, 68, 5. vgl. zu 2, 65, 1. — ἀποτρέψη für ἀποστρέψη Kr. Rec. N. 3 Jan. 1828 (Stud. 2 S. 132) u. Pp. vgl. 6, 8, 3 u. 19. Ἀποστρέγειν wird in uneigentlicher Bedeutung wohl nirgends zu dulden sein. —

οντες ἐς τὰδε ἦσαν αὐτά, καὶ νῦν τῷ αὐτῷ τρόπῳ πειραῶσθε προαγαγεῖν τὴν πόλιν, καὶ νομίσατε νεότητα μὲν καὶ γῆρας ἄνευ ἀλλήλων ἢ μηδὲν δύνασθαι, ὁμοῦ δὲ τό τε φαῦλον καὶ τὸ μέσον καὶ τὸ πάνν ἀκριβὲς ἂν ξυγκραθὲν μάλιστ' ἂν ἰσχύειν, καὶ τὴν πόλιν, ἐὰν μὲν ἡσυχάζῃ, τρίψασθαι τε αὐτὴν περὶ αὐτὴν ὡσπερ καὶ ἄλλο τι, καὶ πάντων τὴν ἐπιστήμην ἐγγηράσασθαι, ἀγωνιζομένην δὲ αὐτὴν προσλήψασθαι τε τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὸ ἀμύνεσθαι οὐ λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ μᾶλλον ξύνηθες ἔξιν. παράπαν τε γινώσκω πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἂν μοι δοκεῖν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρήναι, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλέστατα τούτους οἰκεῖν οἱ ἂν τοῖς παροῦσιν ἦθεσι καὶ νόμοις, ἣν καὶ χεῖρω ἢ, ἥμισυ διαφόρως πολιτεύωσιν.“

Τοιαῦτα μὲν ὁ Ἀλκιβιάδης εἶπεν· οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἐκείνου τε καὶ τῶν Ἐγεσταιῶν καὶ Λεοντίνων φρυγᾶδων, οἱ παρελθόντες

ἐς τὰδε zu der jetzigen Macht. zu 1, 144, 5. — νεοί ist eingeschoben, um durch die ungew. Stellung den Ggs. zu heben. — αὐτά, ihre Herrschaft. zu 1, 144, 5. — τῷ αὐτῷ τρόπῳ ist Erneuerung des τῷ εἰωθότι κόσμῳ, was mehr nur zu βουλευόντες als zu προαγαγεῖν passt. Aehnlich τὸν αὐτὸν τρόπον — οὕτω Dem. 20, 2. — προαγαγεῖν weiter führen, erheben. zu 1, 75, 2.

§ 7. φαῦλον in Bezug auf die Jugend (Ba.), wohl nicht ohne Ironie mit Rücksicht auf Nikias Aeusserungen. — τὸ πάνν ἀκριβὲς von genau erwägender Berechnung der Alten. — ξυγκραθὲν. Eur. Aeol. 2: οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά, ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις ὡστ' ἔχειν καλῶς. (Bl.) — ἐὰν für ἂν Kr. zu 6, 13, 1. — τρίψασθαι werde sich abnutzen, verzehren. (Va) vgl. zu 8, 46, 2. Dasselbe Fu. passiv 7, 42, 6. — περὶ αὐτὴν. 8, 46, 2: περὶ ἑαυτοῦς κατατρῖψαι τοὺς Ἕλληνας. vgl. zu 1, 69, 4. — ὡσπερ καὶ ἄλλο τι. vgl. 1, 142, 4. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 15. Man denke hinzu: ἀργὸν κείμενον. (Sch.) — πάντων, πάντων τῶν ἐπιτηθευμάτων. (Sch.) — ἐγγηράσασθαι. So senescere civitatem otio Liv. 1, 22. vgl. Sal. Cat. 21. (Ba.) Das mediale Fu. γηράσασθαι Ar. Ri. 1308. συγγηράσομαι Eur. Stob. 71, 5, γηράσω Plat. Rep. 393 e, Ges. 949, Simonides Frag. 1. — ἀγωνιζομένην — ἐμπειρίαν kämpfend aber, sich ühend im Kampfe, werde sie, die Geschicklichkeit, die Erfahrung, Uebung, noch dazu gewinnen, zu sich selbst. vgl. zu 4, 61, 1. — τὸ ἀμύνεσθαι ξύνηθες ἔξιν die Vertheidigung in Uebung haben. — οὐ λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ μᾶλλον ist wohl lieber mit ξύνηθες ἔξιν als mit ἀμύνεσθαι zu verbinden. (Sch. u. Ba.)

§ 8. παρά πᾶν überhaupt. (Va.) So 6, 80, 1. Anders 5, 68, 3. — γινώσκω δοκεῖν ich bin entschieden zu glauben. (Arn.) Immer hart. Vielleicht ist ἐμοί für μοί zu lesen und ἐμοί δοκεῖν nur auf τάχιστ' ἂν zu beziehen: meines Erachtens am schnellsten. Aesch. Pers. 242: ἀλλ' ἐμοί δοκεῖν ταχ' εἶσθ πάντα νημεριτῆ λόγον. vgl. Reiz z. Vig. n. 154. — ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ durch den Uebergang zur Unthätigkeit, ἀπραγμοσύνην ἀντὶ πολυπραγμοσύνης μεταλαμβάνουσαν. vgl. 6, 76, 4 u. zu 6, 87, 5. — ἀσφαλέστατα. vgl. 6, 92, 5 u. Dem. 23, 102: ὑμῖν ὑπάρχει μεγίστοις οὖσιν ἀσφαλιῶς οἰκεῖν. — τοῖς ἦθεσι διαφόρως im Zwiespalt mit ihren Sitten. Isä. 1, 10: ᾧ ζῶν διάφορος ἦν. Spr. 48, 13, 4.

C. 19. τοιαῦτα μὲν. τοιαῦτα δὲ will Bekker, wohl richtig. vgl. zu 1, 43, 2. — Λεοντίνων. τῶν Λεοντίνων könnte man vermuthen, da φρυγᾶδων nicht zu Ἐγεσταιῶν gehört. Aber man übersetze: und einige leontinische Ver-

ἐδέοντό τε καὶ τῶν ὀρκίων ὑπομιμνήσκοντες ἰκέτεον βοηθῆσαι σφίσι, πολλῶ μᾶλλον ἢ πρότερον ὄρμητο στρατεύειν. καὶ ὁ Νικίας γνοὺς ὅτι ἀπὸ μὲν τῶν αὐτῶν λόγων οὐκ ἂν ἔτι ἀποτρέψαιεν, παρασκευῆς δὲ πλήθει, εἰ πολλὴν ἐπιτάξαιεν, τάχ' ἂν μεταστήσειεν αὐτοὺς, παρελθὼν αὐτοῖς αὖθις ἔλεγε τοιαῦτα.

- 20 “Ἐπειδὴ πάντως ὀρῶ ὑμᾶς ὧ Ἀθηναῖοι ὄρμημένους στρατεύειν, ξυγενέχοι μὲν ταῦτα ὡς βουλόμεθα, ἐπὶ δὲ τῷ παρόντι ἄ γινώσκω σημαίνῳ. ἐπὶ γὰρ πόλεις, ὡς ἐγὼ ἀκοῆ ἀισθάνομαι, μέλλομεν ἵεναι μεγάλας καὶ οὐδ' ὑπήκοους ἀλλήλων οὔτε δεομένας μεταβολῆς, ἧ ἂν ἐκ βιαίου τις δουλείας ἄσμενος ἐς ῥᾶω μετάστασιν χωροίη, οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν εἰκότως ἀντ' ἐλευθερίας προσδεξαμένης, τότε πλήθος ὡς ἐν μιᾷ νήσῳ πολλὰς [τὰς Ἑλληνίδας]. πλὴν γὰρ Νάξου καὶ Κατάνης, ἃς ἐλπίζω ἡμῖν κατὰ τὸ Λεοντίνων ξυγγενὲς προσέσεσθαι, ἄλλαι εἰσὶν ἑπτὰ αἱ παρεσκευασμέναί τοῖς πᾶσιν ὁμοιοτρόπως μάλιστα τῇ ἡμετέρᾳ δυνάμει, καὶ οὐχ ἥκιστα ἐπὶ ἃς μᾶλλον πλέομεν, 3 Σελινοῦς καὶ Συράκουσαι. πολλοὶ μὲν γὰρ ὀπλίται ἔνεισι καὶ τοξόται καὶ ἀκοντισταί, πολλαὶ δὲ τριήρεις καὶ ὄχλος ὁ πληρώσων αὐτάς. χρή-

bannte. Der Ausdruck ist wie *φυγὰς Σάμιος* Xen. An. 1, 7, 5. — τῶν ὀρκίων, die sie einander bei dem Abschlusse des Bündnisses geleistet. (Ds.) — ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων, τοῖς αὐτοῖς χρώμενος λόγοις. (Sch.) Spr. 68, 16, 7. — μεταστήσειεν zu einer andern Ansicht brächte. — αὐτοῖς. zu 6, 15, 3.

C. 20. § 1. ξυγενέχοι es möge gedeihen, gelingen, der eig. Ausdruck in solchen Fällen. Dem. 9, 76: ὅτι ὑμῖν δοῖται, τοῦτ', ὧ πάντες θεοί, συνενέχοι. vgl. eb. 3, 36. 4, 51. — ἐπὶ τῷ. zu 1, 70, 2. vgl. Schön. z. Isä. p. 238. — σημαίνειν von einem Redner auch 1, 72, 2. 2, 45, 2. 7, 66, 1. In der att. Prosa so nicht gewöhnlich. vgl. Kr. z. Her. 1, 75, 1. — ἐπήκοοι könnten durch den Köder der Befreiung von uns angelockt werden. — οὔτε. οὐδέ Bekker. — μεταβολῆς, Befreiung von Herrschern, ἐπὶ θεσπότην μεταβολῆ 6, 76, 4. Anders 7, 55, 2. — δουλείας Abhängigkeit. zu 2, 63, 1. — ῥᾶω erleichterten. — μετάστασιν einen aus Umwälzung hervorgegangenen Zustand. zu 4, 74, 4. — οὐδ' ἂν. οὔτ' ἂν Benedict u. Bekker. — εἰκότως natürlicher Weise. (Hl.), wie man erwarten darf. — προσδεξαμένης für προσδεξιόμενης die besten Hsn. Spr. 54, 6, 6. zu 5, 15, 2. — ὡς ἐν. Spr. 69, 63, 6. vgl. Kr. zu Xen. An. 4, 3, 31. — πολλὰς schliesst sich an ἐπὶ πόλεις an. (Sch.) — τὰς Ἑλληνίδας könnte wohl als Glossem zu πόλεις hier eingeschlichen sein. (Kr. Bruchst.) Dass der Zusatz bedeuten könne: nur die hellenischen gerechnet, wäre einem Hellenen wohl nicht eingefallen.

§ 2. Λεοντίνων. Spr. 47, 7, 5. — προσέσεσθαι sich uns anschliessen werden. vgl. 5, 104. Oester analog προσγίγνεσθαι. — ἑπτὰ, Συράκουσαι, Σελινοῦς, Γέλα, Ἀκράγας, Μεσσήνη, Ἰμέρα, Καμάρια. (Sch.) — αἱ für καὶ Kr. So Va.? — τοῖς πᾶσιν in allen Dingen, wie 2, 11, 4. vgl. zu 5, 28, 3. — ὁμοιοτρόπως. vgl. 7, 55, 2. 8, 96, 4. Beispiele dieses Adv. führt Bl. aus Spätern an; bei echten Attikern findet sich vielleicht selbst das Adj. nicht weiter als bei Thuk. a. d. a. St. u. 1, 6, 4. 3, 10, 1. vgl. jetzt Keil z. Passows Lex. u. d. W. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 254. — ἐπὶ ἃς. Spr. 51, 13, 7. — μᾶλλον als gegen die übrigen.

ματά τ' ἔχουσι τὰ μὲν ἴδια, τὰ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐστι Σελινουν-
 τίοις. Συρακοσίοις δὲ καὶ ἀπὸ βαρβάρων τινῶν ἀπαρχὴ ἐσφύρεται. ᾧ
 δὲ μάλιστα ἡμῶν προσέχουσιν, ἵππους τε πολλοὺς κέκτηνται καὶ σίτω
 οἰκίῳ καὶ οὐκ ἐπακτιῷ χρῶνται. πρὸς οὖν τοιαύτην δύναμιν οὐ ναυ-21
 τικῆς καὶ φαύλου στρατιᾶς μόνον δεῖ, ἀλλὰ καὶ πεζὸν πολὺν ξυμπλεῖν,
 εἶπερ βουλόμεθα ἄξιον τῆς διανοίας δοῦν καὶ μὴ ὑπὸ ἱππέων πολλῶν
 εἴρωσθαι τῆς γῆς, ἄλλως τε καὶ εἰ ξυστιῶσιν αἱ πόλεις φοβηθεῖσαι
 καὶ μὴ ἀντιπαράσχωσιν ἡμῖν φίλοι τινὲς γενόμενοι ἄλλοι ἢ Ἐγεσταῖοι
 ᾧ ἀμνρούμεθα ἱππικόν· αἰσχρὸν δὲ βιασθέντας ἀπελθεῖν ἢ ὕστερον
 ἐπιμεταπέμπεσθαι, τὸ πρῶτον ἀσκέπτως βουλευσαμένους· αὐτόθεν δὲ
 παρασκευῆ ἀξιόχρεω ἐπιέναι, γρόντας ὅτι πολὺ τε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας

§ 3. ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἦγουν κοινά. ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὰ κοινὰ χρη-
 ματα ἐν τοῖς ἱεροῖς ταμιεῦν. (Sch.) Aber auch die Schätze der Tempel selbst
 sind mit zu verstehen. Doch konnte τὰ δὲ κοινά vor τὰ δὲ καὶ leicht aus-
 fallen. Die κοινὰ hier nicht bestimmt erwähnt zu sehen wäre sehr auffallend. vgl.
 6, 6, 4. 8, 2. Bis hieher war so gestellt als sollte ἐστὶ τοῖς Σελινουντίοις nicht
 zugefügt werden. vgl. zu 5, 11, 2. — ἀπαρχὴ ἐσφύρεται. ἀπ' ἀρχῆς φέρε-
 ται die besten Hsn.: werden Gelder gesteuert wegen ihrer Herrschaft
 (Sch. u. Dr.), wobei man aber die Präposition verdächtigen möchte, um ἀρχῆς
 mit dem vorhergehenden ἀπό zu verbinden. Ba. erklärt ἀπ' ἀρχῆς von
 alter Zeit her, mit Bezug auf die nun angehäuften Schätze. Diese Bedeu-
 tung, die auch Böckh Staatshaush. 2 S. 624 annimmt, ist wohl unzulässig.
 Verschieden Pind.: P. 8, 25. Eur. Phö. 1595. Für ἀπαρχὴ eine Tantieme
 von den Erzeugnissen vergleicht Bl. Plat. Ges. 7 p. 806 d: γεωργίαι ἐκ-
 θεδομέναι δούλοισ ἀπαρχὴν τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀποτελοῦσιν. — ᾧ, ἐν ᾧ. (Sch.)
 Spr. 48, 15, 9. — ἵππους, τοῦθ' ἔσιν ὅτι ἵππους. Spr. 51, 13, 13. — οἰ-
 κείῳ, ἦγουν ἐκ τῆς οἰκείας γῆς (Sch.) — οὐκ ἐπακτιῷ, während die Athener
 meist von Einfuhr lebten. vgl. 7, 28, 1. Dem. 18, 87: σίτω πάντων ἀνθρώπων
 πλείστῳ χρῶμεθ' ἐπιεσακτιῷ. (Pp.) eb. 20, 20. vgl. zu 1, 81, 1.

C. 21. § 1. γαῦλος, zweier Endungen, wie auch Eu. Skyr. 2; häufiger
 dreier, wie 6, 31, 2. vgl. zu 4, 9, 1. Bezeichnen wird es auch hier die Qua-
 lität. vgl. 6, 31, 2. Denn mit den Seesoldaten nahm man es weniger genau. —
 ἀλλά, erg. δεῖ, das vorher: es bedarf, hier und zu ἐπιέναι § 2: es ist nö-
 thig bedeutet. (Abr.) Spr. 59, 2, 3. — ἄξιον ohne τι die besten Hsn. Spr.
 43, 4, 10. Dem. 20, 47: πῶς οὐχ ὑπέρδεινον ποιήσομεν. vgl. 4, 30, 3 u. Kr.
 zu Xen. An. 3, 2, 37. — τῆς γῆς wohl nicht: an der Landung, sondern:
 an der Fouragirung auf dem Lande. vgl. 7, 11, 3. (Bl.) vgl. 3. 86, 3.
 (Pp.) — εἰ ξυστιῶσιν falls sie, wie zu erwarten ist, sich mit einander
 vereinigen sollten. Spr. 54, 12, 3. vgl. Herm. de part. ἄν p. 96 s. Dion.
 Arch. 8, 26: πάντα ὑπὸ θεοῦ συνίστασθαι γιλεῖ τὰ διάφορα. — ἀντιπαρά-
 σχωσιν gegen sie stellen, ἱππικόν. (Hl.) Ein sehr seltenes Wort. (Bl.)
 Doch auch Dem. 21, 123 u. bei Späteren. — ᾧ ἀμνρούμεθα. Spr. 53, 7, 8.
 — ἢ ἐπιμεταπέμπεσθαι oder Truppen, namentlich Reiterei, nachkom-
 men zu lassen. (St.) Ein sehr seltenes Wort. (Bl.) vgl. 7, 7, 3. — ἀσκέ-
 πτως ohne Bedacht.

§ 2. αὐτόθεν, ἦγουν ἐκ τοῦ ἡμετέρου τόπου. (Sch.) vgl. 6, 22, 2. 3.
 Also im Gegensatz der von Sikelioten nicht mit Gewissheit zu erwartenden
 Hülfe: schon jetzt, sofort Va. u. Herm. z. Vig. 224, wie Xen. Hell. 2, 2,
 13. 3, 4, 20. 7. 5, 3 Für diese Erklärung macht Bonitz Beitr. z. Erkl. des
 Thuk. S. 32 den Ggs. des ὕστερον und μηνῶν οὐδὲ τεσσάρων geltend. — ἐπι-
 έναι, δεῖ aus § 1. — πολὺ weit zu 1, 15, 2. — ἡμετέρας αὐτῶν. Spr.

αὐτῶν μέλλομεν πλεῖν καὶ οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ στρατευσόμενοι καὶ εἰ ἐν τοῖς τῆδε [ὑπηκόοις ξύμμαχοι] ἦλθετε ἐπὶ τινα, ὅθεν ῥάδια αἱ κομιδαὶ ἐκ τῆς γιλίας ὧν προσέδει, ἀλλ' ἐς ἀλλοτρίαν πᾶσαν ἀπαρτήσαντες, ἐξ ἧς μηνῶν οὐδὲ τεσσάρων τῶν χειμερινῶν ἄγγελον ῥάδιον ἐλθεῖν.“

22 „Ὀπίστας τε οὖν πολλοὺς μοι δοκεῖ χοῖναι ἡμᾶς ἄγειν καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων, τῶν τε ὑπηκόων καὶ ἦν τινα ἐκ Πελοποννήσου δυνώμεθα ἢ πείσαι ἢ μισθῷ προσαγαγέσθαι, καὶ τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας, ὅπως πρὸς τὸ ἐκείνων ἱππικὸν ἀντέχωσιν, ναυσί

51, 2, 10. Der Begriff des αὐτῶν ist hier ziemlich erloschen, wie 8, 25, 3. Lys. 13, 45. 28, 7. Isä. 7, 30. 8, 1. 10, 17. (Arndt De pron. refl. 1 p. 8) Doch auch sonst, und nicht bloss bei der dritten Person (σφετέρους αὐτῶν), eben so. vgl. 1, 82, 2. 2, 72, 2. Plat. Menex. 245, e: καὶ ναῦς καὶ τείχη ἔχοντες καὶ τὰς ἡμετέρας αὐτῶν ἀποικίας. Lys. 13, 97: τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις τιμωρηκότες ἔσεσθε. Isokr. 20, 22: ἐνσημανεῖσθε Λοχίτην τὴν ὀργὴν τὴν ἡμετέραν αὐτῶν. — καὶ στρατευσόμενοι schliesst sich dem πολὺ an. Spr. 59, 2, 3. Doch ist das καὶ vielleicht zu streichen und vorher πολὺ τι zu lesen. — ἐν τῷ ὁμοίῳ. zu 6, 11, 1. — στρατευσόμενοι. στρατεσάμενοι die besten Hsn., von Herm. a. d. a. St. mit Abr. als Fut. ex. aufgefasst, was mir unzulässig scheint. — καὶ εἰ für καὶ οὐκ Gö. vgl. 6, 64, 2. καὶ ὅτε F. u. A. Ps. Bloss οὐκ strich Herm. z. Vig. 224.; dass aber in solcher Verbindung die Conjunction fehlen könnte wüsste ich nicht zu erweisen. — τοῖς τῆδε. Spr. 50, 7, 2. — ὑπηκόοις ξύμμαχοι streicht Kr. — τινὰ für τινάς, der Singular massenhaft, wie 6, 22, 1. zu 2, 37, 1. — αἱ κομιδαί, αἱ πορίσεις. (Sch.) die Transporte. — ὧν προσέδει dessen was man nachträglich bedürfte. Ueber das Ipf. Spr. 53, 2, 7 E. — ἐς ἀλλοτρίαν πᾶσαν in ein völlig fremdes Land, aus (ἢ γῆ) πᾶσά ἐσαν ἀλλοτρία. Spr. 50, 11, 10. vgl. 6, 37, 3. Her. 1, 52: ἀνέθηγε σάκος τε χρούσειον πᾶν ὁμοίως καὶ αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσῆν. 9, 70, 2: τὴν γάτην τῶν ἵππων ἐοῦσαν χαλκῆν πᾶσαν Plat. Prot. p. 317. b: τὴν ἐναντίαν ἅπασαν ὁδὸν ἐλήλυθα. — ἀπαρτήσαντες. ἀπαρτήσαντες mehrere gute Hsn. Allein hier ist der Ao ungleich passender als oben: ihr werdet — Krieg führen, euch entfernt habend, ἀντὶ τοῦ ἀπαρτήθέντες, ἀπελθόντες καὶ πολὺ τῆς οἰκείας χωρισθέντες. (Sch.) Dem. 4, 12: οὐδὲ διδόντων τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξασθαι δύναισθ' ἂν, ἀπηρημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμας. vgl. Diod. 3, 68 u. Lennep z. Phal. 50. An schliesst sich das Particip an στρατευσόμενοι: στρατεύσεσθε ἀπαρτήσαντες. Spr. 56, 14, 2. Entgegengesetzt wird es durch ἀλλὰ dem οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ. Spr. 59, 2, 3. — οὐδ' ἄγγελον verbindet Herm. Aber kaum bewähren dies Stellen wie Xen. An. 5, 6, 22 7, 7, 10; und selbst wohl nicht Mem. 4, 6, 7: οὐδὲ μὲν δὲ ἔμοιγε πολλοστὸν μέρος αὐτῶν. Also vielleicht: sogar in vier Monaten nicht, οὐδὲ negativ wie καὶ bei Zahlen affirmativ. Spr. 69, 32, 18 u. Kr. Her. 1, 95, 1. Ueber die Sache Kr. Stud. S. 221. — τῶν χειμερινῶν. Her. 2, 63, 1: τοὺς χειμειωτάτους μῆνας τέσσαρας. Eur. ungew. Bruchst. 96: ὁρθῶς Ἐνριπίδης διορίζεται θέρους τέσσαρας μῆνας καὶ χειμῶνος ἴσους, γίλης δ' ὁπίωρας διπύχους ἤρός τ' ἴσους. Dies war die populäre, nicht die Thukydidische Berechnung.

C. 22. § 1. ἡμῶν αὐτῶν. Spr. 51, 2, 10. — τῶν τε ὑπηκόων sowohl der (von den) unterworfenen, appositiv zu ξυμμάχων, vgl. 6, 43, 2. 69, 5. 7, 20, 2. 57, 3. (Dobree.) — καὶ ἦν. Spr. 60, 10, 1. — τινὰ. zu 6, 21, 2. — ἐκ II. z. B. der Argeier und Mantineer. (Ds.) — ἀντέχειν πρὸς τι wird noch aus Spättern angeführt; gew. ἀντέχειν τινί.

§ 2. ναυσί τε. ναυσὶ δὲ wünscht Bekker, ich auch. Es entspricht dem

τε καὶ πολὺ περιεῖναι, ἵνα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ῥᾶον ἐσχομιζώμεθα, τὸν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον ἐν ὀλκάσι, πυροὺς καὶ πεφρυγμένους κριθάς, ἄγειν, καὶ σιτοποιοὺς ἐκ τῶν μυλώνων πρὸς μέρος ἡνυγκασμένους ἐμμίθοις, ἵνα, ἣν ποῦ ὑπὸ ἀπλοίας ἀπολαμβάνόμεθα, ἐχῆ ἢ στρατιὰ τὰ ἐπιτήδεια, πολλῆς γὰρ οὕσα οὐ πίσης ἔσται πόλεως ὑποδέξασθαι, τὰ τε ἄλλυ ὅσον δυνατὸν ἐτοιμάσασθαι καὶ μὴ ἐπὶ ἑτέροις γίνεσθαι, μάλιστα δὲ χορήματα αὐτόθεν ὡς πλεῖστα ἔχειν. τὰ δὲ παρ' Ἐγεσταιῶν, ἃ λέγεται ἐκεῖ ἐτοιμία, νομίζατε καὶ λόγῳ ἂν μάλιστα ἐτοιμία εἶναι. ἣν γὰρ αὐτοὶ ἐλθόμεν ἐν-23 θένδε μὴ ἀντίπαλον μόνον παρυσκενασάμενοι, πλήν γε πρὸς τὸ μάχιμον

ὀπλίτας τε. — καὶ πολὺ. Spr. 69, 32, 18. — περιεῖναι, δοκεῖ χορῆσαι aus § 1. — ἵνα καὶ sowohl aus andern Gründen als auch damit. Spr. 69, 32, 17. — καὶ αὐτόθεν ist mit ἄγειν zu verbinden, weil ὁ καὶ αὐτόθεν σῖτος, ὁ καὶ μέγας ἀνὴρ ungrischisch ist. Es dürfte also das τὸν δὲ vorbereitend dem expegetisch folgenden σῖτον vorausgeschickt sein, etwa wie Eur. bei Lyk. g. Leokr. 100, 42: ἄρξουσιν ἄλλων, τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν sie aber werde ich retten, die Stadt. vgl. 1, 68, 4. Ar. We. 1376: ὁ δ' ὀπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὐτοσί. Her. 2, 86, 2: τὰ μὲν αὐτοῦ ἐξίγοντες, τὰ δὲ ἐγγέοντες φάρμακα. Dial. Synt. 50, 1, 7. Doch ist mir aus der att. Prosa Aehnliches nicht erinnerlich. Daher vermuthete ich: τὰ δὲ καὶ αὐτόθεν, σῖτον —; das σῖτον als Prädical zu πυροὺς καὶ κριθάς gezogen. Thomas S 643 f. will: τῶν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον ἐν ὀλκάσι. Allein der partitive Ge. wäre hier seltsam. — πεφρυγμένους κριθάς. κάγχρος vermuthet Pierson, weil Möris p. 213 sagt: κάγχρος Ἀτικῶς, κριθὰ πεφρυγμένα Ἑλληνικῶς, ohne etwas darauf zu geben. (Beck.) — πρὸς μέρος im Verhältniss zu der einzuschiffenden Menschenmenge Dr.; verhältnissmässig gleich viele aus jeder Mühle, ἐκ τῶν μυλώνων πρὸς μέρος, z. B. aus jeder zwei, Böckh Staatsh. d. Ath. 1, 23 p. 308 (395); Gut Dobree: im Verhältniss zu den in der Mühle befindlichen Sklaven, also z. B. einen von zehn. vgl. Reiske Ind. Dem. u. πρὸς p. 437 Schäfer. — ἡνυγκασμένους gepresste, indem man die Besitzer sie zu stellen zwang. Die Verbindung wie Plat. Apol. 36, c: τί πρέπει ἀνδρὶ πένητι ἐνεργίη; Phaed. 87, b: περὶ ἀνθρώπου ὑγιάτου πρεσβύτου λέγει. — ἀπολαμβάνόμεθα. Her. 2, 115: ἔπ' ἀνέμων ἀπολαμφθέντες. vgl. Dorvill. z. Char. p. 363 u. Lex. Xen. s. v. — ἐπιτήδεια, βρώσιμι καὶ πόσιμα. (Sch.)

§ 3. πολλῆ οὕσα für πολλὴν οὕσαν durch Anticipation als Nominativ dem ἔσαι angefügt. Spr. 61, 6, 8. So Matth. Gr. § 316, b. der eben so als Nominativ erklärt Soph. Oed. T. 393: καίτοι τό γ' ἀνιγρὶ οὐχὶ τοῦποιός ἦν ἀνδρὸς διεπείν. vgl. noch OK. 752, Thuk. 2, 97, 2. [Plat.] Alk. β, 147, b. — ὑποδέξασθαι aufnehmen, auch die Lebensmittel beschaffend. „vgl. 6, 42.“ (Bl.) — ἐτοιμάσασθαι, δοκεῖ χορῆσαι aus § 1. — ἐπὶ ἑτέροις. Spr. 68, 41, 9. — αὐτόθεν, ἣνον ἐκ τοῦ ἡμετέρου τόπου. (Sch.) — τὰ δὲ παρ' Ἐγεσταιῶν, παρ' Ἐγεσταιῶν δὲ τὰ παρ' Ἐγεσταιῶν. Spr. 50, 8, 14. — λόγῳ, ταῖς δ' ἀληθείαις οὖ. (Sch.) vgl. 6, 46, 1.

C. 23. § 1. αὐτοὶ im Gegensatz zu den Egestären u. A. — ἀντίπαλον eine gewachsene Macht. (Pp.) Spr. 46, 5, 7 u. zu 1, 3, 4. Doch wird diese Ausdrucksweise sonst wohl nicht ganz eben so vorkommen; regelmässig wäre ἀντίπαλα; dem ὑπερβάλλοντες entspräche mehr ἐντίπαλοι. — πλήν γε πρὸς τὸ — ὀπλιτικόν ausgenommen gegen die Hoplitenmacht. Denn eine Hoplitenmacht die den Sikelioten gewachsen hinüberzuführen musste man offenbar verzichten. (Sch. u. Ds.) vgl. 6, 37, 2. (Pp.) — τὸ μάχιμον die Kampffähigen, Combattanten, wie Xen. Cyr. 5, 4, 46. Spr. 43, 4, 17.

αὐτῶν τὸ ὀπλιτικόν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλοντες τοῖς πᾶσι, μόλις οὕτως οἶοι
 24 τε εὐόμεθα τῶν μὲν κρατεῖν τὰ δὲ καὶ διασῶσαι. πόλιν τε νομίσει χρῆ
 ἐν ἀλλοφύλοις καὶ πολεμίοις οἰκιοῦντας ἶναί, οὓς πρέπει τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ
 ἢ ἂν κατάσχωσιν εὐθὺς κρατεῖν τῆς γῆς ἢ εἰδέναι ὅτι, ἦν σφάλλονται,
 3 πάντα πολέμια ἔξουσιν. ὅπερ ἐγὼ φοβούμενος καὶ εἰδὼς πολλὰ μὲν ἡμᾶς
 δεῖον εὖ βουλευσασθαι, ἔτι δὲ πλείω εὐτυχεῖν, χαλεπὸν δὲ ἀνθρώ-
 πους ὄντας, ὅτι ἐλάχιστι τῇ τύχῃ παραδοὺς ἐμιαυτὸν βούλομαι ἐκπεῖν,
 παρασκευῆ δὲ ἀπὸ τῶν εἰκότων ἀσφαλῆς [ἐκπεῦσαι]. ταῦτα γὰρ τῇ
 τε ξυμπάσῃ πόλει βεβαιότατα ἡγοῦμαι καὶ ἡμῖν τοῖς στρατευομένοις
 σωτήρια. εἰ δὲ τῷ ἄλλως δοκεῖ, παρήμι αὐτῷ τὴν ἀρχήν.“

24 Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα εἶπε, νομίζων τοὺς Ἀθηναίους τῷ πλήθει
 τῶν πραγμάτων ἢ ἀποτρέψαι ἢ εἰ ἀναγκάζοιτο στρατεύεσθαι, μάλιστα
 οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπεῦσαι. οἱ δὲ τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέ-
 θησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον ὠρμηγτο, καὶ

— τὸ ὀπλιτικόν ist hier eig. Adj. Spr. 50, 8, 6. — ὑπερβάλλοντες, παρα-
 σκευασάμενοι überlegen gerüstet, wie διαφέροντες 3, 39, 5. — τοῖς
 πᾶσι in allen Stücken. zu 6, 20, 2. — οὕτως auch so, selbst bei
 Ueberlegenheit. (Ill.) — τῶν μὲν, ἡγουν τῶν πολεμίων. (Sch.) Besser wird es
 als Neutrum gedacht. — τὰ δέ, die Herrschaft in der Heimath Hk.; wohl viel-
 mehr die verbündeten Sikelioten. — καὶ auch nur. Spr. 69, 32, 19.

§ 2. πόλιν — ihr müsset euch vorstellen als ob ihr [sie] eine
 neue Stadt zu gründen hinginget. (Ba.) Eben so wie dazu müsset ihr
 zu dem Angriffe gegen Syrakus mit Allem ausgestattet sein. vgl. 7, 75, 4.
 Doch vermisst Pp. bei dieser Erklärung ὡς, was doch nicht unentbehrlich
 scheint. Die κατοίσις Λεοντίων 6, 33, 2. 77, 1 (vgl. 6, 3, 2) kann durch οἰ-
 κίζειν nicht bezeichnet werden. — κρατεῖν τῆς γῆς. Ggs. εἰργασθαι 6, 21, 1,
 — οἰκιοῦντας für οἰκιοῦντας Hk., wie einige Hsn. corr.; andere οἰκιοῦντες. —
 οὓς bezieht sich auf das bei νομίσει vorschwebende αὐτούς, die Hingeschick-
 ten. Die Erg. ἡμᾶς würde κατάσχωμεν erfordern. Spr. 63, 1, 2. — εἰδέ-
 ναι überzeugt, gewärtig sein. Luc. Hermot. 36: πάντων ὁμοίως ἀκουστίον
 ἢ εἰδέναι ὅτι πρὸς χάριν δικάζειν δόξομεν. (Fritzsche ad Luc. p. 72 s.)

§ 3. εὖ fehlt in einigen u. den besten Hsn., scheint aber mir unentbehr-
 lich. — πλείω. Spr. 46, 5, 4. So εὐτυχεῖν τᾶλλα 2, 61, 1, τὰ παρόντα, 4,
 17, 3, ἱκανὰ τοῖς πολεμίοις εὐτύχηται 7, 77, 3. Kr. z. Her. 3, 40, 1 u. 7, 190.
 — εὐτυχεῖν, um nämlich etwas auszurichten. vgl. zu 4, 10, 4. — χαλε-
 πὸν δέ, πολλὰ εὖ βουλευσασθαι καὶ ἔτι πλείω εὐτυχεῖν. — ἀνθρώπους ist
 Prädicat: Wesen die Menschen sind. Spr. 55, 2, 6. — ἀπὸ τῶν εἰ-
 κότων menschlichen Berechnungen nach, wie Plat. Ges. 941, e. 950,
 d. — ἐκπεῦσαι, von Va nicht übersetzt und aus ἀσφαλῶς ἐκπεῦσαι 6, 24, 1
 entstanden, streicht Kr. Rec. 1828 (Stud. 2 S. 137): auch Dobree ἀσφαλεῖ
 lesend. — παρήμι. Kr. zu Xen. An. 5, 7, 10: παρήμι, ἀρχέτω. vgl. Her.
 7, 161, 2. (Bl.).

C. 24. § 1. τῶν πραγμάτων der Erfordernisse. — ἢ ἀποτρέψαι,
 gestellt als ob etwa folgen sollte ἢ ἐκπεῦσαντας ἀσφαλεῖς εἶσθαι. vgl. 4, 27, 3.
 6, 18, 1. 8. (39, 2.) 46, 1. — μάλιστα. μάλιστα ἂν Pp., Dobree u. Bekker.
 vgl. jedoch 3, 24, 1. 4, 52, 3 u. zu 1, 81, 2. — οὕτως. οὕτω γ’? —
 τὸ ἐπιθυμοῦν, τὴν ἐπιθυμίαν. (Sch.) Spr. 43, 4, 28 u. zu 1, 90, 2. —
 ἐξηρέθησαν, ἐξέβαλον. (Sch.) Xen. An. 2, 5, 4: ὅπως ἐξέλοιμεν ἀλλήλων τὴν
 ἀπιστίαν. Ueber das Passiv Spr. 52, 4, 1. — ὀχλῶδες μὲν ἦτοι τὸ περισκελές
 καὶ ὀχληρὸν ἢ τὸ πολύ. (Sch.) Wohl das Trossvolle.

τοῦναντίον περιέστη αὐτῶ· ἐν τε γὰρ παραινέσαι ἔδοξε καὶ ἀσφάλεια νῦν δὲ καὶ πολλὴ ἔσσεσθαι. καὶ ἔρωσ ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι· τοῖς μὲν [γὰρ] πρεσβυτέροις ὡς ἢ καταστρεψομένοις ἐφ' ἃ ἔπλεον ἢ οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμιν, τοῖς δ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῆς τε ἀπούσης πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας καὶ εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι· ὁ δὲ πολὺς ὄμιλος καὶ στρατιώτης ἐν τε τῷ παρόντι ἀργύριον οἴσειν καὶ προσκτήσασθαι δύναμιν, ὅθεν αἰδίων μισθοφορὰν ὑπάρξειν. ὥστε διὰ τὴν ἄγαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμίαν, εἴ τῳ ἄρα καὶ μὴ ἤρεσκεν, δεδιώς μὴ ἀντιχειροτονῶν κακόνους δόξειεν εἶναι τῇ πόλει ἡσυχίαν ἦγεν. καὶ τέλος παρελθὼν τις τῶν Ἀθηναίων καὶ παρακαλέσας τὸν Νικίαν οἶκ' ἔφη χρῆναι προφασίζεσθαι οὐδὲ διαμέλλειν, ἀλλ' ἐναντίον ἀπάντων ἤδη λέγειν ἦντινα αὐτῷ παρασκευὴν Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται. ὁ δὲ ἄκων μὲν εἶπεν ὅτι καὶ μετὰ τῶν ξυναρχόντων καθ' ἃ

§ 2. τοῦναντίον περιέστη αὐτῷ das Gegentheil von dem was er erwartete, Abwendung des Zuges, ergab sich für ihn. [Dem.] 13, 35: τοῦτο καὶ ὑμῖν περιέστηκε. — νῦν δὲ jetzt eben, hier so v. a. jetzt vollends, wesshalb Dobree νῦν γε oder νῦν γε δὲ vermuthete; „ähnlich jedoch Xen. Kyr. 4, 1, 23 u. Plat. Lach. 179, a.“ (Pp.) — καὶ πολλή. Spr. 69, 32, 18. — τοῖς πᾶσι. Bei ὁμοίως steht πάντες, da gerade hier kein Zusammenfassen der Gesammtheit gedacht wird, in der Regel ohne Artikel. zu 1, 5, 2. Mit demselben wird gedacht sein: alle Einzelnen in der Gesammtheit. vgl. 2, 49, 5. — ἐκπλεῦσαι. Spr. 50, 6, 6. — γὰρ würde man nicht vermessen; jetzt ist mit dem Sch. ἔρωσ ἐνέπεσε wiederholt zu denken. (Pp.) vgl. 6, 68, 4. Kr. Bruchst. streicht es. vgl. Stud. 2 S. 216. — ὡς. Spr. 69, 63, 3. — ἐφ' ἃ. zu 6, 9, 3. — ἢ καταστρεψομένοις ἢ σφαλεῖσαν. zu 4, 5, 1. Ueber ὡς σφαλεῖσαν Spr. 56, 9, 10. — ἔπλεον, ἐμίλλον πλεῖν. (Gb.) Spr. 53, 2, 2. — ἂν. γ' ἂν Kr. Bruchst. Sehr passend. (Pp.) — ἡλικία ist oft das dienstfähige Alter, ἢ στρατιωτικὴ Xen. Kyr. 6, 2, 37, ἢ στρατεύσιμος Hell. 6, 5, 12. στρατεύσιμα ἔτη Kyr. 1, 2, 4, vgl. Poll. 1, 177 u. 2, 11. — ἀπούσης, γῆς erg. der Sch., bei diesem Particip und dieser Verbindung kaum zulässig. Der Ausdruck ist nur etwas kühn: der Anblick des weit Entlegenen. — πόθῳ καὶ ὄντες. Spr. 59, 2, 3. — θεωρίας, ἱστορίας. (Sch.) — εὐέλπιδες ὄντες als ob πλεῖν ἐβούλοντο, ἐπεθύμησαν vorherginge. (Abr.) vgl. zu 3, 36, 2.

§ 3. ὁ δὲ πολὺς ὄμιλος. Aus εὐέλπιδες ὄντες schwebt ἦλπισαν vor. (Hk.) — καί. Spr. 69, 32, 3. — στρατιώτης ohne Artikel hier collectiv zu nehmen, wie miles (Spr. 44, 1, 2), ist kaum statthaft. Richtig der Sch.: ἦγουν τὸ στρατιωτικὸν πλῆθος, also ὁ στρατιώτης ὄμιλος militärische Masse. Spr. 57, 1, 2 Plat. Per. 12: τὸν θηρικὸν ὄχλον καὶ ἰδιώτην συντεταγμένον εἶχεν. Doch will Dobree καί streichen und στρατιώτης mit οἴσειν verbinden zu Ar. Plat. 314. — προσκτήσασθαι. Spr. 53, 6, 9. Herbst S. 16 u. Reg. unter Inf. 6 g. E. — ἀργύριον, als μισθός und σιτηρέσιον. — οἴσειν. zu 3, 17, 2. — ὅθεν ὑπάρξειν, wie 8, 72, 2. Spr. 55, 4, 9. — τῶν πλειόνων ist Neutrum. Spr. 50, 2, 8.

C. 25. § 1. τις, Demonstratos nach Plat. Nik. 12. (Bl.) vgl. Alk. 18. — τῶν Ἀθηναίων scheint missig; τῶν δημαγωγῶν Kr. Bruchst. — παρακαλέσας wandte sich an. (Hl.) — ψηφίσωνται. Spr. 54, 7, 1.

§ 2. εἶπεν ὅτι. εἶπε δ' ὅτι Kr. Bruchst., belobt von Pp. Herodi. 8, 6, 2: ἄκων μὲν ἔφερε δέ. Dion C. 54, 16: ἄκων μὲν εἶπε δ' οὐν τινα. 49, 1: ἄκων

ήσυχίαν μᾶλλον βουλευόσαιο, ὅσα μέντοι ἤδη δοκεῖν αὐτῶ, τριήρεσι μὲν οὐκ ἔλασσον ἢ ἑκατὸν πλευστέα εἶναι, αὐτῶν δ' Ἀθηναίων ἔσσεσθαι ὀπλιταγωγούς ὅσαι ἂν δοκῶσι, καὶ ἄλλας ἐκ τῶν ξυμμάχων μεταπεμπτέας εἶναι, ὀπλίταις δὲ τοῖς ξύμπασιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων πεντακισχιλίων μὲν οὐκ ἔλάσσοσιν, ἣν δὲ τι δύνωνται, καὶ πλείοσιν· τὴν δὲ ἄλλην παρασκευὴν ὡς κατὰ λόγον καὶ τοξοτῶν τῶν αὐτόθεν καὶ ἐκ Κρήτης καὶ σφειδονητῶν καὶ ἦν τι ἄλλο πρόπον δοκῆ 26 εἶναι, ἐτοιμασάμενοι ἄξιον. ἀκούσαντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο εὐθὺς αὐτοκράτορας εἶναι καὶ περὶ στρατιᾶς πλήθους καὶ περὶ τοῦ παντός πλοῦ τοὺς στρατηγούς πρόσσειν ἢ ἂν αὐτοῖς δοκῆ ἄριστα εἶναι Ἀθηναίους. καὶ μετὰ ταῦτα ἡ παρασκευὴ ἐγίγνετο καὶ ἔς τε τοὺς ξυμμάχους ἔπεμπον καὶ αὐτόθεν καταλόγους ἐποιούντο. ἄρτι δ' ἀνειλήγει ἡ πόλις ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς νόσου καὶ τοῦ ξυνεχοῦς πολέμου ἔς τε ἡλικίας πλήθος ἐπιγεγεννημένης καὶ ἔς χρημάτων ἄθροισιν διὰ τὴν ἐκεχειρίαν, ὥστε ῥᾶον πάντα ἐπορίζετο. καὶ οἱ μὲν ἐν παρασκευῇ ἦσαν.

27 Ἐν δὲ τούτῳ, ὅσοι Ἑρμαῖ ἦσαν λίθινοι ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀθηναίων — εἰσὶ δὲ κατὰ τὸ ἐπιχώριον, ἡ τετράγωνος ἐργασία, πολλοὶ καὶ ἐν ἰδίῳ προθύροις καὶ ἐν ἱεροῖς — μιᾷ νυκτὶ οἱ πλείστοι περιεκόπησαν

μὲν ὑπέσχετο δ' αὖν. Eur. Phön. 1424: ἄκων μὲν ἐξέτεινε δ' εἰς ἦπαρ ξίφος. vgl. Wyttenbach z. Jul. p. 196 Sch. Das blosse ἄκων μὲν Plut. Alk. 18 war hier nicht zu vergleichen. Nach dem Sch. entspräche dem μὲν erst μέντοι. — ὅσα δοκεῖν. Ar. Frieden 857: ὅσα γ' ὡδ' ἰδεῖν, τὰ νῦν τάδε πράττει. Wolken 434: ὅσ' ἑμαυτῶ σφαιροδικῆσαι. (Reisig Comm. ad Soph. Oed. C. 147.) „Wespen 1288: ὅσον μόνον εἰδέναι.“ (Bl.) Zu erklären ist der Inf. aus Spr. 55, 3, 5. — ἔλασσον. Spr. 49, 2, 3. Das Adj. § 3. — πλευστέα. Spr. 44, 4, 2 u. zu 1, 88. — αὐτῶν ohne Artikel, wie 6, 30, 2. Spr. 50, 11, 16. zu 1, 27, 3. — εἶναι, αὐτῶν δ' Ἀ. ἔσσεσθαι. εἶναι αὐτῶν Ἀθηναίων, ὧν ἔσσεσθαι Kr. vgl. 6, 31, 3. 43, 1. Va. übersetzt Ἀπικαῖς nach εἶναι.

§ 3. δὲ τι. δ' ἔτι Abr. u. Dobree. — τι etwa, irgend. „7, 29, 1: τοὺς πολεμίους, ἦν τι δύνηται, ἀπ' αὐτῶν βλάψαι.“ (Abr.) vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 4, 23. — καὶ πλείοσιν mit noch mehrern. Spr. 69, 32, 18. zu 5, 73, 5. — ὡς wie bei Zahlwörtern. Spr. 69, 63, 5. — κατὰ λόγον nach Verhältniss. — τῶν αὐτόθεν 2, 13, 7. (Pp.) — Κρητῶν 6, 43, 2. — σφειδονητῶν, Ροθίων 6, 43, 2. (Pp.) — ἐτοιμασάμενοι bei εἶπε wie wenn εἶπον vorhergange. vgl. 6, 64, 5. 7, 43, 1 u. Spr. 58, 4, 3.

C. 26. § 2. καταλόγους ἐποιούντο, κατέλεγον. Spr. 52, 8, 1. — ἀνειλήγει ἑαυτὴν, wie Isokr. 6, 40 u. 104: ἐν τῷ πολέμῳ προδυστυχήσασαι πάλιν αὐτὰς ἀνέλαβον. Ueber die Sache Böckh Staatsh. 2 S. 477 ff. (587 ff.) — ἡλικίας junger, dienstfähiger Mannschaft, wie oft. vgl. 3, 67, 2. 7, 64, 2. 8, 1, 2. Lys. 2, 49 etc. — ἐπιγεγεννημένης, ἀψιθείσης. (Sch.) Richtiger III.: wieder herangewachsen. — χρημάτων, 7000 Talente nach den Rechnern; doch s. Kr. Stud. 2 S. 253. — ἄθροισις findet sich sonst in der att. Prosa wohl nicht.

C. 27. § 1. κατὰ τὸ ἐπιχώριον nach Landesbrauch kann wegen der Stellung nicht mit ἡ τετράγωνος ἐργασία verbunden werden. — ἡ τετράγωνος ἐργασία eine auffallende, doch nicht zu verdächtigende Apposition: es sind diese, die bekannten viereckigen Figuren, zahlreich. — περιεκόπησαν wurden verstümmelt. (Hl.) — τὰ πρόσωπα, ἰστέον

τα πρόσωπα. καὶ τοὺς δράσαντας ἤδει οὐδείς, ἀλλὰ μεγάλοις μηνύτροις δημοσίᾳ οὗτοί τε ἐζητοῦντο, καὶ πρὸς ἔτι ἐψηφίσαντο, καὶ εἴ τις ἄλλο τι οἶδεν ἀσέβημα γεγενημένον, μηνύειν ἀδεῖως τὸν βουλόμενον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων καὶ δούλων. καὶ τὸ πρᾶγμα μειζόνως ἐλάμβανον· τοῦ τε γὰρ ἔκπλου οἰωνὸς ἐδόκει εἶναι καὶ ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ἅμα νεωτέρων πραγμάτων καὶ δήμου καταλύσεως γεγενῆσθαι. μηνύεται οὖν ἀπὸ μετοίκων τῶν 28 καὶ ἀκολούθων περὶ μὲν τῶν Ἑρμῶν οὐδέν, ἄλλων δὲ ἀγυλιμάτων περικοπαί τινες πρότερον ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς καὶ οἴνου γεγενημέναι, καὶ τὰ μυστήρια ἅμα ὡς ποιεῖται ἐν οἰκίαις ἐφ' ὕβρει, τῶν καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπητιῶντο. καὶ αὐτὰ ὑπολαμβάνοντες οἱ μάλιστα τῶν 2 Ἀλκιβιάδῃ ἀχθόμενοι, ἐμποδῶν ὄντι σφίσι μὴ αὐτοῖς τοῦ δήμου βεβαίως προεστάναι, καὶ νομίσαντες, εἰ αὐτὸν ἐξελάσειαν, πρῶτοι ἂν εἶναι, ἐμεγάλυνον καὶ ἐβόων ὡς ἐπὶ δήμου καταλύσει τὰ τε μυστικά καὶ ἡ τῶν Ἑρμῶν περικοπή γένοιτο καὶ οὐδὲν εἶη αὐτῶν ὃ τι οὐ μετ' ἐκείνου ἐπράχθη, ἐπιλέγοντες τεκμήρια τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν. ὁ δ' ἐν τε τῷ παρόντι πρὸς τὰ 29 μνήματα ἀπελογεῖτο, καὶ ἑτοῖμος ἦν πρὶν ἐκπλεῖν κρῖνεσθαι, εἴ τι τούτων εἰργασμένος ἦν — ἤδη γὰρ καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς ἐπεπόριστο

ὅτι Πανσανίας ἐν τῇ διαπεπονημένῃ αὐτῷ τῶν Ἀτικῶν ὀνομάτων συναγωγῇ τοὺς τραχίλους καὶ τὰ αἰδοῖα τοὺς Ἑρμᾶς περικοπήναι φησι καὶ τοὺς τοῦτο δράσαντας Ἑρμοκοπίδας καλεῖσθαι. (Sch.)

§ 2. μεγάλοις, hundred Minen nach Andok. 1, 40. vgl. 27. — μηνύτροις, δῶροις ἐπὶ μηνύσει. (Sch.) — μειζόνως ἐλάμβανον nahmen es als etwas Wichtigeres auf. zu 3, 56, 2. — οἰωνός. Wahrscheinlich war der Unfug ein Manöver der Aristokratie, eben zu diesem Zwecke verübt. (Bl.) — ἐπί, wie 6, 60, 1. vgl. 28, 1. Der vollere Ausdruck wäre ἀπὸ ξυνωμοσίας ἐπὶ νεωτέροις πράγμασι, wie Plut. Alk. 18 u. 20 spricht. Denn wegen kann ἐπί hier wohl nicht heissen. — ξυνωμοσία mit dem Ge. ist ungewöhnlich, erklärbar, weil man ξυνομύναι τι sagte, wie auch τὸ πρᾶγμα ξυνομώμοται Ar. Lys 1007. vgl. Spr. 47, 7, 2.

C. 28. § 1. ἀπό. Spr. 52, 5, 1. zu 3, 36, 5 u. zu 6, 45, 1. vgl. Herbst S. 50. — ἀκολούθων, ἤγουν δούλων. (Sch.) pedissequorum, die eben als solche dabei gewesen sein mochten. (Dr.) θεράποντα nennt Andok. 1, 12. — μετ' οἶνον in der Trunkenheit. Lys. 4, 7: μετ' οἶνον ἐλθόντες. vgl. παροιμία. — μυστήρια ποιεῖν von verspottender Nachahmung, wie And. 1, 11 u. Lys. 14, 42. μυστηρίων ἀπομιμήσεις Plut. Alk. 19. vgl. 22. — ἐφ' ὕβρει zur Verhöhnung durch freche Handlungen. Meier der att. Proc. S. 320 ff — ὄν, beider Verbrechen.

§ 2. ὑπολαμβάνοντες, προσδεχόμενοι αὐτὰ ὥστε πιστεύειν. (Sch.) ergreifend. (Pp.) — ἐμποδῶν. Spr. 66, 1, 5. — μὴ αὐτοῖς dass nicht sie, sondern er. Spr. 51, 6, 4 u. 67, 12, 3. — καὶ νομίσαντες ist mit ὑπολαμβάνοντες zu verbinden; über den Ao. Spr. 53, 5, 2. — ἐμεγάλυνον, ἤγουν εἰς μέγεθος ἤρον τὸ ἔγκλημα. (Sch.) — ἐπιλέγοντες, ἤγουν ἐπιβοῶντες ἐκείνω. (Sch.) Es heisst dazu, zum Beleg, sagend. — οὐ δημοτικὴν, ἤγουν τὴν ἐξω τοῦ ἔθους τῆς δημοκρατίας. (Sch.) — παρανομίαν. zu 6, 15, 3.

C. 29. § 1. τὰ τῆς die Erfordernisse der, wie 5, 65, 2. — εἴ τι εἰρ-

— καὶ εἰ μὲν τούτων τι εἴργαστο, δίκην δοῦναι, εἰ δ' ἀπολυθείη, ἄρ-
 2 χεῖν. καὶ ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος πέρι αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι,
 ἀλλ' ἤδη ἀποκτείνειν, εἰ ἀδικεῖ, καὶ ὅτι σωφρονέστερον εἶη μὴ μετὰ
 τοιαύτης αἰτίας, πρὶν διαγνῶσι, πέμπειν αὐτὸν ἐπὶ τοσοῦτῳ στρατεύ-
 3 ματι. οἱ δ' ἔχθροί, δεδιότες τό τε στρατεύμα μὴ εὐνοῦν ἔχῃ, ἦν
 ἤδη ἀγωνίζηται, ὅ τε δῆμος μὴ μαλακίζηται, θεραπεύων, ὅτι δι' ἐκεῖ-
 νον οἱ τ' Ἀργεῖοι ξυνεστράτευον καὶ τῶν Μαντινέων τινές, ἀπέτρεπον
 καὶ ἀπέσπευδον, ἄλλους ῥήτορας ἐπιέντες, οἱ ἔλεγον νῦν μὲν πλεῖν
 αὐτὸν καὶ μὴ κατασχεῖν τὴν ἀναγωγὴν, ἐλθόντα δὲ κρίνεσθαι ἐν ἡμέ-
 ραις ῥηταῖς, βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς, ἦν ἔμελλον ῥᾶον αὐτοῦ
 ἀπόντος ποιεῖν, μετὰπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι. καὶ ἔδοξε
 πλεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην.

- 30 Μετὰ δὲ ταῦτα θέρους μεσοῦντος ἤδη ἡ ἀναγωγὴ ἐγίγνετο ἐς
 τὴν Σακελίαν. τῶν μὲν οὖν ξυμμάχων τοῖς πλείστοις καὶ τοῖς σιτα-
 γωγοῖς ὀλκάσι καὶ τοῖς πλοίοις καὶ ὅση ἄλλη παρασκευὴ ξυνείπετο
 πρότερον εἴρητο ἐς Κέρκυραν ξυλλέγεσθαι, ὡς ἐκεῖθεν ἀθρόοις ἐπὶ
 2 ἄκρην Ἰαπυγίαν τὸν Ἰόνιον διαβαλοῦσιν· αὐτοὶ δ' Ἀθηναῖοι καὶ εἴ τι-
 νες τῶν ξυμμάχων παρῆσαν ἐς τὸν Πειραιᾶ καταβάντες ἐν ἡμέρα
 ῥητῇ ἅμα ἕω ἐπλήρουν τὰς ναῦς ὡς ἀναξόμενοι. ξυγκατέβη δὲ καὶ ὁ
 ἄλλος ὄμιλος ἅπας, ὡς εἰπεῖν, ὁ ἐν τῇ πόλει καὶ ἀστῶν καὶ ξένων,

γαστο. Der Ind. mit Bezug auf die positive Beschuldigung. Lys. 3, 33: τὸ
 παιδίον μηνῶσαι ἱκανὸν ἦν εἴ τι ἐγὼ ἐξημάρτανον. — ἄρχεῖν, στρατηγεῖν.

§ 2. αὐτοῦ ist mir verdächtig, vielleicht aus § 3 zugefügt. — ἀποδέ-
 χεσθαι, δέχεσθαι ὡς βεβαίας. (Sch.) — πρὶν διαγνῶσι. zu 6, 10, 3. —
 ἐπί. Spr. 68, 41, 4.

§ 3. ἔχῃ. ἦ der Sch. — ἀγωνίζηται, vor Gericht, wie noch 8, 68, 2:
 τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ ἐν δῆμῳ ὠγελεῖν. — ὅ τε δῆμος.
 τὸν τε δῆμον ist nicht gesagt (Spr. 61, 6, 5), um die Verbindung mit θερα-
 πεύων zu verhüten. — μαλακίζηται, περὶ τὴν κρίσιν ἀμβλύτερος γένηται
 Plut. Alk. 19. vgl. zu 3, 40, 6. (Dr.) — θεραπεύων ὅτι indem es sich
 ihm deshalb gefällig bewiese weil. — τινές 6, 43, 2. (Pp.) — ἀπέ-
 τρεπον lehnten sein Begehren ab. — ἀπέσπευδον, ἦγον ἀπερρίπτουν
 μετὰ σπουδῆς. (Sch.) vgl. Kr. z. Her. 6, 109, 3. — ἐπιέντες anstiftend.
 (Va.) „Nachgebraucht von Dion C. 203, 25“ (Bl.); bei Attikern sonst schwer-
 lich so vorkommend, nur ähnlich ἐγκλίευστος Xen. An. 1, 3, 13. vgl. dort Kr. zu
 7, 6, 41 lat. A. — ἔλεγον πλεῖν αὐτόν. Spr. 55, 3, 13 u. zu 1, 28, 3. —
 ἀναγωγὴν, ἀγωγὴν die besten Hsn. doch s. zu 4, 29, 1. 6, 30, 1. 32, 1,
 Dem. 49, 6. 45. 53, 5 u. Pol. 1, 46, 7. 10. — ἐλθόντα heimgekehrt. zu
 1, 117, 2. — ἐν. zu 4, 76, 3. — ἐκ. Spr. 68, 17, 7. — διαβολῆς. zu 6, 15, 1.

C. 30. § 1. ἐς τὴν. Spr. 50, 9, 9. — τοῖς πλοίοις, τοῖς μικροῖς, ἃ
 δὴ καὶ λεπτὰ ἄλλοθι εἶπεν. (Sch.) zu 7, 40, 5. Entgegengesetzt den ναυσίῳ
 2, 84, 1. 4, 116, 1. 6, 65, 3; den ὀλκάσιν 6, 30, 1. 44, 1. 7, 7, 3. 23, 2. —
 καὶ ὅση. Spr. 51, 13, 5. — ἄκρην Ἰαπυγίαν. Spr. 50, 7, 2. — τὸν Ἰόν-
 νιον. Spr. 43, 3, 2. vgl. 6, 34, 4. 104, 2. 7, 33, 3. (Pp.) — διαβαλοῦσιν,
 διαπεραιωσομένοις. (Sch.) vgl. 6, 44, 1. Kr. z. Her. 9, 114.

§ 2. καὶ εἴ τινες. Spr. 60, 10, 1. — ἅμα ἕω ist auch mit καταβάν-
 τες zu verbinden. (Kist.) — ὡς εἰπεῖν. Spr. 55, 1, 2 u. zu 1, 1, 2.

οἱ μὲν ἐπιχώριοι τοὺς σφετέρους αὐτῶν ἕκαστοι προπέμποντες, οἱ μὲν³
 ἑταίρους οἱ δὲ ξυγγενεῖς οἱ δὲ νείεις, καὶ μετ' ἑλπίδος τε ἅμα ἴοντες
 καὶ ὀλοφυρμῶν, τὰ μὲν ὡς κτήσονται, τοὺς δ' εἴ ποτε ὄψονται, ἐνθυ-
 μούμενοι ὅσον πλοῦν ἐκ τῆς σφετέρας ἀπεστέλλοντο. καὶ ἐν τῷ πα-
 31 ρόντι καιρῷ, ὡς ἤδη ἔμελλον μετὰ κινδύνων ἀλλήλους ἀπολιπεῖν, μᾶλ-
 λον αὐτοὺς ἐσῆει τὰ δεινὰ ἢ ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν· ὁμοῦς δὲ τῇ πα-
 ρούσῃ ῥώμῃ, διὰ τὸ πλῆθος ἑκάστων ὧν ἐώρων, τῇ ὄψει ἀνεθάρσουν.
 οἱ δὲ ξένοι καὶ ὁ ἄλλος ὄχλος κατὰ θέαν ἤκεν ὡς ἐπ' ἀξιόχρειων καὶ
 ἄπιστον διάνοιαν. παρασκευὴ γὰρ αὕτη πρώτη ἐκπλεύσασα μᾶς πό-
 λεως δυνάμει Ἑλληνικῇ πολυτελεστάτῃ δὴ καὶ εὐπρεπεστάτῃ τῶν ἐς
 ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐγένετο. ἀριθμῷ δὲ ναῶν καὶ ὀπλιτῶν καὶ ἡ ἐς²
 Ἐπίδαυρον μετὰ Πειρικλέους καὶ ἡ αὐτῇ ἐς Ποτίδαιαν μετὰ Ἀγνίως
 οὐκ ἐλάσσων ἦν· τετρακίς γὰρ χίλιοι ὀπλίται αὐτῶν Ἀθηναίων καὶ
 τριακόσιοι ἰππῆς καὶ τριήρεις ἑκατὸν καὶ Λεσβίων καὶ Χίων πεντή-
 κοντα καὶ ξύμμαχοι ἔτι πολλοὶ ξυνέπλευσαν· ἀλλὰ ἐπὶ τε βραχεῖ πλῶ
 ὠρηθήθησαν καὶ παρασκευῇ γαυλῆ· οὗτος δὲ ὁ στόλος ὡς χρόνιός τε³

§ 3. οἱ μὲν ἐπιχώριοι. Es entspricht οἱ δὲ ξένοι 6, 31, 1. (Abr.) vgl. Kr. z. Dion. p. 31. — καὶ — τε. Spr. 69, 32, 11. — τὰ μὲν, τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν. (Sch.) — ὡς ist an ἑλπίδος angefügt. — εἴ ποτε ὄψονται ob sie jemals wiedersehen würden, an ὀλοφυρμῶν anzuschliessen, was den Begriff der Ungewissheit mitenthält. (Ps.) — πλοῦν. Spr. 46, 5.

C. 31. § 1. μετὰ κινδύνων unter (bevorstehenden) Gefahren. zu 1, 18, 7 u. Kr. Stud. 2 S. 146. — αὐτοὺς ἐσῆει. Spr. 48, 11, 4. — ἢ ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν, von Cobet Var. lectt. p. 291 verdächtigt, vertheidigt Herbst S. 54 ff. — ἑκάστων ist Neutrum. — τῇ ὄψει ἀνεθάρσουν, wie 4, 34, 1. vgl. 6, 49, 1. (Kr. z. Dion. p. 135.) — κατὰ θέαν. zu 5, 7, 2. — ὡς ἐπὶ — διάνοιαν um was nur eine bedeutende und nicht ausführbare Idee (vgl. zu 6, 11, 5) schien verwirklicht zu sehen. Der Sch.: μεῖζον τι τῆς ἐπολήσεως. — παρασκευὴ αὕτη ἐγένετο, αὕτη (ἢ παρασκευὴ) ἐγένετο παρασκευή. Spr. 61, 7. zu 1, 1, 2 u. 98, 2. — πρώτη — Ἑλληνικῇ nimmt Ps. zusammen: die zuerst aus Einem Staate mit einer griechischen Macht auszog. Besser St.: sie zuerst von allen bis auf diese Zeit zog aus Einer Stadt mit einer griechischen Macht am kostspieligsten und prächtigsten gerüstet aus. Doch bleibt πρώτη anstössig; ἡ πρώτη Dobree: die zuerst. Spr. 57, 5, 3. Ich vermuthete πολυτελεστάτῃ und ἐκπρεπεστάτῃ als Dative und verbinde τῶν mit πρώτη: sie wurde, zeigte sich, in sofern sie mit der kostspieligsten und prächtigsten Hellenenmacht Eines Staates ausgezogen als die erste unter allen die bis zu dieser Zeit aufgestellt worden. Denn z. B. bei Salamis waren die Geschwader vieler Staaten vereinigt gewesen. Selten so erscheinen ἐς oder μέχρι bis beim Artikel. Her. 5, 114: ἐποίησαν ταῦτα καὶ τὸ μέχρι ἐμεῦ.

§ 2. ἡ ἐς Ἐπίδαυρον 2, 56, 1. — ἡ αὐτῇ 2, 58, 1. — πολλοί. Und doch werden sie 2, 56, 1 nicht erwähnt. Vielleicht ἄλλοι. (Kr. Bruchst.) 2, 40, 1: καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις. Pp. bezieht es auf τετρακίς — Ἀθηναίων. — ἐπὶ zum Behuf Spr. 68, 41, 7. — παρασκευῇ ist nicht auch an ἐπὶ anzuschliessen. (Ba.)

§ 3. ὁ στόλος, ὠρηθήθη denkt Hk. Dies passt aber hier nicht recht.

ἑσόμενος καὶ κατ' ἀμφοτέρα, οὐ ἂν δέη, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ αμα ἔξαρθυθεῖς, τὸ μὲν ναυτικὸν μεγάλας δαπάναις τῶν τε τριηράρχων καὶ τῆς πόλεως ἐκπονηθέν, τοῦ μὲν δημοσίου δραχμῆν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἐκάστῳ δίδόντος καὶ ναῦς παρασχόντος κενὰς ἐξήκοντα μὲν ταχείας τεσσαράκοντα δὲ ὀπλαταγωγούς καὶ ὑπηρεσίας ταύταις τὰς κρατίστιας, τῶν δὲ τριηράρχων ἐπιφορὰς τε πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ διδόντων τοῖς θρανίταις τῶν ναυτῶν καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τὰλλα σημεῖοις καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι χρησαμένων, καὶ ἐς τὰ μακρότατα προθυμηθέντος ἑνὸς ἐκάστου ὅπως αὐτῷ τινε εὐπρεπείᾳ τε ἢ ναῦς μάλιστα προσέξει καὶ τῷ ταχυνναυτεῖν, τὸ δὲ πεζὸν καταλόγοις τε χρηστοῖς ἐκκριθὲν καὶ ὀπλων καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα σκευῶν μεγάλῃ σπουδῇ

Die Rede scheint vielmehr durch Zwischengedanken anakoluthisch geworden zu sein, gewissermassen aufgenommen § 6 καὶ ὁ στόλος. vgl. Thomas 1 S. 649 f. Zu χρόνιος heisst στόλος Expedition, zu ἔξαρθυθεῖς Rüstung. Aehnlich στρατιά 1, 9, 3. — κατ' ἀμφοτέρα, für See- und Landunternehmungen. vgl. 7, 50, 2. — οὐ ἂν δέη ultra (ratione) opus ei fuisset Ps.; wegen des Singulars und auch sonst unpassend; οὐ heisst hier wohl wo: je nachdem man irgendwo des Einen oder des Andern bedürfte. Pp. erklärt: quocunque opus est. — τὸ μὲν ναυτικόν. Dem entspricht τὸ δὲ πεζόν § 4. — ἐκπονηθέν. ἤγουν ἀπαρτισθέν, μετὰ πορισμοῦ συσταθέν. (Sch.) — δραχμῆν, sonst gew. nur drei Obolen. Böckh Staatsh. 1 S. 382. — ναύτῃ. Hier scheinen auch die Ruderer zu den ναύταις gerechnet zu werden. (Manso Sparta 2 S. 457 f.) — κενὰς, ohne Takelwerk u. dgl. was die Trierarchen zu beschaffen hatten. Böckh 1 S. 713. 720. Anders 1, 27, 3. — ὀπλαταγωγούς. Böckh 1 S. 386 ff. vgl. zu 1, 116, 1. — ὑπηρεσίαι sind ὁ κυβερνήτης, ὁ κελευστής etc. vgl. m. Anm. zu Dem. 50, 7. (Dobree.) Thomas p. 658 f. 680 versteht die Matrosen, welche die Bedienung am Steuer, am Takelwerk, die Aufsicht über die Ruderer etc. gehabt, vgl. Poll. 1, 95 ff. Böckh 1 S. 386 f. vgl. zu 1, 143, 1. — τῶν δὲ für τῶν Hl., wie auch der Sch. las, bestätigt von zwei Hsn. — ἐπιφορὰς, ἐκ τῶν ἰδίων ἐπιδόσεις. (Sch.) Zuschüsse. vgl. Papes u. Passows Lex. u. Böckh Staatsh. 2 S. 634. — ἐκ δημοσίου, ohne Artikel wie ἐν δημοσίῳ 5, 18, 6, ἐν κοινῷ 1, 80, 3. (Pp.) vgl. zu 5, 50, 3. — οἱ θρανῖται μετὰ μακροτέρων κωπῶν ἐρέττοντες πλείονα κόπον ἔχουσι τῶν ἄλλων. διὰ τοῦτο τούτοις μόνοις (?) ἐπιδόσεις ἐποιοῦντο οἱ τριηράρχοι, οἳ γὰρ δὲ πᾶσι τοῖς ἐρέταις. (Sch.) vgl. Böckh 1 S. 386. — τῶν ναυτῶν. Spr. 47, 9. — καὶ ταῖς und den übrigen. Spr. 69, 32, 2. — τὰλλα im Uebrigen. (Ps.) — σημεῖοις, σημεῖα λέγει τὰς ἐξωθεν καταγραφὰς τῶν τριήρων. (Sch.) Ar. Frösche 933: ἱππαλεστρωτῶν σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν ἐνεγέγραπτο. (Bl.) Von den σημεῖοις, παρασήμοις, ἐπισήμοις, Abbildungen von Göttern, Heroen, Thieren etc., gleichsam Wappen der Schiffe, wurden diese benannt. Ruhnken de tutelis et ins. nav. p. 5 u. 42. — κατασκευαῖς Geräthschaften zur Ausstattung des Schiffes. vgl. zu 2, 97, 3. — χρησαμένων schafften sich an. zu 1, 6, 3. — ἐς τὰ μακρότατα, ἐπὶ τὸ πλείστον. (Sch.) aufs äusserste. (Hk.) Ungewöhnlich; über ἐς τὰ μέγιστα zu 4, 86, 4. — αὐτῷ τινε man (jeder) selbst. zu 1, 40, 4.

§ 4. καταλόγοις χρηστοῖς durch gewissenhafte Aushörungen der Tüchtigsten. Dass es sonst dabei oft frevelhaft hergegangen rügt Ar. Ritter 1369 ff. u. Frieden 1179 f. Aehnlich der Sch.: ἀκριβέσιν, ἀληθείσιν, βεβασανισμένοις. — ὀπλων — σπουδῇ, eine etwas ungewöhnliche Verbindung; etwas verschieden doch σπουδαῖ λόγων Eur. Hek. 132. — σκευῶν Anzug. (Ps.)

πρὸς ἀλλήλους ἀμιλληθέν. Ξυνέβη δὲ πρὸς τε σφῶς αὐτοὺς ἅμα ἔριν γενέσθαι, ᾧ τις ἕκαστος προσετέχθη, καὶ ἐς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἔξουσίας ἢ ἐπὶ πολεμίων παρασκευήν. εἰ γὰρ τις ἐλογίσαιτο τὴν τε τῆς πόλεως ἀνύλωσιν [δημοσίαν] καὶ τῶν στρατενομένων τὴν ἰδίαν, τῆς μὲν πόλεως ὅσα τε ἤδη προσετετέλεκε καὶ ἃ ἔχοντας τοὺς στρατηγούς ἀπέστειλεν, τῶν δὲ ἰδιωτῶν ἃ τε περὶ τὸ σῶμά τις καὶ τριήραρχος ἐς τὴν ναῦν ἀναλώκει καὶ ὅσα ἔτι ἐμελλεν ἀναλώσειν, χωρὶς δ' ἃ εἰκὸς ἦν καὶ ἄνευ τοῦ ἐκ τοῦ δημοσίου μισθοῦ πάντα τινὰ παρασκευάσασθαι ἐφόδιον ὡς ἐπὶ χρόνιον στρατείαν, καὶ ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης ἢ ἔμπορος ἔχων ἐπλεῖ, πολλὰ ἂν τάλαντα εὐρέσθη ἐκ τῆς πόλεως τὰ πάντα ἐξαγόμενα. καὶ ὁ στόλος οὐχ ἦσσαν τόλμης τε θάμβει καὶ ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο ἢ στρατιᾶς πρὸς οὓς ἐπήεσαν

vgl. 1, 130, 1. — ἀμιλληθέν. Dieser Ao. scheint bei den Attikern nur activ zu stehen, wie Plat. Ges. 968, b. Eur. Hik. 195, Hel. 165. 387, Kykl. 628, ἔξαμιλλήσασθαι Hel. 1471. — ᾧ τις ἕκαστος προσετέχθη in jedem Dinge dem ein jeder vorgesetzt war. (Sch.) vgl. 7, 70, 3. (Pp.) Dort steht ἐν ᾧ. wie ich auch hier wünschte. Spr. 51, 13, 7. Dass man τις ἕκαστος wie ἕκαστός τις gesagt ist mir nicht erinnerlich. Zw. 7, 75, 5. Einstweilen halt' ich ἕκαστος für ein Glossem zu τις. Nicht übersetzt hat es Va. (Kr. Bruchst.) Thomas 1 S. 661 u. Küppers curae. critt. p. 24 wollen εἰς ἕκαστος. Allein jeder Einzelne passt hier nicht. vgl. 1, 77, 4. 2, 60, 3. 6, 31, 3. 41, 1. 7, 69, 2. 8, 89, 4. — ἐς τοὺς vor den, mit ἐπίδειξιν zu verbinden. vgl. Spr. 68, 21, 6. Luc. Traum 3: πρὸς τοὺς ἡλικιώτας ἐπίδειξιν. (Fritzsche ad Luc. p. 240.) — εἰκάσθη ἐπίδειξις schien gleich einer Ausstellung, einem Schaugepränge. vgl. 1, 10, 3; mit εἶναι Xen. An. 1, 6, 1. — ἔξουσία Macht. zu 3, 45, 3.

§ 5. δημοσίαν, was Va. nicht übersetzt, verdächtigt Kr. Rec. Jan. 1828 (Stud. 2 S. 137 vgl. 78); so auch Pp. vgl. Franke Quaestt. Aeschin. p. 15. Doch s. Spr. 50, 9, 8. Indess wäre dies bei Thuk. die einzige Stelle der Art. Denn 6, 46, 3 sind καὶ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ Φοινικικῶν καὶ Ἑλληνίδων appositiv zu nehmen. vgl. 5, 77, 3. 8, 28, 4, auch an diesen Stellen zwei Begriffe. Thomas S. 662 will τὴν δημοσίαν. — προσετετέλεκε. προτετέλεκε Dr. u. Reiske. Indess könnte dies wohl heissen: auf die Sache, den Zug, verwendet hatte. So, jedoch zw., προσαναλίσκειν Xen. An. 6, 2, 8, wie hier der Sch. erklärt. — τις ein Jeder. (Va.) — τριήραρχος collectiv, wie Xen. An. 7, 6, 7: θαρκεῖν ἕκαστος οἴσει τοῦ μηνὸς ἡμῶν, λοχαγὸς δὲ τὸ διπλοῦν, στρατηγὸς δὲ τὸ τετραπλοῦν. vgl. Kr. zu 3, 5, 7 u. Spr. 44, 1, 2. — χωρὶς ausserdem. zu 1, 61, 3. — τοῦ ἐκ τοῦ für τοῦ ἐκ die besten Hsn. — χρόνιον. zu 1, 12, 1. — στρατείαν. στραπᾶν viele und einige gute Hsn. — μεταβολῇ, ὠνήσεως δή. (Sch.) Umsatz. „Sauppe zu Xen. Mem. 3, 7, 6.“ (Pp.) Das Substantiv scheint sonst so nicht vorzukommen. (Bl.) Ueber die Sache vgl. 7, 13, 3. — τὰ πάντα im Ganzen. Spr. 50, 11, 13 u. zu 1, 100, 1.

§ 6. τόλμης θάμβει, ἐκπληξιν παρασχὼν διὰ τὴν τόλμαν. (Sch.) durch das Erstaunliche, die staunenswürdige Kühnheit des Wagnisses, Unternehmens. Θάμβος von Thuk. nur hier, von Platon in dem poetischen Phädr. 254, c gebraucht, ist dichterisch; hin und wieder bei Spätern, besonders bei Plutarch, wie Cäs. 32: θάμβει τόλμης. — στρατιᾶς — ὑπερβολῇ, στρατιᾶς ὑπερβολῇ τούτων πρὸς οὓς ἐπήεσαν, Ueberlegenheit an Truppen über

ὑπερβολῆ, καὶ ὅτι μέγιστος ἤδη διάπλους ἀπὸ τῆς οἰκείας καὶ ἐπὶ μεγίστη ἐλπίδι τῶν μελλόντων πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ἐπεχειρήθη.

32 Ἐπειδὴ δὲ αἱ νῆες πλήρεις ἦσαν καὶ ἐσέκειτο πάντα ἤδη ὅσα ἔχοντες ἔμελλον ἀνάξεισθαι, τῇ μὲν σάλπιγγι σιωπὴ ὑπεσημάνθη, εὐχὰς δὲ τὰς νομιζομένας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς οὐ κατὰ ναῦν ἐκάστην, ξύμπαντες δὲ ὑπὸ κήρυκος ἐποιοῦντο, κρατῆρός τε κεράσαντες παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα καὶ ἐκπώμισι χροσοῖς τε καὶ ἀργυροῖς οἱ τε ἐπιβάται καὶ οἱ ἄρχοντες σπένδοντες. Ξυνεπεύχοντο δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὄμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς τῶν τε πολιτῶν καὶ εἴ τις ἄλλος εὖνους παρῆν σφίσιν. παιωνίσαντες δὲ καὶ τελειώσαντες τὰς σπονδὰς ἀνήγοντο, καὶ ἐπὶ κέρως τὸ πρῶτον ἐκπλεύσαντες ἄμιλλαν ἤδη μέχρι Αἰγίνης ἐποιοῦντο. καὶ οἱ μὲν ἐς Κέρκυραν, ἔνθα περ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν ξυμμάχων ξυνελέγετο, ἠπείγοντο ἀφικέσθαι.

3 Ἐς δὲ τὰς Συρακούσας ἠγγέλλετο μὲν πολλαχόθεν τὰ περὶ τοῦ ἐπίπλου, οὐ μέντοι ἐπιστεύετο ἐπὶ πολὺν χρόνον οὐδέν, ἀλλὰ καὶ γενομένης ἐκκλησίας ἐλέχθησαν τοιοῦδε λόγοι ἀπὸ τε ἄλλων, τῶν μὲν πι-

die etc. zu 2, 65, 7. Spr. 51, 13, 4 vgl. Dem. 22, 52: τσαύτην ὑπερβολὴν ἐποίησατο ἐκείνων τῆς αὐτοῦ βδελυρίας. vgl. Kr. De auth. p. 26, 71 u. zu 3, 12, 2. — μέγιστος, οὐ χρόνον, ἀλλὰ τόπον. (Sch.) — ἤδη. δὴ Ba. u. Bk. vgl. jedoch 7, 55, 2. — ἐλπίδι τῶν μ., wie 8, 81, 2. vgl. zu 2, 89, 8. — πρὸς τὰ ὑπάρχοντα in Vergleich gegen das Gegenwärtige, nach Massgabe des Gegenwärtigen, mit Bezug entweder auf die Grösse der jetzigen Herrschaft der Athener oder auf die Zurüstungen die sie damals vor Augen hatten. (Hl.) Letzteres meinen Dr. u. A. Mir scheint ὑπάρχοντα nur die erstere Deutung zu gestatten, auch 6, 33, 3; μειζονα ἐλπίζαντες τῆς ὑπαρχούσης δυνάμεως. (Sch.) „Ueber πρὸς vgl. 5, 9, 3. u. 4, 39, 2.“ (Dr.) Spr. 68, 39, 5.

C. 32. § 1. ἐσέκειτο, ἐπιτέθειτο. (Sch.) Ppf. Ps. zu ἐπιθεσθαι. Spr. 38, 5, 3. vgl. 52, 10, 11. Ueblicher ist freilich ἐπιθεσθαι, wiewohl bei Thuk. keiner dieser Ausdrücke weiter vorkommt. Doch findet sich ἐπιθεσθαι auch bei Xen. Hell. 1, 6, 20, wo Brodäus auch ἐντ. vermuthet, was Schneidern ohne Grund grundlos schien. — ὑπεσημάνθη. ὑπ- fast so v. a. προ-. (Abr.) — ὑπὸ κήρυκος, indem ein Herold die Worte vorsagte. (Hk.) vgl. Pflugk z. Eur. Alc. 737. (Fp) Spr. 68, 43, 1. — οἱ ἄρχοντες die Officiere. Kr. Ind. zu Xen. An. in v. Diese Nominative bilden eine Apposition. Spr. 56, 9, 1 u. zu 1, 49, 3. — σπένδοντες. Aehnliches bei Arr. An. 1, 11, 6. 6, 3, 1. 19, 5 u. bei A.

§ 2. ὁ ἐκ τῆς γῆς, wegen der Beziehung auf die Flotte, den Standpunct des Betrachtenden. vgl. 7, 71, 1 u. Spr. 50, 8, 17. — καὶ εἴ τις. Spr. 60, 10, 1. vgl. zu 5, 3, 3. — σφίσιν. zu 1, 20, 1. — ἐπὶ κέρως in langem Zuge. zu 2, 90, 3. vgl. 6, 50, 3 u. 8, 104, 1. — ἄμιλλαν ἐποιοῦντο wetteiferten im Schiffe. (Va.) τῶν τριήρων ἄμιλλαν γινομένην Her. 7, 44. τριήρων ἄμιλλαι Isokr. 9, 1, ἀνθαμιλλᾶσθαι ἐς τὴν γῆν Xen. Hell. 6, 2, 28. (Bl.) — ἤδη demnächst. zu 2, 35, 3. vgl. 6, 51, 2.

§ 3. ἐπί. Spr. 68, 42, 1. — καὶ gehört nur zu γενομένης ἐκκλησίας: nachdem auch eine Volksversammlung gehalten worden. — τοιοῦδε, wie die folgenden des Hermokrates und Athenagoras. (Hk.) — ἐλέχθησαν — ἄλλων, gestellt als ob καὶ ἀπὸ Ἐρμοκράτους (ohne Verbum) folgen

στευόντων τὰ περὶ τῆς στρατιᾶς τῆς τῶν Ἀθηναίων, τῶν δὲ τὰ ἐναντία λεγόντων, καὶ Ἑομοκράτης ὁ Ἑομιωνος παρελθὼν αὐτοῖς, ὡς σαφῶς οἰόμενος εἰδέναι τὰ περὶ αὐτῶν, ἔλεγε καὶ παρήγει τοιάδε.

“Ἀπιστα μὲν ἴσως, ὥσπερ καὶ ἄλλοι τινές, δόξω ὑμῖν περὶ τοῦ³³ ἐπίπλου τῆς ἀληθείας λέγειν, καὶ γινώσκω ὅτι οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι ἢ λέγοντες ἢ ἀπαγγέλλοντες οὐ μόνον οὐ πείθουσιν ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν εἶναι· ὁμῶς δὲ οὐ καταγοβηθεῖς ἐπισχῆσω κινδυνευούσης τῆς πόλεως, πείθων γε ἑμμαντὸν σαφέστερόν τι ἐτέρου εἰδὼς λέγειν. Ἀθηναῖοι γὰρ ἐφ' ἡμᾶς, ὃ πᾶν θανυμάζετε, πολλῆ³ στρατιᾶ ὤρμηται καὶ ναυτικῆ καὶ πεζῆ, πρόφασιν μὲν Ἑγεσταίων ξυμμαχία καὶ Λεοντίνων κατοικίσει, τὸ δὲ ἀληθές Σικελίας ἐπιθυμία, μάλιστα δὲ τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἠγούμενοι, εἰ ταύτην σχοῖεν, ῥαδίως καὶ τᾶλλα ἔξω. ὡς οὖν ἐν τάχει παρεσομένων, ὁρᾶτε ἀπὸ τῶν³ ὑπαρχόντων ὅτιω τρόπῳ κάλλιστα ἀμυνεῖσθε αὐτούς, καὶ μῆτε καταφρονῆσαντες ἄφρακτοι ληφθήσεσθε μῆτε ἀπιστήσαντες τοῦ ξύμπαντος ἀμελήσετε. εἰ δὲ τῷ καὶ πιστά, τὴν τόλμαν αὐτῶν καὶ δύναμιν μὴ ἐκπλαγῆ⁴ οὔτε γὰρ βλάπτειν ἡμᾶς πλείω οἰοί τ' ἔσονται ἢ πάσχειν, οὐδ' ὅτι μεγάλῳ στόλῳ ἐπέρχονται, ἀνωφελεῖς, ἀλλὰ πρὸς τε τοὺς ἄλλους Σικελιώτας

sollte. zu 1, 129, 1. — ἀπό. Spr. 52, 5, 1 u. vgl. zu 3, 36, 5. — στρατιᾶς für στρατίας die besten Hsn. zu 1, 3, 4. — παρελθὼν αὐτοῖς. zu 6, 15, 3. — ὡς οἰόμενος verbindet Pp. vgl. 7, 40, 2. Es heisst das ὡς dann eig. wie, mit der Haltung eines Mannes der. Nur ähnlich 4, 114, 4.

C. 33. § 1. τὰ περὶ τοῦ. Kr. zu Xen. An. 2, 5, 37. „vgl. 8, 14, 2.“ (Pp.) — περὶ — τῆς ἀληθείας. Spr. 47, 9, 19 u. zu 5, 77, 2. — ὅτι. Spr. 56, 7, 12. — λέγοντες, etwa als Vermuthungen, bloss auf Gründe gestützt. — οὐ καταγοβηθεῖς ἐπισχῆσω. Spr. 67, 8, 4. Der Sinn: ich werde nicht aus Furcht vor dem Vorwurfe der Unvernunft zurückhalten, schweigen. (Sch.) — πείθω ἑμμαντόν ist häufig, wie Andok. 1, 70, Isokr. 5, 22, Dem. 5, 3, 19, 99, 23, 19, 24, 6, Aesch. 1, 45, Xen. Oek. 20, 15. vgl. Lex. Plat. u. πείθω. Spr. 52, 10, 9.

§ 2. πεζῆ Bk. aus einer Hs. für πεζικῆ was Thom. M. für ποιητικώτερον erklärt und Bekker auch nach einer guten Hs. 7, 7, 2, 16, 1 geändert hat. — πρόφασιν vorgeblich. Spr. 46, 3, 5. zu 3, 111, 1. — ξυμμαχία wegen der Verbindung, κατοικίσει zur Wiederherstellung. (Ba.) Ueber den Da., der auch bei κατοικίσει eig. caussal ist: wegen, vgl. Spr. 48, 15, 5. Ueber dies Wort vgl. 6, 77, 1. So bezeichnet κατοικίσειν mit einem persönlichen Object das Ansiedeln, namentlich auch zurückgeführter Verbannter, wie 6, 48, 2. (79, 1.) 84, 2. ἐς τὴν ἑαυτῶν 6, 50, 3. ἐς τὴν οἰκίαν 6, 63, 3. Ggs. ἐξοικίσειν, ἀνασπίτους ποιεῖν 6, 76, 2. — τὸ δ' ἀληθές in Wahrheit, bei Spätern öfter, wie Diod. 23, 2 Dion. Arch. 15, 9. Plut. Pyrrh. 23, am häufigsten bei Dion C. — σχοῖεν erlangt, unterworfen hätten.

§ 3. ὡς in der Voraussetzung dass, wie 4, 123, 4. Spr. 56, 12, 2 u. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 6. — ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ist mit ἀμυνεῖσθε zu verbinden: wie ihr mit den vorhandenen Mitteln. vgl. zu 7, 76. „Die Stellung wie 3, 39, 1. (2) 6, 36, 1.“ (Pp.) — κάλλιστα, ἠγουν ἀνδρικώτατα καὶ ἡρωικώτατα. (Sch.) — ἄφρακτοι ungerüstet. vgl. 3, 39, 2.

§ 4. εἴ τῷ καὶ. zu 3, 46, 1. — πιστά, τὰ τῆς ἐγόδου τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) δόξω λέγειν aus § 1 ergänzt Ps., zu entfernt: ἴσθιν Ba. vgl. Spr. 43, 4, 13 u. 62, 1, 4. — πλείω Spr. 46, 5, 5. vgl. zu 8, 66, 4. — ἀνωφελεῖς

πολὺ ἄμεινον — μᾶλλον γὰρ ἐθελήσουσιν ἐκπλαγέντες ἡμῖν ξυμμαχεῖν —
 5 καὶ ἦν ἄρα ἢ κατεργασώμεθα αὐτοὺς ἢ ἀπράκτους ὡν ἐφίενται ἀπώ-
 σωμεν — οὐ γὰρ δὴ μὴ τύχῳσι γε ὧν προσδέχονται φοβοῦμαι —
 κάλλιστον δὴ ἔργων ἡμῖν ξυμβήσεται καὶ οὐκ ἀνέλπιστον ἔμοιγε. ὀλίγοι
 γὰρ δὴ στόλοι μεγάλοι ἢ Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων πολὺ ἀπὸ τῆς ἐυ-
 6 τῶν ἀπάραντες κατώρθωσαν. οὔτε γὰρ πλείους τῶν ἐνοικούντων καὶ
 ἀστυγαιτόνων ἔρχονται — πάντα γὰρ ὑπὸ δέους ξυνίσταται — ἦν τε
 δι' ἀπορίαν τῶν ἐπιτηδείων ἐν ἀλλοτρίᾳ γῆ σφαλῶσιν, τοῖς ἐπιβου-
 λευθεῖσιν ὄνομα, καὶ περὶ σφίσι αὐτοῖς τὰ πλείω παιίσωσιν, ὅμως
 καταλείπουσιν. ὅπερ καὶ Ἀθηναῖοι αὐτοὶ οὗτοι, τοῦ Μήδου παρὰ
 λόγον πολλὰ σφαλέντος, ἐπὶ τῷ ὀνόματι ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἦι ἠνυξήθησαν,
 καὶ ἡμῖν οὐκ ἀνέλπιστον τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι.“

- 34 “Θαρσοῦντες οὖν τὰ τε αὐτοῦ παρασκευαζώμεθα καὶ ἐς τοὺς Σι-
 κελούς πέμποντες τοὺς μὲν μᾶλλον βεβαιωσώμεθα, τοῖς δὲ γιλίαν καὶ
 ξυμμαχίαν πειρώμεθα ποιῆσθαι, ἔς τε τὴν ἄλλην Σικελίαν πέμπωμεν
 πρέσβεις, δηλοῦντες ὡς κοινὸς ὁ κίνδυνος, καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν, ὅπως
 2 ἢ ξυμμαχίαν ποιώμεθα ἡμῖν ἢ μὴ δέχωνται Ἀθηναίους. δοκεῖ δέ
 μοι καὶ ἐς Καρχηδόνα ἄμεινον εἶναι πέμψαι· οὐ γὰρ ἀνέλπιστον αὐ-
 τοῖς, ἀλλ' ἀεὶ διὰ φόβου εἰσὶ μὴ ποτε Ἀθηναῖοι αὐτοῖς ἐπὶ τὴν πόλιν

schädlich, gefährlich. (Ba.) Aehnlich ξυμφορώτατοι u. ὠφέλιον 8, 96, 4, ὠφέλησαν 8, 66, 4. Unnötig also ἀνωφελής. (Dobree.) vgl. zu 6, 84, 3. Ueber die μείωσις zu 2, 91, 3. — ἄμεινον als wenn sie mit geringer Macht kämen.

§ 5. ἦν ἄρα. Spr. 69, 8 A. — κατεργασώμεθα. zu 6, 41, 1. — ἀπράκτους activ. wie immer bei Thuk. an sechzehn Stellen. — γε gar. — ὧν προσδέχονται, τοῦ ἐλῆν ἡμῶς. (Sch.) zu 4, 104, 2. — ἔργων für ἔργον mehrere gute Hsn. Doch ist diese Ausdrucksweise dem Th. wohl fremd. (Hk.) Indess s. zu 2, 42, 3. — ἀπάραντες. zu 5, 83, 4.

§ 6. ξυνίσταται. zu 4, 78, 5. vgl. 6, 37, 3. 7, 15, 1. (Bl.) — ἦν τε, entspricht dem οὔτε. Sonst so οὔτε — εἴ τε. zu 1, 35, 2. — αὐτοῖς. αὐτοὶ Kr. Stud. 2 S. 132. Der Sch.: αὐτὸς περὶ ἐαυτῷ παιίσας. vgl. zu 1, 69, 4. — τὰ. Spr. 50, 2, 8. — παιίσωσιν. παιίσωσιν mehrere der besten Hsn. Ueber den Ausdruck zu 4, 18, 3. — ὅπερ als ob ἐπαθόν folgen sollte. (Gö.) vgl. zu 4, 125, 1. — παρὰ λόγον, παρὰ δόξαν. (Sch.) wider Berechnung. vgl. 1, 65, 1. 140, 2. 2, 64, 2. 91, 3. 4. 26, 3. 55, 4. 65, 4. 7, 71, 6. Gzs. κατὰ λόγον 3, 39, 4. — ἐπὶ τῷ ὀνόματι auf den Namen, in Folge der Meinung. (Hl.) Dion C. 77, 9? Der blosse Da. 6, 80, 4

C. 34. § 1. τὰ αὐτοῦ, ἔργων τὰ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. (Sch.) vgl. 2, 38. — βεβαιωσώμεθα, βεβαίους γίλους ποιήσωμεν. (Sch.) zu 4, 70, 3. — τοῖς δέ. τοῖς αὐτονομίοις 6, 88. (Pp.) — τὴν ἄλλην Σ., τὴν ἐπὶ Ἑλλήνων οἰκουμένην. (Sch.) τοῖς Σικελιώταις. (Pp.) — ξυμμαχίαν ποιώμεθα für ξυμμίχους αὐτοὺς ποιώμεθα, ungewöhnlich. (Dr.) Thuk. schrieb wohl ξυμμαχίας π. vgl. zu 5, 79, 1. — ἡμῖν für ἡμῖν αὐτοῖς wie σφίσιν für σφίσιν αὐτοῖς. (Pp.) Spr. 51, 2, 1 u. Arndt De pron. refl. 2 p. 14. — δέχωνται, οἱ Ἰταλιῶται aus Ἰταλίαν. (Hk.) Spr. 58, 4, 2.

§ 2. ἄμεινον. Spr. 49, 6. vgl. 6, 9, 1. — ἀνέλπιστον, ἄφοβον. (Sch.) zu 1, 1, 1. — διὰ φόβου εἰσὶ, φοβόνται. (Sch.) vgl. 6, 59, 2. Her. 1,

ἔλθωσιν, ὥστε τάχ' ἂν ἴσως νομίσαντες, εἰ τάδε προήσονται, καὶ σφεῖς ἐν πόλει εἶναι, ἐθελήσειαν ἡμῖν ἦτοι κρύψα γε ἢ φανερώς ἢ ἐξ ἑνός γέ του τρόπου ἀμῦναι. δυνατοὶ δ' εἰσὶ μάλιστα τῶν νῦν, βουλευθέντες· χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται, ὅθεν ὁ τε πόλεμος καὶ τὰλλα εὐπορεῖ. πέμπωμεν δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα καὶ ἐς Κύρινθον, δεόμενοι δεῦρο κατὰ τάχος βοηθεῖν καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον κινεῖν. ὁ δὲ μάλιστα ἐγὼ τε νομίζω ἐπίκαιρον ὑμεῖς τε διὰ τὸ ξύνηθες ἤσυχον ἤμιστ' ἂν ὀξέως πέποισθε, ὅμως εἰρήσεται. Σικελιωταὶ γὰρ εἰ θέλομεν ἕξιμπαντες, εἰ δὲ μή, ὅτι πλεῖστοι μεθ' ἡμῶν, καθελκύσαντες ἅπαν τὸ ὑπάρχον ναυτικὸν μετὰ δυοῖν μηνῶν τροφῆς ἀπαντῆσαι Ἀθηναίοις ἐς Τάραντα καὶ ἄκρον Ἰαπυγίαν, καὶ δῆλον ποιῆσαι αὐτοῖς ὅτι οὐ περὶ τῆς Σικελίας πρότερον ἔσται ὁ ἀγὼν ἢ τοῦ ἐκείνους περαιωθῆναι τὸν Ἰόνιον, μάλιστα ἂν αὐτοὺς ἐκπλήξαιμεν καὶ ἐς λογισμὸν καταστήσαιμεν ὅτι ὀρμώμεθα μὲν ἐκ φιλίας χώρας φύλακες — ὑποδέχεται γὰρ ἡμᾶς Τάρας — τὸ δὲ πέλαγος αὐτοῖς

206, 1: δι' ἡσυχίης εἶναι. Spr. 68, 22, 2. — τάχ' ἂν ἴσως. zu 6, 10, 2. — τὰ δε. τὰ καθ' ἡμᾶς. (Sch.) — ἦτοι — γε. zu 2, 40, 2. — κρύψα. λάθρα τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) Ueber das ausser bei Thuk. seltene Wort zu 1, 67, 2. — ἐξ ähnlich 8, 66, 2. ἐκ τοῦ τρόπου τούτου Isä. 2, 12. μηδ' ἐξ ἑνός τρόπου (Isokr. 5, 3. Dem. 14, 10. Viel häufiger ἐκ παντὸς τρόπου, wie 6, 92, 3. Andok. 3, 16. Lys. 16, 1 etc. — του für τινός auch in der Stellung des Artikels, wie 7, 77, 6. Ar. Plat. 674. — ἐξ, wie 6, 92, 3. Das nächst vorhergehende ἢ verdächtigt Ba. und schon der Sch.: παρὰ γὰρ τὸ κρύψα ἢ φανερώς ἀπαμῦναι τρίτον οὐδὲν ἔστιν.

§ 3 ὅθεν — εὐπορεῖ. καὶ ἐν πολέμῳ δύναιμι ἔχει μεγίστην καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις τὰ χρήματα. (Sch.) reichliche Mittel findet. Eine kühne Sprechweise. Personifizirt wird der Krieg auch 1, 122, 1. 2, 36, 3. 6, 41, 2. vgl. 3, 82, 2: ὁ πόλεμος ὑφελὼν τὴν εὐπορίαν βίαιος διδάσκαλος. — τὸν ἐκεῖ, nicht für ἐκεῖ τὸν, da der Krieg dort mehr nur rastete als beendet war. vgl. 6, 36, 3. 73 u. 88, 9. — κινεῖν an-, aufzuregen. vgl. 6, 36, 2.

§ 4. τε — τε. vgl. zu 4, 36, 3 u. Xen. An. 2, 5, 41. — νομίζω ἐπίκαιρον. Spr. 55, 4, 4. — διὰ τὸ ξυνεχὲς ἤσυχον, διὰ τὸ σύνηθες ἡμῖν εἶναι τὸ ἡσυχάζειν. (Sch.) vgl. 6, 55, 4 u. zu 1, 37, 3. — πέποισθε. Auch hiezu gehört ὁ. (Ps) — Σικελιωταὶ wir Sikelioten, sonst mit dem Artikel. Spr. 50, 8, 4. — θέλομεν, vielleicht ἐθέλομεν. (Pr.) Spr. 40 unter ἐθέλω u. zu 2, 51, 3 — καθελκύσαντες, ins Meer, wie 2, 93, 2. 3, 94, 3 u. 6, 50, 3. vgl. zu 6, 44, 3. — δυοῖν μηνῶν. Spr. 47, 8, 1. — ὀξέως bereitwillig. zu 2, 11, 6. — περὶ τῆ Σικελία um, bei S. Passender wäre περὶ τῆς Σικελίας. (Dr.) Doch gebrauchte vielleicht auch die att. Prosa περὶ mit dem Dativ ähnlich. Plat. Prot. 314, a: ὄρα μὴ περὶ τοῖς γιλιτάτοις κυβεύης καὶ κινδυνεύης. (Pr.) Allein dies ist sprüchwörtlich, aus der antiken Sprache erhalten. Aehnlich noch Ant. 2, 6: ἀνάγκη κινδυνεύοντα περὶ αὐτῶ καὶ πού τι καὶ ἔξαμαρτεῖν. vgl. zu 6, 9, 2. Indess hab' ich doch τῆς Σικελίας geschrieben. Denn die Sprache gestattet nicht mit der Ein Mal gesetzten Präposition zwei verschiedene Casus zu verbinden; und von ἀγῶν kann der Ge. nicht abhängen. vgl. Kr. z. Her. 4, 122. — ὀρμώμεθα μὲν. Man könnte ἡμᾶς vermissen; aber dann müsste ἐκείνοις δὲ τὸ πέλαγος folgen. (Ba.) Anders Kr. zu Xen. An. 3, 4, 41. vgl. besonders oben 3, 56, 2. — ἐκ φιλίας χώρας. τῶν Ταραντίνων. (Dr.) — φύλακες als Wächter für unser Land. (Sch.) Spr. 57, 3. Dem. 1, 28: οἱ ἐν ἡλικίᾳ τὴν τοῦ πολεμῆν ἐμπειρίαν κτησάμενοι φοβεροὶ φύλακες τῆς οἰκείας γίνονται. (Bl.) — ὑποδέχεται. Spr. 53,

πολὺν περαιουῖσθαι μετὰ πάσης τῆς παρασκευῆς, χαλεπὸν δὲ διὰ πλοῦ μῆκος ἐν τάξει μεῖναι, καὶ ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἶη βραδεία τε καὶ κατ' ὀλίγον προσπίπτουσα. εἰ δ' αὖ τῷ ταχυναυτοῦντι ἀθροωτέρῳ κουφίσαντες προσβάλοιεν, εἰ μὲν κώπαις χρῆσαιτο, ἐπιδοίμεθ' ἂν κεκμηκόσιν, εἰ δὲ μὴ δοκοίη, ἔστι καὶ ὑποχωρῆσαι ἡμῖν ἐς Τάραντα· οἱ δὲ μετ' ὀλίγων ἐφοδίων ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ περαιωθέντες ἀποροῖεν ἂν κατὰ χωρία ἐρῆμα, καὶ ἢ μένοντες πολιορκοῖντο ἂν ἢ πειρώμενοι παραπλεῖν τὴν τε ἄλλην παρασκευὴν ἀπολίποιεν ἂν καὶ τὰ τῶν πόλεων οὐκ ἂν βέβαια ἔχοντες, εἰ ὑποδέξοιντο, ἀθυμοῖεν. ὥστ' ἔγωγε τούτῳ τῷ λογισμῷ ἡγοῦμαι ἀποκληρομένους αὐτούς οὐδ' ἂν ἀπᾶραι ἀπὸ Κερκύρας, ἀλλ' ἢ διαβουλευσαμένους καὶ κατασκοπαῖς χρωμένους, ὅποσοι τ' ἔσμεν καὶ ἐν τῷ χωρίῳ, ἔξωσθῆναι ἂν τῇ ὥρᾳ ἐς χειμῶνα, ἢ καταπλαγέντας τῷ ἀδοκῆτῳ καταλῦσαι ἂν τὸν πλοῦν, ἄλλως τε καὶ τοῦ ἐμπειροτάτου

1, 6. vgl. 4, 95, 2. — πολὺν περαιουῖσθαι. Spr. 55, 3, 7. — διὰ πλοῦ μῆκος ohne Artikel, wie Plat. Rep. 444, e: ἐς ἀρετῆς κτῆσιν. Symp. 196, b: περὶ ἀρετῆς ἔρωτος. vgl. Kr. z. Dion. p. 168. — εὐεπίθετος, εὐεπιχείρητος. (Sch.) εὐκόλος εἰς ἐπιθέσειν. (Thom. M.) — εἶη, ἢ παρασκευή. (Sch.) so v. a. ἢ δύναμις αὐτῶν. (Sch.) — βραδεία ist prädicativ mit προσπίπτουσα zu verbinden: langsam anfallend. (Hl.) Spr. 57, 5, 2. — κατ' ὀλίγον für κατὰ λόγον einige Hsn. u. der Sch.: οὐκ ἀθρόα, einem geringen Theile nach. zu 4, 10, 4.

§ 5. τῷ ταχυναυτοῦντι mit dem schnellsegelnden Theile der Flotte. (Ps.) Spr. 43, 4, 17. Das Wort hat auch Polyb. 1, 25, 3. — ἀθροωτέρῳ, ὄντι, γενομένῳ (Pp.) Gegensätzlicher wäre ἀθροωτέροι. (Kr. Bruchst.) — κουφίσαντες, ἦτοι κοῦφοι ὄντες ἢ καταλιπόντες ὀπίσω τὴν [πᾶσαν] παρασκευὴν (Sch) nachdem sie (die Schnellsegler) gelichtet, die gepäckartige Belastung auf Frachtschiffe gebracht. — εἰ μὲν. Zwei Bedingungssätze bei einem Nachsatze: wenn sie angriffen, so würden wir, falls sie. Spr. 54, 12, 8. — μὴ δοκοίη, ἐπιδοῖσθαι. (Ps.) Als Gegensatz würde man erwarten: εἰ δὲ ἰστίοις; aber dies und noch Anderes umfasst der gewählte Ausdruck. — καὶ ὑποχωρῆσαι wie anzugreifen so auch. — ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ, die sie nämlich κουφίσαντες erwarten würden (ὡς). — ἀποροῖεν ἂν, τῶν ἐπιτηδείων. (Sch.) — πολιορκοῖντο ἂν würden durch unsere auflauernden Schiffe von Zufuhr abgeschnitten werden. — παραπλεῖν, längs der italischen Küste. — τὴν ἄλλην. Spr. 50, 4, 11. — παρασκευὴν gepäckartige Belastung, Werkzeuge aller Art etc. wie 6, 37, 3. — τὰ τῶν — ἔχοντες, οὐκ εἰδότες βεβαίως εἰ αἱ πόλεις. (Sch.) zu 3, 82, 3. — ὑποδέξοιντο, αὐτούς. (Sch.) — ἀθυμοῖεν. Auch hiezu gehört das ἂν nach ἀπολίποιεν. Spr. 69, 7, 4. Denn das nach οὐκ stehende hieher zu ziehen gestattet die Stellung schwerlich.

§ 6. τούτῳ τῷ λογισμῷ, mit Bezug auf ἐς λογισμὸν καταστήσοιμεν § 4 gesagt, ist mit ἀποκληρομένους zu verbinden: durch diese Berechnung zurückgehalten. (Ps.) — ἀποκληρομένους für ἀποκλειομένους Bekker. — ἔξωσθῆναι ἕως χειμῶν ἐπέπεσε sagt Appian. 1, 773. (Bl.) Her. 1, 31, 2: ἐκκλησίομενοι τῇ ὥρᾳ. exclusus Caes. b. g. 7, 11. (Arn.) — ἔξωσθῆναι ἂν τῇ ὥρᾳ ἐς χειμῶνα sie würden durch den Zeitverlauf in den Winter gedrängt werden, unter den erwähnten Zögerungen würde sie der Winter überraschen. — τῷ ἀδοκῆτῳ. zu § 8. Ausser den dort angeführten Stellen hat Thuk. das Wort noch 6, 47, 2, 7, 29, 4, 43, 6, ἀδοκῆτως

τῶν στρατηγῶν, ὡς ἐγὼ ἀκούω, ἄκοντος ἡγουμένου καὶ ἀσμένου ἂν πρόφασιν λαβόντος, εἴ τι ἀξιόχρεων ἀφ' ἡμῶν ὀφθείη. ἀγγελλοῦμεθα δ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι ἐπὶ τὸ πλεῖον τῶν δ' ἀνθρώπων πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ αἱ γνώμαι ἴστανται καὶ τοὺς προεπιχειροῦντας ἢ τοῖς γε ἐπιχειροῦσι προδηλοῦντας ὅτι ἀμυνοῦνται μᾶλλον πεφόβηται, ἰσοκινδύνους ἡγούμενοι. ὅπερ ἂν νῦν Ἀθηναῖοι πάθοιεν. ἐπέρχονται γὰρ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀμυνομένοις, δικαίως κατεγνωκότες ὅτι αὐτοὺς οὐ μετὰ Λακκιδαιμονίων ἐφθείρομεν· εἰ δ' ἴδοιεν παρὰ γνώμην τολμήσαντας, τῷ ἀδοκίτῳ μᾶλλον ἂν καταπλαγεῖεν ἢ τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δυνάμει. πείθεσθε οὖν, μάλιστα μὲν ταῦτα τολμήσαντες, εἰ δὲ μή, ὅτι τύχιστα τᾶλλα ἐς τὸν πόλεμον ἐτοιμάζειν, καὶ παραστῆναι παντὶ τὸ μὲν καταφρονεῖν τοὺς

8, 45, 5. 4, 17, 3. Sonst scheint es der att. Prosa fremd; öfter haben es die Tragiker u. die Späteren. — ἐγὼ. zu 6, 13, 1. — ἄκοντος. Spr. 57, 5, 2. Gemeint ist Nikias. (Sch.) — ἀξιόχρεων, ἀξιόμαχον, βέβαιον, πιστὸν εἰς ἀξιομαχίαν. (Sch.) — ἀφ' ἡμῶν, wie 7, 13, 3. vgl. 4, 126, 5.

§ 7. ἀγγελλοῦμεθα ἂν ἐπὶ τὸ πλεῖον wir, unsere Rüstungen, würden vergrössert (rückichtlich der Anzahl) berichtet werden. So ἐπὶ τὸ πλεον διηγησάμενος 6, 54, 1. vgl. Plat. Ges. 697, b: ἐπὶ πλεον εἰπεῖν. Wie ἐπὶ πλεον an diesen Stellen den Ac., so vertritt es an unserer den Nominativ des Prädicats. Mithin ist die Construction wie Eur. Hek. 591: ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος. Xen. Hell. 6, 4, 21: πρότερον ὀφθείης ἢ ἀγγελθείς ὅση πορεύοιτο. — εὖ οἶδ' ὅτι schliesst Bk. hier, § 8 u. 6, 38, 1 in Parenthesen ein. vgl. Xen. Hell. 6, 1, 4. Sogar dem Satze nachgestellt findet sich diese Formel Ar. The. 12, Lys. 154, (Frö. 601). Plut. 183. 838. 889. vgl. Wo. 1175, We. 1348. — πρὸς. zu 1, 140, 1: πρὸς τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρέπονται. — ἴστανται richten sich, wie Segel nach dem Winde. (Ba.) vgl. zu 4, 56, 4. — προεπιχειρεῖν findet sich erst bei Späteren wieder. (Bl.) — τοὺς — προδηλοῦντας die welche dem Angriffe zuvorkommen, wie wir es sollten, oder wenigstens doch den Angreifenden voraus zu erkennen geben. (Hl.) Ueber den Gedanken vgl. 4, 92, 5. — ἰσοκινδύνους, ἥτοι ἐν ὁμοίῳ κινδύνῳ καταστήσοντας ἢ ἰσοπαλεῖς. (Sch.) der Gefahr gewachsen meint Ba. Eig. ist doch wohl die erste Erklärung des Sch. die richtige, d. h. nicht in grösserer Gefahr schwebend als sie. Dass dies Wort sehr selten und nur von Dion C. nachgebraucht sei bemerkt Bl. 41, 55: ἀπ' ἀντιτάλου πλεονεξίας καὶ ἰσόροποι ἀλλήλοις καὶ ἰσοκινδύνοι ἐγίνοντο. — ὅπερ, τὸ πεφοβῆσθαι. (Ba.) — δικαίως wollten einige griechische Erklärer zu ἐπέρχονται ziehen, also doch wohl als Epiphonem für sich nehmen. Spr. 66, 1, 8. — κατεγνωκότες uns abschätzig beurtheilend. (Ps.) Ungew. so.

§ 8. παρὰ γνώμην. παρὰ τὴν δόξαν αὐτῶν. (Sch.) — τολμήσαντας, θαραρήσαντας. (Sch.) Spr. 52, 1, 2 u. zu 2, 43, 1. — τῷ ἀδοκίτῳ, τῷ ἀπροδοκίτους ἡμᾶς αἰτιῶς ἀντιτάξασθαι. (Sch.) vgl. § 6. 4, 36, 2. 5. 10, 7. „τῷ οὐκ εἰκότι 2, 89, 4.“ (Bl.) — τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς die der Wirklichkeit gemässe. vgl. 6, 47, 2. — μάλιστα μὲν. Spr. 65, 5, 12 u. zu 1, 32, 1. — ταῦτα, τὸ ἀντιεξορμηῆσαι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) Es hängt aber wohl von ἐτοιμάζειν ab. Schömann Obs. p. 15 wollte ταῦτα mit πείθεσθε verbinden und τολμήσαντες expegetisch nehmen, wobei denn auch ἐτοιμάζειν mit Pp. imperativisch zu nehmen wäre. Doch steckt hier wohl ein Fehler. — τᾶλλα, was nöthig auch wenn sie ihnen nicht entgegen zögen. — παραστῆναι παντὶ es glaube Jeder. zu 4, 61, 2 u. über den Inf. Spr. 55, 1, 5. So auch Matth. Gr. § 546, b. Den Inf. von πείθεσθαι abhängen zu

ἐπιόντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δείκνυσθαι, τὸ δ' ἤδη, τὰς μετὰ φόβου παρασκευὰς ἀσφαλεστάτας νομίσαντας, ὡς ἐπὶ κινδύνου πράσσειν χρησιμώτατον ἂν ξυμβῆναι. οἱ δὲ ἄνδρες καὶ ἐπέρχονται καὶ ἐν πλῶν εὖ οἶδ' ὅτι ἤδη εἰσὶ καὶ ὅσον οὐπω πάροισιν.“

35 Καὶ ὁ μὲν Ἑρμοκράτης τοσαῦτα εἶπεν, τῶν δὲ Στρακωσίων ὁ δῆμος ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἐριδι ἦσαν, οἱ μὲν ὡς οὐδενὶ ἂν τρόπῳ ἐλθοιεν οἱ Ἀθηναῖοι οὐδ' ἀληθῆ ἔστιν ἃ λέγει, τοῖς δέ, εἰ καὶ ἐλθοιεν, τί ἂν δράσειαν αὐτοὺς ὅ τι οὐκ ἂν μείζον ἀντιπάθοιεν. ἄλλοι δὲ καὶ πάνυ καταφρονούντες ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα. ὀλίγον δ' ἦν τὸ πιστεῦον τῷ Ἑρμοκράτει καὶ φοβούμενον τὸ μέλλον. παρελθὼν δ' αὐτοῖς Ἀθηναγόρας, ὃς δῆμον τε προστάτης ἦν καὶ ἐν τῷ παρόντι πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς, ἔλεγε τοιαῦτα.

36 “Τοὺς μὲν Ἀθηναίους ὅστις μὴ βούλεται οὕτω κακῶς φρονῆσαι καὶ ἐποχαρίους ἡμῖν γενέσθαι ἐνθάδε ἐλθόντας, ἢ δειλὸς ἔστιν ἢ τῇ πόλει οὐκ εὖρους· τοῖς δ' ἀγγέλλοντας τὰ τοιαῦτα καὶ περιγόβους ἑμᾶς ποιοῦντας τῆς μὲν τόλμης οὐ θαυμάζω, τῆς δὲ ἀξυνεσίας, εἰ μὴ οἶ-

lassen wäre zu hart. — καταφρονεῖν τοὺς, wie 8, 82, 1. Spr. 47, 24, 3. So noch Eur. Bacch. 503. (Matthiä.) — ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ in der Stärke der Gegenanstalten meint Hl. vgl. 2, 41, 1. 4. 67, 1. Allein ἀλκή fordert die Erklärung: in der Kraft der Handlungen, der Leistungen. Ueber die Stellung zu καὶ ἐν 1, 9, 3; über den Gedanken 2, 11, 3 u. Her. 7, 49, 3. — ἡδη sofort (vgl. 6, 80, 5. 90, 1. 91, 1. 93, 3) gehört zu πράσσειν. — ὡς ἐπὶ κινδύνου wie bei obschwebender Gefahr. „Xen. ἱππρ. 4, 5: ἐπὶ κινδύνων ἐλαύνειν.“ (Bl.) Aehnlich ἐφ' ἡσυχίας Dem. 45, 14, öfter ἐπὶ σχολῆς u. A. vgl. Haase p. 64 s. — ξυμβῆναι. Plat. Rep. 329, d: καὶ γῆρας καὶ νεότης χαλεπῇ τῷ τοιοῦτῳ ξυμβαίνει. Spr. 56, 4, 4. — οἱ ἄνδρες, die Feinde. vgl. 5, 40, 5 u. zu 4, 27, 4. — ὅσον οὐπω. Spr. 67, 14, 4 u. zu 1, 36, 2.

C. 35. οἱ μὲν, ἐρίζοντες, ἐριστικῶς λέγοντες. (Pp.) Spr. 56, 9, 3. Noch härter Eur. Phön. 1462: ἦν δ' ἔρις στρατηλείαις, οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην θοοί. — τοῖς δέ. ἐδόκει schien ergänzt A. Ps., der οἱ δέ vorschlägt, ἦν ἔρις Abr. — αὐτούς, τοὺς Στρακωσίους, also für σφᾶς. (Pp.) zu 5, 32, 4. — ὅ τι. ὅτου Kr. Stud. 2 S. 132: ohne dass sie etwas Grösseres als dies dagegen erlitten. Jenes hiesse: ohne dass sie dieses, dasselbe, gesteigert, in höherem Grade, dagegen erlitten. — ἐς γέλωτα. Ar. Wesp. 1260: κατ' ἐς γέλωτα τὸ πρᾶγμα ἔτρεψε. Her. 7, 105: Ἐέρξης ἐς γέλωτα ἔτρεψε. (Bl.) — τὸ π. Spr. 50, 11, 1. — δῆμον προστάτης steht oft von dem bedeutendsten Demagogen, ohne ein Amt zu bezeichnen. zu 3, 70, 2. vgl. 3, 75, 2. 4. 46, 3. mit 3, 82, 1. 8. 89, 4. — πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς, δυνάμενος πείθειν τοὺς πολλοὺς. (Sch.) vgl. 3. 36, 5. 4, 21, 3.

C. 36. § 1. τοὺς μὲν Ἀ. wegen des Ggs. zu τοὺς δ' ἀγγέλλοντας dem Relativ vorangestellt. (Ba.) zu 6, 33, 3. Den Hexameter bemerkt Pp. Verse lassen sich bei allen Schriftstellern nachweisen, ohne Anstoss, wenn sie sich nicht als solche aufdrängen. — κακῶς φρονῆσαι auf thörichte Entschliessungen fallen. (Hl.) Spr. 53, 5, 2. — καὶ — γενέσθαι giebt an worin das κακῶς φρονῆσαι bestehe. Für καὶ wäre ὡστε üblicher. In familiärer Sprache wir ähnlich, z. B. ich bin nicht so thöricht und —. (Ba.) Doch weist das οὕτω wohl vielmehr auf die Rede des Hermokrates zurück: so thöricht werden hieher zu kommen und etc. — τόλμης. Spr. 47, 21. Der

ονται ἔνδηλοι εἶναι. οἱ γὰρ δεδιότες ἰδίᾳ τι βούλονται τὴν πόλιν ἐς ἐκπλήξιν καθιστάναι, ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ἐπηλυγάζονται. καὶ νῦν αὐταὶ αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δύνανται οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου, ἐκ δὲ ἀνδρῶν ὅσπερ αἰεὶ τάδε κινουσι ξύγκεινται. ὑμεῖς δὲ ἦν εὐβουλεύησθε, οὐκ ἐξ ὧν οὗτοι ἀγγέλλουσι σκοποῦντες λογιέσθε τὰ εἰκότα, ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν ἄνθρωποι δεινοὶ καὶ πολλῶν ἐμπειροί, ὅσπερ ἐγὼ Ἀθηναίους ἀξιῶ, δράσειαν. οὐ γὰρ αὐτοὺς εἰκὸς Πελοποννησίους τε ὑπολιπόντας καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως καταλελυμένους ἐπ' ἄλλον πόλεμον οὐκ ἐλάσσω ἐκόντας ἐλθεῖν, ἐπὶ ἔγῳγε ἀγαπᾶν οἴομαι αὐτοὺς ὅτι οὐχ ἡμεῖς ἐπ' ἐκείνους ἐροχόμεθα, πόλεις τοσαῦται καὶ οὕτω μεγάλαι. εἰ δὲ δῆ, ὅσπερ λέγονται, ἐλθοῖεν, ἱκανοτέραν ἡγοῦμαι ³⁷ Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμῆσαι ὅσῳ κατὰ πάντα ἄμεινον ἐξήροισται, τὴν δὲ ἡμετέραν πόλιν αὐτὴν τῆς νῦν στρατιᾶς, ὡς φασιν, ἐπιούσης, καὶ εἰ δις τοσαύτη ἐλθοῖ, πολὺ κρείσσω εἶναι, οἷς γ' ἐπίσταμαι οὐδ' ²

Gedanke ist burlesk: sie sind nicht tapfer, aber dumm; dem plebejischen Redner gemäss. Oder bezieht sich τόλμης auf die Keckheit mit einem solchen Gerüchte das Volk einschüchtern zu wollen? — ἔνδηλοι rücksichtlich ihrer selbstischen Zwecke. vgl. 4, 41, 3.

§ 2. ἐς ἐκπλήξιν καθιστάναι, ἐς φόβον ἐμβαλεῖν [ἐμβάλλειν]. (Sch.) vgl. zu 4, 75, 2. — τὸ σφέτερον ihr Interesse oder ihre Gesinnung. Besser jedoch τὸν σφέτερον der Sch., Erotian u. Va. (Ba.) — ἐπηλυγάζονται. ἐπικρύπτονται. (Sch.) beschatten, verdecken. Dr. u. Ruhken z. Tim. p. 417. — καὶ νῦν. zu 6, 17, 1. — τοῦτο δύνανται haben den Gehalt, es ist so viel daran. Sonst bezieht sich dieser Ausdruck regelmässig auf die Tendenz (Ind. Plat. u. Dem.), die hier durch οἷπερ κινουσι beiläufig angedeutet wird. vgl. Stallbaum z. Plat. Rep. p. 377, c. Zu τοῦτο ist der folgende Satz Exegetem. Spr. 59, 1, 5. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 4, 34 u. Pp. z. Kyr. 1, 6, 19. — ἀπὸ ταυτομάτου, ἐξ ἀλόγου συμπτώματος. (Sch.) Spr. 68, 16, 14. Aesch. 1, 127: ἀπειροδῆς τις ἀπὸ ταυτομάτου πλανᾶται γῆμη κατὰ τὴν πόλιν. 2, 145: γῆμη ἐστὶν ὅταν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προτάσεως λέγη τινὰ ὡς γεγενημένην προᾶξιν. (Bl.) — ἐκ. Spr. 68, 17, 9. Plat. Rep. 364, b: δύναμις ἐκ θεῶν ποριζομένη. Anders Schömann z. Isä. p. 349. — τάδε unsere Verhältnisse. — ξύγκεινται sind gemacht, nämlich αἱ ἀγγελίαι. vgl. zu 1, 22, 3.

§ 3. ἐξ ὧν. zu 1, 1, 2. — δεινοί, συνετοί, φρόνιμοι. (Sch.) Aristot. Ἠθ. μεγ. 1, 34: τῆς δεινότητος καὶ τοῦ δεινοῦ (ἐστὶ) σκεπασθαι ἐκ τίνων ἂν ἕκαστον γένοιτο τῶν πρακτικῶν (πρακτικῶν?) καὶ τὸ ταῦτα πορίσασθαι. — ὅσπερ ἀξιῶ, δεινοῖς καὶ πολλῶν ἐμπειροῖς εἶναι, wenn nicht οἴουσπερ ἀ. erg. δοῦν zu lesen ist. (Kr. Bruchst.) vgl. 3, 14. — πολλῶν. πολέμων Lennep z. Phal. 35. Isokr. 12, 90: ἄνδρα δεινὸν καὶ πολλῶν ἐμπειρον. (Bl.) — καταλελυμένους ἀπὸ τοῦ καταλελυτότος. (Sch.) Ohne Object 1, 81, 2. 4, 18, 3. 5, 15, 2. 17, 3. 8. 58, 5. Her. 7, 146: καταλυσάμενοι πᾶς ἔχθρας. vgl. eb. 6. — ἐκείνους, ein belontes sic. zu 5, 57, 2. vgl. zu 4, 37.

C. 37. § 1. ὅσπερ λέγονται. Spr. 55, 4, 2. — διαπολεμῆσαι, διενεγκεῖν τὸν πόλεμον, περιγενέσθαι διὰ τοῦ πολέμου. (Sch.) — κατὰ πάντα auch 5, 72, 2. 6, 49, 2. 7, 58, 4. 87, 6. — ἄμεινον, τῆς Πελοποννήσου. (Sch.) — αὐτὴν allein. Spr. 51, 6, 7. — τῆς νῦν στρατιᾶς ἐπιούσης. Ein Hyperbaton. (Ba.) zu 1, 11, 3. Der Ge. hängt von κρείσσω ab. (Va.) — φασιν. zu 6, 17, 5. — δις τοσαύτη noch ein Mal so gross, wie Isokr.

ἵππους ἀκολουθήσοντας οὐδ' αὐτόθεν πορισθησομένους εἰ μὴ ὀλίγους
τινὰς παρ' Ἑγεσταιῶν, οὐθ' ὀπλίτας ἰσοπληθεῖς τοῖς ἡμετέροις ἐπὶ
νεῶν γε ἔλθοντας· μέγα γὰρ τὸ καὶ αὐταῖς ταῖς ναυσὶ κοίγαις τοσοῦ-
τον πλοῦν δεῦρο κομισθῆναι, τὴν τε ἄλλην παρασκευὴν ὅσῃν δεῖ ἐπὶ
πόλιν τοσήνδε πορισθῆναι, οὐκ ὀλίγην οὔσαν. ὥστε [παρὰ τοσοῦτον
γιννώσκω] μόλις ἂν μοι δοκοῦσιν, εἰ πόλιν ἑτέραν τοσαύτην ὅσαι Συρά-
κουσαί εἰσιν ἔλθοιεν ἔχοντες καὶ ὁμορον οἰκήσαντες τὸν πόλεμον ποι-
οῖντο, οὐκ ἂν παντάπασι διαφθαρήναι, ἣ πού γε δὴ ἐν πάσῃ πολεμίᾳ
Σικελία — ξυστήσεται γάρ — στρατοπέδῳ τε ἐκ νεῶν ἰδρυθέντι καὶ ἐκ
σκηυιδίων καὶ ἀναγκαίας παρασκευῆς οὐκ ἐπὶ πολὺ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων

4, 108, Plat. Ges. 677. Nur dichterisch ist *δὲς τόσος*, bei Dem. 24, 217 jetzt *δὲς ὅσος*. Sonst *ἕτερος τοσοῦτος*, das aber auch wie § 3 eben so gross, viel bedeuten kann. vgl. Kr. Stud. 2 S. 251. So *πολλάκις τοσοῦτος* Plat. Rep. p. 330, b.

§ 2. *οἷς* bezieht sich auf *στρατιᾶς*. Spr. 58, 4, 1. — *γε*. Spr. 69, 15, 1. vgl. 3, 39, 6. 4, 61, 1. 6, 79, 1. 8, 76, 5. — *ἵππους*. Die dreissig 6, 43, 2 sind nicht der Rede werth. — *οὐθ'* für *οὐδ'* Hk. — *αὐτόθεν ἐκ τῆς Σικελίας*. (Sch.) — *ὀπλίτας, ἀκολουθήσοντας*. (Pp.) Das *οὐδὲ αὐτόθεν πορισθησομένους* ist gleichsam *διὰ μέσον*. — *ἰσοπληθεῖς*, ein nicht häufiges Wort. — *ἔλθοντας* abgegangen, da sie abgegangen sein werden. vgl. 4, 85, 4 E. (Pp.) — *καὶ αὐταῖς* sogar bloss mit. (Ps.) — *κοίγαις* wenn sie unbepackt sind (Ps.), weiter nichts als die Schiffmannschaft führen. (Ds.) vgl. zu 1, 49, 4 u. 6, 34, 5. — *πλοῦν* wie 6, 30, 3. — *παρασκευὴν* erg. *κομισθῆναι* hier in passiver Bedeutung: es ist gross, schwer, dass sie transportirt werde. Abr. nahm *μέγα* — *κομισθῆναι* als Parenthese und liess *τὴν τε* — *οὔσαν* von *ἐπίσταμαι* abhängen, wogegen wenigstens *τε οὐκ* nicht spräche. vgl. zu 1, 5, 2.

§ 3. *ὥστε* ist mit *δοκοῦσιν* zu verbinden. (Sch.) — *παρὰ τοσοῦτον γιννώσκω, παρὰ τοσοῦτον διαφέρωμι τοῖς τὰ ἕτερα διαγγέλλουσι*. (Sch.) Arn. erklärt: so sehr, so fest urtheile ich, und vergleicht *παρὰ τοσοῦτον νικηθεῖς*. Aber in solchen Formeln heisst doch *παρὰ* eig. um. Ich zweifle an der Richtigkeit der La. Die neuerdings gemachten Verbesserungsvorschläge sind unbrauchbar, auch von Velsens *διχα γιννώσκω*. — *ἑτέραν τοσαύτην*. zu § 4. — *ὁμορον*. *ὁμοροι* eine Hs., wie ich vermuthet hatte. vgl. 6, 2, 3. — *οἰκήσαντες*. zu 6, 2, 3. — *οὐκ ἂν παντάπασι διαφθαρήναι* völli-ger Vernichtung entgehen. (Ps.) — *ἥπου γε δὴ* geschweige denn. zu 1, 142, 1. — *πάσῃ*. zu 6, 21, 2. — *ξυστήσεται γάρ*, erg. ἡ Σικελία, nach Reiske und Ba. in Parenthese gesetzt. — *στρατοπέδῳ τε* und in einem Lager, angeschlossen an *ἐν πάσῃ πολεμίᾳ Σικελίᾳ*, beides dem *διαφθαρήναι* anzufügen. (Didot.) Der Dativ ist auch durch mit übersetzbar. Spr. 48, 15, 18; und so könnte auch *στρατοπέδῳ τε καὶ ἐξιόντες* verbunden werden. Spr. 59, 2, 3. — *ἐκ νεῶν ἰδρυθέντι* das von Schiffen aus errichtet ist; Andre: das aus Schiffen besteht. — *καὶ ἐκ* — *παρασκευῆς*. Dass dies nicht mit *ἐκ νεῶν*, sondern mit *ἐξιόντες* zu verbinden sei verräth die Wiederholung des *ἐκ*. — *σκηυιδίων*, das Deminutiv (nur hier) verächtlich. — *ἀναγκαίας, οὐ τῆς ἐκ περιορίας ἀλλὰ τῆς οὐδὲ ἀντάρκους*. (Sch.) nothdürftig. zu 5, 8, 2. — *παρασκευῆς*. vgl. 7, 55, 2 u. zu 4, 94, 1. — *ὑπό, εἰργόμενοι τῆς γῆς ὑπό*. (Sch.) vor, wie 7, 78, 4. (Pp.) Spr. 68, 43, 3. — *τὸ δὲ ξύμπαν*. Spr. 46, 3, 3. vgl. 1, 145, 3, 92, 3. 4, 63, 2. (zw. 64, 2.) Für *δέ* wird Haase hier, wie 7, 77, 7, *τέ* vermuthen. vgl. zu 3, 82, 5. — *οὐδ'*

ἰππέων ἐξιόντες. τὸ δὲ ξύμπαν οὐδ' ἂν κρατῆσαι αὐτοὺς τῆς γῆς ἡγοῦμαι· τοσοῦτω τὴν ἡμετέραν παρασκευὴν κρείσσω νομίζω.“

“Ἀλλὰ ταῦτα, ὡσπερ ἐγὼ λέγω, οἱ τε Ἀθηναῖοι γιγνώσκοντες τὰ³⁸ σφέτερα αὐτῶν εὐ οἶδ' ὅτι σώζουσι καὶ ἐνθένδε ἄνδρες οὔτε ὄντα οὔτε ἂν γενόμενα λογοποιούσιν, οὓς ἐγὼ οὐ νῦν προῶτον ἀλλ' αἰεὶ ἐπίσταμαι ἦτοι λόγοις γε τοιοῦσδε καὶ ἔτι τούτων κακουργυτέροις ἢ ἔργοις βουλομένους καταπλήξαντας τὸ ὑμέτερον πλῆθος αὐτοῖς τῆς πόλεως ἄρχειν. καὶ³ δέδοικα μέντοι μὴ ποτε πολλὰ πειρωῶντες καὶ κυτορθώσωσιν· ἡμεῖς δὲ κακοί, πρὶν ἐν τῷ παθεῖν ὤμεν, προφυλάξασθαι τε καὶ αἰσθόμενοι ἐπεξελεθεῖν. τοιγάρτοι δι' αὐτὰ ἡ πόλις ἡμῶν ὀλιγάκις μὲν ἡσυχάζει, σιάσεις δὲ πολλὰς καὶ ἀγῶνας οὐ πρὸς τοὺς πολεμίους πλείονας ἢ πρὸς αὐτὴν ἀναιρεῖται, τυραννίδας δὲ ἔστιν ὅτε καὶ δυναστείας ἀδίκους. ὣν ἐγὼ πειράσομαι, ἦν γε ὑμεῖς ἐθέλητε ἐπεσθαι, μὴ ποτε ἐφ'³ ἡμῶν τι περιθεῖν γενέσθαι, ὑμᾶς μὲν τοὺς πολλοὺς πείθων, τοὺς δὲ τὰ τοιαῦτα μηχανωμένους κολάζων, μὴ μόνον αὐτογώρους, χαλεπὸν γὰρ ἐπιτυγχάνειν, ἀλλὰ καὶ ὣν βούλονται μὲν δύνανται δ' οὐ — τὸν γὰρ ἐχθρὸν οὐχ ὣν δρᾶ μόνον ἀλλὰ καὶ τῆς διανοίας προαμύνεσθαι χρῆ, εἶπερ

ἂν — ἡγοῦμαι, οὐδ' ἂν ἀποβῆναι αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν νομίζω δυνήσεσθαι. (Sch.) vgl. jedoch zu 6, 23, 2. syn. κατέχειν 3, 6, 2. Gegen diese Erklärung (Didots), meint Pp., spreche οὐκ ἐπὶ — ἐξιόντες, was schon diesen Gedanken enthalte. Indess macht das ἐπὶ πολὺ einen wesentlichen Unterschied und die Phrase kann die von dem Schol. gesuchte Bedeutung nicht haben.

C. 38. § 1. ταῦτα gehört bloss zu γιγνώσκοντες. vgl. zu σωτήρα τε 5, 11, 2. — ἐνθένδε ἄνδρες, von der Gegenpartei, wie 6, 10, 1. — σώζουσι suchen (bloss) zu erhalten. — οὔτε ἂν γενόμενα. οὐχ οἶά τε γενέσθαι. (Sch.) Spr. 69, 7, 1. — λογοποιούσιν, ψευδέσι λόγοις συντιθέασιν. (Sch.) Theophr. Char. 7: ἡ λογοποιία ἐστὶ σύνθεσις ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων ὣν βούλεται ὁ λογοποιῶν. (Bl.) — αὐτοὺς selbst.

§ 2. καὶ — μέντοι. Spr. 69, 36 A. — θε, γάρ. zu 1, 77, 2. (Pp) — κακοί. διὰ κακίαν ἀδύνατοί ἐσμεν. (Sch.) ungeschickt. Her. 6, 108, 2: τιμωρεῖν οὐ κακοί. Soph. Oed. T. 545: μαρθάνειν ἐγὼ κακὸς σοῦ. Spr. 55, 3, 3. — πρὶν ὤμεν. zu 6, 10, 3. Andre setzen vor ἡμεῖς ein Komma und denken ὤμεν zwei Mal. — ἐπεξελεθεῖν, αἰτοῖς. (Sch.) verfolgen. 3, 38, 1: ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἐπεξέρχεται. — πολλὰς. πολλάκις Kr. Bruchst. — τυραννίδας δὲ, τυραννίδας τε Kr. Bruchst. — δυναστείας, ὀλίγων ἀνδρῶν 3, 62, 2. vgl. dort Kr.

§ 3. περιθεῖν γενέσθαι. Spr. 56, 6, 3 u. zu 1, 35, 3. — ἐφ' ἡμῶν zu unsrer Zeit. Spr. 68, 40, 4. — ὑμᾶς τοὺς πολλοὺς, τὸ ὑμέτερον πλῆθος. (St.) Spr. 50, 8, 2. Dem. 8, 1: ὑμᾶς τοὺς πολλοὺς θεῖ ἂ τῆ πόλι νομίζετε συμφέρειν, ταῦτα καὶ ψηφίζεσθαι καὶ πράττειν. (Pp.) — αὐτογώρους, ἐπ' αὐτογώρω λαμβάνων. χαλεπὸν γὰρ ἐπ' αὐτογώρω ἔχειν αὐτοὺς. (Sch.) — ἐπιτυγχάνειν sie darauf zu betreffen. (Bl.) — καὶ ὣν hängt von κολάζων ab: für das was. (Sch.) Spr. 47, 21 u. zu 2, 74, 2. — τὸν ἐχθρὸν. Der Singular collectiv, wie noch 3, 40, 5. „Eur. Tem. 9: τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω καλῶς, γινῶναι τὸν ἐχθρὸν ἢ μάλιστα ἀλώσιμος.“ (Bl.) So auch bei Thuk. ὁ πολέμιος. zu 2, 41, 2. — ὣν δρᾶ — τῆς διανοίας προαμύνεσθαι im Voraus von — abwehren Passow; vielmehr: sich in Rücksicht auf (vgl. zu 1, 96, 1) — vorher hüten, synonym mit προφυλάττεσθαι, wie 3, 12, 2. — εἶπερ — προπείσεται wenn anders auch wer sich

καὶ μὴ προηγλαζάμενός τις προπαίσεται — τοὺς δ' αὖ ὀλίγους τὰ μὲν ἐλέγχων τὰ δὲ φυλάσσων, τὰ δὲ καὶ διδάσκων· μάλιστα γὰρ δοκῶ ἔν μοι οὕτως ἀποτρέπειν τῆς κακοουρίας. καὶ δῆτα, ὃ πολλὰκις ἐσκεπάσθη, τί καὶ βούλεσθε, ὦ νεώτεροι; πότερον ἄρχειν ἤδη; ἀλλ' οὐκ ἐνομον· ὁ δὲ νόμος ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ἡμᾶς μᾶλλον ἢ δυναμένους ἐτέθη ἀτιμάζειν. ἀλλὰ δὴ μὴ μετὰ πολλῶν ἰσονομεῖσθαι; καὶ πῶς δίκαιον τοὺς αὐτοὺς μὴ τῶν αὐτῶν ἀξιῶσθαι; γήσει τις δημοκρατίαν οὔτε ξυνετόν οὔτ' ἴσον εἶναι, τοὺς δ' ἔχοντας τὰ χρήματα καὶ ἄρχειν ἄριστα βελτίστους. ἐγὼ δὲ γῆμι πρῶτα μὲν δῆμον ξύμπαν ὀνομασθαι, ὀλιγαρχίαν δὲ μέρος, ἔπειτα γύλακας μὲν ἀρίστους εἶναι χρημάτων τοὺς πλουσίους, βουλευῶσαι δ' ἂν βέλτιστα τοὺς ξυνετοίς, κρῖναι δ' ἂν ἀκούσαντας ἄριστα τοὺς πολλούς, καὶ ταῦτα ὁμοίως καὶ κατὰ μέρος καὶ ξύμπαντα ἐν δημοκρατίᾳ ἰσομοιρεῖν. ὀλιγαρχία δὲ τῶν μὲν

nicht vorher gehütet hat vorher zu leiden erwarten muss, also synonym mit *ἐπίπερ καί*. (Va.) — *τοὺς ὀλίγους* die Oligarchen. Spr. 50, 4, 12. — *ἐλέγχων, ἤγουν φανερώς δεικνύων*. (Sch.) Ueber den doppelten Ac. Spr. 46, 11, 2. Plat. Lys. 222: *τοῦτό γε φόμεθα ἐξελέξαί ἡμᾶς αὐτοὺς*. Dem. 45, 5: *οὔτος πάντα ἐξελεγχθήσεται*.

§ 4. *καὶ δῆτα*, angefangen als sollte ein affirmativer Satz folgen. vgl. Ar. Ach. 68. 142. Xen. Oek. 11, 4. Plat. Prot. 310. Euthyphr. 11 etc. Denn sonst müsste *δῆτα* nach *βούλεσθε* stehen. — *ὁ*. Spr. 51, 13, 13. — *τί καί*. Spr. 69, 32, 16. — *ὦ νεώτεροι*. Die jungen Adlichen waren in allen Zeiten die heftigsten Gegner der Macht und Interessen der Gemeinen. (Arn.) Denn was wären sie ohne Privilegien? — *ἤδη*, vor dem nach dem Gesetze erforderlichen Alter. 6, 12, 2: *νεώτερος ἔτι ὢν ἐς τὸ ἄρχειν*. (Bl.) — *ὁ νόμος, ὁ λόγος τῆς ἀρχῆς τοὺς νεωτέρους*. (Sch.) — *δύνασθαι, ἄρχειν, διὰ τὴν ἡλικίαν*. (Sch.) — *ἀτιμάζειν* um zurückzusetzen, nicht auch von *ἐκ* regiert, sondern von *ἐτέθη*. (Ba.) Eben so hart als die Ergänzung des *τοῦ* oder *ἐκ τοῦ*. Reiske vermuthet *ἀτιμάζων*, wie in dem Sch. steht; ich: *ἐτέθη ἢ δυναμένους ἀτιμάζει*. — *ἀλλὰ* oder. Spr. 69, 4, 4. vgl. 1, 80, 3. — *ἰσονομεῖσθαι, ἰσότημοι εἶναι*. (Sch.) Das Wort scheint sonst nicht vorzukommen; doch *ἐξισονομεῖσθαι* bei Hesych. 1 p. 842. (Bl.) An schliesst sich dies noch an *τί καὶ βούλεσθε*; (Sch.) — *τοὺς αὐτοὺς, τοὺς ἴσους καὶ ὁμοίους, τοὺς ἐν ἴσῳ ὄντας*. (Bk.) Nämlich Bürger.

C. 39. § 1. *γήσει* kenn' ich in dieser Formel nur noch aus Jos. B. I. 3, 8, 5. Sonst *ἐρεῖ τις*. (Bl.) — *ξυνετόν*. zu 3, 37, 1. So schon Otanes bei Her. 3, 81, 1: *ὁμίλον ἀρχίου οὐδέν ἐστι ἀξενειώτερον οὔτε ἔβρισιώτερον*. — *οὔτ' ἴσον*. als Gleichheit der Ungleichen. Plin. Ep. 9, 5, 3: *nihil est ipsa aequalitate inaequalius*. vgl. eb. 2, 12, 5. — *τὰ χρήματα* ist mir der Stellung wegen verdächtig. vgl. Spr. 52, 1, 2. — *ἄρχειν ἄριστα βελτίστους* seien am besten zu regieren die geschicktesten. (Va.) Spr. 55, 3, 3. — *ξύμπαν* eine, die ganze Masse der Bürger. (Va.) vgl. 6, 59, 5. — *βουλευῶσαι*. Zusätze zu 3, 42, 5. — *κρῖναι*. Plin. Ep. 7, 17, 10: *Quibus singulis iudicii parum, omnibus plurimum*. Aristot. Pol. 3, 10, 5: *κρίνει ἄμεινον ὄχλος πολλὰ ἢ εἰς ὅσους οὖν*. *Ἐν μᾶλλον ἀδιάφορον τὸ πολὺ, καθάπερ ἕδωρ τὸ πλεῖον, οὕτω καὶ τὸ πλῆθος τῶν ὀλίγων ἀδιαφορώτερον*. *τοῦ δὲ ἑνὸς ὑπ' ὀργῆς κριτηθέντος ἢ πινος ἑτέρου πάθους τοιούτου ἀναγκαῖον διεφθάρθαι τὴν κρίσιν*. — *ταῦτα* — *ἰσομοιρεῖν* und diese Menschenklassen (Spr. 43, 4, 15) haben sowohl nach den einzelnen Theilen als im

κινδύνων τοῖς πολλοῖς μεταδίδωσιν, τῶν δ' ὠφελίμων οὐ πλεονεκτεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ξύμπαν ἀφελομένη ἔχει· ἃ ὑμῶν οἳ τε δυνάμενοι καὶ οἳ νέοι προθυμοῦνται, ἀδύνατα ἐν μεγάλῃ πόλει κατασχεῖν. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν, ὃ πάντων ἀξυνετώτατοι, εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἢ ἀμαθέστατοι ἐστε ὧν ἐγὼ οἶδα Ἑλλήνων ἢ ἀδικιώτατοι, εἰ εἰδότες τολμᾶτε· ἀλλ' ἦτοι μαθόντες γε ἢ μεταγνόντες τὸ τῆς πόλεως ξύμ-¹⁰πασι κοινὸν αὔξετε, ἡγησάμενοι τοῦτο μὲν ἂν καὶ ἴσον καὶ πλέον οἳ ἀγαθοὶ ὑμῶν [ἦπερ τὸ τῆς πόλεως πλήθος] μετασχεῖν, εἰ δ' ἄλλα βουλήσεσθε, καὶ τοῦ παντός κινδυνεῦσαι στερηθῆναι· καὶ τῶν τουῶν-²δε ἀγγελιῶν ὡς πρὸς αἰσθημένους καὶ μὴ ἐπιτρέποντας ἀπαλλάγητε. ἢ γὰρ πόλις ἦδε, καὶ εἰ ἔρχονται Ἀθηναῖοι, ἀμνηεῖται αὐτοὺς ἀξίως αὐτῆς, καὶ στρατηγοὶ εἰσιν ἡμῶν οἳ σκέπονται αὐτά· καὶ εἰ μὴ τι αὐτῶν ἀληθές ἐστιν, ὥσπερ οὐκ οἶομαι, οὐ πρὸς τὰς ὑμετέρας ἀγγε-

Ganzen in der Demokratie Gleichheit der Rechte. (Sch.) Ueber die Sache vgl. Her. 3, 80, 4. (Bl.) — μέρη. τὰ μέρη einige gute Hsu.

§ 2. καὶ ξύμπαν. Spr. 69, 32, 18. vgl. über ἀλλά ohne zugehöriges καὶ 69, 4, 3. — ἀφελομένη ἔχει. Spr. 56, 3, 6. — ἃ, τὸ πλεονεκτεῖν καὶ τὸ ξύμπαν ἀφελομένους ἔχειν. Ueber den Ac. Spr. 46, 6, 3 u. zu 5, 47, 1. — οἳ δυνάμενοι, οἳ ὀλιγαρχικοί. (Sch.) Sonst auch οἳ δυνατοί. Kr. zu Dion. p. 270. vgl. Spr. 52, 1, 2. — ἀδύνατα κατασχεῖν. Spr. 53, 3, 7 u. über den Ao. 53, 5, 2. — ἔτι καὶ νῦν bezieht sich dem Gedanken nach auf ἦτοι — αὔξετε 6, 40, 1. (Hobbes u. Dobree.) Diesem Satze ist der nachfolgende εἰ μὴ — τολμᾶτε nach griechischer Weise coordinirt, da er ihm eigentlich subordinirt sein müsste: ἀλλ' ἐπειδὴ — τολμᾶτε, ἔτι καὶ νῦν ἦτοι —. Spr. 65, 10 A. u. zu ἡμῶν δέ 3, 40, 1. vgl. zu τίθειαι 1, 6, 4. — ἀξυνετώτατοι bezeichnet den Mangel an Geistesschärfe (zu 1, 75, 1), ἀμαθέστατοι den Mangel an Belehrung und Bildung, hier auch Unbelehrbarkeit. vgl. Buttmanu zu Plat. Men. 27. Im Folgenden würde die Concinnität etwa erfordern: εἰ μὲν μὴ μανθάνετε κ. σπ., ἀμαθέστατοι ἐστε, εἰ δὲ μανθάνετε (ἴστε καὶ ὅμως τολμᾶτε), ἀδικιώτατοι. — κακὰ. Spr. 46, 6, 3. — σπεύδοντες. Spr. 56, 7, 5.

C. 40. § 1. μεταγνόντες mit Bezug auf ἀδικιώτατοι: lasst ab von euren ungerechten Bestrebungen. — τὸ κοινόν, τὸ κοινῶς ὠφέλιμον. (Sch.) — ἡγησάμενοι. Spr. 53, 5, 2. vgl. 1, 39, 2. — τοῦτο μετασχεῖν. Spr. 47, 15, 1. Aufzulösen: τοῦτο ὃ μετέσχομεν ἴσον καὶ πλέον ἐστί. Spr. 57, 3, 7. Ueber den Ac. eb. 47, 15, 1; Ao. eb. 53, 5, 4. — οἳ ἀγαθοὶ epithetisch zu dem in ἡγησάμενοι liegenden ὑμεῖς (Spr. 50, 8, 3) als Subject des Infinitivs. Spr. 55, 2, 1. — ἦπερ τὸ τῆς πόλεως πλήθος wird schon durch ἦπερ verdächtigt. Dial. Synt. 69. 36. Τὸ τῆς πόλεως πλήθος hat Thuk. nie gesagt; anders 3, 47, 1. — τοῦ παντός, durch Verbannung. — κινδυνεῦσαι. Man denke noch ἂν aus dem Vorigen. Spr. 69, 7, 4.

§ 2. τοιῶνδε 36, 1 f. — ὡς πρὸς, indem τῶν ἀγγελιῶν ἀπαλλάγητε ein μὴ ἀπαγγεῖλητε μὴ λέξητε enthält. — ἐπιτρέποντας, die Nachrichten und was man durch sie zu erreichen strebt. — ἀπαλλάγητε lasset ab. Ar. Plut. 316: τῶν σκωμιάτων ἀπαλλαγέντες. (Dr.) — ἔρχονται. Spr. 53, 1, 8. Plat. Phädr. 241 f.: τὸν ποταμὸν τοῦτον διαβάς ἀπέρχομαι. vgl. Xen. An. 7, 1, 31. — στρατηγοὶ, πεντεκαίδεκα 6, 72, 2. — εἰ μὴ — ἐστίν, εἰ μὴ ἔρχονται Ἀθηναῖοι. (Sch. u. Hk) vgl. § 3. Für μὴ τὸ erwartet Arn. μηδέν. Doch τὸ αὐτῶν heisst: Manches (Jedes) davon, wie 5, 26, 5. 6, 90, 3. 92, 1. vgl. 6, 47, 2. — οὐκ οἶομαι ich bezweifle dass sie kommen werden; οὐν für οὐκ Franz z. Iys p. 258.

λίαι καταπλαγείσα καὶ ἐλομένη ὑμᾶς ἄρχοντας ἀνθαίρετον δουλείαν ἐπιβαλεῖται, αὐτὴ δ' ἐφ' αὐτῆς σκοποῦσα τοὺς τε λόγους ἀφ' ὑμῶν ὡς ἔργα δυναμένους κρινεῖ καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἐλευθερίαν οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀκούειν ἀφαιρεθήσεται, ἐκ δὲ τοῦ ἔργῳ φυλασσομένη μὴ ἐπιτρέπειν περιάσεται σώζειν.“

41 Τοιαῦτα μὲν Ἀθηναγόρας εἶπεν, τῶν δὲ στρατηγῶν εἰς ἀναστάς ἄλλον μὲν οὐδένα ἔτι εἴυσε παρελθεῖν, αὐτὸς δὲ πρὸς τὰ παρόντα ἔλεξε τοιαῦτα. “διαβολὰς μὲν οὐ σῶφρον οὔτε λέγειν τινὰς ἐς ἀλλήλους οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι, πρὸς δὲ τὰ ἐσαγγελλόμενα μᾶλλον ὀρᾶν, ὅπως εἰς τε ἕκαστος καὶ ἡ ξύμπασα πόλις καλῶς τοὺς ἐπιόντας παρασκευασόμεθα ἀμύνεσθαι. καὶ ἦν ἄρα μηδὲν δεήσει, οὐδεμίᾳ βλάβῃ τοῦ τε τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι καὶ ἵπποις καὶ ὄπλοις καὶ τοῖς ἄλλοις οἷς ὁ πόλεμος ἀγάλλεται — τὴν δὲ ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἔχομεν — καὶ τῶν πρὸς τὰς πόλεις διαπομπῶν ἅμα ἐς τε κατασκοπήν καὶ ἦν τι ἄλλο γαίνηται ἐπιτήδειον. τὰ δὲ καὶ ἐπιμεμελήμεθα ἤδη καὶ ὅ τι ἂν αἰσθώμεθα ἐς ὑμᾶς οἴσομεν.“ καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ στρατηγοῦ διελύθησαν ἐκ τοῦ ξυλλόγου.

42 Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἤδη ἐν τῇ Κερκύρᾳ αὐτοὶ τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅπαντες ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν ἐπεξέτασιν τοῦ στρατεύματος καὶ ξύν-

§ 3. αὐτῆ. Spr. 51, 2, 12. — ἐφ' αὐτῆς. Spr. 68, 40, 6. — ἀφ' ὑμῶν. zu 1, 37, 1; über die Nichtwiederholung des τοὺς Spr. 50, 9, 9 u. Kr. Stud. 2 S. 78. vgl. 3, 46, 2? — ὡς gehört zu ἔργα. Spr. 57, 3, 2. — ἔργα thatsächliche Versuche gegen eure Freiheit. — δυναμένους, ἴσα ἔργους δύνασθαι. (Sch.) — ἐκ δὲ — ἐπιτρέπειν dadurch dass sie thatsächlich sich hütend euch nicht gewähren lässt, nicht gestattet eure Bestrebungen durchzusetzen. (Ps.) zu 1, 71, 1.

C. 41. § 1. οὐδένα εἴυσε. Die Strategen hatten also die Leitung der Volksversammlung. — πρὸς in Bezug auf. (Va.) vgl. 3, 43, 3. 44, 3. 54, 1. 4, 126, 1. 6, 9, 3. — τινὰς. τινά möchte man erwarten. vgl. zu 3, 36, 4. — πρὸς auf. Plat. Ges. 693, b: πρὸς ταῦτα βλέποντα δεῖ νομοθετεῖν.

§ 2. βλάβῃ τοῦ. Aehnlich ἐκατέρου ὠφελία 6, 17, 1. — δεήσει, ἀμύνεσθαι. — τοῦ τε. τοῦ γε Abr. τέ ist auf καὶ vor τῶν πρὸς zu beziehen. (Ds.) — ἀγάλλεται prunkt, kühn vom Kriege. vgl. zu 6, 34, 3. — τὴν δ' — ἔχομεν parenthetisch. (Ds.) Sonst stand nach ἀγάλλεται ein Punct und man verband also τῶν διαπομπῶν mit ἐπιμέλειαν. — διαπομπῶν der Gesandtschaften nach verschiedenen Orten (vgl. 6, 34, 1), abhängig von βλάβῃ. Das Wort wird noch aus App. Bürgerkr. 5, 71 angeführt. — ἦν τι ἄλλο, ἐς ἄλλο τι ὃ ἂν. — τὰ δὲ. Xen. Mem. 2, 9, 4: τὰ τοιαῦτα πάντα ἐπεμελείτο. Spr. 47, 11, 4. — ἐπιμεμελήμεθα ein seltenes Perf. Spr. § 40 unter μέλει. — ἐς ὑμᾶς οἴσομεν werden wir vor euch bringen, zur Berathung. Oder ἀνοίσομεν? zu 5, 28, 1. Verschieden ist doch „Aesch. Cho. 648: πρὸς οὐσπερ ἦκω καὶ γέρω καινοὺς λόγους.“ (Abr.) — διελύθησαν ἐκ verschieden aus. Kr. z. Her. 8, 56.

C. 42. ἅπαντες vereinigt beide. — ἐπεξέτασιν eine zweite Musterung. (Ps.) Eine Nachmusterung, in Bezug auf frühere mit minderer Genauigkeit vorgenommene, vielleicht nur theilweise. Das Wort scheint sonst

ταξι, ὡσπερ ἔμελλον ὀρμηθεῖσθαι τε καὶ στρατοπεδεύεσθαι, οἱ στρατηγοὶ ἐποίησαντο, καὶ τρία μέρη εἰμίαντες ἐν ἐκάστῳ ἐκλήρωσαν, ἵνα μήτε ἅμα πλείοντες ἀποροῦσιν ἑαυτοῦ καὶ λιμένων καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐν ταῖς καταγωγαῖς, πρὸς τε τὰλλα εὐκοσμιότεροι καὶ ῥήτους ἄρχειν ὦσι, κατὰ τέλος στρατηγῶ προστεταγμένοι. ἔπειτα δὲ προὔπεμψαν καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν τρεῖς ναῦς, εἰσομένους αἰτίνας σφᾶς τῶν πόλειων δέξονται. καὶ εἶρητο αὐταῖς προαπαντᾶν, ὅπως ἐπιστάμενοι καταπλέωσιν. μετὰ δὲ ταῦτα τοσῆδε ἤδη τῇ παρουσκευῇ Ἀθη-13 ναῖοι ἄραντες ἐκ τῆς Κερκύρας ἐς τὴν Σικελίαν ἐπεραιοῦντο, τριήρεσι μὲν ταῖς πάσαις τέσσαρσι καὶ τριᾶκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ δυοῖν Ῥοδίον πεντηχοιτόροισιν — τοῦτων Ἀττικαὶ μὲν ἦσαν ἑκατόν, ὧν αἱ μὲν ἐξήκοντα ταχιῶν αἱ δ' ἄλλαι στρατιώτιδες, τὸ δὲ ἄλλο ναυτικὸν Χίων καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων — ὀπλίταις δὲ τοῖς ξύμμασιν ἑκατὸν καὶ πεντακισχιλίους — καὶ τοῦτων Ἀθηναίων μὲν αὐτῶν ἦσαν πεντακόσιοι μὲν καὶ χίλιοι ἐκ καταλόγου, ἑπτακόσιοι δὲ θῆτες ἐπιβάται τῶν νεῶν, ξύμμαχοι δὲ οἱ ἄλλοι ξυνεστράτερον, οἱ μὲν τῶν ἐπηκόων, οἱ δ' Ἀργείων, πεντακόσιοι, καὶ Μαντινέων καὶ μισθοφόρων, πεντήκοντα καὶ διακόσιοι — τοξόταις δὲ τοῖς πᾶσιν ὀγδοήκοντα καὶ τετρακοσίους —

nicht vorzukommen. — ξύνταξιν Anordnung. — στρατοπεδεύεσθαι. στρατοπεδεύεσθαι Kr. Bruchst. vgl. jedoch Schneider zu Plat. Rep. 342, a.“ (Pp) u. Herbst S. 17. — τρία μέρη in drei Theile. Spr. 46, 14. — ἐν für ἐν Reiske u. Valekenaeer zu Her. 7, 49. — ἐκλήρωσαν loosten zu, wie üblich war. vgl. 6, 62, 1. 8, 30, 1. (Kr. z. Dion. p. 279.) — ἅμα πλείοντες für ἀναπλείοντες St. u. Valekenaeer nach Va. Eine Gl. ὁμοῦ. — καταγωγαῖς Landungen. (Kuhn z. Poll. 1, 99.) — εὐκοσμιότεροι, εὐτακτιότεροι. (Sch.) — κατὰ τέλος, κατὰ τάξιν. (Sch.) zu 1, 48, 2. — προστεταγμένοι zugeheilt. zu 5, 8, 3. — προαπαντᾶν, πρὸ σιόλω. (Sch.) vgl 6, 46, 1 u. zu 4, 92, 5.

C. 43. § 1. τοσῆδε mit dem Artikel nach Spr. 57, 3, 5. Mit einer folgenden Apposition, wie τῶνδε Her. 1, 195. vgl. dort Kr. u. zu 5, 49, 3. Aehnlich ὅδε oben 2, 9, 1. — ταῖς πάσαις. Spr. 50, 11, 13. — Ῥοδίον. Ῥοδίαν eine Hs. u. eine verbessert. Doch Ῥοδίους ναῖς Memnon bei Phot. Bibl. 2 p. 224 col. 2. (Pp) Indess sind bei den attischen Prosaikern die von Eigennamen gebildeten Adjectiva auf ιος gew. dreier Endungen. vgl. Spr. 58, 1, 3. — αἱ μὲν, weil der Gegensatz αἱ ἄλλαι die Bestimmung giebt. Spr. 50, 4, 10. vgl zu 1, 116, 1. — στρατιώτιδες, στρατιώτας τοῖς πεζομαχήσοντας ἄγονται. (Sch.) Auch ὀπλιταγωγοὶ 6, 31, 3. (Dr.) zu 1, 116, 1. — εἰσομένους. Ein zweiter Grund 6, 44, 4. 46, 1. (Pp.) — Χίων, ἦν ναυτικὸν Χίων.

§ 2. τοῦτων Ἀθηναίων ἦσαν unter diesen waren von den Athenern — ἐκ καταλόγου. Böckh Staatsh. 1 S. 650. — θῆτες. Eb. vgl. S. 361. 387. 390. — ξύμμαχοι δὲ οἱ ἄλλοι ξυνεστράτερον, οἱ δὲ ἄλλοι οὐ ξυνεστράτερον ξύμμαχοι ἦσαν. Spr. 50, 11, 1. — τῶν ἐπηκόων aus der Zahl der Unterthanen, von ξύμμαχοι regiert. Spr. 47, 9. Eben so οἱ δὲ Ἀ. die andern aus der Zahl der A. Nach ἐπηκόων ist wohl πενήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ διαχιλίοι ausgefallen. Denn es ist nicht wahrscheinlich dass Thuk. nur diese Zahl nicht erwähnt habe. — Μαντινῆς καὶ ἄλλοι Ἀρχα-

καὶ τούτων Κορήτες οἱ ὀγδοήκοντα ἦσαν — καὶ σφενδονήταις Ῥοδίῳν ἑπτακοσίους καὶ Μεγαρεῦσι ψιλῶς φρυγᾶσιν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἰπαγωγῶ μῖξ, τριάκοντα ἀγούση ἰππέας.

44 Τοσαύτη ἢ πρώτη παρασκευὴ πρὸς τὸν πόλεμον διέπλει, τούτοις δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἄγουσαι ὀλκᾶδες μὲν τριάκοντα σιταγωγοί, καὶ τοὺς σιτοποιοὺς εχουσαι καὶ λιθολόγους καὶ τέκτονας καὶ ὅσα ἐς τειχισμὸν ἐργαλεῖα, πλοῖα δὲ ἑκατὸν, ἃ ἐξ ἀνάγκης μετὰ τῶν ὀλκᾶδων ξυνέπλει· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα πλοῖα καὶ ὀλκᾶδες ἐκούσιοι ξυνηκολούθουν τῇ στρατιᾷ ἐμπορίας ἕνεκα· ἃ τότε πάντα ἐκ τῆς Κερκύρας ξυνδιέβαλλε τὸν Ἴόνιον κόλπον. καὶ προσβαλοῦσα ἢ πᾶσα παρασκευὴ πρὸς τε ἄκραν Ἰαπυγίαν καὶ πρὸς Τάραντα καὶ ὡς ἕκαστοι εὐπόρησαν, παρεκομίζοντο τὴν Ἰταλίαν, τῶν μὲν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾶ οὐδὲ ἄσται, ὕδατι δὲ καὶ ὄρμῳ, Τάραντος δὲ καὶ Δοκρῶν οὐδὲ τούτοις, ἕως ἀφίκοντο ἐς Ῥήγιον, τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον. καὶ ἐνταῦθα ἤδη ἠθροίζοντο, καὶ ἐξω τῆς πόλεως, ὡς αὐτοὺς εἴσω οὐκ ἐδέχοντο, στρατόπεδόν τε κατεσκευάσαντο ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ, οὗ αὐτοῖς καὶ ἀγορὰν παρεῖχον καὶ τὰς ναῦς ἀνεγκύσαντες ἠσύχασαν. καὶ πρὸς [τε] τοὺς Ῥηγίνοὺς λόγους ἐποίησαντο, ἀξιοῦντες Χαλκιδέας ὄντας Χαλ-

δων μισθοφόροι 7, 37, 8. Ueber καὶ zu 4, 80, 2. — οἱ ὀγδοήκοντα. Spr. 50, 2, 8.

C. 44. § 1. τοσαύτη. Spr. 57, 3, 5. Aehnlich τοιαύτη 4, 77, 1. — τούτοις, auf die in παρασκευὴ gedachten Menschen bezogen. (Ba.) Spr. 58, 4, 1. vgl. zu 5, 8, 1. — ὀλκᾶδες, διεπλειον. Sonst steht nach διεπλει ein Punct, wobei auch hier ξυνηκολούθουν als Verbum (Hk.) oder ξυνέπλει zwei Mal zu denken wäre. — καὶ τοὺς. αὐ τοὺς? — ἃ fehlt in zwei Hsn., was Dr. billigt. — ἐξ ἀνάγκης, wahrscheinlich Privatleuten gehörige, von Staatswegen dazu gepresste, ἠναγκασμένα 6, 22, 2. (Dr.) — ἐκούσιος als Fe. findet sich etwa an einem Dutzend Stellen guter Attiker; einige weniger habe ich von ἐκουσία angemerkt. vgl. 7, 57, 7 u. 8, 27, 3. — ξυνδιέβαλλε, ξυνδιεπειραιώθη (Sch.) In dieser Bedeutung wohl nur hier; über διαβάλλειν zu 6, 30, 1.

§ 2. ὡς ἕκαστοι εὐπόρησαν, durch καὶ an πρὸς Τάραντα angefügt. und andere anderswohin wie jegliche es bewerkstelligen konnten. (Va. u. St.) — εὐπόρησαν, προσβάλλειν. (Ds. u. Pp.) — παρεκομίζοντο, παραπλέοντες ἐκομίζοντο. (Sch.) Der Ac. wie bei παραπλεῖν 6, 47, 2. — ἀγορᾶ, ἀγορὰν παρεχοσῶν. (Jacobs.) vgl. 4, 103, 3. 5, 50, 1. 2. Xen. An. 7, 2, 6. Arr. An. 2, 25, 4. — ἕως ἀφίκοντο ist auf οὐ δεχομένων zu beziehen.

§ 3. ἤδη sodann, demnächst, nach ἐνταῦθα 4, 35, 1. 7, 44, 1; nach οὕτως 5, 38, 2. 76, 2. 6, 48, 2. 49, 3, nach ἔπειτα 8, 46, 4. vgl. 1, 118, 1. 5, 81, 2 u. zu 6, 32, 2. — ἐδέχοντο, οἱ πολῖται, οἱ Ῥηγίνοι. — ἐν τῷ τῆς Ἀ. ἐν τῆς Ἀ. τῷ? vgl. 3, 81, 4. 96, 1. 5, 47, 13 bis vgl. 3, 70, 3; dagegen 3, 75, 2, vielleicht auch zu ändern. — ἱερῷ. zu 4, 90, 2. — παρεῖχον, οἱ Ῥηγίνοι δηλονότι. (Sch.) — ἀνεγκύσαντες, ἤγουν ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ξηράν. (Sch.) vgl. 3, 89, 3. 6, 104, 3. 7, 1, 3 etc. u. zu 6, 34, 4. — πρὸς τε. Thuk., meint Arn., habe angefangen als solle § 4 folgen καὶ πρὸς τὰ πράγματα ἐσχόπων. Sauppe Epist. crit. p. 87 will πρὸς δέ, an sich unpassend; auch müsste ein betonter Begriff vorhergehen, etwa καὶ πρὸς τοὺς Ῥηγίνοὺς δέ. Eher möchte das τέ mit zwei Hsn. zu streichen sein. — λόγους ἐποίησαντο unterhandelten, wie 2, 101, 1. 5, 41, 1.

κιδεῦσιν οὔσι Λεοντίνοις βοηθεῖν· οἱ δὲ οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἔφασαν ἔ-
σεσθαι, ἀλλ' ὃ τι ἂν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰταλιώταις ξυδοκῆ, τοῦτο ποιή-
σαν. οἱ δὲ πρὸς τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ἐσχόπουν ὅτω τρόπῳ
ἄριστα προσοίσονται καὶ τὰς πρόπλους ναῦς ἐκ τῆς Ἐγέστης ἡμῖ
προσέμενον, βουλόμενοι εἰδέναι περὶ τῶν χρημάτων εἰ ἔστιν ἃ ἔλεγον
ἐν ταῖς Ἀθήναις οἱ ἄγγελοι.

Τοῖς δὲ Συρακοσίοις ἐν τούτῳ πολλαχόθεν τε ἤδη καὶ ἀπὸ τῶν¹⁵
κατασκόπων σαφῆ ἠγγέλλετο ὅτι ἐν Ῥηγίῳ αἱ νῆες εἰσιν καὶ ὡς ἐπὶ
τούτοις παρεσκευάζοντο πάσῃ τῇ γνώμῃ καὶ οὐκέτι ἠπίστουν. καὶ ἔς²
τε τοὺς Σικελούς περιέπεμπον, ἐνθα μὲν φύλακας, πρὸς δὲ τοὺς πρέ-
σβεις, καὶ ἔς τὰ περιπόλια τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρουρὰς ἐσεκρήμιζον, τὰ τε
ἐν τῇ πόλει ὄπλων ἐξετάσει καὶ ἵππων ἐσχόπουν εἰ ἐντελῆ ἔστιν, καὶ
τὰλλα ὡς ἐπὶ ταχεῖ πολέμῳ καὶ ὅσον οὐ παρόντι καθίσταντο.

Αἱ δ' ἐκ τῆς Ἐγέστης τρεῖς νῆες αἱ πρόπλοι παραγίγνονται τοῖς¹⁶
Ἀθηναίοις ἔς τὸ Ῥήγιον, ἀγγέλλουσαι ὅτι τὰλλα μὲν οὐκ ἔστι χρή-
ματα ἃ ὑπέσχοντο, τριάκοντα δὲ τάλαντα μόνα φαίνεται. καὶ οἱ στρα-
τηγοὶ εὐθὺς ἐν ἀθηναίᾳ ἦσαν, ὅτι αὐτοῖς τοῦτό τε πρῶτον ἀντεκεκρού-
κει καὶ οἱ Ῥηγῖνοι οὐκ ἐθέλησαντες ξυστρατεύειν, οὓς πρῶτον ἤρξαντο
πέθειν καὶ εἰκὸς ἦν μάλιστα, Λεοντίνων τε ξυγγενεῖς ὄντας καὶ σφί-

§ 4. οὐδὲ μεθ' ἑτέρων. οὔτε μετὰ τῶν Ἀθηναίων οὔτε μετὰ τῶν Συ-
ρακοσίων. (Sch.) Spr. 24, 2, 2 u. zu 2, 67, 5. — πρὸς τὰ — προσοίσον-
ται wie sie sich in Bezug auf die — benehmen sollten. vgl. 5, 105,
3 u. zu 4, 18, 2. — πρόπλους vorausgeschickte. vgl. Mor. zu Isokr.
Paneg. 26 § 92. (Pp.) Das Wort ist auch Xen. Hell. 5, 1, 27 wieder herzu-
stellen. Gemeint sind die 6, 42 erwähnten. vgl. 6, 46, 1. (Bl.) Dion C. 50, 9.
App. Bürg. 5, 85, 87, 98. ναῦς ἐπιπλους Pol. 1, 50, 6. — Ἰταλιώταις. Spr.
41, 9, 5. — περὶ. Spr. 61, 6, 4. — τῶν χρημάτων 6, 6, 4, 8, 2. — ἔστιν.
ὑπάρχει 6, 6, 4. (Pp.) vgl. 6, 46, 1. — ἔλεγον gesagt hatten, ὑπέσχοντο
6, 46, 1. zu παρεσκευάζοντο 2, 23, 1.

C. 45. § 1. ἀπό. zu 6, 28, 1. — σαφῆ. Soph. El. 1223: ἔμαθ' εἰ σα-
φῆ λέγω. So wohl auch eb. 41: ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμῖν ἀγγείλης σαφῆ. (Bl.) —
ὡς ἐπὶ τούτοις wie auf den Grund, in Folge dieser Thatsachen,
„in der Voraussetzung dass dieselben eingetreten seien. Aehnlich § 2.“ (Arn.)
vgl. 7, 73, 3 u. zu 1, 65, 1? — γνώμῃ Eifer. (Va.)

§ 2. ἐνθα, εἰς τινος. (Sch.) ἔς τὰ Kr. Bruchst. Wenigstens wird ἐνθα
sonst so nicht leicht vorkommen — πρὸς δὲ τοὺς an andere Sikeler aber.
Spr. 50, 1, 13. — περιπόλια für περίποια nur einige schlechte Hsnn., doch
richtig. zu 3, 99. — ἐντελῆ im gehörigen Zustande. — ὡς ἐπὶ ταχεῖ,
ὡς ἐν συντόμῳ ἱσομένῳ. (Sch.) vgl. 4, 55, 2 Dion C. 51, 6: ὡς ἐπὶ ταχεῖ πο-
λέμῳ παρεσκευάζοντο. — ὅσον οὐ fast. zu 1, 36, 2.

C. 46. § 1. αἱ ἐκ die aus — zurückkehrenden. wie 8, 89, 1. zu 3, 5,
1. — αἱ πρόπλοι 6, 44, 4. — ἀντεκεκρούκει, παρὰ γνώμην ἀπηντήκει.
ἀποβεβήκει. (Sch.) Dem. 18, 198: ἀντέκρουσέ τι καὶ γέγονεν οἶον οὐκ ἔδει. (Bl.)
Das uns hart klingende Perf. haben auch Plat. Phädr. 228, e, Dem. 21, 206,
33, 7, 37, 15. — καὶ οἱ Ῥηγῖνοι, ἀντεκεκρούκεσαν. (Va.) — οὐκ ἐθέλη-
σαντες. Spr. 50, 11, 3 u. 56, 10, 2. vgl. 6, 80, 2 u. zu 1, 2, 2. — ἤρξαντο
unternommen hatten. (Va.) — εἰκὸς ἦν, ξυστρατεύειν δηλονότι τοῖς Ἀθη-
ναίοις. (Sch.) πέθειν erg. Va., ἰθελῆσαι, ἰθελειν.

2σιν αὖ ἐπιτηδείους. καὶ τῷ μὲν Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ παρὰ τῶν Ἐγεσταίων, τοῖν δὲ ἑτέροις καὶ ἀλογώτερα. οἱ δὲ Ἐγεσταῖοι τοιόνδε τι ἐξετεχνήσαντο τότε ὅτε οἱ πρῶτοι πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἦλθον αὐτοῖς ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων. ἐς τε τὸ ἐν Ἐρυκίερον τῆς Ἀφροδίτης ἀγαθόντες αὐτοὺς ἐπέδειξαν τὰ ἀναθήματα, γιάλας τε καὶ οἰνοχόας καὶ θυμιατήρια καὶ ἄλλην κατασκευὴν οὐκ ὀλίγην, ἃ ὄντα ἀοργρᾷ πολλῷ πλείω τὴν ὄψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως χρημάτων παρείχετο· καὶ ἰδίᾳ ξενίσαις ποιούμενοι τῶν τριηριτῶν τά τε ἐξ αὐτῆς Ἐγέστης ἐκπώματα καὶ χουσαῖ καὶ ἀοργρᾷ ἐυλλέξαντες καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐγγύς πόλεων καὶ Φοινικικῶν καὶ Ἑλληνίδων αἰτησάμενοι ἐσέφερον ἐς τὰς ἐστιάσεις ὡς οἰκεῖα ἕκαστοι. καὶ πάντων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖς αὐτοῖς χρησθέντων καὶ πανταχοῦ πολλῶν φαινομένων μεγάλην τὴν ἐκπλήξιν τοῖς ἐκ τῶν τριήρων Ἀθηναίοις παρεῖχεν, καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας διεθρόθησαν ὡς χρήματα πολλὰ ἴδοιεν.

Καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ τε ἀπατηθέντες καὶ τοὺς ἄλλους τότε πείσαντες, ἐπειδὴ διῆλθεν ὁ λόγος ὅτι οὐκ εἶη ἐν τῇ Ἐγέστη τὰ χρήματα, 47πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν· οἱ δὲ στρατηγοὶ πρὸς τὰ παρόντα ἐβουλεύοντο, καὶ Νικίου μὲν ἦν γνώμη πλεῖν ἐπὶ Σελινοῦντα πάσῃ τῇ στρατιᾷ, ἐφ' ὅπερ μάλιστα ἐπέμφθησαν, καὶ ἦν μὲν παρέχουσι χρήματα παντὶ τῷ στρατεύματι Ἐγεσταῖοι, πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι, εἰ δὲ μή, ταῖς ἐξήκοντα ναυσίν, ὅσας περ ἤτήσαντο, ἀξιοῦν

§ 2. Νικίᾳ 6, 22, 3. (Ds.) — προσδεχομένῳ ἦν. Spr. 48, 6, 4. vgl. 2, 60, 1 u. Kr. z. Arr. 1, 22, 1. — τὰ παρὰ τῶν Ἐ. das von Egesta her über das dort Befundene Gemeldete. zu 6, 22, 3. — τοῖν ἑτέροις, Ἀλκιβιάδῃ καὶ Λαμάχῳ. (Sch.) — καὶ ἀλογώτερα. ἐν μᾶλλον παρὰ γνώμην. (Jacobs.) Ueber καὶ Spr. 69, 32, 18. — ἐκτεχνήσανται scheint sonst nicht vorzukommen. — τότε 6, 8, 1. (Ds.) — οἱ πρῶτοι περ. 6, 6, 4, 8, 2. (Hk.) — αὐτοῖς ist zu fassen wie 6, 34, 2. Spr. 48, 9, 1. vgl. 3, 5, 3. — ἐς τε. Dem 3 entspricht das καὶ vor ἰδίᾳ. (Pp.) — κατασκευὴ Geräthe. zu 2, 97, 3. vgl. Koraes zu Plut. Dion 15 (auch bei Schäfer). — πολλῷ — παρείχετο, ὀλίγα τῇ δυνάμει ὄντα μεγάλην ποσότητα παρεῖχε. (Sch.) — πλείω, τῆς δυνάμεως. (Jacobs.) — ἀπο bei. Spr. 68, 16, 7. vgl. 1, 49, 5, 5, 103, 1. — δυνάμεως Betrag. zu 5, 20, 3 u. 109.

§ 3. ξενίσαις. τρυχὴ nach Poll. 6, 7 u. ein dem Thuk. eigenthümliches Wort. Lobeck z. Phrya. p. 351. — χουσαῖ, ohne Artikel. zu 6, 31, 5. — αἰτησάμενοι. χρῆσάμενοι (liehen sich). τὸ δὲ αἰτήσαντες ἀντὶ τοῦ λαβόντες ἀνευ τοῦ μέλλειν ἀποδώσειν. (Sch.) Spr. 52, 10, 5. — ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ meistens theils. zu 1, 12, 1. — τοῖς ἐκ. Spr. 59, 8, 16. vgl. 6, 46, 1. — παρεῖχε, ταῦτα Spr. 47, 4, 2. (Ds.) Wenn nicht παρεῖχον zu lesen ist.

§ 4. διεθρόθησαν verbreiteten das Gerücht, bei Thuk. nur noch 8, 91, 1. bei Xen. nur Hell. 1, 6, 4. Auch θροῦς ist nicht allgemein üblich, bei Thuk. 4, 66, 2. 5, 7, 1. 29, 2. 30, 1. 8, 79, 1. vgl. Lex. Xen. — διῆλθεν ὁ λόγος. Kr. zu Xen. An. 1, 4, 7 lat. Ausg. — τὰ die verheissenen. — ὑπό. Plat. Apol. 38, c' ὄνομα ἔξετε καὶ αἰτίαν ὑπὸ τῶν βουλομένων λισσορεῖν τὴν πόλιν. (Jacobs.) Spr. 52, 3, 3. — πρὸς, wie 6, 47, 1. vgl. Spr. 68, 39, 5 u. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 19.

C. 47. § 1. γνώμη zu 2, 12, 2. — ἐφ' ὅπερ wozu. zu 1, 59. Kr. z. Dion. p. LVI u. Stud. 2 S. 183. — ὅσας περ 6, 8, 1. (Ds.)

διδόναι αὐτοὺς τροφήν, καὶ παραμείναντας Σελιουντίους ἢ βία ἢ² ξυμβάσει διαλλάξαι αὐτοῖς, καὶ οὕτω, παραπλεύσαντας τὰς ἄλλας πόλεις καὶ ἐπιδείξαντας μὲν τὴν δύναμιν τῆς Ἀθηναίων πόλεως, δηλώσαντας δὲ τὴν ἐς τοὺς φίλους καὶ ξυμμάχους προθυμίαν, ἀποπλεῖν οἴκαδε, ἣν μὴ τι δι' ὀλίγον καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδοκίμου ἢ Λιοντίους οἰοίτε ὡσιν ὠφέλησαι ἢ τῶν ἄλλων τινὰ πόλειον προσαγαγέσθαι, καὶ τῇ πόλει δυπανιόντας τὰ οἰκεία μὴ κινδυνεύειν. Ἀλκιβιάδης δὲ οὐκ ἔφη⁴⁸ χρῆναι τοσαύτῃ δυνάμει ἐκπλεύσαντις ἀσχυρῶς καὶ ἀπράκτως ἀπελθεῖν, ἀλλ' ἐς τε τὰς πόλεις ἐπικηρυκείεσθαι πλήν Σελιουῶντος καὶ Συρακουσῶν τὰς ἄλλας, καὶ πειροῦσθαι καὶ τοὺς Σικελοὺς τοὺς μὲν ἀμιστάναι ἀπὸ τῶν Συρακουσίων τοὺς δὲ φίλους ποιῆσθαι, ἵνα οἶτον καὶ στρατιὰν ἔχωσι, πρῶτον δὲ πείθειν Μεσσηρίους — ἐν πόρῳ γὰρ² μάλιστα καὶ προσβολῇ εἶναι αὐτοὺς τῆς Σικελίας, καὶ λιμένα καὶ ἐγὼρησιν τῇ στρατιᾷ ἰκανωτάτην εἶσθαι —· προσυμμομένους δὲ τὰς πόλεις, εἰδότας μεθ' ὧν τις πολεμήσει, οὕτως ἤδη Συρακούσας καὶ Σελιουῶντι ἐπιχειρεῖν, ἣν μὴ οἱ μὲν Ἐγεσταίοις ξυμβαίνωσιν, οἱ δὲ Λιοντίους εἴωσι κατοικίξιν. Λάμαχος δὲ ἀντικρὺς ἔφη χρῆναι⁴⁹ πλεῖν ἐπὶ Συρακούσας καὶ πρὸς τῇ πόλει ὡς τάχιστα τὴν μάχην ποιῆσθαι, ἕως ἔτι ἀπαράσκευοί τ' εἰσὶ καὶ μάλιστα ἐκπεληγμένοι. τὸ γὰρ πρῶτον πᾶν στρατεύμα δεινότατον εἶναι· ἣν δὲ χρονίση πρὶν ἐς

§ 2. παραμείναντας, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) — αὐτοῖς, τοῖς Ἐγεσταίοις. (Sch.) — παραπλεῖν. mit dem Ac. wie 6, 62, 2. 104, 3. 7, 56, 4. Spr. 46, 6, 8. — ἐπιδείξαντες. vgl. 6, 11, 3. (Ds.) — δι' ὀλίγον, διὰ ταχέων. (Sch.) zu 1, 77, 4 u. 4, 95, 1. — ἀπὸ. zu 6, 34, 8. — τῇ πόλει gehört zu κινδυνεύειν. (Sch.) zu 6, 9, 3. — οἰκεία, im Gegensatz zu dem Vermögen der Egestäer. — κινδυνεύειν hängt gleichfalls noch von ἣν γνώμη ab. (Gö.)

C. 48, § 1. ἀπράκτως. ἀπράκτους Pp. u. Kr. Bruchst. vgl. 1, 414, 1. 3, 113, 3. 4, 22, 3. 61, 5. 99, 5. 38, 5. 56, 5. 6, 85, 3. 86, 4. Spr. 57, 5. vgl. 59, 2, 3 u. zu ἀπαράσκευοί 3, 4, 1. Das Adv. gebraucht Thuk. sonst weder so noch überhaupt irgendwie. — ἐπικηρυκείεσθαι mit ἐς hat Thuk. nur hier; mit πρὸς bei einem persönlichen Object 4, 108, 3. 7, 49, 1. 8, 70, 2; mit ὡς 7, 48, 3; häufiger mit dem Dativ. — τὰς ἄλλας würde man nach πόλεις erwarten; ähnlich nach πλήν — steht τῶν ἄλλων 5, 17, 3. wie οἱ λοιποὶ nach ὅσοι μὲν — 5, 10, 10. (Bö.) — ἔχωσι, ἀπὸ τούτων τῶν πόλεων. (Sch.) οἱ Ἀθηναῖοι. — πείθειν. Spr. 53, 1, 7.

§ 2. πόρῳ, περαιώσει. (Sch.) zu 1, 120, 2. — προσβολῇ. zu 4, 1, 1. — ἐγὼρησιν. ἐγὼρησιν einige Hsn.; dieses: Ankerplatz dabei, scheint jedoch sonst nicht vorzukommen; jenes: Standort um von demselben aus Angriffe gegen die Feinde zu unternehmen. zu 2, 89, 7. — μεθ' ὧν, τινὰς ἔξουσι συμμάχους. (Sch.) — τις. zu 6, 10, 3. vgl. 3, 55, 2. — ἦδη. zu 6, 44, 3. — οἱ μὲν, die Selinuntier. Spr. 50, 1, 2. — Ἐγεσταίοις ξυμβαίνωσιν sich mit den E. aussöhnten. vgl. 3, 52, 1. 4, 128, 4. 5, 80, 1. 81, 1. 8, 98, 2. — κατοικίξιν, τοὺς Ἀθηναίους als Subject.

C. 49, § 1. ἀντικρὺς geradezu, zu πλεῖν gehörig. (H.) vgl. zu 2, 4, 3. — τὴν μάχην die zu erwartende Schlacht. zu 3, 105, 4. vgl. 4, 68, 5. 5, 65, 4. 8, 103, 2. — εἰσὶ, οἱ Συρακούσιοι. Spr. 58, 4, 2. — χρονίξιν noch 8, 16, 3 u. Plat. Phädr. p. 255, b; in der att. Prosa sonst wohl

ὄψιν ἐλθεῖν, τῇ γνώμῃ ἀναθαρσοῦντας ἀνθρώπους καὶ τῇ ὄψει κατα-
 φρονεῖν μᾶλλον. αἰγνίδιοι δὲ ἦν προσπέσωσιν, ἕως ἔτι περιδεεῖς προς-
 δέχονται, μάλιστα ἔν σφᾶς περιγενέσθαι καὶ κατὰ πάντα ἄν αὐτοὺς
 ἐκφοβῆσαι, τῇ τε ὄψει — πλείστοι γὰρ ἄν νῦν φανῆναι — καὶ τῇ
 προσδοκίᾳ ὧν πείσονται, μάλιστα δ' ἄν τῷ αὐτίκα κινδύνῳ τῆς μάχης.
 εἰκὸς δὲ εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς πολλοὺς ἀποληφθῆναι ἕξω διὰ τὸ
 ἀπιστεῖν σφᾶς μὴ ἤξειν, καὶ ἐσκομιζομένων αὐτῶν τὴν στρατιὰν οὐκ
 ἀπορήσειν χορημάτων, ἦν πρὸς τῇ πόλει κρατοῦσα καθέζηται. τοὺς τε
 ἄλλους Σικελιώτας οὕτως ἤδη μᾶλλον καὶ ἐκείνοις οὐ ξυμμαχήσειν καὶ
 σφίσι προσιέναι καὶ οὐ διαμελλήσειν περισκοποῦντας ὁπότεροι κρατή-
 σουσιν. ναύσταθμον δὲ ἐπαναχωρήσαντας καὶ ἐφορηθέντας Μέγαρα
 ἔφη χορῆναι ποιεῖσθαι, ἃ ἦν ἐρῆμα, ἀπέχοντα Συρακουσῶν οὔτε πλοῦν
 πολὺν οὔτε ὁδόν.

nicht. — ἀνθρώπους würde ich lieber entbehren. Spr. 55, 2, 6. — καὶ τῇ
 ὄψει auch beim Anblick Va. u. A. Allein dabei vermisst man ἐν. Kr.
 Spr. 48, 2, 6. (Pp.) Es wird also τῇ γνώμῃ καὶ τῇ ὄψει ἀναθαρσοῦντας zu
 verbinden sein. vgl. zu 4, 34, 1. Kr. z. Dion. p. 135. Indess könnte man τῇ
 ὄψει allenfalls dynamisch fassen: durch den Anblick verachten.

§ 2. αἰγνίδιοι. αἰγνίδιον die besten Hsn.: gegen den Sprachgebrauch.
 zu 4, 75, 3. Vielleicht verführte die falsche La dieser Stelle Spätere αἰγνί-
 διον adverbial zu gebrauchen. zu 4, 112, 1. vgl. App. Pun. 8, 97, Mak. 9,
 9, 5, Syr. 19, Plut. II. τῆς Ῥωμ. τίχης 10. Πολιτ. παραγγ. 12. Stob. 105, 62.
 — προσδέχονται, οἱ Συρακούσιοι. (Ps.) — σφᾶς. σφεῖς Bekker, vielleicht
 weil der No. πλείστοι folgt. Auf ein singulares Subject bezogen steht σφᾶς
 öfter. zu 3, 111, 2. — κατὰ πάντα. zu 6, 37, 1. — αὐτοὺς, τοὺς Συρα-
 κουσίους. (Sch.) — πλείστοι. zu ἐτοιμασάμενοι 6, 25, 3. vgl. zu οὐ σφεῖς 4,
 114, 5. — μάλιστα — μάχης. ἀπὸ κοινῶν τὸ ἐκφοβῆσαι αὐτοὺς τῷ προσδο-
 κῆσαι αὐτίκα ἐν κινδύνῳ διαμαγήσεσθαι. (Sch.) — ἀποληφθῆναι. ἀπολει-
 φθῆναι einige Hsn., wofür eher ὑπολειφθῆναι zu erwarten wäre. (Pp.) Ueber
 jenes zu 2, 4, 4. Nicht nöthig ist κἄν ἐν für καὶ ἐν. vgl. Spr. 53, 1, 10 u.
 zu δουλεῦσαι 1, 81, 2. — ἕξω verdächtigt Kr. Bruchst. Doch vgl. 1, 134, 2.
 Pp. will lieber ἐν τοῖς ἀγροῖς streichen. — μὴ. Spr. 67, 12, 3 u. zu 4, 10, 1.
 — ἐσκομιζομένων αὐτῶν während (wenn gleich Hl.) sie ihre
 Habe hinein brächten. vgl. 2, 18, 3. (Arn) Ich verbinde dies als dem
 καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς entsprechend mit dem Vorhergehenden (vgl. über die Ver-
 bindung Spr. 59, 2, 3), setze nach αὐτῶν ein Colon und lese dann: τὴν στρα-
 τιὰν δ' οὐκ —. (Kr. Bruchst.)

§ 3. ἤδη μᾶλλον. zu 1, 3, 2. — προσιέναι würden sich zuwen-
 den, wie 1, 39, 3. 40, 4. 4, 85, 3. 6, 91, 4. Bestimmter und häufiger προς-
 χωρεῖν. — περισκοποῦντας. vgl. 4, 71, 1. — ἐφορηθέντας nachdem
 sie sich dorthin, nach Megara, gewendet; ἐφορησθέντας Schäfer Ind.
 ad Pors. Advers. p. 345, dem auch Pp. folgt, obschon er bemerkt dass Thuk.
 sonst nur den Ao. ὀρμίσσασθαι gebraucht. Auch Arn. billigt in der dritten Ausg.
 ἐφορησθέντας, da der Sinn sein müsse: Wenn sie von der Schaustellung
 ihrer Macht vor Syrakus zurückgekehrt seien und ihre Schiffe ans
 Land gebracht hätten, müssten sie Megara zur Hauptstation der
 Flotte machen. — ἐρῆμα 6, 4, 2. (Hk.) — ἀπέχοντα — ὁδόν, οὔτε
 κατὰ γῆν οὔτε διὰ θαλάσσης πολὺ ἀπέχοντα. (Sch.) zu 6, 2, 6. — πολὺν. Kr.
 zu An. 4, 7, 14: ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα. Unten 6, 97, 2: οὔτε πλοῦν οὔτε
 ὁδόν πολλὴν ἀπέχει.

Λάμαχος μὲν ταῦτα εἰπὼν ὁμοῦς προσέθειτο καὶ αὐτὸς τῇ Ἀλκι-50
βιάδου γνώμῃ. μετὰ δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης τῇ αὐτοῦ νῆϊ διαπλεύσας
εἰς Μεσσήνην καὶ λόγους ποιησάμενος περὶ ξυμμαχίας πρὸς αὐτούς,
ὡς οὐκ ἔπειθεν ἄλλ' ἀπειροίαντο πόλει μὲν ἂν οὐδέξασθαι, ἀγορὰν
δ' ἔξω παρέξαι, ἀπέπλει εἰς τὸ Ῥήγιον. καὶ εὐθὺς ξυμπληρώσαντες
ἔξήχοντα ναῦς ἐκ πεισῶν οἱ στρατηγοὶ καὶ τὰ ἐπιτήδεια λαβόντες πα-
ρέπλειον εἰς Νάξον, τὴν ἄλλην στρατιὰν ἐν Ῥηγίῳ καταλιπόντες καὶ
ἓνα σφῶν αὐτῶν. Ναξίων δὲ δεξαμένων τῇ πόλει παρέπλειον εἰς Κα-
τάνην. καὶ ὡς αὐτούς οἱ Καταναῖοι οὐκ ἐδέχοντο — ἐνῆσαν γὰρ αὐ-3
τόθι ἄνδρες τὰ Συρακοσίων βουλόμενοι —, ἐκομίσθησαν ἐπὶ τὸν Τη-
ρίαν ποταμόν, καὶ ἀνλισάμενοι τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ Συρακούσας ἔπλειον,
ἐπὶ κέρως ἔχοντες τὰς ἄλλας ναῦς· δέκκι δὲ τῶν νεῶν προὔπεμψαν
εἰς τὸν μέγαν λιμένα πλεῦσαι τε καὶ κατασκέψασθαι εἴ τι ναυτικόν
ἔστι καθειλκυσμένον, καὶ κηρῶσαι ἀπὸ τῶν νεῶν προσπλεύσαντας ὅτι
Ἀθηναῖοι ἤκουσι Λεοντίνοους εἰς τὴν ἑαυτῶν κατοικιοῦντες κατὰ ξυμ-
μαχίαν καὶ ξυγγένειαν· τοὺς οὖν ὄντας ἐν Συρακούσαις Λεοντινῶνα
ὡς πικρὰ φίλους καὶ εὐεργέτας Ἀθηναίους ἀδεῶς ἀπίενοι. ἐπεὶ δ' ἐ-
κηρύχθη καὶ κατασκέψαντο τὴν τε πόλιν καὶ τοὺς λιμένας καὶ τὰ περὶ
τὴν χώραν ἔξ ἧς αὐτοῖς ὀρμωμένοις πολεμητέα ἦν, ἀπέπλευσαν πά-
λιν εἰς Κατάνην. καὶ ἐκκλησίας γενομένης τὴν μὲν στρατιὰν οὐκ ἐδέ-51
χοντο οἱ Καταναῖοι, τοὺς δὲ στρατηγοὺς ἐσελθόντας ἐκέλευον εἴ τι
βούλονται εἰπεῖν. καὶ λέγοντος τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει

C. 50. § 1. ὁμοῦς. Spr. 56, 13, 3 u. Schäfer z. Plut V p. 121. — προσέ-
 θετο stimmte bei. zu 1, 20, 4 u. 5, 62, 1. — καὶ vor αὐτὸς fehlt in den
 besten Hsn. — τῇ αὐτοῦ. Wohl sein eignes. vgl. 6, 60, 5. So hatte sein
 Vater eine Triere gestellt bei Herod. 8, 17 u. Plut. Alk. 1. (Bl.) — ἂν
 οὐ. Spr. 69, 7, 5. vgl. Aesch. Hik. 363, Soph. Oed. K. 951, Eur. Med. 575,
 Or. 621, Tro. 416, Ar. Frö. 96, Ly. 825, Plut. 501, Wo. 1384, Dem. 19, 9,
 Xen. An. 2, 3, 18.

§ 2. ξυμπληρώσαντες bezieht Bl. auf das Zusammenbringen aus
 den drei Abtheilungen 6, 42; aus der ganzen Zahl Va. — ἔνα. Welchen?
 wusste Thuk. wohl nicht.

§ 3. βουλόμενοι, φρονοῦντες. (Sch.) Ungewöhnlich. Dion C. 46, 32:
 τὰ τοῦ Ἀντιωνίου βουλόμενοι. vgl. zu 6, 74, 2. — ἐπὶ κέρως. zu 6, 32, 2.
 Hk. u. Bk. verbinden es mit ἔπλειον. Aber dann ist ἔχοντες nicht recht erklär-
 lich; hingegen ἐπὶ κέρως ἔχοντες hat seinen Gegensatz in προὔπεμψαν. — τὰς
 ἄλλας, πλὴν τῶν δέκα. (Sch.) Spr. 50, 4, 10. — τὸν μέγαν λιμένα, τῶν
 Συρακουσῶν δηλονότι. (Sch.) — πλεῦσαι. Spr. 55, 3, 20 u. zu 6, 8, 2 —
 προσπλεύσαντας, πρὸς τὴν πόλιν. (Ps.) Erg. τοὺς ἐν ταῖς ναυσίν. — ἑαν-
 τῶν, τῶν Λεοντινῶν. Spr. 51, 2, 6. — ξυμμαχίαν παλαιάν 3, 86, 2. —
 ξυγγένειαν wegen ξυμμαχίαν für das bei Thuk. übliche κατὰ τὸ ξυγγενές.
 zu 1, 6, 3.

§ 4. Ἀθηναίους für Ἀθηναίων eine schlechte Hs. u. Va. vgl. Kr. z.
 Dion. p. 259. (Pr.) Spr. 68, 8. — τοὺς λιμένας, τὸν μέγαν (Reg. u. Συρα-
 κουσαι); τὸν ἐλάσσω 7, 22, 1. Troglitorum portum erwähnt Liv. 25, 23. —
 πολεμητέα. Spr. 44, 4, 2 u. zu 1, 88.

C. 51. § 1. βούλονται. Spr. 65, 11, 3 u. Kr. zu Xen. An. 2, 1, 14 lat.

πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τετραμμένων οἱ στρατιῶται πηλίδα τινα ἐνφοδομημένην κακῶς ἔλαθον διελόντες καὶ ἐσελθόντες ἠγόραζον ἐς τὴν πόλιν. τῶν δὲ Κατανάϊων οἱ μὲν τὰ τῶν Συρακοσίων φρονοῦντες, ὡς εἶδον τὸ στρατεύμα ἔνδον, εὐθὺς περιδιεῖς γινόμενοι ὑπεξῆλθον οὐ πολλοί τινες, οἱ δὲ ἄλλοι ἐνημίσαντό τε ξυμμαχίαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα ἐκέλευον ἐκ Ῥήγιου κομίζειν. μετὰ δὲ τοῦτο διαπλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὸ Ῥήγιον πάσῃ ἤδη τῇ στρατιᾷ ἄρουντες ἐς τὴν Κατάνην, ἐπειδὴ ἀγίκοντι, κατεσκευάζοντο τὸ στρατόπεδον.

52 Ἐσηγγέλλετο δὲ αὐτοῖς ἐκ τε Καμαρίνης ὡς εἰ ἔλθοιεν, προσχωροῦσιν ἂν καὶ ὅτι Συρακοῖοι πληροῦσι ναυτικόν. ἀπάσῃ οὖν τῇ στρατιᾷ παρέπλευσαν πρῶτον μὲν ἐπὶ Συρακούσας· καὶ ὡς οὐδὲν εὖρον ναυτικόν πληρούμενοι, παρεκομίζοντο αὐθις ἐπὶ Καμαρίνης καὶ σχόντες ἐς τὸν αἰγυλὸν ἐπεκηρυκείοντο. οἱ δ' οὐκ ἐδέχοντο, λέγοντες σφίσι τὰ ὅργια εἶναι μῆ νῆϊ καταπλεόντων Ἀθηναίων δεχέσθαι, ἢν μὴ αὐτοὶ πλείους μεταπέμψωσιν. ἄπρακτοι δὲ γινόμενοι ἀπέπλευον· καὶ ἀποβάντες κατὰ τι τῆς Συρακοσίας καὶ ἀρηπαγὴν ποιησάμενοι καὶ τῶν Συρακοσίων ἱππέων βοηθησάντων καὶ τῶν ψιλῶν τινὰς ἐσκεδα-

53 σμένους διαφθειράντων ἀπεκομίσθησαν ἐς Κατάνην. καὶ καταλαμβάνουσι τὴν Σαλαμινίαν ναῦν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἤκουσαν ἐπὶ τε Ἀλκιβιάδην, ὡς κελεύσοντας ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογία ὧν ἡ πόλις ἐνεκύλει, καὶ ἐπὶ ἄλλους τινὰς τῶν στρατιωτῶν τῶν μετ' αὐτοῦ, μεμνημένων περὶ

Ausg. — ἐνφοδομημένην. τῷ τείχει, eingesetzt. (Ill.) — κακῶς, ἀτέχνως, σαθρῶς. (Sch.) — ἠγόραζον, ἐν τῇ ἀγορᾷ διετίθειον. (Sch.) Andere: kauften. vgl. Luc. Tox. 57. — ἐς τὴν πόλιν gehört zu ἐσελθόντες. Kr z. Dion p. 319.

§ 2. φρονοῦντες. zu 3, 68, 2. — τινες. zu 6, 94, 3. wo es vorangeht. — διαπλεύσαντες für πλεύσαντες aus einer guten Hs. Bekker. — πάσῃ ἤδη schon mit dem ganzen. nicht, wie 6, 56, 2, bloss mit einem Theile.

C. 52. § 1. ἐκ τε Καμαρίνης. Es folgt καὶ ἔτι Συρακοῖοι statt καὶ ἐκ Συρακουσῶν οὐ. (Pr.?) — πληροῦσι, ναυτικόν. (Sch.) — παρεκομίζοντο αὐθις schifften sie wiederum, wie auf dem Wege bis dahin, längs der Küste hin. (Ill.) — σχόντες. zu 1, 110, 2.

§ 2. τὰ ὅργια der geschlossene Vertrag bestimme (vgl. zu 6, 19), wohl mit Bezug auf 4, 65, 2. Ill. bezieht die Stelle auf τὴν γενομένην ἐπὶ Ἀλκιβίου ξυμμαχίαν 6, 6, 3. vgl. 3. So. 6, 75, 2. 79, 1. 82, 4. — μῆν nur wenn sie mit Einem. (Ps.) vgl. 2, 7, 2. — καταπλεόντων. Spr. 47, 4, 2. — ἢν μὴ, πλείοσι δὲ μὴ. ἢν μὴ. — μεταπέμψωσι. Spr. 52, 10, 6 u. zu 1, 112, 1. — ἄπρακτοι. zu 1, 111, 1. — γινόμενοι, οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) Der Ausdruck wie 2, 59, 1. 4. 89, 2. vgl. zu 3, 50, 1. — τι ein Punct, Ort, wie Xen. An. 1, 10, 16. 2. 4. 4. Spr. 43, 4, 2. — ἀρηπαγὴν ποιησάμενοι, wie 7, 29, 2. — ποιησάμενοι καὶ βοηθησάντων. Spr. 56, 14, 2.

C. 53. § 1. ναῦν möchte man mit einer (schlechten) Hs. entfernt wünschen, da sonst in der Regel bloss ἡ Σαλαμινία gesagt wird. (Dr.) vgl. 6, 61, 4. u. die St. zu 3, 33, 1. ἡ Πάραλος ναῦς 8, 74, 1. — κελεύσοντας, τοὺς ἐν τῇ Σαλαμινίᾳ πλείοντας. (A. Ps.) Spr. 58, 4, 1. — μεμνημένων, αὐτῶν, auf τινὰς bezogen. — μεμνημένων περὶ (denunciirt) τῶν μυστη-

τῶν μυστηρίων ὡς ἀσεβούντων, τῶν δὲ καὶ περὶ τῶν Ἑορῶν. οἷα γὰρ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἡ στρατιὰ ἀπέπλευσεν, οὐδὲν ἤσσαν ζήτησιν ἐποιοῦντο τῶν περὶ τὰ μυστήρια καὶ τῶν περὶ τοὺς Ἑορῶν δρασθέντων, καὶ οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μηνυτὰς ἀλλὰ πάντα ὑπόπτως ἀποδεχόμενοι, διὰ πονηρῶν ἀνθρώπων πίστιν πάνυ χρηστοὺς τῶν πολιτῶν ξυλλαμβάνοντες κατέδουν, χρησιμώτερον ἡγούμενοι εἶναι βασανίσαι τὸ πρᾶγμα καὶ εἶρεῖν ἢ διὰ μηνυτοῦ πονηρίαν τιὰ καὶ χρηστὸν δοκοῦντα εἶναι αἰτιαθέντα ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν. ἐπιστάμενος γὰρ ὁ δῆμος ἀκοῇ τὴν Πεισιστράτου καὶ τῶν παίδων τυραννίδα χαλεπὴν τελευτῶσαν γενομένην καὶ πρὸς ἔτι οὐδ' ὑφ' ἑαυτῶν καὶ Ἀριμοδίου καταλυθεῖσαν ἀλλ' ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἐφοβεῖτο αἰεὶ καὶ πάντα ὑπόπτως ἐλάμβανεν.

Τὸ γὰρ Ἀριστογείτονος καὶ Ἀριμοδίου τόλμημα δι' ἔρωτικὴν ξυν-54 τυχίαν ἐπεχειρήθη, ἣν ἐγὼ ἐπὶ πλέον διηγησάμενος ἀποφανῶ οὔτε τοὺς ἄλλους οὔτε αὐτοὺς Ἀθηναίους περὶ τῶν σφετέρων τυραννῶν οὐδὲ περὶ τοῦ γενομένου ἀκριβὲς οὐδὲν λέγοντας. Πεισιστράτου γὰρ γηραιοῦ τελευτήσαντος ἐν τῇ τυραννίδι οὐχ Ἰππαρχος, ὥσπερ οἱ πολλοὶ οἴονται, ἀλλ' Ἰππίας πρεσβύτατος ὧν ἔσχε τὴν ἀρχήν. γενομένου δὲ Ἀριμοδίου ὥρα ἡλικίας λαμπροῦ Ἀριστογείτων, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, μέ-

ρίων da sie wegen der Mysterien angegeben waren. (Abr.) Eine Art Prolepsis. Spr. 61, 6, 4. — ἀσεβούντων mit einer Art Perfectbedeutung, wie ἀδικεῖν. Spr. 53, 1, 3. — τῶν δέ. Spr. 50, 1, 12. — καί. Spr. 69, 32, 15.

§ 2. οὐ δοκιμάζοντες, οὐ διακρίνοντες πότερον ψεύδονται ἢ ἀληθεύουσιν. (Sch.) — πάντα für πάντας die besten Hsn. — ὑπόπτως. ἀνυπόπτως Lindau; ὁμοίως πᾶσι πιστεύοντες Sch. (Pp.) Mit Verdacht gegen die Denuncianten. — ἀποδεχόμενοι aufnehmend, deutend. (Pp.) Gehör gebend, darauf eingehend, wie 3, 3, 1. 6, 29. 2. 41, 1. vgl. 1, 44, 1. So 6, 53, 3: πάντα ὑπόπτως λαμβάνειν. — ἀνθρώπων πίστιν. Plat. Phädr. 275, a: διὰ πίσιν γραφῆς. Spr. 47, 7, 5.

§ 3. βασανίσαι genau zu untersuchen. (Va.) — ἀνέλεγκτον ohne Untersuchung. (Ps.) ungeprüft: διὰ τὸ μὴ πιστεῦσαι τοῖς πονηροῖς μηνυταῖς τοὺς ἐν αἰτίᾳ γενομένους ἀπολύσαι ἀνεξετάστως. (Sch.) — ἀκοῇ. ἐξ ἀκοῆς. (Sch.) vgl. 6, 60, 1. 4, 126, 3. ἀκοῇ εἶδέναι 1. 4, 1. 6, 55. 1. 7, 87, 5. Ant. 5, 74. vgl. 75, νομίσει Th. 4, 81, 2. — ὑφ' ἑαυτῶν, ὑπ' Ἀθηναίων κοινῇ. (Sch.) Spr. 58, 4, 1. — τελευτῶσαν zuletzt. Spr. 56, 8, 5. — ἐλάμβανεν, ἀπεδέχτο § 2. vgl. zu 3, 56, 2 u. Kr. Stud. 2 S. 238. Ueber die Sache z. Dion. p. 364 s.

C. 54. § 1. δι' ἔρωτικὴν ξυντυχίαν, δι' ἔρωτος σύμβασιν. (Sch.) vgl. zu 1. 33, 1. — ἐπὶ πλέον διηγησάμενος, μακροτέρως διηγήσει χρησάμενος. (Sch.) zu 6, 34, 7.

§ 2. γηραιοῦ aus γηραιὸς ἐτελεύτησεν. Spr. 57, 3. Er starb 527 v. Ch. G. nach Clinton. — ἀκριβὲς οὐδέν. Kr Stud. 1 S. 78. — ἔσχε erhielt. Spr. 53, 5, 2. — ὥρα gemäss der Zeit. — λαμπροῦ, ἐπιφανεστάτου. (Sch.) — ἀνὴρ τῶν ἀστῶν. Spr. 47, 9. vgl. 7, 43, 3. — μέσος, οὔτε ἐπιμανῆς οὔτε ἄδοξος. (Sch.) Plut. Cam. 25: τῶν μέσων κατὰ γένος πολιτῶν. (Bl.) Mit Bezug auf Vermögen versteht den Ausdruck Dr. vgl. Aristot. Pol. 4, 9, 10. 10, 4 u. Plut. Sol. 1: οὐσίαι καὶ δυνάμει μέσος τῶν πολιτῶν, οἰκίας δὲ πρώτης κατὰ γένος. wo doch mit auch politische Bedeutsamkeit in Anschlag

σος πολίτης, ξεροστής ὃν εἶχεν αὐτόν. πειραθεῖς δὲ ὁ Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου καὶ οὐ πεισθεῖς καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι. ὁ δὲ ξερωτικῶς περιαλγήσας καὶ φοβηθεῖς τὴν Ἰππάρχου δύναμιν μὴ βία προσαγάγηται αὐτὸν ἐπιβουλεύει εὐθὺς ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως κατάλυσιν τῇ τυραννίδι. καὶ ἐν τούτῳ ὁ Ἰππάρχος ὡς αὐθις πειράσας οὐδὲν μᾶλλον ἐπειθε τὸν Ἀρμόδιον, βίαιον μὲν οὐδὲν ἐβούλετο δοῦναι, ἐν τρόπῳ δὲ τιμὴ ἀφανεῖ ὡς οὐ διὰ τοῦτο δὴ παρεσκευάζετο προπηλακιστῶν αὐτόν. οὐδὲ γὰρ τὴν ἄλλην ἀρχὴν ἐπαχθήσῃ ἦν ἐς τοὺς πολλοὺς, ἀλλ' ἀνεπιφθόνως κατεστήσατο· καὶ ἐπέτηδενσαν ἐπὶ πλεῖστον δὴ τύραννοι οὗτοι ἀρετὴν καὶ ξύνεσιν, καὶ Ἀθηναίους εἰκοστήν μόνον πρᾶσσόμενοι τῶν γιγνομένων τὴν τε πόλιν αὐτῶν καλῶς διεκόσμησαν καὶ τοὺς πολέμους διέφερον καὶ ἐς τὰ ἱερά

kommt. „Μέσος ἀνὴρ Μῆδος Her. 1, 107.“ (Bl.) — εἶχεν. Diog. L. 2, 73: ἔχω Αὐτὰρα, ἀλλ' οὐκ ἔχομαι. Ter. Andr. 1, 1, 58: quis Chrysidem habuit. (Wasse.) vgl. dort Ruhnkens.

§ 3. πειραθεῖς, ξερωτικὴν πείραν δεξιόμενος. (Sch.) So πειρᾶν γυναῖκα, τὸ λόγους περὶ συνοσίας προσφέρειν, καὶ πειραθῆναι τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. Suid. vgl. Ruhnkens zu Tim. p. 210. — ξερωτικῶς nach der Weise Verliebter. (Ps.) — περιαλγήσας, περιπαθῆς γερονός. (Sch.) von heftigem Schmerze ergriffen. (Ps.) zu 4, 14, 2. — ἐπιβουλεύειν mit dem Ac. auch 3, 109, 3. 7, 51, 1. 8, 60, 1; „τινὲ θάνατον Her. 3, 122, 1. 8, 132, 1.“ (Bl.) vgl. Wytttenbach z. Jul. p. 185. — ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως, ὡς κατὰ τὴν ἐπάρχουσαν αὐτῷ δύναμιν ἦν γὰρ μέσος πολίτης. (Sch.) so weit er es seinem Range nach vermochte; über ὡς Spr. 69, 63, 6; über ἀπό. 68, 16, 7. vgl. zu 1, 91, 4, über ἀξίωσις zu 1, 69, 2.

§ 4. τρόπῳ für τόπῳ Levesque u. Kr. Bruchst., da die Sache öffentlich geschah 6, 56, 1. zu 1, 8, 3. Nachahmend Dion C. 43, 13: ἐν τρόπῳ δὴ τιμὴ ἀφανεῖ ἐπιξήρει. (Pp.) Plut. Arat. 52: ἐν ἀδήλω τρόπῳ τοῦτο πράξει. — ὡς οὐ διὰ τοῦτο, ὡς δι' ἄλλην τιὰ αἰτίαν καὶ οὐ διὰ τὸ μὴ τυχεῖν αὐτοῦ. (Sch.) — δὴ angeblich. Spr. 69, 17, 3. — προπηλακιστῶν. zu 2, 18, 1. Sonst gew. mit ὡς. Jacobs z. Ach. T. p. 413. — οὐδὲ γὰρ denn auch hier wollte er nicht offenbar ungerecht handeln, wie er auch nicht. — ἀνεπιφθόνως, οὐ μεμπτῶς. (Sch.) — κατεστήσατο, τὴν ἀρχὴν. (Hl.)

§ 5. ἐπὶ πλεῖστον hier von der Zeit. (Sch.) Spr. 43, 4, 8. zu 5, 46, 2. — δὴ zeigt an dass eine Vergleichung mit andern Tyrannen gemeint ist. zu 1, 1, 2. — τύραννοι οὗτοι als Tyrannen, von Tyrannen haben diese. Spr. 50, 11, 22. Her. 5, 20, 1: γυναῖκας ταύτας ἀπειτε. Der Sinn: keine andere Tyrannen haben so lange als diese. Doch gebrauchte man τύραννος wohl auch, wie βασιλεύς, ohne Artikel. vgl. Xen. Hier. 8, 10 u. Plat. Rep. 569, b? — ἀρετὴν, δικαιοσύνην. (Sch.) Diese kommt hier freilich vorzugsweise, aber doch nicht allein in Betracht. — τὴν εἰκοστήν. Böckh Staatsh. 1 S. 444. — τῶν γιγνομένων vom Ertrage, z. B. des Ackerbaues. Dem. 18, 145: ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων οὐδέν. Xen. Mem. 2, 9, 4: σίτον ἢ ἔλαιον ἢ οἶνον ἢ ἔρια ἢ ἄλλο τι τῶν ἐν ἀγρῷ γινομένων χρησίμων (i. χρῆσιμον) πρὸς τὸν βίον. vgl. Her. 1, 160, 2. — αὐτῶν von πόλεως regiert wäre nichtig, allenfalls passend nur αὐτοῖς; ich nehme es als Ge. des Preises: dafür, für diese gesteuerten Gelder. Spr. 47, 17, 3. — διέφερον, διήννον. (Sch.) führten durch. (Ba.) zu 1, 11, 2. — ἐς τὰ ἱερά, weil dabei ein vorhergehendes Hinbewegen zu den Tempeln vorschwebt. Lys. 6, 5: θύειν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν. (Abr.) vgl. Schömann z. Isä. p. 314.

ἔθνον. τὰ δὲ ἄλλα αὐτῇ ἢ πόλις τοῖς πρὶν κειμένοις νόμοις ἐχοῖτο, 6
 πλὴν καθ' ὅσον αἰεὶ τινα ἐπεμέλοντο σφῶν αὐτῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἶναι.
 καὶ ἄλλοι τε αὐτῶν ἤρξαν τὴν ἐνιαυσίαν Ἀθηναίους ἀρχὴν καὶ Πει-
 σίστρατος ὁ Ἰππίου τοῦ τυραννεύσαντος υἱός, τοῦ πάππου ἔχων τοῦ-
 νομα, ὃς τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἄρχων ἀνέθηκε
 καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίου. καὶ τῶ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προς-7
 οικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μείζον μῆκος [τοῦ βωμοῦ] ἡ-
 γάνισε τοῦπίγραμμά· τοῦ δ' ἐν Πυθίου ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν ἀμυ-
 δροῖς γράμμασι λέγον τάδε·

μνημια τόδ' ἦς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ἰππίου υἱός

Θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

ὅτι δὲ πρεσβύτατος ὢν Ἰππίας ἤρξεν, εἰδὼς μὲν καὶ ἀκοῇ ἀκριβέστε-55
 ρον ἄλλων ἰσχυρίζομαι, γνοίη δ' ἂν τις καὶ αὐτῷ τούτῳ· παῖδες γὰρ
 αὐτῷ μόνῳ φαίνονται τῶν γνησίων ἀδελφῶν γενόμενοι, ὡς ὅ τε βωμὸς
 σημαίνει καὶ ἡ στήλη ἢ περὶ τῆς τῶν τυράννων ἀδικίας, ἢ ἐν τῇ Ἀθη-
 ναίων ἀκροπόλει σταθεῖσα, ἐν ἣ Θεσσαλοῦ μὲν οὐδ' Ἰππάρχου οὐδεὶς
 παῖς γέγραπται, Ἰππίου δὲ πέντε, οἳ αὐτῷ ἐξ Μυρρίνης τῆς Καλλίου
 τοῦ Ὑπερεχίδου θυγατρὸς ἐγένοντο· εἰκὸς γὰρ ἦν τὸν πρεσβύτατον
 πρῶτον γῆμαι. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ πρῶτος γέγραπται μετὰ τὸν
 πατέρα, οὐδὲ τοῦτο ἀπεικόντως διὰ τὸ πρεσβεύειν τε ἀπ' αὐτοῦ καὶ

§ 6. αὐτῇ im Gegensatze zu den Tyrannen: nicht diese sondern die
 Stadt selbst handhabte die Gesetze. Selfgovernment. — πλὴν κα-
 θ' ὅσον ausser in wiefern auch 6, 82, 2. 88, 1. (Bl.) — κειμένοις.
 Spr. 38, 5, 3. — τινα ἐπεμέλοντο εἶναι. Xen. Mem. 4, 7, 1: ἀτάρχεις
 αὐτοὺς εἶναι ἐπεμελείο. (Pp.) Eine sehr seltene Sprechweise. — ἐνιαυσίαν
 für ἐνιαύσιον die besten Hsn., obschon dies Adj. zweier Endungen ist 4, 117,
 1. 5. 1, 1. 15, 2; dreier Her. 4, 180, Eur. Hipp. 37, Hik. 407, Plat. Ges. 779,
 e u. Xen. Ag. 2, 1. — Ἀθηναίους. Spr. 47, 20, 2 u. zu 1, 93, 2. — ὃς
 verdächtigt Bekker; wohl richtig, wenn auch Πεισίστρατος sich an ἤρξαν an-
 schliessen könnte. Indess dabei würde man ὃς καὶ erwarten. — τῶν. τὸν
 τῶν Ba. — Πύθιος hiess auch der im Pythion verehrte Gott und daher ἐν
 Πυθίου. Spr. 43, 3, 6. Plat. Gorg. 472, a: οὗ ἔστιν ἐν Πυθίου τοῦτο τὸ καλὸν
 ἀνάθημα. Schömann z. Isä. p. 311.

§ 7. τῶ μὲν ist mit προσοικοδομήσας zu verbinden. — τοῦ βωμοῦ
 würde man nicht vermissen. (Kr. Bruchst.) Nach Abr. es mit τοῦπίγραμμά zu
 verbinden widerstrebt die befonte Stellung. — δῆλόν ἐστι, τοῦπίγραμμά.

C. 55. § 1. πρεσβύτατος von den Söhnen des Peisistratos. — ἰσχυ-
 ρίζομαι versichere, sonst gew. διαχυρίζομαι. Plat. Rep. 533, a: ὅτι τοι-
 οὔτων κ' ἰδεῖν ἰσχυριστέον. vgl. dort Schneider. — τούτῳ, τῷ ἡρητισμένῳ.
 (Sch.) zu 5, 71, 1. — μόνῳ. μόνον die besten Hsn., hier schwerlich zu
 rechtfertigen. — ἢ περὶ für περὶ Bekker. Kr. Stud. 2 S. 78. Doch könnte
 auch das erste ἢ gestrichen werden.

§ 2. οὐδέ. Spr. 69, 50 E. — Μυρρίνης. Μερρίνης Pp. — ἦν. Spr.
 53, 2, 4. — αὐτῇ für πρώτῃ eine Variante u. Va: in ipso titulari lapide. —
 ἀπεικόντως. ἀπεικόντως ist doch wohl nach Thom. M. u. Phay. zu lesen.
 vgl. 1, 73, 1. 2, 8, 1 u. 8, 68, 4. Ueber die Redeweise Spr. 66, 1, 8. —
 πρεσβεύειν, πρεσβύτατος εἶναι. (Sch.) — ἀπ' αὐτοῦ nächst ihm, dem
 Peisistratos. (Ill.) — τυραννεύσαι Tyrann geworden sein. Spr. 33, 5, 2.

τυραννεῦσαι. οὐ μὴν οὐδ' ὦν κατασχεῖν μοι δοκεῖ ποτε Ἰππίας τὸ παραχοῆμα θραδίως τὴν τυραννίδα, εἰ Ἰππαρχος μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ ὦν ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ ἀνθημερόν καθίστατο· ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πρότερον ξύνηδες τοῖς μὲν πολίταις φοβερόν, ἐς δὲ τοὺς ἐπεκούρους ἀκριβές, πολλῶ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε, καὶ οὐχ ὡς ἀδελφὸς νεώτερος ὦν ἠπόρησεν ἐν ᾧ οὐ πρότερον ξυνεχῶς ὠμιλῆκει, τῇ ἀρχῇ. Ἰππαρχῶ δὲ ξυνέβη τοῦ πάθους τῇ δυστυχίᾳ ὀνομασθέντα καὶ τὴν δόξαν τῆς τυραννίδος ἐς τὰ ἔπειτα προσλαβεῖν.

56 Τὸν δ' οὖν Ἀριμόδιον ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν, ὥσπερ διανοεῖτο, προῦπηλμάκισεν· ἀδελφὴν γὰρ αὐτοῦ κόρην, ἐπαγγείλαντες ἦκειν κατοῦν οἴσουσαν ἐν πομπῇ τι, ἀπήλασαν, λέγοντες οὐδὲ ἐπαγγεῖλαι τὴν ἀρχὴν διὰ τὸ μὴ ἄξιαν εἶναι. χαλεπῶς δὲ ἐνεγκόντος τοῦ Ἀριμοδίου πολλῶ δὴ μᾶλλον δι' ἐκαῖνον καὶ ὁ Ἀριστογείτων παροῦξένετο. καὶ αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πρὸς τοὺς ξυνεπιθησομένους τῷ ἔργῳ ἐπέπρακτο, περιέμενον δὲ Παναθήναια τὰ μεγάλα, ἐν ἧ μόνον ἡμέρᾳ οὐχ ὑποπτον ἐγίνετο ἐν ὄπλοις τῶν πολιτῶν τοὺς τὴν πομπὴν πέμψοντας

§ 3. οὐ μὴν οὐδέ. zu 2, 97, 5. — καθίστατο, ἀρχων. (Hk.) vgl. 8, 90, 2.

§ 4. καὶ vor διὰ entspricht dem καὶ vor οὐχ. (Hk.) — διὰ τὸ — ἀκριβές. διὰ τὸ ἐκ μακροῦ χρόνου τοῖς μὲν πολίταις συνήθειαν ἐμπεποιηκῆναι τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν. τοῖς δὲ θουρηγόροις τοῦ φυλάττειν ἐπιμελῶς αὐτόν. (Sch.) Ueber das auch zu ἀκριβές gehörige σύνηδες zu 6. 34, 4. — ἀκριβές versteht Va. von sorgsamer Haltung und Pflege; besser Hl. von strenger Zucht. Also disciplina und pünctliche Subordination. — ἐπικούρους Trabanten, natürlich Soldtruppen. vgl. 6, 58, 2 u. Her. 1, 64. — τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς, τῇ περιουσίᾳ τῆς ἀσφαλείας. (Ba.) zu 5, 7, 2. Ueber den Artikel τῷ Spr. 50, 11, 1. — κατεκράτησε gewann die Oberhand über die Verschworenen. — ἐν ᾧ. ἐν πράγματι ᾧ. das ἐν an ἠπόρησεν, ᾧ an ὠμιλῆκει angefügt; er bewies sich nicht unentschieden und unsicher in der Herrschaft, wie in einer Sache mit der er nicht früher vertraut geworden. (Ps.) Spr. 51, 13, 7. Plat. Prot. 313, a: ὁ περὶ πλείονος ἡγῆσεν τὴν ψυχὴν. vgl. dort Heindorf. Ueber ὠμιλεῖν vgl. 6, 70, 1 u. Her. 7, 214: τῇ γόρῃ πολλὰ ὠμιλήσας. — τοῦ πάθους τῇ δυστυχίᾳ, διὰ τὴν συμπεσοῦσαν αὐτῷ δυστυχίαν. (Sch.) zu 4, 63, 4. — ὀνομασθέντα, ὀνομασιὸν γενόμενον. (Sch.) Ueber den Ae. Spr. 55, 2 7. vgl. 7, 57, 9. — τὴν δόξαν τῆς τυραννίδος den Ruf der von ihm geführten Tyrannis, ὑποληθῆναι ὅτι ἐτυράνησεν. (Sch.) — ἐς τὰ ἔπειτα in Bezug auf die folgenden Zeiten, in welchem Sinne ich doch ἐς τὸ ἔ. erwarte. vgl. 4, 18, 3. 64, 3. — προσλαβεῖν gewinnen. zu 6, 18, 7.

C. 56. § 1. δ' οὖν, zurückweisend auf 6, 54, 4. vgl. Kr. Stud. 2 S. 128. — ἀπαρνηθέντα, ἀρνησάμενον ὀμιλῆσαι τῷ περιόντι. (Sch.) nachdem er abgelehnt hatte. Den medialen Aorist hat von attischen Prosaikern nur Aesch. 2, 69, 3, 224. — πείρασιν, ein sehr seltenes Wort, noch aus Dion C. angeführt. — ὥσπερ. zu ὡς 6, 2, 4. — ἀδελφὴν — κόρην. Spr. 57, 1, 1. — ἐπαγγείλαντες, προστάξαντες. (Sch.) Subject ist Ἰππίας καὶ Ἰππαρχος. (Ba.) — κατοῦν. vgl. die Lex. unter κατοῦρος u. Perizon. z. Ael. V. G. 11, 8. — τὴν ἀρχὴν. Spr. 46, 3, 2. vgl. 4, 98, 1.

§ 2. Παναθήναια. zu 5, 47, 12. — ἐν ὄπλοις, μετ' ἀσπίδος καὶ δόρατος 6, 58, 2. (Hudson.) — τὴν πομπήν. Spr. 46, 5, 2. Ueber die Phrase Jacobitz zu Luk. Jup. Trag. 22. — πέμψοντας für πέμψαντας einige Hsn.

ἀθρόους γενέσθαι· καὶ ἔδει ἄρξει μὲν αὐτούς, ξυνεπαμύνειν δὲ εὐθύς τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους ἐκείνους· ἦσαν δὲ οὐ πολλοὶ οἱ ξυνομομοκότες ἀσφαλείας ἕνεκα· ἤλιπον γὰρ καὶ τοὺς μὴ προειδότες, εἰ καὶ ὀποσιοῦν τολμήσειαν, ἐκ τοῦ παραχοῆμα ἔχοντίς γε ὅπλα ἐθελήσειν σφᾶς αὐτοὺς ξυνελευθεροῦν. καὶ ὡς ἐπῆλθεν ἡ ἑορτή, Ἰππίας μὲν δὲ ἔξω ἐν τῷ Κεραμεικῷ καλουμένῳ μετὰ τῶν δορυφόρων διεκόσμηι ὡς ἕκαστα ἐχρήν τῆς πομπῆς προϊέναι, ὁ δὲ Ἀρμόδιος καὶ ὁ Ἀριστογείτων ἔχοντες ἤδη τὰ ἐγχειρίδια ἐς τὸ ἔργον προήεσαν. καὶ ὡς εἰδόντι τινὰ τῶν ξυνομοτιῶν σφίσι διαλεγόμενον οἰκείως τῷ Ἰππία, ἦν δὲ πᾶσιν εὐπρόσодος ὁ Ἰππίας, ἔδεισαν καὶ ἐνόμισαν μεμηνῦσθαί τε καὶ ὅσον οὐκ ἤδη ξυλληγηθήσεσθαι. τὸν λυπήσαντα οὖν σφᾶς καὶ δι' ὄνπερ πάντα ἐκινδύνεον ἐβούλοντο πρότερον, εἰ δύναντο, προτιμωρήσεσθαι, καὶ ὥσπερ εἶχον ὥρμησαν εἴσω τῶν πυλῶν, καὶ περιέτυχον τῷ Ἰππάρχῳ παρὰ τὸ Λειωκόριον καλούμενον, καὶ εὐθύς ἀπερισχέπτως προσπεσόντες καὶ ὡς ἂν μάλιστα δι' ὀργῆς ὁ μὲν ἐρωτικῆς, ὁ δὲ ὑβρισμένος, ἔτυπον καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτόν. καὶ ὁ μὲν τοὺς δορυφόρους τὸ αὐτίκα διαφεύγει, ὁ Ἀριστογείτων, ξυνδραμόντος τοῦ ὄχλου καὶ ἕστερον ληφθεὶς οὐ ῥαδίως διετέθη· Ἀρμόδιος δὲ αὐτοῦ παραχοῆμα

§ 3. αὐτούς, Harmodios und Aristogeiton, betont wegen des Gegensatzes. Spr. 51, 6, 3. — ξυνεπαμύνειν, ein seltenes Wort, noch aus Aprian nachgewiesen. — τὰ πρὸς die Angriffe gegen; der Ac. τὰ hängt von ξυνεπαμύνειν ab. Spr. 46, 5, 4 u. zu 4, 83, 4. — ἐκείνους, τοὺς ξυνεπιθησομένους τῷ ἔργῳ. (Ba.) — ἀσφαλείας. Je mehr Theilnehmer, desto eher findet sich ein Verräther. — ἕνεκα für οὐνεκα einige Hsn. Dass Thuk. gerade an dieser einen Stelle οὐνεκα geschrieben ist denn doch nicht wahrscheinlich, wenn gleich es jetzt noch an einzelnen Stellen attischer Prosaiker aufgenommen ist. — καὶ ὀποσιοῦν wie viele, d. h. wie wenige, auch immer. Spr. 51, 15, 3 u. zu 1, 77, 2. — τολμήσειαν das Unternehmen angefangen hätten. zu 2, 43, 4.

C. 57. § 1. ἔξω, τῆς πόλεως. (Sch.) ἐν τῷ ἔξω K.?

§ 2. σφίσι. Spr. 48, 12, 5. — οἰκείως, γυλικῶς. (Sch.) — ὁ Ἰππίας ist wiederholt, damit man nicht auch hier τινὰ als Subject denke. — τὸν λυπήσαντα, τὸν Ἰππάρχον. (Sch.) — πάντα. Spr. 46, 5, 4, vgl. 6, 78, 4. — πρότερον προ- pleonastisch, wie Aehnliches öfter. zu 1, 23, 4 u. 29, 1. — προτιμωρήσεσθαι für προτιμωρήσεσθαι die besten Hsn. Spr. 53, 7, 10 u. zu 1, 27, 2.

§ 3. ὥσπερ εἶχον stehenden Fusses. zu 3, 30, 1. — τῶν πυλῶν, des Dipylon. — παρὰ. περί Arn. u. eine Hs. vgl. jedoch 8, 102, 2 u. Spr. 68, 36, 3. — καὶ εὐθύς für εὐθύς eine Hs., εὐθύς δ' F. Ps. — ἀπερισχέπτως. zu 4, 10, 1. — ὡς ἂν, περιπέσειεν. Spr. 69, 7, 2 u. Kr. zu Xen. An. 5, 7, 22 lat. Ausg. — ὁ δὲ fügt das Particip dem Ge. an. Spr. 59, 2, 3. — ὑβρισμέμος weil beschimpft. — ὁ μὲν — ὁ Ἀριστογείτων. Spr. 50, 1, 11. vgl. 2, 29, 2. 7, 86, 2. 8, 42, 2. (Bö.) — οὐ ῥαδίως, χαλεπῶς, οὐκ ἐκόλως ἀνρήθη. (Sch.) κακῶς Hesych. u. Phot. Aehnlich Diod. Excerpt. Peiresc. p. 537 Wess. u. Exc. Vat. p. 36, 25 Dind. vgl. Dion Chrys. 1 p. 468 R.: μηδὲ ῥαδίου γε θανάτου τυχύν. (Hertlein Ms.) — διετέθη, ἀνρήθη. (Sch.) wurde zugerichtet.

58 ἀπόλλυται. ἀγγελθέντος δὲ Ἰππία εἰς τὸν Κεραμεικόν, οὐκ ἐπὶ τὸ γενόμενον ἀλλ' ἐπὶ τοὺς πομπέας τοὺς ὀπλίτας πρότερον ἢ αἰσθῆσθαι αὐτούς, ἀποθνήσκοντας, εὐθύς ἐχώρησε, καὶ ἀδήλως τῇ ὄψει πλασάμενος πρὸς τὴν ξυμφορὰν ἐκέλευσεν αὐτούς, δεῖξας τι χωρίον, ἀπειθεῖν εἰς αὐτὸ ἄνευ τῶν ὄπλων. καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν οἰόμενοι τι εἶναι αὐτόν, ὁ δὲ τοῖς ἐπικούροις φράσας τὰ ὄπλα ὑπολαβεῖν ἐξελέγετο εὐθύς οὕς ἐπητιῶτο καὶ εἴ τις εὐρέθη ἐχειρίδιον ἔχων· μετὰ γὰρ ἀσπίδος καὶ δόρατος εἰώθεσαν τὰς πομπὰς ποιεῖν.

59 Τριούτω μὲν τρόπῳ δι' ἐρωτικὴν λύπην ἢ τε ἀρχὴ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἢ ἀλόγιστος τόλμα ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδεοῦς Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονι ἐγένετο. τοῖς δ' Ἀθηναίοις χαλεπωτέρα μετὰ τοῦτο ἢ τυραννὶς κατέστη, καὶ ὁ Ἰππίας διὰ φόβου ἤδη μᾶλλον ὢν τῶν τε πολιτῶν πολλοὺς ἔκτεινε καὶ πρὸς τὰ ἔξω ἅμα διεσκοπεῖτο εἴ ποθεν ἀσφάλειάν τινα ὁρώη μεταβολῆς γενομένης ὑπάρχουσάν οἱ. Ἰππόκλου γοῦν τοῦ Λαιμψακηνοῦ τυράννου Λιαντίδῃ τῷ παιδί θυγατέρα ἑαυτοῦ μετὰ ταῦτα Ἀρχεδίκην, Ἀθηναῖος ὢν Λαιμψακηνῷ, ἔδωκεν, αἰσθανόμενος αὐτούς μέγα παρὰ βασιλεῖ Λαοκίῳ δύνασθαι. καὶ αὐτῆς σῆμα ἐν Λαιμψάκῳ ἐστὶν ἐπίγραμμα ἔχον τόδε·

C. 58. § 1. ἀγγελθέντος. Spr. 47, 4, 4 u. zu 1, 74, 1. — τὸ γενόμενον, τὸν γενόμενον χρόνον. (Sch.) — τοὺς πομπέας τοὺς ὀπλίτας die schwer bewaffneten Geleiter. Spr. 57, 1, 3. Πομπείας scheint sonst nach Homer nicht vorzukommen. — πρότερον ἢ αἰσθῆσθαι. zu 1, 69, 4. vgl. 7, 63, 1. 8, 45, 5. — ἀδήλως, ὥστε ἀδηλος εἶναι. (Ba.) Spr. 66, 1, 9. — τῇ ὄψει gehört zu ἀδήλως; τὴν ὄψιν vermuthet Bl.; Arn. will τὴν ὄψιν zu πλασάμενος denken. Doch kann das Verbum auch ohne Object heissen: seine Haltung, sein Wesen verstellen. Dem. 45, 68: τοῖς πεπλασμένοις ὀκνήσειεν ἂν τις προσελθεῖν. mit dem Ggs. ἀπλῶς ὡς πεφύκασιν βαδίζειν. — πρὸς τὴν ξυμφορὰν gehört nicht bloss zu πλασάμενος, sondern zu ἀδήλως πλασάμενος: unbemerkbar in seinen Zügen verstellte er sich bezüglich des Vorfalls, ἀσύγγχτον τὴν ἑαυτοῦ ὄψιν τηρήσας καὶ μὴ ὑπεμψαίνουσαν τεκμήριον τοῦ πάθους. (Sch.) — δεῖξας. zu 1, 87, 2.

§ 2. ἀνεχώρησαν gingen zurück von den Waffen. — ὑπολαβεῖν, ὑφαρπάσαι. (Sch.) — καὶ εἴ τις. zu 6, 32, 2. — μετὰ γὰρ denn nur mit. (Hl.) — ἀσπίδος. Spr. 44, 1, 7 u. zu 2, 70, 2. — ποιεῖν. πέμπειν eine Hs. u. d. Zeile, von Pp. gebilligt, da man ποιῆσθαι erwarten würde.

C. 59. § 1. ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδεοῦς wegen der plötzlich entstandenen Besorgniss dass sie verrathen seien. „vgl. 8, 1, 5.“ (Bl.)

§ 2. χαλεπωτέρα. vgl. Her. 6, 123. (Bl.) — διὰ φόβου ὢν. zu 6, 34, 2. — ἀσφάλειαν Sicherheit, Schutzmittel. (St.) Sicherheitsort. (Sch. u. Hl.) — μεταβολῆς γενομένης bei eingetretener Umwälzung. (St.)

§ 3. γοῦν. δ' οὖν Kr. Bruchst. Hertlein Ms. erklärt: dies, τὸ πρὸς τὰ ἔξω διασκοπεῖσθαι etc., lässt sich wenigstens daraus schliessen dass er etc. vgl. Ullrich Beitr. z. Krit. 2 S. 19. — παιδί. Spr. 47, 5, 4. — Ἀθηναῖος ὢν. So spricht der athenische Stolz sich öfter aus. Valckenaer z. Her. 7, 161. — αἰσθανόμενος — δύνασθαι. zu 5, 4, 5. — αὐτούς er und die Seinigen. Spr. 58, 4, 3 u. Kr. zu Xen. An. 1, 10, 4. — μέγα. Spr. 46, 5, 6. — ἐπίγραμμα, des Simonides nach Aristot. Rhet. 1, 9, 31. (Hudson.)

ἀνδρὸς ἀριστεῖσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ

4

Ἰππίου Ἀρχιδίκην ἥδε κέκευθε κόρις,

ἧ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὔσα τυράννων

παίδων τ' οὐκ ἤρθη רוּן ἐς ἀτασθαλίην.

τυραννείσας δὲ ἔτη τρία Ἰππίας ἔτι Ἀθηναίων καὶ πανθεὶς ἐν τῷ τετάρτῳ ὑπὸ Μακεδαιμονίων καὶ Ἀλκμαιωνιδῶν τῶν γενεόντων ἐχώρει ὑπόσπονδος ἐς τε Σίγειον καὶ παρ' Αἰαντίδην ἐς Λάμψακον, ἐκείθεν δὲ ὡς βασιλέα Λαρεῖον, ὅθεν καὶ ὀριμώμενος ἐς Μαραθῶνα ὕστερον ἔτει εἰκοστῷ, ἤδη γέρον ὢν, μετὰ Μήδων ἐστράτευσεν.

Ὡν ἐνθυμούμενος ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων καὶ μιμνησκόμενος ὅσα ἀκοῇ περὶ αὐτῶν ἠπίστατο χαλεπὸς ἦν τότε καὶ ὑπόπτῃς ἐς τοὺς περὶ τῶν μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας, καὶ πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ ξυνομοσίᾳ ὀλιγαρχικῇ καὶ τυραννικῇ πεπερᾶσθαι. καὶ ὡς αὐτῶν διὰ τὸ τοιοῦτον ὀργιζομένων πολλοὶ τε καὶ ἀξιόλογοι ἄνθρωποι ἤδη ἐν τῷ δεσποτικῷ ἦσαν καὶ οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνετο, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερόν τε καὶ πλείους ἔτι ξυλλαμβάνειν, ἐνταῦθα ἀναπέιθεται εἰς τῶν δεδεμένων, ὅσπερ ἐδόκει αἰτιώτατος εἶναι, ὑπὸ τῶν ξυνδεσμοτικῶν τινος εἴτε ἄρα καὶ τὰ ὄντα μηνῦσαι εἴτε καὶ οὐ· ἐπ' ἀμφότερα γὰρ εἰκάζεται, τὸ δὲ σαφὲς οὐδεὶς οὔτε τότε οὔτε

§ 4. τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ unter seinen Zeitgenossen. Spr. 47, 23, 13 u. 68, 40, 4. — Ἰππίου eine Tochter des Hippias. Dial. 47, 5, 4. — Ἀρχιδίκη wird der Name Dem. 44, 9 geschrieben. — ἀδελφῶν. Bekannt ist nur Einer, Peisistratos 6, 54, 6. (Hk.) — ἤρθη. Aesch. Ag. 575: ἧ κάριε πρὸς γυναικὸς αἰρεσθαι κέαρ. (Bl.)

§ 5. ἔτι, ἤγουν μετὰ τὸν χρόνον τοῦ Ἰππάρχου. (Sch.) — ὑπὸ Α. καὶ Α. Her. 5, 55 ff. — ὑπόσπονδος, τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. (Sch.) Die Bedingung Her. 5, 65, 1. — ἐς Σίγειον. vgl. Her. 5, 94 f. (Arn.)

C. 60. § 1. ὢν. zu 1, 42, 1. Hier wird 6, 53, 3 wieder aufgenommen. (Pr.) — ὁ δῆμος ὁ. Spr. 50, 8, 11. — μιμνησκόμενος auch [Plat.] Axloch. p. 368, a. Oeffter findet sich das Präsens u. Impf. in Compositen. — ὑπόπτῃς. Ael. v. G. 4, 18: ὑπόπτῃς ὢν ἐς πάντας ὁ Διονύσιος. (Dr.) Das Wort ist selten, im Chor Soph. Phil. 136; bei Xen. von Pferden. vgl. die Lex. — ἐς. zu 4, 51. — ἐπί. zu 6, 28, 2.

§ 2. τὸ τοιοῦτον. vgl. 6, 33, 6. — οὐκ ἐν παύλῃ, οὐδεμία ἀπόταυσις τοῦ συλλαμβάνειν τοὺς ἀνδρας καὶ ζήτησιν ποιῆσθαι τῶν γενομένων. (Sch.) Die Ausdrucksweise ist mir sonst woher nicht erinnerlich, doch wohl erträglich. — ἐν παύλῃ. ἀνάπαντα Reiske und Toup. — ἐφαίνετο, τὸ προᾶγμα. Spr. 61, 5, 6 u. zu 1, 6, 4. 137, 4. — ἐπεδίδοσαν ἐς. vgl. die Lex. u. d. W. — πλείους. τὸ πλείους? da das vorige τό hart auch für den Inf. gelten würde und den blossen Infinitiv mit ἐπεδίδοσαν zu verbinden sprachwidrig wäre. — ἐνταῦθα. Spr. 65, 9, 1. vgl. Xen. An. 2, 6, 3. 3, 4, 25. — εἰς, der Redner Andokides — τινος, Namens Charinides nach Andok. 1, 48. Timaeos nach Plut. Alk. 21. — εἴτε ἄρα. Plat. Phäd. 70, c: σκεπτόμεθα ἀπὸ τῆδε πῆ, εἴτε ἄρα ἐν Αἴδου εἰσὶν αἱ ψυχαὶ εἴτε καὶ οὐ. — καί. Spr. 69, 32, 13. vgl. 5, 65, 3. — τὰ ist mir verdächtig. — οὐ, οὐκ ὄντα. — ἐπ' ἀμφότερα εἰκάζεται für beide Meinungen werden Vermuthungen aufgestellt. vgl. zu 1, 83, 2. So ἐπ' ἀμφότερα λέγεσθαι bei Her. 2, 125, 2. 3, 87. —

ὑστερον ἔχει εἰπεῖν περὶ τῶν δρασαντων τὸ ἔργον. λέγων δὲ ἔπεισεν αὐτὸν ὡς χρή, εἰ μὴ καὶ δέδρακεν, αὐτὸν τε ἄδειαν ποιησάμενον σωσαι καὶ τὴν πόλιν τῆς παρουσίας ὑποψίας παῦσαι· βεβαιωτέραν γὰρ αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας ἢ ἀρνηθέντι διὰ δίκης ἐλθεῖν. καὶ ὁ μὲν αὐτὸς τε καθ' ἑαυτοῦ καὶ κατ' ἄλλων μηνύει τὸ τῶν Ἑρμῶν· ὁ δὲ δῆμος [ὁ τῶν Ἀθηναίων] ἄσμενος λαβῶν, ὡς ᾤετο, τὸ σαφές καὶ δεινὸν ποιούμενοι πρότερον, εἰ τοὺς ἐπιβουλευόντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ εἴσονται, τὸν μὲν μηνυτὴν εὐθύς καὶ τοὺς ἄλλους μετ' αὐτοῦ ὅσων μὴ κατηγορήκει ἔλυσαν, τοὺς δὲ κατακταθέντας κρίσεις ποιήσαντες τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, ὅσοι ξυνελήφθησαν, τῶν δὲ διαφυγόντων θάνατον καταγρόντες ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι. κὰν τούτῳ οἱ μὲν παθόντες ἄδηλον ἦν εἰ ἀδίκως ἐτετιμώρητο, ἢ μέντοι ἄλλη πόλις ἐν τῷ παρόντι περιφανῶς ὠφέλητο.

61 Περὶ δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐναγόντων τῶν ἐχθρῶν, οἵπερ καὶ πρὶν ἐκπλεῖν αὐτὸν ἐπέθεντο, χαλεπῶς οἱ Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον· καὶ ἐπειδὴ τὸ τῶν Ἑρμῶν ᾤοντο σαφές ἔχειν, πολὺ δὴ μᾶλλον καὶ τὰ μυστικά, ὧν ἐπαίτιος ἦν, μετὰ τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς ξυνωμοσίας ἐπὶ τῷ

οὔτε τότε, εἶχεν εἰπεῖν. Spr. 62, 4, 2 u. zu 1, 86, 2. — λέγων δὲ, ὁ συνδεδεσμένος. (Sch.) durch die Vorstellung aber. — εἰ μὴ καὶ, ungewöhnliche Stellung für εἰ καὶ μὴ, wie eine Hs. hat. Dion. Arch. 8, 30: εἰ μὴ καὶ τοσαῦτα. vgl. Schwebel z. Onosand. p. 22. (Bl.) vgl. zu 3, 46, 1. vgl. zu 2, 11, 4. — ἄδειαν ποιησάμενον nachdem er sich Straflosigkeit verschafft hätte. (Ps.) die dem Angeber wenn er nicht trog, gewährt wurde. Sluiter Lectt. And. p. 57. — παῖσαι τὰς ὑποψίας Xen. An. 2, 5, 2. (Bl.)

§ 3. μετ' ἀδείας, ἄδειαν ποιησάμενος. vgl. Fritzsche ad Luc. p. 138. — δικά. Spr. 68, 22, 2. — ἐλθεῖν für ἐλθόντι als ob ἀσφαλέστερον vorherginge. Spr. 69, 30, 2 u. zu 4, 66, 2. vgl. 5, 53, 2. — τὸ τῶν Ἑ. den Vorfall mit den H., die Verstümmelung der H., wie 6, 61, 1. — ἄσμενος. ἀσμένως Kr. Stud. 2 S. 238. zu 3, 56, 2. Plut. Kleom. 35: τοῦτο ἀσμένως ἔλαβεν. — ὡς ᾤετο gehört zu τὸ σαφές. (Ba.) vgl. 6, 61, 1 u. Kr. zu Xen. An. 1, 6, 7. — ποιούμενοι, ἡγούμενοι. zu 1, 102, 3. Ueber den Plu. Spr. 58, 4, 1. vgl. 4, 106, 2. 6, 61, 2 u. Kr. De auth. p. 30 s.

§ 4. μὴ. Spr. 68, 4, 2. — ἐπανεῖπον, τουτέστιν ὑπέσχοντο καὶ ἐκήρυξαν. (Sch.) Sonst wo habe ich das Wort nicht gefunden. (Bl.) Das Pr. dazu ἐπαναγορεύειν hat Ar. Vö. 1072: ἐπαναγορεύεται, ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν τάλαντον. — ἀργύριον, ein Talent. — εἰ ἀδίκως ob sie nicht mit Unrecht. Spr. 63, 1, 8 u. Kr. zu Xen. An. 3, 2, 22 lat. Ausg. — ὠφέλητο. οὐ γὰρ ὑπώπτεον εἶτι ἀλλήλους. (Sch.)

C. 61. § 1. ἐναγόντων. zu 1, 67, 2. 8, 26, 1. — χαλεπῶς ἐλάμβανον nahmen es mit Gehässigkeit auf. zu 3, 56, 2 u. Stud. 2 S. 238. — σαφές. σαφῶς einige Hsn. — μετὰ τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς ξυνωμοσίας unter denselben Beweggründen und unter, wegen, der Verschwörung; über λόγος zu 1, 102, 3; über μετὰ zu 1, 18, 7. vgl. 6, 28, 1: περικοπαὶ μετὰ παιδιᾶς καὶ οἶνον γεγενημέναι. „Der Artikel mit Bezug auf die Erwähnung 6, 60, 1.“ (Hk.) — καὶ τῆς. κατὰ τῆς Küppers p. 24 s. Wenn etwas zu ändern wäre, so würde ich lieber καὶ streichen. — ἐπὶ τῷ

δήμῳ ἀπ' ἐκείνου ἐδόκειπραχθῆναι. καὶ γὰρ τις καὶ στρατιὰ Λακε-
 δαιμονίων οὐ πολλὴ ἔτυχε κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν ᾧ περὶ ταῦτα
 ἐθορυβοῦντο, μέχρι Ἰσθμοῦ παρελθοῦσα, πρὸς Βοιωτοὺς τι πράσσον-
 τες. ἐδόκει οὖν ἐκείνου πράξαντος καὶ οὐ Βοιωτῶν ἔνεκα ἀπὸ ξυνθή-
 ματος ἦκειν, καὶ εἰ μὴ ἔφθασαν δὴ αὐτοὶ κατὰ τὸ μήνυμα ξυλλα-
 βόντες τοὺς ἄνδρας, προδοθῆναι ἂν ἡ πόλις. καὶ τινα μίαν νύκτα καὶ 3
 κατέδαρθον ἐν Θησείῳ τῷ ἐν πόλει ἐν ὄπλοις. οἳ τε ξένοι τοῦ Ἀλκι-
 βιάδου οἱ ἐν Ἄργει κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπωπτεύθησαν τῷ δήμῳ
 ἐπιτίθεσθαι, καὶ τοὺς ὁμήρους τῶν Ἀργείων τοὺς ἐν ταῖς νήσοις κει-
 μένους οἱ Ἀθηναῖοι τότε παρέδωσαν τῷ Ἀργείῳ δήμῳ διὰ ταῦτα δια-
 χρήσασθαι. πανταχόθεν τε περιεστῆκει ὑποψία ἐς τὸν Ἀλκιβιάδην.
 ὥστε βουλόμενοι αὐτὸν ἐς κρίσιν ἀγαγόντες ἀποκτεῖναι πέμπουσιν οὕτω 4
 τὴν Σαλαμίνιαν ναῦν ἐς τὴν Σικελίαν ἐπὶ τε ἐκείνον καὶ ὧν περὶ ἄλ-
 λων ἐμεμήνυτο. εἶρητο δὲ προεπεῖν αὐτῷ ἀπολογησομένῳ ἀκολουθεῖν,
 ξυλλαμβάνειν δὲ μὴ, θεραπεύοντες τὸ τε πρὸς τοὺς ἐν τῇ Σικελίᾳ

δήμῳ, ἐπὶ δήμου καταλύσει 6, 28, 2. (Gb.) Ar. Ri. 236: ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνό-
 μνυτον. (Hertlein Ms.) Kr. z. Dion. p. 364 s. 15. — ἀπ' ἐκ. zu 1, 17, 1.

§ 2. καὶ γὰρ καὶ auch 4, 108, 3. 6, 103, 4. 8, 64, 2, Her. 6, 108, 1.
 7, 236, 1, Lys. 29. 9. 11, Plat. Prot. 314, a, 317, b, Xen. An. 2, 2, 15,
 Mem. 2, 1, 3, wo es zw., u. Dem. 19, 267. vgl. Spr. 69, 32, 21. — στρατιὰ
 A. Ueber die Furcht vor demselben Kr. z. Dion. p. 365. 383. — πρὸς Βοι-
 ωτοὺς τι πράσσοντες mit den Boeotern (gegen die Athener) irgend
 etwas betreibend. (Va.) Aber was? und wie mit einem Heere? „So
 noch πράσσειν πρὸς τινα 3, 28, 2. 4, 68, 3. 74, 1. 103, 3. 114, 3.“ (Dr.) —
 ἀπὸ ξυνθήματος nach einer Verabredung. zu 4, 67, 5. — δὴ wähn-
 ten sie.

§ 3. τινα nicht: ungefähr, wie 3, 68, 2, sondern: eine nicht nä-
 her bestimmbare. Verschieden ist Soph. OT. 246f. — κατέδαρθον sie
 schiefen dort wie in einem Allarmhause, um sogleich auf Erfordern ver-
 sammelt und bewaffnet ausrücken zu können. — ἐν πόλει. Spr. 50,
 2, 15. — ἐν ὄπλοις. Die Schilde und Speere waren, wie in einem Lager,
 auf einem freien Raume des τέμενος aufgestellt, während die Männer nahe zur
 Hand in einigen der heiligen Gebäude oder auf dem Boden ruhten. (Arn.) vgl.
 zu 1, 111, 1. — ὑπωπτεύθησαν. 3, 43, 1: ὑποπιτεύεται τις κέρδους ἔνεκα λέ-
 γειν. — ἐπιτίθεσθαι Angriffe zu betreiben. Spr. 53, 1, 6. ἂν zuge-
 fügt wünscht Pp. Doch vgl. Spr. 53, 1, 6. — τοὺς ὁμήρους 5, 84, 1. —
 κειμένους. zu 5, 61, 3. — διαχρήσεσθαι die besten Hsu. — παντα-
 χόθεν, wegen des zu Athen verübten Unfuges, wegen Erscheinung der La-
 kedämonier, wegen der Nachrichten von Argos. (Ds.) — περιέστη ohne Ob-
 ject. zu 7, 70, 6. — ἐς ist an ὑποψία anzuschliessen. vgl. 6, 60, 1 u. zu 4,
 27, 3. Nicht für die Verbindung mit περιεστῆκει spricht 7, 18, 4. vgl. zu 7, 70, 6.

§ 4. οὕτω. Spr. 56, 12, 4. — ναῦν. zu 6, 53, 1. — ἐπὶ ἐκείνον.
 Spr. 68, 42, 2. — ὧν περὶ, ἐπὶ τούτους περὶ ὧν. Spr. 51, 13, 5 u. 7. —
 θεραπεύοντες Sorge tragend für (vgl. 1, 19. 4, 67, 3. 5, 11, 2 u. 7,
 70, 3); der No. als ob εἰρήκεσαν vorherginge. Spr. 56, 9, 4. „vgl. 5, 70, 1.“
 (Arn.) — τό τε. Pp. zweifelt ob zu construiren sei θεραπεύοντες τὸ μὴ θορυ-
 βεῖν πρὸς — oder θεραπεύοντες μὴ θορυβεῖν τὸ πρὸς —. Im letzteren Falle
 wäre τὸ πρὸς τοὺς für τὰ ἐν τοῖς kaum erträglich; aber auch im erstern ist
 es unpassend. Also ist τὸ πρὸς τοὺς ἐν Σ. mit dem Sch. (?) für sich zu neh-

στρατιώτας τε σφετέρους καὶ πολεμίους μὴ θορυβεῖν, καὶ οὐχ ἥμισυ τοὺς Μαντινάς καὶ Ἀργείους βουλόμενοι παραμεῖναι, δι' ἐκείνου νομιζόντες πεισθῆναι σφᾶς ἔυστρατεύειν. καὶ ὁ μὲν ἔχων τὴν ἑαυτοῦ γαῖαν καὶ οἱ ἔνδιαβεβλημένοι ἀπέπλεον μετὰ τῆς Σαλαμίνιας ἐκ τῆς Σικελίας ὡς ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐν Θουρίαις, οὐκέτι ξυνείποντο, ἀλλ' ἀπελθόντες ἀπὸ τῆς νεῶς οὐ γανεροὶ ἦσαν, δείσαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλεῦσαι. οἱ δ' ἐκ τῆς Σαλαμίνιας τέως μὲν ἐξήτουν τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, ὡς δ' οὐδαμοῦ γανεροὶ ἦσαν, ὄχοντο ἀποπλέοντες. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἤδη φυχὰς ὦν οὐ πολὺ ὕστερον ἐπὶ πλοίου ἐπεραιωθῆν ἐς Πελοπόννησον ἐκ τῆς Θουρίας· οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐρήμῃ δίκῃ θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' ἐκείνου.

62 Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ λοιποὶ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐν τῇ Σικελίᾳ, δύο μέρη ποιήσαντες τοῦ στρατεύματος καὶ λαχὼν ἐκάτερος, ἔπλεον ξύμπαντι ἐπὶ Σελινοῦντος καὶ Ἐγεστιάς, βουλόμενοι μὲν εἰδέναι τὰ χρήματα εἰ δώσουσιν οἱ Ἐγεσταῖοι, κατασκέμασθαι δὲ καὶ τῶν Σελινουντίων τὰ πράγματα καὶ τὰ διάφορα μαθεῖν τὰ πρὸς Ἐγεσταίους. παραπλέοντες δ' ἐν ἀριστερᾷ τὴν Σικελίαν, τὸ μέρος τὸ πρὸς τὸν Τυρσηρικὸν κόλπον, ἔσχον ἐς Ἰμέραν, ἥπερ μόνη ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς

men, das τό von θεραπεύοντες regiert: sie schonten das Verhältniss zu denen in S.; τέ steht hier als sollte βουλόμενοι nicht folgen. zu 5, 11, 2. — πρὸς gestrichen wäre die Rede bei Weitem üblicher. (Pp.) — στρατιώτας τε nehme ich als Apposition zu τοῖς ἐν τῇ Σ. zu 3, 92, 4. — μὴ θορυβεῖν, ὡστε μηδένα θόρυβον συλληφθέντος τοῦ Ἀλκιβιάδου μήτε ἀπὸ τῶν Ἀπικῶν στρατιωτῶν ἀγανακτούντων γενέσθαι μήτε ἀπὸ τῶν πολεμίων καταφρονησάντων. (Sch.) Spr. 61, 6, 9. vgl. 7, 70, 3. — σφᾶς σφίσι Lindau, Kr. Rec. 1828 (Stud. 2. S. 132) u. Dobree. Gö. verdächtigt πεισθῆναι σφᾶς, was in zwei Hsn. fehlt, vgl. auch Arndt de pron. refl. 1 p. 34.

§ 5. οὐ γανεροὶ verschwunden, wie nur noch [Dem.] 49, 19. (Bl.) vgl. ἀγανίζειν. — τό, was wie sie wussten ihnen bevorstand, vgl. zu 2, 53, 2. Philem. 83, 1: ἂν ὀνυῆς τὸ μανθάνειν, ἀνεπικούρητον σεαυτοῦ τὸν βίον λήσει ποιῶν. — ἐπὶ διαβολῇ, προδιεδιαβεβλημένοι. (Sch.) Pp. meint ἐπὶ könne hier nicht nach heissen. Warum nicht wie unser auf? Andok. 1, 30: σωθῆναι ἐπὶ τιασθῆναι αἰτία.

§ 6. οἱ ἐκ. zu 6, 46, 3. — τέως μὲν. zu 5, 71. — πλοίου, φορηγικοῦ 6, 88, 10. — Θουρία ist wohl hier nicht das Gebiet, welches 7, 35, 1 ἢ Θουρίας γῆ heisst, sondern die Stadt, die nach Steph. Byz. Θουρία (auch auf einer Münze), Θοίριον und Θοῖριοι genannt wurde. vgl. 6, 104, 2. (Arn.) — ἐρήμῃ δίκῃ ἐστὶν ὅταν μὴ παρόντων ἀμφοτέρων τῶν προσόντων ὁ δικαστὴς τὴν ψήφον ἐνέγκῃ κατὰ τοῦ ἀπόντος. Bekker Anecd. 1 p. 245. Contumacialverfahren.

C. 62. § 1. λαχὼν. zu 6, 42. — ἐκάτερος. Spr. 56, 9, 2. — ξύμπαντι für ξὺν παντί Kr. vgl. 3, 95, 4. Das ξὺν scheint Thuk. so nie hinzugefügt zu haben. — τὰ χρήματα, die dreissig Talente 6, 46, 1. — τὰ διάφορα 6, 6, 2.

§ 2. ἐν ἀριστερᾷ. λαβόντες ist 7, 1, 1 zugefügt. — τὴν Σικελίαν. τῆς Σικελίας Reiske, was mit μέρος zu verbinden wäre, dies noch von περι-

Σικελίας Ἑλλάς πόλις ἐστίν· καὶ ὡς οὐκ ἐδέχοντο αὐτοῖς, παρεκομίζοντο. καὶ ἐν τῷ παραπλῶ αἰροῦσιν Ὑγκαρα, πόλισμα Σικανικὸν μὲν β' Ἑγεσταιοῖς δὲ πολέμιον· ἦν δὲ παραθαλασσίδιον. καὶ ἀνδραποδίσαντες τὴν πόλιν παρέδωσαν Ἑγεσταιοῖς, παρεγένοντο γὰρ αὐτῶν ἰππῆς, αὐτοῖ δὲ πάλιν τῷ μὲν πεζῷ ἐχώρουν διὰ τῶν Σικελῶν ἕως ἀφίχοντο ἐς Κατάνην, αὐτὸ δὲ νῆες περιέπλευσαν τὰ ἀνδράποδα ἄγουσαι. Νικίας δὲ εὐθὺς ἐξ Ὑγκάρων ἐπὶ Ἑγέστης παραπλεύσας καὶ τὰλλα χρηματίσας καὶ λαβῶν τάλαντα τριάκοντα παρῆν ἐς τὸ στρατεύμα· καὶ τὰνδράποδα ἀπέδωσαν καὶ ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα. καὶ ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς ξυμμάχους περιέπλευσαν, στρατιὰν κελεύοντες πέμπειν· τῇ τε ἡμισείᾳ τῆς ἑαυτῶν ἤλθον ἐπὶ Ὑβλαν τὴν Γελεᾶτιν, πολεμίαν οὖσαν, καὶ οὐχ εἶλον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

Τοῦ δ' ἐπιγεγενημένου χειμῶνος εὐθὺς τὴν ἔφοδον οἱ Ἀθηναῖοι β' ἐπὶ Συρακούσας παρεσκευάζοντο, οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ αὐτοῖ ὡς ἐπ' ἐκείνους ἴοντες. ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸν πρῶτον φόβον καὶ τὴν προσδοκίαν οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ εὐθὺς ἐπέκειντο, κατὰ τε [τὴν] ἡμέραν ἐκάστην προιοῦσαν ἀνεθάρσουν μᾶλλον καὶ ἐπειδὴ πλείοντες τὰ τε ἐπ' ἐκεῖνα τῆς Σικελίας πολὺ ἀπὸ σφῶν ἐφαίνοντο καὶ πρὸς τὴν Ὑβλαν ἐλθόντες καὶ πειράσαντες οὐχ εἶλον βίη, ἔτι πλέον κατεφρόνησαν καὶ

πλεῖν regiirt. — Ἑλλάς πόλις auch Her. 5, 93, 7, 22, 115. Ἑλλάς γλώσσα eb. 6, 98, 2, 8, 135, 2, 9, 16, 1. (Lex. Her.) Bei Xen. u. A. Ἑλληνίς. — ἐδέχοντο, οἱ ἱμεραῖοι. (Sch.) Spr. 58, 4, 1. vgl. 50, 5, 3.

§ 3. παραθαλασσίδιος wird noch aus Dion G. 54, 9 angeführt; über ἐπιθαλασσίδιος mehrere Stellen hier bei Abr. — αὐτῶν. Spr. 47, 9.

§ 4. εὐθὺς, bevor sie nach Katane zogen. (Dobree.) — χρηματίσειν verhandeln. zu 1, 87, 4. — παρεῖναι ἐς noch 6, 88, 10, 5, 70, 1. (Gö.) Kr. zu Xen. An. 1, 1, 2. — ἀπέδωσαν lieferten sie ab, damit sie zum gemeinsamen Vortheil verkauft würden? vgl. 7, 85, 2. (Arn.) ἀπέδοντο Bk. Spr. 52, 10, 6. Erg. οἱ Ἀθηναῖοι. — ἐγένοντο es kamen heraus als Ertrag. Kr. zu Xen. An. 5, 3, 4. Ueber den Plu. zu 1, 58, 1. — ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς für ἐς τοὺς τῶν Σικελῶν Kr. Rec. 1828 (Stud. 2 S. 132). vgl. 7, 32, 1 u. Spr. 47, 9, 19. Ueber den Ge. zu 5, 67, 3. So nie eingeschoben. — τῇ ἡμισείᾳ τῆς. Spr. 47, 28, 9.

C. 63. § 1. ὡς ἴοντες erg. παρεσκευάζοντο. vgl. zu 5, 62, 2. Ueber die Stellung Kr. z. Dion. p. 25. — πρὸς, κατὰ. (Ba.) Diese Erklärung passt nur zu προσδοκίαν; πρὸς τὸν πρῶτον φόβον wird wohl heissen: auf die erste Furcht, d. h. mit Benutzung derselben. vgl. 6, 49, 1. — τὴν nach τε ist mir verdächtig. vgl. 2, 85, 3. κατ' ἔτος ἕκαστον 1, 56, 1, 2, 31, 3, 3, 58, 3, 4, 66, 1. Verdächtig ist 2, 42, 2. Wo Thuk. sonst den Artikel bei ἕκαστος zufügt (1, 22, 2, 3, 50, 3, 82, 2, 5, 47, 8, 49, 2, 6, 31, 3) ist eine bestimmte Hinweisung sichtbar.

§ 2. πλείοντες τὰ wie πλεῖν τὴν θάλασσαν. Spr. 46, 6, 3. Pp. vermutet παραπλέοντες, Reiske wollte ἐς τε τὰ für τὰ τε, Dobree τε ἐς τὰ περὶ ἐκεῖνα, Arn. τότε ἐς τὰ περὶ ἐκεῖνα. — τὰ ἐπ' ἐκεῖνα die jenseitigen Gegenden, Küsten. „Her. 3, 115: θάλασσά ἐστι τὰ ἐπ' ἐκεῖνα τῆς Εὐρώπης.“ (Bl.) Spr. 43, 4, 3 u. Kr. zu Xen. An. 5, 4, 3 lat. Ausg. — πολὺ ἀπὸ weit entfernt von. vgl. 6, 68, 3. — πειράσαντες. zu 1, 61, 3. — ἐπειδὴ für ἐπειδὴ γε

ἤξιουν τοὺς στρατηγούς, οἷον δὴ ὄχλος φιλεῖ θαρσύνειν ποιεῖν, ἄγειν
 3σφᾶς ἐπὶ Κατάνην, ἐπειδὴ οὐκ ἐκεῖνοι ἐφ' ἑαυτοὺς ἔρχονται. ἰππῆς
 τε προσελαύνοντες αἰεὶ κατάσκοποι τῶν Συρακοσίων πρὸς τὸ στρατεύμα
 τῶν Ἀθηναίων ἐγύβριζον ἄλλα τε καὶ εἰ ἕξνοικήσοντες σφίσι αὐτοῖς
 μᾶλλον ἤκοιεν ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ ἢ Λεοντίους ἐς τὴν οἰκίαν κατοικιοῦν-
 61τες. ἃ γινώσκοντες οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ βουλόμενοι αὐ-
 τοὺς ἄγειν πανδημεὶ ἐκ τῆς πολέως οὐ πλεῖστον, αὐτοὶ δὲ ταῖς ναυ-
 σιν ἐν τοσοῦτῳ ὑπὸ νύκτα παραπλεύσαντες στρατόπεδον καταλαβεῖν
 2ἐν ἐπιτηδείῳ καθ' ἡσυχίαν, εἰδότες οὐκ ἀν' ὁμοίως δυνηθέντες [καὶ]
 εἰ ἐκ τῶν νεῶν πρὸς παρεσκευασμένους ἐκβιβάζοιεν ἢ κατὰ γῆν ἰόντες
 γνωσθείησαν — τοὺς γὰρ ἂν ψιλοὺς τοὺς σφῶν καὶ τὸν ὄχλον τῶν
 Συρακοσίων τοὺς ἰππέας, πολλοὺς ὄντας, σφίσι δ' οὐ παρόντων ἰπ-
 3πέων, βλάπτειν ἂν μεγάλα, οὕτω δὲ λήψεσθαι χωρίον ὅθεν ὑπὸ τῶν
 4ἰππέων οὐ βλάψονται ἄξια λόγου· ἐδίδασκον δ' αὐτοὺς περὶ τοῦ πρὸς
 τῷ Ὀλυμπίῳ χωρίου, ὅπερ καὶ κατέλαβον, Συρακοσίων φυγάδες οὐ
 ἕξνοείποντο — τοιόνδε τι οὖν πρὸς ἃ ἐβούλοντο οἱ στρατηγοὶ μηχαν-
 4νῶνται. πέμπουσιν ἄνδρα σφίσι μὲν πιστόν, τοῖς δὲ τῶν Συρακοσίων
 στρατηγοῖς τῇ δοκῆσει οὐχ ἡσσον ἐπιτήδειον· ἦν δὲ Καταναῖος ὁ
 ἀνὴρ καὶ ἀπ' ἀνδρῶν ἐκ τῆς Κατάνης ἦκειν ἔφη ὧν ἐκεῖνοι τὰ ὀνό-

die besten Hsn. — οὐκ ἐκεῖνοι. Spr. 67, 10, 1. Ueber die Pron. Arndt De pron. refl. 1 p. 44, 47.

§ 3. τῶν Συρ. Ueber die Entfernung des Ge. von ἰππῆς, eine beson-
 ders bei Thuk. häufige Weise, vgl. Reg. u. Genitiv 2, f u. Kr. z. Dion. p. 120. —
 ἐγυβρίζειν kömmt (zufällig) sonst in der att. Prosa wohl nicht vor. —
 καὶ εἰ. καὶ ἐγυβρίζον εἰ d. h. ἐγυβρίζοντες ἐλεγον, ἡρώτων εἰ. Spr. 59, 2, 4.
 — αὐτοῖς. αὐτοῖ Bk. doch s. Kr. z. Dion. p. 340. vgl. 1, 19. (Pp.) Spr. 51,
 2, 7.

C. 64. § 1. ἄγειν, ποιῆσαι προελθεῖν. (Sch.) — ἐν τοσοῦτῳ, nicht ἐν
 τούτῳ, weil angedeutet wird: hinreichende Zeit zu gewinnen um in der-
 selben. Doch ist diese Formel sehr selten, zw. bei Xen. Kyr. 2, 2, 4. —
 ἐπιτηδείῳ. zu 2, 81, 3. vgl. 6, 66, 1.

§ 2. ἄν. Spr. 54, 6, 6. — δυνηθέντες, στρατόπεδον καταλαβεῖν. (Sch.)
 Spr. 56, 7, 5. — καὶ εἰ ἐκ. εἰ ἐκ oder ἢ εἰ ἐκ Reiske; καὶ ignoriren der
 Sch. und Va. — γνωσθείησαν. Spr. 30, 9, 2 u. zu 1, 38, 1. — τοὺς ψι-
 λοὺς καὶ τὸν ὄχλον sind die Objectsac. (Sch.) — τοὺς vor σφῶν ist hier
 gegen den sonstigen Gebrauch des Thuk. hinzugefügt. zu 1, 25, 2. Auch
 passt es nicht recht. Spr. 50, 8, 11. — Συρακοσίων hängt von τοὺς ἰππέας
 ab. (Sch.) — δ' οὐ παρόντων. Spr. 56, 14, 2. — βλάπτειν, abhängig von
 einem aus εἰδότες vorschwebenden ἐνόμιζον. vgl. Reg. u. Ergänzung u. Spr.
 65, 11, 7. — ἄν. Spr. 69, 7, 3. — οὕτω δέ, auf die § 1 angegebene Weise
 aber glaubten sie. (Hl.) — ὅθεν kurz für ὅθεν ἐπιχειροῦντες. — βλάψον-
 ται passiv, wie 1, 81, 2. Spr. 39, 11 A. — ἄξια. zu 6, 33, 4.

§ 3. αὐτοὺς, τοὺς στρατηγούς. (Sch.) — τοιόνδε τι. zu 3, 97, 1. —
 οὖν. Spr. 69, 52, 3 u. zu 3, 95, 1. — πρὸς ἃ, πρὸς ταῦτα ἃ in Bezug auf
 das was, πρὸς τὸ καταλαβεῖν στρατόπεδον. (Sch.) vgl. zu 6, 11, 4. — οἱ
 στρατηγοὶ schon § 1, der Zwischensätze wegen wiederholt.

§ 4. τῇ δοκῆσει dem Anschein nach; ein der gew. Prosa fremdes
 Wort. zu 2, 35, 2. Der Da. wie 3, 45, 1. — ἐπιτήδειον. zu 1, 60, 2. —

ματα ἐγίγνωσκον καὶ ἠπίσταντο ἐν τῇ πόλει ἔτι ὑπολοίπους ὄντας τῶν σφίσι ἐννόων. ἔλεγε δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἀλλίξεσθαι ἀπὸ τῶν ὀπλων ἐν τῇ πόλει, καὶ εἰ βούλονται ἐκεῖνοι πανδημεὶ ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ ἅμα ἐφ' ἐπὶ τὸ στράτευμα ἐλθεῖν, αὐτοὶ μὲν ἀποκλήσειν αὐτοὺς παρὰ σφίσι καὶ τὰς ναῦς ἐμπρήσειν, ἐκείνους δὲ ῥαδίως τὸ στράτευμα προσβαλλόντας τῷ σταυρώματι αἰρήσειν· εἶναι δὲ ταῦτα τοὺς ξυνδράσσοντας πολλοὺς Καταναίων, καὶ ἠτοιμάσθαι ἤδη, ἀφ' ὧν αὐτὸς ἤκειν.

Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν Συρακοσίων, μετὰ τοῦ καὶ ἐς τὰ ἄλλα βῶ θαρσεῖν καὶ εἶναι ἐν διανοίᾳ καὶ ἄνευ τούτων ἵνα [παρεσκευάσθαι] ἐπὶ Κατάνην, ἐπίστευσάν τε τῷ ἀνθρώπῳ πολλῶ ἀπερισχεπτότερον καὶ εὐθὺς ἡμέραν ξυνθέμενοι ἢ παρέσονται ἀπέστειλαν αὐτόν, καὶ αὐτοὶ — ἤδη γὰρ καὶ τῶν ξυμμάχων Σελινούντιοι καὶ ἄλλοι τινὲς παρῆσαν — προεῖπον πανδημεὶ πᾶσιν ἐξιέναι Συρακοσίοις. ἐπεὶ δὲ ἐτοῖμα αὐτοῖς καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν καὶ αἱ ἡμέραι ἐν αἷς ξυνέθεντο ἤξιεν ἐγγὺς ἦσαν, πορευόμενοι ἐπὶ Κατάνης ἠύλισαντο ἐπὶ τῷ Συμναίθῳ ποταμῷ ἐν τῇ Λεοντίνῃ. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὡς ἤσθοντο αὐ-³ τοὺς προσιόντας, ἀναλαβόντες τὸ τε στράτευμα ἅπαν τὸ ἐαυτῶν καὶ ὅσοι Σικελῶν αὐτοῖς ἢ ἄλλος τις προσεληλύθει καὶ ἐπιβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ πλοῖα, ὑπὸ νύκτα ἔπλεον ἐπὶ τὰς Συρακούσας. καὶ

ἠπίσταντο, αὐτούς, nach griechischer Weise für οἷς aus ὧν. Spr. 60, 6, 2. — ἐννόων für ἐννων. Die aufgelösten Formen sind auch in der att. Prosa nicht selten. Lob. z. Phryn. p. 142.

§ 5. ἀπὸ τῶν ὀπλων entfernt von den Waffen, dem Lager. zu 1, 111, 1. — ἐκεῖνοι, οἱ Συρακοσῖοι. (Sch.) — ἐν ἡ. ῥητῇ. zu 4, 76, 3. — αὐτοὶ sie, die Katanäer; über den No. zu 6, 25, 3. — αὐτούς für τοὺς die besten Hsn. — παρὰ σφίσι, in der Stadt. (Hl.) — τὸ στράτευμα verdächtigen Bl. u. Pp. — τῷ σταυρώματι. Andere u. gute Hsn. τῷ στρατεύματι. Dies selbst ein Glossem gab zu der Verbesserung σταυρώματι den Anlass. vgl. 6, 100, 2. (Thomas 2 S. 32.) Arn. billigt στρατεύματι und will vorher τὸ στράτευμα streichen. vgl. 6, 63, 3. — αἰρήσειν würden überwältigen. — ταῦτα τοὺς. Spr. 50, 10, 1 und hier Pp. — ξυνδράων scheint in der alt. Prosa sonst nicht vorzukommen. — ἠτοιμάσθαι, ταῦτα. zu 1, 46, 1. vgl. 7, 62, 1. — ἀφ' ὧν auf τοὺς ξυνδράσσοντας bezogen. Der Satz vorher steht διὰ μέσον. vgl. zu 1, 102, 2 u. 6, 68, 4. — ἤκειν. Spr. 55, 4, 9.

C. 65. § 1. μετὰ τοῦ ausserdem dass. (Ba.) wie Dem. 5, 5 — εἶναι ἐν διανοίᾳ, διανοεῖσθαι. (Sch.) Sonst woher kenn' ich die Phrase nicht. (Bl.) — παρεσκευάσθαι verdächtigen Acacius u. Dobree, wie auch ich es schon längst als Glossem von ἠτοιμάσθαι 6, 64, 5 angemerkt. Haase p. 57 will es nach θαρσεῖν stellen. — ἀπερισχεπτότερον als es ohne die Zuversicht und das Vorhaben der Fall gewesen wäre. (Hl. u. Ba.)

§ 2. ἤδη γὰρ giebt den Grund an warum alle Syrakosier ausziehen konnten, indem die Selinuntier als Besatzung zurückblieben. — ἄλλοι 6, 67, 3. (Pp.) — ἐτοῖμα αὐτοῖς würde man vor ἦν erwarten. (Ba.) — τὰ. zu 6, 29, 1. — αἱ ἡμέραι, weil den Marsch mitgerechnet mehrere Tage erforderlich wurden. (Gö.)

§ 3. ὅσοι, πάντας ὅσοι. Spr. 51, 13, 2. — ἢ ἄλλος τις. ἢ εἰ ἄλλος τις würden wir erwarten. zu 4, 128, 3. — πλοῖα. zu 6, 30, 1.

οἱ τε Ἀθηναῖοι ἅμα ἐν ἐξέβαινον ἐς τὸ κατὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον ὡς τὸ στρατόπεδον καταληψόμενοι, καὶ οἱ ἰππῆς οἱ Συρακοσίων πρῶτοι προσελάσαντες ἐς τὴν Κατάνην καὶ αἰσθόμενοι ὅτι τὸ στράτευμα ἅπαν ἀνήκται ἀποστρέψαντες ἀγγέλλουσι τοῖς πεζοῖς, καὶ ξύμπαντες ἤδη ββάποτρεπόμενοι ἐβροήθουν ἐπὶ τὴν πόλιν. ἐν τούτῳ δ' οἱ Ἀθηναῖοι, μακροῦς οὔσης τῆς ὁδοῦ αὐτοῖς, καθ' ἡσυχίαν καθῆσαν τὸ στράτευμα ἐς χωρίον ἐπιτήδειον καὶ ἐν ᾧ μάχης τε ἄρξιν ἐμελλον ὅποτε βούλοιντο καὶ οἱ ἰππῆς τῶν Συρακοσίων ἤμισι ἂν αὐτοῖς καὶ ἐν τῷ ἔργῳ καὶ πρὸ αὐτοῦ λυπήσειν· τῇ μὲν γὰρ τειχία τε καὶ οἰκίαι ἐξοργον καὶ δένδρα καὶ λίμνη, παρὰ δὲ τὸ κρημνοί. καὶ τὰ ἐγγὺς δένδρα κόψαντες καὶ κατενεγκόντες ἐπὶ τὴν θάλασσαν παρὰ τε τὰς ναῦς σταύρωμα ἐπήξαν καὶ ἐπὶ τῷ Δάσκωνι ἔρυμά τε, ἧ εὐεφοδώτατον ἦν τοῖς πολεμίοις, λίθοις λογάδην καὶ ξύλοις διὰ ταχέων ὠρθωσαν καὶ τὴν στοῦ Ἀνάπου γέφυραν ἔλυσαν. παρασκευαζομένων δὲ ἐκ μὲν τῆς πόλεως οὐδεὶς ἔξιὼν ἐκώλυν, πρῶτοι δὲ οἱ ἰππῆς τῶν Συρακοσίων προσεβροήθησαν, ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ τὸ πεζὸν ἅπαν ξυνελέγη. καὶ προσῆλθον μὲν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων τὸ πρῶτον,

§ 4. ἐς τό für ἐς τόν eine Hs. Zu diesem τόπον zu ergänzen verbietet der Sprachgebrauch (Spr. 43, 3, 2): μέγα λιμένα mit einigen Hsn. u. Va. hinzugefügt würde mit ἐκβαίνειν nicht stimmen. Das Neu. so 6, 66, 1. 75, 1. vgl. 6, 64, 3: περὶ τοῦ πρὸς τῷ Ὀλυμπιεῖῳ χωρίου. (Dr.) Spr. 43, 4, 2 u. 50, 5, 12. — τό vor στρατόπεδον ist aus den besten Hsn. hinzugefügt. Es weist auf 6, 64. 1 zurück. (Benedict.) vgl. jedoch zu 2, 81, 3. — ἀνήκται, ἀνέπλευσαν. (Sch.) — ἤδη. zu 6, 44, 3. — ἀποστρέπόμενοι. ἀποτραπόμενοι eine (schlechte) Hs.

C. 66. § 1. αὐτοῖς, τοῖς Συρακοσίοις. (Hl.) — καθῆσαν. καθῆσαν vermuthet hier u. 7, 82, 3 Götting Accentl. S. 48, was ich so nicht gebraucht wüsste. vgl. Spr. § 40 unter ἴσω. — ἐπιτήδειον, ἀρμόδιον ἐνστρατοπεδεύσασθαι. (Sch.) — ἄρξιν ἐμελλον anfangen konnten. (Va.) — ἐν λυπήσειν. vgl. zu 2, 80, 5 u. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 18. — τῇ μὲν. Spr. 50, 1, 16 — παρὰ δὲ τό neben einer andern Strecke; über die Stellung Spr. 50, 1, 14. „vgl. 3, 61, 1. 32, 7.“ (Arn.)

§ 2. ἔρυμα τε. ἔρυμά τε Kr. Bruchst. — εὐεφοδώτατον. εφοδώτατον die besten Hsn. Aber dies kann wohl so wenig als ἀνοδος, κἀνοδος, πάροδος Adjectiv sein. (Didot.) Daher vermuthet Bk. εὐεφοδώτατον. Dass dies oder εὐεφοδώτατον keinesweges widersinnig sei, wie Abresch meint, zeigt Xen. Hell. 6, 3, 24, wo ebenfalls dem δυσεμβολώτατος das folgende εὐπροσοδώτατος nicht widerspricht. Der Superlativ sagt hier viel weniger als der Positiv: noch am leichtesten zugänglich. (Hertlein Ms.) Mehrfachen Bedenken unterliegt was man für εφοδώτατον anführt, wie Polyän 1, 49, 3, wo ἐπὶ vor τόν ausgefallen ist, vgl. Xen. An. 3, 4, 41, oder gar εφορμος 3, 76. — λογάδην, ἐπιλέκτοις. (Sch.) zu 4, 4, 1. vgl. Spr. 50, 8, 19.

§ 3. παρασκευαζομένων, αὐτῶν. Spr. 47, 4, 3. — οὐδεὶς für οὐθεις nur einige schlechte Hsn. — ἐκώλυν. ἐκώλυε τὸ πρῶτον? Wenigstens ist so etwas zu denken. — προσεβροήθησαν zogen dahin. vgl. 2, 25, 3. 4, 8, 24, 3. 53, 1. — ἔπειτα δ' ὕστερον sodann später. zu 2, 9, 1. — ἀντιπροῖεναι dürfte nicht oft vorkommen; andre Hsn. ἀντιπροήσαν. Lex. Xen.

ἔπειτα δέ, ὡς οὐκ ἀντιπροήεσαν αὐτοῖς, ἀναχωρήσαντες καὶ διαβάντες τὴν Ἐλωρινὴν ὁδὸν ἠγλίσαντο.

Τῇ δ' ἰσπερὶα οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο ὡς⁶⁷ ἐς μάχην καὶ ξυνετάξαντο ὧδε. δεξιὸν μὲν κέρας Ἀργεῖοι εἶχον καὶ Μαρτινῆς, Ἀθηναῖοι δὲ τὸ μέσον, τὸ δὲ ἄλλο οἱ Ξύμμαχοι οἱ ἄλλοι. καὶ τὸ μὲν ἡμῖν αὐτοῖς τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν, τετα-² γμένον ἐπὶ ὄκτω, τὸ δὲ ἡμῖν ἐπὶ ταῖς εὐναῖς ἐν πλαισίῳ, ἐπὶ ὄκτῳ καὶ τοῦτο τεταγμένον· οἷς εἶρητο, ἧ ἂν τοῦ στρατεύματός τι πορῆ μά- λιστα, ἐγορῶντας παραγίγνεσθαι. καὶ τοὺς σχεκοφόρους ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτάκτων ἐποίησαντο. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἔταξαν τοὺς μὲν ὀπλίτας³ ἐφ' ἑκατάδεκα, ὄντας πανδημεὶ Συρακοσίους καὶ ὅσοι Ξύμμαχοι παρῆ- σαν — ἐβοθήθησαν δὲ αὐτοῖς Σελινούντιοι μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ Γελώων ἱππῆς, τὸ ξύμπαν ἐς διακοσίους, καὶ Καμαριναίων ἱππῆς ὅσον εἴκοσι καὶ τοξόται ὡς πενήκοντα — τοὺς δὲ ἱππέας ἐπετάξαντο⁴ ἐπὶ τῷ δεξιῷ, οὐκ ἔλασσον ὄντας ἢ διακοσίους καὶ χιλίους, παρὰ δ' αὐτοῖς καὶ τοὺς ἀκοντιστάς. μέλλουσι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις προτέροις ἐπιμαρῆσαι ὁ Νικίας κατὰ τε ἔθνη, ἐπιπαριῶν ἕκαστα, καὶ ξύμπασι τοιάδε παρεκελεύετο.

“Πολλῇ μὲν παρανέσει ὧ ἄνδρες τί δεῖ χρῆσθαι, οἱ πάρεσμεν⁶⁸ ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα; αὐτῇ γὰρ ἡ παρασκευὴ ἰκανωτέρα μοι δοκεῖ εἶναι θάρσος παρυσχεῖν ἢ καλῶς λεχθέντες λόγοι μετὰ ἀσθενοῦς στρα-

C. 67. § 1. δεξιὸν κέρας steht gewöhnlicher mit dem Artikel als ohne ihn, wie noch 2, 90, 1. 4, 93, 4. 5, 67, 3. vgl. Spr. 50, 2, 13. Nie ohne ihn erscheint bei Thuk. εἰῶννον κέρας. ausser prädicativ 5, 67, 1. — τὸ ἄλλο die übrige Schlachtlinie. zu 3, 107, 4.

§ 2. ἐν τῷ πρόσθεν vorn, eine Strecke voraus, wie 7, 78, 3. 81, 3. — ἦν. Hier ist ein Komma gesetzt nach Fritzsche Quaest. Luc. p. 85. — ἐπὶ ὄκτω. zu 4, 94, 1. vgl. zu 4, 93, 4. — ἐπὶ ταῖς εὐναῖς am Lager Va., bei dem Schifflager III. — ἐν πλαισίῳ, ἐν σχήματι τετραγώνῳ. (Sch.) vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 2, 36 lat. Ausg. — καὶ τοῦτο gleichfalls. (Va.) vgl. 7, 57, 8 u. Spr. 51, 7, 12. — οἷς. Spr. 58, 4, 1. — μάλιστα verband schon Va. mit πορῆ, nicht mit ἐγορῶντας. — ἐγορῶντας im Auge habend. Kr. zu Xen. An. 6, 1, 14. — ἐντὸς ἐποίησαντο stellten sie in die Mitte des πλαισίον. vgl. zu 2, 83, 4. Ueber dies Verfahren Kr. z. Xen. An. 3, 3, 36. „vgl. oben 4, 125, 2.“ (Arn.) — τῶν ἐπιτάκτων, τῶν ὀπισθεν ἐπιταγμένων παρὰ ταῖς εὐναῖς. (Sch.) Betont ist nach einigen guten Handschriften; die meisten ἐπιτακτῶν. vgl. Lobeck Parall. p. 491.

§ 3. πανδημεὶ Σ. die S mit der gesammten kriegsfähigen Volks- masse. vgl. 6, 68, 2 u. Clinton Fasti Hell. p. 417, g. — μάλιστα mit der grössten Anzahl. — τὸ ξύμπαν die Gesammtmasse der Selinuntier und Geloer.

§ 4. ἐπετάξαντο stellten sie nach dem andern Theile der Linie auf: nach, aber nicht hinter sondern neben. — προτέροις. Spr. 57, 5, 3. — κατὰ ἔθνη. Spr. 60, 8, 4. — ἐπιπαριῶν zu den Abtheilungen längs denselben gehend. zu 4, 94, 2.

C. 68. § 1. οἷ da wir, aber auf ein vorschwebendes ἡμῶς bezüglich. — τὸν αὐτὸν im Gegensatze zu den verschiedenen Völkerschaften. (Ba) — καλῶς. vgl. 5, 69, 3.

στοπέδου. ὅπου γὰρ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς καὶ Ἀθηναῖοι καὶ νησιω-
τῶν οἱ πρῶτοί ἐσμεν, πῶς οὐ χορῆ μετὰ τοιῶνδε καὶ τοσῶνδε ξυμμά-
χων πάντα τινὰ μεγάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχουν, ἄλλως τε καὶ
πρὸς ἄνδρας πανδημεῖ τε ἀμνηνομένους καὶ οὐκ ἀπολέκτους ὥσπερ καὶ
ἡμᾶς. καὶ πρὸς ἔτι Σικελιώτας, οἱ ὑπερφοροῦσι μὲν ἡμᾶς ὑπομενοῦσι
3δ' οὐ, διὰ τὸ τὴν ἐπιστήμην τῆς τέλμης ἥσσω ἔχειν. παραστήτω δέ
τινι καὶ τόδε, πολὺ τε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν εἶναι καὶ πρὸς γῆ
οὐδεμιᾷ φίλια, ἥντινα μὴ αὐτοὶ μαχόμενοι κτήσεσθε. καὶ τούναντίον
ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς ἢ οἱ πολέμιοι σφίσιν αὐτοῖς εὖ οἶδ' ὅτι παρακε-
4λέονται· οἱ μὲν γὰρ ὅτι περὶ πατρίδος ἔσται ὁ ἀγὼν, ἐγὼ δὲ ὅτι οὐκ
ἐν πατρίδι, ἐξ ἧς κρατεῖν δεῖ ἢ μὴ ῥαδίως ἀποχωρεῖν· οἱ γὰρ ἱππῆς
πολλοὶ ἐπικείσονται. τῆς τε οὖν ὑμετέρας αὐτῶν ἀξίας μνησθέντες
ἐπέλθετε τοῖς ἐναντίοις προθύμως καὶ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην καὶ ἀ-
πορίαν φοβερωτέραν ἠγησάμενοι τῶν πολεμίων.“

69 Ὁ μὲν Νικίας τοιαῦτα παρακελευσάμενος ἐπῆγε τὸ στρατόπεδον
εὐθύς, οἱ δὲ Συρακόσιοι ἀπροσδόκητοι μὲν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἦσαν
ὡς ἤδη μαχομένοι, καὶ τινες αὐτοῖς ἐγγὺς τῆς πόλεως οὔσης καὶ
ἀπεληλύθεσαν· οἱ δὲ καὶ διὰ σπουδῆς προσβοηθοῦντες δρόμῳ ὑστέ-

§ 2. πάντα τινὰ. Spr. 51, 16, 11 u. zu 3, 13, 6. — πρὸς ἄνδρας. Vor schwebt ἴοντας auf πάντα τινὰ bezogen. Spr. 69, 5 A. u. zu 7, 75, 6. — πανδημεῖ, also nicht mit erlesener Mannschaft, οὐκ ἀπολέκτους. (Bl.) — ἀμνηνομένους. ἀμνηνομένοις könnte man vermuthen; doch vgl. Spr. 53, 1, 6. — ὥσπερ καὶ ἡμᾶς. Spr. 62, 4, 3. vgl. 1, 69, 4 u. über καὶ Spr. 69, 32, 13. — ὑπερφοροῦσιν ἡμᾶς. Spr. 47, 23, 1. vgl. 3, 39, 5.

§ 3. παραστήτω, δεδόχθω. (Sch.) zu 4, 61, 2. — πολὺ. zu 6, 63, 2. — τῆς ἡμετέρας αὐτῶν. Spr. 51, 2, 10. Reflexiv ausschliessend, wie gew., z. B. 6, 83, 2. 88, 7? (Arndt De pron. refl. 1 p. 8.) — εἶναι, αὐτόν, ἡμᾶς. (Va.) — ἥντινα μὴ wofern ihr nicht ein solches. (St.) Spr. 67, 4, 2. — ὑπομιμνήσκω ohne ἐγώ, weil hier der Ggs. noch nicht gedacht wird, wie 3, 56, 2. vgl. zu 6, 34, 4. — σφίσιν αὐτοῖς. zu 4, 25, 6.

§ 4. οἱ μὲν γὰρ, παρακελεύονται. Spr. 69, 14, 5. — πατρίδος ohne Artikel, wie 6, 69, 4. 7, 61, 1. Spr. 50, 3, 8. — οὐκ ἐν πατρίδι so viel als ἐν πολεμίῳ. Spr. 67, 1, 4. Kr. Stud. 2 S. 176. ἐν οὐ πατρίδι Dobree. In-
denn ähnlich findet sich οὐκ ἐν καιρῷ, οὐκ εἰς μακρὰν etc. Spr. 67, 10, 4. — ἐξ streicht Reiske. — ἐξ ἧς gehört dem Gedanken nach, für den κρατεῖν δεῖ ἢ gleichsam διὰ μέσου stehen, zu ἀποχωρεῖν. (St.) vgl. zu 6, 64, 5. — πολλοί. Spr. 50, 11, 1. — ἠγησάμενοι ist mit μνησθέντες verbunden und ἐπέλθετε zwischengestellt. vgl. 4, 90, 2. 6, 83, 1 u. zu 1, 19. Ueber den Ao. Spr. 53, 5, 2. — τῶν, ἢ τοῖς. Spr. 47, 27, 1.

C. 69. § 1. ἐπῆγε, κατὰ τῶν πολεμίων δηλονότι. (Sch.) — ἀπροσδό-
κητος activ auch 2, 33, 3. 93, 3. 4, 72, 2. 7, 29, 2. 39, 2: passiv 2, 5, 2. 61, 3. 91, 3. 3, 39, 4. 4, 103, 4. 7, 46. 8, 23, 2. Die Verbindung mit ὡς und dem Particip kenn' ich sonst woher nicht. — καὶ τινες — καί. Spr. 69, 32, 20 u. zu 1, 75, 2. — ἀπεληλύθεσαν für ἐπεληλύθεσαν Ps. Reiske u. zwei Hsn. — οἱ δὲ beziehen der Sch. u. A. auf τινές: diese aber, also, was schon das καὶ nicht gestattet. vgl. Spr. 50, 1, 4 u. 69, 32, 15. Diesen Gedanken gäbe οἱ δὲ, was Va. vielleicht hatte. Allein es ist gar wohl denkbar dass einige (τινές) ganz fortgegangen, Andere auch (οἱ δὲ καί) bloss

ρίζον μὲν, ὡς δὲ ἕκαστός πη τοῖς πλείοσι προσμίξαιεν καθίσταντο. οὐδ' γὰρ δὴ προθυμία ἔλλειπεις ἦσαν οὐδὲ τόλμη οὐτ' ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ οὐτ' ἐν ταῖς ἄλλαις, ἀλλὰ τῇ μὲν ἀνδρεία οὐχ ἦσσους ἐς ὅσον ἢ ἐπιστήμη ἀντέχοι, τῷ δὲ ἔλλείποντι αὐτῆς καὶ τὴν βούλησιν ἄγοντες προὔδιδον. ὁμοίως δὲ οὐχ ἂν οἰόμενοι σφίσι τοὺς Ἀθηναίους προ-
 τέρον ἐπελθεῖν καὶ διὰ τάχους ἀναγκαζόμενοι ἀμύνασθαι ἀναλαβόντες τὰ ὄπλα εὐθὺς ἀντεπήσαν. καὶ πρῶτον μὲν αὐτῶν ἑκατέρων οἱ τε λιθοβόλοι καὶ σφενδονῆται καὶ τόξοι προὔμαχοντο καὶ τροπὰς οἷας εἰκὸς ψιλοὺς ἀλλήλων ἐποίουν· ἔπειτα δὲ μάντις τε σφάγμα προὔφερον τὰ νομιζόμενα καὶ σαλπικται ξύνοδον ἐπώτρυνον τοῖς ὀπίταις, οἱ δ' ἐχώρον, Συρακόσιοι μὲν περὶ τε πατρίδος μαχοῦμενοι καὶ τῆς ἰδίας ἕκαστος τὸ μὲν αὐτίκα σωτηρίας τὸ δὲ μέλλον ἐλευθερίας, τῶν δ' ἐναντίων Ἀθηναῖοι μὲν περὶ τε τῆς ἀλλοτρίας οἰκείαν σχεῖν καὶ τὴν οἰκείαν μὴ βλάψαι ἠσώμενοι, Ἀργεῖοι δὲ καὶ τῶν ξυμμάχων οἷς αὐτόνομοι ξυγκτήσασθαι τε ἐκείνοις ἐφ' ἃ ἦλθον καὶ τὴν ὑπάρχουσαν σφίσι πατρίδα νικήσαντες πάλιν ἐπιθεῖν· τὸ δ' ὑπήκουον τῶν ξυμμά-

weit entfernt waren, so dass sie sich zwar verspäteten, aber doch noch eintreten konnten.

§ 2. ἔλλειπεις, ἦγον ἦτους τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) vgl. 4, 63, 1. — οὐχ ἦσσους. Wäre hier ἦσαν zu denken, so müsste etwa folgen: ταύτης oder τῆς ἐπιστήμης δὲ τῷ ἔλλείποντι. Demnach ist zu verbinden οὐχ ἦσσους (ὄντις) — τῷ ἔλλείποντι προὔδιδον; μὲν aber und δὲ stehen in zusammenhängender Construction. Spr. 69, 16, 4 — ὅσον ἀντέχοι so weit vorhielt, ausreichte. — ἐπιστήμη, πολεμική. (Sch.) — τῷ ἔλλείποντι, τῇ ἔλλειψει. (Sch.) vgl. zu 5, 97. — τὴν βούλησιν προὔδιδον verriethen ihren Willen, leisteten nicht ihm Entsprechendes. Ein kühner Ausdruck (παρὰκεκινδυνευμένον). „vgl. jedoch Schömann z. Plut. Kleom. 38.“ (Fr.) — ἄγοντες bei βούλησιν bildet ein Oxymoron. (Ba.)

§ 3. ὁμοίως δὲ weist zurück auf ἀπροσδόκητοι μὲν, das hier durch οὐκ ἂν — ἐπελθεῖν erneuert wird. Denn ὁμοίως nach Spr. 56, 13, 3 zu erklären dürfte das δὲ nicht gestatten. — λιθοβόλοι. οἱ ἐκ χειρὸς τοῖς λίθοις βάλλοντες Diod. 17, 68: die aus freier Hand Steine werfen, vgl. Arrian Takt. p. 12. 93 u. Kr. zu Xen. An. 5, 2, 14. — εἰκὸς, ποιῖν aus ἐποίουν. Spr. 55, 4, 11. „vgl. 4, 26, 2.“ (Bö.) — ἀλλήλων. Spr. 47, 9, 5. — σφάγμα προὔφερον, ἐμπροσθεν τῆς στρατιᾶς ἐσφαγιάζοντο. (Sch.) — τὰ νομιζόμενα, τὰ κατ' ἔθος νόμιμον γινόμενα. (Sch.) — ξύνοδον ἐπώτρυνον, παρώρων πρὸς τὸ ξυμμίξαι. (Sch.) Die ganze Redensart (mit dem Da.) ist ungewöhnlich. (Bl.) Verschieden ist Od. χ, 152. Ξύνοδος eben so 3, 107, 3, 5, 70, 71, 1.

§ 4. τῆς ἰδίας. Ueber die Stellung zu 2, 44, 1. — τὸ αὐτίκα. Spr. 50, 5, 13. vgl. 4, 107, 1. — τὸ δὲ. ἐς δὲ τί? So ἐς τὸ μέλλον 3, 44, 2. 48. Wo bloss τὸ μέλλον? — περὶ τῆς αἰ., μαχοῦμενοι. (Matth. § 589, γ.) — σχεῖν. Spr. 61, 6, 9 u. zu 5, 69, 1. — ἠσώμενοι, διὰ τοῦ ἠτηθῆναι. (Sch.) Spr. 52, 1, 3.

§ 5. ξυγκτήσασθαι ist an μαχοῦμενοι § 4 anzuschliessen. Spr. 35, 13, 16. — ἐκείνοις, τοῖς Ἀθηναίοις. (Sch.) — ἐφ' ἃ. zu 6, 9, 3. — ἐπιθεῖν. vgl. 7, 61, 1. — τὸ ὑπήκουον. Spr. 43, 4, 17. So auch Dion C. 47, 22. Herodi. 1, 2, 8: γὰρ πῶς αἰεὶ τὸ ὑπήκουον ἐξῆλθ' τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης

χων μέγιστον μὲν περὶ τῆς αὐτίκα ἀνεπίστου σωτηρίας, ἣν μὴ κρα-
 τῶσι, τὸ πρόθυμον εἶχον, ἔπειτα δὲ ἐν παρέργῳ καὶ εἴ τι ἄλλο ξυγκα-
 70ταστρεψαμένοις ῥᾶον αὐτοῖς ὑπακούσεται. γενομένης δ' ἐν χειρὶ τῆς
 μάχης ἐπὶ πολὺ ἀντίχον ἀλλήλοις, καὶ ξυνέβη βροντάς τε ἅμα τινὰς
 γενέσθαι καὶ ἀστραπὰς καὶ ὕδωρ πολὺ, ὥστε τοῖς μὲν πρῶτον μαχο-
 μένοις καὶ ἐλάχιστα πολέμῳ ὀμιληκόσι καὶ τοῦτο ξυνεπιλαβέσθαι τοῦ
 2 φόβου, τοῖς δ' ἐμπειροτέροις τὰ μὲν γινόμενα καὶ ὥρα ἔτους περαί-
 νεσθαι δοκεῖν, τοὺς δὲ ἀνθεστῶτας πολὺ μείζω ἔκπληξιν μὴ νικωμέ-
 νους παρέχειν. ὡσαμένων δὲ τῶν Ἀργείων πρῶτον τὸ εἰώνυμον κέρας
 τῶν Συρακοσίων καὶ μετ' αὐτοὺς τῶν Ἀθηναίων τὸ κατὰ σφᾶς αὐ-
 82 τοὺς παρερρήγνυτο ἤδη καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν Συρακοσίων καὶ
 εἰς φυγὴν κατέστη. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν οὐκ ἐδίωξαν οἱ Ἀθηναῖοι —
 οἱ γὰρ ἰππῆς τῶν Συρακοσίων πολλοὶ ὄντες καὶ ἀήσθητοι εἶργον καὶ
 ἐσβαλόντες ἐς τοὺς ὀπλίτας αὐτῶν εἴ τινας προδιώκοντας ἴδοιεν, ἀνέ-
 στελλον — ἐπακολουθήσαντες δὲ ἀθροοὶ ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε πάλιν ἐπα-
 4 νειχώρου καὶ τροπαῖον ἴστασαν. οἱ δὲ Συρακοσῖοι ἀθροισθέντες ἐς
 τὴν Ἐλωρινὴν ὁδὸν καὶ ὡς ἐκ τῶν παρόντων ξυνταξάμενοι ἐς τε τὸ
 Ὀλυμπεῖον ὁμῶς σφῶν αὐτῶν παρέπεμψαν φυλακὴν, δεισαντες μὴ
 οἱ Ἀθηναῖοι τῶν χρημάτων ἃ ἦν αὐτόθι κινήσωσι, καὶ οἱ λοιποὶ

βιοῦν. — μέγιστον. Spr. 57, 10, 12 u. zu 1, 142, 1. — τὸ πρόθυμον
 εἶχεν auch Eur. Iph. T. 989, παρέχεται 4, 85, 2. (Bl.) — καὶ εἰ, καὶ περὶ
 τούτου τὸ πρόθυμον εἶχον εἰ. — ξυγκαταστρεψαμένοις wenn sie, die
 Bundesgenossen, ihnen, den Athenern, hätten unterwerfen helfen. (Ba.)
 ξυγκαταστρεψάμενοι eine Hs. — ὑπακούσεται. τὸ ὑπήκουον als Subject zu
 nehmen ist für unthunlich erklärt worden, weil vorher die Plurale κρατῶσι und
 εἶχον gesetzt seien; allein s. 7, 34, 2: ὁ πεζός, ἐκατέρωθεν προσβεβηθηκότες,
 — παρετάκτο. Aehnliches bei Pp. 1, 1 p. 96. (Hertlein Ms.) ὑπακουσθήσεται
 ahnete Ds. Der Sch.: ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι προότερον τῶν συναγωνισαμένων ἄρ-
 χοιεν. τούτο γὰρ ἐστὶ τὸ ῥαδίως ὑπακούσονται. Bö. will ὑπακούειν ἔσται.

C. 70. § 1. ἐν χειρὶ, ἐκ χειρὸς μαχομένων μετὰ τὸ παύσασθαι τοὺς λι-
 θοβόλους καὶ τοὺς σφενδονήτας. (Sch.) — ὕδωρ. Spr. 61, 4, 4. — ὀμιλη-
 κόσι. πλείστα πολέμοις ὀμιλεῖν auch Plut. Luc. 28. (Pp.) zu 6, 55, 4. — ξυνε-
 πιλαβέσθαι, αἴτιον τοῦ φόβου γενέσθαι. (Sch.) Wohl eig.: Theil nehmen
 an, nämlich befördernd. Mit einem persönlichen Subject 1, 115, 2. 3, 74, 1.
 8, 26, 1. 92, 6 u. zu 3, 36, 2. Arn. vergleicht Milton Parad. lost 6, 656: their
 armour help'd their harm.

§ 2. ὥρα ἔτους der Jahreszeit gemäss; anders 2, 52, 1. — δο-
 κεῖν hängt der Fügung nach von ὥστε, dem Sinne nach von ξυνέβη ab. —
 σφᾶς. Spr. 51, 2, 6. — παρερρήγνυτο. zu 5, 73, 1. — τὸ κατὰ die ent-
 gegen Stehenden. Kr. zu Xen. 1, 8, 21. — κατέστη. zu 4, 68, 1.

§ 3. ἐπὶ πολὺ. zu 5, 73, 5. — αὐτῶν, τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) — προ-
 διώκειν vorwärts verfolgen „auch Xen. An. 3, 3, 10. Selten.“ (Bl.)
 — ἀνέστελλον trieben sie zurück. zu 3, 98, 1. — ὅσον so weit als,
 wie Xen. An. 3, 3, 15. — ἴστασαν. zu 5, 74, 1.

§ 4. ἐκ τῶν παρόντων. Spr. 68, 17, 10 u. zu 3, 29, 2. Mit ὡς noch
 4, 17, 1. vgl. zu 2, 3, 3. — ὁμῶς, obgleich besiegt. (Bl. u. Arn.) zu 5, 61, 1.
 — σφῶν αὐτῶν aus ihrer eigenen Mitte. Spr. 47, 9. — τῶν χρημά-
 των. Spr. 47, 15, 3. — κινήσωσι angegriffen. zu 1, 143, 1.

ἐπανεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς μὲν τὸ ἱερὸν οὐκ⁷¹ ἦλθον, Ξυγχομίσαντες δὲ τοὺς ἐνιπτῶν νεκροὺς καὶ ἐπὶ πυρὰν ἐπιθέντες ἠλίθισαντο αὐτοῦ. τῇ δ' ὑστεραία τοῖς μὲν Συρακοσίοις ἀπέδωσαν ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς — ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ τῶν Ξυμμάχων περὶ ἑξήκοντα καὶ δικασίους — τῶν δὲ σφετέρων τὰ ὄστυ ξυνέλεξαν — ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ τῶν Ξυμμάχων ὡς πενήκοντα — καὶ τὰ τῶν πολεμίων σκῦλα ἔχοντες ἀπέπλευσαν ἐς Κατάνην· χειμῶν τε γὰρ ἦν² καὶ τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι οὐπω ἐδόκει δυνατὸν εἶναι, πρὶν ἂν ἰππέας τε μεταπέμψωσιν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῶν αὐτόθεν Ξυμμάχων ἀγείρωσιν, ὅπως μὴ παντάπασιν ἵπποκρατεῖνται, καὶ χρήματα δὲ ἅμα αὐτόθεν τε ξυλλέξωνται καὶ παρ' Ἀθηναίων ἔλθῃ, τῶν τε πόλεων τινὰς προσαγάγωνται, ἃς ἠλπίζον μετὰ τὴν μάχην μᾶλλον σφῶν ὑπακούσεσθαι, (καὶ) τὰ τε ἄλλα καὶ σῖτον καὶ ὄσων δέοι παρασκευάζονται ὡς ἐς τὸ ἔαρ ἐπιχειρήσοντες ταῖς Συρακοσίαις.

Καὶ οἱ μὲν ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Νάξον καὶ Κα⁷² τάνην διαχειμιάσοντες, Συρακοσῖοι δὲ τοὺς σφετέρους αὐτῶν νεκροὺς θάψαντες ἐκκλησίαν ἐποιοῦν. καὶ παρελθὼν αὐτοῖς Ἐρμοζοράτης ὁ Ἐρμιωνος, ἀνὴρ καὶ ἐς τᾶλλα ξύνεσιν οὐδενὸς λειπόμενος καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐμπειρία τε ἱκανὸς γινόμενος καὶ ἀνδρία ἐπιφανής, ἐθάρσυνέ τε καὶ οὐκ εἶα τῷ γεγεννημένῳ ἐνδιδόναι· τὴν μὲν γὰρ γνώμην αὐ² τῶν οὐχ ἠσσήσθαι, τὴν δὲ ἀταξίαν βλάψαι. οὐ μέντοι τοσοῦτόν γε λειψθῆναι ὅσον εἰλὸς εἶναι, ἄλλως τε (καὶ) τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλήνων

C. 71. § 1. Ξυγχομίσαντες. Eben so Plat. Ag. 19, *συνενεγχεῖν* Xen. An. 6, 2, 9. (Dr.) vgl. Lyk. 45. — *περὶ*. Spr. 60, 8, 1. — *ξυνέλεξαν*, damit sie nach Athen zurückgebracht (im Kerameikos) bestattet würden. (Dr.) vgl. 2, 34, 3. (Hk.) Acseh. Ag. 423: *ἀντὶ γωτῶν τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου δόμου δ' αἰκνεῖται*. (Bö.)

§ 2. αὐτόθεν (das erste): vom Olympieion oder von dem grossen Hafen aus. (Hk.) — *μεταπέμψωσιν*. zu 1, 112, 1. — *ἵπποκρατεῖν* findet sich noch bei Spätern; das Passiv vielleicht noch bei Synesios. (Bl.) Analog *δημοκρατεῖσθαι*. — *καὶ* — *δέ*. zu 1, 132, 4. — *ἔλθῃ, χρήματα*. Kr. zu Xen. An. 4, 8, 24. — *καὶ τὰ* für *τά* Kr. — *καὶ ὄσων*. zu 3, 2, 1. — *ἐς*. zu 4, 89, 1.

C. 72. § 1. Κατάνην καὶ Νάξον sollte eig. stehen. vgl. 6, 74, 1 u. 2. zu 3, 29, 1. (Pp.) — *ἐποιοῦν*. zu 1, 67, 2. — *αὐτοῖς*. zu 6, 15, 3. — *ξύνεσιν*. vgl. Her. 7, 86: *ἤλαυνον καμήλους ταχυτήια οὐ λειπομένας ἵππων*. mit der Var. *ταχυτήια*. — *οὐδενὸς λειπόμενος*. Spr. 47, 19 u. zu 1, 10, 2. — *οὐκ εἶα*. Spr. 67, 1, 2. vgl. 1, 127, 2. — *τῷ γεγεννημένῳ* wegen des Geschehenen. Spr. 48, 15, 5. vgl. zu 3, 98, 4 u. Her. 1, 118: *τῷ πεποιημένῳ ἔκαμον μεγάλως*. — *ἐνδιδόναι* sich schwach zeigen, wie 7, 66, 3. vgl. zu 2, 12, 1.

§ 2. ἠσσήσθαι. Spr. 65, 11, 7. 8, 66, 3: *ἠσσῶντο ταῖς γνώμας*. „2, 87, 2: *τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθέν*.“ (Bl.) — *λειψθῆναι*, ἠτηθῆναι. (Sch.) — *ὄσον, λειψθῆναι*. Spr. 55, 4, 11. — *εἶναι*. Spr. 55, 4, 9. — *ἄλλως τε*. Bei Thuk. sonst immer vollständig *ἄλλως τε καὶ*. (Hk.) vgl. Herm. z. Vig. 232 u. Buttm. zu Plat. Men. 20. (Pp.) *καὶ*, was ich mit Haase p. 113 für

ἐμπειρία, ἰδιώτας, ὡς εἰπεῖν, χειροτέχναις, ἀνταγωνισαμένους. μέγα δὲ βλάψαι καὶ τὸ πλῆθος τῶν στρατηγῶν καὶ τὴν πολυαρχίαν — ἦσαν γὰρ πεντεκαίδεκα οἱ στρατηγοὶ αὐτοῖς — τῶν τε πολλῶν τὴν ἀξύντακτον ἀναρχίαν. ἦν δὲ ὀλίγοι τε στρατηγοὶ γένωνται ἐμπειροὶ καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ παρασκευάσωσι τὸ ὀπλιτικόν, οἷς τε ὅπλα μὴ ἔστιν ἐκπορίζοντες, ὅπως ὡς πλεῖστοι ἔσονται, καὶ τῇ ἄλλῃ μελέτῃ προσαναγκάζοντες, [ἔφη] κατὰ τὸ εἶκός κρατήσῃν σφᾶς τῶν ἐναντίων, ἀνδρίας μὲν σφίσιον ὑπαρχούσης, εὐταξίας δ' ἐς τὰ ἔργα προσγενομένης· ἐπιδώσῃν γὰρ ἀμφοτέρω αὐτά, τὴν μὲν μετὰ κινδύνων μελετωμένην, τὴν δ' εὐψυχίαν αὐτὴν ἑαυτῆς μετὰ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐπιστήμης θαρσαλευτέραν ἔσεσθαι. τοὺς τε στρατηγοὺς καὶ ὀλίγους καὶ αὐτοκράτορας χοῖναι ἐλέσθαι καὶ ὁμόσαι αὐτοῖς τὸ ὄρχιον ἢ μὴν εἶσεν ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἐπίστωνται· οὕτω γὰρ ἢ τε κρύπτεσθαι δεῖ μᾶλλον ἂν στέγασθαι καὶ τὰλλα κατὰ κόσμον καὶ ἀπροφασίστως παύρασκευασθῆναι. καὶ οἱ Συρακόσιοι αὐτοῦ ἀκούσαντες ἐψηφίσαντό τε πάντα ὡς ἐκέλευε καὶ στρατηγὸν αὐτόν τε εἶλοντο τὸν Ἐρμοκράτην καὶ Ἡρακλείδην τὸν Λυσιμάχου καὶ Σικανὸν τὸν Ἐξηκέστου, τούτους τρεῖς, καὶ ἐς τὴν Κόρινθον καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρόσβεις ἀπέ-

notwendig halte, hat eine Hs. u. eine unter der Zeile. — ἐμπειρία ist mit πρώτοις zu verbinden. (Sch.) — ὡς εἰπεῖν fast möchte man sagen, zu χειροτέχναις gehörig. zu 1, 1, 2. — χειροτέχναις für χειροτέχναις St. u. eine Hs. corr.: als Laien gegen Soldaten von Handwerk. „vgl. Dion C. 50, 16.“ (Bl.) — πεντεκαίδεκα οἱ. Spr. 50, 11, 1. — οἱ. vgl. § 4 u. zu τῶν. 5, 59, 5. — ἀξύντακτον ἀναρχίαν der Ordnung und Subordination sich entziehende Zügellosigkeit.

§ 3. προσαναγκάζειν mit dem Da. ist sehr selten. (Bl.) — ἔφη, durch die betonte Stellung verdächtig. möcht' ich streichen. — προσγενομένης wenn sie würde hinzugekommen sein, verbunden mit ὑπαρχούσης da sie vorhanden sei. Spr. 56, 14, 1.

§ 4. αὐτά. Spr. 53, 3, 5. — τὴν μὲν, τὴν εὐταξίαν. (Sch.) vgl. 1, 84, 5. — μετὰ κινδύνων. zu 1, 18, 7. — εὐψυχίαν für ἀνδρίαν wie in ähnlicher Weise ἀμαθῆς für ἀπαιδέτους Dem. 20, 419. — αὐτὴν ἑαυτῆς. Spr. 11, 2, 12; über den Ge. Spr. 49, 3. — μετὰ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐπιστήμης, μετὰ τοῦ πεποιθέναι τῇ ἐπιστήμῃ. (Sch.) Veget. 1: scientia rei bellicae nutrit audaciam. Nemo facere meliuit quod se bene fecisse confidit. (Ac.) vgl. 2, 40, 4 E.? — ἔσεσθαι statt ἐσομένην. Aehnlich Her. 6, 134, 1: Μιλτιάδῃ ἐλθεῖν ἐς λόγους γυναικα, εἶσαν μὲν Παρίην γένος, ὄνομα δὲ οἱ εἶναι Τιμοῦν. Etwas verschieden die Stellen oben zu 4, 3, 3. Gleichartig die Uebergänge vom Particip. z. Indicativ. vgl. Kr. z. Her. 6, 134, 1. Spr. 59, 2, 5 u. Dal. Synt. eb. A. 4. — τοὺς στρατηγοὺς. Der Artikel wie § 2 aus: οἱ στρατηγοὶ ὀλίγοι αἰροῦνται. — τὸ den üblichen. (Arn.) Aber das war er offenbar nicht. Also: folgenden. Spr. 50, 2, 7. — ὄρχιον, im Sing. bei Attikern selten. Kr. z. Her. 1, 141, 3. — ὅπῃ auf welche Weise, so gut als. — δεῖ. δεῖν Kr. Bruchst. — στέγασθαι so ist mehr poetisch. In demselben Gedanken Xen. An. 5, 9, 18: εἴ τι δεῖαι λανθάνειν μᾶλλον ἂν κρύπτεσθαι. — ἀπροφασίστως. zu 2, 8, 8.

C. 73. ἐκέλευε. zu 1, 72, 2. — τούτους τρεῖς nur diese drei, im

στειλαν, ὅπως ξυμμαχία τε αὐτοῖς παραγένηται καὶ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον βεβαιότερον πείθωσι ποιείσθαι ἐκ τοῦ προφανοῦς ὑπὲρ σφῶν τοὺς Λακεδαιμονίους, ἵνα ἢ ἀπὸ τῆς Σικελίας ἀπαγάγωσιν αὐτοὺς ἢ πρὸς τὸ ἐν Σικελίᾳ στράτευμα ἤσσον ὠφελίαν ἄλλην ἐπιπέμψωσιν.

Τὸ δ' ἐν τῇ Κατάνῃ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων ἐπλευσεν εὐθύς⁷⁴ εἰς Μεσσήνην ὡς προδοθησομένην. καὶ ἃ μὲν ἐπράσσετο οὐκ ἐγένετο· Ἀλκιβιάδης γὰρ ὅτ' ἀπήει ἐκ τῆς ἀρχῆς ἤδη μετέπειμτος, ἐπιστάμενος ὅτι φεύξειτο, μὴνύει τοῖς τῶν Συρακοσίων φίλοις τοῖς ἐν τῇ Μεσσήνῃ ξυνηδῶς τὸ μέλλον· οἱ δὲ τοὺς τε ἄνδρους διέφθειραν πρότερον, καὶ τότε στασιάζοντες καὶ ἐν ὅπλοις ὄντες ἐπεκράτουν μὴ δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους οἱ ταῦτα βουλόμενοι. ἡμέρας δὲ μείναντες περὶ τρεῖς καὶ δέκα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς ἐχειμάζοντο καὶ τὰ ἐπιτήδεια οὐκ εἶχον καὶ προὔχωρει οὐδέν, ἀπελθόντες ἐς Νάξον καὶ σταύρωμα περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι αὐτοῦ διεχείμαζον· καὶ τριήρη ἀπέστειλαν ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τε χρήματα καὶ ἰππέας, ὅπως ἅμα τῷ ἦρι παραγένωνται.

Ἐτείχιζον δὲ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἐν τῷ χειμῶνι πρὸς τε τῇ πόλει,⁷⁵ τὸν Τεμενίτην ἐντὸς ποιησάμενοι, τεῖχος παρὰ πᾶν τὸ πρὸς τὰς Ἐπιπολὰς ὄρων, ὅπως μὴ δὲ ἐλάσσονος εὐνοποτείχιστοι ὦσιν, ἣν ἄρα

Gegensätze zu den fünfzehn 6, 72, 2. — ξυμμαχία Bundestruppen. (Ps.) Xen. Hell. 4, 3, 24: ξυμμαχίαν ἐπεμπον Ἐναγόρα. 6, 1, 13: ἱκανὴν πέμπειν συμμαχίαν ὡς ἐμοὶ πολιεῖν. — τὸν πόλεμον. zu 6, 34, 3. — βεβαιότερον entschiedener. vgl. 6, 91, 5. 8, 24, 4; vom Frieden 4, 19, 2. 6, 36, 3. Unten σαφέστερον, φανερώτερον ποιείσθαι (zu 6, 88, 9), das ἐκ τοῦ προφανοῦς mit umfassend. — ἐκ τοῦ προφανοῦς. Spr. 43, 4, 5 u. zu 3, 43, 2. — ἀπαγάγωσιν, wie 1, 109, 1. So ἀποσπᾶν Xen. Hell. 1, 3, 17. — ὠφελίαν Hülfsstruppen. vgl. 1, 26, 1. 6, 80, 1. 88, 9. 93, 2, wo synonym τιμωρία. Sonst so nicht üblich. — ἐπιπέμψειν noch dazu schicken, nachsenden, wie 7, 15, 1. Spr. 68, 46, 17.

C. 74. § 1. ἃ μὲν ἐπράσσετο, καὶ τῆς προδοσίας δηλονότι. (Sch.) Dem entspricht ἡμέρας δὲ § 2. (Arn.) — τὸ μέλλον den Anschlag Messene durch Verrath zu erobern. (Ps.)

§ 2. τοὺς ἄνδρας, τοὺς ὑπόπτους ὡς προδιδόντας. (Sch.) — πρότερον vor der Ausführung. — ἐπεκράτουν μὴ δέχεσθαι. zu 5, 46, 4. — οἱ ταῦτα βουλόμενοι, οἱ μὴ βουλόμενοι δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) Ueber den Plural ταῦτα Spr. 44, 4, 3; über den Ausdruck 2, 79, 2. 4, 78, 3. Oder auch οἱ τὰ τῶν Συρακοσίων βουλόμενοι. vgl. 6, 30, 3. Ueber die Verbindung dieses Subjects mit dem umfassenderen στασιάζοντες Spr. 56, 9, 1. Oder ist nach στασιάζοντες ein Komma zu setzen? Jetzt halt' ich καὶ τότε für eingefälscht. — περὶ. Spr. 68, 4, 2. — προὔχωρει οὐδέν zu 6, 18, 5. — Θράκας vor καὶ σταύρωμα ist schon von Fr. Ps. verdächtigt; ἀθράκιως vermuthet Thomas 2 S. 14 f.

C. 75. § 1. ἐντὸς in die Ringmauer, diese um ihn fortziehend. zu 5, 2, 2. — ποιησάμενοι. ποιησόμενοι Kr. Bruchst. — παρὰ — ὄρων längs der ganzen nach Epipolä zu gelegenen Strecke. (Va.) vgl. 6, 97, 4. 101, 1 u. zu 2, 55, 1. — δὲ ἐλάσσονος bei einem geringe-

σφάλλονται, καὶ τὰ Μέγαρα φρούριον καὶ ἐν τῷ Ὀλυμπίειῳ ἄλλο· καὶ τὴν θάλασσαν προεσταύρωσαν πανταχῆ ἢ ἀποβάσεις ἦσαν. καὶ τοὺς Ἀθηναίους εἰδότες ἐν τῇ Νάξῳ χεimiάζοντας ἐστράτευσαν πανδημεῖ ἐπὶ τὴν Κατάνην, καὶ τῆς τε γῆς αὐτῶν ἔτεμον καὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων σκηνάς καὶ τὸ στρατόπεδον ἐμπρήσαντες ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ πυνθανόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἐς τὴν Καμάριναν κατὰ τὴν ἐπὶ Λάχητος γενομένην ξυμμαχίαν πρεσβεύεσθαι, εἴ πως προσαζγάοιντο αὐτούς, ἀντεπρεσβεύοντο καὶ αὐτοί· ἦσαν γὰρ ὑποπτοὶ αὐτοῖς οἱ Καμαριναῖοι μὴ προθύμως σῆσι μίτ' ἐπὶ τὴν πρώτην μάχην πέμψαι ἃ ἐπέμψαν, ἐς τε τὸ λοιπὸν μὴ οὐκέτι βούλωνται ἀμύνειν, ὁρῶντες τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῇ μάχῃ εὖ πράξαντας, προσχωρῶσι δ' αὐτοῖς κατὰ τὴν προτέραν φιλίαν πεισθέντες. ἀφικομένων οὖν ἐκ μὲν Συρακοσῶν Ἐρμοκράτους καὶ ἄλλων ἐς τὴν Καμάριναν, ἀπὸ δὲ τῶν Ἀθηναίων Εὐφῆμου μεθ' ἑτέρων, ὁ Ἐρμοκράτης ξυλλόγου γενομένου τῶν Καμαριναίων βουλούμενος προδιαβαλεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἔλεγε τοιάδε.

76 “Οὐ τὴν παροῦσαν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων, ὃ Καμαριναῖοι μὴ αὐτὴν καταπλαγῆτε δείσαντες ἐπρεσβευσάμεθα, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς μέλλοντας ἀπ' αὐτῶν λόγους, πρὶν τι καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, μὴ ὑμᾶς πείσωσιν. ἤκουσι γὰρ ἐς τὴν Σικελίαν προβάσει μὲν ἢ πυνθάνεσθε, ἡδῆ δὲ ἦν πάντες ὑπονοοῦμεν· καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ Λεοντίνους

ren Raume, Umfange. vgl. 7, 4, 5 u. zu 2, 29, 3. — τὰ Μέγαρα, ἐτείχιζον. vgl. Reg. u. Verbum. — φρούριον, ὥστε εἶναι φρούριον. (Pp.) vgl. zu 2, 32. — προεσταύρωσαν. zu 4, 9, 1. — πανταχῆ, ausgenommen doch 6, 97, 1. (Pp.) — ἀποβάσεις Landungsplätze. vgl. 4, 8, 5. 13, 1.

§ 2. ἐπὶ Λάχητος, ἀντὶ τοῦ ἀρχοντος Λάχητος. (Sch.) zu 6, 6, 3. Ueber die Sache vgl. 3, 86, 2. (Hk.) — εἰ. Spr. 65, 1, 10. — ἀντιπρεσβεύεσθαι, ein seltenes Wort. vgl. Pape. (?) — καὶ αὐτοί. zu 5, 6, 3.

§ 3. τὴν πρώτην 6, 67, 3. — πέμψαι ἃ ἐπέμψαν. Kr. z. Her. 2, 49, 1. — μὴ οὐκέτι. Spr. 54, 8, 9 u. 10. vgl. zu 2, 13, 1. — ἐν τῇ μάχῃ verdächtigt Kr. Bruchst. — προσχωρῶσι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ μῆ. (Sch.) — κατὰ ist mit προσχωρῶσι zu verbinden. — ξυλλόγου. zu 2, 22, 1.

C. 76. § 1. δύναμιν hängt von δείσαντες ab. Spr. 61, 6, 6. Einmal an diese Fügung gewöhnt behielt man sie auch bei wenn das Verbum nach dem abhängigen Satze folgt, wie 2, 62, 1. Ar. Plut. 56: σὺ σαυτὸν ὅστις εἰ φράσον. vgl. Wolken 961. 1115 u. Frösche 907. — ἀπ' αὐτῶν ist mit λόγους zu verbinden. (Ba.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ δείσαντες, ἵνα ἢ δείσαντες τὴν τῶν Ἀθηναίων περὶ τοὺς λόγους δεινότητα. (Sch.) — καὶ ἡμῶν auch von uns, wie von ihnen. Das πρὶν — ἀκοῦσαι meint Ba. nach Va. u. A., müsse erst nach μῆ gedacht werden. Indess man kann dieser Härte entgehen: die von ihnen noch bevor ihr auch uns angehört vorzutragenden Worte. Aber μέλλοντας ist anstössig und wohl zu streichen. Denn mit μέλλοντας haben wir einen Ausdruck dem Aehnliches ich nicht nachzuweisen wüsste. Ueber τοὺς ἀπ' αὐτῶν λόγους vgl. zu 1, 37, 1. — προβάσει. zu 3, 111, 1. vgl. 6, 79, 2. — διανοία, νόω Her. 2, 100, 2. (Pp.) — ἦν, ohne Assimilation. Spr. 51, 10, 1 u. zu 1, 50, 1.

βούλεσθαι κατοικίσαι, ἀλλ' ἡμᾶς μᾶλλον ἔξοικίσαι. οὐ γὰρ δὴ εὐλογον τὰς μὲν ἐκεῖ πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν, τὰς δὲ ἐνθάδε κατοικίξαι, καὶ Λεοντίνων μὲν, Χαλκιδέων, ὄντων κατὰ τὸ Ξυγγενὲς κήλεσθαι, Χαλκιδέας δὲ τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ, ὧν οἶδε ἄποικοί εἰσι, δουλωσαμένους ἔχειν. τῇ δὲ αὐτῇ ἰδέᾳ ἐκεῖνά τε ἔσχον καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν πειρῶνται³ ἡγεμόνες γὰρ γενόμενοι ἐκόντων τῶν τε Ἰώνων καὶ ὅσοι ἀπὸ σφῶν ἦσαν ξύμμαχοι ὡς ἐπὶ τοῦ Μήδου τιμωρία, τοὺς μὲν λειποστρατίαν, τοὺς δ' ἐπ' ἀλλήλους στρατεύειν, τοῖς δ' ὡς ἐκάστοις τινὰ [εἶχον] αἰτίαν εὐπρεπῆ ἐπενεγκόντες κατεστρέψαντο. καὶ οὐ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἄρα οὔτε οὔτοι τῶν Ἑλλήνων οὔθ' οἱ Ἕλληνας τῆς ἑαυτῶν τῷ Μήδῳ ἀντέστησαν, περὶ δὲ οἱ μὲν σφίσιν ἀλλὰ μὴ ἐκείνῳ καταδουλώσεως, οἱ δ' ἐπὶ δεσπότου μεταβολῇ οὐκ ἀξυνετωτέρου κακοξυνετω-

§ 2. εὐλογον Raison, Consequenz. zu 4, 61, 5. vgl. 6, 84, 3. 85, 1. — τὰς ἐκεῖ πόλεις, wie Aegina, Skione. — δουλωσαμένους. Spr. 62, 10, 1. Ueber das Wort zu 1, 98, 2. — ἔχειν. Spr. 56, 3, 6. vgl. 1, 29, 3. 6, 39, 2 mit 4, 113, 2.

§ 3. ἰδέᾳ, τρόπο, διανοίᾳ. (Sch.) Kr. z. Her. 6, 100, 1. — ἐκεῖνα die Herrschaft im eigentlichen Hellas. vgl. zu 1, 144, 5. — ἔσχον. Spr. 53, 2, 1 u. Reg. u. ἔχειν. — πειρῶνται, σχεῖν. Spr. 55, 4, 11. — ἐκόντων τῶν, wie 1, 93, 1. Spr. 50, 11, 1. — καὶ ὅσοι und aller die sonst. Spr. 51, 13, 5. vgl. zu 6, 71, 2 E. 88, 7. vgl. 1, 95, 1. — ἀπὸ σφῶν ἦσαν, ἄποικοί ἦσαν αὐτῶν. (Sch.) vgl. 2, 15, 3 u. 7, 57, 4. (Pp. u. Arn.) zu 6, 4, 5. Dabei aber vermisst man die Erwähnung der nicht stammverwandten Bundesgenossen; vielleicht ἄλλοι σφῶν ἦσαν. (Kr. Bruchst.) vgl. jedoch 6, 82, 3. (Hk.) Dagegen 6, 77, 1. Anstössig bleibt auch der Ausdruck ὅσοι ἀπὸ σφῶν ἦσαν ξύμμαχοι. — σφῶν, τῶν Ἀθηναίων. — ξύμμαχοι gehört zu ὅσοι: so viel Verbündete als? (Ps.) — λειποστρατίαν für λιποστρατίαν einige Hsn. vgl. zu 1, 99, 1. — ὡς scheinbar, angeblich. Spr. 69, 63, 4. — τοὺς μὲν hängt, wie τοὺς δέ, von κατεστρέψαντο ab und zu ἐπενεγκόντες ist αὐτοῖς zu denken. (Ps.) — ἐπ' ἀλλήλους, wie die Samier und Milesier 1, 115. (Pp.) — στρατεύειν hängt wie λειποστρατίαν von ἐπενεγκόντες ab, oder vielmehr von αἰτίαν ἐπενεγκόντες, so viel als αἰσασάμενοι. Spr. 50, 6, 6. Ein ähnlicher Wechsel 6, 80, 5. — τοῖς δ' für τοὺς δέ, da hier ὡς ἐκάστοις einwirkt. (Abr.) vgl. 6, 77, 2 u. Kr. z. Dion. p. 119. Ueber die Sache 1, 99. — εἶχον, ἐπιφέρειν aus ἐπενεγκόντες. Doch dürfte es zu streichen sein. (Kr. Bruchst.) zu 1, 3, 4. — εὐπρεπῆ, πιθανῆν. (Sch.) zu 1, 37, 3.

§ 4. ἄρα ist ähnlich gestellt Lyk. 78: ἡράδιον ἔσται παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν. — τῶν. τῆς τῶν? vgl. 6, 83, 2. — περὶ ist ungewöhnlich hart von καταδουλώσεως getrennt; ohne Anstoss wenn δὲ τῆς folgte. Nicht vergleichbar 2, 44, 1. Angefangen ist als sollte (ohne ἐπὶ) μεταβολῆς folgen. Concinner wäre ἀλλ' οἱ μὲν περὶ τῆς σφίσι μὴ ἐκείνῳ δέ. — οἱ μὲν —, Ἀθηναῖοι μὲν περὶ τοῦ ἑαυτοῖς ἀλλὰ μὴ τῷ Μήδῳ καταδουλωθῆναι τοὺς Ἕλληνας. (Sch.) — σφίσιν. Spr. 48, 12, 4. — καταδουλώσεως passt nur zu σφίσιν, bei ἐκείνῳ schwebt καταδουλωθῆναι vor. vgl. jedoch Plat. Ges. 776, d: ἐλάτω ἢ Ἡρακλειωτῶν δουλεία τῆς τῶν Μαριανδυνῶν καταδουλώσεως ἔριν ἂν ἔχοι. Ueber das Wort noch zu 3, 10, 2; bei Thuk. auch 5, 27, 2. 7, 66, 2; sonst selten. — οἱ δ' —, οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνας ὑπὲρ τοῦ μεταλλάξαι δεσπότην. (Sch.) μεταβολή heisst hier das Erlangen durch Wechsel. vgl. zu 6, 18, 8. Plut. Timol. 12: μετ' ἐπιθῶν χρησίων καὶ φιλανθρωπῶν ὑποσχέσεων εἰς μεταβολὴν δεσπότου καινοῦ τιθασσέμενοι. (Kr. z. Dion. p. LV.) — οὐκ ἀξυνετωτέρου

77τέρου δέ. ἀλλ' οὐ γὰρ δὴ τὴν τῶν Ἀθηναίων εὐκατηγόρητον οὖσαν πόλιν νῦν ἤχομεν ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν ὅσα ἀδικεῖ, πολὺ δὲ μᾶλλον ἡμᾶς αὐτοὺς αἰτιασόμενοι ὅτι ἔχοντες παραδείγματα τῶν τ' ἐκεῖ Ἑλλήνων ὡς ἐδουλώθησαν, οὐκ ἀμύνοντες σοφίσιν αὐτοῖς, καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς ταῦτα παρόντα σοφίσματα, Λεοντίων τε Ξυγγεῶν κατοικίσεις καὶ Ἐγεσταίων Ξυμμάχων ἐπικουρίας, οὐ Ξυστραφέντες βουλόμεθα προθυμότερον δεῖξαι αὐτοῖς ὅτι οὐκ Ἴωνες τάδε εἰσὶν οὐδ' Ἑλλησπόντιοι καὶ νησιῶται, οὐ δεσπότην ἢ Μῆδον ἢ ἓνα γέ τινα ἀεὶ μεταβάλλοντες δουλοῦνται, ἀλλὰ Δωριῆς ἐλεύθεροι ἀπ' αὐτονόμου τῆς Πελοποννήσου τὴν Σικελίαν οἰκοῦντες. ἢ μένομεν ἕως ἂν ἕκαστοι κατὰ πόλεις ληφθῶμεν, εἰδότες ὅτι ταύτῃ μόνον ἄλωτοί ἐσμεν καὶ ὄρῳντες αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτο τὸ εἶδος τρεπομένους ὥστε τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν διστάσαι, τοὺς δὲ Ξυμμάχων ἐλπίδι ἐκπολεμοῦν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δὲ ὡς ἑκάστοις τι προσηγῆς λέγοντες δύνανται κακουργεῖν; καὶ οἴομεθα

nicht unkluger für verschmitzter; eine Litotes. vgl. zu ἀξύμφορον 2, 91, 3. — κακοξυνειωτέρου, πανουργοτέρου. (Sch.) schlau zum Unglück der Bundesgenossen Hl. Ein der Paronomasie und des nachhaltigen Eindrucks halber gebildetes Wort.

C. 77. § 1. ἀλλ' οὐ γὰρ δὴ ἤχομεν doch wir sind ja gewiss nicht gekommen, indem ἀλλά das Vorhergehende beseitigt, γὰρ den Uebergang zu etwas Anderem begründet. Spr. 69, 14, 4. — ἐν εἰδόσιν. zu 1, 69, 3. — παραδείγματα τῶν warnende Beispiele (zu 3, 39, 3) an den; eine Anticipation. Spr. 61, 6, 4. — ἐκεῖ. ἐκεῖσε die besten Hsn., was doch erst bei Spätern für ἐκεῖ üblich ist. Markland zu Max. Tyr. 4, 5 und dagegen Lobeck z. Phryn. p. 44. (Kr. z. Dion. p. 199.) Bei Attikern wird überhaupt ἐκεῖσε für ἐκεῖ nicht zu dulden sein. — σοφίσιν αὐτοῖς. zu 4, 25, 6. vgl. 6, 68, 3 u. 7, 44, 4. — ταῦτά für ταῦτα einige Hsn. vgl. jedoch Plut. Alex. 74: ταῦτα ἐκεῖνα σοφίσματα τῶν Ἀριστοτέλους. Timol. 12: ταῦτα πάλιν ἔχειν πρὸς αὐτοὺς σοφίσματα καὶ δελεάσματα. — παρόντα, ungefähr als ob ὄρῳντες statt ἔχοντες παραδείγματα vorherginge. (Kr. z. Dion. p. 199.) — σοφίσματα Vorspiegelungen. (Ill.) — κατοικίσεις, ἐπικουρίας. Der Plural weil die Gattungen von Sophismen zu bezeichnen sind. (Ba.) Dinge wie —. Ueber κατοικίσεις zu 6, 23, 2. — Ἐγεσταίων ἐπικουρίας. Spr. 47, 7, 5. — Ξυστραφέντες sonst in militärischem Sinne, hier allgemein von Verbindung, ἤγουν συνταχθέντες. (Sch.) vgl. 6, 91, 1. vgl. Pass. Lex. Eindringlicher wird die Rede, wenn wir hier einen etwas anakoluthischen Uebergang zur Frage annehmen. — τάδε. Spr. 61, 7, 6. vgl. Kr. z. Dion. p. 22. — εἰσὶν. Spr. 63, 6. — μεταβάλλοντες δουλοῦνται durch Wechsel erhaltend sich in Knechtschaft bringen lassen. (Ba.) vgl. zu 6 18, 8 u. Stallbaum zu Plat. Phädr. 241, a: μεταβαλὼν ἄλλον ἄρχοντα. — Δωριῆς. zu 1, 124, 1.

§ 2. μένομεν. Spr. 53, 1, 9. — ταύτῃ, τῷ κατὰ πόλεις δηλονότι ληφθῆναι ἰδίως ἕκαστοι. (Sch.) — εἶδος Art von Politik, wie 8, 56, 2. Ar. Plut. 317: ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθε. (Bl.) vgl. zu 3, 62, 2. — διστάσαι trennen, verfeinden. zu 4, 61, 1 u. 8, 96, 3. — τοῖς δὲ für τοὺς δὲ, dem nächsten ὡς ἑκάστοις assimiliert, wie dieses dem λέγοντες angefügt ist, wo wir ὡς ἑκάστοις mit κακουργεῖν verbunden erwarten würden. Aehnlich A. Ps.: τοῖς δὲ λέγοντες τι προσηγῆς, ὡς ἑκάστοις λέγειν δύνανται, κακουργεῖν. vgl. zu 6, 77, 3. Spr. 60, 5, 2 u. Kr. de auth. An. p. 28. — προσηγῆς Verlocken-

τοῦ ἀποθεῖν ξυνοίκου προαπολλυμένου οὐ καὶ ἐς αὐτόν τινα ἤξειν τὸ δεινόν, πρὸ δὲ αὐτοῦ μᾶλλον τὸν πάσχοντα καθ' αὐτὸν δυστυχεῖν.“

“Καὶ εἴ τῳ ἄρα παρέστηκε τὸν μὲν Συρακόσιον, ἑαυτὸν δ' οὐδὲ πολέμιον εἶναι τῷ Ἀθηναίῳ καὶ δεινὸν ἡγεῖται ὑπὲρ γε τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν, ἐνθυμηθήτω οὐ περὶ τῆς ἐμῆς μᾶλλον, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἅμα ἐν τῇ ἐμῇ μαχούμενος, τοσοῦτω δὲ καὶ ἀσφαλέστερον ὅσῳ οὐ προδιεφθαρμένου ἐμοῦ, ἔχων δὲ ξύμμαχον ἐμὲ καὶ οὐκ ἐρῆμος ἀγωνιῖται· τὸν τε Ἀθηναῖον μὴ τὴν τοῦ Συρακοσίου ἐχθραν κολάσασθαι, τῇ δ' ἐμῇ προφάσει τὴν ἐκείνου φιλίαν οὐχ ἡσσον βεβαιώσασθαι βούλεσθαι. εἴ τὲ τις φθονεῖ μὲν ἢ καὶ φοβεῖται — ἀμ-

des, sonst in der att. Prosa wohl nirgends. — ἀποθεῖν. zu 4, 120, 2. — ξυνοίκου. Spr. 44, 1, 2 u. 6. — ἐς in das Gebiet. — αὐτόν τινα. zu 6, 31, 3. Auffallend bei einer Präposition. Man könnte αὐτόν τιμι oder ἔξειν ohne ἐς vermuthen. vgl. 4, 10, 3: τὸν πολέμιον δεινότερον ἔξοιμεν. 6, 23, 2: πάντα πολέμια ἔξοισιν. Doch ist αὐτός τις zu selten, um darüber abzusprechen. — ἤξειν. 1, 120, 2: καὶν μέχρι σῶων τὸ δεινὸν προελθεῖν. (Bl.) — πρὸ αὐτοῦ vor ihm. (Va.) Ueber die Stellung vor τὸν Spr. 50, 10, 1. — καθ' αὐτόν für sich, allein. (Ps.) Aristot. Eth. Nik. 9, 9, 3: οὐδεὶς ἔλοιθ' ἂν καθ' αὐτόν τὰ πάντ' ἔχειν ἀγαθά. (Arn.)

C. 78. § 1. παρέστηκε gew. mit δόξα oder wenigstens mit τοῦτο (ὡς κατηγορῶ) Lys. 12, 62; doch auch impersonal, wie Thuk. 6, 34, 8 u. Plat. Phäd. p. 58, e. (Heindorf.) Mit τότε und dem Inf. 6, 68, 3; impersonal mit ὡς und dem Indicativ 4, 61, 2, 95, 1. — τὸν Συρακόσιον. Spr. 44, 1, 4. vgl. § 2. 6, 84, 3 mit 4, 64, 2 u. Kr. z. Dion. p. 229. — οὐδ'. Spr. 67, 10, 2. — τῆς ἐμῆς erg. χώρας, nur mittelbar πόλεως. — ἐν ἴσῳ gleichmässig. vgl. 1, 123, 2, 53, 3. 60, 4. 61, 3. 4, 65, 4. 6, 87, 3; über δὲ Spr. 49, 2, 6. Mit δὲ jedoch ungewöhnlich. vgl. Men. Stob. 97, 2. Ueber die Ergänzung des περὶ Spr. 68, 9. — μαχούμενος. zu ἐνθυμηθήτω 1, 120, 4. — ὅσῳ. Spr. 51, 10, 5 u. zu 1, 68, 2. — οὐ προδιεφθαρμένου ἐμοῦ, ἔχων δὲ ξύμμαχον ἐμὲ ἀγωνιῖται er wird ohne dass ich vorher vernichtet bin, sondern indem er mich zum Verbündeten hat, kämpfen. (Va.) Ueber die Verbindung ungleichartiger Participia Spr. 56, 14, 2. Es ist als ob da stände ὄντιος δὲ ξυμμάχου αὐτῷ. — ἐμοῦ, τοῦ Συρακοσίου δηλονότι. (Sch.) Das ich gebraucht der Gesandte als Repräsentant des Staates. So ἐμός § 2 u. 3. vgl. zu 1, 137, 4. — καὶ οὐκ ἐρῆμον und zwar einen nicht allein stehenden, sondern noch von andern Verbündeten unterstützten. (Benedict.) Andre Hsn. ἐρῆμος. vgl. 3, 11, 1.

§ 2. τὸν τε, ἐνθυμηθήτω τε τὸν. (Va.) — τὴν τοῦ Συρακοσίου ἐχθραν die Feindschaft der Syrakosier gegen die Athener und deren Verbündete unter den Sikelioten. — κολάσασθαι, regiert von ἐνθυμηθήτω, in sofern dies ein νομιζέτω enthält. Ein ähnlicher Uebergang vom Particip zum Inf. 4, 27, 2. vgl. 6, 12, 1. Ueber das Medium Pp. zu Xen. Kyr. 1, 2, 7. (Pp.) — τῇ ἐμῇ προφάσει unter dem Vorwande dass es mir gelte. (Ps.) — ἐκείνου bezieht sich auf das in ἐνθυμηθήτω liegende Subject — φιλίαν. δουλείαν Reiske und Didot. — οὐχ. οὐς eine Anzahl guter Hsn. — οὐχ ἡσσον. Spr. 67, 1, 2 u. zu 1, 8, 1. — βεβαιώσασθαι sich, für sich befestigen, um ihre Symmachie zu vergrössern. zu 4, 70, 3. Also nur egoistische Bestrebungen nicht Interesse für die verbündeten Sikelioten. Pp. u. Dobree vermuthen βιάσασθαι. Ueber Haases Meinung s. man ihn selbst p. 93 ff. — εἴ τε. Spr. 69, 25, 2. — φθονεῖ, τοῖς Συρακοσίοις, ὁμοῦ δὲ δὲ

φότερα γὰρ τάδε πάσχει τὰ μείζω —, διὰ δὲ αὐτὰ τὰς Συρακούσας
κακωθῆναι μὲν, ἵνα σωφρονισθῶμεν, βούλεται, περιγενέσθαι δὲ ἕνεκα
τῆς αὐτοῦ ἀσφαλείας, οὐκ ἀνθρωπίνης δυνάμεως βούλησιν ἐλπίζει·
σοῦ γὰρ οἶόν τε ἅμα τῆς τε ἐπιθυμίας καὶ τῆς τύχης τὸν αὐτὸν ὁμοίως
ταμίαν γενέσθαι. καὶ εἰ γνώμη ἀμάρτοι, τοῖς αὐτοῦ κακοῖς ὀλοφύρ-
θεις τάχ' ἂν ἴσως καὶ τοῖς ἑμοῖς ἀγαθοῖς ποτε βουληθῆι ἀθῆς φθο-
νῆσαι. ἀδύνατον δὲ προεμένῳ καὶ μὴ τοὺς αὐτοὺς κινδύνους, οὐ περὶ
τῶν ὀνομάτων ἀλλὰ περὶ τῶν ἔργων, ἐθελήσαντι προσλαβεῖν· λόγῳ
μὲν γὰρ τὴν ἡμετέραν δύναμιν σώζοι ἂν τις, ἔργῳ δὲ τὴν αὐτοῦ σω-
τηρίαν. καὶ μάλιστα εἰκὸς ἦν ἡμᾶς, ὃ Καμαριναῖοι, ὁμόρους ὄντας
καὶ τὰ δεύτερα κινδυνεύοντας, προσοῦσθαι αὐτὰ καὶ μὴ μαλακῶς,
ὥσπερ νῦν, ἔνυμαχεῖν, αὐτοὺς δὲ πρὸς ἡμᾶς μᾶλλον ἰόντας, ἄπερ, εἰ
ἐς τὴν Καμαριναίαν πρῶτον ἀφίκοντο οἱ Ἀθηναῖοι, δεόμενοι ἂν ἐπε-
καλεῖσθε, ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ νῦν παρακελευομένους, ὅπως μη-

δοικεν αὐτῶν τὸ μέγεθος. (Sch.) — τὰ δὲ, beneidet und gefürchtet zu werden.
(Sch.) — διὰ αὐτὰ. zu 1, 2, 1. — τὰ μείζω. οἱ μείζους. (Sch.) Spr. 43,
4, 16. — σωφρονισθῶμεν, τιπεινωθῶμεν. (Sch.) zu 3, 65, 2. — περι-
γενέσθαι, σωθῆναι. (Sch.) zu 5, 111, 2. — οὐκ ἀνθρωπίνης δυνάμεως,
οὐ δυνατῶν ἀνθρώποις. (Sch.) was nicht im Bereich menschlicher
Macht liegt, ihr nicht erreichbar ist. — βούλησιν ἐλπίζει hofft die
Erreichung eines Wunsches. vgl. Lobeck Parall p. 535. „vgl. 3, 39, 3:
ἐλπίσαντες ἐλάσω τῆς βουλήσεως.“ (Bl.)

§ 3. τῆς τύχης, ἤγουν τῆς ἐκβάσεως τῶν πραγμάτων. (Sch.) — ταμίαν.
vgl. zu 6, 18, 3; αὐτοκράτωρ 4, 64, 1. Il. δ, 84: Ζεὺς, ὅσι ἀνθρώπων ταμῆς πολέμοιο
τέτυκται. (Bl.) Die Begierde nämlich kann man auf etwas hinlenken, den Aus-
gang aber nicht beherrschen. — γνώμη, γνώμη? vgl. 1, 33, 3. 6, 92, 1.
Aber so auch neben σφαλῆναι γνώμη 4, 28, 4, γνώμη 4, 18, 1. (Pp.) So δια-
φρευσθῆναι τῇ προνοίᾳ Pol. 11, 17, 1, τοῖς λογισμοῖς 16, 2, 5. vgl. Kr. z. Her.
1, 207, 5. 7. 9, 4 u. z. Arr. 1, 18, 7. Der Sch.: εἰ ὦν ἐπιθυμῆ, τούτων δια-
μάρτοι δυστυχίας. — ὀλοφύρθεις nehmen Enenkel und Ba. medial, wenn
gleich Thuk. 2, 46. 7, 30, 3. 8, 81, 2 ὀλοφύρασθαι formirt. (Pp.) Für die
passive Bedeutung spricht wohl auch der Dativ. — τάχ' ἂν ἴσως. zu 6,
10, 2. — ἀδύνατον dass er mich wieder in beneidenswerthen Umständen
sehe (Pp.) und vorkommenden Falls von mir Schutz erhalte. — προεμένῳ
wenn er mich jetzt Preis gegeben. zu 1, 120, 2. — οὐ περὶ — ἔργων.
διὰ μέσον κείται, ὡς ἄξιον ὄν ἀναδέχεσθαι κινδύνους οὐ πρὸς τὰ ὀνόματα ἀπο-
βλέποντας ἀλλὰ πρὸς τὰ ἔργα. (Sch.) Es schwebt bei περὶ wohl ein ἀγωνίζο-
μένους, διαφερομένους vor. vgl. 4, 63, 3. Doch genügt auch ὄντας ergänzt,
bezogen auf κινδύνους. So κινδυνεύειν περὶ τις 1, 33, 1. 6, 9, 3. 18, 2. —
ὀνομάτων, erklärt durch λόγῳ μὲν γάρ. (Sch.) — προσλαβεῖν sich zu-
ziehen. zu 4, 61, 1. — σωτηρίαν σώζειν, wie conservare salutem populi
Romani Cic. fam. 11, 7. (Bl.) Doch pikanter.

§ 4. ἦν. Spr. 53, 2, 7. Doch kann es sich auch auf die schon früher
anzustellende Erwägung beziehen: es ist recht, wie ihr bedenken musstet.
— τὰ δεύτερα, μεθ' ἡμᾶς εὐθύς. (Sch.) vgl. zu πάντα 6, 57, 2. — αὐτοὺς
— φαινέσθαι. Die Wortfolge ist: αὐτοὺς δὲ (ἡμᾶς) μᾶλλον φαινέσθαι παρα-
κελευομένους ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ νῦν ἄπερ, εἰ οἱ Ἀθηναῖοι πρῶτον ἀφίκοντο
ἐς τὴν Καμαριναίων, δεόμενοι ἂν ἐπεκαλεῖσθε. (Fr. Ps.) — ἄπερ für ἄπερ ἂν
die besten Hsn. Ueber den Ac. Spr. 47, 16, 7 u. zu 1, 32, 1 E. — ἐκ τοῦ
ὁμοίου gleichmässig. vgl. 6, 87, 5 u. zu 1, 143, 3. — ὅπως dass näm-

δὲν ἐνδύσομεν, φαίνεσθαι. ἀλλ' οὐθ' ὑμεῖς νῦν γέ πω οὐθ' οἱ ἄλλοι ἐπὶ ταῦτα ὤρμησθε.“

“Διελίγα δὲ ἴσως τὸ δίκαιον πρὸς τε ἡμᾶς καὶ πρὸς τοὺς ἐπιόντας⁷⁹ θεραπεύετε, λέγοντες Ξυμμαχίαν εἶναι ὑμῖν πρὸς Ἀθηναίους· ἦν γε οὐκ ἐπὶ τοῖς φίλοις ἐποιήσασθε, τῶν δὲ ἐχθρῶν ἦν τις ἐφ' ὑμᾶς ἴη, καὶ τοῖς γε Ἀθηναίοις βοηθεῖν, ὅταν ὑπ' ἄλλων καὶ μὴ αὐτοῖ ὥσπερ νῦν τοὺς πέλας ἀδικῶσιν, ἐπεὶ οὐδ' οἱ Ῥηγῖνοι, ὄντες Χαλκιδικῆς, Χαλκιδικέας ὄντας Λεοντίους, ἐθέλουσι Ξυγκατοικίζειν. καὶ δεινὸν εἰ ἐκεῖνοι² μὲν τὸ ἔργον τοῦ καλοῦ δικαιοῦματος ὑποπτεύοντες ἀλόγως σωφρονοῦσιν, ὑμεῖς δ' εὐλόγῳ προφάσει τοὺς μὲν φύσει πολεμίους βούλεσθε ὠφελεῖν, τοὺς δὲ ἐτι μᾶλλον φύσει Ξυγγενεῖς μετὰ τῶν ἐχθρίστων διαφθεῖραι. ἀλλ' οὐ δίκαιον, ἀμύνειν δὲ καὶ μὴ φοβεῖσθαι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν· οὐ γὰρ ἦν ἡμεῖς Ξυστιῶμεν πάντες, δεινὴ ἔστιν, ἀλλ' ἦν, ὅπερ οὗτοι σπεύδουσι, τάναντία διαστιῶμεν, ἐπεὶ οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς μόνους ἐλθόντες καὶ μάχῃ περιγενόμενοι ἔπραξαν ἢ ἐβούλοντο,

lich. (Pr.) — ὅπως μὴ δὲν ἐνδύσομεν, μὴ μαλακίζεσθαι. (Sch.) vgl. 3, 60, 7, 66, 3. — ἐπὶ ταῦτα, τὰ εἰρημένα, κοιπέσι τὸ λόγῳ μὲν βοηθεῖν καὶ συμμαχεῖν τοῖς Συρακουσίοις, ἔργῳ δὲ ἐαυτῶ. (Sch.) — ὤρμησθε habt Anstalt gemacht. vgl. 6, 9, 3. 33, 2.

C. 79. § 1. τὸ δίκαιον θεραπεύετε, προβλήματι χρήσεσθε τῷ δικαίῳ δῆθεν, ἀξιούντες ὁμοίως ἡμῖν τε καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσφέρεσθαι. (Sch.) vgl. 3, 56, 2. — ἦν γε. zu 6, 37, 2. — ἐπὶ τοῖς, κατὰ τῶν. (Sch.) zur Benachtheilung der. Spr. 68, 41, 7. — τῶν ἐχθρῶν steht des Gegensatzes wegen vor ἦν τις. vgl. 1, 10, 2. (Pr.) 6, 18, 4 u. zu 4, 85, 3. vgl. Xen. An. 2, 4, 6. 4, 3, 6. 6, 2, 15. Spr. 54, 17, 7. — ἦν für den Fall dass. — βοηθεῖν hängt von Ξυμμαχίαν ἐποιήσασθε ab. Spr. 30, 6, 6. vgl. zu 1, 44, 1. — ὑπ' ἄλλων, λείπει τὸ ἐπιόντων ἀδικῶνται. (Sch.) Das Passiv ist aus dem Activ zu ergänzen, hier freilich hart. vgl. 6, 88, 6? (Kr. Rec. 1820.) Vielleicht ist ἀδικῶνται ausgefallen. — τοὺς πέλας Andere. zu 1, 32, 1. — ἐπεὶ, was daraus hervorgeht dass. — οἱ Ῥηγῖνοι 6, 44, 3 f. — Ξυγκατοικίζειν, ἤγουν τοῖς Ἀθηναίοις. (Sch.)

§ 2. τὸ ἔργον den Gehalt, den wirklichen Grund. vgl. Lobeck Parall. p. 526. — δικαιοῦματος Rechtsforderung, Rechtsgrund. zu 1, 41, 1. καλὸν δὲ δικαίωμα τὸ γάσκειν διὰ τὸ Ξυγγενὲς τοῖς Χαλκιθεῦσι βοηθεῖν. (Sch.) — ὑποπτεύοντες durchschauend. — ἀλόγως, ἀντὶ τοῦ παρὰ λόγον. (Sch.) Ohne Raison. (Arn.) vgl. 2, 65, 6. 5, 104. 6, 84, 3. 8, 27, 2. Also anders als man es nach ihrer Abstammung erwarten sollte. „Neben σωφρονεῖν ein Oxymoron.“ (Ba.) — εὐλόγῳ προφάσει, διὰ πρόφασιν πιθανῆν. (Sch.) zu 6, 8, 3. 76, 2. Der plausible, bloss scheinbare Grund ist die Berufung auf die Bundesgenossenschaft mit Athen; ein Gegensatz liegt weniger in den Gedanken als in den Worten ἀλόγως und εὐλογος. — δὲ ἔτι. δέ τι? Ueber τι μᾶλλον zu 1, 13, 1. 4, 21, 4. — ἔτι μᾶλλον, weil beide Dorier sind und zugleich Bewohner derselben Insel. (Ds.) — ἀμύνειν δέ. δίκαιον δὲ ἀμύνειν ἡμῖν, τοῖς φύσει Ξυγγενέσιν. (Ps.) vgl. 6, 80, 1. — μὴ φοβεῖσθαι, als ob εἰκός statt δίκαιον vorherginge. (Ba.) Aehnlich χρῆ aus οὐκ ἐνδέχεται 1, 142, 4. — Ξυστιῶμεν. zu 6, 21, 1. 33, 6. 7, 33, 2. vgl. 6, 85, 3. — ὅπερ σπεύδουσι. zu 6, 10, 2. — τάναντία umgekehrt. vgl. 3, 67, 3. 7, 48, 4 u. Spr. 46, 3, 3. — διαστιῶμεν. zu 4, 61, 1. — ἐπεὶ bezeichnet den Grund des οὐ δεινὴ ἔστιν. — ἐβούλοντο für ἠβούλοντο eine Hs. zu 2, 2, 3.

80 ἀπῆλθον δὲ διὰ τάχους. ὥστε οὐκ ἀθρόους γε ὄντας εἰκὸς ἀθυμεῖν, ἰέναι δὲ ἐς τὴν ξυμμαχίαν προθυμότερον, ἄλλως τε καὶ ἀπὸ Πελοποννήσου παρεσομένης ὠφελίας, οἱ τῶνδε κρείσσους εἰσὶ τὸ παρὰ πᾶν τὰ πολέμια· καὶ μὴ ἐκείνην τὴν προμήθειαν δοκεῖν τῷ ἡμῖν μὲν ἴσῃ εἶναι ὑμῖν δὲ ἀσφαλῆ, τὸ μηδετέροις δὴ ὡς καὶ ἀμφοτέρων ὄντας ξυμμάχους βοηθεῖν. οὐ γὰρ ἔργῳ ἴσον ὥσπερ τῷ δικαιώματι ἔστιν. εἰ γὰρ δι' ὑμᾶς μὴ ξυμμαχήσαντας ὅ τε παθῶν σφαλῆσεται καὶ ὁ κρατῶν περιέσται, τί ἄλλο ἢ τῇ αὐτῇ ἀπουσίᾳ τοῖς μὲν οὐκ ἡμύνατε σωθῆναι, τοὺς δὲ οὐκ ἐκωλύσατε κακοὺς γενέσθαι; καίτοι κάλλιον τοῖς ἀδικουμένοις καὶ ἅμα ξυγγενέσι προσθεμένους τὴν τε κοινὴν ὠφελίαν τῇ Σικελίᾳ φυλάξαι καὶ τοὺς Ἀθηναίους γίλους δὴ ὄντας μὴ εἶσαι ἀμαρτεῖν. ξυνελόντες τε λέγομεν οἱ Συρακόσῳ ἐκδιδάσκειν μὲν οὐδὲν ἔργον εἶναι σαφῶς οὔτε ὑμᾶς οὔτε τοὺς ἄλλους περὶ ὧν αὐτοὶ οὐδὲν χεῖρον γινώσκετε· δεόμεθα δέ, καὶ μαρτυρούμεθα

C. 80. § 1. ὄντας, ἡμᾶς. (Sch.) — ἰέναι ἐς. zu 5, 36, 2. vgl. zu 3, 91, 1. — ὠφελίας. zu 6, 73. — οἱ. Πελοποννήσιοι. So Μέγαρο οἱ 6, 94, 1. Κύπρος οἱ Her. 5, 49, 4. vgl. Böckh Inser. 1 p. 109, a. Spr. 58, 4, 1. — παρὰ πᾶν schreib' ich wegen 5, 68, 3 getrennt. Ueber die Zufügung des τό, das doch 6, 18, 8 fehlt, vgl. Keil Pass. Lex. u. παράπαν. — τὰ πολέμια. zu 4, 80, 2. — καὶ μὴ, καὶ εἰκὸς μὴ. (Dr.) — τὴν verdächtigt Dobree. vgl. 6, 16, 3. — προμήθειαν oder προμηθίαν für προθυμίαν die besten Hsn. Den Artikel verdächtigt auch Ba. Allein man erkläre: jene bekannte d. h. vielfach angepriesene Vorsicht der Neutralität. — δοκεῖν τῷ für δοκεῖν, τῷ Dr. u. Reiske, regiert von εἰκὸς. — δὴ angeblich. Spr. 69, 17, 2. — καὶ ἀμφοτέρους. Spr. 69, 32, 18 u. Kr. zu Xen. An. 5, 5, 22. — τὸ βοηθεῖν ist Apposition zu ἐκείνην τὴν προμήθειαν. zu 1, 32, 3. — ὥσπερ τῷ δικαιώματι, ὥσπερ λεγόμενον δικαιοφανές ἔστιν. (Sch.)

§ 2. δι' ὑμᾶς μὴ ξυμμαχήσαντας, διὰ τὸ ὑμᾶς μηδετέροις συμμαχεῖν. (Sch.) zu 6, 46, 1. — ὁ παθῶν, ὁ Συρακόσιος; ὁ κρατῶν, ὁ Ἀθηναῖος. (Sch.) Ueber das Präsens Spr. 53, 1, 3. — περιέσται, κρατήσει. (Sch.) — τί ἄλλο ἢ. Spr. 62, 3, 7. vgl. Reg. u. ἄλλος. — ἀπουσίᾳ, ἐκποδῶν ἀμφοτέροις σιάντες. (Sch.) Ggs. παρουσία 6, 86, 2. — τοῖς μὲν. Der Plural, da ὁ παθῶν wie ὁ κρατῶν collectiv ist. — ἡμύνατε. Die Aoriste anticipiren die Zukunft, wie sonst gewöhnlich das Perfect. Spr. 53, 3, 4. vgl. I, 140, 5. — σωθῆναι. Der Infinitiv ist abnorm gebraucht, weil ἡμύνατε den Begriff: ihr habt bewirkt einschliesst. Spr. 55, 3, 11. — κακοὺς γενέσθαι, wie unten ἀμαρτεῖν mit Bezug auf τοὺς πέλας ἀδικεῖν § 1. Als τὸ δίκαιον θεραπεύοντες eb. müsstet ihr doch eure Freunde von einer Ungerechtigkeit abhalten. Höhnender Sarkasmus. — προσθεμένους dass ihr verbunden mit. vgl. 5, 62, 1 u. zu 3, 11, 3. — τὴν κοινὴν ὠφελίαν, τὴν ἐλευθερίαν τῶν Σικελιωτῶν. (Sch.) — γίλους δὴ ὄντας, προμασιζομένους εἶναι γίλους. (Sch.) Richtig wenn ὑμᾶς zu προμασιζομένους als Subject gedacht wird: die eurem Vorgeben nach.

§ 3. ξυνελόντες zusammenfassend. zu 1, 70, 5. — λέγομεν οἱ. Spr. 50, 8, 3. — οὐδὲν ἔργον, οὐ χαλεπὸν εἶναι. (Sch.) Lex. Xen. u. ἔργον 20. Arn. erklärt mit Ba. u. Ds.: nichts fördern. vgl. Her. 3, 127: ἔνθα σοφίης δέει, βίης ἔργον οὐδέν. Das würde τοῦ ἐκδιδάσκειν erfordern. — δεόμεθα δέ. Concinner aber unkräftig wäre δεῖσθαι δέ. „Als Object schwebt vor: zu glauben dass, ὅτι.“ (Abr.) Bl. erklärt: wir bedienen uns der

ἄμα, εἰ μὴ πείσομεν, ὅτι ἐπιβουλευόμεθα μὲν ὑπὸ Ἰώνων ἀεὶ πολε-
μίων, προδιδόμεθα δὲ ὑπὸ ὑμῶν, Δωριῆς Δωριέων. καὶ εἰ καταστρέ-4
φονται ἡμῶν Ἀθηναῖοι, ταῖς μὲν ὑμετέροις γνώμῃς κρατήσουσι, τῷ
δ' αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται, καὶ τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινα ἄθλον
ἢ τὸν τὴν νίκην παρισχόντα λήψονται· καὶ εἰ ἀπὸ ἡμεῖς περιεσόμεθα,
τῆς αἰτίας τῶν κινδύνων οἱ αὐτοὶ τὴν τιμωρίαν ὑπέξτε. σκοπεῖτες
οὖν καὶ αἰρεῖσθε ἤδη ἢ τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν ἢ κἄν περι-
γενόμενοι μεθ' ἡμῶν ταύσδε τε μὴ ἀσχυρῶς δεσπότας λαβεῖν καὶ τὴν
πρὸς ἡμῶν ἔχθραν, μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην, διαφυγεῖν.“

Τοιαῦτα μὲν ὁ Ἑρμοκράτης εἶπεν, ὁ δ' Ἐὐρημος ὁ τῶν Ἀθη-81
ναίων πρεσβευτῆς μετ' αὐτῶν τοιαύδε.

“Ἀμφιζόμεθα μὲν ἐπὶ τῆς πρότερον οὔσης ἔυμμάχιας ἀνανεώσει,82
τοῦ δὲ Στρακασίου καθαρὰ μὲν ἀνάγκη καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς εἰπεῖν
ὡς εἰκότως ἔχομεν. τὸ μὲν οὖν μέγιστον μαρτύριον αὐτὸς εἶπεν, ὅτι
οἱ Ἴωνες ἀεὶ ποτε πολέμοι τοῖς Δωριεῦσιν εἰσιν. ἔχει δὲ καὶ οὕτως.2
ἡμεῖς γάρ, Ἴωνες ὄντες, Ἡελοπονησίους, Δωριεῦσι καὶ πλείοσιν οὔσι
καὶ πυροκοῦσιν, ἔσχεψάμεθα ὅτι τρόπιον ἥκιστα αὐτῶν ὑπακουσόμεθα,

Bitten. vgl. 3, 59. 2. — εἰ μὴ πείσομεν wenn wir euch nicht durch
Gründe überzeugen sollten. — Δωριέων. Um dies mit Δωριῆς näher
zu verbinden, ist ἐπὶ nicht wiederholt. (Ba.) Spr. 57, 10, 4.

§ 4. τῷ αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται, τιμῆς καὶ δόξης αὐτοὶ μόνοι
τεῖξονται. (Sch.) vgl. zu 6, 33, 6. τιμηθήσομαι, was Thomas M. p. 852. (349
Ritschl) missbilligt, steht noch Dem. 19, 223; allgemein üblich ist dafür bei
den Attikern τιμήσομαι; dies auch oben 2, 87, 5. — ἄθλον, οἷον ἐπινίκιον.
(Sch.) vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 1, 24. — τῆς αἰτίας für die Verschul-
dung, dadurch dass ihr uns nicht unterstützt habt. — τῶν der bestan-
denen. Spr. 50, 2, 1.

§ 5. τὴν ἀκινδύνως δουλείαν ist um so eher erträglich, weil das
Substantiv ein Verbale ist. Spr. 50, 8, 8 u. zu 1, 122, 3. vgl. Lex. Plat. u.
ἀληθῶς. — ἢ κἄν λαβεῖν oder wählet (αἰρεῖσθε) möglicher Weise
(ἂν) auch zu erhalten. (Arn.) Ueber den Inf. zu στρατεύειν 6, 76, 3. Bei-
spiele des Inf. bei αἰρεῖσθαι 3, 59, 3. Xen. Ag. 2, 16. Mem. 2, 1, 13: πεί-
θουσιν ἐλέσθαι δουλεύειν ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν τοῖς κρείττοσιν. — τὴν πρὸς ἡμῶν
ἔχθραν das feindselige Verhältniss mit uns. „vgl. 2, 45, 1. 5, 105,
1. [?] Dem. 6, 3: συμβολεῖν διὰ τὴν πρὸς ὑμῶν ἀπέχθειαν ὀκνοῦντες.“ (Pp.)
— μὴ ἂν. Spr. 67, 8, 3.

C. 81. ὁ Ἐὐρημος ὁ. Spr. 50, 7, 8. vgl. 5, 46, 4 u. Kr. De anth. p. 61.

C. 82. § 1. ἐπὶ τῆς. Spr. 47. 9. 19. vgl. Reg. u. Genitiv 2, f. — ἀνα-
νεώσις wird noch aus Polyb. u. Diod. nachgewiesen. — περὶ τῆς ἀρχῆς.
Anticipation. Spr. 61, 6, 4. — μέγιστον. κατὰ τὸ μέγιστον ὑποσιζῆσαι χρῆ.
(Sch.) Für die gewöhnliche Interpunction spricht 1, 73, 3: τεκμήριον μέγι-
σιον. (Sch.) — εἶπεν 6, 80, 3. — ἀεὶ ποτε immerdar. zu 1, 13, 3. —
ἔχει δὲ καὶ für καὶ ἔχει δέ. (Ba.) Aufs Folgende kann es nicht füglich ge-
hen; vielmehr: er hat es gesagt und es verhält sich auch so. Kr. zu
Xen. An. 2, 1, 31.

§ 2. πλείοσιν als wir. (Va.) — ἥκιστα. ἥκιστ' ἂν mehrere u. einige
der besten Hsn., vielleicht aus § 3. (Pp.) — αἰτῶν pleonastisch, wie αὐτῶ
4, 93, 2. Der Ge. nach dem Dativ, da ὑπακοίειν beide Casus regiert. (Kr.)

καὶ μετὰ τὰ Μηδικὰ καὶς κτησάμενοι τῆς μὲν Λακεδαιμονίων ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἀπηλλάγημεν, οὐδὲν προσῆκον μᾶλλον τι ἐκείνους ἡμῶν ἢ καὶ ἡμᾶς ἐκείνοις ἐπιτάσσειν, πλὴν καθ' ὅσον ἐν τῷ παρόντι μεῖζον εἶσχρον, αὐτοὶ δὲ τῶν ὑπὸ βασιλεῖ πρότερον ὄντων ἡγεμόνες καταστάντες οἰκοῦμεν, νομίσαντες ἡκιστ' ἂν ὑπὸ Πελοποννησίοις οὕτως εἶναι, δύναμιν ἔχοντες ἢ ἀμυνόμεθα, καὶ ὡς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν οὐδὲ ἐδίκως καταστρεψάμενοι τοὺς τε Ἴωνας καὶ νησιώτας, οὓς ξυγγενεῖς φασιν ὄντας ἡμᾶς Συρακόσιοι δεδουλώσθαι. ἦλθον γὰρ ἐπὶ τὴν μητρόπολιν ἐφ' ἡμᾶς μετὰ τοῦ Μήδου καὶ οὐκ ἐτόλμησαν ἀποστάντες τὰ οἰκεῖα φθεῖραι, ὥσπερ ἡμεῖς ἐκλιπόντες τὴν πόλιν, δουλείαν δὲ αὐτοὶ τε ἐβούλοντο καὶ ἡμῶν τὸ αὐτὸ ἐπενεγκεῖν. ἀνθ' ὧν ἄξιοί τε ὄντες ἅμα ἄρχομεν, ὅτι τε ναυτικὸν πλεῖστόν [τε] καὶ προθυμίαν ἀπροφάσιστον παρεσχόμεθα ἐς τοὺς Ἕλληνας, καὶ διότι καὶ τῷ Μήδῳ ἐτοίμως τοῦτο δοῶντες οὗτοι ἡμᾶς ἔβλαπτον, ἅμα δὲ τῆς πρὸς Πελοποννησίους ἰσχύος ὀρεγόμενοι. καὶ οὐ καλλιεπούμεθα ὡς ἢ τὸν βάρονον μόνοι καθελόντες εἰκότως ἄρχομεν, ἢ ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῇ τῶνδε μᾶλλον ἢ τῶν ξυμπάντων τε καὶ τῇ ἡμετέρᾳ αὐτῶν κινδυνεύσαντες.

z. Dion. p. 98.) — μετὰ τὰ Μηδικὰ gehört zu ἀπηλλάγημεν. (Va.) — οὐδὲν προσῆκον, wie 6, 84, 1. vgl. zu 3, 40, 4 u. Spr. 56, 9, 5. — μᾶλλον τι ist mit ἐπιτάσσειν zu verbinden, aber nicht als Object (Hk.), was jenes nicht sein kann, dieses nicht nöthig hat: Befehle geben. Spr. 53, 1, 2. vgl. 1, 140, 4. — πλὴν καθ' ὅσον. zu 6, 54, 6.

§ 3. ὄντων, Ἕλλήνων. (Sch.) — καταστάντες geworden, wie 1, 75, 1. vgl. zu 1, 6, 3. — οἰκοῦμεν leben. (Arn.) Spr. 52, 1, 1. οὐκ ἀδικοῦμεν Reiske. — ἀμυνόμεθα. ἀμυνόμεθα die besten Hsn. Spr. 53, 7, 8. — ἐς τὸ ἀκριβὲς, ἀκριβῶς. (Ba.) ὡς für ἐς Kr. Buchst. Der Sch.: ὡς ἀληθῶς εἰπεῖν. So nachahmend Dion C. 46, 35. 51, 22: ὡς τὰκριβὲς εἰπεῖν. Spr. 55, 1, 2. — φασιν 6, 76, 3.

§ 4. ἐπὶ τὴν μητρόπολιν ἐφ' ἡμᾶς. Spr. 68, 6 A. u. Kr. z. Dion p. 259 u. Herbst p. 31 f. — δουλείαν. δουλεύειν mit Reiske-wäre üblicher. Denn nur von Substantivirungen, wie τοῦτο, ταῦτα, ὅ, ἄ, τί. findet sich ein Ac. bei βούλεισθαι öfter. vgl. Herbst p. 32 f. — τὸ αὐτό, τὴν δουλείαν. Spr. 58, 3, 7.

C. 83. § 1. ἄξιοί τε ὄντες. Diesem entspricht ἅμα δὲ — ὀρεγόμενοι, der zweite Grund. (Ps.) Ueber τε — δὲ Spr. 69, 16, 6; über die Stellung des ἄρχομεν hier u. § 2 zu 6, 68, 4. — τε vor καὶ streicht Kr. — διότι καί. Spr. 69, 32, 17. vgl. 4, 62, 3. 6, 87, 2. 89, 3. — τῷ Μήδῳ gehört zu δοῶντες. (Va.) Spr. 46, 12, 3. vgl. Plat. Ges. p. 713, d: οἷον δοῶμεν τοῖς ποιμνίοισι. Bei δοῶν selten. — τοῦτο. τὸ βλέπτειν. — οὗτοι, οἱ τε Ἴωνες καὶ νησιῶται. — τῆς die erforderliche. (Pp.)

§ 2. οὐ καλλιεπούμεθα für οὐκ ἄλλο ἐπόμεθα einige Hsn. Jenes bei Plat. Apol. p. 17, b und Hipparch. p. 225, c.; ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων Ar. Thesm. 49. 60. (Valcken. diatr. p. 291.) κεκαλλιεπημένοι λόγοι Plat. Apol. 17, b. vgl. Aristot. Rhet. 3, 2. Doch steht es an unserer Stelle nicht vom Schmuck der Rede sondern von Beschönigung. vgl. 5, 89, 1: μετ' ὀνομάτων καλῶν ἐπεξεργόμεθα. (Kr. z. Dion. p. 165.) — μόνοι. Kr. Hist. phil. Stud. S. 85. (Pp.) Kr. z. Dion. p. 175. — καθελόντες. zu 5, 89. — εἰκότως der Natur der Sache gemäss. — ἐπ' ἐλευθερίᾳ. Spr. 68, 41, 7. vgl. 1, 121, 4. —

παῖσι δὲ ἀνεπίφθονον τὴν προσήκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι. καὶ νῦν τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας ἔνεκα καὶ ἐνθάδε παρόντες ὀρωμεν καὶ ὑμῖν ταῦτα ξυμφέροντα. ἀποφαινομεν δὲ ἐξ ὧν οἶδε τε διαβάλλουσι³ καὶ ὑμεῖς μάλιστα ἐπὶ τὸ φοβερώτερον ὑπονοεῖτε, εἰδότες τοὺς περιδεῶς ὑποπεινόντας τι λόγου μὲν ἠδονῆ τὸ παραντίκα τερπομένους, τῆ δ' ἐγγχειρήσει ὕστερον τὰ ξυμφέροντα πράσσοντας. τὴν τε γὰρ ἐκεῖ ἀρχὴν εἰρήκαμεν διὰ θεοῦ ἔχειν καὶ τὰ ἐνθάδε διὰ τὸ αὐτὸ ἦκειν μετὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς καταστησόμενοι, καὶ οὐ δουλωσόμενοι, μὴ παθεῖν δὲ μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες.“

„Υπολάβη δὲ μηδεὶς ὡς οὐδὲν προσῆζον ὑμῶν κηδόμεθα, γνοὺς⁸⁴ ὅτι σωζομένων ὑμῶν καὶ διὰ τὸ μὴ ἀσθενεῖς ὑμᾶς ὄντας ἀντέχειν Συρακοσίοις ἦσσαν ἂν τούτων πεμφάντων τινὰ δύναμιν Πελοποννησίοις ἡμεῖς βλαπτοίμεθα. καὶ ἐν τούτῳ προσήκετε ἤδη ἡμῖν τὰ μέ-²γιστα. διόπερ καὶ τοὺς Λεοντίνοὺς εὐλογον κατοικίξεν, μὴ ὑπηκούς

τῶνδε, der Ioner etc. (Sch.) — ἀνεπίφθονον. zu 1, 75, 2. — τὴν προσήκουσαν seine eigene (St.), eig. die ihm zustehende, gebührende. vgl. 4, 92, 6. — καὶ νῦν. zu 6, 17, 1. — ταῦτα, τὸ ἡμᾶς παρεῖναι. Ueber den Plural Spr. 44, 4, 3. (Pr.) Der Sch.: ταῦτά ἐσιν ἡ διαβολῆ καθ' ἡμῶν λέγουσι Συρακοσίοι. ταῦτά Ba. u. eine Hs. Vielleicht schrieb Th. καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν ταυτί, wie auch Bl. vorschlägt, bemerkend dass mehrere Hsn. ἡμῖν für ὑμῖν haben.

§ 3. ἀποφαινομεν, τοῦτο. (St.) — ἐπὶ τὸ φοβερώτερον zu grös- sern Schreckbildern als es der Wirklichkeit gemäss ist. zu 1, 10, 4 u. 6, 34, 7. „So ἐπὶ τὸ φοβερώτερον ἀγγέλλεσθαι Dion. Arch. 1, 57. Dion C. 47, 24.“ (Bl.) u. 41, 6. ἐπὶ τὸ μείζον 41, 21. — ὑπονοεῖτε. δειλιᾶτε ἐξ ὑπονοίας. (Sch.) — εἰδότες schliesst sich an ἀποφαινομεν an. (St.) — λόγου μὲν —, κἂν ἐν τῷ παρόντι ὑπὸ τῶν τερπῶν λόγων ψυχαγωγηθῶσιν, ὅμως ὕστερον ἀκριβῶς ἐξετάξουσι καὶ ἀναλογίζονται ἕκαστα ὑπὲρ τοῦ τὰ συμφέροντα πράξεν. (Sch.) — τερπομένους, wie ihr an der lockenden Darstellung des Hermokrates einstweilen Behagen finden möget. — τῆ ἐγγχειρήσει mit der That, wenn sie zum Werke schreiten. Bei Attikern scheint das Wort sonst nicht vorzukommen. — ἐκεῖ, im eigentlichen Hellas. — εἰρήκαμεν 6, 82, 2 oder 83, 1. (Pr.) An der ersten Stelle. — θεοῦ λέγει τὸ πρὸ τῆς ἐαυτῶν ἀσφαλείας. ταύτης γὰρ ὀρεγόμενοι ὄρμησαν ἐπὶ τὸ ἀρχεῖν. (Sch.) Th. schrieb wohl διὰ θεοῦ. zu 6, 34, 2. — διὰ τὸ αὐτό aus demselben Grunde. Der Sch. ergänzt θεοῦ, was aber hier wiederholt sein würde. — καταστησόμενοι. vgl. 6, 85, 3 u. zu 4, 107, 1. — τοῦτο, τὸ δουλωθῆναι.

C. 84. § 1. οὐδὲν προσῆζον, ἡμᾶς ὑμῶν κηδεσθαι. (Pr.) vgl. zu 2, 46. — διὰ τὸ ἀντέχειν wird durch καὶ mit σωζομένων ὑμῶν verbunden: bei eurer Rettung und deshalb weil ihr widersteht. Spr. 59, 2, 3. — ἦσσαν ἂν denkt Ps. so wohl zu πεμφάντων als zu βλαπτοίμεθα; doch kann jenes gefasst werden: dadurch dass sie schicken, eig. wenn sie geschickt haben würden. (Pr.) τουτίσιν οὐ πεμφάντων οὐκ ἂν βλαπτοίμεθα. (Sch.)

§ 2. προσήκετε gehöret ihr an, interessirt ihr. (Ps.) — τὰ μέγιστα aufs höchste, mit Bezug auf οὐδὲν προσῆζον. Spr. 46, 5, 4 u. 7. vgl. zu 1, 19. Phal. Br. 68: τὰ μέγιστα ὥζτιρον αὐτόν, ἐρησθεῖεν ἂν. Doch ist die Phrase ungewöhnlich; von Verwandtschaft οἱ μάλιστα προσήκοντες Her.

ὡσπερ τοὺς ξυγγενεῖς αὐτῶν τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ, ἀλλ' ὡς δυνατωτάτους, ἵνα ἐκ τῆς σφετέρας ὁμοροὶ ὄντες τοῖσδε ὑπὲρ ἡμῶν λυπηροὶ ᾦσιν. 85 τὰ μὲν γὰρ ἐκεῖ καὶ αὐτοὶ ἀρκοῦμεν πρὸς τοὺς πολεμίους, καὶ ὁ Χαλκιδεύς, ὃν ἀλόγως ἡμᾶς φησι δουλωσαμένους τοὺς ἐνθάδε ἐλευθεροῦν, ξύμφορος ἡμῖν ἀπαράσκευος ὢν καὶ χρήματα μόνον φέρων, τὰ δὲ ἐνθάδε καὶ Λεοντῖνοι καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι ὅτι μάλιστα αὐτονομούμενοι. οὐδ' οἰκεῖον ὅ τι μὴ πιστόν· πρὸς ἕκαστα δὲ δεῖ ἢ ἐχθρὸν ἢ φίλον μετὰ καιροῦ γίγνεσθαι. καὶ ἡμᾶς τοῦτο ὠφελεῖ ἐνθάδε, οὐκ ἦν τοὺς φίλους κακώσωμεν, ἀλλ' ἦν οἱ ἐχθροὶ διὰ τὴν τῶν φίλων ῥώμην ἀδύνατοι ᾦσιν. ἀπιστεῖν δὲ οὐ χρή· καὶ γὰρ τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους ὡς ἕκαστοι χρήσιμοι ἐξηγοῦμεθα, Χίους μὲν καὶ Μηθυμναίους νεῶν παροχῆ αὐτονόμους, τοὺς δὲ πολλοὺς χρημάτων βιαώτερον φορᾶ, ἄλλους δὲ καὶ πάνυ ἐλευθέρως ξυμμαχοῦντας, καίπερ νησιώτας ὄντας καὶ εὐλήπτους, διότι ἐν χωρίοις ἐπικαίροις εἰσὶ περὶ τὴν Πηλοπόννησον. 3 ὥστε καὶ τὰνθάδε εἰκὸς πρὸς τὸ λυσιτελοῦν καί, ὃ λέγομεν, ἐς Συρα-

3, 24. — μὴ ὑπηκόους, μὴ ὡς ὑπηκόους. (A. Ps.) — ὡσπερ τοὺς, ὡσπερ εἶσιν οἱ. (A. Ps.) Spr. 62, 4, 3 u. zu 1, 69, 4. — τοῖσδε, τοῖς Συρακοσίοις. (Ps.)

§ 3. τὰ ἐκεῖ, πρὸς τὸν ἐκεῖ πόλεμον. (Sch.) Eig. in Bezug auf die dortigen Verhältnisse. — καὶ αὐτοὶ schon selbst. (Ba.) — ὁ Χαλκιδεύς. zu 6, 78, 1. — ἀλόγως ohne Raison. d. h. hier ohne Consequenz. Mit Bezug auf οὐκ εἰλόγον 6, 76, 2. vgl. zu 6, 79, 2. — φησί, Ἐρμοκράτης. Spr. 53, 1, 2. — ξύμφορος, persönlich, wie χρήσιμος 6, 85, 2, ὠφέλιμος 4, 44, 1, κρείττων 3, 37, 3. vgl. Spr. 61, 5, 3 u. zu 6, 33, 4. — ἀπαράσκευος ὢν, namentlich ohne Flotte. — αὐτονομούμενοι erg. ξύμφοροι ἡμῖν εἶσιν.

C. 85. § 1. οὐδὲν ἄλογον hier wieder in Bezug auf politische Klugheit im Allgemeinen zu denken. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 326. — οἰκεῖον angehörig, mit Anspielung auf die Verwandtschaft der Chalkidier. (Bl.) — πρὸς ἕκαστα für πρὸς ἐκάστους nach Ds. Allein so würde doch πρὸς hier befremden: also doch wohl: in Bezug auf jegliche Vorkommnisse. — μετὰ καιροῦ, ἐν καιρῷ, ἀρμοστικόμενον τοῖς παροῦσι καιροῖς. (Sch.) nach den Umständen. vgl. 8, 27, 2 u. zu 1, 36, 2. — τοῦτο, ἦν. Der Satz mit ἦν enthält das durch τοῦτο angekündigte Subject des ὠφελεῖ. Spr. 60, 10, 1.

§ 2. τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους. τοῖς ἐκεῖ ξυμμαχίοις die besten Hsn., was Pp. aufgenommen, weil ἐξηγεῖσθε sowohl des Da. (3, 55, 2) als des Ac. empfänglich sei. Wegen des Ac. in der Apposition zu hart. Ueber die Verbindung zu 1, 71, 4. — ὡς ἕκαστοι χρήσιμοι, ὡς χρήσιμον ἡμῖν ἐκάστους ἐξηγεῖσθαι. vgl. zu 6, 84, 3. — νεῶν παροχῆ, ναυσὶ καὶ οὐ γόρῳ ὑπήκοοι 7, 57, 4. Der Ausdruck findet sich sonst so nirgends. vgl. Palm z. Pass. Lex. u. παροχῆ. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 331. 335. — χρημάτων βιαώτερον φορᾶ, χρήματα πρᾶσσόμενοι ἄγοντας. (Sch.) Βιαώτερον gehört zu ἐξηγοῦμεθα. — ἄλλους, wie die Zakynthier und Kephallenier 7, 57, 6. (Hk.) wohl auch die Aegineten 2, 27 und Kytherier 4, 54. — ἐλευθέρως in einem freien, unabhängigen Verhältnisse. Eine Hs. ἐλευθέρους. „vgl. 7, 63, 3: κοινωνοὶ μόνου ἐλευθέρως ἡμῖν τῆς ἀρχῆς ὄντες.“ (Pp.) vgl. 6, 78, 4. Ueber die Sache Kr. Stud. 1 S. 193.

§ 3. ὃ λέγομεν wie gesagt. vgl. 6, 83, 3 u. Spr. 51, 13, 13. — ἐς

κοσίους δέος καθίστασθαι. ἀρχῆς γὰρ ἐφίενται ὑμῶν καὶ βούλονται ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ξυστήσαντες ὑμᾶς ὑπόπτῳ βίᾳ ἢ καὶ κατ' ἐρημίαν, ἀπράκτων ἡμῶν ἀπελθόντων, αὐτοὶ ἄρξαι τῆς Σικελίας. ἀνάγκη δέ, ἣν ξυστήτε πρὸς αὐτούς· οὔτε γὰρ ἡμῖν εἶ ἐστὶ ἰσχὺς τοσαύτη ἐς ἐν ξυστάσῃ εὐμεταχειρίστος, οὐδ' οἷδ' ἀσθενεῖς ἂν ἡμῶν μὴ παρόντων πρὸς ὑμᾶς εἶεν.“

“Καὶ ὅτω ταῦτα μὴ δοκεῖ, αὐτὸ τὸ ἔργον ἐλέγχει. τὸ γὰρ πρό-86
τερον ἡμᾶς ἐπηγάγεσθε οὐκ ἄλλον τιὰ προσείοντες φόβον ἢ, εἰ πε-
ριοψόμεθα ὑμᾶς ὑπὸ Συρακοσίοις γενέσθαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ κινδυνεύσο-
μεν. καὶ νῦν οὐ δίκαιον, ὡπερ καὶ ἡμᾶς ἤξιούτε λόγῳ πείθειν, τῷ
αὐτῷ ἀπιστεῖν, οὐδ' ὅτι δυνάμει μείζονι πρὸς τὴν τῶνδε ἰσχὺν πάρε-
σμεν ὑποπτεύεσθαι, πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖσδε ἀπιστεῖν. ἡμεῖς μὲν γε
οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ μὴ μεθ' ὑμῶν, εἴ τε καὶ γενόμενοι κακοὶ κα-
τεργασαίμεθα, ἀδύνατοι κατασχεῖν διὰ μῆκος τε πλοῦ καὶ ἀπορία φν-
λακῆς πόλεων μεγάλων καὶ τῇ παρασκευῇ ἡπειρωτίδων· οἶδε δὲ οὐ

Σ. δέος als Schreckmittel (3, 45, 3) gegen die S., welche, selbst be-
droht, die Athener der 6, 83, 3. 84, 1 f. u. 86, 1 erwähnten Furcht entho-
ben; δέος ἐς wie φόβος ἐς Xen. An. 1, 2, 18. Pp. lässt δέος noch von πρὸς
abhängen und erklärt mit Ba.: propter metum de Syracusanis, aus mehrern
Gründen unzulässig. — ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ἐπόπτῳ auf den Grund, unter
dem Vorwande unserer Verdächtigkeit, dass unsere Absichten gefähr-
lich seien. (Sch. u. Va.) zu 4, 87, 2. vgl. zu 6, 86, 4. — ξυστήσαντες. zu
6, 16, 6. — βία ἢ καὶ κατ' ἐρημίαν verbindet Hk. mit ἀπελθόντων. Der
Sch.: ἦτοι βίᾳ κρατήσαντες ὑμῶν ἢ μόνους ἀπολαβόντες ἡμῶν ἀπράκτων ἀπελ-
θόντων. — κατ' ἐρημίαν wegen Mangels an Bundesgenossen, Iso-
lirung. vgl. 1, 71, 4. — ἄρξαι. Spr. 53, 5, 2 u. zu 5, 91, 2. — ἀνάγκη,
τὸ ἄρξαι τοὺς Συρακοσίους τῆς ὅλης Σικελίας. (Sch.) — ξυστήτε πρὸς. zu
1, 1, 1. — ἐς ἐν ξυστάσῃ, ἀθρόα. (Sch.) — εὐμεταχειρίστος leicht
zu behandeln und zu bewilligen. (Ac.) vgl. Plut. Pomp. 20 u. Dion. Arch.
8, 6. (Bl.) Ggs. δυσμεταχειρίστος Her. 7, 936, 2. (Arn.)

C. 86. § 1. μῆ. Spr. 67, 4, 2. — ἐλέγχει, αὐτόν. (Ps.) — τὸ γὰρ
πρότερον 3, 86, 1. (Ds) — προσείοντες, προσποιούντες, ἐπανατινόμενοι.
(Sch.) An sich unbestimmt: vorschütteln; ob zum Schrecken oder zum
Locken ergiebt der hinzugefügte Begriff oder der Zusammenhang. Belege bei
Ruhnken z. Tim. p. 137 u. den Erkl. zu u. St. „Ael. V. G. 12, 23: γυνὰ τὰ
ξίγη καὶ τὰ δόρατα προσείοντες, ὡσπερ οὖν ἢ φοβῆσαι δυνάμενοι ἢ τρωῶσαι.“
(Dr.) Eur. Herk. 1218: τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνει φόρον. (Bl.) vgl. zu 5,
17, 2. — περιοψόμεθα γενέσθαι. zu 1, 35, 3. — ὅτι, weil bei ἢ noch
τοῦτον vorschwebt. Ueber die Stellung des ὅτι. Spr. 65, 1, 5 u. Kr. zu Xen.
An. 1, 6, 2. — μείζονι als τὸ πρότερον. Andere verbinden μείζονι πρὸς
nach Spr. 49, 2, 8; gegen § 2: μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας. — ὑποπτεύ-
εσθαι mit Argwohn betrachtet werden. vgl. 4, 86, 2. 6, 87, 1. 92, 1.

§ 2. ἡμεῖς, ἐσμέν. Spr. 62, 1, 5. — μὲν γε. zu 1, 40, 3. — ἐμμεῖ-
ναι, ἐν τῇ Σικελίᾳ. — μὴ μεθ' ὑμῶν ohne eure Hilfe. vgl. zu 3, 62, 3.
Soph. Aj. 951: οὐκ ἂν τάδ' ἔστη μὴ θεῶν μέτα. Spr. 67, 9 u. zu 4, 87, 3. —
εἴ τε. zu 3, 28, 1. — γενόμενοι κακοὶ, mit Bezug auf 6, 80, 2. — διὰ
μῆκος πλοῦ. zu 6, 34, 4. — ἀπορία — ἡπειρωτίδων, οὐ δυνάμενοι φν-
λάτειν πόλεις μεγάλας καὶ παρασκευῆν ἡπειρωτικὴν παρασκευασμένας, τοῦτ' ἐστὶν
ἐπιπέδου καὶ περὶ ἰσχυρούσας, αὐτοὶ ναυτικοὶ οὐκ εἶναι. (Sch.) 1, 35, 4: ναυτικῆς καὶ

στρατοπέδῳ πόλει δὲ μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας ἐποικοῦντες ὑμῖν αἰεὶ τε ἐπιβουλεύουσι καὶ ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἐκάστων, οὐκ ἀνιῶσιν 3 — ἔδειξαν δὲ καὶ ἄλλα ἤδη καὶ τὰ ἐς Λεοντίου — καὶ νῦν τολμῶσιν ἐπὶ τοὺς ταῦτα κωλύοντας καὶ ἀνέχοντας τὴν Σικελίαν μέχρι τοῦδε μὴ ὑπ' αὐτοὺς εἶναι παρακαλεῖν ὑμᾶς ὡς ἀναισθήτους. πολὺ δὲ ἐπὶ ἀληθεστέραν γε σωτηρίαν ἡμεῖς ἀντιπαρακαλοῦμεν, δεόμενοι τὴν ὑπάρχουσαν ἀπ' ἀλλήλων ἀμφοτέροις μὴ προδιδόται, νομίσει τε τοῖσδε μὲν καὶ ἀνευ ξυμμάχων αἰεὶ ἐφ' ὑμᾶς ἐτοιμὴν διὰ τὸ πλῆθος εἶναι ὁδόν, ὑμῖν δ' οὐ πολλάκις παρασχῆσιν μετὰ τοσῆσδε ἐπικουρίας ἀμύνασθαι· ἦν εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἢ ἄπρακτον εἴσατε ἀπέλθειν ἢ καὶ σφαλεῖσαν, ἔτι βουλήσεσθε καὶ πολλοστὸν μόριον αὐτῆς ἰδεῖν, ὅτε οὐδὲν 87 ἔτι περᾶν εἰ παραγενόμενον ὑμῖν. ἀλλὰ μήτε ὑμεῖς ὦ Καμαριναῖοι ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπειθέσθε μήτε οἱ ἄλλοι· εἰρήξαμεν δ' ὑμῖν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ ὧν ὑποπτεύομεθα καὶ ἔτι ἐν κεφαλαίοις ὑπομνήσαντες ἀξιόσομεν πείθειν. φαιμέν γὰρ ὄρχειν μὲν τῶν ἐκεί, ἵνα μὴ ὑπακούωμεν ἄλλου, ἐλευθεροῦν δὲ τὰ ἐνθάδε, ὅπως μὴ ὑπ' αὐτῶν βλαπτώμεθα, πολλὰ δ' ἀναγκάζεσθαι πράσσειν, διότι καὶ πολλὰ

οὐκ ἠπειρωτίδος τῆς ξυμμαχίας δεδομένης. (Dr.) Ueber den Da. neben einer Präposition zu 5, 111, 3. — πόλει — παρουσίας sondern mit einer Stadt die grösser ist als unsere anwesende Macht. (Sch. u. A. Ps.) Ein freilich harter Ausdruck. vgl. 4, 126, 2. — ἐποικοῦντες, ἐφεδρεύοντες. (Sch.) vgl. 7, 27, 3. Eine ungew. Bedeutung. — αἰεὶ τε. Es entspricht καὶ νῦν. (Bk.) — ἐκάστων zu irgend einem Unternehmen. (Abr.) — ἀνιῶσιν. zu 4, 123, 2. Oder erg. τὸν καιρὸν?

§ 3. ἔδειξαν ἄλλα ist gesagt wie ἔδειξαν δαίγματα ἄλλα andre Proben. — τὰ ἐς ihr Verfahren gegen; ἐς ähnlich 2, 42, 2 u. zu 2, 65, 1. 68, 5. — ἀνέχοντας, κωλύοντας Bekker Anecd. p. 400. (Pp.) Wohl eig. aufrecht erhaltend. (St.) — ὑπ' αὐτοὺς εἶναι. Spr. 68, 45, 2. vgl. Herbst S. 27 f. — ἀναισθήτους. zu 4, 69, 3. — πολὺ. Spr. 49, 7, 7. vgl. 1, 35, 2. Kr. zu Xen. An. 3, 1, 22 lat. A. u. Heindorf zu Plat. Phäd. 136. — τὴν ὑπάρχουσαν ἀπ' ἀλλήλων die uns und euch von einander stattfindende, kommende, Rettung. vgl. 4, 126, 5.

§ 4. παρασχῆσιν es werde euch verstattet sein. zu 1, 120, 3. — τῷ ὑπόπτῳ mit Bezug auf ὑποπτεύεσθαι § 1. vgl. 6, 89, 1. Ueber den Da. zu 6, 72, 1. — ἔτι, ποτέ. (Sch.) vgl. Xen. Kyr. 4, 2, 10. (Pp.) So Thuk. 5, 103, 1. vgl. Seidler zu Eur. El. 636. — πολλοστὸν μόριον für πολλοσημόριον die besten Hsn. Dies haben erst Spätere. S. die Lex.

C. 87. § 1. ἀναπειθέσθε. zu 1, 84, 2. — οἱ ἄλλοι, ἀναπειθέσθων. — πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Spr. 50, 11, 11. Isokr. 15, 50: ἀκηκόατε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. vgl. Her. 8, 82. 9, 89, 1, Plat. Apol. 17. 20. 33, Lyk. 32, Dem. 23, 187. 32, 26. 39, 3. 45, 4. So schon (ohne Artikel) Il. ω, 407, Od. λ, 507, ρ, 122. Vereinzelt Soph. Tr. 453, εἰπέ πᾶν τᾶληθές. vgl. Her. 6, 69, 4. Plat. Symp. 217. — περὶ ὧν, περὶ τούτων ᾧ. Spr. 51, 13, 7. — ἀξιόσομεν πείθειν wir werden den Anspruch machen, erwarten, euch dadurch zu überreden. vgl. 4, 58 u. 7, 15, 2.

§ 2. ἄλλου. zu 4, 93, 2. — πολλὰ πράσσειν deutet hier milder die den Athenern oft vorgerückte πολυπραγμοσύνη an. vgl. § 3; über den Ausdruck Ar. Frösche 228. 749, Frie. 1058, Her. 5, 33 u. Valckenaer zu Eur. Hipp. 785.

φυλασσόμεθα, ξύμμαχοι δὲ καὶ νῦν καὶ πρότερον τοῖς ἐνθάδε ὑμῶν ἀδικουμένοις οὐκ ἄκλιτοι παρακληθέντες δὲ ἦκιν. καὶ ὑμεῖς μὴθ' ὡς δικασταὶ γενόμενοι τῶν ἡμῶν ποιουμένων μὴθ' ὡς σωφρονισταί, ὃ χαλεπὸν ἤδη, ἀποτρέπειν πειρᾶσθε, καθ' ὅσον δέ τι ὑμῶν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης καὶ τρόπου τὸ αὐτὸ ξυμφέροι, τούτῳ ἀπολαβόντες χροῖσασθε, καὶ νομίσατε μὴ πάντας ἐν ἴσῳ βλέπειν αὐτά, πολὺ δὲ πλείους τῶν Ἑλλήνων καὶ ὠφελεῖν· ἐν παντὶ γὰρ πᾶς χωρὶς, καὶ ὃ μὴ ὑπάρχομεν, ὃ τε οἰόμενος ἀδικήσεσθαι καὶ ὃ ἐπιβουλεύων διὰ τὸ ἐτοίμην ὑπεῖναι ἐλπίδα τῷ μὲν ἀντιτυχεῖν ἐπικουρίας ἀφ' ἡμῶν, τῷ δέ, εἰ ἤξομεν, μὴ ἀδεεῖς εἶναι κινδυνεύειν, ἀμυότεροι ἀναγκάζονται ὁ μὲν ἄκλιον σωφρονεῖν, ὁ δ' ἀπραγμόνως σώζεσθαι. ταύτην οὖν τήν κοινήν τῷ τε δεομένῳ καὶ ὑμῶν νῦν παροῦσαν ἀσφάλειαν μὴ ἀποί-

„Eur. Hik. 576: πρόσσειν σὺ πόλλ' εἶσθας ἢ τε σὴ πόλις. τοίγαρ πονουσα πολλὰ πόλλ' ἐνδαιμονεῖ.“ (Ac.) — πολλὰ φυλασσόμεθα vor Vielen uns hüten (müssen). (St.) vgl. 4, 11, 3. 61, 4. 6, 11, 5. 40, 3. (Dr.) πολλοὺς φοβεῖσθαι. (Sch.) — ὑμῶν. Spr. 47, 9, 11. vgl. 4, 125, 3. 5, 64, 2, zu 4, 126, 6 u. zu 4, 111, 2. — οὐκ ἄκλιτοι παρακληθέντες δέ. Lobeck z. Soph. Aj. 239 u. Haase p. 59. vgl. 7, 44, 6.

§ 3. τῶν ποιουμένων. zu 3, 77, 2. — σωφρονισταί. zu 3, 65, 2. — ὃ χαλεπὸν ἤδη gehört zu ἀποτρέπειν. (Sch.) — πολυπραγμοσύνης. πολυπραγμονεῖν λέγει τὸ πολλοῖς ἐπιχειρεῖν καὶ πολλαχοῦ. (Sch.) ad multas res aggressionem earumque actionem Gell. N. A. 11, 16. (Ac.) — τὸ αὐτὸ bezieht sich auf ἡ: in sofern euch gewisse Richtungen unserer Vielgeschäftigkeit und zugleich (τὸ αὐτὸ, idem zu 4, 17, 1) unseres Charakters, aus denen jene hervorgehen, zuträglich sind. — τούτῳ. τοῦτο? Kr. z. Dion. p. 119. — ἀπολαβόντες ausheben, herausnehmen. (Ba.) Plat. Rep. 392, e: ἀπολαβὼν μέρος τι πειράσομαι σοι ἐν τούτῳ δηλῶσαι ὃ βούλομαι. vgl. Lex. Plat. (Kr.) vgl. 1, 70, 5. (Bl.) Gemeint ist die bereitwillige Unterstützung Anderer. (Pp.) Oder vielmehr ganz unbestimmt, doch vorzugsweise, das § 4 Gesagte. — αὐτά diese Richtungen unsrer πολυπραγμοσύνη, bezogen auf ἡ. Spr. 58, 4, 5.

§ 4. πᾶς. der Paronomasie wegen eingeschoben. Kr. zu Xen. An. 5, 6, 2. — καὶ für καί Kr., nicht übel, da durch καί eine Steigerung zutrifft. (Pp.) — ὑπάρχομεν wir sind zur Hand. (Arn.) vgl. 2, 5, 2. Gedacht wird dabei im Gegensatz ihre dermalige Anwesenheit in Sikilien. — ἀδικήσεσθαι. zu 5, 56, 2. — ὑπεῖναι subesse mit der Vorstellung des Verborgenen, vielleicht auch dessen worauf man sich stützt. (Ba.) vgl. Pass. Lex. — ἐλπίδα Erwartung (προσδέχεσθαι Sch.), Hoffnung zu ἀντιτυχεῖν, Furcht zu κινδυνεύειν. (Abr.) vgl. zu 1, 1, 1 u. 7, 61, 1. — ἀντιτυχεῖν. ἀντι — gegen die Feinde. An Ersatz für die Beeinträchtigung des Gegners denkt Hk. Ueber den Inf. Spr. 50, 6, 6. — μὴ ἀδεεῖς εἶναι κινδυνεύειν in Gefahr zu schweben nicht ohne Sorge (nicht unbedroht) zu sein, so dass εἶναι von κινδυνεύειν abhängt, nicht umgekehrt. Reiske und Dobree vermutheten ἀδεεῖς. Dieser verglich Dem. 16, 22: οὐ γὰρ ἔγωγ' ἀδεεῖς τοῦθ' ὑπολαμβάνω τῇ πόλει. Κινδυνεύειν könnte wohl ein Glossem sein. Der Plural scheint mir, wenn auch ὁ μὲν, ὁ δέ sich auf ganze Classen beziehen, in einer solchen Verbindung doch sehr hart. Martins Hs. hat von neuerer Hand ἀδεῆ; ἀδεῖ wäre leichter. — ἀναγκάζονται heisst zu σώζεσθαι finden sich veranlasst, in die Lage versetzt. zu 4, 25, 1. — ὁ μὲν der letztere. Spr. 50, 1, 2. — ἀπραγμόνως, χωρὶς πόνου. (Sch.)

§ 5. τῷ τε. Man würde τε τῷ erwarten. (Arn.) Man kann auflösen:

σησθε, ἀλλ' ἐξισώσαντες τοῖς ἄλλοις μεθ' ἡμῶν τοῖς Συρακοσίοις, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ φυλάσσεσθαι αὐτούς, καὶ ἀντεπιβουλεῦσαι ποτε ἐκ τοῦ ὁμοίου μεταλάβετε.“

88 Τοιαῦτα δὲ ὁ Εὐφρημος εἶπεν. οἱ δὲ Καμαριναῖοι ἐπεπόνθεσαν τοιόνδε. τοῖς μὲν Ἀθηναίοις εὖνοι ἦσαν, πλὴν καθ' ὅσον [εἰ] τὴν Σικελίαν ᾔοντο αὐτούς δουλώσεσθαι, τοῖς δὲ Συρακοσίοις ἀεὶ κατὰ τὸ ὅμοιον διάφοροι· δεδιότες δ' οὐχ ἦσσαν τοὺς Συρακοσίους, ἐγγυὲς ὄντας, μὴ καὶ ἄνευ σφῶν περιγένωνται, τό τε πρῶτον αὐτοῖς τοὺς ὀλίγους ἰππέας ἐπεμψαν καὶ τὸ λοιπὸν ἐδόκει αὐτοῖς ὑπουργεῖν μὲν τοῖς Συρακοσίοις μᾶλλον ἔργῳ, ὡς ἂν δύνωνται μετριώτατα, ἐν δὲ τῷ παρόντι ἵνα μηδὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἔλασσον δοκῶσι νεῖμαι, ἐπειδὴ καὶ ἐπικρατέστεροι τῇ μάχῃ ἐγένοντο, λόγῳ ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις. καὶ οὕτω βουλευσάμενοι ἀπεκρίναντο, ἐπειδὴ τυγχάναι ἀμφοτέροις, οὔσι ξυμμάχοις σφῶν, πρὸς ἀλλήλους πόλεμος ὢν, εὖροκον δοκεῖν εἶναι σφίσιν ἐν τῷ παρόντι μηδ' ἑτέροις ἀμύνειν. καὶ οἱ πρέσβεις ἐκατέρων ἀπῆλθον.

Καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι τὰ καθ' ἑαυτούς ἐξηρτύοντο ἐς τὸν πόλεμον, οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐν τῇ Νάξῳ ἐστρατοπεδευμένοι τὰ πρὸς τοὺς Σι-

ἢ κοινῇ τῷ τε δεομένῳ καὶ ὑμῖν πάριστιν. Spr. 50, 12, 1. — τῷ δεομένῳ jedem der ihrer bedarf. (Ps.) vgl. zu 5, 38, 1. — ἐξισώσαντες, ἐξισωθέντες καὶ ὁμοιωθέντες. (Sch.) Soph. El. 1194: μητρί δ' οὐδὲν ἐξισοῖ. (Abr.) vgl. Lobeck zu Soph. Aj. 268 p. 196 u. dagegen Reisig Conjectt. p. 152. — ἀντεπιβουλεῦσαι. τὸ προεπιβουλεῦσαι fñgt Kr. Bruchst. hinzu, so dass ἀντεπιβουλεῦσαι noch zu ἀντὶ τοῦ zu ziehen wäre. vgl. 1, 33, 4 u. 3, 12, 2. Nicht fehlen kann der Artikel. — ἐκ τοῦ ὁμοίου. zu 1, 143, 3. — μεταλάβετε nehmt tauschend an. Isokr. 7, 71: ἀντὶ τῆς πολιτείας τῆς οὕτω πολλὰ καὶ καλὰ διαπεπραγμένης ἑτέραν ὑμᾶς πείθω μεταλαβεῖν. Plat. Prot. 355: ἄλλο ὄνομα μετείληθεν, ἀντὶ τῆς ἡδονῆς τὸ ἀγαθόν. vgl. Pol. 6, 57, 9.

C. 88. § 1. δέ. zu 1, 43, 2. — ἐπεπόνθεσαν, κατὰ ψυχὴν διετέθησαν. (Sch.) — τοιόνδε. zu 4, 67, 2. vgl. 5, 71, 1. — εἰ streicht Reiske. vgl. 6, 54, 6. 82, 2. Verschieden ist καθ' ὅ τι εἰ 5, 76, 2. (Pp.) Es ist wohl aus dem πλὴν εἰ des Sch. entstanden. (Hk.) — κατὰ τὸ ὅμοιον. vgl. 1, 15, 2. 3. 5, 69, 2. solito inter accolas odio Tac. H. 5, 1. (Pp.)

§ 2. δεδιότες τοὺς Σ. μή. Spr. 61, 6, 5 u. zu 4, 1, 1. — τοὺς ὀλίγους die 6, 67, 3 erwähnten wenigen. (Ps.) καὶ τοξότας wird ausgefallen sein. (Kr. Bruchst) — μᾶλλον als den Athenern. — ἔργῳ, ὡς. ἔργῳ δ' ὡς Kr. Bruchst. So Va. ἔργῳ, ὡς δ' ἂν Abr. Mit Bl. ἔργῳ ohne δέ zum Folgenden zu ziehen ist unstatthaft. — δοκῶσι νεῖμαι für δοκῶσιν εἶναι Dr. u. Valckenaer ad Eur. fragm. p. 77. Plat. Gorg. 492, c: πῶς οὐχ ἂν ἄθλιοι γεγονότες εἶησαν μηδὲν πλέον νέμοντες τοῖς φίλοις τοῖς αὐτῶν ἢ τοῖς ἐχθροῖς; (Bl.) Auch δοκῶσιν εὖνοι vermuthen Dr. u. Dobree. — ἐπικρατέστεροι, ein seltenes Wort, auch von Th. weiter nicht gebraucht, bei Dion C. öfter, auch 75, 6. — λόγῳ im Gegensatze zu ἔργῳ.

§ 3. μηδ' ἑτέροις für μηδετέροις einige Hsn. — δοκεῖν. δοκεῖ die besten Hsn.

§ 4. ἐν τῇ Νάξῳ 6, 74, 2. — τὰ πρὸς die Verhandlungen mit. Spr. 50, 5, 12. — τὰ καθ' ἑαυτούς. vgl. 1, 82, 2. (Bl.) — προσχωρή-
τονται. zu 1, 82, 5.

κελοὺς ἐπρασσον, ὅπως αὐτοῖς ὡς πλεῖστοι προσχωρησονται. καὶ οἷς μὲν πρὸς τὰ πεδία μᾶλλον τῶν Σικελῶν, ὑπήκοοι ὄντες τῶν Συρακοσίων, οὐ πολλοὶ ἀφεστήκεσαν· τῶν δὲ τὴν μεσόγειαν ἐχόντων αὐτόνομοι οὕσαι καὶ πρότερον αἰεὶ αἰ οἰκήσεις εὐθύς, πλὴν ὀλίγοι, μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἦσαν, καὶ σιτόν τε κατεκόμιζον τῷ στρατεύματι καὶ εἰσὶν οὐ καὶ χρήματα. ἐπὶ δὲ τοὺς μὴ προσχωροῦντας οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύοντες τοὺς μὲν προσηνάγκαζον, τοὺς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν Συρακοσίων φρουροὺς τε πεμπόντων καὶ βοηθούτων, ἀπεκωλίοντο. τὸν τε χειμῶνα μεθορμισάμενοι ἐκ τῆς Νάξου ἐς τὴν Κατάνην καὶ τὸ στρατόπεδον ὃ κατεκαύθη ὑπὸ τῶν Συρακοσίων αὐθις ἀνορθώσαντες διεχέμαζον. καὶ ἐπεμψαν μὲν ἐς Καρχηδόνα τρίτην περὶ φιλίας, εἰ δὲ ῥαιντό τι ὠφελεῖσθαι, ἐπεμψαν δὲ καὶ ἐς Τυρσητίαν, ἔστιν ὧν πόλεων ἐπαγγελλομένων καὶ αὐτῶν ἔνυμπολεμεῖν. περιήγγελλον δὲ καὶ τοῖς Σικελοῖς καὶ ἐς τὴν Ἑγεσταν πέμψαντες ἐκέλευον ἵππους σφίσιν ὡς πλείστους πέμπειν, καὶ τᾶλλα ἐς τὸν περιτιχισμόν, πλινθία καὶ σίδηρον, ἡτοιμάζον, καὶ ὅσα ἔδει, ὡς ἅμα τῷ ἦρι ἐξόμενοι τοῦ πολέμου.

Οἱ δ' ἐς τὴν Κόρινθον καὶ Λακεδαίμονα τῶν Συρακοσίων ἀποσταλέντες πρέσβεις τοὺς τε Ἰταλιώτας ἅμα παραπλέοντες ἐπειρῶντο πείθειν μὴ περιορᾶν τὰ γινόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ ἐκείνοις ὁμοίως ἐπιβουλευόμενα, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ Κορίνθῳ ἐγένοντο, λόγους ἐποιοῦντο ἀξιοῦντες σφίσι κατατὸ ξυγγενὲς βοηθεῖν. καὶ οἱ Κορίνθιοι, εὐθύς ψηγισάμενοι αὐτοὶ πρῶτοι ὥστε πάσῃ προθυμίᾳ ἀμύνειν, καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ξυναπέστελλον αὐτοῖς πρέσβεις, ὅπως καὶ ἐκείνους ξυναναπέθουεν τὸν τε αὐτοῦ πόλεμον σαφέστερον ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐς τὴν Σικελίαν ὠφελίαν τινὰ πέμπειν.

§ 5. οἱ πρὸς τὰ πεδία die nach den Ebenen zu wohnenden. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 25. — μᾶλλον, ἢ ἐν τῇ μεσογειᾷ καὶ τοῖς ὄρεινοῖς. (Pp.) vgl. 7, 79, 3. Aehnlich zu deuten ist wohl μέλιστα Xen. An. 4, 8, 24. — οὐ πολλοὶ für οἱ πολλοὶ Canter. — μεσόγειαν für μεσόγειαν Martins Hs., gemäss dem Gebrauche des Th. vgl. 1, 100, 3. 120, 2. 2, 102, 1. 3, 93, 3. 7, 80, 3. — καὶ πρότερον schon früher. vgl. 8, 83, 1. — αἰεὶ αἰ für das blossе αἰ Bk. — οἰκήσεις Wohnstätten, wie 1, 6, 1. — ὀλίγοι. ὀλίγοι wäre doch gefügiger. — μετὰ. zu 4, 125, 1. — εἰσὶν οἱ. Spr. 61, 5, 1.

§ 6. τοὺς δὲ καὶ, προσαναγκάζειν. Spr. 55, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 118. — ἀπεκωλύοντο für ἀπεκώλυον Döderlein, Bekker u. Dobree.

§ 7. ἔστιν ὧν. Spr. 61, 5, 3. — καὶ αὐτῶν sogar selbst, aus freien Stücken. — ἐκέλευον ist vielleicht zu streichen. zu περιηγέλλουσα 1, 116, 1. — καὶ ὅσα und was sonst noch. zu 3, 2, 1. 6, 71, 2. 76, 3. — ἔδει, ἐτοιμάζειν. — ἐξόμενοι. zu 1, 49, 6.

§ 8. ἀποσταλέντες 6, 73. — ἐπιβουλευόμενα gegen sie angestiftet werde. Spr. 52, 4, 5. „vgl. 3, 96, 2.“ (Bl.)

§ 9. ὥστε, wie 5, 17, 3. 8, 79, 1. vgl. 7, 49, 1. 8, 20, 2. 63, 2. — ἐκείνους, τοὺς Λακεδαιμονίους. Spr. 58, 4, 1. — τὸν αὐτοῦ πόλεμον. zu 6, 34, 3. — σαφέστερον, ἐπιφανέστερον. (Sch) γανερῶτερον 6, 91, 4. vgl. 105, 1 u. zu 6, 73.

10 καὶ οἱ τε ἐκ τῆς Κορίνθου πρόσβεις παρήσαν ἐς τὴν Λακεδαίμονα
καὶ Ἀλκιβιάδης μετὰ τῶν Ξυμφυγάδων, περαιωθεὶς τότε εὐθύς ἐπὶ
πλείον ἠορτηγικοῦ ἐκ τῆς Θουρίας ἐς Καλλήνην τῆς Ἡλείας πρῶτον,
ἔπειτα ὕστερον ἐς τὴν Λακεδαίμονα αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων μετα-
πεμφάντων ὑπόσπονδος ἐλθῶν· ἐφοβείτο γὰρ αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ
11 τῶν Μαντινικῶν πράξιν. καὶ ξυνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμο-
νίων τοὺς τε Κορινθίους καὶ τοὺς Συρακοσίους τὰ αὐτὰ καὶ τὸν Ἀλ-
κιβιάδην δεομένους πείθειν τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ διανοουμένων
τῶν τε ἐφόρων καὶ τῶν ἐν τέλει ὄντων πρόσβεις πέμπειν ἐς Συρα-
κοῦσας κωλύοντας μὴ ξυμβαίνειν Ἀθηναίους, βοηθεῖν δὲ οὐ προθύμων
ὄντων παρελθῶν ὁ Ἀλκιβιάδης παρώξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ
ἐξώρμησε λέγων τοιαύδε.

89 “Αναγκαῖον περὶ τῆς ἐμῆς διαβολῆς πρῶτον ἐς ὑμᾶς εἰπεῖν, ἵνα
μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπόπτῳ μου ἀκροάσησθε. τῶν δὲ ἐμῶν προ-
γόνων τὴν προξενίαν ὑμῶν κατὰ τι ἐγκλημα ἀπειπόντων αὐτὸς ἐγὼ
πάλιν ἀναλαμβάνων ἐθεράπευον ὑμᾶς ἄλλα τε καὶ περὶ τὴν ἐκ Πύλου
2 ξυμφορὰν. καὶ διατελοῦντός μου προθύμων ὑμεῖς πρὸς Ἀθηναίους
καταλλασσόμενοι τοῖς μὲν ἐμοῖς ἐχθροῖς δύναμιν, δι’ ἐκείνων πράξαν-
τες, ἐμοὶ δὲ ἀτιμίαν περιέθετε. καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ὑπ’ ἐμοῦ πρὸς
τε τὰ Μαντινέων καὶ Ἀργείων τροπομένοι καὶ ὅσα ἄλλα ἠναντιούμην.

§ 10. τότε εὐθύς 6, 61, 6. (Hk.) vgl. zu 1, 101, 2. — ἔπειτα ὕστε-
ρον. zu 6, 66, 3. — ὑπόσπονδος unter Ausbedingung sicheren Ge-
leitens. (Hl.) Spr. 57, 5, 4. — περὶ τῶν. Spr. 68, 31, 1. Xen. An. 1, 6, 6:
τοῦτο πράξω περὶ Ὀρόντιου. — τῶν Μαντινικῶν, τοῦ Μαντινικοῦ πολέμου
5, 26, 3. vgl. 5, 43, 3. 61 ff. 6, 16, 6. 47, 1.

§ 11. τὰ αὐτὰ gehört sowohl zu δεομένους vgl. zu 6, 78, 4, als zu πει-
θειν vgl. zu 4, 22, 1. — καὶ τῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν. (Ba.) Spr. 69, 32, 2.
vgl. Reg. καὶ 1 A. — ἐν τέλει Obrigkeiten. zu 1, 10, 6. — κωλύοντας
für κωλύοντας die besten Hsn: als hindernde. vgl. 7, 25, 7 u. Kr. zu Xen.
An. 4, 5, 8. — παρώξυνε reizte sie gegen die Athener an; ἐξώρμησε trieb
sie zu einem Unternehmen an. (Ba.) vgl. 1, 67, 3. 84, 2.

C. 89. § 1. τῆς ἐμῆς διαβολῆς meiner persönlichen Verun-
glimpfung. (Hl.) zu Lakedämon. vgl. 6, 88, 10. (Ds.) vgl. 6, 90, 1 u. Spr.
47, 7, 8. — ἐς ὑμᾶς. Spr. 65, 21, 6. — χεῖρον, wie οὐδὲν χεῖρον εἰδότας
2, 43, 1. vgl. 6, 80, 3. 89, 5. — τὰ κοινὰ das über die Staatsinteres-
sen zu Sagende. — τῷ ὑπόπτῳ μου, ἔγουν διὰ τὸ ὑποπιεῖν (ὑμᾶς) με.
(Sch.) vgl. zu 6, 85, 3. — δὲ ἐμῶν für δ’ ἡμῶν Va. u. Reiske bei Abr. p.
649. Unpassend ist δέ (Ps.) und ἡμῶν hätte eine unregelmässige Stellung.
Spr. 47, 9, 12. vgl. Dial. Synt. 47, 9, 5. — προξενίαν. zu 5, 43, 2. —
ἀναλαμβάνων, ἀναλαμβάνειν ἐπιθυμῶν. (Ae. Ps.) Spr. 53, 1, 6. — ἄλλα
ist Ae., von ἐθεράπευον regiert. Spr. 46, 11, 2. — τὴν ἐκ Π. Spr. 50, 8, 17
u. zu 3, 102, 2. vgl. 7, 31, 1.

§ 2. διατελοῦντος ohne ὄντος: διατελῶ πρόθυμος (ὄν). Spr. 56, 5, 4
u. zu 1, 34, 2. — τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς, dem Nikias und Laches 5, 43, 2.
(Ds.) — περιέθετε. zu 4, 87, 4. Antiph. 5, 18: ὄνειδος ἐμοὶ περιέθεσαν.
Her. 3, 81, 2: τούτοις περιθέομεν τὸ κράτος. vgl. 1, 129, 2. 142, 3: τὴν ἐλευ-
θερίην ὑμῶν περιτίθημι. vgl. Thuk. 8, 43, 4. — τὰ Μαντινέων die Inte-
ressen, die Partei der M. Spr. 47, 5, 10. — ὅσα ἄλλα. Spr. 51, 10, 10.

ὑμῖν ἐβλάπτεσθε· καὶ νῦν, εἴ τις καὶ τότε ἐν τῷ πάσχειν οὐκ εἰκότως ὠργίζετό μοι, μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθέσθω· ἢ εἴ τις, διότι καὶ τῷ δήμῳ προσεκέιμην μᾶλλον, χεῖρω με ἐνόμιζε, μηδ' οὕτως ἠγήσεται ὀρθῶς ἄχθεσθαι. τοῖς γὰρ τυράννοις αἰεὶ ποτε διάφοροί ἐσμεν, πᾶν δὲ τὸ ἐναντιούμενον τῷ δυναστεύοντι δῆμος ὠνόμασται· καὶ ἀπ' ἐκείνου ξυμπαρέμεινεν ἡ προστασία ἡμῖν τοῦ πλήθους. ἅμα δὲ τῆς πόλεως δημοκρατουμένης τὰ πολλὰ ἀνάγκη ἦν τοῖς παροῦσιν ἐπεσθαι. τῆς δὲ ὑπαρχούσης ἀκολασίας ἐπειρώμεθα μετριώτεροι ἐς τὰ πολιτικά εἶναι. ἄλλοι δ' ἦσαν καὶ ἐπὶ τῶν πάλαι καὶ νῦν οἱ ἐπὶ τὰ πονηρότερα ἐξῆγον τὸν ὄχλον, οἵπερ καὶ ἐμὲ ἐξήλασαν. ἡμεῖς δὲς τοῦ ξύμπαντος προέστημεν, δικαιοῦντες ἐν ᾧ σχήματι μεγίστη ἡ πόλις ἐτύγχανε καὶ ἐλευθερωτάτη οὕσα καὶ ὅπερ ἐδέξατό τις, τοῦτο ξυνδιασώζειν, ἐπεὶ δημοκρατίαν γε καὶ ἐγινώσκομεν οἱ φρονοῦντές τι, καὶ αὐτὸς οὐδενὸς ἂν χεῖρον, ὅσῳ καὶ λοιδορήσαιμι. ἀλλὰ περὶ ὁμο-

vgl. 46, 5, 4. Die Verbindung: ihr erlittet Schaden sowohl dadurch dass ich mich den Interessen der M. und A. zuwendete als darin worin ich sonst euch widerstrebte. (Ba.) Ueber καὶ Spr. 59, 2, 4. — ἀλλὰ, wie 5, 53 ff. (Ds.) — εἴ τις καί. zu 3, 46, 1. 6, 33, 4. — οὐκ εἰκότως unbilliger Weise, mit ὠργίζετο zu verbinden. (St.) Ueber οὐκ Spr. 67, 4, 1. — μετὰ τοῦ ἀληθοῦς, in sofern er meine Gründe euch zu zinnen als gewichtig anerkennt. — ἀναπειθέσθω, μεταπειθέσθω. (Sch.) So auch an einigen Stellen bei Platon. (Bl.)

§ 3. διότι καί. nicht bloss weil ich euch schadete, sondern auch weil. (Pp.) zu 6, 83, 1. — τῷ δήμῳ προσεκέιμην. τὰ τοῦ δήμου ἐφορόνον. (Sch.) vgl. 8, 89, 3 mit 7, 50, 4 u. 1, 93, 5. „So ἀνδρὶ Her. 6, 61, 2. τῷ ὁμίλῳ Dion. C. 254, 26.“ (Bl.) Gemeint ist nicht bloss die athenische sondern auch die argeische Demokratie. (Ds.) — μᾶλλον als dem aristokratischen Princip und den Interessen aristokratischer Staaten. — μηδ' οὕτως auch aus diesem Grunde nicht. vgl. Kr. zu Xen. An. 4, 8, 3. — ἐσμέν, ich und meine Familie, die Alkmaeoniden, mit Bezug auf deren Antheil an Vertreibung der Pisistratiden — πᾶν τό. Spr. 50, 4, 1. — τῷ δυναστεύοντι ist Neutrum. (Bl.) also auch auf Oligarchie beziehbar. Spr. 43, 4, 17. — ἀπ' ἐκείνου, von jenem Tyrannenbasse. — προστασία. zu 2, 80, 3. — ἡμῖν den Alkmaeoniden. (Ds.) — οἵπερ, namentlich Androkles 8, 65, 2. (Thirlwall.)

§ 4. τοῖς παροῦσιν ἐπεσθαι sich den bestehenden Verhältnissen zu fügen. (Va.) — τῆς ὑπαρχούσης ἀκολασίας μετριώτεροι gemässiger als die herrschende Zügellosigkeit der athenischen Demokratie es mit sich brachte. (Ba.) zu 4, 61, 3. — ἄλλοι, unstreitig Demagogen. — ἐπὶ τῶν πάλαι im Zeitalter der Vorfahren. (Ps.) Spr. 68, 40, 1. — ἐξῆγον. zu 3, 45, 3.

§ 5. τοῦ ξύμπαντος dem ganzen Staate (Ps.), im Gegensatze zu einzelnen Factionen. „vgl. 6, 39, 1.“ (Arn.) — δικαιοῦντες. Kr. z. Her. 1, 89, 1. — ἐν ᾧ — καὶ ὅπερ. Hier αὐτό für ὅπερ zu sagen (Spr. 60, 6, 2) war, weil der correlate demonstrative Satz erst folgt, nicht wohl zulässig. vgl. Spr. eb. A. 4 u. 2, 43, 3. — ὅπερ ἐδέξατό τις σχῆμα, τοῦτ' ἔστιν ἡμίνα πολιτίαν παρέλαβεν. (Sch.) vgl. Arr. An. 1, 9, 8. — φρονοῦντές τι. zu 5, 7, 2. — οὐδενὸς — λοιδορήσαιμι. Pp. ergänzt γινώσκοιμι zu ἂν und ein ἂν zu λοιδορήσαιμι: dürfte wohl ich nicht minder als irgend wer einsehen, je mehr ich schmähen könnte, d. h. je gerechteren Grund ich zu schmähen habe. Die Lücke, welche schon St. anerkannte, füllt der

λογουμένης ἀνοίας οὐδὲν ἂν καινὸν λέγοιτο· καὶ τὸ μεθιστάναι αὐτὴν οὐκ ἔδοκει ἡμῖν ἀσφαλὲς εἶναι ὑμῶν πολεμίων προσκαθημένων.“

90 “Καὶ τὰ μὲν ἐς τὰς ἐμας διαβολὰς τοιαῦτα ξυνέβη· περὶ δὲ ὧν ὑμῖν τε βουλευτέον καὶ ἐμοί, εἴ τι πλέον οἶδα, ἐσηγητέον, μάθετε ἤδη. ἐπλεύσαμεν ἐς Σικελίαν πρῶτον μὲν, εἰ δυναίμεθα, Σικελιώτας καταστρεψόμενοι, μετὰ δ' ἐκείνους αὐθις καὶ Ἰταλιώτας, ἔπειτα καὶ τῆς Καρχηδονίων ἀρχῆς καὶ αὐτῶν ἀποπειράσοντες. εἰ δὲ προχωρήσειε ταῦτα ἢ πάντα ἢ καὶ τὰ πλείω, ἤδη τῇ Πελοποννήσῳ ἐμέλλομεν ἐπιχειρήσειν, κομίσαντες ξύμπασαν μὲν τὴν ἐκεῖθεν προσγενομένην δύναμιν τῶν Ἑλλήνων, πολλοὺς δὲ βαρβάρους μισθωσάμενοι καὶ Ἰβήρας καὶ ἄλλους τῶν ἐκεῖ ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχιμωτάτους, τριήρεις τε πρὸς ταῖς ἡμετέραις πολλὰς νυπηγησάμενοι, ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἄφθονα, αἷς τὴν Πελοπόννησον πέριξ πολιορκούντες καὶ τῷ πεζῷ ἅμα ἐκ γῆς ἐφορμαῖς τῶν πόλεων τὰς μὲν βίβλαβόντες τὰς δ' ἐντειχισάμενοι, ῥαδίως ἠλπίζομεν καταπολεμήσειν καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ ξύμπαντος Ἑλληνικοῦ ἄρξαι. χορήματα δὲ καὶ

Sch. mit αὐτὸς ἂν ἐγὼ οὐδενὸς χεῖρον λουδαρήσαιμι αὐτήν, ὅσω καὶ μέγιστα ὑπ' αὐτῆς ἠδίκημαι. Va.: ipse quo maiore injuria affectus sum, eo magis vitupero. Vielleicht ist bloss ἠδίκημαι ausgefallen. Kr. Stud. 2 S. 184 f. Ueber οὐδενὸς χεῖρον. Spr. 47, 27, 3. — ὁμολογουμένην ἀνοίαν τὴν δημοκρατίαν λέγει. (Sch.) — καὶ τό. καίτοι τό Kr. Bruchst. Arn. glaubt diesen Satz an δικαιούντες — ξυνδιασώζειν anschliessen zu können. — μεθιστάναι umwandeln, wie 8, 66, 1.

C. 90. § 1. ἐμας gegen mich. zu 6, 89, 1. — τὸ πλέον οἶδα. zu 5, 29, 3. vgl. 6, 91, 1. — ἐσηγητέον ist anzugeben. zu 3, 20, 1. — αὐθις demnächst. vgl. 6, 94, 2. Kr. z. Dion. p. 293 s. 26. vgl. zu 5, 36, 1. — τῆς ἀρχῆς, Sardinien, Corsika und vielleicht einige ihnen unterworfenen Städte Afrikas. (Arn.) — καὶ αὐτῶν und sie selbst, im Gegensatze zu den ihnen Unterwürfigen, ἀρχή. (Sch.) zu 5, 69, 1. καὶ Αἰγύτων oder καὶ Αἰγυπτίων Reiske. Ueber die Sache Böckh Staatsh. 1 S. 402 Anm.

§ 2. ἢ καὶ oder auch nur. Spr. 69, 32, 19. — ἤδη. zu 6, 34, 8. — ἐπιχειρήσειν. vgl. zu 4, 122, 1. — ἄλλους, Kelten, nach O. Müller Etrusker 1 S. 154. (Gö.) — βαρβάρων verdächtigt Bk. Indess ὁμολογουμένως νῦν zu μαχιμωτάτους zu beziehen finde ich eben nicht hart, da das βαρβάρων, nur eine Nebenbestimmung dieses Wortes, mit gesenkter Betonung zu sprechen ist. — μαχιμωτάτους. μαχιμωτάτων eine (schlechte) Hs. u. Pp.

§ 3. αἷς für οἷς Bk. nach Dr. u. Reiske. Vielleicht ist es zu streichen, da sonst nach τριήρεις für τέ wohl δέ, wie nur eine Hs. hat, stehen würde. (Kr. Bruchst.) — καὶ vor τῷ verbindet πολιορκούντες und λαβόντες. — πέριξ. 2, 7, 3: πέριξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμεῖν. — πολιορκούντες von einer Blockade, wie Her. 8, 28. — ἐκ γῆς ἐφορμαῖς Angriffe von der Landseite. (Dr.) Spr. 50, 8, 19. Das von Thuk. sonst nicht gebrauchte und überhaupt seltene Wort hat doch schon Homer Od. 22, 130: μία δ' οἷη γίγνεται ἐφορμή. (Bl.) — ἐντειχισάμενοι, περιτειχίσαντες ἢ φρούρια ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν ἐπιτειχίσαντες· ὃ καὶ μάλλον. (Sch.) Richtiger wohl das Erstere. Circumvallare Va. u. A. — καταπολεμήσειν, αὐτήν. vgl. 2, 7, 3. — καὶ τοῦ ξύμπαντος. vgl. zu 6, 18, 5. 39, 2 u. 7, 28, 2. mit dem Artikel 3, 68, 3. — τοῦ Ἑλληνικοῦ. Spr. 43, 4, 17 u. Reg. u. Ἑλληνικός. — ὥστε εὐπορώτε-

οἷτον, ὥστε εὐπορώτερον γίγνεσθαι τι αὐτῶν, αὐτὰ τὰ προσγεγόμενα ἐκεῖθεν χωρία ἔμελλε διαρκῆ ἄνευ τῆς ἐνθάδε προσόδου παρέξειν.“

“Τοιαῦτα μὲν περὶ τοῦ νῦν οἰχομένου στόλου παρὰ τοῦ τὰ ἀκρι-91 βέσταται εἰδότης ὡς διανοήθημεν ἀκηκόατε· καὶ ὅσοι ὑπόλοιποι στρατηγοί, ἢν δύνωνται, ὁμοίως αὐτὰ πράξουσιν. ὡς δέ, εἰ μὴ βοηθήσετε, οὐ περιέσται τάκεῖ, μάθετε ἤδη. Σικελιωταὶ γὰρ ἀπειρότεροι μὲν εἰσιν, ὅμως δ' ἂν ξυστραφέντες ἀθρόοι καὶ νῦν ἔτι περιγένοιτο. Συρακόσιοι δὲ μόνοι μάχη τε ἤδη πανδημεὶ ἠσσημένοι καὶ ναυσὶν ἅμα² κατειργόμενοι ἀδύνατοι ἔσονται τῇ νῦν Ἀθηναίων ἐκεῖ παρασκευῇ ἀντίσχειν. καὶ εἰ αὕτη ἡ πόλις ληφθήσεται, ἔχεται καὶ ἡ πᾶσα Σικελία καὶ εὐθύς καὶ Ἰταλία· καὶ ὃν ἄρτι κίνδυνον ἐκεῖθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι. ὥστε μὴ περὶ τῆς Σικελίας τις οἰέσθω³ μόνον βουλευεῖν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς Πελοποννήσου, εἰ μὴ ποιήσετε τάδε ἐν τάχει, στρατιάν τε ἐπὶ νεῶν πέμψετε τοιαύτην ἐκεῖσε οἵτινες αὐτερέται κομισθέντες καὶ ὀπλιτεύσουσιν εὐθύς, καὶ ὁ τῆς στρατιᾶς ἔτι χρησιμώτερον εἶναι νομίζω, ἄνδρα Σπαρτιάτην ἄρχοντα, ὡς ἂν τοὺς τε παρόντας ξυντάξῃ καὶ τοὺς μὴ θέλοντας προσαναγκάσῃ· οὕτω γὰρ οἱ τε ὑπάρχοντες ὑμῖν φίλοι θαρσῆσουσι μᾶλλον καὶ οἱ ἐνδοιάζοντες ἀδέεστερον προσίασιν. καὶ τὰ ἐνθάδε χρῆ ἅμα φανερώτερον

ρον γίγνεσθαι damit leichter ausgeführt würde. (Va.) vgl. 6, 92, 1. — εὐπόρως auch 8, 36, 1. vgl. Pass. Lex. u. εὐπορος g. E. — τι αὐτῶν jeder dieser Pläne. vgl. 6, 92, 1 u. zu 6, 40, 2. — τὰ προσγεγόμενα ἐκεῖθεν χωρία für τὰ ἐκεῖ προσγεγόμενα χωρία ἐκεῖθεν. Spr. 50, 8, 14.

C. 91. § 1. τὰ ἀκριβέσταται. Ohne Artikel § 5. vgl. 6, 93, 1. S. jedoch zu 1, 19. — ὅσοι. οἱ? Es waren ja doch nur zwei; ὡς οἱ Reiske u. eine Hs. — οὐ περιέσται, οὐ σωθήσεται. (Sch.) — ἀπ. μὲν εἰσίν, ὅμως δέ für καίπερ ἀπ. ὅμως. Kr. zu Xen. An. 6, 3, 30. — ξυστραφέντες. zu 6, 77, 1.

§ 2. ἀντίσχειν für ἀνισχεῖν Kr. zu 1, 7, 2. — ἔχεται wird eingenommen werden Va. Im Präsens liegt das Unausbleibliche. Spr. 53, 1, 8 u. zu 1, 121, 3. — κίνδυνον ἐκεῖθεν Gefahr die von dorthier droht. (Va.) Spr. 50, 8, 19. — διὰ μακροῦ. zu 6, 15, 3.

§ 3. ὥστε μὴ οἰέσθω. Spr. 65, 3, 1. vgl. 7, 63, 3. — βουλευεῖν. Zus. zu 3, 42, 5. — εἰ μὴ bezieht sich auf den im Vorhergehenden nur enthaltenen Gedanken: der bedroht sein wird. — πέμψετε, expegetisch zu τάδε ποιήσετε. (Pp.) Spr. 59, 1, 5. — οἵτινες. Spr. 58, 4, 1. vgl. 3, 4, 4 u. Kr. zu Xen. An. 4, 1, 20. — αὐτερέται. zu 1, 40, 6. — καὶ ὀπλιτεύσουσιν nicht bloss als Ruderer sondern auch als Hopliten dienen können. Spr. 53, 7, 8. — τῆς στρατιᾶς als das Heer dessen Absendung ich eben empfohlen habe. — ὡς ἂν. Spr. 54, 8, 4. Doch erwartete ich in dieser Verbindung ὅς ohne ἂν mit dem Indicativ des Futurs. Spr. 53, 7, 7. vgl. Kr. Stud. 2 S. 185. — τοὺς παρόντας die sich zum Dienste gestellt haben werden. — ξυντάξῃ organisire. (Arn.) — θέλοντας, παρῆναι. (Ps.)

§ 4. ἐνδοιάζοντες. zu 1, 122, 3. — τά. zu 6, 84, 3. — ἐκπολεμεῖν Krieg anfangen, so dass ἐκ steht wie unser aus in ausschlagen für zuerst schlagen. Verschieden wäre da Xen. Hell. 5, 4, 20, wo es vorfinden

ἐκπολεμεῖν, ἵνα Συρακόσιοί τε νομίζοντες ὑμᾶς ἐπιμελεῖσθαι μᾶλλον ἀντέχωσι καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐαυτῶν ἦσσαν ἄλλην ἐπικουρίαν πέμπουσιν. τειχίζειν δὲ χρηὴ Δεκέλειαν τῆς Ἀττικῆς, ὅπερ Ἀθηναῖοι μάλιστα αἰεὶ φοβοῦνται καὶ μόνον αὐτοῦ νομίζουσι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ οὐ διαπεπειρᾶσθαι. βεβαιότατα δ' ἂν τις οὕτω τοὺς πολέμιους βλάβῃ, εἰ ἂ μάλιστα δεδιότας αὐτοὺς αἰσθάνοιτο, ταῦτα σαφῶς πυνθανόμενος ἐπιγέροι· εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς ἀκριβέστατα ἐκάστους τὰ σφέτερα αὐτῶν εὐδαιναῖ ἐπισταμένους φοβεῖσθαι. ἂ δ' ἐν τῇ ἐπιτειχίσει αὐτοὶ ὠφελούμενοι τοὺς ἐναντίους κωλύσετε, πολλὰ παρεῖς τὰ μέγιστα κεφαλαιώσω. οἷς τε γὰρ ἡ χώρα κατεσκευάσται, τὰ πολλὰ πρὸς ὑμᾶς τὰ μὲν λεηθθέντα τὰ δ' αὐτόματα ἦξει· καὶ τὰς τοῦ Λαυρίου τῶν ἀργυρείων μετὰλλων προσόδους καὶ ὅσα ἀπὸ γῆς καὶ δικαστηρίων νῦν ὠφελούνται, εὐθὺς ἀποστερήσονται, μάλιστα δὲ τῆς ἀπὸ τῶν Ξυμμάχων προσόδου, ἣσσαν διαφορομένης, οἷ τὰ παρ' ὑμῶν νομίσαντες ἤδη κατὰ κράτος πολεμεῖσθαι ὀλιγορήσουσιν.“

92 „Γίγνεσθαι δὲ τι αὐτῶν καὶ ἐν τάχει καὶ προθυμότερον ἐν ὑμῖν ἐστὶν ὧ Μακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ ὡς γε δυνατὰ — καὶ οὐχ ἁμαρτήσεσθαι οἶμαι γνώμης — πάντ' ἑαυτῶν· καὶ χείρων οὐδενὶ ἀξιώ δοκεῖν ὑμῶν εἶναι, εἰ τῇ ἑαυτοῦ μετὰ τῶν πολεμιωτάτων φιλόπολις ποτε δοκῶν εἶναι νῦν ἐγκρατῶς ἐπέροχομαι, οὐδὲ ὑποπτεύεσθαι μου ἐς τὴν φυγα-

heissen soll. vgl. zu 8, 57, 1. Reiske bei Abr. will πολεμεῖν oder εἶ πολεμεῖν. — ἐπιμελεῖσθαι, σφῶν oder für die Sache. vgl. 7, 39, 2.

§ 5. Δεκέλειαν 7, 19, 2. — τῆς Ἀττικῆς. Spr. 47, 8, 5. — μόνου — διαπεπειρᾶσθαι dieses Bedrängniss, glauben sie, sei das einzige von den im Kriege vorkommenden was sie nicht erfahren, durchgemacht, hätten. (St.) — αὐτοῦ. Spr. 60, 6, 2. — ἐπιγέροι δουλείαν πρὶ 3, 56, 2, τιμωρίαν Plat. Ges. 943, d. (Bl.) — βεβαιότατα. zu 4, 62, 2.

§ 6. ἂ gehört zu ὠφελούμενοι. vgl. § 6. Spr. 51, 9, 2 u. 52, 4, 8. — ἐπιτειχίσει. zu 1, 122, 1. — κωλύσετε, ὠφελείσθαι. (Ps.) Spr. 55, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 118. — οἷς κατεσκευάσται womit ausgestattet ist. (St.) vgl. 8, 24, 3 u. Kr. zu Xen. An. 1, 9, 19. — ἦξει, namentlich Sklaven. vgl. 7, 27, 4. (Ds.) — ἀπὸ γῆς. Böckh Staatsh. 1 S. 416. — δικαστηρίων, πολεμίων αὐτοῖς ἰδρυθέντων ἐν τῇ χώρῃ καὶ σχολῆν οὐ παρεχόντων δικάζεσθαι. (Sch.) Die Sache ist bedenklich und man könnte ἐργαστηρίων vermuthen. vgl. jedoch Böckh eb. 1 S. 461. — μάλιστα δέ, ἀποστερήσονται oder βλαφθήσονται A. Ps., der denn das Folgende als absoluten Genitiv nimmt. Richtiger nimmt Hertlein einen Wechsel der Construction an. Spr. 47, 13, 10. „vgl. Eur. Tro. 375 f.“ (Bl.) — διαφορομένης, πεμπομένης, διηκεκῶς γερομένης. (Sch.) Eine sonst nicht nachgewiesene Bedeutung. Arn. erklärt: nach Athen hinüberbringen, wofür Bl. 6, 100, 3 vergleicht. Ueber die Sache Böckh 1 S. 520. — τὰ. zu 3, 6, 2. — ἦδη endlich, mit Bezug auf früher Gewünschtes, wie 8, 2, 3. 46, 4. vgl. 5, 80, 1 u. zu 6, 44, 3. — πολεμεῖσθαι. Spr. 52, 3, 4. — ὀλιγορήσουσιν, τοῦ γέροι τοὺς πόρους aus προσόδου oder (mit Ps.) τῶν Ἀθηναίων.

C. 92. § 1. ἐν ὑμῖν. Spr. 68, 12, 6. — καὶ οὐχ — γνώμης, nach ἑαυτῶν erwartet, steht hier um das δυνατὰ zu urgiren. — τῇ ἑαυτοῦ. Spr. 43, 3, 4. — ἐγκρατῶς, καρτερῶς. (Sch.) Selten so; πολεμεῖν ἐγκρατῶς App. 1, 93 u. 96. (Bl.) ἀντέχεσθαι Plut. C. Gracch. 11. vgl. oben 1, 76, 1. — οὐδέ,

δικὴν προθυμίαν τὸν λόγον. φυγὰς τε γὰρ εἰμι τῆς τῶν ἔξελασάντων πονηρίας καὶ οὐ τῆς ὑμετέρας, ἣν πέθεισθέ μοι, ὠφελίως· καὶ πολεμιώτεροι οὐχ οἱ τοὺς πολεμίους που βλάψαντες ὑμεῖς ἢ οἱ τοὺς φίλους ἀναγκάσαντες πολεμίους γενέσθαι. τό τε φίλοπολι οὐκ ἐν ᾧ ἀδικοῦμαι ἔχω, ἀλλ' ἐν ᾧ ἀσφαλῶς ἐπολιτεύθην. οὐδ' ἐπὶ πατρίδα οὐσαν εἶτι ἡγοῦμαι νῦν ἵεναι, πολὺ δὲ μᾶλλον τὴν οὐκ οὐσαν ἀνακτᾶσθαι. καὶ φίλοπολις οὗτος ὀρθῶς, οὐχ ὅς ἂν τὴν ἑαυτοῦ ἀδίκως ἀπολέσας μὴ ἐπίη, ἀλλ' ὅς ἂν ἐκ παντὸς τρόπου διὰ τὸ ἐπιθυμεῖν πειραθῆ αὐτὴν ἀναλαβεῖν. οὕτως ἐμοί γε ἀξιῶ ὑμᾶς καὶ ἐς κίνδυνον καὶ ἐς ταλαιπωρίαν πᾶσαν ἀδεῶς χρῆσθαι ᾧ Λακεδαιμόνιοι, γρόντας τοῦτον δὴ τὸν ὑφ' ἀπάντων προβαλλόμενον λόγον, ὡς εἰ πολέμιός γε ὢν σφόδρα ἐβλαπτον, κἂν φίλος ὢν ἱκανῶς ὠφελοίην, ὅσω τὰ μὲν Ἀθηναίων οἶδα τὰ δ' ὑμέτερα ἠκαζον· καὶ αὐτοὺς νῦν νομίσαντας

ἀξιῶ. (A. Ps.) — μου gehört zu λόγον. Spr. 47, 9, 15. — ἐς in Bezug auf, als läge eben nur sie zum Grunde. vgl. zu 5, 75, 2. — φυγαδικός findet sich erst bei Spätern wieder.

§ 2. φυγὰς τῆς ὑμετέρας ὠφελείας, τοῦτ' ἔσαν οὐ φεύγω τὸ ὠφελεῖν ὑμᾶς. (Sch.) Eine ähnliche Dilogie 3, 13, 2. Der Ge. bei φυγὰς auch 8, 6, 1. Eu. Med. 766: Κρέων μ' εἰλαίνει φυγάδα γῆς Κορινθίας. Plat. Alk. β, 142, a: φυγάδες τῆς πόλεως εἶσαν. Ar. An 3, 22, 4: φυγὰς τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς πλανώμενος, vgl. Plut. Ant. 69. γῆς φυγαί II. τοῦ πρώτου ψυχροῦ. 20. — τέ entspricht dem καὶ vor πολεμιώτεροι. Denn καὶ οὐ kann einem τέ nicht entsprechen. — οἱ βλάψαντες ὑμεῖς, ungewöhnliche Stellung, durch den Ggs. veranlasst. Spr. 50, 8, 2. — ἢ οἱ. Eig. musste für ἢ οἱ folgen ἀλλ' οἱ oder καὶ οἱ τοὺς π. βλ., ὑμῖς, οὐ πολεμιώτεροι ἢ gesagt werden. vgl. 4, 62, 1. (Pp.) Der Gedanke: οὐχ οὕτως ὑμᾶς ἡγοῦμαι πολεμίους ὡς Ἀθηναίους. ὑμεῖς μὲν γὰρ εἴ τι ἐβλάψατε, ἐχθροὶ ὄντες ἐλυπήσατε, οἱ δ' Ἀθηναῖοι φίλον ὄντα κατηνάγκασαν ἐχθρὸν γενέσθαι. (Sch.) — τοὺς φίλους für τὸν φίλον, andeutend dass sie auch an Andern so gethan. — ἐν ᾧ, νῦν ἡνίκα. (Sch.) wo, auch die Zeit mit andeutend. vgl. 7, 29, 4. vgl. zu 3, 59, 2. Ueber ἀδικοῦμαι 53, 1, 3. — ἀλλ' ἐν ᾧ, ἀλλὰ τότε εἶχον ὅτε. Spr. 62, 4, 2. — ἐπολιτεύθην, activ wie Lys. 26, 5, Isokr. 5, 5, 7, 15. (Pp.) — ἀπολέσας, 176, Dem. 18, 207, passiv Xen. Mem. 4, 4, 16, Plat. Ges. 693, c.

§ 3. ἐπὶ πατρίδα οὐσαν, ἐπὶ γῆν ἢ πατρίς ἔστιν. — ἀπολέσας amissa patria Just. 6, 1, 7. (Bl.) — ἐκ παντὸς τρόπου. zu 6, 34, 2. — ἐπιθυμεῖν, αὐτῆς. (Va.)

§ 4. οὕτως so, demnach, wie 1, 76, 2. (Pp.) — ἐμοί γε. ἐμοί τε Bk. gegen die Hsn. Es entspräche καὶ αὐτοῦς § 5. Jenes ist zu erklären: mir wenigstens, wenn auch nicht allen Verbannten. — τοῦτον wird wohl hier das Folgende bezeichnen (vgl. 6, 55, 1 u. zu 5, 71, 1); denn wo es das Bekannte, Berühmte bedeutet pflegt es nachzustehen. Spr. 51, 7, 7. Auch wäre dann δὴ wohl nicht statthaft. — προβαλλόμενον ist wohl eig. vom Vorhalten der Waffen (Kr. zu Xen. An. 1, 2, 17) übertragen. vgl. Spr. 52, 10, 11. vgl. 1, 73, 2? 5, 16, 4? — ὡς εἰ ἐβλαπτον. Es steht die Erwähnung des vorliegenden Falles statt des allgemeinen Gedankens ὡς ὕς τις ἂν βλάψῃ — ὠφελοίη. — σφόδρα. Man könnte σφοδρά vermuthen, wie μεγάλα βλάπτειν üblich ist; doch ähnlich μάλιστα βλάπτειν Isokr. 10, 7, Xen. Hell. 1, 6, 9, μᾶλλον ὠφελεῖν Isokr. 15, 47, μάλιστα ὠφελεῖν Eur. Rhes. 626, πλέον, πλεῖστον ὠφελεῖν Eur. Andr. 679. 681 u. Tem. 4. — ὅσω. Spr. 51, 10, 5 u. zu 1, 68, 2. — ἠκαζον mit Bezug auf die Verstecktheit der Lakedämonier: nur vermuthete, errieth, und euch dennoch schadete. vgl. 2, 54, 3.

περὶ μεγίστων δὴ τῶν διαφερόντων βουλευέσθαι μὴ ἀποκνεῖν τὴν ἐς τὴν Σικελίαν τε καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν στρατείαν, ἵνα τὰ τε ἐκεῖ βραχεῖ μορίῳ ξυμπαραγενόμενοι μεγάλα σώσητε καὶ Ἀθηναίων τὴν τε οὖσαν καὶ τὴν μέλλουσαν δύναμιν καθέλγητε, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτοὶ τε ἀσφαλῶς οἰκῆτε καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος ἐκούσης καὶ οὐ βία κατ' εὐνοίαν δὲ ἡγήσθε.“

93 Ὁ μὲν Ἀλκιβιάδης τοσαῦτα εἶπεν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι διανοοίμενοι μὲν καὶ αὐτοὶ πρότερον στρατεύειν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, μέλλοντες δ' ἔτι καὶ περιορῶμενοι, πολλῶ μᾶλλον ἐπερρώσθησαν διδάξαντος ταῦτα ἕκαστα αὐτοῦ καὶ νομίσαντες παρὰ τοῦ σαφέστατου εἰδότος ἀκηροκόνοι· ὥστε τῇ ἐπιτειχίσει τῆς Δεκελείας προσεῖχον ἤδη τὸν νοῦν καὶ τὸ παραντίκον καὶ τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ πέμπειν τινὰ τιμωρίαν. καὶ Γύλιππον τὸν Κλεανδρίδου προστάξαντες ἄρχοντα τοῖς Συρακοσίοις ἐκέλευον μετ' ἐκείνων καὶ τῶν Κορινθίων βουλευόμενον ποιεῖν ὅπῃ ἐκ 3 τῶν παρόντων μάλιστα καὶ τάχιστα τις ὠφέλεια ἦξει τοῖς ἐκεῖ. ὁ δὲ δύο μὲν ναῦς τοὺς Κορινθίους ἤδη ἐκέλευεν οἱ πέμπειν ἐς Ἀσίνην, τὰς δὲ λοιπὰς παρασκευάζεσθαι ὅσας διανοοῦνται πέμπειν, καὶ ὅταν καιρὸς ᾗ, ἐτοίμας εἶναι πλεῖν. ταῦτα δὲ ξυνθέμενοι ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος.

4 Ἀφίκετο δὲ καὶ ἡ ἐκ τῆς Σικελίας τριήρης τῶν Ἀθηναίων ἣν ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ τε χορήματα καὶ ἰππέας, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἐψηφίσαντο τὴν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ καὶ

§ 5. διαφερόντων fragliche Interessen, wie 1, 70, 1. — μὴ ἀποκνεῖν, ἀξιώ aus § 4. Ueber den Ac. zu 3, 20, 2. — ἵνα — σώσητε damit ihr die dortige Macht, mit einem geringen Theile der eurigen zur Hülfe gekommen, (als) eine grosse rettet. Pp. nimmt μεγάλην proleptisch nach Spr. 57, 4, 2. Doch ist das verschieden; gut übersetzt er: gross erhaltet. — καθέλγητε. zu 1, 4, 1. — οἰκῆτε. zu 6, 82, 3. — ἐκούσης — δέ. zu 6, 87, 2 E. — ἡγήσθε für ἡγήσησθε zwei Hsn. u. die Ald. u. Bas.

C. 93. § 1. μέλλοντες zögernd. (St.) — περιορῶμενοι abwartend. (Va.) vgl. 6, 103, 2. 4, 73, 1. 7, 33, 2. — ἐπερρώσθησαν wurden ermuthigt. vgl. 3, 6, 1. 4, 36, 2. 7, 2, 3. 7, 3. 17, 2. 8, 89, 1. 106, 4. (Kr. z. Dion. p. 271.) — διδάξαντος αὐτοῦ καὶ νομίσαντες. Spr. 56, 14, 2 u. zu 1, 65, 1.

§ 2. πέμπειν, διανοοῦντο aus προσεῖχον τὸν νοῦν. (Hk.) Oder der Da. τῶς ἐν τῇ Σ. hängt von προσεῖχον τὸν νοῦν ab und der Infinitiv ist nach Spr. 61, 6, 3 zu erklären. (Arn.) — τιμωρίαν, βοήθειαν. (Sch.) zu 1, 25, 1. — προστάξαντες. zu 3, 26, 1. — τοῖς Συρακοσίοις für die S. Spr. 47, 20, 2. — μετ' ἐκείνων καὶ τῶν Κ. mit den Gesandten der Syrakosier und Korinthier die zu Sparta anwesend waren. (Hk.) vgl. 6, 88, 8 ff. (Pp.) — ὄπῃ. zu 1, 65, 2. — ἐκ τῶν παρόντων. zu 3, 29, 2. — μάλιστα. κάλλιστα eine gute Hs.

§ 3. ἀνεχώρουν könnte fehlen; doch vgl. Kr. z. Dion. p. 33. — ἀπεχώρουν Pp. die Gesandten der Korinthier und Syrakosier. (Hk.) ἀπεχώρουν Pp.

§ 4. ἡ, die 6, 74, 2 abgeschickte. (Pp.) — τὴν τε τροφὴν die Verpflegungsgelder. (Ds.) So immer bei Thuk., σιτηρέσιον findet sich erst

τοὺς ἰππέας. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ ἑβδομον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε ὄν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

Ἄμα δὲ τῷ ἡρὶ εὐθύς ἀρχομένῳ τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ ἐν⁹⁴ τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι ἄραντες ἐκ τῆς Κατάνης παρέπλευσαν ἐπὶ Μεγάρων τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ, οὓς ἐπὶ Γέλωνος τοῦ τυράννου, ὡσπερ καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, ἀνασιτήσαντες Συρακόσιοι αὐτοὶ ἔχουσι τὴν γῆν. ἀποβάντες δὲ ἐδήλωσαν τοὺς τε ἄγρους καὶ ἐλθόντες ἐπὶ ἔρματι τῶν² Συρακοσίων καὶ οὐχ ἐλόντες αὐθις καὶ πεζῇ καὶ ναυσὶ παρακομισθέντες ἐπὶ τὸν Τηρίαν ποταμὸν τό τε πεδίον ἀναβάντες ἐδήρουν καὶ τὸν σίτον ἐνεπίμπρασαν, καὶ τῶν Συρακοσίων περιτυχόντες τισὶν οὐ πολ-³λοῖς καὶ ἀποκτείναντές τε τινὰς καὶ τροπαῖον στήσαντες ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὰς ναῦς. καὶ ἀποπλεύσαντες ἐς Κατάνην, ἐκεῖθεν δὲ ἐπισιτισάμενοι πάσῃ τῇ στρατιᾷ ἐχώρουν ἐπὶ Κεντόριπα, Σικελῶν πόλισμα, καὶ προσαγαγόμενοι ὁμολογίᾳ ἀπήρσαν, πιμπράντες ἅμα τὸν σίτον τῶν τε Ἰησσαιῶν καὶ τῶν Ὑβλαίων. καὶ ἀφικόμενοι ἐς Κατάνην καταλαμβάνουσι τοὺς τε ἰππέας ἦκοντας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνευ τῶν ἵππων μετὰ σκευῆς, ὡς αὐτόθεν ἵππων πορισθησομένων καὶ ἵπποτοξότας τριάκοντα καὶ τάλαντα ἀργυρίου τριακόσια.

Τοῦ δ' αὐτοῦ ἡρος καὶ ἐπ' Ἄργος στρατεύσαντες Λακεδαιμόνιοι⁹⁵ μέχρι μὲν Κλεωνῶν ἤλθον, σεισμοῦ δὲ γενομένου ἀπεχώρησαν. καὶ Ἀργεῖοι μετὰ ταῦτα ἐσβαλόντες ἐς τὴν Θυραῖτιν, ὁμορον οὖσαν, λείαν τῶν Λακεδαιμονίων πολλὴν ἔλαβον, ἣ ἐπράθη τάλάντων οὐκ ἔλασσον πέντε καὶ εἴκοσιν. καὶ ὁ Θεσπιέων δῆμος ἐν τῷ αὐτῷ θέρει, οὐ πολὺ ὕστερον, ἐπιθέμενος τοῖς τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν οὐ κατέσχεν, ἀλλὰ βοηθησάντων Θηβαίων οἱ μὲν ξυνηλήφθησαν οἱ δ' ἐξέπεσον Ἀθήναζε.

Καὶ οἱ Συρακόσιοι τοῦ αὐτοῦ θέρους, ὡς ἐπύθοντο τοὺς τε ἰπ-⁹⁶πέας ἦκοντας τοῖς Ἀθηναίοις καὶ μέλλοντας ἤδη ἐπὶ σφῶς ἵεναι, νο-

Xen. An. 5, 10, 4, σιαρχία erst bei Aristoteles. Der Artikel weist auf 6, 74, 2 zurück.

C. 94. § 1. τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ könnte Glossem sein. (Kr. Bruchst.) — οὓς. zu 6, 80, 1. — πρότερον 6, 4, 2. vgl. 49, 3. (Hk.)

§ 2. τοὺς τε für τε τοὺς Ba. In einigen Hsn. fehlt τε. — ἔρματι. vgl. 6, 75, 1. (Arn.) — αὐθις. zu 6, 90, 1. — Τηρίαν für Τηρείαν Hk. vgl. 6, 50, 3. — τό. τὸ τοῦ Τηρίου. (Pp.) zu 3, 98, 2.

§ 3. τισὶν οὐ πολλοῖς, wie 7, 1, 4 u. 8, 70, 2. (Pp.) Spr. 51, 16, 4. vgl. 6, 51, 2. — τοὺς ἰππέας. vgl. 6, 93, 4. (Pp.) — τῶν den erforderlichen. vgl. Xen. An. 7, 2, 8 u. Her. 4, 183, 2. — σκευῆς Reitzeug. Kr. zu Xen. An. 3, 3, 19. — τριακόσια. Böckh Staatsh. 2 S. 47.

C. 95. σεισμοῦ. zu 3, 89, 1. — λείαν. Kr. De auth. p. 29. — ἐλασσον. Spr. 49, 2, 3. — τὰς ἀρχὰς die (höhern) Staatsämter. Kr. z. Dion. 269. — οὐ κατέσχεν bemächtigte sich derselben nicht oder erlangte nicht was es wollte. (St.) vgl. 7, 66, 2. (Arn.) — Θηβαίων für Ἀθηναίων einige Hsn. vgl. 4, 133, 1. — ἐξέπεσον, ἐξελεθόντες ἔφυγον. (Sch.)

C. 96. § 1. μέλλοντας, τοὺς Ἀθηναίους. (Hl.) — ἐπύθοντες gleich, in-

μισαντες, εἰ μὴ τῶν Ἐπιπολῶν κρατήσωσιν οἱ Ἀθηναῖοι, χωρίου ἀποζορήμου τε καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐθύς κειμένου, οὐκ ἂν ῥαδίως σφᾶς, οὐδ' εἰ κρατοῖντο μάχῃ, ἀποτειχισθῆναι, διανοοῦντο τὰς προσβάσεις αὐτῶν φυλάσσειν, ὅπως μὴ κατὰ ταῦτα λάθωσι σφᾶς ἀναβάντες οἱ πολέμιοι· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη γε αὐτοῖς δυνηθῆναι. ἐξήρηται γὰρ τὸ ἄλλο χωρίον καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπικλινές τ' ἐστὶ καὶ ἐπιφανές πᾶν εἶσω· καὶ ὠνόμασται ὑπὸ τῶν Συρακοσίων διὰ τὸ ἐπιπολλῆς τοῦ ἄλλου εἶναι Ἐπιπολαί. καὶ οἱ μὲν ἐξελθόντες πανδημεὶ ἐς τὸν λεμιῶνα παρὰ τὸν Ἄναπον ποταμὸν ἄμα τῇ ἡμέρᾳ — ἐτύγγανον γὰρ αὐτοῖς καὶ οἱ περὶ τὸν Ἐρμοκράτην στρατηγοὶ ἄρτι παρεληφότες τὴν ἀρχὴν — ἐξέτασιν τε ὀπλων ἐποιοῦντο καὶ ἑξακοσίους λογάδας τῶν ὀπλιτῶν ἐξέκριναν πρότερον, ὧν ἦρχε Διόμιλος, γυγᾶς ἐξ Ἄνδρου, ὅπως τῶν τε Ἐπιπολῶν εἴησαν φύλακες καὶ ἦν ἐς ἄλλο τι δέη, 97 ταχύ ξυνεσιτῶτες παραγίγνωνται. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταύτης τῆς νυκτὸς τῇ ἐπιγυνομένῃ ἡμέρᾳ ἐξητάζοντο, καὶ ἔλαθον αὐτοὺς παντὶ ἤδη τῷ στρατεύματι ἐκ τῆς Κατάνης σχόντες κατὰ τὸν Λέοντα καλούμενον, ὃς ἀπέχει τῶν Ἐπιπολῶν ἐξ ἧ ἑπτὰ σταδίου, καὶ τοὺς πεζοὺς ἀποβίβασαντες, ταῖς τε ναυσὶν ἐς τὴν Θάψον καθορμισάμενοι· ἐστὶ δὲ χει-

dem der Betrachter als aus der Stadt kommend gedacht wird. vgl. 4, 118, 4. 7, 22, 3. 8, 90, 4 u. Ar. Frö. 136: ἀλλ' ὁ πλοῦς πολὺς. εὐθύς γὰρ ἐπὶ λίμνῃ μεγάλην ἤξει πᾶν ἄβυσσον. — σφᾶς, τοὺς Συρακοσίους. (Sch.) Auch hier hätte Bk. σφεῖς vermuthen können. (Pp.) zu 3, 111, 2. — προσβάσεις, ἐφόδους. (Sch.) vgl. 7, 43. 1. — αὐτῶν, τῶν Ἐπιπολῶν. (Ps.) — ταῦτα für ταύτας die besten Hsn vgl. 2, 69.

§ 2. δυνηθῆναι, ἐνόμιζον aus διανοοῦντο. vgl. 4, 3, 2. (Ps.) Spr. 65, 11, 7. Ueber die Ergänzung des ἀναβῆναι. Spr. 55, 4. 11. — ἐξήρηται, ὑψηλὸν ἐστὶ καὶ κρημνωδές. (Sch.) Die Erklärung passt nur auf ἐξήρηται. (Kr. Bruchst.) Der Sinn aber wird sein: die übrige Gegend schliesst sich an die steilen Anhöhen von Epipolä an, so dass sie von ihnen beherrscht wird. Bl. vergleicht Plut. Ant. 46: τὰ μεγάλα πεδία τῶν λόγων τούτων ἐξήρηται, was doch hier, wie Sulla 20, einen Ge. bei sich hat. — ἐπικλινές abgedacht. (Va.) — εἶσω nach innen zu. (Va.) ἔσωθεν 3, 10, 2, mit geändertem Standpuncte. (Pp.) — ἐπιπολλῆς ἐπάνω Möris, oberhalb, ist bei den ältern Schriftstellern Adverbium. Lob. z. Phryn. p. 126 s.

§ 3. παρὰ τόν. τὸν παρὰ τόν Kr. Bruchst. Die Präposition mit ἐποιοῦντο zu verbinden würde wegen der Parenthese hart sein; auch bedarf der vorhergehende Artikel einer Bestimmung. — τὸν Ἄναπον π., ἀπέχοντα τῆς πόλεως δέκα σταδίου Plut. Dion. 27. — οἱ περὶ τόν 6, 73. — ἐξέτασιν ὀπλων. zu 4, 74, 3. — ἑξακοσίους für ἑπτακοσίους Va. u. A. Ps. vgl. 6, 97, 3. 7, 43, 4. — τῶν τε Ἐ. — καὶ ἦν ἐς ἄ. τι. Spr. 59, 2, 4. vgl. 4, 69, 3. 128, 3. 6, 32, 2. — ταχύ gehört zu παραγίγνωνται. (Sch.) — ξυνεσιτῶτες, διὰ τὸ ξυνεστάναι. (Sch.) über den Ausdruck Kr. zu Xen. An. 7, 6, 26. — παραγίγνωνται neben εἴησαν. Spr. 54, 8, 3 u. zu 3, 22, 5.

C. 97. § 1. τῇ, ἢ τῇ Pp., οἱ Συρακοῖοι zu ἐξητάζοντο ergänzend. Dies billigend will von Velsen p. 22 ss. nach ἐξητάζοντο noch ἀνήγοντο einschleiben. Ich glaube τῇ — καὶ aus einem Glossem entstanden. Dobree wollte ἀνήγοντο für ἐξητάζοντο. — ταῖς τε. ταῖς δέ Kr. Bruchst. vgl. jedoch 4, 23, 1. 7, 1, 5. 41, 2. (Pp.)

σόνησος μὲν ἐν στενωῷ προὔχουσα ἐς τὸ πέλαγος, τῆς δὲ Συρακοσίων πόλεως οὔτε πλοῦν οὔτε ὁδὸν πολλὴν ἀπέχει. καὶ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Θάψῳ διασταυρωσάμενος τὸν ἰσθμὸν ἠσούχαζεν· ὁ δὲ πεζὸς ἐχώρει εὐθὺς δρομῶν πρὸς τὰς Ἐπιπολάς καὶ φθάνει ἀναβάς κατὰ τὸν Εὐρύηλον πρὶν τοὺς Συρακοσίους αἰσθομένους ἐκ τοῦ λειμιῶνος καὶ τῆς ἐξετάσεως παραγερέσθαι. ἐβοήθουν δὲ οἱ τε ἄλλοι, ὡς ἕκαστος τάχους εἶχεν, καὶ οἱ περὶ τὸν Διόμιλον ἑξακόσιοι· στάδιοι δὲ πρὶν προσμῖξαι ἐκ τοῦ λειμιῶνος ἐγίγνοντο αὐτοῖς οὐκ ἔλασσον ἢ πέντε καὶ ἑκοσίαι. προσπεσόντες οὖν αὐτοῖς τοιοῦτῳ τρόπῳ ἀτακτότερον καὶ μάχῃ νικηθέντες οἱ Συρακοῖοι ἐπὶ ταῖς Ἐπιπολαῖς ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν· καὶ ὁ τε Διόμιλος ἀποθνήσκει καὶ τῶν ἄλλων ὡς τριακόσιοι. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖόν τε⁴ στήσαντες καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀποδόντες τοῖς Συρακοσίοις, πρὸς τὴν πόλιν αὐτὴν τῇ ὑστεραία ἐπικαταβάντες, ὡς οὐκ ἐπέξηρεσαν αὐτοῖς, ἐπαναχωρήσαντες φρούριον ἐπὶ τῷ Λαβδάλῳ ὠκοδόμησαν, ἐπ' ἄκροις τοῖς κρημοῖς τῶν Ἐπιπολῶν, ὁρῶν πρὸς τὰ Μέγαρα, ὅπως εἶη αὐτοῖς, ὅποτε προΐοιεν ἢ μαχοίμενοι ἢ τειχιῶντες, τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασι ἀποθήκη.

Καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον αὐτοῖς ἦλθον ἐκ τε Ἐγέστης ἱππῆς τρια-98 κόσιοι καὶ Σικελῶν καὶ Νάξιων καὶ ἄλλων τινῶν ὡς ἑκατόν· καὶ Ἀθηναίων ὑπῆρχον πεντήκοντα καὶ διακόσιοι, οἷς ἵππους τοὺς μὲν παρ' Ἐγεσταίων καὶ Καταναίων ἔλαβον τοὺς δ' ἐπρίαντο, καὶ ξύμπαντες πεντήκοντα καὶ ἑξακόσιοι ἱππῆς ξυνελέγησαν. καὶ καταστή-²σαντες ἐν τῷ Λαβδάλῳ φυλακὴν ἐχώρουν πρὸς τὴν Συκὴν οἱ Ἀθηναῖοι, ἵνα περ καθεζόμενοι ἐτείχισαν τὸν κύκλον διὰ τάχους. καὶ ἐκπλήξιν τοῖς Συρακοσίοις παρέσχον τῷ τάχει τῆς οἰκοδομίας· καὶ ἐ-

§ 2. ἐν στενωῷ ἰσθμῷ eben so 4, 113, 2. (Pp.) vgl. 4, 120, 3. (Hk.) Das ἐν heisst hier wohl: an. — προὔχουσα, wie 7, 4, 4. — πλοῦν. zu 6, 2, 6.

§ 3. τάχους. Spr. 47, 10, 5. — προσμῖξαι erkläre ich: herankommen. — ἐκ τοῦ λ. verbinde ich mit ἐγίγνοντο. — ἐγίγνοντο αὐτοῖς sie hatten zurückzulegen. (Hl.) vgl. 6, 99, 1. 101, 1. — αὐτοῖς, das zweite, geht auf die Athener, die schon bei προσμῖξαι vorschwebten. — τοιοῦτῳ τρόπῳ, in Eile und Verwirrung.

§ 4. ὑποσπόνδους. zu 1, 63, 3. — ἐπικαταβάντες. zu 4, 11, 1. vgl. 7, 23, 1. — ἄκροις ob: den äussersten oder höchsten, ist ungewiss. — ὁρῶν. zu 6, 75, 1. — προΐοιεν für προσιεν Fr. Ps. — χρήμασιν Güter, Gelder und Waaren. zu 3, 74, 2. — ἀποθήκην Niederlage, ein ziemlich seltenes, bei Attikern sonst wohl nicht vorkommendes Wort.

C. 98. § 1. ξύμπαντες. zu 1, 107, 4. — ἱππῆς ist nach Va. u. einer Hs. hinzugefügt.

§ 2. ἵνα περ. zu 4, 48, 5. — ἐτείχισαν vom Anfangen? Spr. 53, 5, 1. Ds. vermuthet ἐτείχιζον. — τὸν κύκλον die kreisförmige Belagerungsmauer, hier um Syke. (Didot.) vgl. 6, 99, 1. 3. 101, 1. 102, 1. 2. 3. Der Artikel ist hier deiktisch: die welche eben aufgeführt wurde. Arn.

ζπέξελθόντες μάχην διενσοῦντο ποιῆσθαι καὶ μὴ περιορᾶν. καὶ ἤδη ἀντιπαρατασσομένων ἀλλήλοις οἱ τῶν Συρακοσίων στρατηγοὶ ὡς ἐώρων σφίσι τὸ στράτευμα διεσπασμένον τε καὶ οὐ ῥαδίως ξυντασσόμενον, ἀνήγαγον πάλιν ἐς τὴν πόλιν πλὴν μέρους τινὸς τῶν ἰππέων· οὗτοι δὲ ὑπομένοντες ἐκώλυνον τοὺς Ἀθηναίους λιθοβορεῖν τε καὶ ἀποσκίδνασθαι μακροτέραν. καὶ τῶν Ἀθηναίων φυλὴ μία τῶν ὀπλιτῶν καὶ οἱ ἰππῆς μετ' αὐτῶν πάντες ἐτρέψαντο τοὺς τῶν Συρακοσίων ἰπέας προσβαλόντες, καὶ ἀπέκτεινάν τε τινὰς καὶ τροπαῖον τῆς ἰππομαχίας ἔστησαν.

- 99 Καὶ τῇ ὑστεραίᾳ οἱ μὲν ἐτείχιζον τῶν Ἀθηναίων τὸ πρὸς βορέαν τοῦ κύκλου τεῖχος, οἱ δὲ λίθους καὶ ξύλα ξυμφοροῦντες παρέβαλλον ἐπὶ τὸν Τρωγίλον καλούμενον, αἰεὶ ἤπερ βραχύτατον ἐγίγνετο αὐτοῖς ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν τὸ ἀποτείχισμα. οἱ δὲ Συρακοῖοι οὐχ ἤκιστα Ἑρμοκράτους τῶν στρατηγῶν ἐσηγησαμένον μάχαις μὲν πανδημεὶ πρὸς Ἀθηναίους οὐκέτι ἐβούλοντο διακινδυνεύειν, ὑποτείχιζεν δὲ ἄμεινον ἐδόκει εἶναι ἢ ἐκεῖνοι ἐμελλον εἰσθῆναι τὸ τεῖχος, καὶ εἰ φθάσειαν, ἀποκλήσεις γίνεσθαι, καὶ ἅμα καὶ

denkt an ein kreisförmiges Werk vielleicht in der Mitte der Circumvallation.

— μὴ περιορᾶν, τὴν οἰκοδομίαν.

§ 3. ἀντιπαρατασσομένων gehört zu ἐώρων, nicht zu ἤγαγον. — ῥαδίως, wie 7, 3, 2.

§ 4. λιθοβορεῖν scheint sonst nicht vorzukommen. — ἀποσκίδνασθαι, bei Thuk so nur hier; σκεδάννυσθαι 2, 102, 3. vgl. Spr. 40 u. σκεδάννυμι. — μακροτέραν. Spr. 43, 3, 8. Für den seltenen Comparativ vergleiche Pp. Aristid. 1 p. 273: μακροτέρην ἀπογίγνεσθαι. Der Superlativ Xen. An. 7, 8, 20. — φυλὴ μία, ἐν τάγμα ἀπὸ φυλῆς μίας. (Sch.) Nach den bürgerlichen Stämmen wurden auch die Soldaten abgetheilt. vgl. Her. 6, 111, 1. Plut. Arist. 5. (Sigon. De rep. Ath. 5.) — τῆς ἰππομαχίας. Spr. 47, 7, 8. vgl. zu 2, 82.

C. 99. § 1. τοῦ κύκλου könnte von τὸ πρὸς βορέαν abhängen: die nördlich von der Circumvallation gelegene Mauer (zu 2, 96, 4); allein es kann auch partitiv stehen: von der Circumvallation die gegen Norden gelegene Mauer, was die Stellung nicht hindert. vgl. Ullrich Beitr. z. Krit. S. 23 f. — ξύλα, zu Thürmen? (Bl.) zu einem Pfahlwerk (vallum) vor der Mauer? (Pp.) — παρέβαλλον warfen neben einander, in einer Reihe. (Hl.) vgl. 7, 2, 5. 5, 1. Zw. 2, 77, 2. So παρώρουσον 6, 101, 1. Mehrere und gute Hsn. παρέβαλον, erklärlich wie ἐτείχισαν 6, 98, 2. — ἐπὶ τὸν Τρωγίλον bezieht sich auch auf ἐτείχιζον. (Arn.) — καλούμενον αἰεὶ, ἤπερ interpungiren Bk. u. Pp. — ἐγίγνετο, ἐμελλεν εἶσθαι. (Sch.) zu 6, 97, 3. — ἀποτείχισμα. zu 1, 64, 1. 3, 94, 2. vgl. Ullrich Beitr. z. Krit. S. 23.

§ 2. Ἑρμοκράτους τῶν στρατηγῶν da von den Strategen Hermokrates. Spr. 47, 9, 1. — ὑποτείχιζεν. οἱ Συρακοῖοι ὄρθιον τεῖχος διὰ μέσον τοῦ ἰσθμῶδους ὑπετείχιζον, κώλυμα ἐσόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τοῦ θύνασθαι διατειχίσαι. (Sch.) ἐγκάρσιον τεῖχος § 4.

§ 3. καὶ εἰ. κἂν εἰ Dobree. — φθάσειαν, ὑποτείχισαντες. (A. Ps.) Arn. ergänzt ἐδόκουν. Pp. denkt: τὸ τεῖχος ἀγαγόντες οἱ Ἀθηναῖοι und zu ἀποκλήσεις: σφῶν, τῶν Συρακοσίων. — ἀπόκλησις noch 4, 85, 2 u. bei Spätern. — γίνεσθαι erg. ἄμεινον ἐδόκει εἶναι dass gemacht würden.

ἐν τούτῳ εἰ ἐπιβοηθοῖεν, μέρος ἀντιπέμπειν αὐτοὶ τῆς στρατιᾶς καὶ φθάνειν ἂν τοῖς σταυροῖς προκαταλαμβάνοντες τὰς ἐφόδους, ἐκείνους δὲ ἂν παυομένους τοῦ ἔργου πάντας ἂν πρὸς σφᾶς τρέπεσθαι. εἰ-
 χιζον οὖν ἐξεληθόντες ἀπὸ τῆς σφετέρως πόλεως ἀρξάμενοι, κάτωθεν τοῦ κύκλου τῶν Ἀθηναίων ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες, τὰς τε ἐλάσας ἐκ-
 κόπτοντες τοῦ τεμένους καὶ πύργους ξυλίλους καθιστάντες. αἱ δὲ νῆες τῶν Ἀθηναίων οὐπω ἐκ τῆς Θάψου περιεπεπλεύεσαν ἐς τὸν μέγαν λιμένα, ἀλλ' ἔτι οἱ Συρακόσιοι ἐκράτουν τῶν περὶ τὴν Θάλασσαν, κατὰ γῆν δ' ἐκ τῆς Θάψου οἱ Ἀθηναῖοι τὰ ἐπιτήδεια ἐπήγοντο.

Ἐπειδὴ δὲ τοῖς Συρακοσίοις ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν ὅσα τε ἔσταν-100
 ρώθη καὶ ὠκοδομήθη τοῦ ὑποτειχίσματος, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοὺς οὐκ ἤλθον κωλύσοντες, φοβούμενοι μὴ σφίσι δίχα γιγνομένοις ῥῆον μάχωνται, καὶ ἅμα τὴν καθ' αὐτοὺς περιτείχισιν ἐπειγόμενοι, οἱ μὲν Συρακόσιοι φυλὴν μίαν καταλιπόντες φύλακα τοῦ οἰκοδομήματος ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς τε ὄχετοὺς αὐτῶν, οἱ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, διέφθειραν, καὶ τηρήσαντες τοὺς τε ἄλλους Συρακοσίους κατὰ σκηναὺς ὄντας ἐν μεσημβρία καὶ τινὰς καὶ ἐς τὴν πόλιν ἀποκεχωρηκότας καὶ τοὺς ἐν τῷ σταυρώματι ἀμελῶς φυλάσσοντας, τριακοσίους μὲν σφῶν αὐτῶν λογάδας καὶ τῶν ψιλῶν τινὰς ἐκλεκτοὺς ὀπλισμένους προὔταξαν θεῖν δρό-

— ἐπιβοηθοῖεν, οἱ Ἀθηναῖοι. — ἀντιπέμπειν *entgeschicken*, in dieser Bedeutung nicht üblich. Auch giebt es kein ἀντιέναι, ἀντιέρχεσθαι. Nicht vor kommt freilich ἀντεπιπέμπειν, wohl aber die analogen Wörter ἀντεπιέναι, ἀντεπέρχεσθαι. — αὐτοὺς. αὐτοῖς Bk., αὐτοὶ Arn., jetzt zweifelnd. Aber ἐδόκει αὐτοὺς ἀντιπέμπειν ist vielleicht richtig. Kr. zu Xen. An. 1, 10, 17. — φθάνειν ἂν. φθάνειν αὐτοὶ eine gute Hs. Abhängig von ἐδόκουν oder ἐνόμιζον aus ἐδόκει. Spr. 65, 11, 7 u. zu 4, 3, 3. — τοῖς σταυροῖς mit ihren Pallisaden. — τὰς ἐφόδους, τὰ βᾶσιμα. (Sch.) die Stellen an denen die Feinde sie leicht angreifen könnten. (Arn.) vgl. zu 1, 6, 1. — ἂν — ἅν. Reg. u. ἅν F.

§ 4. κάτωθεν τοῦ unterhalb der. Spr. 66, 3, 4. vgl. 3, 68, 2. Die Localität ist sehr zweifelhaft. — τοῦ τεμένους, des Apollon Temenites. Gross schreibt es Gd. vgl. Steph. Byz.: Τέμενος τῆς Σικελίας ὑπὸ τὰς Ἐπιπολὰς πρὸς ταῖς Συρακοσίαις. Dagegen spricht hier der Artikel.

C. 100. § 1. τοῦ ὑποτειχίσματος, des 6, 99, 2 erwähnten. vgl. 6, 100, 3. — ὅσα τε als ob folgen sollte καὶ ὅσα ὠκοδομήθη. — δίχα. Spr. 62, 2, 4. vgl. zu 1, 64, 1. — τὴν περιτείχισιν ἐπειγόμενοι. Spr. 46, 6, 3. vgl. zu 3, 2, 2. — οἱ μὲν fängt den Nachsatz an. (Va. u. Ps.) — Συρακόσιοι las Va. nicht. — ὑπονομηδόν, διὰ ὑπονόμων καὶ σωλήρων. (Sch.) Rudera der Wasserleitung sind noch vorhanden. — ποτοῦ ὕδατος hängt von οἱ ab, in sofern dies die ὄχετοὺς vertritt. Spr. 47, 9, 5. vgl. eb. 8, 4. — τηρήσαντες — ὄντας. vgl. 1, 134, 2. 2, 83, 2. 8, 108, 3 u. Spr. 56, 7, 2. — τοὺς ἄλλους Σ. von der zurückgelassenen φυλῇ die übrigen ausgenommen τοὺς ἐν τῷ σταυρώματι. (Arn.) — σταύρωμα Verpallisadirung vor dem ὑποτειχίσμα; σταυροὶ 6, 99, 3. (Arn.) — ἐκλεκτός erscheint überall oxytonirt. (Lob. Parall. p. 495.) — ὀπλισμένους schwer bewaffnet. (Ds?) zu 4, 9, 1. — θεῖν δρόμῳ. zu 3, 111, 1. Ueber den Infinitiv Spr.

2μω ἔξαπιναίως πρὸς τὸ ὑποτείχισμα, ἢ δ' ἄλλη στρατιὰ δίχα, ἢ μὲν μετὰ τοῦ ἑτέρου στρατηγοῦ πρὸς τὴν πόλιν, εἰ ἐπιβοηθοῖεν, ἐχώρουν, ἢ δὲ μετὰ τοῦ ἑτέρου πρὸς τὸ σταύρωμα τὸ παρὰ τὴν πυλίδα. καὶ προσβαλόντες οἱ τριακόσιοι αἰροῦσι τὸ σταύρωμα· καὶ οἱ φύλακες αὐτὸ ἐκλιπόντες κατέφυγον εἰς τὸ προτείχισμα τὸ περὶ τὸν Τεμενίτην. 3καὶ αὐτοῖς ξυνεσέπεσον οἱ διώκοντες καὶ ἐντὸς γενόμενοι βία ἔξεκρούσθησαν πάλιν ὑπὸ τῶν Συρακοσίων, καὶ τῶν Ἀργείων τινὲς αὐτόθι καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐ πολλοὶ διεφθάρησαν. καὶ ἐπαναχωρήσασα ἢ πᾶσα στρατιὰ τὴν τε ὑποτείχισιν καθεῖλον καὶ τὸ σταύρωμα ἀνέσπασαν καὶ διεφθόρησαν τοὺς σταυροὺς παρ' ἑαυτοῦς καὶ τροπαῖον ἔστησαν.

101 Τῇ δ' ὕστερα ἀπὸ τοῦ κύκλου ἐτείχιζον οἱ Ἀθηναῖοι τὸν κρημνὸν τὸν ὑπὲρ τοῦ ἔλους, ὃς τῶν Ἐπιπολῶν ταύτῃ πρὸς τὸν μέγαν λιμένα ὄρεα καὶ ἦπερ αὐτοῖς βραχύτατον ἐγίγνετο καταβάσι διὰ τοῦ ὀμαλοῦ καὶ τοῦ ἔλους εἰς τὸν λιμένα τὸ περιτείχισμα. καὶ οἱ Συρακοῖοι ἐν τούτῳ ἐξελθόντες καὶ αὐτοὶ ἀπεσταύρουν αὐθις ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως διὰ μέσον τοῦ ἔλους· καὶ τάφρον ἅμα παρώρουσον, ὅπως μὴ οἶόν τε ἢ τοῖς Ἀθηναίοις μέχρι τῆς θαλάσσης ἀποτείχισαι. 2οὶ δ', ἐπειδὴ τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν αὐτοῖς ἐξείργαστο, ἐπιχειροῦσιν αὐθις τῷ τῶν Συρακοσίων σταυρώματι καὶ τάφρῳ, τὰς μὲν ναῦς κελεύσαντες περιπλεῦσαι ἐκ τῆς Θάψου εἰς τὸν μέγαν λιμένα τὸν τῶν Συρακοσίων, αὐτοὶ δὲ περὶ ὄρθρον καταβάντες ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν εἰς τὸ ὀμαλὸν καὶ διὰ τοῦ ἔλους, ἢ πηλώδες ἦν καὶ στεριφώτατον, θύρας καὶ ξύλα πλατέα ἐπιθέντες καὶ ἐπ' αὐτῶν διαβαδίσαντες, αἰροῦσιν ἅμα ἔω τό τε σταύρωμα πλὴν ὀλίγου καὶ τὴν τάφρον, καὶ ὕστερον

55, 3, 20. vgl. Xen. An. 6, 3, 11: (τάξιν) τὴν μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἐπέτρεψεν ἐφέπεσθαι, τὴν δ' ἐπὶ τῷ μέσῳ ἐχώρισεν ἐπεσθαι.

§ 2. ἐπιβοηθοῖεν, οἱ ἐκ τῆς πόλεως. — τὴν die den der Localität Kundigen bekannte. zu 3, 98, 2. — τὸ προτείχισμα. vgl. 6, 75, 1.

§ 3. ἐντὸς γίγνεσθαι auch Xen. An. 1, 10, 3. — τῶν Ἀ. τινὲς, die zugleich mit den 300 eingedrungen sein möchten. (Eng.) — τὴν ὑποτείχισιν das οἰκοδόμημα § 1 oder ἐγκάρσιον εἶχος 6, 99, 4. (Didot.)

C. 101. § 1. ἀπὸ τοῦ κύκλου heisst wohl: von dem schon fertigen Theile der Belagerungsmauer aus. (Arn.) Wenn hier nicht ursprünglich ein Eigennamen stand. Anders Ullrich Beitr. z. Krit. 3 S. 23. — τῶν Ἐπιπολῶν hängt von ταύτῃ ab. — ὄρεα. zu 6, 75, 1. — καὶ ist Ba. anstössig. — ἦπερ — ἐγίγνετο. zu 6, 97, 3. Ueber das Relativ Spr. 60, 6, 4. — τοῦ ἔλους, τῆς Ἀσυμελείας λίμνης καλουμένης 7, 53, 2. (Leake.) — αὐθις, nachdem es niedergedrungen war 6, 100, 3. (Ds.) — παρώρουσον. zu 6, 99, 1.

§ 2. τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν das an dem Felsen hin aufgeführte Werk? bis nach dem Felsen Arn. — αὐθις, wie 6, 100, 2. — τὸν τῶν Συρακοσίων ist wegen der Erwähnung von Thapsos hinzugefügt. — ὄρθρον. zu 3, 112, 2. — διὰ τοῦ ἔλους ist mit ἐπιθέντες zu verbinden. (Va.) Nicht sehr hart. — ἢ πηλώδες wo es, die Localität, sumpfig war. Spr. 43, 4, 13. vgl. 7, 84, 3. — διαβαδίζειν findet sich (zufällig) erst bei Spättern wieder. — καὶ ὕστερον καὶ τό für καὶ τό eine Hs. u. Va.

καὶ το ὑπολειφθὲν εἶλον. καὶ μάχη ἐγένετο καὶ ἐν αὐτῇ ἐνίκων οἱ
 Ἀθηναῖοι· καὶ τῶν Συρακοσίων οἱ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχοντες πρὸς
 τὴν πόλιν ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ παρὰ τὸν ποταμὸν. καὶ
 αὐτοὺς βουλόμενοι ἀποκλῆσασθαι τῆς διαβάσεως οἱ τῶν Ἀθηναίων
 τριακόσιοι λογάδες δρόμῳ ἠπέιλοντο πρὸς τὴν γέφυραν. δέισαντες δὲ
 οἱ Συρακόσιοι — ἦσαν γὰρ καὶ τῶν ἰππέων αὐτοῖς οἱ πολλοὶ ἐνταῦθα
 — ὁμόσε χωροῦσι τοῖς τριακοσίοις τούτοις, καὶ τρέπουσί τε αὐτοὺς
 καὶ ἐσβάλλουσιν ἐς τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων· καὶ προσπεσόν-
 των αὐτῶν ξυνεφοβήθη καὶ ἡ πρώτη φυλὴ τοῦ κέρως. ἰδὼν δὲ ὅς
 Λάμαχος παρεβόηθει ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου τοῦ ἑαυτῶν μετὰ τοξοτῶν τε
 οὐ πολλῶν καὶ τοὺς Ἀργεῖους παραλαβὼν, καὶ ἐπιδιαβὰς τάφρον τιὰ
 καὶ μονωθεὶς μετ' ὀλίγων τῶν ξυνδιαβάντων ἀποθνήσκει αὐτός τε καὶ
 πέντε ἢ ἕξ τῶν μετ' αὐτοῦ. καὶ τούτους μὲν οἱ Συρακόσιοι εὐθὺς
 κατὰ τάχος φθάνουσιν ἀρπάσαντες πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐς τὸ ἀσφαλές,
 αὐτοὶ δὲ ἐπιόντος ἤδη καὶ τοῦ ἄλλου στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων
 ἀπεχώρου. ἐν τούτῳ δὲ οἱ πρὸς τὴν πόλιν αὐτῶν τὸ πρῶτον κατα-102
 φυγόντες ὡς ἐώρων ταῦτα γιγνόμενα, αὐτοὶ τε πάλιν ἀπὸ τῆς πόλεως
 ἀναθαρσῆσαντες ἀντετάξαντο πρὸς τοὺς κατὰ σφᾶς Ἀθηναίους, καὶ
 μέρος τι αὐτῶν πέμπουσιν ἐπὶ τὸν κύκλον τὸν ἐπὶ ταῖς Ἐπιπολαῖς,
 ἠγούμενοι ἐρῆμον αἰρήσειν. καὶ τὸ μὲν δεκάπλεθρον προτείχισμα αὐ-2
 τῶν αἰροῦσι καὶ διεπόρθησαν, αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον Νικίας διεκώλυσεν
 — ἔνυχε γὰρ ἐν αὐτῷ δι' ἀσθένειαν ὑπολελειμμένος· — τὰς γὰρ μη-
 χανὰς καὶ ξύλα ὅσα πρὸ τοῦ τείχους ἦν καταβεβλημένα, ἐμπορῆσαι
 τοὺς ὑπηρέτας ἐκέλευσεν, ὡς ἔγνω ἀδυνάτους ἐσομένους ἐρημίᾳ ἀν-

§ 3. ἐν vor αὐτῇ ist Pp. anstössig. Gew. ist freilich nur μάχη νικᾶν. Doch eben so Xen. Hell. 1, 7, 9: οὐκ ἀνελόμενοι τοὺς νικῆσαντας ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. Lehnlich oben 6, 75, 3: ἐν τῇ μάχῃ εὐ πράξιαι. Eine gute Hs. hat ἐν αὐτῇ nicht. — ἔφυγον. ἔφυγον eine Hs. — παρὰ längs. (Bd.)

§ 4. ἐσβάλλουσι. zu 2, 100, 3. — ξυνεφοβήθη. Ein seltenes Wort, von Dion C. nachgebraucht. (Bl.) — φυλὴ für φυλακή Dr. cohors Va.

§ 5. ἑαυτῶν. Spr. 58, 4, 3. vgl. 4, 29, 3. 5, 71, 3. 7, 3, 3. 53, 1 u. Kr. zu Xen. An. 3, 4, 41. — μετὰ — καὶ παραλαβὼν. Spr. 59, 2, 3 u. zu 1, 26, 3. — ἐπιδιαβαίνειν heisst: nach Jemand übergehen, im Ggs. zu διαβαίνειν Her. 4, 122. 6, 70, 1 u. (mit dem Da.) Xen. Hell. 5, 3, 4; hier jedoch wohl wie Arr. An. 2, 11, 2: „gegen die Feinde übergehen.“ (Abr.) — μονωθεὶς. Her. 6, 15: μετ' ὀλίγων ξυμμάχων μεμονωμένοι. (Abr.) — ἐς τὸ ἀσφαλές auch 4, 126, 6.

C. 102. § 1. αὐτῶν ist partitiv von οἱ καταφυγόντες regiert. (Ps.) — κατὰ. vgl. 6, 70, 2. 4, 134, 1 u. zu 1, 48, 3. — αὐτῶν für αὐτῶν Bk., suorum Va. — τὸν κύκλον 6, 98, 2. 99, 1. (Didot.)

§ 2. τὸ μὲν gehört eigentlich nur zu προτείχισμα: τὸ μὲν προτείχισμα δεκάπλεθρον ὄν. — αἰροῦσι καὶ διεπόρθησαν. Kr. De auth. p. 59 s. — διεκώλυσεν, αἰρεθῆναι καὶ διαπορθηθῆναι. (Ba.) Spr. 55, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 118. — ἐρημίᾳ wegen Entblössung; δι' ἐρημίαν ohne ἀνδρῶν 8, 71, 2. vgl. Kr. zu Arr. 5, 17, 5. Der Ge. wie bei ἐρημός. So ἐν ἐρημίᾳ γίλων Xen. Mem. 2, 2, 14. vgl. Pass. Lex. u. ἐρημία.

3δρῶν ἄλλῳ τρόπῳ περιγενέσθαι. καὶ ξυνέβη οὕτως· οὐ γὰρ ἔτι προσῆλθον οἱ Συρακόσιοι διὰ τὸ πῦρ, ἀλλ' ἀπεχώρουν πάλιν. καὶ γὰρ πρὸς τε τὸν κύκλον βοήθεια ἤδη κάτωθεν τῶν Ἀθηναίων ἀποδιωξάντων τοὺς ἐκεῖ ἐπανήει, καὶ αἱ νῆες ἀμ' αὐτῶν ἐκ τῆς Θάψου, ὡσπερ εἴρητο, κατέπλεον ἐς τὸν μέγαν λιμένα. ἂ ὀρῶντες οἱ ἄνωθεν κατὰ τάχος ἀπήεσαν καὶ ἡ ξύμπασα στρατιὰ τῶν Συρακοσίων ἐς τὴν πόλιν, νομίσαντες μὴ ἂν ἔτι ἀπὸ τῆς παρουσίας σφίσι δυνάμεως ἱκανοὶ γενέσθαι κωλύσαι τὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τειχισμόν.

103 Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖον ἔστησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωκαν τοῖς Συρακοσίοις καὶ τοὺς μετὰ Λαμάχου καὶ αὐτὸν ἐκομίσαντο. καὶ παρόντος ἤδη σφίσι παντὸς τοῦ στρατεύματος καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ πεζοῦ, ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν καὶ τοῦ κρημνώδους ἀρξάμενοι ἀπετειχίζον μέχρι τῆς θαλάσσης τείχει διπλῶ τοὺς Συρακοσίους. τὰ δ' ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ ἐσήγετο ἐκ τῆς Ἰταλίας 2πανταχόθεν. ἦλθον δὲ καὶ τῶν Σικελῶν πολλοὶ ξύμμαχοι τοῖς Ἀθηναίοις, οἳ πρότερον περιεωρῶντο, καὶ ἐκ τῆς Τυρσηνίας νῆες πεντηκόντοροι τρεῖς. καὶ τὰλλα προὔχῳρει αὐτοῖς ἐς ἐλπίδας. καὶ γὰρ οἱ Συρακόσιοι πολέμῳ μὲν οὐκέτι ἐνόμιζον ἂν περιγενέσθαι, ὡς αὐτοῖς 3οὐδὲ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ὠφελία οὐδεμία ἦκεν, τοὺς δὲ λόγους ἔν τε σφίσιν αὐτοῖς ἐποιοῦντο ξυμβατικούς καὶ πρὸς τὸν Νικίαν· οὗτος γὰρ δὴ μόνος εἶχε Λαμάχου τεθνεῶτος τὴν ἀρχήν. καὶ κύρωσις μὲν οὐδεμία ἐγίγνετο, οἷα δὲ εἰκὸς ἀνθρώπων ἀποροῦντων καὶ μᾶλλον ἢ πρὶν πολιορκουμένων, πολλὰ ἐλέγετο πρὸς τε ἐκεῖνον καὶ πλείῳ ἔτι 4κατὰ τὴν πόλιν. καὶ γὰρ τινα καὶ ὑποψίαν ὑπὸ τῶν παρόντων κακῶν ἐς ἀλλήλους εἶχον, καὶ τοὺς στρατηγούς τε ἐφ' ὧν αὐτοῖς ταῦτα ξυνέβη ἔπαυσαν, ὡς ἡ δυστυχία ἢ προδοσία τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι, καὶ ἄλλους ἀνθείλοντο, Ἡρακλείδην καὶ Εὐκλέα καὶ Τελλίαν.

§ 3. ξυνέβη οὕτως dieses hatte die gehoffte Wirkung. (Hl.) περιγενέσθαι ergänzt Va.: ut servaretur. — καὶ γὰρ. Spr. 69, 32, 21. — ἀποδιωξάντων. ἀποδιωξόντων viele u. gute Hsn., womit das ἀπο — nicht recht stimmt. zu 3, 108, 2.

§ 4. εἴρητο geheissen war 6, 101, 2. (Pp) vgl. 4, 111, 2. 5, 10, 7. 8, 22, 1; öfter mit hinzugefügtem Dativ. — οἱ ἄνωθεν, ἄνωθεν οἱ ἄνω. Spr. 50, 8, 15. — ἀπήεσαν. ἐπήεσαν die besten Hsn. Ueber die Stellung Kr. z. Dion. p. 25. — μὴ. Spr. 67, 7, 4. — ἀπό. zu 1, 91, 4.

C. 103. § 1. καὶ αὐτὸν verdächtigt Kr. Bruchst. vgl. jedoch zu 4, 78, 4. — τείχει διπλῶ 7, 2, 4. vgl. 3, 21, 1.

§ 2. περιεωρῶντο. zu 6, 93, 1. — ἐς ἐλπίδας so dass sie Hoffnungen fassten. (Ps.) Ein ungewöhnlicher Ausdruck; ἐς ἐλπίδας καθίστη 8, 81, 2. — ὠφελία. zu 6, 73.

§ 3. τοὺς λόγους. Spr. 50, 11, 1. — ἐν σφίσιν αὐτοῖς. zu 6, 77, 1. — ξυμβατικούς. zu 8, 71, 1. — κύρωσις, βεβαίωσις. (Sch.) Ein seltenes Wort. vgl. Passows Lex. — οἷα δέ, erg. λέγεσθαι. vgl. zu 4, 26, 2. 6, 69, 3.

§ 4. ὑπό. Spr. 68, 43, 3. — ἐς. zu 6, 61, 3. — τέ entspricht dem καὶ vor ἄλλους.

Ἐν δὲ τούτῳ Γύλιππος ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Κορίν-104
 θου νῆες περὶ Λευκάδα ἤδη ἦσαν, βουλόμενοι ἐς τὴν Σικελίαν διὰ
 τάχους βοηθῆσαι. καὶ ὡς αὐτοῖς αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δειναὶ καὶ
 πᾶσαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐψευσμέναι ὡς ἤδη παντελῶς ἀποτετιγισμέναι αἱ
 Συράκουσαί εἰσιν, τῆς μὲν Σικελίας οὐκέτι ἐλπίδα οὐδεμίαν εἶχεν ὁ
 Γύλιππος, τὴν δὲ Ἰταλίαν βουλόμενος περιποιῆσαι αὐτὸς μὲν καὶ Πν-2
 θὴν ὁ Κορίνθιος ναυσὶ δυοῖν μὲν Λακωνικαῖν δυοῖν δὲ Κορινθίαν
 ὅτι τάχιστα ἐπιραιώθησαν τὸν Ἴονον ἐς Τάραντα, οἱ δὲ Κορίνθιοι
 πρὸς ταῖς σφετέραις δέκα Λευκαδίας δύο καὶ Ἀμπρακιωτίδας τρεῖς
 προσπληρώσαντες ὕστερον ἐμελλον πλεύσεσθαι. καὶ ὁ μὲν Γύλιππος3
 ἐκ τοῦ Τάραντος ἐς τὴν Θουρίαν πρῶτον πρεσβενσάμενος καὶ τὴν τοῦ
 πατρὸς ἀνανεωσάμενος πολιτείαν καὶ οὐ δυνάμενος αὐτοὺς προσαγαγέ-
 σθαι ἄρας παρέπλει τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμον κατὰ τὸν
 Τεριναῖον κόλπον, ὅς ἐκπνεῖ ταύτῃ μέγας κατὰ βορέαν ἐστηκώς, ἀπο-
 φέρεται ἐς τὸ πέλαγος, καὶ πάλιν χειμασθεὶς ἐς τὰ μάλιστα τῷ Τά-
 ραντι προσμίσγει καὶ τὰς ναῦς ὅσαι ἐπόνησαν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος
 ἀνεγκύσας ἐπεσκεύαζεν. ὁ δὲ Νικίας πυθόμενος αὐτὸν προσπλέοντα4
 ὑπερεῖδε τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, ὅπερ καὶ οἱ Θούριοι ἔπαθον, καὶ λη-
 στικώτερον ἔδοξε παρεσκευασμένους πλεῖν, καὶ οὐδεμίαν φυλακὴν πω
 ἐποιεῖτο.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτου τοῦ θέρους καὶ Λακεδαι-105
 μόνιοι ἐς τὸ Ἄργος ἐσέβαλον αὐτοὶ τε καὶ οἱ ξύμμαχοι καὶ τῆς γῆς
 τὴν πολλὴν ἐδήλωσαν, καὶ Ἀθηναῖοι Ἀργείοις τριάκοντα ναυσὶν ἐβοή-

C. 104. § 1. αἱ ἀπὸ τῆς Κ. νῆες 6. 93, 3. — αἱ ἀγγελίαι. Spr. 50, 11, 1. — ἐφοίτων. Von einer einzelnen Nachricht ἤλθε 1, 61, 1. 3. 33, 1; ἀμικνεῖτο 3, 33, 1. 5, 64, 1. 8, 15, 1; παραγίγνεται 8. 41, 1; φοιῶσιν ἀγγελίαι u. Ae. bei Benseler zu Passows Lex. — ἐπὶ τὸ αὐτὸ zu derselben Angabe. vgl. 1, 79, 2. Der Sch: ψευδεῖς μὲν σύμφωνοι δέ. — τῆς Σικελίας ἐλπίδα. Spr. 47, 7. 6. vgl. Reg. u. ἐλπίς.

§ 2. περιποιῆσαι, σῶσαι. (Sch.) zu 2, 25, 3. — πρὸς ταῖς — προσπληρώσαντες. Aehnlich προσπληροῦν ἔνι 7, 34, 1. (Fr.)

§ 3. πρεσβενσάμενος, πρεσβευτῆς ὢν αὐτός. (Sch.) zu 1, 31, 3. — πολιτείαν wird wegen ποιέ heißen: Leben als Bürger, mit dem Bürgerrechte. — παρέπλει τὴν. zu 6, 47, 2. — ἀρπασθεὶς für ἀναρπασθεὶς viele und gute Hsn. So Eur. Ky. 109: ἀνέμων θύελλαι δευρό μ' ἤρπασαν βίη. vgl. Aesch. Ag. 613. (Bl.) Dagegen ἀναρπάξασαι θύελλα öfter bei Ho. — κατὰ gegenüber. (Arn.) — Τεριναῖον. Ταραντῖνον Pp. Gö hält κατὰ τὸν Τ. κόλπον für ein Glossem. — ἐκπνεῖ herweht — μέγας. Spr. 57, 5, 1. — κατὰ βορέαν ἐστηκώς im Norden stehend, d. h. dauernd aus dem Norden kommend. Arr An. 6, 21, 1: οἱ ἐπίσιοι ἀνεμοὶ τῆ ὥρα ἐκείνη κατὰ νότον μάλιστα ἀνεμον ἴστανται. — προσμίσγει, ἔλλιμενίζει. (Sch.) Nicht ganz genau. vgl. 7, 70, 2.

§ 4. ὑπερεῖδε, κατεφρόνησε. (Sch.) zu 5, 6, 3. — τὸ πλῆθος. zu 4, 10, 4. — ληστικώτερον. zu 1, 4, 1. — παρεσκευασμένους, τοὺς μετὰ Γυλίππου. Spr. 58, 4, 1 u. zu 1, 110, 2.

C. 105. § 1. ἐς τὸ Ἄ. in das Gebiet von A., wie § 3. zu 5, 56, 1.

θῆσαν, αἶπερ τὰς σπονδὰς φανερώτατα τὰς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους αὐτοῖς ἔλυσαν. πρότερον μὲν γὰρ ληστείαις ἐκ Πύλου καὶ περὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μᾶλλον ἢ ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀποβαίνοντες μετὰ τε Ἀργείων καὶ Μαντινέων ξυνεπολέμου, καὶ πολλάκις Ἀργείων κελυόντων ὅσον σχόντας μόνον ξὺν ὅπλοις ἐς τὴν Λακωνικὴν καὶ τὸ ἐλάχιστον μετὰ σφῶν δηώσαντας ἀπελθεῖν οὐκ ἤθελον· τότε δὲ Πυθοδώρου καὶ Λαισποδίου καὶ Δημαράτου ἀρχόντων ἀποβάντες ἐς Ἐπίδαυρον τὴν Λιμηρὰν καὶ Πρασιάς καὶ ὅσα ἄλλα ἐδήλωσαν τῆς γῆς καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἤδη εὐπροφάσιστον μᾶλλον τὴν αἰτίαν ἐς τοὺς Ἀθηναίους τοῦ ἀμύνεσθαι ἐποίησαν. ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐκ τοῦ Ἄργους ταῖς ναυσὶ καὶ τῶν Λακεδαιμονίων οἱ Ἀργεῖοι ἐσβαλόντες ἐς τὴν Φλιασίαν τῆς τε γῆς αὐτῶν ἔτεμον καὶ ἀπέκτεινάν τινας, καὶ ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου.

— τῆς γῆς τὴν πολλήν. Spr. 47, 28, 9. vgl. 2, 56, 2. 8, 3, 1. — τὰς πρὸς für πρὸς eine gute Hs. Ueber die Sache Kr. z. Dion. S. 351, 7.

§ 2. ξυνεπολέμου für ἐπολέμου eine gute Hs. Ueber die Verbindung συν — μετὰ vgl. 8, 13, 1. 24, 5. 28, 1 u. Sintenis zu Plut. Cat. 9. (Pp.) — ὅσον eben? ist dem μόνον synonym, wie 8, 92, 9 u. in ὅσον οὐ. vgl. Arr. An. 4, 6, 2. Ueber ὅσα zu 1, 114, 1. — καὶ τὸ ἐλάχιστον. Spr. 69, 32, 19.

§ 3. Πρασιάς für Πρασιάν Va. u. eine gute Hs. So 2, 56, 3. 7, 18, 4 und von dem attischen Orte 8, 95, 1. Doch findet sich bei Andern auch der Singular. (Pp.) — ὅσα ἄλλα. ἄλλα ἅτα dieselbe Hs. Doch kann auch jenes von ἐς abhängen. (Pp.) — εὐπροφάσιστον, εὐφορμον. (Sch.) wohl, füglich vorzuschützend Ba. — ἐς τοὺς Ἀ. vgl. 1, 66.

Druckfehler sind bis jetzt ausser einigen abgesprungenen Zeichen oben, wie S. 24 Z. 11 ον für ὄν, 45, 11 u. 131, 3 αἰται für αὐται, nur folgende bemerkt worden:

Im Text: 24, 4 l. 26 f. 6. 102, 10 setze man ein Kolon statt des Punctes.

In den Anmerkungen: 5, 6 l. ἀντ-. 5, 3 v. u. streiche man § 6 u. stelle die Zeile in § 4 vor μάλιστα. 10, 7 v. u. l. ἐμοί Kr., wie. 78, 8 f. v. u. betone man παρακινδύνευσιν. 112, 7 l. ὄ, τι für ὄτι. 114, 8 v. u. (Bl.) nach ἴσους ausgefallen.

Zu 5, 47, 7 war auch τῆς γῆς zu verdächtigen.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

Ε Υ Γ Γ Ρ Α Φ Η.

Mit .

erklärenden Anmerkungen

herausgegeben

von

K. W. Krüger.

Zweiten Bandes zweites Heft, siebentes und achttes Buch.

Zweite Auflage.

Das Recht zu einer englischen und französischen Uebersetzung
dieses Werkes behält der Verfasser sich vor.

Berlin.

K. W. Krüger's Verlagsbuchhandlung.

—
1861.

Alle rechtmässigen Exemplare dieses Werkes führen hier den Stempel
und die eigenhändige Namensunterschrift des Verfassers.

H. Sings

Θ Ο Υ Κ Υ Δ Ι Δ Ο Υ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ζ΄.

Ὁ δὲ Ἰύλιππος καὶ ὁ Ηυθὴν ἐκ τοῦ Τάραντος, ἐπεὶ ἐπεσκέασαν τὰς ναῦς, παρέπλευσαν ἐς Λοκροὺς τοὺς Ἐπιζεφυρίους· καὶ πυνθανόμενοι σαφέστερον ἤδη ὅτι οὐ πυντελιῶς ποῦ ἀποτετεχισμένοι αἱ Συρακούσαι εἶσιν, ἀλλ' ἔτι οἷόν τε κατὰ τὰς Ἐπιπολὰς στρατιᾷ ἀγικομένους ἐσελθεῖν, ἐβουλεύοντο εἴτ' ἐν δεξιᾷ λαβόντες τὴν Σικελίαν διακινδυνεύσωσιν ἐσπλεῦσαι, εἴτ' ἐν ἀριστερᾷ ἐς Ἰμέραν πρῶτον πλεύσαντες καὶ αὐτούς τε ἐκείνους καὶ στρατιὰν ἄλλην προσλαβόντες, οὓς ἂν πέθωσι, κατὰ γῆν ἔλθωσιν. καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς Ἰμέρας πλεῖν, ἄλλως τε καὶ τῶν Ἀττικῶν τεσσάρων νεῶν οὐπω παρουσῶν ἐν τῷ Ῥηγίῳ ἃς ὁ Νικίας ὁμοίως πυνθανόμενος αὐτοὺς ἐν Λοκροῖς εἶναι ἀπέστειλεν. φθάσαντες δὲ τὴν φυλακὴν ταύτην περαιοῦνται διὰ τοῦ πορθμοῦ, καὶ σχόντες Ῥηγίῳ καὶ Μεσσήνῃ ἀγικροῦνται ἐς Ἰμέραν. ἐκὲ δὲ ὄντες τοὺς τε Ἰμεραίους ἔπεισαν ξυμπολεμεῖν καὶ αὐτούς τε³ ἔπεσθαι καὶ τοῖς ἐκ τῶν νεῶν τῶν σφετέρων ναύταις ὅσοι μὴ εἶχον ὄπλα παρασχεῖν — τὰς γὰρ ναῦς ἀνείλκυσαν ἐν Ἰμέρα — καὶ τοὺς Σελιουντίους πέμψαντες ἐκέλευον ἀπαντῶν [παρ]στρατιᾷ ἕς τι χωρίον. πέμψειν δὲ τινα αὐτοῖς ὑπέσχεοντο στρατιὰν οὐ πολλήν καὶ οἱ Γελοῖοι καὶ τῶν Σικελῶν τινες, οἳ πολὺ προθυμότερον προσχωρεῖν ἐτόιμοι

C. 1. § 1. ἀγικομένους, σφῆς. — εἴτε διακινδυνεύσωσιν. Spr. 54, 7, 1. — ἐσπλεῦσαι, ἐς Συρακούσας oder ἐς τὸν λιμένα τῶν Συρακούσων. (Ps. u. Hk.) — ἐκείνους, τοὺς Ἰμεραίους δηλονότι. (Sch.) Spr. 58, 4, 1.

§ 2. ὁμοίως. τὸ ὁμοίως διὰ τοῦτο πρόσκειται ὅτι ἐν τῇ ἔκτῃ (104, 4) ὀλιγώρειν ἔφη τῆς φυλακῆς τοῦ κατὰ πλοῦ. (Sch.) zu 5, 61, 1. — σχόντες Ῥηγίῳ. zu 3, 29, 1.

§ 3. τοὺς τε ἴ. Dem entspricht καὶ τοὺς Σελιουντίους. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 9, 19. — τοῖς ἐκ in sofern sie aus den Schiffen gegangen jetzt am Lande befindlich waren. — γὰρ giebt an wesshalb die Matrosen nicht auf den Schiffen nöthig gewesen. — πέμψαντες. Spr. 60, 7, 4. vgl. 1, 91, 2. — πανστρατιᾷ. στρατιᾷ die meisten und besten Hsn.

§ 4. τινα αὐτοῖς. πιν' αὐτοῖς mehrere Hsn. Allein Thak. hat sonst nirgends das α der Feminina und Masculina elidirt. (Pp.) Ueber τίς zu 6, 94, 3. — προθυμότερον. προθυμότεροι? und ἐτόιμοι gestrichen? (Kr. Bruchst.) — προσχωρεῖν. zu 8, 31, 1.

ἦσαν τοῦ τε Ἀρχωνίδου νεωστὶ τεθνηκότος, ὃς τῶν ταύτῃ Σικελῶν βασιλεύων τινῶν καὶ ὧν οὐκ ἀδύνατος τοῖς Ἀθηναίοις φίλος ἦν, καὶ 5 τοῦ Γυλίππου ἐκ Λακεδαιμόνος προθύμως δοκοῦντος ἦκειν. καὶ ὁ μὲν Γυλίππος ἀναλαβὼν τῶν τε σφετέρων ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν τοὺς ὀπλισμένους, ἑπτακοσίους μάλιστα, Ἰμεραίους δὲ ὀπλίτας καὶ ψιλοὺς, ξυναμφοτέρους χιλίους, καὶ ἵππείας ἑκατόν, καὶ Σελιουντίων [τέ] τινας ψιλοὺς καὶ ἵππείας καὶ Γελῶν ὀλίγους, Σικελῶν τε ἐς χιλίους 2 τοὺς πάντας, ἐχώρει πρὸς τὰς Συρακούσας· οἱ δ' ἐκ τῆς Λευκάδος Κορινθιοὶ ταῖς τε ἄλλαις ναυσὶν ὡς εἶχον τάχους ἐβοήθουν καὶ Γόγγυλος, εἷς τῶν Κορινθίων ἀρχόντων, μιᾷ νηϊ τελευταῖος ὀρηθηθεὶς 3 πρῶτος μὲν ἀφικνεῖται ἐς τὰς Συρακούσας, ὀλίγον δὲ πρὸ Γυλίππου, καὶ καταλαβὼν αὐτοὺς περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πολέμου μέλλοντας ἐκκλησιάζειν διεκώλυσέ τε καὶ παρεθάρσυνε, λέγων ὅτι νῆες τε ἄλλαι ἔτι προσπλέουσι καὶ Γυλίππος ὁ Κλεανδρίδου Λακεδαιμονίων ἀποστειλάντων ἀρχων. καὶ οἱ μὲν Συρακοῖσι ἐπερρώσθησάν τε καὶ τῷ Γυλίππῳ εὐθύς πανστρατιᾷ ὡς ἀπαντησόμενοι ἐξῆλθον· ἤδη γὰρ καὶ ἐγγὺς ὄντα ἤσθάνοντο αὐτόν. ὁ δὲ Γέτας τό τε τείχος ἐν τῇ παρόδῳ τῶν Σικελῶν ἐλὼν καὶ ξυνταξάμενος ὡς ἐς μάχην ἀφικνεῖται πρὸς τὰς 4 Ἐπιπολάς· καὶ ἀναβάς κατὰ τὸν Εὐρύηλον, ἦπερ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον, ἐχώρει μετὰ τῶν Συρακοσίων ἐπὶ τὸ τείχος τῶν Ἀθηναίων. ἔτυχε δὲ κατὰ τοῦτο τοῦ καιροῦ ἐλθὼν ἐν ᾧ ἑπτὰ μὲν ἢ ὀκτὼ σταδίων ἤδη ἐπετετέλεστο τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὸν μέγαν λιμένα διπλοῦν τείχος, πλὴν κατὰ βραχὺ τι τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν· τοῦτο

§ 5. τῶν τε. zu αἶ τε 1, 7, 2. — τῶν σφετέρων. Spr. 58, 4, 3. vgl. zu 5, 10, 6. — [τέ] hat Bekker aus einigen Hsn. zugefügt; doch anstössig. — τοὺς πάντας bezieht sich bloss auf die Sikeler. (Hk.) vielleicht deshalb weil sie aus mehreren Stämmen waren zugefügt. (Pp.) im Ganzen. Spr. 50, 11, 13.

C. 2. § 1. οἱ ἐκ. Spr. 50, 8, 14. vgl. 2, 34, 1; über die Sache 6, 104, 1. — τάχους. Spr. 47, 10, 5. — καὶ Γόγγυλος, als ob vorherginge τῶν Κορινθίων αἶ τε ἄλλαι νῆες. (Pp.) — τελευταῖος. zu 4, 38, 2.

§ 2. αὐτοὺς, τοὺς Συρακοσίους. (Sch.) — ἀποστειλάντων. zu 1, 89, 2.

§ 3. ἐπερρώσθησαν. zu 6, 93, 1. — ἤσθάνοντο, ἤκουον. (Sch.) vgl. 1, 26, 2. 2, 81, 1 etc. — Γέτας. Γέτας, Γέγας, andre Hsn., Γέτας Gö. u. Arn. „Doch vgl. Held zu Plut. Timol. 30.“ (Pp.) — τό τε τότε Andere; τε τό Kr. Bruchst. Der Artikel wie 3, 103, 1? — τῶν Σικελῶν gehört zu τείχος.

§ 4. τὸ πρῶτον, ἀνέβησαν 6, 97, 2. (Hk.) Spr. 62, 4, 1. — ἔτυχε. ἐτύχανε eine gute Hs. — τοῦ καιροῦ für καιροῦ dieselbe. vgl. 7, 69, 3. So haben temporale Genitive der Art in der attischen Prosa gewöhnlich den Artikel. Spr. 47, 10, 4 u. Lobeck z. Phryg. p. 279. Doch Dem. 2, 8: καιροῦ μὲν δὴ πρὸς τοῦτο παρέστη Φιλίππῳ τὰ πράγματα. (Arn.) — ἑπτὰ μὲν. Dem entspricht τῷ δὲ ἄλλῳ § 5. (Pp.) — σταδίων hängt von τείχος ab. Spr. 47, 8, 1. — ἐπετετέλεστο, ἀπετετέλεστο eine Hs. — διπλοῦν τείχος 6, 103, 1. (Hk.) — τὸ πρὸς ist nicht an τείχος sondern an βραχὺ τι anzuschliessen. (Va.) So folgt auf τῆς der Artikel 8, 93, 1. Sauppe zu Xen. Mem. 2, 8, 3. (Pp.) vgl. 2, 89, 4 u. zu 1, 140, 6.

δ' ἔτι ᾠκοδόμου. τῷ δὲ ἄλλῳ τοῦ κύκλου πρὸς τὸν Τρώγιλον ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν λίθοι τε παραβεβλημένοι τῷ πλεόνι ἤδη-ῆσαν καὶ ἔστιν ἅ καὶ ἡμίτερα, τὰ δὲ καὶ ἐξιοργασμένα κατελείπετο. παρὰ τοσοῦτον μὲν Συράκουσαι ἦλθον κινδύνου.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι αἰφνιδίως τοῦ τε Γυλίππου καὶ τῶν Συρακοσίων³ σφίσι ἐπιόντων ἐθορυβήθησαν μὲν τὸ πρῶτον, παρετάξαντο δέ. ὁ δὲ θέμενος τὰ ὄπλα ἐγγὺς κήρυκα προπέμπει αὐτοῖς λέγοντα, εἰ βούλονται ἐξιέναι ἐκ τῆς Σικελίας πέντε ἡμερῶν, λαβόντες τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἑτοιμος εἶναι σπένδεσθαι. οἱ δ' ἐν ὀλιγορῖα τε ἐποιοῦντο καὶ² οὐδὲν ἀποκρινάμενοι ἀπέπεμψαν. καὶ μετὰ τοῦτο ἀντιπαρεσκευάζοντο ἀλλήλοις ὡς ἐς μάχην. καὶ ὁ Γύλιππος, ὁρῶν τοὺς Συρακοσίους ταρασσομένους καὶ οὐ ῥαδίως ξυντασσομένους, ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον. καὶ ὁ Νικίας οὐκ ἐπῆγε τοὺς Ἀθηναίους,³ ἀλλ' ἠσύχαζε πρὸς τῷ ἑαυτῶν τείχει. ὡς δ' ἔγνω ὁ Γύλιππος οὐ προσιόντας αὐτούς, ἀπήγαγε τὴν στρατιὰν ἐπὶ τὴν ἄκρον τὴν Τεμενίτιν καλουμένην καὶ αὐτοῦ ἠύλισαντο. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἄγων τὴν μὲν⁴ πλείστην τῆς στρατιᾶς παρέταξε πρὸς τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων, ὅπως μὴ ἐπιβοηθοῖεν ἄλλοσε, μέρος δὲ τι πέμψας πρὸς τὸ φρούριον τὸ Λάβδαλον αἰρεῖ καὶ ὅσους ἔλαβεν ἐν αὐτῷ πάντας ἀπέκτεινεν. ἦν δὲ οὐκ ἐπιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις τὸ χωρίον. καὶ τριήρης τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀλίσκεται τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν Συρακοσίων ἐφορμοῦσα τῷ μεγάλῳ λιμένι.

§ 5. τῷ ἄλλῳ — τῷ πλεόνι für den grössern Theil des Restes. (Pp.) vgl. zu 1, 2, 3. — τοῦ κύκλου ist entweder aus dem Sch. eingefälscht oder bezeichnet hier die ganze Circumvallationsmauer der Athener. (Pp.) — κατελείπετο. κατελέλειπτο Cobet v. l. p. 254. Herbst S. 39 f. erklärt: als Gylippos ankam, wurde Einiges halb fertig, Anderes sogar ganz fertig verlassen, zurückgelassen. — παρὰ τοσοῦτον. zu 3, 49, 3. — μὲν. zu 2, 68, 5.

C. 3. § 1. αἰφνιδίως. zu 4, 75, 3. — σφίσι. zu 4, 61, 3. — τὸ πρῶτον für πρῶτον eine gute Hs. Spr. 46, 3, 2. — θέμενος. zu 2, 2, 4. — προπέμπει. zu 1, 29, 1. Doch haben einige Hsn. προστέμπει, was man in dieser Verbindung noch liest 3, 52, 2. 4, 114, 1. vgl. 2, 79, 2. 7, 35, 2. 8, 47, 2. — ἐξιέναι so 7, 47, 2. ἐκπλους 50, 3. — πέντε ἡμερῶν. Spr. 47, 2, 3. — ἑτοιμος εἶναι, als ob λέγων vorherginge, mit Bezug auf das in προπέμπει liegende Hauptsubject. Doch ist λέγοντα, das 5, 41, 2 fehlt, wohl zu streichen, wie auch 3, 52, 2. vgl. 4, 37 u. 5, 115, 1.

§ 2. ἐν ὀλιγορῖα ἐποιοῦντο. zu 4, 5, 1. — ῥαδίως, wie 6, 98, 3. — οὐδὲν ἅπ., aus Verachtung. vgl. Plat. Nik. 19. (Bl.) — μᾶλλον mehr als es vorher darin stand. Oder wie 2, 96, 1? „in locum magis patentem.“ Valcken. z. Phal. p. XXI.

§ 3. ἑαυτῶν für ἑαυτοῦ eine gute Hs. Spr. 58, 4, 3 u. zu 6, 101, 5. — τὴν T. x. Spr. 50, 12, 3.

§ 4. τὴν πλείστην τῆς στρατιᾶς. Spr. 47, 28, 9. vgl. 1, 30, 3 u. zu 6, 105, 1. — τὸ φρούριον τὸ Λ. Spr. 50, 7, 3. vgl. zu 1, 46, 3 u. 4, 113, 2. — αἰρεῖ, erg. τὸ φρούριον τὸ Λ. zu ἐδύον 1, 114, 2. — τὸ χωρίον könnte fehlen. zu ἀφανές 1, 63, 2. vgl. zu 6, 101, 2. — τῷ μεγάλῳ für τῷ eine gute Hs. u. Va.

4 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐτείχιζον οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι διὰ τῶν Ἐπιπολῶν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀρξάμενοι ἄνω πρὸς τὸ ἐγκάρσιον τεῖχος ἀπλοῦν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ δύναιντο κωλύσαι, μηκέτι οἰοῖντο ὡσιν ἀποτείχισαι. καὶ οἱ τε Ἀθηναῖοι ἀναβεβήκεσαν ἤδη ἄνω, τὸ ἐπὶ θαλάσῃ τεῖχος ἐπιτέλεσαντες, καὶ ὁ Γύλιππος, ἣν γὰρ τι τοῖς Ἀθηναίοις τοῦ τεύχους ἀσθενές, νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν ἐπήει πρὸς αὐτό. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἔτυχον γὰρ ἔξω ἀνλιζόμενοι, ὡς ἤσθοντο, ζάντεπήεσαν· ὁ δὲ γνοὺς κατὰ τάχος ἀπήγαγε τοὺς σφετέρους πάλιν. ἐποικοδομήσαντες δὲ αὐτὸ οἱ Ἀθηναῖοι ὑψηλότερον αὐτοῖ μὲν ταύτῃ ἐφύλισσον, τοὺς δὲ ἄλλους Ξυμμάχους κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα ἤδη διέταξαν ἥπερ ἔμελλον ἕκαστοι φρουρεῖν.

4 Τῷ δὲ Νικίᾳ ἐδόκει τὸ Πλημμύριον καλούμενον τείχισαι· ἔστι δὲ ἄκρον ἀντιπέρας τῆς πόλεως, ἥπερ προὔχουσα τοῦ μεγάλου λιμένος τὸ στόμα στενὸν ποιεῖ, καὶ εἰ τευχισθεῖη, ῥᾶον αὐτῷ ἐφαίνεται ἡ ἔσκομιδὴ τῶν ἐπιτηδείων ἔσεσθαι· δι' ἐλάσσονος γὰρ πρὸς τῷ λιμένι [τῷ τῶν Συρακοσίων] ἐφορμήσειν σφᾶς, καὶ οὐχ ὡσπερ νῦν ἐκ μυχοῦ τοῦ λιμένος τὰς ἐπαναγωγὰς ποιήσεσθαι, ἣν τι ναυτικῷ κινῶνται. προσεῖχέ

C. 4. § 1. ἀπό erklärt Ullrich Beitr. zur Kr. des Th. 3 S. 25 ff. durch entfernt von (vgl. jedoch zu 3, 51, 2), eine Erörterung der bezüglichlichen Mauern beifügend. Da mir so Vieles was über diese und andre Localitäten die Einen so, die Andern anders geurtheilt haben noch äusserst problematisch scheint, so dürfte es gerathen sein über solche Schwierigkeiten, deren Erörterung wenig fruchtbar ist, einstweilen hinwegzulesen. Meinen alten Wunsch für den Thuk. einen Spaziergang nach Syrakus zu machen hab' ich leider nicht ausführen können. — ἄνω nach oben zu gehört zu ἐτείχιζον. Doch glaubt Ullrich S. 27 man müsse es wegen διὰ τῶν Ἐ. durch oben erklären. — πρὸς τὸ ἐγκάρσιον ist mir verdächtig. vgl. 7, 11, 3. Dobree setzt vor τεῖχος ein Komma und vergleicht πρὸς ὄρθιον Xen. Hell. 2, 4, 15, πρὸς ὄρθιον u. πρὸς ἄναντες 5, 4, 54, πρὸς τὸ σιμόν 4, 3, 23. Diese Stellen sind doch verschieden. — ἐγκάρσιον τεῖχος 6, 99, 4. — ἀπλοῦν, τεῖχος. vgl. 7, 11, 3.

§ 2. τὸ ἐπὶ θαλάσῃ 7, 2, 4. — ἀσθενές erklärt sich durch ἐποικοδομήσαντες αὐτὸ ὑψηλότερον. (Hk.) — ἔξω, τοῦ τεύχους. (Sch.)

§ 3. τοὺς σφετέρους. zu 7, 1, 5. — ὑψηλότερον proleptisch. Spr. 57, 4, 2. — ἄλλους. Spr. 50, 4, 11. — ἤδη, wie § 6. vgl. 7, 6, 1.

§ 4. Πλημμύριον. Πλημύριον hier und an andern Stellen einige Hsn. — λιμένος hängt von στόμα ab. (Hk.) — στενόν 7, 59, 2. — ῥᾶον für ῥᾶων mehrere und gute Hsn. vgl. 7, 28, 1 u. Spr. 62, 2, 3. vgl. 4, 10, 3. (Arn.) — ἐσκομιδὴ nur noch 7, 24, 3.

§ 5. δι' ἐλάσσονος. zu 6, 75, 1. — τῷ λιμένι, doch wohl dem kleineren, οὗ ἦν καὶ τὸ νεώριον αὐτοῖς 7, 22, 2. — τῷ τῶν Συρακοσίων. Wozu dieser auch grammatisch austössiige Zusatz? Spr. 50, 8, 11. Vielleicht ist ἐλάσσονι vor τῶν ausgefallen oder τῷ σιμοῦ zu lesen. — σφᾶς. zu 3, 111, 2. — ἐπαναγωγὰς für ἐπαγωγὰς eine Hs. Dieses heisst Herbeiführung, wie τῶν ἐπιτηδείων, jenes Auslaufen, Anrücken. (Pp.) So jetzt noch 7, 34, 5. — κινῶνται, οἱ Συρακόσιοι. (Sch.) Ueber κινεῖσθαι 8, 100, 2. vgl. 5, 8, 1. (Didot.) Aehnlich 2, 81, 5, 5, 10, 4, 7, 50, 4. Spr. 52,

τε ἤδη μάλλον τῷ κατὰ θάλασσαν πολέμῳ, ὁρῶν τὰ ἐκ τῆς γῆς σφί-
σιν, ἐπειδὴ Γύλιππος ἦκεν, ἀνεπισιτότερον ὄντα. διακομίσας οὖν στρα-6
τιάν καὶ τὰς ναῦς ἐξετείχιζε τρία φρούρια· καὶ ἐν αὐτοῖς τὰ τε σκευή
τὰ πλείστα ἔκειτο καὶ τὰ πλοῖα ἤδη ἐκεῖ τὰ μεγάλα ὄρωμι καὶ αἱ
ταχεῖαι νῆες, ὥστε καὶ τῶν πληρωμάτων οὐχ ἥκιστα τότε πρῶτον
κάκωσις ἐγένετο· τῷ τε γὰρ ὕδατι σπανίῳ χρώμενοι καὶ οὐκ ἐγγύθεν
καὶ ἐπὶ φρυγανισμὸν ἄμμι ὁπότε ἐξέλθοιεν οἱ ναῦται, ὑπὸ τῶν ἰππέων
τῶν Συρακοσίων κρατούντων τῆς γῆς διεφθείροντο· τρίτον γὰρ μέρος7
τῶν ἰππέων τοῖς Συρακοσίοις διὰ τοὺς ἐν τῷ Πλημμυρίῳ, ἵνα μὴ
κακουργήσουσιν ἐξίκοιεν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ Ὀλυμπείῳ πολίχρῃ ἐτετάχατο.
ἐπυρθάνετο δὲ καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Κορινθίων ναῦς προσπλευούσας ὁ
Νικίας· καὶ πέμπει ἐς φυλακὴν αὐτῶν εἴκοσι ναῦς, αἷς εἶρητο περὶ
τε Λοκρούς καὶ Ῥήγιον καὶ τὴν προσβολὴν τῆς Σικελίας ναυλοχεῖν
αὐτάς.

Ὁ δὲ Γύλιππος ἄμμι μὲν ἐτείχιζε τὸ διὰ τῶν Ἐπιπολῶν τεῖχος,5
τοῖς λίθοις χρώμενος οὓς οἱ Ἀθηναῖοι προπαρεβάλλοντο σφίσιν, ἄμμι
δὲ παρέτασεν ἐξάγων αἰὲ πρὸ τοῦ τειχίσματος τοὺς Συρακοσίους καὶ
τοὺς ξυμμάχους, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀντιπαρετάσσοντο. ἐπειδὴ δὲ ἔδοξε2
τῷ Γυλίππῳ καιρὸς εἶναι, ἤρχε τῆς ἐγόδου· καὶ ἐν χειρὶ γενόμενοι
ἐμάχοντο μετὰ τῶν τειχισμάτων, ἢ τῆς ἵππου τῶν Συρακοσίων οὐ-
δεμίᾳ χοῆσις ἦν. καὶ νικηθέντων τῶν Συρακοσίων καὶ τῶν ξυμμά-
χων καὶ νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀνελομένων καὶ τῶν Ἀθηναίων τρο-
παίων στησάντων ὁ μὲν Γύλιππος ξυγκαλέσας τὸ στρατεῖμα οὐκ ἐγη
τὸ ἀμάρτημα ἐκείνων ἀλλ' ἑαυτοῦ γενέσθαι· τῆς γὰρ ἵππου καὶ τῶν3
ἀκοντιστῶν τὴν ὠφελίαν τῇ τάξει, ἐντὸς λίαν τῶν τειχῶν ποιήσας,

6, 1. — προσεῖχε. zu 1, 15, 1. — ἤδη μάλλον. zu 1, 3, 2. — τὰ ἐκ.
Spr. 50, 8, 17.

§ 6. στρατιάν ein Corps. — τῷ τε. Durch τε καὶ (ἐπὶ) werden
χρώμενοι und ὁπότε ἐξέλθοιεν verbunden. (Pp.) Spr. 59, 2, 3. — ἐγγύθεν
wird durch καὶ mit σπανίῳ verbunden. zu 3, 4, 1. — φρυγανισμὸν noch 7,
13, 2 u. bei Späteren. vgl. zu 3, 111, 1. — γῆς. γῆς οἱ πολλοὶ eine gute Hs.
u. Va.

§ 7. ἐπὶ τῇ. zu 3, 78, 1. — τῇ ἐν der bei. (Pp.) — ἐτετάχατο. zu
3, 13, 4. — τὰς λοιπὰς 7, 2, 1. 7, 1. (Pp.) — ἐς φυλακὴν αὐτῶν um
ihnen aufzupassen. (Ps.) vgl. 7, 1, 2. 7, 1 u. 8, 80, 3. (Ba.) Doch kann
ἐς verdächtig scheinen. vgl. 2, 26. — τὴν προσβολήν. zu 4, 1, 1. — ναυ-
λοχεῖν, ναῦς λοχῶν καὶ ἐνεδρεῦεν. (Phol.) vgl. App. Bürg. 4, 82. (Arn.)
Sonst anders. — αὐτάς, τὰς Κορινθίων ναῦς. (Va. u. St.)

C. 5. § 1. τό, die 7, 4, 1 erwähnte. — προπαρεβάλλοντο. προ —
vorher, παρὰ — zu 6, 99, 1. Bei den Frühern scheint das Wort sonst
nicht vorzukommen. — σφίσιν. zu 2, 65, 9. Beim Medium wie 4, 28, 4.

§ 2. νεκρούς. zu 1, 54, 2. — ἐκείνων. Spr. 47, 6, 1.

§ 3. τῇ τάξει verbindet Pp. nach Matth. § 418, c A. vgl. 428, 2 mit
ἀφελέσθαι; ich mit ὠφελίαν, theils weil jene Construction aus attischen Pro-
saikern nicht belegt ist, theils der Stellung wegen. Kr. Stud. 2 S. 226. Warum
ὠφελία nicht ebenso wohl wie ὠφέλμος den Da. gestatten soll ist mir unklar.

ἀφελέσθαι· νῦν οὖν αὖθις ἐπάξειν. καὶ διανοεῖσθαι οὕτως ἐκέλευεν αὐτοὺς ὡς τῇ μὲν παρασκευῇ οὐκ ἔλασσον ἔξοντας, τῇ δὲ γνώμῃ οὐκ ἀνεκτὸν ἐσόμενον, εἰ μὴ ἀξιώσουσι, Πελοποννήσιοί τε ὄντες καὶ Δωριῆς, Ἰώνων καὶ νησιωτῶν καὶ ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες ἐξεβλάσασθαι ἐκ τῆς χώρας. καὶ μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, αὖθις ἐπῆγεν αὐτούς. ὁ δὲ Νικίας καὶ οἱ Ἀθηναῖοι νομίζοντες καὶ εἰ ἐκεῖνοι μὴ ἐθέλοιεν μάχης ἄρχειν, ἀναγκαῖον σφίσι εἶναι μὴ περιορᾶν παροικοδομούμενον τὸ τεῖχος — ἤδη γὰρ καὶ ὅσον οὐ παρεληλύθει τὴν τῶν Ἀθηναίων τοῦ τεύχους τελευτήν ἢ ἐκείνων τεύχεσις, καὶ εἰ προέλθοι, ταῦτόν ἤδη ἐποίει αὐτοῖς νικᾶν τε μαχομένοις διὰ παντὸς καὶ μηδὲ μάχεσθαι — ἀντεπήγσαν οὖν τοῖς Συρακοσίοις. καὶ ὁ Γύλιππος τοὺς μὲν ὀπίστας ἔξω τῶν τευχῶν μᾶλλον [ἢ πρότερον] προεξαγαγὼν ξυνέμισγεν αὐτοῖς, τοὺς δ' ἰππέας καὶ τοὺς ἀκοντιστάς ἐκ πλαγίου τάξας τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν, ἣ τῶν τευχῶν ἀμφοτέρων αἱ ἐργασίαι ἔληγον. καὶ προσβαλόντες οἱ ἰππῆς ἐν τῇ μάχῃ τῷ εὐωνύμῳ κέρα τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ κατ' αὐτοὺς ἦν, ἔτριψαν· καὶ δι' αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα νικηθὲν ὑπὸ τῶν Συρακοσίων κατηράχθη ἐς τὰ τευχίσματα. καὶ τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐφθασαν παροικοδομήσαντες [καὶ παρελθόντες τὴν τῶν Ἀθηναίων οἰκοδομίαν], ὥστε μηκέτι μήτε αὐτοὶ κωλύεσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐκείνους τε καὶ παντάπασιν ἀπεστερηκέναι, εἰ καὶ κρατοῖεν, μὴ ἂν ἔτι σφᾶς ἀποτειχίσει.

— ἐντός. zu 2, 83, 4. (Pp.) — ποιήσας, τὴν τάξιν. — ἐπάξειν, αὐτοὺς 7, 6, 1. — οὐκ ἔλασσον, τῶν Ἀθηναίων. zu 1, 105, 4. — ἐσόμενον, noch zu ὡς gehörig. Spr. 56, 9, 7. vgl. eb. 14, 2. — ἀξιώσουσι. zu 1, 74, 2. — Ἰώνων, verächtliche Benennung. vgl. Her. 1, 143, 2. 5, 69 u. Ar. Ach. 104. (Dobree 2 p. 186.) zu 1, 124, 1. — ξυγκλύδες ist häufig. vgl. Bl. und Schneider zu Plat. Rep. 3 p. 105. (Pp.) Ueber den Ge. zu ὧν 6, 11, 1. — ἐξεβλάσασθαι. zu 4, 35, 3.

C. 6. § 1. παροικοδομούμενον dass sie längs der ihrigen, bis über diese hinaus, gebaut werde. vgl. [2, 75, 2], 7, 6, 3. 11, 3. — παρεληλύθει, ὑπερβεβήκει. (Sch.) vgl. § 3. — προέλθοι, ἢ τεύχεσις. — ταῦτόν — νικᾶν τε so erwirkte es ihnen demnächst dasselbe, half ihnen, den Athenern, nichts (eben so wenig) sowohl wenn sie siegten. (Abr. u. Dobree.) Arist. 1 p. 53: τὸ αὐτὸ ποιούντων Διονίσω μάχεσθαι τε καὶ πίνειν. vgl. 3 p. 659. (Abr.) Plut. Nik. 19: ὥστ' αὐτοῖς μηδὲν εἶναι πλέον κρατοῦσιν. vgl. § 3 n. 7, 11, 3. (Pp.) Ueber ποιῆν zu 2, 89, 2; über ἤδη zu 7, 4, 3. — διὰ παντός. zu 1, 38, 1. — οὖν. zu 3, 95, 1 u. 6, 64, 3.

§ 2. ἢ πρότερον ist mir verdächtig. zu 1, 13, 1. — προεξαγαγῶν. προαγαγῶν die meisten u. besten Hsn. Jenes auch 7, 37, 1. 70, 1. [8, 25, 3.] (Kr. z. Dion. p. 25. 138.) — ἐκ πλαγίου, Ggs. κατὰ πρόσωπον und ὀπίσθεν Xen. Cyr. 4, 1, 18. — κατ' αὐτούς. zu 1, 48, 3.

§ 3. δι' αὐτό. zu 1, 2, 1. — κατηράχθη. κατεράχθη die besten Hsn. Doch alle haben ἀπαράξομεν 7, 63, 1. vgl. die Erkl. zu Her. 9, 69. Dagegen Dem. 54, 8: ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον und unter 8, 96, 2: ξυβλάξουσιν. (Pp.) Kr. z. Arr. An. 5, 17, 2 lat. A. ἐσαράσσειν Her. 4, 128. 5, 116. — καὶ παρελθόντες, was in einer Hs. fehlt, und τὴν τῶν Ἀ. οἰκοδομίαν verdächtig Bk. und auch Va. scheint es nicht gehabt zu haben, ein Glossem aus παρεληλύθει § 1? — καὶ παντάπασιν. Spr. 69, 32, 18. — ἀπεστερη-

Μετὰ δὲ τοῦτο αἶ τε τῶν Κορινθίων νῆες καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λευκαδίων ἐσέπλευσαν αἱ ὑπόλοιποι δώδεκα, λαθοῦσαι τὴν τῶν Ἀθηναίων φυλακὴν — ἦρχε δ' αὐτῶν Ἐρασιβίδης Κορίνθιος — καὶ ξυνετείχισαν τὸ λοιπὸν τοῖς Συρακοσίοις μέχρι τοῦ ἐγκαρσίου τείχους. καὶ ὁ Γύλιππος ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ἐπὶ στρατιάν τε ὄρχετο, καὶ ναυτικὴν καὶ πεζὴν ξυλλέξων, καὶ τῶν πόλεων ἅμα προσαξόμενος εἴ τις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν ἢ παντάπασιν ἔτι ἀφιστήκει τοῦ πολέμου. πρὸς-3 σβεις τε ἄλλοι τῶν Συρακοσίων καὶ Κορινθίων ἐς Λακεδαίμονα καὶ Κόρινθον ἀπεστάλησαν, ὅπως στρατιὰ ἔτι περαιωθῆι τρόπῳ ᾧ ἂν [ἐν ὀλκασίν ἢ πλοίοις ἢ ἄλλως ὅπως ἂν] προχωρῆι, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπιμεταπεμπομένων. οἳ τε Συρακοσίοι ναυτικὸν ἐπλήρουν καὶ ἀνεπειρῶντο ὡς καὶ τούτῳ ἐπιχειρήσοντες, καὶ ἐς τᾶλλα πολὺ ἐπέρρωντο. ὁ δὲ Νικίας, αἰσθόμενος τοῦτο καὶ ὁρῶν καθ' ἡμέραν ἐπιδιδούσαν τὴν8 τε τῶν πολεμίων ἰσχὺν καὶ τὴν σφετέραν ἀπορίαν, ἔπεμπε καὶ αὐτὸς ἐς τὰς Ἀθήνας ἀγγέλλων πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε καθ' ἕκαστα τῶν γιγνομένων, μάλιστα δὲ καὶ τότε, νομίζων ἐν δεινοῖς τε εἶναι καὶ εἰ μὴ ὡς τάχιστα ἢ σφᾶς μεταπέμψουσιν ἢ ἄλλους μὴ ὀλίγους ἀποστελοῦσιν, οὐδεμίαν εἶναι σωτηρίαν. φοβούμενος δὲ μὴ οἱ πεμπόμενοι2 η κατὰ τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν ἢ καὶ μνήμης ἔλλιπεῖς γιγνόμενοι ἢ τῷ

κέναι μῆ. Spr. 67, 12, 3. — ἄν. Spr. 69, 7, 1. Direct: οὐκ ἂν ἀποτειχίσαιαν.

C. 7. § 1. αἶ τε. zu 1, 7, 2. Ueber die Sache vgl. 6, 93, 3. 104, 2. 7, 2, 1. — μέχρι. ἔτι Pp.

§ 2. πεζήν. zu 6, 33, 2. — ξυλλέξων streicht Cobet n. l. p. 67, auch das τε weglassend z. Hyper. p. 62. — προσαξόμενος. zu 1, 99, 2. — εἴ τις. Spr. 60, 10, 1. vgl. (zu) 6, 8, 3. 30, 2. — ἀφιστήκει, wie 7, 18, 3. 8, 2, 1.

§ 3. ἄλλοι ausser denen 6, 73. (Ds.) — ἔτι, ausser den schon anwesenden. — τρόπῳ steht so vor dem Relativ Antiph. 6, 23: βασιανίζειν τρόπῳ ὁποῖω βούλοιο. — ᾧ ἂν, προχωρῆι, das also doppelt zu denken ist. (Hk.) vgl. Hermann de part. ἂν p. 191. Doch verdächtigt Schäfer zum Dem. 1 p. 815 ἐν ὀλκασίν — ὅπως ἂν und auch Bekker hat diese Worte jetzt eingeschlossen. Zwei Erklärungen bei Matth. Gr. 483 u. 600 E. — προχωρῆι. zu 1, 74, 4. — ὡς. Spr. 56, 12, 2. — ἐπιμεταπεμπομένων. zu 6, 21, 1. Nikias hatte in dieser Zeit wohl öfter Verstärkung verlangt. vgl. 7, 8, 1. — ἀνεπειρῶντο, ἐμελέτων. (Sch.) vgl. 7, 12, 3. 51, 2, Her. 6, 12, 3, Kallix. b. Athen. p. 204, h. (Bl.) vgl. Dem. 51, 6, Pol. 5, 2, 4. 10, 20, 6. 26, 7, 8. vgl. 1, 59, 12 u. Wesseling z. Diod. 13, 8. — πολὺ. zu 3, 82, 3.

C. 8. § 1. καθ' ἡμέραν. zu 1, 2, 1. — ἐπιδιδούσαν. Spr. 52, 2, 9. — τὴν σφετέραν. Spr. 58, 4, 3 u. zu 5, 10, 6. — ἀγγέλλων für ἀγγέλλοντας mehrere und gute Hsn. — τότε, ἔπεμπε, hier von der Vorbereitung. (Pp.) Spr. 53, 2, 1. — νομίζων streicht Cobet Hyper. p. 61. Dabei müsste man das Folgende auch (unpassend) zu ἀγγέλλων πολλάκις ziehen. — εἰ μῆ für ἢν μῆ einige Hsn. — μεταπέμψουσιν. zu 1, 112, 1. So und ἀποστελοῦσιν für μεταπέμψουσιν und ἀποστέλλουσιν viele und gute Hsn.

§ 2. κατὰ τοῦ für κατὰ τὴν τοῦ viele und die besten Hsn. — ἀδυνασία auch 8, 8, 3, Her. 3, 79, 1. 7, 172, 2, der 8, 111, 2 auch das üblichere ἀδυναμία hat. — μνήμης für γνώμης eine gute Hs. u. Va. „Letzteres ist aus

ὄχλῳ πρὸς χάριν τι λέγοντες οὐ τὰ ἔντα ἀπαγγέλλωσιν, ἔγραψεν ἐπιστολήν, νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν μαθόντις τοὺς Ἀθηναίους βουλευσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας. καὶ οἱ μὲν ὄχλοιο φέροντες, οὓς ἀπέστειλε, τὰ γραμμὰτα καὶ ὅσα εἶδει αὐτοὺς εἰπεῖν· ὁ δὲ τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς μᾶλλον ἢδη ἔχων ἢ δι' ἐκουσίῳν κινδύνων ἐπεμελεῖτο.

9 Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει τελευτῶντι καὶ Εὐετίῳν, στρατηγὸς Ἀθηναίων, μετὰ Περδίκκου στρατεύσας ἐπ' Ἀμφίπολιν Θραξί πολλοῖς τὴν μὲν πόλιν οὐχ εἶλεν, ἐς δὲ τὸν Στρομόνα περικομίσας τριήρεις ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐπολιόρχει ὁρμώμενος ἐξ Ἰμεραίου. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

10 Τοῦ δ' ἐπιγεγομένου χειμῶνος ἦγοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ τοῦ Νικίου ὅσα τε ἀπὸ γλώσσης εἶρητο αὐτοῖς εἶπον καὶ εἴ τις τι ἐπηρώτα ἀπεκρίνοντο καὶ τὴν ἐπιστολήν ἀπέδουσαν. ὁ δὲ γραμματεὺς ὁ τῆς πόλεως παρελθὼν ἀνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις δηλοῦσαν τοιαύδε.

11 “Τὰ μὲν πρότερον πραχθέντα ὧ Ἀθηναῖοι ἐν ἄλλαις [πολλαῖς] ἐπιστολαῖς ἴστε· νῦν δὲ καιρὸς οὐχ ἦσσαν μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἔσμεν βουλευσασθαι. κρατησάντων γὰρ ἡμῶν μάχαις ταῖς πλείοσι Συναχοσίους, ἐφ' οὓς ἐπέμψθημεν, καὶ τὰ τεῖχη οἰκοδομησαμένων ἐν οἷσπερ νῦν ἔσμεν ἦλθε Γύλιππος Μακεδαιμόνιος στρατιὰν ἔχων ἐκ τε Πελο-

γνώμην entstanden.“ (Pp.) — πρὸς χάριν. zu 3, 42, 5. — οὐ. Spr. 54, 8, 9. — ἐν τῷ ἀγγέλῳ in dem Boten, d. h. durch Schuld desselben. (St) Aesch. Cho. 762: ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτός ὀρθοῦται λόγος. (Abr.) vgl. Her. 8, 100, 3. (Arn.)

§ 3. οὓς ἀπέστειλε steht nicht attributiv, sondern expegetisch zu οἱ μὲν, wie οἱ μὲν — οἱ ἀποσταλέντες. (Pp.) Dies, schon von Hl. verdächtig, und καὶ ὅσα — εἰπεῖν streicht Cobet Hyper. p. 61. — δὲ τὰ κατὰ. δὲ κατὰ einige Hsn. — διὰ φυλακῆς unter (defensiven) Vorsichtsmassregeln. zu 2, 81, 3. vgl. zu 1, 17, 1. 2, 22, 4. „Dion C. 47, 36: διὰ φυλακῆς μᾶλλον ἢ διὰ κινδύνων τὸ στρατόπεδον ἐποιοῦντο.“ (Bl.) — μᾶλλον hat nur eine gute Hs. u. Va., ἢ δι' einige, Sch. u. Va. Zu διὰ κινδύνων ist wieder ἔχων zu denken. vgl. zu 2, 22, 1. (Bl.) Pp. verbindet es instrumental mit ἐπεμελεῖτο. — ἐκουσίῳν, αὐθαιρέτων 1, 144, 1. 8, 27, 3. ἐθελοῦσιος κίνδυνος Xen. An. 6, 3, 14. (Bl.)

C. 9. καὶ gehört zum ganzen Gedanken: es geschah auch dies. vgl. 4, 54, 2. — Περδίκκου. Wie er mit den Athenern wieder ausgesöhnt worden hat Thuk. nicht erzählt. — Θραξί. Spr. 48, 15, 18. Söldner Athens wie 4, 129, 2 u. Xen. Hell. 1, 3, 10. (Kr. z. Dion. p. 347.) vgl. das Reg. u. Θραξί-κες. — ὁρμώμενος. zu 1, 64, 2. —

C. 10. ἀπὸ γλώσσης mündlich. Her. 1, 123, 2: ἐντελέμενος ἀπὸ γλώσσης. (Gb.) — ὁ ist wiederholt wegen des Ggs. zu andern Schreibern. (Arn.) „Nachweisungen über diese bei K. F. Hermann Staatsh. 127. 17.“ (Pp.) Am ausführlichsten Böckh Staatsh. 1 S. 253 ff, besonders 259 f. (Eng.)

C. 11. § 1. πολλαῖς hat Bekker nach einer Hs. u. Va. verdächtigl. — ἐν ἐπιστολαῖς ἴστε kurz für ἐν ἐπιστολαῖς ἠγγελλόμενα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἴστε. Dem. 44, 60: μεμαθῆκατε ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις. Ἐπιστολαί sind hier wohl wegen 7, 8, 2 (mündliche) Botschafter. — οὐχ ἦσσαν, ἢ πρότερον δηλονότι. (Sch.) — ἐν ᾧ in welcher (gefährvollen) Lage. Spr. 43, 4, 4 u.

πορνήσου καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὦν. καὶ μάχῃ τῇ μὲν²
 πρώτην νικᾶται ἐφ' ἡμῶν, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἰππεῦσί τε πολλοῖς καὶ ἀ-
 κοντισταῖς βιασθέντες ἀνεχωρήσομεν ἐς τὰ τεῖχη. νῦν οὖν ἡμεῖς μὲν
 παυσάμενοι τοῦ περιτειχισμοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων ἡσυχάζο-
 μεν — οὐδὲ γὰρ ξυμπάσῃ τῇ στρατιᾷ δυναίμεθ' ἂν χρήσασθαι ἀπα-
 ναλωκνίας τῆς φυλακῆς τῶν τειχῶν μέρος τι τοῦ ὀπλιτικοῦ — οἱ δὲ³
 παροφθορομήκασιν ἡμῖν τεῖχος ἀπλοῦν, ὥστε μὴ εἶναι ἔτι περιτειχίσαι
 αὐτούς, ἣν μὴ τις τὸ παρατείχισμα τοῦτο πολλῇ στρατιᾷ ἐπιελθὼν
 ἔλη. ξυμβέβηκέ τε πολιορκεῖν δοκοῦντις ἡμᾶς ἄλλους αὐτούς μᾶλλον,
 ὅσα γε κατὰ γῆν, τοῦτο πάσχειν· οὐδὲ γὰρ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ
 τοὺς ἰππέας ἐξερχόμεθα. πεπόμφασιν δὲ καὶ ἐς Πελοπόννησον προέ-¹²
 σβας ἐπ' ἄλλην στρατιάν καὶ ἐς τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις Γ' ἄλιππος οἴχε-
 ται, τὰς μὲν καὶ πείσων ξυμπολεμεῖν ὅσα νῦν ἡσυχάζουσιν, ἀπὸ δὲ
 τῶν ἔτι καὶ στρατιάν πεζὴν καὶ ναυτικὸν παρασκευῆν, ἣν δύνηται,
 ἄξιον. διαροοῦνται γάρ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, τῷ τε πεζῶ ἄμα τῶν²
 τειχῶν ἡμῶν πειρᾶν καὶ ταῖς ναυσὶ κατὰ θάλασσαν. καὶ δεινὸν μη-
 δεὶ ἡμῶν δόξῃ εἶναι ὅτι καὶ κατὰ θάλασσαν. τὸ γὰρ ναυτικὸν ἡμῶν,
 ἤπερ κάκεῖνοι πυνθάνονται, τὸ μὲν πρώτον ἤγμαξε καὶ τῶν ναῶν τῇ
 ξηρότητι καὶ τῶν πληρωμάτων τῇ σωτηρίᾳ· νῦν δὲ αἶ τε νῆες διά-
 βροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἔδη θαλασσεύουσαι, καὶ τὰ πληρώματα ἐ-
 φθαρται. τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνεκλύσαντας διαψῦξαι διὰ τὸ³

22. vgl. 7, 14, 2 u. Kr. zu Xen. An. 3, 1, 15. — ἔστιν ὦν. Spr. 61, 5, 3. vgl. 3, 92, 4. 6, 88, 7.

§ 2. νικᾶται. Spr. 53, 1, 3. — ὑστεραία, wie Her. 9, 3: ἡ βασι-
 λείος αἰρέσις ἐς τὴν ὑστεραίην τοῦ Μαρθονίου ἐπιστρατιῆν δεκάμηρος ἐγένετο,
 wo aber Bekker ὑσείρην aufgenommen hat. Hier heisst es wohl: in der am
 folgenden Tage gelieferten. Herbst S. 34. — περιτειχισμός wird
 noch aus Plut. Nik. 19 angeführt. — οὐδὲ γὰρ. Spr. 69, 32, 24. — χρή-
 σασθαι. χρήσασθαι die besten Hsn. — ἀπανάλωκε nimmt weg, erfor-
 dert, sonst woher mir so nicht bekannt.

§ 3. εἶναι möglich sein. zu 4, 8, 3. — ἣν μὴ τις hat Thuk. nur
 hier. (Haase p. 3.) — ὅσα. Spr. 62, 1, 4. vgl. zu 4, 48, 5. — κατὰ γῆν,
 ἐπεὶ ἐν γε τῷ κατὰ θάλασσαν ἐπεκράτειον οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) — τῆς χώρας
 hängt von πολὺ ab: über eine grosse Strecke des L. Spr. 43, 4, 8 u.
 zu 2, 76, 3.

C. 12. § 1. τὰς μὲν καὶ. So nach den Hsn. auch Xen. Hell. 4, 1, 15:
 θῆραι αἱ μὲν καὶ ἐν περιτριγμένοις παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἐν ἀναπειταμένοις
 τόποις. — ἀπὸ δὲ τῶν. Spr. 50, 1, 14.

§ 2. ἐγὼ zu 6, 13, 1. — πυνθάνομαι, wie § 2. vgl. Spr. 53, 1, 2.
 — πειρᾶν. zu 1, 61, 3. — ὅτι, διαροοῦνται πειρᾶν. (Ps.) — ἤπερ. andre
 Hsn. ὄπερ. — σωτηρία Unversehrtheit. (Va.) — κατὰ θ., πειρᾶν δια-
 ροοῦνται. — διάβροχοι von der Nässe angegriffen. (Ill.) — θαλασ-
 σεύουσαι, ἐν θαλάττῃ οὔσαι. (Sch.) Wieder erst bei den Spätern. — ἐφθαρ-
 ται erklärt 7, 13, 2. (Pp.)

§ 3. τὰς μὲν. Ggs. τὰ δὲ 7, 13, 2. (Pp.) — ἀνεκλύσαντας, ἡμᾶς.
 Spr. 55, 2, 6. — διαψῦξαι, διαζαθῆραι. (Sch.) Es scheint dasselbe zu
 sein was ἀποξηρᾶναι. (St.) So bei Luc. Charon 23, (Dr.) ἀναψέχειν τὰς ναῦς

ἀντιπάλους τῷ πλήθει καὶ ἔτι πλείους τὰς τῶν πολεμίων οὔσας ἀεὶ προσδοκίαν παρέχειν ὡς επιπλεύσονται· φανεραὶ δ' εἰσὶν ἀναπειρώμεναι καὶ μὴ ἐπιχειρήσεις ἐπ' ἐκείνοις καὶ ἀποξηρᾶναι τὰς σφετέρως μᾶλλον ἐξουσίᾳ· οὐ γὰρ ἐφορμοῦσιν ἄλλοις. ἡμῶν δ' ἐκ πολλῆς ἂν περιουσίας νεῶν μόλις τοῦτο ὑπῆρχε καὶ μὴ ἀναγκαζομένοις, ὥσπερ νῦν, πάσαις φυλάσσειν· εἰ γὰρ ἀφαιρήσομέν τι καὶ βραχὺ τῆς τηρήσεως, τὰ ἐπιτήδεια οὐχ ἔξομεν, παρὰ τὴν ἐκείνων πόλιν χαλεπῶς καὶ νῦν ἔξομοιζόμενοι. τὰ δὲ πληρώματα διὰ τόδε ἐφθάρη τε ἡμῶν καὶ ἔτι νῦν φθείρεται, τῶν ναυτιῶν [τῶν] μὲν διὰ φουγανισμόν καὶ ἀρπαγὴν καὶ ὑδροίαν μακρὰν ὑπὸ τῶν ἰππέων ἀπολλυμένων· οἱ δὲ θεράποντες, ἐπειδὴ ἐς ἀντίπαλα καθιστήκαμεν, αὐτομολοῦσι, καὶ οἱ ξένοι οἱ μὲν ἀναγκαστοὶ ἐσβάντες εὐθύς κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν, οἱ δ' ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ τὸ προῶτον ἐπαρθέντες καὶ οἴομενοι χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι, ἐπειδὴ παρὰ γνώμην ναυτικόν τε δὴ καὶ τᾶλλα ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνθεστῶτα ὀρώσιν, οἱ μὲν ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται, οἱ δ' ὡς ἕκαστοι δύνανται· πολλὴ δ' ἡ Σικελία· εἰσὶ δ' οἱ καὶ, αὐτοὶ ἐμπορενόμενοι, ἀνδράποδα Ὑκκαρικὰ ἀντεμβιβᾶσαι

Her. 7, 59. (Abr.) Ueber den Accent Lobeck Parall. p. 410. — ἀντιπάλους gewachsen. zu 2, 89, 4. — ἔτι für ἐπί eine Hs. u. Va.; die meisten und besten εἶ. — ἀναπειρώμεναι für ἀποπειρώμεναι eine gute Hs. — ἐκείνοις. ἐκείνους mehrere der besten Hsn. Spr. 68, 41, 1 u. zu 2, 84, 2. — ἀποξηρᾶναι ἐξουσία. Spr. 50, 4, 4. — σφετέρως. Spr. 51, 4, 4. vgl. zu 1, 97, 1. 7, 23, 4. — μᾶλλον in höherem Grade, „major commoditas.“ Valek. z. Phal. p. XXI.

C. 13. § 1. τοῦτο, τὸ διαφύξαι. — καὶ μὴ auch wenn wir nicht. (Ps.) — εἰ ἀφαιρήσομεν, dadurch dass wir Schiffe aufs Land ziehen. (Ds.) — καὶ βρ. auch nur. Spr. 69, 32, 19.

§ 2. διὰ τόδε, sonst διὰ τοῦτο. vgl. 1, 97, 2. — καὶ ἔτι νῦν, gestellt wie bei Athen. 11, 476, b, καὶ ἔτι σήμερον [Aeschin.] Briefe 10, 8. Aehnlich Her. 1, 92, 2: καὶ ἔτι ἐς ἐμέ, während es sonst bei demselben immer heisst ἔτι καὶ ἐς ἐμέ. (Hertlein Ms.) Einige Hsn. καὶ νῦν εἶ. vgl. 2, 15, 4. 99, 4. 6, 2, 5. 91, 1. Kr. Bruchst. verdächtigt das νῦν. — ναυτιῶν τῶν μὲν. ναυτιῶν μὲν Pp. — ἀρπαγὴν μακρὰν, διὰ τὸ ἐπὶ πολλοῦ διαστήματος ἐφ' ἀρπαγὴν ἐξίεναι. (Sch.) — οἱ δὲ θεράποντες. Uebergang vom Particip zum Verbum finitum (Ba.), wie 7, 15, 2. 47, 2. (Kr. z. Dion. p. 264.) — ἐς ἀντίπαλα ins Gleichgewicht. (Hl.) εἰς ἀντίπαλον καθιστάναι Dion C. 147, 69 u. Plut. Eigenlob 5. (Bl.) u. Per. 11. vgl. zu 4, 117, 3. — ἀναγκαστοὶ prädicativ: durch Zwang. Spr. 57, 5, 2. vgl. 7, 58, 4. — τὰς πόλεις, τῶν Σικελῶν. (Sch.) zu 6, 17, 2. vgl. 5, 54, 1. An Sikilien muss Jeder hier zunächst denken. — ἀποχωροῦσιν. ἀπεχώρον eine gute Hs., was Pp. wegen εὐθύς vorzieht.

§ 3. ἐπαρθέντες, ἐσβῆναι. (Bl.) vielmehr ἐσβάντες aus ἐπαρθέντες ἐσέβησαν. — τε δὴ auch 4, 40, 1. 63, 2. (Dobree 1 p. 111.) — ἐπ' αὐτομολίας προφάσει kann man nach Belieben erklären, nämlich gar nicht. Wahrscheinlich stand hier ein ungewöhnliches Wort, αὐτομαχίας, αὐτοτολμίας. (Kr. Bruchst.) — ὡς wie etwa sonst. — πολλή, ἔγουν εὐρίχωρος. (Sch.) wie 5, 110. Plat. Phaed. 78, a: πολλή ἢ Ἑλλάς. vgl. dort Heindorf. — οἱ καὶ. Spr. 69, 32, 15. — αὐτοὶ für αὐτοῦ eine sehr gute Hs. — ἐμπορενόμενοι Handel treibend. (Hl.) vgl. 6, 31, 5. (Arn.) — Ὑκκαρικά. vgl. 6, 62, 3. — ὑπέρ.

ὑπὲρ σφῶν πείσαντες τοὺς τριηράρχους τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφήρηται. ἐπισταμένοις δ' ὑμῖν γράφω ὅτι βραχεῖα ἀκμὴ πληρώ-14
ματος καὶ ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἔξορμῶντές τε ταῦν καὶ ξυνέχοντες
τὴν εἰρεσίαν. τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατον τό τε μὴ οἶόν τε εἶναι
ταῦτα ἔμοι κωλύσαι τῷ στρατηγῷ — χαλεπαὶ γὰρ αἱ ὑμέτεροι φύ-
σεις ἄρξαι — καὶ ὅτι οὐδ' ὀπόθεν ἐπιπληρωσόμεθα τὰς ναῦς ἔχομεν,
ὃ τοῖς πολεμίοις πολλαχόθεν ὑπάρχει, ἀλλ' ἀνάγκη ἀφ' ὧν ἔχοντες
ἦλθομεν τὰ τε ὄντα καὶ ἀπαναλισκόμενα γίνεσθαι· αἱ γὰρ νῦν οὐσαι
πόλεις ξύμμαχοι ἀδύνατοι, Νάξος καὶ Κατάνη. εἰ δὲ προσγενήσεται
ἐν ἔτι τοῖς πολεμίοις, ὥστε τὰ τρέφοντα ἡμῶς χωρία τῆς Ἰταλίας,
ὀρώοντα ἐν ᾧ τ' ἐσμὲν καὶ ὑμῶν μὴ ἐπιβοηθούντων, πρὸς ἐκείνους
χωρῆσαι, διαπεπολεμήσεται αὐτοῖς ἀμαχεὶ ἐκπολιορκηθέντων ἡμῶν
[ὁ πόλεμος].“

Noch mehr pleonastisch Xen. An. 3, 1, 38: ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων ἀντικατεστά-
θησαν. — τὴν ἀκρίβειαν den gehörigen Zustand. So ἀκριβέσιστα πλη-
ρώματα Arr. An. 2, 21, 9. ἀκριβῶς ὀπλισμένοι Tak. p. 18.

C. 14. § 1. βραχεῖα ἀκμὴ πληρώματος, οὐ πολλῶν χρόνῳ ἀκμάζει
ἢ ναυτικὴ δύναμις. (Sch.) vgl. 7, 12, 2. (Arn.) Ba. erklärt: tenue et exiguum
numero (nobis) esse robur rei navalis, als ob ἡ ἀκμὴ τοῦ πλ. da stände.
„Die ἀκμὴ steht der Schwäche entgegen.“ (Voemel de ἀκμῇ p. 9.) — ἔξορ-
μῶντες von seinem Standorte aus in Bewegung setzend. (Dr.) —
ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν das Rudern (die Ruderemannschaft) in
Ordnung haltend, leitend. (Ps.) vgl. Passows Lex. u. συνέχιν. „Ἐίρεσία
ist keine poetische Form. Steph. Thes. vgl. παρεξίρεσία 7, 34, 4.“ (Pp.) —
ἀπορώτατον, μείζονα πάντων τῶν εἰρημένων ἀπορίαν ἔχει. (Sch.) — τό τε.
Dem entspricht καὶ ὅτι. Spr. 59, 2, 4. — οἶόν τε εἶναι ἔμοι. Plat. Parm. 160,
e: εἶναι τῷ ἐνὶ οὐχ οἶόν τε, εἴπερ γε μὴ ἔστιν. — ταῦτα bezieht sich nicht
bloss auf die zunächst sondern auch auf die C. 13, 2 u. 3 erwähnten Uebel-
stände. (Pp.) — ἔμοι τῷ στρ. Spr. 50, 8, 8. — χαλεπαὶ ἄρξαι. Spr. 53,
3, 7. — ὀπόθεν. Spr. 51, 13, 8. vgl. Xen. An. 2, 4, 5. 3, 5, 3. 5, 10, 4. —
ἐπιπληρωσόμεθα, ἀναπληρώσομεν τὰ πληρώματα. (Sch.) Spr. 53, 7, 8.
ἐπι — nach, dazu, wie unser nachfüllen. Sonst nur und anders bei
Spätern das Activ. — ἀφ' ὧν, ἀπὸ τούτων ἅ, von, mit den Mitteln,
Mannschaften, mit denen. — τὰ τε ὄντα καὶ ἀπαναλισκόμενα γί-
νεσθαι sowohl unsere vorhandenen Mittel als das was uns
verloren geht hergenommen werde; d. h. wie wir von unserer mit-
gebrachten Macht, gleichsam dem Capital, diese Verluste bestreiten müssen,
so muss uns das Uebrigbleibende ohne Ersatz für dieselben zum Dienste aus-
reichen. (So ungefähr Ill.) Ueber τὰ τε zu αἱ τε 1, 7, 2.

§ 2. ὑμῶν μὴ ἐπιβοηθούντων. ὑμᾶς μὴ ἐπιβοηθούοντας würde man
erwarten; allein der Ge. ist mit ὀρώοντα verbunden (Spr. 56, 14, 2) und τέ
versetzt, wie in den Stellen bei Kr zu Xen. An. 1, 2, 21. — Διαπεπολε-
μήσεται für διαπολεμήσεται einige Hs., debellatum est Va. Spr. 53, 9, 3. —
ἐκπολιορκηθέντων, bezogen auf 7, 11, 3: αὐτοὺς τοῦτο πάσχειν. (Bö.) —
ὁ πόλεμος hatte Va. nicht; auch wohl nicht der Sch.: κατεργασθήσεται αὐ-
τοῖς, διαπολεμήσεται ὁ πόλεμος. So steht das Wort auch 7, 25, 7 ohne Sub-
ject. vgl. Spr. 61, 5, 6. (Kr. Bruchst.) Auch Cobet v. l. p. 117 eingefallen.
Mit ὁ πόλεμος: der Krieg wird durchgeführt sein; ohne dies: es ist
aus mit dem Kriege.

- 3 “Τούτων ἐγὼ ἠδίω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μὲν-
 τοι χρησιμώτερά γε, εἰ δεῖ σαφῶς εἰδότας τὰ ἐνθάδε βουλευσασθαι.
 καὶ ἅμα τὰς φύσεις ἐπιστάμενος ὑμῶν, βουλομένων μὲν τὰ ἠδίστα
 ἀκούειν, αἰτιωμένων δὲ ὕστερον, ἦν τι ὑμῖν ἀπ’ αὐτῶν μὴ ὁμοῖον ἐκ-
 15βῆ, ἀσφαλέστερον ἡγησάμην τὸ ἀληθὲς δηλῶσαι. καὶ νῦν ὡς ἐφ’ ἃ
 μὲν ἤλθομεν τὸ πρῶτον καὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων ὑμῖν
 μὴ μεμπτῶν γεγενημένων, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε· ἐπειδὴ δὲ Σικελία
 τε ἅπασα ξυνίσταται καὶ ἐκ Ἡελοποννήσου ἄλλη στρατιὰ προσδόκιμος,
 αὐτοὶ βουλευέσθε ἤδη ὡς τῶν γ’ ἐνθάδε μηδὲ τοῖς παροῦσιν ἀνταρ-
 χούντων, ἀλλ’ ἢ τούτους μεταπέμπειν δέον ἢ ἄλλην στρατιὰν μὴ ἐ-
 λάσσω ἐπιπέμπειν καὶ πεζὴν καὶ ναυτικὴν, καὶ χρήματα μὴ ὀλίγα,
 ἐμοὶ δὲ διάδοχόν τινα, ὡς ἀδύνατός εἰμι διὰ νόσον νεφεστὶν παραμέ-
 20νειν. ἀξιῶ δ’ ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν· καὶ γὰρ ὅτι ἐροώμην πολλὰ
 ἐν ἡγεμονίαις ὑμῶν εὖ ἐποίησα. ὅ τι δὲ μέλλετε, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς
 καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράσσετε, ὡς τῶν πολέμιων τὰ μὲν ἐν Σικελίᾳ
 δι’ ὀλίγον ποριουμένων, τὰ δ’ ἐκ Ἡελοποννήσου σχολαιτέρον μὲν, ὅμως
 δ’, ἦν μὴ προσέχρητε τὴν γνώμην, τὰ μὲν λήσουσιν ὑμῶν ὥσπερ καὶ
 πρότερον, τὰ δὲ φθῆσονται.”
- 16 Ἡ μὲν τοῦ Νικίου ἐπιστολὴ τσαῦτα ἐδήλου, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀ-
 κούσαντες αὐτῆς τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς, ἀλλ’ αὐτῷ,
 ἕως ἂν ἕτεροι ξυμάχοι αἰρεθέντες ἀφίκωνται, τῶν αὐτοῦ ἐκεῖ δύο

§ 3. ὑμῶν vor εἰδότας, ein Glossem, fehlt in einigen guten Hsn. zu 1, 78, 3. vgl. 2, 61, 1. — ὁμοῖον den angenehmen Worten Entsprechendes (Bl.). „vgl. 2, 54, 3.“ (Pp.) — ἡγησάμην. Spr. 53, 10, 1.

C. 15. § 1. ὡς. Kr. zu Xen. 1, 3, 6 (lat. A.) — ἐφ’ ἃ, ταῦτα ἐφ’ ἃ in Bezug auf das wozu, zu dessen Ausführung, das πάντα als Ac. an μὴ μεμπτός angeschlossen. (St.) — μεμπτῶν. zu 6, 13, 2. — Σικελία ἅπασα. Spr. 50, 11, 9. vgl. 5, 32, 2. — ξυνίσταται. zu 6, 21, 1 u. 33, 6. — αὐτοί, wie ich vermuthet hatte, eine sehr gute Hs. für das mit προσδόκιμος verbundene αὐτοῖς, was Va. nicht ausdrückt. — τοῖς παροῦσιν, πρὸς τοῖς ἐνθάδε πολέμοις. (Sch.) Doch ist es das Neutrum. — ἀνταρχούντων für ἀνταρχούντων einige gute Hsn. u. Va., πρὸς τὰ παρόντα ἀντέχειν δυναμένων der Sch. — δέον durch ἀλλά mit ἀνταρχούντων verbunden. Spr. 56, 14, 2. — ἐπιπέμπειν. zu 6, 73, 1. — ὡς denn. Soph. Phil. 53: δεῖ σ’ ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει. Heraklides bei Athen. p. 532, e: μάλα συχνὸς ἐδείπνισε Χάρης Ἀθηναίων τόθ’, ὡς γενναῖος ἦν. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 9, 30. vgl. 32.

§ 2. ἀξιῶ, ἀξιός εἰμι. (Sch.) ich glaube zu verdienen. zu 6, 87, 1. — ὑμῶν. Kr. zu Xen. An. 1, 4, 15. — μέλλετε, πράσσειν. Spr. 55, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 118. — ἐς ἀναβολὰς. Her. 8, 21: οὐκ ἐς ἀναβολὰς ἐπιούντο τὴν ἀναχώρησιν. (Bl.) vgl. Pflugk zu Eur. Hel. 1297. (Hertlein.) — σχολαιτέρον, ποριουμένων. (Bl.) Pp. will das Verbum lieber aus dem Folgenden denken; hier doch hart. — λήσουσι — φθῆσονται. ποριούμενοι, οἱ πολέμοιοι. Spr. 56, 16 A. u. Kr. z. Dion. p. 118. Dabei ein Uebergang zum Verbum finitum. vgl. zu 7, 13, 2.

C. 16. § 1. παρέλυσαν, ἀπήλλαξαν, μετέστησαν. (Phot.) vgl. 8, 54, 2 u. die Lex. — ἐκεῖ dürfte Glossem sein. Doch vergleicht Pp. Soph. Oed. K.

προσείλοντο, Μένανδρον καὶ Εὐθύδημον, ὅπως μὴ μόνος ἐν ἀσθενείᾳ ταλαιπωροίη, στρατιὰν δὲ ἄλλην ἐψηγίσαντο πέμπειν ναυτικὴν καὶ πεζὴν Ἀθηναίων τε ἐκ καταλόγου καὶ τῶν ξυμμάχων. καὶ ξυνάροχον-2 τας αὐτῷ εἶλοντο Δημοσθένην τε τὸν Ἀλκισθένης καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλέους. καὶ τὸν μὲν Εὐρυμέδοντα εὐθύς περὶ ἡλίου τροπὰς τὰς χειμερινὰς ἀποπέμπουσιν ἐς τὴν Σικελίαν μετὰ δέκα νεῶν, ἄγοντι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἅμα ἀγγελοῦντα τοῖς ἐκεῖ ὅτι ἤξει βοήθεια καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται· ὁ δὲ Δημοσθένης ὑπο-17 μένων παρεσκευάζετο τὸν ἔκπλον ὡς ἅμα τῷ ἦρι ποιησόμενος, στρατιὰν τε ἐπαγγέλλων ἐς τοὺς ξυμμάχους καὶ χρήματα αὐτόθεν καὶ ναῦς καὶ ὀπλίτας ἐτοιμάζων. πέμπουσιν δὲ καὶ περὶ τὴν Ἡελοπόννησον οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς, ὅπως φυλάσσοιεν μηδένα ἀπὸ Κορίνθου καὶ τῆς Ἡελοποννήσου ἐς τὴν Σικελίαν περιουῶσθαι. οἱ γὰρ Κορίν-2 θιοι, ὡς αὐτοῖς οἱ πρόσβεις ἦγον καὶ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίω ἠγγελλον, νομίσαντες οὐκ ἄκαιρον καὶ τὴν προτέραν πέμψιν τῶν νεῶν ποιήσασθαι, πολλῶ μᾶλλον ἐπέροοντο, καὶ ἐν ὀλκάσι παρεσκευάζοντο αὐτοὶ τε ἀποστελοῦντες ὀπλίτας ἐς τὴν Σικελίαν καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Ἡελοποννήσου οἱ Μακεδαιμόνιοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ πέμψοντες. ναῦς τε3 οἱ Κορίνθιοι πέντε καὶ εἴκοσιν ἐπλήρουν, ὅπως ναυμαχίας τε ἀποπειράσωσι πρὸς τὴν ἐν τῇ Ναυπάκτῳ φυλακὴν, καὶ τὰς ὀλκάδας αὐτῶν ἦσσαν οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι κωλύειν ἀπαίρειν, πρὸς τὴν σφετέραν ἀντίταξιν τῶν τριήρων τὴν φυλακὴν ποιούμενοι.

78: τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ. Bei Herod. αὐτοῦ ταύτη und αὐτοῦ τῆδε. Kr. dort zu 5, 19. Verschiedenartiges bei Dobree 2 p. 149. — ταλαιπωροίη belästigt würde. (Hl.)

§ 2. καὶ ἑκατόν bietet eine sehr gute Hs. u. Va. vgl. jedoch Böckh Staatsh. 1 S. 401. „Indess ist es nicht glaublich dass Thuk. die kleinere Summe angeführt und die grössere verschwiegen hätte.“ (Eng.)

C. 17. § 1. ὡς ποιησόμενος. zu 3, 15, 1. — στρατιὰν ἐπαγγέλλων wie imperare milites, auch 8, 108, 3. (Arn.) zu 3, 16, 3. — ἐς, weil ἐπαγγέλλων ein πέμψας enthält. (Pr.) — χρήματα. vgl. Böckh C. inserr. 1 p. 208. — αὐτόθεν, aus Attika. — φυλάσσοιεν μηδένα περιουῶσθαι. zu 3, 23, 1.

§ 2. βελτίω. Eur. Hek. 423: ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ. vgl. dort Pflugk u. Spr. 56, 7, 4. — πέμψιν. Ein seltenes Wort, bei Thuk. nur hier, bei Her. 8, 54, Dion C. 44, 41. 54, 24. — παρεσκευάζοντο ἀποστελοῦντες. zu 2, 18, 1. 91, 1. — ἐς τὴν Σικελίαν für ἐν τῇ Σικελίᾳ eine sehr gute Hs.; letzteres ist aus dem Anf. dieses § wiederholt. — τῷ αὐτῷ τρόπῳ ist hinzugefügt als wäre vorher gestellt καὶ αὐτοὶ τε παρεσκευάζοντο ἐν ὀλκάσιν ἀποστελοῦντες. (Pr.)

§ 3. πειράσωσι — κωλύειν. zu ἦ καὶ β. 3, 22, 5. — φυλακὴν, wohl die zwanzig Schiffe 7, 19, 5. 31, 3, obschon Thuk. die Sache nicht so klar wie er sollte erzählt hat. (Hl. zu 7, 31.) Zwanzig dort auch sonst 2, 69. 80, 3. (Arn.) — αὐτῶν für σῶν, obgleich σφετέραν folgt. „Notabilis locus.“ (Dobree 1 p. 123.) zu 1, 93, 2. — σφετέραν, τῶν Κορινθίων. zu 2, 61, 2. vgl. Haase p. 8 s. 11. 12.

18 Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὥσπερ τε προεδέδοκτο αὐτοῖς καὶ τῶν Συρακοσίων καὶ Κορινθίων ἐναγόντων, ἐπειδὴ ἐπυνθάνοντο τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν ἐξ τὴν Σικελίαν, ὅπως δὴ ἐσβολῆς γενομένης διακωλυθῆ. καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης προσκείμενος ἐδίδασκε τὴν Δεκέλειαν τειχίζειν καὶ μὴ ἀνιέναι τὸν πόλεμον. μάλιστα δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγγένητό τις ῥώμη, διότι τοὺς Ἀθηναίους ἐνόμιζον διπλοῦν τὸν πόλεμον ἔχοντας, πρὸς τε σφᾶς καὶ Σικελιώτας, εὐκαθαιρετωτέρους ἕσεσθαι, καὶ ὅτι τὰς σπονδὰς προτέρους λελυκέναι ἠγοῦντο αὐτούς· ἐν γὰρ τῷ προτέρῳ πολέμῳ σφέτερον τὸ παρανόμημα μᾶλλον γενέσθαι, ὅτι τε ἐς Πλάταιαν ἦλθον Θηβαῖοι ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρημένον ἐν ταῖς πρότερον ξυνθήκαις ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν, ἣν δίκας ἐθέλωσι δίδόναι, αὐτοὶ οὐχ ὑπήκουον ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Ἀθηναίων. καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως δυστυχεῖν τε ἐνόμιζον καὶ ἐνεθυμοῦντο τὴν τε περὶ Πύλον ξυμφορὰν καὶ εἴ τις ἄλλη αὐτοῖς γένοιτο. ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς τριάκοντα ναυσὶν ἐξ Ἄργους ὀρμώμενοι Ἐπιδάυρον τέ τι καὶ Πρασιῶν καὶ ἄλλα ἐδήωσαν καὶ ἐκ Πύλον ἅμα ἐλήστευον, καὶ ὁσάκις περὶ τοῦ διαφοραὶ γένοιτο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβητουμένων, ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ἤθελον ἐπιτρέπειν, τότε δὴ οἱ Λακε-

C. 18. § 1. καὶ τὴν, zurückweisend auf 6, 93, 1. (Pp.) — προεδέδοκτο 6, 93, 2. — καὶ ἐναγόντων. Man würde καὶ ἐνῆγον erwarten. vgl. Spr. 59, 2, 4. — ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. zu 2, 86, 4. — πυνθάνεσθαι mit dem Ac. findet sich so bei Thuk. öfter, wie 1, 28, 1. 31, 2. 3, 26, 3. 5, 75, 1. vgl. Kr. zu Arr. Au. 5, 2, 2. — ἐς τὴν. τὴν ἐς könnte man vermuthen; doch vgl. zu ἐκ 1, 18, 3. — ἐσβολῆς, τῶν Λακεδαιμονίων ἐς τὴν Ἀττικὴν. (Sch.)

§ 2. ἐδίδασκε τειχίζειν regte sie an dass sie befestigen sollten. vgl. 4, 46, 3. 83, 2. Ar. Vögel 550: διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι. Spr. 55, 3, 11. — ἀνιέναι. ἀνείναι eine sehr gute Hs. — ῥώμη Ermuthigung. vgl. 7, 42, 3. 4, 29, 2 u. zu 2, 8, 1. — πρὸς. Erwarten möchte man τὸν τε πρὸς καὶ τὸν πρὸς Σ. doch vgl. zu δημοσίαν 6, 31, 5. — εὐκαθαιρετωτέρους, εὐχειροτέρους. (Sch.) vgl. zu καθῆραι 1, 4. Das Wort findet sich noch bei Dion C. 47, 37.

§ 3. παρανόμημα wird noch aus Pol. u. Spätern angeführt. — τε bieten zwei gute Hsn. So auch ὅτι τε 6, 83, 1. — ἐν σπονδαῖς, οὐσῶν σπονδῶν. (Sch.) 2, 2, 1. — εἰρημένον. zu 1, 125, 1. — ἐν ταῖς πρ. ξυνθήκαις, im dreissigjährigen Vertrage. vgl. 1, 140, 3. 145. — πρότερον. zu 1, 23, 1. — δίκας. zu 1, 28, 2. — ἐθέλωσι für θέλωσι eine Hs. zu 2, 51, 3. — καὶ ἐνεθυμοῦντο und sie erwogen, daher ableitend. — εἴ τις. zu 7, 7, 2. — γένοιτο, iterativ. Der Optativ: „what had ever happened. vgl. 8, 66, 2 u. Eur. Med. 1216.“ (Dobree 1 p. 118.) Eine Hs. ἐγένετο, eine andere ἐγεγόνει; und γένοιτο könnte aus § 4 entstanden sein.

§ 4. ἐξ Ἄργους fügt eine gute Hs. hinzu; ex agro Va. „vgl. 6, 105, 3.“ (Arn.) — ταῖς τριάκοντα ναυσὶ erwähnt 6, 105, 1. (Bd.) — ὀρμώμενοι. ὄρμημένοι Kr. Bruchst. — τέ τι für τι eine gute Hs. — ἐλήστευον für ἐλησιεύοντο eine sehr gute Hs. Das Medium scheint man nicht gebraucht zu haben. (Pp.) — ἐπιτρέπειν. zu 5, 31, 3. — τὸ αὐτό. Spr. 51, 5, 1. — Verschiedenes zu 4, 17, 1. — περιέσιγη. zu 4, 12, 3.

δαιμόνιοι νομίσαντες τὸ παρανόμημα, ὅπερ καὶ σφίσι πρότερον ἡμάρτητο, αὐθις ἐς τοὺς Ἀθηναίους τὸ αὐτὸ περιοστάναι, πρόθυμοι ἦσαν ἐς τὸν πόλεμον. καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ σίδηρόν τε περιήγγελλον κατὰ τοὺς ξυμμάχους καὶ τᾶλλα ἐργαλεῖα ἡτοιμάζον ἐς τὸν ἐπιχειρισμόν, καὶ τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ ἄμιν ὡς ἀποπέμψοντες ἐν ταῖς ὀλκίαισιν ἐπικουρίαν αὐτοῖ τε ἐπόριζον καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους προσηνάγκαζον. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ ὄγδοον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε ὄν Θουκυδίδης ξυγγράφειν.

Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου ἤρος εὐθὺς ἀρχομένου πρωίτατα δὴ οἱ Λα-19 κεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσέβαλον· ἤγειτο δὲ Ἄγρις ὁ Ἀρχιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ πρῶτον μὲν τῆς χώρας τὰ περὶ τὸ πεδίον ἐδήλωσαν, ἔπειτα Δεκέλειαν ἐτείχιζον, κατὰ πόλεις διελόμενοι τὸ ἔργον. ἀπέχει δὲ ἡ Δεκέλεια σταδίους μάλιστα τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως εἴκοσι καὶ ἑκατὸν [παραπλήσιον δὲ καὶ οὐ πολλῶ πλέον καὶ] ἐπὶ τῆς Βοιωτίας. ἐπὶ δὲ τῷ πεδίῳ καὶ τῆς χώρας τοῖς κρατίστοις [ἐς τὸ κακουργεῖν] ὠκοδομεῖτο τὸ τεῖχος, ἐπιφανὲς μέγροι τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως. καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐτείχιζον, οἱ δ' ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἀπέστελλον περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ταῖς ὀλκάσι τοὺς ὀπλίτας ἐς τὴν Σικελίαν, Λακεδαιμόνιοι μὲν τῶν τε Εἰλιώτων ἐπιλεξάμενοι τοὺς βελτίστους καὶ τῶν νεοδαμωδῶν, ξυναμφοτέρων ἐς ἑξακοσίους ὀπλίτας, καὶ Ἐκκροίτον Σπαρτιάτην ἀρχοντα, Βοιωτοὶ δὲ τριακοσίους ὀπλίτας, ὧν ἤρχον Ἐένιον τε καὶ Νίκων, Θηβαῖοι, καὶ Ἠγήσανδρος, Θεσπιεύς. οὗτοι μὲν οὖν ἐν τοῖς πρῶτοι ὀρμησαντες ἀπὸ τοῦ Ταινάρου τῆς Λακωνικῆς ἐς τὸ πέλαγος ἀφῆκαν· μετὰ δὲ τούτους Κορίνθιοι οὐ πολλῶ ὕστερον πεντακοσίους

§ 5. περιήγγελλον. zu 2, 85, 2. — τᾶλλα. Spr. 50, 4, 11. vgl. 2, 14. — τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ gehört wohl auch zu ἐπόριζον, wofür eine Hs. ἐπορίζοντο. (Pr.) — προσηνάγκαζον. zu 4, 87, 1.

C. 19. § 1. πρωίτατα für πρωιαίτατα die besten Hsn. und Thomas M., der die Formation πρωίτερος, ἵτατος für besser erklärt als πρωιαίτερος und αἵτατος. vgl. 8, 101, 2. (Dr.) Auch Xen. An. 3, 4, 1 haben drei der besten Hsn. πρωίτερον. (Pr.) vgl. 7, 39, 1. — περὶ. Spr. 68, 33, 1 u zu 1, 5, 3. — ἔπειτα ohne δέ. zu 1, 98, 1. — διελόμενοι. zu 5, 114.

§ 2. παραπλήσιον δὲ καὶ οὐ πολλῶ πλέον καὶ scheinen aus Glossemen zu μάλιστα entstanden. Bei stimmt Driessen p. 30, der auch 3, 17, t: παραπλήσιαι — πολέμων streicht. Zu erklären versucht beide Stellen Kampf Quaestl. 1 p. 20 s. Pr. vermuthet μέιον für πλέον. — ἐπὶ. ἀπό zwei Hsn. und Va. — τοῖς κρατίστοις den fruchtbarsten, einträglichsten Theilen. „vgl. 1, 2, 2.“ (Bl.) — ἐς τὸ κακουργεῖν halt' ich für Glossem zu ἐπὶ τῷ. Spr. 68, 41, 7. vgl. zu 3, 92, 3. 5, 33, 1.

§ 3. ἀπέστελλον. zu 2, 85, 2. vgl. 7, 20, 2. — ταῖς ὀλκάσι kann instrumental erklärt werden, wie § 5; doch ἐν ὀλκάσι 7, 7, 3. 17, 2. (Kr. Bruchst.) — τοὺς ὀπλίτας, die 7, 17, 2 erwähnten. — τῶν vor Νεοδαμωδῶν fehlt in den besten Hsn. — ἐς hat nur eine gute Hs.

§ 4. πρῶτοις. πρῶτοι Reiz de incl. acc. p. 20 u. Dobree 1 p. 117. vgl. zu 4, 105, 1. — ἀφῆκαν stachen in See. Her. 7, 193: ἐντιῶθεν ἔμελλον

ὀπλίτας, τοὺς μὲν ἕξ αὐτῆς Κορίνθου, τοὺς δὲ προσμισθωσάμενοι Ἀρχάδων, καὶ ἄρχοντα Ἀλέξαρχον, Κορίνθιον, προστάξαντες ἀπέπεμψαν. ἀπέστειλαν δὲ καὶ Σικυώνιοι διακοσίους ὀπλίτας ὁμοῦ τοῖς Κορινθίοις, ὧν ἤρχε Σαργεύς Σικυώνιος. αἱ δὲ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες τῶν Κορινθίων αἱ τοῦ χειμῶνος πληρωθεῖσαι ἀνθρώρουν ταῖς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ εἴκοσιν Ἀττικάις, ἕως περ αὐτοῖς οὗτοι οἱ ὀπλίται ταῖς ὀλκάσιν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπῆραν, οὐπερ ἕνεκα καὶ τὸ πρῶτον ἐπληρώθησαν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ὀλκάδας μᾶλλον ἢ πρὸς τὰς τριήρεις τὸν νοῦν ἔχωσιν.

20 Ἐν δὲ τούτῳ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὄμα τῆς Δεκελείας τῷ τειχισμῷ καὶ τοῦ ἥρος εὐθὺς ἀρχομένου περὶ τε Πελοπόννησον ναῦς τριάκοντα ἔστειλαν καὶ Χαρικλέα τὸν Ἀπολλοδώρου ἄρχοντα, ᾧ εἶρητο καὶ ἐς Ἄργος ἀμικομένῳ κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παρκαλεῖν Ἀργείων [τε] ὀπλίτας ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ τὸν Δημοσθένην ἐς τὴν Σικελίαν, ὥσπερ ἔμελλον, ἀπέσπελλον ἐξήκοντα μὲν ναυσὶν Ἀθηναίων καὶ πέντε Χίαις, ὀπλίταις δὲ ἐκ καταλόγου Ἀθηναίων διακοσίοις καὶ χιλίοις, καὶ νησιωτῶν ὅσοις ἐκασταχόθεν οἷόν τ' ἦν πλείστοις χρῆσασθαι, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ξυμμαχῶν τῶν ὑπηκόων, εἴ ποθὲν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν πόλεμον, ξυμπορίσαντες. εἶρητο δ' αὐτῷ πρῶτον μετὰ τοῦ Χαρικλέους ἄμα περιπλέοντα ξυστρατεύεσθαι περὶ τὴν Λακωνικὴν. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἐς τὴν Ἄγναν πλεύσας τοῦ στρατεύματός τε εἴ τι ὑπελείπετο περιέμενε καὶ τὸν Χαρικλέα τοὺς Ἀργείους παραλαβεῖν.

21 Ἐν δὲ τῇ Σικελίᾳ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτου τοῦ ἥρος καὶ

ἐς τὸ πέλαγος ἀγήσειν· ἐπὶ τούτου δὲ τῷ χώρῳ ὄνομα γέγονε Ἀγίται. (Abr.) vgl. Arr. An. 5, 7, 3. Ueber die Form Spr. 36, 8, 1. — Ἀρχάδων aus der Zahl der A. Spr. 47, 9. — καὶ vor ἄρχοντα verbindet dieses mit ὀπλίτας; προστάξαντες steht für sich. zu 3, 26, 1.

§ 5. Σικυώνιοι, ἀναγκαστοὶ 7, 58, 4. — ἤρχε Σαργεύς. ἤρχεν Ἄργεύς? — αἱ die 7, 17, 3. 31, 3. — ἀνθρώρουν. zu 2, 86, 3. — εἴκοσιν. εἴκοσι ταῖς? — ἕως περ auch bei Dem. 54, 3. Plat. Men. 97 c. (Arn.) Profag. 325, a, Apol. 29, d, Phaedr. 243, e. — αὐτοῖς οὗτοι für αὐτοῖς eine gute Hs.; die übrigen οὗτοι oder αὐτοῖς. Für αὐτοῖς 3, 98, 1. 6, 34, 2. 105, 1. 7, 25, 4. (39, 2.) (Dr.) — πρῶτον für πρότερον zwei Hsn. zu 1, 59. — μὴ μᾶλλον. zu 1, 91, 1.

C. 20. § 1. καὶ οἱ Ἀ. auch die A., wie die Peloponnesier, feierten nicht, indem sie etc.; über das nächste καὶ Spr. 59, 2, 3. — περὶ τε für περὶ zwei Hsn. Es entspricht καὶ τὸν Δημοσθένην, wobei denn τε nach Ἀργείων mit Reiske, Dobree 1 p. 123 u. A. zu streichen ist. — κατὰ τὸ §. zu 1, 107, 4. — παρακαλεῖν. παραλαβεῖν Kr. vgl. 7, 26, 1 etc. — χρῆσασθαι. zu 1, 6, 3.

§ 2. ἔμελλον. 7, 17, 1. — Χίαις neben Ἀθηναίων. Kr. zu Arr. An. 2, 20, 2 lat. A. — ὅσοις. Spr. 49, 10, 4. — καὶ ξυμπορίσαντες. zu 1, 26, 3. Das Verbum wird nur noch aus Spätern angeführt.

§ 3. περιπλέοντα. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 1 u. Lobeck zu Soph. Aj. 1006. — εἴ nachgestellt. zu 1, 10, 2. vgl. zu 6, 79, 1. — παραλαβεῖν, ἀπὸ κοινοῦ τὸ περιέμενε. (Sch.)

ὁ Γύλιππος ἦκεν ἐς τὰς Συρακούσας, ἄγων ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν ἔπεισε στρατιὰν ὄσῃν ἑκασταχόθεν πλείστην ἐδύνατο. καὶ Ξυγαλέσας τοὺς Συρακοσίους ἔφη χρῆναι πληροῦν ναῦς ὡς δύνανται πλείστας καὶ ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν· ἐλπίζειν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσασθαι. Ξυνανέπειθε δὲ καὶ ὁ Ἐρμοκράτης οὐχ ἦμιστα τοῦ ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, λέγων οὐδ' ἐκείνους πάτριον τὴν ἐμπειρίαν οὐδ' αἰδιον τῆς θαλάσσης ἔχειν, ἀλλ' ἠπειρώτας μᾶλλον τῶν Συρακοσίων ὄντας καὶ ἀναγκασθέντας ὑπὸ Μήδων ναυτικούς γενέσθαι. καὶ πρὸς 3 ἄνδρους τολμηροὺς, οἷους καὶ Ἀθηναίους, τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους [ἄν] αὐτοῖς φαίνεσθαι· ᾧ γὰρ ἐκεῖνοι τοὺς πέλας, οὐ δυνάμει ἔστιν ὅτε προὔχοντες, τῷ δὲ θράσει ἐπιχειροῦντες καταφοβοῦσιν, καὶ σφᾶς ἄν τὸ αὐτὸ ὁμοίως τοῖς ἐναντίοις ὑποσχεῖν. καὶ Συρακοσίους 4 εὐ εἰδέναι ἔφη τῷ τολμηῆσαι ἀπροσδοκῆτως πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν ἀντιστῆναι πλέον τι διὰ τὸ τοιοῦτον ἐκπλαγέντων αὐτῶν περιγενησομένων ἢ Ἀθηναίους τῇ ἐπιστήμῃ τὴν Συρακοσίων ἀπειρίαν βλάπροντας. ἵέναι οὖν ἐκέλευεν ἐς τὴν πειρὰν τοῦ ναυτικοῦ καὶ μὴ ἀποκνεῖν. καὶ οἱ μὲν Συρακοσίοι, τοῦ τε Γυλίππου καὶ Ἐρμοκράτους καὶ εἴ του ἄλλου πειθόντων, ὄρμητό τε ἐς τὴν ναυμαχίαν καὶ τὰς ναῦς ἐπλήρουν· ὁ δὲ Γύλιππος ἐπειδὴ παρεσκευάσατο τὸ ναυτικόν, ἀγαγὼν 22 ὑπὸ νύκτι πᾶσαν τὴν στρατιὰν τὴν πεζὴν αὐτὸς μὲν τοῖς ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τεύχεσι κατὰ γῆν ἔμελλε προσβαλεῖν, αὐτὸς δὲ τριήρεις τῶν Συρα-

C. 21. § 1. ἦκεν kehrte zurück. zu 6, 8, 1. — ἀπόπειραν λαμβάνειν auch Pol. 27, 4, 2 und bei einem Byzantiner; mit ποιῆσθαι Her. 8, 9. (Bl.) Das Substantiv findet sich bei Attikern sonst wohl nicht.

§ 2. ἀπ' αὐτοῦ, τοῦ ναυμαχεῖν. (Sch.) zu 1, 68, 1. Ueber ἀπό vgl. 4, 21, 4. — κατεργάσασθαι. Spr. 53, 4, 10 u. Index u. Infinitiv 6. — Ξυνανέπειθε. Ξυνέπειθε die meisten Hsn. Jenes hat Thuk. noch 6, 88, 9, dieses doch andre gute Schriftsteller. (Dr.) — τοῦ vor ταῖς ναυσὶ fehlt in mehreren Hsn., freilich schlechtern; vielleicht τό? (Kr. Bruchst.) Arn. erklärt τοῦ wie τοῦ ἵέναι 1, 4. — ἐπιχειρήσειν. zu 1, 27, 2. ἐπιχειρῆσαι ohne τό oder ἐπιχειρήσειν Dobree. vgl. 5, 91, 1, dies auch mir eingefallen. — πρὸς. Plat. Menex. 241, d: ἐπιχειρεῖν πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. (Abr.) vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 1, 8. — πάτριον. Kr. zu Arr. An. 7, 23, 4. — ὄντας καὶ. zu 1, 1, 1.

§ 3. πρὸς ἄνδρους ist mit ἀντιτολμῶντας zu verbinden. (Ps.) — οἷους. Spr. 62, 4, 3 u. zu 1, 69, 4. — ἀντιτολμῶντας. zu 2, 89, 4. — ἄν fehlt in vielen und guten Hsn. — ἔστιν ὅτε. zu 1, 25, 4. — τῷ mit ihrer. Spr. 50, 2, 3. — σφᾶς für αὐτοὺς ἐκείνους nach Dobree 1 p. 123; σφεῖς will Bekker. zu 3, 411, 2. — τὸ αὐτό, θράσος καὶ τόλμαν. — ὑποσχεῖν darbie ten. (Ba.) Eine ungewöhnliche Verbindung.

§ 4. τῷ τολμηῆσαι ἀντιστῆναι gehört zu περιγενησομένους. — πλέον τι für πλέον eine gute Hs. zu 3, 67, 3. — περιγενησομένους hängt von εἰδέναι ab.

§ 5. εἴ του ἄλλου. Soph. Aj. 487: ἔξέμην πατρὸς εἶπερ πινὸς σθένοντος ἐν πλοῦτῳ Φρυγῶν. (Fr.) Spr. 60, 10, 2 u. Kr. zu Arr. An. 3, 22, 2.

C. 22. § 1. παρεσκευάσατο. παρεσκευάαστο zwei Hsn. — αὐτὸς μὲν

κοσίων ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος πέντε μὲν καὶ τριάκοντα ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπέπλεον, αἱ δὲ πέντε καὶ τεσσαράκοντα, ἐκ τοῦ ἐλάσσονος, οὗ ἦν καὶ τὸ νεώριον αὐτοῖς, περιέπλεον, βουλόμενοι πρὸς τὰς ἐντὸς προσμίξαι καὶ ἅμα ἐπιπλεῖν τῷ Πλημμυρίῳ, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβῶνται. οἱ δ' Ἀθηναῖοι διὰ τάχους ἀντιπληρώσαντες ἐξήκοντα ναῦς ταῖς μὲν πέντε καὶ εἴκοσι πρὸς τὰς πέντε καὶ τριάκοντα τῶν Συρακοσίων τὰς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ἐναυμάχουν, ταῖς 3δ' ἐπιλοίποις ἀπήντων ἐπὶ τὰς ἐκ τοῦ νεωρίου περιπλεούσας. καὶ εὐθύς πρὸ τοῦ στόματος τοῦ μεγάλου λιμένος ἐναυμάχουν, καὶ ἀντεῖχον ἀλλήλοις ἐπὶ πολὺ, οἱ μὲν βιάσασθαι βουλόμενοι τὸν ἔσπλουν, οἱ δὲ κωλύειν.

23 Ἐν τούτῳ δ' ὁ Γύλιππος τῶν ἐν τῷ Πλημμυρίῳ Ἀθηναίων πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπικαταβάντων καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τὴν γνώμην προσεχόντων φθάσει προσπεσὼν ἅμα τῇ ἐν αἰγυιδίῳ τοῖς τείχεσι, καὶ αἰρεῖ τὸ μέγιστον πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἐλάσσω δύο, οὐχ ὑπομεινάντων τῶν φυλάκων, ὡς εἶδον τὸ μέγιστον ῥαδίως ληφθέν. καὶ ἐκ μὲν τοῦ πρώτου ἀλόγτος χαλεπῶς οἱ ἄνθρωποι, ὅσοι καὶ ἐς τὰ πλοῖα καὶ ὀγκάδα τινὰ κατέφυγον, ἐς τὸ στρατόπεδον ἐξεκομίζοντο· τῶν γὰρ Συρακοσίων ταῖς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυσὶ κρατούντων [τῇ ναυμαχίᾳ] 3υπὸ τριήρους μιᾶς καὶ εὐ πλεούσης ἐπεδιώκοντο· ἐπειδὴ δὲ τὰ δύο τειχίσματα ἠλίσκετο, ἐν τούτῳ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἐτύγχανον ἤδη νικώμενοι καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν φεύγοντες ῥᾶον παρέπλευσαν. αἱ γὰρ τῶν Συρακοσίων αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι βιασάμεναι τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῖς οὐδενὶ κόσμῳ ἐσέπλεον καὶ ταραχθεῖσαι περὶ

würde man vor ἀγαγῶν erwarten. Doch vgl. 2, 52, 3 u. zu παράδειγμα 3, 39, 3. — ἀπὸ ξ. zu 4, 67, 5.

§ 2. αἱ δὲ πέντε die andern aber, fünf, so dass die Zahl hier appositiv steht. (Hk.) vgl. 8, 15, 2. zu 4, 13, 2 u. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 3. Blume Animadvv. p. 12 s. will nach Ba. ohne Komma das αἱ πέντε καὶ τεσ. als bestimmbaren Theil der gedachten Summe (80) deuten und wie ταῖς § 2 erklären. — καὶ vor περιέπλεον ist mit einer guten Hs. u. Va. gestrichen. — περιέπλεον, um die νῆσος 6, 3, 2. — πρὸς τὰς ἐντὸς προσμίξαι, ταῖς ἰδίαις ταῖς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι συμμίξαι. (Sch.) — ταῖς μὲν. Ueber den Artikel Spr. 50, 2, 8. (Kr. z. Dion. p. LXI.) zu 4, 116, 1 u. Blume p. 14. — οἱ μὲν, οἱ Συρακούσιοι. (Sch.)

C. 23. § 1. ἐπικαταβάντων. ἐπι — gegen. (Abr.) zu 4, 41, 1. — αἰγυιδίῳ, αἰγυιδίος προσπίπτει 6, 49, 2. vgl. zu 4, 75, 3. Doch findet sich das Adv. auch 4, 96, 4. 5, 8, 3. 9, 5. 7, 3, 1. vgl. 2, 53, 1. — πρῶτον. zu 4, 32, 1.

§ 2. πρώτου. Spr. 50, 12, 1. vgl. 57, 5, 3. — τὰ πλοῖα 7, 4, 6. (Pp.) — τὸ στρατόπεδον das Schiffslager in einer Bucht des grossen Hafens mit drei Festen verbunden 7, 4, 6. vgl. 53, 1 u. 3. (Gö.) In der Nähe war das Landlager. — γὰρ erläutert das χαλεπῶς. — τῇ ναυμαχίᾳ verächtigt Kr. Bruchst. Anders zwei Da. zu 4, 116, 1.

§ 3. οἱ ἐξ αὐτῶν, τῶν τειχισμάτων. (Sch.) — αἱ — αἱ. Spr. 50, 9, 1. — ναυμαχοῦσαι. Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 3 u. zu 4, 11, 3 E. vgl. 8, 53, 1. — ναῦς fehlt in einer Hs. — οὐδενὶ κόσμῳ. zu 2, 52, 1.

ἀλλήλας παρέδοσαν τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις· ταύτας τε γὰρ ἔτρεψαν⁴ καὶ ὑφ' ὧν τὸ πρῶτον ἐνικῶντο ἐν τῷ λιμένι. καὶ ἔνδεκα μὲν ναῦς τῶν Συρακοσίων κατέδυσαν καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀπέκτειναν, πλὴν ὅσον ἐκ τριῶν νεῶν, οὓς ἐξώγρησαν· τῶν δὲ σφετέρων τρεῖς νῆες διεφθάρησαν. τὰ δὲ ναύαγμα ἀνελκύναντες τῶν Συρακοσίων, καὶ τροπαῖον ἐν τῷ νησιδίῳ στήσαντες τῷ πρὸ τοῦ Πλημμυρίου, ἀνεχώρησαν ἐς τὸ ξαντῶν στρατόπεδον.

Οἱ δὲ Συρακόσιοι κατὰ μὲν τὴν ναυμαχίαν οὕτως ἐπεπράγασαν,²⁴ τὰ δ' ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τείχη εἶχον καὶ τροπαῖα ἔστησαν αὐτῶν τρία. καὶ τὸ μὲν ἕτερον τοῖν δυοῖν τειχοῖν τοῖν ὕστερον ληφθέντων κατέβαλον, τὰ δὲ δύο ἐπισκευάσαντες ἐφρούρουν. ἄνθρωποι δ' ἐν τῶν² τειχῶν τῇ ἀλώσει ἀπέθανον καὶ ἐξωγρήθησαν πολλοὶ καὶ χρήματα πολλὰ τὰ ξύμπαντα ἕάλω· ἅτε γὰρ ταμείῳ χρωμένων τῶν Ἀθηναίων τοῖς τείχεσι πολλὰ μὲν ἐμπόρων χρήματα καὶ σῖτος ἐνῆν, πολλὰ δὲ καὶ τριηράρων, ἐπεὶ καὶ ἰστία τεσσαράκοντα τριήρων καὶ τὰλλα σκευὴ ἐγκατελήφθη καὶ τριήρεις ἀνελκυσμέναι τρεῖς. μέγιστόν τε καὶ ἐν³ τοῖς πρῶτον ἐκάκωσε τὸ στρατεύμα τὸ τῶν Ἀθηναίων ἢ τοῦ Πλημμυρίου λῆψις· οὐ γὰρ ἔτι οὐδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων — οἱ γὰρ Συρακόσιοι ναυσὶν αὐτόθι ἐφοροῦντες ἐκώλυον καὶ διὰ μάχης ἤδη ἐγίγνοντο οἱ ἔσχομιδαί — ἐς τε τὰλλα κατάπληξιν παρέσχε καὶ ἀθυμίαν τῷ στρατεύματι.

Μετὰ δὲ τοῦτο ναῦς τε ἐκπέμπουσι δώδεκα οἱ Συρακόσιοι καὶ²⁵ Ἀγάθορον ἐπ' αὐτῶν, Συρακόσιον, ἄρχοντα. καὶ αὐτῶν μία μὲν ἐς Πελοπόννησον ὄχαιτο πρέσβεις ἄγουσα, ὅπως τὰ τε σφέτερα φράσωσιν

§ 4. ἔτρεψαν, οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) — καὶ ὑφ' ὧν. Spr. 51, 13, 5. — πλὴν ὅσον ausser wie viel von Mannschaft, erg. ἦν. zu 4, 48, 5. — οὓς. Spr. 58, 4, 1. — ἐκ steht mit Bezug auf das Hinbringen zu den Athenern. — σφετέρων, als ob τρεῖς ναῦς ἀπώλειαν folgte. vgl. zu 7, 12, 3. — τῷ νησιδίῳ, am Eingange des grossen Hafens, jetzt isola del Castelluccio. (Bd.)

C. 24. § 1. οὕτως ἐπεπράγασαν, οὕτως ἐδυστήχασαν. (Sch.) Spr. 46, 5, 11. — αὐτῶν, τῶν τειχῶν. (Ds.) wegen Eroberung der Festen. Spr. 47, 7, 3 u. zu 2, 82. — τὰ δύο. Spr. 50, 2, 8.

§ 2. ἐν τῶν. zu καὶ ἐν 1, 9, 3. — τὰ ξύμπαντα. Spr. 50, 11, 13. vgl. 6, 2, 1. 7, 30, 3. — ἅτε für ὥστε eine Hs. Dagegen Lobeck z. Phryn. p. 427. — χρήματα Waaren. zu 3, 74, 2. — ἐπεὶ zu 1, 12, 1.

§ 3. μέγιστον hängt von ἐκάκωσεν ab. (Bd.) So μέγιστον ἐβλαψε 7, 44, 6, μέγα βεβλάσθαι Xen. Kyr. 5, 3, 30. (Pp.) zu 5, 82, 4 u. Plut. Ant. 68: μέγιστον βλαβεῖς. — τε für δὲ eine gute Hs. — ἐν τοῖς. zu 1, 6, 2. — οἱ ἔσπλοι τῆς ἐπαγωγῆς die Einfahrt der Zufuhr der d. h. der zuzuführenden. So scheint ἐπαγωγὴ sonst nicht vorzukommen. vgl. zu 1, 81, 1. Pp. will τῆς ἐπαγωγῆς streichen. vgl. zu ἐσπλεῖν 2, 93, 3. — ἔσχομιδαί, ἔσαυγαί τῶν ἐπιτηδείων. (Sch.) — παρέσχε, ἢ τοῦ Πλημμυρίου λῆψις.

C. 25. § 1. Συρακόσιον, interprungirt nach Kr. z. Dion. p. 303. — ὅπως für ὅπερ eine gute Hs. Spr. 53, 7, 7. vgl. Herm. de part. ἄν 2, 12 p. 130. Oder man müsste φράσωσιν, wie Martins Hs. u. als Verbesserung zwei andre haben, und ἐποιρνοῦσι lesen. Kr. Stud. 2 S. 49 u. 185. Keine

ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον ἔτι μᾶλλον ἐποτρύνωσι γίγνεσθαι· αἱ δ' ἑνδεκα νῆες πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐπλευσαν, πυνθανόμενοι πλοῖα τοῖς Ἀθηναίοις γέμοντα χρημάτων προσπλεῖν. καὶ τῶν τε πλοίων ἐπιτυχοῦσαι τὰ πολλὰ διέφθειραν καὶ ξύλα ναπηγήσιμα ἐν 3τῇ Κανλωνιάτιδι κατέκασαν, ἃ τοῖς Ἀθηναίοις ἑτοῖμα ἦν. ἔς τε Δοκρούς μετὰ ταῦτα ἦλθον, καὶ ὄρουσῶν αὐτῶν κατέπλευσε μία τῶν ὀλκάδων τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου ἄγουσα Θεσπιέων ὀπλίτας· καὶ ἀναλαβόντες αὐτοὺς οἱ Συρακόσιοι ἐπὶ τὰς ναῦς παρέπλεον ἐπ' οἶκον. φυλάξαντες δ' αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι νασὶ πρὸς τοῖς Μεγάροις μίαν μὲν ναῦν λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν, τὰς δ' ἄλλας οὐκ ἐδυνήθησαν, ἀλλ' ἀποφεύγουσιν ἐς τὰς Συρακούσας.

4 Ἐγένετο δὲ καὶ περὶ τῶν σταυρῶν ἀκροβολισμὸς ἐν τῷ λιμένι, οὓς οἱ Συρακόσιοι πρὸ τῶν παλαιῶν νεωσοίκων κατέπηξαν ἐν τῇ θαλάσῃ, ὅπως αὐτοῖς αἱ νῆες ἐντὸς ὀρουσῶν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιπλέοντες μὴ βλάπτειν ἐμβάλλοντες. προσαγαγόντες γὰρ ναῦν μυριοφόρον αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι, πύργους τε ξυλίνοὺς ἔχουσιν καὶ παραφράγματα, ἔκ τε τῶν ἀκάτων ὤνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυροὺς καὶ ἀνέκλων καὶ 5κατακολυμβῶντες ἐξέπριον. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἀπὸ τῶν νεωσοίκων ἐβαλλον· οἱ δ' ἐκ τῆς ὀλκάδος ἀντέβαλλον, καὶ τέλος τοὺς πολλοὺς τῶν

Beachtung verdient Bäumlein über die gr. Modi S. 195. Denn Isokr. 4, 44 ist nach Spr. 54, 7, 2 zu erklären. Eine wirkliche Auctorität ist Dohree, der I p. 121 es für kaum zweifelhaft erklärt dass nach οἴπερ das Futur stehen müsste. Doch ich bin es schon gewohnt dass H. Pp. sich gegen meine wohl-erwogenen Ansichten nach guter deutscher Weise länger als zwanzig Jahre tapfer sperrt, wie z. B. auch gegen die Erklärung zu 4, 36, 3. — ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ, wie § 7, mit μεγάλας Xen. An. 1, 4, 17. vgl. oben 1, 74, 3 u. zu 4, 70, 3.

§ 2. αἱ ἑνδεκα die übrigen eilf. (Ps.) Spr. 50, 2, 8 u. zu 1, 116, 1. — πυνθανόμενοι für πυνθανόμεναι eine Hs. zu εἰδότες 1, 110, 2. Ich wüsste nicht dass ein Grieche αἱ νῆες πυνθάνονται oder Aehnliches gesagt. — χρημάτων, Nahrungsmittel und Kriegsbedarf. — πλοίων ἐπιτυχοῦσαι. zu 3, 3, 4.

§ 3. τῶν ὀλκάδων 7, 19, 3 f. — φυλάξαντες αὐτοὺς, τηρήσαντες καιρὸν εἰς τὸ ἐπιθῆσθαι αὐτοῖς. (Sch.) — ἐδυνήθησαν, λαμβάνειν. Spr. 53, 4, 11 u. zu 3, 11, 3.

§ 4. περὶ um, über. vgl. 6, 16, 6. 8, 52, 2. — ἐν τῷ λιμένι, in dem grossen. — σταυρῶν. σταυρωμάτων eine gute Hs. — τῶν παλαιῶν. Die neuen waren in dem kleinen Hafen 7, 22, 2. — προσαγαγόντες, τοῖς σταυρώμασι δηλονότι. (Sch.) — μυριοφόρον. μυριαμεφόνον Hl. u. Lobeck z. Phryn. S. 662. Der Sch.: μεγάλην, δυναμένην δέξασθαι μυρίον φόρτον. Arn. vertheidigt jenes und erklärt: ein Schiff das eine Last von 10000 Talenten tragen konnte (das Talent als Masseinheit genommen). vgl. 4, 118, 5. Her. 1, 194, 2. 2, 96, 2. — παραφράγματα, παρομπιάσματα. (Sch.) hölzerne Brustwehren. vgl. Schn. zu Xen. Hell. 1, 6, 19. (Pp.) vgl. 4, 115, 2. (Dr.) — ἐκ von — aus. — ὤνευον wanden herauf. (Hl.) Sonst scheint ὀνεύειν nur bei Grammatikern vorzukommen. — ἀνέκλων. zu 2, 76, 3.

σταυρῶν ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι. χαλεπωτάτη δ' ἦν τῆς σταυρώσεως ἢ κούφιος· ἦσαν γὰρ τῶν σταυρῶν οὓς οὐχ ὑπερέχοντες τῆς θαλάσσης κατέπηξαν, ὥστε δεινὸν ἦν προσπλευῖσαι, μὴ οὐ προσιδῶν τις ὥσπερ περὶ ἔρμα περιβάλλῃ τὴν ναῦν. ἀλλὰ καὶ τούτους κολυμβηταὶ δυόμενοι ἔξεπριον μισθοῦ. ὁμως δ' αὖθις οἱ Συρακόσιοι ἐσταύρωσαν. πολλάς δὲ καὶ ἄλλα πρὸς ἀλλήλους, οἷον εἰκὸς τῶν στρατοπέδων ἐγγυὲς ὄντων καὶ ἀντιτεταγμένων, ἐμηχανῶντο καὶ ἀκροβολισμοῖς καὶ πείραις παντοίας ἐχρῶντο.

Ἐπεμψαν δὲ καὶ ἐς τὰς πόλεις πρέσβεις οἱ Συρακόσιοι Κορινθίων καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λακεδαιμονίων, ἀγγέλλοντας τὴν τε τοῦ Πλημυρίου λῆψιν καὶ τῆς ναυμαχίας πέρι ὡς οὐ τῇ τῶν πολεμίων ἰσχύϊ μᾶλλον ἢ τῇ σφετέρᾳ ταραχῇ ἤσσηθεῖεν, τὰ τε ἄλλα αὖ δηλώσοντας ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ καὶ ἀξιόσοντας ξυμβοηθεῖν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων προσδοκίμων ὄντων ἄλλη στρατιᾶ, καὶ ἦν φθάσωσιν αὐτοὶ πρότερον διαφθείραντες τὸ παρὸν στρατεύμα αὐτῶν, διαπεπολεμησόμενον. καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ ταῦτ' ἔπρασσον.

Ὁ δὲ Δημοσθένης, ἐπεὶ ξυνελέγη αὐτῷ τὸ στρατεύμα ὃ ἔδει ἔχον-26
τα ἐς τὴν Σικελίαν βοηθεῖν, ἄρας ἐκ τῆς Αἰγίνης καὶ πλεύσας πρὸς τὴν Πελοπόννησον τῷ τε Χαρικλεῖ καὶ ταῖς τριάκοντα ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων ξυμμίσγει, καὶ παραλαβόντες τῶν Ἀργείων ὀπλίτας ἐπὶ τὰς ναῦς ἔπλεον ἐς τὴν Λακωνικὴν, καὶ πρῶτον μὲν τῆς Ἐπιδαύρου τι τῆς2
Ἀμιηρᾶς ἐδήλωσαν, ἔπειτα σχόντες ἐς τὰ καταντικρὺ Κυθῆρων τῆς Λακωνικῆς, ἐνθα τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδήλωσαν καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῶδές τι χωρίον, ἵνα δὴ οἱ τε Εἰλωτες

§ 5. χαλεπωτάτη. zu δεινότατον 2, 51, 2. — τῆς σταυρώσεως von der Verpfählung, den Pfählen. Ueber den Ge. Spr. 47, 28, 9. — ἦσαν οὓς wie ἐνήσαν οὓς 8, 66, 4. Sonst sagt Thuk. ἔσιν οὓς, οἷς, ὦν. (Haase p. 72 s.) — δεινόν zugleich mit dem Inf. und μή, wie Xen. An. 1, 3, 17. vgl. dort Kr. — ἔρμα Klippe. vgl. Her. 7, 183. (Bl.) — μισθοῦ. Spr. 47, 17, 3.

§ 6. ἐσταύρωσαν, σταυροὺς κατέπηξαν. (Sch.)

§ 7. τὰς πόλεις, die sikelischen. (Ps) zu 6, 17, 2. — Κορινθίων aus der Zahl der anwesenden Korinthier. (Ps.) Spr. 47, 9. vgl. Index u. Genitiv 2, e. „Fremde schickten sie als mehr unparteiische Zeugen.“ (Ba.) — ἀγγέλλοντας für ἀγγελοῦντας die besten Hsn. zu 6, 88, 11. — αὖ andrerseits fehlt in mehreren Hsn. — ἐπ' αὐτούς, τοὺς πολεμίους, die Athener. (Gö.) — ὡς — στρατιᾶ da auch die Athener mit einem andern Heere erwartet würden, d. h. die Ankunft eines neuen Heeres der A. (Ba.) — διαπεπολεμησόμενον für διαπολεμησόμενον eine gute Hs. u. Va. zu 7, 14, 2. Dagegen bemerkt Veitoh (Ms.) dass die Griechen der classischen Periode sonst niemals das Participle des reduplicirten Futurs gebraucht. Das ist doch wohl nur eine (begreifliche) Zufälligkeit. Hier ist diese Form nothwendig. Die Verbindung wie ἀνταρκούντων u. δέον 7, 15, 1.

C 26. § 1. ὁ δὲ Δ. vgl. 7, 20, 2. — ταῖς τριάκοντα 7, 20, 1.

§ 2. Κυθῆρων hängt von καταντικρὺ, Λακωνικῆς von τὰ καταντικρὺ ab:

τῶν Λακεδαιμονίων αὐτόσε αὐτομολῶσι καὶ ἅμα λησται ἐξ αὐτοῦ, ὡσπερ ἐκ τῆς Πύλου, ἀρπαγὴν ποιῶνται. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης εὐθύς ἐπειδὴ ξυγκατέλαβε τὸ χωρίον παρέπλει ἐπὶ τῆς Κερκύρας, ὅπως καὶ τῶν ἐκεῖθεν ξυμμάχων παραλαβὼν τὸν ἐς τὴν Σικελίαν πλοῦν ὅτι τάχιστα ποιῆται· ὁ δὲ Χαρικλῆς περιμείνας ἕως τὸ χωρίον ἐξετείχισε καὶ καταλιπὼν φυλακὴν αὐτοῦ ἀπεκομίζετο καὶ αὐτὸς ὕστερον ταῖς τριάκοντα ναυσὶν ἐπ' οἶκον καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἅμα.

27 Ἀφίκοντο δὲ καὶ τῶν Θρακῶν τῶν μαχαιοφόρων τοῦ Διακοῦ γένους ἐς τὰς Ἀθήνας πελτασταὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους τούτου τριακόσιοι καὶ χίλιοι, οὓς ἔδει τῷ Δημοσθένει ἐς τὴν Σικελίαν ξυμπλεῖν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ὡς ὕστερον ἦγον, διενουῶντο αὐτοὺς πάλιν, ὅθεν ἦλθον, ἐς 2 Θράκην ἀποπέμπειν. τὸ γὰρ ἔχειν πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον αὐτοὺς πολυτελὲς ἐφαίνετο· δραχμὴν γὰρ τῆς ἡμέρας ἕκαστος ἐλάμβανεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ Δεκέλεια τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ πάσης τῆς στρατιᾶς, ἐν τῷ θέρει τούτῳ τειχισθεῖσα, ὕστερον δὲ φρουραῖς ἀπὸ τῶν πόλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιούσαις τῇ χώρᾳ ἐπωκέιτο, πολλὰ ἔβλαπτε τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐν τοῖς πρώτοις χρημάτων τ' ὀλέθρῳ 3 καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ ἐκάκωσε τὰ πράγματα. πρότερον μὲν γὰρ βρα-

bei den Kythera gegenüber liegenden Theilen Lakonikas. — ἅμα hat nur eine gute Hs.

§ 3. ξυγκατέλαβε, σὺν τῷ Χαρικλεί. (Ds.) — παρέπλει für ἐπέπλει zwei Hsn., ἐπιπαρέπλει eine gute; ἀπέπλει Reiske. vgl. 7, 31, 1. Verschieden ist doch ἐπιπλεῖν 1, 51, 1 u. 3, 76. — τῶν ἐκεῖθεν. Spr. 50, 8, 15 u. zu 1, 62, 3. — ἕως. ὡς die besten Hsn., wobei das nächste καὶ zu streichen wäre. — ἐξετείχισεν, εἰς τέλος ἤγαγεν. (Sch.) vgl. 4, 4, 1. 45, 3. 7, 4, 6.

C. 27. § 1. τῶν vor Θρακῶν fehlt in zwei Hsn. vgl. zu 7, 9. — τῶν μαχαιοφόρων 2, 96, 2. — τοῦ Δ. γένους hängt von Θρακῶν ab. Spr. 47, 9. — τοῦ αὐτοῦ θέρους τούτου für ἐν τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ eine gute Hs. Dies wohl aus § 2 entstanden. — ὕστερον zu spät, nach Demosthenes Abfahrt. (Sch.) vgl. 7, 29, 1 u. zu 2, 80, 4.

§ 2. πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δ. πόλεμον gegen die von D. aus unternommenen Befehdungen. (Va.) Später ὁ Δεκελικὸς πόλεμος. Kr. z. Dion. p. 246 u. Ullrich Beitr. z. Erkl. S. 8. 12. 15. 31. 41 u. Add. p. VII bis. — πολυτελὲς, πολυδάπανον, δαπανηρόν, πολλὰ τελούν. (Sch.) vgl. 7, 28, 1. — δραχμὴν. Böckh Staatsh. 1 S. 378 f. u. 589. — τειχισθεῖσα, τῇ χώρᾳ ἐπωκέιτο, was freilich passender zum zweiten als zum ersten Satze erscheint, bei dem nur vorschwebt: von dem ganzen bei Dekelea gelagerten Heere wurde das Land beföhlet. — ἀπό für ὑπό eine gute Hs., wie ich vermuthet hatte. — χρόνον. χρόνῳ Ba. bloss κατὰ διαδοχὴν 7, 28, 2. 4, 8, 7. (Pp.) — ἐπιούσαις. κατεχομένη erwartet man, dem τειχισθεῖσα entsprechend, zugefügt. Die Unregelmässigkeit beseitigt ein Komma nach στρατιᾶς gesetzt. — τῇ χώρᾳ ist mit ἐπωκέιτο zu verbinden. vgl. 6, 86, 2. (Arn.) Denn zu ἐπιούσαις gezogen wäre es matt. — πρώτοις. πρώτον eine Hs. u. Hk. vgl. zu 4, 105, 1. πρώτη will Dobree 1 p. 117. — ὀλέθρῳ, das ich auf Güter bezogen von guten Schriftstellern nicht gebraucht wüsste, scheint Glossem zu φθορᾷ; Va. hatte es wohl nicht. (Kr. Bruchst. p. 52.) Nichts beweist ἀπώλλυντο 7, 18, 4. Oder ist κτηνῶν für χρημάτων zu lesen? Dion. Arch. 7, 1: κτηνῶν ὀλέθρῳ, neben βουκνημάτων φθορᾷ eb. 7, 68. — φθορᾷ bezieht sich auf die Einbusse an

χεῖται γιγνόμεναι αἰ ἐσβολαὶ τὸν ἄλλον χρόνον τῆς γῆς ἀπολαύειν οὐκ ἐκώλυνον· τότε δὲ ξυνεχῶς ἐπικαθημένων καὶ ὅτε μὲν καὶ πλεόνων ἐπιόντων, ὅτε δ' ἐξ ἀνάγκης τῆς ἴσης φρουρᾶς καταθειούσης τε τὴν χώραν καὶ ληστείας ποιουμένης, βασιλέως τε παρόντος τοῦ τῶν Λακεδαιμονίων Ἀγιδος, ὃς οὐκ ἐκ παρέργου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο, μεγάλα οἱ Ἀθηναῖοι ἐβλύπτοντο. τῆς τε γὰρ χώρας ἀπάσης ἐστέρηντο καὶ ἀνδραπόδων πλεόν ἢ δύο μυριάδες ἠντομολήγεσαν, καὶ τούτων τὸ πολὺ μέρος χειροτέχναι, πρόβατά τε πάντα ἀπωλώλει καὶ ὑποζύγια· ἵπποι τε, ὄσημέραι ἐξελανόντων τῶν ἰπέων, πρὸς τε τὴν Δεκλείαν καταδρομὰς ποιουμένων καὶ κατὰ τὴν χώραν φυλασσόντων, οἱ μὲν ἀπεχωλοῦντο ἐν γῆ ἀποκρότῳ τε καὶ ξυνεχῶς ταλαιπωροῦντες, οἱ δ' ἐτιρωσκοντο. ἢ τε τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδῇ ἐκ τῆς Εὐβοίας, πρότερον²⁸ ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ κατὰ γῆν διὰ τῆς Δεκλείας θᾶσσον οὔσα, περὶ Σούνιον κατὰ θάλασσαν πολυτελής ἐγίγνετο· τῶν τε πάντων ὁμοίως ἐπακτῶν ἐδεῖτο ἢ πόλις, καὶ ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι φρούριον κατέστη. πρὸς² γὰρ τῇ ἐπάλλξει τὴν μὲν ἡμέραν κατὰ διαδοχὴν οἱ Ἀθηναῖοι φυλάσσοντες, τὴν δὲ νύκτα καὶ ξύμπαντες πλὴν τῶν ἰπέων οἱ μὲν ἐφ' ὅπλοις ποιούμενοι οἱ δ' ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ θέρους καὶ χεμιῶνος ἔτα-

Sklaven § 4. (Dr.) Mit wohl auch auf den austrengenden und aufreibenden Dienst. 7, 28, 2. (III.)

§ 3. ἐπικαθημένων, αὐτῶν, τῶν πολεμίων. (Va.) — ὅτε. Spr. 25, 10, 12. — ἐξ ἀνάγκης gedrängt durch die Nothwendigkeit (Ps. u. A.) sich Lebensmittel zu verschaffen. (Pp.) auf eine unwidertreibliche Art III. — τῆς ἴσης verbindet man mit φρουρᾶς und erklärt nach dem Sch. τῆς τεταγμένης die ordentliche, gewöhnliche. Dagegen Ps. τῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλήθους αἰεὶ ξυνεστῶσης. Vielleicht: indem mit gleicher Bedrängniss für die Athener nur eine Besatzungsschaar einfiel. Haase p. V hält die Ia. für verfälscht. — ἐκ παρέργου. zu 1, 142, 4.

§ 4. χώρας, τῆς καρπίμου. (Sch.) — τό bietet eine gute Hs. — ἀπωλώλει für ἀπολώλει einige gute Hsn. zu 4, 133, 1. vgl. Spr. 28, 6, 2. — πάντα hat hier eine gute Hs, die andern vor ἀπωλώλει. — ὑποζύγια. ζεύγη eine gute Hs. — ὄσημέραι. Spr. 51, 13, 15. vgl. 8, 64, 2. — ἀπεχωλοῦντο. So Xen. Hell. 7, 2, 19. vgl. Oek. 11, 17. Dafür τὰ σκέλεα διεφθάρησαν Her. 8, 28. (Bl.) — ἀποκρότῳ, τραχείᾳ. (Suid.) vgl. Xen. π. ἴπ. 7, 15, wo die Hsn. ἐπίκροτος bieten. vgl. Passows Lex. — τε καὶ verbindet ἐν γῆ ἀποκρότῳ und ξυνεχῶς, beide zu ταλαιπωροῦντες gehörig. (Ps.) Spr. 59, 2, 3 u. zu 1, 52, 2.

C. 28. § 1. παρακομιδῇ. zu 5, 5, 1. — γῆν für γῆς Schäfer u. eine Hs. Kr. zu Xen. An. 5, 6, 5. — θᾶσσον. θάσσων die besten Hsn. zu 7, 4, 4. — περὶ Σούνιον 8, 4, 1. — ἐπακτῶν, εἰσαγωγίμων ἐξ ἀλλοδαπῆς. (Sch.) zu 6, 20, 3 Der Ge. ist Prädicat: πάντα ὧν ἐδεῖτο ἐπακτὰ ἦν. Spr. 57, 3, 3. „Plat. Rep. 405, b: αἰσχρὸν δοκεῖ τὸ ἐπακτῶ παρ' ἄλλων τῷ δικαίῳ ἀναγκάζεσθαι χρῆσθαι.“ (Arn.)

§ 2. ἐπάλλξει. zu 2, 13, 5. — καὶ ξύμπαντες. Spr. 69, 32, 18 u. zu 6, 90, 3. — ἐφ' ὅπλοις bei den Waffen, an den Lagerorten, wie 8, 69, 1 u. 2. vgl. zu 1, 111, 1. — ποιούμενοι. που eine Hs., πονούμενοι Bl. Uebers. u. Kr. Bruchst. Ba. u. zweifelnd Dobree ergänzen φυλακὴν aus φυλάσσοντες. vgl. zu 1, 90, 2. Doch ist vielleicht νύκτα ποιῆσθαι eine Nacht

λαιπωροῦντο. μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπέεζεν ὅτι δύο πολέμους ἅμα εἶχον, καὶ ἐς φιλονεικίαν καθέστασαν τοιαύτην ἣν πρὶν γενέσθαι ἠπίστησεν ἂν τις ἀκούσας. τὸ γὰρ αὐτοὺς πολιορκουμένους ἐπιτειχισμῷ ὑπὸ Πελοποννησίων μηδ' ὡς ἀποστῆναι ἐκ Σικελίας, ἀλλ' ἐκεῖ Συρακούσας τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀντιπολιορκεῖν, πόλιν οὐδὲν ἐλάσσω αὐτὴν γε καθ' αὐτὴν τῆς Ἀθηναίων, καὶ τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι τοῖς Ἑλλησι τῆς δυνάμεως καὶ τόλμης, ὅσον καθ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου οἱ μὲν ἐπ' αὐτόν, οἱ δὲ δύο, οἱ δὲ τριῶν γε ἐτῶν οὐδεὶς πλείω χρόνον ἐνόμιζον περιοίσειν αὐτοῖς, εἰ οἱ Πελοποννήσιοι ἐσβάλοιεν ἐς τὴν χώραν, ὥστε ἔπειτα ἐπτακαίδεκάτῳ μετὰ τὴν πρώτην ἐσβολὴν ἦλθον ἐς Σικελίαν, ἣδη τῷ πολέμῳ κατὰ πάντα τετραχωμένοι, καὶ πόλεμον οὐδὲν ἐλάσσω προσανείλοντο τοῦ πρότερον ὑπάρχοντος ἐκ Πελοποννήσου. δι' ἃ καὶ τότε ὑπὸ τε τῆς Δεκελείας πολλὰ βλαπτούσης καὶ τῶν ἄλλων ἀναλωμάτων μεγάλων προσπιπτόντων ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρήμασιν. καὶ

hinbringen nicht unstatthaft. vgl. Abr. — δύο, den dekelischen und den sikelischen. (Sch.) — ἐς φ. καθέστασαν, wie 8, 76, 1. vgl. zu 4, 96, 4.

§ 3. τὸ γὰρ — ἀποστῆναι, ἠπίστησεν ἂν τις ἀκούσας ἀπὸ κοινοῦ. (Sch.) Gegen diese Erklärung zu 1, 25, 3. Als Ausruf nimmt den Infinitiv Koraes. vgl. Spr. 53, 1, 6. Aehnlich Dobree, Heindorf zu Plat. Phaed. 110 p. 187 vergleichend. Allein dem widerstrebt der Gedanke, der eben so wenig an sich einem Ausrufe angemessen wäre als die Länge des Perioden ihm dazu eignet. Auch zweifle ich ob γὰρ für diese Sprechweise eben so passend sei als δέ. Denn Plat. Phaed. 99, b ist zweifelhaft. Es scheint hier ein Mangel in der Rede zu sein, den wohl der Schriftsteller selbst verschuldet hat. Er mochte vergessen hinzuzufügen was ihm beim Anfange der Rede etwa vorschwebte: das schien aller Berechnung nach unmöglich zu sein. (Aehnlich Arn.) — αὐτούς selbst. (Va.) — ἀντιπολιορκεῖν kommt sonst wohl nicht vor. — ἐλάσσω eine gute Hs., ἐλάσσονα die übrigen gegen Thuk. Weise, wiewohl man ἐχθίονα findet 4, 86, 4. πλείονα 4, 128, 1, πλέονα 4, 82. 5, 47, 8. (Pp.) — αὐτὴν γε für αὐτὴν τε III. u. eine Hs. — καθ' αὐτὴν, im Ggs. zu den Stadtgebieten, bei Athen ganz Attika. — τῆς für τῶν eine gute Hs. u. der Sch. — Ἀθηναίων für Ἀθηνῶν die besten Hsn. Spr. 50, 7, 7. — παράλογον. zu 1, 78, 1. — ὅσον in wiefern (Hk.) bezieht sich eben so wie ὥστε auf τοσοῦτον, und kann also nicht parenthetisch, wie auch Dobree wollte, genommen werden: eine so grosse Berechnungswidrigkeit dass (ὥστε), während (ὅσον). — οἱ δέ — οὐδεὶς. Spr. 53, 4, 5. vgl. 57, 8. — ἐτῶν hängt von χρόνον ab. (Pp.) — περιοίσειν ausdauern werde. (Dr.) Eine ungewöhnliche Bedeutung, von Dion C. einige Male nachgeahmt. (Bl.) — ἐπτακαίδεκάτῳ. ἐξδύμῳ καὶ δεκάτῳ Kr. Bruchst. zu 4, 101, 1. Ueber die Berechnung vgl. Vömel de in. b. Pel. p. 8 u. E. Müller de in. b. P. p. 34. — τετραχωμένοι. τετραμένοι will hier u. 4, 60, 2 Cobet n. l. p. 148 s. — ὑπάρχοντος ἐκ. zu 5, 83, 1.

§ 4. καὶ τῶν. Dieser Genitiv kann unabhängig von ἐπό absolut genommen werden. Spr. 59, 2, 3. — μεγάλων ist Prädicat. Spr. 50, 11, 1. — προσπιπτόντων, συμβαινόντων. (Sch.) zu 1, 84, 3. — ἀδύνατοι τοῖς χρήμασιν, ἤγουν ἐνδεεῖς χρημάτων. (Sch.) Die sonst nicht vorkommende Ausdrucksweise scheint nach ἀδύνατος τῷ σώματι gebildet. (Bl.) Doch findet sich z. B. χρημάτων δυνάμει δυνατώτεροι 1, 25, 4 und δυνάμενος τοῖς χρήμασιν Lys. 6, 48. Der Artikel steht wohl possessiv. vgl. 7, 29, 1. — τὴν εἰ-

τὴν εἰκοστὴν ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον τῶν κατὰ θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν, πλείω νομίζοντες ἢν σφίσι χρήματα οὕτω προσιέναι. αἱ μὲν γὰρ δαπάναι οὐχ ὁμοίως καὶ πρὶν ἀλλὰ πολλῷ μείζους καθέστασαν, ὅσῳ καὶ μείζων ὁ πόλεμος ἦν, αἱ δὲ πρόσοδοι ἀπώλλυντο.

Τοὺς οὖν Θοῤῃκας τοὺς τῷ Δημοσθένει ὑστερήσαντας διὰ τὴν²⁹ παροῦσαν ἀπορίαν τῶν χρημάτων οὐ βουλόμενοι δαπανᾶν εὐδὺς ἀπέπεμπον, προστάξαντες κομίσαι αὐτοὺς Διτροφέει καὶ εἰπόντες ἅμα ἐν τῷ παράλλῳ, ἐπορεύοντο γὰρ δι' Εὐρύπου, καὶ τοὺς πολεμίους, ἦν τι δύνηται, ἀπ' αὐτῶν βλάψαι. ὁ δὲ ἔς τε τὴν Τάναγραν ἀπεβίβασεν² αὐτοὺς καὶ ἀρπαγὴν τινα ἐποίησατο διὰ τάχους, καὶ ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀφ' ἐσπέρας διέπλευσε τὸν Εὐρύπον καὶ ἀποβιβάσας ἐς τὴν Βοιωτίαν ἤγεν αὐτοὺς ἐπὶ Μυκαλησσόν. καὶ τὴν μὲν νύκτα λαθῶν πρὸς τῷ Ἐρμαιοῦ ἠγλίσατο — ἀπέχει δὲ τῆς Μυκαλησσοῦ ἑκατάδεκα μάλιστα σταδίου — ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πόλει προσέκειτο, οὐση οὐ μεγάλη, καὶ αἰρεῖ, ἀφυλάκτοις τε ἐπιπεσὼν καὶ ἀπροσδοκῆτοις μὴ ἂν ποτέ τινα σφίσι ἀπὸ θαλάσσης τοσοῦτον ἐπαναβάντα ἐπιθέσθαι, τοῦ τείχους ἀσθενεῶς ὄντος καὶ ἔστιν ἧ καὶ πεπτωκότος, τοῦ δὲ βραχέος ὀχυρομημένου καὶ πυλῶν ἅμα διὰ τὴν ἄδειαν ἀνεωγμένων. ἐπεσόν³ τες δὲ οἱ Θοῤῃκες ἐς τὴν Μυκαλησσὸν τὰς τε οἰκίας καὶ τὰ ἱερὰ ἐπόρθουν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφόρευον, φειδόμενοι οὔτε προεσβυτέρας οὔτε νεωτέρας ἡλικίας, ἀλλὰ πάντας ἐξῆς, ὅτι ἐντύχοιεν, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες, καὶ πρὸς ἔτι καὶ ὑποζύγια καὶ ὅσα ἄλλα ἔμψυχα ἴδοιεν· τὸ γὰρ γένος τὸ τῶν Θοῤῃκῶν, ὁμοῖα τοῖς μάλιστα τοῦ⁴

κοστήν. Böckh St. 2 S. 588. — τῶν κατὰ θάλασσαν von der Aus- und Einfuhr zur See in den Staaten der unterwürfigen Bundesgenossen. (Böckh eb. 1 S. 440. vgl. 432 Anm.) — ὑπὸ, κατὰ. (Sch.) — ἐποίησαν richteten ein, setzten fest. — ὁμοίως καὶ zu 6, 11, 1. — ἦν· αἱ δὲ interpungirt man; allein ὅσῳ afficirt auch diesen Satz: und je mehr. (Hl.) Kr. z. Lyk. 3, 5 (bei Blume) findet hier einen selbständigen Satz mit einem relativen verbunden.

C. 29. § 1. τῷ Δ. für den D., um noch mit ihm zu gehen. vgl. 7, 27, 1. (Arn.) — ἀπέπεμπον. zu ἀπέστειλλον 2, 85, 2. — προστάξαντες. zu 5, 8, 3. — Διτροφέει. Sonst auch Διτροφέης geschrieben. Kr. z. Dion. p. 317. — ἅμα verbinde ich mit εἰπόντες. — ἦν τι. zu 6, 25, 3. — ἀπ' αὐτῶν, δι' αὐτῶν. (Sch.) eig. von — aus. — βλάψαι. Spr. 55, 3, 13.

§ 2. ἔς τε für ἐς eine gute Hs. Dem τέ entspricht das καὶ vor ἐξ. — διέπλευσε. διαπλεύσας e. gute Hs. — ἀφ' ἐσπέρας. Kr. zu Xen. An. 6, 1, 23. — προσέκειτο. πλησιάσας ἐπέκειτο. (Sch.) vgl. 5, 9, 5. — οὐ hat nur eine gute Hs. — μὴ. Spr. 67, 12, 3. — τινὰ. τινὰς einige und ἐπαναβάντα mehrere Hsn. vgl. jedoch zu 2, 27, 1. — βραχέος ist prädicativ: niedrig, bis zu einer geringen Höhe, aufgebaut. vgl. 2, 76, 2 u. Hom. II. γ, 633: τείχος ἐθέδητο χθαμαλώτατον. (Bl.) — πυλῶν, πυλῶν. (Sch.)

§ 3. ἐξῆς. zu 1, 20, 1. — ὅτι. Spr. 58, 4, 5.

§ 4. ὁμοῖα. zu 1, 25, 4. — τοῖς μάλιστα erg. φονικοῖς. vgl. Hem-

βαρβαρικῶν, ἐν ᾧ ἂν θαρσύνῃ, φονικώτατόν ἐστιν. καὶ τότε ἄλλη τε
 ταραχὴ οὐκ ὀλίγη καὶ ἰδέα πᾶσα καθεστήκει ὀλέθρου, καὶ ἐπιπεσόντες
 διδασκαλείῳ παιδῶν, ὅπερ μέγιστον ἦν αὐτόθι καὶ ἄρτι ἔτυχον οἱ παῖ-
 δες ἐσεληλυθότες, κατέκοψαν πάντας· καὶ ξυμφορὰ τῇ πόλει πάσῃ
 οὐδεμιᾶς ἦσσαν [μᾶλλον ἐτέρας] ἀδόκητός τε ἐπέπεσεν αὐτῇ καὶ δεινῇ.
 30οὶ δὲ Θηβαῖοι αἰσθόμενοι ἐβοήθουν, καὶ καταλαβόντες προεχωρηκό-
 τας ἤδη τοὺς Θραῖκας οὐ πολὺ τὴν τε λείαν ἀφείλοντο καὶ αὐτοὺς
 φοβήσαντες καταδιώκουσιν ἐπὶ τὸν Εὐροπον καὶ τὴν θάλασσαν, οὗ αὐ-
 2τοῖς τὰ πλοῖα ἂ ἤγαγεν ὤρμει. καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐσβά-
 σει τοὺς πλείστους, οὗτε ἐπισταμένους νεῖν, τῶν τε ἐν τοῖς πλοίοις,
 ὡς ἐώρων τὰ ἐν τῇ γῆ, ὀρμισάντων ἔξω τοξεύματος τὰ πλοῖα, ἐπεὶ
 ἐν γε τῇ ἄλλῃ ἀναχωρήσει οὐκ ἀτόπως οἱ Θραῖκες πρὸς τὸ τῶν Θη-
 βαίων ἰππικόν, ὅπερ πρῶτον προσέκειτο, προεκθέντες τε καὶ ξυστρε-
 φόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει τὴν φυλακὴν ἐποιούντο, καὶ ὀλίγοι αὐτῶν
 ἐν τούτῳ διεφθάρησαν. μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ δι' ἀρπα-
 γῆν ἐγκαταληφθὲν ἀπόλετο. οἱ δὲ ξύμπαντες τῶν Θρακῶν πεντήκον-
 τα καὶ διακόσιοι ἀπὸ τριακοσίων καὶ χιλίων ἀπέθανον. διέφθειραν δὲ
 καὶ τῶν Θηβαίων καὶ τῶν ἄλλων οἱ ξυνεβοήθησαν ἐς εἴκοσι μάλιστα
 ἰπέας τε καὶ ὀπλίτας ὁμοῦ καὶ Θηβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρφών-
 δαν· τῶν δὲ Μυκαλησίων μέρος τι ἀπαναλώθη. τὰ μὲν κατὰ τὴν
 Μυκαλησὸν πάθει χρησαμένων οὐδενὸς ὡς ἐπὶ μεγέθει τῶν κατὰ
 τὸν πόλεμον ἦσσαν ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ τοιαῦτα ξυνέβη.

sterbl. z. Luc. Traum 2. (Abr.) — ἐν ᾧ wann. zu 6, 92, 2. — καὶ τότε.
 zu 5, 71, 2. — ἄλλη τε. Es entspricht καὶ ἐπιπεσόντες. — παιδῶν Kna-
 ben. Die Alten hatten wohl nicht Töchter- sondern nur Söhneschulen.
 [Dies eben so richtig (!) wie das aristokratelnde Töchterschulen.] — καὶ ἄρτι,
 καὶ ἐς ὃ ἄρτι. Spr. 60, 6, 2 u. Index u. Satz. — ξυμφορὰ αὐτῇ Spr. 61,
 7 u. zu κίνησις 1, 1, 2. — ἦσσαν für ἦσσαν einige Hsn.; über die Sprech-
 weise Spr. 47, 27, 3. — μᾶλλον ἐτέρας ist Glossem. (Hl.) Das μᾶλλον
 will auch Dobree nach einigen Hsn. (nebst ἐτέρας) streichen. — ἀδόκητος.
 zu 6, 34, 6. 8.

C. 30. § 2. τοὺς πλείστους, nicht der Thraker überhaupt (vgl. § 3),
 sondern: die meisten der ihnen Getödteten fielen beim Einschiffen. (Abr.) Im
 Ggs. zu ὀλίγοι αὐτῶν ἐν τούτῳ διεφθάρησαν. zu 4, 44, 2. (Arn.) — οὗτε —
 τε verbindet verschiedene Casus. Spr. 56, 14, 2. — ὀρμισάντων. ἀνορ-
 μισάντων eine Hs. u. der Rand des St. retraherent Va. — τοξεύματος für
 τοῦ ζεύγματος einige Hsn., der Seh. u. Va. — ἐπεὶ denn. — οὐκ ἀτόπως,
 οὐκ ἀκόσμως. (Sch.) — προεκθέντες aus Reih' und Glied vorstür-
 zend. (Campe.) Her. 9, 63: προεξάσσοντες κατ' ἓνα καὶ δέκα καὶ πλεονές
 τε καὶ ἐλάσσονες συστρεφόμενοι ἐσεπίπτον ἐς τοὺς Σπαρτιήτας. (Bl.) vgl. zu ἐπελ-
 θεῖν 4, 32, 4. — ἐν τούτῳ dabei, bei dieser Art des Rückzuges. vgl. zu
 2, 8, 3. „Oder in dieser Zeit?“ (Pp.)

§ 3. οἱ ξύμπαντες. Spr. 50, 11, 13. — ἐς εἴκοσι. Spr. 60, 8, 1. —
 Θηβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρφώνδαν von den Thebaeern den
 Skirphondas, einen der Boeotarchen. Spr. 47, 9 u. A. 1. Ueber die
 Sache 4, 91, 2. — μέρος τι. zu 1, 23, 3. — χρησαμένων, τῶν Μυκαλησ-
 σίων δηλονότι. (Sch.) χρησαμένην wollte Reiske. — ὡς ἐπὶ μεγέθει im Ver-

Ὁ δὲ Δημοσθένης τότε ἀποπλέων ἐπὶ τῆς Κερκύρας μετὰ τὴν³¹
ἐκ τῆς Λακωνικῆς τείχισιν, ὀλκάδα ὀρμοῦσαν ἐν Φειῷ τῇ Ἠλείων,
ἐν ἣ οἱ Κορίνθιοι ὀπλῖται ἐς τὴν Σικελίαν ἐμελλον περιουῶσθαι, αὐ-
τὴν μὲν διαφθείρει, οἱ δ' ἄνδρες ἀποφργόντες ὕστερον λαβόντες ἄλλην
ἐπλεον. καὶ μετὰ τοῦτο ἀρμυόμενος ὁ Δημοσθένης ἐς τὴν Ζάκυνθον
καὶ Κεφαλληνίαν ὀπλίτας τε παρέλυβε καὶ ἐκ τῆς Ναυπάκτου τῶν
Μεσσηνίων μετεπέμψατο, καὶ ἐς τὴν ἀντιπέρας ἠπειρον τῆς Ἰακωνα-²
νίας διέβη, ἐς Ἀλυζίαν τε καὶ Ἀνακτόριον, ὃ αὐτοὶ εἶχον. ὅτι δ'
αὐτῷ περὶ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ἀπαντᾷ ἐκ τῆς Σικελίας ἀποπλέων,
ὃς τότε τοῦ χειμῶνος τὰ χροῖματα ἄγων τῇ στρατιᾷ ἀπεπέμφθη, καὶ
ἀγγέλλει τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι πύθοιτο κατὰ πλοῦν ἤδη ὧν τὸ Πλημι-
μύριον ὑπὸ τῶν Συρακοσίων ἐαλωκός. ἀμικνεῖται δὲ καὶ Κόνων παρ'³
αὐτοῦς, ὃς ἤρχε Ναυπάκτου, ἀγγέλλων ὅτι αἱ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες
τῶν Κορινθίων αἱ σφίσι ἀνθορμοῦσαι οὔτε καταλύουσι τὸν πόλεμον
ναυμαχεῖν τε μέλλουσιν· πέμπειν οὖν ἐκέλευεν αὐτοὺς ναῦς, ὡς οὐχ
ικανὰς οὔσας δυοῖν δεούσας εἴκοσι τὰς ἑαυτῶν πρὸς τὰς ἐκείνων πέντε
καὶ εἴκοσι ναυμαχεῖν. τῷ μὲν οὖν Κόνωνι δέκα ναῦς ὁ Δημοσθένης
καὶ ὁ Εὐρυμέδων τὰς ἄριστα σφίσι πλεύσας ἀφ' ὧν αὐτοὶ εἶχον ξυμ-
πέμπουσι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ· αὐτοὶ δὲ τὰ περὶ τῆς στρατιᾶς⁴
τὸν ξύλλογον ἠτοιμάζοντο, Εὐρυμέδων μὲν ἐς τὴν Κέρκυραν πλεύσας
καὶ πεντεκαίδεκά [τε] ναῦς πληροῦν κελεύσας αὐτοὺς καὶ ὀπλίτας κα-
ταλεγόμενος — ξυνῆρχε γὰρ ἤδη Δημοσθένει ἀποτραπόμενος, ὡσπερ

gleich zu der Grösse der Stadt. (Ps.) Spr. 69, 63, 5. „ὡς πρὸς τὸ μέ-
γεθος τῆς πόλεως 3, 113, 4.“ (Pp.) Doch wird hier wohl τοῦ πάθους zu den-
ken sein wegen ἐπί, das sich dem ὀλογύρασθαι anschliesst — μέν. zu 2, 68, 5.

C. 31. § 1. τότε 7, 26, 3. — ἐπὶ für ἐκ Dodwell, einige Hsn. u. Va.
— μετὰ τὴν ἐκ τῆς Λακωνικῆς τείχισιν, ἐκ τῆς Λ. ἀποπλέων μετὰ τὴν
ἐν τῇ Λακωνικῇ τείχισιν. (Ba.) vgl. zu 6, 89, 1 [u. 5, 80, 3?] — τῇ Ἠλείων.
Spr. 47, 5, 8. — λαβῶν nach Ἠλείων (eine Hs. εὐρών) ist nach den meisten
Hsn. gestrichen. — οἱ Κορίνθιοι ὀπλῖται 7, 19, 5. vgl. 17, 2. — τῶν
Μεσσηνίων. Spr. 47, 15, 3.

§ 2. αὐτοὶ, ἤγουν οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) vgl. zu 1, 400, 3. — περὶ
ταῦτα, ἤγουν περὶ τὸ συλλέγειν δύναμιν. (Sch.) Spr. 68, 33, 2. in diesen
Gegenden Va. u. A. — ἀποπλέων, weil er den Zweck seiner Sendung
erfüllt hatte. — τότε weist auf 7, 16, 2 zurück. (Ilk.) vgl. zu 1, 101, 2. —
ἀπεπέμφθη, von Athen. — κατὰ πλοῦν. zu 3, 32, 4. — ἐαλωκός 7, 23, 1.

§ 3. Κόνων. Kr. z. Dion. p. 349. — αἱ πέντε καὶ εἴκοσι 7, 19, 5.
vgl. 17, 3. 34, 1. — σφίσιν. Spr. 58, 4, 3. vgl. Index u. Pronomina g. E.
— καταλύουσι τὸν πόλεμον ungewöhnlich für: vom Kriege nicht
ablassen. (A. Ps.) — ὡς. Spr. 56, 9, 4. — δυοῖν δεούσας. Vollständig
εἴκοσι 7, 17, 1. 19, 5. Zwei mochten zu nicht erwähnten, weil nicht er-
wähnenswerthen, Zwecken versandt sein.

§ 4. περὶ. Spr. 47, 9, 19. Ueber τὰ περὶ mit dem Ac. vgl. 1, 110, 1.
2, 6, 2. — ναῦς τε πεντεκαίδεκα erwart' ich gestellt oder τε mit Reiske
nach mehreren Hsn. gestrichen. — αὐτοῦς. Spr. 58, 4, 1. vgl. 1, 136, 1. —
ἀποτραπόμενος, von der Heimfahrt. (Ps.) — ἤρξθη, ξυνάρχειν αὐτῷ. (Sch.)
vgl. 7, 16, 2.

καὶ ἠρέθη — Δημοσθένης δ' ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἀκαρνανίαν χωρίων σφενδονήτας τε καὶ ἀκοντιστὰς ξυναγείρων.

32 Οἱ δ' ἐκ τῶν Συρακουσῶν τότε μετὰ τὴν τοῦ Πλημμυρίου ἄλωσιν πρέσβεις οἰχόμενοι ἐς τὰς πόλεις ἐπειδὴ ἔπεισάν τε καὶ ξυναγείραντες ἐμελλον ἄξειν τὸν στρατόν, ὁ Νικίας προπυθόμενος πέμπει ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας καὶ σφίσι ξυμμάχους, Κεντόριπας τε καὶ Ἀλικυαίους καὶ ἄλλους, ὅπως μὴ διαφῆσουσι τοὺς πολέμιους ἀλλὰ ξυστραφέντες κωλύσουσι διελθεῖν. ἄλλη γὰρ αὐτοὺς οὐδὲ 2 πειράσειν. Ἀκραγαντινοὶ γὰρ οὐκ ἐδίδοσαν διὰ τῆς ἐαυτῶν ὁδόν. πορευομένων δ' ἤδη τῶν Σικελιωτῶν οἱ Σικελοί, καθάπερ ἐδέοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνέδραν τινὰ [τριχῆ] ποιησάμενοι ἀφυλάκτοις τε καὶ ἐξαίφνης ἐπιγερόμενοι διέφθειραν ἐς ὀκτακοσίους μάλιστα καὶ τοὺς πρέσβεις πλὴν ἑνὸς τοῦ Κορινθίου πάντας· οὗτος δὲ τοὺς διαφυγόντας, 33 ἐς πεντακοσίους καὶ χιλίους, ἐκόμισεν ἐς τὰς Συρακούσας. καὶ περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ οἱ Καμαριναῖοι ἀγκιροῦνται αὐτοῖς βοηθοῦντες, πεντακόσιοι μὲν ὀπλίται, τριακόσιοι δὲ ἀκοντισταὶ καὶ τόξοται τριακόσιοι. ἐπεμψαν δὲ καὶ οἱ Γελῶσι ναυτικόν τε ἐς πέντε ναῦς καὶ ἀκοντιστὰς τετρακοσίους καὶ ἵππείας διακοσίους. σχεδὸν γὰρ τι ἤδη πᾶσα ἢ Σικελία πλὴν Ἀκραγαντινῶν — οὗτοι δ' οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἦσαν — οἱ δ' ἄλλοι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους μετὰ τῶν Συρακοσίων οἱ πρότερον περιορῶμενοι ξυστάντες ἐβοήθουν.

Καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι, ὡς αὐτοῖς τὸ ἐν τοῖς Σικελοῖς πάθος ἐγένετο, ἐπέσχον τὸ εὐθέως τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρεῖν· ὁ δὲ Δημοσθένης

C. 32. § 1. τότε 7, 25, 7. vgl. zu 4, 46, 1. (Arn.) — οἰχόμενοι, gestellt wie ναυμαχοῦσαι 7, 23, 3. vgl. zu 5, 5, 1. — τὰς πόλεις, namentlich Selinus und Himera. (Arn.) — σφίσι haben nur zwei Hsn. — Κεντόριπας hier als Name der Einwohner. vgl. Lobeck Parall. p. 292. 304. — Ἀλικυαίους. Ἀγυριναίους Cluver Sic. Ant. p. 309. 314. — διαφῆσουσι. διαφρήσουσι [Bk. u.] Dobree, διύσουσι Pp. u. Arn. vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 2, 23. — πειράσειν für πειράσασθαι. zu 2, 72, 3. 4, 9, 3. — τῆς ἐαυτῶν, χώρας. Xen. An. 4, 8, 6: ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἔρχονται. vgl. zu 6, 92, 1.

§ 2. τριχῆ fehlt in sehr vielen und guten Hsn. — ἀφυλάκτοις τε καὶ ἐξαίφνης. Spr. 59, 2, 3 u. zu 3, 4, 1.

C. 33. § 1. αὐτοῖς ist der Stellung wegen mit ἀγκιροῦνται zu verbinden. — ναυτικὸν ἐς πέντε ναῦς, ἤγουν λαὸν πέντε νεῶν. (Sch.) ein Geschwader von ungefähr fünf Schiffen Va., doch ἐς nicht ausdrückend. Der Sch. u. Andie erklären: Mannschaft, Ruderer für etc., wofür Pp. unzureichend 7, 48, 5 anführt.

§ 2. σχεδὸν τι. Spr. 51, 16, 5 u. zu 3, 68, 3. — ἢ Σικελία, vorzugsweise die Sikelioten. — οὐδὲ μεθ' ἑτέρων. zu 2, 67, 5. — οἱ δ' ἄλλοι erneuert mit Rücksicht auf die Parenthese den Begriff ἢ Σικελία. vgl. 8, 29, 2 u. besonders 8, 70, 1. — περιορῶμενοι. zu 6, 93, 1. — ξυστάντες. zu 6, 79, 2. — ἐπέσχον τὸ für ἐπέσχοντο einige Hsn. u. Dr. Soph. Ph. 881: ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν μὴδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν. (Abr.) Dem. 21, 12: τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε. (Arn.) Das Medium gebraucht Th. nie. (Pp.) zu 2, 76, 1.

καὶ Εὐρυμέδων, ἐτοίμης ἤδη τῆς στρατιᾶς οὐσης ἕκ τε τῆς Κερκύρας καὶ ἀπὸ τῆς ἠπείρου, ἐπειραιώθησαν ξυμπάσῃ τῇ στρατιᾷ τὸν Ἴονιον ἐπ' ἄκραν Ἰαπυγίαν· καὶ ὀρηθηθέντες αὐτόθεν κατίσχουσιν ἐς τὰς Χοιράδας νήσους Ἰαπυγίας, καὶ ἀκοντιστὰς τέ τινας τῶν Ἰαπύγων πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν τοῦ Μεσσαπίου ἔθρους ἀναβιβάζονται ἐπὶ τὰς ραῦς, καὶ τῷ Ἄρτι, ὅσπερ καὶ τοὺς ἀκοντιστὰς, δυνάστης ὄν, παρέσχεν αὐτοῖς, ἀνανεωσάμενοί τινα παλαιὰν γιλίαν ἀγκυνοῦνται ἐς Μεταπόντιον τῆς Ἰταλίας. καὶ τοὺς Μεταποντίους πείσαντες κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν ἀκοντιστὰς τε ξυμπέμπειν τριακοσίους καὶ τριήρεις δύο καὶ ἀναλαμβάνοντες ταῦτα παρεπλευσαν ἐς Θουρίαν. καὶ καταλαμβάνουσι νεωστὶ στάσει τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἐναντίους ἐκπεπτωκότας· καὶ βουλόμενοι τὴν στρατιὰν αὐτόθι πᾶσαν ἀθροίσαντες εἴ τις ὑπελέλειπτο ἔξειτάσαι καὶ τοὺς Θουρίους πείσαι σιγῇ ξυστρατεύειν τε ὡς προθυμώτατα καὶ ἐπειδὴ περ ἐν τούτῳ τύχης εἰσί, τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους τοῖς Ἀθηναίοις νομίζειν, περιέμενον ἐν τῇ Θουρίᾳ καὶ ἐπρασσον ταῦτα.

Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ ἐν ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσίν, οἵπερ τῶν ὀκτάδιων ἕνεκα τῆς ἐς Σικελίαν κομιδῆς ἀνθρώμορον πρὸς τὰς ἐν Ναυπάκτῳ ραῦς, παρασκευασάμενοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ καὶ προσπληρώσαντες ἔτι ραῦς, ὥστε ὀλίγω ἐλλείσους εἶναι αὐτοῖς τῶν Ἀττικῶν νεῶν, ὁρμίζονται κατὰ Ἐρινεὸν τῆς Ἀχαιῆς ἐν τῇ Ρυπικῇ. καὶ αὐτοῖς τοῦ χωρίου μηροειδοῦς ὄντος ἐφ' ᾧ ὄμορον ὁ μὲν πεζὸς ἐκατέρωθεν προσβεβροθηκὼς τῶν τε Κορινθίων καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων ἐπὶ ταῖς προανεχούσαις ἄκραις παρετάκτο, αἱ δὲ νῆες τὸ μεταξὺ εἶχον ἐμφράξασαι· ἦρχε δὲ τοῦ ναυτικοῦ Πολυάνθης, Κορίνθιος. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Ναυπάκτου τριάκοντα ναυσὶ καὶ τρισίν, ἦρχε δ' αὐτῶν Δίφιλος, ἐπέπλευσαν αὐ-

§ 3. ἕκ τε für ἕκ zwei gute Hsn. Nicht τῆς ἕκ. Kr. Stud. 2 S. 78. — νήσους I. zu 1, 30, 1.

§ 4. Μεσσαπίου. Μεσαπίου einige Hsn. zu 1, 101, 2. — παρέσχε für παρέσχετο die besten Hsn.

§ 5. ἀναλαμβάνοντες. παραλαμβάνοντες wäre passender. vgl. zu Arr. An. 4, 16, 3. — Θουρίαν, hier wohl die Stadt. zu 6, 61, 1. (Arn.)

§ 6. εἴ τις. εἴ τι? vgl. 7, 20, 3. — εἴ τις ὑπελέλειπτο gehört zu ἀθροίσαντες, nicht zu ἔξειτάσαι. (Ds.) — ἐπειδήπερ εἰσί, dass sie nämlich entschieden gegen die Feinde der Athener gehandelt hätten. (Kist) — τύχης. Spr. 47, 10, 3. — τοὺς αὐτοὺς — νομίζειν. zu 1, 44, 1.

C. 34. § 1. καὶ οἱ vor περὶ ist mit Dobree u. einer guten Hs. weggelassen. — τὰς ἐν Ν. ραῦς. Kr. z. Dion. p. 311. — τῶν ὀκτάδιων hängt von κομιδῆς ab. vgl. 7, 17, 3. — ὡς ἐπὶ. zu 1, 48, 1.

§ 2. αὐτοῖς gehört zu παρετάκτο. (Ba.) — προσβεβροθηκὼς für προσβεβροθηκότες eine gute Hs. zu 6, 69, 5. — τῶν αὐτόθεν. zu 3, 7, 3. Gemeint sind wohl Andere als die Achaeer. vgl. 2, 9, 1 u. 3, 92, 4. — προανεχούσαις für ἀνεχούσαις dieselbe Hs. Sonst noch bei Späteren. Hier vielleicht eine Dittographie, da sonst προέχειν oder ἀνέχειν so üblich ist.

§ 3. τριάκοντα καὶ τρισίν. vgl. 7, 31, 3. 4. Vielleicht hatte Diphilos

τοῖς. καὶ οἱ Κορίνθιοι τὸ μὲν πρῶτον ἠσύχαζον, ἔπειτα ἀρθέντος αὐτοῖς τοῦ σημείου, ἐπεὶ καιρὸς ἐδόκει εἶναι, ὄρμησαν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐνανμάχον. καὶ χρόνον ἀντεῖχον πολὺν ἀλλήλοισ. καὶ τῶν μὲν Κορινθίων τρεῖς νῆες διαφθείρονται, τῶν δ' Ἀθηναίων κατέδν μὲν οὐδεμία ἀπλῶς, ἐπτά δέ τινας ἄπλοι ἐγένοντο ἀντίπρωροι ἐμβαλλόμεναι καὶ ἀναρραγεῖσαι τὰς παρεξαιρεσίας ὑπὸ τῶν Κορινθίων νεῶν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο παχυτέρας τὰς ἐπιπίδας ἐχουσῶν. ναυμαχήσαντες δὲ ἄντιπαλα μὲν καὶ ὡς αὐτοὺς ἐκατέρους ἀξιοῦν νικᾶν, ὁμως δὲ τῶν ναυαγίων κρατησάντων τῶν Ἀθηναίων διὰ τε τὴν τοῦ ἀνέμου ἄπωσην αὐτῶν ἐς τὸ πέλαγος καὶ διὰ τὴν τῶν Κορινθίων οὐκέτι ἐπαναγωγὴν, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ δίωξις οὐδεμία ἐγένετο, οὐδ' ἄνδρες οὐδετέρων ἐάλωσαν· οἱ μὲν γὰρ Κορίνθιοι καὶ Πελοποννήσιοι πρὸς τῇ γῆ ναυμαχοῦντες θραδίως καὶ διεσώζοντο, τῶν δὲ Ἀθηναίων οὐδεμία κατέδν ναῦς. ἀποπλευσάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὴν Νάυπακτον οἱ Κορίνθιοι εὐθὺς τροπαῖον ἔστησαν ὡς νικῶντες, ὅτι πλείους τῶν ἐναντίων ναῦς ἄπλους ἐποίησαν, καὶ νομίσαντες δι' αὐτὸ οὐχ ἠήσασθαι δι' ὅπερ οὐδ' οἱ ἕτεροι νικᾶν· οἱ τε γὰρ Κορίνθιοι ἠγγήσαντο κρατεῖν εἰ μὴ καὶ πολὺ ἐκρατοῦντο, οἱ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἠήσασθαι

noch einige Schiffe zugeführt und den Konon abgelöst. — ναυσί. zu ἔπει 1, 87, 4. — τοῦ σημείου. zu 1, 49, 1. — πολὺν verdächtig Kr. Bruchst.

§ 4. τινές. Spr. 51, 16, 4. vgl. 8, 100, 5. — ἄπλοι, ἀρρεῖοι πρὸς πλεῖσιν. (Sch.) vgl. § 6 u. 60, 2. — ἀντίπρωροι. ἀντιπρόροι Kr. Bruchst. vgl. zu 7, 36, 3. — ἐμβαλλόμεναι, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν πολεμίων νεῶν τυπόμεναι. (Sch.) Noch so das Passiv 7, 70, 6. vgl. 4, 14, 1. — ἀναρραγεῖσαι, ἀντὶ τοῦ τραθείσαι· ἐτρώθησαν δὲ ὑπὸ τῶν ἐπιπίδων. (Sch.) Dion C. 49, 3: τὰς παρεξαιρεσίας αὐτῶν ἀναρρηγνύντες ἐπίτρωσκον. — παρεξαιρεσία ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν πρόραν (τὸ?) πρὸ τῶν κωπῶν, ὡς ἂν εἴποι τις τὸ πάρεξ τῆς εἰρεσίας. (Sch.) zu 4, 12, 1. — ἐπιπίδες εἰσὶ τὰ ἐκατέρωθεν πρόρας ἐξέχοντα ξύλα. (Sch. u. ders. zu 7, 36, 2.) Sturmbalken Passow. Sie ragten wie Ohren an beiden Seiten des Vordertheils hervor und dienten theils zum Angriff, theils dazu den Stoss der feindlichen Schiffsschnäbel abzuwehren. vgl. 7, 36, 2. 62, 3, Eur. Iph. T. 1350. (Auch von App. Syr. 26 u. Bürg. 5, 107. 119 erwähnt. Hertlein Ms.) vgl. Bl.

§ 5. ναυμαχήσαντες ἀντίπαλα wie ἀγχώματα 7, 71, 4. Spr. 46, 5, 4. — αὐτοὺς ἐκατέρους für αὐτοὶ ἐκάτεροι. Spr. 55, 3, 3 und Lob. z. Phryn. p. 750. Ueber den Ausdruck zu 1, 105, 4. — τοῦ ἀνέμου durch den Wind: über die zwei Ge. Spr. 47, 9, 7 u. Index u. Genitiv 2, f. — ἄπωση ist ein ungewöhnliches Wort. (Ba.) — αὐτῶν, τῶν ναυαγίων. — οὐκέτι nicht nochmals, δευτέραν. (Sch.) zu 4, 44, 1 und über die Verbindung mit einem Substantiv zu 1, 137, 4. — ἐπαναγωγὴν für ἐπαγωγὴν einige gute Hsn. ἀνάπλευσιν. (Sch.) zu 7, 4, 5. — διεκρίθησαν. zu 4, 25, 7.

§ 6 καὶ vor διεσώζοντο haben viele und gute Hsn.: auch, aus eben diesem Grunde, weil sie nahe an der Küste kämpften. (Pp.) — θραδίως verdächtig Benedict. — δι' αὐτό aus eben dem Grunde, zu νομίσαντες gehörig. (Ba.) zu 1, 2, 1. — οἱ ἕτεροι. zu 3, 73 u. Kr. Stud. 2 S. 67. — νικᾶν, ἐνόμιζον. (Sch.)

§ 7. οἷ τε — οἷ τ'. Kr. z. Dion. p. 39. — καὶ πολὺ für πολὺ zwei

ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων. ὑποπλευσάντων δὲ τῶν Πελοποννησίων καὶ τοῦ πεζοῦ διαλυθέντος οἱ Ἀθηναῖοι ἔστησαν τροπαῖον καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ ὡς νικήσαντες, ἀπέχον τοῦ Ἐρικεοῦ, ἐν ᾧ οἱ Κορίνθιοι ὄρμουν, ὡς εἴκοσι σταδίους. καὶ ἡ μὲν ναυμαχία οὕτως ἐτελεύτα.

Ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ Εὐρυμέδων, ἐπειδὴ ἔυστρατεῦεν αὐτοῖς³⁵ οἱ Θούριοι παρεσκευάσθησαν ἐπιτακοσίσι μὲν ὀπλίταις τριακοσίσι δὲ ἀκοντισταῖς, τὰς μὲν κῆς πυραπλεῖν ἐκέλευον ἐπὶ τῆς Κροτωνιάτιδος, αὐτοὶ δὲ τὸν πεζὸν πάντα ἐξετάσαντες πρῶτον ἐπὶ τῷ Συβάρει ποταμῷ ἦγον διὰ τῆς Θουριάδος γῆς. καὶ ὡς ἐγένοντο ἐπὶ τῷ Ὑλίᾳ ποταμῷ καὶ αὐτοῖς οἱ Κροτωνιάται προσπέμφαντες εἶπον οὐκ ἂν σφίσι βουλομένοις εἶναι διὰ τῆς γῆς σφῶν τὸν στρατὸν ἵεναι, ἐπικαταβάντες ἠῦλίσαντο πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ὑλίου· καὶ αἱ νῆες αὐτοῖς ἐς τὸ αὐτὸ ἀπήντων. τῇ δ' ὕστεραίᾳ ἀναβιβασάμενοι παρέπλεον, ἴσχυοντες πρὸς ταῖς πόλεσι πλὴν Λοκρῶν, ἕως ἀφίκοντο ἐπὶ Πέτρον τῆς Ῥηγίνης.

Οἱ δὲ Συρακόσιοι ἐν τούτῳ πυρθανόμενοι αὐτῶν τὸν ἐπίπλουν³⁶ αὐθις ταῖς ναυσὶν ἀποπειρᾶσαι ἐβούλοντο καὶ τῇ ἄλλῃ παρεσκευῆ τοῦ πεζοῦ, ἦνπερ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, πρὶν ἐλθεῖν αὐτούς, φθάσαι βουλόμενοι ξυνέλεγον. παρεσκευάσαντο δὲ τό τε ἄλλο ναυτικὸν ὡς ἐκ τῆς² προτέρας ναυμαχίας τι πλέον ἐνεῖδον σχήσοντες, καὶ τὰς προῖρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον στεριωτέρας ἐποίησαν, καὶ τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς προῖραις πιχεΐας, καὶ ἀντηρίδας ἀπ' αὐτῶν ὑπέ-

gute Hsn. Spr. 69, 32, 18 u. zu 1, 25, 4. — ὅτι οὐ für εἰ μὴ eine gute Hs.; über πολὺ Spr. 48, 15, 13.

C. 35. § 1. παρεσκευάσθησαν dazu bestimmt, vermocht waren. (Hl.) zu 3, 36, 4. Mit dem Inf. so nicht gewöhnlich. vgl. 3, 3, 2. Nicht selten jedoch das Medium, wie 1, 27, 2. 89, 3. 115, 5. 4, 79, 1. 5, 58, 2. 83, 4. 6, 41, 1. — ἐξετάσαντες, ἀκριβῶς ἀριθμήσαντες. (Sch.)

§ 2. προσπέμφαντες. προπέμφαντες A. Ps. zu 7, 3, 1. — βουλομένοις εἶναι. Spr. 48, 6, 4 u. zu 2, 3, 2. — ἐπικαταβάντες. ἐπι — hin, κατα — nach der Küste. zu 4, 11, 1. — ἠῦλίσαντο πρὸς τὴν θ. Xen. Hell. 2, 2, 8: πρὸς τὴν πόλιν ἐστρατοπέδευεν. Hier könnte man freilich πρὸς mit ἐπικαταβάντες verbinden. vgl. zu ἐς 5, 84, 4 u. „ἐς τὴν πόλιν 6, 51, 1.“ (Bö.) — ἐς τὸ αὐτό. zu 3, 91, 2. vgl. 5, 55, 2. 7, 36, 6. — ἀναβιβασάμενοι, τὸν στρατὸν. (Pp.) — [πρὸς verdächtigt Pp.]

C. 36. § 1. αὐθις, wie 7, 22, 2 f. 23, 3 f. — τῇ ἄλλῃ. Spr. 50, 4, 11. — τοῦ. τῇ τοῦ ist nicht nothwendig. — ξυνέλεγον versammelt hatten. (Va.) Spr. 53, 2, 8 u. zu 2, 23, 1.

§ 2. παρεσκευάσαντο τό τε ἄλλο ναυτικὸν sie hatten bei ihrem ganzen Seewesen solche Einrichtungen getroffen. (Hl.) Das ἄλλο steht im Gegensatze zu der Einrichtung der Vordertheile. (Pp.) — ὡς in solcher Weise bei der. (St.) — ἐκ τῆς in Folge ihrer Erfahrungen bei der. — πλέον σχήσοντες, τοῦτ' ἐστὶ πλεονεκτήσοντες. (Sch.) Ggs. § 3. vgl. Zus. zu 3, 43, 3. u. Her. 4, 3, 1. — ἐνεῖδον eingesehen hatten, wie 7, 62, 1. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 15. Dies Compositum mit dem Particip ist nicht gewöhnlich. — ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον verkürzten. (Va.) Ein ungewöhnlicher Ausdruck; ähnlich jedoch 8, 86, 5. (Bl.) — ὑπέτειναν

τειναν πρὸς τοὺς τοίχους ὡς ἔξ πήγεις ἐντός τε καὶ ἔξωθεν, ὥπερ τρῶπα καὶ οἱ Κορίνθιοι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ ναῦς ἐπισκευασμένοι πρόφραθεν ἐναυμάχουν. ἐνόμισαν γὰρ οἱ Συρακόσιοι πρὸς τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς οὐχ ὁμοίως ἀντιναυπηγημένας, ἀλλὰ λεπτὰ τὰ πρόφραθεν ἐχούσας διὰ τὸ μὴ ἀντιπρόροις μᾶλλον αὐτοὺς ἢ ἐκ περίπλου ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι, οὐκ ἔλασσον σχῆσειν, καὶ τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν, οὐκ ἐν πολλῷ πολλαῖς ναυσὶν οὔσαν, ἄπρὸς ἑαυτῶν ἔσεσθαι· ἀντίπρωροι γὰρ ταῖς ἐμβολαῖς χρώμενοι ἀναορῆξεν τὰ πρόφραθεν αὐτοῖς, στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῆ παίοντες τοῖς ἐμβόλοις. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις οὐκ ἔσεσθαι σφῶν ἐν στενοχωρίᾳ οὔτε περίπλου οὔτε διέκπλου, ὥπερ τῆς τέχνης μά-
 5 λιστα ἐπίστευον· αὐτοὶ γὰρ κατὰ τὸ δυνατόν τὸ μὲν οὐ δώσειν, διεκ-
 πλεῖν, τὸ δὲ τὴν στενοχωρίαν κωλύσειν ὥστε μὴ περιπλεῖν. τῇ τε
 πρότερον ἀμαθία τῶν κυβερνητῶν δοκούση εἶναι, τὸ ἀντίπρωρον ξυγ-

für προὔτειναν nach Pp. — ἐντός τε καὶ ἔξωθεν verbindet Hl. nicht mit ὑπέτειναν πρὸς τοὺς τοίχους, sondern mit (ἐπέτειναν) ὡς ἐπὶ ἔξ πήγεις. Die Wiederhalte seien durch eine Oeffnung in die Stirnwand des Schiffes hineingegangen und hätten sich dort etwa an einen Pfeiler in einem Winkel angeschlossen, dessen Schenkel ausser dem Schiffe an die schrägen an beiden Seiten des Schiffes befestigten und vorne zusammenlaufenden Sturnbalken (ἐπωτίδας) befestigt gewesen und dieselben folglich unterstützt hätten. vgl. Pol. 8, 6, 6. Dobree übersetzt: and for the length of six cubits (from the prow) they supported these cheeks (ἐπωτίδας) by a set of spars (ἀντήριδας) that went from the cheeks to the ship's side both inside and outside the ship. — πρόφραθεν. Spr. 41, 12, 16. Es gehört zu ἐπισκευασμένοι. (Sch. u. Ps.)

§ 3. ἀντιναυπηγεῖσθαι noch 7, 62, 3, sonst wohl nirgends. — λεπτά, ἤγουν ἀσθενῆ. (Sch.) — ἀντιπρόροις. ἀναπρόρους Pp. Vielmehr wird § 4 auch ἀντιπρόροις mit Reiske zu lesen sein: mit Angriffen bei denen Vordertheil gegen Vordertheil gekehrt ist, wie 7, 40, 4. Das angreifende Schiff ist immer ἀντίπρωρος, sucht aber das feindliche von der Seite zu fassen. — περίπλου. ἢ διέκπλου scheint ausgefallen. (Kr. Bruchst.) vgl. § 4. 2, 84, 1 u. 3, 78, 1. — οὐκ ἐν. Spr. 67, 10, 4. οὐκ ἐν πλείονι χρόνῳ τριῶν μηνῶν Plut. Pomp. 28. ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ Thuk. 2, 49, 2, Dion. Arch. 6, 29, Luc. Esel 28, Plut. Tröst. des A. 17. vgl. zu 3, 67, 1. — πολλῷ. Spr. 43, 4, 2. — πρὸς ἑαυτῶν, λυσιστῆ αὐτοῖς δῆ. (Sch.) zu 2, 86, 3.

§ 4. αὐτοῖς, τοῖς Ἀθ. αὐτοὶ ohne Komma wegen τοῖς δὲ Ἀθ. Dobree. — κοῖλα καὶ ἀσθενῆ, substantivirte Neutra, wie τὰ πρόφραθεν (λεπτά ὄντα). — παίοντες für παρέχοντες eine gute Hs., incurrentes Va. — ἐμβόλοις. ἐμβολος χάλκωμα περιπεθειμένον κατὰ πρόφραν ταῖς ναυσίν. (Sch.) vgl. Passows Lex. Gemeint sind die Schiffsschnäbel der Syrakosier. — σφῶν, τῶν Συρακουσίων. (Sch.) — ἐν στενοχωρίᾳ, im Syrakon Hafen. — τῆς τέχνης ist wohl ein (falsches) Glossem, auch durch die Stellung verdächtig. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 13.

§ 5. αὐτοὶ—. Ueber die Stellung zu παράδειγμα 3, 39, 3. 7, 41, 2 u. Index u. μὲν. — διεκπλεῖν ist Epexegetem zu τὸ μὲν. (Ps.) Spr. 57, 10, 7. Dies und ὥστε μὴ περιπλεῖν verdächtig Cobet. Hyper. p. 61. Anstoss nahm schon Abr. — δοκούση. Spr. 50, 12, 2. — ξυγκροῦσαι. ξυγκρούσει die meisten Hsn. Mir ist auch bei jener La. zwar nicht der Sinn aber doch

χροῦσαι, μάλιστα ἂν αὐτοὶ χρῆσασθαι· πλεῖστον γὰρ ἐν αὐτῷ στήσεν· τὴν γὰρ ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις ἔξωθουμένοις ἄλλοσε ἢ ἐς τὴν γῆν, καὶ ταύτην δι' ὀλίγον καὶ ἐς ὀλίγον, κατ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδον τὸ ἑαυτῶν — τοῦ δ' ἄλλον λιμένος αὐτοὶ κρατήσεν — καὶ⁶ ξυμγερομένους αὐτούς, ἦν πη βιάζονται, ἐς ὀλίγον τε καὶ πάντας ἐς τὸ αὐτό, προσπίπτοντας ἀλλήλοις ταράξεσθαι — ὅπερ καὶ ἐβλαπτε μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἀπάσιν ταῖς ναυμαχίαις, οὐκ οὔσης αὐτοῖς ἐς πάντα τὸν λιμένα [τῆς] ἀνακρούσεως, ὥσπερ τοῖς Συρακοσίοις — περιπλεῦσαι δὲ ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελάγους τε καὶ ἀνάκρουσιν, οὐ δυνήσεσθαι αὐτούς, ἄλλως τε καὶ τοῦ Πλημμυρίου πολεμίου τε αὐτοῖς ἐσομένου καὶ τοῦ στόματος οὐ μεγάλου ὄντος τοῦ λιμένος.

Τοιαῦτα οἱ Συρακοσῖοι πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἐπιστήμην τε καὶ δίνα-³⁷ μιν ἐπινοήσαντες καὶ ἅμα τεθαρρηκότες μᾶλλον ἤδη ἀπὸ τῆς προτέρας ναυμαχίας ἐπεχείρουν τῷ τε πεζῷ ἅμα καὶ ταῖς ναυσίν. καὶ τὸν μὲν πεζὸν ὀλίγω πρότερον τὸν ἐκ τῆς πόλεως Γύλιππος προέξαγαγὼν προσῆγε τῷ τείχει τῶν Ἀθηναίων, καθ' ὅσον πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῦ ἑώρα· καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπίου, οἳ τε ὀπλῖται ὅσοι ἐκεῖ ἦσαν καὶ²

die Fügung undeutlich. Eher würde ich erwarten τῷ ἀντίπροφωοι ξυγκρούσαι. (Kr. Bruchst.) Ex conjecturis Krügeriana maxime placet. (Pp.) — πλεῖστον. πλεῖον oder vielmehr πλέον Kr. Bruchst. Da auch πλεῖον Thukydidisch ist, so scheint er πλέον desshalb lieber zu wollen, weil dies in der Form πλέον ἔχειν regelmässig ist. (Pp.) Nicht übel Va.: am meisten dadurch überlegen zu sein. Doch wüsste ich den Superlativ in diesem Sinne sonst nicht gebraucht. — ἀνάκρουσις ἐν ναυμαχίαις ἐλέγχο ἐπὶ τοῦ πρύμναν χροῦσθαι. (Sch.) vgl. zu 1, 50, 4. (5.) u. 7, 40, 1. — ἔξωθουμένοις. zu 2, 90, 4. — καὶ ταύτην bezieht Bd. auf ἀνάκρουσιν. Allein da würde man καὶ ταῦτα erwarten. (?) Jenes ist also vielmehr auf das nähere γῆν zu beziehen. (Pp.) Indess ἐς ὀλίγον kann nur mit einem Begriffe der Bewegung verbunden werden. So § 6: οὐκ οὔσης ἐς πάντα τὸν λιμένα ἀνακρούσεως. vgl. zu 2, 84, 1. — δι' ὀλίγον in einem geringen Zwischenraume von dem Kampfplatze bis zur Küste. (Ps. u. Dobree.) zu 2, 89, 7. — τοῦ δ' — κρατήσεν sind parenthetisch zu nehmen. (Dobree.)

§ 6. αὐτούς, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) — ἐς ὀλίγον auf einen beschränkten Raum hin, erklärt durch κατ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδον τὸ ἑαυτῶν. (Ps.) vgl. § 5 u. 2, 84, 1. — ταράξεσθαι. Spr. § 40 unter ταράσσω. — τῆς fehlt in vielen, auch guten Hsn. zu 1, 102, 1.

§ 7. εὐρυχ. zu 2, 83, 2. — ἐπίπλευσις scheint sonst nicht vorzukommen. — πολεμίου. Das τε würde man vor πολεμίου erwarten. Doch vgl. Index u. τέ.

C. 37. § 1. πρὸς gemäss, pro ratione Dobree. vgl. 5, 9, 3. (Arn.) ex Va. Spr. 68, 39, 5. — τεθαρρηκότες für τεθαρρηκότες eine gute Hs. zu 1, 69, 3. — ἐπεχείρουν, τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι σὺν τῷ πεζῷ. (Sch.) — τὸν ἐκ τῆς πόλεως. Entgegen stehen οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπίου. (Pp.) — αὐτοῦ, τοῦ τείχους, hängt von καθ' ὅσον ab: κατὰ τὸ τοῦτο ὅσον αὐτοῦ. vgl. 4, 18, 2. (Ahr.) Beide Stellen sind verschieden; diese nach Spr. 51, 13, 6 zu erklären. — ἑώρα. zu 2, 55.

§ 2. οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀ. 7, 4, 7. — γυμνητεία für γυμνητία mehrere u. einige sehr gute Hsn. Das Wort kommt (anders) nur noch bei einem Spä-

οἱ ἰππῆς καὶ ἡ γυμνητεία τῶν Συρακοσίων ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα προσήει
 τω τείχει· αἱ δὲ νῆες μετὰ τοῦτο εὐθὺς ἐπεξέπλεον τῶν Συρακοσίων
 38 καὶ ξυμμάχων. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον αὐτοὺς οἰόμενοι τῷ πεζῷ
 μόνῳ πειράσειν, ὀρθῶντες δὲ καὶ τὰς ναῦς ἐπιφερομένας ἄφνω ἐθορυ-
 βούντο, καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὰ τείχη καὶ πρὸ τῶν τειχῶν τοῖς προσιοῦσιν
 ἀντιπαρετάσσοντο, οἱ δὲ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τῶν ἔξω
 κατὰ τάχος χωροῦντας ἰππέας τε πολλοὺς καὶ ἀκοντιστάς ἀντεπεξή-
 σαν, ἄλλοι δὲ τὰς ναῦς ἐπλήρουσαν καὶ ἅμα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν παρεβόη-
 θουν, καὶ ἐπειδὴ πλήρεις ἦσαν, ἀντανῆγον πέντε καὶ ἑβδομήκοντα
 38 ναῦς· καὶ τῶν Συρακοσίων ἦσαν ὀγδοήκοντα μάλιστα. τῆς δὲ ἡμέρας
 ἐπὶ πολὺ προσπλέοντες καὶ ἀνακρουόμενοι καὶ πειράσαντες ἀλλήλων
 καὶ οὐδέτεροι δυνάμενοι ἄξιόν τι λόγου παραλαβεῖν, εἰ μὴ ναῦν μίαν
 ἢ δύο τῶν Ἀθηναίων [οἱ] Συρακόσιοι καταδύσαντες, διεκρίθησαν· καὶ
 ὁ πεζὸς ἅμα ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀπῆλθεν.

2 Τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν Συρακόσιοι ἠσύχαζον, οὐδὲν δηλοῦντες
 ὅποῖόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν· ὁ δὲ Νικίας ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς
 ναυμαχίας γενόμενα καὶ ἐλπίζων αὐτοὺς αὖθις ἐπιχειρήσειν τοὺς τε
 τριηράρχους ἠνάγκαζεν ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, εἴ τις τι ἐπεπονήκει,
 καὶ ὀγκάδας προώρμισε πρὸ τοῦ σφετέρου σταυρώματος, ὃ αὐτοῖς πρὸ
 3 τῶν νεῶν ἀντὶ λιμένος κληστοῦ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐπεπήγει. διαλειπού-
 σας δὲ τὰς ὀγκάδας ὅσον δύο πλέθρα ἀπ' ἀλλήλων κατέστησεν, ὅπως
 εἴ τις βιάζοιτο ναῦς, εἴη κατάφενξις ἀσφαλῆς καὶ πάλιν καθ' ἡσυχίαν

lern vor. — ἐκ τοῦ ἐπὶ θ. Spr. 43, 4, 3 u. zu 1, 87, 2. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 4, 3. — προσήει bloss nach γυμνητεία gerichtet, das noch dazu nur Apposition ist. (Pp.) Spr. 63, 4. vgl. 7. 44, 1. — ἐπεξέπλεον für ἐξέπλεον eine gute Hs. Es fehlt in den Lexiken. Doch steht auch ἐπέκπλους 8, 20, 1. (Pp.)

§ 3. ἐπὶ τὰ τείχη mit Andeutung des Hinaufgehens. Matth. 586, c. (Pp.) Eine in der Prosa ziemlich beschränkte Sprechweise. — τὰ ἔξω im Ggs. zu ἐκ τῆς πόλεως § 1. — πολλούς, ὄντας. Kr. zu Xen. An. 1, 10, 2. Nach § 2 vermiss' ich hier καὶ ὀπλίτας. — ναῦς, das letzte. ναυσίν Bk. u. Dobree. So ἀνάγειν ναῦς 8, 95, 2 und oft Her., wie 7, 100. 8, 57. 70. 76, 2. 79, 1. (Arn.) — ὀγδοήκοντα auch 7, 22, 1. Die eilf versenkten 7, 23, 4 waren also durch andre ersetzt. (Pp.)

C. 38. § 1. τῆς ἡμέρας ἐπὶ πολὺ, wie 7, 39, 1. (Pp.) zu 7, 41, 3. — οὐδέτεροι. Spr. 56, 9, 1. — παραλαβεῖν, κτήσασθαι. (Sch.) abge- winnen. (Ba.) Her. 7, 211: οὐδὲν ἰδυέναιτο παραλαβεῖν τῆς ἐσόδου. (Arn.) — οἱ fehlt in vielen, auch guten Hsn. — καταδύσαντες erg. ἄξιόν τι λόγου παρέλαβον. (Pp.) Wohl bloss παρέλαβον. — διεκρίθησαν. zu 4, 14, 3.

§ 2. ὅποῖόν τι τὸ μέλλον, ὅποῖόν τι ἐστὶ τὸ μέλλον ὅ. (Matth. § 472, 4 Anm.) Spr. 57, 3, 5. — τὰ τῆς ναυμαχίας verdächtigt Kr. Bruchst. pari eventu fuisse pugnatum Va. vgl. 5, 8, 1, nur scheinbar verschieden. — ἐπε- πονήκει, ἦγον ἐπεπόνθει καταγυῖα. (Sch.) — προορμίζειν vorn an- kern lassen, scheint sonst nicht vorzukommen. — σφετέρου. zu 5, 10, 6. vgl. 7, 39, 2.

§ 3. διαλειπούσας für διαλιπούσας der Sch. u. St. Spr. 52, 2, 11. — βιάζοιτο. zu 4, 10, 3. — κατάφενξις noch 7, 41, 1. vgl. zu 3, 23, 5.

ἔκπλους. παρασκευαζόμενοι δὲ ταῦτα ὄλην τὴν ἡμέραν διετέλεσαν οἱ Ἀθηναῖοι μέχρι νυκτός.

Τῇ δ' ὑστεραία οἱ Συρακόσιοι τῆς μὲν ὥρας πρωίτερον, τῇ δ' 39 ἐπιχειρήσει τῇ αὐτῇ τοῦ τε πεζοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ προσέμισγον τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἀντικαταστάντας ταῖς ναυσὶ τὸν αὐτὸν τρόπον αὐθις ἐπὶ πολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας πειρώμενοι ἀλλήλων, πρὶν δὲ Ἀρίστων² ὁ Πυρρίχου, Κορίνθιος, ἄριστος ὢν κυβερνήτης τῶν μετὰ Συρακοσίων, πείθει τοὺς σφετέρους τοῦ ναυτικοῦ ἄρχοντας, πέμψαντας ὡς τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐπιμελομένους, κελεύειν ὅτι τάχιστα τὴν ἀγορὰν [τῶν πωλουμένων] μεταναστήσαντας ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσαι, καὶ ὅσα τις ἔχει ἐδώδιμα, πάντας ἐκείσε φέροντας ἀναγκάσαι πωλεῖν, ὅπως αὐτοῦ ἐκβιβάσαντες τοὺς ναύτας εὐθὺς παρὰ τὰς ναῦς ἀριστοποιήσονται, καὶ δι' ὀλίγου αὐθις καὶ αὐθημερὸν ἀπροσδοκῆτοις τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσιν. καὶ οἱ μὲν πεισθέντες ἐπέμψαν ἄγγελον καὶ ἡ ἀγορὰ 40 παρεσκευάσθη, καὶ οἱ Συρακόσιοι ἔξαίφνης πρῦμναν κρουσάμενοι πάλιν πρὸς τὴν πόλιν ἔπλευσαν καὶ εὐθὺς ἐκβάντες αὐτοῦ ἄριστον ἐποιῶντο· οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομίσαντες αὐτοὺς ὡς ἠσσημένους σφῶν πρὸς² τὴν πόλιν ἀνακρούσασθαι καθ' ἡσυχίαν ἐκβάντες τά τε ἄλλα διεπράσσοιτο καὶ τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον, ὡς τῆς γε ἡμέρας ταύτης οὐκέτι οἰόμενοι ἂν ναυμυχῆσαι. ἔξαίφνης δ' οἱ Συρακόσιοι πληρώσαντες τὰς ναῦς ἐπέπλεον αὐθις· οἱ δὲ διὰ πολλοῦ θορύβου καὶ ἄσιτοι οἱ πλείους³ οὐδενὶ κόσμῳ ἐσβάντες μόλις ποτὲ ἀντανήγοντο. καὶ χρόνον μὲν τινα ἀπέσχοντο ἀλλήλων φυλασσόμενοι· ἔπειτ' οὐκ ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις ὑπὸ σφῶν αὐτῶν διαμέλλοντας κόπω ἀλίσκεσθαι ἀλλ' ἐπιχειρεῖν ὅτι

C. 39. § 1. τῆς ὥρας, wie ὑπὲ τῆς ὥρας. (Pp.) Spr. 47, 10, 4. — τῇ αὐτῇ. zu 5, 115, 1.

§ 2. πρὶν δὲ. zu 5, 61, 1. — Ἀρίστων — ἄριστος. zu 3, 70, 3. — σφετέρους, wie 7, 8, 1. — τοὺς ἐν. τοὺς τῶν ἐν Kr. 4, 2, 2: τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμεληθῆναι. — ἀγορὰν. zu 1, 62, 1. — τῶν πωλουμένων oder Aehnliches wüsst' ich nie so zugefügt. Xen. An. 5, 10, 8: τὴν ἀγορὰν εἴσω ἀνεσκευάσαν. vgl. zu 1, 62, 1. — μεταστήσαντας ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσαι für παρὰ τὴν θάλασσαν μεταστῆσαι κομίσαντας der Sch. u. einige Hsn. Παρὰ kann bei leblosen Dingen in Prosa nicht für ἐπὶ stehen. Spr. 68, 36, 1. Vielleicht ist ἐπὶ oder παρὰ τὴν θάλασσαν zu streichen und μεταστῆσαι κομίσαντας das Richtige. vgl. Kr. z. Dion. p. 290. „Denn in der hier erforderlichen Bedeutung scheint μεταστῆσαι nie vorzukommen, wohl aber μεθίσταναι, wie Pol. 2, 17, 11.“ (Bl.) — αὐτοῦ für αὐτοῖς A. Ps. — ἀριστοποιήσονται, sie, die Befehlshaber, aber ihre Leute mit gedacht. vgl. 8, 95, 2 Anf. (Arn.)

C. 40. § 1. κρουσάμενοι. Poll. 1, 125: τὸ μὲν ἐς ἐμβολὴν ὑπαγαγεῖν εἰς τοὐπίσω τὴν ναὺν ἀνακρούσασθαι. τὸ δὲ εἰς πρυγὴν πρῦμναν κρούσασθαι. (Hk.) Doch § 2 steht ἀνακρούσασθαι als gleichbedeutend. (Pp.) zu 7, 36, 5 u. 1, 50, 5.

§ 2. σφῶν gehört zu ἠσσημένους. (Dobree 1 p. 123.) — καθ' ἡσυχίαν. zu 1. 74, 4. 2, 93, 2. — ὡς οἰόμενοι. zu 6, 32, 3.

§ 3. διὰ θορύβου καὶ ἄσιτοι. Spr. 59, 2, 3. — μόλις für μόγις eine oder einige Hsn. zu 1, 12, 3. — διαμέλλοντας. Spr. 55, 2, 7. — ἀλίσκεσθαι ist ungewöhnlich. (Bl.) κατίσκεσθαι? Aesch. Eum. 67: ἀλοῦσαι

κτάχιστα, καὶ ἐπιφερόμενοι ἐκ παρακελεύσεως ἐνανμάχουν. οἱ δὲ Συρακοῖοι δεξάμενοι καὶ ταῖς ναυσὶν ἀντιπρόροις χρώμενοι, ὥσπερ διεννοήθησαν, τῶν ἐμβόλων τῇ παρασκευῇ ἀνερορήγνυσαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπὶ πολὺ τῆς παρεξαιρεσίας καὶ οἱ ἀπὸ τῶν καταστροφώτων αὐτοῖς ἀγοντίζοντες μεγάλα ἔβλαπτον τοὺς Ἀθηναίους, πολὺ δ' ἔτι μείζω οἱ ἐν τοῖς λεπτοῖς πλοίοις περιπλέοντες τῶν Συρακοσίων καὶ ἔς τε τοὺς ταρσοὺς ὑποπίπτοντες τῶν πολεμίων νεῶν καὶ ἔς τὰ πλάγια παραπλέοντες καὶ ἔξ αὐτῶν ἔς τοὺς ναύτας ἀγοντίζοντες. τέλος δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ κατὰ κράτος ναυμαχοῦντες οἱ Συρακοῖοι ἐνίκησαν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τραπόμενοι διὰ τῶν ὀλκᾶδων τὴν κατάφευξιν ἐποιοῦντο ἔς τὸν ἑαυτῶν ὄρμον. αἱ δὲ τῶν Συρακοσίων νῆες μέχρι μὲν τῶν ὀλκᾶδων ἐπεδίωκον· ἔπειτ' αὐτοῖς αἱ κεραιὶ ἐπὲρ τῶν ἔσπλων καὶ ἀπὸ τῶν ὀλκᾶδων δελφίνοφόροι ἠρμέναι ἐκώλυνον. δύο δὲ νῆες τῶν

ἔπλω ist jetzt anders unterpungirl. — ἐκ. zu 1, 72, 2. ἐκ παρακελεύσεως auch bei Dion C. 53, 21.

§ 4. ταῖς für ταῖς τε mehrere Hsn. — ὥσπερ δ. 7, 36, 4. — ἐμβόλων für ἐμβολῶν Abr. u. Dobree. Doch dieses kann, wenn auch nicht durch 7, 36, 4, so doch durch 2, 76, 3 vertheidigt werden. (Dobree u. Pp.) Kaum. — παρεξαιρεσίας. zu 4, 12, 1. — αὐτοῖς. Spr. 48, 12, 1.

§ 5. λεπτοῖς. zu 2, 83, 4; den Trieren entgegengesetzt [Dem.] 17, 27. — ἔς τοὺς ταρσοὺς ὑποπίπτοντες, ὑποδύμενοι ὑπὸ τοὺς ταρσοὺς. (Sch.) Eben so Dion C. 59, 32. Aehnlich wie εἰσπίπτειν, ἐμπίπτειν. — ταρσοὺς das gesammte Ruderwerk mit Ausschluss der Steuerruder. Böckh Urkunden über das Seewesen S. 112 f. (Pp.) — ἔς τὰ πλάγια παραπλέοντες ist ein von dem Vorigen verschiedenes Manöver, dies zum Behuf des Schiessens. — καὶ vor ἔς verdächtigt Pp. — αὐτῶν, τῶν πλοίων. (Ps.) Ba. will es lieber auf τὰ πλάγια beziehen. — ἔς τοὺς. Spr. 47, 14, 1. Durch die hinlänglich weiten Rudertlöcher. vgl. Her. 5, 33, 2. (Arn.)

C. 41. § 1. κατὰ κράτος verbindet der Sch. mit ἐνίκησαν. vgl. 2, 87, 2. Doch auch κατὰ κράτος προσβάλλειν 4, 131, 1. ἐπικεῖσθαι 8, 1, 3. πολεμῆιν 1, 118, 3. 2, 54, 3. vgl. 4, 23, 2. 6, 91, 6. Und die Verbindung mit ναυμαχοῦντες ist hier natürlicher. — διὰ τῶν ὀλκᾶδων 7, 38, 2 f. — κεραιαί, wohl Stangen die über die Schiffe hinausgelehnt und etwa mit einem Schwengel versehen waren, um die Delphine herabzuschellen. (Hl.) Liv. 38, 5: tollonibus libramenta plumbi incutiebant. (Ba.) Ueber den Accent Loheek Paralip. p. 356. — ἐπὲρ. αἱ ἐπὲρ Kr. Bruchst. — τῶν ἔσπλων den Einfahrtslücken zwischen den Lastschiffen. (Ac.) — ἀπὸ ist mit ἠρμέναι zu verbinden. (Va.) vgl. Arr. An. 4, 29, 2. — δελφίνοφόροι. ἐκ τῶν κεραιῶν δελφίνες ἦσαν ἠρμέναι μολίβδινοι, ὥστε ἐμβάλλεσθαι ταῖς προσπλευούσαις πολεμίας ναυσὶν· οἱ ἐμπίπτοντες αὐταῖς διέκοτιον τοῖθαγος αὐτῶν καὶ κατέδυνον. (Sch.) (δελφίς) σιδηροῦν καταστέασμα ἢ μολίβδινον εἰς δελφίνα ἐσχηματισμένον· τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραιᾶς τοῦ ἰστού αἱ ναυμαχοῦσαι ἠγίσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων καὶ κατέδυνοντο. (Sch. Ar. Ritter 759.) „Die Gestalt eines Delphins bezieht sich wohl auf den gespaltenen breiten und scharfen Schwanz desselben; und dieser war vermuthlich von Eisen mit einer schneidenden Schärfe. Um aber dieser Gattung einer doppelten Art den nöthigen Schwung und Nachdruck durch die vermehrte Schwere zu geben, so war sie vielleicht in eine Masse von Blei gelöthet, welche den übrigen Körper des Delphins vorstellte. Dieses Instrument nun ward von der Höhe herunter gestürzt und spaltete das worauf es fiel.“ (Hl.) vgl. Saumaise z. Sol. 402 u. Scheffer de mil. nav. 2, 5. — ἠρμέναι. zu ναυμαχοῦσαι 7, 23, 3.

Συρακοσίων ἐπαιρόμεναι τῇ νίκη προσέμιζαν αὐτῶν ἐγγὺς καὶ διεφθάρησαν, καὶ ἡ ἑτέρα αὐτοῖς ἀνδράσιν ἕάλω. καταδύσαντες δ' οἱ Συρακοῖσιοι τῶν Ἀθηναίων ἑπτὰ ναῖς καὶ κατατραυματίσαντες πολλὰς, ἀνδρας τε τοῖς μὲν ζωογρήσαντες τοὺς δὲ ἀποκτείναντες ἀνεχώρησαν, καὶ τροπαῖά τε ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν ἔστησαν καὶ τὴν ἐλπίδα ἤδη ἐχρῶν εἶχον ταῖς μὲν ναυσὶ καὶ πολὺ κρείσσους εἶναι, ἐδόκουν δὲ καὶ τὸν πεζὸν χειρώσεσθαι.

Καὶ οἱ μὲν ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμύοτερα παρεσκευάζοντο αὐθις, ἐν τούτῳ δὲ Δημοσθένης καὶ Εὐρυμέδων ἔχοντες τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν παραγίγνονται, ναῦς τε τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα μάλιστα ξὺν ταῖς ξενικαῖς καὶ ὀπλίτας περὶ πεντακισχιλίους ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, ἀκοντιστάς τε βαρβάρους καὶ Ἑλλήνας οὐκ ὀλίγους καὶ σφενδονήτας καὶ τοξότας καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν ἰκανήν. καὶ τοῖς μὲν Συρακοσίοις καὶ ξυμμάχοις κατάπληξις ἐν τῷ αὐτίκα οὐκ ὀλίγη ἐγένετο, εἰ πέρας μηδὲν ἔσται σφίσι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κινδύνου, ὀρῶντες οὐτε διὰ τὴν Δεκέλειαν τειχιζομένην οὐδὲν ἦσσαν στρατὸν ἴσον καὶ παραπλήσιον τῷ προτέρῳ ἐπεληλυθότα, τὴν τε τῶν Ἀθηναίων δύναμιν πανταχόσε πολλὴν καιρομένην· τῷ δὲ προτέρῳ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων ὡς ἐκ κακῶν ῥώμη τις ἐγγένητο. ὁ δὲ Δημοσθένης ἰδὼν ὡς εἶχε τὰ πράγματα καὶ νομίσας οὐχ οἷόν τ' εἶναι διατρέβειν οὐδὲ παθεῖν ὅπερ ὁ Νικίας ἔπαθεν — ἀμικόμενος γὰρ τὸ πρῶτον ὁ Νικίας φοβερός, ὡς οὐκ εὐθὺς προσέκειτο ταῖς Συρακούσαις ἀλλ' ἐν Κατάνῃ διεχείμαζεν, ὑπερώφθη τε καὶ ἔφθασεν αὐτὸν ἐκ τῆς

§ 2. ἑτέρα ohne ἡ Va. Doch würde Thuk. ein anderes vielmehr durch ἄλλη ausgedrückt haben. Daher wird διεφθάρησαν nicht von völliger Vernichtung zu verstehen sein. vgl. zu 1, 29, 3. 4, 36, 3. — κατατραυματίσαντες. zu 4, 14, 1. — καὶ vor πολὺ mehrere Hsn. zu 1, 25, 4. — τροπαῖα τῶν ναυμαχιῶν. Spr. 47, 7, 3 u. zu 2, 82. — ταῖς μὲν gestellt als ob ohne ἐδόκουν καὶ bloss τὸν δὲ πεζὸν folgen sollte. (Hk.) zu 7, 36, 5 A. — τὸν πεζόν. zu 1, 47, 2 u. z. Her. 7, 41, 1. — καὶ ἀμύοτερα, τῷ τε πεζῷ καὶ τῷ ναυικῷ. (A. Ps.) zu 7, 42, 6 E.

C. 42. § 1. Ἀθηναίων. Ἀθηνῶν Bekker. zu 2, 86, 4. — τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα, 65 - 10 + 1 + 15 + 2 = 73 nach 7, 20, 2. 31, 2. 3 u. 4. 33, 5. (Arn.) — μάλιστα fehlt in einigen guten Hsn. — ταῖς ξενικαῖς 7, 20, 2. 31, 4. 33, 5.

§ 2. εἰ. Spr. 65, 5, 7. — πέρας τοῦ ἀπαλλαγῆναι endliches Gelingen zur Befreiung. Dem. 40, 40: τί ἂν ἦν πέρας ἡμῖν τοῦ διαλυθῆναι; „Her. 2, 139, 1: τέλος δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς ὅδε ἔλεγον γενέσθαι.“ (Arn.) Eben so ὀλέθρου πείραται bei Homer. Passows Lex. u. πείρας 3. vgl. zu 2, 49, 4. Lobeck Parall. p. 534 u. Heindorf zu Plat. Phaed. 104. — ὀρῶντες. zu 3, 36, 2. — διὰ τὴν A. als ob etwa ein Verbum wie gehindert worden etc. folgen sollte. — ἴσον καὶ παραπλήσιον. Lobeck Parall. p. 62. vgl. zu 1, 27, 1. — ἐπεληλυθότα. zu 1, 54, 4.

§ 3. ὡς ἐκ κακῶν wie es nach Unfällen möglich war. (Ba.) vgl. über ὡς Spr. 69, 63, 4; über ἐκ 68, 17, 7. — ῥώμη. zu 7, 18, 2. — νομίσας. zu 1, 124, 2. — οὐχ οἷόν τε εἶναι es sei nicht statthaft, man dürfe nicht. (Ps.) — ὑπερώφθη, ἦγουν κατεφρονήθη. (Sch.)

4 Ηελοποννήσου στρατιᾶ ὁ Γύλιππος ἀφικόμενος, ἦν οὐδ' ἂν μετέπειμψαν
οἱ Συρακόσιοι, εἰ ἐκείνος εὐθύς ἐπέκειτο· ἱκανοὶ γὰρ αὐτοὶ οἰόμενοι
εἶναι ἅμα τ' ἂν ἔμαθον ἥσους ὄντες καὶ ἀποτετειχισμένοι ἂν ἦσαν,
5 ὥστε μὴδ' εἰ μετέπειμψαν ἔτι ὁμοίως ἂν αὐτοὺς ὠφελεῖν — ταῦτα
οὖν ἀνασκοπῶν ὁ Δημοσθένης καὶ γιγνώσκων ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν τῷ
παρόντι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάλιστα δεινότατός ἐστι τοῖς ἐναντίοις, ἐβού-
λετο ὅτι τάχος ἀποχρήσασθαι τῇ παρούσῃ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει.
καὶ ὁρῶν τὸ παρατειχισμα τῶν Συρακοσίων, ᾧ ἐκόλυσαν περιτειχίσαι
σφᾶς τοὺς Ἀθηναίους, ἀπλοῦν [τε] ὄν καὶ εἰ κρατήσεί τις τῶν τε
Ἐπιπολῶν τῆς ἀναβάσεως καὶ αὐθις τοῦ ἐν αὐταῖς στρατοπέδου, ῥα-
δίως ἂν αὐτὸ ληφθῆν — οὐδὲ γὰρ ἵπομεῖναι ἂν σφᾶς οὐδένα — ἡ-
πείγετο ἐπιθέσθαι τῇ πείρᾳ, καὶ [οἱ] ξυτομωτάτην ἠγείτο διαπολέ-
6 μησιν· ἢ γὰρ κατορθώσας ἔξειν Συρακούσας ἢ ἀπάξειν τὴν στρατιάν
καὶ οὐ τρίψασθαι ἄλλως Ἀθηναίους τε τοὺς ξυστρατενομένους καὶ
τὴν ξύμπασαν πόλιν. πρώτον μὲν οὖν τὴν τε γῆν ἐξεληθόντες τῶν
Συρακοσίων ἔτεμον οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τὸν Ἄναπον καὶ τῷ στρατεύ-
ματι ἐπεκράτουν, ὥσπερ τὸ πρῶτον, τῷ τε πεζῷ καὶ ταῖς ναυσίν —
οὐδὲ γὰρ καθ' ἕτερα οἱ Συρακόσιοι ἀντεπεξήρσαν ὅτι μὴ τοῖς ἵππεῦσι
43 καὶ ἀκοντισταῖς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπείου· — ἔπειτα μηχαναῖς ἔδοξε τῷ
Δημοσθένει πρότερον ἀποπειρᾶσαι τοῦ παρατειχίσματος. ὡς δὲ αὐτῷ
προσαγαγόντι κατεκαύθησάν τε ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἀπὸ τοῦ τείχους

§ 4. μὴδ' εἰ. Spr. 65, 5, 17.

§ 5. ταῦτα οὖν ἀνασκοπῶν erneuert die Begriffe ἰδῶν καὶ νομίσας
§ 3. Spr. 65, 9, 2 u. Kr. z. Arr. An. 1, 3, 6 lat. A. Ueber οὖν zu 3, 95, 1.
— μάλιστα δεινότατος vorzugsweise in hohem Grade furchtbar.
Kr. zu Xen. An. 7, 2, 22. — ἐστι. ἔσται Kr. zu Xen. An. 7, 2, 22 kl. A. —
ὁ τι τάχος für ὅτι τάχιστα ist mehr poetisch, auch bei Th. nur hier vorkom-
mend. vgl. Kr. z. Her. 5, 106, 4. — ἀποχρήσασθαι. zu 1, 68, 4. — τῇ
τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει der Schreck vor dem Heere. (St.) Spr.
47, 7, 5. — τὸ παρατειχισμα 7, 4, 1. 5, 1. 7, 1. — σφᾶς. Spr. 58, 4,
3 u. zu 1, 62, 2. — [τε] fehlt in einer sehr guten Hs. — κρατήσείε für
ἐπικρατήσείε viele und gute Hsn. Letzteres wird mehr von persönlichen Ob-
jecten gesagt. Verschieden ist doch 1, 2, 1. — τῶν Ἐπιπολῶν τῆς ἀνα-
βάσεως, κατὰ τὸν Εὐρύηλον 6, 97, 2. 7, 43, 3. — αὐθις sodann. Kr. z.
Dion. p. 293. (Pp.) zu 6, 90, 1. — τοῦ στρατοπέδου, eig. τρία 7, 43, 4.
— αὐτό, τὸ παρατειχισμα. (Sch.) — ὑπομεῖναι, ἐνόμιζεν aus ὁρῶν. (Ps.)
Spr. 65, 11, 7. — οὐδέεις steht wie τίς (zu 2, 37, 1) oft collectiv, wie auch
μηδεῖς 1, 35, 4. vgl. Dem. 1, 19. 18, 304. — οἱ fehlt in vielen und guten
Hsn. — διαπολέμησιν mit dem Artikel wäre Subject; ohne ihn gehört es
dem Prädicat an. vgl. 7, 86, 1. 8, 81, 1. Das Wort findet Poll. 9, 142 mit
Recht hart (βιαιότερον), da es wohl nur hier, das Simplex nie, καταπολέμησις
nur bei einem Spättern vorkommt.

§ 6. τρίψασθαι für τρίβεσθαι einige gute Hsn. zu 6, 18, 7. — ἄλλως,
ἤγουν ἀπράκτως. (Sch.) zu 1, 109, 2. — τε τοὺς. τε καὶ τοὺς einige andere
Hsn. — οὐδὲ καθ' ἕτερα, weder zu Wasser noch zu Lande, wie κατ' ἀμ-
φότερα 7, 41, 3. vgl. zu 2, 67, 5. — ὅτι μὴ. zu 4, 26, 2.

ἀμυνομένων αἱ μηχαναὶ καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ πολλαχῆ προσβάλλον-
τες ἀπεκρούοντο, οὐκέτι ἐδόκει διατρίβειν, ἀλλὰ πείσους τὸν τε Νικίαν
καὶ τοὺς ἄλλους ξυνάρχοντας, ὡς ἐπερόει, καὶ τὴν ἐπιχείρησιν τῶν
Ἐπιπολῶν ἐποιεῖτο. καὶ ἡμέρας μὲν ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν προς-²
ελθόντας τε καὶ ἀναβάντας, παραγγείλας δὲ πέντε ἡμερῶν σιτία καὶ
τοῖς λιθολόγους καὶ τέκτονας πάντας λαβῶν καὶ ἄλλην παρασκευὴν
[τοξευμάτων τε καὶ] ὅσα ἔδει, ἣν κρατῶσι, τειχίζοντας ἔχειν, αὐτὸς
μὲν ἀπὸ πρώτου ὑπρου καὶ Εὐρυμέδων καὶ Μέρανδρος ἀναλαβὼν τὴν
πᾶσαν στρατιὰν ἐχώρει πρὸς τὰς Ἐπιπολάς, Νικίας δ' ἐν τοῖς τείχεσιν
ὑπελείπετο. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο πρὸς αὐταῖς ἤδη κατὰ τὸν Εὐρύηλον,³
ἥπερ καὶ ἡ προτέρα στρατιὰ τὸ πρῶτον ἀνέβη, λανθάνουσί τε τοὺς
φύλακας τῶν Συρακοσίων καὶ προσβάντες τὸ τείχισμα ὃ ἦν αὐτόθι
τῶν Συρακοσίων αἰροῦσι καὶ ἄνδρας τῶν φυλάκων ἀποκτείνουσιν. οἱ
δὲ πλείους διαφυγόντες εὐθύς πρὸς τὰ στρατόπεδα, ἃ ἦν ἐπὶ τῶν Ἐ-
πιπολῶν τρία, ἐν μὲν τῶν Συρακοσίων, ἐν δὲ τῶν ἄλλων Σικελιωτῶν,
ἐν δὲ τῶν ξυμμάχων, ἀγγέλλουσι τὴν ἔφοδον καὶ τοῖς ἑξακοσίοις τῶν
Συρακοσίων, οἱ καὶ πρῶτοι κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῶν Ἐπιπολῶν φύ-
λακες ἦσαν, ἔφραζον. οἱ δ' ἐβοήθουν τ' εὐθύς καὶ αὐτοῖς ὁ Δημο-⁵
σθένης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐντυχόντες ἀμυνομένους προθύμως ἔτρεψαν.
καὶ αὐτοὶ μὲν εὐθύς ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν, ὅπως τῇ παρουσίᾳ ὀρμῆ
τοῦ περαίνεσθαι ὧν ἕνεκα ἦλθον μὴ βραδεῖς γένωνται. ἄλλοι δὲ τὸ
ἀπὸ τῆς πρώτης παρατείχισμα τῶν Συρακοσίων, οὐχ ὑπομενόντων

C. 43. § 1. τοὺς ἄλλους § 2 u. 7, 16, 1. — καὶ vor τὴν boten viele u. gute Hsn. vgl. zu 2, 93, 3. — τὴν ἐπιχείρησιν τῶν Ἐ. Spr. 47, 7, 5. vgl. 1, 33, 3.

§ 2. ἀδύνατα, ἀδύνατον viele u. gute Hsn. zu 1, 1, 2. — προσελ-
θόντας, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) — πέντε ἡμερῶν σιτία. Spr. 47, 8, 1 u.
zu 1, 48, 1. — παρασκευὴν, Maschienen, eiserne Werkzeuge etc. (Ba.) —
τοξευμάτων. Hier erwart' ich ein oder kein anderes Wort. — ἔδει, λαβεῖν. Spr.
55, 4, 11. vgl. 4, 3, 1. 5, 2. — ἀπό, wie de, von — au. So ἀφ' ἐσπέρας
3, 112, 2. — ἀναλαβῶν dem Hauptsubject angefügt. Spr. 63, 4. — τὴν
πᾶσαν, was eben zu dieser Expedition bestimmt war. Pp. vermuthet τὴν
πολλήν. — ὑπελείπετο für υπελέλειπτο eine sehr gute Hs.

§ 3. ἤδη vor κατὰ boten eine gute Hs. u. Va. — ἥπερ 6, 97, 2. —
ὃ ἦν αὐτόθι τῶν Σ. Spr. 47, 9, 5. — ἄνδρας τῶν φυλάκων wie ἀνὴρ
τῶν ἀσπῶν 6, 54, 2. 8, 71, 3. Spr. 47, 9. vgl. 7, 68, 2 u. Haase p. 100.

§ 4. ἃ ἦν τρία. Spr. 47, 28, 4. vgl. 4, 113, 2. — ἐν προτειχίσμα-
σιν nach τρία ist mit vielen u. guten Hsn. gestrichen. — τῶν ξυμμάχων,
der aus Hellas. (Ds.) — πρῶτοι 6, 96, 3.

§ 5. ὀρμῆ τοῦ περαίνεσθαι Streben auszuführen. Der Dativ
wäre passender wenn folgte: etwas leisteten. vgl. 4, 34, 1. Dobree ver-
muthet τό für τοῦ: ut praesenti studio celeriter conficerent. vgl. τὸ ἐπιβολεύ-
σασθαι 3, 82, 4. (?) — τό will Gö. nach πρώτης. — μὴ βραδεῖς γένων-
ται, μὴ ὑστέρωσιν. (Sch.)? — ἀπὸ τῆς πρώτης, ὀρμῆς δηλονότι. (Sch.) zu
1, 77, 2. Kr. z. Dion. p. 302 nimmt ein Hyperbaton an; Bd. erklärt: den
zunächst gelegenen, zuerst erreichbaren Theil des syrakosischen

επιτῶν φυλάκων, ἤρουν τε καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπέσυρον. οἱ δὲ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι καὶ ὁ Γύλιππος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐβρόχθουν, ἐκ τῶν προτειχισμάτων, καὶ ἀδοκίμου τοῦ τολμηήματος ἐν νυκτὶ σφίσι γενομένου προσέβαλλόν τε τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπεπληγμένοι καὶ βιασθέντες ὑπ' αὐτῶν τὸ πρῶτον ὑπεχώρησαν. προϊόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν ἀτάξιμῳ μᾶλλον ἤδη ὡς κεκρατηκότων καὶ βουλομένων διὰ παντός τοῦ μήπω μεμαχημένου τῶν ἐναντίων ὡς τάχιστα διελθεῖν, ἵνα μὴ ἀνέντων σφῶν τῆς ἐφόδου αὐθις ξυστραφῶσιν, οἱ Βοιωτοὶ πρῶτοι αὐτοῖς ἀντέσχον, καὶ προσβαλόντες ἔτρεψάν τε καὶ ἐς φυγὴν κατέστησαν.

44 Καὶ ἐνταῦθα ἤδη ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίνοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἣν οὐδὲ πνθῆσθαι ῥάδιον ἦν οὐδ' ἀφ' ἑτέρων ὅτω τρόπῳ ἕκαστα ξυνηνέχθη. ἐν μὲν γὰρ ἡμέρα σαφέστερα μὲν, ὅμως δὲ οὐδὲ ταῦτα οἱ παραγερόμενοι πάντα πλην τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος μόλις οἶδεν· ἐν δὲ νυκτομαχίᾳ, ἣ μόνῃ δὴ στρατοπέδων μεγάλων ἐν γε τῷδε τῷ πολέμῳ ἐγένετο, πῶς ἂν τις σαφῶς τι ἦδει; ἦν μὲν γὰρ σελήνη λαμπρά, ἐώρων δὲ οὕτως ἀλλήλους ὡς ἐν σελήνῃ εἰκὸς τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾶν, τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι. ὀπλι-
3 ται δὲ ἀμφοτέρων οὐκ ὀλίγοι ἐν στενοχωρίᾳ ἀνεστρέφοντο. καὶ τῶν Ἀθηναίων οἱ μὲν ἤδη ἐνικῶντο, οἱ δ' εἴ τι πρῶτῃ ἐφόδῳ ἀήσθητοι ἐχώρουν. πολὺ δὲ καὶ τοῦ ἄλλου στρατεύματος αὐτοῖς τὸ μὲν ἄρτι

Festungswerkes. — παρατειχισμα. προτειχισμα Dunbar. — ἀποσύρειν scheint sonst so nicht vorzukommen.

§ 6. προσέβαλλον. προσέβαλον einige Hsn.

§ 7. τοῦ μήπω μεμαχημένου den Theil der noch nicht gekämpft hatte (Ac.), wie τὸ μαχόμενον 4, 96, 3. (Pr.) Spr. 43, 4, 17 u. Index u. Particp 3. — διελθεῖν durchdringen. (Va.) — ἀνέντων τῆς. Spr. 47, 13 u. zu 5, 32, 3. — ξυστραφῶσιν, οἱ Συρακούσιοι. (Sch.) — κατέστησαν. zu 4, 68, 1.

C. 44. § 1. ἤδη. zu 6, 44, 3. — ἦν. Anticipation (Spr. 61, 6), als ob ἕκαστα nicht hinzugefügt werden sollte. (Arn.) vgl. zu 7, 18, 1. — οὐδ' ἀφ' ἑτέρων. zu 2, 67, 5. Ein Beleg dass Th. von beiden Parteien Erkundigungen eingezogen. (Ba.) — ξυνηνέχθη sich begab, so bei Her. zuweilen, von Attikern fast nur Thuk. 1, 23, 1. 8, 83, 1. 84, 1. — ἐν bei, in einer Schlacht bei. — σαφέστερα gehört zu οἶδεν. (Va.) σαφέστερον? — οὐδὲ ταῦτα. οὐδ' ἐνταῦθα Kr. Bruchst. — τὸ καθ' ἑαυτὸν was in seiner Umgebung vorgeht. Dion C. 47, 45: (οὐδὲν) πλην τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἔγνω. vgl. zu 3, 108, 2. — οἶδεν, dem nähern ἕκαστος angefügt. (Ba.) Spr. 63, 1, 3.

§ 2. ἐν γε. Spr. 69, 15, 2. — ἦδει für εἶδειη die besten Hsn.: wie hätte Jemand erkennen sollen? εἶδειη gab Jemand der den (schon mit ἦ anfangenden) Uebergang vom allgemeinen Satze zu dem vorliegenden Falle anstößig fand. vgl. zu 6, 92, 4 u. Kr. zu Xen. An. 2, 4, 26. — ἐν σελήνῃ. Achill. T. 3, 2: ἐρωῶμεν ἑαυτοὺς ὡς ἐν σελήνῃ. Ueber πρὸς τὴν σελήνην s. Fassung u. d. W. — εἰκὸς würden wir doppelt erfordern: ὡς ἐν σελήνῃ εἰκὸς· εἰκὸς γάρ. — ὄψιν, θέαμα, mit dem Ge., wie auch sonst hin und wieder. Lobeck Parall. p. 512. — τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι die Erkennung des Befreundeten angezweifelt wurde, unsicher war. (Ba.) — ἀνεστρέφοντο. Kr. zu Arr. An. 3, 11, 9 lat. A.

§ 3. ἐφόδῳ, ὄρμη. (Sch.) — προσανιέναι noch dazu hinange-

ἀναβεβήκει, τὸ δ' ἔτι προσανήει, ὥστ' οὐκ ἠπίσταντο πρὸς ὃ τι χορῆ
 χωρῆσαι. ἤδη γὰρ τὰ πρόσθεν, τῆς τροπῆς γεγενημένης, ἐτετάρακτο
 πάντα καὶ χαλεπὰ ἦν ὑπὸ τῆς βοῆς διαγινῶναι. οἱ τε γὰρ Συρακόσιοι
 καὶ οἱ Ξίμμαχοι κρατοῦντες παρεκλεύοντό τε, κραυγῇ οὐκ ὀλίγη χρώ-
 μενοι, ἀδύνατον ὄν ἐν νυκτὶ ἄλλω τι σημεῖναι, καὶ ἅμα τοὺς προσφε-
 ρομένους ἐδέχοντο, οἱ τε Ἀθηναῖοι ἐζήτουν τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ πᾶν
 τὸ ἐξ ἐναντίας, καὶ εἰ φίλιον εἶη τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων, πολέμιον δ'
 ἐνόμιζον, καὶ τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ ξυνθήματος πυκνοῖς χρώμενοι διὰ
 τὸ μὴ εἶναι ἄλλω τι γνωρίζαι σφίσι τε αὐτοῖς θόρον πολὺν πα-
 ρεῖχον, ἅμα πάντες ἐρωτῶντες, καὶ τοῖς πολεμίοις σαφεῖς αὐτὸ κατέ-
 στησαν· τὸ δ' ἐκείνων οὐχ ὁμοίως ἠπίσταντο διὰ τὸ κρατοῦντας αὐ-
 τοὺς καὶ μὴ διεσπασμένους ἦσσαν ἀγνοεῖσθαι, ὥστ' εἰ μὲν ἐντύχοιεν δ'
 τισι κρείσσους ὄντες τῶν πολεμίων, διέφευγον αὐτούς, ἅτε ἐκείνων
 ἐπιστάμενοι τὸ ξύνθημα, εἰ δ' αὐτοὶ μὴ ἀποκρίνοιτο, διεφθείροντο.
 μέγιστον δὲ καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψε καὶ ὁ παιωνισμὸς· ἀπὸ γὰρ ἀμ-
 φοτέρων παραπλήσιος ὢν ἀπορίαν παρεῖχεν. οἱ τε γὰρ Ἀργεῖοι καὶ
 οἱ Κερκυραῖοι καὶ ὅσον Δωριζὸν μετ' Ἀθηναίων ἦν, ὁπότε παιωνί-
 σαιαν, φόρον παρεῖχε τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ τε πολέμοι ὁμοίως. ὥστε

hen, wird auch aus Dion C. angeführt. — ὃ τι welchem Trupp. Es local zu nehmen ist sprachwidrig. — τὰ πρόσθεν die vorderen Theile des Heeres. (Ac.) — ὑπὸ τῆς βοῆς, διὰ τὴν βοήν. (Sch.) — χαλεπὰ διαγινῶναι. Spr. 55, 3, 7.

§ 4. οἱ τε. vgl. § 7 u. zu 7, 34, 7. — ὄν. Spr 56, 9, 7. — τοὺς προσφερομένους ἐδέχοντο hielten den Angriff der Andringenden aus. (St.) — οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ νεωστὶ ἀναβεβήκεισαν. (Dobree.) — σφᾶς αὐτούς. Spr. 51, 2, 16. vgl. zu 4, 25, 6 u. Arndt de pron. refl. 1 p. 11. — πᾶν τό. Spr. 50, 4, 1 u. 11, 11. — ἐξ ἐναντίας für ἐναντίον eine gute u. zwei andere Hsn. nebst dem Sch., wie 4, 33, 2. 35, 2. (Bk) — τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων, nämlich von denen die bereits flüchtig wieder umkehrten. (Hl.) Also mit φίλιον zu verbinden. vgl. zu 5, 37, 4. 6, 43, 2. Andre fügen es zu τὸ ἐξ ἐναντίας.

§ 5. τοῖς ἐρωτήμασι πυκνοῖς. Spr. 50, 11, 1. πυκνά könnte auch stehen. zu 1, 3, 4 E. — ξύνθημα λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῶ τῶν οὐκείων διδόμενος. Etym. M. (Hudson.) Tac. II. 3, 22: crebris interrogationibus notum pugnae signum. vgl. Lips. mil. Rom. 4 ult. (Dr.) — ἄλλω τι, der Dativ wie bei γινώσκω 1, 8, 1. 6, 55, 1, Xen. Kyr. 4, 2, 16 etc. — γνωρίζω, ἀλλήλους.

§ 6. τῶν πολεμίων hängt von πῶν ab. (Sch.) — διέφευγον, οἱ πολέμοι. (Sch.) — ἐκείνων, τῶν Ἀθηναίων. (Va.) zu 1, 132, 6. — εἰ δ' αὐτοί. αὐτοὶ δ' εἰ würd' ich erwarten. — αὐτοί, κρείσσοισιν ἐντύχοιτες. (Dobree.) — ἀποκρίνοιτο für ἐποκρίνοιτο eine gute Hs. Doch bezeugen auch Grammatiker dass Th. wie Her. dieses für jenes gebraucht. „Object ist τὸ τῶν Συρακοσίων ξύνθημα.“ (Dobree.) — μέγιστον. zu 7, 24, 3. Ueber den Pleonasmus zu 6, 87, 2. „vgl. 7, 85, 3.“ (Dobree.) — ἔβλαψε καὶ für ἔβλαψεν viele, auch gute Hsn. — παιωνισμὸς. zu 1, 50, 4. (5.)

§ 7. παρεῖχε, τὸ παιωνίσαι. (Ps.) — οἱ πολέμοι, ὁπότε παιωνίσειαν,

τέλος ξυμπεσόντες αὐτοῖς κατὰ πολλὰ τοῦ στρατοπέδου, ἐπεὶ ἅπαξ ἐταράχθησαν, φίλοι τε φίλοις καὶ πολῖται πολίταις, οὐ μόνον ἐς φόβον κατέστησαν, ἀλλὰ καὶ ἐς χεῖρας ἀλλήλοις ἐλθόντες μόλις ἀπελύοντο. καὶ διωκόμενοι κατὰ τε τῶν κρημνῶν [οἱ] πολλοὶ ῥίπτοντες ἑαυτοὺς ἀπώλλυντο, στενῆς οὔσης τῆς ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν πάλιν καταβάσεως, καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸ ὄμαλόν οἱ σωζόμενοι ἄνωθεν καταβαῖεν, οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν καὶ ὅσοι ἦσαν τῶν προτέρων στρατιωτῶν ἐμπειρία μᾶλλον τῆς χώρας ἐς τὸ στρατόπεδον διεφύγγανον, οἱ δὲ ὕστερον ἦκοντες εἰσὶν οἱ διαμαρτόντες τῶν ὁδῶν κατὰ τὴν χώραν ἐπλανήθησαν· οὗς, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων περιελάσαντες διέφθειραν.

45 Τῇ δ' ὕστεραία οἱ μὲν Συρακόσιοι δύο τροπαῖα ἔστησαν, ἐπὶ τε ταῖς Ἐπιπολαῖς ἢ ἢ πρόσβασις καὶ κατὰ τὸ χωρίον ἢ οἱ Βοιωτοὶ πρῶτον ἀντέστησαν, οἱ δ' Ἀθηναῖοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἐκομίσαντο. ἀπέθανον δὲ οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, ὅπλα μέντοι ἔτι πλείω ἢ κατὰ τοὺς νεκροὺς ἐλήφθη· οἱ γὰρ κατὰ τῶν κρημνῶν βιασθέντες ἄλλεσθαι ψιλοὶ ἄνευ τῶν ἀσπίδων οἱ μὲν ἀπώλλυντο οἱ δ' ἐσώθησαν.

46 Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Συρακόσιοι ὡς ἐπὶ ἀπροσδοκῆτῳ εὐπραγία πάλιν αὐτῶν ἀναρρωσθέντες, ὡσπερ καὶ πρότερον, ἐς μὲν Ἀκράγαντα στασιάζοντα πεντεκαίδεκα ναυσὶ Σικανὸν ἀπέστειλαν, ὅπως ὑπαγάγοιτο

φόβον παρῆχον. (Sch.) — αὐτοῖς für αὐτοῖς Bekker. — φίλοι — πολίταις gehören zu ξυμπεσόντες αὐτοῖς. (Va.) — κατέστησαν. zu 4, 96, 4.

§ 8. ἀπό bei εἶναι auch Xen. An. 2, 4, 13. — οἱ vor πολλοὶ dürfte aus οἱ μὲν πολλοὶ entstanden sein. (Kr. Bruchst.) multi Va. — τῆς πάλιν καταβάσεως. vgl. 7, 62, 3. Spr. 50, 8, 8. vgl. 9, 6. „So πάλιν αὐτόμολοι Xen. Hell. 7, 3, 10.“ (Bl.) — καταβαῖεν für καταβαίνοισιν eine gute u. zwei andere Hsn., der Sch u. Va. — οἱ μὲν fehlt in mehrern, z. Th. guten Hsn. — ἐμπειρία μᾶλλον weil sie mehr als die übrigen kundig waren. (Va.) Doch wird μᾶλλον wohl zu διεφύγγανον gehören. zu νῦν 2, 44, 1. — διεφύγγανον. φυγγάνω Aesch. Prom. 511, Soph. El. 132, ἀποφυγγάνειν Dem. 23, 74, διαφυγγάνω Aeschin. 3, 10 u. Arr. An. 4, 4, 6. ἐφυγγάνω Aesch. Prom. 523, καταφυγγάνω Aeschin. 3, 208 u. Her. 6, 16. (Abr. u. Kr.) — εἰσὶν οἱ appositiv wie ἔνιοι. — διέφθειραν. διέφθειρον mehrere gute Hsn.

C. 45. ἢ ἢ. zu 4, 103, 1. — ἢ πρόσβασις der Zugang. (St.) Erg. ἦν. Spr. 62, 1, 4 u. 6. — πρῶτον für πρῶτοι mehrere u. gute Hsn. wie Va. Dies war 7, 43, 7 das Richtige. Spr. 57, 5, 3. — οὐκ ὀλίγοι, 2000 nach Plut. Nik. 21. vgl. Diod. 13, 11. (Hudson.) — ὅπλα, ἀσπίδες wie Xen. Hell. 2, 4, 25. (Dr.) Vielleicht war die Zahl der Geblienen nur nach der Summe der erbeuteten Schilde berechnet. — πλείω ἢ κατὰ. Spr. 49, 4 u. zu 6, 15, 2. — ἄνευ verdächtig Hk., auch τῶν ἀσπίδων Cobet Hyper. p. 59. — ἀπώλλυντο. ἀπώλοντο Cob. eb.

C. 46. πάλιν αὐτῶν. Spr. 69, 12 A. — ἀναρρωσθέντες wieder er-muthigt. Sonst (anders) bei Spätern. vgl. zu 2, 8, 1. — ὡσπερ καὶ πρό-τερον 7, 41, 2, mir verdächtig. — ὑπαγάγοιτο unterwerfe Ps.; ge-

τὴν πόλιν, εἰ δύναίτο· Γύλιππος δὲ κατὰ γῆν ἔς τὴν ἄλλην Σικελίαν ὤχετο αὐθις, ἄξων στρατιὰν ἔτι, ὡς ἐν ἐλπίδι ὦν καὶ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων αἰρήσειν βία, ἐπειδὴ τὰ ἐν ταῖς Ἐπιπολαῖς οὕτω ξυνέβη. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐν τούτῳ ἐβουλευόντο πρὸς τε τὴν⁴⁷ γεγενημένην ξυμφορὰν καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀρρωστίαν. τοῖς τε γὰρ ἐπιχειρήμασιν ἐώρων οὐ κατορθοῦντες καὶ τοὺς στρατιώτας ἀχθομένους τῇ μορῇ· νόσῳ τε γὰρ ἐπιέζοντο² κατ' ἀμφοτέρα, τῆς τε ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ταύτης οὕσης ἐν ἧ' ἀσθενοῦσιν ἄνθρωποι μάλιστα καὶ τὸ ζωοῖον ἅμα ἐν ᾧ ἐστρατοπεδεύοντο ἐλώδες καὶ χαλεπὸν ἦν, τὰ τε ἄλλα [ὅτι] ἀνέλπιστα αὐτοῖς ἐφαίνετο. τῷ οὖν Δημοσθένει οὐκ ἐδόκει ἔτι χοῖναι μένειν, ἀλλ' ἄπερ καὶ διαροηθεῖς ἔς τὰς Ἐπιπολάς διακινδυνεῦσαι, ἐπειδὴ ἐσφαλτο, ἀπιέναι ἐψηφίζετο καὶ μὴ διατρίβειν, ἕως ἔτι τὸ πέλαιγος οἶόν τε περαιωθῆναι καὶ τοῦ στρατεύματος ταῖς γοῦν ἐπελθούσαις ναυσὶ κρατεῖν. καὶ τῇ πό-³λει ὠφελιμώτερον ἔφη εἶναι πρὸς τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ σφῶν ἐπιτειχίζοντας τὸν πόλεμον ποιῆσθαι ἢ Συρακοσίους, οὓς οὐδέτι ῥάδιον εἶναι χειρώσασθαι· οὐδ' αὖ ἄλλως χρήματα πολλὰ δαπανῶντας εἰκὸς εἶναι προσκαθῆσθαι.

Καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης τοιαῦτα ἐγίνωσκεν· ὁ δὲ Νικίας ἐνόμιζε⁴⁸ μὲν καὶ αὐτὸς πονηρὰ σφῶν τὰ πράγματα εἶναι, τῷ δὲ λόγῳ οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ ἀσθενῆ ἀποδεικνύειν, οὐδ' ἐμφανῶς σφῶν ψηφίζομένους

winne? Ungewöhnlich so; vgl. jedoch Kr. zu Xen. An. 2, 4, 3. — αὐθις, wie schon 7, 7, 2. — ἔτι, ausser dem schon erhaltenen. — ἐν ἐλπίδι. zu 4, 70, 3.

C. 47. § 1. πρὸς in Bezug auf. zu 1, 71, 4. vgl. 4, 87, 4. 6, 46, 4. (47, 1.) — ἀρρωστίαν Entmuthigung. (Ds.) Gegensatz von ῥώμῃ. zu 2, 8, 1. vgl. 3. 15 u. 8, 83, 1.

§ 2. νόσῳ τε. Dem entspricht τὰ τε ἄλλα. (Matth. 622 p. 1528.) — κατ' ἀμφοτέρα aus (folgenden) zwei Gründen. vgl. 8, 65, 2. — τῆς ὥρας. μετοπώρου γὰρ ἦν ἡ ἀρχή Plut. Nik. 22. (Huds.) zu 7, 50, 4. — οὕσης — καὶ ἦν. zu 1, 57, 2. 82, 2. — ἄνθρωποι. Spr. 50, 3, 6. zu 1, 41, 3 u. z. Dion. p. 110. — χαλεπὸν grave, ungesund. Hes. ἔ. καὶ ἡ. 557: μεις χαλεπώτατος οὗτος χειμῆριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις. (Bl.) — ὅτι wollte Reiske streichen (auch fehlt es in zwei Hsn.) oder ἀνελπιστότατα lesen; ich: ἐφαίνετο, τῷ (γοῦν) Δημοσθένει. — διακινδυνεῦσαι, ἔφη aus ἐδόκει. vgl. 4, 3, 2. (Arn.) Spr. 65, 11, 7. Pp. ergänzt das ἔφη aus ἐψηφίζετο. Der Inf. könnte auch von ἐψηφίζετο abhängen. — ἔς, wie 3, 36, 2. (Pp.) Spr. 68, 21, 4. — ἀπιέναι für διεξιέναι eine gute u. zwei andere Hsn.; die meisten ἐξιέναι. „vgl. 7, 48, 6.“ (Bk) — τοῦ στρατεύματος ist der partitive Ge. und κρατεῖν steht absolut (Hk.): wenigstens mit dem Theile des Heeres der aus den hinzugekommenen Schiffen bestände die Oberhand zu behaupten. Ich wünsche mit Reiske ein andres Wort, doch nicht τοῦ περαιώματος.

§ 3. ἐπιτειχίζοντας, Dekeleia. — ἢ Συρακοσίους, ἢ πρὸς Σ. (Sch.) Spr. 68, 9. vgl. Pp. — οὓς εἶναι. Spr. 55, 4, 9. — οὐδ' αὖ. zu 4, 87, 3.

C. 48. § 1. πονηρὰ. πόνηρα Andre. vgl. Göttling. Acc. S. 304 f. — σφῶν. Spr. 50, 11, 20 u. zu 1, 25, 2. vgl. zu 1, 32, 3. 144, 1. — ἀσθενῆ

μετὰ πολλῶν τὴν ἀναχώρησιν τοῖς πολεμίοις καταγγέλλοντας γίνεσθαι·
 βλαθεῖν γὰρ ἂν, ὅποτε βούλοιντο, τοῦτο ποιοῦντες πολλῶ ἦσσαν. τὸ
 δέ τι καὶ τὰ τῶν πολεμίων ἀφ' ὧν ἐπὶ πλεον ἢ οἱ ἄλλοι ἦσθάνετο
 αὐτῶν ἐλπίδος τι ἔτι παρεῖχε πονηρότερα τῶν σφετέρων ἔσεσθαι, ἦν
 κατεροῶσι προσκαθήμενοι· χρημάτων γὰρ ἀπορία αὐτοὺς ἐκτροχῶ-
 σαι, ἄλλως τε καὶ ἐπὶ πλεον ἦδη ταῖς ὑπαρχούσαις ναυσὶ θαλασσο-
 κροατούντων. καὶ ἦν γὰρ τι καὶ ἐν ταῖς Συρακούσαις βουλόμενον τοῖς
 Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι, ἐπεκηρυκεύετο ὡς αὐτὸν καὶ οὐκ
 εἶα ἀπανίστασθαι. ἂ ἐπιστάμενος τῷ μὲν ἔργῳ ἔτι ἐπ' ἀμφοτέρω ἔχων
 καὶ διασκοπῶν ἀνείχε, τῷ δ' ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν
 τὴν στρατιάν. εὖ γὰρ εἶδέναι ὅτι Ἀθηναῖοι σφῶν ταῦτα οὐκ ἀποδέ-
 ξονται, ὥστε μὴ αὐτῶν ψηγισαμένων ἀπελθεῖν. καὶ γὰρ οὐ τοὺς αὐ-
 τοὺς ψηγιεῖσθαι τε περὶ σφῶν αὐτῶν καὶ τὰ πράγματα ὥσπερ καὶ
 αὐτοὶ ὀρθῶντας καὶ οὐκ ἄλλων ἐπιτιμήσει ἀκούσαντας γνώσεσθαι, ἀλλ'
 ἔξ ὧν ἂν τις εὖ λέγων διαβάλλοι, ἐκ τούτων αὐτοὺς πείσεσθαι. τῶν

ἀποδεικνύει. Spr. 53, 7, 4. — μετὰ πολλῶν ist wohl ein Glossen zu
 ἐμφανῶς. Denn von einer Zuziehung der Taxiarchen und Trierarchen finden
 wir keine Spur. — καταγγέλλοντας γίνεσθαι. zu 3, 30, 1. — ποιοῦν-
 τες. zu 6, 25, 3 E. Doch ist auch das τοῦτο ποιοῦντες, von Va. nicht über-
 setzt, mir verdächtig.

§ 2. τὸ δέ τι καὶ zu 1, 107, 3. — ἀφ' ὧν, ἀπὸ τούτων ἂν vermöge
 dessen was. (Hl.) vgl. Spr. 68, 16, 8. — αὐτῶν hängt von dem in ἀφ'
 ὧν enthaltenen ἂν ab. Spr. 47, 10, 2. — προσκαθήμενοι. Spr. 56, 6, 1.
 — αὐτοὺς, τοὺς Συρακοσίους, ist Objectsaccusativ. (Va.) Das Subject würde
 hier gar nicht oder im No. ausgedrückt worden sein. — ἐπὶ πλεον in grös-
 serer Ausdehnung als vorher, latius Va. vgl. Her. 5, 51, 2. — θαλασ-
 σοκροατούντων, σφῶν, τῶν Ἀθηναίων. (Va.) Ueber den Ge. zu διαβαλλόν-
 των 2, 83, 3. vgl. 5, 31, 2.

§ 3. καὶ ἦν γὰρ. zu 1, 31, 2. — βουλόμενον, wie 7, 49, 1. (Abr.)
 Spr. 43, 3, 17. — ἐνδοῦναι. zu 4, 76, 2. — ἐπεκηρυκεύετο hier vom
 Schicken geheimer Sendlinge, διέγγελοι 7, 73, 4 (Ps.), wie 7, 49, 1. (Dr.)
 8, 44, 1. (Pp.) vgl. Her. 1, 60. Subject ist τὸ βουλόμενον. vgl. zu 1, 72, 1.
 — ὡς. zu 6, 48, 1. — ἀπανίστασθαι zu 1, 61, 2. — ἐπ' ἀμφοτέρω
 ἔχων nach beiden Seiten geneigt, hin und her schwaukend. (St.) νοῦν
 ergänzt Ba.: durch διακείμενος erklärt ἔχων Arn. vgl. Her. 6, 49: ἐπὶ στίσι
 ἔχοντας δεδιώκειν; — διασκοπῶν, διστάζων. (Sch.) — ἀνείχε, οὐδεμιᾷ
 προσεῖθετο γνώμη. (Sch.) Also intransitiv. Dion C. 68, 12: ἐν διασκοπῶν
 ὅτι προῆξ ἀνείχε. (Pp.) vgl. Spr. 52, 2, 3 u. zu 2, 13, 3. — σφῶν. Spr.
 47, 10, 10. — ἀποδέξονται. zu 3, 57, 1. — αὐτῶν Spr. 51, 6, 3.

§ 4. τοὺς αὐτοὺς ist unklar; vielleicht τοὺς αὐτοῦ (Kr. Bruchst.): nicht die
 dort, in Sikilien, befindlichen, würden über sie, das Heer, beschlies-
 sen und, während sie die Lage der Dinge wie sie selbst, die Feld-
 herren, sähen, nicht aber durch Ausstellungen Anderer vernommen
 hätten, ein Urtheil darüber fällen. Oder ist ἐγνώσθαι für γνώσεσθαι zu
 lesen. — αὐτῶν verdächtigt Bk.; doch s. Spr. 51, 2, 7 und Arndt de pron. refl. 1
 p. 30. — ὥσπερ καὶ αὐτοί. Spr. 62, 4, 1 u. zu 5, 29, 2. — ἐπιτιμήσις,
 ein seltenes Wort, gebraucht auch Arr. An. 5, 7, 5 und Luci. 3, 164. (Bl.)
 Dreimal Diod. 5, 1. — ἄν. Spr. 54, 15, 4. (Pp.) — εὖ, πιθανῶς. (Sch.) vgl.
 3, 38, 3. (Dr.) εὖ διαβαλῶν 3, 42, 2. βούλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ Iph. A. 378.

τε παρόντων στρατιωτῶν πολλοὺς καὶ τοὺς πλείους ἔφη οἱ νῦν βοῶ-
 σιν ὡς ἐν δειοῖς ὄντες, ἐκεῖσε ἀγκομιένους τὰναντία βοήσεσθαι ὡς
 ὑπὸ χρημάτων καταπροδόντες οἱ στρατηγοὶ ἀπῆλθον. οὐκ οὖν βούλε-
 σθαι αὐτὸς γε, ἐπιστάμενος τὰς Ἀθηναίων φύσεις, ἐπ' αἰσχρᾷ τε αἰ-
 τία καὶ ἀδίκῳ ὑπ' Ἀθηναίων ἀπολέσθαι μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων
 εἰ δεῖ, κινδυνεύσας τοῦτο παθεῖν ἰδίᾳ. τὰ τε Συρακοσίων ἔφη ὁμοίως
 εἶ ἤσσω τῶν σφετέρων εἶναι. [καὶ] χρήμασι γὰρ αὐτοὺς ξηνοτρογοῦν-
 τας καὶ ἐν περιπολίῳ ἅμα ἀναλίσκοντας καὶ νυκτικὸν πολὺν ἔτι ἐν-
 αυτὸν ἤδη βόσκοντας τὰ μὲν ἀπορεῖν τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσασιν· δισχί-
 λιά τε γὰρ τάλαντα ἤδη ἀναλωκέναί καὶ ἔτι πολλὰ προσοφείλειν, ἣν
 τε καὶ ὅτιοῦν ἐκλίπωσι τῆς νῦν παρασκευῆς τῷ μὴ δίδόναι τροφήν,
 φθηρεῖσθαι αὐτῶν τὰ πράγματα, ἐπικουρικὰ μᾶλλον ἢ δι' ἀνάγκης,
 ὥσπερ τὰ σφέτερα, ὄντα. τρίβειν οὖν ἔφη χρῆναι προσκαθημένους,
 καὶ μὴ χρήμασιν, ὡς πολὺν χρείστους εἰσὶ, νικηθέντας ἀπέναί.

(Dobree 2 p. 83.) διαβαλὼν εἰ Her. 5, 50. (Abr.) — τούτων ist, δι nicht
 ἄ sondern ἐξ ὧν vorhergeht, epanaleptisch (Spr. 51, 11, 2), nicht correlativ.
 So Isokr. 8, 32: τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔχομεν ἐν τῇ ψυχῇ, τούτοις κτώμεθα καὶ τὰς
 ἄλλας ὠφελείας. vgl. Lys. 20, 30: ὧν ὁ πατήρ διαβάλλεται εἰς ἡμᾶς οὐδ' ἀδικίως,
 τοῦτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα ἀπολέσθαι vgl. zu 3, 64, 1. — καὶ τοὺς die ja so-
 gar. (B.) vgl. 7, 68, 2. 7, 80, 3. (Pp.) — ὑπό. Spr. 68, 43, 3. — κατα-
 προδόντες objectlos: als Verräther. Spr. 52, 1, 2. So οἱ προδιδόντες 2,
 5, 4. 4, 103, 2. 104, 2.

§ 5. εἰ δεῖ. zu 2, 74, 1. Eur. Phō. 895: τὸ μέλλον, εἰ χρῆ, πείσομαι.
 (Dobree.) — ἰδίᾳ für seine Person. (Arn.) Doch damit wurde dem
 Heere nicht geholfen; vielleicht ἤδη. (Kr. Bruchst.) — ὁμοίως, so schlecht es
 auch mit ihnen selbst stände, doch. (Ps.) zu 5, 61, 1. — καὶ — γὰρ. zu
 1, 77, 1. καὶ fehlt in vielen Hsn. — χρήμασι gehört zu ξηνοτρογοῦντας. —
 ἐν in, innerhalb, verschieden ἀναλίσκων εἰς auf. — περιπολίῳ. zu
 3, 99. — ἔτι überdies. (Ps.) vgl. 6, 31, 2. 7, 7, 3. 46. Sonst könnte man
 ἐπί vermuthen. — βόσκων. Her. 6, 39: πεντακοσίους βόσκων ἐπικούρους. (Bl.)
 Hier minder verächtlich als Ar. Ritter 256. 1258. (Dr.) vgl. Thesin. 449 u.
 öfter, Eur. Her. 826, Phaeth. 9, Her. 1, 44, Arr. An. 7, 8, 6, Luc. Pseudol. 25.
 In der alt. Prosa wird es von Menschen sonst eben nicht gebraucht. — τὰ
 μὲν ἀπορεῖν. zu 5, 40, 3. — ἔτι noch, künftl. zu 6, 86, 4.

§ 6. τε γὰρ für γὰρ zwei gute Hsn. — προσοφείλειν noch dazu
 schuldig sein, an rückständigen Zahlungen für Geräthe, Sold etc. (Bl.) vgl.
 Kaempf Quaestt. 3 p. 6. — ἣν τε. Kr. z. Dion. p. 268. — καὶ ὅτιοῦν. Spr. 52,
 15, 3. — τῆς νῦν παρασκευῆς ist wohl Glossem zu ὅτιοῦν; Va. hat es
 nicht. (Kr. Br.) — φθηρεῖσθαι. Spr. § 40 u. φθείρειν. — δι' ἀνάγκης
 zwangspflichtige. (Sch.) — τρίβειν, διατρίβειν καὶ παρέλκειν. (Sch.)
 Dem. 23, 173: τριβόντων τούτων καὶ οὐδὲν δίκαιον ἡμῖν ἐθελόντων πράξαι.
 (Bl.) — χρήμασι zieht Benedict zu χρείστους, das Komma nach μὴ setzend.
 So übersetzte Ill., als Subject zu εἰσὶ richtig οἱ Ἀθηναῖοι denkend. Zu νικη-
 θέντας könnte man χρήμασι nicht füglich auch denken: es müsste jenes auf
 die Niederlage der Athener bezogen werden. Pp. will: durch die Grösse
 der aufzuwendenden Summen besiegt. — ὡς. ὃ eine gute und einige schlechte
 Hsn., was Pp. mit Hk. billigt. vgl. 1, 80, 3: ἀλλὰ τοῖς χρήμασιν; ἀλλὰ πολλῶ
 ἔτι πλέον τούτου ἐλλείπομεν. Allein der Gedanke ist dann nicht recht gehörig.
 Eng. giebt aus einigen Hsn. ὧν, χρήμασιν mit χρείστους verbindend. Allein
 das in dem Relativ enthaltene τούτων könnte man weder zu νικηθέντες ziehen,

49 Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα λέγων ἰσχυρίζετο, αἰσθόμενος τὰ ἐν ταῖς Συρακούσαις ἀκριβῶς, καὶ τὴν τῶν χρημάτων ἀπορίαν καὶ ὅτι ἦν αὐτόθι [που] τὸ βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίνεσθαι τὰ πράγματα καὶ ἐπικηρυκευόμενον πρὸς αὐτὸν ὥστε μὴ ἀπανίστασθαι, καὶ ἅμα ταῖς γοῦν ναυσὶν ἢ πρότερον θαρσῆσει κρατηθεῖς. ὁ δὲ Δημοσθένης περὶ μὲν τοῦ προσκαθῆσθαι οὐδ' ὅπως οὖν ἐνεδέχετο· εἰ δὲ δεῖ μὴ ἀπάγειν τὴν στρατιὰν ἕνευ Ἀθηναίων ψηφίσματος ἀλλὰ τρῖβειν αὐτούς, ἔφη χοῆναι ἢ ἐς τὴν Θάψον ἀναστάντας τοῦτο ποιεῖν ἢ ἐς τὴν Κατάνην, ὅθεν τῷ τε πεζῷ ἐπὶ πολλὰ τῆς χώρης ἐπιόντες θρέπονται πορθοῦντες τὰ τῶν πολεμίων καὶ ἐκείνους βλάψουσι, ταῖς τε ναυσὶν ἐν πελάγει καὶ οὐκ ἐν στενοχωρίᾳ, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων μᾶλλον ἔστι, τοὺς ἀγῶνας ποιήσονται ἀλλ' ἐν εὐρυχωρίᾳ, ἐν ἣ τὰ τε τῆς ἐμπειρίας χρήσιμα σφῶν ἔσται καὶ ἀναχωρήσεις καὶ ἐπίπλους οὐκ ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτοῦ ὀρμώμενοί τε καὶ καταίροντες ἔξουσιν. τό τε ξύμπαν εἰπεῖν, οὐδενὶ τρόπῳ οἱ ἔφη ἀρέσκειν ἐν τῷ αὐτῷ ἔτι μένειν, ἀλλ' ὅτι τάχιστα ἤδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι· καὶ ὁ Εὐρουμέδων αὐτῷ ταῦτα ξυνηγόρευεν. ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ Νικίου ὄνος τις καὶ μέλλη-

da dies bei Thuk. und wohl überhaupt in der Prosa, den Ge. nicht gestattet (Dial. 47, 19, 1), noch auch zu ἀπιέναι, da bei ἀπέρχεσθαι und ähnlichen Verben ein persönlicher Genitiv nicht leicht ohne die Präposition stehen dürfte.

C. 49. § 1. ἰσχυρίζετο. zu 3, 44, 2. — που fehlt in vielen und guten Hsn. Es ist unpassend und wohl aus der letzten Sylbe eines über αὐτόθι geschriebenen αὐτοῦ entstanden. — τό, weil es schon 7, 48, 3 erwähnt ist. (Pp.) Bl. u. Arn. wollen u. — ὥστε. zu 7, 86, 6. — μὴ μῆδ' viele und gute Hsn. — [καὶ ἅμα μᾶλλον ταῖς γοῦν ναυσὶν θαρσῶν ἢ πρότερον ἐθάρσθησε κρατηθεῖς will De Velsen p. 46.] — γοῦν. γ' ἂν gute Hsn. — ἢ. ἢ Ba., τῆ Reiske. θαρσῶν ἢ eine gute Hs. — θαρσῆσει, ἐθάρσθησε zwei gute Hsn., θαρσῆσας eine. θαρσῆσας γὺν δηλονότι μᾶλλον ἢ πρότερον κρατηθεῖς καὶ νικηθεῖς. (Sch.) — κρατηθεῖς. κρατηθείς Ba., Reiske u. Dobree. fretus classe tunc magis quam antea quum victus esset Va. III. nimmt θαρσῆσει für das (sonst nicht vorkommende) Substantiv: weil er von dem Vertrauen auf die Flotte mehr als je zuvor eingenommen war. Noch Unzulässigeres bieten Matth. § 359 A. 1 u. Andere.

§ 2. οὐδ' ὅπως οὖν. zu 1, 77, 2. — ἐνεδέχετο. zu 3, 31, 2. — ψηφίσματος ist vielleicht zu streichen. (Ba. u. Kr.) injussu civitatis Va. vgl. zu 1, 91, 4. — αὐτούς. αὐτοῦ? — ἐς. zu 1, 87, 2. — θρέπονται für τρέπονται einige Hsn. und Schäfers Ausg.

§ 3. ἐν πελάγει auf offener, freier See, wie 7, 62, 2. vgl. 36, 7. — ἀλλ' ἐν εὐρυχωρίᾳ pleonastisch nach ἐν πελάγει καί, das doch deshalb nicht zu verdächtigen ist — χρήσιμα ist Prädical. (Sch.) — σφῶν hängt von ἐμπειρίας ab. (Sch.) zu 1, 25, 2. — ἔσται. Nach ἔσται fügt Vat., einige a. Hsn. u. Va. ὡπερ γὺν hinzu. — ἐπίπλους, im Plu. auch 4, 11, 2. 8, 27, 4. (30, 2.) 38, 3. 44, 3. 100, 2. — ἐκ βραχέος. zu 3, 92, 3. — καταίροντας. zu 1, 37, 2.

§ 4. τό τε ξύμπαν εἰπεῖν. Spr. 55, 1, 2. vgl. 1, 138, 4 u. zu 6, 37, 3. — ἐν τῷ αὐτῷ. zu 4, 35, 1. — ἀλλ', ἀρέσκειν οἱ. (Va.) — ἦδη, ἐξανίστασθαι, was also zweimal zu denken ist. (Ilk.) Haase p. 58 will ἐξανίστασθαι nach ἦδη stellen, Pp. wünscht μέλλοντας. — μέλλησις hat Thuk. öfter, Andre

σις ἐνεγένετο καὶ ἅμα ὑπόνοια μὴ τι καὶ πλεον εἰδώς ὁ Νικίας ἰσχυρίζεται. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τούτῳ τῷ τρόπῳ διεμέλλησάν τε καὶ κατὰ χώραν ἔμενον.

Ὁ δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Σικανὸς ἐν τούτῳ παρήσαν ἐς τὰς Συρα-50
κούσας, ὁ μὲν Σικανὸς ἀμαρτῶν τοῦ Ἀκράγαντος — ἐν Γέλα γὰρ ὄν-
τος αὐτοῦ ἔτι ἢ τοῖς Συρακοσίοις σιτίσις ἐς γίλιω ἔξεπεπτώκει — ὁ
δὲ Γύλιππος ἄλλην τε στρατιὰν πολλήν ἔχων ἦλθεν ἀπὸ τῆς Σικελίας
καὶ τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἤρος ἐν ταῖς ὀλκάσις ὀπλίτας ἀ-
ποσταλέντας, ἀφικομένους ἀπὸ τῆς Λιβύης ἐς Σελινοῦντα· ἀπενεχθέν-2
τες γὰρ ἐς Λιβύην καὶ δόντων Κυρηναίων τριήρεις δύο καὶ τοῦ πλοῦ
ἡγεμόνας καὶ ἐν τῷ παράπλῳ Εὐδеспеρίταις πολιορκουμένοις ὑπὸ Λι-
βύων ξυμμιχθήσαντες καὶ νικήσαντες τοὺς Λίβυς καὶ αὐτόθιν παρα-
πλεύσαντες ἐς Νέαν πόλιν, Καρχηδονιακὸν ἐμπόριον, ὅθεν πρὸς Σικε-
λίαν ἐλάχιστον δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦν ἀπέχει, καὶ ἀπ' αὐτοῦ
περρωθέντες ἀφίκοντο ἐς Σελινοῦντα. καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι εὐθὺς
αὐτῶν ἐλθόντων παρεσκευάζοντο ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφοτέρω αὐ-
θις τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ· οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρα-3
τηγοί, ὁρῶντες στρατιάν τε ἄλλην προσγεγενημένην αὐτοῖς καὶ τὰ
ἑαυτῶν ἅμα οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωροῦντα ἀλλὰ καθ' ἡμέραν τοῖς πᾶσι
χαλεπώτερον ἴσχοντα, μάλιστα δὲ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἀνθρώπων πεζό-

sellen. — ἐνεγένετο. ἐγένετο mehrere u. gute Hsn. zu 1, 413, 1. — μὴ. Spr. 54, 8, 10 u. zu 2, 13, 1. — καὶ πλεον. zu 6, 25, 3. — εἰδώς. zu 5, 29, 3. — ἰσχυρίζεται beharre. (St.) vgl. 4, 23, 1. 68, 6. (Dr.) — διεμέλλησαν. zu 1, 71, 1.

C. 50. § 1. Γύλιππος 7, 46. — ἢ τοῖς Σ. σιτίσις die für die S. wirkende Partei. (Ac. u. Dobree.) Der Da. commodi. (Pp.) Spr. 48, 12, 1. — ἐς verdächtigt Ba., γίλια billigend, was die besten Hsn. für γίλιαν haben. Wenig Ansprechendes bietet Ulfrich Beitr. zur Erkl. S. 176 f. Vielleicht steckt hier ein Ortsname, etwa Phintia — τοῦ ἤρος 7, 17, 2. (Ds.) — ἀποσταλέντας. Spr. 50, 10, 3 u. zu 7, 23, 3. vgl. 52, 2.

§ 2. ἀπενεχθέντες. ἀπενεχθέντων viele und gute Hsn., wegen καὶ δόντων hineincorrigirt. Spr. 56, 14, 2. Anders Kr. z. Dion. p. 371. — τοῦ πλοῦ ἡγεμόνας Lotsen. (Ahr.) — πρὸς Σικελίαν ist wohl aus dem Sch. eingeflickt und Σελινοῦς nach πλοῦν ausgefallen. (Kr. Bruchst.) περ Σικελία giebt Bö. — Λίβυς. Sonst Λίβυας. Kr. z. Arr. An. 3, 30, 8 lat. A. — δύο für δυοῖν viele und gute Hsn. Zur Erklärung denke man πλοῦν zweimal (wie στόμα 7, 59, 2): ἐλάχιστον πλοῦν ἀπέχει πλοῦν δύο ἡμερῶν die kürzeste Fahrt die es entfernt ist ist eine Fahrt von zwei Tagen. vgl. Spr. 47, 8, 3 u. zu 2, 97, 1. 4, 104, 3 u. 6, 2, 6. — πλοῦν für πλοῦς Dobree (vgl. 6, 49, 3) u. eine gute Hs. — ἀπέχει weiss ich so wenig als Pp. u. Arn. impersonal gebraucht für: es ist eine Entfernung. — καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ ist 7, 41, 2 E. nicht zugefügt. Doch ein ähnliches Epexegetem 7, 59, 1.

§ 3. ἐπὶ τὸ βέλτιον. Din. 1, 65: ἐπιζουσαν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἂν τὰ τῆς πόλεως πράγματα εἰθεῖν. vgl. Lex. Xen. βελτίων 6. — τοῖς πᾶσι, κατὰ πάντα. (Sch.) zu 5, 28, 3. 6, 20, 2. — καθ' ἢ. zu 1, 2, 1. — ἴσχειν so (wie ἔχειν) mit einem Adv. bei Thuk. nur hier und auch sonst selten. vgl. Passow u. d.

μενα, μετεμέλοντό τε πρότερον οὐκ ἀναστάντες, καὶ ὡς αὐτοῖς οὐδὲ ὁ Νικίας ἔτι ὁμοίως ἠγναντιοῦτο ἀλλ' ἢ μὴ φανερώς γε ἀξιῶν ψηφίζεσθαι, προεῖπον ὡς ἠδύνατο ἀδηλότατα ἐκπλουν ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἅπασιν καὶ παρεσκευάσασθαι ὅταν τις σημήνη. καὶ μελλόντων αὐτῶν, ἐπειδὴ ἔτοιμα ἦν, ἀποπλεῖν ἢ σελήνη ἐκλείπει· ἐτύγγανε γὰρ πανσέληνος οὐσα. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οἳ τε πλείους ἐπισχεῖν ἐκέλευον τοὺς στρατηγούς, ἐνθύμιον ποιούμενοι, καὶ ὁ Νικίας, ἦν γὰρ τι καὶ ἄγαν θειασμῶ τε καὶ τῷ τοιούτῳ προσκειμένος, οὐδ' ἂν διαβουλεύσασθαι ἔτι ἔφη, πρὶν, ὡς οἱ μάντις ἐξηγοῦντο, τοῖς ἐννέα ἡμέρας μείναι, ὅπως ἂν πρότερον κινηθεῖη. καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις μελλήσασιν διὰ τοῦτο ἢ μονὴ ἐγεγένητο.

51 Οἱ δὲ Στραξόσιοι καὶ αὐτοὶ τοῦτο πυθόμενοι πολλῶ μᾶλλον ἐγγερομένοι ἦσαν μὴ ἀνίεναι τὰ τῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ αὐτῶν κατεγνω-

W. 2 E. — ἀναστάντες. Spr. 56, 6, 4. — ἀλλ' ἢ. Spr. 69, 4, 6 u. Index u. ἐλλά. ἔλλο εἰ. ein μὴ vor ψηφίζεσθαι einschiebend, die besten Hsn. — παρεσκευάσασθαι. παρεσκευάσθαι Abr. ἐντροπέϊς εἶναι Plut. Nik. 22. (Pp.) Auch mir eingefallen. — τις. Spr. 51, 16, 7. Gemeint sind die bezüglichlichen Befehlshaber. Ohne τις wäre ὁ σαλπικτής Subject. — σημήνη. Drei η hinter einander finden sich öfter. Lobeck Parall. p. 22.

§ 4. ἔτοιμα ἦν. zu 2, 3, 3. — ἐκλείπει, am 27 Aug. nach 8 (bez. 10½) Uhr Abends nach Heis die Finstern. des pel. Kr. S. 11. — πανσέληνος. πασέληνος Bk. — ἐνθύμιον ποιούμενοι, ἐκλογισάμενοι, κατὰ νοῦν σχόντες τὸ τῆς σελήνης. (Sch.) Her. 8, 54: ἐνθύμιόν οἱ ἐγένετο ἐμπρόησαντι τὸ ἐξόν. Eur. Herk. 722: σοὶ τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον. (Bl.) vgl. Her. 2, 175, 3. Soph. Oed. T. 739, Eur. Ion 1347, Antiph. 2, γ, 10, 3, α, 2, δ, 9, Dion C. (39, 11, 44, 17.) 58, 6. App. Mak. 1, Syr. 43, Bürg. 5, 133. — καὶ ἄγαν, wie 4, 63, 3. „ἄγαν nach τι auch 7, 63, 2.“ (Bö.) Spr. 69, 32, 18. — θειασμῶ, εἰχῆ καὶ μαρτεία. (Sch.) Wohl nur noch (anders) bei Dion. Arch. 7, 68. „So θειάζειν 8, 1.“ (Pp.) — τῷ τοιούτῳ προσκειμένος, τῷ τοιούτῳ γησὶν εἶδει τοῦ θειασμοῦ προσέχων, τῷ παραφυλάττειν τὰς ἐκλείψεις καὶ τὰ οὐράνια. (Sch.) zu 1, 93, 5 u. 6, 89, 3. Aristot. Pol. 5, 9, 15: ἡπίον φοβοῦνται, ἐὰν θειασθαίμονα νομίζωσιν εἶναι τὸν ἄρχοντα καὶ φοροῦν τῶν θινῶν. Unsre Soldaten kümmern sich nicht um die Orthodoxie ihrer Befehlshaber, ja sie verspotten die Heuler in Uniform. Vernünftig Quintilian institt. 1, 10, 47. — πρὶν μείναι. Spr. 54, 17, 6 u. zu 1, 39, 2. — ὡς für ἄς viele und gute Hsn. ἄς ὡς eine. — ἐξηγοῦντο. Der eigentliche Ausdruck von Zeichendeutern. Hemsterhuys z. Poll. 8, 124 u. Casaub. zu Theophr. Char. 17. (Dr.) — τοῖς ἐννέα, eine heilige Zahl. vgl. 5, 26, 4 u. So. Oed. K. 483. (Bl.) Schwer bedrängt hielt man so lange nicht aus. vgl. Clinton F. H. 413. — τοῖς. τοῖς einige Hsn.; und ἐννέα verdächtigte schon Dodwell. Indess dass sie später nicht wirklich sieben und zwanzig Tage blieben ist kein genügender Grund, da der Drang der Umstände sie zwang früher abzumarschiren. (Ara.) — ὅπως ist an διαβουλεύσασθαι anzuschliessen. (Sch.) Spr. 54, 6, 6. — ἢ μονή. zu 1, 131, 1.

C. 51. § 1. αὐτοὶ. ὁ Γύλιππος? καὶ αὐτοὶ hat hier keine rechte Beziehung. — ἐγγερομένοι. ἐπρημένοι eine sehr gute u. einige schlechtere Hsn. Jenes, hier minder ausdrucksvoll, findet sich bei Thuk. nie, dieses oft ähnlich. zu 2, 11, 2. — ἀνίεναι, wie 6, 18, 3. (Abr.) — τὰ τῶν Ἀ., ἀπὸ τοῦ τοῦς Ἀθηναίων, γέγενεν δηλονότι. (Sch.) — κατεγνωκότων. zu 3, 45, 1. —

κότων ἤδη μηκέτι κρεισσόνων εἶναι σφῶν μήτε [ταῖς] ναυσὶ μήτε τῷ πεζῷ — οὐ γὰρ ἂν τὸν ἔκπλον ἐπιβουλεύσαι — καὶ ἅμα οὐ βουλό-
 μενοι αὐτοὺς ἄλλοσέ ποι τῆς Σικελίας καθεζομένους χαλεπωτέρους
 εἶναι προσπολεμεῖν, ἀλλ' αὐτοῦ ὡς τάχιστα καὶ ἐν ᾧ σφίσι ξυμφέροι
 ἀναγκάσαι αὐτοὺς ναυμαχεῖν. τὰς οὖν ναῦς ἐπλήρουν καὶ ἀνεπειρῶντο²
 ἡμέρας ὅσαι αὐτοῖς ἐδόκουν ἰκαναὶ εἶναι. ἐπειδὴ δὲ καιρὸς ἦν, τῇ μὲν
 προτέρᾳ πρὸς τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων προσέβαλλον, καὶ ἐπέξελθόν-
 τος μέρους τινὸς οὐ πολλοῦ καὶ τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἰπέων κατὰ
 τινὰς πύλας ἀπολαμβάνουσί τε τῶν ὀπλιτῶν τινὰς καὶ τρεψάμενοι κα-
 ταδιώκουσιν· οὔσης δὲ στενῆς τῆς ἐσόδου οἱ Ἀθηναῖοι ἵππους τε ἐβδο-
 μήκοντα ἀπολλύουσι καὶ τῶν ὀπλιτῶν οὐ πολλούς. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ⁵²
 ἡμέρᾳ ἀπεχώρησεν ἡ στρατιὰ τῶν Συρακοσίων· τῇ δ' ὑστεραίᾳ ταῖς
 τε ναυσὶν ἐκπλέουσιν, οὔσαις ἕξ καὶ ἐβδομήκοντα, καὶ τῷ πεζῷ ἅμα
 πρὸς τὰ τεῖχη ἐχώρουν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἀνταπῆγον ναυσὶν ἕξ καὶ
 ὄγδοήκοντα καὶ προσμίζαντες ἐναυμάχουν· καὶ τὸν Εὐρυμέδοντα, ἔχον-²
 τα τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων καὶ βουλόμενοι περικλήσασθαι τὰς
 ναῦς τῶν ἐναντίων καὶ ἐπέξαγαγόντα τῷ πλῶ πρὸς τὴν γῆν μᾶλλον,
 νικήσαντες οἱ Συρακοσῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὸ μέσον πρῶτον τῶν Ἀθη-
 ναίων ἀπολαμβάνουσι κάκεινον ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῶ τοῦ λιμένος καὶ
 αὐτόν τε διαφθείρουσι καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ ναῦς ἐπισπομένας· ἔπειτα
 δὲ καὶ τὰς πάσας ἤδη ναῦς τῶν Ἀθηναίων καταδιώκόν τε καὶ ἐξεώ-
 θουν ἕς τὴν γῆν.

Ὁ δὲ Γύλιππος, ὀρίων τὰς ναῦς τῶν πολεμίων νικωμένας καὶ ἔξω⁵³
 τῶν σταυρωμάτων καὶ τοῦ ἑαυτῶν στρατοπέδου καταφερομένας, βου-

κρεισσόνων. Spr. 55, 2, 5. — σφῶν, τῶν Συρακοσίων. (Sch.) als sie.
 — ταῖς fehlt in vielen u. guten Hsn.; τῷ nur in zweien. — οὐ γὰρ ἂν
 denn sonst. Spr. 54, 12, 9. — ἂν ἐπιβουλεύσαι. Spr. 54, 6, 6; über
 den Ac. zu 6, 54, 3; über den Inf. Spr. 65, 11, 7 u. Index u. Ergänzung.
 — καὶ βουλόμενοι mit ὡς κατεγνωκότων verbunden. Spr. 56, 14, 2. —
 ἄλλοσέ ποι 7, 49, 2. — προσπολεμεῖν. Spr. 55, 3, 7.

§ 2. ἀνεπειρῶντο für ἀνεπαύοντο nur einige Hsn. u. der Sch. —
 προτέρᾳ für προτεραία viele u. gute Hsn. Letzteres ist unpassend, da hier
 noch kein anderer Tag bezeichnet ist. Der Gegensatz τῇ δὲ ὑστεραίᾳ 7, 52,
 1. vgl. Herbst S. 36. — πύλας, in einer Verschanzung der Athener. (Hk.)
 — ἐσόδου für ἐφόδου eine gute u. einige a. Hsn.: der Eingang zu der
 Verschanzung der Athener. (Pp.) — ἀπολλύουσι. ἀπολλάσσι eine Hs. zu 4,
 25, 3. Ueber die Sache 7, 54.

C. 52. § 1. ἀντανῆγον ναυσὶν. ναῦς steht 7, 37, 3. vgl. 3, 16, 1.
 Doch intransitiv 8, 38, 3. 83, 1. 104, 1.

§ 2. ἐπέξαγαγόντα. ἐξάγοντα die meisten Hsn.; ἐπεξάγοντα eine gute.
 vgl. zu 5, 71, 3. — τῷ πλῶ. zu 1, 55, 3. — πρῶτον τῶν Ἀ. τῶν Ἀ. πρῶτον
 eine sehr gute Hs. — καὶ μυχῶ streicht Bothe. — μετ' αὐτοῦ. Kr. zu
 Xen. An. 1, 3, 9. vgl. Spr. 48, 7, 12 u. 7, 57, 8. — ἐπισπομένας. zu ναυ-
 μαχοῦσαι 7, 23, 3. — ἤδη nach einer guten Hs. hier, sonst vor ναῦς; ein-
 geschoben wie 8, 26, 1. 56, 5. (Pp.)

C. 53. § 1. τῶν σταυρωμάτων. τοῦ σταυρώματος 7, 38, 2. (Pp.) —
 καταφερομένας. zu 7, 71, 5. — βουλόμενος mit dem blossen Inf. und

λόμιμος διαφθείρειν τοὺς ἐκβαίνοντας καὶ τὰς ναῦς ῥᾶον τοὺς Συρακοσίους ἀφέλκειν τῆς γῆς, γιλίας οὐσης, παρεβόηθει ἐπὶ τὴν χηλὴν 2 μέρος τι ἔχων τῆς στρατιᾶς. καὶ αὐτοὺς οἱ Τυρσηνοὶ — οὗτοι γὰρ ἐφύλασσον τοῖς Ἀθηναίοις ταύτη — ὄρωντες ἀτάκτως προσφερομένους ἐπεκβοηθήσαντες καὶ προσπεσόντες τοῖς πρώτοις τρέπουσι καὶ ἐσβάλλουσιν ἐς τὴν λίμνην τὴν Λυσιμέλειαν καλουμένην. ὕστερον δὲ πλείονος ἤδη τοῦ στρατεύματος παρόντος τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιβοηθήσαντες καὶ δεισαντες περὶ ταῖς ναυσὶν ἐς μάχην τε κατέστησαν πρὸς αὐτοὺς καὶ νικήσαντες ἐπεδίωξαν, καὶ ὀπίτας τε οὐ πολλοὺς ἀπέκτειναν καὶ τὰς ναῦς τὰς μὲν πολλὰς διέσωσάν τε καὶ ξυνήγαγον κατὰ τὸ στρατόπεδον, δυοῖν δὲ δεούσας εἴκοσιν οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔλαβον αὐτῶν καὶ τοὺς ἄνδρας πάντας ἀπέκτειναν. καὶ ἐπὶ τὰς λοιπὰς, ἐμπροῆσι βουλόμενοι, ὀλκάδα παλαιὰν κληματίδων καὶ δαδὸς γεμίσαντες, ἦν γὰρ ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους ὁ ἄνεμος οὐριος, ἀφείσαν τὴν ναῦν πῦρ ἐμβalόντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δεισαντες περὶ ταῖς ναυσὶν ἀντεμηχανήσαντό τε σβεστήρια κωλύματα καὶ παύσαντες τὴν φλόγα καὶ τὸ μὴ προσελθεῖν ἐγγὺς τὴν ὀλκάδα τοῦ κινδύνου ἀπηλλάγησαν. μετὰ δὲ τοῦτο Συρακόσιοι μὲν τῆς τε ναυμαχίας τροπαῖον ἔστησαν καὶ τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ τείχει ἀπολήψεως τῶν ὀπιτῶν, ὅθεν καὶ τοὺς ἵππους ἔλαβον, Ἀθηναῖοι δὲ ἧς τε οἱ Τυρσηνοὶ τροπῆς ἐποιήσαντο τῶν πεζῶν ἐς τὴν λίμνην καὶ ἧς αὐτοὶ τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ.

55 Γεγενημένης δὲ τῆς νίκης τοῖς Συρακοσίοις λαμπρᾶς ἤδη καὶ τοῦ

mit dem Acc. u. inf. wie δοκεῖν 4, 3, 3. vgl. 8, 27, 1. — γιλίας von Befreundeten besetzt. (Va.) Ggs. πολεμίας 7, 62, 4. — χηλὴν. zu 1, 63, 1.

§ 2. ταύτη fehlt in vielen u. guten Hsn.; zu ἐφύλασσον statt zu ὄρωντες zog es schon Va. — ἐπεκβοηθεῖν noch 8, 55, 3, sonst vielleicht nirgends. — τὴν, das zweite gehört zu καλουμένην. Spr. 50, 12, 3. vgl. 7, 80, 3.

§ 3. τοῦ. Spr. 50, 11, 1. — καὶ δεισαντες. Ueber καὶ zu 1, 1, 1. — περὶ ταῖς. zu 1, 60, 1. — δυοῖν δέ für δυοῖν eine gute u. drei a. Hsn. wie Va. Spr. 24, 2, 9. — εἴκοσιν οἱ für εἴκοσιν ἄς οἱ eine gute Hs. u. Va.

§ 4. κληματίδες αἱ ἐκ τῶν κλημάτων θέσμαι Hesych. vgl. Jungerm. zu Poll. 7, 109. (Dr.) — δᾶδα, der Sing. collectiv, wie Pol. 1, 45, 12. (Bl.) vgl. zu κέραμος 2, 4, 1. — κωλύματα ist wohl eingefälscht; machinamenta ad ignem restinguendum Va. Oder προκαλύματα? (Kr. Bruchst.) vgl. Arr. An. 2, 19, 4. (Bl.) Dion. Arch. 3, 56: ἐμηχανῶντο ὅσα σβεστήρια τοῦ πυρὸς ἦν. — μὴ weil παύσαντες ein Verhindern bezeichnet. Spr. 68, 12, 4.

C. 54. οἱ vor Συρακόσιοι ist mit einer sehr guten Hs. gestrichen, weil dies sonst eine zu starke Betonung erhielte. Spr. 68, 5, 4. — τῆς ἄνω wird wohl aus einem Glossem (τῆς ἄνω ῥηθείσης) entstanden sein. — τῆς ἀπολήψεως 7, 51, 2. — Ἀθηναῖοι δέ, τροπαῖον ἔστησαν. zu 1, 19. vgl. Index u. Verbum g. E. — καὶ ἧς, καὶ τροπαῖον ἐστήσαντο ἧς. Spr. 47, 7, 3 u. zu 2, 92, 3.

C. 55. § 1. λαμπρᾶς ist Prädicat: ἡ νίκη ἦν ἐνίκησαν ἐγένετο λαμπρᾶ νίκη. (Pr.) Spr. 61, 7. λαμπρᾶς, wie 1, 49, 6? (Kr. Bruchst.) Doch vgl. Luc.

ναυτικοῦ — πρότερον μὲν γὰρ ἐφοβοῦντο τὰς μετὰ τοῦ Δημοσθένους
 ναῦς ἐπελθούσας — οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν καὶ
 ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν, πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς στρατιᾶς ὁ με-
 τάμελος. πόλεσι γὰρ ταύταις μόναις ἤδη ὁμοιοτρόποις ἐπελθόντες, δη-
 μοκρατουμέναις τε, ὥσπερ καὶ αὐτοί, καὶ ναῦς καὶ ἵππους καὶ μεγέθη
 ἔχούσαις, οὐ δυνάμενοι ἐπενεγκεῖν οὐτ' ἐκ πολιτείας τι μεταβολῆς τὸ
 διάφορον αὐτοῖς, ᾧ προσήγοντο ἄν, οὐτ' ἐκ παρασκευῆς πολλῶν κρείσ-
 σους [όντας], σφαιλλόμενοι δὲ τὰ πλείω, τὰ τε πρὸ αὐτῶν ἠπόρουν καὶ
 ἐπειδὴ γε καὶ ταῖς ναυσὶν ἐκρατήθησαν, ὃ οὐκ ἂν ᾔοντο, πολλῶν δὴ
 μᾶλλον ἔτι. οἱ δὲ Συρακόσιοι τὸν τε λιμένα ἐνθῦς παρέπλεον ἀδεῶς⁵⁶
 καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ διεννοῦντο κληῖσειν, ὅπως μηκέτι, μηδ' εἰ βούλοιντο,
 λάθοιεν αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκπλεύσαντες. οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῖ
 σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐκείνους
 κωλύσωσι, νομίζοντες, ὅπερ ἦν, ἀπὸ τε τῶν παρόντων πολὺ σφῶν κα-

w. Gesch. 1, 17. (Pr.) — μὲν. Spr. 69, 35, 2. — ἐπελθούσας. Spr. 50,
 10, 3. — ἐν παντὶ ἀθυμίας in völliger Entmuthigung. Plat. Rep.
 579, b: ἐν παντὶ κακοῦ εἶη. vgl. Spr. 47, 10, 3. — στρατιᾶς. στρατείας Ps.
 doch s. zu 1, 3, 4. Ueber den Ge. Spr. 47, 25, 1. — μετάμελος Reue,
 erst von Spättern nachgebraucht, wie Dion C. 38, 31.

§ 2. πόλεσι ταύταις μόναις. Spr. 61, 7, 1. — ἦδη gehört zum
 ganzen Satze: jetzt, wie früher noch nie. zu 6, 31, 6. 91, 6. Ueber die
 Sache vgl. 8, 96, 4. Kr. z. Dion. p. 254. — ὥσπερ καὶ αὐτοί. zu 5, 29, 2.
 — ναῦς καὶ ἵππους καὶ μεγέθη. ναυσὶ καὶ ἵπποις καὶ μεγέθει viele
 und gute Hsn., wobei mit Dr. ἰσχυρούσαις für ἔχούσαις zu lesen wäre. vgl. 1,
 2, 1. — μεγέθη ist kein seltener Plural. vgl. Ar. Frösche 1057, Plat. Prot.
 356, Kriti. 115, Ges. 860, b. 861, c u. Dial. 46, 5, 1. Doch bemerkt Pp. dass
 sich sonst auch von der Grösse mehrerer Dinge nur der Singular finde, wie
 1, 2, 1. — ἐκ gehört zu μεταβολῆς. (Sch.) — ἐκ μεταβολῆς vermittelt
 einer Umwandlung in Demokratien. — τὸ διάφορον ὃ αὐτοῖς ἐδύναντο
 ἐπενεγκεῖν οὐδὲν ἦν. vgl. zu 1, 140, 6 u. 4, 27, 3; über die Sache 6, 17, 2.
 — προσήγοντο ἄν, εἰ ἐδύναντο τοῦτο ἐπενεγκεῖν. Spr. 54, 12, 9. vgl. 10, 3.
 Ueber προσάγεσθαι zu 1, 99, 2. 5, 82, 4. — ἐκ παρασκευῆς. zu 6, 37, 3. —
 κρείσσους. λείπει τὸ ὄντες. (Sch.) Dies ὄντες schieben hier einige Hsn. ein,
 woher Bk. ὄντας aufgenommen hat, mir unklar; κρείσσονος las, durch μείζονος
 erklärend, ein Sch. u. Va. Dies scheint mir richtig (Kr. Bruehst.) und δυνά-
 μενοι ἐπενεγκεῖν hier wieder zu denken in dem Sinne: ihnen nichts an-
 zuhaben vermögend. Denn προσάγεσθαι zu ergänzen und κρείσσους für
 den Ac. zu nehmen duldet weder die Sprache noch die Sache. — σφάλλε-
 σθαι τὰ πλείω auch 1, 69, 4. vgl. 6, 33, 6. πολλά 4, 18, 3. τι 1, 140, 2.
 6, 11, 3. 8, 32, 3. vgl. 2, 87, 1. πλείστον 5, 113. Spr. 46, 5, 4 u. 6. Ueber
 den Artikel Spr. 50, 4, 12. vgl. eb. 2, 8. — τὰ πρὸ αὐτῶν vor der letzten
 Seeschlacht. vgl. 1, 1, 2. — ἄν ᾔοντο. Spr. 54, 3, 10. — ἔτι erg. ἠπόρουν.
 (Dr.) zu 1, 19. Sonst war ἠθύμουν zugefügt, was in den besten Hsn. fehlt.

C. 56. § 1. διεννοῦντο κληῖσειν. zu 1, 27, 2. — μηδ' εἰ. Spr. 65,
 5, 17. — κωλύσωσι, σωθῆναι. Spr. 55, 4, 11 u. z. Dion. p. 118. — ἀλλὰ
 καὶ ὅπως. Spr. 59, 2, 4. — ἀπὸ τῶν παρόντων nach dem gegen-
 wärtigen Stande der Dinge. Spr. 68, 16, 8. Sonst bei Th. immer ἐκ

θυπέρτερα τὰ πράγματα εἶναι, καὶ εἰ δύναντο κρατῆσαι Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ξυμμάχων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, καλὸν σφίσιν² εὐθὺς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι· τοῖς τε γὰρ ἄλλους Ἕλληνας εὐθὺς τοὺς μὲν ἐλευθεροῦσθαι τοὺς δὲ φόβου ἀπολύεσθαι — οὐ γὰρ ἔτι δυνατὴν ἔσεισθαι τὴν ὑπόλοιπον Ἀθηναίων δύναμιν τὸν ὕστερον ἐπενεχθῆσομενον πόλεμον ἐνεγκεῖν — καὶ αὐτοὶ δόξαντες αὐτῶν αἴτιοι εἶναι ὑπὸ τε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ τῶν ἔπειτα πολὺ³ θαυμασθήσεσθαι. καὶ ἦν δὲ ἄξιος ὁ ἀγὼν κατὰ τε ταῦτα καὶ ὅτι οὐχὶ Ἀθηναίων μόνον περιεγίνοντο, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων, καὶ οὐδ' αὐτοὶ αὐτὸ μόνον ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ξυμβοηθησάντων σφίσιν, ἡγεμόνες τε γενόμενοι μετὰ Κορινθίων καὶ Λακεδαιμονίων καὶ τὴν σφειτέραν πόλιν ἐμπαρασχόντες προκινδυνεῦσαι τε καὶ τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες. ἔθνη γὰρ πλεῖστα δὴ ἐπὶ μίαν πόλιν ταύτην ξυνηλθε, πλήν γε δὴ τοῦ ξύμπαντος λόγου τοῦ ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρὸς τὴν Ἀθηναίων τε πόλιν καὶ Λακεδαιμονίων.

τῶν π. vgl. jedoch 2, 77, 1. — καθυπέρτερα. zu 5, 14, 1. — ἐς τοὺς. Spr. 68, 21, 6.

§ 2. τοὺς τε. Dem entspricht καὶ αὐτοί. (Pp.) — ἐλευθεροῦσθαι. Die Präsensia bezeichnen hier sofortiges Eintreten. Wie hier bei εὐθὺς, so bei αὐτίκα Soph. Oed. K. 323: αὐδῆ αὐτίκ' ἔξεισιν μαθεῖν, wo man jedoch wie Xen. Symp. 4, 7 αὐτίκα auch zum Infinitiv ziehen kann. — καὶ αὐτοί — θαυμασθήσεσθαι, gleichfalls von νομιζόντες § 1 abhängig. Spr. 55, 2, 1. — καὶ ὑπό für καὶ die besten Hsn. So wird die Präposition wiederholt bei καὶ 7, 62, 1. 8, 75, 1; bei τε-καὶ 1, 97, 2. 105, 3. 7, 65. 8, 97, 3. (Pp.)

§ 3. καὶ ἦν δὲ und wirklich auch war. zu 1, 132, 4. — περιεγίνοντο ohne ἄν weil der Gedanke als eine, wenn auch fingirte, Thatsache vorschwebt. — ἄλλων. Spr. 50, 4, 11. — πολλῶν ξυμμάχων, ξυμμάχων πολλῶν ἑντων. — μόνον, περιεγίνοντο, und nicht allein wurden dann sie Sieger. (St.) Aber das verringerte ja den Ruhm der Syrakosier; auch ist μόνον für μόνου anstössig. Erklärbar scheint die Stelle nicht; geholfen würde ihr durch Streichen der Worte καὶ οὐδ' αὐτοὶ αὐτὸ μόνον ἀλλὰ καί. Leichter wäre freilich bloss αὐτοὶ in αὐτό zu ändern (Kr. Bruchst.), erg. ἐγίνετο, ἀλλὰ καὶ — περιεγίνοντο; doch hart. — ἐμπαρασχόντες προκινδυνεῦσαι. Dion. Arch. 3, 12 p. 441: τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς προκινδυνεῦσαι τῶν κοινῶν παρέσχον. (Bl.) Ueber ἐμπαρέχειν, das erst bei Spätern wieder vorkommt, zu 6, 12, 2. — προκινδυνεῦσαι. zu 1, 73, 3. — τε ist mir verdächtig. — τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες, ἐπὶ μέγα ἐν τῷ ναυτικῷ προκόψαντες. (Sch.) in Ansehung des Seewesens um ein Bedeutendes gefördert. vgl. zu 4, 60, 2. Pp. nimmt προκόψαντες transitiv, weil die Vortheile welche sie Andern gebracht angeführt würden. — μέρος verdächtig Kr. Bruchst. Verschieden ist was Pp. vergleicht μέρος μετέχειν, zugehend dass sonst nur προκόπτειν οὐδὲν, πολύ, τι u. Ae. vorkomme.

§ 4. γὰρ bezieht sich auf τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων, nicht auch auf τῶν ξυμβοηθησάντων σφίσιν. — ἐπὶ μίαν. (Hl.) — μίαν. zu 3, 39, 1. vgl. 1, 80, 2. — ταύτην. ταῦτα Kr. Bruchst., wie vielleicht der Sch. las. — πλήν τοῦ ausgenommen die, das πλεῖστα beschränkend. — λόγου, ἀριθμοῦ. (Sch.) λόγου τοῦ πρὸς das Verhältniss welches statt fand zu. (Pp.) Kaum erträglich. Vielleicht ὄχλου τοῦ — πρὸς (Kr. Bruchst.) die Gesammtmasse die gegen — aufboten wurde. vgl. 7, 75, 5. Arn. erklärt nach

Τοσοῖδε γὰρ ἐκάτεροι ἐπὶ Σικελίᾳ τε καὶ περὶ Σικελίας, τοῖς μὲν⁵⁷
 ξυγκτησόμενοι τὴν χώραν ἐλθόντες τοῖς δὲ ξυνδιασώσοντες, ἐπὶ Συ-
 ρακούσαις ἐπολέμησαν, οὐ κατὰ δίκην τι μᾶλλον οὐδὲ κατὰ ξυγγένειαν
 μετ' ἀλλήλων στάντες, ἀλλ' ὡς ἕκαστος τῆς ξυντυχίας ἢ κατὰ τὸ ξυμ-
 φέρον ἢ ἀνάγκη ἔσχεν. Ἀθηναῖοι μὲν αὐτοί, Ἴωνες ἐπὶ Δωριέας,²
 Συρακοσίους, ἐκόντες ἦλθον, καὶ αὐτοῖς τῇ αὐτῇ φωνῇ καὶ νομίμοις
 ἔτι χρώμενοι Ἀἴγιοι καὶ Ἰμβριοι καὶ Αἰγινῆται, οἳ τότε Αἰγίαν εἶ-
 χον, καὶ ἔτι Ἐστιαῖς οἳ ἐν Εὐβοίᾳ Ἐστίασαν οἰκοῦντες, ἄποικοι ὄντες,
 ξυνεστράτευσαν. τῶν δ' ἄλλων οἳ μὲν ὑπήκοοι, οἳ δ' ἀπὸ ξυμμάχιας³
 αὐτόνομοι, εἰσὶ δὲ καὶ οἳ μισθοφόροι ξυνεστράτεον. καὶ τῶν μὲν
 ὑπήκων καὶ φόρον ὑποτελῶν Ἑρετριῆς καὶ Χαλκιδῆς καὶ Στυρῆς καὶ
 Καρύστιοι ἀπ' Εὐβοίας ἦσαν, ἀπὸ δὲ νήσων Κεῖοι καὶ Ἄνδροιοι καὶ
 Τήριοι, ἐκ δ' Ἰωνίας Μιλήσιοι καὶ Σάμιοι καὶ Χῖοι. τούτων Χῖοι οὐχί⁴
 ὑποτελεῖς ὄντες φόρον, ναῦς δὲ παρέχοντες αὐτόνομοι ξυνέσποντο. καὶ

dem Sch.: die sich an Athen und L. anschloss. vgl. 3, 11, 3: πρὸς
 ὃ ἢ χρὴ στήναι. vgl. zu 4, 56, 4.

§ 1. Σικελία für Σικελίαν Kr. Bruchst.: um den Besitz Si-
 keliens. vgl. 8, 54, 3. Spr. 68, 41, 7. — ξυγκτησόμενοι schliesst sich
 an ἐλθόντες an: ἦλθον ξυγκτησόμενοι. zu 4, 18, 3. Das Wort noch 6, 69, 4
 u. aus Aristoteles angeführt. — Συρακούσαις für Συρακούσας Ba. Spr. 68,
 41, 2. Arn. erklärt ἐπολέμησαν durch ἐς πόλεμον oder μετὰ πολέμου ἦλθον.
 — ἐπολέμησαν. zu 4, 124, 3. — τι μᾶλλον. zu 4, 13, 1 u. 4, 21, 4. vgl.
 2, 22, 1. 8, 109, 2. — κατὰ ξυγγένειαν. zu 4, 6, 3. — στάντες. zu 1,
 33, 3. — ἕκαστος für ἐκάστοις, von einer Hs. bestätigt, Kr., der auch τῆς in
 τις ändern wollte, zum Dion. p. 122. vgl. zu Xen. An. 6, 4, 12. Zwei Hsn. ἕκαστοι.
 Den Artikel gebrauchten bei ἔχειν und einem Adverbium mit dem Genitiv die
 frühern Schriftsteller nicht leicht ohne Deixis. — ἀνάγκη für ἀνάγκης meh-
 rere Hsn., zum Theil ohne ἢ. ἐξ ἀνάγκης Sch. Ueber die Verbindung zu 5,
 111, 3 g. E. u. 6, 86, 2. — ἔσχεν für ἔσχεον die besten Hsn. Der Sinn: wie
 ein Jeder rücksichtlich des Zusammentreffens, seiner Theilnahme
 am Kampfe für die Einen oder die Andern, sei es einem Interesse ge-
 mäss oder durch ein Zwangsverhältniss, bestimmt war. Für die
 La. ὡς ἐκάστοις τῆς — ἔσχεν führt Arn. an Her. 7, 188, 2: τοῖσι οὕτω εἶχε ὄρ-
 μου. Wenn nur auch hier das Imperfect stände und τῆς fehlte.

§ 2. ἐκόντες hat Va. nicht übersetzt: ἐπιόντες Kr. Bruchst. Doch kann
 es im Gegensatz der Gezwungenen gedacht werden. vgl. § 5. 7 u. 9. —
 αὐτοῖς gehört zu τῇ αὐτῇ. (Hl.) Spr. 48, 13, 8. Doch könnte es auch für
 sie heissen. — ἔτι überdies, zu ἦλθον gehörig. — τότε 2, 27, 1. — ξυν-
 εστράτευσαν zogen mit ins Feld; ξυνεστράτεον § 3 kriegten mit. —
 οἳ ἐν. οἳ τὴν ἐν? Oder Ἐστίασαν οἰκοῦντες gestrichen. (Kr. Bruchst.) Pp.
 möchte auch οἳ ἐν Εὐβοίᾳ verdächtigen.

§ 3. ἀπὸ verbindet schon Va. mit αὐτόνομοι; zufolge Matth. § 573 E.;
 ich mit ξυνεστράτεον. — δὲ καὶ οἳ für δ' οἳ καὶ eine Anzahl auch guter
 Hsn. So hat Xen. Hell. 4, 8, 19 die beste ἦσαν δὲ καὶ οἳ für ἦσαν δὲ οἳ καὶ.
 (Pp.) Eben so Ael. v. G. 12, 23. vgl. zu 2, 49, 5. — ἀπ'. zu 6, 76, 3. —
 ἀπὸ νήσων. Spr. 50, 2, 15 u. Kr. z. Her. 8, 108, 2. — Τήριοι für Τήρι-
 οι Valckenaer z. Her. 7, 95 u. eine gute Hs.

§ 4. τούτων asyndetisch wie 2, 9, 3. 6, 43, 1. — φόρον hat eine gute
 Hs. nach Χῖοι. vgl. zu 4, 19. — ναῦς παρέχοντες. zu 6, 85, 2. — τὸ πλεῖστον

τὸ πλείστον Ἴωνες ὄντες οὗτοι πάντες καὶ ἀπ' Ἀθηναίων πλὴν Καρυστίων — οὗτοι δ' εἰσὶ Δρούπες — ὑπήκοοι δ' ὄντες καὶ ἀνάγκη ὁμῶς Ἴωνές γε ἐπὶ Δωριέας ἠκολούθουν. πρὸς δ' αὐτοῖς Αἰολῆς, Μηθυμναῖοι μὲν ναυσὶ καὶ οὐ γόρω ὑπήκοοι, Τενέδιοι δὲ καὶ Αἰνιοὶ ὑποτελεῖς. οὗτοι δὲ Αἰολῆς Αἰολεῦσι τοῖς κτίσασι Βοιωτοῖς τοῖς μετὰ Συρακοσίων κατ' ἀνάγκην ἐμάχοντο, Πλαταιῆς δὲ καταντικρὺ Βοιωτοῖς Βοιωτοῖς μόνον εἰκότως κατὰ τὸ ἔχθος. Ῥόδιοι δὲ καὶ Κυθήριοι, Δωριῆς ἀμφοτέροι, οἱ μὲν Λακεδαιμονίων ἄποικοι, Κυθήριοι, ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς ἅμα Γυλίππῳ μετ' Ἀθηναίων ὅπλα ἔφερον, Ῥόδιοι δέ, Ἀργεῖοι γένος, Συρακοσίους μὲν Δωριεῦσι Γελοῖσι δὲ καὶ ἀποίκους ἑαυτῶν οὔσι, μετὰ Συρακοσίων στρατενομένοις, ἠναγκάζοντο πολεμεῖν. 6 τῶν τε περὶ Πελοπόννησον νησιωτῶν Κεφαλλῆνες μὲν καὶ Ζακύνθιοι αὐτόνομοι μὲν, κατὰ δὲ τὸ νησιωτικὸν μᾶλλον κατειργόμενοι, ὅτι θαλάσσης ἐκράτουν οἱ Ἀθηναῖοι, ξυνείποντο. Κερκυραῖοι δὲ οὐ μόνον Δωριῆς ἀλλὰ καὶ Κορινθιοὶ σαφῶς ἐπὶ Κορινθίους τε καὶ Συρακοσίους, τῶν μὲν ἄποικοι ὄντες τῶν δὲ ξυγγενεῖς, ἀνάγκη μὲν ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλῆσει δὲ κατὰ ἔχθος τὸ Κορινθίων οὐχ ἦσσαν εἶποντο. 7 καὶ οἱ Μεσσηῖοι νῦν καλούμενοι ἐκ Ναυπάκτου καὶ ἐκ Πύλου, τότε

der Hauptmasse nach, da z. B. den Styrrern, wie den Bewohnern der Kykladen, auch Menschen andern Stammes untermischt waren. (Pp.) — πάντα bei πλείστον, wie plerique omnes, auch Xen. Kyr. 6, 2, 28: τὰ ἐφθὰ πάντα μεθ' ὕδατος τὰ πλείσια ἐσχεύασται. (Schäfer z. Dem. 4 p. 657.) — Ἀθηναίων. Ἀθηνῶν Bk. u. Dobree. zu 2, 15, 3 u. 6, 76, 3 u. Her. 8, 46: ἔθνος ἐδὸν Ἴωνικὸν ἀπὸ Ἀθηνέων, wo Wesseling's Aenderung Ἀθηναίων jetzt aufgenommen ist. — ὁμῶς Ἴωνές γε doch wenigstens als Joner, und in sofern mit Stammfeindschaft, wenn auch aus Zwang. (Ba.) — γε für τε Bd. u. eine gute Hs. Doch könnte hier wohl die Erwähnung der Naxier und der Chersonesiten ausgefallen sein. (Kr. Bruchst.) Ueber die nicht erwähnten Ephesier Kr. z. Dion. p. 338 s., Myusier und Priener p. 343, Karer etc. p. 343 ss. — πρὸς δ' erwart' ich hier ohne αὐτοῖς.

§ 5. τοῖς μετὰ für μετὰ Lindau. — καταντικρὺ gegenüber. (St.) auf der Gegenseite, wie bei Homer ἀντικρὺ μάχεσθαι. Sonst so nicht üblich. — Βοιωτοῖς, ἐμάχοντο. — εἰκότως natürlich, nämlich aus Feindschaft. Sonst könnte man ἐκόντες vermuthen. — κατὰ τό für κατ' oder κατὰ Vat. u. einige andere Hsn. — οἱ μὲν — Κυθήριοι. Spr. 50, 1, 11 u. zu 6, 57, 3. — ἅμα ist mir anstößig, in solcher Verbindung nur (μετὰ oder) σύν üblich. — ἔφερον. ἐπέφερον eine sehr gute Hs. vgl. 5, 49, 3? — καὶ ἀποίκους nicht bloss Doriern sondern auch Colonisten.

§ 6. τῶν τε. τῶν δέ eine sehr gute Hs. — κατὰ τὸ νησιωτικὸν vermöge ihrer Lage als Insulaner. (Ba.) — μᾶλλον als die Bewohner des Festlandes. (Ps.) — σαφῶς anerkannter Massen, gehört zu Κορινθιοῖ. (Va.) — ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς. ἐλεγον, ηἰσίν, ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθεῖν, ἴν' εὐπρεπῆς ἀπολογισμὸς αὐτοῖς ἦ. (Sch.) zu 1, 37, 3. Beschönigung bedurfte der Kampf gegen die Mutter- und Schwesterstadt. — βουλῆσει mit Willen, nicht ungern. — ἔχθος τό. zu 1, 103, 2. 5, 16, 6.

§ 7. νῦν würde man vor Μεσσηῖοι erwarten. vgl. 1, 2, 1 u. 2. 2, 99, 4. Doch auch 2, 29, 2: τῆς Φωκίδος νῦν καλουμένης. (Pp.) Voranstehend ist νῦν betonter. vgl. 1, 12, 2. — νῦν καλούμενοι jetzt nur sogenannte, ohne wirklich aus Messenien zu sein. — ἐκ N. für ἐν Ναυπάκτῳ eine gute

ὕπ' Ἀθηναίων ἐχομένης, ἐς τὸν πόλεμον παρελήφθησαν. καὶ ἔτι Μεγαρέων φρυγάδες οὐ πολλοὶ Μεγαρεῦσι Σελιουντίοις [οὔσι] κατὰ ξυμφορὰν ἐμάχοντο. τῶν δὲ ἄλλων ἐκούσιος μᾶλλον ἢ στρατεία ἐγίγνετο ἡδῆ. Ἀργεῖοι μὲν γὰρ οὐ τῆς ξυμμαχίας ἕνεκα μᾶλλον ἢ τῆς Λακεδαιμονίων τε ἔχθρας καὶ τῆς παρηντίκα ἐκαστοι ἰδίας ὠφελίας Δωριῆς ἐπὶ Δωριέας μετὰ Ἀθηναίων Ἰώνων ἠκολούθουν, Μαντινῆς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀρκαδῶν μισθοφόροι ἐπὶ τοὺς αἰὲ πολεμίους σφίσι ἀποδεικνυμένους εἰωθότες ἰέναι, καὶ τότε τοὺς μετὰ Κορινθίων ἐλθόντας Ἀρκαδας οὐδὲν ἤσσαν διὰ κέρδος ἠγούμενοι πολεμίους, Κρηῆτες δὲ καὶ Αἰτωλοὶ μισθῶ καὶ οὗτοι πεισθέντες· ξυνέβη δὲ τοῖς Κρησὶ τὴν Γέ-9 λαν Ῥοδίους ξυγκτίσαντας μὴ ξὺν τοῖς ἀποίκις ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ἐποίκους ἐκόντας μετὰ μισθοῦ ἐλθεῖν. καὶ Ἀκαρνάνων τινὲς ἅμα μὲν κέρδει, τὸ δὲ πλεόν Δημοσθένους φίλια καὶ Ἀθηναίων εὐνοία ξύμμαχοι ὄντες ἐπεκούρησαν, καὶ οἷδε μὲν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ ὀριζόμενοι Ἰταλιωτῶν¹⁰ δὲ Θούριοι καὶ Μεταπόντιοι ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις τότε στασιωτικῶν καιρῶν κατελημμένων ξυνεστράτευον καὶ Σικελιωτῶν Νάξιοι καὶ Κα-

Hs. u. Va. von 1550, der auch das folgende καὶ nicht hat. Dies gestrichen und etwa noch οἱ nach καλούμενοι eingeschoben wäre der Sinn: diejenigen Messenier die jetzt die Messenier aus N. heissen. (Kr. Bruchst.) — οὐ πολλοὶ 6, 43, 2. — παρελήφθησαν. zu 1, 111, 1. — Μεγαρεῦσι ist Prädicat zu Σελιουντίοις (Ps.), vorangestellt um den Gegensatz dass Megarer gegen Megarer gekämpft zu verschärfen. Doch ist die Stellung so zu hart und οὔσι wohl zu streichen. vgl. § 2 u. 5. — ξυμφορὰν ἄρα τὴν φυγὴν λέγει. (Sch.) — ἐκούσιος. zu 6, 44, 1. — ἡδῆ. zu 6, 32, 2. vgl. zu 2, 96, 3.

§ 8. γὰρ hat nur eine gute Hs. — ἕκαστοι, jede einzelne Stadt. „Eingeschoben wie 6, 69, 4. 7, 70, 7.“ (Bö.) vgl. 1, 7, 1. — ὠφελίας haben nur Va., zwei gute Hsn. u. zwei am Rande. — μετὰ. zu 7, 52, 2. — αἰὲ jedes Mal gehört zu ἀποδεικνυμένους. (St.) zu 1, 2, 1. — πολεμίους ist Prädicat. Spr. 50, 12, 1. — ἰέναι. Erg. ἠκολούθουν. Das Particip bezeichnet den Beweggrund. — εἰωθότες ἰέναι für ἰέναι εἰωθότες eine gute Hs. — οὐδὲν ἤσσαν als die nicht stammverwandten. (St.) — πολεμίους, ἠκολούθουν, was auch nach πεισθέντες zu denken ist.

§ 9. τοῖς Κρησὶ — ξυγκτίσαντας. Spr. 55, 2, 7. „vgl. 6, 55, 4 u. 7, 40, 3.“ (Dr.) Ueber die Sache 6, 4, 3. — ἐποίκους für ἀποίκους eine gute Hs. zu 2, 27, 1. — ἐκόντας für ἄκοντας Va., A. Ps. u. eine gute Hs. — μετὰ könnte man verdächtigen. zu 5, 6, 2 u. 7, 25, 5 E. Doch vgl. Plat. Theät. 161, d: διδάσκαλος ἀξιοῦσθαι μετὰ μεγάλων μισθῶν. — κέρδει Gewinnes halber. zu 1, 123, 2. — τὸ δὲ πλεόν. zu 1, 90, 1. vgl. 8, 47, 2. — οἷδε, wie 7, 59, 1. zu 1, 2, 3 u. Index u. ὅδε. — ὀριζόμενοι schliesse ich an ἐπεκούρησαν an. vgl. 7, 58, 1; Bk. an ξυνεστράτευον.

§ 10. ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις in solchen, zur Theilnahme an fremden Kriegen nöthigenden, Drangsalen. (St.) Mein Zweifel an der Zulässigkeit der Verbindung des ἐν mit κατελημμένων wünschte ich doch nicht bloss durch ἀπολαμβάνεσθαι ἐν κακῶ u. Ae. (Heindorf zu Plat. Gorg. 163) beseitigt. — τότε 7, 33, 5 f. (Kr. Rec. 27.) — κατελημμένων. κατελημμένοι eine Hs. u. Reiske; doch kann jenes abs. Ge. sein; erg. τῶν Θουρίων καὶ Μεταποντίων. (Ill.) Spr. 47, 4, 3. Indess mag der Ge., wie oft, dem vorhergehenden Ge. seinen Ursprung verdanken. Doch könnte man auch

ταναῖοι, βαρβάρων δὲ Ἑγεσταῖοι, οἵπερ ἐπηγάγοντο, καὶ Σικελῶν τὸ πλεόν καὶ τῶν ἔξω Σικελίας Τυρσηγῶν τέ τινες κατὰ διαφορὰν Συρακοσίων καὶ Ἰάπυγες μισθοφόροι.

58 Τοσάδε μὲν μετὰ Ἀθηναίων ἔθνη ἐστράτευον· Συρακοσίοις δὲ ἀντεβροήθησαν Καμαριναῖοι μὲν ὄμοροι ὄντες καὶ Γελοῖοι οἰκοῦντες μετ' αὐτούς, ἔπειτα Ἀκρωγαντίνων ἡσυχάζοντων ἐν τῷ ἐπ' ἐκεῖνα ἰδρυμένοι Σελινούντιοι, καὶ οἶδε μὲν τῆς Σικελίας τὸ πρὸς Λιβύην μέρος τετραμμένον νεμόμενοι· Ἰμεραῖοι δ' ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν Τυρσηγικὸν πόντον μορίου, ἐν ᾧ καὶ μόνοι Ἕλληνες οἰκοῦσιν, οὔτοι δὲ καὶ ἔξ αὐτοῦ μόνοι, ἐβροήθησαν. καὶ Ἕλληρικὰ μὲν ἔθνη τῶν ἐν Σικελίᾳ τοσάδε, Δωριῆς τε καὶ [οἱ] αὐτόνομοι πάντες, ξυνεμάχουν, βαρβάρων δὲ 3 Σικελῶν μόνοι, ὅσοι μὴ ἀφέστασαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· τῶν δ' ἔξω Σικελίας Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι μὲν ἡγεμόνα Σπαρτιάτην παρεχόμενοι, νεοδαμῶδεις δὲ τοὺς ἄλλους καὶ Εἴλωτας — δύναται δὲ τὸ νεοδαμῶδεις ἐλεύθερον ἤδη εἶναι —, Κορινθιοὶ δὲ καὶ νασι καὶ πεζῶ μόνοι παραγενόμενοι καὶ Λενκάδιοι καὶ Ἀμπρακιῶται κατὰ τὸ ἔγγυες, 4 ἐκ δὲ Ἀρκαδίας μισθοφόροι ὑπὸ Κορινθίων ἀποσταλέντες καὶ Σικωνῶνοι ἀναγκαστοὶ στρατεύοντες καὶ τῶν ἔξω Πελοποννήσου Βοιωτοί. πρὸς δὲ τοὺς ἐπελθόντας τούτους οἱ Σικελιῶται αὐτοὶ πληθὸς πλεόν 5 κατὰ πάντα παρέσχοντο, ἅτε μεγάλας πόλεις οἰκοῦντες· καὶ γὰρ ὀπλῆται πολλοὶ καὶ νῆες καὶ ἵπποι καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος ἄφθονος ξυνελέγη. καὶ πρὸς ἅπαντας αὐτίς, ὡς εἰπεῖν, τοὺς ἄλλους Συρακοσίοι αὐτοὶ πλειῶ ἐπορίσαντο διὰ μέγεθός τε πόλεως καὶ ὅτι ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ

κατεληγόντων vermuthen. zu 2, 18, 1. Dann würde durch den Ge. das τοιαύταις näher erklärt. — Σικελῶν für Σικελιωτῶν zwei Hsn. u. Va., wie schon Valckenaer z. Phal. p. XXIV. — Συρακοσίων. Spr. 47, 7, 6.

C. 58. § 1. τοσάδε. zu 6, 2, 6. — μὲν. zu 2, 68, 5. — ἐστράτευον zu ἐπέσχοντο 1, 58, 1. — μετ' αὐτούς, räumlich. — ἡσυχάζοντων waren parteilos. (Va.) vgl. 7, 32, 2. 33, 2. (Pp.) — ἐν τῷ ἐπ' ἐκεῖνα jenseits Akragas. Spr. 43, 4, 3. vgl. 7, 64, 1. 8, 104, 4. — τετραμμένον. zu 1, 11, 3 E. — μόνοι E. sie die einzigen Hellenen sind die dort. vgl. 6, 62, 2. — οἰκοῦσιν· οὔτοι — αὐτοῦ μόνοι ἐβροήθησαν intergürt man.

§ 2. οἱ αὐτόνομοι. αὐτόνομοι οἱ Reiske; streichen will das οἱ Pp. mit Bk. — ἀφέστασαν 6, 88, 5 f. (Bö.) vgl. 6, 94, 3. 7, 1, 4. (Pp.)

§ 3. τοὺς ἄλλους. οἱ ἄλλοι οὓς παρέσχον Νεοδαμῶδεις ἦσαν. Spr. 50, 11, 1. — δύναται bedeutet, wie 6, 40, 3. (Hl.) Antiphanes 74, 7: τί δύναται τὸ δηθέν; Diphilos 39: ὁ κονδύταλις οὗτος τί δύναται καὶ τί ἔστιν; — νεοδαμῶδεις. zu 5, 34, 1. — μόνοι die einzigen die zugleich mit Schiffen und mit Landtruppen herbeigekommen. (Hk.)

§ 4. ἀναγκαστοί. zu 7, 13, 2. Ueber die Sache 5, 81, 2. — πρὸς im Verhältniss zu. (Ba.) vgl. § 5. — κατὰ πάντα in allen Truppengattungen. zu 6, 37, 1.

§ 5. ὁ vor ἄλλος hat nur eine gute Hs. — ἄφθονος. Spr. 50, 11, 1. — ὡς εἰπεῖν. zu 1, 1, 2. — τε. τῆς oder τε τῆς? wie 2, 38. vgl. 1, 110, 1. Oder fehlt der Artikel weil auch bei μέγεθος, wie in διὰ μήκος πλοῦ 6, 86, 2? vgl. 34, 4. — καὶ ὅτι. Spr. 59, 2, 3.

ἦσαν. καὶ αἱ μὲν ἐκυτέρων ἐπικουραὶ τοσαύτε ξυνελέγησαν, καὶ τότε⁵⁹
ἤδη πᾶσαι ἀμφοτέροις παρῆσαν καὶ οὐκέτι οὐδὲν οὐδετέροις ἐπῆλθεν.

Οἱ τε οὖν Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι εἰκότως ἐνόμισαν καλὸν
ἀγώνισμα σφίσιν εἶναι ἐπὶ τῇ γεγενημένῃ νίκῃ τῆς ναυμαχίης ἐλεῖν
τε τὸ στρατόπεδον ἕπαν τῶν Ἀθηναίων, τοσοῦτον ὄν, καὶ μηδὲ καθ'
ἕτερα αὐτούς, μήτε διὰ θαλάσσης μήτε τῷ πεζῷ, διαφυγεῖν. ἔκλρον²
οὖν τὸν τε λιμένα εὐθὺς τὸν μέγαν, ἔχοντα τὸ στόμιον ὁπτιὸν σταδίων
μάλιστα, τριήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις, ἐπ' ἀγκυρῶν ὀρ-
μίζοντες, καὶ τᾶλλα, ἣν ἔτι ναυμαχεῖν οἱ Ἀθηναῖοι τολμήσωσι, πα-
ρσκευάζοντο, καὶ ὀλίγον οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις⁶⁰
τὴν τε ἀπόκλησιν ὀρθῶσι καὶ τὴν ἄλλην διάνοιαν αὐτῶν ἀσθομένοις
βουλευτέα ἐδόκει. καὶ ξυνελθόντες οἱ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι
πρὸς τὴν παροῦσαν ἀπορίαν τῶν τε ἄλλων καὶ ὅτι τὰ ἐπιτήδεια οὔτε
αὐτίκα ἔτι εἶχον — προπέμψαντες γὰρ ἐς Κατάνην ὡς ἐκπλευσόμενοι
ἀπεῖπον μὴ ἐπάγειν — οὔτε τὸ λοιπὸν ἐμελλον εἶξιν, εἰ μὴ ναυκρα-
τήσουσιν, ἐβουλευσάντο τὰ μὲν τεῖχη τὰ ἄνω ἐκλιπεῖν, πρὸς δ' αὐταῖς²
ταῖς ναυσὶν ἀπολαβόντες διατειχίσματι ὅσον οἶόν τ' ἐλάχιστον τοῖς τε
σχεύεσι καὶ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἰκανὸν γενέσθαι, τοῦτο μὲν φρουρεῖν, ἀπὸ

C. 59. § 1. αἱ μὲν — ξυνελέγησαν für τοσαύτε ἦσαν αἱ ἐκατέρων
ἐπικουραὶ αἱ ξυνελέγησαν. Spr. 50, 11, 1. — τε οὖν. δ' οὖν? als Rückwei-
sung auf 7, 56, 1 ff. vgl. Index u. οὖν. Pp. hält δ' οὖν nur für nothwendig,
wenn καὶ οἱ ξύμμαχοι mit einer Anzahl von Hsn. gestrichen wird. Indess
wäre τε — καὶ auf einander bezogen hier kaum statthaft. — καὶ οἱ ξύμμα-
χοι lassen die meisten Hsn. aus. — ἀγώνισμα. ἀγῶνα viele u. gute Hsn.
vgl. zu 7, 86, 2. — ἕτερα. ἐκάτερα die meisten Hsn., unzulässig. (Kr. z. Dion.
p. 168.) Denn der Sinn würde sein: nicht einmal auf beiden Elemen-
ten. vgl. zu 2, 67, 5. — διὰ. zu 1, 2, 1. — διαφυγεῖν man würde noch
εἶν erwarten; doch ist es nicht nöthig: und dass nicht entkomme.

§ 2. ἔκλρον begannen zu verschliessen, was sie nach Diod. 14,
13 in drei Tagen ausführten. (Arn.) — σταδίων. Spr. 47, 8, 3. vgl. 7, 50,
2 u. Kr. zu Xen. An. 4, 5, 25. — πλαγίαις mit queer gestellten. (Hl.),
die Seiten, nicht die Vordertheile, den Feinden zugekehrt. (Ba.) — ὀλίγον
οὐδέν. zu 2, 8, 1. — ἐς οὐδέν in Bezug auf keinen Punct, wie 7,
87, 6. vgl. 8, 15, 3. (Dr.)

C. 60. § 1. ἀπόκλησιν. zu 6, 99, 3. — βουλευτέα. zu 1, 88. — οἱ
ταξίαρχοι. νῦν διὰ τὸ ἄπορον καὶ τοὺς στρατηγοὺς οἱ ταξίαρχοι συνήγαγον,
καθ' αὐτοὺς πρότερον βουλευόμενοι. (Sch.) — πρὸς ist wohl an ἐβουλευσάντο
anzufügen (was Pp. billigt). vgl. zu 7, 47, 1. — τῶν τε ἄλλων καὶ ὅτι.
Spr. 59, 2, 4. — ἐπάγειν ihnen Lebensmittel zuzuführen. zu 1, 81, 1. —
ἐβουλευσάντο. zu 2, 74, 1. — τὰ ἄνω 7, 2, 4, beim Tempel des Herakles
nach Plut. Nik. 24, in dem später sog. Neapolis. (Arn.)

§ 2. διατειχίσματι für διατείχισμά τι eine gute Hs. u. Va. vgl. zu 3,
34, 2. — ὅσον — γενέσθαι ist Object zu ἀπολαβόντες: so viel Raum
als in der geringsten Ausdehnung hinreichend werden mochte.
— ἀσθενοῦσιν für ἀσθενέσιν eine gute Hs. Von Kranken wird bei guten
Schriftstellern nur jenes gebraucht. (Bl.) Doch s. 7, 75, 2. (Bö.) — γενέ-
σθαι hängt von οἶόν τε ab. — φρουρεῖν hängt, wie die folgenden Infinitive,

δὲ τοῦ ἄλλου πεζοῦ τὰς ναῦς ἀπάσας, ὅσαι ἦσαν καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλωότεραι, πάντα τινὰ ἐσβιβάζοντες πληρῶσαι, καὶ διανανυμαχῆσαντες, ἦν μὲν κωῶσιν, ἐς Κατάνην κοιμίζεσθαι, ἦν δὲ μή, ἐμπρόησαντες τὰς ναῦς πεζῇ ξυντάξιμένοι ἀποχωρεῖν ἢ ἂν τάχιστα μέλλωσί τινος χωρίου ἢ βαρβαρικοῦ ἢ Ἑλληνικοῦ φιλίου ἀντιλήψεσθαι. καὶ οἱ μὲν, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ταῦτα, καὶ ἐποίησαν· ἔκ τε γὰρ τῶν ἄνω τειχῶν ὑποκατέβησαν καὶ τὰς ναῦς ἐπλήρωσαν πάσας, ἀναγκάσαντες ἐσβυίνειν ὅστις καὶ ὅπως οὖν ἐδόκει ἡλικίας μετέχων ἐπιτήδειος εἶναι. καὶ ξυνηπληρώθησαν νῆες αἱ πᾶσαι δέκα μάλιστα καὶ ἑκατόν· τοξότας τε ἐπ' αὐτὰς πολλοὺς καὶ ἀκοντιστὰς τῶν τε Ἀκαρνάνων καὶ τῶν ἄλλων ξένων ἐσεβίβαζον καὶ τάλλα ὡς οἶόν τ' ἦν ἔξ ἀναγκαίου τε καὶ τοιαύτης διανοίας ἐπορίσαντο. ὁ δὲ Νικίας, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ ἐτοῖμα ἦν, ὄρων τοὺς στρατιώτας τῶν τε παρὰ τὸ εἰωθὸς πολὺ ταῖς ναυσὶ κρατηθῆναι ἀθυμοῦντας καὶ διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδείων σπάνιν ὡς τάχιστα βουλομένους διακινδυνεύειν, ξυγκαλέσας ἅπαντας παρεκελεύσατό τε πρῶτον καὶ ἔλεξε τοιάδε.

61 “Ἄνδρες στρατιῶται Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων, ὁ μὲν ἀγὼν ὁ μέλλων ὁμοίως κοινὸς ἅπασιν ἔσται περὶ τε σωτηρίας καὶ πατρίδος ἐκάστοις οὐχ ἦσσαν ἢ τοῖς πολεμίοις· ἦν γὰρ κρατησόμεν νῦν ταῖς ναυσίν, ἔστι τῶν τὴν ὑπάρχουσαν πού οικίαν πόλιν ἐπιδεῖν. ἀθυμεῖν δὲ οὐ χρὴ οὐδὲ πάσχειν ὅπερ οἱ ἀπειρότατοι τῶν ἀνθρώπων, οἱ τοῖς πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες ἔπειτα διὰ παντὸς τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς ξυμφοραῖς ἔχουσιν. ἀλλ' ὅσοι τε Ἀθη-

von ἐβουλεύσαντο ab. (Va.) — ἀπάσας für πάσας eine gute Hs. Pp. billigt πάσας wegen ὅσαι. — δυναταὶ dienstfähig. — ἀπλωότεραι weniger seefähig. (Kist.) Spr. 23, 2, 4 u. Lobeck z. Phryn. p. 143. — πάντα τινὰ. zu 3, 13, 6. — ἀντιλήψεσθαι. zu 3, 22, 5.

§ 3. ὡς — καὶ. zu 2, 93, 3. — ὑποκατέβησαν sie gingen nach und nach hinab, in guter Ordnung. vgl. Her. 2, 15, 2. (Arn.) Xen. An. 7, 4, 11. Hell. 4, 6, 8. 11. (Bl.) — καὶ ὅπως οὖν. zu 1, 77, 2. — ἡλικίας, νεότητος. (Sch.) zu 6, 24, 2. — αἱ πᾶσαι. Spr. 50, 11, 13. — ἐπ'. ἐς eine (schlechte) Hs., wie ich vermuthet hatte. Denn nur ἐς scheint bei ἐσβιβάζειν und ἐμβιβάζειν üblich zu sein. — ἔξ ἀναγκαίου von einer bedrängten Lage aus. (St.) Pp. vermisst dabei den Artikel; ich nicht. Ba. u. A. verbinden; aus einer bedrängten und einer solchen Gesinnung!! — τοιαύτης, die nahe an Verzweiflung grenzte.

§ 4. καὶ nach ὄρων ist mit einer guten Hs. gestrichen. Arn. erklärt es: auch die Soldaten wie die Befehlshaber. — πολὺ, λίαν. (Sch.) Spr. 48, 15, 13.

C. 61. § 1. ἄλλων. Spr. 50, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 139. — πατρίδος. zu 6, 68, 4. — ἐκάστοις. ἐκάστῳ eine gute Hs. u. Va. — τῶν. Spr. 51, 16, 10. — πόλιν. πάλιν eine Hs. Dies oder πόλιν πάλιν empfiehlt 6, 69, 5. Doch vgl. Xen. An. 3. 2, 39: τοὺς οἰκίους ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν. (Pp.) — πάσχειν. zu 4, 17, 3. — ἐλπίδα. zu 1, 1, 1 u. zu 2, 85, 3. vgl. 6, 87, 4. — φόβου, κακοῦ, δεινοῦ. (Ba.) Vielmehr ist die Erwartung der Furcht so v. a. das was die Furcht, der Fürchtende, erwartet. So πενίας ἐλπίς 2, 42, 3. Dr.

ναίων πάρεστε, πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειροι ὄντες, καὶ ὅσοι τῶν
 ξυμμάχων, ξυστρατενόμενοι αἰεὶ, μνήσθητε τῶν ἐν τοῖς πολέμοις πα-
 ραλόγων, καὶ τὸ τῆς τύχης κἄν μεθ' ἡμῶν ἐλπίσαντες στῆναι καὶ
 ὡς ἀναμαχοῦμενοι ἀξίως τοῦδε τοῦ πλήθους, ὅσον αὐτοῖ ὑμῶν αὐτῶν
 ἐφοῦσθε, παροσκευάζεσθε. ἂ δὲ ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος⁶²
 στενότητι πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἔσεσθαι καὶ πρὸς τὴν
 ἐκείνων ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων παροσκευήν, οἷς πρότερον ἐβλαπτό-
 μεθα, πάντα καὶ ἡμῶν νῦν ἐκ τῶν παρόντων μετὰ τῶν κυβερνητῶν
 ἐσκεμμένα ἡτοίμασται. καὶ γὰρ τοξόται πολλοὶ καὶ ἀκοντισταὶ ἐπι-²
 βήσονται καὶ ὄχλος, ᾧ ναυμαχίαν μὲν ποιούμενοι ἐν πελάγει οὐκ ἂν
 ἐχρώμεθα διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύτητι τῶν
 νεῶν, ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένη ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχία πρόσ-
 μορον ἔσται. εὖρηται δ' ἡμῶν ὅσα χρῆ ἀντιναυπηγεῖσθαι, καὶ πρὸς³
 τὰς τῶν ἐπιωτίδων αὐτοῖς παχύτητας, ᾧπερ δὴ μάλιστα ἐβλαπτόμεθα,

vergleicht Luc. Tyrannem. 11: τίς ἐλπίς τοῦ φόβου; — ὁμοίαν. προσδοκῶσιν ὁμοίως (ὅμοια) ταῖς γεγενημέναις συμφοραῖς τὰ μέλλοντα. (Sch.)

§ 2. ξυμμάχων, πάρεστε. — παραλόγων. zu 1, 78, 1. — τὸ τῆς τύχης. Spr. 47, 5, 10. vgl. 4, 18, 2 u. 4, 56, 1. τὸ τῆς ξυμφορᾶς 3, 59, 1. Ggs. τὸ τῆς ἐπιστήμης 7, 62, 2. — ἐλπίσαντες indem ihr die Hoffnung gefasst habt. zu 1, 107, 3. — στῆναι. zu 3, 41, 3 u. 4, 56, 4. — καὶ ὡς verdächtigt Pp.; es verbindet ἐλπίσαντες und ὡς ἀναμαχοῦμενοι so v. a. καὶ προσδοκῶντες ἀναμαχεῖσθαι. vgl. Spr. 56, 14, 1. — ἀναμαχοῦμενοι durch einen neuen Kampf die erlittene Niederlage wieder gut machen. Heindorf zu Plat. Hipp. M. 15 u. Wesseling zu Her. 5, 121. — ἡμῶν αὐτῶν. Spr. 47, 9, 5. vgl. 2, 45, 1. 67, 4.

C. 62. § 1. ἀρωγὰ, mehr dichterisch. (Ba.) Ebenfalls nur an einer Stelle bei Plat. Prot. 334, b. — ἐνείδομεν. zu 7, 36, 2. — ἐπὶ τῇ Behufs der, gegen die. Spr. 68, 41, 7. „H. δ. 235: οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσει' ἀρωγός.“ (Bl.) — ὄχλος Gedränge; Masse kann es in der Prosa wohl nur von belebten Wesen heissen. vgl. 1, 49, 2, wo πλήθος daneben steht. — ἔσεσθαι hängt von μέλλοντα ab. (Ba.) — οἷς bezieht sich auf ὄχλον und παροσκευήν. (Pp.) Spr. 58, 2 (3), 5. — πρότερον 7, 40, 5. — καὶ ἡμῶν, wie von den Syrakosern (ihren Strategen). — ἐκ τῶν παρόντων. zu 3, 29, 2.

§ 2. ἐν πελάγει. zu 7, 49, 3. — διὰ τὸ βλάπτειν ἂν weil sie behindern, stören würde; das folgende τὸ ist Objectsc. (Ps.) — ἐν δὲ — ἔσται, ἐν δὲ τῇ νῦν κατὰ ἀνάγκην ἀπὸ νεῶν γενησομένη πεζομαχία ἐπιηδία ἔσται. (Sch.) vgl. 1, 49, 1. Doch ist ἐνθάδε örtlich; über πρόσμορον zu 1, 125. Zum Neutrum Pl. denke ich ταῦτα mit A. Ps.; für πρόσμορον erg. χρῆσθαι nimmt es Matth. § 437, 4. — ἀπό. zu 4, 10, 4. vgl. Haase p. 33.

§ 3. ἡμῶν. Va. scheint noch ἄλλα τε gelesen zu haben. (Pp.) — χρῆ. μὴ die meisten u. besten Hsn. — χρῆ. χρῆν Gō. — ἀντιναυπηγεῖσθαι. ἀντιναυπηγήσαι einige Hsn., [vielleicht auch die Martinsche] u. d. Sch. Allein Thuk. hat ναυπηγεῖν nirgends, das Medium zwei Mal. (Pp.) 1, 31, 1. 6, 90, 3. Das Ps. 7, 36, 3 ist nach Spr. 52, 10, 11 erklärbar. Doch findet sich das Activ, wiewohl selten, neben dem Med. Plat. Alk. α p. 107. — αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ τῶν Συρακουσίων. (Sch.) Spr. 47, 43, 1. „Eingeschoben wie ὑμᾶς 1, 68, 1 u. Ac.“ (Bö.) — ᾧπερ. Spr. 58, 3, 6. — δὴ bot nur eine gute Hs.

χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαί, αἱ σχήσουσι τὴν πάλιν ἀνάκρουσιν τῆς προσ-
 4πεσούσης νεώς, ἣν τὰ ἐπὶ τούτοις οἱ ἐπιβάται ὑποουργῶσιν. ἐς τοῦτο
 γὰρ δὴ ἤναγκάσμεθα ὥστε πεζομαχεῖν ἀπὸ τῶν νεῶν, καὶ τὸ μῆτ'
 αὐτούς ἀνακρούεσθαι μῆτ' ἐκείνους ἔαν ὠφέλιμον φαίνεται, ἄλλως τε
 63καὶ τῆς γῆς, πλὴν ὅσον ἂν ὁ πεζὸς ἡμῶν ἐπέχη, πολεμίας οὔσης. ὧν
 χορὴ μεμνημένους διαμάχεσθαι ὅσον ἂν δύνησθε καὶ μὴ ἔξωθεῖσθαι
 ἐς αὐτήν, ἀλλὰ ξυμπεσούσης νηϊ νεὼς μὴ πρότερον ἀξιῶν ἀπολύεσθαι
 ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώματος ὀπλίτας ἀπαράξητε. καὶ
 ταῦτα τοῖς ὀπλίταις οὐχ ἦσσαν τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι, ὅσω τῶν
 ἄνωθεν μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο· ὑπάρχει δ' ἡμῖν ἔτι νῦν γε τὰ πλείω
 2τῶ πεζῶ ἐπικρατεῖν. τοῖς δὲ ναύταις παραινῶ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῶδε
 καὶ δέομαι μὴ ἐκπεπληχθαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν, τὴν τε παρα-
 σκευὴν ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων βελτίω νῦν ἔχοντας καὶ τὰς ναῦς
 πλείους, ἐκείνην τε τὴν ἡδονὴν ἐνθυμεῖσθαι ὡς ἀξία ἐστὶ διασώσασθαι
 οἱ τέως Ἀθηναῖοι νομιζόμενοι καὶ μὴ ὄντες ὑμῶν τῆς τε φωνῆς τῆ

— χειρῶν σιδηρῶν. vgl. 4, 25, 2. — ἐπιβολαί, ἔργον ἀντιλαβαὶ εὐρημαί
 ἡμῖν. (Sch.) Eben so bei Späteren. (Bl.) — τὴν πάλιν. zu 7, 44, 8. — τῆς
 νεὼς je des beliebigen Schiffes, wie 7, 65. vgl. Spr. 50, 2, 4. — τὰ ἐπὶ τού-
 τοις was demnächst erforderlich ist (Ps.), auf die feindlichen Schiffe
 überzusetzen und zu kämpfen. (Ba.) quae his consentanea sunt St. vgl. zu 1,
 65, 1. — ὑποουργεῖν mit dem Ac. wie Soph. Phil. 15 τὰ λοιπὰ ὑπηρετεῖν.

§ 4. ἐς τοῦτο ἤναγκάσμεθα. Gewöhnlicher wäre ἐς τοῦτο ἀνάγκης
 ἀφίγμεθα. — ἔαν, ἀνακρούεσθαι. Spr. 55, 4, 11 u. zu 1, 70, 5. — ἐπέχη.
 zu 1, 48, 2 u. 2, 77, 2. — πολεμίας. zu φιλίας 7, 53, 1.

C. 63. § 1. Διαμάχεσθαι ausdauernd bis zur Entscheidung kämp-
 pfen. vgl. 5, 41, 2. — μὴ πρότερον ἢ vereinzelt für μὴ πρότερον πρὶν ἂν
 mit dem Coniunctiv ist herodotisch. Dial. 54, 17, 9. — ἀξιῶν für ἀξιον
 eine gute Hs. u. a wie Va. sich dazu verstehen. — ἢ für ἣν μὴ mehrere
 z. Th. sehr gute Hsn. Doch vgl. zu 2, 24, 2. — τοὺς ἀπό. Spr. 50, 8, 14.
 — ἀπαράξητε, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν θάλατταν καταβίβητε. (Sch.) Her. 8, 90:
 τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς καταδυσάσης νεὼς βάλλοντες ἀπήραξαν. (Bl.) zu 7, 6, 3.
 — τῶν ναυτῶν. zu 1, 85, 2. — ὅσω. zu 1, 82, 4. — τῶν ἄνωθεν der
 von oben her kämpfenden Epibaten. (St.) Aehnlich ἀπό § 2. — μᾶλ-
 λον gehört nicht zu ὅσω sondern bezeichnet: vielmehr als der Matrosen.
 — ὑπάρχει. zu κεκλήσθαι 5, 9, 7. — ἡμῖν für ὑμῖν Bekker aus Hsn.? —
 νῦν γε. zu 1, 69, 2? — τὰ πλείω ἐπικρατεῖν. zu 4, 19, 2.

§ 2. ἐν τῷ αὐτῷ τῶδε, ἐν τῷ παραινεῖν. (Sch.) Für τῶδε wäre τούτω
 regelmässiger. zu 7, 57, 9. — τι ἄγαν. zu 7, 50, 4. — ἀπό. ἐπὶ 7, 62, 1.
 (Pp.) Aber ἀπό bezeichnet mit die vom Verdeck ausgehende Wirksamkeit.
 Spr. 50, 8, 17. vgl. 2, 4, 1. 7, 40, 4. 70, 3 u. bes. eb. § 5. ἐπὶ 7, 62, 1. —
 πλείους, ἦτοι τῶν πολεμίων νεῶν ἢ νῦν πλείους ἢ περὶ πρότερον. (Sch.) Letz-
 teres, wegen νῦν. — ἐκείνην — διασώσασθαι. ἐνθυμεῖσθαι τε ἀξίον ἐστὶν
 ὅτι δεῖ διαφυλάξασθαι τὴν ἡδονήν. ἡδονήν δὲ λέγει ἣν ἐπιφέρει, ἐπὶ τῷ θαν-
 μάζεσθαι τε κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι, ἐν τε τῷ μὴ ἀδικεῖσθαι
 αὐτοῖ καὶ ἐν τῷ φοβεροῖ τοῖς ὑπὸ χεῖρας φαίνεσθαι. (Sch.) Ueber die Anticipa-
 tion Spr. 61, 6, 2 u. zu 1, 1, 1; über ἀξία für ἀξιον Spr. 55, 3, 7; über das
 Med. 52, 10, 2. — οἱ. τούτους οἱ. Spr. 51, 13, 2. (ὅτι οἱ wollte Reiske.) Vor
 schwebt hier ὑμᾶς und daher ἐθανμάζεσθε nach οἱ. Spr. 63, 1, 2. — Ἀθη-
 ναῖοι νομιζόμενοι. τοὺς μετοίκους λέγει. (Sch.) Wohl mochten auch

ἐπιστήμη καὶ τῶν τρόπων τῇ μιμήσει ἐθαυμάζεσθε κατὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας οὐκ ἔλασσον κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι, ἔς τε τὸ φοβερὸν τοῖς ὑπηκόοις καὶ τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι [πολὺ πλεῖον], μετείχετε. ὥστε κοινωνοὶ μόνου ἐλευθέρως ἡμῖν τῆς ἀρχῆς ὄντες δικαίως αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδετε, καταφρονήσαντες δὲ Κορινθίων τε, οὓς πολλάκις νενικήκατε, καὶ Σικελιωτῶν, ὧν οὐδ' ἀντιστήναι οὐδεῖς, ἕως ἡξίαζε τὸ ναυτικόν, ἡμῖν ἡξίωσεν, ἀμύνασθε αὐτοὺς καὶ δεῖξατε ὅτι καὶ μετ' ἀσθενείας καὶ ξυμφορῶν ἢ ὑμετέρα ἐπιστήμη χρειόσων ἐστὶν ἑτέρας εὐτυχοῦσης ῥώμης. τοὺς τε Ἀθηναίους ὑμῶν64 πάλιν αὖ καὶ τάδε ὑπομιμνήσκω, ὅτι οὔτε ναῦς ἐν τοῖς νεωσοίκοις ἄλλας ὁμοίας ταῖσδε οὔτε ὀπλιτῶν ἡλικίαν ὑπελίπετε, εἴ τε ξυμβήσεται τι ἄλλο ἢ τὸ κρατεῖν ὑμῖν, τοὺς τ' ἐνθάδε πολεμίους εὐθὺς ἐπ' ἐκεῖνα πλευσομένους καὶ τοὺς ἐκεῖ ὑπολοίπους ἡμῶν ἀδυνάτους ἐσομένους τοὺς τ' αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐπελθόντας ἀμύνασθαι. καὶ οἱ μὲν ἂν ὑπὸ Συρακοσίοις εὐθὺς γίγνοισθε, οἷς κῆρυξ ἴσπερ οἷα γνώμη ἐπήλθετε, οἱ δ' ἐκεῖ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις. ὥστε ἐν ἐνὶ ταῦδε ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀγῶνι

Manche der Bundesgenossen attische Sprache und Sitte affectiren. — ὑμῶν hängt von οἱ ab. (Va.) Spr. 47, 28, 2. — τῇ wegen der. vgl. 4, 85, 2. — ὠφελεῖσθαι, ἡγουν κερδαίνειν. (Sch.) mit Bezug auf den Handel der Metoiken. — ἔς τε. ἔς δέ Reiske. — τὸ φοβερὸν τοῖς den Respect bei den. (Va.) — μὴ fehlt in den meisten Hsn.; Va. hat es. Doch ist es entbehrlich: in Bezug auf das Beleidigtwerden, in wiefern es statt fand oder nicht. Aehnlich δύναμις vom Mangel der Macht Xen. An. 1, 6, 7 u. dort Kr. — πολὺ πλεῖον (πλεον eine gute und zwei andre Hsn.) ist wohl ein Glossem zu οὐκ ἔλασσον, wie vermuthlich auch ἐλλὰ πολλῶ μᾶλλον zu οὐδ' ἧσσον 4, 114, 4. Bei einem Ggs. wäre δέ statt τέ erforderlich, wie Reiske conjicirte. Aber für die Worte gäbe es keine leidliche Erklärung.

§ 3. ἐλευθέρως. zu 6, 85, 2. — δικαίως αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδετε gerechter Weise müsset ihr sie nicht verrathen. Aehnlich Arn.: „δικαίως ist synonym mit ὡς τὸ δίκαιον βούλεται.“ Ueber den Imperativ nach ὥστε zu 6, 91, 3. Doch ist die La. unsicher; ἂν nach δικαίως nur mit einigen Hsn. weggelassen; μὴ fehlt in zweien; einige haben καταπροδοίητε für die ehemalige La. καταπροδίδοιτε, die mit μὴ unvereinbar ist. — καταφρονήσαντες nachdem ihr Verachtung gefasst habet. Spr. 53, 5, 2 u. zu 8, 25, 3. — ἡξίαζε. zu 7, 14, 1. — ἡμῖν ziehe ich zu ἀντιστήναι. — ἡξίωσεν sich unterfing. (Va.) — ἀσθενείας. ἀρρωστία 7, 47, 1. (Bl.) — ἑτέρας für ἑτέρων. (Ba.) vgl. 5, 26, 5 u. 7, 17, 3. (Kr. z. Dion. p. 45 f.) — ῥώμης. zu 5, 14, 1.

C. 64. § 1. ὑμῶν, wie τοῖς Μακεδόσιν αὐτῶν 4, 126, 3. vgl. 6, 62, 3. — ἡλικίαν, ἄλλην ὁμοίαν τῆδε. vgl. zu 3, 67, 2 u. 6, 24, 2. — εἴ τε. zu 3, 28, 1. — ξυμβήσεται τι ἄλλο. εὐφημότατα ἡνίξαστο τὴν ἦταν. (Sch.) vgl. Lobeck zu Soph. Aj. 516. Ueber die Construction zu 4, 79, 2. — τοὺς τ' — ἀπὸ κοινῶ τὸ ὑπομιμνήσκω. (Sch.) Also ein Wechsel der Construction. Spr. 56, 7, 1 u. 12. — ἐπ' ἐκεῖνα, nach unserm Lande. (A. Ps.) vgl. Her. 8, 50: ἡκέ τε ἐς Ἀθήνας καὶ πάντα ἐκεῖνα ἐθῆρον. — αὐτοῦ, in Hellas.

§ 2. οἱ μὲν appositiv zu dem in γίγνοισθε liegenden ὑμεῖς = ὑμεῖς (ὑμῶν) οἱ μὲν. Spr. 50, 8, 3. vgl. eb. 1, 6. — ὑπὸ Σ. ἐπὶ Σ? Denn hier ist nur von Gefangenschaft die Rede. Spr. 68, 41, 9 u. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 4. — ἀμφοτέρων ist wohl das Neu.: für eure eigne Freiheit und Athens

καθεστῶτες καρτερήσατε, εἴπερ ποτέ, καὶ ἐνθυμειῖσθε καθ' ἑκάστους τε καὶ ξύμπαντες ὅτι οἱ ἐν ταῖς ναυσὶν ὑμῶν νῦν ἐσόμενοι καὶ πεζοὶ τοῖς Ἀθηναίοις εἰσὶ καὶ νῆες καὶ ἡ ὑπόλοιπος πόλις καὶ τὸ μέγα ὄνομα τῶν Ἀθηνῶν, περὶ ὧν, εἴ τίς τι ἕτερος ἕτερον προφέρει ἢ ἐπιστήμη ἢ εὐψυχία, οὐκ ἂν ἐν ἄλλῳ μᾶλλον καιρῷ ἀποδειξάμενος αὐτὸς τε αὐτῷ ὠφέλιμος γένοιτο καὶ τοῖς ξύμπασι σωτήριος.“

65 Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα παρακελευσάμενος εὐθὺς ἐκέλευε πληροῦν τὰς ναῦς. τῷ δὲ Γυλίππῳ καὶ τοῖς Συρακοσίοις παρῆν μὲν αἰσθάνεσθαι, ὁρῶσι καὶ αὐτὴν τὴν παρασκευὴν, ὅτι ναυμαχήσουσιν οἱ Ἀθηναῖοι, προηγγέλθη δ' αὐτοῖς καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν, καὶ πρὸς τε τᾶλλα ἐξηγοτύσαντο ὡς ἕκαστα καὶ πρὸς τοῦτο· τὰς γὰρ πρῶρας καὶ τῆς νεῶς ἄνω ἐπὶ πολὺν κατεβύρσωσαν, ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἢ χεῖρ ἐπιβαλλομένην. καὶ ἐπειδὴ ἑτοῖμα πάντα ἦν, παρεκελεύσαντο ἐκείνοις οἳ τε στρατηγοὶ καὶ Γύλιππος καὶ ἔλεξαν τοιαύδε.

66 “Ὅτι μὲν καλὰ τὰ προειργασμένα καὶ ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται, ὃ Συρακοῖσι καὶ ξύμμαχοι, οἳ τε πολλοὶ δοκεῖτε ἡμῖν εἶδέναι — οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτως αὐτῶν προθύμως ἀντελάβεσθε —, καὶ εἴ τις μὴ ἐπὶ ὅσον δεῖ ἡσθηται, σηματοῦμεν. Ἀθηναίους γὰρ ἐς τὴν χώραν τῆρδε ἐλθόντας πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς Σικελίας καταδουλώσει,

Unabhängigkeit. — εἴπερ ποτέ. Spr. 65, 5, 11. — καθ' ἑκάστους. Spr. 60, 8, 4. — πεζοί. Ich wünsche πεζός. Denn Thuk. gebraucht fast immer den Singular, den Plu. 6, 65, 4. 97, 1. (Dobree.) Noch öfter. S. Betant u. d. W. Doch wird hier πεζός richtig sein: ihre Infanterie. — ἡ vor ἐπόλοιπος fehlt in den besten Hsn. — περὶ ὧν im Kampfe dafür, zu ἀποδειξάμενος gehörig. (Ba.) — προφέρει. zu 1, 93, 2 u. 2, 89, 2. — ἂν ἀποδειξάμενος. zu 5, 15, 2. Als Object denke man: dies, ὅτι προφέρει (Hl.)

C. 65. ἡ ἐπιβολὴ als beabsichtigt. (Hk.) zu τὴν 2, 86, 3. ἡ ἐπιβολὴ mehrere Hsn. — πρὸς τοῦτο, πρὸς τὴν ἀντιλαβὴν τῶν σιδηρῶν χειρῶν. (Sch.) — τῆς νεῶς. zu 7, 62, 3. So ὁ ἀσχος Xen. An. 3, 5, 11. — ἄνω. τὰ ἄνω eine Hs. u. Va. Doch kann der Ge. von πολὺ abhängen. (Pp.) zu 7, 11, 3. — κατεβύρσωσαν, βύρσας προσηλόντες πρὸς τὰ τοιχίσματα (?) τῶν νεῶν. Poll. 1, 120. Das Wort wird noch aus Plutarch angeführt. — ὅπως ἂν und ὡς ἂν mit dem Optativ finden sich bei Her. öfter, selten in der attischen Prosa. Herm. de part. ἄν 3, 4 p. 151 ss. Verschieden 7, 50, 4. — ἀπολισθάνειν findet sich bei Spätern wieder. — πάντα hat nur der Vat. hier, die übrigen vor ἑτοῖμα. Es könnte also verdächtig scheinen. zu 2, 3, 3. Doch vgl. 6, 65, 2. 7, 60, 4. — οἱ στρατηγοί, die der Syrakosier. vgl. 7, 69, 1. (Va)

C. 66. § 1. καλὰ erg. ἔσταν, wie 4, 126, 1. (Pp.) 5, 10, 2. Spr. 62, 1, 4. — τὰ προειργασμένα, ἡ προγεγενημένη νίκη. (Sch.) — ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων, καλὰ ἔσταν τὰ μέλλοντα ὑπὲρ ὧν. Spr. 50, 11, 1. — οἳ. Spr. 50, 8, 3. — οὐδὲ γὰρ ἂν. Spr. 54, 12, 9. — αὐτῶν an diese Dinge, die Vorbereitungen zum Kampfe. — ἐπὶ ὅσον, ἐπὶ τοσοῦτον ἔγ' ὅσον. Spr. 51, 13, 7. — σηματοῦμεν. zu 6, 20, 1.

§ 2. Ἀθηναίους hängt von ὑποστάντες ab (zu 2, 61, 3), gehört jedoch dem Sinne nach auch zu νενικήκατε. Spr. 46, 11, 1 u. 60, 5, 2. — ἐπειτ'.

ἔπειτ', εἰ κατορθώσεται, καὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ ἀρχὴν τὴν ἤδη μεγίστην τῶν τε πρὶν Ἑλλήνων καὶ τῶν νῦν κεκτημένους πρῶτοι ἀνθρώπων ὑποστάντες τῷ ναυτικῷ, ὧπερ πάντα κατέσχον, τὰς μὲν νεκρῆκατε ἤδη ναυμαχίας, τὴν δ' ἐκ τοῦ εἰκότος νῦν νικήσετε. ἄνδρες γὰρ ἐπειδὴν ὧ ἄξιόσιν προὔχων κολουθῶσι, τό3 γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν ἢ εἰ μὴδ' ὠήθησαν τὸ πρῶτον, καὶ τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ ἀρχήματος σφαλ-λόμενοι καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδοῦσιν· ὁ νῦν Ἀθηναίους εἰκὸς πεπονθέναι. ἡμῶν δὲ τὸ τε ὑπάρχον πρότερον, ὧπερ καὶ ἀνε-67 πιστήμονες ἔτι ὄντες ἀπετολμήσωμεν, βεβιωότερον νῦν, καὶ τῆς δοκή-σεως προσγεγενημένης αὐτῷ [τὸ] κρατίστους εἶναι, εἰ τοὺς κρατίστους ἐνικήσωμεν, διπλασία ἐκάστου ἢ ἐλπίς· τὰ δὲ πολλὰ πρὸς τὰς ἐπιχει-ρήσεις ἢ μεγίστη ἐλπίς μεγίστην καὶ τὴν προθυμίαν παρέχεται. τὰ2 τε τῆς ἀντιμιμήσεως αὐτῶν τῆς παρασκευῆς ἡμῶν τῷ μὲν ἡμετέρῳ τρόπῳ ξυνήθη τέ ἔστι καὶ οὐκ ἀνάρμοστοι πρὸς ἕκαστον αὐτῶν ἐσθ-μεθα· οἱ δ', ἐπειδὴν πολλοὶ μὲν ὀπλῖται ἐπὶ τῶν καταστροφμάτων παρὰ τὸ καθεστηχὸς ὦσι, πολλοὶ δὲ καὶ ἀκοντισταί, χειρσαῖοι, ὡς

ἔπειτα. δέ eine gute Hs. zu i, 18, 6. — τῆς Πελοποννήσου hängt noch von καταδουλώσει ab. (Va.) Spr. 50, 1, 22 u. 68, 9. τε fügt hier eine gute Hs. hinzu. — καὶ vor ἀρχὴν verbindet ἐλθόντας und κεκτημένους. (Ps.) — ἔδη bietet nur eine gute Hs. — μεγίστην τῶν πρὶν. zu τῶν προγεγενημένων 1, 1, 1. — κατέσχον. zu 6, 95. vgl. zu 4, 92, 5. — ἐκ τοῦ εἰκότος. zu 4, 17, 4.

§ 3. ὧ. τούτῳ ὧ um das worin. Der Dativ bei κολουεῖν wie bei βλέπειν 4, 73, 4. Spr. 48, 15, 9. — κολουθῶσι für κολουσθῶσι mit einigen Hsn. Bekker. vgl. Spr. 40 unter κολουῶ. Erklärt wird es vom Sch. λαττωθῶσαν. — τῆς δόξης, τοῦ φρονήματος. (Sch.) zu 5, 9, 4. — αὐτὸ ἑαυτοῦ. Spr. 51, 2, 12 u. über den Ge. 49, 3. Mit folgendem ἢ wie Her. 2, 25, 3 u. 8, 86. — ἢ εἰ, ἢ ἂν ἢν εἰ. Spr. 54, 12, 11. — ὠήθησαν, προὔχων. (Bl.) — τὸ πρῶτον, καὶ ἀρχάς. (Sch.) Spr. 46, 3, 2. — τῷ παρ' ἐλπίδα durch das Unverhoffte des Begegnisses. zu 2, 89, 3 u. 4, 62, 2 — τοῦ ἀρχήματος ist nach St. u. Ps. mit σφαλόμενοι zu verbinden: in ihrer kecken Zuversicht sich täuschend, spe ob quam animos attollunt excidentes. (Kr. Stud. 2 S. 154.) Ueber das Wort zu 2, 62, 5. vgl. 7, 75, 6. — καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδοῦσιν sie zeigen sich sogar wider den Gehalt ihrer Macht schwach, schwächer als sie es danach nöthig hätten. (Hl. u. Kr. eb.) zu 6, 72, 1. τὰς ψυχὰς ἐνδιδοῦσαι Diod. 17, 21.

C. 67. § 1. ἡμῶν. ἑμῶν die meisten u. besten Hsn. — τὸ ὑπάρχον πρότερον unser früherer Muth. (Ps.) Allein ihn kann der Ausdruck nicht füglich bezeichnen. Also wohl: unsere frühere Macht. — ὧπερ mit welcher Macht. — νῦν, ἔστιν. (Ba.) Doch will Pp. mit einigen Hsn. das nächste καὶ und ἢ vor ἐλπίς streichen. — τὸ streicht Reiske (vgl. 4, 55, 3); τοῦ will Kr. Bruchst. Was als ähnlich angeführt wird ist verschieden oder unsicher. „vgl. jedoch Soph. Ant. 235: τῆς ἐλπίδος γὰρ ἐρχομαι δεδραγμένος τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο.“ (Pp.) — τοὺς κρατίστους die Tüchtigsten im Seewesen. — τὰ πολλὰ. zu 4, 56, 1.

§ 2. ἀντιμιμήσις wohl sonst nirgends. — ἀνάρμοστοι unge- wandt. — ἕκαστον für τὴν ἐκάστην Vat.; τὴν fehlt noch in zwei Hsn. — καθεστηχὸς die übliche Weise. zu 1, 98, 2. — χειρσαῖοι ὡς εἶπειν

εἰπεῖν, Ἀκαρονᾶνες τε καὶ ἄλλοι ἐπὶ ναῦς ἀναβάντες, οἱ οὐδ' ὅπως καθεζομένους χορῆ τὸ βέλος ἀφείναι εὐρήσουσιν, πῶς οὐ σφαλοῦσί τε τὰς ναῦς καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς πάντες, οὐκ ἐν τῷ αὐτῶν τρόπῳ κινούμενοι, ταράσσονται; ἐπεὶ καὶ τῷ πλήθει τῶν νεῶν οὐκ ὠφελήσονται, εἴ τις καὶ τόδε ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἴσαις ναυμαχήσει, πεφόβηται· ἐν ὀλίγῳ γὰρ πολλαὶ ἀργότεραι μὲν ἐς τὸ δοῦν τι ὧν βούλονται ἔσονται, ῥῆσται δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν παρεσκεύασται. τὸ δ' ἀληθέστατον ἄγνῶτε ἔξ ὧν ἡμεῖς οἴομεθα σαφῶς πεπύσθαι· ὑπερβαλλόντων γὰρ αὐτοῖς τῶν κακῶν καὶ βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρουσίας ἀπορίας ἐς ἀπόνοϊαν καθεστήκασιν, οὐ παρασκευῆς πίστει μᾶλλον ἢ τύχης ἀποκινδυνεύσει οὕτως ὅπως δύνανται, ἴν' ἢ βιασάμενοι ἐκπλεύσωσιν ἢ κατὰ γῆν μετὰ τοῦτο τὴν ἀποχώρησιν ποιῶνται, ὡς τῶν γε παρόντων οὐκ ἔδ᾿ ἂν πράξαντες χεῖρον. πρὸς οὖν ἀτάξίαν τε τοιαύτην καὶ τύχην ἀνδροῶν ἑαυτὴν παραδεδωκυῖαν πολεμιωτάτων ὀργῇ προσμίζωμεν, καὶ νομίσωμεν ἅμα μὲν νομιμώτατον εἶναι πρὸς τοὺς ἐναντίους οἱ ἂν ὡς

so zu reden blosse Landgeschöpfe. (Hl.) τοὺς ἀπίρους θαλάσσης λέγει. (Sch.) Eur. Andr. 457: ναύτην ἐθήκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν. (Bl.) Ggs. θαλάσσιοι. zu 1, 7, 2. — ὅπως ist wohl nicht mit καθεζομένους sondern mit χορῆ τὸ βέλος ἀφείναι zu verbinden. (Ba.) vgl. Curt. 7, 9, 7. 9. — καθεζομένους in einer sitzenden, ruhigen, Stellung, bei der es ihnen an freiem Spielraum gebricht, den sie auf dem Lande zu haben gewohnt sind. (Ba.) — σφαλοῦσι werden sie in Gefahr bringen. (St.) σφάλειν ναῦς kenne ich nur noch aus Plot. Them. u. Polyaen. 3, 11, 3. (Bl.) — ἐν σφίσιν αὐτοῖς. zu 4, 25, 6. — ταράσσονται. Spr. 40 unter ταράσσω.

§ 3. ἐπεὶ denn bezieht sich auf σφαλοῦσι. vgl. zu 1, 12, 1. — ἐν ὀλίγῳ. zu 2, 84, 2. 4, 55, 4. — ἐς τό. zu 6, 12, 2. — ἐς τό, das zweite, würde nach der gewöhnlichen Sprechweise fehlen müssen. Spr. 55, 3, 7. 8. — ἀφ' ὧν für ἀπὸ τούτων ἄ, nicht gewöhnlich, da ἄ der Nominativ wäre. Spr. 51, 10, 3. Ueber ἀπό zu 1, 71, 3.

§ 4. ὑπερβαλλόντων. zu 2, 35, 3. — καὶ βιαζόμενοι. Spr. 56, 14, 2. — ἐς ἀπόνοϊαν x. erklärt Arn.: ἀπονενομημένων ἀνθρώπων ἐπιχειροῦσιν. Schwerlich zulässig. — τύχης ἀποκινδυνεύσει. zu 5, 100. διακινδυνεύσαι σπεύδοντες ἐπὶ τῇ τύχῃ τὸ μέλλον ποιῶνται Sch., der ἀποκινδυνεύσαι vor sich haben mochte, was Dr. wohl mit Recht billigt. Der Inf. hinge von ἐς ἀπόνοϊαν καθεστήκασιν ab. Spr. 55, 3, 16. Die Erklärung des (sonst nicht vorkommenden) ἀποκινδυνεύσει: ihr Glück riskierend (Kist. u. Arn.) ist mir nicht begreiflich. Möglich dass hier etwas ausgefallen ist. — τῶν παρόντων, ἢ τὰ παρόντα ἐστίν. (St.) Spr. 47, 27, 2. — πράξαντες für πράξοντες Dobree 1 p. 107 u. zwei Hsn. zu ἐνθεζομένους 5, 15, 2 u. 7, 64, 2. — χεῖρον. χεῖρω 7, 71, 1. Spr. 46, 5, 11.

C. 68. § 1. πρὸς gegenüber. — ὀργῇ. Zorn empfiehlt in einem solchen Falle auch Scipio bei Liv. 21, 41. (Ba.) vgl. 5, 70 u. zu 6, 17, 1. — νομίσωμεν wir wollen die Ansicht fassen. zu 7, 42, 3. — πρὸς τοὺς ἐναντίους gehört zu ἀποπλῆσαι. (Hl.) Anders Dobree: first, that it is perfectly justifiable conduct towards an enemy, when one thinks fit, by way of punishing an assailant, to satiate etc. — οἱ ἂν bezieht sich auf νομιμώτατον: es sei vollkommen rechtmässig wer (wenn man) gegen die Feinde. vgl. 2, 44, 1. Spr. 51, 13, 11. —

ἐπὶ τιμωρίᾳ τοῦ προσπεσόντος δικαιώσωσιν ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον, ἅμα δ' ἐχθροὺς ἀμύνασθαι ἐγγενησόμενον ἡμῖν, τὸ λεγόμενον ποῦ ἥδιστον εἶναι. ὡς δ' ἐχθροὶ καὶ ἐχθιστοί, πάντες ἴστε,² οἱ γ' ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἔλθον δουλωσόμενοι, ἐν ᾧ, εἰ κατώρθωσαν, ἀνδράσι μὲν ἂν τὰ ἀλγίστα προσέθεσαν, παισὶ δὲ καὶ γυναῖξιν τὰ ἀπρεπέστατα, πόλει δὲ τῇ πάσῃ τὴν αἰσχίστην ἐπίκλησιν. ἀνθ' ὧν μὴ μαλακισθῆναι τινα πρέπει, μηδὲ τὸ ἀκινδύνως ἀπελθεῖν αὐτοὺς κέρδος νομίσαι. τοῦτο μὲν γὰρ καὶ ἐὰν κρατήσωσιν ὁμοίως δράσουσιν· τὸ δὲ προξάντων ἐκ τοῦ εἰκότος ἢ βουλόμεθα τούσδε τε κολασθῆναι καὶ τῇ πάσῃ Σικελίᾳ καρπομένη καὶ πρὶν ἐλευθερίαν βεβαιοτέραν παραδοῦναι καλὸς ὁ ἀγών. καὶ κινδύνων οὗτοι σπανιώτατοι οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες πλεῖστα διὰ τὸ εὐτυχῆσαι ὠφελῶσιν.“

Καὶ οἱ μὲν τῶν Συρακοσίων στρατηγοὶ καὶ Γύλιππος τοιαῦτα⁶⁹ καὶ αὐτοὶ τοῖς σφετέροις στρατιώταις παρακελευσάμενοι ἀντεπλήρουν τὰς ναῦς εὐθὺς ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἤσθάνοντο. ὁ δὲ Νικίας² ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεληγμένος καὶ ὄρων οἷος ὁ κίνδυνος καὶ ὡς ἐγγὺς ἤδη ἦν, ἐπειδὴ καὶ ὅσον οὐκ ἔμελλον ἀνάγεσθαι, καὶ νομίσας,

ἐπὶ τιμωρίᾳ zur Bestrafung. — τοῦ προσπεσόντος des Angreifers. (H.) — δικαιώσωσιν. zu 1, 140, 2. — ἀποπλῆσαι. Aehnlich ἐκπιμπλάσαι 3, 82, 8. (Pp.) vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 8. — τῆς γνώμης. zu 1, 90, 2. — τὸ θυμούμενον auch Eur. Hek. 299 (Bl.) u. Antiph. 2, γ, 3. (Dobrec.) zu 1, 36, 1. — ἐγγενησόμενον dass es vergönnt sein werde. Kr. z. Her. 1, 132, 1. Eine gute Hs. ἐγγ., auch dies so üblich. vgl. Pape u. d. W. Ab hängt es von νομίσωμεν. (Matthiä § 632, 5 E.) vgl. Xen. An. 6, 4, 24. (Pp.) Dem. 14, 9: ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν τῇ πόλει, τὸν δ' ἀγῶνα ἥδιον ἂν συμβάιντα. vgl. Dial. 56, 4, 4. — καὶ vor τό ist mit Reiske, Kr. Bruchst., Va. u. einer Hs. gestrichen. — τὸ λεγόμενον. Spr. 57, 10, 12. — ποῦ ja, wohl.

§ 2. καί. zu 7, 48, 4. — ἐχθιστοί, εἰσίν. (Va.) Spr. 62, 1, 4. — οἱ γε, οἱ Ἀθηναῖοι. (Va.) — ἐν ᾧ, ἐν τῷ δουλώσασθαι ἡμᾶς. (Sch.) — τὰ ἀλγίστα, den Tod. — προσέθεσαν. zu 3, 82, 8. — τὰ ἀπρεπέστατα, τοὺς ἀνδραποδισμούς. (Sch.) — τὴν αἰσχίστην ἐπίκλησιν, τὴν δουλείαν. (Sch.) — μὴ neben πᾶ, nicht μηδένα, weil jeder Begriff, besonders das μὴ, selbständig hervorzuheben ist. vgl. zu 1, 126, 1. 2, 15, 1. — μαλακισθῆναι. zu 2, 42, 3. — ἀκινδύνως ohne weitere Gefahr für uns. — κέρδος νομίσαι. Spr. 55, 4, 4. vgl. 3, 33, 3. 8, 66, 2. „ἠγγεῖσθαι 2, 44, 3.“ (Bl.)

§ 3. προξάντων. ἡμῶν fñgt eine Hs. hinzu, aus einer falschen Erklärung, die, hier sehr hart, allgemein ist. Es ist αὐτῶν zu ergänzen (Spr. 47, 4, 3) und der Sinn: wenn sie, wie es sich erwarten lässt, ein Schicksal haben wie wir es wünschen; über πράτειν u. Spr. 46, 5, 11 u. zu 5, 9, 7. — τὸ κολασθῆναι, angefangen als sollte folgen καλὸς ἀγών ohne ὁ, dessen Hinzufñgung die Entfernung veranlasste. — καὶ πρὶν. ἦν καὶ πρὶν? — ἐλευθερίαν hängt von καρπομένη ab und ist zu βεβαιοτέραν wieder zu ergänzen. (A. Ps.) — ἀγών. zu 2, 89, 8. — ὠφελῶσι für ὠφελῶσαι eine gute Hs.

C. 69. § 1. καὶ αὐτοί, wie Nikias. — ἤσθάνοντο, πληροῦντας τὰς ναῦς. (Sch.) Spr. 56, 16, 1. vgl. zu 1, 78, 3.

§ 2. ὅσον οὐκ. zu 1, 36, 2. — πάσχουσιν, οἱ ἀνθρωποὶ δηλονότι.

ὅπερ πάσχοουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, πάντα τε ἔργῳ ἔτι σφίσι
 ἐνδεᾶ εἶναι καὶ λόγῳ αὐτοῖς οὐπω ἰκανὰ εἰρησθαι, αὐθις τῶν τρι-
 γάρχων ἕνα ἕκαστον ἀνεκάλει, πατρόθεν τε ἐπονομάζων καὶ αὐτοὺς
 ὀνομαστὶ καὶ φυλῆν, ἀξιῶν τό τε καθ' ἑαυτόν, ᾧ ὑπῆρχε λαμπρότη-
 τὸς τι, μὴ προδιδόναί τινά καὶ τὰς πατρικὰς ἀρετὰς ὧν ἐπιφανεῖς ἦ-
 σαν οἱ πρόγονοι μὴ ἀφανίζεω, πατρίδος τε τῆς ἐλευθερωτάτης ὑπο-
 μιμνήσκων καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου πᾶσιν ἐς τὴν δίαίταν ἔξου-
 σίας, ἄλλα τε λέγων ὅσα ἐν τῷ τοιούτῳ ἤδη τοῦ καιροῦ ὄντες ἄνθρω-
 ποι, οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν τινὶ ἀρχαιολογεῖν φυλαξάμενοι, εἴποιεν ἄν, καὶ
 ὑπὲρ ἀπάντων παραπλήσια ἐς τε γυναῖκας καὶ παῖδας καὶ θεοὺς πα-
 τρώους προφερόμενα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ ἐκπλήξει ὠφέλιμα νομί-
 ζοντες ἐπιβοῶνται. καὶ ὁ μὲν οὐχ ἰκανὰ μᾶλλον ἢ ἀναγκαῖα νομίσας
 παρηγήσθαι, ἀποχωρήσας ἤγε τὸν πεζὸν πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ πα-
 ρέταξεν ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐδύνατο, ὅπως ὅτι μεγίστη τοῖς ἐν ταῖς ναυ-

(Sch.) Spr. 61, 4, 7. — τοῖς. Der Artikel wie in ὁ μακρὸς χρόνος etc. Her. 1, 32, 1. Soph. OK. 1215: πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἀμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἔγγυτέρω. — πάντα τε ἔργῳ. Concinner wäre ἔργῳ τε πάντα. Jenes steht als ob der Ggs. λόγῳ nicht folgen sollte. — ἐνδεᾶ. Arr. Tak. p. 105: ὅπου τὸ (l. τι) ἐνδεὲς καταμανθάνοι, ἐκείνο εἶτω (l. ἰῶτο) καὶ θεραπεύοι. — λόγῳ wie 2, 46. — αὐτοῖς, τοῖς στρατηγοῖς. zu 1, 95, 2. Auf die Truppen bezogen wäre der blossе Da. unpassend. — πατρόθεν. Hom. Il. x, 68: πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον. (Sch.) vgl. Polyb. 11, 15, 1, Arr. An. 2, 7, 7. 10, 2 u. Schömann z. Isae. p. 271. — φυλῆν ohne Artikel. Spr. 50, 3, 8. Ueber φυλῆ zu 6, 98, 4.

§ 3. τὸ καθ' ἑαυτόν, τὴν οἰκείαν ἀρετὴν. (Sch.) vgl. 2, 60, 2. Das ἑαυτόν bezieht sich auf τινά. — τι. zu 4, 130, 1. — ὧν. ἐκείνους ὧν. (Sch.) Spr. 51, 13, 2. — ἀνεπιτάκτου, αὐτεξουσίου. (Sch.) Ein seltenes Wort, nachgebraucht von Dion Cass. 1347, 3. (Bl.) vgl. 2, 37, 2. 39, 2. 3, 37, 1. Ggs. 2, 39, 2. vgl. zu 2, 37, 2. — ἐς. zu 2, 40, 4. — ἄλλα τε. Das τε schliesst an das Vorhergehende an. — ἐν τῷ τ. zu 3, 81, 4. — ὄντες. ὄντος viele Hsn. vgl. Spr. 47, 10, 3. vgl. zu 7, 2, 4 u. Xen. An. 1, 7, 5. — πρὸς in Bezug auf. Spr. 68, 39, 5. Ueblicher würd' es fehlen. — τὸ δοκεῖν, μὴ δόξωσι τοῖς ἀχροαταῖς. (Sch.) — ἀρχαιολογεῖν Veraltetes sagen, wie es etwa in der heroischen Zeit angebracht gewesen wäre. Wieder findet sich das Wort bei Spätern. — φυλαξάμενοι, τι αὐτῶν εἰπεῖν. (Sch.) Eigentlich λέγειν aus λέγων. — ὑπὲρ ἀπάντων παραπλήσια für alle Fälle der Art Aehnliches, was man unter solchen Umständen überall gleichmässig ans Herz zu legen pflegt. (Hl.) Doch ist παραπλήσια wohl Prädicat zu προφερόμενα, dieses nicht Apposition zu jenem; und das Ganze Apposition zu ὅσα — εἴποιεν ἄν, indem das καὶ vor ὑπὲρ nicht und heisst, sondern zu ἀπάντων zu ziehen ist: ἀ καὶ ὑπὲρ ἀπάντων παραπλήσια προφέρεται. zu 4, 14, 4. — ἐς γυναῖκας in Bezug auf die Weiber, Berücksichtigung derselben empfehlend. vgl. Spr. 68, 21, 7. — προφερόμενα. zu 3, 64, 2. — ἀλλ' — ἐπιβοῶνται steht dem οὐ φυλαξάμενοι εἴποιεν ἄν entgegen, aber nicht dem Particip das Verbum finitum, da ja auch hier ein Particip, νομίζοντες dem φυλαξάμενοι, entspricht. Sehr kunstreich bringen Arr. u. Pp. in die regelmässige Stelle allerlei Unregelmässigkeiten, wie weiland in 4, 36, 3. — ἐπὶ bei. — ἐπιβοῶνται. zu 3, 59, 2.

§ 4. ὡς ἐπὶ. zu 1, 63, 1. — ἐπὶ πλεῖστον. Spr. 43, 4, 8 u. 68, 42, 1.

σὶν ὠφελία ἐς τὸ θαρσεῖν γίγνοιτο· ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ Μένανδρος καὶ Εὐθύδημος — οὗτοι γὰρ ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐπέβησαν — ἄραντες ἀπὸ τοῦ ἐαυτῶν στρατοπέδου εὐθύς ἐπλεον πρὸς τὸ ζεύγμα τοῦ λιμένος καὶ τὸν παραλειφθέντα διέκπλουν, βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω.

Προεξαγαγόμενοι δὲ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ναυσὶ παρα-70 πλησίαις τὸν ἀριθμὸν καὶ πρότερον κατὰ τε τὸν ἔκπλουν μέρει αὐτῶν ἐφύλασσον καὶ κατὰ τὸν ἄλλον κύκλῳ λιμένα, ὅπως πανταχόθεν ἅμα προσπίπτοιεν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὁ πιεζὸς ἅμα αὐτοῖς παραβοηθῆ ἦπερ καὶ αἱ νῆες κατίσχοιεν. ἦρχον δὲ τοῦ ναυτικοῦ τοῖς Συρακο-2 σίοις Σικανὸς μὲν καὶ Ἀγάθαρχος, κέρας ἐκάτερος τοῦ παντός ἔχων, Πυθὴν δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι τὸ μέσον. ἐπειδὴ δ' οἱ [ἄλλοι] Ἀθηναῖοι προσέμισγον τῷ ζεύγματι, τῇ μὲν πρώτῃ ὀύμῃ ἐπιπλέοντες ἐκράτουσιν τῶν τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ καὶ ἐπειρῶντο λύειν τὰς κλήσεις· μετὰ δὲ τοῦτο πανταχόθεν σφίσι τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων ἐπιφερομένων οὐ πρὸς τῷ ζεύγματι ἔτι μόνον ἢ ναυμαχία ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν λιμένα ἐγίγνετο, καὶ ἦν καρτερὰ καὶ οἷα οὐχ ἔτερα τῶν προτέρων.

— Εὐθύδημος. Εὐδῆμος die meisten Hsn. — στρατηγοὶ als Feldherren. (Hl) Spr. 57, 3. vgl. 6, 34, 4. — τὸ ζεύγμα die Versperrung, gebildet von τριήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις 7, 59, 2, ähnlich einer Schiffbrücke, welche die Griechen Zeugma nennen. vgl. Lips. Poliore. 2 E. (Dr.) — καὶ vor τὸν möcht' ich streichen und den folg. Ac. mit βιάσασθαι verbinden. — παραλειφθέντα. περιλειφθέντα Bk. ὁ παρελείπειτο ὥστε μὴ ἐξεύχθαι. (Sch.) Allein davon ist 7, 59, 2 nichts gesagt. Daher ist wohl mit einer Hs. und Va. καταληφθέντα zu lesen, wofür auch die ehemalige La. καταλειφθέντα spricht. (Pp.) — διέκπλουν. ἔκπλουν Pp. vgl. zu 1, 49, 2; δὴ ἔκπλουν Arn., wogegen Bl. Her. 4, 179 u. 7, 36, 2 anführt. — βιάσασθαι. zu 4, 9, 4.

С. 70. § 1. προεξαγαγόμενοι. προεξαναγόμενοι Dionys. u. Jacobs. Vom Fussvolk προεξάγειν 7, [6, 3.] 37, 1; nicht eben so von Schiffen προεξάγεσθαι. (Kr. z. Dion. p. 138.) προ —, πρότερον ἢ οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) Wenn προεξανάγεσθαι sonst nicht vorkommt, so ist das kein erheblicher Einwand, da ἐξάγειν, εἶσθαι sich öfter findet. — παραπλησίαις καί, wie 5, 112, 1 u. 7, 71, 6. (Dr.) Spr. 69, 32, 5. — τὸν ἀριθμὸν. Spr. 46, 4, 2. — πρότερον 7, 52, 1. (Kr. eb.) — κύκλῳ ist eingeschoben wie ἄνω 2, 83, 1. — προσπίπτοιεν καὶ παραβοηθῆ. Spr. 54, 8, 2. vgl. zu 3, 22, 5. Zu παραβοηθῆ denke man: wenn syrakosische Schiffe an die Küste gedrängt wurden. Dion. hat παρεβοήθει, was Arn. fordert. — ἅμα αὐτοῖς für αὐτοῖς ἅμα eine gute Hs. Vielleicht ist ἅμα zu streichen.

§ 2. τὸ μέσον, ἔχοντες, wobei aber nicht mehr klar vorschwebt dass ἦρχον das Verbum ist, sondern etwa ἔστασαν. zu 1, 48, 3. — ἄλλοι ist aus vielen und guten Hsn. hinzugefügt. Spr. 50, 4, 11. vgl. Kr. z. Dion. p. 138 s. — πρὸς αὐτῷ. Spr. 50, 10, 2 u. Kr. z. Dion. p. 139. Gemeint sind die zur Deckung des ζεύγμα aufgestellten Kriegsschiffe § 1. — τὰς κλήσεις die Versperrung durch die festgeankerten Fahrzeuge 7, 59, 2. Bl. versteht die Haltmittel (fastenings) durch welche die Schiffe verbunden worden. — σφίσι, τοῖς Ἀθηναίοις. (Sch.) Als ob οἱ Ἀθηναῖοι ἐναυμάχων folgte. (Blume p. 18 s.) vgl. zu 4, 113, 2. — προτέρων für πρότερον viele und gute Hsn. vgl. jedoch zu 1, 23, 1.

3πολλή μὲν γὰρ ἑκατέροις προθυμία ἀπὸ τῶν ναυτῶν ἐς τὸ ἐπιπλεῖν ὁπότε κελευσθεῖη ἐγίγνετο, πολλή δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους· οἳ τ' ἐπιβάται ἐθεράπευον, ὅτε προσπέσοι ναῦς νηΐ, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τῆς ἄλλης τέχνης· πᾶς τέ τις ἐν ᾧ προσετέτακτο αὐτὸς ἕκαστος ἠπέιγετο πρῶτος 4φμίνεσθαι. ἔυμπεσουσῶν δὲ ἐν ὀλίγῳ πολλῶν νεῶν — πλείσται γὰρ δὴ αὐταὶ ἐν ἐλαχίστῳ ἐνανυμάχησαν· βραχὺ γὰρ ἀπέλιπον ἔυναμφοτεροι διακόσσαι γενέσθαι — αἱ μὲν ἐμβολαὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους ὀλίγαι ἐγίγνοντο, αἱ δὲ προσβολαί, ὡς τύχοι ναῦς νηΐ προσπεσοῦσα ἢ διὰ τὸ φεύγειν ἢ ἄλλῃ ἐπιπλέουσα, πυκνότεραι ἦσαν. καὶ ὅσον μὲν χρόνον προσφέροιο ναῦς οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων τοῖς ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθότως ἐπ' αὐτὴν ἐχοῶντο· ἐπειδὴ δὲ προσμῖξαιαν, οἱ ἐπιβάται ἐς χεῖρας ἴοντες 6ἐπειροῶντο ταῖς ἀλλήλων ναυσὶν ἐπιβαίνειν. ἔυνετύχανέ τε πολλαχού διὰ τὴν στενοχωρίαν τὰ μὲν ἄλλοις ἐμβεβληκέναι τὰ δ' αὐτοὺς ἐμβεβλησθαι, δύο τε περὶ μίαν καὶ ἔστιν ἢ καὶ πλείους ναῦς κατ' ἀνάγκην ἔυνηρησθαι, καὶ τοῖς κυβερνήταις τῶν μὲν φυλακὴν τῶν δ' ἐπιβουλήν, μὴ καθ' ἐν ἕκαστον κατὰ πολλὰ δὲ πανταχόθεν, περιεστάναι, καὶ

§ 3. ἀπό. zu 4, 108, 5. — ἡ ἀντιτέχνησις. Der Artikel steht hier weil auf die ἀντιτέχνησις als eine in allen Seeschlachten vorgekommene hingewiesen wird. Kr. de auth. p. 43. Das Subst. wird noch aus Dion. Hal. (?) angeführt. — ἀγωνισμὸς findet sich noch bei Spätern. — ἐθεράπευον, ἐπεμελοῦντο καὶ ἠγωνίζοντο. (Sch.) zu 6, 61, 4. Mit dem Inf. so noch bei Spätern. Passow u. d. W. 2, b. — τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος das vom Verdeck aus zu Leistende. (St.) — πᾶς τις. Spr. 51, 16, 11. — ἐν ᾧ, ἐν τούτῳ ᾧ. Spr. 51, 13, 6. — πρῶτος, ἀπὸ τοῦ ἔξοχος. (Sch.)

§ 4. βραχὺ ἀπέλιπον, ungewöhnlich für ὀλίγον ἐδέξαν. vgl. Kr. z. Her. 7, 9, 2. — διακόσσαι, etwa 110 athenische 7, 60, 3, etwa 76 syrakosische 6, 52, 1 u. 70, 1. — γενέσθαι. Spr. 55, 3, 4. — ἐμβολαί sind Angriffe welche die Schiffe mit den Vordertheilen auf einander machen; προσβολαί solche die man machte um zu entern. (Hl. u. Ba.) Doch erklärt Jacobs letzteres zufällige Angriffe, welche Bedeutung das Wort durch das hinzugefügte ὡς τύχοι — ἐπιπλέουσα so wie durch die Ausnahme der ἐμβολαί erhält. (Pp.) — διέκπλους ohne Artikel. Spr. 58, 3, 1. vgl. 7, 71, 1 u. Kr. z. Dion. p. 140. — φεύγειν. φυγῆν gute Hsn. Der Gegensatz ist hier wie 6, 17, 2: ἢ ἐκ τοῦ λέγων πείθειν ἢ στασιάζων. (Arn.) Spr. 59, 2, 3.

§ 5. οἱ ἀπό. Spr. 50, 8, 17. — ἀκοντίοις. zu 4, 94, 1. — ἀφθότως. ἀφθόνοις? zu 7, 58, 5. — ἀλλήλων. Spr. 51, 3 A. — ἐπιβαίνειν gew. mit dem Ge. So noch Pind. N. 3, 20. (Matth. Gr. 402, 5, a.) vgl. Kr. zu Arr. An. 5, 1, 3.

§ 6. ἐμβεβλησθαι. zu 7, 34, 4. — κατ' ἀνάγκην im Gedränge. — ἔυνηρησθαι, συμπελέχθαι. (Sch.) — τῶν μὲν φυλακὴν Wahrung gegen die einen. — μὴ καθ' ἐν ἕκαστον, κατὰ πολλὰ δέ, nicht in Bezug auf einzelne Punkte, Gegenstände, sondern auf viele. (St.) — περιεστάναι eintreten. So περιέστηκε κίνδυνος 4, 34, 3. 5, 73, 1. 8, 15, 1, δεινόν 4, 10, 1, γόβος 8, 1, 2, ὑποψία 6, 61, 3 u. über den Da.

τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ πολλῶν [τῶν] νεῶν ξυμπιπτουσῶν ἐκπληξίν τε
 ἅμα καὶ ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς ὧν οἱ κελευσταὶ φθέγγονται παρέχειν.
 πολλή γὰρ δὴ ἡ παρακέλευσις καὶ βοή ἀφ' ἑκατέρων τοῖς κελευσταῖς⁷
 κατὰ τε τὴν τέχνην καὶ πρὸς τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν ἐγίγνετο, τοῖς
 μὲν Ἀθηναίοις βιάζεσθαι τε τὸν ἔκπλον ἐπιβοῶντες καὶ περὶ τῆς ἐς
 τὴν πατρίδα σωτηρίας νῦν, εἴ ποτε καὶ αὐθις, προθύμως ἀντιλαβέσθαι,
 τοῖς δὲ Συρακοσίοις καὶ ξυμμάχοις καλὸν εἶναι κωλύσαι τε αὐτοὺς
 διαφυγεῖν καὶ τὴν οἰκειάν ἑκάστους πατρίδα νικήσαντας ἐπιυξῆσαι.
 καὶ οἱ στρατηγοὶ [πρὸς] ἔτι ἑκατέρων, εἴ τινα που ὀρῶεν μὴ κατ' ἴ
 ἀνάγκην πρύμναι κρουόμενον, ἀνακαλοῦντες ὀνομαστὶ τὸν τριήραρχον
 ἠρώτων οἱ μὲν Ἀθηναῖοι εἰ τὴν πολεμιωτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἤδη
 τῆς οὐ δι' ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης ἠγούμενοι ὑποχωροῦσιν, οἱ
 δὲ Συρακοσῖοι, εἰ οὖς σαφῶς ἴσασι προθυμονμένους Ἀθηναίους παντὶ
 τρόπῳ διαφυγεῖν, τούτοις αὐτοὶ φεύγοντας φεύγουσιν. ὃ τ' ἐκ τῆς γῆς⁷¹
 πεζὸς ἀμφοτέρων ἰσορρόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας πολὺν τὸν
 ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε, φιλονεικῶν μὲν ὁ αὐτόθεν περὶ

zu 1, 76, 3; über den Ae. 3, 54, 3. — τὸν κτύπον μέγαν. Spr. 50, 11, 1.
 vgl. 7, 71, 1 u. zu 1, 49, 4. — ἀπὸ — gehört nicht bloss zu μέγαν, son-
 dern zu περιεσιάναι τὸν κτύπον. — τῶν fehlt in vielen u. den besten Hsn. —
 ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς, [τὸ?] μὴ δύνασθαι ἀκούειν. (Sch.)

§ 7. ἡ hat nur eine (gute) Hs. — ἀφ' ἑκατέρων. So ἀπό bei γίγνε-
 σθαι 8, 14, 2. 93, 3. vgl. 7, 86, 4. — κατὰ τε für κατὰ eine gute Hs. und
 Dion. — τὴν τέχνην λέγει τὴν ἰδίαν, τὴν κελευσικὴν. (Sch.) — βιάζεσθαι,
 μετὰ βίας καὶ ἰσχύος ποιῆσθαι. (Sch.) Spr. 46, 6, 3. vgl. 4, 10, 5. Ueber
 den Inf. Spr. 55, 3, 13 u. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 12. — ἐπιβοῶντες gehört
 zu τοῖς κελευσταῖς, als ob οἱ κελευσταὶ παρεκλεύοντο vorherginge. (Sch.) zu 3,
 36, 2. — περὶ τῆς, als ob ἀγωνίσασθαι folgen sollte. zu 6, 17, 2. vgl. 6,
 78, 3. 7, 64, 2. — σωτηρία ἐς glückliche Rückkehr nach. (Va.) —
 εἴ ποτε. Spr. 65, 5, 11. vgl. 4, 20, 1. 55, 3. 7, 64, 2. — καὶ wie in der
 Formel εἴ τις καὶ ἄλλος. Spr. 69, 32, 14. vgl. Kr. Index z. Dion. u. ἄλλος. —
 αὐθις künftigt, wie 2, 48, 2. vgl. 1, 22, 3. 4, 55, 4. — ἀντιλαβέσθαι,
 etwa τοῦ ἔργου. Spr. 53, 1, 2. — ἑκάστους. zu 7, 57, 8.

§ 8. πρὸς (ἔτι) von dem καὶ getrennt ist sehr auffallend. Beim Thuk.
 wenigstens wüsst' ich keine ähnliche Stelle. Es wird also Glossem zu εἶτι
 sein. zu 7, 48, 5. — μὴ κατ' ἀνάγκην ohne dringenden Grund. (Va.)
 zu 4, 63, 3. — ὀλίγου. ὀλίγου πόνου eine gute Hs. wohl aus der Erklärung
 des Sch. vgl. zu 1, 77, 4. — κεκτημένης passiv. Spr. 40 unter κτάομαι. —
 ὑποχωροῦσιν für ἀποχωροῦσιν eine gute Hs. zu 2, 79, 5. „vgl. 1, 54, 4. 3,
 78, 2.“ (Pp.) — Ἀθηναίους. Spr. 51, 12 A. u. Dial. 57, 10, 2. -- φεύ-
 γοντας ist des Gegensatzes halber nochmals ausgedrückt. (Jacobs.)

C. 71. § 1. ὁ ἐκ. zu 6, 32, 2. — ἰσορρόπου, ἰσοπαλοῦς. (Sch.) —
 ἀγῶνα, ἀγωνίαν. — ξύστασιν Aufregung. Eur. Hipp. 983: πάτερ, μένος
 μὲν ξύστασις τε σῶν φρενῶν δεινὴ. (Jacobs.) Eigentlich ist das Wort gleich-
 falls vom Kriegswesen entlehnt. Kr. z. Dion. p. 142. Im eig. Sinne Plut. Dem.
 16 u. (neben σύνταξις) Ages. 15. Uneig. ἡθῶν Dion. Rhet. 10, 18. τῆς ψυχῆς
 Dion C. 43, 37. „49, 9: ἀνιπίλον ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης ἰσορρόπῳ καὶ
 αἰτοὶ συσιάσει τῆς γνώμης συνείχοντο.“ (Pp.) vgl. zu 5, 9, 4. — ὁ αὐτόθεν,
 ὁ Συρακοσῖος στρατός. (Sch.) Ueber den Ausdruck zu 3, 7, 3; über die Ap-

τοῦ πλείονος ἤδη καλοῦ, δεδιότες δὲ οἱ ἐπελθόντες μὴ τῶν παρόντων
 2 ἔτι χεῖρω πράξωσιν. πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς
 τὰς ναῦς ὃ τε φόβος ἦν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐδενὶ λοικῶς καὶ διὰ τὸ
 ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο
 ἔχειν. δι' ὀλίγου γὰρ οὔσης τῆς θέας καὶ οὐ πάντων ἅμα ἐς τὸ αὐτὸ
 σκοποῦντων, εἰ μὲν τινες ἴδοιεν πῆ τους σφετέρους ἐπικρατοῦντας,
 ἀνεθάρσησάν τε ἂν καὶ πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μὴ στερεῆσαι σφᾶς τῆς
 3 σωτηρίας ἐτρέποντο, οἱ δ' ἐπὶ τὸ ἠσσωμένον βλέπαντες ὀλοφυρμῶ τε
 ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο καὶ ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὄψεως καὶ τὴν
 γνώμην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργῳ ἐδουλοῦντο· ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς ἀντί-
 παλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχῆς τῆς ἀμίλλ-
 λης καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ξυναπονεύοντες
 ἐν τοῖς χαλεπώτατα διῆγον· αἰεὶ γὰρ παρ' ὀλίγον ἢ διέφευγον ἢ ἀπώλ-
 4 λυντο. ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων, ἕως ἀγχώμαλα
 ἐναυμάχουν, πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμός, βοή, νικῶντες, κρατού-

position Spr. 56, 9, 1 u. zu 1, 49, 3. — *περὶ τοῦ πλείονος ἤδη καλοῦ, ὑπὲρ τοῦ νικῆσαι κατὰ κράτος.* (Sch.) Ueber τοῦ zu 4, 17, 3 u. 30, 3. — *οἱ ἐπελθόντες* die zum Angriff Gekommenen, die Athener und ihre Bundesgenossen. vgl. 5, 109. 7, 55, 2. 64, 2. — *χεῖρω πράξωσιν.* zu 5, 9, 7. *χεῖρον* 7, 67, 4.

§ 2. *πάντων* — *ναῦς, πάσης τῆς ἐλπίδος αὐτοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν οὔσης.* (Sch.) Πάντα sind wohl eigentlich alle ihre Mittel. (Va.) Rettungsmittel. So ἀνακεῖσθαι ἐς Her. 1, 97, 1. 3, 31, 2. vgl. über ἐς Spr. 68, 21, 4 u. Lobeck zu Soph. Aj. 80. — *λοικῶς. οὐδενὶ ἄλλῳ λοικῶς* Arr. An. 6, 3, 3. *οὐδενὶ τῶν πρόσθεν ἀγῶνων λοικῶς* eb. 5, 17, 3. — *διὰ τό.* Dass τό nicht für τοῦτο stehen könne zeigt Kr. z. Dion. p. 143 f. Bks. Vorschlag δι' αὐτό, von einer Hs. bestätigt, genügt zwar der Sprache, aber nicht dem Gedanken. Ba. wollte (nach dem Sch.?) ἀνώμαλον verdoppelt lesen; aber wahrscheinlich ist mehr ausgefallen. Kr. Stud. 2 S. 186 f. Dies glaubt auch Arn., der jedoch genügsamer nur verlangt: *διὰ τὸ ἀνώμαλον τῶν ξυμβαίνοντων περὶ τὴν μάχην ἀνώμαλον καὶ τὴν.* „vgl. ἀνωμαλία τῶν συμβαινόντων Diod. 20, 51.“ (Bö.) — *δι' ὀλίγου, σύνεγγυς.* (Sch.) zu 2, 89, 7. — *ἀνεθάρσησαν ἂν.* Spr. 53, 10, 3. — *ἀνάκλησις* scheint erst bei Spätern wieder vorzukommen. — *στερεῆσαι.* Spr. 50, 6, 6.

§ 3. *τὸ ἠσσωμένον.* Spr. 43, 4, 17. — *ἀπό* gehört zu τῆς ὄψεως. vgl. zu 2, 13, 2. — *ἐδουλοῦντο.* zu 4, 34, 1. — *καί* steht bei ἄλλοι wie bei οἱ δέ vgl. § 5. (Kr. z. Dion. p. 145.) Spr. 69, 32, 15 u. Stud. 2 S. 226 f. — *ἀντίπαλόν τι, ἰσόροπὸν πού ναυμαχίαν.* (Sch.) zu 2, 89, 4. — *διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχῆς τῆς ἀμίλλης, γενομένης δηλονότι ἀκρίτως τῆς ἀμίλλης.* (Sch.) wegen des entscheidungslos Fortdauernden des Kampfes. — *τοῖς σώμασιν* — *ξυναπονεύοντες, συνεξομοιοῦντες τὰ σώματα τῇ περὶ τῶν γιγνομένων προσδοκίᾳ ἀπένευον τῷ σώματι τῆδε κἀκέισε.* (Sch.) Das Verbum findet sich bei Spätern wieder. *Τοῖς σώμασιν* ist dynamisch: mit. (Ba.) — *ἴσα, Ac.* vom Verbum regiert. Spr. 46, 5, 4. — *τῇ δόξῃ* ihrer Auffassung. — *ἐν τοῖς.* zu 1, 6, 2. — *παρ' ὀλίγον, μόνον οὐκ.* (Sch.) um Weniges, es fehlte wenig dass. Schömann zu Plut. Kle. 27, 3 E.

§ 4. *τῶν Ἀθηναίων* ist mir verdächtig; erträglich wäre es mit ἀκοῦσαι verbunden. — *ἀγχώμαλα.* zu 3, 49, 1 u. 4, 134, 2. Ueber den Ac. zu 7, 34, 5. — *ὀλοφυρμός.* Der Nominativ ist regelmässig Aesch. Pers. 411: *θάλασσα δ' οὐκέτι ἦν ἰδεῖν ναυαγίων πλήθουσα.* (Jacobs.) Eigentlich wohl eine

μενοι, ἄλλα ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι. παραπλήσια δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἐπασχον, πρὶν γε δὴ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι ἐπὶ πολὺ ἀντισχοῦσης τῆς ναυμαχίας ἔτρεψάν τε τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐπικείμενοι λαμπρῶς, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμιῶ χρώμενοι, κατεδίωκον ἐς τὴν γῆν. τότε δὲ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς ἄλλος ἄλλη, ὅσοι μὴ μετέωροισὶ ἐάλωσαν, κατενεχθέντες ἐξέπεσον ἐς τὸ στρατόπεδον· ὁ δὲ πεζὸς οὐκέτι διαφόρως ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς οἰμωγῇ τε καὶ στόνῳ πίντες, δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς νεῆς παρεβοήθουν, οἱ δὲ πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ τείχους ἐς φυλακὴν, ἄλλοι δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι ἤδη περὶ σφᾶς αὐτοὺς [καὶ] ὄπη σωθήσονται διεσκόπουν. ἦν τε βὲν ἐν τῷ παραντίκῳ οὐδεμιᾶς δὴ τῶν Ξυμπισῶν ἐλάσσων ἐκπληξίς. παραπλήσιά τε πεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ· διαφθαρεῖσῶν γὰρ τῶν νεῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις προσαπώλλυντο αὐτοῖς καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες διαβεβηκότες, καὶ τότε τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι, ἦν μὴ τι παρὰ λόγον γίγνηται.

Anticipation. Spr. 61, 6, 8 u. zu 6, 22, 3. Ueblicher ist es den Begriff der hier bei ἔστιν als Subject erscheint als Object des Infinitivs zu setzen, wie Xen. An. 1, 5, 3: τὰς ὀπίσθας ἔστι λαμβάνειν. 1, 9, 13: ἦν ἰδεῖν ὀφθαλμῶν σπειρομένους ἀνθρώπους. — βοή wünscht Elmsley zu Eur. Her. 833 vor ὀλοφυρμός gestellt. — ἄλλα. Ueber das Asyndeton Spr. 59, 1, 1 u. Kr. z. Dion. p. 145. — πολυειδῆ. Spr. 46, 5, 6. — αὐτοῖς, τοῖς πεζοῖς τοῖς ἐν τῇ γῇ διαταγμένοις, von παραπλήσια regiert. (Va. u. A. Ps.) — πρὶν γε δὴ, wie 1, 132, 6. vgl. zu 5, 61, 1 u. Spr. 54, 17, 6. — λαμπρῶς. zu 1, 49, 6. 2, 7, 1. — διακελευσμός wird noch aus Josephos angeführt.

§ 5. τότε δὲ für τότε δὴ wohl nur wenige Hsn. — ἄλλος. ἄλλοι? weil jedes einzelne Schiff mit seiner Bemannung zu denken ist. — κατενεχθέντες, ἤγουν πρὸς τὴν γῆν ἐλθόντες. (Sch.) vgl. 7, 53, 1. Gewöhnlich: durch Stürme verschlagen werden. zu 1, 137, 2. — ἐξέπεσον, ἐκ τῶν νεῶν. (Pr.) — οὐκέτι διαφόρως nicht mehr sich verschiedenartig äussernd, wie § 3. „Es gehört zu παρεβοήθουν.“ (Pr.) — ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς, sonst μιᾶ ὀρμῇ. vgl. Passow u. ὀρμή(?). Das ἀπὸ gebraucht Thuk. oft ungewöhnlich. — δυσανασχετεῖν ist nach Poll. 3, 130 ein Gebilde des Thuk., bei ihm nur hier, öfter bei den Spätern. Ueber den Ac. Spr. 48, 8, 1. vgl. 46, 4, 4. — ἐπί. zu 8, 11, 1. — τὸ λοιπὸν τοῦ τείχους 7, 60, 2. (Pr.) — ἄλλοι δὲ καί. zu § 3. — περὶ mit dem Ac. bezeichnet hier das Object dem die Beschäftigung gilt. 4, 51: μηδὲν περὶ σφᾶς νεώτερον βουλευσείν. Aristot. Nikom. Eth. 6, 5, 1: δοκεῖ φρονίμον ἀνδρὸς εἶναι τὸ δύνασθαι καλῶς βουλευσασθαι περὶ τὰ αὐτῷ ἀγαθὰ καὶ συμμέροτα. Wohl nicht hieher gehört Her. 2, 18, 1. — καὶ ὄπη. Spr. 59, 2, 4. Das καί, von Va. nicht übersetzt, verächtigt Kr. z. Dion. p. 145 s.

§ 6. οὐδεμιᾶς. Spr. 47, 27, 3 u. zu 2, 94, 1. — παραπλήσια καί. zu 7, 70, 1. — διαφθαρεῖσῶν. zu 1, 29, 3. — προσαπώλλυντο. zu 4, 36, 3. — οἱ ἐν. Spr. 68, 12, 2 u. zu 4, 14, 1. — διαβεβηκότες. zu κατεσχηκός 1, 11, 3. — καὶ τότε. Spr. 69, 32, 8. — παρὰ λόγον für παράλογον Dion. Thuk. gebraucht παράλογος nie als Adjectiv. vgl. zu 1, 65, 1. (Kr. z. Dion. p. 267.)

72 Γενομένης δ' ἰσχυροῦς τῆς ναυμαχίας καὶ πολλῶν νεῶν ἀμφοτέ-
 ροις καὶ ἀνθρώπων ἀπολομένων οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι ἐπι-
 κρατήσαντες τὰ τε ναύαγια καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο καὶ ἀποπλεύ-
 2σαντες πρὸς τὴν πόλιν τροπαίον ἔστησαν, οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὑπὸ μεγέ-
 θους τῶν παρόντων κακῶν νεκρῶν μὲν πέρι ἢ ναυαγίων οὐδ' ἐπενόουν
 αἰτῆσαι ἀναίρεσιν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐβουλεύοντο εὐθὺς ἀναχωρεῖν. Δη-
 μοσθένης δὲ Νικίᾳ προσελθὼν γνώμην ἐποιεῖτο πληρώσαντας ἔτι τὰς
 λοιπὰς τῶν νεῶν βιάσασθαι, ἣν δύνωνται, ἅμα ἔω τὸν ἔκπλοον, λέγων
 ὅτι πλείους ἔτι αἱ λοιπαὶ εἰσι νῆες χρήσιμαί σφίσι ἢ τοῖς πολεμίοις·
 3ἦσαν γὰρ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις περίλοιποι ὡς ἑξήκοντα, τοῖς δ' ἐναν-
 τίοις ἐλάσσους ἢ πενήκοντα. καὶ ξυγχωροῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ
 καὶ βουλομένων πληροῦν αὐτῶν οἱ ναῦται οὐκ ἤθελον ἐσβαίνειν διὰ
 τὸ καταπεπληχθῆναι τῇ ἡσση καὶ μὴ ἂν ἔτι οἴεσθαι κρατῆσαι. καὶ οἱ
 μὲν ὡς κατὰ γῆν ἀναχωρήσοντες ἤδη ξύμπαντες τὴν γνώμην εἶχον,
 73 Ἐρμοκράτης δὲ ὁ Συρακόσιος ὑπονοήσας αὐτῶν τὴν διάνοιαν καὶ νο-
 μίσας δεινὸν εἶναι εἰ τοσαύτη στρατιὰ κατὰ γῆν ὑποχωρήσασα καὶ
 καθεξομένη ποι τῆς Σικελίας βουλήσεται αὐδὲς σφίσι τὸν πόλεμον
 ποιῆσθαι, ἐσηγεῖται ἐλθὼν τοῖς ἐν τέλει οὖσιν ὡς οὐ χρεῶν ἀποχω-
 ρῆσαι τῆς νυκτὸς αὐτοὺς περιδεῖν, λέγων ταῦτα καὶ ἂ αὐτῷ ἐδόκει,
 ἀλλὰ ἐξελθόντας ἤδη πάντας Συρακοσίους καὶ τοὺς ξυμμάχους τὰς
 τε ὁδοὺς ἀποικοδομῆσαι καὶ τὰ στενόπορα τῶν χωρίων προσφθάσαντας
 2φυλάσσειν. οἱ δὲ ξυνεγίγνωσκον μὲν καὶ αὐτοὶ οὐχ ἦσσαν ταῦτα ἐκεί-

C. 72. § 1. νεῶν, attische funfzig, syrakosische sechsundzwanzig, nach § 3. vgl. zu 7, 70, 4. Etwas abweichend Diod. 13, 17 — ἀμφοτέροις. zu 4, 134, 2.

§ 2. νεκρῶν πέρι. Anticipation mit hinzugefügter Präposition, wie 5, 63, 2. Spr. 61, 6, 8. — αἰτῆσαι ἀναίρεσιν ist nur auf νεκρῶν beziehbar. — ἐβουλεύοντο. ἐβούλοντο eine gute Hs. vgl. jedoch zu 2, 74, 1. und 5, 8, 3. — γνώμην ἐπ. zu 1, 128, 5. — πλείους in grösserer Zahl. — χρήσιμαί. χρήσιμοι einige schlechte Hsn. vgl. 8, 76, 5, Xen. Mem. 3, 8, 8, Dem. 14, 2 u. vorherrschend bei Platon; χρησίμη Charm. 165, Dem. 15, 12, Isae. 6, 30 u. wohl stets bei Isokrates.

§ 3. ὡς ἀναχωρήσοντες. Aehnlich Plat. Ges. 755, b: μηκέτι τὴν τηλικαύτην ἀρχὴν ὡς ἄρξων διανοηθήτω.

C. 73. § 1. ἐσηγεῖται. zu 3, 20, 1. — ἐλθὼν hingegangen. Der Da. hängt von ἐσηγεῖται ab. Spr. 48, 10, 1. — ἐν τέλει. zu 1, 10, 6. — περιδεῖν. zu 1, 35, 3. — καὶ ἂ für ἂ καὶ einige Hsn. u. wohl auch Va., andere καὶ ἂ καί. Ba. wollte καὶ αὐτοῖς, Dobree καὶ ἂ oder ἂ καὶ Γελλίπῳ ἐδόκει oder αὐτῷ τῷ Γ. Die zweite Vermuthung Dobree's halt' ich jetzt für richtig. Eben so ist ja wohl auch 7, 51, 1 Γελλίππος durch αὐτός verdrängt. Für ταῦτα ist vielleicht ταῦτά oder τὰ αὐτά herzustellen. Oder ist der Sinn: und was ihm schien dass man dagegen thun müsse? — ἀποικοδομῆσαι, ἀποφράξαι διὰ πνος οἰκοδομῆς. (Sch.) — προσφθάσαντας. διαλαβόντας eine gute Hs. Vielleicht sind beide La. zu verbinden. Das erstere noch 3, 69, 2, 7, 73, 3, 8, 51, 1; dieses bei Thuk. sonst nirgends.

§ 2. ξυνεγίγνωσκον, τὰ αὐτὰ ἐγίγνωσκον, τοιτέστιν ὁμογνώμονες ἦσαν αὐτῷ. (Sch.) vgl. 2, 60, 3, 8, 24, 5. Ueber den Pleonasmus mit καὶ αὐτοὶ

νου καὶ ἐδόκει ποιητέα εἶναι, τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἄρτι ἀσμένους ἀπὸ πανμυχίας τε μεγάλης ἀναπειραμένους καὶ ἅμα ἐσοτῆς οὕσης — ἐτυχε γὰρ αὐτοῖς Ἡρακλεῖ ταύτην τὴν ἡμέραν θυσία οὕσα — οὐ δοκεῖν ἂν ῥηδίως ἐθελῆσαι ὑπακοῦσαι· ὑπὸ γὰρ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης πρὸς πόσιν τετραρῆθαι τοὺς πολλοὺς ἐν τῇ ἐσοτῇ καὶ πάντα μᾶλλον ἐλπίζειν ἂν σφῶν πείθεσθαι αὐτοῖς ἢ ὅπλα λαβόντας ἐν τῷ παρόντι ἐξελεθεῖν. ὡς δὲ τοῖς ἄρχουσι ταῦτα λογιζομένοις ἐγαίνετο3 ἄπορα καὶ οὐκέτι ἐπειθεν αὐτοὺς ὁ Ἑρμοκράτης, αὐτὸς ἐπὶ τούτοις τάδε μηχανᾶται, δεδιὼς μὴ οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἡσυχίαν προσηθάσωσιν ἐν τῇ νυκτὶ διελθόντες τὰ χαλεπώτατα τῶν χωρίων. πέμπει τῶν ἐταίρων τινὰς τῶν ἑαυτοῦ μετὰ ἰππέων πρὸς τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ἡνίκα ξυνεσκόταζεν, οἱ προσελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἐπιμελλεῖ ἀκούσεσθαι καὶ ἀνακαλεσάμενοί τινας ὡς ὄντες τῶν Ἀθηναίων ἐπιτηδαιοί — ἦσαν γὰρ τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι τῶν ἐνδοθεν — ἐκέλενον φράζειν Νικίᾳ μὴ ἀπάγειν τῆς νυκτὸς τὸ στρατεύμα ὡς Συρακοσίων τὰς ὁδοὺς γυλασσόντων, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν τῆς ἡμέρας παρασκευασάμενον ἀποχωρεῖν. καὶ οἱ μὲν εἰπόντες ἀπῆλθον, καὶ οἱ ἀκούσαντες διήγγειλαν τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων· οἱ δὲ πρὸς τὸ ἄγγελμα74 ἐπέσχον τὴν νύκτα, νομίσαντες οὐκ ἀπάτην εἶναι. καὶ ἐπειδὴ καὶ ὡς οὐκ εὐθὺς ὤρμησαν, ἐδοξεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν περιμει-

zu 5, 6, 3. — ἀπό νου, nach. — ἀναπειραμένους. Das Pr. erfordert Pr. πειραμένους eine gute Hs. — ἀναπειραμένους καὶ οὕσης. Spr. 56, 14, 2. — δοκεῖν, ἐπίγνωσκον aus ξυνεπίγνωσκον. (Abr.) zu 2, 46. — ὑπὸ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης ob dem Erfreulichem des Sieges oder ob der Freude über den Sieg. (Ba.) Wohl das Letztere (vgl. 2, 51, 4), da περιχαρῆς objectiv nicht leicht vorkommt. So auch πρὸς ἐπάθειαν ἐκ τοῦ περιχαροῦς τραπόμενοι Plat. Cam. 20. Ueber den Ge. Spr. 47, 7, 5. — πάντα. zu 2, 21, 4. — σφῶν πείθεσθαι. Iph. A. 726: πὶ χοῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἴθισμαι σέθεν. vgl. Schweighäuser zu Her. 1, 126, 3. Doch ist diese Construction den Attikern sonst fremd. [Dion C. 38. 43.] — ἐξελεθεῖν hängt von πείθεσθαι ab. zu 3, 48.

§ 3. οὐκέτι für οὐκ die besten Hss., andeutend dass Hermokrates mit fortgesetztem Dringen nichts ausgerichtet. (Hk.) vgl. zu 1, 91, 2. Doch ist es etwas seltsam und εἴα könnte wohl aus ἐπ — entstanden sein. — ἐπειθεν redete zu. Spr. 53, 1, 7. — ἐπὶ τούτοις darauf. (Ps.) zum Behuf dieser Dinge. (Hk.) Wohl jenes. zu 6, 45, 1. — μηχανᾶται· δεδιὼς — χωρίων, πέμπει interpungirte man vor Bekker. Ueber das Asyndeton zu 2, 75, 4. vgl. 6, 64, 3.

§ 4. ἐξ ὅσου ähnlich wie ἐνθεν oder ὅθεν für ἐκεῖσε ἐνθεν oder ὅθεν. Spr. 51, 13, 9. — διάγγελος findet sich noch (anders) bei Spätern. Lex. bei Herm. de em rat. p. 327: ἐξάγγελος ὁ πρὸ ἐσοθεν τοῖς ἐξω διαγγέλλον, ὃν Θουκυθιδης διάγγελον εἶπεν. — τῶν ἐνδοθεν ist Neutrum. (Sch.) über ἐνδοθεν Spr. 50, 8, 15.

C. 74. § 1. ἄγγελμα wird noch aus Eur. u. Spätern angeführt. — ἐπέσχον. Spr. 52, 3, 2. — καὶ ὡς auch so, wie sie doch nach der erhaltenen Mahnung gesollt hätten. — οὐκ gehört bloss zu εὐθὺς. Unpassen-

ναι, ὅπως ξυσκενύσαιντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρησιμώτατα, καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα καταλιπεῖν, ἀναλαβόντες δὲ αὐτὰ ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια ἀφορμαῖσθαι. Συρακόσιοι δὲ καὶ Γύλιππος τῷ μὲν πεζῷ προεξελθόντες τὰς τε ὁδοὺς τὰς κατὰ τὴν χώραν, ἧ εἰκὸς ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἰέναι, ἀπεφράγγνυσαν καὶ τῶν ῥείθρων καὶ ποταμῶν τὰς διαβάσεις ἐφύλασσον καὶ ἐς ὑποδοχὴν τοῦ στρατεύματος ὡς κωλύσοντες ἧ ἐδόκει ἐτάσσοντο· ταῖς δὲ ναυσὶ προσπλεύσαντες τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀφείλκον· ἐνέπρησαν δὲ τινὰς ὀλίγας, ὥσπερ διανοήθησαν, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τὰς δ' ἄλλας καθ' ἡσυχίαν οὐδενὸς κωλύοντος ὡς ἐκάστην ποι ἐκπεπτωκυῖαν ἀναδησάμενοι ἐκόμιζον ἐς τὴν πόλιν.

75 Μετὰ δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐδόκει τῷ Νικίᾳ καὶ τῷ Δημοσθένει ἰκανῶς παρεσκευάσθαι, καὶ ἡ ἀνάστασις ἤδη τοῦ στρατεύματος τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἐγίνετο. δεινὸν οὖν ἦν οὐ καθ' ἓν μόνον τῶν πραγμάτων, ὅτι τὰς τε ναῦς ἀπολωλεκότες πάσας ἀπεχώρουν καὶ ἀντὶ μεγάλης ἐλπίδος καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις κινδυνεύοντες, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπολείψει τοῦ στρατοπέδου ξυνέβαινε τῇ τε ὄψει ἐκάστῳ ἀλγυνὰ καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι. τῶν τε γὰρ νεκρῶν ἀτάφων ὄντων, ὁπότε τις ἴδοι τινὰ τῶν ἐπιτηδείων κείμενον, ἐς λύπην μετὰ φόβου καθίστατο, καὶ οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι τραυματίαι τε καὶ ἀσθενεῖς

der wäre οὐδ' ὡς εὐθείς. — ὡς. Spr. 69, 63, 4. — ἐκ τῶν δ. Spr. 68, 17, 10. vgl. zu 2, 3, 3. 4, 51. — ἀναλαβόντες für ἀναλαβόντας viele u. gute Hsn., als ob ἐγνωσαν oder ἐψηφίσαντο vorherginge. (Hk.) vgl. Spr. 45, 1, 3 u. zu 3, 36, 2. — αὐτὰ ὅσα gerade so viel als. (Va?) Spr. 51, 5, 5.

§ 2. προεξέρχεσθαι findet sich noch bei Pol. u. Spätern. — ἀπεφράγγνυσαν. Spr. 40 unter φράγγνυμι, das der alt. Prosa sonst fremd ist. — τῶν vor ποταμῶν ist mit Bk. nach einer guten Hs. gestrichen. — ὑποδοχή hier ungewöhnlich im feindlichen Sinne; im freundlichen 1, 139, 2.

§ 3. τινὰς. Spr. 51, 16, 4. vgl. 3, 7, 3 u. 4, 46, 3 110, 2. — ὥσπερ διανοήθησαν 7, 60, 2. (Pr.) — ὡς ἐκάστην. zu 1, 3, 4. — ἐκπεπτωκυῖαν. zu 2, 92, 2. — ἀναδησάμενοι, ἤγουν ἐξαρτήσαντες τῶν ἑαυτῶν νεῶν. (Sch.) zu 1, 50, 1. — ἐκόμιζον, οἱ Συρακόσιοι.

C. 75. § 1. παρεσκευάσθαι. zu 1, 46, 1. — καὶ ἡ. zu 2, 93, 3. — οὐ καθ' ἓν μόνον τῶν πραγμάτων auf mehr als eine Weise, aus mehr als einer Ursache Ba., so dass als Subject noch ἡ ἀνάστασις zu denken wäre; wobei doch der Ge. nicht recht gehörig scheint. („Her. 5, 78: δηλοῖ οὐ κατ' ἓν μόνον ἀλλὰ πανταχῇ ἡ ἰσσηγορίη ὡς ἐστὶ χρῆμα σπουδαῖον.“ Classen.) Besser nimmt Jacobs den ganzen Ausdruck als Subject: nicht bloss eine Einzelheit der Vorgänge, die Gesammterscheinung dass sie etc. vgl. Spr. 60, 8, 4. Haase p. 29 s. denkt οὐ — ἀπεχώρουν als Subject. — πάσας. πεσοί oder πάσας πεσοί Reiske. — ἀντὶ statt der Erfüllung einer. — κινδυνεύοντες, da hier αὐτοὶ Hauptbegriff ist. vgl. Spr. 63, 4, 2. — αἰσθέσθαι. αἰσθεσθαι Bk. nach einigen Hsn. zu 2, 93, 2.

§ 2. κείμενον todt da liegend. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 27. — μετὰ φόβου mit Grauen. (Hl.) vor der göttlichen Strafe wegen nicht gewährter Bestattung? Wohl nur vor dem ihm selbst Bevorstehenden. — οἱ ζῶντες — ἀσθενεῖς die welche verwundet oder krank lebend zurück blieben. Spr. 50, 12, 1. vgl. zu 2, 5, 2. Ueber ἀσθενεῖς zu 7, 60, 2.

πολὺ τῶν τεθνεώτων τοῖς ζῶσι λυπηρότεροι ἦσαν καὶ τῶν ἀπολωλότων ἀθλιώτεροι. πρὸς γὰρ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι ἐς³ ἀπορίαν καθίστασαν, ἄγειν τε σφᾶς ἀξιοῦντες καὶ ἓνα ἕκαστον ἐπιβουόμενοι, εἴ τινά ποῦ τις ἴδοι ἢ ἑταίρων ἢ οἰκείων, τῶν τε ξυσκήνων ἤδη ἀπίοντων ἐκκρεμαννύμενοι καὶ ἐπακολουθοῦντες ἐς ὅσον δύναντο, εἴ τῳ δὲ προλίποι ἢ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ [ὀλίγων] ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ὑπολειπόμενοι, ὥστε δάκρυσι πᾶν τὸ στρατεύμα⁴ πλησθὲν καὶ ἀπορία τοιαύτη μὴ ῥαδίως ἀφορμαῖσθαι, καίπερ ἐκ πολεμίας τε καὶ μείζω ἢ κατὰ δάκρυα τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ δεδιότας μὴ πάθωσιν. κατήφειά τ' ἐτις ἅμα καὶ κατὰμεμψις σφῶν αὐτῶν πολλὴ ἦν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἢ πόλει ἐκπεπολιορημένῃ ἐώκεσαν ὑποφευγούσῃ, καὶ ταύτῃ οὐ μικρᾷ· μυριάδες γὰρ τοῦ ξύμπαντος ὄχλου οὐκ ἐλάσσους τεσσάρων ἅμα ἐπορεύοντο. καὶ τούτων οἱ τε ἄλλοι ἔφερον πάντες ὅ τι τις ἐδύνατο [ἕκαστος] χρήσιμον καὶ οἱ ὀπλῖται καὶ οἱ ἱππῆς παρὰ τὸ εἰωθὸς αὐτοὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν σιτία ὑπὸ τοῖς ὅπλοις, οἱ μὲν ἀπορία ἀκολουθῶν οἱ δὲ ἀπιστία· ἀπην-⁶τομολήκεσαν γὰρ πύλαι τε καὶ οἱ πλειῆστοι παραχορήμα. ἔφερον δὲ

§ 3. ἀντιβολία wird noch aus Eupol. u. Späteren angeführt; ἀντιβόλησις bei Platon. — καθίστασαν. zu 4, 75, 2. „Erg. αὐτούς, τοὺς ἀποχωροῦντας.“ (Pp) — ἐπιβουόμενοι. zu 3, 59, 2. — ἐκκρεμαννύμενοι. Eur. Herk. 520: δεῦρ' ὧ τέχν' ἐκκρήμασθε πατρῶων πέπλων. vgl. 627. (Didot.) — ἐς vor ὅσον hat nur eine gute Hs.: — τῳ. Der Da. bei προλείπειν findet sich sonst in der guten Prosa vielleicht nicht. vgl. Eur. Or. 818. — προλίποι für προλείποι zwei gute Hsn. Ungew. in intr. Bed. vgl. Passow u. d. W. 3. Dem. 18, 302: ὦν ἐνέλειπε τῇ πόλει, ταῦτα προσθεῖναι. — ῥώμη Geisteskraft. vgl. 4, 29, 2 u. zu 2, 43, 3. — ὀλίγων. πολλῶν übersetzt Va. συγῶν vermuthet Pp. Ich möcht' es streichen. — ἐπιθειασμῶν, θείων ἐπικλήσεων. (Sch.) zu 2, 75, 1. — ὑπολειπόμενοι für ἀπολειπόμενοι Bk. mit einer guten Hs. Ueber den Plural bei τις Spr. 58, 4, 5.

§ 4. δάκρυσι. Spr. 19, 2 u. B. 2 § 21 unter δάκρυ. — μὴ ῥαδίως. zu 2, 16. — καίπερ. Spr. 56, 13, 2. — ἐκ πολεμίας, ἀφορμαῖσθους. (Pp.) — μείζω ἢ κατὰ δάκρυα. Her. 3, 14: μείζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν. (Wasse.) Spr. 49, 4 u. zu 6, 15, 2. 7, 45. — πεπονθότας. Spr. 58, 4, 1. — περὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ, περὶ τῶν μελλόντων. (Sch.) Spr. 61, 6, 4. — μὴ für μὴ τι eine gute Hs. — κατήφεια. Ein poetisches Wort, von spätern Mischprosaikern bei Plut. Lyk. 11 u. öfter, wie auch bei A. — κατὰμεμψις Geringschätzung. vgl. 7, 77, 1. (Hk.) zu 2, 41, 2. — οὐδὲν ἄλλο ἢ. Spr. 62, 3, 7. — μικρᾷ für σμικρᾷ eine Hs. zu 4, 13, 3.

§ 5. μυριάδες —. Böckh Staatsh. 1 S. 372. vgl. Kr. z. Dion. p. 309 s. — ὄχλου. Spr. 47, 8. vgl. 3, 87, 2 u. Plut. Ages. 31: μυριάδας ἐπὶ τοῦ σύμπαντος ὄχλου συνεισβαλεῖν. Aehnliches bei Kr. z. Her. 7, 184, 3. vgl. eb. 7, 20. — ἔφερον πάντες für πάντες ἔφερον eine gute Hs. — ἕκαστος für κατὰ τό eine gute Hs. Mir scheint es Glossem zu τις. (Kr. Bruchst.) Denn man sagte wohl ἕκαστός τις, aber schwerlich τις — ἕκαστος. vgl. zu 6, 31, 4. — ἀκολουθῶν, ὑπηρετῶν. (Sch.) Eben so von einem Packträger Isae. 5, 11; sonst gew. nur von Sklaven, die ihren Herren folgen. Ueber die Sache vgl. 3, 17, 2 u. Böckh Staatsh. 1 S. 377.

§ 6. ἀπαντομολεῖν scheint sonst nicht vorzukommen. — παραχορήμα, ἐν τῷ τότε παρόντι. (Sch.) erg. ἀπηντομόλου. Spr. 62, 4, 2. — ἔφερον —

οὐδὲ ταῦτα ἱκανά· σίτος γὰρ οὐκέτι ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. καὶ μὴν ἢ ἄλλη αἰκία καὶ ἢ ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν, οὐδ' ὡς ῥαδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο, ἄλλως τε καὶ ἀπὸ οἷας λιμπρότητος καὶ ἀνχρήματος τοῦ πρώτου ἐς οἷαν τελευτήν καὶ ταπεινότητα ἀφίκτο. μέγιστον γὰρ δὴ τὸ διάφορον τοῦτο Ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο, οἷς ἀντὶ μὲν τοῦ ἄλλους δουλωσομένους ἦκειν αὐτοὺς τοῦτο μᾶλλον δεδιότας μὴ πάθωσι ξυνέβη ὑπέραι, ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπισημίσμασιν ἀγορμᾶσθαι, πεζοὺς τε ἀντὶ ναυβατῶν πορευομένους καὶ ὀπλιτικῷ προσέχοντας μᾶλλον ἢ ναυτικῷ. ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου πάντα ταῦτα αὐτοῖς οἷσθ' ἐφαίνετο.

76 Ὅρων δὲ ὁ Νικίας τὸ στρατεύμα ἀθρυμοῦν καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ ὄν, ἐπιπαριῶν ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐθάρσυνέ τε καὶ παρεμυθεῖτο, βοῆ τε χρώμενος ἔτι μᾶλλον ἐκάστοις καθ' οὓς γίγνοιτο ὑπὸ

ἱκανά, οὐδὲ ταῦτα ἢ ἔμερον ἱκανά ἦν. Spr. 57, 3, 6. — ἦν haben mehrere gute Hsn. — καὶ ἢ für καὶ mehrere Hsn. Beides streichend will Dobree lesen: ἰσομοιρία τῶν κακῶν ἔχουσα, wie vielleicht Va. las. Pp. übersetzt: die Gemeinschaftlichkeit der Leiden, obgleich sie sonst einige Erleichterung hat, gewährt. vgl. zu 1, 9, 1. Der Sch.: καὶ τὸ κοινωνεῖν πάντας ἐπ' ἴσης τῶν κακῶν καὶ οἷον ἴσου μέρους ἕκαστον αἰτῶν μετέχειν. — ἰσομοιρία κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν, τῆς τέχης Dion. Arch. 7, 49 u. 28. Bei Attikern scheint das Wort sonst nicht vorzukommen. — τὸ μετὰ πολλῶν in der Erwägung dass man mit Vielen leide, die Gemeinsamkeit mit Vielen. Kr. Stud. 2 S. 153 f. Spr. 50, 3, 12. Es ist Object und κούφισιν Prädicat. Spr. 57, 3, 1. Das τὸ nimmt Dobree für τὸ λεγόμενον: illud scilicet pervulgatum, hoc sibi cum multis aliis accidere. — κούφισις wird noch aus Spätern angeführt. — ῥαδία. Spr. 55, 4, 4. — ἄλλως τε καί, ἐθρυμομένοις. (Ba.) Spr. 51, 13, 17. vgl. 3, 53, 2. 6, 68, 2? — ἐς οἷαν. Spr. 51, 14, 1. vgl. 5, 7, 1. — ἀφίκτο, τὸ στρατεύμα δηλονότι. (Sch.) Oder vielmehr τὸ στρατοπέδον. (Pp.) τὸ πρῶγμα denkt Hk. zu 1, 6, 4 u. Spr. 61, 5, 6. vgl. Kr. z. Her. 3, 71, 1.

§ 7. τό, wie 7, 53, 2. — διάφορον Umschlag. (Ps. u. Hl.) — τῷ vor Ἑλληνικῷ, auch von Dobree verdächtigt, hat Bk. gegen die Hsn. gestrichen, wie schon alte Erklärer wollten; τῷ Pp. vgl. 7, 77, 6: τοῦ γαίλου. — οἷς. Spr. 58, 4, 1. — αὐτοὺς folgt eben so auf einen Da. bezogen 3, 84, 3: ἀπασιν ἐλπίς ὑπόκειται σφαλῆσι καὶ αὐτοὺς διασωῆσθαι. And. 1, 12: ἐδοξε τοῖς προιάνοισι τοὺς μὲν ἀνοήτους μεταστήσασθαι αὐτοὺς δ' ἴεναι. (Arndt de pron. refl. 2 p. 39.) — δουλωσομένους für δουλωσεμένους eine Hs. — εὐχῆς — ἐξέπλεον 6, 32, 1, 2. (Hudson.) — παιάνων. παιώνων mehrere, auch gute Hsn. — πάλιν zurück gehört zu ἀγορμᾶσθαι. (Hl.) — τούτων hängt von ἐναντίοις ab. (Ps.) Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 1. — ἐπισημίσμασιν, οἰωνίσμασιν. Hesych. (Dr.) Noch aus Josephos angeführt. — πεζοὺς τε für πεζοὺς δὲ eine gute Hs. — ναυβατῶν, ναυίης ἢ ἐπιβάτης. (Sch.) zu 1, 121, 2. — προσέχοντας für προσχόντας eine gute Hs. — ἐπικρεμαμένου. zu 1, 18, 4.

C. 76. ἐπιπαριῶν. zu 4, 94, 2. — ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐκ τῶν δυνατῶν. (Sch.) vgl. 8, 1, 4. (Pp.) Es gehört zu den folgenden Verben. vgl. zu 6, 33, 3 u. 70, 4. — ἔτι μᾶλλον als 7, 60, 4. 69, 3 f. (Arn.) — ἐκά-

προθυμίας καὶ βουλόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστον γεγωνίσκων ὠφέλειν τι.
 “καὶ ἐκ τῶν παρόντων ᾧ Ἀθηναῖοι καὶ ξύμμαχοι ἐλπίδα χροῆ ἔχουν· 77
 ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δεινότεριον ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν· μηδὲ καταμέμφε-
 σθαι ὑμᾶς ἄγαν αὐτοὺς μήτε ταῖς ξυμφοραῖς μήτε ταῖς παρὰ τὴν
 ἀξίαν νῦν κακοπαθείαις. καὶ γὰρ τοι οὐδενὸς ὑμῶν οὔτε ῥώμῃ προσφέ- 2
 ρων — ἀλλ’ ὁραῖτε δὴ ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου — οὐτ’ εὐτυχία
 δοκῶν που ὑστερός του εἶναι κατὰ τε τὸν ἴδιον βίον καὶ ἐς τὰ ἄλλα,
 νῦν ἐν τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς φανλοτάτοις αἰωροῦμαι· καίτοι πολλὰ
 μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ
 ἀνεπίφθονα. ἀνθ’ ὧν ἡ μὲν ἐλπίς ὅμως θρασεῖα τοῦ μέλλοντος, αἰς
 δὲ ξυμφοραὶ οὐ κατ’ ἀξίαν δὴ φοβοῦσιν. τάχα δ’ ἂν καὶ λωφῆσειαν·
 ἱκανὰ γὰρ τοῖς τε πολεμίσις εὐτύχηται καὶ εἴ τῳ θεῶν ἐπίφθοροι
 ἐστρατεύσαμεν, ἀποχωρόντως δὴ τετιμωρήμεθα. ἤλθον γὰρ που καὶ 4
 ἄλλοι τινὲς ἤδη ἐφ’ ἐτέρους καὶ ἀνθρώπεια δράσαντες ἀνεκτὰ ἔπαθον.
 καὶ ἡμᾶς εἰδὸς νῦν τὰ τε ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐλπίζειν ἡπιώτερα ἔξειν —
 οἴκτου γὰρ ἀπ’ αὐτῶν ἀξιώτεροι ἤδη ἐσμὲν ἢ γέθουον — καὶ ὁρῶντες

στοις, πρὸς ἐκάστους. (Ba.) — γεγωνίσκειν ist poetisch. Spr. B. 2 § 39 u. d. W. Dagegen Cobet n. l. p. 8 s. — τι eine gute Hs., die übrigen ἐπ zum folgenden C. gezogen.

§ 1. ἐκ τῶν παρόντων. zu 3, 29, 2. — ἤδη. εἰ δὴ Bothe. Das Asyndeton rechtfertigt sich durch die Aufregtheit des Redenden. Spr. 59, 1, 5. (Pr.) — τοιῶνδε erg. ἐκ. Die Präposition pflegt in solchem Falle meistens nicht zweimal gesetzt zu werden, was erhellt aus 1, 36, 2. 73, 2. 3, 44, 2. 5, 110. 111, 3. 6, 34, 4. 83, 2. 7, 57, 8. 8, 96, 2. Dem. 19, 84. Zweimal Thuk. 4, 19, 3. (Ulrich Beitr. z. Krit. 2 S. 15.) — καταμέμφεσθαι für καταμήμψασθαι eine gute Hs. vgl. 8, 106, 2. — ταῖς ξυμφοραῖς der Niederlagen halber. (Kr. z. Dion. p. LV.) Ueber den Da. Spr. 48, 15, 6. vgl. 1, 84, 2. zu 3, 98, 4 u. zu χρώμενοι 4, 65, 4. — παρὰ τὴν ἀξίαν wider Verdienst. (Wasse.) wider Verschulden. vgl. § 3.

§ 2. οὐδενός. Spr. 47, 19. — προσέφρων. zu 7, 64, 2. — διάκειμαι zugerichtet bin, gewöhnlicher von geistigen Zuständen. — ὑπό. Spr. 52, 3, 2. — εὐτυχία 6, 17, 1. — ὑστερός του, wie οὐδενός ὑστερος 1, 91, 4. — κατὰ τε für κατὰ eine gute Hs. u. der Schol. — ἐς τὰ ἄλλα, in Ansehung meiner politischen Bedeutsamkeit. — φανλοτάτοις, ἀγενεσίαν. (Sch.) — αἰωροῦμαι schweben. vgl. Her. 8, 100, 1. — νόμιμα positive Religionsgebräuche. — ἐς θεοὺς δεδιήτημαι, εἰς θεῶν τιμὴν ἐπειθήνυσα. (Sch.) — ἀνεπίφθονα. zu 4, 76, 1.

§ 3. ὅμως, obgleich ich in so grosser Gefahr schweben wie die Unbedeutendsten. (Matthiä Gr. § 623.) — θρασεῖα für θαρσεῖα einige Hs. — τοῦ μέλλοντος. zu 8, 81, 2. — οὐ κατ’ ἀξίαν δὴ, ἀλλὰ μειζόνως. (Sch.) Vielmehr μειζόνως. Gut nur Hl.: schrecken mich nicht so wie sie sonst wohl sollten. — λωφῆσειαν. zu 2, 49, 2 u. 6, 42, 1. — εὐτύχηται, ἤγουν μετ’ εὐτυχίας κατώρθωται. (Sch.) Spr. 52, 3, 4. — δὴ. ἤδη eine gute Hs. — τετιμωρήμεθα. Spr. 52, 10, 41.

§ 4. τὰ τε. Es entspricht καὶ ὁρῶντες. (Hk.) vgl. zu 5, 11, 2. — τὰ ἀπό. vgl. zu 8, 51, 2 u. Haase p. 108. — θεοῦ. θεῖον Kr. Bruchst.; ὁ θεός sagt Thuk. nur von einem bestimmten Gotte, z. B. dem Apollon. „vgl. 5, 104. 105, 1 u. 2. 112, 2.“ (Pr.) — ἡπιώτερα. zu 2, 59, 2. — ἀπ’ αὐτῶν, in Folge

ὕμᾱς αἰτοὺς οἷοι ὀπλίται ἅμα καὶ ὅσοι ξυντεταγμένοι χωρεῖτε μὴ καταπέπληχθε ἄγαν, λογίζεσθε δὲ ὅτι αὐτοὶ τε πόλις εὐθύς ἔστε ὅποι ἂν καθέξῃσθε καὶ ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ οὔτ' ἂν ἐπιόντας δέξαιτο ῥαδίως οὔτ' ἂν ἰδρυνθέντας που ἔξανασθήσειεν. τὴν δὲ πορείαν ὥστ' ἀσφαλῆ καὶ εὐτακτον εἶναι αὐτοὶ φυλάξατε, μὴ ἄλλο τι ἡγησάμενος ἕκαστος ἢ ἐν ᾧ ἂν ἀναγκασθῆ χωρίῳ μάχεσθαι, τοῦτο δὲ καὶ πατρίδα καὶ τεῖχος κρατήσας ἔξεν. σπουδῆ δὲ ὁμοίως καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἔσται τῆς ὁδοῦ — τὰ γὰρ ἐπιτήδεια βραχέα ἔχομεν — καὶ ἦν ἀντιλαβώμεθά του φιλίου χωρίου τῶν Σικελῶν — οὔτοι γὰρ ἡμῖν διὰ τὸ Συρακοσίων δέος ἔτι βέβαιοί εἰσιν — ἤδη νομίζετε ἐν τῷ ἔχρῳ εἶναι. προπέεμπται δ' ὡς αὐτοὺς καὶ ἀπαντᾶν εἰρημένον καὶ τοιαῦτα ἄλλα κομίζειν. τό τε ξύμπαν γινώτε, ᾧ ἄνδρες στρατιῶται, ἀναγκαῖόν τε ὄν ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίνεσθαι ὡς μὴ ὄντος χωρίου ἐγγυὲς ὅποι ἂν μαλακισθέντες σωθείητε, καὶ ἦν νῦν διαφύγητε τοὺς πολεμίους, οἳ τε ἄλλοι τευξόμενοι ὦν ἐπιθυμεῖτε που ἐπιδεῖν καὶ οἳ Ἀθηναῖοι τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς πόλεως καίπερ πεπτωκυῖαν ἐπαυροθώσοντες· ἄνδρες γὰρ πόλις καὶ οὐ τεῖχη οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κενά.“

78 Ὁ μὲν Νικίας τοιάδε παρακελευόμενος ἅμα ἐπῆει τὸ στρατεύμα καὶ εἶ πη ὀρώη διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν, ξυνάγων καὶ καθιστάς, καὶ ὁ Δημοσθένης οὐδὲν ἤσσον, τοῖς καθ' ἑαυτὸν τοιαῦτά τε καὶ παραπλήσια λέγων. τὸ δὲ ἐχώρει ἐν πλαισίῳ τεταγμένον, [πρῶτον μὲν ἡγούμενον] τὸ Νικίου, ἐφεπόμενον δὲ τὸ Δημοσθένους· τοὺς

unserer Leiden. Va. u. A. erklären ἀπὸ τῶν θεῶν. — οἷοι. Spr. 61, 6, 2. — καταπέπληχθε. καταπεπλήχθαι einige Hsn. u. Va., was billigend Ps. ὀρῶντας vorschlug.

§ 5. δέξαιτο. zu 7, 44, 4. — ἂν vor ἀναγκασθῆ hat nur eine gute Hs.

§ 6. βραχέα. zu 1, 14, 3. — ἀντιλαβώμεθα. zu 3, 22, 5. — του für τοῦ Va. zu 6, 34, 2. — Συρακοσίων. Spr. 47, 7, 1. — ἔχρῳ, ἀσφαλεῖ. (Sch.) — προπέεμπται für προπέεμπτε eine Hs. — εἰρημένον in dem ihnen angesagt, geheissen ist sowohl etc. zu 1, 125, 1. — ἄλλα. ἅμα Reiske; pariter Va. Oder καὶ ἄλλα? (Kr. Bruchst.) Das blossе ἄλλα stände im Gegensatze zu dem noch Vorhandenen.

§ 7. τό τε für τὸ δέ eine gute Hs. zu 6, 37, 3. — οἳ ἄλλοι, wie οἳ πολλοί 7, 66, 1. — τε ὄν καὶ τευξόμενοι, an γινώτε angefügt. Spr. 56, 7, 5 u. 14, 2. — σωθείητε, διασωθείητε eine gute Hs. — ἐπιδεῖν. zu 7, 61, 1. — ἄνδρες. Eur. Phrix. 12: αἱ γὰρ πόλεις εἰς' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία. vgl. App. Pun. 8, 89, „Luc. Anach. 20 u. Valck. diatr. p. 217.“ (Dobree.) (Wunder) zu Soph. Oed. T. 56 u. Bl. hier.

C. 78. § 1. ἅμα gehört zu παρακελευόμενος. (Hk.) Spr. 56, 10, 3. — ἐπῆει. Eur. Phoc. 698: Καδμείων πύλας γύλακας τ' ἐπῆλθον. — καὶ vor εἶ verbindet παρακελευόμενος mit ξυνάγων. vgl. zu 1, 19. — οὐδὲν ἤσσον, ἐπῆει τὸ στρατεύμα. (Hk.) — καθ' ἑαυτὸν. zu 3, 108, 2. — τὸ δέ ist substantivirtes Neutrum. Spr. 43, 4, 17. vgl. 3, 108, 2. — πλαισίῳ. zu 6, 67, 2. — πρῶτον μὲν ἡγούμενον hat eine gute Hs. u. eine andre. — τὸ Νικίου für τοῦ Νικίου mehrere u. gute Hsn. Spr. 50, 1, 11. Ueber die Entfernung der Apposition zu 4, 90, 1. vgl. 3, 104, 2. — τὸ Δημοσθένους,

δὲ σκευοφόρους καὶ τὸν πλείστον ὄχλον ἐντὸς εἶχον οἱ ὀπλίται. καὶ ἐπειδὴ τε ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ Ἀνάπου ποταμοῦ, εὗρον ἐπ' αὐτῷ παρατεταγμένους τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων, καὶ τρεψάμενοι αὐτοὺς καὶ κρατήσαντες τοῦ πόρου ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν· οἱ δὲ Συρακόσιοι παριππεύοντες τε προσέκειντο καὶ ἐσακοντίζοντες οἱ ψилоί. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ προσελθόντες σταδίους ὡς τεσσαράκοντα ἠυλίσαντο πρὸς λόφῳ τινὶ οἱ Ἀθηναῖοι· τῇ δ' ὑστεραίᾳ πρῶ ἐπορεύοντο³ καὶ προῆλθον ὡς ἑξοσι σταδίους, καὶ κατέβησαν ἐς χωρίον ἀπεδόν τι καὶ αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο, βουλόμενοι ἐκ τε τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι ἐδώδιμον — ἠκέϊτο γὰρ ὁ χῶρος — καὶ ὕδωρ μετὰ σφῶν αὐτῶν φέρεσθαι αὐτόθεν· ἐν γὰρ τῷ πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια, ἧ ἔμελλον ἵεναι, οὐκ ἄφθορον ἦν. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἐν τούτῳ προσελθόντες τὴν δίοδον τὴν ἐν τῷ πρόσθεν ἀπειτείχιζον· ἦν δὲ λόφος καρτερὸς καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ χαράδρα κορηνωδῆς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀκραιῶν λέπας.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι προήεσαν, καὶ οἱ τῶν Συρακοσίων⁴ καὶ ξυμμάχων αὐτοὺς ἰππῆς καὶ ἀκοντισταί, ὄντες πολλοί, ἐκατέρωθεν ἐκόλων καὶ ἐσηκόντιζόν τε καὶ παρίππευον. καὶ χρόνον μὲν πολλὸν ἐμάχοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπειτα ἀνεχώρησαν πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ὁμοίως εἶχον· οὐ γὰρ ἔτι ἀποχωρεῖν οἶόν τ' ἦν ὑπὸ τῶν ἰππέων. πρῶ δὲ ἄραντες ἐπορεύοντο αὐ⁷⁹θις καὶ ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόγον ἐλθεῖν τὸν ἀποτετειχισμένον καὶ εὗρον πρὸ ἑαυτῶν ὑπὲρ τοῦ ἀποτετειχίσματος τὴν πεζὴν στρατιὰν παρατεταγμένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων· στενὸν γὰρ ἦν τὸ χωρίον.

das wohl ein eignes *πλαίσιον* bildete. Nicht glaubt dies Ba. — *πλείστον*. *ψιλόν* Kr. Bruchst. vgl. Xen. An. 3, 2, 36. vgl. jedoch zu 3, 1. — *ἐντὸς* innerhalb des *πλαίσιον*, wie Xen. An. 3, 2, 36. (Dr.)

§ 2. *ἐπειδὴ τε*. Zu entsprechen scheint οἱ δὲ § 3. (Hk.) Wenn *τέ* nicht zu streichen ist; *γε* will (unpassend) Sauppe epist. cr. p. 87. — *τῇ* dem bekannten. (Bl.) vgl. Index u. Artikel 3. — *διαβάσει* Uebergangsort. Kr. zu Xen. An. 1, 5, 12. — *τῶν Συρ.* Spr. 17, 15, 3. — *παριππεύοντες* längs der Marschcolonne hinreitend, wie § 4. Oft so bei Arrian. — *προσέκειντο οἱ ἰππῆς καὶ* mochte man erwarten. Doch ist der Zusatz entbehrlich. — *ψилоί, ἀκοντισταί*. Kr. ind. z. Xen. An. u. d. W. lat. A.

§ 3. *πρῶ* für *πρωί* Bekker. zu 4, 6, 2. — *ἄπεδον, ὀμαλόν, ὀμόπεδον*, ὡς καὶ *ἄλογος ἢ ὀμόλογος*. (Sch.) Spr. 42, 1, 6. Oester bei Her. und Späteren. — *στάδια*. Sonst sagt Thuk. nur *σταδίους*. (Phot.) Der No. Pl. scheint bei ihm nicht vorzukommen.

§ 4. *αὐτοὺς* eingeschoben wie *ὕμᾱς* 1, 68, 1. — *ἐκατέρωθεν* für *ἐκίτεροι* zu *ὄντες* gezogen, eine gute Hs., eine schlechtere u. Va. — *ἀποχωρεῖν, ἀποσιδνασθαι ἀπὸ τοῦ στρατεύματος*. (Sch.) Eben nach Lebensmitteln. (Bl.) — *ὑπό*. zu 6, 37, 3.

C. 79. § 1. *ἐβιάσαντο, μετὰ βίας ἐπειράσαντο*. (A. Ps.) Eine in dieser Bedeutung nicht leicht vorkommende Construction. (Pp.) Mir ist *ἐλθεῖν* anstößig; Va. übersetzt es nicht. „Dasselbe Glossem Ev. Luc. 16, 16.“ (Bl.) vgl. jedoch 4, 29, 4. — *οὐκ ἐπ'*. zu *οὐκ ἐν* 7, 36, 3. — *ἐπ' ὀ. ἀσπίδων*, von der Tiefe. (Dr.) zu 4, 93, 4.

καὶ προσβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐτειχομάχουν καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόγου ἐπάντους ὄντος — διζνοῦντο γὰρ ῥᾶν οἱ ἄνωθεν — καὶ οὐδὲν δύναμει βιάσασθαι ἀπεχώρουν πάλιν καὶ ἀνεπαύοντο. ἔτιχον δὲ καὶ βρονταὶ τινες ἅμα γενόμεναι καὶ ὕδωρ, οἷα τοῦ ἔτους πρὸς μετόπωρον ἤδη ὄντος γιλεῖ γίγνεσθαι· ἀφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἔτι ἠθύμον καὶ ἐνόμιζον ἐπὶ τῷ σφετέρῳ ὀλέθρῳ καὶ ταῦτα πάντα γίγνεσθαι. ἀναπανομένων δ' αὐτῶν ὁ Μύλιππος καὶ οἱ Συρακόσιοι πέμπουσι μέρος τι τῆς στρατιᾶς ἀποτειχοῦντας αὐτῶν ἐκ τοῦ ὀπισθεν αὐτοὺς ἢ προσεληλύθεισαν· ἀντιπέμψαντες δὲ κακεῖνοι σφῶν αὐτῶν τινὰς διεκόλυσαν. καὶ μετὰ τοῦτο πάσῃ τῇ στρατιᾷ ἀναχωρήσαντες πρὸς τὸ πεδῖον μᾶλλον οἱ Ἀθηναῖοι ἠύλισαντο. τῇ δ' ὕστεραίᾳ προῦχώρουν, καὶ οἱ Συρακόσιοι προσέβαλλον τε πανταχῇ αὐτοῖς κύκλῳ καὶ πολλοὺς κατετραυματίζον, καὶ εἰ μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπεχώρουν, εἰ δ' ἀναχωροῖεν, ἐπέκειντο, καὶ μάλιστα τοῖς ὑστάτοις προσπίπτοντες, εἴ πως κατὰ βραχὺ τρεψάμενοι πᾶν τὸ στράτευμα φοβήσιν. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν τοιούτῳ τρόπῳ ἀντείχον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπειτα προσελθόντες πέντε ἢ ἕξ σταδίους ἀνεπαύοντο ἐν τῷ πεδίῳ· ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἀπ' αὐτῶν ἐς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον.

80 Τῆς δὲ νυκτὸς τῷ Νικίᾳ καὶ Δημοσθένει ἐδόκει, ἐπειδὴ κακῶς σφίσι τὸ στράτευμα εἶχε τῶν τε ἐπιτηδείων πάντων ἀπορία ἤδη καὶ κατατετραυματισμένοι ἦσαν πολλοὶ ἐν πολλαῖς προσβολαῖς τῶν πολεμίων γεγενημέναις, πυρὰ καύσαντας ὡς πλεῖστα ἀπάγειν τὴν στρατιάν, μηκέτι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἢ διενοήθησαν, ἀλλὰ τούναντίον ἢ οἱ Συρακόσιοι ἐτήρουν, πρὸς τὴν θάλασσαν. ἦν δὲ ἡ ἑξήμισυ ὁδὸς αὕτη

§ 2. ἐτειχομάχουν. zu 1, 102, 1. vgl. 8, 103, 1. — ἐπάντης scheint sonst nicht vorzukommen. — διζνοῦντο ἀντὶ τοῦ ἐξικνοῦντο βάλλοντες. (Sch.) Ein seltenes Compositum, das z. B. Thuk. nur hier, Xen. nie gebraucht hat. — οἱ ἄνωθεν. Spr. 50, 8, 15. — ἀπεχώρουν für ἀνεχώρουν eine gute Hs. — ἔτιχον δέ. ἔτιχον γὰρ eine gute Hs. u. vielleicht auch Va. — ὕδωρ. Spr. 62, 4, 4. — πρὸς gegen. wie 5, 81, 2. — γιλεῖ γίγνεσθαι. ἐκ περιουσίας τοῦτο προσέροπται. (Sch.) Es könnte freilich Glossem sein. Spr. 56, 12, 2.

§ 3. ἀποτειχοῦντας. Spr. 58, 4, 1. ἀποτειχοῦντες einige gute Hsn. — αὐτῶν hat nur eine gute Hs.: wie vorn 7, 78, 3. — ἀντιπέμψειν ihrerseits schicken. zu 6, 99, 3. — τοῦτο für ταῦτα eine gute Hs. — μᾶλλον. zu 6, 88, 5. vgl. 7, 52, 2. — πανταχῇ κύκλῳ. zu 3, 68, 2. — ἐπεχώρουν. zu 2, 79, 5 u. 7, 70, 8.

§ 4. καὶ μάλιστα erg. ἐπέκειντο. (Ba.) — εἴ πως. Spr. 65, 1, 10. — κατὰ βραχὺ. zu 4, 96, 3. — φοβήσιν. zu ἐνδοῖεν 2, 12, 1. — ἐν τῷ, ἐν ἐν τῷ. (Pp.)

C. 80. § 1. τε fehlt in einer guten Hs. -- ἀπορία für ἀπορία Kist. u. Va., ἀπορία eine gute Hs.; über τε zu 5, 11, 2. — καὶ κατατ. giebt allerdings neben ἀπορία einen zweiten Grund an; doch sind Stellen wie 1, 110, 1 (καὶ ἅμα) nicht ganz ähnlich; ähnlicher 5, 60, 3 (καὶ ἦσαν). — καύσαντας für καύσαντες mehrere gute Hsn. Dieses ist wohl aus § 2 entstanden. — ἢ οἱ. ἢ ἢ οἱ? doch s. zu 3, 22, 4. — ἐτήρουν aufpassten. (Hl.) Lys. 3, 34: οὐκ ἐτήρησα αὐτὸν οὐ μόνον οἷόν τ' ἦν λαβεῖν. vgl. zu 6, 100, 1.

οὐκ ἐπὶ Κατάνης τῷ στρατεύματι, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἕτερον μέρος τῆς Σικελίας τὸ πρὸς Καμάριναν καὶ Γέλιαν καὶ τὰς ταύτη πόλεις καὶ Ἑλληνίδας καὶ βαρβάρους. καύσαντες οὖν πυρὰ πολλὰ ἐχώρουν ἐν τῇ νυκτί. καὶ αὐτοῖς, οἷον φιλεῖ καὶ πᾶσι στρατοπέδοις, μάλιστα δὲ τοῖς μεγίστοις φόβοι καὶ δέματα ἐγγίγνεσθαι, ἄλλως τε καὶ ἐν νυκτί τε καὶ διὰ πολεμίας καὶ ἀπὸ πολεμίων οὐ πολὺ ἀπεχόντων ἰοῦσιν, ἐμπίπτει ταραχὴ· καὶ τὸ μὲν Νικίου στρατεύμα, ὡσπερ ἠγείτο, ξυν-3 ἐμένε τε καὶ προὔλαβε πολλῶ, τὸ δὲ Δημοσθένους, τὸ ἥμισυ μάλιστα καὶ τὸ πλεον, ἀπεσπάσθη τε καὶ ἀτακτότερον ἐχώρει. ἅμα δὲ τῇ ἕρ ἀφικνουῦνται ὁμως πρὸς τὴν Θάλασσαν, καὶ ἐσβάντες ἐς τὴν ὁδὸν τὴν Ἑλωρινὴν καλουμένην ἐπορεύοντο, ὅπως ἐπειδὴ γένοιτο ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Κακυνάρει, παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν ἄνω διὰ μεσογείας· ἤλπιζον γὰρ καὶ τοὺς Σικελοὺς ταύτη, οὓς μετέπεμψαν, ἀπαντήσεσθαι. ἐπειδὴ δ' ἐγένοντο ἐπὶ τῷ ποταμῷ, εἶρον καὶ ἐνταῦθα φυλακὴν τινα τῶν Συρακοσίων ἀποτερίζουσάν τε καὶ ἀποσταυροῦσαν τὸν πόρον. καὶ βιασάμενοι αὐτὴν διέβησάν τε τὸν ποταμὸν καὶ ἐχώρουν αὐθις πρὸς ἄλλον ποταμὸν, τὸν Ἐρινεόν· ταύτη γὰρ οἱ ἠγεμόνες ἐκέλευον. ἐν τούτῳ δ' οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ὡς ἦ τε ἡμέρῃ ἐγένετο81 καὶ ἐγνώσαν τοὺς Ἀθηναίους ἀπεληλυθότας, ἐν αἰτία τε οἱ πολλοὶ τὸν Γύλιππον εἶχον ἐκόντα ἀφεῖναι τοὺς Ἀθηναίους καὶ κατὰ τάχος διώκοντες, ἢ οὐ χαλεπῶς ἠσθάνοντο κερωρηκότας, καταλαμβάνουσι περὶ ἀρίστου ὥραν. καὶ ὡς προσέμειξαν τοῖς μετὰ τοῦ Δημοσθένους,2 ὑστέροις τ' οὔσι καὶ σχολαίτερον καὶ ἀτακτότερον χωροῦσιν, ὡς τῆς

§ 2. Κατάνης, wohin sie früher (7, 49, 2. 60, 2) gewollt hatten. — κατὰ nach — zu. Spr. 68, 25, 1 u. zu 5, 58, 3. — μέρος fehlt in einer guten Hs. — οἷον — ἐγγίγνεσθαι. zu 4, 125, 1. — φόβοι im Plu. auch Xen. An. 4, 1, 23, Plat. Symp. 207, c, Phaed. 66, Ges. 870, Isokr. 2, 26, Lykurg 37. 43; δέη Lys. 6, 20. vgl. Spr. 44, 3, 4. Ueber die πανικά Kr. zu Xen. An. 2, 2, 19. — ἀπό streichen Reiske und Dobree. Ullrich Beitr. z. Kr. 3 S. 28 erklärt: wenn sie von nicht weit entfernten Feinden wegziehen.

§ 3. ὡσπερ, ὅπερ oder ὅσπερ Dobree 1 p. 69; doch vgl. 7, 84, 2 u. zu 5, 6, 1. — ξυνέμενε blieb zusammen. (St.) — προὔλαβε gewann einen Vorsprung. (Hl.) vgl. 4, 33, 3. — πολλῶ um eine ansehnliche Strecke. Spr. 48, 15, 9. Aehnlich προέχειν ἡμέρα καὶ νυκτί 3, 49, 1. — τὸ δέ, τοῦ δέ? Spr. 47, 28, 3. — καὶ τό. zu καὶ τοὺς 7, 48, 4. — τό vor πλεον fehlt in einer guten Hs.; doch vgl. zu καὶ τοὺς 7, 48, 4. (Pp.) Spr. 50, 2, 8. — τὴν ἑ. x. zu 7, 53, 2. vgl. 6, 66, 3. — ἐπι für παρὰ eine gute Hs. „vgl. unten u. 7, 84 2 u. Kr. Lex. zu Xen. An. u. γίγνεσθαι g, β. — τῷ ποταμῷ τῷ, wie 7, 82, 3. (Pp.) Spr. 50, 7, 1. — μετέπεμψαν. μετεπέμψαντο eine gute Hs. zu 1, 112, 1. vgl. Herbst S. 39. — τε hat nur eine gute Hs. — ταύτη, χωρεῖν. Spr. 55, 4, 11.

C. 81. § 1. ἡ ἡμέρα der eben erwähnte Tag. vgl. 7, 80, 3. Sonst gebraucht auch Thuk. die Redensart immer ohne Artikel. — ἀφεῖναι, weil ἐν αἰτία εἶχον so viel ist als ἠπῶνιο. Anders 2, 59, 1. (Ba.) Spr. 50, 6, 6.

§ 2. καὶ ὡς Vat., καὶ ὡσπερ die meisten Hsn. — οὔσι. ἰοῦσι? — ὡς τῆς.

νυκτὸς τότε ξυνεταράχθησαν, εὐθὺς προσπεσόντες ἐμάχοντο, καὶ οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων ἐκκλωῦντό τε ῥᾶον αὐτούς, δίχα δὴ ὄντας, καὶ ξυνῆγον ἐς ταυτό. τὸ δὲ Νικίου στρατεύμα ἀπεῖχεν ἐν τῷ πρόσθεν καὶ πεντήκοντι σταδίοις· θᾶσσόν τε γὰρ ὁ Νικίας ἦγε, νομίζων οὐ τὸ ὑπομένειν ἐν τῷ τοιούτῳ ἐκόντας εἶναι καὶ μάχεσθαι σωτηρίαν, ἀλλὰ τὸ ὡς τάχιστα ὑποχωρεῖν, τοσαῦτα μαχομένους ὅσα ἀναγκάζονται. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐτύγγανέ τε τὰ πλείω ἐν πόνῳ ξυνεχιστέρω ὢν διὰ τὸ ὑστέρω ἀναχωροῦντι αὐτῷ πρώτῳ ἐπικεῖσθαι τοὺς πολεμίους καὶ τότε γνοὺς τοὺς Συρακοσίους διώκοντας οὐ προὐχώρει μᾶλλον ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσειτο, ἕως ἐνδιατριβῶν κωκλωῦνται τε ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐν πολλῷ θορύβῳ αὐτὸς τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ [Ἀθηναῖοι] εἴησαν· ἀνειληθέντες γὰρ ἐς τι χωρίον ᾧ κύκλῳ μὲν τειχίον περιῆν, ὁδὸς δὲ ἔνθεν τε καὶ ἐνθεν, ἐλάας δὲ οὐκ ὀλίγας εἶχεν, ἐβάλλοντο περισταδόν. τοιούταις δὲ προσβολαῖς καὶ οὐ ξυσταδὸν μάχαις οἱ Συρακοσῖοι εἰκότως ἐχρῶντο· τὸ γὰρ ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους

zu ὡσπερ 7, 80, 3. — τῆς der 7, 80, 2 erwähnten. — τότε, wie 7, 31, 2. (Arn.) auf 7, 80, 3. vgl. zu 1, 101, 2. — ῥᾶον als wenn sie geordnet gewesen wären. — δίχα δὴ ὄντας, ἔχουν κωκλωσμένους ἀπὸ τῶν μετὰ Νικίου. (Sch.) Es ist wohl nur auf die Trennung der Truppen des Demosthenes zu beziehen. vgl. Spr. 62, 2, 4. — δὴ. ἤδη eine gute Hs. u. Va. — ξυνῆγον trieben sie zusammen. (Va.) vgl. 2, 84, 1. (Bl.) — ἐς ταυτό, ἐς ὄλιγον χωρίον. (Sch.) Kr. zu Xen. An. 4, 8, 14.

§ 3. ἐξατόν, sonst sachwidrig nach πρόσθεν zugefügt, fehlt in vielen, auch guten Hsn., καὶ in einigen; doch über dieses Spr. 69, 32, 18 u. zu 4, 44, 1. — θᾶσσόν τε. Dem τε entspricht ὁ δὲ § 4. (Hk.) θᾶσσόν τι vermuthet Dobree, vgl. ὄσον τι 7, 84, 1. — ἐν τῷ τοιούτῳ bei einer Lage wie die gegenwärtige. Spr. 50, 4, 6 u. zu 3, 81, 4. — ἐκόντας εἶναι. zu 6, 14. — σωτηρίαν. σωτήριον? So, nur falsch accentuirt, Val. Xen. Mem. 3, 3, 10: τὸ πείθεσθαι σοι κάλλιον τε καὶ σωτηριώτερον αὐτοῖς ἔσται. Für nicht nachweislich halt' ich eben so das Substantiv. — τοσαῦτα. Plat. Alk. α, 107, d: τούτοις δεῖ προσπαλαίειν τοσαῦτα ὅσα ἄμεινον. Spr. 46, 5, 4 u. zu 4, 126, 3. — ὅσα erg. μάχεσθαι. Spr. 55, 4, 11. Dobree vermuthet ὅσ' ἂν ἀναγκάζονται oder ὅσα ἀναγκάζονται.

§ 4. τε will Dobree lieber hier als das nach πόνῳ streichen. — πόνῳ für πόνῳ τε eine gute Hs. — ὑστέρω. Spr. 57, 5, 3. — καὶ ἐν für καὶ dieselbe. — Ἀθηναῖοι ist überflüssig und unrichtig, da es nicht bloss Athener waren.

§ 5. ἀνειληθέντες zurückgedrängt. Arr. An. 4, 5, 8: ἀνεῖλον ἐς τὸν ποταμόν. (Arn.) συνειληθέντες vermuthete Lob. z. Phryn. p. 29; συστραγέντες erklärt der Sch. — ἐνθεν τε. τε fehlt in einigen schlechten Hsn. und gewöhnlich sagte man ἐνθεν καὶ ἐνθεν. (Pp.) Doch ἐνθεν τε καὶ ἐνθεν auch Plat. Kriti. 117, c u. 118, d. (Hertlein Ms.) — ἐνθεν erg. ἦν aus περιῆν. Spr. 62, 4, 1 u. zu 2, 46. — εἶχεν. Spr. 59, 2, 6. — τε nach ἐβάλλοντο ist mit einer guten Hs. gestrichen. — περισταδόν auch Her. 7, 225 u. Arr. An. 5, 17, 3. (Bl.) vgl. dort Kr. u. Spitzner zu Il. ν, 551. — ξυσταδόν, ἦγουν ἐκ τοῦ πλησίον. (Sch.) Herodi. 6, 7, 19: πρὸς τὴν συσταδὸν μάχην. (Bl.) συστάδην Pol. 3, 73, 8, 13, 3, 7, 16, 4, 13. Diod. 11, 7: συστάδην οὐσης τῆς μάχης. Ueber die Verbindung ohne Artikel Spr. 50, 8, 19. vgl. Index u. Adverbium. 4, 38, 4: ἡ μάχη οὐ σταδία ἦν.

ἀπονενοημένους οὐ πρὸς ἐκείνων μᾶλλον ἢν ἔτι ἢ πρὸς τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἅμα φειδῶ τέ τις ἐγίγνετο ἐπ' ἐνπραγία ἤδη σαιφεῖ μὴ προαναλωθῆναι τῷ καὶ ἐνόμιζον καὶ ὡς ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ καταδαμιασάμενοι λήψεσθαι αὐτούς. Ἐπειδὴ γοῦν δι' ἡμέρας βάλλοντες πανταχόθεν τοὺς 82 Ἀθηναίους καὶ Ξυμμάχους ἐώρων ἤδη τεταλαιπωρημένους τοῖς τε τραύμασι καὶ τῇ ἄλλῃ κακώσει, κήρυγμα ποιῶνται Γύλιππος καὶ Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξύμιαχοι προῶτον μὲν, τῶν νησιωτῶν εἴ τις βούλεται, ἐπ' ἔλευθερία ὡς σφᾶς ἀπιέναι· καὶ ἀπεχωρήσάν τινες πόλεις οὐ πολλάί. ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς μετὰ Δημοσθένους ὁμολογία γίνεται ὥστε ὄπλα τε παραδοῦναι καὶ μὴ ἀποθανεῖν μηδένα μήτε βιαίως μήτε δεσμοῖς μήτε τῆς ἀναγκαιοτάτης ἐνδείᾳ διώτης. καὶ προσέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτοὺς ἔξοισχί-3 λιοι, καὶ τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας, καὶ ἐπέπλησαν ἀσπίδας τέσσαρας. καὶ τούτους μὲν εὐθὺς ἀπεκόμιζον ἐς τὴν πόλιν· Νικίας δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἑρινεὸν καὶ διαβὰς πρὸς μετέωρόν τι καθῆσε τὴν στρατιάν.

Οἱ δὲ Συρακόσιοι τῇ ὕστεραία καταλαβόντες αὐτὸν ἔλεγον ὅτι οἱ 83 μετὰ Δημοσθένους παραδεδώκοιεν σφᾶς αὐτούς, κελεύοντες κάκεινον

§ 6. ἀπονενοημένους. Xen. Hell. 7, 5, 12: τοῖς ἀπονενοημένοις οὐδεὶς ἂν ὑποσταιῆ. (Bl.) — φειδῶ. ἐφειδίετο αὐτὸς τις ἑαυτοῦ ὥστε μὴ προαναλωθῆναι. Sch., der τῷ (manchem der Syrakosier) richtig mit φειδῶ τις ἐγένετο zu verbinden scheint. (Pp.) Das Wort dürfte sonst nur bei Dichtern und Spättern vorkommen. — ἐγίγνετο für ἐγένετο eine gute Hs. — προαναλωθῆναι vor dem Genuss ihrer Vortheile aufgerieben würden. (Hl.) — καὶ ὡς, χωρὶς τοῦ αὐτοὶ κινδυνεύσαι καὶ προαναλωθῆναι. (Sch.) — ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ, ἤγουν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῆς μάχης. (Sch.) zu 1, 109, 1. — καταδαμιασάμενοι, poetisch. Spr. B. 2 § 39 unter δάμνημι.

C. 82. § 1. γοῦν. δ' οὖν Dobree, auch mir eingefallen. — προῶτον μὲν, gestellt als ob folgen sollte: ἔπειτα εἰ ὁμολογίαν ποιῆσθαι etc. vgl. zu 3, 39, 3. — τῶν νησιωτῶν εἰ. zu 1, 10, 2 A. — ἐπ' ἔλευθερία, unter der Bedingung dass sie nicht ἀνδράποδα werden sollten. Spr. 68, 41, 7. — ἀπιέναι. Spr. 55, 3, 13. Doch ist es wohl, die Kommata nach μὲν und βούλεται gestrichen, mit κήρυγμα ποιῶνται zu verbinden. vgl. zu εἰσῆμος εἶναι 7, 3, 1. — τινες πόλεις, πόλεων τινῶν ἄνδρες. Ueber πνές zu 6, 94, 3. vgl. 4, 72, 3.

§ 2. ἔπειτα ὕστερον. zu 2, 9, 1. — ὥστε. zu 1, 28, 3. — ὄπλα ohne Artikel ist hier auffallend, wenn nicht καὶ χρήματα ausgefallen ist. vgl. § 3.

§ 3. οἱ πάντες. Spr. 50, 11, 12 u. zu 1, 100, 1. — ὑπτίας von Schilden auch Ar. Ach. 583, Ly. 185 u. Xen. Hell. 5, 4, 18. vgl. Plut. Timol. 11: τὴν χεῖρα νῦν μὲν ὑπτιαν, νῦν δὲ προηῆ προτεινας. — τέσσαρας. Nicht mehr? Vielleicht hat das (müssige) ἀσπίδας eine Zahl verdrängt: εἴκοσι καί? — ταύτῃ für αὐτῇ Dobree u. eine gute Hs. — ἀφικνοῦνται vor ἐπὶ dieselbe, nach αὐτοῦ die übrigen Hsn. — Ἑρινεόν, den Demosthenes nicht erreichte, schon am Kakyparis gefangen 7, 80, 3. (Arn.)

C. 83. § 1. παραδεδώκοιεν. zu 2, 48, 1. — κελεύοντες gehört zu

τὸ αὐτὸ δοῶν· ὁ δ' ἀπιστῶν σπένδεται ἰπέα πέμψαι σκεψόμενον. ὡς δ' οἰχόμενος ἀπήγγειλε [πάλιν] παραδεδωκότας, ἐπικηρυκεύεται Γυλίππῳ καὶ Συρακοσίοις εἶναι ἐτοῖμος ὑπὲρ Ἀθηναίων ξυμβῆναι, ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα Συρακόσιοι ἐς τὸν πόλεμον, ταῦτ' ἀποδοῦναι, ὥστε 2τὴν μετ' αὐτοῦ στρατιὰν ἀφεῖναι αὐτούς· μέχρι οὗ δ' ἂν τὰ χρήματα ἀποδοθῆ, ἄνδρας δώσειν Ἀθηναίων ὁμήρους, ἓνα κατὰ τάλαντον. οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ Γύλιππος οὐ προσεδέχοντο τοὺς λόγους, ἀλλὰ προσπεσόντες καὶ περιστάντες πανταχόθεν ἔβαλλον καὶ τούτους μέχρι ὀψέ. εἶχον δὲ καὶ οὗτοι πονήρως σίτου τε καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ἀπο3ζρία. ἤμωσ δὲ τῆς νυκτὸς φυλάζαντες τὸ ἡσυχάζον ἔμελλον πορευέσθαι. καὶ ἀναλαμβάνουσί [τε] τὰ ὄπλα καὶ οἱ Συρακόσιοι αἰσθάνονται καὶ ἐπαιώνισαν. γνόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι οὐ λανθάνουσι κατέθεντο 84πάλιν πλὴν τριακοσίων μάλιστα ἀνδρῶν· οὗτοι δὲ διὰ τῶν φυλάκων βιασάμενοι ἐχώρουν τῆς νυκτὸς ἧ' ἐδύναντο. Νικίας δ' ἐπειδὴ ἡμέρου ἐγένετο ἤγε τὴν στρατιάν· οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι προσέκειντο τὸν αὐτὸν τρόπον πανταχόθεν βάλλοντές τε καὶ κατακοντίζοντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἠπείγοντο πρὸς τὸν Ἀσσίναρον ποταμόν, ἅμα μὲν βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προσβολῆς ἰπέων τε πολλῶν καὶ τοῦ ἄλλου ὄχλου οἰόμενοι ῥᾶόν τι σφίσιν ἔσεσθαι, ἣν διαβῶσι τὸν ποταμόν, ἅμα δ' ὑπὸ τῆς τάλαιπωρίας καὶ τοῦ πιεῖν ἐπιθυμία. ὡς δὲ γίνονται ἐπ' αὐτῷ, ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τέ τις διαβῆναι αὐτὸς πρῶτος βουλόμενος καὶ οἱ πολέμοι ἐπικείμενοι χαλεπήν ἤδη τὴν διάβασιν ἐποιοῦν· ἀθροοὶ γὰρ ἀναγκαζόμενοι χωρεῖν

Συρακόσιοι. (Va.) — πέμψαι. zu ἀποχωρεῖν 3, 109, 2. — δ' ὁ? — πάλιν findet sich sonst auch bei Thuk. nicht dem ἀπαγγέλλειν beigefügt. — παραδεδωκότας. τοὺς μετὰ Δ. σφᾶς αὐτούς. Spr. 56, 7, 3.

§ 2. οὗ δ' ἂν. δ' οὗ ἂν eine gute Hs. — ἓνα κατὰ τάλαντον. Denn ein Talent ungefähr war das Lösegeld eines Freien. Dorvill. z. Char. p. 286. (Gö.) — καὶ τούτους wie früher die Truppen des Demosthenes. (Ba.) — μέχρι ὀψέ. zu 3, 108, 3. — πονήρως. zu 7, 48, 1. „Dieselbe Phrase Xen. Kyr. 7, 5, 75.“ (Bl.) — ἄλλων fehlt in vielen und den besten Hsn.; Va. las es. Vielleicht ἄλλων τῶν. Ohne ἄλλων nach Spr. 69, 32, 2 zu erklären?

§ 3. τὸ ἡσυχάζον die Stille, Ruhe. Spr. 43, 4, 28. — πορευέσθαι für πορευέσθαι mehrere Hsn. — τε ist mir verdächtig. — κατέθεντο, τὰ ὄπλα. (Sch.) — οὗτοι. Ueber sie 7, 85, 2. (Pp.) — βιασάμενοι, διεκθόντες σὺν βίᾳ. (Sch.)

C. 84. § 1. ἅμα μὲν gehört wenigstens der Sache nach zu οἰόμενοι, wofür βιαζόμενοι — ὄχλου den Grund angiebt. Pp. übersetzt: quia urgebantur, quum — sperarent. — οἰόμενοι. οἰόμενοι δὲ eine Hs. — ἔξον halt' ich für das Adverbium. Aehnlich εὐ γίγνεται τι Xen. An. 1, 7, 5. vgl. Spr. u. Di. 62, 2, 3. (2.) — ὑπό neben dem Da. zu 5, 111, 3. vgl. 6, 86, 2. Beides einem Particip angefügt. Spr. 59, 2, 3.

§ 2. οὐδενὶ κ. zu 2, 52, 1. — πᾶς τις. Spr. 51, 16, 11 u. zu 3, 13, 6. Durch τε — καὶ werden πᾶς τις βουλόμενος und οἱ πολέμοι ἐπικείμενοι verbunden. Wie konnte man hier einen Wechsel der Structur finden?

ἐπέπιπτόν τε ἀλλήλοις καὶ κατεπάτου, περὶ τε τοῖς δορατίοις καὶ σκεύεσιν οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον. ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τὸ τοῦ ποταμοῦ παραστάντες οἱ Συρακόσιοι, ἦν δὲ β' κρημνῶδες, ἔβαλλον ἄνωθεν τοὺς Ἀθηναίους, πίνοντάς τε τοὺς πολλοὺς ἀσμένους καὶ ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ ἐν σφίσι ἀυτοῖς ταρασσομένους. οἱ τε Πελοποννήσιοι ἐπικαταβάντες τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ μάλιστα ἔσφαζον. καὶ τὸ ὕδωρ εὐθὺς διέφθαρτο, ἀλλ' οὐδὲν ἴσσον ἐπίνετό τε ὁμοῦ τῷ πηλῷ ἡματωμένον καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς. τέλος δὲ νεκρῶν τε πολλῶν ἐπ' ἀλλήλοις ἤδη κειμένων ἐν τῷ ποταμῷ καὶ διεφθαρμένου τοῦ στρατεύματος τοῦ μὲν κατὰ τὸν ποταμόν, τοῦ δὲ καί, εἴ τι διαφύγοι, ὑπὸ τῶν ἰππέων, Νικίας Ἰυλίππῳ ἑαυτὸν παραδίδωσι, πιστεύσας μᾶλλον αὐτῷ ἢ τοῖς Συρακοσίοις· καὶ ἑαυτῷ μὲν χρῆσθαι ἐκέλευεν ἐκεῖνόν τε καὶ Λακεδαιμονίους ὅ τι βούλονται, τοῖς δὲ ἄλλους στρατιώτας παύσασθαι φρονέοντας. καὶ ὁ Ἰυλίππος μετὰ τοῦτο ζωογεῖν ἤδη ἐκέλευεν· καὶ τοὺς τε λοιπούς, ὅσους μὴ ἀπεκρύναντο, πολλοὶ δὲ οὗτοι ἐγένοντο, ξυνεκόμισαν ζῶντας, καὶ ἐπὶ τοὺς τριακοσίους, οἱ [τὴν φυλακὴν] διεξῆλθον τῆς νυκτός, πέμψαντες τοὺς διωξομένους ξυνέλαβον. τὸ μὲν οὖν ἀθροισθὲν τοῦ στρα-

— περὶ an, durchbohrt. (Bl.) Luc. ῥητ. διδ. 3: πολλὰ τραύματα λαμβάνοντες περὶ τραχείαις ταῖς πέτραις. Plut. Sulla 18: κατὰ πρᾶνοὺς φερόμενοι τοῖς δόρασι περιέπιπτον αὐτοὶ τοῖς ἑαυτῶν. (Jacobs.) — ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον, ἀπὸ τοῦ ἐμπλεκόμενοι κατέπιπτον. (Sch.) Dies ist auf σκεύεσι wie διεφθείροντο auf δορατίοις zu beziehen. (Arn.) Das ἐμπαλ. ist selten, vgl. Lobeck Pathol. prol. p. 88. — κατέρρεον wurden stromabwärts fortgerissen. (Ps.)

§ 3. ἐς τὰ ἐπὶ θ. zu 1, 87, 2. „Da dies einen Begriff bildet, so ist die Stellung des τέ natürlich.“ (Arn.) — κρημνῶδες. zu 6, 101, 2. — τοὺς πολλοὺς. zu 3, 32, 1. — κοίλῳ mit abschüssigen Ufern. (Hl.) Polyb. 22, 20, 4: ἔργασθωσε τὸν Σαγγάριον ποταμόν, τελείως κοῖλον ὄντι καὶ δύσβατον. (Jacobs.) Wie Kaltwasser erklärt auch Nitzsch z. Od. Th. 3 S. 9 κοῖλος ποταμός von einem tiefgehenden, leeren, mit seichem Wasser sein Bett nicht füllenden Strome. Gewiss richtig. Plut. Cam. 3: οἱ δὲ ποταμοὶ πάντες ὥσπερ αἰεὶ κοῖλοι καὶ ταπεινοὶ διὰ θέρους ἐρρῶσαν. vgl. de Is. et. Os. 39, Plat. Quaest. 7, 8 u. Athen. 9, 388, 3, welche Stelle Pape unter κοῖλος unrichtig versteht. (Hertlein Ms.) vgl. Kr. zu Arr. An. 6, 18, 4 lat. A. — ἐν σφίσι ἀυτοῖς. zu 7, 67, 2. — σφάζειν, wie bei den Tragikern und Herodot mag auch die ältere attische Prosa für σγάτιν gebraucht haben. — περιμάχητον λέγεται τὸ περιτίμιον, περὶ οὗ τινες ἀλλήλοις διαμάχονται, ἵνα τούτου κρατῶσι καὶ τοῦτο κιώνται. (Sch.) Ar. Thesm. 319. (Gram.)

C. 85. § 1. πολλῶν, 18000 nach Diod. 13, 19. (Wasse.) Wohl viel weniger. vgl. § 3. — τοῦ δὲ καί. Spr. 69, 32, 15. vgl. Kr. Stud. 2 S. 227. — ὅ τι βούλονται. zu 2, 4, 4. Ueber die Chronologie vgl. Müller de im. b. Pel. p. 12 s. u. 28, nach dem die Athener sich nicht vor dem 14 September ergaben.

§ 2. ἀπεκρύναντο, οἱ Συρακοῖσιοι. (Sch.) verbargen für sich. (Pp.) um sie als Sklaven zu behalten oder zu verkaufen oder gegen Lösegeld frei zu lassen. — τοὺς τριακοσίους 7, 83, 3. (Pp.) — τὴν φυλακὴν ist an sich nicht recht passend und der Ac. in diesem Sinne bei διεξῆλθον unzulässig. — τοὺς διωξ. Spr. 50, 4, 3. — ξυνέλαβον. Spr. 60, 5, 5 u. zu

3τεύματος ἐς τὸ κοινὸν οὐ πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπὲν πολὺ, καὶ διεπλήσθη πᾶσα Σικελία αὐτῶν, ἕτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ὥσπερ τῶν μετὰ Δημοσθένους ληφθέντων. μέρος δέ τι οὐκ ὀλίγον καὶ ἀπέθαρεν· πλείστος γὰρ δὴ φόνος οὗτος καὶ οἰδενὸς ἐλάσσων τῶν ἐν τῷ [Σικελικῷ] πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις προσβολαῖς ταῖς κατὰ τὴν πορείαν συζηταῖς γενομέναις οὐκ ὀλίγοι ἐτεθνήκεσαν. πολλοὶ δὲ ἕμως καὶ διέφυγον, οἳ μὲν καὶ παραντίκα, οἳ δὲ καὶ δουλεύσαντες καὶ διαδιδράσκοντες ὕστερον· τούτοις δ' ἦν ἀναχώρησις ἐς Κατάνην.

86 Ξυναθροισθέντες δὲ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ τῶν τε αἰχμηλώτων ὅσους ἐδύνατο πλείστους καὶ τὰ σκῦλα ἀναλαβόντες ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων ὀπόσους ἔλαβον κατεβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην εἶναι νομίσαντες τήρησιν, Νικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην ἄκοντος τοῦ 2Γυλίππου ἀπέσφαξαν. ὁ γὰρ Γυλίππος καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμιζεν οἳ εἶναι ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς ἀντιστρατήγους κομίσει Λακεδαιμονίοις. ξυνέβαινε δὲ τὸν μὲν πολεμιώτατον αὐτοῖς εἶναι, Δημοσθένην, διὰ τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ Πύλῳ, τὸν δὲ διὰ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδειότατον· 3τοὺς γὰρ ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας τῶν Λακεδαιμονίων ὁ Νικίας προὔθυμήθη, σπονδὰς πείσας τοὺς Ἀθηναίους ποιήσασθαι, ὥστε ἀφεθῆναι. ἀνθ' ὧν οἳ τε Λακεδαιμόνιοι ἦσαν αὐτῷ προσφιλεῖς κάκεῖνος οὐχ ἦκιστα διὰ τοῦτο πιστεύσας ἑαυτὸν τῷ Γυλίππῳ παρέδωκεν. ἀλλὰ τῶν

ἐδῆον 1, 114, 2. — ἐς τὸ κοινόν zu der Masse die der Gesamtheit gehörte. — οὐ πολὺ. Denn von den mehr als 7000 (vgl. 7, 87, 4) waren 6000 mit Demosthenes gefangen 7, 82, 3.

§ 3. διεπλήσθη für καιεπλήσθη viele und die besten Hsn.; δια — bezieht sich auf die Vertheilung. Das Wort ist selten. vgl. die Lex. — πᾶσα. zu 3, 4, 2. — ἀπό. zu 4, 67, 5. — οὐκ ὀλίγον. Nach Plut. Nik. 27 wären viel mehr geblieben als gefangen. vgl. zu § 1 u. zu 7, 87, 4. — οἰδενὸς ἐλάσσων. zu 2, 94, 1. vgl. 8, 86, 3. Ueber den Pleonasmus zu 7, 44, 6. — Σικελικῷ streichen Dobree u. Kr. Bruchst. Denn die sonstigen Verluste im sikelischen Kriege waren mit diesem wenig vergleichbar und das Aeusserste was Thuk. mit Recht sagen konnte hat er unstreitig auch sagen wollen.

§ 4. οἳ μὲν καὶ. zu 7, 12, 1. — δουλεύσαντες Sklaven geworden. Spr. 53, 5, 2. — καὶ διαδιδράσκοντες. Spr. 56, 14, 1. — ἀναχώρησις ἐς Κ. Ein Beispiel Lys. 20, 24. (Hertlein Ms.)

C. 86. § 1. ἀναλαβόντες. λαβόντες mehrere und gute Hsn. — τὴν vor τήρησιν ist mit vielen und guten Hsn. gestrichen. vgl. zu διαπολέμησιν 7, 42, 5. (Arn.) — τήρησιν, φυλακῆν. (Sch.) — ἄκοντος. Spr. 47, 4, 6. — τοῦ hat nur eine gute Hs.

§ 2. ἀγώνισμα, ἔπαθλον Stuid. zu Ar. Frö. 284: λαβεῖν ἀγώνισμ' αἰξίον u τῆς ὁδοῦ. Das Wort bezeichnet überhaupt ruhmvolle Bestrebungen und Leistungen, vgl. 7, 56, 1. 59, 1. 8, 17, 2. synonym mit δόξα 3, 82, 7. (Dr.) vgl. 8, 12, 2. — Δημοσθένην. Spr. 50, 1, 11 u. zu 6, 57, 3. — τῇ νήσῳ, Sphakteria. zu 4, 24, 2. 55, 4.

§ 3. τοὺς ἐκ τῆς νήσου. zu 5, 15, 1. Der Ac. gehört zu ἀφεθῆναι. — σπονδὰς 5, 18. vgl. 5, 16, 3. — ὥστε gehört zu προὔθυμήθη. (Sch.) vgl. zu 1, 119. — διὰ τοῦτο hat nur eine gute Hs., entbehrlich nach ἀνθ' ὧν, aber verdeutlichend.

Συρακοσίων τινές, ὡς ἐλέγετο, οἱ μὲν δείσαντες, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐκεκοινολόγηντο, μὴ βασανιζόμενος διὰ τὸ τοιοῦτο ταραχὴν σφίσι ἐν εὐπραγίᾳ ποιήσῃ, ἄλλοι δέ, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ Κορίνθιοι, μὴ χρήμασι δὴ πείσας τινάς, ὅτι πλούσιος ἦν, ἀποδοῦναι καὶ αἰθίς σφίσι νεώτερόν τι ἀπ' αὐτοῦ γένηται, πείσαντες τοὺς ξυμμάχους ἀπέκτειναν αὐτόν. καὶ ὁ μὲν τοιαύτη ἦ ὅτι ἐγγύτατα τούτων αἰτία ἐτεθνήκει, ἥκιστα δὴ ἄξιός ὢν τῶν γ' ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νεομισμένην ἐπιτήδευσιν. τοὺς δ' ἐν ταῖς 87 λιθοτομίαις οἱ Συρακόσιοι χαλεπῶς τοὺς πρώτους χρόνους μετεχείρισαν. ἐν γὰρ κοίλῳ χωρίῳ ὄντας καὶ ὀλίγῳ πολλοὺς οἱ τε ἥλιοι τὸ πρῶτον καὶ τὸ πνίγος ἔτι ἐλύπει διὰ τὸ ἀστέγαστον, καὶ αἱ νύκτες ἐπιγυγνόμεναι τούναντιον μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθενεῖαν ἐνεωτέριζον· πάντα τε ποιούντων αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν 2 τῷ αὐτῷ καὶ πρὸς ἔτι τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ξυννευημένων, οἱ ἔκ τε τῶν τραυμάτων καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν καὶ τὸ τοιοῦτον ἀπέ-

§ 4. ὡς ἐλέγετο, nicht ὡς ἐλέγοντο, weil hier weniger die Personen als die Thatsache in Betracht zu ziehen. Spr. 55, 4, 2 u. 3. — οἱ μὲν nach πινές. zu 5, 54, 3. Genauer gestellt wäre δείσαντες οἱ μιν. — ἐκεκοινολόγηντο nach 7, 48, 3. 49, 1. 73, 4. — διὰ τὸ τοιοῦτο, um eine solche Angabe über die verrätherischen Syrakosier zu erpressen, mit βασανιζόμενος zu verbinden. — δὴ hat nur eine gute Hs., mit der τέ nach πείσαντες gestrichen ist. — πλούσιος. Böckh Staatsl. 1 S. 628 f. — ἀπ' αὐτοῦ. zu 7, 70, 7. — ἦ ὅτι. zu 5, 74, 1. — ἐγγύτατα ist hier adjectivisch: ἡ ἐγγὺς αἰτία. Spr. 50, 8, 19. vgl. 1, 122, 3. 4, 31, 3 u. 7, 81, 5 E. — ἐπ' ἐμοῦ zu meiner Zeit. Kr. z. Her. 1, 5, 2. — ἐς τοῦτο δ. zu 1, 49, 6. — πᾶσαν ἐς ἀρετὴν ist aus mehrern Hsn. hinzugefügt. Der Sinn: wegen seiner völligen, allseitigen, den in Bezug auf Tugend bestehenden sittlichen Ansichten (zu 6, 69, 3) gemässen Bestrebungen, namentlich rücksichtlich der Religiosität und Gesetzmässigkeit. (Pp.?) Aehnlich ἐς τὸ θεῖον νόμισις 5, 105, 1. (Didot.) — ἐς τὸ θεῖον nach νεομισμένην ist mit vielen und den besten Hsn. gestrichen.

C. 87. § 1. μετεχείρισαν, περιεῖπον. (Sch.) zu 4, 13, 2. — καὶ ὀλίγῳ und (verhältnissmässig) beschränktem ist aus einer guten Hs. zugefügt. — οἱ ἥλιοι im Plural von der Sonnenhitze auch bei Ael. v. Ge. 13, 1 u. Dion. Per. 40. (Dr.) vgl. Aristot. π ζώων ἰστ. 8, 9. u. Spr. 44, 3, 6. „So ψόχη, θάλλη, καύματα.“ (Jacobs.) — τὸ πρῶτον steht wohl im Gegensatze zu der spätern, winterlichen Jahreszeit. — πνίγος stickende Hitze. (Jacobs.) — ἔτι überdies. zu 7, 49, 5. — ἀστέγαστον Obdachlosigkeit. Ein seltenes Wort. — τούναντιον im Ggs. zu οἱ ἥλιοι καὶ τὸ πνίγος. — μετοπωριναί. Spr. 50, 11, 1. — μεταβολῇ. Her. 2, 77, 1: ἐν τῆσι μεταβολῆσι τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ νοῦσοι μάλιστα γίνονται τῶν τε ἄλλων πίνων καὶ δὴ καὶ τῶν ὄρεων μάλιστα. vgl. Aristot. Probl. 1, 1, 15 u. 27. — ἐς ἀσθενεῖαν ἐνεωτέριζον. Ungewöhnlich; doch ähnlich Arr. An. 4, 8, 2: ἐς τὸ βαρβαρικώτερον νεωτέριστο. 7, 13, 3: μὴ τι νεωτερισθῆι ἐς ἔβριν. (Bl.)

§ 2. πάντα ποιούντων. διὰ τὸ δύσσημον ἀπεσιώπησεν αὐτὰ ὀνομασὶ εἰπεῖν. βούλεται δὲ λέγειν τὰ ὑποχωρηματικὰ, ἅπερ οἱ ἱεροὶ σύβαρα καὶ ἀποπατήματα εἰδῶσι καλεῖν. (Sch.) vgl. 4, 97, 3. (Hk.) u. Plut. Art 16. (Bl.) — ἐν τῷ αὐτῷ. zu 4, 35, 1. — τὸ τοιοῦτον ähnlicher Krankheits-

θνησκον, καὶ ὄσμαι ἦσαν οὐκ ἀνεκτοί, καὶ λιμῶ ἅμα καὶ δίψει ἐπιέ-
 ζοντο· ἐδίδοσαν γὰρ αὐτῶν ἐκάστῳ ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας κοτύλην ὕδατος
 καὶ δύο κοτύλας σίτου. ἄλλα τε ὅσα εἰκὸς ἐν τοιούτῳ χωρίῳ ἐμπε-
 πτωκότας κακοπαθῆσαι, οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἐπεγένετο αὐτοῖς. καὶ ἡμέρας
 μὲν ἑβδομήκοντά τινες οὕτω διηγήθησαν ἀθροοί· ἔπειτα πλὴν Ἀθη-
 ναίων καὶ εἴ τινας Σικελιωτῶν ἢ Ἰταλιωτῶν ξυνεστράτευσαν, τοὺς ἄλ-
 λους ἀπέδοντο. ἐλήθησαν δὲ οἱ ξύμπαντες, ἀκριβεία μὲν χαλεπὸν
 ἐξείπειν, ὅμως δὲ οὐκ ἐλάσσους ἑπτακισχιλίων. ξυνέβη τε ἔργον τοῦτο
 [Ἑλληνικὸν] τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε μέγιστον γενέσθαι, δοκεῖν
 δ' ἔμοιγε καὶ ὧν ἀκοῇ Ἑλληνικῶν ἴσμεν, καὶ τοῖς τε κρατήσασι λαμ-
 πρότατον καὶ τοῖς διαφθαρεῖσι δυστυχεστάτον· κατὰ πάντα γὰρ πάν-
 τως νικηθέντες καὶ οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθῆσαντες πανωλεθρία
 δὴ τὸ λεγόμενον καὶ πεζὸς καὶ νῆες καὶ οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἀπώλετο, καὶ
 ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐπ' οἴκον ἀπενόστησαν. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Σικε-
 λίαν γενόμενα.

gründe. — ἀνεκτός als Fem. schon II. 11, 610 u. bei Simonides bei Stob. 3 p. 63 Gaisf. (Pr.) vgl. Lobeck Paralipp. p. 482. — λιμῶ. vgl. Dem. 20, 42. (Hertlein Ms.) — δίψει. zu 2, 49, 3.

§ 3. ἐδίδοσαν, täglich. zu 4, 16, 2. — ἐπὶ für einen Zeitraum von. Spr. 68, 42, 1. „Nach dieser Zeit verkaufte man wahrscheinlich auch die nicht schon nach etwa siebenzig Tagen Verkauften § 4.“ (Arn.) — κοτύλη war ein Viertel Choinix. Ein sehr karges Mass. vgl. zu 4, 16, 2. — ἄλλα τε ὅσα für ὅσα τε ἄλλα. Spr. 51, 10, 10. — ἐν. Spr. 68, 12, 2. u. zu 4, 14, 1 u. 7, 71, 6. — οὐδὲν ὅ τι οὐ. Spr. 51, 10, 11 u. 67, 14, 1.

§ 4. τινάς. Spr. 51, 16, 4. vgl. Index u. τις. — τοὺς ἄλλους. zu 6, 48, 1. — δὲ οἱ. δὲ καὶ οἱ eine gute Hs. — οἱ ξύμπαντες; die Schaar des Demosthenes eingerechnet. zu 7, 85, 2. — μὲν obgleich. zu 6, 91, 1. — ἑπτακισχιλίων. So auch Diod. 13, 19.

§ 5. Ἑλληνικὸν ist müßig und mir etwas verdächtig. (Arn.) Mir sehr; entstanden aus Ἑλληνικῶν. — δοκεῖν. Spr. 33, 1, 3. vgl. 8, 64, 3.

§ 6. κατὰ π. zu 6, 37, 1. — πάντα πάντως. vgl. 8, 1, 2. Mehr Beispiele dieser Paronomasie bei Lobeck Parall. p. 57 f. — ὀλίγον οὐδὲν ἐς οὐδὲν. ἐν παντὶ πράγματι μεγάλως. (Sch.) zu 7, 59, 2. vgl. 2, 8, 1. — κακοπαθῆσαντες für κακοπαθησάντων weil das Subject mit πεζός zusammenfällt und selbst bei νῆες auch ναῦται wenigstens mit gedacht werden. — πανωλεθρία. πανώλεθρον κακόν Her. 6, 85, 2. Das Substantiv, was nach dem τὸ λεγόμενον ein sehr übliches scheinen dürfte, findet sich erst bei Spätern wieder; das Adj. so bei Her. und att. Dichtern. — τὸ λεγόμενον. Spr. 57, 10, 12. — ἀπώλετο. zu οἶδεν 7, 44, 1. Ueber den Gesamtverlust Böckh Staatsh. 1 S. 372 f. u. Kr. z. Dion. p. 309, 4. — ἀπονοστεῖν noch bei Xen. An. 3, 5, 16, sonst in der attischen Prosa wohl nicht; noch weniger ὑπονοστεῖν 3, 89, 2. — μὲν. zu 2, 68, 5. vgl. 7, 2, 5. 30, 3. 58, 1. — περὶ. zu 1, 5, 3. — γενόμενα erg. ἦν. zu 2, 54, 4 u. 4, 41, 4.

H.

Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἠγγέλθη, ἐπὶ πολὺ μὲν ἠπίστον καὶ τοῖς πάνι τῶν στρατιωτῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαπεφευγῶσι καὶ σαφῶς ἀγγέλλουσι, μὴ οὕτω γε ἄγαν πανσυδὶ διεφθάρθαι· ἐπειδὴ δὲ ἔγνωσαν, χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλουν, ὡσπερ οὐκ αὐτοὶ ψηφισάμενοι, ὠργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησιμολόγοις τε καὶ μάντεσι καὶ ὀπόσοι τι τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήπονται Σικελίαν. πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτοὺς ἐλύπει τε καὶ περιοιστήκει ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ φόβος τε καὶ κατάπληξις μεγίστη δῆ. ἅμα μὲν γὰρ στερόμενοι καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ ἡ πόλις ὀπλιτῶν τε πολλῶν καὶ ἰπέων καὶ ἡλικίας οἶαν οὐχ ἑτέραν ἐόντων ὑπάρχουσαν ἐβαρύνοντο· ἅμα δὲ καὶ οὐχ ὀρώωντες ἐν τοῖς νεωσοίκοις ἱκανὰς οὐδὲ χρήματα ἐν τῷ κοινῷ οὐδ' ὑπηρεσίας ταῖς ναυσὶν ἀνέλπιστοι ἦσαν ἐν τῷ παρόντι σωθῆσεσθαι, τοὺς τε ἀπὸ τῆς Σικελίας πολεμίους εὐθύς σφίσι ἐνόμιζον τῷ ναυτικῷ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλευσεῖσθαι, ἄλλως τε καὶ τοσοῦτον κρατήσαντας, καὶ τοὺς αὐτόθεν πολεμίους τότε δῆ καὶ διπλασίως πάντα παρεσκευασμένους κατὰ κράτος ἦδη καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἐπικεῖσεσθαι καὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν μετ' αὐτῶν ἀπο-

C. 1. § 1. ἠγγέλθη, τὰ περὶ Σικελίαν γενόμενα. (Bl.) — τοῖς πάνι den angesehensten (und also zuverlässigsten). (St.) So οἱ πάνι στρατηγοὶ 8, 89, 2. vgl. Xen. Mem. 3, 5, 1. (Kr. Stud. 2 S. 72.) u. Hermann de ell. et pleon. p. 122. — σαφῶς als zuverlässig. zu 1, 91, 1. Zuerst von einem unglücklichen Barbier gemeldet. Plut. π. ἀθολ. 13. — μὴ schliesst sich an ἠπίστον an. vgl. zu 1, 10, 1. — γε ἄγαν für γε ἄν eine gute Hs. So 1, 75, 1; μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως. (Bekker.) Die Steigerung des πανσυδὶ ist eben so wenig anstössig als neben einem Aeussersten ein Alleräusserstes. vgl. Spr. 23, 7, 7. Arn. vertheidigt γε ἄν. vgl. zu 2, 102, 5. — πανσυδὶ für πανσυδὶ die besten Hsn., πασσυδὶ eine Hs. Dies erklärt Phot. 401, 14 für richtig, der es noch bei Pherekrates fand und durch παντελῶς erklärt. Oester findet sich das Wort bei Diouys. Hal. u. Dion. C. — τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τὸν ἔκπλουν. So συμπροθυμείσθαι ταῦτα Xen. Kyr. 6, 1, 19. (Bl.) vgl. zu 5, 17, 1. — τῶν ῥητόρων. Kr. z. Dion. p. 272, 2. — χρησιμολόγοις. zu 2, 8, 2. vgl. Kr. eb. A. 3. — καὶ ὀπόσοι und allen die sonst. zu 6, 88, 7. Spr. 51, 13, 5. — θειάσαντες, θειά τινα φθελγξάμενοι. (Sch.) Wieder findet es sich bei Spätern. vgl. die Lex. u. zu 7, 50, 4. — ἐπήλπισαν, εἰς ἐλπίδας ἐπέβαλον. (Sch.) App. Mithr. 68: περὶ τῆς Ἀσίας αὐτὸν ἐπελπίζοντες. (Arn.) vgl. die Lex.

§ 2. περιοιστήκει. zu 4, 34, 3. vgl. zu 3, 54, 3. — ἐπί. Spr. 68, 41, 6. — ἰδίᾳ ἕκαστος, ἀνδρῶν ξυγγενῶν schwebt aus dem Folgenden vor. (Hk. u. Ds.) — ἡλικίας zu 3, 67, 2. u. 7, 64, 1. — ἐν τῷ κοινῷ. zu 1, 80, 3. — ὑπηρεσίας. zu 1, 143, 1. — ἀνέλπιστοι. zu 6, 17, 6.

§ 3. σφίσι. Spr. 48, 4, 1. Verschieden σφῶν 8, 96, 2. — τοσοῦτον, wie πολὺ 2, 93, 1. — καὶ διπλασίως. zu καὶ δὶς 1, 44, 1. — σφῶν, τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) — μετ' αὐτῶν, ἐπικεῖσεσθαι.

4στάντας. ὅμως δὲ ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐδόκει χρῆναι μὴ ἐνδιδόναι, ἀλλὰ παρασκευάζεσθαι καὶ ναυτικόν, ὅθεν ἂν δύνωνται ξύλα ξυμπορισαιμένους καὶ χρήματα, καὶ τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι καὶ μάλιστα τὴν Εὐβοίαν, τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν τι ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσει καὶ ἀρχὴν τινα προεσβυτέρων ἀνδρῶν ἐλέσθαι, οἵτινες περὶ 5τῶν παρόντων, ὡς ἂν καιρὸς ἦ, προβουλευέουσιν. πάντα τε πρὸς τὸ παραχορῆμα περιδεές, ὅπερ γιλιῆ δῆμος ποιεῖν, ἐτοῖμοι ἦσαν εὐτακτεῖν. καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐποιοῦν ταῦτα, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

2 Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου χειμῶνος πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν εὐθύς οἱ Ἕλληνες πάντες ἐπηρομένοι ἦσαν, οἱ μὲν μηδετέρων ὄντες ξύμμαχοι ὡς ἦν τις καὶ μὴ παρακαλῆσθαι, οὐκ ἀποστατέον ἔτι τοῦ πολέμου εἶη, ἀλλ' ἐθέλοντι ἴτεον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, νομίσαντες κἂν ἐπὶ σφᾶς ἕκαστοι ἐλθεῖν αὐτούς, εἰ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ κατώρθωσαν, καὶ ἅμα [ἡγούμενοι] βραχὺν ἔσεσθαι 2τὸν λοιπὸν πόλεμον, οὗ μετασχεῖν καλὸν εἶναι· οἱ δ' αὖ τῶν Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ξυμπροθυμηθέντες ἐπὶ πλέον [ἢ πρὶν] ἀπαλλάξεσθαι διὰ τάχους πολλῆς ταλαιπωρίας. μάλιστα δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἐτοῖμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι, διὰ τὸ

§ 4. ὡς ἐκ τῶν ὑ. zu 7, 76. — ἐνδιδόναι. zu 6, 72, 1. — παρασκευάζεσθαι würde man nach ναυτικόν erwarten. Doch vermisse ich vielmehr καὶ πῆζόν. — ὅθεν ἂν δύνωνται gehört zu ξυμπορισαιμένους. (Ps.) vgl. 7, 20, 2. — ξύλα. Kr. z. Dion. p. 274, 14 u. zu 4, 108, 1. — ξυμπορ. wie 8, 4. zu 7, 20, 2. — τὰ τῶν ξυμμάχων. zu 2, 13, 2. vgl. 8, 4. — ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι. zu 3, 3, 3. — τῶν κατὰ τὴν πόλιν τι. z. B. den Aufwand bei Festen, Opfern, Spielen. (Dr.) — ἐς εὐτέλειαν. 8, 4: ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν. (Dr.) 8, 86, 5: ἐς εὐτέλειαν ξυντίμηται. (Abr.) — σωφρονίσει ermässigen, beschränken. — προβουλευέουσιν als Comité vorberathen sollten, ehe die Angelegenheiten andern Behörden und dem Volke vorgetragen würden. (A. Ps.) vgl. Aristot. Pol. 4, 11, 9. 42, 8, Ar. Ach. 755, Lys. 421. 467. 609 u. Kr. z. Dion. p. 273. 375. „vgl. Hermann gr. Staatsalt. 54, 5 u. 166, 11.“ (Pp.)

§ 5. πάντα εὐτακτεῖν in Allem fügsam zu sein. Spr. 46, 5, 4. — πρὸς. zu 6, 11, 5. 8, 39, 2. — τὸ π. περιδεές. zu 6, 59, 1. — ὅπερ φ. δ. ποιεῖν. zu 2, 65, 2. — δῆμος. zu 1, 107, 3. — ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καί. zu 2, 93, 3.

C. 2. § 1. τὴν ἐκ. zu 3, 102, 2. — ἐπηρομένοι, ἐπερηγανεύόμενοι, καὶ ἀντὶ τοῦ πρόχειροι καὶ ἐντροπεῖς. (Zon. p. 835.) zu 2, 11, 2. — μηδετέρων, ἤγουν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων. (Sch.) Ueber μὴ Spr. 67, 8. — ὡς in der Meinung dass. Spr. 65, 8, 1. — ἦν τις καὶ μὴ. zu 5, 26, 2. „vgl. zu 3, 46, 1 u. 1, 140, 2.“ (Pp.) — ἀποστατέον. vgl. 7, 7, 2. — ἐθέλοντι Th. nur hier und Spätere. — νομίσαντας. zu 1, 124, 2. — κἂν ἐλθεῖν, aus κἂν ἤλθον. Spr. 69, 7, 1, 4. — ἡγούμενοι haben nicht eine gute Hs. u. Va. — εἶναι. Spr. 55, 4, 9.

§ 2. ξύμμαχοι erg. ἐπηρομένοι ἦσαν, wovon das folgende Particip den Grund angiebt. — ἐπὶ πλέον mehr zu 5, 14, 1. vgl. zu 2, 51, 4. — ἢ πρὶν ist wohl ein Glossem. — ἀπαλλάξεσθαι. zu ξυμπροπέμψειν 1, 27, 2. — διὰ τάχους. zu 1, 63, 2. — αὐτῶν gehört zu ἀφίστασθαι. (Ps.) —

ὀργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα καὶ μηδ' ὑπολείπειν λόγον αὐτοῖς ὡς τό γ' ἐπιὸν θέρος οἷοί τ' ἔσονται περιγενέσθαι. ἡ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων πόλις πᾶσι τε τούτοις ἐθάρσει καὶ μάλιστα ὅτι οἱ ἐκ τῆς Σικελίας αὐτοῖς ξύμμαχοι πολλῇ δυνάμει, κατ' ἀνάγκην ἤδη τοῦ ναυτικοῦ προσγεγενημένου, ἅμα τῷ ἦρι, ὡς εἰκός, παρέσεσθαι ἔμελλον. πανταχόθεν δ' ἐνέλιπδες ὄντες ἀπροσασίστως ἄπτεσθαι διενοῦντο τοῦ πολέμου, λογιζόμενοι καλῶς τελευτήσαντος αὐτοῦ κινδύνων τε τοιούτων ἀπηλλάχθαι ἂν τὸ λοιπὸν οἶος καὶ ὁ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων περιέστη ἂν αὐτούς, εἰ τὸ Σικελικὸν προσέλαβον, καὶ καθελόντες ἐκείνους αὐτοὶ τῆς πάσης Ἑλλάδος ἤδη ἀσφαλῶς ἠγήσεσθαι. εὐθύς οὖν Ἄγις μὲν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ ὀρηθεὶς στρατῷ τιμ ἐκ Λακελείας τὰ τε τῶν ξυμμάχων ἠργυρολόγησεν ἐς τὸ ναυτικόν, καὶ τραπόμενος ἐπὶ τοῦ Μηλιέως κόλπου Οἰταίων τε κατὰ τὴν παλαιὰν ἔχθραν τῆς λείας τὴν πολλὴν ἀπολαβὼν χρήματα ἐπράξατο καὶ Ἀχαιοὺς τοὺς Φθιώτας καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ Θεσσαλῶν ἐπηκόους μεμφομένων καὶ ἀκόντων τῶν Θεσσαλῶν ὀμήρους τέ τινας ἠνάγκασε δοῦναι καὶ χρήματα, καὶ κατέθετο τοὺς ὀμήρους ἐς Κόρινθον, ἔς τε τὴν

ὀργῶντες. zu 2, 21, 3. „Ueber den Gedanken vgl. 4, 108, 3.“ (Arn.) — ὑπολείπειν λόγον die Möglichkeit der Behauptung einräumen. vgl. 8, 24, 4: οὐδ' αὐτοῖς ἀντιλέγοντας ἔτι. Aehnlich steht ἐπολείπειν λόγον bei Antiph. 3, β, 4. (vgl. 5, 16.) Andok. 3, 18, Isokr. 4, 146, Isae. 1, 33. vgl. ἀντιλογία 2, 87, 2 u. Kr. z. Dion. p. 274 s. u. p LIXs. — αὐτοῖς kann, obgleich hier eingeschoben, doch mit παρέσεσθαι verbunden werden. zu αὐτοῖς 7, 78, 4. — κατ' ἀνάγκην ἤδη gehört zu προσγεγενημένον: da sie nothgedrungen auch zu einer Flotte gekommen seien. (Ps.) zu 4, 63, 3. Aehnlich Arn. Allein bei dieser Verbindung hätte κατ' ἀνάγκην ἤδη eine zu betonte Stellung und erschiene auch an sich als unpassend. Es wird also mit παρέσεσθαι zu verbinden und an eine moralische Verpflichtung zu denken sein, als Dank für die geleistete Hülfe. Ueber ἤδη zu 6, 91, 6. — τοῦ ναυτικοῦ verstehe auch ich von der sikelischen Flotte, die doch erst durch den Krieg gegen Syrakus eigentlich ins Leben gerufen war. Hinzugekommen war die Flotte zur Landmacht. Schwerlich ist an eventuelle Zwangsmassregeln durch die lakonische Flotte zu denken. Doch will so Ullrich Beitr. z. Kr. 3 S. 14—19. Gegen ihn auch Campe Rec. S. 178.

§ 3. πανταχόθεν. vgl. 2, 59, 2. 3, 53, 3. 5, 43, 3 u. zu 1, 124, 1. — ἀπροσασίστως, ἄνευ τῆς [του?] προάσεως. (Sch.) vgl. 1, 49, 5. 3, 82, 5. 6, 72, 4. 83, 1. — ἀπηλλάχθαι ἂν. zu 2, 102, 5. — τὸ Σικελικόν. Spr. 43, 4, 17 u. zu 5, 3, 4. — ἤδη. zu 6, 91, 6.

C. 3. § 1. ἠργυρολόγησεν. zu 2, 69. — ἐς τὸ ναυτικόν zur Anschaffung einer Flotte Va. Vielmehr: zur Erhaltung der Flotte. zu 6, 8, 1. — Μηλιέως. Μηλιῶς mehrere, auch gute Hsn. — Οἰταίων hängt von τῆς λείας ab. — κατὰ τὴν παλαιὰν ἔχθραν 3, 92, 1. (Bl.) — λεία Vieh, in antikem Sinne. (H. Müller.) So stehen Xen. Hell. 1, 3, 2 λεία und χρήματα synonym. (Arn.) vgl. die Lex. u. λῆις. Ueber den Ge. zu 6, 105, 1. — ἀπολαβῶν intercepit. Oder ὑπολαβῶν? — χρήματα, als Lösegeld für das Geraubte. (Bl.) — τοὺς ἄλλους. vgl. Schömann Antiq. jur. publ. Gr. 6, 19, 2. (Pp.) — μεμφομένων, δηλαδὴ τοῖς Λακεδαιμονίοις. (Sch.) wegen der Erpressung. Eine gute Hs. u. Va. μεμφομένους. Spr. 56, 14, 2. — ἀκόντων. Spr. 47, 4, 6. — τῶν hat nur eine gute Hs. — ἔς τε τὴν, Λακωνικήν.

3 ξυμμαχίαν ἐπειροῦτο προσάγειν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν πρόσταξιν ταῖς πόλεσιν ἑκατὸν νεῶν τῆς ναυπηγίας ἐποιούντο, καὶ ἑαυτοῖς μὲν καὶ Βοιωτοῖς πέντε καὶ εἴκοσιν ἑκατέροις ἑτάξαν, Φωκεῦσι δὲ καὶ Λοκροῖς πεντεκαίδεκα καὶ Κορινθίοις πεντεκαίδεκα, Ἀρκάσι δὲ καὶ Πελληγεῦσι καὶ Σικωνίοις δέκα, Μεγαρεῦσι δὲ καὶ Τροιζηνίοις καὶ Ἐπιδαυριοῖς καὶ Ἐρμιονεῦσι δέκα· τὰ τε ἄλλα παρεσκευάζοντο ὡς εὐθύς πρὸς τὸ ἔαρ ἐξόμενοι τοῦ πολέμου.

4 Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ διενόηθησαν, ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ τὴν τε ναυπηγίαν, ἕβλα ξυμπορισάμενοι, καὶ Σούριον τειχίσαντες, ὅπως αὐτοῖς ἀσφάλεια ταῖς σιταγωγοῖς ναυσὶν εἴη τοῦ περίπλου, καὶ τό τε ἐν τῇ Λακωνικῇ τείχισμα ἐκλιπόντες ὃ ἐνωκοδόμησαν παραπλέοντες ἐς Σικελίαν καὶ τᾶλλα, εἴ τί που ἐδόκει ἀρχοῖον ἀναλίσκεσθαι, ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν, μάλιστα δὲ τὰ τῶν ξυμμάχων διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσονται.

5 Πρασσόντων δὲ ταῦτα ἀμφοτέρων καὶ ὄντων οὐδὲν ἄλλο ἢ ὥσπερ ἀρχομένων ἐν κατασκευῇ τοῦ πολέμου, πρῶτοι Εὐβοῆς ὡς Ἄγιον περὶ ἀποστάσεως [τῶν Ἀθηναίων] ἐπρεσβεύσαντο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ. ὁ δὲ προσδεξάμενος τοὺς λόγους αὐτῶν μεταπέμπεται ἐκ Λακεδαίμονος Ἀλκαμένην τὸν Σθενελαΐδου καὶ Μέλανθον ἄρχοντας ὡς ἐς τὴν Εὐ-

(Pp.) — προσάγειν, die Thessaler oder deren ὑπηκόους? Wohl diese. (Ds.) προσάγεσθαι? zu 1, 99, 2 u. so stets bei Th. und wohl auch sonst.

§ 3. τὴν πρ., ἢ πρόσταξις ἦν ἐποιούντο ἦν. Spr. 50, 11, 1. — πρὸς-ταξιν, wie προστάσειν Her. 7, 21; bei Thuk. sonst so weder dieses noch jenes. — ἐξόμενοι. zu 1, 49, 6.

C. 4. ὥσπερ διενόηθησαν 8, 1, 4. (Pp.) — αὐτῷ aus einer guten Hs. u. Va. — τειχίσαντες und ἐκλιπόντες erklärt Pp. durch τῷ τειχίσαι, τῷ ἐκλιπεῖν als dem τὴν τε ναυπηγίαν entsprechend. Kaum statthaft. Ich ver-
 muthe dass nach ναυπηγίαν etwa καὶ τᾶλλα ausgefallen ist. — ὅπως — πε-
 ρίπλου. vgl. 7, 28, 1. (Didot.) — τὸ ἐν τῇ Λ. τείχισμα 7, 26, 2. 31, 1. (Dr.) — τᾶλλα für τὰ ἄλλα eine gute Hs. — τί που für πού τι eine gute Hs. „vgl. 8, 69, 3.“ (Pp.) — ξυστελλόμενοι ἀντὶ τοῦ συνάγοντες. (Sch.) zu 8, 1, 4. Xen. π. πόρων 4, 3: εἰς μεῖον τι συστελλόμενος. Dem. 18, 246: ταῦθ' ὡς εἰς ἐλάχιστον συστεῖλαι. (Bl.)

C. 5. § 1. ὄντων — πολέμου während sie nichts anders, in keiner andern Lage (vgl. 4, 120, 3. Bl.), als mit einer, wenn man anfängt, oder zur Zeit wo sie anfangen, stattfindenden Einrichtung beschäftigt waren. Ueber οὐδὲν ἄλλο ἢ Spr. 62, 3, 7; über εἶναι ἐν zu 2, 80, 2. Dobree will das ἀρχομένων streichen. Παρασκευῆ wäre hier kaum passend, da die ganze Art und Weise wie sie sich zu dem Kriege in Verfassung gesetzt, den Gang und die Führung desselben gleichsam begründet, zu bezeichnen ist. vgl. zu 2, 78, 3 u. „Isokr. 6, 87: τὸν πόλεμον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον κατασκευάζοντες.“ (Arn.) Doch haben zwei schlechte Hsn. παρασκευῆ, was Arn. vorzieht. — τῶν Ἀ. von den A. Spr. 47, 25, 1. Da jedoch sonst der Ge. bei ἀπόστασις so nicht üblich ist, so wird er hier zu streichen sein. Auch hat ihn eine Hs. bloss am R. und Va. von 1550 nicht übersetzt. — Ἀλκαμένην. Ἀλκαμένη hier (u. § 2) die besten Hsn. ausser einer. vgl. 8, 8, 2. 10, 1. 3. (Dr.) zu 3, 107, 2. — Σθενελαΐδου. Σθενελαΐδα Cobet v. l. p. 369 u. n. l. p. 339. Doch Thuk. gebraucht oft die gew. Form. vgl. Herbst S. 63 f.

βοιαν· οἱ δ' ἦλθον ἔχοντες τῶν νεοδαμωδῶν ὡς τριακοσίους καὶ παρεσκεύαζεν αὐτοῖς τὴν διάβασιν. ἐν τούτῳ δὲ καὶ Λέσβιοι ἦλθον βου-
 2 λόμενοι καὶ αὐτοὶ ἀποστῆναι· καὶ ξυμπρασσόντων αὐτοῖς τῶν Βοιω-
 τῶν ἀναπέθεται Ἔργις ὥστε Εὐβοίας μὲν πέρι ἐπισχεῖν, τοῖς δὲ Λε-
 σβίοις παρεσκεύαζε τὴν ἀπόστασιν, Ἀλκαμένην [τε] ἄρμοστήν διδούς,
 ὃς ἐς Εὐβοίαν πλεῖν ἔμελλε, καὶ δέκα μὲν Βοιωτοὶ καὶς ὑπέσχοντο
 δέκα δὲ Ἔργις, καὶ ταῦτα ἄνευ τῆς Λακεδαιμονίων πόλεως ἐπράσσετο·
 ὁ γὰρ Ἔργις ὅσον χρόνον ἦν περὶ Δεκέλειαν ἔχων τὴν μεθ' ἑαυτοῦ³
 δύναμιν, κύριος ἦν καὶ ἀποστέλλειν εἴ ποί τινα ἐβούλετο στρατιῶν καὶ
 ξυναγείρειν καὶ χορήματα πρᾶσσειν, καὶ πολὺ μᾶλλον, ὡς εἰπεῖν, κατὰ
 τοῦτον τὸν καιρὸν αὐτοῦ οἱ ξίμμαχοι ὑπήκουον ἢ τῶν ἐν τῇ πόλει
 Λακεδαιμονίων· δύναμιν γὰρ ἔχων εὐθὺς ἕκασταχόσε δεινὸς παρῆν.
 καὶ ὁ μὲν τοῖς Λεσβίοις ἔπρασσε, Χῖοι δὲ καὶ Ἐρυθραῖοι ἀποστῆναι
 καὶ αὐτοὶ ἐτοῖμοι ὄντες πρὸς μὲν Ἔργιν οὐκ ἐτρόποντο, ἐς δὲ τὴν Λα-
 κεδάιμονα. καὶ παρὰ Τισσαφέρους, ὃς βασιλεὺς Δαρείῳ τῷ Ἀρτα-
 ξέρξου στρατηγὸς ἦν τῶν κάτω, πρεσβευτῆς ἄμα μετ' αὐτῶν παρῆν·
 ἐπήγετο γὰρ καὶ ὁ Τισσαφέρους τοὺς Πελοποννησίους καὶ ὑπισχεῖτο
 τροφὴν παρέξειν. ὑπὸ βασιλέως γὰρ νεωσιτὶ ἐτύγγανε πεπραγμένους
 τοὺς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς φόρους, οὓς δι' Ἀθηναίους ἀπὸ τῶν Ἑλ-
 ληνίδων πόλεων οὐ δυνάμενος πρᾶσσεσθαι ἐπωφείλησεν· τοὺς τε οὖν
 φόρους μᾶλλον ἐνόμιζε κομιεῖσθαι κακώσας τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἄμα
 βασιλεὺς ξυμμάχους Λακεδαιμονίους ποιῆσειν καὶ Ἀμύργην τὸν Πισ-

— ἀρχοντας ὡς ἐς. So ἐς 8, 9, 2. vgl. 8, 7, 2. — τῶν νεοδαμωδῶν. zu 5, 34, 1. — τὴν διάβασιν, εἰς τὴν Εὐβοίαν δηλονότι. (Sch.)

§ 2. τῶν Βοιωτῶν, als Stammverwandte 3, 2, 2. 8, 100, 3. (Pp.) — ὥστε. zu 2, 2, 4. — ἐπισχεῖν. zu 5, 32, 5. — παρεσκεύαζε. Uebergang zum unabhängigen Satze. zu οὐ μέντοι 2, 47, 2. — Ἀλκαμένην τε. Das τε zu erklären scheint man annehmen zu müssen dass διδούς fast pleonastisch stehe. Auch diesen Ac. zieh' ich zu παρεσκεύαζεν. (Kr. z. Dion. p. 290.) Arn. meint es sei gesetzt als solle folgen καὶ καὶς δέκα μὲν αὐτὸς ὑποσχόμενος. — ἄρμοστήν. zu 4, 132, 3 u. Kr. z. Dion. p. 280, 52. — ὑπέσχοντο, τοῖς Λεσβίοις δηλονότι. (Sch.) — ἄνευ. zu 1, 91, 4.

§ 3. εἶ. Spr. 60, 10, 1. — ποι, ἀποστέλλειν. (Kr. z. Dion. p. 286.) — πρᾶσσειν. zu 1, 99, 1. — ὡς εἰπεῖν. zu 1, 1, 2. — αὐτοῦ, zu ὑπήκουον gehörig, erhält hier stehend die durch den Ggs. τῶν ἐν τῇ π. Α. nothwendige Betonung. — εὐθὺς für αὐτὸς eine gute Hs. u. Va.

§ 4. τοῖς für die zu 3, 4, 4 u. 4, 106, 2. — ἔπρασσε, ἦγουν συνέπρατι. (Sch.) — Χῖοι, deren Oligarchen. vgl. 9, 3. 14, 2. (Pp.) — στρατηγός, κάρανος. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 2. — τῶν κάτω der Küstenbewohner Kleinasiens. vgl. 1, 137, 3 u. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 2 gr. Ausg. — ἐπήγετο. zu 2, 2, 2.

§ 5. πεπραγμένους ἀντὶ τοῦ ἀπητημένους. (Sch.) Ps. des Mediums. Spr. 52, 10, 11. Dion C. 66, 8: οὐ μόνον οὐδὲν εὔροντο, ἀλλὰ καὶ προσεπράσσαντο χορήματα. Ueber den Ac. Spr. 52, 4, 6. — ἐπωφείλειν noch schulden findet sich erst bei Spätern wieder. Ueber die Sache Kr. Stud. 1 S. 96 f. — τὸν vor Πισσοῦθρον ist zu streichen oder nach dem Namen ein Komma zu setzen. (Pp.) Auch die gewöhnliche Verbindung ist statthaft. Spr. 50, 9, 8.

σούθρου υἷον νόθον, ἀφροστώτα περὶ Καρίαν, ὡσπερ αὐτῷ προσέταξε βασιλείς, ἢ ζῶντα ἄξιον ἢ ἀποκτεῖναι.

6 Οἱ μὲν οὖν Χῖοι καὶ Τισσαφέρους κοινῇ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔπρασσον, Καλλίγειτος δὲ ὁ Λαοφῶντος, Μεγαρέυς, καὶ Τιμαγόρας ὁ Ἀθηναγόρου, Κυζικηνός, φυγάδες τῆς ἑαυτῶν ἀμφοτέρου παρὰ Φαρναβάζου τῷ Φαρνάκου κατοικοῦντες, ἀφικνοῦνται περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐς τὴν Λακεδαιμόνα πέμψαντος Φαρναβάζου, ὅπως ναῦς κομίσειαν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ αὐτός, εἰ δύναιτο, ἄπερ ὁ Τισσαφέρους προὔθυμεῖτο, τὰς τ' ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ πόλεις ἀποστήσειε τῶν Ἀθηναίων διὰ τοὺς φόρους καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ βασιλεῖ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων 2 ποιήσειεν. πρᾶσσόντων δὲ ταῦτα χωρὶς ἑκατέρων, τῶν τε ἀπὸ τοῦ Φαρναβάζου καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ Τισσαφέρους, πολλὴ ἀμίλλα ἐγένετο τῶν ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ὅπως οἱ μὲν ἐς τὴν Ἰωνίαν καὶ Χίον οἱ δ' ἐς τὸν Ἑλλήσποντον πρότερον ναῦς καὶ στρατιὰν πείσουσι πέμπειν. 3 οἱ μὲντοι Λακεδαιμόνιοι τὰ τῶν Χίων καὶ Τισσαφέρους παρὰ πολὺ προσεδέξαντο μᾶλλον· ξυνέπρασσε γὰρ αὐτοῖς καὶ Ἀλκιβιάδης, Ἐνδίω ἐφορεύοντι πατρικὸς ἐς τὰ μάλιστα ξένος ὢν, ὅθεν καὶ τὸννομα Λακωνικὸν ἢ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν ξενίαν ἔσχεν· Ἐνδιος γὰρ Ἀλκιβιάδου ἐκαλεῖτο. ὅμως δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι πρῶτον κατάσκοπον ἐς τὴν

— ἀφροστώτα. Kr. z. Dion. p. 353. — περὶ. zu 1, 5, 3. — ἀποκτεῖναι für ἀποκτείναν eine gute Hs. Spr. 53, 1, 10. vgl. zu προσκλήσασθαι 6, 24, 3 u. Herbst S. 17 f.

C. 6. § 1. κατὰ τὸ αὐτό, ἤγουν ὁμογνωμονοῦντες. (Sch.) Aehnlich κατὰ ταῦτα λέγειν Her. 1, 1, 2. 6, 53, 1. — φυγάδες τῆς ἑαυτῶν. zu 6, 92, 2. — Φαρνάκου. zu 1, 129, 1. — πέμψαντος Φ. vgl. 5, 4, 1 u. zu 8, 28, 5. — ἄπερ προὔθυμεῖτο. zu 5, 17, 1. Für ὁ erwart' ich καί. — διὰ ταχείων vor ποιήσειε ist mit den besten Hsn. ausgelassen; einige διὰ τὰ τῶν Χίων. — τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ, der Λασχυλίτις σατραπεία. Kr. z. Dion. p. 353, 17 u. de auth. p. 7, 26. — διὰ τοὺς φ. wegen Erhaltung der. vgl. 8, 5, 5. — ἀφ' ἑαυτοῦ hier durch seine Vermittelung. (Ps.) Oder ἐφ' ἑαυτοῦ?

§ 2. ἀπό. Xen. An. 7, 2, 29; ἔξω εἰσὶν ἀπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ πιστότατος ἐκάστω. vgl. eb. 7, 6, 2: ὁ στρατηγὸς ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. — τῶν ἐν. αὐτῶν ἐν? Denn οἱ ἐν Λ. würde die Lakedaemonier bezeichnen. vgl. 5, 43, 1. (Haase p. 95 s.) Oder ὄντων ἐν?

§ 3. τὰ τῶν die Aufforderungen der. Anders 8, 9, 2. — παρὰ πολὺ um Vieles, wie 1, 29, 3. 2, 89, 3. vgl. 7, 71, 3. Spr. 68, 36, 5. — πατρικὸς von den Vorfahren (προγόνων) her. vgl. 7, 69, 3. (Dr.) — ἐς τὰ μάλιστα, ὑπερβαλλόντως. (Sch.) vgl. 6, 104, 3 u. zu 1, 92. — τοῦνομα. Spr. 50, 14, 1. vgl. 1, 10, 7. (Pp.) — αὐτῶν, der Mitglieder dieser Familie. (Ds.) — κατὰ τὴν ξενίαν ist wohl Glossem zu ὄθεν. — ἔσχεν erhielt. Spr. 53, 5, 1. vgl. Index u. ἔχειν. — γὰρ belegt das Λακωνικόν. — Ἀλκιβιάδου Sohn des Α. Spr. 47, 6, 11. — ἐκαλεῖτο. Her. 6, 88: Νικόδρομος, Κροΐθου καλεόμενος. 7, 143, 1: τῷ οὔνομα μὲν ἦν Θεμιστοκλῆς, παῖς δὲ Νεοκλέος ἐκαλεῖτο. Eur. Aeg. 2: τίς ἐσθ' ὁ φύσας; τοῦ κεκέρυξαι πατρὸς; vgl. Soph. Tr. 1105. 1158, Bruchst. 107 u. Spr. 47, 6, 11. Es war also καλεῖν der eigentliche Ausdruck vom Beisetzen des Vaternamens. Dass aber

Χίον πέμψαντες Φρῶνιν, ἄνδρα περίοικον, εἰ αἶ τε νῆες αὐτοῖς εἰσὶν ὅσας περ ἔλεγον καὶ τᾶλλα ἢ πόλις ἱκανή ἐστι πρὸς τὴν λεγομένην δόξαν, ἀπαγγείλαντος αὐτοῖς ὡς εἶη ταῦτα ἀληθῆ ἅπερ ἤκουον, τοὺς τε Χίους καὶ τοὺς Ἐρυθραίους εὐθὺς ξυμμάχους ἐποιήσαντο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς ἐψηφίσαντο αὐτοῖς πέμπειν, ὡς ἐκεῖ οὐκ ἔλασσον ἢ ἑξήκοντα ἀφ' ὧν οἱ Χῖοι ἔλεγον ὑπαρχουσῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον⁵ δέκα τούτων αὐτοῖ ἐμέλλον πέμψειν καὶ Μελαγκρίδαν, ὃς αὐτοῖς ναύαρχος ἦν· ἔπειτα σεισμοῦ γενομένου ἀντὶ τοῦ Μελαγκρίδου Χαλκιδέα ἐπέμπον καὶ ἀντὶ τῶν δέκα νεῶν πέντε παρεσκευάζοντο ἐν τῇ Λακωνικῇ. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ ἐνὸς δέον εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυγγράψεν.

⁶ Ἀμα δὲ τῷ ἤρῳ τοῦ ἐπιγιννομένου θέρους εὐθὺς ἐπειγομένων τῶν⁷ Χίων ἀποστεῖλαι τὰς ναῦς καὶ δεδιότων μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πρᾶσσόμενα ἀσθιῶνται, πάντες γὰρ κρύφα αὐτῶν ἐπροσβέοντο, ἀποπέμπουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἄνδρας Σπαρτιάτας ἐς Κόρινθον τρεῖς, ὅπως ἀπὸ² τῆς ἐτέρας θαλάσσης ὡς τάχιστα ἐπὶ τὴν πρὸς Ἀθήνας ὑπέρενεγκόντες τὰς ναῦς τὸν Ἰσθμὸν κελεύσωσι πλεῖν ἐς Χίον πάσας, καὶ ἄς ὁ Ἅγις παρεσκευάζεν ἐς τὴν Λέσβον καὶ τὰς ἄλλας· ἦσαν δὲ αἱ ξύμ-

eine stereotype Folge der Namen Endios und Alkibiades stattgefunden (Arn.) mag ich nicht verbürgen.

§ 4. ὁμοως, obgleich für die Chier gewonnen. — εἰ οὐ, an κατάσχοπον, so v. a. κατασκευόμενον, angefügt. (Va.) — αὐτοῖς, τοῖς Χίοις. (Sch.) Spr. 58, 4, 1. — πρὸς. Spr. 68, 39, 5 u. zu 5, 141, 2. Ueber die Sache 8, 24, 4. 45, 4. — ἀπαγγείλαντος, αὐτοῦ. vgl. 3, 92, 4. (Dr.) Spr. 47, 4, 3. — ἐκεῖ wird sich mit auch auf die Erythraeer beziehen. Kr. z. Dion. p. 287, 4 u. Stud. 2 S. 227 f. — ἀφ' ὧν, ἀπὸ τούτων ἔ. (Hk.) nach dem was. Spr. 68, 16, 8. vgl. 4, 126, 3 u. Kr. z. Dion. p. 288.

§ 5. τούτων, τῶν τεσσαράκοντα. (Sch.) — αὐτοῖ für αὐτοῖς viele u. gute Hsn. Der Gegensatz: dreissig sollten von ihren Bundesgenossen zugefügt werden. (Hk.) Kr. z. Dion. p. 288. — πέμψειν für πέμπειν für eine gute Hs. — σεισμοῦ. zu 3, 89, 1. θεῖον ἠγησόμενοι Xen. Hell. 3, 2, 24. — Χαλκιδέα, nur als Harmosten. Denn Nauarch wurde später Astyochos 8, 20, 1, während Chalkideus noch lebte 8, 24, 1. (Kr. eb.) — ἐπέμπον bestimmten zu schicken. vgl. 8, 12, 2. (Pp.) vgl. jedoch zu ἀπέστειλλον 7, 19, 3. — δέον. δέοντος eine gute u. mehrere schlechte Hsn. gegen Spr. 24, 2, 9. Dass ἐνὸς δέοντος etc. ungrisch und Xen. Hell. 1, 1, 5 δεύσαις zu lesen sei hat zuerst Kr. in den Berl. Jahrb. für wissenschaftl. Kritik Jan. 1829 S. 29 bemerkt.

C. 7. § 1. ἄμα δὲ τῷ ἤρῳ haben nur eine gute Hs. u. Va. — τοῦ für τοῦ δ' Bk. — εὐθὺς sogleich, mit dem Eintritt des Frühlings, wie 4, 52, 1. vgl. 2, 47, 1. 5, 52, 1. (Gö. u. Pp.) — ἐπειγομένων ἀντὶ τοῦ ἐπειγόντων. (Sch.) 8, 9, 1. 82, 2 ist der Begriff selbstthätiger Mitwirkung klarer. So auch 6, 100, 1. (Arn.) vgl. zu 3, 2, 2. Das Activ hat Thuk. nirgends. — καὶ δεδιότων. Ueber καὶ zu 1, 1, 1. — κρύφα. zu 1, 67, 2. — ἐς Κόρινθον hat eine gute Hs. vor ἄνδρας.

§ 2. ὑπέρενεγκόντας für ὑπερενεγκόντες vier Hsn. Erg. αὐτούς, τοὺς ξυμμάχους. (Kr. z. Dion. p. 289, 8.) Ueber den Ausdruck zu 3, 15. vgl. 8,

8 πασαι τῶν ξυμμαχικῶν νῆες αὐτόθι μιᾶς δέουσαι τεσσαράκοντα. ὁ μὲν οὖν Καλλίγειτος καὶ Τιμαγόρας ὑπὲρ τοῦ Φαρναβάζου οὐκ ἔκοινοῦντο τὸν στόλον ἐς τὴν Χίον οὐδὲ τὰ χρήματα ἐδίδουσαν ἃ ἦλθον ἔχοντες ἐς τὴν ἀποστολήν, πέντε καὶ εἴκοσι τάλαντα, ἀλλ' ὕστερον ἐφ' ἑαυτῶν διειροῦντο ἄλλω στόλῳ πλεῖν· ὁ δὲ Ἄγρις ἐπειδὴ ἐώρα τοὺς Λακεδαιμονίους ἐς τὴν Χίον πρῶτον ὠρημένους, οὐδ' αὐτὸς ἄλλο τι ἐγίνωσκεν, ἀλλὰ ξυνηλθόντες ἐς Κόρινθον οἱ ξύμμαχοι ἐβουλεύοντο, καὶ ἔδοξε πρῶτον ἐς Χίον αὐτοῖς πλεῖν ἄρχοντα ἔχοντας Χαλκιδέα, ὃς ἐν τῇ Λακωνικῇ τὰς πέντε ναῦς παρεσκεύαζεν, ἔπειτ' ἐς Λέσβον καὶ Ἀλκαμένην ἄρχοντα, ὅνπερ καὶ Ἄγρις διειροεῖτο, τὸ τελευταῖον δὲ ἐς τὸν Ἑλλήσπορτον ἀφικέσθαι — προσετέτακτο δὲ ἐς αὐτὸν ἄρχων Κλέαρχος ὁ Ραιμίου — διαφέρειν δὲ τὸν Ἰσθμὸν τὰς ἡμισείας τῶν νεῶν πρῶτον καὶ εὐθὺς ταύτας ἀποπλεῖν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ἀγορμιωμένας τὸν νοῦν μᾶλλον ἔχωσιν ἢ τὰς ὕστερον ἐπιδιαφερομένας. καὶ γὰρ τὸν πλοῦν ταύτῃ ἐκ τοῦ προφανοῦς ἐποιοῦντο, καταφρονήσαντες τῶν Ἀθηναίων ἀδυνασίαν, ὅτι ναυτικὸν οὐδὲν αὐτῶν πολὺ πω

8, 3. Ueber die Sache Kr. eb. p. 289 s. u 299. — ξυμμαχικῶν. ξυμμαχίδων? wie 8, 23, 5. Doch s. Xen. Cyr. 3, 3, 12: ἐδιδασκεν ἢ ἕκαστον ἰσχυρὸν ἦν τῶν συμμαχικῶν. (Kr. eb. 239, 9.) Wie nämlich von ναυτικὸν Flotte, so steht auch von ξυμμαχικὸν Bundescontingent der Plural. Spr. 43, 4, 18. Gut bemerkt Pp. dass von ξυμμαχίς der Ge. hier anstössig wäre für ξυμμαχίδες. vgl. 8, 23, 5. — μιᾶς δέουσαι τεσσ. Kr. z. Dion. p. 289.

C. 8, § 1. ὑπὲρ im Namen. (Ac. u. Dr.) — ἐκοινοῦντο für ἐκοινωροῦντο nur eine Hs. Doch wäre von diesem wohl nur ἐκοινώνουν τοῦ στόλου sprachgemäss. (vgl. Pp.) Jenes steht von gemeinsamer Theilnahme an etwas, wie Eur. b. Stob. 69, 19: κεκοινωνοῦνται φόγον ταῖς οὐ κακαῖσιν αἰ κακαί. Jon 608: κοινουμένη τὰς συμφορὰς σοι πρόσθεν ἀπολαχούσα νῦν αὐτῇ καθ' αὐτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς. „Aehnlich ξυκοινοῦσθαι 8, 75, 3.“ (Arn.) — τὸν στόλον ἐς. zu ἐκ 1, 18, 3. — ἃ ἦλθον ἔχοντες. zu 1, 9, 1. — ἀποστολήν, τοῦ στόλου τῶν νεῶν 8, 9, 3. (Bl.) Sonst noch bei Spätern. — ἐφ' ἑαυτῶν, καθ' ἑαυτούς. (Sch.) Spr. 68, 40, 6. — ἄλλω 8, 39, 1. (Pp.)

§ 2. αὐτοῖς für αὐτοῖς mehrere, auch gute Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 289, 4. — τὰς, die 8, 6, 5 erwähnten. — παρεσκεύαζεν für παρεσκεύασεν zwei gute Hsn. — καὶ Ἀ. ἄρχοντα, ἔχοντας. (Sch.) und zwar den A. zum Befehlshaber habend. Das καὶ fehlt in einer schlechten Hs. Vielleicht ist hier etwas ausgefallen. — διειροεῖτο, πλεῖν dass er schiffen solle. Spr. 55, 4, 11. vgl. Kr. z. Dion. p. 418.

§ 3. τό fehlt in einer guten Hs. Keins von beiden gebraucht Thuk. so. Denn 3, 56, 1 gehört nicht hieher. (Pp.) Bei Andern beides. vgl. Passows Lex. in τελειῶσις. Mit τό auch Isokr. 16, 40. — ἀφικέσθαι, was Va. nicht übersetzt, würde man nicht vermissen. (Kr. z. Dion. p. 290, 12.) — προσετέτακτο. zu 1, 136, 2. — ἐς αὐτόν. zu 8, 5, 1. — τὰς ἡμισείας, in der That mehr, 21 von den neun und dreissig § 2. ἡμισείας für ἡμίσεας eine gute Hs. — τὸν νοῦν μᾶλλον für μᾶλλον τὸν νοῦν eine gute Hs. Pp. vergleicht dagegen 7, 19, 5, unzureichend. — ἢ τὰς, ἢ πρὸς τὰς. zu 7, 47, 3. — ἐπιδιαφερομένους für διαφ. eine gute Hs.: ἐπι — nach den schon übergeschafften. Sonst kommt dies Compositum nicht vor. — ἐκ τοῦ προφανοῦς. zu 3, 43, 2. vgl. 8, 68, 1. — ἐποιοῦντο, ποιεῖσθαι διειροῦντο. (Sch.) — καταφρονήσαντες τῶν Ἀ. ἀδυνασίαν, φρονήσαντες ἀδυνασίαν κατὰ τῶν

ἐφαίνετο. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ διεκόμισαν εὐθύς μίαν καὶ εἴκοσι ναῦς. οἱ δὲ Κορινθιοὶ ἐπειγομένων αὐτῶν τὸν πλοῦν οὐ προεθυμήθησαν ἔμπλεῖν πρὶν τὰ Ἴσθμια, ἃ τότε ἦν, διεορτάσωσιν. Ἄγεις δὲ αὐτοῖς ἐτοῖμος ἦν ἐκείνους μὲν μὴ λύειν δὴ τὰς Ἴσθμιάδας σπονδάς, ἑαυτοῦ δὲ τὸν στόλον ἴδιον ποιήσασθαι. οὐ ξυγχορῶντων δὲ τῶν Κορινθίων ἀλλὰ διατριβῆς ἐγγιγομένης οἱ Ἀθηναῖοι ἤσθοντο τὰ τῶν Χίων μᾶλλον καὶ πέμψαντες ἓνα τῶν στρατηγῶν Ἀριστοκράτην ἐπητιῶντο αὐτούς, καὶ ἄρονμένων τῶν Χίων τὸ πιστόν ναῦς σφίσι ξυμπέμπειν ἐκέλευον ἐς τὸ ξυμμαχικόν· οἱ δ' ἐπέμψαν ἑπτὰ. αἴτιον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν οἱ μὲν πολλοὶ τῶν Χίων οὐκ εἰδότες τὰ πρασσόμενα, οἱ δ' ὀλίγοι καὶ ξυνειδότες τό τε πλῆθος οὐ βουλόμενοί πο πολέμον ἔχαιν, πρὶν τι καὶ ἰσχυρὸν λάβωσι, καὶ τοὺς Πελοποννησίους οὐκέτι προσδεχόμενοι ἤξαι, ὅτι διέτριβον.

Ἐν δὲ τούτῳ τὰ Ἴσθμια ἐρίγνετο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπηγγέλησαν γάρ, ἐθεώρουν ἐς αὐτά, καὶ κατάδηλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν Χίων ἐφάνη. καὶ ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, παρεσκευάζοντο εὐθύς, ὅπως μὴ λήσουσιν αὐτοὺς αἱ νῆες ἐκ τῶν Κεγχρειῶν ἀφορηθεῖσαι. οἱ δὲ μετὰ τὴν ἐορτὴν ἀνήγοντο μιᾷ καὶ εἴκοσι ναυσὶν ἐς τὴν Χίον, ἄρχοντα

Α. (Ba.) vgl. Her. 8, 10, 1? Spr. 47, 24, 1. Ueber den Ao. zu 7, 63, 3. — ἀδυνασίαν. zu 7, 8, 2. — καί. zu 2, 93, 3.

C. 9. § 1. προεθυμήθησαν. προῦθ. eine Hs. — πρὶν ohne ἂν. Spr. 54, 17, 3. vgl. Ind. u. πρὶν. — ἐτοῖμος ἦν, συγγνώμην εἶχεν. (Sch.) Es ist mehr in Bezug auf den Hauptbegriff ποιήσασθαι als auf den Nebengedanken λύειν gesetzt. Spr. 69, 16, 3. — δὴ demnach, ihrer Erklärung gemäss. (Arn.) — σπονδάς. zu 5, 49, 1. vgl. 8, 10, 1. — ἑαυτοῦ ποιήσασθαι. ποιήσασθαι τὸν στόλον ὡς στόλον ἑαυτοῦ ἴδιον. Doch kann der Sinn auch sein: den Zug zu seinem eigenen zu machen, sich persönlich anzueignen. Soph. Antig. 546: μή μοι θάνης σὺ κοινὰ μηδ' ἢ μὴ θιγες ποιοῦ σεαυτῆς. Dem. 23, 114: τὴν χώραν ἐποιεῖθ' ἑαυτοῦ. vgl. Spr. 47, 6, 11. Bei einer solchen Aneignung konnte die Korinthier kein Vorwurf treffen wegen Verletzung des Festfriedens.

§ 2. ἤσθοντο. ἤσθάνοντο eine gute Hs. — μᾶλλον. zu 4, 3, 2. — τὸ πιστόν ist Apposition zu ναῦς: Schiffe als Garantie. (St.) Der Artikel bezeichnet die gehörige, erforderliche. Spr. 50, 2, 4. — ἐς τὸ ξυμμαχικόν verbindet Dr. mit τὸ πιστόν. vgl. 3, 11, 1: πιστόν ἐς ξυμμαχίαν. Für ξυμμαχία stehe τὸ ξυμμαχικόν auch 3, 91, 1 u. Her. 9, 106, 3. Doch widerstrebt die Stellung; auch wäre das müssig. Besser Hl.: zu der vereinigten (verbündeten) Seemacht schicken.

§ 3. αἴτιον —. zu 4, 26, 3 u. 65, 4. — καὶ vor ξυνειδότες hat nur eine gute Hs. — ἰσχυρόν. zu 3, 6, 1.

C. 10. § 1. ἐπηγγέλησαν, αἱ σπονδαὶ δηλονότι. (Sch.) αἱ σπονδαὶ fügen nach γάρ hinzu eine gute Hs. u. Va. Als Subject denkt St. οἱ Ἀθηναῖοι, Ps. τὰ Ἴσθμια. vgl. 5, 49, 2 u. über den Plural 1, 126, 3: ἐπῆλθον Ὀλύμπια. 5, 75, 2: Κάρονια ἐύγχανον ὄντα. (Fr.) Ueber die Zeit Kr. z. Dion. p. 316, der, wie auch Arn., an den Munychion oder Thargelion denkt. Immer in den Sommer setzt die Isthmien Herm. Antiq. sacr. 49, 14. 15. — ἐς. zu 3, 104, 3. — ἀνεχώρησαν, οἱ θεωροὶ δηλονότι. (Sch.) — αἱ die 8, 8, 8 erwähnten. — οἱ δέ, οἱ Κορινθιοὶ. (Sch.)

2 Ἀλκαμένην ἔχοντες. καὶ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον ἴσαις ναυσὶ προσπλεύσαντες ὑπῆγον ἐς τὸ πέλαγος. ὡς δ' ἐπὶ πολὺ οὐκ ἐπηκολούθησαν οἱ Πελοποννήσιοι ἀλλ' ἀπετρούποντο, ἐπανεχώρησαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι· τὰς γὰρ τῶν Χίων ἑπτὰ ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ μετὰ σφῶν ἔχοντες οὐ πιστὰς ἐνόμιζον, ἀλλ' ὕστερον ἄλλας προσπληρώσαντες ἑπτὰ [καὶ τριάκοντα] παραπλέοντας αὐτοὺς καταδιώκουσιν ἐς Πειραιὸν τῆς Κορινθίας· ἔστι δὲ λιμὴν ἐρηῆμος καὶ ἔσχατος πρὸς τὰ μεθόρια τῆς 3 Ἐπιδαυρίας. καὶ μίαν μὲν ναῦν ἀπολλύουσι μετέωρον οἱ Πελοποννήσιοι, τὰς δὲ ἄλλας ξιναγαγόντες ὀρμίζουσιν. καὶ προσβαλόντων τῶν Ἀθηναίων καὶ κατὰ θάλασσαν ταῖς ναυσὶ καὶ ἐς τὴν γῆν ἀποβάντων θόρουβός τε ἐγένετο πολὺς καὶ ἄτακτος, καὶ τῶν τε νεῶν τὰς πλείους κατατραυματίζουσιν ἐν τῇ γῆ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τὸν ἄρχοντα Ἀλκαμέ- 11 νην ἀποκτείνουσιν· καὶ αὐτῶν τινες ἀπέθανον. διακριθέντες δὲ πρὸς μὲν τὰς πολεμίας ναῦς ἐπέταξαν ἐφορμεῖν ἰκινιάς, ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐς τὸ νησίδιον ὀρμίζονται ἐν ᾧ, οὐ πολὺ ἀπέχοντι, ἐστρατοπεδεύοντο, καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ βοήθειαν ἐπέμπον. παρήσαν γὰρ καὶ τοῖς Πελοποννησίοις τῇ ὕστεραία οἱ τε Κορίνθιοι, βοηθοῦντες ἐπὶ τὰς ναῦς, 2 καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ οἱ ἄλλοι πρόσχωροι. καὶ ὀρῶντες τὴν φυλακὴν ἐν χωρίῳ ἐρημίῳ ἐπίπονον οὔσαν ἠπόρουν, καὶ ἐπενόησαν μὲν

§ 2. αὐτοῖς. Spr. 60, 3, 2. Kr. z. Dion. p. 119. — ὑπῆγον für ἐπῆγον eine gute Hs. ὑπεχώρουν, ὅπως εἰς τὸ πέλαγος ἐκείνους προκαλέσονται. (Sch.) subducebant Va. vgl. zu 4, 126, 6. — ἐπὶ πολὺ weithin. (Ps.) — ἑπτὰ. ἐς ἑπτὰ Westermann. — καὶ τριάκοντα erweist als eingefälscht Kr. eb. p. 309 ff. Ueber die nichtigen Einwendungen dagegen Stud. 2, 188—195. Dass man die Zahl mit καταδιώκουσι verbinden könne hätte Niemand einfallen sollen. Man vergisst nur zu oft dass Thuk. unter Andern auch ein vernünftiger Mensch war. — Πειραιὸν. Σπείραιον Müller Dor. 2 S. 431. Gegen ihn vgl. Arn. Dass auch am Saronischen Meerbusen ein Peiraeon lag, dafür spricht sowohl die St. Xen. Ag. 2, 18, zu der man Weiskes Excurs vergleiche, als die Erwähnung von Oenoe und des Tempels der Here Hell. 4, 5, 3. vgl. Strabo 8, 6 p. 380. Auch lässt sich das Xen. Hell. 4, 5 6 ff. Erzählte nicht füglich mit der Lage des andern Peiraeon vereinigen. (Kr. Rec. 1827.) vgl. Kr. z. Dion. p. 276, 25. — πρὸς. zu 3, 72.

§ 3. ἀπολλύουσι. ἀπολλύουσι schlechtere Hsn. — καὶ κατὰ θ. ταῖς ναυσὶ καὶ ἀποβάντων. Spr. 56, 14, 2. — κατατραυματίζουσιν. zu 4, 14, 1. — καὶ αὐτῶν τινες. καὶ τινες καὶ αὐτῶν? Zw. auch Arr. An. 4, 7, 1. Oder καὶ αὐτῶν δέ τινες? Doch vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 2 (καί).

C. 11. § 1. διακριθέντες. zu 4, 14, 3. — ἐφορμεῖν zu beobachten. (Hk.) Kr. z. Dion. p. 313. — νησίδιον, jetzt Ovrion-nisi, Evreo-nisi (Hebräerinsel); nach Kiepert Aspis? — βοηθεῖν ἐπὶ mit dem Ac. eines localen Begriffes heisst zur Hülfe kommen nach. vgl. 3, 97, 3. 8, 13, 3. (Arn.) 4, 8, 1 u. 7, 71, 5. Aber die Schiffe könnten auch als Behälter von Personen gedacht werden. (Kr.) Doch ist die Erklärung hier richtig, da sie zu Fuss kommend nur für ihre gelandeten, nicht gegen die feindlichen kämpfen konnten. (Hk.) Wenigstens erst eingeschifft. Ueber die Sache Kr. Stud. 2 S. 192 f.

§ 2. ἐπινοεῖν mit dem Inf. auch 5, 4, 1. 7, 72, 2. — παρατύχη. zu 4, 19, 1.

κατακαῦσαι τὰς ναῦς, ἔπειτα δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς ἀνελκύναι καὶ τῷ πεζῷ προσκαθημένους φυλακὴν ἔχειν, ἕως ἂν τις παρατύχη διαφυγῆ ἐπιτηδεῖα. ἔπεμψε δ' αὐτοῖς καὶ Ἄγις αἰσθόμενος ταῦτα ἄνδρα Σπαρτιάτην, Θέρμωνα. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις πρῶτον μὲν ἠγγέλθη ὅτι αἱ νῆες ἀνηγμένα εἰσὶν ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ — εἴρητο γάρ, ὅταν γένηται τοῦτο, Ἀλκαμένει ὑπὸ τῶν ἐφόρων ἱπέα πέμψαι — καὶ εὐθὺς τὰς παρὰ σφῶν πέντε ναῦς καὶ Χαλκιδέα ἄρχοντα καὶ Ἀλκιβιάδην μετ' αὐτοῦ ἐβούλοντο πέμψαι· ἔπειτα ὠρηγμένων αὐτῶν τὰ περὶ τὴν ἐν τῷ Πειραιῷ τῶν νεῶν καταφυγὴν ἠγγέλθη, καὶ ἀθυμήσαντες, ὅτι πρῶτον ἀπτόμενοι τοῦ Ἰωνικοῦ πολέμου ἔπαισαν, τὰς ναῦς τὰς ἐκ τῆς ἑαυτῶν οὐκέτι διεννοῦντο πέμψαι ἀλλὰ καὶ τινὰς προαρηγμένας μετακαλεῖν. γνοὺς δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης πείθει αὐτοὺς Ἐνδιον καὶ τοὺς ἄλλ-12 λους ἐφόρους μὴ ἀποκνήσαι τὸν πλοῦν, λέγων ὅτι φθήσονται τε πλεύσαντες, πρὶν τὴν τῶν νεῶν ξυμφορὰν Χίους αἰσθέσθαι, καὶ αὐτὸς ὅτι ἦν προσβάλλη Ἰωνία, ῥαδίως πείσει τὰς πόλεις ἀφίστασθαι τὴν τε τῶν Ἀθηναίων ἀσθένειαν λέγων καὶ τὴν τῶν Λακεδαιμονίων προθυμίαν· πιστότερος γὰρ ἄλλων φανεῖσθαι. Ἐνδίῳ τε αὐτῷ ἰδίᾳ ἔλεγε καλὸν εἶναι δι' ἐκείνου ἀποστῆσαί τε Ἰωνίαν καὶ βασιλέα ξίμμαχον ποιῆσαι Λακεδαιμονίοις, καὶ μὴ Ἄγιδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι· ἐτύγχανε γὰρ τῷ Ἄγιδι αὐτὸς διάφορος ὢν. καὶ ὁ μὲν πείσας τοὺς τε ἄλλους ἐφόρους καὶ Ἐνδιον ἀνήγετο ταῖς πέντε ναυσὶ μετὰ Χαλκιδέως τοῦ Λακεδαιμονίου καὶ διὰ τάχους τὸν πλοῦν ἐποιοῦντο.

Ἀνεκομίζοντο δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον καὶ αἱ ἀπὸ τῆς13 Σικελίας Πελοποννησίων ἑκακίδεκα νῆες αἱ μετὰ Γυλίππου ξυνδιαπο-

§ 3. Ἀλκαμένει gehört zu εἴρητο. (Va.) — τὰς παρὰ σφῶν. Spr. 50, 8, 14. Der Artikel bezieht sich auf 8, 6, 5. — ἄρχοντα als Oberbefehlshaber. — ἐβούλοντο. ἐβουλεύοντο eine gute Hs.

§ 4. ὠρηγμένων da sie sich zur Abfahrt angeschiedt hatten, damit umgingen. (Ps.) vgl. 8, 40, 3. 47, 2. 60, 2. 73, 2. 86, 3. (Dobree.) — τὴν ἐν τῷ Π. καταφυγὴν. vgl. Spr. 68, 12, 2. — ἀθυμήσαντες muthlos geworden. Spr. 53, 5, 2. — προανάγειν, εἶσθαι wohl erst wieder bei Späteren.

C. 12. § 1. γνοὺς, dies, die Sache, oft so ohne Object, wie auch ähnliche Verba. Haase p. 98. — ἀποκνήειν τὸν. zu 3, 20, 2. — τε ist aus einer guten Hs. zugefügt. — τὴν τῶν νεῶν ξυμφορὰν, τὴν πολιτορκίαν τῶν ἐν τῷ Πειραιῷ νεῶν 8, 14, 2. (Bö.) — αὐτὸς ὅτι. Ueber die Stellung zu 1, 144, 2. vgl. 2, 64, 3. — ὅτι ἦν — πείσει für ὅταν — πείσειν eine gute Hs. — τε τῶν für τε dieselbe u. einige a. — ἀσθένειαν λέγων für λέγων ἀσθένειαν eine gute Hs. — λέγων dadurch dass er vorstelle. — πιστότερος für πιστότερον Dr. u. eine gute Hs.

§ 2. ἐκείνου. So steht ἐκείνου für σφῶν 2, 11, 4. (Pp.) Passender aber ist es auf Endios bezogen und ἀποστῆναι verbessert; si deficeret Va. — τῷ Ἄγιδι διάφορος. Kr. z. Dion. p. 366, 21. vgl. p. 256.

C. 13. αἱ vor ἀπό fehlt in mehreren und den besten Hsn. Ueber diese Schiffe Kr. z. Dion. p. 299. — ξυνδιαπολεμήσασαι für ξυμπολεμήσασαι

λεμήσασαι· καὶ περὶ τὴν Λευκαδίαν ἀποληφθεῖσαι καὶ κοπεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νεῶν, ὧν ἦρχεν Ἴπποκλῆς Μενίππου, φυλακὴν ἔχων τῶν ἀπὸ τῆς Σικελίας νεῶν, αἱ λοιπαὶ πλὴν μιᾶς διαφυγοῦσαι τοὺς Ἀθηναίους κατέπλευσαν ἐς τὴν Κόρινθον.

- 14 Ὁ δὲ Χαλκιδεὺς καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης πλείοντες ὅσοις τ' ἐπιτύχοιεν ξυνελάμβανον τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι καὶ προσβαλόντες πρῶτον Κωρούριον τῆς ἠπείρου καὶ ἀφέντες ἐνταῦθα αὐτοὺς αὐτοὶ μὲν προξυγγεγόμενοι τῶν ξυμπρασσόντων Χίων τισὶ καὶ κελυόντων καταπλεῖν 2μη προειπόντας ἐς τὴν πόλιν, ἀφικνοῦνται αἰφνίδιοι τοῖς Χίοις. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει· τοῖς δ' ὀλίγοις παρεσκευάστο ὥστε βουλὴν [τε] τυχεῖν ξυλλεγομένην, καὶ γενομένων λόγων ἀπὸ τε τοῦ Χαλκιδέως καὶ Ἀλκιβιάδου ὡς ἄλλαι [τε] νῆες πολλαὶ προσπλεύουσι καὶ τὰ περὶ τῆς πολιορκίας τῶν ἐν τῷ Πειραιῶν νεῶν οὐ δηλωσάντων ἀγίστανται Χιοὶ καὶ αὐθις Ἐρυθραῖοι Ἀθηναίων. καὶ μετὰ 3ταῦτα τρισὶ ναυσὶ πλεύσαντες καὶ Κλαζομενὰς ἀγιστᾶσιν. διαβάντες τε οἱ Κλαζομένοι ἐνθὺς ἐς τὴν ἠπειρον τὴν Ἰολίχραν ἐτείχιζον, εἴ τι δέοι σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τῆς νησίδος ἐν ἡ οἰκοῦσι πρὸς ἀναχώρησιν. καὶ οἱ μὲν ἀγεστώτες ἐν τειχισμῷ τε πάντες ἦσαν καὶ παρασκευῇ πο- 15λέμον, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ταχὺ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται· καὶ νομίσαντες μέγαν ἤδη καὶ σαφεῖ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιεστάναι, καὶ

eine gute Hs. vgl. 6, 105, 2. Ueber das erstere Passow u. d. W. — κοπεῖσαι ἐπὶ τοῦ κατοπαθῆσαι καὶ οἰονεὶ κοπιᾶσαι εἴρηται. (Sch.) vgl. zu 4, 14, 1. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 314, 9. — νεῶν, αἱ für νεῶν. αἱ γὰρ nach einigen Hsn. zuerst Kr. in einer Rec. von 1820 (des Gailschen Thuk.) S. 935, mit Va. vor καὶ περὶ eine grössere Interpunction setzend.

C. 14. § 1. τοῦ. zu 1, 4. — ἐξάγγελτοι. zu 3, 30, 1. — αὐτοὺς, τοὺς ἐαλωκότας. (Sch.) — προξυγγίγνεσθαι wird noch aus Dion C. angeführt. — κελυόντων, τοιτων (τῶν Χίων). Ueber das καὶ Spr. 56, 14, 2.

§ 2. ἐν θαύματι ἦσαν. So auch Her. 1, 68, 1. 4, 111. 129. Aus Attikern ist die Phrase mir weiter nicht erinnerlich. Das Subst. bei Thuk. nur hier. — παρεσκευάστο. Spr. 61, 5, 6. — βουλὴν. zu 3, 70, 3. — τε. τέ sollte man nach παρεσκευάστο erwarten. (Pp.) Es ist wohl eingefälscht, wie auch das nach ἄλλαι, wo Burges εἶτι will. — ξυλλεγομένην. ξυνελεγμένην? Kr. Bruchst. — γενομένων für λεγομένων eine gute Hs. vgl. 2, 5, 4. 5, 35, 6. 50, 4. 55, 1. 8, 93, 3. vgl. 92, 4. (Herbst S. 52.) Hier wäre λεγομένων (ohne Adjectiv) ungehörig, man müsste denn λόγων von ungegründeten Angaben verstehen. vgl. Lobeck Parall. p. 504. Verschieden ist wegen des zugefügten καλῶς 6, 68, 1. — ἀπό. zu 7, 70, 7. — τὰ περὶ τῆς. vgl. 8, 26, 2. 3. (Pp.) Kr. zu Xen. An. 2, 5, 37. — αὐθις demnächst. zu 6, 90, 1.

§ 3. τε οἱ für δὲ οἱ eine gute Hs. u. Va. — τι etwa. Kr. zu Xen. An. 3, 4, 23. — δέοι. Hier setzt Bk. ein Komma. — σφίσιν αὐτοῖς. zu 1, 128, 1. 2, 49, 3. 6, 63, 3. 7, 48, 4. vgl. Arndt de pron. refl. p. 30 s. — ἐν τειχισμῷ τε πάντες für πάντες ἐν τειχισμῷ eine gute Hs. Ueber die Phrase zu 2, 80, 2.

C. 15. § 1. ἀγγελία τῆς Χίου. zu 1, 61, 1. — περιεστάναι. zu

τοὺς λοιποὺς ξυμμάχους οὐκ ἐθελήσειν τῆς μεγίστης πόλεως μεθεστη-
κυίας ἡσυχάζειν, τὰ τε χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου
ἐγλίχοντο μὴ ἄψασθαι, εὐθὺς ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένας ζημίας τῷ εἰ-
πόντι ἢ ἐπιψηφίσαντι ὑπὸ τῆς παρούσης ἐκπλήξεως, καὶ ἐψηφίσαντο
κινεῖν καὶ ναῦς πληροῦν οὐκ ὀλίγας, τῶν τε ἐν τῷ Πειραιῷ ἐφορμου-²
σῶν τὰς μὲν ὀκτώ ἤδη πέμπειν, αἱ ἀπολιποῦσαι τὴν φυλακὴν τὰς
μετὰ Χαλκιδέως διώξασαι καὶ οὐ καταλαβοῦσαι ἀνακεχωρήκεσαν —
ἦρχε δ' αὐτῶν Στρομβιχίδης Διοτίμου — ἄλλας δὲ οὐ πολὺ ὕστερον
βοηθεῖν δώδεκα μετὰ Θρασυκλέους, ἀπολιπούσας καὶ ταύτας τὴν ἐφόρ-
μησιν. τὰς τε τῶν Χίων ἐπτὰ ναῦς αἱ αὐτοῖς ξυνεπολιόρχουν τὰς ἐν³
τῷ Πειραιῷ ἀπαγαγόντες τοὺς μὲν δούλους ἕξ αὐτῶν ἠλευθέρωσαν
τοὺς δ' ἔλευθέρους κατέδησαν. ἑτέρας δ' ἀντὶ πασῶν τῶν ἀπέλθου-
σῶν νεῶν ἐς τὴν ἐφόρμησιν τῶν Πελοποννησίων διὰ τάχους πληρώ-
σαντες ἀντέπεμψαν καὶ ἄλλας διενσοῦντο τριάκοντα πληροῦν. καὶ πολλή
ἦν ἡ προθυμία καὶ ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν τὴν ἐπὶ
τὴν Χίον.

Ἐν δὲ τούτῳ Στρομβιχίδης ταῖς ὀκτὼ ναυσὶν ἀμικνεῖται ἐς Σά-¹⁶
μον καὶ προσλαβὼν Σαμίαν μίαν ἐπλευσεν ἐς Τέων καὶ ἡσυχάζειν
ἤξιον αὐτούς. ἐκ δὲ τῆς Χίου ἐς τὴν Τέων καὶ ὁ Χαλκιδεὺς μετὰ
τριῶν καὶ εἴκοσι νεῶν ἐπέπλει καὶ ὁ πεζὸς ἅμα ὁ τῶν Κλαζομενίων
καὶ Ἑουθραίων παρήει. προαισθόμενος δὲ ὁ Στρομβιχίδης ἔξανήγετο²
καὶ μετεωρισθεὶς ἐν τῷ πελάγει, ὡς ἑώρα τὰς ναῦς πολλὰς τὰς ἀπὸ

3, 54, 3. — τῆς μεγίστης τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ξυμμαχίδων πόλεων 8, 40, 1. (Pp.)
— μεθεστηκυίας. zu 1, 107, 4. — τὰ χίλια τάλαντα 2, 24, 1. Der Ac.,
eig. zu κινεῖν gehörig, steht hier indem gedacht wird: was die tausend
Talente anbetrifft. — ἔλυσαν. λύσαντες, das καὶ vor ἐψηφίσαντο strei-
chend Cobet n. l. p. 375. Glatter wäre das. Ueber die Sache Clinton F. II.
412 u. Böckh Staatsh. 1 S. 590. 2 S. 64 u. 74. — τῷ εἰπόντι ἢ ἐπιψη-
φίσαντι, κινεῖν, wovon τὰ χίλια τάλαντα abhängt, aus dem Folgenden. (Sch.)
Ueber die schon früher gebrauchten 100 Schiffe Kr. z. Dion. p. 310 s. —
ὑπό ist mit ἔλυσαν zu verbinden. (Sch.) — κινεῖν. zu 1, 143, 1. — οὐκ
für μὴ eine gute Hs.

§ 2. τῶν 8, 11, 1. — ἐν τῷ II. bei dem P. vgl. 8, 17, 3. 24, 1. (Pp.)
— τὰς μὲν ὀκτὼ einige, nämlich acht. zu 4, 13, 2 u. 7, 22, 2. vgl. Kr.
Stud. 2 S. 228. vgl. z. Dion. p. 312, 14. Pp. erklärt πῶς wie 3, 3, 3. — βοη-
θεῖν gegen die Chier. (Ill.) vgl. § 3. (Didot.) — ἐφόρμησιν. zu 6, 48, 2.

§ 3. τὰς 8, 9, 2. 10, 2. — ἀντὶ πασῶν τῶν ἄ. Kr. z. Dion. p. 312
u. Stud. 2 S. 193. — ἦν ἢ für ἦν eine gute Hs. — ὀλίγον ἐπράσσετο
οὐδέν. Ar. Ri. 388: μηδὲν ὀλίγον ποιεῖ. vgl. zu 2, 8, 1. — βοήθειαν
Auszug. (Sch.) zu 3, 24, 3. — ἐπὶ nach, zur Erhaltung des Besitzes. (Arn.
zu 8, 11, 1.)

C. 16. § 1. ταῖς 8, 15, 2. — αὐτούς, τοὺς Τηίους. (Va.) — ὁ τῶν
für καὶ ὁ eine gute Hs. — παρήει marschirte längs der Küste, die
Flotte begleitend. (Ds.) vgl. 8, 22, 2. (Kr. z. Dion. p. 294.)

§ 2. ἔξανήγετο für προανήγετο eine gute Hs. abscessit Va. — ἐν τῷ.
ἐς τὸ erwartet man. Doch kann der Sinn sein: nachdem er sich auf
hoher See eine Zeit lang aufgehalten hatte. — πολλάς, οὖσας. Spr.
56, 7, 4, vgl. Kr. de auth. p. 43.

τῆς Χίου, φρυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου· αἱ δ' ἐδίωκον. τὸν δὲ πεζὸν οἱ Τῆιοι τὸ πρῶτον οὐκ ἐδεχόμενοι, ὡς ἔφυγον οἱ Ἀθηναῖοι, 3 ἐσηγάγοντο. καὶ ἐπέσχον μὲν οἱ πεζοί, καὶ Χαλκιδεά ἐκ τῆς διώξεως περιμένοντες· ὡς δ' ἐχρόνιζε, καθήρουν αὐτοὶ τὸ τεῖχος ὃ ἀνωκοδόμησαν οἱ Ἀθηναῖοι τῆς Τηίων πόλεως [τὸ] πρὸς ἤπειρον, ξυγκαθήρουν δὲ αὐτοῖς καὶ τῶν βαρβάρων ἐπελθόντες οὐ πολλοί, ὧν ἦρχεν 17ὸ Στάγης, ὑπαρχος Τισσαφέρους. Χαλκιδεὺς δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης ὡς κατεδίωξαν ἐς Σάμον Στρομβιχίδην, ἐκ μὲν τῶν ἐκ Πελοποννήσου νεῶν τοὺς ναύτας ὀπλίσαντες ἐν Χίῳ καταλιμπάνουσιν, ἀντιπληρώσαντες δὲ ταύτας τε ἐκ Χίου καὶ ἄλλας εἴκοσιν ἔπλεον ἐς Μίλητον 2 ὡς ἀποστήσοντες· ἐβούλετο γὰρ ὁ Ἀλκιβιάδης, ὧν ἐπιτήδειος τοῖς προεσιτῶσι τῶν Μιλησίων, φθάσαι τὰς ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ναῦς προσαγαγόμενος αὐτοὺς καὶ τοῖς Χίοις καὶ ἑαυτῷ καὶ Χαλκιδεῖ καὶ τῷ ἀποστείλαντι Ἐνδίῳ, ὥσπερ ὑπέσχετο, τὸ ἀγώνισμα προσθεῖναι, ὅτι πλείστας τῶν πόλεων μετὰ τῆς Χίων δυνάμεως καὶ Χαλκιδεῶς 3 ἀποστήσας. λαθόντες οὖν τὸ πλείστον τοῦ πλοῦ καὶ φθάσαντες οὐ πολὺ τὸν τε Στρομβιχίδην καὶ τὸν Θρασυκλέα, ὃς ἔτυχεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν δώδεκα ναυσὶν ἄρτι παρῶν καὶ ξυνδιώκων, ἀφιστᾶσι τὴν Μίλητον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ πόδας μιᾶς δεούσαις εἴκοσι ναυσὶν ἐπιπλεύσαντες, ὡς αὐτοὺς οὐκ ἐδέχοντο οἱ Μιλήσιοι, ἐν Λάδῃ τῇ ἐπικειμένῃ νήσῳ ἐφώρουν. καὶ ἡ πρὸς βασιλέα ξυμμαχία Λακεδαιμο-

§ 3. ἐπέσχον. zu 4, 124, 4. 5, 32, 5. — πεζοί für πολλοί eine gute Hs. u. Va. — καὶ X. auch des Ch. Ankunft. — ἐχρόνιζε. zu 6, 49, 1. — αὐτοί. αὐτοί τε Vat. — ἀνωκοδόμησαν. ἐνωκοδόμησαν Kr. Bruchst., wie auch Dobree 1 p. 112 vermuthet. Anders jenes 1, 89, 3. — τῆς T. πόλεως lässt Pp. mit Va. von (τὸ τεῖχος) ὃ abhängen; ich mit Ill. von πρὸς ἤπειρον: an der Landseite von Teos. zu 2, 96, 4. Es war doch wohl ein Castell. vgl. 8, 20, 2. Denn wie mag man an Niederreissung eines Theiles der Stadtmauer denken? — τό vor πρὸς hat nur eine gute Hs. — Στάγης für ὁ Τάγης Kr., bestätigt von einer guten Hs. vgl. Xen. Hell. 1, 2, 5. (Kr. z. Dion. 359, 53.)

C. 17. § 1. ἐκ τῶν ἐκ. zu 1, 54, 1. — ναύτας, ὡς ἐς πεντακοσίους 8, 32, 2. (Kr. z. Dion. p. 293.) — ὀπλίσαντες. zu 4, 9, 1. — καταλιμπάνω hat auch Machon beim Athen. 8, 26. (Pp.) ἐκλιμπάνω Eur. Med. 800 u. El. 909. Zurück liess man diese wohl zum Schutz der Aristokraten, zu deren Gunsten man auch wohl mit Demokraten die Schiffe bemannte. vgl. 3, 75, 2. (Kr. z. Dion. p. 293.) — εἴκοσιν. Kr. z. Dion. p. 299, wo Z. 25 viginti für decem zu lesen ist.

§ 2. ἐπιτήδειος. zu 1, 60, 2. — τὰς für τὰς τε eine gute Hs. Ueber die Sache 8, 23, 1. (Ds.) vgl. 8, 6, 4 f. — προσαγαγόμενος. zu 1, 99, 2. vgl. 5, 82, 4. 7, 7, 2. 55, 2. — ὥσπερ ὑπέσχετο 8, 12, 2. (Ds.) — ἀγώνισμα. zu 7, 86, 2. — ἀποστήσας. ἀποστήσαι Pp. vgl. jedoch zu 2, 68, 2.

§ 3. τὸ τόν? wie τὸν πλείστον τοῦ πλοῦ. vgl. πλείω 8, 39, 3. — ξυνδιώκων zugleich mit seinem Amtsgenossen verfolgend. (Ps.) — κατὰ πόδας. zu 4, 126, 6 u. 5, 64, 2. — μιᾶς δεούσαις εἴκοσι. Strombichides hatte acht nach 8, 15, 2 u. 16, 1, Thrasykles zwölf nach 8, 17, 3. Eins mag

νίοις ἢ πρώτη Μιλησίων εὐθὺς ἀποστάντων διὰ Τισσαφέρους καὶ Χαλκιδέως ἐγένετο ἡδε.

“Ἐπὶ τοῖσδε Ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο πρὸς βασιλεὺς καὶ Τισσαφέρ-18
την Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι. ὁπόσῃν χώραν καὶ πόλεις βασι-
λεὺς ἔχει καὶ οἱ πατέρες οἱ βασιλέως εἶχον βασιλέως ἔστω· καὶ ἐκ
τούτων τῶν πόλεων ὁπόσα Ἀθηναίοις ἐφοῖτα χρήματα ἢ ἄλλο τι, κω-
λύοντων κοινῇ βασιλεὺς καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι, ὅπως
μητε χρήματα λαμβάνωσιν Ἀθηναῖοι μήτ' ἄλλο μηδέν. καὶ τὸν πό-2
λεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους κοινῇ πολεμοῦντων βασιλεὺς καὶ Λακεδαι-
μόνιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι· καὶ κατάλυσιν τοῦ πολέμου πρὸς Ἀθηναίους
μὴ ἐξέστω ποιῆσθαι, ἣν μὴ ἀμφοτέροις δοκῆ, βασιλεῖ καὶ Λακεδαι-
μονίοις καὶ τοῖς Ξυμμάχοις. ἣν δέ τινες ἀμιστιῶνται ἀπὸ βασιλέως,
πολέμιοι ἔστωσαν καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς Ξυμμάχοις· καὶ ἣν τινες
ἀμιστιῶνται ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ξυμμάχων, πολέμιοι ἔστωσαν
βασιλεῖ κατὰ ταῦτά.”

Ἡ μὲν Ξυμμαχία αὕτη ἐγένετο, μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Χῖοι εὐθὺς 19
δέξυ ἐτέρας πληρώσαντες ναῦς ἐπλευσαν ἐς Ἄναια, βουλόμενοι περὶ
τε τῶν ἐν Μιλήτιω πυθέσθαι καὶ τὰς πόλεις ἅμα ἀμιστάναι. καὶ ἐλ-
θούσης παρὰ Χαλκιδέως ἀγγελίας αὐτοῖς ἀποπλεῖν πάλιν καὶ ὅτι Ἀ-
μόργης παρῆσται κατὰ γῆν στρουτιῶ, ἐπλευσαν ἐς Διὸς ἱερόν· καὶ κω-
θορῶσιν ἑκαταίδεκα ναῦς, ἃς ὕστερον ἔτι Θρασυκλέους Διομέδων ἔχων
ὑπ' Ἀθηνῶν προσέπλει. καὶ ὡς εἶδον, ἔφευγον μᾶ μὲν νηὶ ἐς Ἐφε-2
σον, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπὶ τῆς Τέω. καὶ τέσσαρας μὲν κενὰς οἱ Ἀθηναῖοι
λαμβάνουσι, τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν γῆν φθασάντων· αἱ δ' ἄλλαι ἐς τὴν
Τηλίων πόλιν καταφεύγουσιν. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς Σάμου
ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ Χῖοι, ταῖς λοιπαῖς ναυσὶν ἀναγαγόμενοι, καὶ ὁ πεζὸς
μετ' αὐτῶν Λέβεδον ἀπέστησαν καὶ αὐθις Ἐράς. καὶ μετὰ τοῦτο ἐκω-
στοι ἐπ' οἶκον ἀπεκομίσθησαν, καὶ ὁ πεζὸς καὶ αἱ νῆες.

also in Samos geblieben sein. Zwanzig wieder 8, 24, 1. (Pp.) — ἡδε. vgl. zu αὕτη 8, 19, 1.

C. 18. § 1. ὁπόσῃν — ἔστω. Ueber die Verfänglichkeit dieser Bedin-
gung Kr. z. Dion. p. 357, 38. — ὁπόσα. Spr. 51, 13, 12. — ἐφοῖτα. Kr.
zu Xen. An. 4, 8, 25. So dies auch Dion C. 36, 6. vgl. Plut. Kim. 7. Brut.
41. — κωλύοντων, ὅπως sie sollen entgogenarbeiten, damit.

§ 2. κατὰ ταῦτά. zu 5, 18, 7.

C. 19. § 1. αὕτη. Spr. 61, 7, 2 u. zu 3, 28, 2. — τοῦτο für ταῦτα
eine gute Hs. — ἐτέρας, Ggs. zu 8, 17, 1. (Pp.) — Ἄναια. zu 4, 75, 1.
— ἐλθούσης. zu 6, 104, 1. — ἀποπλεῖν in sofern ἀγγελία ἦλθεν eine
Aufforderung enthält (Spr. 50, 6, 6. vgl. 55, 3, 13), καὶ ὅτι in sofern es eine
Nachricht bezeichnet. (Ba.) Pp. möchte καὶ mit Va. streichen. — Ἀμόργης.
vgl. 8, 5, 5. 28. 2. 36, 1. Minder klar. (Kr. z. Dion. p. 353, 13.)

§ 2. Ἐφεσον, das schon abgefallen war. Kr. z. Dion. p. 338. — ὁ
πεζός, unstreitig die Landtruppen der Erythraeer und Klazomenier 8, 16, 1.
(Kr. z. Dion. p. 294.) — μετ' αὐτῶν, längs der Küste marschirend. (Kr. z.
Dion. p. 294 u. Stud. 2 S. 195 f.)

- 20 Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αἰ ἐν τῷ Πειραιῷ εἴκοσι νῆες τῶν Πελοποννησίων, καταδιωχθεῖσαι τότε καὶ ἐφορμούμενοι ἴσῳ ἀριθμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων, ἐπέκπλουν ποιησάμενοι αἰφνίδιον καὶ κρατήσασαι ναυμαχίᾳ τέσσαράς τε ναῦς λαμβάνουσι τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀποπλεύσασαι ἐς Κεγχρειαὺς τὸν ἐς τὴν Χίον καὶ τὴν Ἰωνίαν πλοῦν αὐθις παρεσκευάζοντο. καὶ ναύαρχος αὐτοῖς ἐκ Λακεδαιμόνος Ἀστύοχος ἐπῆλθεν, ὧπερ ἐγίνετο ἤδη πᾶσα ἡ ναυαρχία.
- 2 Ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ ἐκ τῆς Τέω πεζοῦ καὶ Τισσαφέρους αὐτὸς στρατιᾷ παραγερόμενος καὶ ἐπικαθελὼν τὸ ἐν τῇ Τέῳ τεῖχος, εἴ τι ὑπελείφθη, ἀνεχώρησεν. καὶ Διομέδων ἀπελθόντος αὐτοῦ οὐ πολὺ ὕστερον δέκα ναυσὶν Ἀθηναίων ἀφικόμενος ἐσπέισατο Τηίοις ὥστε δέχεσθαι καὶ σφᾶς. καὶ παραπλεύσας ἐπὶ Ἐρᾶς καὶ προσβαλὼν, ὡς οὐκ ἐλάμβανε τὴν πόλιν, ἀπέπλευσεν.
- 21 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ ἡ ἐν Σάμῳ ἐπανάστασις [ὑπὸ] τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς μετὰ Ἀθηναίων, οἳ ἔνυχον ἐν τρισὶ ναυσὶ παρόντες. καὶ ὁ δῆμος ὁ Σαμίων ἐς διακοσίους μὲν τινὰς τοὺς πάντας τῶν δυνατῶν ἀπέκτεινε, τετρακοσίους δὲ φυγῆ ζημιώσαντες καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν αὐτῶν καὶ οἰκίας νειμάμενοι, Ἀθηναίων τε σφίσιν αὐτονομίαν μετὰ ταῦτα ὡς βεβαίοις ἤδη ψηφισαμένων, τὰ λοιπὰ διώκουν τὴν πόλιν, καὶ τοῖς γεωμόροις μετεδίδοσαν οὔτε ἄλλου οὐδενός,

C. 20. § 1. αἰ vermisst Pp. vor καταδ. — τότε 8, 10, 2. Kr. z. Dion. p. 297 u. Stud. 2 S. 193 ff. — ἐφορμούμενοι. zu 1, 142, 3. — ἴσῳ ἀρ. 8, 10, 2. — ἐπέκπλους scheint sonst nicht vorzukommen. zu 7, 37, 2. — ἐπῆλθεν, wie 3, 69, 1. (Abr. diluce. p. 350.) — ἤδη. zu 6, 51, 2. — πᾶσα. Er befehligte also nicht bloss, wie Melankridas 8, 6, 5, lakonische Schiffe sondern auch die bundesgenossischen. Kr. z. Dion. p. 288 s. u. Stud. 2 S. 196. vgl. de auth. p. 14*).

§ 2. τοῦ ἐκ τῆς Τέω πεζοῦ 8, 16, 1. (Ds.) — ἐπικαθελὼν, ἤγουν ἐκ δευτέρου. (Sch.) nach (ἐπὶ) der (nicht vollständigen) Niederreissung. vgl. 8, 16, 3. Sonst scheint das Wort nicht vorzukommen. — σφᾶς. Spr. 58, 4, 3. vgl. 8, 23, 4.

C. 21. § 1. ὑπό vor τοῦ δήμου fehlt in einigen guten Hsn. Plat. Rep. 444, b: ἐπανάστασις μέρους τινὸς τῷ ὄλω τῆς ψυχῆς. (Kr. z. Dion. p. 328, 21.) — τοῖς δυνατοῖς, κατὰ τῶν δυνατῶν. (Sch.) Spr. 48, 12, 4. Ueber das Wort zu 1, 24, 3; über die Sache Kr. z. Dion. p. 329. — ἐν verdächtigt Kr. Bruchst.; doch s. 2, 31, 1. vgl. zu 7, 19, 3. — ὁ δῆμος ὁ Σ. Spr. 50, 8, 11. — ἐς δ. τινάς. Dem. 48, 17: περὶ ἑξακοσίας τινὰς δραχμᾶς. (Hertlein Ms.) vgl. 3, 111, 3. (Pp.)

§ 2. αὐτοὶ gehört auch zu διώκουν: sie verwalteten allein. (Kr. z. Dion. p. 329, 23.) — νειμάμενοι nachdem sie in Besitz genommen. zu 1, 2, 1. vgl. Spr. 53, 5, 2. — Ἀθηναίων τε. Ἀ. δέ? Ueber die Verbindung Spr. 56, 14, 2. — τὰ λοιπὰ fernerhin Va. Plat. Tim. 27, b: τὰ λοιπὰ ὡς περὶ πολιτῶν καὶ Ἀθηναίων ὄντων ποιείσθαι τοὺς λόγους. — τοῖς γεωμόροις den Landgüter Besitzenden. Kr. z. Dion. p. 270, 70. — οὔτε ἄλλον οὐδενός sollte eig. vor τοῖς γεωμόροις stehen. zu 3, 39, 3. — ἐκδοῦναι ihre Töchter auszugeben, zu verheirathen. (Ps.) Ueber das

οὔτε ἐκδοῦναι οὐδ' ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων οὐδ' ἐς ἐκείνους οὐδενὶ ἔτι τοῦ δήμου ἐξῆν.

Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ αὐτοῦ θέρους οἱ Αἴτιοι, ὥσπερ ἤρξαντο, οὐδὲν²² ἀπολείποντες προθυμίας, ἄνευ τε Πελοποννησίων πλήθει παρόντες ἀποσιῆσαι τὰς πόλεις καὶ βουλόμενοι ἅμα ὡς πλείστους σφίσι ξυγκινδυνεύειν, στρατεύονται αὐτοὶ τε τρισκαίδεκα ναυσὶν ἐπὶ τὴν Λέσβον, ὥσπερ εἶρητο ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, δεύτερον ἐπ' αὐτὴν ἵεναι καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ἑλλάσποντον, καὶ ὁ πεζὸς ἅμα Ἰελοποννησίων τε² τῶν παρόντων καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων παρήει ἐπὶ Κλαζομενῶν τε καὶ Κύμης· ἤρχε δ' αὐτοῦ Εὐάλας Σπαρτιάτης, τῶν δὲ νεῶν Δεινιάδας περίοικος. καὶ αἱ μὲν νῆες καταπλεύσασαι Μήθυμναν προῶτον ἀφιστᾶσι, καὶ καταλείπονται τέσσαρες νῆες ἐν αὐτῇ, καὶ αὐθις αἱ λοιπαὶ Μυτιλήνην ἀφιστᾶσιν. Ἀστύχοχος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ναύαρχος,²³ τέσσαρσι ναυσὶν, ὥσπερ ὠρμητο, πλέων ἐκ τῶν Κεγχραιῶν ἀφικνεῖται ἐς Χίον. καὶ τρίτην ἡμέραν αὐτοῦ ἤκοντος αἱ Ἀττικάι νῆες πέντε καὶ εἴκοσιν ἔπλεον ἐς Λέσβον, ὧν ἤρχε Λέων καὶ Διομέδων· Λέων γὰρ ὕστερον δέκα ναυσὶ προσεβोधῆσεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. ἀναγαγόμενος δὲ καὶ ὁ Ἀστύχοχος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὄψέ, καὶ προσλαβὼν Χίαν ναῦν μίαν ἔπλει ἐς τὴν Λέσβον, ὅπως ὠφελοίη, εἴ τι δύναιτο. καὶ ἀφικνεῖται ἐς τὴν Πύρραν, ἐκεῖθεν δὲ τῇ ὕστεραιᾷ ἐς Ἐρεσον,

leicht ergänzbare Object die Erkl. z. Her. 5, 92, 3. (Kr. z. Dion. p. 329, 25.) Eben so ἐκδοῦσθαι, doch seltener nach Elmsley zu Eur. Med. 303. — οὐδ' ἀγ. für οὐτ' ἀγ. Bk.; nach einigen Hsn.? — ἐς ἐκείνους in ihre Familien. — τοῦ δήμου. zu 4, 130, 3. — ἐξῆν, erg. ἐκδοῦναι οὐδ' ἀγαγέσθαι.

C. 22. § 1. προθυμίας ist der materielle Genitiv: nichts von Eifer fehlen lassend. Spr. 47, 10, 2. Plat. Rep. 533, a: τό γ' ἐμὸν οὐδὲν ἂν προθυμίας ἀπολείποι. vgl. dort Stallbaum. — πλήθει mit einer Menge von Truppen. (Ps.) — ἀποσιῆσαι um zum Abfalle zu bewegen, an παρόντες angefügt. (Hk.) Spr. 55, 3, 20. — τρισκαίδεκα. τρισὶ καὶ δέκα Kr. Bruchst. Spr. 24, 2, 6. So boten einige Hsn. 3, 69, 1, viele 3, 79, 1, eine gute 8, 88, 1. vgl. 2, 97, 2. 6, 74, 2. 8, 108, 1. Her. 1, 119, 1. Ar. Plut. 194. 846, Frie. 990, And. 3, 4, Isae. 8, 35, Dem. 9, 25, Xen. An. 1, 5, 5 etc. — ὑπὸ τῶν A. 8, 8, 2. vgl. Kr. z. Dion. p. 291. — ἵεναι steht appositiv zu ὥσπερ. vgl. zu 5, 6, 3. (Kr. z. Dion. p. 291, 16.)

§ 2. τῶν αὐτόθεν. zu 3, 7, 3. — περίοικος. Ein solcher auch als Befehlshaber von Schiffen Xen. An. 5, 1, 15. Doch auch dort nicht von lakonischen. — καὶ καταλείπονται — ἀφιστᾶσιν haben nur eine gute Hs. u. Va. Kr. z. Dion. p. 291 ss. Stud. 2 S. 229 f.

C. 23. § 1. ὁ Λακ. ναύαρχος ohne Komma. Kr. z. Dion. p. 303. vgl. 5, 3, 1. 3, 24, 1. 29, 3 u. zu 3, 102, 2. — τέσσαρσι. Kr. z. Dion. p. 298 s. u. eb. Anm. 47. — ὥσπερ ὠρμητο, deshalb nach Kenchreiae geschickt 8, 20, 1. (Ds.) vgl. zu 5, 1, 2 u. 8, 11, 4. Her. 6, 41, 1: ὥσπερ ὠρμήθη, ἐκ Καρδίας πόλιος ἔπλει διὰ τοῦ Μέλανος κόλπου. — τρίτην ἢ. Aesch. 3, 77: ἐβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκίας. (Herthl.) Spr. 46, 3, 1. — πέντε. ἐξ wegen ἑκατάδεκα 8, 19, 1? Aber ein Schiff konnte ja irgend wohin versandt sein.

§ 2. ἐς ὄψέ. zu 3, 108, 3. — τὴν Πύρραν. Kr. z. Dion. p. 298.

ἐνθα πυρθάνεται ὅτι ἡ Μυτιλήνη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτοβοεὶ ἐάλω-
 κεν· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ ἔπλεον, ἀπροσδόκητοι κατασχόντες ἐς
 τὸν λιμένα τῶν τε Χίων νεῶν ἐκράτησαν καὶ ἀποβάντες τοὺς ἀντι-
 στάντας μάχῃ νικήσαντες τὴν πόλιν ἔσχον. ἂ πυρθανόμενος ὁ Ἀστύ-
 οχος τῶν τε Ἑρεσίων καὶ τῶν ἐκ τῆς Μηθύμνης μετ' Εὐβούλου Χίων
 νεῶν, αἱ τότε καταλειφθεῖσαι καὶ ὡς ἡ Μυτιλήνη ἐάλω φεύγουσαι
 περιέτυχον αὐτῷ τρεῖς — μία γὰρ ἐάλω ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων — οὐ-
 κέτι ἐπὶ τὴν Μυτιλήνην ὤρμησεν, ἀλλὰ τὴν Ἑρεσον ἀποστήσας καὶ
 ὀπλίσας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ νεῶν [ὀπλίτας] πεζῇ παραπέμπει
 ἐπὶ τὴν Ἀντισσαν καὶ Μήθυμναν, ἄρχοντα Ἐτεόνικον προστάξας· καὶ
 αὐτὸς ταῖς τε μεθ' ἑαυτοῦ ναυσὶ καὶ ταῖς τρισὶ ταῖς Χίαις παρέπλει,
 ἐλπίζων τοὺς Μηθυμναίους θαρσῆσειν τε ἰδόντας σφᾶς καὶ ἐμμενεῖν
 τῇ ἀποστάσει. ὡς δὲ αὐτῷ τὰ ἐν τῇ Λέσβῳ πάντα ἤραντιοῦτο, ἀπέ-
 πλευσε τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν [πεζὸν] ἀναλαβὼν ἐς τὴν Χίον. ἀπεκομί-
 σθη δὲ πάλιν κατὰ πόλεις καὶ ὁ ἀπὸ τῶν νεῶν πεζός, ὃς ἐπὶ τὸν Ἐλ-
 λήσποντον ἐμέλλησεν ἵεναι. καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Κερχοιᾷ ξυμμαχίδων
 Πελοποννησίων νεῶν ἀφικνοῦνται αὐτοῖς ἕξ μετὰ ταῦτα ἐς τὴν Χίον.
 οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὰ τ' ἐν τῇ Λέσβῳ πάλιν κατεστήσαντο καὶ πλεύ-
 σαντες ἕξ αὐτῆς Κλαζομενίων τὴν ἐν τῇ ἠπείρῳ Πολίχναν τειχιζομέ-
 νην ἐλόντες διεκόμισαν πάλιν αὐτοὺς ἐς τὴν ἐν τῇ νήσῳ πόλιν, πλήν
 τῶν αἰτίων τῆς ἀποστάσεως· οὗτοι δὲ ἐς Δαφροῦντα ἀπῆλθον. καὶ
 αὐθις Κλαζομεναὶ προσεχώρησαν Ἀθηναίοις.

24 Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους οἱ τ' ἐπὶ Μιλήτῳ Ἀθηναῖοι ταῖς εἴκοσι
 ναυσὶν ἐν τῇ Λάδῃ ἐφορμοῦντες ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς Πάνορμον

335. — αὐτοβοεῖ. zu 2, 81, 3. — ὥσπερ ἔπλεον steht, ἀπροσδόκητοι mit Bk. zum Folgenden gezogen, wie ὥσπερ εἶχον. (Pp.) Spr. 52, 2, 2. — ἐκράτησαν bemächtigten sich. Neun Schiffe mögen in Mytilene erobert sein 8, 22, 2. vgl. eb. § 1. (Kr. z. Dion. p. 301.) — τοὺς ἀντιστάντας. Kr. z. Dion. p. 297 s. — ἔσχον. zu 1, 103, 3.

§ 3. τότε 8, 22, 2. vgl. Kr. p. 297. — τρεῖς. Spr. 47, 28, 4 u. zu 7, 43, 4. — ὀπλίτας, τοὺς Ἑρεσίους. (Kr. z. Dion. p. 296, 40.) — τοὺς ἀπό, wie τοῖς ἐκ 7, 1, 3. vgl. Haase p. 33. — ὀπλίτας will Dobree streichen oder ὀπλίτας lesen. „Ueber die Sache vgl. 3, 27.“ (Arn.) — παραπέμπει für παρέπλει eine gute Hs., bestätigt von einer andern u. Va.: transmisit. Der Sinn: schickt längs der Küste. zu 4, 13, 1.

§ 4. ἐπὶ τὴν Ἀντισσαν καὶ Μήθυμναν nach παρέπλει aus § 3 wiederholt ist mit einer guten Hs. u. Va. gestrichen. — ἀπὸ τῶν νεῶν, meint Pp., sei als Erklärung zu τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν eingefälscht; Kr. p. 298 (vgl. p. 295) glaubt, es beziehe sich auf eine ausgefallene Notiz 8, 22 E. vgl. Studien 2 S. 229 ff. Haases Meinung sehe man bei ihm selbst p. 31 ff. — πεζόν. Spr. 50, 9, 8. Doch hat dies Wort nur eine (gute) Hs. — ἐμέλλησεν. Spr. 40 unter μέλλω. Ueber die Sache 8, 22, 2.

§ 5. ξυμμαχίδων 8, 33, 1. (Pp.) — ἕξ. Kr. z. Dion. p. 298 s. — κατεστήσαντο. zu 4, 107, 1. — τειχιζομένην 8, 14, 3. Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 3.

C. 24. § 1. ταῖς εἴκοσι. zu 8, 17, 3, vgl. Kr. z. Dion. p. 277 u. p.

τῆς Μιλησίας Καλκιδέα τε τὸν Λακεδαιμόνιον ἄρχοντα μετ' ὀλίγων παραβοηθήσαντα ἀποκτείνουσι καὶ τροπαῖον τρίτη ἡμέρα ὕστερον διαπλεύσαντες ἔστησαν, ὃ οἱ Μιλήσιοι ὡς οὐ μετὰ κράτους τῆς γῆς σταθὲν ἀνεῖλον· καὶ Λέων καὶ Διομέδων ἔχοντες τὰς ἐκ Λέσβου Ἀθη-²ναίων ναῦς, ἐκ τε Οἰνουσῶν τῶν πρὸ Χίου νήσων καὶ ἐκ Σιδούσσης καὶ ἐκ Πτελεοῦ, ἃ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ εἶχον τείχη, καὶ ἐκ τῆς Λέσβου ὀρμώμενοι τὸν πρὸς τοὺς Χίους πόλεμον ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιοῦντο· εἶχον δ' ἐπιβάτας τῶν ὀπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστούς, καὶ ἐν τῇ³ Καρδιμύλῃ ὑποβάντες καὶ ἐν Βολίσιω τοὺς προσβοηθήσαντας τῶν Χίων μάχῃ νικήσαντες καὶ πολλοὺς διαφθείραντες ἀνάστατα ἐποίησαν τὰ ταύτῃ χωρία, καὶ ἐν Φάναις αὖτις ἄλλη μάχῃ ἐνίκησαν καὶ τρίτη ἐν Λευκονίῳ. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ μὲν Χῖοι ἤδη οὐκέτι ἐπεξήσαν, οἱ δὲ τὴν χώραν, καλῶς κατεσκευασμένην καὶ ἀπαθῆ οὖσαν ἀπὸ τῶν Μηδικῶν μέχρι τότε, διεπόρθησαν. Χῖοι γὰρ μόνοι μετὰ Λακεδαιμο-⁴νίους ὧν ἐγὼ ἤσθόμην εὐδαιμονήσαντες ἅμα καὶ ἐσωφρόνησαν, καὶ ὅσω ἐπεδίδου ἢ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσω καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον. καὶ οὐδ' αὐτὴν τὴν ἀπόστισιν, εἰ τοῦτο δοκοῦσι παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον πρᾶξαι, πρότερον ἐτόλμησαν ποιήσασθαι ἢ μετὰ πολλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων ἐμελλον ξυγκινδυνεύσειν, καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἤσθάνοντο οὐδ' αὐτοὺς ἀντιλέγοντας ἔτι μετὰ τὴν Σικελικὴν ξυμφορὰν ὡς οὐ πάνυ πόνηρα σφῶν βεβαίως τὰ πράγματα εἶη· εἰ δὲς

316, 35. — τὸν *A.* ἄρχοντα. zu 8, 23, 1. — τρίτη. τῇ τρίτη einige Hsn.; doch s. Spr. 50, 2, 16. vgl. zu 1, 60, 2. — διαπλεύσαντες, nachdem sie vorher nach Miletos zurückgekehrt waren. (Abr.) — κράτους, τοῦ κρατεῖν. (Sch.)

§ 2. Σιδούσσης. Böckh Staatsh. 2 S. 728. — τείχη. τείχη καθέilon eine Hs. am Rande u. Va., τείχη ἀπῆραν eine gute Hs. — ἀπό von — aus, gelandet. Haase p. 32 s. — ὀπλιτῶν. πολιτῶν? vgl. Kr. z. Dion. p. 254. — ἐκ καταλόγου. zu 6, 43, 2. — ἀναγκαστούς. Verpflichtet als Epibaten zu dienen waren nur die Theten, nicht die höhern Classen, οἱ ἐκ καταλόγου. (Arn.)

§ 3. ἐν τε *K.* καὶ ἐν *B.* möchte man mit νικήσαντες verbinden, da Thuk. sonst ἀποβαίνειν ἔς sagt. Dagegen aber spricht dies dass hier nur von einem Gefechte die Rede sein kann. (Pp.) Xen. Hell. 1, 3, 22: ἐν τῷ ὄχλῳ ἀποβαίνόντων ἐν Πειραιεῖ ἐλαθεν ἀποδράς. — Βολισσός oxytonirt bei Steph. B., Βολίσκῳ eine gute Hs. — προσβοηθήσαντες. zu 6, 66, 3. — οἱ δέ, οἱ Ἀθηναῖοι. — κατεσκευασμένην. zu 6, 91, 6. — μέχρι τότε. Spr. 66, 1, 4.

§ 4. εὐδαιμονήσαντες wohlhabend geworden. Spr. 53, 5, 2. ἡδαιμονήσαν τε eine gute Hs., εὐδαιμόνησαν Korays Ἱακτι. 3 p. 73 u. Pp. — ἐπὶ τὸ μεῖζον. Kr. z. Dion. p. 86. vgl. zu 1, 10, 4. — τόσω. Spr. 25, 10, 4 u. zu 4, 28, 3. — ἐκοσμοῦντο gaben sich wohlgeordnete Verhältnisse. vgl. zu 4, 76, 1. — εἰ. Spr. 65, 5, 14. — ἀσφαλέστερον. ἀσφαλέστατον eine gute Hs. παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον ist so v. a. ἦσσαν ἀσφαλές. — ξυγκινδυνεύσειν für κινδυνεύσειν Bekker, ξυγκινδυνεύειν eine gute Hs. — ἀντιλέγοντας ὡς οὐ. Spr. 67, 12, 2. vgl. 1, 77, 2. — πόνηρα. zu 7, 48, 1. 83, 2. — βεβαίως entschieden, unzweifelhaft. (Ba.) auf

τι ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις ἐσφάλησαν, μετὰ πολλῶν οἷς τὰ αὐτὰ ἔδοξε, τὰ τῶν Ἀθηναίων ταχὺ ξυναιρεθήσεσθαι, τὴν ἀμαρτίαν ξυνέγνωσαν. εἰργομένοις οὖν αὐτοῖς τῆς θαλάσσης καὶ κατὰ γῆν πορθουμένοις ἐνεχείρησάν τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πόλιν· οὓς αἰσθόμενοι οἱ ἄρχοντες αὐτοὶ μὲν ἠσύχασαν, Ἀστύλοχον δὲ ἐξ Ἐρυθρῶν τὸν ναύαρχον μετὰ τεσσάρων νεῶν, αἱ παρήσαν αὐτῷ, κομίσαντες ἐσχόπουν ὅπως μετριώτατα ἢ ὁμήρων λήψει ἢ ἄλλω τῷ τρόπῳ καταπαύσουσι τὴν ἐπιβουλὴν. καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἔπρασσον.

25 Ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος χίλιοι ὀπλίται Ἀθηναίων καὶ πεντακόσιοι καὶ χίλιοι Ἀργείων — τοὺς γὰρ πεντακόσιους τῶν Ἀργείων ψιλούς ὄντας ὠπλίσαν οἱ Ἀθηναῖοι — καὶ χίλιοι τῶν ξυμμάχων ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα, ὧν ἦσαν καὶ ὀπλιταγωγοί, Φουνήχου καὶ Ὀνομακλέους καὶ Σκιρωνίδου στρατηγούντων κατέπλευσαν ἐς Σάμον καὶ διαβάντες ἐς Μίλητον ἐστρατοπεδεύσαντο. Μιλήσιοι δὲ ἐξελθόντες αὐτοὶ τε, ὀκτακόσιοι ὀπλίται, καὶ οἱ μετὰ Χαλκιδέως ἐλθόντες Πελοποννήσιοι καὶ Τισσαφέρονος τι ξενικὸν ἐπικουρικόν, καὶ αὐτὸς Τισσαφέρηνος παρὼν καὶ ἡ ἵππος αὐτοῦ ξυνέβαλον τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρα προεξέξαντες καὶ καταφρονήσαντες, ὡς ἐπ' Ἴω-

nicht wieder herzustellende Weise. (Pp.) Für ersteres 4, 126, 3. vgl. zu 4, 62, 2 u. 6, 73.

§ 5. εἰ δέ τι. εἴτ' ἔτι eine Hs. et si quid Va. Es ist also εἴ τέ τι zu lesen, da hier kein Gegensatz zum Vorhergehenden eintritt. Ueberhaupt gebraucht Thuk. in Satzverbindungen oft τέ wo Spätere δέ, das denn von den Abschreibern oft eingefälscht ist. (Kr. z. Dion. p. 268.) — ξυναιρεθήσεσθαι. ξυναναιρεθήσεσθαι eine gute Hs. Doch dies heisst: zugleich mit — vernichten, wie Lyk. 60; jenes: corripere, conficere, wie 2, 51, 2 u. Dion C. 37, 13. (Arn.) vgl. zu 2, 29, 4. Ueber den Inf. Spr. 57, 10, 7 u. Kr. z. Dion. p. 292. — ξυνέγνωσαν. zu 7, 73, 2. vgl. Passows Lex. u. d. W. — εἰργομένοις. Spr. 48, 5, 1. — οὖν. γοῦν eine gute Hs. δ' οὖν wünscht Bk. Bei stimmt Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 19. — τινές, Demokraten. Kr. z. Dion. p. 293. — οὓς. ὧν Bl. Doch man ergänzt leicht ἐγχειροῦντας ἀγαγεῖν τὴν πόλιν πρὸς Ἀθ. vgl. 7, 69, 1. (Pp.) Die Verbindung dort ist eine ganz andere; hier wäre die Ergänzung sehr hart. Daher steht οὓς wohl, wenn es richtig ist, für ὧν τὰ ἔργα.

C. 25. § 1. τοὺς die eben erwähnten. — ὀπλιταγωγοί. zu 1, 116, 1.

§ 2. οἱ μετὰ X. ε. 8, 17, 1. (Gö.) Sie scheinen inzwischen von Chios nach Milet gekommen zu sein. Westermann versteht die Seeleute. (Pp.) — τι für τό die besten Hsn. — ξενικόν verdächtigt Schäfer z. Lamb. Bos. ell. Gr. p. 451. Allein es bezeichnet hier Ausländer, Barbaren nach § 4. Aehnlich 3, 109, 3: τὸν μισθοφόρον ὄχλον τὸν ξενικόν. Xen. Hell. 6, 1, 5. (Pp.) u. Kr. z. Arr. An. 2, 7, 6 lat. A. — ἐπικουρικόν. zu 4, 52, 1. — καὶ τοῖς für καὶ eine gute Hs.

§ 3. αὐτῶν. zu 6, 21, 2. — προεξέξαντες. προεξαΐξαντες für προεξάξαντες eine gute Hs. Her. 9, 62: προεξαΐσσοντες καὶ ἓνα ἐπέπιτον ἐς τοὺς Σπαρτιήτας. (L. Dindorf.) προεξάρξαντες wollte Lobeck z. Phryn. p. 287. — καταφρονήσαντες. καταφρόνησιν σχόντες. (Ba.) Spr. 53, 5, 2. zu 7, 63, 3. Streichen will es Cobet z. Hyper. p. 52. — ὡς ἐπὶ Ἴωνας, die von den

νάς τε καὶ οὐ δεξιμένους ἀτακτότερον χωροῦντες, νικῶνται ὑπὸ τῶν Μιλησίων καὶ διαφθείρονται αὐτῶν ὀλίγω ἐλάσσους τριμυσίων ἀνδρῶν. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς τε Πελοποννησίους πρώτους νικήσαντες καὶ τοὺς βαρβάρους καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον ὠσάμενοι, τοῖς Μιλησίοις οὐ ξυμμιζαντες, ἀλλ' ὑποχωρησάντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς τῶν Ἀργείων τροπῆς ἐς τὴν πόλιν, ὡς ἐώρων τὸ ἄλλο σφῶν ἡσσώμενον, πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν τῶν Μιλησίων κρατοῦντες ἤδη τὰ ὅπλα τίθενται. καὶ⁴ ξυνέβη ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ τοὺς Ἴωνας ἀμφοτέρωθεν τῶν Λωριέων κρατῆσαι· τοὺς τε γὰρ κατὰ σφᾶς Πελοποννησίους οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκων καὶ τοὺς Ἀργείους οἱ Μιλήσιοι. στήσαντες δὲ τροπαῖον τὸν περιειχισμὸν ἰσθμῶδους ὄντος τοῦ χωρίου οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο, νομίζοντες, εἰ προσαγάγοντο Μίλητον, ῥαδίως ἂν σφίσι καὶ τὰλλα προσχωρήσειν.

Ἐν τούτῳ δὲ περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν ἀγγέλλεται αὐτοῖς τὰς ἀπὸ²⁶ Σικελίας καὶ Πελοποννήσου πέντε καὶ πενήκοντα ναῦς ὅσον οὐ παρεῖναι. τῶν τε γὰρ Σικελιωτῶν, Ἐρμοκράτους τοῦ Συρακοσίου μάλιστα ἐνάγοντος ξυνεπιλαβέσθαι καὶ τῆς ὑπολοίπου Ἀθηναίων καταλύσειως, εἴκοσι νῆες Συρακοσίων ἦλθον καὶ Σελινούντιαι δύο, αἱ τε ἐκ Πελο-²ποννήσου, ἃς παρεσκευάζοντο, ἐτοῖμαι ἤδη οὔσαι· καὶ Θηραμένει τῷ Λακεδαιμονίῳ ξυναμφοτέρω ὡς Ἀστύοχον τὸν ναύαρχον προσταχθεῖσαι κομίσαι, κατέπλευσαν ἐς Λέρον πρῶτον τὴν πρὸ Μιλήτου νῆσον· ἔπειτα ἐκεῖθεν, αἰσθόμενοι ἐπὶ Μιλήτῳ ὄντας Ἀθηναίους, ἐς τὸν Ἰασικὸν κόλπον πρότερον πλεύσαντες ἐβούλοντο εἰδέναι τὰ περὶ τῆς Μιλήτου. ἐλθόντος δὲ Ἀλκιβιάδου ἵππῳ ἐς Τειχιοῦσαν τῆς Μιλησίας,³ οἵπερ τοῦ κόλπου πλεύσαντες ἠϋλίσαντο, πυνθάνονται τὰ περὶ τῆς

Doriern verachteten. vgl. Ind. u. Ἴωνες. — οὐ ξυμμιζαντες, ἀλλ' ὑποχωρησάντων. Spr. 56, 14, 2 u. zu 1, 75, 1. — ἐώρων, οἱ Μιλήσιοι. (Sch.) — τὸ ἄλλο. zu 1, 48, 2 u. 8, 42, 2. — πρὸς gehört zu τίθενται. (Ps. u. III.)

§ 4. ἀμφοτέρωθεν für ἀμφοτέρων eine gute Hs. u. Bekker. — Λωριέων. Λωριῶν Bekker mit einer Hs. „vgl. jedoch 1, 18, 2. 6, 80, 3.“ (Herbst S. 62.) — κατὰ. zu 1, 48, 3. — ἂν προσχωρήσειν. zu 2, 80, 5.

C. 26. § 1. ἤδη. zu 7, 52, 2. — τὰς wird durch den Satz τῶν τε γὰρ erklärt. (Arn.) so wie durch § 2. vgl. Kr. z. Her. 1, 144, 1. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 298 f. — Σικελίας καὶ Πελοποννήσου für Πελ. καὶ Σικ. eine gute Hs. — ὅσον οὐ. zu 1, 36, 2. — ἐνάγοντος — ἦγουν πείθοντος συνεγᾶσθαι ὥστε καὶ τὴν ὑπολειπομένην δύναμιν τῶν Ἀθηναίων καταλύσαι. (Sch.) vgl. zu 1, 67, 2. — ξυνεπιλαβέσθαι. zu 6, 70, 1. — καὶ τῆς für τῆς eine gute Hs. — εἴκοσι — δύο. Kr. z. Dion. p. 278, 42.

§ 2. παρεσκευάζοντο. zu 2, 23, 1. vgl. 4, 2, 1. 24, 1. 129, 2. — ἐτοῖμαι für ἐτοίμοι einige Hsn. zu 4, 21, 2. — οὔσαι. Ein Kolon für das Komma Hk. nach Va. — Θηραμένει. Θηριμένει zwei Hsn. — προσταχθεῖσαι. zu 5, 8, 3 u. Kr. z. Dion. p. 291, 13. — κομίσαι. Spr. 55, 3, 20. vgl. 8, 29, 2. — Λέρον für Ἐλεόν eine gute Hs. vgl. 8, 27, 1. — τὰ περὶ τῆς. vgl. § 3. 6, 32, 3 u. zu 6, 33, 1.

μάχης· παρῆν γὰρ ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ ξυνεμάχετο τοῖς Μιλησίοις καὶ Τισσαφέρνει· καὶ αὐτοῖς παρήνει, εἰ μὴ βούλονται τά τε ἐν Ἰωνίᾳ καὶ τὰ ξύμπαντα πράγματα διολέσαι, ὡς τάχιστα βοηθεῖν Μιλήτῳ 27 καὶ μὴ περιουδεῖν ἀποτειχισθεῖσαν. καὶ οἱ μὲν ἅμα τῇ ἔφ' ἔμελλον βοηθήσειν· Φοῦνιχος δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, ὡς ἀπὸ τῆς Λέρου ἐπύθειτο τὰ τῶν νεῶν σαφῶς, βουλομένον τῶν ξυναρχόντων ὑπομείναντας διαναυμαχεῖν οὐκ ἔφη οὐτ' αὐτὸς ποιήσειν τοῦτο οὐτ' ἄλλοι οὐδ' ἄλλω οὐδενὶ ἐς δύναμιν ἐπιτρέψειν. ὅπου γὰρ ἔξεστιν ἐν ὑστέρω, σαφῶς εἰδότας πρὸς ὀπόσας τε ναῦς πολεμίας καὶ ὅσαις πρὸς αὐτὰς ταῖς σφετέραις, ἰκανῶς καὶ καθ' ἡσυχίαν παρασκευασαμένοις [ἔσται] ἀγωνίσασθαι, οὐδέποτε τῷ αἰσχροῦ [ὄνειδει] εὔξας ἀλόγως διακινδυνεύσειν. οὐ γὰρ αἰσχροὺ εἶναι Ἀθηναίους ναυτικῷ μετὰ καιροῦ ὑποχωρῆσαι, ἀλλὰ καὶ μετὰ ὀτουοῦν τρόπου αἰσχρῶν ξυμβήσεσθαι ἢν ἡσσηθῶσιν· καὶ τὴν πόλιν οὐ μόνον τῷ αἰσχροῦ ἀλλὰ καὶ τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ περιπίπτειν, ἢ μόλις ἐπὶ ταῖς γεγεννημέναις ξυμφοραῖς ἐνδέχεσθαι μετὰ βεβαίου παρασκευῆς καθ' ἔκουσίαν, ἢ πάνυ

§ 3. οἵπερ oder οἵπερ für ἡπερ mehrere Hsn. — παρῆν war zugegen gewesen. Spr. 53, 2, 8. — ἀποτειχισθεῖσαν. Spr. 56, 6, 2.

C. 27. § 1. Λέρου für Λέρον eine gute Hs. u. a. — ὑπομείναντας ἀνὸ τοῦ ὑπομεινάντων. (Sch.) Spr. 55, 2, 7. — οὐδ' für οὐτ' Bk. — ἐς. zu 4, 118, 1.

§ 2. ὅπου da, eben so 8, 96, 1. (Pp.) Kr. z. Her. 1, 68, 1. vgl. Isokr. 8, 24 u. Werfer in Actis Mon. 1 p. 118. — ἐν ὑστέρω. Spr. 48, 2, 3. So noch 3, 13, 2. 8, 68, 3. Arr. An. 6, 28, 6. Das allgemein übliche ist ὑστέρω χρόνῳ, ἐν (τῷ) ὑ. χρ. — πρὸς ὀπόσας — σφετέραις, ἀγωνιστέον aus ἀγωνίσασθαι. (Hl.) Ueber ὅσαις ταῖς Spr. 57, 3, 5. — παρασκευασαμένοις παρασκευασαμένους oder παρεσκευασμένους Dobree. — ἔσται ist mit Hl. zu streichen. Dobree will dies oder lieber ἔξεστιν beseitigen. Eng. nimmt es für eine Erneuerung des ἔξεστιν, wie ähnlich νομίσαντες 5, 22, 2. — οὐδέποτε. ὅποι τε (ὅπου Pp) βούλονται οὐδέποτε eine gute Hs. — ὄνειδει ist mir als Glossem verdächtig. vgl. § 3. 5, 105, 2. 111, 3. οὐ μὴ δεῖ Kr. Bruchst. Denn obschon αἰσχροὺ ὄνειδος „schimpflicher Vorwurf“ (Ba.) an sich wohl gesagt werden konnte, so passt dies doch hier nicht, sondern bloss der Begriff Schimpf, Schande: φεύγων ἀδοξίαν. (Sch.) — Ἀθηναίους will Dobree mit einer Hs. streichen. Aber es steht prägnant: so anerkannte Seemänner wie die Athener. — μετὰ καιροῦ. zu 6, 85, 1. — ἀλλὰ καὶ sondern sogar, vielmehr. vgl. 1, 90, 2 u. Xen. An. 7, 3, 32. — μετὰ ὀτουοῦν τρόπου gehört zu ἡσσηθῶσι. (Va.) Ungew. hier μετά. (Pp.) des Ggs. wegen gewählt. — αἰσχρῶν schimpflicher besiegt zu werden als dem Kampfe auszuweichen.

§ 3. καὶ τὴν πόλιν ἂν οὐ — παρασκευῆς, καὶ πάνυ γε ἀνάγκη, πρότερα ποι ἐπιχειρεῖν, σπουδῆ μὴ will Dobree. — περιπίπτειν. Hier ein Kolon gesetzt giebt ein unerträgliches Asyndeton für ἢ γὰρ, ἢ δέ. — ἢ. Sonst hat ἐνδέχεσθαι auch bei Thuk. den Ae. beim Inf. 1, 124, 2. 140, 2. 2, 87, 2. Der Da. findet sich eben so Xen. Hier. 4, 9: τοῖς μὲν ἰδιώταις ἔξεστι τὰς δαπάνας συντέμνειν, τοῖς δὲ τυράννοις οὐκ ἐνδέχεται. [Dem.] 26, 4: ὑπολαμβάνω τοῖς μὲν ἐνδέχεσθαι καὶ παρὰ τὸν καιρὸν τὸ δίκαιον λαβεῖν, τοῖς δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι. vgl. Aristot. Pol. 4, 9, 2 u. 7, 2, 10. — μόλις für μόγις eine Hs. u. der Sch. vgl. zu 1, 12, 3. — καθ' ἔκουσίαν wie ἐξ ἔκουσίας Soph. Trach. 727 und

γε ἀνάγκη, προτέρῳ ποι ἐπιχειρεῖν, ποῦ δεῖ μὴ βιαζομένη γε πρὸς ἀν-
 θαιρέτους κινδύνους ἵεναι; ὡς τάχιστα δὲ ἐκέλευε τοὺς τε τραυματίας⁴
 ἀναλαβόντας καὶ τὸν πεζὸν καὶ τῶν σκευῶν ὅσα ἦλθον ἔχοντες, ἃ δ'
 ἐκ τῆς πολεμίας εἰλήφασιν καταλιπόντας, ὅπως κοῦμαι ὧσιν αἱ νῆες,
 ἀποπλεῖν ἐς Σάμον, κακῆῖθεν ἤδη ξυναγαγόντας πάσας τὰς ναῦς τοὺς
 ἐπίπλους, ἦν που καιρὸς ἦ, ποιῆσθαι. ὡς δ' ἔπεισε, καὶ ἔδρασε ταῦτα⁵
 καὶ ἔδοξεν οὐκ ἐν τῷ αὐτίκα μᾶλλον ἢ ὕστερον, οὐκ ἐς τοῦτο μόνον
 ἀλλὰ καὶ ἐς ὅσα ἄλλα Φρύγιχος κατέστη, οὐκ ἀξύνετος εἶναι. καὶ οἱ
 μὲν Ἀθηναῖοι ἀφ' ἐσπέρας εὐθὺς τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀτελεῖ τῇ νίκῃ
 ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἀνέστησαν, καὶ οἱ Ἀργεῖοι κατὰ τάχος καὶ πρὸς
 ὄργην [τῆς ξυμφορᾶς] ἀπέπλευσαν ἐκ τῆς Σάμου ἐπ' οἶκον· οἱ δὲ Πι-28
 λοποννήσιοι ἅμα τῇ ἐφ' ἐκ τῆς Τειχιούσσης ἄραντες ἐπικατάγονται,
 καὶ μείναντες ἡμέραν μίαν τῇ ὕστεραία καὶ τὰς Χίας ναῖς προσλα-
 βόντες τὰς μετὰ Χαλκιδέως τὸ πρῶτον ξυγκαταδιωχθεῖσας ἐβούλοντο
 πλεῦσαι ἐπὶ τὰ σκεύη ἃ ἐξείλοντο ἐς Τειχιούσσαν πάλιν. καὶ ὡς ἦλ-2

sonst ἐκουσία Dem. 21, 42, [wo Bekker ἐκουσίους bietet]. (Lobeck z. Phryn.
 p. 4.) Dobree will es mit einigen (schlechten) Hsn. streichen. — ἢ πάνυ γε
 ἀνάγκη oder, falls sie einer zuverlässigen Rüstung ermangeln, höchstens
 aus dringender Noth. (Va.) — ποι. vgl. 5, 79, 2 u. Xen. An. 5, 1, 8.
 — ποῦ in welcher Lage. Arn. u. A. nehmen ποῦ für πῶς, eine etwas
 problematische Bedeutung. Herm. hat die Anm. zu Soph. Aj. 1261 später
 gestrichen und Dem. 18, 128 wie in den Stellen bei Elmsley zu Eur. Her.
 371 ist die locale Bedeutung nicht verwischt. vgl. Passows Lex. in ποῦ. Ein
 zweiter Satz hier der dem relativen entspricht, als ob dieser sich nicht auf
 das Vorhergehende bezöge: eine Verkettung wie Soph. Ant. 696 ff., Oed. K.
 89 ff., Phil. 456 ff. (vgl. 269 ff.) zu 1, 16 u. 3, 66, 2. — δεῖ für δή eine Hs.
 u. Va. δεῖν? Für ποῦ δή haben mehrere σπουδή; daher σπουδῆ Schneider,
 ohne rechtes Gefüge. Bei der La. ποῦ δή wäre ἐνδέχεσθαι auch hier zu denken.
 — μὴ βιαζομένη mit der nicht gezwungenen, was aber wegen ἀν-
 θαιρέτος pleonastisch ist. Man würde erwarten: mit der nicht tüchtig
 gerüsteten.

§ 4. ὅσα ἦλθον ἔχοντες. zu 1, 9, 1. — ἦ für εἷη Dobree u. eine
 gute Hs.

§ 5. καὶ ἔδρασε. zu 2, 93, 3. — οὐκ ἐς. οὐδ' ἐς Kr. Bruchst., ge-
 billigt von Pp. — ἐς ὅσα κατέστη, wie in κατασιῆναι ἐς ἀρχήν. Spr. 68,
 21, 4. — ἀφ' ἐσπέρας. zu 3, 112, 2. vgl. 7, 29, 2. — ἀτελεῖ τῇ νίκῃ
 bei, nach einem unvollständigen Siege. Spr. 50, 41, 1. vgl. zu
 ἡσση 5, 13. [Pp. vermisst ἐπ'.] — πρὸς ὄργην. zu 2, 65, 5. — τῆς ξυμφο-
 ρᾶς, wegen der nicht gerächten Niederlage 8, 25, 3. Ein Genitiv bei πρὸς
 ὄργην ist mir sonst nicht erinnerlich.

C. 28. § 1. ἐπικατάγονται nach der Abfahrt der Athener landen
 sie bei Miletos. (Ps.) zu 3, 49, 3. Noch wird das Wort aus Spätern ange-
 führt. — τὰς Χίας 8, 17, 1 ff. (Kist.) — ξυγκαταδιωχθεῖσας zugleich
 mit denen des Chalkideus verfolgt. Kr. z. Dion. p. 299 n. 54. Das Wort scheint
 nur hier vorzukommen. (Bö.) — σκεύη Gepäck, Geräthe, was man vor
 dem Kampfe zur Erleichterung der Schiffe ans Land brachte. vgl. 8, 27, 4.
 (Hk.) u. 43, 1. (Pp.) ἐξελομένοις τὰ μεγάλα ἰστία Xen. Hell. 1, 1, 13. vgl. 6,
 2, 27. (Arn.) — ἐξείλοντο. Der eigentliche Ausdruck. vgl. 8, 90, 6, Her.
 4, 196, Xen. An. 5, 1, 16. (Bl.) Lyk. 18: τὸν σῆτον ἐξείλοντο. — ἐς T. πάλιν
 gehört zu πλεῦσαι. (Sch.) Kr. z. Dion. p. 299, 54 u. 318, 46. vgl. 8, 33, 2.

θον, Τισσαφέρους τῷ πεζῷ παρελθὼν πείθει αὐτοὺς ἐπὶ Ἴασον, ἐν ἣ Ἀμόργης πολέμιος ὢν κατεῖχε, πλεῦσαι. καὶ προσβαλόντες τῇ Ἰάσῳ αἰγνίδιοι καὶ οὐ προσδεχομένων ἀλλ' ἢ Ἀττικὰς τὰς ναῦς εἶναι καιροῦσιν· καὶ μάλιστα ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Συρακόσιοι ἐπηρεάθησαν. καὶ τὸν τε Ἀμόργην ζῶντα λαβόντες, Πισσοῦθου νόθον υἱόν, ἀφειστῶτα δὲ βασιλέως, παραδιδόασιν οἱ Πελοποννήσιοι Τισσαφέρει ἀπαγαγεῖν, εἰ βούλεται, βασιλεῖ, ὥσπερ αὐτῷ προσέταξε, καὶ τὴν Ἴασον διεπόρθησαν καὶ χρήματα πάνυ πολλὰ ἢ στρατιὰ ἔλαβεν· παλαιόπλουτον γὰρ ἦν τὸ χωρίον. τοὺς τ' ἐπικούρους τοὺς περὶ τὸν Ἀμόργην παρὰ σφῶς αὐτοὺς κομίσαντες καὶ οὐκ ἀδικήσαντες ξυνέταξαν, ὅτι ἦσαν οἱ πλεῖστοι ἐκ Πελοποννήσου· τὸ τε πόλισμα Τισσαφέρει παραδόντες καὶ τὰ ἀνδράποδα πάντα, καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα, ὧν καθ' ἕνα σταν στατήρα Δαρκεῖον παρ' αὐτοῦ ξυνέβησαν λαβεῖν, ἔπειτα ἀνεχώρησαν ἐς τὴν Μίλητον. καὶ Πεδάριτόν τε τὸν Λέοντος ἐς τὴν Χίον ἄρχοντα Λακεδαιμονίων πεμψάντων ἀποστέλλουσι πεζῇ μέχρι Ἐρυθρῶν, ἔχοντα τὸ παρὰ Ἀμόργου ἐπικουρικόν, καὶ ἐς τὴν Μίλητον αὐτοῦ Φίλιππον καθιστᾶσιν. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

29 Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου χειμῶνος, ἐπειδὴ τὴν Ἴασον κατεστήσατο ὁ Τισσαφέρους ἐς φυλακὴν, παρῆλθεν ἐς τὴν Μίλητον, καὶ μηνὸς μὲν τροφήν, ὥσπερ ὑπέστη ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ἐς δραχμὴν Ἀττικὴν ἐκάστω πάσαις ταῖς ναυσὶ διέδωκε, τοῦ δὲ λοιποῦ χρόνου ἐβούλετο τριῶβολον διδόναι, ἕως ἂν βασιλεῖα ἐπέροηται· ἦν δὲ κελεύη, δώσειν ἔφη

§ 2. κατεῖχε sich hielt. (Va.) vgl. 8, 100, 2. (Bl.) 4, 32, 2 u. Theog. 262. (Arn.) — αἰγνίδιοι. zu 4, 75, 3. — καὶ οὐ προσδεχομένων. Spr. 59, 2, 3. — ἀλλ' ἢ. Spr. 69, 4, 6. — τὰς (vor ναῦς) hat eine gute Hs.: die angedeuteten.

§ 3. δέ. Spr. 69, 16, 1 u. Dial. 69, 70, 2. — βασιλεῖ. Ar. Frie. 714: τὴν Θεωρίαν ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβών. — προσέταξε, βασιλεὺς δηλοῦσι. (Sch.) 8, 5, 5. (Ds.) — παλαιόπλουτος scheint sonst nur bei Spättern vorzukommen. (Bl.) Bei den Frühern ἀρχαίόπλουτος.

§ 4. ξυνέταξαν ἀντὶ τοῦ κατέταξαν εἰς τὸ ἴδιον στρατεύμα. (Sch.) — καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα. zu δημοσίαν 6, 31, 5. vgl. 7, 80, 2. — ὧν ist wohl der Ge. des Preises, dessen auch das Erkaufte empfänglich ist. Xen. Kyr. 3, 1, 37: ἀπάγου τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας μηδὲν αὐτῶν καταθεῖς. vgl. Ar. We. 1424. — ξυνέβησαν λαβεῖν. zu 1, 117, 3.

§ 5. πεμψάντων. vgl. 8, 6, 1 mit 7, 2, 2 u. zu δόντος 1, 138, 6. — τὸ παρὰ Ἀμόργου. vgl. Kr. Lex. zu Xen. An. u. παρά I, 7. — ἐς τὴν Μ. αὐτοῦ zu M. selbst. zu 5, 22, 1. vgl. Herbst S. 58 f.

C. 29. § 1. ἐς φυλακὴν zu einem Posten. (Ba.) — μηνός, wie 6, 8, 1. Spr. 47, 8, 1. vgl. zu 1, 48, 1. — ὑπέστη. zu 4, 39, 2. Versprochen hatte er es durch seinen Gesandten 8, 5, 4. — ἐς bis zum Betrage. (Pp.) — δραχμὴν. Kr. z. Dion. p. 354 ss. — πάσαις ταῖς ναυσὶ ἀντὶ τοῦ τοῖς ἐν πάσαις ταῖς ναυσὶ. (Sch.) Doch eigentlich für jedes Schiff. — τοῦ λοιποῦ χρόνου. Dem. 50, 42: τοῦ λοιποῦ χρόνου ὅσα ἰδέιτο εἰς τὴν ναῦν συνανήλισκον. Spr. 47, 2, 3. — δώσειν ἔφη für ἔφη δώσειν eine gute Hs.

ἐντελῆ τὴν δραχμὴν. Ἐρομοκράτους δὲ ἀντειπόντος τοῦ Συρακοσίου² στρατηγοῦ — ὁ γὰρ Θηραμένης, οὐ ναύαρχος ὢν ἀλλ' Ἀστυόχῳ παραδοῦναι τὰς ναῦς ξυμπλέων, μαλακὸς ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ — ὅμως δὲ [παρὰ πέντε ναῦς] πλέον ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἢ τρεῖς ὄβολοι ὠμολογήθησαν. ἐς γὰρ πέντε ναῦς τρία τάλαντα ἐδίδου τοῦ μηνός· καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσῳ πλείους νῆες ἦσαν τούτου τοῦ ἀριθμοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τοῦτον ἐδίδοτο.

Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίοις προσαφιγμέ-³⁰ναι γὰρ ἦσαν καὶ οἴκοθεν ἄλλαι νῆες πέντε καὶ τριάκοντα καὶ στρατηγοὶ Χαρμῖνος καὶ Στρομβιχίδης καὶ Εὐκτῆμων, καὶ τὰς ἀπὸ Χίου καὶ τὰς ἄλλας πάσας ξυναγαρόντες, ἐβούλοντο διακληρωσάμενοι ἐπὶ μὲν τῇ Μιλήτῳ τῷ ναυτικῷ ἐφορμεῖν, πρὸς δὲ τὴν Χίον καὶ ναυτικὸν καὶ πεζὸν πέμψαι. καὶ ἐποίησαν οὕτως· Στρομβιχίδης μὲν γὰρ² καὶ Ὀνομακλῆς καὶ Εὐκτῆμων τριάκοντα ναῦς ἔχοντες καὶ τῶν ἐς Μίλητον ἐλθόντων χιλίων ὀπλιτῶν μέρος ἄγοντες ἐν ναυσὶν ὀπλιταγω-

§ 2. τοῦ Συρακοσίου στρατηγοῦ. zu 8, 23, 1. — Θηραμένης. Θηραμένης einige Hsn. — παραδοῦναι um zu übergeben. (Sch.) zu κομίσαι 8, 26, 2. vgl. zu 1, 128, 2. — μαλακός, ἀργός. (Sch.) lässig, nachgiebig. (St.) vgl. 8, 50, 4. — ὅμως obgleich Theramenes lässig war Kr. z. Dion. p. 354, 20; obgleich Tissaphernes nur drei Obolen bestimmt hatte Bl. — δέ steht nach der Parenthese, wie 7, 33, 2. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 13. — παρὰ πέντε ναῦς auf je fünf Schiffe Dr. u. Böckh Staatshaush. der Ath. 1 S. 383 A. Allein die Art des Ausdruckes verglichen mit dem Folgenden καὶ τοῖς ἄλλοις wäre dann sehr seltsam. Nicht minder bei Dobrees Erklärung (nach Paulmier): nevertheless he agreed to give, over and above, five ships' pay for every 55. i. e. to pay for 55 as if there were 60. Der Sache nicht zu gedenken. Noch anders Haase p. 33. G Hermann erklärt: auf jedes fünfte Schiff, wie παρὰ πέντε ἡμέρας alle fünf Tage heisse. Es werde also gesagt dass jedes Schiff abwechselnd etwas mehr erhalten hätte, d. h. nach jener Berechnung 200 Triobolen oder 600 Obolen. [Also abwechselnd auf jedem fünften Schiffe $3 + \frac{1}{5} = 6$ Obolen = 1 Drachme. (Pp.)] Aber auch da wäre die Art der Vertheilung wie die Angabe darüber befremdlich. Ich halte παρὰ πέντε ναῦς für ein Glossem zu ἐς πέντε ναῦς oder eine Verfälschung aus dem γὰρ πέντε ναῦς. „Krügers Vorschlag zur Tilgung dieser Worte hat mir viel Ansprechendes.“ (Böckh eb.) — ὠμολογήθησαν. Spr. 63, 1, 4. „vgl. 7, 27, 4.“ (Bö.) — ἐς. zu 6, 8, 1. — καὶ πεντήκοντα vor τρία ist mit Paulmier gestrichen.

C. 30. § 1. τοῖς Ἀθηναίοις. zu 1, 72, 1. vgl. Kr. z. Dion. p. 313 s. 17. Ueber die Zahl der Schiffe Kr. z. Dion. p. 315, wo Z. 6 quinque et vor triginta und Z. 7 quinque et vor viginti ausgefallen ist. — προσαφιγνεῖσθαι wird noch aus einem Spättern angeführt. — καὶ τὰς sowohl die. — τὰς ἀπὸ Χίου 8, 24, 2. — καὶ τὰς ἄλλας für πάσας καὶ τὰς ἄλλας eine gute Hs. Gemeint sind die zu geringfügigen Unternehmungen versandten. Kr. eb. „vgl. 8, 27, 4.“ (Arn.) — διακληρωσάμενοι, wie üblich. zu 6, 42.

§ 2. Στρομβιχίδης. Ueber dessen wiederholte Wahl Kr. z. Dion. p. 315. Wären zwei Strombichides gewesen, so würde Thuk. sie durch einen Zusatz unterschieden haben. — τῶν χιλίων ὀπλιτῶν, unstreitig der 8, 25, 1 erwähnten, wo (hauptsächlich dieser Stelle wegen) καὶ πεντακόσιοι zum Folgenden gehört. (Kr. z. Dion. p. 314, 19.) — ἄγοντες für ἀγαρόντες Kr. z. Dion. 314, 20, gebilligt von Pp., wenn es nicht nach Va. zu streichen sei.

γοῖς ἐπὶ Χίον λαχόντες ἔπλεον, οἱ δ' ἄλλοι ἐν Σάμῳ μένοντες τέσσαρασι καὶ ἑβδομήκοντα ναυσὶν ἐθαλασσοκράτουσιν καὶ ἐπίπλους τῇ Μιλήτῳ ἐποιοῦντο.

- 31 Ὁ δ' Ἀστίοχος ὡς τότε ἐν τῇ Χίῳ ἔτυχε διὰ τὴν προδοσίαν τοὺς δηήρους καταλεγόμενος, τούτου μὲν ἐπέσχευ, ἐπειδὴ ἤσθετο τὰς τε μετὰ Θηραμένους ναῦς ἡκούσας καὶ τὰ περὶ τὴν ξυμμαχίαν βελτίω ὄντα, λαβὼν δὲ ναῦς τὰς τε Πελοποννησίων δέκα καὶ Χίας δέκα ἀνάγεται, καὶ προσλαβὼν Πτελεῶ καὶ οὐχ ἑλὼν παρέπλευσεν ἐπὶ Κλαζομενάς, καὶ ἐκέλευεν αὐτῶν τοὺς τὰ Ἀθηναίων φρονοῦντας ἀνοικίζεσθαι ἐς τὸν Δαφροῦντα καὶ προσχωρεῖν σφίσι· ξυγκέλευε δὲ καὶ Ταμῶς, 2 Ἰωνίας ὑπαρχος ὢν. ὡς δ' οὐκ ἐσήκουν, ἐσβολὴν ποιησάμενος τῇ πόλει, οὐσῆ ἀτειχίστω, καὶ οὐ δυνάμενος ἐλεῖν ἀπέπλευσεν ἀνέμῳ μεγάλῳ αὐτὸς μὲν ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην, αἱ δὲ ἄλλαι νῆες κατῆραν ἐς τὰς ἐπικειμένας ταῖς Κλαζομεναῖς νήσους, Μαράθουσαν καὶ Πήλην καὶ Δρυμοῦσσαν. καὶ ὅσα ὑπέξέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομενίων ἡμέρας ἐμμείναντες διὰ τοὺς ἀνέμους ὅκτω τὰ μὲν διήρπυσαν καὶ ἀνάλωσαν, τὰ δ' ἐσβαλλόμενοι ἀπέπλευσαν ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην ὡς 32 Ἀστίοχον. ὄντος δ' αὐτοῦ ἐνταῦθα Λεσβίων ἀφικνοῦνται πρέσβεις, βουλόμενοι αὐθις ἀποστῆναι, καὶ αὐτὸν μὲν πείθουσιν, ὡς δ' οἱ τε

Eine gute Hs. ἀπολιπόντες. — οἱ ἄλλοι, Charminos, Phrynichos, Skironides. Denn Thrasykles 8, 17, 3 vgl. 19, 1 war wohl schon heimgekehrt, wie Leon und Diomedon 8, 54, 2. (Hk.) — ναυσὶν ist mit μένοντες zu verbinden. (Va.) — ἐπίπλους für ἐπίπλουσιν Kr. z. Dion. p. 279, 48. vgl. 8, 38, 3 u. zu 7, 49, 3. Gebilligt von Pp.

C. 31. § 1. ὡς. zu 5, 6, 1. — τότε 8, 24, 6. — τὴν προδοσίαν, die man fürchtete. (Va.) — ἐπέσχευ. zu 2, 76, 1. — τὰς τε 8, 26, 2. — Θηραμένους. Θηριμένους einige Hsn. — δέκα, vier 8, 24, 5, sechs 23, 5. (Arn.) vgl. Kr. z. Dion. p. 298. — τὰ Ἀ. φρονοῦντας. zu 3, 68, 2. — ἀνοικίζεσθαι. zu 1, 7, 2. Kr. z. Dion. p. 341 u. 447, b. Ueber die Sache Kr. Stud. 2 S. 196 f. — Δαφροῦντα. Kr. z. Dion. p. 341. — προσχωρεῖν σφίσι ihre Partei zu ergreifen. (Ps.) vgl. 7, 1, 4. — σφίσι, τοῖς Πελοποννησίοις. (Hl.) Kr. Spr. 58, 4, 3. vgl. das Reg. u. Pronomen. Als Subject denke man τοὺς (ἄλλους) Κλαζομενίους. — ξυγκελεύειν ist ein seltenes Wort. — Ταμῶς. Kr. zu Xen. An. 1, 4, 2. — ὑπαρχος Unterstatthalter. Kr. z. Dion. p. 359, 53.

§ 2. ἐσβολὴν. προσβολὴν Pp. u. Cobet n. 1. p. 347. Denn einen Angriff auf eine Stadt kann jenes überhaupt nicht bezeichnen. vgl. jedoch zu 4, 25, 5. So auch „ἐσβῆλιν ἐς Κλαζομενάς Her. 1, 16, ἐς Μίλητον 1, 15, ἐς Ἐλευσίνα 5, 76.“ (Bl.) — κατῆραν würde concinuer fehlen. zu 1, 129, 1. — Δρυμοῦσσαν Hk. mit Steph. Byz. Δρύμουσσαν Bk., Δρύμυσσαν oder Δρύμυσσαν die Hsn. — ὑπέξέκειτο. zu 1, 89, 3 u. zu Her. 8, 41, 2. — ἐσβαλλόμενοι, ἐς τὰς ναῦς. (Pp.) vgl. Her. 1, 1, 3. 6, 95, 2. Gewöhnlich ἐσπίθασθαι. — Φώκαιαν, das von Athen abgefallen war. Kr. z. Dion. p. 342. — Κύμην. eb. 343.

C. 32. § 1. ἀφικνοῦνται πρέσβεις für πρέσβεις ἀφικνοῦνται eine gute Hs. — βουλόμενοι. βουλομένων erwartet Gd. vgl. zu δείσαντες 5, 44, 2. — αὐθις hat nur eine gute Hs. „Schon früher abgefallen waren Methymna und Mytilene 8, 22, 2 und Eresos 23, 3, aber wieder unterjocht worden.“

Κορινθιοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀπρόθυμοι ἦσαν διὰ τὸ πρότερον σφάλμα, ἄρας ἔπλει ἐπὶ τῆς Χίου. καὶ χειμασθεισῶν τῶν νεῶν ὕστερον ἀφικνουῦνται ἄλλαι ἄλλοθεν εἰς τὴν Χίον. καὶ μετὰ τοῦτο Πεδάριτος, τότε παριὼν πεζῆ ἐκ τῆς Μιλήτου, γενόμενος ἐν Ἐρυθραῖς διαπεραιούται αὐτὸς τε καὶ ἡ στρατιὰ εἰς Χίον· ὑπῆρχον δ' αὐτῷ καὶ ἐκ τῶν πέντε νεῶν στρατιῶται ὑπὸ Χαλκιδέως εἰς πεντακοσίους ζῦν ὄπλοις καταλειφθέντες. ἐπαγγελιομένων δέ τινων Λεσβίων τὴν ἀπόστασιν προσφέρει τῷ τε Πεδάριτῳ καὶ τοῖς Χίοις ὁ Ἀστύχοχος τὸν λόγον ὡς χρῆ παραγενομένους ταῖς νηυσὶν ἀποστῆσαι τὴν Λέσβον· ἢ γὰρ ξυμμάχους πλείους σφᾶς ἔξειν ἢ τοὺς Ἀθηναίους, ἢν τι σφάλλωνται, κακώσειν. οἱ δ' οὐκ ἐσήκουνον, οὐδὲ τὰς ναῦς ὁ Πεδάριτος ἔφη τῶν Χίων αὐτῷ προήσειν. κακεῖνος λαβὼν τὰς τε τῶν Κορινθίων πέντε καὶ ἑκτὴν Μεγαρίδα καὶ μίαν Ἐρμιονίδα καὶ ἄς αὐτὸς Λακωνικὰς ἦλθεν ἔχων, ἔπλει ἐπὶ τῆς Μιλήτου πρὸς τὴν ναυαρχίαν, πολλὰ ἀπειλήσας τοῖς Χίοις ἢ μὴν μὴ ἐπιβοηθήσειν, ἢν τι δέωνται. καὶ προσβαλὼν Κωρύκῳ τῆς Ἐρυθραίας ἐνηλύσατο. οἱ δ' ἀπὸ τῆς Σάμου Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὴν Χίον πλέοντες τῇ στρατιᾷ καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα, λόγου διεύροντος, καθωρμίσαντο καὶ ἐλελήθεσαν ἀλλήλους. ἐλθούσης δὲ παρὰ Πεδάριτον ὑπὸ νύκτι ἐπιστολῆς ὡς Ἐρυθραίων ἄνδρες ἀχμάλωτοι ἐκ Σάμου ἐπὶ προδοσίᾳ εἰς Ἐρυθρὰς ἤκουσιν ἀφειμένοι ἀνάγεται ὁ Ἀστύχοχος εὐθύς εἰς τὰς Ἐρυθρὰς πάλιν, καὶ παρὰ τοσοῦτον ἐγένετ' αὐτῷ μὴ περιπεσεῖν τοῖς Ἀθηναίοις. διαπλεύ-

(Pp.) Kr. z. Dion. p. 335. — σφάλμα τὴν ἦσαν λέγει. (Sch.) vgl. 5, 14, 1. 17, 1. 8, 106, 2. — χειμασθεισῶν, ἤγουν διασπαρεισῶν ἐπὶ χειμῶνος. (Sch.) vgl. 2, 25, 3. 3, 69, 1. 6, 74, 2. 8, 80, 2. 99, 3. καὶ πλανηθεισῶν fügt eine gute Hs. hinzu.

§ 2. τότε 8, 28, 5. (Ds.) — τῶν πέντε 8, 6, 5. 8, 2. 11, 3. 12, 2. 17, 1. (Dr.) — Χαλκιδέως für Χαλκιδίων Dr. u. eine gute Hs. — ὡς vor εἰς habe ich nach einer guten Hs. gestrichen. Ueber die Sache 8, 17, 1. — εἰς πεντακοσίους. Spr. 60, 8, 1.

§ 3. προσφέρει. zu 1, 57, 3. — ὁ Ἀστύχοχος τὸν für Ἀστύχοχος eine gute Hs. Der Artikel steht mit Bezug auf den Satz mit ὡς. (Pp.) — σφᾶς. σφεῖς Bk. zu 3, 111, 2. — ἢν. ζῶν Bothe. — τι. ἢν τι καὶ Dohree wie Ar. Frösche 737. Ueber τι zu σφάλλονται 7, 55, 2. — προήσειν. Das Activ findet sich selten so, etwas verschieden Xen. An. 7, 2, 15; ähnlicher Her. 1, 24, 2. 3, 137, 1..

C. 33. § 1. πέντε, πέντε οὔσας. (Kr. z. Dion. p. 298, 47.) zu 4, 13, 2 u. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 3. Arn. bezieht dies auf die sechs 8, 23, 5. — ἄς. zu ἃ ἦλθεν 1, 9, 1. Ueber die Schiffe Kr. z. Dion. p. 298, 47. — τι. Kr. Lex. zu Xen. An. u. δεῖσθαι.

§ 2. ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα. zu 7, 37, 2. — διεύροντος für διεύροντο καὶ Kr. Bruchst.: „paulo audacior, ceterum egregia conjectura.“ (Pp.) ad alterum tumuli latus quo detinebantur stationem habuerunt Va. Pol. 22, 21, 8 u. Plut. γυν. ἀρεταί p. 225 Tauchn.: ποταμοῦ πινος ἐν μέσῳ διεύροντος. vgl. Xen. An. 3, 1, 2. — ὑπὸ νύκτι hat nur eine gute Hs. — ἀφειμένοι, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) — παρὰ τοσοῦτον. zu 4, 106, 3.

σας δὲ καὶ ὁ Πεδάριτος πρὸς αὐτὸν καὶ ἀναζητήσαντες τὰ περὶ τῶν δοκούντων προδιδόναι, ὡς εὔρον ἅπαν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς Σάμου προφασισθέν, ἀπολύσαντες τῆς αἰτίας ἀπέπλευσαν ὁ μὲν ἐς τὴν Χίον, ὁ δ' ἐς τὴν Μίλητον [ἐκομίσθη], ὥσπερ διανοεῖτο.

34 Ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἡ τῶν Ἀθηναίων στρατιὰ ταῖς ναυσὶν ἐκ τοῦ Κωρούκου περιπλέουσα κατ' Ἀργίνον ἐπιτυγχάνει τρισὶ ναυσὶ τῶν Χίων μακροῦς καὶ ὡς εἶδον, ἐδίωκον· καὶ χειμῶν τε μέγας ἐπιγίγνεται καὶ αἰ μὲν τῶν Χίων μόλις καταφεύγουσιν ἐς τὸν λιμένα, αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων αἱ μὲν μάλιστα ὀρμήσασαι τρεῖς διαφθείρονται καὶ ἐκπίπτουσι πρὸς τὴν πόλιν τῶν Χίων, καὶ ἄνδρες οἱ μὲν ἀλίσκονται οἱ δ' ἀποθνήσκουσιν, αἱ δ' ἄλλαι καταφεύγουσιν ἐς τὸν ὑπὸ τῷ Μίμαντι λιμένα, Φοινικοῦντα καλούμενον. ἐντεῦθεν δ' ὕστερον ἐς τὴν Λέσβον καθορμισάμενοι παρεσκευάζοντο ἐς τὸν τειχισμὸν.

35 Ἐκ δὲ τῆς Πελοποννήσου τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος Ἴπποκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος ἐκπλεύσας δέκα μὲν Θουρίαις ναυσὶν, ὧν ἤρχε Δωριεύς ὁ Διαγόρου τρίτος αὐτός, μιᾷ δὲ Λακωνικῇ, μιᾷ δὲ Συρακοσίᾳ, καταπλεῖ ἐς Κνίδον· ἡ δ' ἀφεςτήκει ἤδη ἀπὸ Τισσαφέρους. καὶ αὐτοὺς οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ, ὡς ἦσθοντο, ἐκέλευον ταῖς μὲν ἡμισείαις τῶν νεῶν Κνίδον φυλάσσειν, ταῖς δέ, περὶ Τριόπιον οὔσαις, τὰς ἀπ' Αἰγύπτου ὀλκάδας προσβαλλούσας ἔσυλλαμβάνειν· ἔστι δὲ τὸ Τριόπιον ἄκρον τῆς Κνιδίας προὔχουσα, Ἀπόλλωνος ἱερόν. πυθόμενοι δ' οἱ Ἀθηναῖοι

§ 3. αὐτόν für αὐτῶν eine gute Hs. u. Va. — ἐπὶ — προφασισθέν um den Leuten ihre Loslassung aus Samos zu verschaffen vorgeschützt, trügerisch versprochen. (Hl.) Spr. 39, 14, 2. — ἐκομίσθη streicht Kr. nach Va. Stud. 2 S. 137. Doch könnte auch ἀπέπλευσαν das eingefälschte sein. vgl. jedoch 8, 31, 2? Für ὁ μὲν hat eine Hs. καὶ ὁ μὲν.

C. 34. § 1. περιπλέουσα. παραπλέουσα oder πλέουσα Dobree. um das Vorgebirge Arginus. (Arn.) vgl. zu 4, 25, 5. — κατ' Ἀργίνον verbindet Hl. mit ἐπιτυγχάνει. — ὡς εἶδον, ἐδίωκον für ὥσπερ ἰδόντες [αὐτὰς] ἐπεδίωκον eine gute Hs. — τε ist mir verdächtig. — μόλις für μόγις Bk.

§ 2. καὶ ἐκπίπτουσι und zwar stranden sie. zu 2, 92, 2. — ἄνδρες οἱ ἄνδρες Kr. vgl. 8, 35, 2. — ἐς τὸν τειχισμὸν. (ὡς) ἐς τὴν Χίον Dobree. Das τόν, an dem Pp. Anstoss nimmt, bezeichnet wohl den beabsichtigten (zu 7, 65) auf Chios. vgl. 8, 38, 1. „Zu denken ist dabei an Beschaffung von σίδηρος etc 4, 69, 1.“ (Arn.)

C. 35. § 1. ὁ. zu 3, 25, 1. — Θουρίαις. Athens Anhänger waren Ol. 92, 1 aus Thurioi vertrieben nach Plut. L. der zehn Redner u. Lysias. (Wachsmuth Hell. Alt. 2, 1 S. 751.) — Δωριεύς. Kr. z. Dion. 306, 77. — ἀπό. ὑπό Paulmier; doch s. Kr. z. Dion. p. 344 u. Stud. 2 S. 197, womit ich auch die später dagegen gemachten Einwendungen beseitigt glaube. Unerwognes mag auf sich beruhen.

§ 2. ἦσθοντο, die Ankunft jener. (Ps.) — ταῖς ἡμισείαις τῶν mit der Hälfte der. Spr. 47, 28, 1. — περὶ Τρ. οὔσαις in einer Stellung bei Tr. (Hk.) — ὀλκάδας, die wohl mit Getreide für die Athener befrachtet waren. Kr. z. Dion. p. 356, 34. vgl. 4, 53, 3 u. Dem. 56, 9. Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 3 u. zu 7, 50, 1. — ἔσυλλαμβάνειν kapern. Kr. zu Xen. An. 5, 1, 15. — ἱερόν doch wohl Heiligthum, Tempel, wie sonst

καὶ πλεύσαντες ἐκ τῆς Σάμου λαμβάνουσι τὰς ἐπὶ τῷ Τριοπίῳ φρουρούσας ἕξ καῦς· οἱ δ' ἄνδρες ἀποφεύγουσιν ἕξ αὐτῶν. καὶ μετὰ τοῦτο³ ἐς τὴν Κνίδον καταπλεύσαντες καὶ προσβαλόντες τῇ πόλει, ἀτειχίστω οὔσῃ, ὀλίγου εἶλον. τῇ δ' ὑστεραία αὐθις προσέβαλλον, καὶ ὡς ἄμεινον φραζαμένων αὐτῶν ὑπὸ νύκτα καὶ ἐπεισελθόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ τοῦ Τριοπίου ἐκ τῶν νεῶν διαφρυγόντων οὐκέθ' ὁμοίως ἐβλαπτον, ἀπελθόντες καὶ δηλώσαντες τὴν τῶν Κνιδίων γῆν ἐς τὴν Σάμον ἀπέπλευσαν.

Ἐπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἀστυόχου ἦκοντος ἐς τὴν Μίλητον³⁶ ἐπὶ τὸ ναυτικὸν οἱ Πελοποννήσιοι ἐνπόρως ἔτι εἶχον ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον· καὶ γὰρ μισθὸς ἐδίδοτο ἀρκούντως καὶ τὰ ἐκ τῆς Ίάσου μεγάλα χρήματα διαρπασθέντα ὑπῆν τοῖς στρατιώταις, οἱ τε Μιλήσιοι προθύμως τὰ τοῦ πολέμου ἔφερον. πρὸς δὲ τὸν Τισσαφέρ² νην ἐδόκουν ὅμως τοῖς Πελοποννησίοις αἰ πρῶται ξυνθῆκαι αἰ πρὸς Χαλκιδέα γενόμεναι ἐνδεεῖς εἶναι καὶ οὐ πρὸς σφῶν μᾶλλον καὶ ἄλλας, ἔτι Θηραμένους παρόντος, ἐποιοῦν· καὶ εἰσὶν αἶδε.

“Ξυνθῆκαι Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς βασιλέα Δα³⁷ ρεῖον καὶ τοὺς παῖδας τοὺς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνην, σπονδὰς εἶναι καὶ φιλίαν κατὰ τάδε. ὀπόση χώρα καὶ πόλεις βασιλέως εἰσὶ Δαρείου ἢ τοῦ πατρὸς ἦσαν ἢ τῶν προγόνων, ἐπὶ ταύτας μὴ ἰέναι ἐπὶ πολέμῳ μηδὲ κακῶ μηδενὶ μήτε Λακεδαιμονίους μήτε τοὺς ξυμμάχους τοὺς Λακεδαιμονίων, μηδὲ φόρους πράσσεισθαι ἐκ τῶν πόλεων τούτων μήτε² Λακεδαιμονίους μήτε τοὺς ξυμμάχους τῶν Λακεδαιμονίων· μηδὲ Δαρεῖον βασιλέα μηδὲ ὧν βασιλεὺς ἄρχει ἐπὶ Λακεδαιμονίους μηδὲ τοὺς ξυμμάχους ἰέναι ἐπὶ πολέμῳ μηδὲ κακῶ μηδενί. ἦν δέ τι δέωνται

in solcher Verbindung. In der Bedeutung heilig würde hier doch *ιερά* stehen müssen. — τῷ hat nur eine gute Hs.

§ 3. ὀλίγον. zu 4, 124, 2. — ἐπεισελθόντων. zu 2, 38 u. 4, 92, 4. — ἀπελθόντες für ἐπελθόντες eine gute Hs.

C. 36. § 1. Ἀστυόχου ἦκοντος 8, 33, 3. (Ds.) — ἔτι noch; nicht mehr 8, 46, 5. (Pp.) — τὰ χρήματα 8, 28, 3. (Ds.) — ὑπῆν, ὑπῆρχεν. Her. 1, 31, 1: βίος ἀρχέων ὑπῆν. (Abr.) So sehr wenig üblich.

§ 2. πρὸς δὲ τὸν T. Die Stellung drückt aus was wir schleppend umschreiben: was aber den T. anbetrifft, so schien der erste Vertrag mit demselben. vgl. Spr. 50, 10, 1. — ὅμως, obgleich sie mit T. zufrieden sein konnten. — αἰ πρῶται ξ. 8, 18, 1 u. 2. — ἐνδεεῖς. Eur. Phö. 701: πολλῶ γὰρ εὐρον ἐνδεεῖς διαλλαγῆς. (Bl.) — πρὸς. zu 2, 86, 3. — μᾶλλον als im Interesse des Tissaphernes. — ἔτι für ἐπὶ eine gute Hs. — ἐποιοῦν. zu 5, 76, 2.

C. 37. § 1. ξυνθῆκαι und das Komma nach Τισσαφέρνην streicht Cobet v. l. p. 291. Dagegen bemerkt Herbst S. 54 dass Thuk. σπονδαί, ξυνθῆκαι stets vor die Namen der Paciscirenden setze und σπονδὰς εἶναι, γίνεσθαι meist nur mit dem Da. verbinde. — παῖδας hielt man ohne ausdrückliche Erwähnung nicht für mit verpflichtet. (Arn.) — τοὺς für τοῦ Bk. — εἶναι. zu 5, 18, 1. vgl. zu 4, 16, 1.

§ 2. μηδὲ φόρους für μήτε φόρους Bk. — βασιλεύς für ὁ βασιλεύς

Λακεδαιμόνιοι ἢ οἱ ξύμμαχοι βασιλέως ἢ βασιλεῖς Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ξυμμάχων, ὅ τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχειν. 3 τὸν δὲ πόλεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κοινῇ ἀμφοτέρους πολεμεῖν· ἦν δὲ κατάλυσιν ποιῶνται, κοινῇ ἀμφοτέρους ποιεῖσθαι. ὁπόση δ' ἂν στρατιὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ βασιλέως ἢ μεταπεμψαμένου βασιλέως, τὴν δαπάνην βασιλεῖα παρέχειν. ἦν δὲ τις τῶν πόλεων ὁπόσαι ξυνέθεντο βασιλεῖ ἐπὶ τὴν βασιλέως ἢ χώραν, τοὺς ἄλλους κωλύειν καὶ ἀμύνειν βασιλεῖ κατὰ τὸ δυνατόν· καὶ ἦν τις τῶν ἐν τῇ βασιλέως χώρᾳ ἢ ὅσης βασιλεὺς ἄρχει ἐπὶ τὴν Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ξυμμάχων, βασιλεὺς κωλύετω καὶ ἀμυνέτω κατὰ τὸ δυνατόν.“

38 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ξυνθήκας Θηραμένης μὲν παραδοὺς Ἀστυόχῳ τὰς ναῦς ἀποπλέων ἐν κέλητι ἀφανίζεται, οἱ δ' ἐκ τῆς Λέσβου Ἀθηναῖοι ἤδη διαβεβηχότες ἐς τὴν Χίον τῇ στρατιᾷ καὶ κρατοῦντες καὶ γῆς καὶ θαλάσσης Δελφίνιον εἰτείχιζον, χωρίον ἄλλως τε ἐκ γῆς καρτερόν καὶ λιμένας ἔχον καὶ τῆς τῶν Χίων πόλεως οὐ πολὺ ἀπέχον. 2 οἱ δὲ Χῖοι, ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις πεπληγμένοι καὶ ἄλλως ἐν σφίσι αὐτοῖς οὐ πάνυ εὖ διακείμενοι, ἀλλὰ καὶ τῶν μετὰ Τυδέως τοῦ Ἴωνος ἤδη ὑπὸ Πεδάριτου ἐπ' Ἀττικισμῷ τεθνεώτων καὶ τῆς ἄλλης πόλεως κατ' ἀνάγκην ἐς ὀλίγον κατεχομένης ὑπόπτως διακείμενοι ἀλλήλοις, ἡσύχαζον, καὶ οὐτ' αὐτοὶ διὰ ταῦτα οὐθ' οἱ μετὰ Πεδάριτου ἐπίκουροι ἀξιόμαχοι αὐτοῖς ἐφαίνοντο. ἐς μέντοι τὴν Μίλητον ἐπεμπον κελεύοντες σφίσι τὸν Ἀστίοχον βοηθεῖν· ὡς δ' οὐκ ἐσήκουεν, ἐπιστέλλει περὶ αὐτοῦ ἐς τὴν Λακεδαιμόνα ὁ Πεδάριτος ὡς ἀδικοῦντος

eine gute u. eine schlechte Hs. — τοῦτο — ἔχειν das zu thun sollte statthaft sein.

§ 3. ὅσης ἄρχει ist wohl mit Bezug auf die hellenischen Staaten Kleinasiens hinzugefügt. (Ba.) Ueberhaupt die ἐπίκτητοι im Ggs. zu den Stammländern. — κωλύετω, der Ipv. nach dem Inf. wie 5, 18, 2 ff. 47, 8 ff. vgl. 23, 4. (Bö.) 8, 58, 3 u. 5.

C. 38. § 1. Θηραμένης. Θηριμένης einige Hsn. — κέλητι. zu 1, 53, 1. — ἀφανίζεται verschwindet spurlos, umgekommen man weiss nicht wie. vgl. 4, 80, 3. „von Ertrinkenden Xen. Hell. 1, 6, 33 u. Ael. v. G. 12, 61.“ (Thirlwall.) — οἱ ἐκ τῆς Λ. Ἀ. 8, 34, 2. — ἐς τὴν für τὴν Dr. Die Auslassung der Präposition wäre dichterisch. (Pp.) — καὶ vor γῆς hat nur eine gute Hs.

§ 2. πολλαῖς? 8, 24, 3. — πεπληγμένοι. zu 3, 18, 2. — ἐν σφίσι αὐτοῖς 7, 67, 2. 84, 3. — τοῦ Ἴωνος Jons Sohn. Freinsheim zum Curt. 3, 13, 1. — ἐς ὀλίγον κατεχομένης, ἤτοι ἀναγκαζομένης ὀλιγαρχεῖσθαι ἢ ἐπ' ὀλίγον πειθομένης ἢ ἀκρωμένης· ὃ καὶ μάλλον. (Sch.) Die zweite Erklärung wird von St. vorgezogen, die erste von den Meisten angenommen. vgl. zu 2, 37, 1 u. über das Neu. Spr. 43, 4, 17. vgl. zu 4, 33, 1. „Plat. Pol. 303, a: ἐνὸς καὶ πλήθους τὸ ὀλίγον μέσον. (Arn.) — κατεχομένης, κατεργομένης. (Sch.)

§ 3. οὐκ ἐσήκουεν, nach der Drohung 8, 33, 1. Kr. z. Dion. p. 333.

καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ *Χίῳ* ἐς τοῦτο καθεστήκει τοῖς Ἀθηναίοις· αἱ δ' ἐκ τῆς *Σάμου* νῆες αὐτοῖς ἐπίπλους μὲν ἐποιούντο ταῖς ἐν τῇ *Μιλήτῳ*, ἐπεὶ δὲ μὴ ἀντανάγοιεν, ἀναχωροῦντες πάλιν ἐς τὴν *Σάμον* ἠσύχαζον.

Ἐκ δὲ τῆς *Πελοποννήσου* ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι αἱ τῷ *Φαρναβάζῳ* 39 ὑπὸ *Καλλιγείτου* τοῦ *Μεγαρέως* καὶ *Τιμαγόρου* τοῦ *Κυζιζηροῦ* πρᾶσ-
σόντων παρασκευασθεῖσαι ὑπὸ *Λακεδαιμονίων* ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νῆες ἄρασαι ἔπλεον ἐπὶ *Ιονίας* περὶ ἡλίου τροπᾶς καὶ ἄρχων ἐπέπλει αὐ-
τῶν Ἀντισθένης, Σπαρτιάτης. ξυνέπεμψαν δὲ οἱ *Λακεδαιμόνιοι* καὶ ἔνδεκα ἄνδρας Σπαρτιατῶν ξυμβούλους Ἀστυόχῳ, ὧν εἷς ἦν *Λίχας* ὁ Ἀρχεσιλάου· καὶ εἶρητο αὐτοῖς ἐς *Μίλητον* ἀγιστομένους τῶν τε ἄλλων ξυνεπιμελεῖσθαι ἢ μέλλει ἄριστα εἶξιν καὶ τὰς ναῦς ταύτας ἢ αὐτὰς ἢ πλείους ἢ καὶ ἐλάσσους ἐς τὸν Ἑλλήσπορον ὡς *Φαρνάβαζον*, ἢν δοκῆ, ἀποπέμψαν, *Κλέαρχον* τὸν *Ραμφίου*, ὅς ξυνέπλει, ἄρχοντα προστάξαντας, καὶ Ἀστυόχον, ἢν δοκῆ τοῖς ἔνδεκα ἀνδράσι, παύειν τῆς ναυαρχίας, Ἀντισθένην δὲ καθιστάναι· πρὸς γὰρ τὰς τοῦ *Πεδα-
ρίτου* ἐπιστολὰς ὑπώπτενον αὐτόν. πλέουσαι οὖν αἱ νῆες ἀπὸ *Μα-
λέας* πελάγιοι *Μήλῳ* προσέβαλον, καὶ περιτυχόντες ναυσὶ δέκα Ἀθη-
ναίων τὰς τρεῖς λαμβάνουσι κενὰς καὶ κατακαίουσιν. μετὰ δὲ τοῦτο δεδιότες μὴ αἱ διαφυγεῖν τῶν Ἀθηναίων ἐκ τῆς *Μήλου* νῆες, ὅπερ ἐγένετο, μηνύσωσι τοῖς ἐν τῇ *Σάμῳ* τὸν ἐπίπλον αὐτῶν, πρὸς τὴν *Κρήτην* πλεύσαντες καὶ πλείω τὸν πλοῦν διὰ *φυλακῆς* ποιησάμενοι ἐς τὴν *Καῦνον* τῆς Ἀσίας κατῆραν. ἐντεῦθεν δὴ, ὡς ἐν ἀσφαλεῖ ὄντες, ἀγγελίαν ἔπεμπον ἐπὶ τὰς ἐν τῇ *Μιλήτῳ* ναῦς τοῦ ξυμπαρακομισθῆ-

— ὁ fehlt in einer guten Hs. — ἐς τοῦτο z. zu 8, 68, 1. — *Σάμου* 8, 35, 3. — αὐτοῖς, τοῖς Ἀθηναίοις. (Sch.) Spr. 48, 12, 1. vgl. 3, 98, 1. (Arn.) — μή. Spr. 67, 4, 2. — ἀντανάγοιεν, αἱ ἐν Μιλήτῳ θηλονότι νῆες. (Sch.) zu 7, 52, 1. Ueber den Opt. Spr. 54, 17, 1.

C. 39. § 1. ὑπό vor *Καλλιγείτου* verdächtigt Pp. Ueber die Sache 8, 6, 1. 8, 1. — τροπᾶς, τὰς χειμερινὰς θηλονότι. (Sch.) — ἐπέπλει für ἔπλει eine gute Hs. zu 3, 16, 3.

§ 2. ξυμβούλους. zu 2, 85, 1. — τὰς ναῦς ταύτας würde man nach αὐτὰς erwarten; vorangestellt, weil wenigstens ναῦς schon vor ἢ gehörte. vgl. zu 6, 24, 1. — *Κλέαρχον* 8, 8, 3. (Pp.) — καθιστάναι, ναύαρχον. (Sch.) — πρὸς τὰς, ἀπὸ τοῦ διὰ τὰς. (Sch.) vgl. 8, 50, 1. Eur. Med. 1358: πρὸς ταῦτα καὶ λέωναν, εἰ βούλει, κάλει. Eigentlich auch hier in Bezug auf. vgl. zu 4, 80, 1 u. 8, 1, 4. — ἐπιστολὰς. zu 1, 132, 6. — ὑπώπτενον αὐτόν. zu 4, 51.

§ 3. πελάγιοι über das hohe, freie Meer. vgl. 8, 44, 3. 60, 3 u. 101, 1. Ausser bei Thuk. selten so, noch Xen. Hell. 2, 1, 17. vgl. Dem. 50, 20. (Bl.) — τὰς τρεῖς. Spr. 50, 2, 8 u. zu 1, 116, 1. vgl. Blume Animadv. p. 14 s. — κενὰς zu ἐρήμους 1, 49, 4. — ὅπερ ἐγένετο 8, 41, 4. (Hk.) — *Σάμῳ* für νήσῳ eine gute Hs. — πλείω τὸν πλοῦν, μακρότερον τὸν πλοῦν. (Sch.) τὸν πλείω? zu 2, 90, 2. — διὰ φυλακῆς mit angewandter Vorsicht. (St.) Spr. 68, 22, 2. vgl. zu 4, 30, 1 u. 7, 8, 3. — τοῦ ξ., ἵνα ξυμπαραληθῶσι παρ' ἐκείνων. (Sch.) zu 1, 4, 2. — ξυμπαρακομίζειν auch 8, 41, 1 wird noch aus Diod. 3, 21 angeführt. Das — παρα — erklärt Arn.: längs der Küste. zu 6, 44, 2.

40να. οἱ δὲ Χῖοι καὶ Πεδάριτος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον οὐδὲν ἤσσαν, καίπερ διαμέλλοντα τὸν Ἀστυόχον πέμποντες ἀγγέλους ἠξίουσαν σφίσι πολιορκουμένοις βοηθῆσαι ἀπάσαις ταῖς ναυσὶ καὶ μὴ περιδεῖν τὴν μεγίστην τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ξυμμαχίδων πόλεων ἐκ τε θαλάσσης εἰρο-
2 μὲνην καὶ κατὰ γῆν ληστείας πορθουμένην. οἱ γὰρ οἰκέται τοῖς Χίοις, πολλοὶ ὄντες καὶ μιᾷ γε πόλει πλὴν Λακεδαιμονίων πλεῖστοι γενόμενοι καὶ ἅμα διὰ τὸ πλῆθος χαλεπωτέως ἐν ταῖς ἀδικίαις κολαζόμενοι, ὡς ἡ στρατιὰ τῶν Ἀθηναίων βεβαίως ἔδοξε μετὰ τείχους ἰδρῦσθαι, εὐθύς αὐτομολία τε ἐχώρησαν οἱ πολλοὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰ πλεῖστα
3 κακὰ ἐπιστάμενοι τὴν χώραν οὗτοι ἔδρασαν. ἔφασαν οὖν χρῆναι οἱ Χῖοι, ἕως ἔτι ἐλπίς καὶ δυνατὸν κωλύσαι τειχιζόμενον τοῦ Δελφίνου καὶ ἀτελοῦς ὄντος καὶ στρατοπέδῳ καὶ ναυσὶν ἐρύματος μείζονος προσ-
περιβαλλομένου βοηθῆσαι σφίσι. ὁ δὲ Ἀστυόχος, καίπερ οὐ διανο-
οῦμενος διὰ τὴν τότε ἀπειλήν, ὡς ἔώρα καὶ τοὺς ξυμμαχούς προθύ-
μους ὄντας, ὥρμητο ἐς τὸ βοηθεῖν.

41 Ἐν τούτῳ δ' ἐκ τῆς Καῦνον παραγίγνεται ἀγγελία ὅτι αἱ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νῆες καὶ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων ξύμβουλοι πάρεσιν· καὶ νομίσας πάντα ὕστερα εἶναι τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ναῦς τε, ὅπως θαλασ-
σοκρατοῖεν μᾶλλον, τοσαύτας ξυμπαρακομίσαι καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους, οἳ ἦγον κατάσκοποι αὐτοῦ, ἀσφαλῶς περαιωθῆναι, εὐθύς ἀφείς τὸ ἐς
2 τὴν Χίον ἔπλει ἐς τὴν Καῦνον. καὶ ἐς Κῶν τὴν Μεροπίδα ἐν τῷ

C. 40. § 1. διαμέλλοντα. zu 1, 71, 1. — πέμποντες, πέμψαντες eine gute Hs.

§ 2. μιᾷ γε πόλει. Spr. 49, 10, 5. vgl. 1, 80, 2. — πλεῖστοι. πλειονες οἰκέται ἦσαν ἐν Χίῳ ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ πόλει πλὴν (τῆ) Λακεδαιμονίων. (Sch.) vgl. Kr. zu Clinton F. H. p. 411. (419.) ann. a. — χαλεπωτέως. zu 2, 50. Spr. 23, 8. — ἰδρῦσθαι für ἰδρῦσθαι Bekker. Kr. Stud. 2 S. 43. — ἐχώρησαν οἱ für ἐχώρησαντο die besten Hsn. „Der Ausdruck ist ungewöhnlich wie der 7, 13, 3. (Bl.) — ἐπιστάμενοι τὴν χώραν, ἐμπειροὶ τῆς χώρας. (Sch.)

§ 3. κωλύσαι, κωλύμην ποιεῖν. (Sch.) Spr. 52, 1, 2. Doch vermuth' ich κωλύσαι τειχιζόμενον τὸ Δελφίνιον. vgl. 2, 62, 3. Den Ge. hat man wegen des folgenden Ge. eingefälscht. vgl. Spr. 56, 14, 2. — ἀτελοῦς, vollendet 8, 55, 2. (Pp.) — καὶ στρατοπέδῳ — προσπεριβαλλομένου da, während von den Athenern sowohl um ihr Feldlager als um ihre Flotte noch (προς-) eine grössere Befestigung aufgeführt würde, vor Vollendung der Werke. (Hl.) vgl. 8, 55, 3. (Didot.) zu 1, 117, 1. (Pp.) vgl. 5, 2, 2. Μέγα ist wohl von der Höhe zu verstehen, wie 2, 76, 2. (Arn.) Diese Worte sind eine Bestimmung zu ἀτελοῦς ὄντος. — οὐ διανοοῦμενος, βοηθεῖν. (Ps.) zu 1, 1, 1. — τότε 8, 33, 1. (Kr. z. Dion. p. 297, 44.)

C. 41. § 1. αἱ die 8, 39, 1 erwähnten. — νομίσας. zu 1, 124, 2. — ὕστερα εἶναι unerheblicher sei, nachstehe. (Sch.) Sehr ungew. so. (Bl.) — πρὸς τὸ — ξυμπαρακομίσαι, τοῦ παρακομίσαι τὰς ναῦς ὑπὲρ τοῦ θαλατοκρατεῖν. (Sch.) Ueber πρὸς in Vergleich zu. Spr. 49, 2, 8. — κατάσκοποι αὐτοῦ, um sein Verhalten zu beaufsichtigen. — τὸ ἐς τὴν Χίον, πλείν. (Va.) zu 2, 89, 3.

§ 2. τὴν Μεροπίδα περιπτῶς προσέθηκεν· ἄλλη γὰρ οὐκ ἔστι Κῶς. (Sch.)

παράπλω ἀποβάς τὴν τε πόλιν, ἀτείχιστον οὖσαν καὶ ὑπὸ σειμοῦ, ὅς αὐτοῖς ἔτυχε μέγιστός [γε] δὴ ὧν μεμνήμεθα γενόμενος, ξυμπεπτωκυῖαν, ἐκπορθεῖ τῶν ἀνθρώπων ἐς τὰ ὄρη πεφευγόντων, καὶ τὴν χώραν καταδρομαῖς λείαν ἐποιεῖτο, πλὴν τῶν ἐλευθέρων· τούτους δὲ ἀφίει. ἐκ δὲ τῆς Κω ἀφικόμενος ἐς τὴν Κνίδον νυκτὸς ἀναγκάζεται ὑπὸ τῶν Κνιδίων παρανοούντων μὴ ἐκβιβάσαι τοὺς ναύτας, ἀλλ' ὥσπερ εἶχε πλεῖν εὐθύς ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς εἴκοσιν ἄς ἔχων Χαρμῖνος, εἰς τῶν ἐκ Σάμου στρατηγῶν, ἐφύλασσε ταύτας τὰς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ναῦς ἐκ τῆς Πελοποννήσου προσπλευούσας, ἐφ' ἃσπερ καὶ ὁ Ἀστύχοις παρέπλει. ἐπύθοντο δὲ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ ἐκ τῆς Μήλου τὸν ἐπίπλοον αὐτῶν, καὶ ἡ φυλακὴ τῷ Χαρμίνῳ περὶ τὴν Σύμην καὶ Χάλκην καὶ Ρόδον καὶ περὶ τὴν Λυκίαν ἦν· ἥδη γὰρ ἤσθάνετο καὶ ἐν τῇ Κανῶν οὖσας αὐτάς. ἐπέπλει οὖν ὥσπερ εἶχε πρὸς τὴν Σύμην⁴² ὁ Ἀστύχοις, πρὶν ἐκπυστος γενέσθαι, εἴ πως περιλάβοι που μετεώρους τὰς ναῦς. καὶ αὐτῷ ὑετός τε καὶ τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ξυννέφελα ὄντα πλάνησιν τῶν νεῶν ἐν τῷ σκότει καὶ ταραχῆν παρέσχεν. καὶ ἅμα τῆ² ἔω διεσπασμένου τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ μὲν φανεροῦ ἥδη ὄντος τοῖς Ἀθηναίοις, τοῦ εὐωνύμου κέρως, τοῦ δὲ ἄλλου περὶ τὴν νῆσον ἔτι πλανωμένου, ἐπανάγονται κατὰ τάχος ὁ Χαρμῖνος καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐλάσσοσιν ἢ ταῖς εἴκοσι ναυσί, νομίσαντες, ἃσπερ ἐφύλασσον ναῦς,

So auch Strabo 15 p. 686 u. A. (Wasse.) — τὴν πόλιν, gleiches Namens. (Pp.) — ὑπό. Spr. 52, 3, 1. — γε. τε mehrere Hsn. Es wird zu streichen sein. Denn Thuk. wenigstens scheint beim Superlativ nur δῆ, nie γέ δῆ gebraucht zu haben. Verschieden ist doch πολλάκις γε δῆ 2, 62, 1. — τὴν χώραν λείαν ἐποιεῖτο. Aehnlich unser: das Land wird ein Raub, eine Beute der Feinde. (Ba.) vgl. 8, 62, 2. (Dr.) Plut. Cor. 28: τὰ σώματα λείαν ἐποίησατο. vgl. Dion C. 49, 37 u. Dial. 46, 18, 1. — ἀφίει. zu 2, 49, 1.

§ 3. ἀναγκάζεται, πείθεται. (Sch) zu 4, 25, 1. — ὥσπερ εἶχε. zu 3, 30, 1. — εἴκοσιν, εἴκοσιν οὖσας. zu 8, 33, 1. — ἐκ, ähnlich wie ἀπό 8, 6, 2. vgl. 6, 61, 6.

§ 4. ἐπύθοντο. zu 7, 18, 1. — Μήλου für Μιλήτου Kist. u. eine Hs. vgl. 8, 39, 3. Bestätigung geben auch die Worte ἥδη γὰρ — αὐτάς. (Hk.) — περὶ τὴν das zweite, von Bothe verdächtigt, ist vielleicht um das Festland zu unterscheiden, zugefügt. (Pp.)

C. 42. § 1. ἐκπυστος. zu 3, 30, 1. — περιλάβοιεν ertappen, wie Her. 5, 23, 2 u. 8, 106, 1. (Bl.) Ueber den Opt. Ao. zu ἐνδοῖεν 2, 12, 1. — τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ wie τὰ ἐκ Σικελίας 4, 81, 2. (Arn.) Das Wetter kommt gleichsam vom Himmel herab. (Bl.) — ξυννέφελα. Das sehr seltene Wort wird von Steph. Thes. noch aus Alkiphron angeführt. (Bl.) Aehnlich ἐπινέφελά ἐστιν. Die Erkl. z. Her. 7, 37, 1. (Pp.) — πλάνησιν. Ein ungewöhnliches Wort. Lobeck z. Phryn. p. 351.

§ 2. τοῦ μὲν — τοῦ εὐωνύμου. Spr. 50, 2, 11 u. zu 6, 57, 3. — τοῦ ἄλλου, nicht κέρως, was bei ἐτέρου zu ergänzen wäre, sondern: der übrige Theil. (Ba.) vgl. 8, 25, 3. 55, 3 u. zu 1, 48, 2. 3, 107, 4. — ταῖς mit den 8, 41, 3 erwähnten.

στὰς ἀπὸ τῆς Καύρου ταύτας εἶναι. καὶ προσπεσόντες εὐθύς κατέδυσαν τε τρεῖς καὶ κατετραυμάτισαν ἄλλας καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἐπεκράτουν, μέχρι οὗ ἐπεφάνησαν αὐτοῖς παρὰ δόξαν αἱ πλείους τῶν νεῶν καὶ πανταχόθεν ἀπεκλήροντο. ἔπειτα δὲ ἐς φυγὴν καταστάντες ἕξ μὲν ναῦς ἀπολλύασι, ταῖς δὲ λοιπαῖς καταφεύγουσιν ἐς τὴν Τεύτλουσσαν νῆσον, ἐντεῦθεν δὲ ἐς Ἀλικαρνασόν. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ἐς Κνίδον κατάραντες καὶ ξυμμιγείσῳν τῶν ἐκ τῆς Καύρου ἐπὶ καὶ εἴκοσι νεῶν αὐτοῖς ξυμπάσαις πλεύσαντες καὶ τροπαῖον ἐν 43τῇ Σύμῃ στήσαντες πάλιν ἐς τὴν Κνίδον καθωρμίσαντο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ τῆς Σάμου ναυσὶ πάσαις, ὡς ἦσθοντο τὰ τῆς ναυμαχίας, πλεύσαντες ἐς τὴν Σύμην καὶ ἐπὶ μὲν τὸ ἐν τῇ Κνίδῳ ναυτικὸν οὐχ ὀρμήσαντες, οὐδ' ἐκεῖνοι ἐπ' ἐκεῖνους, λαβόντες δὲ τὰ ἐν τῇ Σύμῃ σκευὴ τῶν νεῶν καὶ Λωρῦμοις τοῖς ἐν τῇ ἠπείρῳ προσβαλόντες ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Σάμον.

2 "Απασαι δ' ἤδη οὖσαι ἐν τῇ Κνίδῳ αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες ἐπισκευάζοντό τε εἴ τι ἔδει καὶ πρὸς τὸν Τισσαμέρην, παρεγένετο γάρ, λόγους ἐποιοῦντο οἱ ἔνδεκα ἄνδρες τῶν Λακεδαιμονίων περὶ τε τῶν ἤδη πεπραγμένων, εἴ τι μὴ ἤρρεσκεν αὐτοῖς, καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος πολέμου, ὅτῳ τρόπῳ ἄριστα καὶ ξυμφορώτατα ἀμφοτέροις πολεμήσεται. μάλιστα δὲ ὁ Αἰχας ἐσκόπει τὰ ποιούμενα, καὶ τὰς σπονδὰς οὐδετέρας, οὔτε τὰς Χαλκιδέως οὔτε τὰς Θηραμένους, ἔφη καλῶς ξυγκεῖσθαι, ἀλλὰ δεινὸν εἶναι εἰ χώρας ὄσης βασιλεὺς καὶ οἱ πρόγονοι ἠῶξαν πρότερον, ταύτης καὶ νῦν ἀξιώσει κρατεῖν· ἐνεῖναι γάρ καὶ νήσους ἀπάσας πάλιν δουλεύειν καὶ Θεσσαλίαν καὶ Λοκρούς καὶ τὰ μέχρι Βοιωτῶν, καὶ ἀντ' ἐλευθερίας ἂν Μηδικὴν ἀρχὴν τοῖς Ἑλλησι τοὺς Λακεδαιμονίους περιθεῖναι. ἐτέρας οὖν ἐκέλευε βελτίους σπένδεσθαι, ἢ ταύταις γε οὐ χρῆσεσθαι, οὐδὲ τῆς τροφῆς ἐπὶ τούτοις δεῖσθαι

§ 3. εὐθύς verbindet Hk. mit κατέδυσαν. — κατετραυμάτισαν. zu 4, 14, 1. — ἀπολλύασι. ἀπολλύουσι einige Hsn. zu 4, 25, 3. — Τεύτλουσσαν oder Τευτιλοῦσσαν für Τεύγλ. nach Steph. B. Hardouin u. Hemsterh. z. Luc. δίκη φων. 8. — νῆσον. τὴν νῆσον? vgl. jedoch Arr. An. 1, 19, 9. — Ἀλικαρνασόν mit einem σ einige Hsn.

§ 4. κατάραντες καὶ ξυμμιγείσῳν. Spr. 56, 14, 2.

C. 43. § 1. οὐδ' ἐκεῖνοι ἐπ' ἐκ. parenthetisch, wobei ὄρμησαν vorschwebt. (Ba.) — σκευή. zu 8, 28, 1. σκευὴ τριηρικὰ Plut. Nik. 20.

§ 2. ἀπασαι. Kr. z. Dion. p. 300. — εἴ τι erg. ἐπισκευάζεσθαι. vgl. 6, 88, 7. — οἱ ἔνδεκα ἄ. 8, 39, 2. — ὅτῳ τρόπῳ. zu 1, 107, 3. — ἀμφοτέροις, ἦγουν τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τῷ Τισσαμέρηνι. (Sch.) — πολεμήσεται passiv. zu 1, 68, 3.

§ 3. οὔτε τὰς Χαλκιδέως haben nur drei Hsn. u. Va. vgl. Kr. z. Dion. p. 357, 37. — Θηραμένους. Θηριμένους einige Hsn. — πρόγονοι. οἱ βασιλέως möchte man hier vermessen nach 8, 18, 1. vgl. jedoch 8, 37, 1. 52, 2.

§ 4. ἐνεῖναι für ἐνῆν Va. u. Bk. es liege in dem Vertrage. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 357, 38. — νήσους ἀπάσας. Spr. 50, 11, 9. — τὰ μέχρι B. d. h. Boeotien eingeschlossen. zu 2, 96, 3. Plut. Them. 7: ἐμῆδιζε τὰ μέχρι Βοιωτίας. — περιθεῖναι. zu 6, 89, 2. — ἐπὶ τούτοις auf solche

οὐδέν. ἀγανακτῶν δὲ ὁ μὲν Τισσαφέρνης ἀπεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν δι' ὄργῆς καὶ ἄπρακτος, οἱ δ' ἐς τὴν Ῥόδον ἐπικηρυκευομένων [ἀπὸ] τῶν⁴¹ δυνατωτάτων ἀνδρῶν τὴν γνώμην εἶχον πλεῖν, ἐλπίζοντες νῆσόν τε οὐκ ἀδύνατον καὶ ναυβατῶν πλήθει καὶ πεζῶ προσάξεισθαι καὶ ἅμα ἡγούμενοι αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ξυμμαχίας δυνατοὶ ἔσεσθαι Τισσαφέρην μὴ κίτοῦντες χορήματα τρέφειν τὰς ναῦς. πλεύσαντες² οὖν εὐθύς ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι ἐκ τῆς Κνίδου καὶ προσβαλόντες Καμείρω τῆς Ῥοδίας πρώτη ναυσὶ τέσσαρσι καὶ ἐνενήκοντα ἐξεφόβησαν μὲν τοὺς πολλούς, οὐκ εἰδότες τὰ πρᾶσσόμενα, καὶ ἔφρευγον, ἄλλως τε καὶ ἀτειχίστου οὔσης τῆς πόλεως· εἶτα ξυγκαλέσαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τούτους τε καὶ τοὺς ἐκ τοῖν δυοῖν πολέων, Αἰνδου καὶ Ἰηλυσοῦ, Ῥοδίους ἔπεισαν ἀποστῆναι Ἀθηναίων. καὶ προσεχώρησε Ῥόδος Πελοποννησίοις. οἱ δ' Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ταῖς ἐκ τῆς³ Σάμου ναυσὶν αἰσθόμενοι ἔπλευσαν μὲν, βουλόμενοι φθάσαι, καὶ ἐφάρησαν πελάγιοι, ὕστερόησαντες δὲ οὐ πολλῶ τὸ μὲν παραχορήμα ἀπέπλευσαν ἐς Χάλκην, ἐντεῦθεν δ' ἐς Σάμον, ὕστερον δ' ἐκ τῆς Χάλκης καὶ ἐκ τῆς Κῶ καὶ ἐκ τῆς Σάμου τοὺς ἐπίπλους ποιούμενοι ἐπὶ τὴν Ῥόδον ἐπολέμουν. οἱ δὲ χορήματα μὲν ἐξέλεξαν ἐς δύο καὶ τριάκοντα τάλαντα, οἱ Πελοποννησίοι, παρὰ τῶν Ῥοδίων, τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον ἡμέρας ὀγδοήκοντα, ἀνεκλύσαντες τὰς ναῦς.

Ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἔτι πρότερον, πρὶν ἐς τὴν Ῥόδον αὐτοὺς ἀνα-⁴⁵στῆναι, τάδε ἐπράσσετο. Ἀλκιβιάδης μετὰ τὸν Χαλκιδέως θάνατον καὶ τὴν ἐν Μιλήτῳ μάχην τοῖς Πελοποννησίοις ὑπόπτως ὢν καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀφικομένης ἐπιστολῆς πρὸς Ἀστύοχον ἐκ Λακεδαιμόνος ὥστ'

Bedingungen. (Ill.) — δι' ὄργῆς entrüstet, wie 8, 56, 5, etwas verschieden 2, 11, 3. (Pp.)

C. 44. § 1. ἐπικηρυκευομένων, πινῶν. (Ba.) Spr. 47, 4, 3. — ἀπό geschickt von, wenn es nicht zu streichen ist, wofür der gew. Gebrauch des ἐπικηρυκέσθαι spricht. — τε. zu 5, 11, 2. — ναυβατῶν. zu 1, 121, 2.

§ 2. πρώτη, πρῶτον eine gute Hs. — τέσσαρσι καὶ ἐνενήκοντα. Kr. z. Dion. p. 300 s. — ἔφρευγον, οἱ πολλοί. ἔφρυγον eine gute Hs. — εἶτα. ἔπειτα? zu 5, 65, 5. — τοῖν weist auf die folgenden Namen hin, wie τοὺς Xen. An. 5, 6, 9. Spr. 50, 2, 7. — Ἰηλυσοῦ. Göttling Acc. S. 214 statuiert eine Form Ἰάλυσος und Ἰαλυσός. Das η ist eig. episch und ionisch. vgl. Passows Lex. u. Ἰηλυσός.

§ 3. Σάμον. Σύμης Kr. vgl. 8, 41, 4. (Kr. z. Dion. p. 343, 145.) was billigend Didot auch kurz vorher ἐς Σύμην will. — ἐπὶ τὴν Ῥόδον verbindet Pp. mit beiden Verben; ich, wie schon Va., mit dem vorhergehenden. Sonst würde wohl ἐπὶ τοὺς Ῥοδίους stehen. Auch galt der Krieg mehr den Peloponnesiern. — οἱ δέ, die Peloponnesier. (Va.) — ἐξέλεξαν trieben ein. (Va.) So steht das Wort bei Dem. 4, 34. 19, 293 u. öfter. (Bl.)

C. 45. § 1. ἔτι πρότερον. Kr. z. Dion. p. 302 s. 68. — ἀναστῆναι ἐς. zu 1, 87, 2. — ὢν καὶ ἀφικομένης. Spr. 56, 14, 2. — ἀπ'. παρ' würde man erwarten. vgl. § 5 u. 8, 33, 2. Doch steht eben so παρῆναι ἀπὸ 8, 51, 1. (Pp.) — αὐτῶν, τῶν Πελοποννησίων, näher bestimmt durch ἐκ Λακε-

ἀποκτεῖναι — ἦν γὰρ καὶ τῷ Ἁγίδι ἐχθρὸς καὶ ἄλλως ἄπιστος ἐφαί-
 2νετο — πρῶτον μὲν ὑποχωρεῖ δείσας παρὰ Τισσαφέρην, ἔπειτα ἐκά-
 3κου πρὸς αὐτὸν ὅσον ἐδύνατο μάλιστα τῶν Πελοποννησίων τὰ πρά-
 γματα, καὶ διδάσκαλος πάντων γιγνόμενος τὴν τε μισθοφορὰν ξυνέτε-
 μεν, [ἀντὶ δραχμῆς Ἀττικῆς] ὥστε τριώβολον καὶ τοῦτο μὴ ξυνεχῶς
 δίδοσθαι, λέγειν κελεύων τὸν Τισσαφέρην πρὸς αὐτοὺς ὡς Ἀθηναῖοι
 ἐκ πλείονος χρόνου ἐπιστήμονες ὄντες τοῦ ναυτικοῦ τριώβολον τοῖς
 3ἑαυτῶν δίδασιν, οὐ τοσοῦτον περίᾳ ὅσον ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται ἐκ
 περιουσίας ὑβρίζοντες οἱ μὲν τὰ σώματα χεῖρω ἔχωσι, δαπανῶντες
 ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει, οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολείπωσιν,
 οὐχ ὑπολιπόντες ἐς ὀμηρείαν τὸν προσοφειλόμενον μισθόν· καὶ τοὺς
 τριηράρχους καὶ τοὺς στρατηγούς τῶν πόλεων ἐδίδασκεν ὥστε δόντα
 χρήματα αὐτὸν πείσαι, ὥστε ξυγχωρῆσαι ταῦτα ἑαυτῷ, πλὴν τῶν Συ-
 ρακοσίων· τούτων δὲ Ἐρμοκράτης, στρατηγὸς ὢν, ἠγναντιοῦτο ὑπὲρ
 4τοῦ παντὸς ξυμμαχικοῦ. τὰς τε πόλεις δεομένας χρημάτων ἀπήλασεν,

δαίμονος. (Hk.) — ὥστε. Spr. 65, 3, 1. — τῷ Ἁ. ἐχθρὸς 8, 12, 2. — ὑπο-
 χωρεῖ, ἦγουν λάθρα ἐχώρησε. (Sch.) Spr. 68, 46, 18.

§ 2. τὴν τε. Dem τέ entspricht καὶ vor τοὺς τριηράρχους. (Pp.) Eben
 so entfernt von seinem καὶ Xen. Cyr. 8, 1, 40 f. (Hertlein.) — ξυνέτεμεν,
 εἰς ὀλίγον συνέστειλε. (Sch.) vgl. zu 8, 86, 5. Xen. Hier. 4, 9: τὰς δαπάνιας
 συντέμνειν. — ἀντὶ δραχμῆς Ἀττικῆς streicht Kr. p. 354 s. Nicht Tref-
 fendes entgegenen Gö. u. Pp. vgl. Kr. Stud. 2 S. 198 u. Böckh Staatsh. S. 382 f.
 — χρόνου verdächtigt Kr. Bruchst., da Thuk. sonst bloss ἐκ πλείονος sagt.
 zu 4, 42, 3. vgl. 4, 103, 3. 5, 82, 2. — τοῖς ἑαυτοῦ, ναύταις δηλονότι. (Sch.)
 Eig. nur: ihren Leuten. Spr. 47, 5, 2.

§ 3. χεῖρω, ἦγουν ἄχρηστα ἐς μάχην ἢ ἀσθενῆ. (Sch.) χεῖρον will Cobet
 v. l. p. 156 u. n. l. p. 270. Doch so 3, 82, 2: ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχου-
 σιν. vgl. Herbst S. 25. — τοιαῦτα. τὰ τοιαῦτα Martins u. eine andre Hs. —
 ἡ vor ἀσθένεια würde man gern entbehren; vielleicht δῆ. Streichen will
 es Cobet Hyper. p. 56. Herbst S. 26 erklärt: die durch χεῖρω angedeutete
 „oder kurzweg: ihre Untüchtigkeit.“ — ἀπολείπωσιν οὐχ ὑπολιπόν-
 3τες für ἀπολείποντες einige gute Hsn., zum Theil ἀπολίπωσιν; eine ohne οὐ,
 was schon Dr. streichen wollte. Wenn man auch μὴ vor ἀπολείπωσιν aus
 dem Vorigen ergänzt, so ergiebt sich doch damit keine genügende Erklärung.
 Mir scheinen die ähnlichen Wörter ἀπολείπωσιν und ὑπολιπόντες eine Lücke
 veranlasst zu haben. vgl. jedoch Haase S. 9 ff, der hiebei an einen Theil des
 Soldes denkt den man um die Soldaten zu fesseln ihnen einstweilen zurück-
 gehalten. vgl. Polyän. 3, 9, 51 u. Veget. 2, 20. Ausführlich dagegen Kämpf
 Quaestt. 3 p. 4—11, der ἀπολείπωσιν ὑπολιπόντες etc. lesend erklärt: desere-
 rent, relicta stipendii parte nondum persoluta, ut quam pecuniam ducibus in
 dandis commeatibus satis firmum reditus militum pignus visam, ipsi opum
 abundantia luxuriantes tam parvi aestimarent, jacturam ejus ut nihil curarent.
 — [προσοφ. προῦφ. Cobet Hyper. p. 53. —] τοὺς τρ. καὶ τοὺς στρ. ist
 Object von πείσαι regiert. (Sch.) — ὥστε, das erste, streicht Reiske. —
 ὥστε. zu 2, 2, 4. — τούτων. Spr. 47, 9, 1. — Ἐρμοκράτης 8, 29, 2. —
 στρατηγὸς ὢν für τε eine gute Hs. u. Va. — μόνος vor ὑπὲρ ist mit der-
 4selben gestrichen. — παντός für ξύπαντος dieselbe.

§ 4. τὰς τε knüpft wieder an § 2 an. (Pp.) — ἀπήλασεν, Ἀλκιβιάδης. —

αὐτὸς ἀντιλέγων ὑπὲρ τοῦ Τισσαφέρουσι ὡς οἱ μὲν Χῖοι ἀναίσχυντοι εἶεν, πλουσιώτατοι ὄντες τῶν Ἑλλήνων, ἐπιουρία δ' ὅμως σωζόμενοι ἀξιοῦσι καὶ τοῖς σώμασι καὶ τοῖς χρήμασι ἄλλους ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας κινδυνεύειν· τὰς δ' ἄλλας πόλεις ἔφη ἀδικεῖν, αἱ ἐς Ἀθη-⁵ ναίους πρότερον ἢ ἀποστῆναι ἀνάλουν, εἰ μὴ καὶ νῦν καὶ τοσαῦτα καὶ ἔτι πλείω ὑπὲρ σῶν αὐτῶν ἐθελήσουσιν ἐσφέρειν. τὸν τε Τισσαφέρ-
νην ἀπέφαινε νῦν μὲν, τοῖς ἰδίοις χρήμασι πολεμοῦντα, εἰκότως φει-
δόμενον, ἣν δέ ποτε τροφή καταβῆ παρὰ βασιλέως, ἐντελῆ αὐτοῖς ἀπο-
δώσειν τὸν μισθὸν καὶ τὰς πόλεις τὰ εἰκότα ὠφελήσειν. παρῆνει δὲ⁴⁶
καὶ τῷ Τισσαφέρει μὴ ἄγαν ἐπείγεσθαι διαλῦσαι τὸν πόλεμον, μηδὲ
βουληθῆναι κομίσαντα ἢ ναῦς Φοινίσσας ἄσπερ παρεσκευάζετο ἢ Ἑλ-
λησι πλείοσι μισθὸν πορίζοντα τοῖς αὐτοῖς τῆς τε γῆς καὶ τῆς θα-
λάσσης τὸ κράτος δοῦναι, ἔχειν δ' ἀμφοτέρους ἔαν δίχα τὴν ἀρχήν,
καὶ βασιλεῖ ἔξεῖναι ἀεὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ λυπηροὺς τοὺς ἑτέρους ἐπάγειν.
γενομένης δ' ἂν καθ' ἐν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς ἀπορεῖν ἂν²
αὐτὸν οἷς τοὺς κρατοῦντας ξυγκαθαιρήσει, ἣν μὴ αὐτὸς βούληται με-
γάλη δαπάνη καὶ κινδύνῳ ἀναστῆς ποτε διαγωνίσασθαι. εὐτελέστερα

αὐτός verbindet Va. richtig mit ἀντιλέγων. vgl. 8, 56, 4. — εἶεν. εἶεν εἰ Ba., wenn nicht im Folgenden ein Uebergang vom Particp zum Verbum fin. anzunehmen sei. vgl. Schäfer Dem. 2 p. 75. (Pr.) εἰσίν, εἰ Kr. Bruchst. Denn der Optativ ist kaum erträglich, da der Gedanke als völlig objectiv ausgesprochen wird. Anders wäre es wenn νομίζοι etc. gesagt wäre. — τοῖς σώμασι. zu τῇ πόλει 2, 65, 4. — ἐκείνων, σῶν. Dobree 1 p. 123. zu 2, 11, 4 u. 4, 37.

§ 5. τὰς δ' ἄλλας im Ggs. zu οἱ μὲν Χῖοι sind die tributpflichtigen. Concinner wäre αἱ δ' ἄλλαι πόλεις ἀδικοῦσιν ohne ἔφη. (Pr.) — πρότερον ἢ für πρότερον Dr. u. zwei Hsn. zu 1, 69, 4 u. 7, 63, 1. — καταβῆ. Kr. zu Xen. An. 4, 8, 25. κατα — aus Oberasien nach der Küste. — ἀποδώσειν, der Inf. die Idee bezeichnend neben dem prädicativen πολεμοῦντα. „Eben so ἔχον und εἶναι 2, 13, 5.“ (Pr.) vgl. den Index u. Uebergang. — τὰ εἰκότα. Spr. 46, 11, 2.

C. 46. § 1. διαλῦσαι τὸν πόλεμον für τὸν πόλεμον διαλῦσαι eine gute Hs. — βουληθῆναι sich zu entschliessen. Spr. 53, 5, 2. — κομίσαντα ἢ ναῦς Φοινίσσας. Eig. war ἢ ναῦς Φοινίσσας κομίσαντα zu stellen. (Pr.) vgl. zu 6, 24, 1. Aehnlich bei οὔτε 3, 39, 3 u. τέ 5, 11, 2. Ueber die Schiffe 8, 87, 1 ff. — Ἑλλησι für μελλῆσει Reiske, Ba., einige Hs. u. Va. — ἔξεῖναι, εἶπεν aus παρῆνει. Spr. 65, 11, 7. — ἀεὶ giebt eine gute Hs. u. Va. — αὐτοῦ für αὐτοῖς einige gute Hsn. Es ist wohl Adverbium: dort, in Asien. Denn als Ge. ist es in keiner Weise zu rechtfertigen. Dobree vermuthet αὐτῶν, αὐτῷ oder ἀεὶ; αὐτῷ wollte auch Dr. — ἐπάγειν. zu 1, 107, 3.

§ 2. ἂν, auch das erste, gehört zu ἀπορεῖν. vgl. Index u. ἂν F. — καθ' ἔν. zu 3, 10, 3. — ἐς γῆν für γῆς, um zwei Genitive zu vermeiden. (Hertlein.) Ueber ἐς zu 1, 6, 1. — οἷς für οἷς τισιν. zu 1, 136, 3. (Pr.) mit deren Hülfe, der Da. von ξύν in ξυγκαθαιρήσει regiert. Ueber das Fu. Spr. 54, 7, 1. — ξυγκαθαιρήσει. Das Compositum noch so 6, 6, 3, im eig. Sinne 1, 90, 2; sonst vielleicht bei Attikern nirgends. — ἣν μὴ, als ob vorherginge: ὅπως καθαιρήσει. — ἀναστῆς. ἀντιστῆς Kr., wie schon Dobree. — εὐτελέστερα. ἀντίκειται τῷ πολυτελεῖ τὰ εὐτελέστερα. ἀδα-

δὲ τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης καὶ ἅμα μετὰ τῆς ἑαυτοῦ
 ἀσφαλείας αὐτοὺς περὶ ἑαυτοὺς τοὺς Ἕλληνας κατατροῦσαι. ἐπιτηδειο-
 τέρους τ' ἔφη τοὺς Ἀθηναίους εἶναι κοινωνοὺς αὐτῷ τῆς ἀρχῆς· ἦσ-
 σον γὰρ τῶν κατὰ γῆν ἐφίεσθαι, τὸν λόγον τε ξυμφορώτατον καὶ τὸ
 ἔργον ἔχοντας πολεμεῖν· τοὺς μὲν γὰρ ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσι τε
 αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέρος καὶ ἐκείνῳ ὅσοι ἐν τῇ βασιλείῳ Ἕλ-
 ληνες οἰκοῦσιν· τοὺς δὲ τούναντίον ἐλευθερώσοντας ἤκειν, καὶ οὐκ εἰ-
 κὸς εἶναι Λακεδαιμονίους ἀπὸ μὲν σφῶν [τῶν Ἑλλήνων] ἐλευθεροῦν
 νῦν τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ δ' ἐκείνων [τῶν βαρβάρων], ἣν μὴ ποτε αὐτοὺς
 μὴ ἐξέλωσι, μὴ ἐλευθερώσαι. τριβεῖν οὖν ἐκέλευε πρῶτον ἀμφοτέρους
 καὶ ἀποτεμώμενον ὡς μέγιστα [ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων] ἔπειτ' ἤδη τοὺς
 Πελοποννησίους ἀπαλλάξαι ἐκ τῆς χώρας. καὶ διανοεῖτο τὸ πλεον
 σούτως ὁ Τισσαφέρνης, ὅσα γε ἀπὸ τῶν ποιουμένων [ἦν] εἰκάσαι. τῷ
 γὰρ Ἀλκιβιάδῃ διὰ ταῦτα ὡς εὖ περὶ τούτων παραινοῦντι προσθεῖς

πανώτερα οὖν λέγει. (Sch.) — τὰ δεινὰ könnte Glossem sein. Bloss satius
 esse Va. Jedenfalls ist κατατροῦσαι Subject: die Gefahr sei minder kost-
 spielig, wenn er die Hellenen durch einander aufreibe. (Va.) Jetzt glaub' ich
 dass εἶναι für τὰ δεινὰ zu lesen ist. vgl. zu πλώϊμος 1, 7, 1 u. Index u. Neutrum.
 — περὶ ἑαυτούς. zu 6, 18, 7. — κατατροῦσαι. Xen. Oek. 1, 21: τοὺς οἴκους
 κατατρίβουσι. Mit φθορά synonym τριβή 8, 87, 4.

§ 3. ἐπιτηδειοτέρους vortheilhaftere für die Interessen des Kö-
 nigs. — τὸν λόγον den ausgesprochenen Zweck des Krieges, die Er-
 haltung ihrer Herrschaft. Wenn τέ dem folgenden καὶ entspräche, so würde
 es wohl nach τὸν und vor diesem noch ein καὶ stehen. Demnach wird es
 ἐφίεσθαι und πολεμεῖν verbinden. — ξυμφορώτατον. ξυμφορώτερος εἶναι
 βασιλεῖ. (Sch.) — πολεμεῖν verdächtigt Dobree, da es nicht für προσπολε-
 μῆσαι stehen könne. vgl. 8, 96, 4. Auch mir verdächtig. — τοὺς μὲν, τοὺς
 Ἀθηναίους. — ξυγκαταδουλοῦν gehört nur zu ἐκείνῳ, hier dem wichtige-
 ren Begriffe; zu σφίσι αὐτοῖς wird nur καταδουλοῦν gedacht. (Abr.) Das
 Wort noch bei Spätern. — μέρος zu streichen? oder τὸ μέρος: den sie
 betreffenden Theil? Oder die Seepartie, die Seeherrschaft überhaupt.
 „vgl. 2, 62, 2.“ (Pp.) — ἐκείνῳ, dem Tissaphernes. — τῇ. γῆ Haase p. 96.

§ 4. ἀπὸ σφῶν von ihnen, den Athenern, die Alkibiades durch σφῶν
 bezeichnet, weil er selbst ihnen angehört. Spr. 58, 4, 3. Dabei ist freilich
 τῶν Ἑλλήνων, zumal mit dem Artikel, sehr anstößig; verdächtigt schon von
 Valeken. z. Her. 5, 92, wie auch τῶν βαρβάρων, das im Vat. fehlt. Die Stellen
 zu 1, 144, 3 sind verschieden. — ἣν μὴ. ἣν δὴ Reiske. Pp. erklärt mit Hk.:
 „ausser wenn (nisi si) sie dieselben, die Athener, nicht überwältig-
 tigten (everterint); sie würden also die Hellenen auch von den Barbaren
 befreien, wofern es ihnen nicht unmöglich geworden die Athener zu überwältigen.
 Ein zwiefaches μὴ, oder οὐ, jedes zu einem andern Begriffe gehörig,
 finde sich auch Lyk. Leokr. 140, Dem. 22, 18, Andok. 1, 22, Xen. Kyr. 3, 3,
 24.“ Ich halte mit Arn. die Stelle für verdorben. Ueber αὐτοὺς für σφῶν zu
 1, 95, 2. — ἐλευθερώσαι. zu δουλεῦσαι 1, 81, 2. — ἀποτεμώμενον, στε-
 ρήσαντα. (Sch.) So bei Her. 1, 82, 1, Pol. 9, 28, 7 u. Spätern. (Bl.) — ἀπὸ
 τῶν Ἀθηναίων ist mir verdächtig; möglichst geschwächt werden soll-
 ten Beide. — ἔπειτ' ἤδη. Spr. 56, 10, 3. vgl. zu 6, 91, 6. — τὸ πλεον.
 Spr. 49, 2, 5. vgl. 4, 20, 3 u. zu 1, 74, 3. — ἣν streicht Kr. Bruchst. So
 war auch Her. 9, 32, 2 ἐπί eingefälscht.

§ 5. προσθεῖς ἑαυτόν, wie 8, 50, 3. vgl. 3, 92, 1 u. 4, 86, 2. —

ἑαυτὸν ἐς πίστιν τὴν τε τροφὴν κακῶς ἐπόριζε τοῖς Πελοποννησίοις καὶ ναυμαχεῖν οὐκ εἶα, ἀλλὰ καὶ τὰς Φοινίσσας φάσκων ναῦς ἤξειν καὶ ἐκ περιόντος ἀγωνιεῖσθαι ἔφθειρε τὰ πράγματα, καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν ἀφείλετο, γενομένην καὶ πάνυ ἰσχυράν, τὰ τε ἄλλα καταφανέστερον ἢ ὥστε λανθάνειν οὐ προθύμως ξυνεπολέμει.

Ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ταῦτα ἅμα μὲν τῷ Τισσαφέρει καὶ τῷ βασιλεῖ, 47 ὦν παρ' ἐκείνοις, ἄριστα εἶναι νομίζων παρήγει, ἅμα δὲ τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων, εἰδώς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, ὅτι ἔσται ποτὲ αὐτῷ πείσαντι κατελθεῖν· πείσαι δ' ἂν ἐνόμιζε μάλιστα ἐκ τοῦ τοιούτου, εἰ Τισσαφέρους γαίνοιτο αὐτῷ ἐπιτήδειος ὦν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ ἦσθοντο αὐτὸν ἰσχύοντα παρ' αὐτῷ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ [Ἀθηναίων στρατιῶται], τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος λόγους ἐς τοὺς δυνατωτάτους αὐτῶν ἄνδρας ὥστε μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς τοὺς βελτίστους τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἐπ' ὀλιγαρχία βούλεται καὶ οὐ πονηρία οὐδὲ δημοκρατία τῇ ἑαυτὸν ἐκβαλοῦσθαι κατελθὼν καὶ παρασχὼν Τισσαφέρην φίλον αὐτοῖς ξυμπολιτεύειν, τὸ δὲ πλεον καὶ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τριήραρχοί τε τῶν Ἀθηναίων καὶ δυνατώτατοι ὤρμηγτο ἐς τὸ καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν.

ἐς πίστιν zum Vertrauen auf die Klugheit der Rathschläge des A. — κακῶς, γλίσχωρς Plut. Alk. 23. (Didot.) vgl. 8, 89, 1. — φάσκων ναῦς für ναῦς φάσκων eine gute Hs. — ἐκ περιόντος, ἤγουν ἐκ τοῦ ὑπερβάλλοντος. (Sch.) mit überlegenen Streitkräften. vgl. zu 5, 103, 1 u. 6, 55, 4. — ἀγωνιεῖσθαι, die verbündeten Peloponnesier und Perser. — ἀκμὴν. zu 7, 14, 1. (Bl.) — καὶ πάνυ. Spr. 69, 32, 18. — τὰ ἄλλα hängt von ξυνεπολέμει ab nach Spr. 46, 5, 4. Der Sinn: auch im Uebrigen nahm er — zu augenfällig um es nicht zu verrathen — nicht bereitwillig an dem Kriege Theil, den Zwischensatz bloss auf οὐ προθύμως bezogen. — ξυνεπολέμει hat nur eine gute Hs. u. Va. Ohne das wäre mit Dr. πρόθυμος zu lesen.

C. 47. § 1. τῷ vor βασιλεῖ fehlt nur in einer schlechten Hs; ὁ βασιλεὺς auch bei Xen. An. 2, 4, 4, 5, 38 (?), Hell. 7, 1, 37, 38, Dem. 19, 137, Antiphanes b. Athen. 3, 27, [Heraklides eb. 4, 2], Theopompos eb. 6, 60. vgl. Bornem. zu Xen. Mem. 3, 5, 26. (Pr.) — κάθοδον ἐς. Spr. 50, 9, 9. — ἐπιθεραπεύων, διορθούμενος, προμηθούμενος. (Zonaras p. 837.) zu 4, 67, 3. (Pr.) ἐπι — dazu, daneben. Das Wort findet sich noch 8, 84, 3 und bei Späteren. Ueber die Stellung zu θεραπεύοντες 1, 19. — εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, τὴν πατρίδα εἰ μὴ ἐάσει διαφραρῆναι. (Sch.) Kr. zu Her. 7, 213. — πείσαι, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) — ἐκ τοῦ τοιούτου bei solchem Verfahren. zu 6, 9, 2.

§ 2. Ἀθηναίων στρατιῶται würde ich gern entbehren. (Kr. Bruehst.) — τὰ μὲν καὶ. zu 7, 12, 1. — προσπέμψαντος. προπέμψαντος einige Hsn. — ἐς τοὺς δυν. zu 4, 93, 2. — αὐτοῦ. αὐτοῦ? — ἐς τοὺς βελ. πρὸς τοὺς βελ. Cobet n. l. p. 347. Doch vgl. zu 8, 48, 2. Thuk. gebraucht auch sonst mehrfach ἐς wo die spätere Athhis πρὸς. vgl. Index n. ἐς. — βελτίστους Optimaten. (Ba.) Kr. z. Dion. p. 270. — ἐπὶ πονηρία im Ggs. zu βελτίστους, um den Schlechten, dem Pöbel, das Uebergewicht zu erhalten. — τὸ δὲ πλεον. zu 1, 90, 1. Durch μὲν und δὲ werden Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος, das sich gleichfalls an ὤρμηγτο anschliesst, und ἀπὸ σφῶν αὐτῶν (Spr. 68, 16, 7) verbunden. Spr. 59, 2, 3.

48 καὶ ἐκινήθη πρότερον ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦτο καὶ ἐς τὴν πόλιν ἐν-
 τεῦθεν ὑστερον ἦλθεν· τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ διαβάντες τινὲς ἐκ τῆς Σάμου
 ἐς λόγους ἦλθον, καὶ ὑποτείνοντος αὐτοῦ Τισσαφέρην μὲν πρῶτον,
 ἔπειτα δὲ καὶ βασιλέα φίλον ποιήσκειν, εἰ μὴ δημοκρατοῖντο, οὕτω γὰρ
 ἂν πιστεῦσαι μᾶλλον βασιλέα, πολλὰς ἐλπίδας εἶχον αὐτοὶ τε ἑαυτοῖς
 οἱ δυνατοὶ τῶν πολιτῶν τὰ πράγματα, οἵπερ καὶ ταλαιπωροῦνται μά-
 λιστα, ἐς ἑαυτοὺς περιποιήσκειν καὶ τῶν πολεμίων ἐπικρατήσκειν. ἐς
 τε τὴν Σάμον ἐλθόντες ξυνίστασάν τε τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπιτηδείους
 ἐς ξυνωμοσίαν καὶ ἐς τοὺς πολλοὺς φανερῶς ἔλεγον ὅτι βασιλεὺς σφίσι
 φίλος ἔσοιτο καὶ χρήματα παρέξει Ἀλκιβιάδου τε κατελθόντος καὶ μὴ
 δημοκρατουμένων.

Καὶ ὁ μὲν ὄχλος, εἰ καὶ τι παραντίκα ἤχθετο τοῖς πρᾶσσομένοις,
 διὰ τὸ εὐπορον τῆς ἐλπίδος τοῦ παρὰ βασιλέως μισθοῦ ἠσίχμαζεν· οἱ
 δὲ ξυνιστάντες τὴν ὀλιγαρχίαν, ἐπειδὴ τῷ πλήθει ἐκοίνωσαν, αὐθις
 καὶ (ἐν) σφίσι αὐτοῖς καὶ τοῦ ἐταιρικοῦ τῷ πλέονι τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀλ-
 κιβιάδου ἐσκόπουν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐφαίνετο εὐπορα καὶ πιστά,
 Φρονίχῳ δέ, στρατηγῷ ἔτι ὄντι, οὐδὲν ἤρεσκεν, ἀλλ' ὅ τε Ἀλκιβιάδης,
 ὅπερ καὶ ἦν, οὐδὲν μᾶλλον ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας δεῖσθαι ἐδόκει
 αὐτῷ, οὐδ' ἄλλο τι σκοπεῖσθαι ἢ ὅτω τρόπῳ ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου
 τὴν πόλιν μεταστήσας ὑπὸ τῶν ἐταίρων παρακληθεῖς κάτεισι, σφίσι

C. 48. § 1. ἦλθεν hat nur eine gute Hs., pervasit Va. Arn. und Pp. wollen lieber ἐκινήθη ergänzen. — τῷ Ἀλκιβιάδῃ. Spr. 48, 9, 1. — ὑπο-
 τείνοντος, ὑπισχνουμένου. (Sch.) Ar. Ach. 657. Her. 7, 158, 1: ὑποτείνοντος
 τὰ ἐμπόρια συνελιθεροῦν. (Valckenaer.) vgl. Jacobs z. Ach. Tat. p. 989. —
 καὶ nach αὐτοῦ ist mit einer guten Hs. ausgelassen. — μὲν πρῶτον. Kr.
 zu Xen. An. 1, 9, 5. vgl. Soph. Phi. 919. — τε entspricht dem καὶ vor τῶν
 πολεμίων. (Pp.) — ἑαυτοῖς für αὐτοῖς eine gute Hs., αὐτοῖς mehrere. — οἵ-
 περ — μάλιστα sollte nach πολιτῶν stehen. (Ba.) ὥσπερ? Ueber die Sache
 Kr. z. Dion. p. 364, 11. — ἐς ἑαυτοὺς erneuert das ἑαυτοῖς. (Arn.) — περι-
 ποιήσκειν. zu 2, 25, 2.

§ 2. ἐλθόντες zurückgekehrt. zu 1, 117, 2. Subject οἱ διαβάντες
 ἐκ Σάμου § 1. — ξυνίστασαν. zu 6, 16, 6. — ἐς τοὺς. Spr. 68, 21, 6. —
 δημοκρατουμένων. Spr. 47, 4, 3. — τι παραντίκα. τὸ παραντίκα oder
 τι τὸ παραντίκα Kr. Bruchst., wohl weil παραντίκα sonst bei Thuk. sofort
 heisst, während er τὸ παραντίκα für ἐν τῷ παρόντι gebraucht. Doch findet
 sich auch so ἡ π. λαμπρότης 2, 64, 4. vgl. 7, 57, 8. (Pp.) u. 8, 82, 1. Diese
 Stellen beweisen nichts. — παρὰ hat nur eine gute Hs. — ἐκοίνωσαν.
 ἐκοινώνησαν gute Hsn. — καὶ σφίσι. κὰν σφίσι Dobree; καὶ ἐν σφίσι Gō.
 u. wegen 8, 63, 3 Herbst S. 13, vgl. noch 4, 130, 5. 5, 69, 3. 6, 103, 3. 8,
 76, 2. — τοῦ ἐταιρικοῦ. vgl. 3, 82, 5 u. 8, 92, 5. — τὰ ἀπὸ τοῦ die
 Vorschläge des. vgl. zu 1, 127.

§ 3. οὐδ' ἄλλο für ἢ ἄλλο Dobree u. eine gute Hs. — ὅτω τρόπῳ.
 zu 1, 107, 3. — κόσμον, εὐταξίας. (Sch.) zu 4, 76, 1. — μεταστήσας. zu
 6, 98, 5. — ἐταίρων. ἐτέρων die meisten Hsn. u. Dobree. vgl. 8, 46, 1? zu
 3, 73. — παρακληθεῖς streicht Cobet v. l. p. 56. vgl. 8, 68, 3: ὑπ' ὀλι-
 γαρχίας κατελθεῖν. Doch vgl. Herbst S. 11 f. — περιεπτόν, περιεπρη-
 γέον, σκεπτόν. (Sch.) vgl. 4, 124, 4.

δὲ περιοπτέον εἶναι τοῦτο μάλιστα ὅπως μὴ στασιάσωσιν· τῷ τε βα-⁴
σιλεῖ οὐκ εὐπορον εἶναι καὶ Πελοποννησίων ἤδη ὁμοίως ἐν τῇ θαλάσῃ
ὄντων καὶ πόλεις ἐχόντων ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ οὐ τὰς ἐλαχίστας, Ἀθη-
ναίους προσθέμενον, οἷς οὐ πιστεύει, πράγματα ἔχειν, ἔξὸν Πελοποννη-
σίους, ὑφ' ὧν οὐδὲν πω κακὸν πέπονθε, γίλους ποιήσασθαι. τὰς τε⁵
ξυμμαχίδας πόλεις, αἷς ὑπεσχῆσθαι δὴ σφᾶς ὀλιγαρχίαν, ὅτι δὴ καὶ
αὐτοὶ οὐ δημοκρατήσονται, εὖ εἰδέναι ἔφη ὅτι οὐδὲν μᾶλλον σφίσιν
οὔθ' αἱ ἀφεστηκῶτα προσχωρήσονται οὔθ' αἱ ὑπάρχουσαι βεβαιότεραι
ἔσονται· οὐ γὰρ βουλήσεσθαι αὐτοὺς μετ' ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας
δουλεύειν μᾶλλον ἢ μεθ' ὁποτέρου ἂν τύχωσι τούτων ἐλευθέρους εἶναι·
τούς τε καλοὺς κάγαθούς ὀνομαζομένους οὐκ ἐλάσσω αὐτοὺς νομίζειν
σφίσι πράγματα παρεῖξιν τοῦ δήμου, ποριστὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς
τῶν κακῶν τῷ δήμῳ, ἔξ ὧν τὰ πλείω αὐτοὺς ὠφελῆσθαι· καὶ τὸ⁶
μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι καὶ ἄκριτοι ἂν καὶ βιαιότερον ἀποθνήσκειν, τὸν
δὲ δῆμον σφῶν τε καταφυγὴν εἶναι καὶ ἐκείνων σωφρονιστήν. καὶ
ταῦτα παρ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἐπισταμένως τὰς πόλεις σαφῶς αὐτοὺς
εἰδέναι ὅτι οὕτω νομίζουσιν. οὐκ οὐκ ἐαυτῷ γε τῶν ἀπ' Ἀλκιβιάδου

§ 4. στασιάσωσι τῷ βασιλεῖ· οὐκ. στασιάσουσι. βασιλεῖ τ' οὐκ Dobree. — τῷ τε βασιλεῖ für τῷ βασιλεῖ eine gute Hs., zwei τῷ β. τε. eine τῷ β. δέ. — καὶ nach εἶναι streicht Dobree; auch? — ὁμοίως, ὡσεὺ καὶ Ἀθηναίων, κραιόντων τῆς θαλάσσης. (Sch.) — ὄντων. ἰσχυρόντων Reiske. — αὐτοῦ. Spr. 47, 9, 12. vgl. eb. 18. — οὐ τὰς für οὐκ eine gute Hs. — προσθέμενον. zu 3, 11, 3. — οὐδὲν πω κακὸν für κακὸν οὐδὲν eine gute Hs.

§ 5. ὑπεσχῆσθαι. ὑποσχέσθαι Bö., weil noch kein Versprechen gemacht worden. — δημοκρατήσονται. zu 8, 75, 2. — αἱ ἀφεστηκῶτα. Eignes Subject nach der Anticipation, aus εὖ εἰδέναι ὅτι αἱ ξυμμαχίδες πόλεις οὔτε αἱ ἀφεστηκῶτα. Eine ungewöhnliche aber hier sehr natürliche Fügung. — αἱ ὑπάρχουσαι die es noch wären, nämlich ξυμμαχίδες. (Va) — ὁποτέρου mit Bezug auf ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας. (III.) Spr. 58, 4, 6. — τύχωσι. Spr. 56, 4, 2. — τοὺς καλοὺς κάγαθούς die Optimaten. (St.) Kr. z. Dion. p. 269, 70. Es ist Subject zu παρεῖξιν. (III.) — αὐτοὺς, τοὺς ξυμμαχίους, Subject zu νομίζειν: sie würden nicht glauben. vgl. § 6. — ποριστὰς wohl in der gewöhnlichen Bedeutung τοὺς περὶ πόρου χρημάτων εἰσηγούμενους. (Sch. Ar. Frösche 1501.) Sie handelten besonders auf Kosten der Bundesgenossen. Böckh Staatsh. p. 225. — ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ die dem Volke Böses, Bedrückungen der Bundesgenossen, an die Hand gäben. (St.) So εἰσηγεῖσθαι anleiten Ar. Frösche 971. vgl. zu 5, 30, 1. Das Substantiv findet sich noch hin und wieder bei Spätern, wie Dion. Arch. 4, 12, Diod. 2, 38, Dion C. 46, 28. — τὰ πλείω. zu 4, 30, 3. — αὐτοὺς sie selbst, die Optimaten. (Va.) — ὠφελῆσθαι. Spr. 52, 4, 8. vgl. 6, 12, 2 u. 88, 7.

§ 6. ἐκείνοις. ἐκείνους einige gute Hsn. Spr. 68, 41, 9. vgl. 4, 28, 1. — εἶναι. Spr. 55, 1, 1. — ἄκριτοι als ob ὅτι νομιούσι vorherginge. (Ba.) Aehulich 5, 41, 2 ἐτοῖμοι. (Pp.) Ueber die Verbindung mit einem Adverbium zu 3, 4, 1. vgl. 3, 82, 2. 7, 4, 6. — βιαιότερον, da die Oligarchie überhaupt gewaltthätig ist. — σωφρονιστήν. zu 3, 65, 2. — παρ'. ἀπ' Dobree, vielleicht ἄρ' ἀπ'. — τὰς πόλεις ὅτι. Spr. 61, 6, 2. — ἀπ' Ἀ. zu 1,

49 καὶ ἐν τῷ παρόντι πρᾶσσομένων ἀρέσκειν οὐδέν. οἱ δὲ ξυλλεγέντες τῶν ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ, ὡσπερ καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῖς ἐδόκει, τὰ τε παρόντα ἐδέχοντο καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας πρέσβεις Πείσανδρον καὶ ἄλλους παρεσκευάζοντο πέμπειν, ὅπως περὶ τε τῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου καθόδου πρᾶσσοιεν καὶ τῆς τοῦ ἐκεῖ δήμου καταλύσεως καὶ τὸν Τισσαφέρην 50 φίλον τοῖς Ἀθηναίοις ποιήσειαν. γνοὺς δὲ ὁ Φρόνιχος ὅτι ἔσοιτο περὶ τῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου καθόδου λόγος καὶ ὅτι Ἀθηναῖοι ἐνδέξονται αὐτήν, δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν ὑφ' αὐτοῦ λεχθέντων μῆ, ἣν 2 κατέλθῃ, ὡς κωλυτὴν ὄντα κακῶς δοῦναι, τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε τι. πέμπει ὡς τὸν Ἀστυόχον τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον, ἔτι ὄντα τότε περὶ τὴν Μίλητον, κρύφα ἐπιστείλας ὅτι Ἀλκιβιάδης αὐτῶν τὰ πρᾶγματα φθείρει, Τισσαφέρην Ἀθηναίοις φίλον ποιῶν, καὶ τὰλλα πάντα σαφῶς ἐγγράψας· ξυγγνώμην δ' εἶναι ἐναντιῷ περὶ ἀνδρὸς πολεμίου 3 καὶ μετὰ τοῦ τῆς πόλεως ἀξυμφοροῦ κακόν τι βουλευεῖν. ὁ δὲ Ἀστυόχος τὸν μὲν Ἀλκιβιάδην, ἄλλως τε καὶ οὐκέτι ὁμοίως ἐς χεῖρας ἰόντα, οὐδὲ διανοεῖτο τιμωρεῖσθαι, ἀνελθὼν δὲ παρ' αὐτὸν ἐς Μαγνησίαν καὶ παρὰ Τισσαφέρην ἅμα [λέγει τε αὐτοῖς τὰ ἐπισταλέντα ἐκ τῆς Σάμου καὶ] γίνεται αὐτοῖς μηνυτής, προσέθηκέ τε, ὡς ἐλέγετο, ἐπὶ 4 ἰδίους κέρδεσι Τισσαφέρει ἑαυτὸν καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων κοινουῖσθαι· διόπερ καὶ περὶ τῆς μισθοφορᾶς οὐκ ἐντελοῦς οὔσης μα-

17, 1. vom A. ausgehend, wie § 2 nach Herbst S. 49. — καὶ ἐν auch, selbst in. (Ps.) Va. übersetzt καὶ gar nicht.

C. 49. ξυνωμοσία für ξυμμαχία Hk., Dobree u. A., auch mir eingefallen. vgl. 8, 48, 2. 69, 2. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 364 ss. u. Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 31. — τὰ παρόντα, die eingeleitete Umwälzung 8, 47, 2. — ἐδέχοντο. zu 3, 31, 2 u. 8, 50, 1. vgl. 7, 49, 2.

C. 50. § 1. ὅτι ἔσοιτο καὶ ὅτι ἐνδέξονται. Spr. 54, 6, 2. — πρὸς wegen. vgl. 3, 40, 6. 4, 80, 1 u. zu 8, 39, 2. — ἐναντίωσιν τῶν Opposition durch das was. — ὑφ' αὐτοῦ λεχθέντων für λεχθέντων ὑφ' αὐτοῦ eine gute Hs. „vgl. jedoch Spr. 50, 10, 2.“ (Pr.) — κωλυτήν. zu 1, 35, 3. — τοιόνδε τι. zu 2, 75, 4.

§ 2. τὸν Α. für τῶν Α. einige Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 302 s. 68 und über den zweiten Artikel zu 6, 81. — ὄντα τότε. τότε ὄντα eine gute Hs. — κρύφα ohne Vorwissen der Athener. (Arn.) — ἐπιστείλας. ἐπιστολάς Va., gewünscht von Kr. z. Dion. p. 367, 29, b. — πάντα hat nur eine gute Hs. — ξυγγνώμην verzeihlich. (Ba) Spr. 61, 7, 5. — πολεμίου, wie Xen. Hell. 7, 3, 10. (Dobree 1 p. 120.) vgl. Kr. Ind. zu Xen. An. u. ἐχθρός lat. A. — καὶ μετὰ selbst mit. (Va.) — τῆς πόλεως. Spr. 47, 10.

§ 3. ἐς χεῖρας in seine Gewalt. (Va.) wie Xen. An. 1, 2, 26. (Pr.) — τιμωρεῖσθαι, wie er sollte nach 8, 45, 1. — λέγει. ἀγγέλλει, ἀπαγγέλλει mehrere Hsn.; mir ist der Satz bis Σάμου καὶ verdächtig. — γίνεται. zu 3, 23, 3. vgl. 8, 51, 1. — αὐτοῖς μηνυτής. αὐτὸς μηνυτής Dr., eine Hs. u. Va. — ἐπὶ ἰδίους κέρδεσι in Folge von Bestechung. vgl. 8, 45, 3. (Kr. z. Dion. p. 359, 48.) — κοινουῖσθαι haben nur zwei Hsn. u. Va. Dagegen bemerkt Arn.: mittheilen (imparting information) würde κοινουῖν heißen; auch spreche Thuk. hier, wie das Folgende zeige, nicht davon, sondern von einem Anschliessen an Tissaphernes Interessen. Ich erkläre: mit ihm gemeine Sache zu machen.

λακωτέως ἀνθήπτετο. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης εὐθύς πέμπει κατὰ Φρυνίχου γράμματα ἐς τὴν Σάμον πρὸς τοὺς ἐν τέλει ὄντας οἷα δέδρακε, [καὶ] ἀξιῶν αὐτὸν ἀποθνήσκειν. Θορυβούμενος δὲ ὁ Φρύνιχος καὶ πάνυ, ἐν τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ ὦν διὰ τὸ μήνυμα, ἀποστέλλει αὐθις πρὸς τὸν Ἀστύοχον, τά τε πρότερα μεμφόμενος ὅτι οὐ καλῶς ἐκρύφθη καὶ νῦν ὅτι ὅλον τὸ στρατεύμα τὸ τῶν Ἀθηναίων ἐτοιμος εἶη τὸ ἐν τῇ Σάμῳ παρασχεῖν αὐτοῖς διαφθεῖραι, γράψας καθ' ἕκαστα, ἀτειχίστου οὔσης Σάμου ᾧ ἂν τρόπῳ αὐτὰ πράξειε, καὶ ὅτι ἀνεπίφθορόν οἱ ἤδη εἶη περὶ τῆς ψυχῆς δι' ἐκείνους κινδυνεύοντι καὶ τοῦτο καὶ ἄλλο πᾶν δρᾶσαι μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθρίστων αὐτὸν διαφθαρεῖναι. ὁ δ' Ἀστύοχος μὲν καὶ ταῦτα τῷ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ ὡς προήσθετο αὐτὸν 51 Φρύνιχος ἀδικοῦντα καὶ ὅσον οὐ παροῦσαν ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου περὶ τούτων ἐπιστολὴν, αὐτὸς προφθάσας τῷ στρατεύματι ἐξάγγελος γίγνεται ὡς οἱ πολέμοι μέλλουσιν ἀτειχίστου οὔσης τῆς Σάμου καὶ ἅμα τῶν νεῶν οὐ πασῶν ἔνδον ὀρμουσῶν ἐπιθήσεσθαι τῷ στρατοπέδῳ καὶ ταῦτα σαφῶς πεπυσμένος εἶη, καὶ χρῆναι τειχίζεσθαι τε Σάμον ὡς τάχιστα καὶ τὰλλα ἐν φυλακῇ ἔχειν· ἐστρατήγει δὲ καὶ κύριος ἦν αὐτὸς πράσσειν ταῦτα. καὶ οἱ μὲν τὸν τειχισμόν τε παρεσκευάζοντο καὶ ἐκ 2 τοῦ τοιούτου, καὶ ὡς μέλλουσα, Σάμος θᾶσσον ἐτειχίσθη· αἱ δὲ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐπιστολαὶ οὐ πολὺ ὕστερον ἤκον ὅτι προδίδοται τε τὸ στρατεύμα ὑπὸ Φρυνίχου καὶ οἱ πολέμοι μέλλουσιν ἐπιθήσεσθαι. δόξας δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης οὐ πιστὸς εἶναι, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων προειδῶς τῷ Φρυνίχῳ ὡς ξυνειδῶτι κατ' ἐχθραν ἀνατιθέναι, οὐδὲν ἔβλαψεν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ξυνεμαρτύρησε μᾶλλον ταῦτ' ἐσαγγείλας.

§ 4. *περὶ* fehlt in zwei guten Hsn. — *μαλακωτέως*. zu 2, 50 u. z. Her. 1, 122, 2. — *ἀνθήπτετο*, *ἀντίσχετο*. (Sch.) instabat Haase. — *οἷα* mit Bezug auf den im Vorhergehenden enthaltenen Begriff anzeigend. — *καὶ* vor *ἀξιῶν* mit Va. zu streichen? Oder ist vor *οἷα* ein Particip ausgefallen? — *καὶ πάνυ* verbindet Hl. gut mit *θορυβούμενος*. vgl. Spr. 69, 32, 18.

§ 5. *νῦν*. Ungern vermisst man *λέγων* oder ein ähnliches Particip. — *ᾧ* für *ὅτῳ*. vgl. 8, 46, 2 u. zu 1, 136, 3. (Pp.) vgl. 5, 41, 1. — *αὐτά*. zu 2, 43, 1. — *ἀνεπίφθορον*. zu 1, 76, 1. — *ἐκείνους*, Alkibiades, Tissaphernes und Astyochos. (Hk.) — *πᾶν* für *ἅν* einige der besten Hsn. — *αὐτόν*. αὐτός oder lieber mit einer Hs. u. Pp. Streichen will es Dohree. Spr. 51, 6, 3.

C. 51. § 1. *ἐξάγγελος ὁ τὰ ἔσω γεγονότα τοῖς ἔσω ἀγγέλλων*. (Hesyeh.) — *χρῆναι* hängt ab von einem in *ἐξάγγελος γίγνεται* enthaltenen *λέγει*. Spr. 65, 11, 7. — *πράσσειν*. *πράσσειν* Reiske und Dobree. Ich erkläre: er betrieb dies der ihm zustehenden Befugniss gemäss. vgl. 5, 34, 2.

§ 2. *ἐκ τοῦ τοιούτου*, *διὰ τὸ τοιοῦτο*· *λέγει δὲ τὸ μήνυμα τὸ τοῦ Φρυνίχου*. (Sch.) — *καὶ ὡς* ohnehin. (Hl.) Spr. 9, 2, 2 u. Index u. *ὡς*. — *μέλλουσα*, *τειχίσεσθαι*. (Sch.) Kr. z. Dion. p. 118. — *τὰ ἀπὸ τῶν π.* die von den Feinden bevorstehenden Unternehmungen. zu 7, 77, 4. vgl. 8, 56, 2. — *ὡς ξυνειδῶτι* als einem mit den Feinden Einverständenen. — *ἀνατιθέναι* aufbürden, zur Last legen. (Hl.) zu 2, 64, 2. — *ἀλλὰ καὶ*. zu 8, 27, 2. — *ξυνεμαρτύρησε*, für die Aussage des Phrynichos. — *ταῦτά* für *ταῦτα* Hl. — *ἐσαγγείλας* für *ἐξαγγείλας* eine gute Hs. zu 4, 27, 3.

52 Μετὰ δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης μὲν Τισσαφέρην παρεσκεύαζε καὶ ἀνέπειθεν ὅπως φίλος ἔσται τοῖς Ἀθηναίοις, δεδιότα μὲν τοὺς Πελοποννησίους, ὅτι πλείοσι ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων παρῆσαν, βουλόμενον δὲ ὁμως, εἰ δύναίτο πως, πεισθῆναι, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐν τῇ Κνίδῳ διαφορὰν περὶ τῶν Θηραμένων σπονδῶν ἤσθετο τῶν Πελοποννησίων — ἤδη γὰρ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν τῇ Ῥόδῳ ὄντων 2 αὐτῶν ἐγεγένητο — ἐν ἧ τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου λόγον πρότερον εἰρημέ-
 53 τὸν Τισσαφέρην θεραπεύων προσέειπε· οἱ δὲ μετὰ τοῦ Πεισάνδρου πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀποσταλέντες ἐκ τῆς Σάμου ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας λόγους ἐποιῶντο ἐν τῷ δήμῳ κεφαλαιοῦντες ἐκ πολλῶν, μάλιστα δὲ ὡς ἔξιέη αὐτοῖς Ἀλκιβιάδην καταγαγοῦσι καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατούμενοις βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν καὶ Πελο-

C. 52. § 1. παρεσκεύαζε. zu 3, 36, 4. — τῶν Ἀθηναίων, ἢ οἱ Ἀθηναῖοι. Spr. 47, 27, 6. — πεισθῆναι ὑπὸ Ἀλκιβιάδου μεταθέσθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) Allein dieser Gedanke erscheint hier ziemlich seltsam, da Tissaphernes längst überzeugt war dass er eher die Athener als die Peloponnesier zu unterstützen Grund habe. vgl. 8, 46, 4. Auch kann eine blosser Ueberzeugung der Art ohne ihr gemässes Verfahren zu nichts führen. Daher scheint mir die La. πιστευθῆναι von vielen, wenn gleich meist schlechteren Hsn. geboten und von Va. bestätigt, auch jetzt die richtige. Nach ihr wäre der Sinn: obgleich er die Peloponnesier fürchtete, und also ein Interesse daran hatte sie durch Theilnahme für Athen zu schwächen, so wollte er doch für jetzt noch sich ihr Vertrauen erhalten. vgl. Kr. z. Dion. p. 358, 41. — ἄλλως τε καὶ schliesst sich an ἀνέπειθεν an und bezeichnet also den Grund warum Alkibiades jetzt eher seinen Zweck zu erreichen hoffen durfte. — τὴν ἐν τῇ Κ. διαφορὰν 8, 43, 2 f. — περὶ statt τὴν περὶ. Spr. 50, 9, 9. — Θηραμένους. Θηριμένους einige Hsn. — Πελοποννησίων, (ἤδη — ἐγεγένητο,) ἐν ἧ für Πελοποννησίων ἤδη — ἐγεγένητο, ἐν τῇ (ἧ) Kist. — ἐν τῇ Ῥόδῳ ὄντων αὐτῶν ist hinzugefügt, damit man nicht glaube dass auch diese Vorgänge noch eingetreten seien πρὶν ἐς τὴν Ῥόδον αὐτοὺς ἀναστῆναι 8, 45, 1. (Hk.) — ἐγεγένητο, ἢ διαφορὰ. (Va.)

§ 2. τοῦ. ὑπ' könnte man vermuthen; doch vgl. Kr. z. Her. 4, 12 u. 8, 83. Mit Unrecht hab' ich eine ähnliche Stelle des Arr. verdächtigt. — πρότερον 8, 46, 4. — ἐπάσας τὰς für τὰς ἀπάσας einige, auch gute Hsn. vgl. Spr. 50, 11, 11 f. — ἐπηλήθευσεν. zu 4, 85, 1. — οὐ φάσων. Spr. 67, 1, 2. Ueber die Sache 8, 43, 3. — ξυγκεῖσθαι κρατεῖν zu 4, 68, 4. — καὶ πρ. Spr. 69, 32, 13. — οἱ πατέρες. zu 8, 43, 3. — τὸν Τισσαφέρην für τῷ Τισσαφέρει mehrere gute Hsn. — προσέκειτο ohne Object auch 7, 18, 2. 78, 2. (Dr.) Doch s. Spr. 60, 5, 2 u. Kr. z. Dion. p. 119.

C. 53. § 1. τῶν Ἀθηναίων verdächtigt Dobree (u. Kr.), da sie nicht vom Heere, sondern ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ξηνομοσίᾳ abgesandt worden 8, 49. „Vielleicht aus 8, 56, 1 eingefälscht?“ (Pp) — ἀποσταλέντες. zu 7, 23, 3. — κεφαλαιοῦντες, ἤγουν κεφαλαιωδῶς καὶ ξυντετυμημένως λέγοντες. (Sch.) aus vielen Argumenten (thatsächlichen und rationellen) das Wesentlichste zusammenfassend. 6, 91, 6: πολλὰ παρὶς τὰ μέγιστα κεφαλαίωσω. — ὡς als Kern der Sache aussprechend dass. — μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον wie

ποννησίων περιγενέσθαι. ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν καὶ ἄλλων περὶ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν Ἀλκιβιάδου ἅμα ἐχθρῶν διαβοώντων ὡς δεινὸν εἶη εἰ τοὺς νόμους βιασάμενος κάτεισι, καὶ Ἐὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων περὶ τῶν μυστικῶν, δι' ἅπερ ἔφυγε, μαρτυρομένων καὶ ἐπιθειάζόντων μὴ κατάγειν ὁ Πείσανδρος παρελθὼν πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν καὶ σχετλιασμὸν ἠρώτα ἕνα ἕκαστον παράγων τῶν ἀντιλεγόντων, εἴ τινα ἐλάσσοις πίδα ἔχει σωτηρίας τῇ πόλει Πελοποννησίων καὶς τε οὐκ ἐλάσσους σφῶν ἐν τῇ θαλάσῃ ἀντιπρόφους ἐχόντων καὶ πόλεις ξυμμαχίδας πλείους, βασιλέως τε αὐτοῖς καὶ Τισσαφέρους χρήματα παρεχόντων, σφίσι τε οὐκέτι ὄντων, εἰ μὴ τις πείσει βασιλέα μεταστῆναι παρὰ σφῶν. ὁπότε δὲ μὴ φαίησαν ἐρωτώμενοι, ἐνταῦθα δὴ σαφῶς ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι “τοῦτο τοίνυν οὐκ ἔστιν ἡμῖν γενέσθαι, εἰ μὴ πολιτεύσομεν τε σωφρονέστερον καὶ ἐς ὀλίγους μᾶλλον τὰς ἀρχὰς ποιήσομεν, ἵνα πιστεύῃ ἡμῖν βασιλεύς, καὶ μὴ περὶ πολιτείας τὸ πλεῖον βουλευσομεν ἐν τῷ παρόντι ἢ περὶ σωτηρίας — ὕστερον γὰρ ἔξεσται ἡμῖν καὶ μεταθέσθαι, ἢν μὴ τι ἀρέσκη — Ἀλκιβιάδην τε κατὰξομεν, ὅς μόνος τῶν νῦν οἶός τε τοῦτο κατεργάσασθαι.” ὁ δὲ δῆμος τὸ μὲν πρῶτον ἀκούων χαλεπῶς ἔφερε τὸ περὶ τῆς ὀλιγαρχίας· σαφῶς δὲ διδασκόμενος ὑπὸ τοῦ Πείσανδρου μὴ εἶναι ἄλλην σωτηρίαν, δείσας καὶ ἅμα ἐλπίζων ὡς καὶ μεταβαλεῖται, ἐνέδωκεν. καὶ ἐψηφίσαντο πλεύσαντα

vorher. Unbedingte Aufhebung der Demokratie wagte man natürlich nicht zu beantragen.

§ 2. διαβοώντων. zu 8, 78, 1. — Ἐὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων. Herm. Antiq. sacr. § 55, 25. (Pp.) — τῶν μυστικῶν 6, 61, 1. (Pp.) — μαρτυρομένων erklärten, forderten feierlich, beschworen. vgl. 6, 80, 3. — ἐπιθειάζόντων, ἤγουν θεῖά τινα ἐπιβοωμένων. (Sch.) zu 2, 75, 1. — μὴ κατὰγειν. Spr. 55, 3, 43. — πρὸς gegen, gegenüber (vgl. 7, 68, 1) ist wohl mit παρελθὼν zu verbinden. „Pol. 28, 7, 4: πρὸς τὴν ἀντιλογίαν ἀνίσταντο πολλοί.“ (Bl.) — σχετλιασμὸν, ἤγουν δεινοπάθειαν. (Sch.) — αὐτῶν nach ἕκαστον ist mit e. guten Hs. gestrichen. — παράγων. zu 3, 68, 1.

§ 3. εἴ τινα für ἦντινα eine gute Hs. u. Va. — ἀντιπρόφους die ihnen die Spitze böten. (Hl.) Es ist aber prädicativ zu nehmen. vgl. 8, 75, 1. (Pp.) — οὐκ ἐλάσσους. 8, 52, 1: πλείοσι ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων παρήσαν. — σφίσι δέ? — ὄντων, χρημάτων δηλονότι. (Sch.) — μεταστῆναι. zu 1, 107, 4.

§ 4. φαίησαν. Spr. 36, 7, 1. — δῆ. ἤδη eine gute Hs., nicht übel, wie 4, 35, 1. — σαφῶς. zu 1, 91, 1. vgl. 8, 54, 1. — ἡμῖν für ὑμῖν zwei Hsn. — τε. Dem entspricht das καὶ vor μὴ περὶ. — ἐς ὀλίγους τὰς ἀρχὰς ποιεῖν auf Wenige die Staatsämter beschränken. (Va.) zu 2, 37, 1 u. 5, 81, 2. — μᾶλλον als seither. (Pp.) zu 1, 3, 2. — τὰς ἀρχὰς ποιήσομεν verdächtigen Ba. u. Dobree. Verschieden ist περιποιεῖν 8, 48, 1. — ποιήσομεν für ποιήσαιμεν Bk. u. Dobree. — ἵνα πιστεύῃ. Kr. z. Dion. p. 368, 32. vgl. 8, 48, 1. — πλεῖον für πλέον die besten Hsn. — βουλευσομεν für βουλεύομεν eine gute Hs. Hl. nahm βουλευσομεν und κατὰξομεν als eine selbständige Aufforderung. Dobree wollte καὶ μὴ — ἀρέσκη parenthetisch nehmen und also das Folgende wieder an εἴ anschliessen. — μεταθέσθαι. μεταπεριθέσθαι einige gute Hsn.

C. 54. § 1. ἐλπίζων. ἐπελπίζων die besten Hsn., was doch in der Bedeutung auf etwas hoffen erst bei den Spätern üblich ist. (Gö.) — ὡς.

τὸν Πείσανδρον καὶ δέκα ἄνδρας μετ' αὐτοῦ πράσσειν ὅπῃ ἂν αὐτοῖς δοκοίη ἄριστα ἔξειν τά τε πρὸς τὸν Τισσαφέρην καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην. ἅμα τε διαβαλόντος καὶ Φρύνιχον τοῦ Πεισάνδρου παρέλυσεν ὁ δῆμος τῆς ἀρχῆς καὶ τὸν ξυνάρχοντα Σκιρωνίδα, ἀντέπεμψαν δὲ στρατηγούς ἐπὶ τὰς ναῦς Διομέδοντα καὶ Λέοντα. τὸν δὲ Φρύνιχον ὁ Πείσανδρος, γάσκων Ἴασον προδοῦναι καὶ Ἀμόργην, διέβαλεν, οὐ νομίζων ἐπιτήδειον εἶναι τοῖς πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην πρᾶσσομένοις. καὶ ὁ μὲν Πείσανδρος τὰς τε ξυνωμοσίας, ἀπὲρ ἐτύγγανον πρότερον ἐν τῇ πόλει οὖσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, ἀπάσας ἐπελθὼν καὶ παρακλευσάμενος ὅπως ξυστραφέντες καὶ κοινῇ βουλευσάμενοι καταλύσουσι τὸν δῆμον, καὶ τὰλλα παρασκευάσας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ὥστε μηκέτι διαμέλλεσθαι, αὐτὸς μετὰ τῶν δέκα ἀνδρῶν τὸν πλοῦν ὡς τὸν Τισσαφέρην ποιεῖται.

- 55 Ὁ δὲ Λέων καὶ Διομέδων ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι ἀγχιμένοι ἤδη ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπίπλουν τῇ Ῥόδῳ ἐποιήσαντο. καὶ τὰς μὲν ναῦς καταλαμβάνουσι ἀνειλκυσμένας τῶν Πελοποννησίων, ἐς δὲ τὴν γῆν ἀπόβασιν τινα ποιησάμενοι καὶ τοὺς προσβοηθήσαντας Ῥοδίων νικήσαντες μάχῃ ἀπεχώρησαν ἐς τὴν Χάλκην, καὶ τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν μᾶλλον ἢ ἐκ τῆς Κῶ ἐποιοῦντο· εὐφρακτότερα γὰρ αὐτοῖς ἐγίγνετο, εἴ ποι ἀπαίροι τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικόν.
- 2 Ἦλθε δ' ἐς τὴν Ῥόδον καὶ Ξενοφαντίδας Λάκων παρὰ Πεδάριτου ἐκ Χίου, λέγων ὅτι τὸ τεῖχος τῶν Ἀθηναίων ἤδη ἐπιτετέλεσται καὶ εἰ μὴ βοηθήσουσι πάσαις ταῖς ναυσίν, ἀπολεῖται τὰ ἐν Χίῳ πράγματα.
- 3οί δὲ διανοοῦντο βοηθήσειν. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Πεδάριτος αὐτὸς τε καὶ

zu 5, 9, 2. — μεταβαλεῖται dass es die jetzt einzuführende Verfassung wieder werde umändern können. (Ba.) zu 1, 71, 4. — ἐν ἔδωκεν. zu 5, 86.

§ 2. ὅπῃ ἂν δοκοίη. Spr. 54, 15, 4. vgl. Schömann z. Isae. p. 306. — παρέλυσεν ὁ δῆμος für παρέλυσε die besten Hsn. zu 7, 16, 1. — καὶ τὸν αὐτὸν τε καὶ τόν? — στρατηγούς — Λέοντα. Kr. z. Dion. 315, 29.

§ 3. προδοῦναι, weil er dem Amorges nicht zur Hülfe kam. (Kr. z. Dion. p. 363, 34.) — ξυνωμοσίας geheime Verbindungen, Klubs. Kr. z. Dion. p. 362 ff. Freimaurer? „Man vgl. den strengen Tadel des Thuk. gegen solche pleonektischen Sonderbündlereien 3, 82, 5“ (Arn.) — ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς um das gerichtliche Verfahren und die Wahlen zu Aemtern ihren Interessen gemäss zu leiten. (Kr. z. Dion. p. 363, 5.) — ἐπὶ τοῖς παροῦσιν für die vorliegenden Zwecke. (Va.) Ueber ἐπὶ Spr. 68, 41, 7.

C. 55. § 1. τῶν Ἀθηναίων ist mir verdächtig, auch der Stellung wegen. — τὰς ναῦς — ἀνειλκυσμένας 8, 44, 3. — ἢ ἐκ für ἐκ Paulmier. vgl. 8, 60, 3. Ds. nimmt ἐντεῦθεν temporal. — εὐφρακτότερα für εὐφρακτότερα St. vgl. 3, 92, 5. (Pp) Spr. 43, 4, 13 u. 44, 4, 2. vgl. Index u. Neutrum.

§ 2. τὸ τεῖχος 8, 31, 1. 40, 3. — διανοοῦντο βοηθήσειν. zu 1, 27, 2.

§ 3. αὐτὸς τε καὶ ἔχων. Spr. 59, 2, 3. Plat. Rep. 398, a: ἀγίκετο εἰς τὴν πόλιν αὐτὸς τε καὶ τὰ ποιήματα βουλόμενος ἐπιδείξασθαι. vgl. zu 5, 18, 3.

τὸ περὶ αὐτὸν ἐπικουρικὸν ἔχων καὶ τοὺς Χίους πανστρατιᾷ προσβα-
λῶν τῶν Ἀθηναίων τῷ περὶ τὰς ναῦς ἐρύματι αἰρεῖ τέ τι αὐτοῦ καὶ
νεῶν τινων ἀνειλκυσμένων ἐκράτησεν· ἐπεκβοηθησάντων δὲ τῶν Ἀθη-
ναίων καὶ τρεψαμένων τοὺς Χίους πρώτους νικᾶται καὶ τὸ ἄλλο τὸ
περὶ τὸν Πεδάριτον, καὶ αὐτὸς ἀποθνήσκει καὶ τῶν Χίων πολλοὶ
καὶ ὄπλα ἐλήφθη πολλά. Μετὰ δὲ ταῦτα ἕκ τε γῆς καὶ θαλάσσης⁵⁶
οἱ Χῖοι ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ἐπολιορχοῦντο καὶ ὁ λιμὸς αὐτόθι ἦν
μέγας.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Πείσανδρον Ἀθηναίων πρέσβεις ἀφικόμενοι ὡς
τὸν Τισσαφέρην λόγους ποιοῦνται περὶ τῆς ὁμολογίας. Ἀλκιβιάδης²
δὲ — οὐ γὰρ αὐτῷ πᾶν τὰ ἀπὸ Τισσαφέρου βέβαια ἦν, φοβουμέ-
νον τοὺς Πελοποννησίους μᾶλλον καὶ ἔτι βουλομένον, καθάπερ καὶ
ὑπ' ἐκείνου ἐδιδάσκετο, τρίβειν ἀμφοτέρους — τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε
εἶδος ὥστε τὸν Τισσαφέρην ὡς μέγιστα αἰτοῦντα παρὰ τῶν Ἀθηναίων
μὴ ξυμβῆναι. δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ Τισσαφέρης τὸ αὐτὸ βουλευθῆναι,³
αὐτὸς μὲν διὰ τὸ δέος, ὁ δ' Ἀλκιβιάδης, ἐπειδὴ ἐώρα ἐκείνον καὶ ὡς
οὐ ξυμβασιέοντα, δοκεῖν τοῖς Ἀθηναίοις ἐβούλετο μὴ ἀδύνατος εἶναι
πεῖσαι, ἀλλ' ὡς πεπεισμένῳ Τισσαφέρει καὶ βουλομένῳ προσχωρῆσαι
τοὺς Ἀθηναίους μὴ ἱκανὰ δίδόναι. ἦτι γὰρ τοσαῦτα ὑπερβάλλων ὁ⁴
Ἀλκιβιάδης, λέγων αὐτὸς ὑπὲρ παρόντος Τισσαφέρου, ὥστε τὸ τῶν
Ἀθηναίων, καίπερ ἐπὶ πολὺ ὅ τι αἰτοίη ξυγχωρούντων, ὅμως αἴτιον
γενέσθαι· Ἰωνίαν τε γὰρ πᾶσαν ἡξίον δίδοσθαι καὶ αὐθις νήσους τε
τὰς ἐπικειμένας καὶ ἄλλα, οἷς οὐκ ἐναντιουμένων τῶν Ἀθηναίων τέλος⁵
ἔν τῇ τρίτῃ ἤδη ξυνόδῳ, δείσας μὴ πᾶν γωρομῆθῃ ἀδύνατος ὢν, ναῦς

— τὸ ἐπικουρικόν 8, 28, 5. (Pp.) — ἐπεκβοηθεῖν. zu 7, 53, 2. — πρώ-
τους. Spr. 57, 5, 3. — τὸ ἄλλο. zu 8, 42, 2. — αὐτός. zu 4, 90, 1.

C. 56. § 1. οἱ Χῖοι mehrere gute Hsn.; die übrigen οἱ μὲν Χῖοι nach
ταῦτα gestellt. vgl. Kr. z. Dion. p. 333, 57. — ἢ πρότερον. zu streichen?
zu 1, 13, 1; doch noch 4, 66, 1. — οἱ δὲ περὶ τὸν Π. π. 8, 54, 1.

§ 2. τὰ ἀπό. zu 8, 51, 2. — εἶδος, μηχανήν. (Sch.) zu 6, 77, 2.

§ 3. αὐτὸς μὲν, des Gegensatzes wegen hinzugefügt, sollte eig. fehlen.
— τό, weil die Furcht schon durch φοβουμένου erwähnt ist. vgl. 8, 52, 1 u.
über die Sache Kr. z. Dion. p. 358, 41. — καὶ ὡς, obgleich er beide Theile
aufreiben wollte. (Ps.) Der Sch.: καὶ εἰ τὰ μέγιστα λαμβάνοι; wohl richtiger.
— ξυμβασιείω. ξυμβησειώ will Pierson z. Moeris p. 14 nach der Analogie von
διαβησειώ. vgl. Lobeck zu Buttman. ausf. gr. Spr. 119, 13 S. 389. (Pp.) Doch
steht διαβασείω bei Dion C. 40, 32. Sonst scheint συμβασείω, -ησειώ nicht
vorzukommen. — ἀλλ' ὡς. ἀλλ' ἐβούλετο δοκεῖν τοῖς Ἀθ. μὴ ἱκανὰ δίδόναι
τῷ Τισσ. ὡς πεπεισμένῳ. (Ba.) Ueber den Ac. nach dem No. beim Inf. zu 5,
59, 4. — τοὺς Ἀθηναίους. τοῖς Ἀθηναίοις viele, meist schlechtere Hsn. —
μὴ ἱκανὰ δίδόναι nicht genug bewilligen wollten. (St.)

§ 4. ὑπερβάλλων steigernd. — τὸ τῶν für τῶν eine gute Hs.:
das Verfahren der. Ohne das τό hier müsste, wie Dobree wollte, τό vor
αἴτιον stehen. — ἡξίουν, Tissaphernes und Alkibiades. (A. Ps.) ἡξίου einige
Hsn. u. Va. — ἄλλα. τὰ ἄλλα oder τὰλλα die besten Hsn.

§ 5. τέλος. zu 5, 50, 4. — ἦδη, zu 7, 52, 2. — ποιεῖσθαι καὶ für

ἤξιον εἶν βασιλέα ποιεῖσθαι καὶ παραπλεῖν τὴν ἑαυτῶν γῆν ὅπῃ ἂν καὶ ὅσαις ἂν βούληται. ἐνταῦθα δὴ οὐκέτι τι, ἀλλ' ἄπορα νομίσαντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐξηπατῆσθαι, δι' ὀργῆς ἀπελθόντες κομίζονται ἐς τὴν Σάμον.

57 Τισσαφέρου δὲ εὐθὺς μετὰ ταῦτα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι παρέρχεται ἐς τὴν Καῦνον, βουλόμενος τοὺς Πελοποννησίους πάλιν τε κομίσει ἐς τὴν Μίλητον καὶ ξυνθήκας ἔτι ἄλλας ποιησάμενος, ὡς ἂν δύνηται, τροφὴν τε παρέχειν καὶ μὴ παντάπασιν ἐκπεπολεμῶσθαι, δεδιὼς μὴ, ἣν ἀπορῶσι πολλαῖς ναυσὶ τῆς τροφῆς, ἢ τοῖς Ἀθηναίοις ἀναγκασθέντες ναυμαχεῖν ἤσσηθῶσιν ἢ κενωθεισῶν τῶν νεῶν ἄνευ ἑαυτοῦ γένηται τοῖς Ἀθηναίοις ἂ βούλονται. ἔτι δὲ ἐφοβεῖτο μάλιστα μὴ τῆς τροφῆς ζητήσῃ πορθήσῃσι τὴν ἠπειρον. πάντων οὖν τοῖτων λογισμῶ καὶ προνοίᾳ, ὥσπερ ἐβούλετο ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους, μεταπεμψάμενος οὖν τοὺς Πελοποννησίους τροφὴν τε αὐτοῖς δίδωσι καὶ σπονδὰς τρίτας τάσδε σπένδεται.

58 “Τρίτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτι Λακροῦ βασιλευόντος, ἐφορευόντος δὲ Ἀλέξιππίδα ἐν Λακεδαίμονι, ξυνθήκαι ἐγένοντο ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς Τισσαφέρου καὶ Ἰεραμένην καὶ τοὺς Φαρνάκου παῖδας περὶ τῶν βασιλέως πραγμάτων καὶ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων. χώραν τὴν βασιλέως, ὅση τῆς Ἀσίας ἐστί, βασιλέως εἶναι· καὶ περὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ βουλευέτω βασιλεὺς ὅπως βούλεται. Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους μὴ ἰέναι ἐπὶ χώραν τὴν βασιλέως ἐπὶ κακῷ μηδενί, μηδὲ βασιλέα ἐπὶ

ποιησάμενον. Denn die Erlaubniss zum Schiffbau war ihm natürlich nicht erst von den Athenern zu bewilligen. Kr. hist. phil. Stud. S. 88. — ἑαυτῶν, τῶν Ἀθηναίων; ἑαυτοῦ die besten Hsn. (nicht Va.) Doch s. Kr. z. Dion. p. 369 u. Stud. S. 86 ff. — ὅπῃ für ὅποι die besten Hsn. — οὐκέτι τι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ξυγχορῶντων ἀκουστέον. (Sch.) Vielmehr οὐκ ἐναντιούμενοι d. h. ξυγχορῶντες. Das τι ist aus vielen und den besten Hsn. hinzugefügt. — ἀλλ' ἄλλ' ἢ Lindau. — ἄπορα. zu ἡγούμενοι 5, 40, 3. — δ' ὀργῆς. zu 8, 43, 4.

C. 57. § 1. βουλόμενον, vielleicht nur die „schlecht Gesinnten“ in Zaum zu halten. Kr. z. Dion. p. 338. Anders Manso Sparta 2 S. 278, e. — ἐκπεπολεμῶσθαι für ἐκπεπολεμηῆσθαι eine gute Hs. zu 6, 91, 4. — ναυσὶ für Schiffe. vgl. 4, 6, 2. (Dr.) — κενωθεισῶν, ἀπολιπόντων αὐτοῦ τῶν στρατιωτῶν [ναυτῶν] διὰ τὸ μὴ λαμβάνειν μισθόν. (Sch.) Sonst scheint es so nicht vorzukommen. — ἄνευ ἑαυτοῦ heisst wider seinen Willen. (Pp.) Aber nur wenn es so viel ist als ohne seine Erlaubniss; hier: ohne sein Zuthun, so dass er dann nicht einmal Bewilligungen von ihnen hoffen durfte.

§ 2. ὥσπερ wie er denn. vgl. 7, 80, 3. (Pp.) — οὖν. zu 6, 64, 3 u. über die Wiederholung desselben Wortes Kr. z. Dion. p. 5.

C. 58. § 1. Ἰεραμένην erwähnt nur noch Xen. Hell. 2, 1, 9, hier wohl weil er Gemahl der Schwester des Dareios war genannt. (Arn.) — τοὺς Φαρνάκου παῖδας, wohl des ersten Pharnakes Nachkommen. Kr. z. Dion. p. 353, 17 u. Stud. 2 S. 199.

§ 2. Ἀσία galt als des Königs Eigenthum. Lys. 2, 21, 27, Isokr. 4,

τὴν Λακεδαιμονίων μηδὲ τῶν Ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ μηδενί. ἦν δέστις Λακεδαιμονίων ἢ τῶν Ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ ἢ ἐπὶ τὴν βασιλέως χώραν, Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς Ξυμμάχους κωλύειν· καὶ ἦν τις ἐκ τῆς βασιλείως ἢ ἐπὶ κακῷ ἐπὶ Λακεδαιμονίους ἢ τοὺς Ξυμμάχους, βασιλεὺς κωλιέτω. τροφὴν δὲ ταῖς ναυσὶ ταῖς νῦν παρούσαις Τισσαφέρην παρέχειν κατὰ τὰ Ξυγκείμενα μέχρι ἂν αἱ νῆες αἱ βασιλέως ἔλθωσιν· Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς Ξυμμάχους, ἐπὴν αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται, τὰς ἑαυτῶν ναῦς, ἦν βούλωνται, τρέφειν ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι. ἦν δὲ παρὰ Τισσαφέρους λαμβάνειν ἐθέλωσι τὴν τροφὴν, Τισσαφέρην παρέχειν, Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς Ξυμμάχους τελυτῶντος τοῦ πολέμου τὰ χρήματα Τισσαφέρει ἀποδοῦναι, ὅποσα ἂν λάβωσιν. ἐπὴν δὲ αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται, αἱ τε Λακεδαιμονίων νῆες καὶ αἱ τῶν Ξυμμάχων καὶ αἱ βασιλέως κοινῇ τὸν πόλεμον πολεμούντων, καθ' ὃ τι ἂν Τισσαφέρει δοκῇ καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς Ξυμμάχοις. ἦν δὲ καταλύειν βούλωνται πρὸς Ἀθηναίους, ἐν ὁμοίῳ καταλύεσθαι.“

Αἱ μὲν σπονδαὶ αὗται ἐγένοντο, καὶ μετὰ ταῦτα παρεσκευάζετο⁵⁹ Τισσαφέρης τὰς τε Φοινίσσας ναῦς ἄξιον, ὥσπερ εἶρητο, καὶ τὰλλα ὅσα περ ὑπέσχετο καὶ ἐβούλετο παρασκευαζόμενος γοῦν δῆλος εἶναι· Βοιωτοὶ δὲ τελυτῶντος ἤδη τοῦ χειμῶνος Ὠρωπὸν εἶλον προδοσίᾳ⁶⁰ Ἀθηναίων ἐμφροουρούντων. Ξυνέπραξαν δὲ Ἑρετριέων τε ἄνδρες καὶ

126, Plat. Lys. 209, d u. Kr. Stud. 1 S. 96. vgl. S. 80 u. 226. — Λακεδαιμονίων. χώραν fügen die besten Hsn. hinzu aus § 3.

§ 3. τοὺς vor (dem ersten) Λακεδαιμονίους ist mit einer guten Hs. gestrichen. — κατὰ τὰ Ξυγκείμενα. Nach dem mit Theramenes geschlossenen Vertrage. (Ds.) Wohl nur allgemein mit Bezug auf 8, 37, 3: τὴν δαπάνην βασιλεία παρέχειν. (Kr. z. Dion. p. 355.) Andre wollen dies auf 8, 29, 1 beziehen, wo doch nur (vgl. 8, 5, 4) von einem Versprechen, nicht von einem Vertrage die Rede ist. — αἱ βασιλέως, die Phoenikischen.

§ 4. Λακεδαιμονίους. Die Accusative sind Subject zu dem bei ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι zu ergänzenden τρέφειν. (Arn.) Blume p. 23 erklärt ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι von sich selbst abhängen, seinen freien Willen haben. Meines Wissens sagte man so nicht ἐπ' ἑμαυτῷ εἶμι; auch wäre das an sich unpassend. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 4 lat. Ausg. Ich habe ein Komma nach ναῦς und das nach τρέφειν stehende vor dasselbe gesetzt. — ἐπὴν. zu 5, 47, 8. — τελυτῶντος beim Ende. — λάβωσιν nach der Ankunft der persischen Flotte. (Dobree.)

§ 5. καταλύειν, καταλύεσθαι, διαλλάττεσθαι. (Sch.) Das Activ gebraucht Thuk. so nur noch 5, 23, 2; über das Medium zu 4, 18, 3. — πρὸς Ἀθηναίους. τοῖς Ἀθηναίοις mehrere gute Hsn. Doch καταλύειν πρὸς τινα 5, 47, 4. 6. (vgl. 8, 18, 2.) Xen. An. 1, 1, 10; mit dem Da. mir nicht bekannt. — ἐν ὁμοίῳ unter ähnlichen Bedingungen. zu 4, 106, 1.

C. 59. αὗται. ταῦται eine gute Hs. Allein es sind die eigenen Worte des Vertrages mitgetheilt. (Gö.) vgl. Spr. 61, 7, 2 u. zu 5, 48. — ταῦτα. ταῦτας eine gute Hs. — εἶρητο, ἐν ταῖς σπονδαῖς δηλοῦσι. (Sch.) zu 8, 53, 4 u. 5.

C. 60. § 1. Ὠρωπὸν εἶλον. Kr. z. Dion. p. 281, 60. — ἐμφροουρεῖν

αὐτῶν Ὠρωπίων, ἐπιβουλεύοντες ἀπόστασιν τῆς Εὐβοίας· ἐπὶ γὰρ τῇ Ἐρετριᾷ τὸ χωρίον ὃν ἀδύνατα ἦν Ἀθηναίων ἐχόντων μὴ οὐ μεγάλα βλάβειν καὶ Ἐρέτριαν καὶ τὴν ἄλλην Εὐβοίαν. ἔχοντες οὖν ἤδη τὸν Ὠρωπὸν ἀφικνοῦνται ἐς Ῥόδον οἱ Ἐρετριῆς, ἐπικαλούμενοι ἐς τὴν Εὐβοίαν τοὺς Πελοποννησίους. οἱ δὲ πρὸς τὴν τῆς Χίου κακουμένης βοήθειαν μᾶλλον ὤρμηστο καὶ ἄφαντες πάσαις ταῖς ναυσὶν ἐκ τῆς Ῥόδου ἔπλεον. καὶ γενόμενοι περὶ Τριόπιον καθορῶσι τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς πελαγίας ἀπὸ τῆς Χάλκης πλεύσας· καὶ ὡς οὐδέτεροι ἀλλήλοις ἐπέπλεον, ἀφικνοῦνται οἱ μὲν ἐς τὴν Σάμον οἱ δ' ἐς τὴν Μίλητον, καὶ ἐώρων οὐκέτι ἄνευ ναυμαχίας οἷόν τ' [εἶναι] ἐς τὴν Χίον βοηθῆσαι. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα οὗτος καὶ εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

- 61 Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου θέρους ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ Δερκυλίδας τε, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, στρατιὰν ἔχων οὐ πολλὴν παρεπέμφθη περὶ τῆς Ἐλλησπόντου Ἀβυδὸν ἀποστήσων — εἰσὶ δὲ Μιλησίων ἀποικοὶ — καὶ οἱ Χῖοι ἐν ὅσῳ αὐτοῖς ὁ Ἀστυόχος ἠπόρει ὅπως βοηθήσοι ναυμαχῆσαι, πιεζόμενοι τῇ πολιορκίᾳ, ἠναγκάσθησαν. ἔτυχον δ' ἔτι ἐν Ῥόδῳ ὄντος Ἀστυόχου ἐκ τῆς Μιλήτου Λέοντά τε, ἄνδρα Σπαρτιάτην, ὃς Ἀντισθένη ἐπιβάτης ξυνέξῆλθε, τοῦτον κεκομισμένοι μετὰ τὸν Πεδαιρίτον θάνατον ἄρχοντα καὶ ναῦς δώδεκα, αἱ ἔτυχον φύλακες Μιλήτου οὔσαι, ὧν ἦσαν Θούριαι πέντε καὶ Συρακόσιαι τέσσαρες καὶ μία Ἀναϊτίς καὶ μία Μιλησία καὶ Λέοντος μία. ἐπεξελθόντων δὲ τῶν Χίων πανδημεὶ καὶ καταλαβόντων τι ξηρονὸν χωρίον καὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἅμα ἕξ καὶ τριάκοντα ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων δύο καὶ

noch 4, 110, 2 u. bei Spätern. — ἐπιβουλεύοντες. zu 6, 54, 3. — ἐπὶ τῇ Ἐ., ἐπιχειρόμενον τῇ Ἐ. (Sch.) zu 5, 51, 1 u. 7, 19, 2. — τὸ χωρίον ist Subjectsac. zu βλάβειν. (Ps.) — μὴ οὐ. Spr. 67, 12, 6 u. Herm. z. Vig. p. 797.

§ 2. ἔχοντες. ἐχόντων? Da jedoch die Eretrier es wohl mit besetzt hatten, so mag die La. richtig sein. (?) — οἱ die § 1 erwähnten.

§ 3. περὶ statt περὶ τό eine gute Hs. — πελαγίας gehört zu πλεύσας: ἐπλεον πελάγια. vgl. zu 8, 39, 3. — ἀπὸ Χάλκης 8, 55, 1. — εἶναι ist mir verdächtig, da ὄραν bei Thuk. und wohl überhaupt bei attischen Schriftstellern mit dem Inf. schwerlich vorkommt, wohl aber mit dem blossen Adjectiv, wie 4, 13, 2. (vgl. 6, 51, 2.) Xen. Hell. 5, 1, 29. vgl. Spr. 56, 7, 4. — ἐτελεύτα hat hier eine gute Hs., die übrigen nach ἔτος. „vgl. jedoch 2, 70, 3.“ (Pr.)

C. 61. § 1. παρεπέμφθη, ἐκ τῆς Μιλήτου 8, 62, 1. (Pr.) — Ἐλλησπόντου für Ἐλλησπόντον eine gute Hs. — εἰσὶ, οἱ Ἀβυδῆνοι. Spr. 58, 4, 1. — ἐν ὅσῳ. Spr. 43, 4, 7. vgl. 8, 87, 4 u. Her. 1, 174, 1.

§ 2. ἐπιβάτης, οὐ τριήραρχος ἀλλ' ἄλλην ἀρχὴν ἔχων. (Sch.) Bei den Lakedaemoniern wahrscheinlich Benennung eines Unterbefehlshabers. Kr. Dion. p. 300, 56 u. Stud. 2 S. 231 f. Dazu gehört wohl die zu Ἀντισθένη angemerkte Variante ἀνὶ στρατηγῷ. De Velsen p. 25 will ἐπιστάτης vicarius, eine doch nicht nachweisliche Bedeutung. — ξυνέξῆλθε. ξυνῆλθε die besten Hsn. — τοῦτον. Spr. 51, 5, 1 u. zu 5, 91, 1. — τὸν Π. θάνατον 8, 55, 3. — Θούριαι 8, 35, 1. — Ἀναϊτίς. Kr. z. Dion. p. 328, 19.

§ 3. τῶν νεῶν. Spr. 50, 11, 1. Kr. z. Dion. p. 298, 47 erklärt die Zahl

τριάκοντα ἀναγαγομένων ἐναυμάχησαν· καὶ καρτερῶς γενομένης ναυμαχίας οὐκ ἔλισσον ἔχοντες ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Χῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἤδη γὰρ καὶ ὀψέ ἦν, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. μετὰ δὲ τοῦτο εὐ-62
 θὺς τοῦ Δερκυλίδου πεζῆ ἔκ τῆς Μιλήτου παρεξελθόντος Ἄβυδος ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ ἀφίσταται πρὸς Δερκυλίδα καὶ Φαρνάβαζον καὶ Λάμψακος δυοῖν ἡμέραιν ὕστερον. Στρομβιχίδης δ' ἔκ τῆς Χίου, πυθόμενος, κατὰ τάχος βοηθήσας ναυσὶν Ἀθηναίων τέσσαρσι καὶ εἴκοσιν, ὧν καὶ στρατιώτιδες ἦσαν ὀπίτας ἄγουσαι, ἐπέξελθόντων τῶν2
 Λαμψακηνῶν μάχῃ κρατίσας καὶ αὐτοβοεὶ Λάμψακον ἀτείχιστον οὖσαν ἐλών, καὶ σκευὴ μὲν καὶ ἀνδράποδα ἀρπαγὴν ποιησάμενος, τοὺς δ' ἐλευθέρους πάλιν κατοικίας, ἐπ' Ἄβυδον ἦλθεν. καὶ ὡς οὔτε προσεχώρουν οὔτε προσβάλλων ἐδύνατο ἐλεῖν, ἐς τὸ ἀντιπέρας τῆς Ἄβυδου ἀποπλεύσας Σηστόν, πόλιν τῆς Χερσονήσου, ἣν τότε Μῆδοι εἶχον, καθίστατο φρούριον καὶ φυλακὴν τοῦ παντὸς Ἑλλησπόντου.

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ Χῖοί τε θαλασσοκράτορες μᾶλλον ἐγένοντο καὶ63
 οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ καὶ ὁ Ἀστυόχος, πυθόμενος τὰ περὶ τῆς ναυμαχίας καὶ τὸν Στρομβιχίδην καὶ τὰς ναῦς ἀπεληλυθότα, ἐθάρσησεν. καὶ παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν Ἀστυόχος ἐς Χίον κομίζει αὐτόθεν τὰς ναῦς καὶ ξυμπάσαις ἤδη ἐπίπλουν ποιεῖται ἐπὶ τὴν Σάμον· καὶ ὡς αὐτῷ διὰ τὸ ἀλλήλοις ὑπόπτως ἔχειν οὐκ ἀντανήγοντο, ἀπέπλευσε πάλιν ἐς

nach der A. zu τὰς μὲν ὀκτώ 8, 15, 2. — ναυμαχίας ohne Artikel wie πολιορκίας 1, 102, 1. (Kr. Stud. 2 S. 138.) — ἐλασσον ἔχοντες. zu 1, 105, 4. — καὶ ὀψέ auch 4, 93, 1 u. Xen. An. 2, 2, 16. ἤδη ἦν ὀψέ 1, 50, 5. Das καὶ bezieht Ba. auf die (doch nicht erwähnten) anderweitigen Gründe zum Rückzuge. Aber es bildet wohl nur den Ggs. zu dem Factum. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 10, 15.

C. 62. § 1. παρεξελθόντος. παρα — längs der Küste. (Abr.) — ἐν τῷ an der Küste des Kr. z. Xen. An. 4, 8, 22 lat. A. — Στρομβιχίδης. Ueber dessen Strategie Kr. z. Dion. p. 315, 29. — τέσσαρσι καὶ εἴκοσιν von den zwei und dreissig 8, 61, 3, so dass also mehrere (8) bei Chios zurückblieben Kr. z. Dion. 317 s. u. 333. — ὀπίτας ἄγουσαι könnte wohl ein Glossem sein.

§ 2. ἀρπαγὴν ποιησάμενος. Herodi. 1, 10, 2: τὰ δὲ λοιπὰ ἀρπαγὴν ποιησάμενος. (Bl) vgl. zu 8, 41, 2. — προσβάλλων für προσβαλὼν eine gute Hs., jenes von wiederholten Angriffen. — Σηστόν, ἐπικαιρότατα κειμένην τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ Isokr. 15, 108. — τότε für ποτέ die meisten und besten Hsn., bezogen auf 1, 89, 2. (Kr. z. Dion. p. 297, 43.) zu 1, 101, 2.

C. 63. § 1. μᾶλλον. Kr. z. Dion. p. 317 s. — οἱ ἐν τῇ Μ. καὶ ὁ Ἀ. Spr. 69, 32, 2 u. Index καί, 1 Anf. (Kr. z. Dion. p. 301, 66.) — τῆς ναυμαχίας für τὴν ναυμαχίαν einige (gute) Hsn. vgl. 8, 26, 3 u. Plat. Phaed. p. 57: τὰ περὶ τῆς δίκης ἐπίθεσθε. vgl. dort Heindorf. — τὰς die 8, 62, 1 erwähnten. — ἀπεληλυθότα. Spr. 58, 2, 2. vgl. zu 4, 112, 2 u. Xen. An. 1, 10, 1. — ἐθάρσησεν. Spr. 63, 4; über den Ao. Spr. 53, 5, 1. — αὐτόθεν τὰς. Kr. z. Dion. p. 302 s. u. eb. A. 67. vgl. Stud. 2 S. 200 f. Was man neuerdings dagegen gesagt hat gründet sich auf Unerwiesenes. — ξυμπάσαις ἤδη mit seiner ganzen nun zusammengezogenen Flotte. (Kr. Stud. eb. u. z. Dion. p. 302, 68.) Ueber ἤδη zu 8, 20, 1.

εὐτὴν Μίλητον. ὑπὸ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἔτι πρότερον ἢ ἐν ταῖς Ἀθηναίαις δημοκρατία κατελύετο. ἐπειδὴ γὰρ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον πρόσβεις παρὰ τοῦ Τισσαφέρους ἐς τὴν Σάμον ἦλθον, τὰ τ' ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι ἔτι βεβαιότερον κατέλαβον, καὶ αὐτῶν τῶν Σαμίων προτριψάντων τοὺς δυνατοὺς ὥστε περιᾶσθαι μετὰ σφῶν ὀλιγαρχη-

§ 2. ὑπὸ γὰρ. τὸ αἴτιον τῆς ὑποψίας. (Sch.) — ταῖς Ἀθηναίαις. τοῖς Ἀθηναίοις Kr. Denn aus dem Zusammenhange geht hervor dass Thuk. das erwähnte Misstrauen von Umtrieben unter den auf Samos befindlichen Athenern herleite, nicht von Vorgängen die geranne Zeit vorher in Athen selbst erfolgt waren. (Kr. z. Dion. p. 370, 40.) Wenn H. Pp. das Letztere behauptet, so muss er annehmen Thucydidem in proximis, ne turbarum imperii formae causa motarum seriem interrumperet, aliquantum redire. Aber wenn diese Worte sich auf Vorgänge zu Athen beziehen, welche Beziehung hat dann das γὰρ nach ἐπειδὴ? Wenn man nicht annehmen will dass Thuk. nicht bloss im Nächstfolgenden etwas nachhole, sondern dass Alles was er etwa bis C. 74 erzählt vor dem erwähnten Versuche des Astyochos die Athener zu einer Schlacht zu veranlassen erfolgt sei, so sehe ich nicht die entfernteste Möglichkeit wie Hn. Pps. Ansicht sich behaupten liesse; eben so wenig als ich κατελύετο, zumal in Verbindung mit ἔτι πρότερον, hier denkbar finde. Was aber will H. Gō., wenn er mir einwendet: „Wie hätten die Athener auf Samos ohne Kunde von der zu Athen erfolgten Umwälzung sein können, da Peisandros, der Urheber der in der Stadt eingeleiteten Umwälzung, sich auf Samos befand?“ Wird denn etwa Peisandros das Heer damit bekannt gemacht haben? Er hatte doch wohl gute Gründe über seine Umtriebe zu schweigen. (Kr. Stud. 2 S. 201 f.) — ἔτι πρότερον, vor dem Abgange des Astyochos. Clinton F. H. p. XLII, k. — κατελύετο. κατελέλυτο viele und mit die besten Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 370, 40 u. Stud. 2 S. 201 f. — βεβαιότερον. βεβαιότερα Dobree. vgl. 4, 77, 2. 92, 1 f. 8, 65, 1. vgl. jedoch zu 5, 21, 2. — προτριψάντων. προῦτριψαντο Hk. u. eine gute Hs, dies oder προῦτριψαν Dobree. Allein ich sehe nicht ein was bei dieser La. αὐτῶν bedeuten soll, was bei προτριψάντων völlig klar ist, wenn man die Stelle nur ein wenig anders erklärt. Ich suche nämlich den Gegensatz zu dem τέ in τὰ τε ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι erst in dem καὶ zu ἐν σφίσι αὐτοῖς und erkläre καὶ αὐτῶν durch sogar selbst. Die ganze Stelle fasse ich mithin so: nicht nur im Lager selbst versicherten sie sich der Verhältnisse noch mehr, da sogar die Samier selbst die Oligarchen der Athener anregten dass sie versuchen möchten mit ihnen eine oligarchische Verfassung anzunehmen, obgleich sie (die Samier) früher einen Aufstand gemacht hatten, um keine oligarchische Verfassung zu haben; sondern auch unter einander beschlossenen diejenigen Athener welche sich (zu diesen Neuerungen) vereinigt hatten mit Aufgebung des Alkibiades dahin zu wirken dass sie — der Verhältnisse Meister blieben. Bei dieser Erklärung hat der Satz mit καίπερ eine sehr klare Beziehung, was bei der La. προῦτριψαντο nicht so der Fall sein würde. Noch weniger kann ich den Ac. ἐπαναστάνας αὐτούς mit dieser La. vereinbaren. Denn wie die Worte da stehen, dünkte ich, müsste sie doch Jeder der sie liest in der Bedeutung; obgleich sie selbst gegen einander aufgestanden waren, auf τοὺς δυνατοὺς beziehen: sie selbst, nämlich die Oligarchen. Da dies aber sinnwidrig ist, so lässt H. Pp. das τοὺς δυνατοὺς den Ac. des Part. nur veranlassen und denkt bei αὐτούς sie, dieselben, τοὺς Σαμίους. Allein diese Weise ist so hart, hat in den dafür nachgewiesenen Stellen so wenig etwas Analoges, dass es sehr gewagt wäre sie als zulässig anzuerkennen. Nun aber giebt es noch

θῆναι, καίπερ ἐπαναστάντες αὐτοὶ ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ὀλιγαρχῶνται, καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἅμα οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων κοινολογούμενοι ἐσκέψαντο Ἀλκιβιάδην μὲν, ἐπειδὴ περ οὐ βούλεται, εἶν — καὶ γὰρ οὐκ ἐπιτήδειον αὐτὸν εἶναι ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν —, αὐτοὺς δὲ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν, ὡς ἤδη καὶ κινδυνεύοντας, ὁρᾶν ὅτω τρόπῳ μὴ ἀνεθῆσεται τὰ πράγματα, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα ἀντέχειν, καὶ ἐσφέρειν αὐτοὺς ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων προθύμως χρήματα καὶ ἦν τι ἄλλο δέη, ὡς οὐκέτι ἄλλοις ἢ σφίσιν αὐτοῖς τυλαιπωροῦντας.

Παρακλευσάμενοι οὖν τοιαῦτα τὸν μὲν Πείσανδρον εὐθὺς τότε καὶ τῶν πρέσβειων τοὺς ἡμίσεις ἀπέστελλον ἐπ' οἴκου πράζοντας τὰ καὶ, καὶ εἶρητο αὐτοῖς τῶν ἐπηγῶν πόλεων αἷς ἂν προσίσχωσιν ὀλιγαρχίαν καθιστάναι· τοὺς δ' ἡμίσεις ἐς τὰλλα τὰ ἐπήκου χωρία ἄλλους ἄλλη διέπειμπον καὶ Διοτρέφην, ὄντα περὶ Χίον, ἡρημένον δὲ ἐς τὰ ἐπὶ Θοράκης ἄρχειν, ἀπέστελλον ἐπὶ τὴν ἀρχήν. καὶ ἀμφικόμενος ἐς τὴν Θάσον τὸν δῆμον κατέλυσεν. καὶ ἀπελθόντος αὐτοῦ οἱ Θάσιοι δευτέρῳ μηνὶ μάλιστα τὴν πόλιν ἐτείχιζον, ὡς τῆς μὲν μετ' Ἀθηναίων ἀριστοκρατίας οὐδὲν ἔτι προσδεόμενοι, τὴν δ' ἀπὸ Λακεδαιμονίων ἐλευθερίαν ὁσημέραι προσδεχόμενοι· καὶ γὰρ καὶ φυγὴ αὐτῶν

eine andere La.: ἐπαναστάντες αὐτοί, die so gut begründet ist, so viel Empfehlendes hat dass auch H. Pp. sonst sie billigte und nur jetzt sie der La. προὔτρέψαντο zu Liebe verworfen hat. Ich hielt sie früher und halte sie auch jetzt für richtig, da sie durch mehrere der von mir nachgewiesenen Stellen sprachlich hinreichend gerechtfertigt wird. Denn dass ἐπαναστάντες, dem Begriffe nach auf Σαμίῳ bezogen im No., der in solchen Fällen gleichsam als die rohe Form des Nomens zu fassen ist, stehen kann, beweisen Her. 1, 51, 1: τῷ χρυσέῳ περιουρανητῶ ἐπιγέγραπται Λακεδαιμονίων, γαμέων εἶναι ἀνάθημα, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. Plat. Ges. 908, a: θεσμοτηρίων ὄντων ἐν τῇ πόλει τριῶν, ἐνός περὶ τὸν τῶν νύκτωρ συλλεγομένων ξύλλογον, σωφρονιστήριον ἐπονομαζόμενον. Ueber den No. nach dem Da. zu 3, 36, 2, nach dem Ac. die Erkl. zu Plat. Phaedr. 241, d. vgl. Spr. 45, 2, 3. (Kr. Stud. 2 S. 202 f.) De Velsen p. 27 ss. will lesen: προὔτρέψαντο τοὺς θυνατωπάτους ὥστε —, καίπερ ἐπαναστήσαντες αὐτοὺς ἀλλήλοις. — ἐπαναστάντας ἑαυτοῖς, ἵνα will Dobree. — ὀλιγαρχῶνται. Kr. z. Dion. p. 329, 30.

§ 3. ἐν σφίσιν αὐτοῖς. vgl. 5, 69, 3. 7, 67, 2. 84, 3. 8, 38, 2. 76, 2. 86, 5. 92, 8 u. zu 4, 25, 6. — ἐσκέψαντο dachten darauf. „Arist. 1 p. 249: ἐσκέψαντο μεταστῆσαι πρὸς ἑαυτοὺς τὴν πόλιν.“ (Abr.) Doch ist mir die Construction bei einem Attiker immer befremdlich und die La. verdächtig. — εἶν anzugeben. — ἐπιτήδειον ἐλθεῖν. Spr. 55, 3, 7 u. 10. — αὐτούς. Spr. 55, 2, 3. — ἐπί. Spr. 68, 40, 6. — ἀνεθῆσεται. zu 5, 31, 3. — ἀντέχειν. ἀνέχειν Reiske u. Bl. vgl. 1, 141, 3. Doch lässt sich τὰ τοῦ erklären: in Bezug auf die Angelegenheiten des. Aehnlich ἀντίσχειν 1, 141, 5 und „τὰλλα ἀντέχειν 8, 86, 5.“ (Gö.) — χρήματα καὶ ἦν. Spr. 60, 10, 1.

C. 64. § 1. ἀπέστελλον. zu 2, 85, 2. 7, 19, 3. — εἶρητο, προσετίτακτο. (Sch.) — τῶν πόλεων. zu ἰμῶν 7, 63, 2. — τὰλλα. τ' ἄλλα Bk. Ueber den Artikel Spr. 50, 9, 1. — Διοτρέφην. Kr. z. Dion. p. 317, 41. — ἡρημένον ἄρχειν. Spr. 55, 3, 20. vgl. 6, 8, 3 u. Her. 1, 152, 1. — ἐς nach hin, für.

§ 2. ὁσημέραι für ὅσαι ἡμέραι einige gute Hsn. — καὶ γὰρ καί. zu 6, 61, 2. — φυγὴ, φυγάδες. (Sch.) wie Lys. 25, 21. Xen. Hell. 5, 2, 9. (Do-

ἔξω ἦν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρὰ τοῖς Πελοποννησίοις, καὶ αὕτη μετὰ τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδείων κατὰ κράτος ἔπρασσε ναῦς τε κομίσαι καὶ τὴν Θάσον ἀποστῆσαι. ξυνέβη οὖν αὐτοῖς μάλιστα ἂ ἐβούλοντο, τὴν πόλιν τε ἀκινδύνως ὀρθοῦσθαι καὶ τὸν ἐναντιωσόμενον δῆμον καταλελύσθαι. περὶ μὲν οὖν τὴν Θάσον τάναντία τοῖς τὴν ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσι τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, δοκεῖν δέ μοι καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῶν ὑπηκόων· σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αἱ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πρᾶσσομένων ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺς ἔλευθερίαν, τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑπουλον αὐτονομίαν οὐ προτιμήσαντες.

65 Οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Πείσανδρον παραπλέοντες τε, ὥσπερ ἐδέδοκτο, τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσι κατέλυνον καὶ ἅμα ἔστιν ἀφ' ὧν χωρίων καὶ ὀπλίτας ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυμμάχους ἦλθον ἐς τὰς Ἀθήνας. καὶ καταλαμβάνουσι τὰ πλεῖστα τοῖς ἐταίροις προειργασμένα. καὶ γὰρ Ἀνδροκλέα τέ τινα, τοῦ δήμου μάλιστα προεστῶτα, ξυστάντες τινὲς τῶν νεωτέρων κρύφα ἀποκτείνουσιν, ὅσπερ καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην οὐχ ἦχιστα ἐξήλασε, καὶ αὐτὸν κατ' ἀμφοτέρα, τῆς τε δημαγωγίας ἕνεκα καὶ οἰόμενοι τῷ Ἀλκιβιάδῃ ὡς κατιόντι καὶ τὸν Τισσαφέρην φίλον ποιήσουσι χαριεῖσθαι, μᾶλλον τι διέφθειραν· καὶ ἄλλους τινὰς ἀνεπιτηδείους τῷ αὐτῷ τρόπῳ κρύφα ἀνάλωσαν. λόγος τε ἐκ τοῦ φανεροῦ

bree.) Isokr. 8, 123. (Arn.) vgl. Schneider zu Xen. Hell. 5, 2, 9 u. Bergmann zu Isokr. Areop. p. 172. (Pp.) — ὑπὸ bei φυγή wie bei φεύγειν. vgl. zu 1, 130, 1. — ναῦς, τῶν Λακεδαιμονίων. (Sch.) — κομίσαι, nach Thasos; über den Inf. Spr. 55, 3, 11. Eine nach πράσσειν bei Thuk. sonst nicht vorkommende Construction; mit ὥστε noch 5, 78. — ἀποστῆσαι. Kr. z. Dion. p. 348.

§ 3. αὐτοῖς, τοῖς Θασίοις. — μάλιστα gehört zu ἐβούλοντο. (Ps.) — ὀρθοῦσθαι. ὀχυροῦσθαι Pp. mit Bezug auf ἐτειχίζον § 2. Doch hat Thuk. ὀχυροῦν sonst nirgends. Vielleicht heisst jenes: in einen erwünschten Zustand versetzt werden. vgl. 6, 9, 2. — τὸν ἐν. δῆμον die Demokratie die sonst Widerstand geleistet haben würde. Spr. 53, 7, 9. — τάναντία das Gegentheil von dem was sie erwarteten. (St.) — τῶν Ἀθηναίων, der partitive Ge. (Hudson.) hängt von τοῖς καθιστᾶσι ab. (Ps.) — δοκεῖν für δοκεῖ eine gute Hs. vgl. zu 7, 87, 5. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 371, 41. — σωφροσύνην λαβοῦσαι, εὐβουλότεροι γινόμεναι. (Sch.) Der σωφροσύνη rühmte sich besonders die Aristokratie. s. 3, 82, 8. (Arn.) vgl. 8, 53, 4. Die ἀκολασία galt für demokratisch nach 6, 89, 4. (Pp.) vgl. Her. 3, 81, 1. (Arn.) — λαβοῦσαι. 3, 62, 4: τοὺς νόμους ἔλαβε. (Pp.) — ἀντικρὺς. zu 1, 122, 3. — ἀπό für ὑπό eine gute Hs. u. Dion. vgl. § 2. (Pp.) — ὑπουλον, da sie (als Köder wohl versprochen) nur scheinbar war. — αὐτονομίαν für ἐννομίαν viele und die besten Hsn. — οὐ προτιμήσαντες, οὐ προτιμότεραν σχόντες, οἷδὲν φρονιζόντες. (Sch.)

C. 65. § 1. ὥσπερ ἐδέδοκτο 8, 64, 1. — τοὺς δῆμους die Demokratien. Eben so der Plu. 3, 82, 1. — ἔστιν ἀφ' ὧν. zu 1, 23, 3. — σφίσιν αὐτοῖς. zu 7, 48, 4 u. zu 8, 14, 3. — ἦλθον. ἦκον eine gute Hs.

§ 2. Ἀνδροκλέα τε. Es entspricht καὶ ἄλλους τινάς. — κατ' ἀμφοτέρα. zu 7, 47, 2. — τῆς τε δ. ἕνεκα καὶ οἰόμενοι. Spr. 59, 2, 3. — ἀνεπιτηδείους, τῇ ὀλιγαρχίᾳ δηλονότι. (Sch.) vgl. 8, 70, 2.

§ 3. ἐκ τοῦ φανεροῦ. zu 4, 79, 2. — προείργαστο. προσειργαστο

προεϊργαστο αὐτοῖς ὡς οὔτε μισθοφορητέον εἴη ἄλλους ἢ τοὺς στρα-
τευομένους, οὔτε μεθεκτέον τῶν πραγμάτων πλείους ἢ πεντακισχιλί-
οις, καὶ τούτοις οἱ ἂν μάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν ὠ-
φελεῖν οἴοι τε ὦσιν. ἦν δὲ τοῦτο εὐπρεπὲς πρὸς τοὺς πλείους, ἐπειδὴ
ἔξιν γε τὴν πόλιν οἵπερ καὶ μεθιστάναι ἔμελλον. δῆμος μέντοι ὅμως
ἔτι καὶ βουλὴ ἢ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο· ἐβούλειον δὲ οἶδεν ὅ
τι μὴ τοῖς ξυνεσιῶσι δοκοῖη, ἀλλὰ καὶ οἱ λέγοντες ἐκ τούτων ἦσαν
καὶ τὰ ῥηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς προὔσκεπτο. ἀντέλεγέ τε οὐδεὶς
ἔτι τῶν ἄλλων, δεδιὼς καὶ ὁρῶν πολὺ τὸ ξυνεστηχός· εἰ δὲ τις καὶ
ἀντείποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδείου τεθνήκει καὶ τῶν δρουσάν-
των οὔτε ζήτησις οὔτ' εἰ ὑποπτεύοιντο, δικαίωσις ἐγίγνετο, ἀλλ' ἡσυ-
χίαν εἶχεν ὁ δῆμος καὶ κατάπληξιν τοιαύτην ὥστε κέρδος ὁ μὴ πά-
σχων τι βίαιον, εἰ καὶ σιγῶν, ἐνόμιζεν. καὶ τὸ ξυνεστηχός πολὺ πλέον
ἡγούμενοι εἶναι ἢ ὅσον ἐτύγχανεν ὃν ἡσσωῖντο ταῖς γνώμαις, καὶ ἔξυ-

mehrere gute Hsn. Allein die Beziehung des *προς* — auf das eben Erwähnte ist nicht recht passend. — *ἄλλους*. Spr. 56, 18, 3 u. zu 1, 86, 2 Der Zweck war die Armen durch Entziehung der Besoldungen von den Staatsgeschäften und Gerichten zu entfernen. (Kr. z. Dion. p. 371, 43.) — *τῶν πραγμάτων* an der Verwaltung. (A. Ps.) vgl. Kr. z. Dion. p. 254, 38 u. 269, 70. „Eben so *μετέχειν τῶν πραγμάτων* Xen. Hell. 2, 3, 18.“ (Arn) — *καὶ τούτοις* und zwar denen. Kr. z. Her. 2, 7.

C. 66. § 1. *εὐπρεπὲς, πιθανόν*. (Sch.) zu 1, 37, 3. — *τοὺς πλείους*. Spr. 50, 4, 12. — *ἐπεὶ — ἔμελλον* denn verwalten wollten den Staat die welche ihn umwälzen wollten, keinesweges gesonnen einer Anzahl von 5000 Bürgern an der Verwaltung Antheil zu gewähren. (Kr. z. Dion. p. 372, 46) — *πόλιν, πολιτείαν* 8, 74, 3. (Kr. eb. p. 269.) vgl. 2, 20, 2. — *μεθιστάναι*. zu 4, 57, 4. vgl. 6, 89, 5. 8, 48, 3. *μεθίστασαν* eine gute Hs. — *ἔμελλον* ist zu beiden Infinitiven zu denken. (Kr. z. Dion. p. 372, 46.) vgl. Spr. 55, 4, 11 u. Ind. u. μέλλειν. — *ἀπὸ τοῦ κυάμου* durch das Bohnenloos erwähnt [der Senat der 500]. vgl. 8, 69, 3 u. Xen. Mem. 1, 2, 9: *μωρῶν ἐστὶ τοὺς μὲν τῆς πόλεως ἄρχοντας ἀπὸ κυάμου καθίστασθαι, κυβερνήτη δὲ μηδένα θέλειν κεχρησθαι κυαμενῶ*. (Ba.) Der Singular ist material. Spr. 44, 1, 1. — *ἐβούλευον. ἐβουλεύοντο* die besten Hsn. vgl. die Zus. zu 3, 42, 5. — *ξυνεσιῶσι, συνωμόταις*. (Sch.) vgl. § 2. 3. u. zu 5, 82, 1. — *οἱ λέγοντες, οἱ δημηγοροῦντες*. (Sch.) — *προὔσκεπτο* für *προὔσκειπτο* Ba. u. entschiedener Elmsley zu Eur. Her. 148. *προ* — *πρὶν ἐλθεῖν ἐς τὴν συλλογὴν*. (Sch.)

§ 2. *δεδιὼς, ἕκαστος* aus *οὐδεὶς*. vgl. zu 4, 10, 1, Kr. z. Dion. p. 116 und über das nächste *καὶ* zu 1, 1, 1. — *ἐπιτηδείου* geschickt. (Hl.) zu 5, 85, 2. Dion C. 51, 7: *ἐκ τρόπου δὴ τινος ἐπιτηδείου ἐγθάρησαν*. — *ἐτεθνήκει*. Spr. 53, 4, 2. — *ὑποπτεύεσθαι* der That beargwöhnt wurde. zu 6, 86, 1. Erg. *θράσαι*. vgl. 6, 61, 3. Ueber den Opt. zu 7, 18, 3. — *δικαίωσις ἀντὶ τοῦ κόλασις ἢ εἰς δίκην ἀπαγωγὴ ἤτοι κρίσις*. (Sch.) Bei den Attikern ist diese Bedeutung sonst ziemlich verschollen; doch führt Harpokr. aus Lysias *δικαίωσις* für *δικαιολογία* an; und so gebraucht Her. (Kr. zu 1, 100) *δικαιοῦσθαι* für bestrafen. — *κέρδος ἐνόμιζεν*. zu 7, 68, 2.

§ 3. *τὸ ξυνεστηχός*. Spr. 43, 4, 17. — *ἢ ὅσον*. 8, 87, 5: *εὐλάσσοις ἢ ὄσας*. (Pp.) — *ὃν* für *ὃ ἦν* A. Ps., von einer Hs. bestätigt. — *ἡσσωῖντο, τε-*

ρεῖν αὐτὸ [ἀδύνατοι ὄντες] διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ διὰ τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν οὐκ εἶχον. κατὰ δὲ ταῦτὸ τοῦτο καὶ προσολογύρασθαί τι ἀγανακτήσαντα, ὥστε ἀμύνασθαι ἐπιβουλεύσαντα, ἀδύνατον ἦν· ἢ γὰρ ἀγνώτα ἂν εὖρεν ᾧ ἐρεῖ ἢ γνώριμον ἄπιστον. ἀλλήλοις γὰρ ἅπαντες ὑπόπτως προσήεσαν οἱ τοῦ δήμου, ὡς μετέχοντά τινα τῶν γιγνομένων. ἐνῆσαν γὰρ καὶ οὐς οὐκ ἂν ποτέ τις ᾔετο ἐς ὀλιγαρχίαν τραπέσθαι· καὶ τὸ ἄπιστον οὗτοι μέγιστον πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐποίησαν καὶ πλεῖστα ἐς τὴν τῶν ὀλίγων ἀσφάλειαν ὠφέλησαν, βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν καταστήσαντες.

67 Ἐν τούτῳ οὖν τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Ηλείανδρον ἐλθόντες εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἶχοντο. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον ἔσυλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἀνδρας ἐλέσθαι ἑυγγραφέας αὐτοκράτορας, τούτους δὲ ἑυγγράψαντας γνώμην ἐσνεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν καθ' ἑκάστην ἀριστα ἢ πόλις οἰκίησεται· ἔπειτα ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα ἐγῆκε, ξυνέ-

ταπεινώτο. (Sch.) zu 6, 72, 2. — αὐτό, τὸ ξυνεσιῶς d. h. τοὺς ξυνεσιῶτας; αὐτοὶ die besten Hsn. — ἀδύνατοι ὄντες würde man gern entbehren. (Pp.) — τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν. Spr. 47, 25, 1. Ggs. γνώσις Plat. Rep. 477, a. — κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο aus eben diesem Grunde. vgl. Her. 2, 169, 1. 3, 109, 2. 5, 3. — προσολογύρασθαι findet sich noch bei Spätern. Das προς — erklär' ich wie in προσειπεῖν: an Jemand gewendet. „Hor. ep. 11, 12: Querebar applorans tibi.“ (Bekker.) — ἐπιβουλεύσαντα kann Subject oder auch Object sein. (Hl.) Wegen des Artikels Kr. zu Xen. An. 2, 3, 23. Doch ist es wohl ersteres: durch genommene Gegenmassregeln sich vertheidigen. Doch wünsch' ich ἐπιβουλεύσαντας. — ἀδύνατον, οὐκ ἀσφαλές. (Sch.) Gewählt weniger mit Bezug auf προσολογύρασθαι als auf ἀμύνασθαι ἐπιβουλεύσαντα, die vorgezogene Erklärung bestätigend. — ἂν εὖρεν. Spr. 54, 3, 10. — ᾧ ἐρεῖ. Spr. 53, 7, 8.

§ 4. ἀλλήλοις. ἀλλ' ἀλλήλοις? Der Begriff ist nicht so betont dass er an der ersten Stelle stehen könnte. Kr. z. Her. 6, 14, 1. — ὑπόπτως. zu ἀκουσίως 2, 8, 1. — οἱ τοῦ δήμου, wie 5, 4, 3. zu 4, 130, 3. — ὡς μετέχοντά τινα. Spr. 56, 9, 10. — τινα. πάντα τινά Reiske. Doch s. Spr. 51, 16, 10. — ἂν ᾔετο. Spr. 54, 3, 10. — τραπέσθαι. ἂν το. Dobree 1 p. 107. Doch s. Spr. eb. u. zu 5, 9, 5. — ἄπιστον. ἄπορον Dobree, weil die ἀπιστία erst im Folgenden erwähnt wird. — πρὸς τοὺς πολλοὺς bei der Masse, dem Publicum. (Va.) — πλεῖστα ὠφέλησαν. Spr. 46, 5, 5. vgl. 6, 14, 7, 68, 3. 8, 68, 2. 96, 4, πλείω 2, 60, 2, μέγιστα 5, 9, 3. vgl. 6, 33, 4. — ἐς τὴν. 4, 75, 2: ὠφέλου ἐς τὰ ναυτικά. — ὠφέλησαν waren förderlich. zu ἀνωφελεῖς 6, 33, 4. — βέβαιον unzweifelhaft. (Ps.) Diese Zeile ist fast nur Wiederholung des schon Ausgesprochenen; eine Spur des Mangels der letzten Durchsicht. (Arn.) Wohl Glossem zu τὸ ἄπιστον μέγιστον.

C. 67. § 1. δέκα. λ' d. h. τριάκοντα C. F. Hermann. vgl. Wattenbach de quadring. Ath. fact. p. 38. vgl. jedoch Kr. z. Dion. p. 375, 58 u. dagegen Schömann Antiq. jur. publ. 5, 12, 2 u. wieder für Kr.'s Ansicht Eng. — ἑυγγραφέας. Eine Behörde welche die neue Verfassung entwerfen (συγγράφειν) sollte. Kr. p. 375. — ἐς τόν. vgl. zu 5, 23, 1 u. 6, 41, 2. — ἐς ἡ. vgl. 8, 93, 3 u. Her. 1, 77, 2: παρεῖναι ἐς χρόνον ῥητόν. — οἰκίησεται verwaltet werden könnte. Spr. 53, 7, 8.

§ 2. ἔπειτα ἐπειδὴ. Eine nicht gemiedene Verbindung. Kr. z. Dion. p. 376, 59 u. Lobeck zu Soph. Aj. 61. — ἡ fehlt in den besten Hsn. fälschlich, da ἡ ῥητὴ ἡμέρα bezeichnet wird. (Pp.) — ἐγῆκε, παρῆν. (Sch.) zu

κλῆσαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν — ἔστι δὲ ἱερὸν Ποσειδῶνος
 ἔξω πόλεως, ἀπέχον σταδίους μάλιστα δέκα — καὶ ἐσήνεγκαν οἱ Ξυγ-
 γραφῆς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων ἀνει-
 πεῖν γνώμην ἣν ἂν τις βούληται· ἣν δὲ τις τὸν εἰπόντα ἢ γράψεται
 παρανόμων ἢ ἄλλω τῷ τρόπῳ βλάβῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεισαν.
 ἔνταῦθα δὴ λαμπρῶς ἐλέγετο ἤδη μῆτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἔτι³
 ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου μῆτε μισθοφορεῖν, προέδρους τε ἐλέσθαι πέντε
 ἄνδρας, τούτους δ' ἐλέσθαι ἑκατὸν ἄνδρας καὶ τῶν ἑκατὸν ἕκαστον
 πρὸς ἑαυτὸν τρεῖς· ἐλθόντας δὲ αὐτούς, τετρακοσίους ὄντας, ἐς τὸ
 βουλευτήριον ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἄριστα γινώσκωσιν αὐτοκράτορας, καὶ
 τοὺς πεντακισχιλίους δὲ Ξυλλέγειν ὅποταν αὐτοῖς δοκῇ. ἣν δὲ ὁ μὲν⁶⁸
 τὴν γνώμην ταύτην εἰπὼν Πείσανδρος, καὶ τᾶλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς
 προθυμώτατα Ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον· ὁ μὲντοι ἄπαν τὸ πρᾶγμα Ξυν-
 θεῖς ὅτιω τρόπῳ κατέστη ἐς τοῦτο καὶ ἐκ πλείστου ἐπιμεληθεῖς Ἀντι-
 φῶν ἦν, ἀνὴρ Ἀθηναίων τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ τε οὐδενὸς ὕστερος²
 καὶ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος καὶ ἂν ἂν γνοίῃ εἰπεῖν, καὶ ἐς
 μὲν δῆμον οὐ παριῶν οὐδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἐκούσιος οὐδένα, ἀλλ' ὑ-

3, 72. — *ξυνέκλησαν* für *ξυνέλεξαν* die besten Hsn., wohl mit Bezug auf die Beschränktheit des Raumes, bei der nicht alle genügenden Platz fanden. Wattenbach p. 39 erklärt: praesidio seperunt. Allein dies würde Thuk. wohl, wie 8, 69, 2, deutlicher ausgedrückt haben. Nicht zu vergleichen war *συνή-
 λαντον* (*σχοινίοις μεμιλωμένοις*) Poll. 8, 104. Eher mag man an einschlies-
 sende *γέρα* Hürden denken. vgl. Schömann de com. p. 64. — *ἔξω πόλεως*.
 Spr. 50, 2, 15. — *δέκα*. δ' (*τέσσαρας*) Meursius; doch s. Seidler und Reisig
 z. Soph. Oed. K. 15. (Pp.) — *ἐσήνεγκαν*. zu 5, 38, 5. — *ἄλλο μὲν*. zu
 1, 139, 3. — *τῶν Ἀθηναίων* hängt von *τις* ab. (Ba.) Von einem zu er-
 gänzenden *τινί* meint Fritzsche Quaestt. Luc. p. 201. — *ἀνειπεῖν*. *ἀνατρέ-
 πειν* mehrere und gute Hsn. Beides scheint mir falsch. (Erste Aufl.) Wohl
 weil *ἀνειπεῖν* sonst von Herolden gesagt wird. (Pp.) *εἰπεῖν* Cobet Hyper. p.
 47. — *παρανόμων*. Aesch. 3, 191: *τηνικαῦτα ὁ δῆμος κατελύθη ἐπειδὴ τινες
 τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνείλον*. (Kr. z. Dion. p. 376, 60.) vgl. Dem. 24,
 154, Kr. z. Dion. p. 375, 57 u. Herm. Staatsalt. § 132, 2.

§ 3. *ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου*, ἦγουν *ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ δημοτικῆς κατα-
 στάσεως*. (Sch.) zu 4, 76, 1. — *μισθοφορεῖν* 8, 65, 3. (Ds.) — *πρὸς ἑαυ-
 τόν*, sich beigesellend. — *τετρακοσίους*. Kr. z. Dion. p. 376, 61. — *ὅπῃ
 ἂν ἄριστα γινώσκωσιν*. zu 1, 126, 5.

C. 68. § 1. *τὸ πρᾶγμα* — τοῦτο die Massregeln entwarf wo-
 durch es so weit gedieh. (Ill.) vgl. 8, 38, 3. — *ὅτιω τρόπῳ κατέστη
 ἐς τοῦτο* auf die Weise auf welche es bis dahin gedieh. (Ps.) zu
 der 8, 67, 3 erwähnten Umwälzung. vgl. 8, 68, 4. (Pp.) — *ὅτιω*. *ὅτιω δὴ*
 Reiske, wohl richtig. — *ἐκ πλείστου* seit sehr langer Zeit, wie 8, 90, 1.
 vgl. zu 1, 58, 1.

§ 2. *ἀνὴρ Ἀθηναίων*. zu 7, 43, 3. — *ἀρετῇ*, wenn man von seinem
 Aristokratismus und seinen „Handwerksidiotismen“ (Diderot) absieht. In sol-
 chen Beziehungen verräth sich bei gar zu Vielen „la maudite race à laquelle
 nous appartenons.“ (Friedrich d. Gr.) — *ὑστερος*. *δεύτερος* eine gute Hs.
 zu 1, 91, 4 u. 2, 97, 5. — *ἐνθυμηθῆναι*. zu 2, 60, 4. — *ἂν*, was in
 mehrern Hsn. fehlt, verdächtigen Pp. u. Dobree. vgl. Spr. 54, 15, 2. — *εἰπεῖν*
 vgl. § 4 u. zu 4, 84, 2. — *ἐς δῆμον*. zu 1, 107, 3. vgl. 5, 45, 4: *ἐς τὸν δ. παρελ-
 θών*. — *παριών*. zu 6, 13, 1. — *ἐκούσιος*. *ἐκουσίως* gute Hsn., gebilligt von Kr.

πόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος, τοὺς μέντοι ἀγωνιζομένους καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ ἐν δήμῳ πλεῖστα εἰς ἀνήρ ὅστις ξυμβουλευσάιτό τι δυνάμενος ὠφελεῖν. καὶ αὐτὸς δέ, ἐπειδὴ τὰ τῶν τετρακοσίων ἐν ὑστέρω μεταπεσόντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκακοῦτο, ἄριστο φαίνεται τῶν μέγροι ἐμοῦ ὑπὲρ αὐτῶν τούτων, αἰτιαθεὶς ὡς ξυγκατέστησε, θανάτου δίκην ἀπολογησάμενος. παρέσχε δὲ καὶ ὁ Φρύνιχος ἑαυτὸν πάντων διαφερόντως προθυμώτατον ἐς τὴν ὀλιγαρχίαν, δεδιὼς τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ ἐπιστάμενος εἰδότες αὐτὸν ὅσα ἐν τῇ Σάμῳ πρὸς τὸν Ἀστυόχον ἐπραξε, νομίζων οὐκ ἂν ποτε αὐτὸν κατὰ τὸ εἶκος ὑπὸ ὀλιγαρχίας καταλθεῖν· πολὺ τε πρὸς τὰ δεινὰ, ἐπειδήπερ ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἐφάνη. καὶ Θηραμένης ὁ τοῦ Ἄγωνος ἐν τοῖς ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος ἦν, ἀνὴρ οὐτ' εἰπεῖν οὔτε γινῶναι ἀδύνατος ὥστε ἀπ' ἀνδρῶν πολλῶν καὶ ξυνετῶν πραχθὲν τὸ ἔργον οὐκ ἀπεικότως, καίπερ μέγα ὄν, προὐχώρησεν· χαλεπὸν γὰρ ἦν τὸν Ἀθηναίων δῆμον [ἐπ'] ἔτι ἑκατοστῷ μάλιστα ἐπειδὴ οἱ τύραννοι καταλύθησαν ἐλευθερίας παῦσαι, καὶ οὐ μόνον μὴ ὑπήκοον ὄντα, ἀλλὰ καὶ ὑπὲς ἡμῖσιν τοῦ χρόνου τούτου αὐτὸν ἄλλων ἄρχειν εἰδοῦτα.

z. Dion. p. 38. — ὑπόπτως τῷ πλήθει διακείμενος. zu 1, 75, 1. — δεινότητος. zu 3, 37, 5. — ἀγωνιζόμενος. zu 6, 29, 3. — πλεῖστί εἰς ἀνὴρ. Spr. 49, 10, 5. zu 3, 39, 1. vgl. zu 1, 80, 2. — ὅστις pluraliscl auf τοὺς ἀγωνιζομένους bezogen. Spr. 58, 4, 5. — ξυμβουλευσάιτο. Spr 52, 8, 7.

§ 3. αὐτὸς δέ für αὐτὸς τε Hk. zu 1, 9, 3. αὐτὸς γε Gō. — ἐπειδὴ τὰ τῶν, ἐπειδὴ μετέστη ἡ δημοκρατία καὶ ἐς ἀγῶνας κατέστη μετὰ τῶν die besten Hsn. Wohl von Th. herrühren dürfte καὶ ἐς ἀγῶνας κατέστη, aber nach ἐκακοῦτο gestellt. (Kr. z. Dion. p. 373, 54.) — ἐν ὑστέρω. zu 8, 27, 2 — μεταπεσόντα durch eine Gegenrevolution gestürzt. „Plat. Epist. 7 Anf. μετέπεσε τὰ τῶν τριάκοντα καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία.“ (Dr.) — ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ist mit ἀπολογησάμενος zu verbinden. (Kr. eb.) — αἰτιαθεὶς, angeklagt vom Theramenes. Lys. 12, 67. Doch bezieht Ruhnken de Antiph. be Reiske VII p. 819 dies auf einen andern Antiphon. (?) — ὡς ξυγκατέστησε ταῦτα, τὰ τῶν τετρακοσίων. (Kr. eb.) Ueber seine Rede περὶ τῆς μεταστάσεως vgl. Waltenbach p. 67. — πάντων διαφερόντως προθυμώτατον auf eine vor allen ausgezeichnete Weise sehr eifrig. — καὶ ἐπιστάμενος. Ueber καὶ zu 1, 1, 1. — ἐπραξε, Φρύνιχος. 8, 50, 1. (Arn.) — ὑπὸ ὀλιγαρχίας καταλθεῖν, so v. a. ὑπὸ ὀλιγαρχίας καταχθῆναι. (Abr.) Spr. 52, 3, 1. ἐπί bietet keine Hs. — πολὺ gehört zum Superlativ. Spr. 49, 7, 7. vgl. zu 3, 56, 2. — ὑπέστη, ὑπέσχετο. (Sch.) Vielmehr: sich unterzogen hatte, suscepit Ps. — φερεγγυώτατος von zuverlässiger Hingebung. zu 3, 46, 1. In der att. Prosa scheint es, wie auch ἐγγυος, sonst nicht vorzukommen.

§ 4. ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον qu. del. (Dobree.) — πρῶτος einer der Vornehmsten. (Hl. u. Arn.) Schwerlich statthalt. Der erste mochte er sein rücksichtlich des äusserlichen Hervortretens. — γινῶναι. zu 2, 60, 4. — ἐπ' ἔτι für ἔτι viele und mit die besten Hsn. In der att. Prosa so nicht Passows Lex. u. ἐπί II, 3. „Ueber die Zeit Clinton F. H. 411 u. Boeckh Inser. 2 p. 318.“ (Pp.) — ἐπειδὴ. zu 1, 6, 4. Ueber die Sache 6, 59, 5. — ἐλευθερίαν erkannte man nur in der Demokratie. Kr. z. Dion. p. 374, 56. — καὶ vor οὐ und zwar verdächtigt Kr. Bruchst. — οὐ μόνον bildet eine

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησίαι οὐδενὸς ἀντειπόντος ἀλλὰ κυρώσασα ταῦτα⁶⁹
 διελύθη, τοὺς τετρακοσίους ἤδη ὕστερον τρόπῳ τοιῶδε ἐς τὸ βουλευ-
 τήριον ἐσήγαγον. ἦσαν [δ'] Ἀθηναῖοι πάντες αἰεὶ οἱ μὲν ἐπὶ τείχει
 οἱ δ' ἐν τάξει τῶν ἐν Δεκελείᾳ πολεμίων ἕνεκα ἐφ' ὄπλοις. τῇ οὖν²
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς μὲν μὴ ξυναϊότας εἴσασαν, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἀπελ-
 θεῖν, τοῖς δ' ἐν τῇ ξυνομοσίᾳ εἴρητο ἡσυχῆ μὴ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ὄπλοις
 ἀλλ' ἀποθεν περιμένειν καὶ ἦν τις ἐπιστῆται τοῖς ποιουμένοις, λαβόν-
 τας τὰ ὄπλα μὴ ἐπιτρέπειν. ἦσαν δὲ καὶ Ἄνδριοι καὶ Τήριοι καὶ Κα-
 ρυστίων τριακόσιοι καὶ Αἰγινητῶν τῶν ἐποίκων, οὓς Ἀθηναῖοι ἐπι-
 ψυν οἰκήσοντας, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἤχοντες ἐν τοῖς ἑαυτῶν ὄπλοις, οἷς
 ταῦτα προείρητο. τούτων δὲ διατεταγμένων οὕτως ἐλθόντες οἱ τετρα-³
 κόσιοι, μετὰ ξυμίδου ἀφανοῦς ἕκαστος, καὶ οἱ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν μετ'
 αὐτῶν [Ἕλληνας] κενίσχοι, οἷς ἐχοῶντο εἴ τί που δεῖο χειροουργεῖν,
 ἐπέστησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κτάμου βουλευταῖς, οὔσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ,
 καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐξιέναι λαβοῦσι τὸν μισθόν· ἔφερον δὲ αὐτοῖς τοῦ
 ὑπολοίπου χρόνου παντὸς αὐτοὶ καὶ ἐξιοῦσιν ἐδίδοσαν.

Ὡς δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἡ τε βουλή οὐδὲν ἀντειποῦσα ὑπέξῃλθε⁷⁰
 καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται οὐδὲν ἐνεωτέριζον ἀλλ' ἡσίχαζον, οἱ [δὲ] τετρα-

festen Formel; μὴ ist des Inf. wegen gesetzt. Doch findet sich beim Particip
 αὐτὸν μόνον 1, 82, 2. 3, 59, 1. (Pp.) vgl. 6, 88, 3. — ὑπὲρ ἡμῖν. zu 1, 8, 1.

C. 69. § 1. ἀλλὰ verbindet verschiedene Casus von Participien. Spr.
 56, 14, 2. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 376, 62. — ἡ δὴ ὕστερον hier
 eine gute Hs., die übrigen nach τοιῶδε. — ἦσαν δ'. Das δὲ wünscht man
 gestrichen. Recht. vgl. 3, 20, 2. 52, 1. 8, 104, 1. (Pp.) 1, 89, 1. 2, 34, 1.
 3, 104, 1. Es ist aus § 2 entstanden. — Ἀθηναῖοι für Ἀθηναίων die
 besten Hsn. — ἐπὶ τείχει ohne Artikel. 4, 133, 1: Θεσπίων τείχος περιεἶλον.
 Ar. Thesm. 495: ἀπὸ τείχους εἰσιών. vgl. dort Fritzsche. (Hertlein Ms.) Spr. 50,
 2, 15. — τάξει, παρατάξει. (Sch.) — ἐφ' ὄπλοις. zu 7, 28, 2. (Pp.)

§ 2. ἡσυχῆ, χρόνα. (Sch.) unbemerkbar. — ἐπιστῆται eintrete,
 um es zu hindern. — ἦσαν δὲ καὶ es waren aber (darunter) nicht bloss
 Athener, sondern auch. — τῶν ἐποίκων, πνές. Spr. 47, 15, 5. vgl. Kr. z.
 Jer. 6, 58, 2. — οὓς Ἀ. εἰ οἰκήσοντας (2, 27, 1) würde ich gern entbeh-
 ren. (Kr. Bruchst.) — ἑαυτῶν, im Gegensatze zu denen der Athener. —
 αὐτὰ, περιμένειν καὶ μὴ ἐπιτρέπειν. Eine gute Hs. τὰ αὐτὰ.

§ 3. οἱ wird durch den relativen Satz erklärt. (Pp.) Spr. 50, 2, 7. —
 Ἕλληνας fehlt in mehreren Hsn., vielleicht gesetzt, damit man nicht an die
 kythischen Bogenschützen, eine Art Gensdarmarie, denke. (Wasse.) vgl. Kr.
 z. Dion. p. 376, 63. Oder ἄλλοι? — τί που, wie 1, 132, 2. zu 8, 4 u.
 Kr. zu Xen. An. 4, 5, 8 lat. A. — χειροουργεῖν, διαχειρίσασθαι πνα καὶ
 ἰναρεῖν. (Sch.) — κτάμου. zu 8, 66, 1. — τοῦ ὑπολοίπου für die ver-
 blössene Zeit. (Ps.) Für den Rest des Jahres meint Böckh Staatsh. d.
 Ath. 1 p. 327. Aber wozu die unnöthige Ausgabe? Also für die übrige
 Zeit, wofür sie den Betrag noch nicht erhalten, den rückständigen Sold. Kr.
 zu Dion. p. 377, 64. Der Ge. hängt von μισθόν ab. Spr. 47, 8, 1.

C. 70. § 1. οἱ δέ. οἱ δὴ Kr. Das δέ, von Hk. verdächtigt, fehlt in
 einer Hs. Stellen wie 2, 65, 3 sind verschieden. Auf die vorliegende Weise
 hat Thuk. und wohl überhaupt die attische Prosa das δέ im Nachsatze nie

κόσιοι ἐσελθόντες ἐς τὸ βουλευτήριον τότε μὲν προτάνεις τε σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν, καὶ ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς, εὐχαῖς καὶ θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχορήσαντο, ὕστερον δὲ πολὺ μεταλλάξαντες τῆς τοῦ δήμου διοικήσεως, πλὴν τοὺς φεύγοντας οὐ κατήγον τοῦ Ἀλκιβιάδου ἕνεκα, τὰ δὲ ἄλλα ἔνεμον κατὰ κράτος τὴν πόλιν. καὶ ἄνδρας τέ τινας ἀπέκτειναν οὐ πολλούς, οἳ ἐδόκουν ἐπιτήδειοι εἶναι ὑπέξαιρεθῆναι, καὶ ἄλλους ἔδησαν, τοὺς δὲ καὶ μετέστησαν· πρὸς τε Ἅγιν τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα ὄντα ἐν τῇ Δεκελείᾳ ἐπεκηρουκεύοντο, λέγοντες διαλλαγῆναι βούλεσθαι καὶ εἰκὸς εἶναι αὐτὸν σφίσι καὶ οὐκέτι τῷ ἀπίστῳ δήμῳ μᾶλλον ἔσυγχωρεῖν. ὁ δὲ νομίζων [τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν], οὐδ' εὐθύς οὕτω τὸν δῆμον τὴν παλαιὰν ἐλευθερίαν παραδώσειν, εἴ τε στρατιὰν πολλὴν ἴδοι σφῶν, οὐκ ἂν ἡσυχάσειν, οὐδ' ἐν τῷ παρόντι πάνυ τι πιστεύων μὴ οὐκέτι ταράσσεσθαι αὐτούς, τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν τετρακοσίων ἐλθοῦσιν οὐδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίνατο, προσμεταπεισάμενος δὲ ἐκ Πελοποννήσου στρατιὰν πολλὴν οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ αὐτὸς τῇ ἐκ τῆς Δεκελείας φρουρᾷ μετὰ τῶν ἐλθόντων κατέβη πρὸς αὐτὰ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων, ἐλπίσας ἢ ταραχθέντας αὐτούς μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι σφίσιν ἢ βούλονται ἢ καὶ αὐτοβοεῖ ἂν

gebraucht. — σφῶν, ἐκ σφῶν. (Sch.) Spr. 47, 9. vgl. 6, 70, 4. — ἀπεκλήρωσαν, ἤγουν διὰ κλήρου ἀποκαίεστησαν. (Sch.) — ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς, ἦν erforderlich war. Her. 1, 215: ὅσα μὲν ἐς αἰχμᾶς, χαλκῷ χρῶνται. (Arn.) Spr. 62, 1, 4. vgl. 4, 48, 5. 7, 11, 3. — καθιστάμενοι ἐς antretend. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 3. Ueber die εἰσιτήρια die Erkl. z. Dem. p. 400, 25. — πλὴν τοὺς φ. οὐ κατήγον; wie es sonst zu geschehen pflegte. Kr. z. Dion. p. 366, 25. — τὰ δέ. Das δέ steht mit Bezug auf das parenthetische πλὴν — ἕνεκα. vgl. 7, 33, 2. (Arn.) Index u. δέ. vgl. 1, 11, 1? — ἔνεμον verwalteten, bei Thuk. in diesem Sinne nur hier, öfter Her. u. Soph. Aesch. Hik. 655: ὡς πόλις εὖ νέμοιτο. Der gew. att. Prosa ist dieser Gebrauch wohl fremd. — κατὰ κράτος gewalthaberisch.

§ 2. τινὰς οὐ πολλούς. zu 6, 94, 3. Ueber die Sache vgl. Lys. 20, 8 f. — ἐπιτήδειοι geeignet, verdienend. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 11 „u. Bremi zu Aesch. 3, 230.“ (Pp.) — ὑπέξαιρεθῆναι aus dem Wege geräumt zu werden. (Ps.) — μετέστησαν entfernten sie, nicht eben alle durch Verbannung; μετεστήσαντο viele u. auch gute Hsn.; allein Thuk. hat so nur das Activ 4, 57, 4. 8, 72, 2. „Das Medium jedoch Aesch. 3, 129: τοὺς ἐναγῆς μετεστήσαντο.“ (Pp.) — αὐτόν. viele und auch gute Hsn. αὐτοῖς, sprachwidrig. Spr. 51, 2, 8. — οὐκέτι, dem nicht mehr waltenden. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 376, 62.

C. 71. § 1. τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν gestrichen und das nächste οὐδέ in οὔτε verwandelt würde der Stelle helfen. (Kr. z. Dion. p. 269 s.) Eben so Dobree. daneben aber irrig οὐδ' ἂν für οὐκ ἂν. — εἴ τε. zu 1, 35, 2 u. Index u. εἴ. — σφῶν, τῶν Λακεδαιμονίων. (A. Ps.) vgl. Spr. 51, 2, 3 u. zu 1, 20, 1 E. — ἂν. zu 2, 80, 5. — ἡσυχάσειν. zu 1, 142, 4. — ἐν τῷ παρόντι gehört zu ταράσσεσθαι. (Hl.) — πάνυ τι. Spr. 51, 16, 5. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 9, 26 lat. A. — μή. zu 1, 10, 1. — οὐκέτι. Spr. 67, 12, 6. vgl. 1, 141, 4. — ταράσσεσθαι GÖ., ταράττεσθαι die Hsu. — ξυμβατικόν Versöhnliches, wie 8, 91, 1. εἰρηναῖον 1, 29, 3. Noch findet sich ξυμβατικός 6, 103, 3 und seit Polybios öfter, z. B. bei Plut. Aem. P. 6.

§ 2. ἦ. εἰ die besten Hsn. — βούλονται, οἱ Πελοποννήσιοι. (Sch.) —

διὰ τὸν ἔνδοθεν τε καὶ ἔξωθεν κατὰ τὸ εἶκος γενησόμενον θόρυβον· τῶν γὰρ μακρῶν τειχῶν διὰ τὴν κατ' αὐτὰ ἔρημίαν [λήψεως] οὐκ ἔν ἀμαρτεῖν. ὡς δὲ προσέμιξε τε ἔγγυς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μὲν ἔνδοθεν³ οὐδ' ὀπωστιοῦν ἐκίνησαν, τοὺς δ' ἰππέας ἐκπέμψαντες καὶ μέρος τι τῶν ὀπλιτῶν καὶ ψιλῶν καὶ τοξοτῶν ἄνδρας τε κατέβαλον αὐτῶν διὰ τὸ ἔγγυς προσελθεῖν καὶ ὄπλων τινῶν καὶ νεκρῶν ἐκράτησαν, οὕτω δὴ γνοὺς ἀπήγαγε πάλιν τὴν στρατιάν. καὶ αὐτὸς μὲν καὶ οἱ μετ'⁴ αὐτοῦ κατὰ χώραν ἐν τῇ Δεκελείᾳ ἔμενον, τοὺς δ' ἐπελθόντας ὀλίγους τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ γῆ μείναντας ἀπέπεμψεν ἐπ' οἶκον. μετὰ δὲ τοῦτο παρὰ τε τὸν Ἄγιν ἐπρεσβεύοντο οἱ τετρακόσιοι οὐδὲν ἤσσαν, κακείνου μᾶλλον ἤδη προσδεχομένου καὶ παραινοῦντος ἐκπέμπουσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαιμόνα περὶ ξυμβάσεως πρέσβεις, βουλόμενοι διαλλαγῆναι.

Ἠέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὴν Σάμον δέκα ἄνδρας παραμυθησομένους⁷² τὸ στρατόπεδον καὶ διδάζοντας ὡς οὐκ ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν ἢ ὀλιγορχία κατέστη, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ξυμπάντων πραγμάτων, πεντακισχίλιοι τε ὅτι εἶεν καὶ οὐ τετρακόσιοι μόνον οἱ πράσσοντες· καίτοι οὐ πώποτε Ἀθηναίους διὰ τὰς στρατείας καὶ τὴν ὑπερ-² ὄριον ἀσχολίαν ἐς οὐδὲν πρῶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλευσοντας ἐν ᾧ πεντακισχιλίους ξυνελθεῖν. ἄλλα τ' ἐπιστείλαντες τὰ πρόποντ' εἰ-

αὐτοβοεῖ. zu 2, 81, 3. — ἄν, αἰρεθῆναι, ἀλῶναι aus χειρωθῆναι, wenn nicht vielmehr γοῦν für das folgende γάρ zu lesen ist. (Ba.) Gestrichen hat es Arn. — τῶν γάρ. τῆς τῶν eine Hs., womit die Stellung des γάρ unvereinbar ist. — ἔρημίαν Unbesetztheit. (Hl.) vgl. zu 6, 102, 2. — λήψεως. τῆς λήψεως Reiske. Vielleicht ist es ein Glossem. vgl. 3, 69, 2. 7, 50, 1.

§ 3. προσέμιξεν ἔγγυς. zu 4, 93, 1. — τὰ ἔνδοθεν den innern Zustand. (Ba.) — οὐδ' ὀπωστιοῦν auch nicht im Mindesten. (Va.) Spr. 51, 15, 3. — ἐκίνησαν. zu 4, 89, 3. — ψιλῶν, ἀκονιστῶν nach 7, 78, 2. zu 3, 97, 2. — ἄνδρας αὐτῶν. zu 7, 43, 3. — τε ist aus einer guten Hs. zugefügt. — κατέβαλον, das Transitiv zu πίπτειν, syn. ἀποκτείνειν nach Hesych., bei Thuk. nur hier. Her. 4, 64, 1. 7, 211, 2. 9, 63: ἀμυνόμενοι κατέβαλλον πολλοὺς τῶν Λακεδαιμονίων. vgl. das Lex. Xen. — οὕτω δὴ. zu 1, 131, 1. — γνοὺς. ἀπογνοὺς Haase p. 97 s. Oder ἐνδοῦς?

§ 4. τοὺς ἐπελθόντας § 2. vgl. zu 1, 54, 4. — κακείνου für καὶ ἐκείνου eine gute Hs. — μᾶλλον. zu 1, 3, 2. — πρέσβεις. Nicht erwähnt findet sich ein Erfolg. (Kr. z. Dion. p. 382, 93.)

C. 72. § 1. παραμυθησομένους um zu beschwichtigen, wie 8, 86, 1. — εἶεν. εἶσιν? Oder bezeichnet der Opt. die Vorspiegelung? — οἱ πράσσοντες die Staatsangelegenheiten Betreibenden. (A. Ps.)

§ 2. στρατείας. στρατιάς viele, auch gute Hsn. zu 1, 3, 4. — τὴν ὑπερόριον ἀσχολίαν auswärtige Geschäfte theils für den Staat theils in Privatangelegenheiten. (Kr. z. Dion. p. 381, 84.) Zweier Endungen ist das Adj. auch Aesch. 1, 19. 2, 49; aber substantivirt ἡ ὑπερορία an ungefähr einem Dutzend Stellen von Attikern. — ἐς οὐδὲν — βουλευσοντας sie seien zu keinem so wichtigen Geschäfte der Berathung halber gekommen. (Sch.) — ἐν ᾧ π. ξυνελθεῖν, ὥστε ἀθρόους πεντακισχιλίους συνελθεῖν. δηλοῦται δὲ ἐντεῦθεν ὅτι οἱ τετρακόσιοι δημοκρατικωτέραν τῆς πρόσθεν ἐπηγγέλλοντο ποιῆσειν τὴν πολιτείαν, πεντακισχιλίους κοινωνοὺς παραλαμβάντες, ὅσοι οὐδὲ πώποτε πρότεροι βουλευσόμενοι συνῆλθον. Ueber ὅς nach οὕτω Spr.

πεῖν ἀπέπεμψαν αὐτοὺς εὐθύς μετὰ τὴν ἑαυτῶν κατάστασιν, δέισαν-
τες μὴ, ὅπερ ἐγένετο, ναυτικὸς ὄχλος οὐτ' αὐτὸς μένειν ἐν τῷ ὀλιγαρ-
χικῷ κόσμῳ ἐθέλη, σφᾶς τε μὴ ἐκείθεν ἀρξάμενον τοῦ κακοῦ μετα-
στήσωσιν.

73 Ἐν γὰρ τῇ Σάμῳ ἐνεωτερίζετο ἤδη τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν
καὶ ξυνέβη τοιαύδε γενέσθαι ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον τοῦτον ὅνπερ οἱ
τετρακόσιοι ξυνίσταντο. οἱ γὰρ τότε τῶν Σαμίων ἐπαναστάντες
τοῖς δυνατοῖς καὶ ὄντες δῆμος, μεταβαλλόμενοι αὐθις καὶ πεισθέντες
ὑπὸ τε τοῦ Πεισάνδρου, ὅτ' ἦλθε, καὶ τῶν ἐν τῇ Σάμῳ ξυνεστῶτων
Ἀθηναίων, ἐγένοντό τε ἐς τριακοσίους ξυνωμόται καὶ ἔμελλον τοῖς
2 ἄλλοις ὡς δῆμῳ ὄντι ἐπιθήσεσθαι. καὶ Ὑπέροβολόν τε τινα τῶν Ἀθη-
ναίων, μοχθηρὸν ἄνθρωπον, ὡστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμειος καὶ ἀξι-
ώματος φόβον ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλειος, ἀποκτει-
νουσι μετὰ Χαρμίνου τε, ἐνὸς τῶν στρατηγῶν, καὶ τινῶν τῶν παρὰ
σφίσιν Ἀθηναίων, πίστιν διδόντες αὐτοῖς, καὶ ἄλλα μετ' αὐτῶν τοι-
3 αῦτα ξυνέπραξαν, τοῖς τε πλείοσιν ὠρμηγτο ἐπιτίθεσθαι. οἱ δὲ αἰσθό-
μενοι τῶν τε στρατηγῶν Λέοντι καὶ Διομέδοντι — οὔτοι γὰρ οὐχ ἐ-
κόντες, διὰ τὸ τιμᾶσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου, ἔφερον τὴν ὀλιγαρχίαν —
τὸ μέλλον σημαίνουσι καὶ Θρασυβούλῳ καὶ Θρασύλλῳ, τῷ μὲν τριη-
ραρχοῦντι τῷ δὲ ὀπλιτεύοντι, καὶ ἄλλοις οἱ ἐδόκουν ἀεὶ μάλιστα ἐναν-

51, 13, 10. vgl. Clinton F. H. 422 u. Böckh Staatsh. 1 S. 324. — ξυνελ-
θεῖν. zu πράξιν 6, 24, 3. — ἄλλα τε für καὶ τὰλλα eine gute Hs. — τὰ
πρέποντ' εἰπεῖν was zu sagen angemessen, erspriesslich war. Spr.
55, 3, 2. Ueber den Artikel Spr. 50, 9, 2. — ἑαυτῶν für αὐτῶν eine gute
Hs. — κατάστασιν Amtsantritt. — ἐγένετο. ἐγένετο, ὁ Kr. — ναυτι-
κὸς ὄχλος. Verrufen war die ναυτικὴ ἀναρχία. Eur. Hek. 607. — κόσμῳ.
zu 4, 76, 1. — σφᾶς τε μὴ. Spr. 54, 17, 7. — τοῦ κακοῦ, der Kampf ge-
gen die Oligarchie. — μεταστήσωσιν, καταλύσωσιν. (Sch.) Der Plu. neben
ἐθέλη. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 17.

C. 73. § 1. ἐνεωτερίζετο τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν es wurde an
dem Umsturze der Oligarchie gearbeitet. — ὄνπερ. zu 1, 28, 2. —
τότε 8, 21, 1. (Kr. z. Dion. p. 297, 44.) — μεταβαλλόμενοι. zu 1, 71, 4.
— καὶ τῶν, καὶ ὑπὸ τῶν, wie 8, 78, 1. zu 1, 49, 2. — ἐγένοντό τε καὶ
ἔμελλον für ἐπεὶ ἐγένοντο ἔμελλον. Spr. 65, 10 u. zu 3, 10, 1. — τριακο-
σίους. Spr. 60, 8, 1. — ξυνωμόται. ξυνωμότας zwei Hsn.

§ 2. Ὑπέροβολον. Kr. z. Dion. p. 378, 70. — τε. Dem τέ entspricht
καὶ ἄλλα. — τῶν Ἀθηναίων hängt nicht von τινά sondern von Ὑπέροβολον
ab. Spr. 49, 9, 1. — διὰ δ. καὶ ἀ. φόβον. Der sonst übliche Grund. —
διὰ αἰσχύνην τῆς πόλειος weil er der Stadt Schande machte. (Hl.)
— μετὰ X. unter Mitwirkung des Ch. (A. Ps.) vgl. 5, 29, 4. 6, 79, 2
u. zu 3, 66, 1. — τῶν π. hängt von πρῶν ab. — μετ' αὐτῶν neben ξυν-. zu
1, 23, 3 u. 6, 105, 2. — τοῖς πλείοσι der Mehrzahl, den Demokraten
der Samier § 5.

§ 3. τῶν στρατηγῶν Λέοντι. Spr. 47, 9, 1. — Θρασύλλῳ. Das
doppelte λ schützen besonders die Inschriften. Schömann Isae. p. 355. vgl.
Böckh Inscr. 1 p. 347 s. — ὀπλιτεύοντι ἀντὶ τοῦ ὀπλικοῦ ἄρχοντι. (Sch.)
ὀπλίτη ὄντι Kr. ind. zu Xen. An. lat. A. Den Begriff der Befehlshaberschaft hat

τιοῦσθαι τοῖς Ξυνεσιῶσιν· καὶ οὐχ ἠξίουν περιδεῖν αὐτοὺς σφᾶς τε διαφθαρέντας καὶ Σάμιον Ἀθηναίους ἀλλοτριωθεῖσαν, δι' ἣν μόνον ἡ ἀρχὴ αὐτοῖς ἐς τοῦτο Ξυρέμεινεν. οἱ δὲ ἀκούσακτες τῶν τε στρατιω-⁴ τῶν ἕνα ἕκαστον μετήρσαν μὴ ἐπιτρέπειν, καὶ οὐχ ἠχιστα τοὺς Παράλους, ἄνδρας Ἀθηναίους τε καὶ ἑλευθέρους πάντας [ἐν τῇ νηὶ πλέοντας] καὶ αἰεὶ δὴ ποτε ὀλιγαρχία, καὶ μὴ παρούση, ἐπιχειμένους· ὅ τε Λέων καὶ ὁ Διομέδων αὐτοῖς ναῦς τινάς, ὅποτε ποι πλείοιεν, κατέλειπον φύλακας. ὡστ' ἐπειδὴ αὐτοῖς ἐπετίθεντο οἱ τριακόσιοι, βοηθη-⁵ σάντων πάντων τούτων, μάλιστα δὲ τῶν Παράλων, περιεγένοντο οἱ τῶν Σαμίων πλείονες, καὶ τριάκοντα μὲν τινας ἀπέκτειναν τῶν τριακοσίων, τρεῖς δὲ τοὺς αἰτιωτάτους φυγῇ ἐξημίωσαν· τοῖς δ' ἄλλοις οὐ μνησικακοῦντες δημοκρατούμενοι τὸ λοιπὸν Ξυνεπολίτευον.

Τὴν δὲ Πάραλον ναῦν καὶ Χαιρέαν ἐπ' αὐτῆς τὸν Ἀρχεστράτου, ἄνδρα⁷ Ἀθηναῖον, γενόμενον ἐς τὴν μετὰστασιν πρόθυμον, ἀποπέμπουσιν οἱ τε Σάμιοι καὶ οἱ στρατιῶται κατὰ τάχος ἐς τὰς Ἀθήνας ἀπαγγελοῦντα τὰ γεγενημένα· οὐ γὰρ ἤδεσάν πω τοῖς τετρακοσίους ἄρχοντας. καὶ² καταπλευσάντων αὐτῶν εὐθέως τῶν μὲν Παράλων τινὰς οἱ τετρακόσιοι, δύο ἢ τρεῖς, ἔδησαν, τοὺς δ' ἄλλους ἀφελόμενοι τὴν ναῦν καὶ μετεμβιβάσαντες ἐς ἄλλην στρατιῶτιν ναῦν ἑτάξαν φρουρεῖν περὶ Εὐβοίαν. ὁ δὲ Χαιρέας εὐθύς, διαλαθὼν πως, ὡς εἶδε τὰ παρόντα, πάλιν ἐς τὴν Σάμιον ἔλθὼν ἀγγέλλει τοῖς στρατιώταις, ἐπὶ τὸ μείζον πάντα δεινώσας, τὰ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ὡς πληγαῖς τε πάντας ζημιῶσι καὶ³

das Wort doch wohl nie gehabt. vgl. Haase p. 34 s. — τοῖς Ξυνεσιῶσιν der Verschwörung. (Va.) zu 8, 66, 1. — αὐτοὺς, die eben § 3 erwähnten Athener, Subject zu περιδεῖν; σφᾶς die samischen Demokraten. (Sch.) — ἀλλοτριῶν mit dem Da. auch Xen. Kyr. 6, 1, 16. (Pr.) Ueber ἀλλότριος mit dem Da. Spr. 48, 13, 5. Ueber das Particip Spr. 56, 6, 2. Die Oligarchie neigte sich immer zu Sparta. zu 1, 19. — μέχρι νῦν vor ἡ ἀρχή, Glossem zu ἐς τοῦτο, ist mit guten Hsn. gestrichen. vgl. 5, 26, 2.

§ 4. μετήρσαν gingen an mit Bitten. (Sch.) vgl. 3, 70, 1. — τοὺς Παράλους, τοὺς ἐκ τῆς νεὼς τῆς Παράλου. (Sch.) vgl. § 5 u. 74, 2, Ar. Ly. 58, Frö. 1071, Aesch. 3, 162 u. Kr. z. Dion. p. 378, 71. — πάντας, während andre Schiffe theilweise von Sklaven bemannt waren. (Bl.) vgl. Böckh Staatsh. 1 p. 365 f. — ἐν τῇ νηὶ πλείοντες scheinen Glossem zu τοὺς Παράλους. Suidas: Πάραλοι οἱ ἐν τῇ Παράλῳ νηὶ πλείοντες. (Abr.) So auch Driessen p. 36 s. — αἰεὶ δὴ ποτε. zu 1, 13, 3. — καὶ μὴ παρούση, καὶ εἰ μὴ εἶναι (οὔσα) τύχοι. (Sch.) — ἐπιχειμένους, ἀχθομένους. (Sch.) vgl. 2, 49, 4 u. 59, 1. — φύλακας, τῶ δῆμῳ. (Dobree.)

§ 5. οἱ πλείονες, οἱ δημοκρατικοί. (Sch.) Ueber die Stellung zu 1, 126, 6. C. 74. § 1. ναῦν. zu 6, 53, 1. — ἐπ' αὐτῆς. Spr. 68, 41, 1. vgl. 7, 25, 1. — ἐς τὴν μετὰστασιν, ἤγουν ἐς τὸ καταλῦσαι τὴν ὀλιγαρχίαν. (Sch.) für den Sturz der Oligarchie im Heere. (Pr.) — οὐ γὰρ. vgl. 8, 77. (Pr.)

§ 2. μετεμβιβάζειν wird noch aus Polyæn angeführt. — ἄλλην. Spr. 50, 4, 11. — στρατιῶτιν. zu 6, 43, 1. — φρουρεῖν περὶ Εὐβοίαν. vgl. 8, 86, 6. (Ill.) — διαλαθὼν durchgeschlichen. — ἐπὶ τὸ μείζον. zu 1, 10, 4. — δεινώσας, ἤγουν εἰς τὰ δεινότατα τῶ λόγῳ ἐπάρας. (Sch.) Das Wort wird noch aus Plutarch angeführt. — Ἀθηνῶν für Ἀθηναίων vielleicht nur zwei Hsn., wohl auch Va.

ἀντειπεῖν ἔστιν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολιτείαν, καὶ ὅτι αὐτῶν καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ὑβρίζονται, καὶ διανοοῦνται, ὅπόσοι ἐν Σάμῳ στρατεύονται μὴ ὄντες τῆς σφετέρως γνώμης, τούτων πάντων τοὺς προσήκοντας λαβόντες εἴρξαι, ἵνα, ἢν μὴ ὑπακούωσι, τεθνήκωσιν. 75 καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπικαταψευδόμενος ἔλεγεν. οἱ δ' ἀκούσαντες ἐπὶ τοὺς τὴν ὀλιγαρχίαν μάλιστα ποιήσαντας καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοὺς μετασχόντας τὸ μὲν πρῶτον ὤρμησαν βάλλειν, ἔπειτα μέντοι ὑπὸ τῶν διὰ μέσου κωλυθέντες καὶ διδαχθέντες, μὴ τῶν πολεμίων ἀντιπρώρων 2 ἐγγὺς ἐφοροῦντων ἀπολέσωσι τὰ πράγματα, ἐπαΐσαντο. μετὰ δὲ τοῦτο, λαμπρῶς ἤδη ἐς δημοκρατίαν βουλόμενοι μεταστῆσαι τὰ ἐν τῇ Σάμῳ, ὃ τε Θρασύβουλος ὁ τοῦ Λύκου καὶ Θράσυλλος — οὔτοι γὰρ μάλιστα προεστήκεισαν τῆς μεταβολῆς — ὤρκωσαν πάντας τοὺς στρατιώτας τοὺς μεγίστους ὄρκους, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα, ἢ μὴν δημοκρατήσεσθαι τε καὶ ὁμοιοῦσιν, καὶ τὸν πρὸς Πελοποννησίους πόλεμον προθύμως διοίσειν, καὶ τοῖς τετρακόσιοις πολέμοι τ' ἔσεσθαι καὶ οὐδὲν ἐπικηρυκείσθαι. ξυνώμνυσαν δὲ καὶ Σαμίων πάντες τὸν αὐτὸν ὄρκον οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὰ πράγματα πάντα καὶ τὰ ἀποβησόμενα ἐκ τῶν κινδύνων ξυνεκοινώσαντο οἱ στρατιῶται τοῖς Σαμίοις, νομίζοντες οὐτ' ἐκείνοις ἀποστροφῆν σωτηρίας οὔτε σφί-

§ 3. ζημιούσι, οἱ τετρακόσιοι. (Ps.) — ἔστιν. οὐκ ἔστιν? — ἔχοντας. zu 8, 66, 1. — αὐτῶν, τῶν στρατιωτῶν. — διανοοῦνται, οἱ τετρακόσιοι. — τε nach ὅπόσοι ist mit einer guten Hs. gestrichen. — ὄντες τῆς σφετέρως γνώμης. zu 1, 113, 2. — εἴρξαι. εἴρξαι eine gute Hs. zu 5, 11, 1. Ueber den Inf. Fu. zu 1, 27, 2. — ὑπακούωσι für ὑπακούωσι die besten Hsn. Subject hier ὅπόσοι ἐν Σάμῳ στρατεύονται. — τεθνήκωσιν. Spr. 40 u. θνήσκω u. 53, 3, 4. Subject γυναῖκες καὶ παῖδες.

C. 75. § 1. ἐπὶ gehört zu ὤρμησαν, wie 8, 84, 2. (Pp.) — βάλλειν. Spr. 55, 3, 20 u. zu 1, 128, 2. Erg. τοῖς λίθοις. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 1. — τῶν διὰ μέσου der Parteilosen. Xen. Hell. 5, 4, 25: ἐφοβοῦντο τοὺς διὰ μέσου. (Dobree.) So auch Dion C. 40, 48. 44, 28; οἱ διὰ μέσου ὄντες 45, 8. οἱ μηδετέρῳ μέρει προστιθέμενοι das Schol. zu 3, 82, 9. Das διὰ bezeichnet die Scheidung. — διδαχθέντες, über die Lage der Dinge. (Ba.) — ἀντιπρώρων. zu 8, 53, 3.

§ 2. λαμπρῶς ist hinzugefügt weil Schritte zur μεταστάσις schon vorher gethan waren. 8, 73, 3 ff. 74, 1. (Pp.) vgl. zu 7, 71, 4. — ὃ τε Θρ. ὁ. zu 6, 81. — Θρασύλλος ohne Artikel. Kr. zu Xen. An. 2, 1, 8. — τῆς μεταβολῆς, τῆς ἀπὸ ὀλιγαρχίας εἰς δημοκρατίαν. (Sch.) — ὤρκωσαν mit zwei Ac. wie Ar. Lys. 187: τιν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; Spr. 46, 11. — αὐτούς. Spr. 51, 6, 9. — δημοκρατήσεσθαι. δημοκρατηθήσεσθαι die vier besten Hsn. Doch steht jene Form 8, 48, 5. (Pp.) u. Dem. 24, 99. — διοίσειν. zu 1, 11, 2. — ἐπικηρυκείσθαι. ἐπικηρυκείσεσθαι Reiske u. Cobet n. l. p. 366. 406.

§ 3. ξυνώμνυσαν ὄρκον auch Her. 1, 176. — Σαμίων hängt von οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ ab. (Eng.) — ἡλικίᾳ. zu 6, 24, 2. — ξυνεκοινώσαντο. zu 8, 8, 1. Dies Compositum scheint sonst nicht vorzukommen. — ἀποστροφῆν σωτηρίας refugium salutis Ps. Eine sonst nicht leicht vorkommende Verbindung. (Bl.) Aehnliches jedoch bei Pflugk zu Eur. Hel. 1055.

σιν εἶναι, ἀλλ' ἐάν τε οἱ τετρακόσιοι κρατήσωσιν, ἐάν τε οἱ ἐκ Μιλήτου πολέμοι, διαφθαρήσεσθαι.

Ἐς φιλονεκίαν τε καθέστασαν τὸν χρόνον τοῦτον οἱ μὲν τῆντι πόλιν ἀναγκάζοντες δημοκρατεῖσθαι, οἱ δὲ τὸ στρατόπεδον ὀλιγαρχεῖσθαι. ἐποίησαν δὲ καὶ ἐκκλησίαν εὐθὺς οἱ στρατιῶται, ἐν ἧ τοὺς μὲν προτέρους στρατηγούς καὶ εἴ τινα τῶν τριηράρχων ὑπέ- τόπευον, ἐπυνσαν, ἄλλους δὲ ἀνθείλοντο καὶ τριηράρχους καὶ στρατηγούς, ὧν Θρασύβουλος τε καὶ Θράσυλλος ὑπῆρχον. καὶ πυρραι- νέσεις ἄλλας τ' ἐποιοῦντο ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἀνιστάμενοι καὶ ὡς οὐ δεῖ ἀθυμεῖν ὅτι ἡ πόλις αὐτῶν ἀφέστηκεν· τοὺς γὰρ ἐλάσσους ἀπὸ σφῶν τῶν πλεόνων καὶ ἐς πάντα ποριμωτέρων μεθεστάναι. ἐχόντων γὰρ σφῶν τὸ πᾶν ναυτικόν, τὰς ἄλλας πόλεις ὧν ἄρχουσιν ἀναγκάσειν τὰ χρήματα ὁμοίως δίδόναι καὶ εἰ ἐκεῖθεν ὠρμῶντο. πόλιν τε γὰρ σφίσιν ὑπάρχειν Σάμον οὐκ ἀσθενῆ, ἀλλ' ἡ παρ' ἐλάχιστον δὴ ἦλθε τὸ Ἀθηναίων κράτος τῆς θαλάσσης, ὅτε ἐπολέμησεν, ἀφελέσθαι, τοὺς τε πολεμίους ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἀμύνεσθαι οὐπερ καὶ πρότερον. καὶ δυνατώτεροι εἶναι σφεῖς ἔχοντες τὰς ναῦς πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῶν ἐν τῇ πόλει. καὶ δι' ἑαυτούς τε ἐν τῇ Σάμῳ προκαθημένους⁴

(Pr.) — ἐάν τε, das zweite, für ἄν τε eine gute Hs. zu 4, 46, 2. vgl. Kr. z. Dion. p. 274 s., 15. — οἱ ἐκ. zu 3, 29, 1.

C. 76. § 1. ἐς φ. καθέστασαν. zu 7, 28, 2. — οἱ μὲν τῆν πόλιν, οἱ ἐν Σάμῳ τὰς Ἀθήνας. (Sch.) — ἀναγκάζοντες zu zwingen versuchend. (A. Ps) Es könnte wohl auch ein Glossen sein. Spr. 53, 3, 16. — οἱ δέ, οἱ ἐν Ἀθήναις. (Sch.) — ἐποίησαν. zu 1, 67, 2. — τοὺς μὲν πρ. στρατηγούς. Auch den Leon und Diomedon? (Wattenbach S. 52) Oder schrieb Thuk. vielleicht τῶν μὲν προτέρων στρατηγῶν καὶ τῶν τριηράρχων εἴ τινα? — ὑπετόπευον für ὑπώπεινον gute Hsn. zu 2, 5, 3. — ὧν. Spr. 47, 9, 2.

§ 2. ἐν σφίσιν αὐτοῖς. zu 5, 69, 3 u. 8, 63, 3. vgl. Herbst S. 14. — αὐτῶν für αὐτῶν Bk. Ab hängt es von ἀφέστηκε. (Ps.) — τοὺς ἐλάσσους. Spr. 50, 4, 12. — σφῶν τῶν. zu 1, 144, 3. — ποριμωτέρων. εὐπορωτέρων ein Glossen Ar. Frösche 1429: μισῶ πολλήν — πόριμον αὐτῶ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον. (Bl.) Ar. Frie. 1030: φρονεῖν σοφῆ φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ. Thesm. § 3: ἐγχειρεῖν χρῆ ἔργῳ πορίμῳ. vgl. auch Aesch. Pro. 906. „Umschrieben § 3: δυνατώτεροι πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια.“ (Arn.) mittelreich. — μεθε- στάναι abtrünnig seien. vgl. 8, 15, 1. 53, 3 u. zu 1, 107, 4. — ἐχόντων σφῶν für den Nominativ. (Pr.) Spr. 47, 4, 2. zu 2, 83, 3 u. 7, 48, 2. — καὶ εἰ als wenn. zu 6, 21, 2. — ἐκεῖθεν, ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν. (Ps) — ὠρμῶντο für ὠρμηντο einige gute Hsn.

§ 3. πόλιν τε. Dem entspricht τοὺς τε πολεμίους. zu τε 6, 34, 4. — παρ' ἐλάχιστον ἦλθε. zu 4, 106, 3. Ueber die Sache Plat. Per. 28. — τὸ Ἀθηναίων. Ἀθηναίων τό? — ὅτε ἐπολέμησεν 1, 115, 5 ff. (Hk.) Vielleicht ist dies ein Glossen wodurch τότε verdrängt ist. vgl. Kr. z. Dion. p. 297, 43 s. — ἀφελέσθαι. zu 6, 11, 3. — ἀμύνεσθαι. ἀμυνεῖσθαι eine gute Hs. Doch vgl. Spr. 53, 1, 6. — οὐπερ, ἐξ οὐπερ. zu αἰς 1, 28, 2. — καὶ πρ. Spr. 69, 32, 13.

§ 4. ἑαυτούς τε. ἑαυτοὺς δέ Hk. τοὺς Sauppe Ep. cr. p. 86. — προ- καθημένους, Ἀθηνῶν, zum Schutze Athens (πρό). (Hk.) Her. 8, 36: αὐτὸς

καὶ πρότερον αὐτοὺς κρατεῖν τοῦ ἐς τὸν Πειραιᾶ ἔσπλου, καὶ νῦν ἐς τοιοῦτον καταστήσονται μὴ βουλομένων σφίσι πάλιν τὴν πολιτείαν ἀποδοῦναι, ὥστε αὐτοὶ καὶ δυνατώτεροι εἶναι εἶργειν ἐκείνους τῆς θαλάσσης ἢ ὑπ' ἐκείνων εἶργεσθαι. βραχὺ τὲ τι εἶναι καὶ οὐδενὸς ἄξιον ᾧ πρὸς τὸ περιγίγνεσθαι τῶν πολεμίων ἢ πόλις σφίσι χρήσιμος ἦν, καὶ οὐδὲν ἀπολωλεκέναι, οἳ γε μῆτε ἀργύριον εἶχον ἔτι πέμπειν, ἀλλ' αὐτοὶ ἐπορίζοντο οἳ στρατιῶται, μῆτε βούλευμα χρηστόν, οὔπερ ἕνεκα ἐπόλις στρατοπέδων κρατεῖ· ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις τοὺς μὲν ἡμαρτηκέναι τοὺς πατρίους νόμους καταλύσαντας, αὐτοὶ δὲ σώζειν καὶ ἐκείνους πειράσασθαι προσαναγκάζειν, ὥστε οὐδὲ τούτους οἵπερ ἂν βουλευοίεν τι χρηστόν παρὰ σφίσι χείρους εἶναι. Ἀλκιβιάδην τε, ἣν αὐτῷ ἄδειαν τε καὶ κάθοδον ποιήσωσιν, ἄσμενον τὴν παρὰ βασιλέως ξυμμαχίαν παρεῖξεν. τό τε μέγιστον, ἣν ἀπάντων σφάλλωνται, εἶναι αὐτοῖς, τοσοῦτον ἔχουσι ναυτικόν, πολλὰς τὰς ἀποχωρήσεις, ἐν αἷς καὶ πόλις 77 καὶ γῆν ἐρήσουσιν. τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάσαντες καὶ παραθαροσύναντες σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ τοῦ πολέμου παρεσκευάζοντο οὐδὲν ἧσσον. οἳ δ' ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμψθέντες ἐς τὴν Σάμον, οἳ δέκα

ικανὸς εἶναι τῶν ἐωντοῦ προκατῆσθαι. — αὐτούς, die zu Athen befindlichen Athener. (Dr.) — ἔσπλου, weil sonst die Feinde den Peiraeus blokiren würden. (Arn.) — τοιοῦτον für τοσοῦτον eine gute Hs. — καταστήσονται. καταστήσεσθαι Dobree. Der Uebergang ist auffallend; der Sinn scheint zu sein: sie, die zu Samos befindlichen Athener, würden jene, die zu Athen, wenn diese ihnen nicht die demokratische Verfassung wieder geben wollten, in eine solche Lage versetzen. Der Sch. erklärt: sie, die zu Samos befindlichen Athener, würden so mächtig sein. Haase p. 101 s. nimmt eine Lücke nach καὶ νῦν an, etwa: ἔτι μᾶλλον ἐλπίδα εἶναι, ὡς προσλαβόντες καὶ τὸ τῶν Σαμίων κοινόν. — καὶ nach αὐτοὶ fehlt im Sch. u. einer guten Hs.: sogar? — ἢ ὑπ' ἐ. εἶργεσθαι, hiezu denke man: in der Lage aus δυνατώτεροι.

§ 5. οὐδὲν ἀπολωλεκέναι sic, die auf Samos, hätten nichts verloren in denen die etc. (Arn.) — οἳ γε die ja (zu 6, 37, 2), auf πόλιν d. h. τοὺς ἐν τῇ πόλει bezogen. (Schömanu.) Spr. 58, 4, 1 u. zu οἷς 1, 140, 6. — μῆτε. Spr. 67, 4, 3. — εἶχον ἔτι für ἔτι εἶχον eine gute Hs. — ἀλλ' αὐτοί. Spr. 59, 2, 6.

§ 6. τούτοις, bezogen auf βούλευμα, doch als substantivirtes Neutrum. — πατρίους. πατρώους viele, auch gute Hsn. Spr. 41, 11, 9. — αὐτοὶ für αὐτοὺς Dobree, Πκ. u. eine gute Hs. — σώζειν, τοὺς π. νόμους. (Dobree.) — προσαναγκάζειν, σώζειν (τοὺς πατρίους νόμους). (Sch.) Spr. 55, 4, 11 u. zu 4, 87, 1. 7, 18, 5. — ὥστε οὐδέ. zu 5, 40, 2. — οἵπερ. οὔπερ die besten Hsn. — βουλευοίεν. Zus. zu 3, 42, 5. — παρὰ σφίσι, bei den Athenern auf Samos, verbindet Ps. richtig mit βουλευοίεν, was die Stellung erfordert. — ποιήσωσιν verschafft haben würden. (Ba.) — παρέξειν. πράξειν? — τό τε μέγιστον. Spr. 57, 10, 12 u. zu 2, 65, 1. — αὐτοῖς für σφίσι, aber aus der Seele des Schriftstellers. vgl. zu 1, 95, 2 u. Index u. αὐτός II. — ἀποχωρήσεις Zufluchtsörter, wie sonst ἀποστρωγή. „Ein ähnlicher Gedanke 7, 77, 5.“ (Arn.)

C. 77. καὶ τὰ auch die. — τὰ τοῦ π. vgl. 5, 86, 6, 6, 4, 8, 63, 3, 82, 2. — οἳ δέκα 8, 72, 1. — πρεσβευταί für πρέσβεις hier und 8, 86, 1.

πρεσβευταί, ὡς ταῦτα, ἐν τῇ Δῆλῳ ἤδη ὄντες, ἤσθάνοντο, ἡσύχαζον αὐτοῦ.

Ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ τῶν Πελοπον-78 νησίῳ ἐν τῷ ναυτικῷ στρατιῶται κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διεβόων ὡς ὑπὸ τε Ἀστυόχου καὶ Τισσαφέρους φθείρεται τὰ πράγματα, τοῦ μὲν οὐκ ἐθέλοντος οὔτε πρότερον ναυμαχεῖν, ἕως ἔτι αὐτοί τε ἔρρωντο μᾶλλον καὶ τὸ ναυτικὸν τῶν Ἀθηναίων ὀλίγον ἦν, οὔτε νῦν, ὅτε στασιάζειν τε λέγονται καὶ αἱ νῆες αὐτῶν οὐδέπω ἐν τῷ αὐτῷ εἰσίν, ἀλλὰ τὰς παραὰ Τισσαφέρους Φοινίσσας ναῦς μένοντες, ἄλλως ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον, κινδυνεύσειν διατριβῆναι· τὸν δ' αὖ Τισσαφέρην τὰς τε ναῦς ταύτας οὐ κομίζειν, καὶ τροιφῆν ὅτι οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῆ διδοὺς κακοῖ τὸ ναυτικόν. οὐκ οὐκ ἔφασαν χρῆναι μέλλειν ἔτι ἀλλὰ ναυμαχεῖν. καὶ μάλιστα οἱ Συρακόσιοι ἐνῆγον. αἰσθόμενοι δὲ οἱ ξύμμαχοι καὶ ὁ Ἀ-79 στύχογος τὸν Θροῦν καὶ δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥστε διανυμαχεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς ἢ ἐν τῇ Σάμῳ ταραχῇ, ἕσαντες ταῖς ναυσὶ πάσαις, οὔσαις δώδεκα καὶ ἑκατόν, καὶ τοὺς Μιλησίους πεζῆ κελύσαντες ἐπὶ τῆς Μυκάλῃς παριέναι ἔπλειον ὡς πρὸς τὴν Μυκάλην. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ Σάμου ναυσὶ δυοῖν καὶ ὀγδοήκοντα, αἱ ἔτυχον ἐν Γλαύκῃ τῆς Μυκάλῃς ὀρμουσαι — διέχει δ' ὀλίγον ταύτῃ ἢ Σάμος τῆς ἡπείρου πρὸς τὴν Μυκάλην — ὡς εἶδον τὰς τῶν Πελοποννησίων

(Ds) Doch könnte man hier οἱ δέκα πρεσβευταί und 8, 86, 1 ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πρεσβευταί verdächtigen. Indess vgl. Abr. diluce. p. 495 u. die Erkl. z. Thom. Mag. p. 735 s. — ἡσύχαζον blieben, gingen nicht weiter. (Ps.) — αὐτοῦ ist aus mehreren und guten Hsn. zugefügt.

C. 78. § 1. τῶν Πελοποννησίων. Ueber die Stellung zu 1, 126, 6. — κατὰ, wie sonst ἐν, vgl. Haase p. 43. — διεβόων kann wohl nur Verbreitung lauter Beschwerden bezeichnen. vgl. 8, 53, 2. — ὑπὸ τε für ὑπό zwei (gute) Hsn. zu 1, 49, 2. — τοῦ μὲν, τοῦ Ἀστυόχου. (Sch.) Dem entspricht τὸν δ' αὖ, übergehend zu einem von διεβόων abhängigen Infinitiv. Kr. z. Dion. p. 264. — πρότερον 8, 30, 2. 44, 3. (Kr. eb. p. 265.) — οὐδέπω noch nicht, wie später 8, 79, 4. (Arn.) — ἐν τῷ αὐτῷ. zu 4, 35, 1.

§ 2. ἄλλως ὄνομα die ein leerer Name, bloss eine Vorspiegelung seien. Eur. Hel. 1421: τὰ τῶν θανόντων οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πάρος. vgl. zu 1, 109, 2. — κινδυνεύσειν hängt noch von διεβόων ab. (Dr.) — διατριβῆναι, διασπαρῆναι. (Sch.) sie würden Gefahr laufen sich aufzureiben. (Ill.) vgl. 8, 87, 3. (Dr.) u. zu 8, 46, 2. (Kr. eb. p. 265.) vgl. Her. 7, 120. (Bl.) — καὶ ὅτι. Ein etwas harter Uebergang. „vgl. jedoch 5, 65, 6.“ (Pr.) Ueber die Stellung zu 8, 12, 1. — κακοῖ, ἤγουν εἰς κακοπάθειαν ἐμβάλλει. (Sch.) — ναυμαχεῖν für διανυμαχεῖν eine gute Hs. Dies von einer Entscheidungsschlacht, wie 7, 60, 2. 8, 27, 1.

C. 79. § 1. οἱ ξύμμαχοι. οἱ ξύμβουλοι? Doch vgl. Kr. z. Dion. p. 303 s., 70. — δόξαν. Spr. 56, 9, 5. — ἀπὸ ξυνόδου. zu 1, 97, 1. — ὥστε. Xen. Cyr. 2, 2, 20: ἢ οἶμι ἂν ψηγίσασθαι τὸ πλῆθος συνελθόν ὥστε μὴ ἴσων ἕκαστον τυγχάνειν; Spr. 65, 3, 1. — ἐσηγγέλλετο. ἐσηγγελιο Cobet u. l. p. 423. — δώδεκα καὶ ἑκατόν. Kr. z. Dion. p. 303 s.

§ 2. δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Kr. z. Dion. p. 317. — πρὸς τὴν Μ. an der Seite die nach M. zu liegt. (Va.) — ὡς. καὶ ὡς viele, auch gute

καὺς προσπλεύσας, ὑπεχώρησαν ἐς τὴν Σάμον, οὐ νομίσαντες τῷ
 3 πλῆθει διακινδυνεύσαι περὶ τοῦ παντὸς ἰκανοὶ εἶναι. καὶ ἅμα — προ-
 ῆσθοντο γὰρ αὐτοὺς ἐκ τῆς Μιλήτου ναυμαχησείοντας — προσεδέ-
 χοντο καὶ τὸν Στρομβιχίδην ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου σφίσι ταῖς ἐκ τῆς
 Χίου ναυσὶν ἐπ' Ἄβυδον ἀφικομέναις προσβοηθήσειν· προὔπέμπετο
 γὰρ αὐτῷ ἄγγελος. καὶ οἱ μὲν οὕτως ἐπὶ τῆς Σάμου ἀνεχώρησαν,
 οἱ δὲ Πελοποννήσιοι καταπλεύσαντες ἐπὶ τῆς Μυκάλης ἐστρατοπεδεύ-
 4 σαντο καὶ τῶν Μιλησίων καὶ τῶν πλησιοχώρων ὁ πεζός. καὶ τῇ ὕστε-
 ραίᾳ μελλόντων αὐτῶν ἐπιπλεῖν τῇ Σάμῳ ἀγγέλλεται ὁ Στρομβιχίδης
 ταῖς ἀπὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ναυσὶν ἀφικόμενος· καὶ εὐθὺς ἀπέπλεον
 πάλιν ἐπὶ τῆς Μιλήτου. οἱ δ' Ἀθηναῖοι προσγενομένων σφίσι τῶν
 νεῶν ἐπίπλουν αὐτοὶ ποιοῦνται τῇ Μιλήτῳ ναυσὶν ὀκτὼ καὶ ἑκατόν,
 βουλόμενοι ναυμαχῆσαι· καὶ ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἀντανήγγο, ἀπέπλευσαν
 πάλιν ἐς τὴν Σάμον.

- 80 Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει μετὰ τοῦτο εὐθὺς οἱ Πελοποννήσιοι ἐπειδὴ
 ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι οὐκ ἀντανήγοντο,
 ἀπορήσαντες ὀπόθεν τοσαύταις ναυσὶ χρήματα ἔξουσιν, ἄλλως τε καὶ
 Τισσαφέρους κακῶς δίδοντας, ἀποστέλλουσιν ὡς τὸν Φαρνάβαζον,
 ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐκ τῆς Πελοποννήσου προσετέλαχθη, Κλέαρχον

Hsn.; gut wenn man vorher αἷ mit einer der besten u. Va. streicht. — *προσπλεύσας* für *ἐπιπλεύσας* eine gute Hs., *προσεπιπλεύσας* mehrere.

§ 3. *ἐκ τῆς Μ.* ist mit *προῆσθοντο* zu verbinden. (Ds.) — *ναυμαχησείῳ* scheint sonst nicht vorzukommen. — *ταῖς ἐκ τῆς Χ.* 8, 62, 1. (Dr.) — *Ἄβυδον* für *Ἀβύδον* einige gute Hsn. Mit dem Ge. scheint *ἐπὶ* nur von Abgehenden, nicht von Ankommenden gebraucht zu sein. Denn 1, 60, 2 dürfte *ἐπὶ Θράκης* für *ἐς τὰ ἐπὶ Θ.* stehen. (Pp.) — *προὔπέμπετο* für *προὔπεμπετο* Bā. u. Hk. *προὔπέμπετο* schlechte Hsn. — *ἀνεχώρησαν. ἀπεχώρησαν* mehrere Hsn. — *ἐπὶ τῆς* für *ἐπὶ* eine gute Hs. — *τῆς Μυκάλης.* vielmehr *τῇ Μυκάλῃ,* zu verbinden mit *ἐστρατοπεδεύοντο.* vgl. 1, 30, 1. 51, 3. (Pp.) — *ὁ πεζός, ἐστρατοπεδεύσατο.* Kr. z. Dion. p. 25.

§ 4. *ἀφικόμενος.* Spr. 56, 7, 3. — *ὀκτὼ. ἑξ* erwartet man, da § 2 zwei und achtzig erwähnt sind und Strombichides nach 8, 62, 1 vier und zwanzig hatte. Doch mögen zwei von den Samiern oder von den bei Chios gebliebenen zugekommen sein. (Pp.) vgl. Kr. z. Dion. p. 317 s. — *ναυμαχῆσαι* für *διαναυμαχῆσαι* eine gute Hs.

C. 80. § 1. *ἐπειδὴ* nachdem, enge mit *μετὰ τοῦτο εὐθὺς* zu verbinden. vgl. 1, 102, 3 u. 7, 69, 1. (Kr. z. Dion. p. 304, 71.) — *ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι* den versammelten Schiffen der Athener (8, 79, 4) nicht gewachsen. vgl. 5, 60, 3. Her. 7, 157, 2. 236, 1. 9, 90, 2. (Kr. eb.) mit ihren versammelten Schiffen, zu *ἀντανήγοντο* gezogen Ps. u. Arn., wobei man ein obgleich zu *ἀθρόαις* vermissen würde: mit ihren Schiffen obgleich sie alle zusammengezogen hatten. Auch bezieht sich *ἀθρόαις* am natürlichsten auf die Schiffe der Athener von deren Zusammenkunft eben gesprochen ist. Zu *ταῖς ναυσὶν* etwa *τῶν Ἀθηναίων* und *ταῖς ἐαυτῶν* vor *ναυσὶ* vermiss' ich nicht. Ueber die Flotte Kr. z. Dion. p. 305 s. — *τοσαύταις* 8, 79, 1. — *ναυσὶ.* zu *τοῖς πολλοῖς* 4, 6, 2. — *κακῶς.* zu 8, 46, 5. — *τὸ πρῶτον* 8, 39, 2. (Ds.) Doch hindert *ἐκ τῆς II.* wohl nicht es mit Kr. eb. p. 286, 2 auch auf 8, 8, 3 zu beziehen.

τὸν Ῥαμφίου ἔχοντα ναῦς τεσσαράκοντα. ἐπεκαλεῖτό τε γὰρ αὐτούς² ὁ Φαρνάβαζος καὶ τροφὴν ἑτοιμὸς ἦν παρέχειν, καὶ ἅμα καὶ τὸ Βυζάντιον ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆναι. καὶ αἱ μὲν τῶν Πελοποννησίων αὐταὶ νῆες ἀπάρασαι ἐς τὸ πέλαγος, ὅπως λάθοιεν ἐν τῷ πλῶ τοὺς Ἀθηναίους, χειμασθεῖσαι καὶ αἱ μὲν Ἀήλου λαβόμεναι αἱ πλείους μετὰ Κλεάρχου καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι ἐς Μίλητον — Κλεάρχος δὲ κατὰ γῆν αὐθις ἐς τὸν Ἑλλάσποντον κομισθεὶς ἤρχεν — αἱ δὲ μετὰ Ἐλίξου τοῦ Μεγαρέως στρατηγοῦ δέκα ἐς τὸν Ἑλλάσποντον διασωθεῖσαι Βυζάντιον αἰσιστᾶσιν. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ἐκ τῆς Σάμου πέμπου-³σιν αἰσθόμενοι νεῶν βοήθειαν καὶ φυλακὴν ἐς τὸν Ἑλλάσποντον, καί τις καὶ ναυμαχία βραχεῖα γίγνεται πρὸ τοῦ Βυζαντίου ναυσὶν ὅκτι² πρὸς ὅκτι².

Οἱ δὲ προεσιῶτες ἐν τῇ Σάμῳ καὶ μάλιστα Θρασύβουλος, αἰεί⁸¹ [τε] τῆς αὐτῆς γνώμης ἐχόμενος, ἐπειδὴ μετέστησε τὰ πρόγμματα, ὥστε κατὰγειν Ἀλκιβιάδην, [καὶ] τέλος ἐπ' ἐκκλησίας ἔπεισε τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν, καὶ ψηφισαμένων αὐτῶν Ἀλκιβιάδην κάθοδον καὶ ἄδειαν πλεύσας ὡς τὸν Τισσαφέρην κατήγγεν ἐς τὴν Σάμον τὸν Ἀλκιβιάδην, νομίζων μόνην σωτηρίαν εἰ Τισσαφέρην αὐτοῖς μεταστήσειεν ἀπὸ Πελοποννησίων. γενομένης δὲ ἐκκλησίας τὴν τε ἰδίαν ξυμφορὰν² τῆς φυγῆς ἐπητιάσατο καὶ ἀνωλοφύρατο ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν πολλὰ εἰπὼν ἐς ἐλπίδας αὐτούς οὐ σμικρὰς τῶν τε μελλόν-

§ 2. τε hat nur eine gute Hs. — ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆναι erbot sich gegen sie durch Gesandte abzufallen. „vgl. 7, 83, 1.“ (Dr.) wo εἶναι ἑτοιμὸς wohl zu streichen ist. — αὐταὶ. Spr. 50, 11, 20 u. Index u. οὗτος. — χειμασθεῖσαι καὶ. καὶ χειμασθεῖσαι Kr. z. Dion. p. 305, 72. oder auch καί gestrichen, wobei die Parenthesenzeichen weg zu lassen und angefangen wäre als sollte folgen ἐς τὸν Ἑλλάσποντον ἄρχων ἐκομίσθη. Da jedoch auch für καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι eig. καὶ ὕ. π. ἤθρον stehen sollte, so hat hier wohl der Schriftsteller selbst gefehlt. — αἱ πλείους appositiv, wie 3, 23, 2. vgl. zu 2, 4, 1. — δέκα. Kr. z. Dion. p. 305.

§ 3. φυλακὴν. zu 7, 4, 7. Ueber die Sache Kr. z. Dion. 318, 43. — καί τις καί. zu 1, 75, 2. — βραχεῖα. zu 2, 22, 2. — ὅκτι² πρὸς ὅκτι². zu 2, 97, 5.

C. 81. § 1. οἱ προεσιῶτες 8, 75, 2. — αἰεί. καὶ αἰεί mehrere Hsn. Für τέ vermuthet Pr. ποτέ. Dobree verdächtigt es, daneben (nicht gut) καὶ εἰς vermuthend. — αὐτῆς für αὐτοῦ zwei Hsn. u. Va. — ἐχόμενος. zu 1, 140, 1. — ὥστε ist an τῆς αὐτῆς γ. ε. anzuschliessen. (Va.) — καὶ vor τέλος streicht Dobree. — ἐπ' für ἀπ' viele und gute Hsn. Doch s. 8, 97, 2. (Abr.) vgl. zu 1, 97, 1. (Dr.) Allein diese Stellen sind verschieden; ἐπ' ἐκκλησίας findet sich auch bei Memnon Herakl. G. 59, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας bei Polytaen Strat. 5, 3, 2. (Haase p. 63.) — ἔπεισε. ἔπεισαν die besten Hsn., gut wenn vorher μετέστη stände. Object: zu seiner Ansicht. (Va.) zu 2, 44, 2. — κατήγγεν. κατήγαγεν? vgl. 2, 33, 2. (Pr.) — μόνην σωτηρίαν ohne Artikel. zu 7, 42, 5. — μεταστήσειε zu den Athenern hinüberzöge. vgl. zu 1, 107, 4.

§ 2. τῶν vor πολιτικῶν fehlt in vielen und den besten Hsn. — ἐς ἐλπίδας. zu 6, 103, 2. — σμικρὰς für μικρὰς eine gute Hs. — τε nach ἐλπίδας ist mit einer guten Hs. gestrichen; γε Reiske. Doch wozu hier die Be-

των καθίστη καὶ ὑπερβάλλον ἐμεγάλυνε τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν παρὰ τῷ Τισσαφέρνει, ἴν' οἱ τε οἴκοι τὴν ὀλιγαρχίαν ἔχοντες φοβοῖντο αὐτὸν καὶ μᾶλλον αἱ ξυνομοσίαι διαλυθεῖεν, καὶ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τιμωτέρων τε αὐτὸν ἄγοιεν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πλείον θαρσοῖεν, οἱ τε πολέμιοι τῷ Τισσαφέρνει ὡς μάλιστα διαβάλλοιντο καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπίδων ἐκπίπτειν. ὑπισχνεῖτο δ' οὖν τάδε, μέγιστα ἐπικομπῶν, ὃ Ἀλκιβιάδης, ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο ἢ μὴν, ἕως ἂν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, ἦν Ἀθηναίοις πιστεύσῃ, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς, οὐδ' ἦν δέη τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἔξαργυρίσαι, τὰς τε ἐν Ἀσπένδῳ ἤδη οὔσας Φοινίκιον ναῦς κομεῖν Ἀθηναίοις καὶ οὐ Πελοποννησίοις· πιστεῦσαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις, εἰ αὐτὸς κατελθὼν 82 αὐτῷ ἀναδέξατο. οἱ δ', ἀκούσαντες ταῦτά τε καὶ ἄλλα πολλὰ στρατηγόν τε αὐτὸν εὐθὺς εἶλοντο μετὰ τῶν προτέρων καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνείθεσαν, τὴν τε παραντίκα ἐλπίδα ἕκαστος τῆς τε σωτηρίας καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων τιμωρίας οὐδενὸς ἂν ἠλλάξαντο, καὶ ἑτοῖμοι ἤδη ἦσαν [κατὰ] τὸ αὐτίκα τοὺς τε παρόντας πολεμίους ἐκ τῶν λεχθέντων καταφρονεῖν καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ. ὁ δὲ τὸ μὲν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν τοὺς ἐγγυτέρω πολεμίους ὑπολιπόντας καὶ πάνυ διεκώλυσε, πολλῶν ἐπειγομένων· τὰ δὲ τοῦ πολέμου πρῶτον ἔφη, ἐπειδὴ 3 καὶ στρατηγὸς ἦρητο, πλεύσας ὡς Τισσαφέρνην προᾶξιν. καὶ ἀπὸ

schränkung? — τῶν μελλόντων. zu 2, 89, 8. vgl. 7, 77, 3. — παρὰ. τὴν παρὰ? Spr. 50, 9, 9. — οἱ τε zu beziehen auf καὶ οἱ. — αὐτόν. αὐτόν Bk. zweimal. — ἄγοιεν hielten; selten so. Eur. Bach. 225: τὴν Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγει τοῦ Βαρχίου. Kr. z. Arr. An. 2, 16, 4 lat. A. — ἐπὶ πλείον. zu 8, 2, 2. — τῷ T. διαβάλλοιντο mit dem T. verunwilligt würden. (Hl.) vgl. 8, 83, 1. 109, 1. (Kist.) Pflugk zu Eur. Her. 423 u. Kr. z. Her. 6, 64. — καὶ τῶν. καὶ ἀπὸ τῶν die besten Hsn. „Dies wohl sprachwidrig.“ (Pp.)

§ 3. οὖν ohne δ' einige Hsn., gebilligt von Pp. — ἐπικομπῶν, ἤγουν κομπωδῶς λέγων. (Sch.) zu 4, 126, 6. Noch bei Dion C. (Bl.) — πιστεύσῃ für πιστεύῃ eine gute Hs. vgl. zu 8, 53, 4. — ἔξαργυρίσαι für ἔξαργυρῶσαι mehrere Hsn. und jene Form scheinen die Attiker ausschliesslich gebraucht zu haben. (Pp.) ἔξαργυρίσαι, ἤγουν ἀργυρίου πωλῆσαι. (Sch.) — πιστεῦσαι erg. ἔφη aus ὑπισχνεῖτο. Spr. 65, 11, 7. — μόνως Thuk. nur hier wie Xen. nur Cyr. 3, 2, 23. (Pp.) Oester Aristoteles, hin und wieder Spätere. μόνον einige Hsn. — αὐτός, Ἀλκιβιάδης. (Sch.) Vor diesem Worte haben mehrere Hsn. σῶς. — κατελθὼν, aus der Verbannung zurückberufen. — ἀναδέξαιτο Gewähr für sie, die Athener, leistete. (St.)

C. 82. § 1. ἀνείθεσαν. zu 2, 65, 2. — οὐδενός. Spr. 47, 17. — ἂν ἠλλάξαντο für ἀνηλλάξαντο mehrere Hsn., ἂν ἀνηλλάξαντο Pp. Das ἂν vermisste schon Dr. — κατὰ. διὰ einige Hsn. Die Präposition streichen will Pp. So τὸ αὐτίκα 2, 41, 2. 4, 107, 1. 6, 57, 3. 69, 4. Eben so τὸ παραντίκα. Daneben ἐς τὸ αὐτίκα und ἐν τῷ αὐτίκα, wie ἐν τῷ παραντίκα 7, 71, 6. — πολεμίους καταφρονεῖν. zu 6, 34, 8. — καὶ πλεῖν für πλεῖν τε eine gute Hs.

§ 2. τὸ πλεῖν. zu τό 2, 53, 2. — καὶ πάνυ. zu 1, 3, 2. — διεκώλυσε. vgl. 8, 86, 3. (Pp.)

ταύτης τῆς ἐκκλησίας εὐθὺς ᾤχετο, ἵνα δοκῇ πάντα μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι, καὶ ἅμα βουλόμενος αὐτῷ τιμιώτερός τε εἶναι καὶ ἐνδείκνυσθαι ὅτι καὶ στρατηγὸς ἤδη ἤρρηται καὶ εὖ καὶ κακῶς οἴός τ' εἶσθιν αὐτὸν ἤδη ποιεῖν. Ξυνέβαινε δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ τῷ μὲν Τισσαφέρνει τοὺς Ἀθηναίους φοβεῖν, ἐκείνοις δὲ τὸν Τισσαφέρνην.

Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν τῇ Μιλήτῳ πυνθανόμενοι τὴν Ἀλκιβιά-⁸³δου κάθοδον, καὶ πρότερον τῷ Τισσαφέρνει ἀπιστοῦντες, πολλῶ δὴ μᾶλλον ἔτι διεβέβληντο. Ξυνηρέχθη γὰρ αὐτοῖς κατὰ τὸν ἐπὶ τὴν Μίλητον τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλουν, ὡς οὐκ ἠθέλησαν ἀνταναγαγόντες ναυμαχῆσαι, πολλῶ ἔς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρνην ἀρρωστώτερον γενόμενον καὶ ἔς τὸ μσεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν πρότερον ἔτι τούτων διὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπιδεδωκέναι. καὶ Ξυριστάμενοι κατ' ἀλλήλους² οἰάπερ καὶ πρότερον οἱ στρατιῶται ἀνελογίζοντο καὶ τινες καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀξίων λόγον ἀνθρώπων [καὶ οὐ μόνον τὸ στρατιωτικόν], ὡς οὔτε μισθὸν ἐντελεῆ πώποτε λάβοιεν, τό τε διδόμενον βραχὺ καὶ οὐδὲ τοῦτο Ξυνεχῶς· καὶ εἰ μὴ τις ἢ διανυμαχῆσει ἢ ἀπαλλάξεται ὅθεν τροφήν ἔξει, ἀπολείψειν τοὺς ἀνθρώπους τὰς ναῦς· πάντων τε Ἀστύοχον εἶναι αἴτιον, ἐπιφέροντα ὄργας Τισσαφέρνει διὰ ἴδια κέρδη. ὕν-⁸⁴των δ' αὐτῶν ἐν τοιούτῳ ἀναλογισμῶ Ξυνηρέχθη καὶ τοιούδε τις θόρυβος περὶ τὸν Ἀστύοχον. τῶν γὰρ Συρακοσίων καὶ Θουρίων ὅσῳ

§ 3. ἵνα. ἵνα δὴ corr. eine, ἵνα δέ mehrere Hsn. — ἡδη, das zweite, ist aus vielen und den besten Hsn. zugefügt. — τῷ μὲν T. durch den T. Der dynamische Dativ bei Personennamen ungewöhnlich steht hier, weil eig. τῷ Τισσαφέρνουσ φόβῳ vorschwebt.

C. 83. § 1. καὶ πρότερον. zu 6, 88, 5. vgl. zu 1, 18, 1. — διεβέβληντο. zu 8, 81, 2. (Hl.) — κατὰ τόν oder μετὰ τόν für καὶ τόν Dr. μετὰ Bk. κατὰ oder διὰ Reiske. — ἀνταναγαγόντες. zu 7, 52, 1. — ἀρρωστώτερον. zu 7, 47, 1 — καὶ eadem opera (zugleich), wie 4, 92, 3. 99: ἀπίοντας καὶ ἀπολαβεῖν. vgl. Porson opusc. p. 382 s. (Dobrec.) — ἔς τό. zu 6, 60, 2.

§ 2. κατ' für πρὸς eine gute Hs. unter, mit. zu 2, 88, 1. — οἰάπερ καί. Spr. 69, 32, 13. — πρότερον 8, 78, 1. (Pr.) — ἀξίων λόγου. ἀξιολόγων die besten Hsn. — καὶ οὐ μόνον τὸ στρ. ist hier doch anstössig pleonastisch und mir als Glossem verdächtig, zumal da bei Thuk. Pleonasmen der Art überhaupt selten sind. vgl. Haase p. 59. — τὸ στρατιωτικόν. Spr. 43, 3, 17. Eben so Plut. Kle. 33, Ant. 10. 16, Bru. 18. — ἢ διανυμαχῆσει. ἰδίᾳ oder ἴδια ναυμαχῆσει drei der besten Hsn. ἡδη ναυμαχῆσει Haase p. 3. — ὅθεν, εἰς τόπον ὅθεν. (Sch.) Spr. 51, 13, 9. vgl. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 6. „Gemeint ist Pharnabazos 8, 80, 2.“ (H. Müller.) — ὡς dass nämlich, exexegetisch an ἀνελογίζοντο οἰάπερ καὶ πρότερον angefügt. — ἔξει. ἔξιν die besten Hsn. — ὄργας. τὸ ἐπιφέρειν ὄργας ἐπὶ τοῦ χαρίζεσθαι καὶ συγχαρεῖν ἔταπτον οἱ ἀρχαῖοι. μάρτυς Κρατῖνος λέγων τὴν μυσικήν ἀκορῆστους ἐπιφέρειν ὄργας βροτοῖς σώφροσιν. (Sch.) vgl. zu 1, 130, 2. Später ist die Redensart verschollen. — διὰ ἴδια κέρδη 8, 50, 3. (Didot.)

C. 84. § 1. ἀναλογισμός. zu 3, 36, 3. — γὰρ fehlt in mehreren Hsn. — ὅσῳ. Spr. 48, 15, 10. — μάλιστα. Spr. 49, 7, 4. — καὶ entspricht

μάλιστα καὶ ἐλεύθεροι ἦσαν τὸ πλῆθος οἱ ναῦται, τοσοῦτω καὶ θρασύτατα προσπεσόντες τὸν μισθὸν ἀπήτουν. ὁ δὲ ἀνθαδέστερόν τε τι ἀπεκρίνατο καὶ ἠπειλήσεν, καὶ τῷ γε Δωριεῖ ξυναγορεύοντι τοῖς ἑαυτοῦ ναύταις καὶ ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν. τὸ δὲ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν ὡς εἶδον, οἷα δὴ ναῦται, ὤρμησαν ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀστυόχον ὥστε βάλλειν· ὁ δὲ προῖδὼν καταφεύγει ἐπὶ βωμόν τινα. οὐ μέντοι ἐβλήθη γε, ἀλλὰ διελύθησαν ἀπ' ἀλλήλων. ἔλαβον δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ Μιλήτῳ ἐνωχοδομημένον τοῦ Τισσαφέρους φρούριον οἱ Μιλήσιοι λάθρα ἐπιπεσόντες, καὶ τοὺς ἐνότας φύλακας αὐτοῦ ἐκβάλλουσιν· ξυνεδόκει δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις ταῦτα καὶ οὐχ ἥμισυ τοῖς Συρακοσίοις. ὁ μέντοι Λίχας οὔτε ἠρέσκετο αὐτοῖς, ἔφη τε χρῆναι Τισσαφέρει καὶ δουλεύειν Μιλησίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ βασιλείῳ τὰ μέτρια καὶ ἐπιθεραπεύειν, ἕως ἂν τὸν πόλεμον εὖ θῶνται. οἱ δὲ Μιλήσιοι ὠργίζοντό τε αὐτῷ, καὶ διὰ ταῦτα καὶ (δί) ἄλλα τοιουτότροπα καὶ νόσῳ ὕστερον ἀποθανόντα αὐτὸν οὐκ εἴασαν θάψαι 85οῦ ἐβούλοντο οἱ παρόντες τῶν Λακεδαιμονίων. κατὰ δὴ τοιαύτην διαφοράν ὄντων αὐτοῖς τῶν πραγμάτων πρὸς τε τὸν Ἀστυόχον καὶ τὸν Τισσαφέρην, Μίνδαρος διάδοχος τῆς Ἀστυόχον ναυαρχίας ἐκ Λακεδαιμόνος ἐπῆλθε καὶ παραλαμβάνει τὴν ἀρχήν· ὁ δὲ Ἀστυόχος 2ἀπέπλει. ξυνέπεμψε δὲ καὶ Τισσαφέρους αὐτῷ πρεσβευτὴν τῶν παρ' ἑαυτοῦ, Γαυλίτην ὄνομι, Κᾶρα δίγλωσσον, κατηγορήσοντα τῶν τε Μιλησίων περὶ τοῦ φρουρίου καὶ περὶ αὐτοῦ ἅμα ἀπολογησόμενον, εἰδὼς τοὺς τε Μιλησίους πορευομένους ἐπὶ καταβοῇ τῇ ἑαυτοῦ μάλιστα καὶ τὸν Ἐρμοκράτην μετ' αὐτῶν, ὃς ἐμίλλε τὸν Τισσαφέρην ἀποφαί-

dem καὶ vor θρασύτατα nach Spr. 69, 32, 13. — τὸ πλῆθος. Ist dies No. oder Ac.? (Pp.) Wohl der No. Zugefügt ist (das mir doch verdächtige) πλῆθος, weil sie zum Theil wohl auch Sklaven sein mochten. — οἱ ναῦται verdächtig Hk. vgl. § 2. — ἠπειλήσεν. ἐπηπειλήσεν? — ἐπανήρατο, ἐπανεινένατο ὡς πλῆξων. (Sch.) Ein ziemlich seltenes Wort. — βακτηρίαν. Die Aristokratie ist immer prügelsüchtig. vgl. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 11 lat. A.

§ 2. οἷα. zu 2, 5, 2. — ναῦται, ἀκρατεῖς δηλονότι. (Ds.) vgl. zu 8, 72, 2. — ἐγκραγόντες. ἐκραγόντες die besten Hsn. unser losbrechen. vgl. Her. 6, 129, 2. (Pp.) — ὥστε ist wohl ein Glossem. zu 8, 75, 1. — βωμόν. zu 4, 96, 4. — φρούριον, eine Zwingburg. Kr. z. Dion. p. 338. „vgl. 8, 108, 3.“ (Pp.)

§ 3. ἠρέσκετο. zu 1, 35, 1. — καὶ δουλεύειν. δουλεύειν καὶ Kr. z. Dion. p. 359, 44. Pp. bezieht jenes auf καὶ ἐπιθεραπεύειν. Unpassend. Kr. Stud. 2 S. 204. — τὰ μέτρια. zu 4, 19, 3. — ἐπιθεραπεύειν, wie θεραπεύειν 1, 9, 2. ἐπι — noch dazu. zu 8, 47, 1. — εὖ θῶνται. zu 1, 82, 5. — ἄλλα für δι' ἄλλα eine gute Hs. — τοιουτότροπα. zu 2, 8, 2.

C. 85. § 1. διάδοχος so mit dem Ge. noch bei Dichtern. vgl. Passows Lex.

§ 2. δίγλωσσον, ἤγουν καὶ τὴν βάρβαρον καὶ τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν ἐπιστάμενον. (Sch.) zu 4, 109, 3. — τοὺς τε Μιλησίους. τῶν τε Μιλησίων? oder πρεσβευσόμενους? „nach Sparta.“ (Ps.) — καταβοῇ. zu 1, 73, 1. — ἑαυτοῦ für αὐτοῦ oder αὐτοῦ zwei gute Hsn. τῇ αὐτοῦ für τῇ αὐτοῦ Hk. Spr.

νειν φθείροντα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ ἐπαμφοτερίζοντα. ἔχθρα δὲ πρὸς αὐτὸν ἦν αὐτῷ αἰεὶ ποτε περὶ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀποδόσεως· καὶ τὰ τελευταῖα φυγόντος ἐκ Συρακουσῶν τοῦ Ἑρμοκράτους καὶ ἑτέρων ἠκόντων ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Συρακουσίων ἐς τὴν Μίλητον στρατηγῶν, Ποτάμιδος καὶ Μύσχωρος καὶ Δημάρχου, ἐνέκειτο ὁ Τισσαφέρης φηγάδι ὄντι ἤδη τῷ Ἑρμοκράτει πολλῷ ἔτι μᾶλλον, καὶ κατηγόρει ἄλλα τε καὶ ὡς χρήματά ποτε αἰτήσας αὐτὸν καὶ οὐ τυχὼν τὴν ἐχθραν οἱ πρόθοιτο. ὁ μὲν οὖν Ἀ-4 στύχοχος καὶ οἱ Μιλήσιοι καὶ ὁ Ἑρμοκράτης ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, ὁ δ' Ἀλκιβιάδης διεβεβήκει πάλιν ἤδη παρὰ τοῦ Τισσαφέρους ἐς τὴν Σάμον.

Καὶ οἱ ἐκ τῆς Δήλου ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πρεσβευταί, οὓς τότε 86 ἔπεμψαν παραμνησομένους καὶ ἀναδιδάξοντας τοὺς ἐν τῇ Σάμῳ, ἀφικνοῦνται παρόντος τοῦ Ἀλκιβιάδου, καὶ ἐκκλησίας γενομένης λέγειν ἐπεχείρουν. οἱ δὲ στρατιῶται τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελον ἀκούειν, ἀλλ' ἀποκτείνειν ἐβόων τοὺς τὸν δῆμον καταλίοντας, ἔπειτα μέντοι μόλις ἠσυχάσαντες ἤκουσαν. οἱ δ' ἀπήγγελλον ὡς οὕτ' ἐπὶ διαφθορᾷ τῆς πόλεως ἢ μετᾶστασις γένοιτο ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ, οὐθ' ἵνα τοῖς πολεμίοις παραδοθῇ — ἐξεῖναι γὰρ, ὅτε ἐσέβαλον ἤδη σφῶν ἀρχόντων, τοῦτο ποιῆσαι — τῶν τε πεντακισχιλίων ὅτι πάντες ἐν τῷ μέρει μεθέξουσιν, οἱ τε οἰκεῖοι αὐτῶν οὐθ' ὑβρίζονται, ὥσπερ Χαιρέας διαβάλλων ἀπήγγειλεν, οὐτε κακὸν ἔχουσιν οὐδέν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σφετέροις

47, 9, 12. — ἐπαμφοτερίζοντα zweideutig handle, auch den Gegnern Gunst beweisend. Ruhnken z. Tim. p. 107. (Abr.) Bekker An. 1 p. 41, 16. Schneider zu Aristot. Rep. 7, 12, 6. vgl. eb. 8, 2, 2 u. Plut. Mar. 40 u. Luc. 30. (Kr. z. Dion. p. 321, 61 u. Index u. d. W.) Lys. 22, Nik. 2, Alk. 25, Pherekr. 25.

§ 3. αὐτόν, den Tissaphernes, αὐτῷ, dem Hermokrates. (Kr. z. Dion. p. 321, 62.) — περί. zu 1, 139, 1. — τὰ τελευταῖα. zu 1, 24, 3. — φυγόντος, erst später. Xen. Hell. 1, 1, 27 ff. u. Kr. z. Dion. p. 322 s. — αὐτόν für αὐτόν Bk. ἐαυτόν einige Hsn. — πρόθοιτο für προθέιτο die besten Hsn. Doch ist wohl πρόσθοιτο zu lesen. Her. 4, 65. 7, 229, 2: οὐκ ἂν σφι Σπαρτιῆτας μῆνιν οὐδεμίαν προσθέσθαι, wo Arn. προσθέσθαι will, was mir nicht recht erklärlich scheint. — πάλιν, wie schon 8, 81, 1. vgl. 82, 3. (Pp.)

C. 86. § 1. τότε 8, 72, 1. (Kr. z. Dion. p. 297, 44.) — ἀναδιδάξοντας. zu 1, 32, 1. — ἀποκτείνειν ἐβόων. Spr. 55, 3, 13 u. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 12. — τοὺς. zu 3, 81, 3.

§ 2. γίγνοιτο für γένοιτο eine gute Hs. Es war ihnen vortheilhaft sie als eine noch nicht vollendete Thatsache vorzustellen. — οὐθ' ἵνα. οὐθ' ἵνα Pp., so dass dem vorigen οὐτε erst τῶν τε entspräche. -- ἐξεῖναι der Inf. zu ἐξῆν es wäre ihnen sonst möglich gewesen. Spr. 53, 2, 7. vgl. 54, 12, 9. — ἐσέβαλον, οἱ Λακεδαιμόνιοι 8, 71, 2; ἐς — mit Bezug auf das Stadtgebiet. zu 2, 100, 3 u. 8, 31, 2. — τῶν πεντακισχιλίων μεθέξουσιν in die Zahl der Fünfstausend würden aufgenommen werden. (Ba.) Arn. vermisst τῶν πραγμάτων. — ὅτι nachgestellt. zu 1, 144, 2. — ἐν τῷ μέρει. zu 4, 11, 2. — αὐτῶν, τῶν στρατιωτῶν. (Sch.) — ἀπήγγειλεν 8, 74, 3. — ἔχουσιν, ἐπομένουςιν. So κακὸν ἔχειν οὐδέν Plut. T. 2 p.

3 αὐτῶν ἕκαστοι κατὰ χώραν μένουσιν. ἄλλα τε πολλὰ εἰπόντων οὐδὲν
 μᾶλλον ἐσήχονον, ἀλλ' ἐχαλέπαινον καὶ γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον,
 μάλιστα δ' ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν. καὶ ἐδόκει Ἀλκιβιάδης πρῶτον
 τότε καὶ οὐδενὸς ἔλασσον τὴν πόλιν ὠφελεῖν· ὠρμημένων γὰρ τῶν
 4 ἐν Σάμῳ Ἀθηναίων πλεῖν ἐπὶ σφᾶς αὐτούς, ἐν ᾧ σαφέστατα Ἰωνίαν
 καὶ Ἑλλάσποντον εὐθὺς εἶχον οἱ πολέμοι, κωλυτῆς γενέσθαι. καὶ ἐν
 τῷ τότε ἄλλος μὲν οὐδεὶς ἂν ἰκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον,
 ἐκεῖνος δὲ τοῦ τ' ἐπίπλου ἔπαυσε καὶ τοὺς ἰδίᾳ τοῖς πρέσβεσιν ὀργι-
 ζομένους λαιδορῶν ἀπέτρεπεν. αὐτὸς δὲ ἀποκρινάμενος αὐτοῖς ἀπέ-
 πεμπεν ὅτι τοὺς μὲν πεντακισχιλίους οὐ κωλύει ἄρχειν, τοὺς μέντοι
 5 τετρακοσίους ἀπαλλάσσειν ἐκέλευεν αὐτούς καὶ καθιστάναι τὴν βουλήν,
 ὥσπερ καὶ πρότερον, τοὺς πεντακοσίους· εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέ-
 τμηται ὥστε τοὺς στρατευομένους μᾶλλον ἔχειν τροφήν, πάνν ἐπαινεῖν.
 καὶ τὰλλα ἐκέλευεν ἀντέχειν καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις· πρὸς
 μὲν γὰρ σφᾶς αὐτοὺς σωζομένης τῆς πόλεως πολλὴν ἐλπίδα εἶναι καὶ
 ξυμβῆναι, εἰ δ' ἀπαξ τὸ ἕτερον σφαλῆσεται, ἢ τὸ ἐν Σάμῳ ἢ κείνοι,
 οὐδ' ὅτω διαλλαγῆσεται τις ἔτι ἔσεσθαι.

6 Παρῆσαν δὲ καὶ Ἀργείων πρέσβεις, ἐπαγγελόμενοι τῷ ἐν τῇ
 Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων δήμῳ ὥστε βοηθεῖν· ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἐπαινε-

161, b. (Abr.) zu 6, 77, 2. — ἐπὶ τοῖς σφετέροις αὐτῶν auf, in ihren Besitzungen. zu 4, 105, 2. vgl. Her. 6, 97: ἅπιτε ἐπὶ τὰ ὑμέτερα αὐτέων. vgl. eb. 1, 63.

§ 3. πλεῖν von γνώμην ἔλεγον regiert, hier: sie äusserten als Vorschlag. Kr. zu Xen. An. 1, 6, 9. Der Inf. als ob ἔγνωσαν da stände. vgl. Index u. Infinitiv 2 u. Kr. z. Her. 8, 49. — πρῶτον für πρῶτος mehrere Hsn. Auch später nämlich wirkte er rettend. Spr. 57, 5, 3. Πρῶτος neben οὐδενὸς ἔλασσον gäbe eine unleidliche Tautologie. — οὐδενὸς ἔλασσον. zu 2, 94, 1. — σφᾶς αὐτούς, die Athener in Attika. Doch wird σφᾶς zu streichen sein. — ἐν ᾧ, wobei, „ὅπερ εἰ ἐποίησαν.“ (A. Ps.) vgl. Index u. ὅς g. E. — σαφέστατα. σαφέστατ' ἂν Dobree; doch s. Spr. 53, 10, 5. — γενέσθαι hängt noch von ἐδόκει ab. Spr. 69, 14, 5.

§ 4. οὐδεὶς ἂν für οὐδ' ἂν εἰς die besten Hsn., vielleicht mit Unrecht. — κατασχεῖν, wie 2, 65, 5. (Bl.) — ἔπαυσε. παύσας mehrere gute Hsn. — κωλύει. κωλύει mehrere gute Hsn. — ἀπαλλάσσειν ἐκέλευεν für ἐκέλευεν ἀπαλλάσσειν eine gute Hs. „Concinner wäre ἀπαλλάσσειν δεῖοι.“ (Bö.) — τοὺς πεντακοσίους. Spr. 50, 7, 4.

§ 5. ἐς εὐτέλειαν. zu 8, 1, 4. — ξυντέτμηται. zu 8, 45, 2. — ἀντέχειν, ἔχουσι ἀνθίστασθαι. (Sch.) zu 8, 63, 3. — σφᾶς αὐτούς, ἀλλήλους. (Ds.) zu 8, 63, 3. — καὶ ξυμβῆναι nicht nur das Uebrige zu ordnen sondern auch sich auszusöhnen. — τὸ ἕτερον. Spr. 43, 4, 17. — ἢ κείνοι für ἢ ἐκεῖνο oder ἢ ἐκεῖνοι eine gute Hs. Häufig steht κείνος nach einem Vocal bei Rednern, wie nach ἢ Isokr. 5, 36. 8, 115. 10, 50, Dem. 18, 178. vgl. Bekker zu Dem. 4, 4, Lobeck z. Phryn. p. 7 u. Schneider zu Plat. Rep. 1 p. 154. (Pp.) — ὅτω fass' ich als Neutrum: so würde nichts (keine Partei) übrig bleiben mit der man sich auch nur versöhnen könne.

§ 6. καὶ Ἀργείων, wie der Athener § 1. (Pp.) — ὥστε. zu 7, 86, 3 u. 8, 79, 1. — παρεῖναι. Spr. 55, 3, 13. — τότε 8, 74, 2.

σας αὐτοὺς καὶ εἰπὼν ὅταν τις καλῆ παρῆναι οὕτως ἀπέπεμπεν. ἀφί-
κοντο δὲ οἱ Ἀργεῖοι μετὰ τῶν Παράλων, οἱ τότε ἐτάχθησαν ἐν τῇ
στρατιωτικῇ νηὶ ὑπὸ τῶν τετρακοσίων περιπλεῖν Εὐβοίαν, καὶ ἄγοντες⁷
Ἀθηναίων ἐς Λυκεδαίμονα ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμπτοὺς πρέσβεις
Λαισποδίαν καὶ Ἀριστοφῶντα καὶ Μελησίαν [οἱ] ἐπειδὴ ἐγένοντο πλέ-
οντες κατ' Ἄργος, τοὺς μὲν πρέσβεις ξυλλαβόντες τοῖς Ἀργείοις παρέ-
δουσαν ὡς τῶν οὐχ ἥκιστα κατυλυσάντων τὸν δῆμον ὄντας, αὐτοὶ δὲ
οὐκέτι ἐς τὰς Ἀθήνας ἀφίκοντο, ἀλλ' ἄγοντες ἐκ τοῦ Ἄργους ἐς τὴν
Σάμον τοὺς πρέσβεις ἀφικνοῦνται ἥπερ εἶχον τριήρη.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Τισσαφέρους, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν⁸⁷
ω μάλιστα διὰ τε τὰλλα καὶ διὰ τὴν Ἀλκιβιάδου κάθοδον ἤχθοντο
αὐτῷ οἱ Πελοποννήσιοι ὡς φανερωῶς ἤδη ἀτικίζοντι, βουλόμενος, ὡς
ἐδόκει δῆ, ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολάς, παρεσκευάζετο πο-
ρεύεσθαι ἐπὶ τὰς Φοινίσσας ναῦς ἐς Ἄσπενδον, καὶ τὸν Αἶχαν ξυμ-
πορεύεσθαι ἐκέλευεν· τῇ δὲ στρατιᾷ προστάξεν ἔφη Ταμιῶν, ἑαυτοῦ²
ἕπαρχον, ὥστε τροφήν ἐν ὅσῳ ἂν αὐτὸς ἀπῆ διδόναι. λέγεται δὲ οὐ
κατὰ ταῦτό, οὐδὲ ῥάδιον εἰδέναι τίμη γνώμη παρῆλθεν ἐς τὴν Ἄσπεν-
δον καὶ παρελθὼν οὐκ ἤγαγε τὰς ναῦς. ὅτι μὲν γὰρ αἱ Φοίνισσαι
νῆες ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν μέχρι Ἄσπενδου ἀφίκοντο
σαφές ἐστιν, διότι δὲ οὐκ ἦλθον πολλαχῆ εἰκάζεται. οἱ μὲν γάρ, ἵνα³
διατρίβῃ ἀπελθὼν, ὥσπερ καὶ διενοήθη, τὰ τῶν Πελοποννησίων —
τροφήν γοῦν οὐδὲν βέλτιον ἀλλὰ καὶ χεῖρον ὁ Ταμιῶς, ὃ προσετάχθη,
παρεῖχεν — οἱ δὲ ἵνα τοὺς Φοίνικας προαγαγὼν ἐς τὴν Ἄσπενδον
ἐκχρηματίσαιτο ἀφείς — καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς οὐδὲν ἔμελλε χρῆσεσθαι

§ 7. ἀπό. τοὺς ἀπό? 8, 71, 4. — πεμπτοῦς. πέμπονσι viele und die besten Hsn. Vielleicht ist es zu streichen. — οἱ ist mit Reiske zu streichen. — κατ' Ἀ. in die Gegend von A. vgl. 1, 13, 5. — τῶν κατυλυσάντων. Spr. 47, 9, 2. — οὐχ ἥκιστα. zu 1, 3, 1. — οὐκέτι. zu 1, 9, 2. — τοὺς die § 1 erwähnten „der Argeier.“ (Dobree.)

C. 87. § 1. διὰ τὰλλα wegen der Besoldung und der nicht gehaltenen Versprechungen. (Ds.) — διὰ τὴν für τὴν eine gute Hs. — ἀτικίζοντι, τὰ τῶν Ἀθηναίων γρονοῦντι. (Sch.) — ἀπολύεσθαι beseitigen, sich rechtfertigen. vgl. 5, 75, 2. u. Ind. Dem. — ἐπὶ nach, um zu holen, wie § 5. zu 1, 116, 3 E. u. Index u. ἐπὶ III. — Αἶχαν. Kr. z. Dion. p. 359, 53.

§ 2. ἑαυτοῦ. Spr. 51, 4, 8. — κατὰ ταῦτό übereinstimmend, wie Her. 1, 1, 2. vgl. eb. 6, 53, 1. — ἤγαγε für ἤγε eine gute Hs. — αἱ Φ. νῆες. Kr. z. Dion. p. 360, 55. — πολλαχῆ, κατὰ πολλοὺς τρόπους. (Sch.) Die verschiedenen Vermuthungen werden zu verbinden sein. (Kr. z. Diou. p. 360, 55.)

§ 3. οἱ μὲν γάρ, εἰκάζουσιν, dass sie nämlich (deshalb) nicht kamen. vgl. 6, 68, 4 u. Her. 8, 74. (Kr. Rec. 27 S. 132.) Eben dies erg. zu οἱ δὲ. Vgl. auch Pp. Spr. 69, 14, 5. — διατρίβῃ. zu 8, 78, 2. — διενοήθη 8, 46, 4. (Bö.) — ἐκχρηματίσαιτο ἀφείς um für die Entlassung von ihnen Geld zu erpressen. (Matth. § 557 p. 1296.) vgl. zu ὀνομάσας 2, 68, 2. vgl. 8, 17, 2 E. Der Opt. neben dem Conj. wie 3, 22, 5. Ἐκχρηματίσεσθαι wird nur noch aus Dion C. nachgewiesen. — καὶ γὰρ ὡς denn auch so, auch wenn er kein Geld erhalten hätte Kr. z. Dion. p. 360, 55.

— ἄλλοι δ' ὡς καταβοῆς ἔνεκα τῆς ἐς Λακεδαιμόνα, τοῦ λέγεσθαι ὡς οὐκ ἀδικεῖ ἀλλὰ καὶ σαφῶς οἴχεται ἐπὶ τὰς ναῦς ἀληθῶς πεπληρωμένας. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι τριβῆς ἔνεκα καὶ ἀνακωχῆς τῶν Ἑλληνικῶν τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν, φθορᾶς μὲν ἐν ὅσῳ παρήει ἐκεῖσε καὶ διέμελλεν, ἀνισώσεως δέ, ὅπως μηδετέρους προσθέμενος ἰσχυροτέρους ποιήσῃ, ἐπεὶ εἴγε ἐβουλήθη διαπολεμῆσαι, ἐπιφανῆς δῆπου οὐκ ἐνδοιαστῶς· κομίσας γὰρ ἂν Λακεδαιμονίοις τὴν νίκην κατὰ τὸ εἶδος ἔδωκεν, οἱ γὰρ καὶ ἐν τῇ παρόντι ἀντιπάλῳ μᾶλλον ἢ ὑποδεεστέρως τῇ ναυτικῇ ἀνθώρουν. καταφωρᾶ δὲ μάλιστα καὶ ἦν εἶπε πρόφασιν οὐ κομίσας τὰς ναῦς. ἔφη γὰρ αὐτὰς ἐλάσσους ἢ ὅσας βασιλεὺς ἔταξε ξυλληγῆναι· ὁ δὲ χάριν ἂν δῆπου ἐν τούτῳ μείζω ἔτι ἔσχεν, οὐτ' ἀναλώσας πολλὰ τῶν βασιλέως, τά τε αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας. ἐς δ' οὖν τὴν Ἀσπενδον ἦτινι δὴ γνώμη ὁ Τισσαφέρους

denn obgleich er sie bis Aspendos führte Pp. Dagegen Kr. Stud. 2 S. 232. Zu lesen ist wohl καὶ γὰρ καὶ ὡς. — ὡς, εἰκάξουσιν. Ergänzen muss man hier aber: dass er fortgegangen sei. Diese sehr anstößige Verschiedenheit verschwände, wenn man oben ἀπελθεῖν für ἀπελθῶν läse erg. αὐτόν. — καταβοῆς hier für Ruf zu nehmen veranlasst ἔνεκα, obsehon das Wort sonst bei Thuk. nur Anklage heisst. zu 1, 73, 1. Doch könnte es wohl auch hier Anklage von Seiten des Tissaphernes gegen die Beschuldigungen der Peloponnesier bedeuten. — τοῦ für τό Pp., τῷ einige Hsn. — ἀλλὰ καί. zu 8, 27, 2. 51, 2.

§ 4. ἀνακωχῆς Hinhalten. (Va.?) zu 1, 40, 3. — φθορᾶς erneuert appositiv das τριβῆς, wie ἀνισώσεως das ἀνακωχῆς. (Ds.) — ἐκεῖσε, εἰς τὴν Ἀσπενδον. (Sch.) — διέμελλεν, ἤγουν ἐβράδυνεν. (Sch.) — ἀνισώσεις ist selten, noch aus Plat. Ges. p. 740, e angeführt. — προσθέμενος. zu 6, 80, 2. Erg. αὐτοῖς, τοῖς ἐτέροις. Spr. 60, 5, 3. — διαπολεμῆσαι ἂν Dobree, nach ἐβουλήθη ein Komma setzend. — ἐπιφανῆς glaubt Pp. stehe wie δηλονότι, οἶμαι, δοκεῖ ohne οὐ ausser der Construction und ergänzt διεπολέμησεν ἂν. Beides unzulässig. Ich lese ἐπιφανῆς (lies mit Reiske) und streiche γὰρ. (Kr. Bruchst.) Das letztere halte ich auch jetzt für richtig und οὐκ ἐνδοιαστῶς zu ἔδωκεν gezogen streiche ich ἐπιφανῆς δῆπου als Glossem, da andre Hsn. περιφανῆς, περὶ ἐπιφανῆς, περιφανῶς δῆπου haben. Kämpf Quaestt. 3 p. 14 ss. setzt das Komma statt nach διαπολεμῆσαι nach ἐβουλήθη und hält Alles für richtig, während Dobree περιφανῆς lesend und eben so interpungierend, ein ἂν nach διαπολεμῆσαι einschleibt. — ἐνδοιαστῶς. zu 6, 10, 3. — κομίσας, τὸ ναυτικόν, wenn nicht τὰς ναῦς nach ἂν ausgefallen ist. — ἀντιπάλῳ, ἤγουν ἰσοπάλῳ. (Sch.) Dies Adv. (noch bei Dion C. 50, 34) hat Thuk. sonst nicht gebraucht; statthast war auch ἀντίπαλοι. — ἐνδεεστέρως. zu 2, 35, 2.

§ 5. καταφωρᾶ für καταφθορά ein Anonymos, bestätigt von einigen Hsn., die jedoch meist καταφωρᾶν haben. Der Sinn: Ueberführung giebt der Vorwand wesswegen er die Flotte nicht herbeigeführt zu haben vorschützte. (Abr. u. Dobree.) Spr. 51, 12. — ἢ ὅσας. zu 8, 66, 3. — ἐν τούτῳ dabei, wenn er eine geringere Flotte herbeigeführt hätte. — ἔσχεν, παρέσχεν ἂν βασιλεῖ. (Sch.) hätte Gunst bei ihm erlangt. (Ba.) Eur. Hek. 830: ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλιᾶτων ἀσπασμάτων χάριν πν' ἔξει παῖς ἐμῆ, κείνης δ' ἐγώ. (Pp.) — ἀπ' ἐλασσόνων mit geringeren Mitteln. Spr. 68, 16, 7. vgl. Index u. ἀπό. „So ἀπὸ μικρῆς δαπάνης Ar. Ri. 538, ἀπὸ μικροῦ Plut. 377.“ (Dr.) — δ' οὖν. zu 1, 3, 4. — ἦτινι δὴ. Spr. 51, 15, 1. — ὡς vermeintlich. Spr. 69, 63, 4.

ἀφικνεῖται καὶ τοῖς Φοίνιξι ξυγγίγνεται· καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἔπεμψαν ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς κελεύσαντος αὐτοῦ Φίλιππον ἄνδρα Λακεδαιμόνιον δύο τριήρεσιν. Ἀλκιβιάδης δὲ ἐπειδὴ καὶ τὸν Τισσαφέρην ἤσθετο⁸⁸ παριόντα ἐπὶ τῆς Ἀσπένδου, ἔπλει καὶ αὐτὸς λαβὼν τρεῖς καὶ δέκα ναῦς, ὑποσχόμενος τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν — ἢ γὰρ αὐτὸς ἄξιον Ἀθηναίους τὰς Φοινίσσας ναῦς ἢ Πελοποννησίοις γε κωλύσειν ἐλθεῖν — εἰδώς, ὡς εἰκός, ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρην γνῶμην ὅτι οὐκ ἄξιον ἔμελλε, καὶ βουλόμενος αὐτὸν τοῖς Πελοποννησίοις ἐς τὴν ἑαυτοῦ καὶ Ἀθηναίων φιλίαν ὡς μάλιστα διαβάλλειν, ὅπως μᾶλλον δὲ αὐτὸ σφίσιν ἀναγκάζοιτο προσχωρεῖν. καὶ ὁ μὲν ἄρας εὐθὺ τῆς Φασήλιδος καὶ Καύνου ἄνω τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο.

Οἱ δ' ἐκ τῆς Σάμου ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες πρέσβεις⁸⁹ ἐπειδὴ ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας ἀπήγγειλαν τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὡς κελεύει τε ἀντέχειν καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις, ἐλπίδας τε ὅτι πολλὰς ἔχει καὶ κείνοις τὸ στράτευμα διαλλάξειν καὶ Πελοποννησίων περιέσεσθαι, ἀχθομένους καὶ πρότερον τοὺς πολλοὺς τῶν μετεχόντων τῆς ὀλιγαρχίας καὶ ἠδέως ἂν ἀπαλλαγέντας πη ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος πολλῶν δὲ μᾶλλον ἐπέρρωσαν. καὶ ξυνίσταντό τε ἡδη² καὶ τὰ πράγματα διεμέμοντο, ἔχοντες ἡγεμόνας τῶν πάνυ στρατηγῶν τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν ἀρχαῖς ὄντων, οἷον Θηραμένην τε τὸν Ἄγρωνος καὶ Ἀριστοκράτην τὸν Σκελλίου καὶ ἄλλους, οἱ μετέσχον μὲν ἐν τοῖς πρώτοις τῶν πραγμάτων, φοβούμενοι δ', ὡς ἔμασαν, τό τ' ἐν τῇ Σάμῳ στράτευμα καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην [σπουδῆ πάνυ],

C. 88. καὶ bei ἐπειδὴ wie 6, 13, 3. — ἔπλει. Kr. z. Dion. p. 284, 80. — τρεῖς καὶ δέκα für τρισκαίδεκα eine gute Hs. zu 8, 22, 1. — αὐτός. αὐτοῖς das Ἀθηναίους streichend Cobet Hyper. p. 51. Als Ggs. denke man: er (selbst) werde sie erhalten oder doch den Peloponnesiern sie entziehen. — Πελοποννησίοις. zu αὐτοῖς 6, 46, 2. vgl. 1, 107, 4. — ἐκ πλείονος. zu 4, 42, 3 u. 5, 82, 2. — ἐς τὴν. zu 5, 75, 2 u. 6, 92, 1. — ἑαυτοῦ für αὐτοῦ eine gute Hs. — δι' αὐτό. zu 1, 2, 1. — σφίσιν, den Athenern. zu 1, 62, 2. — καὶ Καύνου. Dasselbe Hysteronproteron 8, 108, 1. (Abr) zu 6, 73, 1. — ἄνω, gen Osten. (Ds.)

C. 89. § 1. οἱ ἐκ τῆς Σάμου, ἐπανερχόμενοι. (Ds.) zu 6, 46, 1. — ἀπό. οἱ ἀπό? Oder mit τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες zu streichen? — τὰ παρὰ τοῦ. Spr. 43, 4, 23 u. zu 4, 97, 2. — ὅτι nachgestellt. zu 1, 144, 2. — ἐπέρρωσαν. zu 6, 93, 1.

§ 2. διεμέμοντο ähnlich unserm durchziehen. — τῶν aus der Zahl der. Spr. 47, 9. — πάνυ. zu 8, 1, 1. — στρατηγῶν τῶν. στρατηγούντων Bk. Verfälscht ist die Stelle jedenfalls; doch glaub' ich dass vielmehr ein τῶν vor ἐν ἀρχαῖς einzuschieben sei, vielleicht auch eins nach πάνυ: die angesehensten der Strategen- und der in (andern, Civil-) Aemtern Stehenden. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 377, 65 u. dagegen K. F. Hermann de temp. conv. Xen. p. 6, 40. — Ἀριστοκράτην. Kr. z. Dion. p. 382, 90 u. 91. — ἐν πρώτοις. ἐν τοῖς πρώτοις eine gute Hs., ἐν τοῖς πρώτοις Bk. u. Dobree. vgl. zu 7, 19, 4. — φοβούμενοι, μετέσχον, jedoch nur aus Furcht. — δέ, ὡς. δέ ἠδέως mehrere Hsn. — σπουδῆ πάνυ fügen viele und die besten Hsn. hinzu. Σπουδῆ findet sich bei Thuk. noch (anders)

τούς τε ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, πρεσβευομένους [ἔπειπον], μή τι ἄνευ τῶν πλειόνων κακὸν δράσωσι τὴν πόλιν, οὐ τὸ ἀπαλλάξιν τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἀλλὰ τοὺς πεντακισχιλίους ἔργω καὶ μὴ ὀνόματι χρῆναι ἀποδεικνύναι καὶ τὴν πολιτείαν ἰσαίτερον καθιστάναι. ἦν δὲ τοῦτο μὲν σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου αὐτοῖς, κατ' ἰδίας δὲ φιλοτιμίας οἱ πολλοὶ αὐτῶν τῷ τοιοῦτῳ προσέκειντο, ἐν ᾧ περ καὶ μάλιστα ὀλιγαρχία ἐκ δημοκρατίας γενομένη ἀπόλλυται· πάντες γὰρ ἀνθημερόν ἀξιοῦσιν οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι· ἐκ δὲ δημοκρατίας αἰρέσεως γενομένης ῥᾶον τὰ ἀποβαίοντα ὡς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλασσομένης τις φέροι. σαφέστατα δ' αὐτοὺς ἐπῆρε τὰ ἐν τῇ Σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἰσχυρὰ ὄντα καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐκ ἐδόκει μόνιμον τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ἔσεσθαι· ἠγωνίζετο οὖν εἷς ἕκαστος αὐτὸς πρῶτος προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι.

90 Οἱ δὲ τῶν τετρακοσίων μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιοῦτῳ εἶδει καὶ προ-

3, 49, 3 u. 8, 27, 3? (Pr.) — ἔπειπον ist mit drei Hsn. u. Dobree zu streichen. Andere wollen vorher οὓς τε für τούς τε. Allein nicht die Gesandten, τοὺς πρεσβεύοντας, fürchtete man, sondern die Partei welche Gesandte schickte, τοὺς πρεσβευομένους, was auch Dobree so erklärt vgl. 8, 90, 2, πρεσβευσόμενοι vermuthend.

§ 3. μή. Spr. 61, 6, 5. — ἄνευ τῶν πλειόνων ohne Vorwissen oder Zustimmung der Majorität (Spr. 50, 4, 12) der verwaltungsberechtigten Bürger, was zu verhüten sie eben Theil genommen hätten. — οὐ τό. οὐ τῷ eine gute Hs., οὕτω ein Rand, οὕτω γάρ ein anderer; οὔτοι Pr. Doch steckt hier wohl ein bedeutenderer Fehler, dem auch Dobrees Vorschläge nicht abhelfen. Für hoffnungslos verfälscht hält die Stelle auch Arn. — ἀπαλλάξιν. ἀπαλλαξείην Abr. u. Dobree aus dem Sch.: ἔλεγον οὐχ ὅτι ἀπαλλακτικῶς ἔχουσι τῆς ὀλιγαρχίας, ὅπερ ἦν ἀληθές, ἀλλ' ὅτι φοβοῦνται τοὺς ἐν Σάμῳ καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τοὺς ἀπίοντας ἐς Λακεδαιμόνα πρέσβεις, μή τι οὔτοι κακὸν ἐργάσωνται τὴν πόλιν ὀλιγαρχίας γενομένης. Dass dieser Inf. von ἔγασαν abhängt scheint mir unmöglich. Es wird etwas ausgefallen sein. — τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἦγον τῆς ἀκριβοῦς ὀλιγαρχίας. (Sch.) zu 2, 37, 1. — ἰσαίτερος auch Eur. Hik. 442, Xen. Hell. 7, 1, 14; ἰσαίτατα Plat. Ges. 744. Wohl nie ἰσώτερος, ταίος. — σχῆμα, πρόσχημα. (Hudson.) Appian 2, 612, 96; ἀμφοτέρω τῷ τῆς πόλεως σχήματι τοῦτο ἔπρασσον. (Bl.) Mehrere auch gute Hsn. τὸ σχῆμα; πρόσχημα will Herm. zu Eur. Iph. A. 991. — πολιτικόν, δημοκρατικόν. (Sch.) eine die Bürger zu gewinnen berechnete Form. — τοιοῦτω. τοιοῦτω εἶδει Sch. u. eine Hs., wohl aus 8, 90, 1, τοιοῦτω τῶν πολλῶν mehrere. Der Sinn: sie gaben sich solchen Bestrebungen, Ränkemachereien, hin. — προσέκειντο. zu 1, 93, 5 u. 6, 89, 3. — ἐν ᾧ περ καὶ wobei, wodurch eben.

§ 4. οὐχ ὅπως. zu 1, 35, 3. — ἐκ δὲ — φέροι wo aber bei einer Demokratie (eig. aus einer demokratischen Masse) Wahl statt gefunden erträgt man leichter das Ergebniss, etwanige Zurücksetzung, indem man nicht von Gleichen (zu 1, 141, 1) zurückgesetzt ist, sondern von einer theils unwissenden theils leidenschaftlichen Menge, theils auch vom Loose abhängt. — τοῦ Ἀλκιβιάδου wird zu streichen sein. — καὶ ὅτι, καὶ τοῦτο ὅτι. Spr. 59, 2, 3. — ὑπερβολὴν nach ἕκαστος ist mit den besten Hsn. gestrichen. — γενέσθαι. zu ἀνταπογῆναι 3, 38, 2.

C. 90. § 1. τῶν τετρακοσίων. Ueber die Stellung zu 1, 126, 6. — εἶδει, καταστάσει. (Sch.) zu 3, 62, 2. — ποτέ fehlt in einigen (schlechtern)

εστῶτες Φρόνιχός τε, ὃς καὶ στρατηγήσας ἐν τῇ Σάμῳ [ποτὲ] τῷ Ἀλκιβιάδῃ τότε διηρέχθη, καὶ Ἀρίσταρχος, ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δῆμῳ, καὶ Πείσανδρος καὶ Ἀντιφῶν καὶ ἄλλοι οἱ δυνατώτατοι πρότερόν τε, ἐπεὶ τάχιστα κατέστησαν, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ Σάμῳ σφῶν² ἐς δημοκρατίαν ἀπέστη, πρέσβεις τε ἀπέστελλον σφῶν ἐς τὴν Μακεδαίμονα καὶ τὴν ὁμολογίαν προϋθυμοῦντο καὶ τὸ ἐν τῇ Ἡετιωνείᾳ καλουμένην τεῖχος ἐποιοῦντο, πολλῶ τε μᾶλλον ἔτι, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκ τῆς Σάμου πρέσβεις σφῶν ἤλθον, ὁρῶντες τοὺς τε πολλοὺς καὶ σφῶν τοὺς δοκοῦντας πρότερον πιστοὺς εἶναι μεταβαλλομένους. καὶ ἀπέστει-³λαν μὲν Ἀντιφῶντα καὶ Φρόνιχον καὶ ἄλλους δέκα κατὰ τάχος, φοβούμενοι καὶ τὰ αὐτοῦ καὶ τὰ ἐκ τῆς Σάμου, ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ, ὅστις καὶ ὀπωσοῦν ἀνεκτός, ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Μακεδαιμονίους, ὠκοδόμουν δὲ ἔτι προθυμότερον τὸ ἐν τῇ Ἡετιωνείᾳ τεῖχος. ἦν δὲ τοῦ τεύχους ἡ γνώμη αὕτη, ὡς ἔφη Θηραμένης καὶ οἱ μετ'⁴αὐτοῦ, οὐχ ἵνα τοὺς ἐν Σάμῳ, ἦν βία ἐπιπλέωσι, μὴ δέξωνται ἐς τὸν Πειραιᾶ, ἀλλ' ἵνα τοὺς πολεμίους μᾶλλον, ὅταν βούλωνται, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ δέξωνται. χηλὴ γάρ ἐστι τοῦ Πειραιῶς ἡ Ἡετιωνεία καὶ παρ' αὐτὴν εὐθύς ὁ ἔσπλος ἐστίν. ἐτειχίζετο οὖν οὕτω ξὺν τῷ πρό-⁵τερον πρὸς ἠπειρον ὑπάρχοντι τείχει, ὥστε καθεζομένων ἐς αὐτὸ ἀνθρώπων ὀλίγων ἄρχειν τοῦ γε ἔσπλου· ἐπ' αὐτὸν γὰρ τὸν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λιμένος στενοῦ ὄντος τὸν ἕτερον πύργον ἐτελεύτα τό τε

Hsn. und ist Glossem zum folgenden τότε (Abr.) statthaft wäre nur τότε. — τότε 8, 48, 3. 50, 1 ff. — ἐν τοῖς μάλιστα erg. ἐναντίοις οὔσι. (Dr.) Spr. 49, 10, 6. vgl. zu 7, 29, 4. — ἐκ πλείστου. zu 8, 68, 1.

§ 2. κατέστησαν eingetreten waren als Mitglieder der Vierhundert. (St.) — πρέσβεις. Kr. z. Dion. p. 382, 93. — σφῶν. Spr. 47, 9. — ὁμολογίαν für ὀλιγαρχίαν eine gute Hs. Aussöhnung mit Sparta vgl. § 3. (Arn.) Ueber den Ae. zu 5, 17, 1. — Ἡετιωνεία. Ἡετιωνία mehrere gute Hsn., einige § 4, wie auch 8, 92, 2 u. 4. vgl. Lobeck z. Soph. Aj. p. 116. — τε μᾶλλον. τι μᾶλλον? So schon Reiske. Doch kann man die vorhergehenden Verba ergänzen, wobei freilich καὶ zu erwarten wäre. — ἤλθον zurückgekehrt waren 8, 89, 1. — μεταβαλλομένους. zu 1, 71, 4.

§ 3. αὐτοῦ, ἡγοῦν ἐν Ἀθήναις. (Sch.) — τὰ ἐκ τῆς Σ. das von S. her Drohende. vgl. Index u. ἐκ. — καὶ ὀπωσοῦν. Plat. Ges. 905, d: ἐπάκουε, εἰ νοῦν καὶ ὀπωσοῦν ἔχεις. vgl. Spr. 51, 15, 3. — ἀνεκτός. τουτέστιν ὄντιον ἀνεκτῶ τρόπῳ Sch., der also ἀνεκτῶς, was mehrere gute Hsn. bieten, ohne ὅπως las. Kr. z. Dion. p. 383, 94 u. Stud. 2 S. 204 f.

§ 4. ἡ γνώμη die Absicht, ähnlich Xen. An. 1, 8, 10. — αὕτη ist Subject, ἡ γνώμη Prädicat. zu 3, 28, 2. Bezogen wird αὕτη (wie § 5 οὕτω) auf das Folgende. zu 6, 92, 4. — ἵνα als ob vorherginge: sie thaten dies in der Absicht. „Ueber die Sache Xen. Hell. 2, 3, 46.“ (Bl.) — ναυσὶ. zu 2, 7, 2 E. — χηλὴ. zu 1, 63, 1.

§ 5. ἐτειχίζετο, τὸ ἐν τῇ Ἡετιωνείᾳ τεῖχος. (Pp.) — τοῦ γε. τοῦ τε die meisten u. besten Hsn., bloss τοῦ einige. — ἐπ' αὐτόν. So (bei τελευταῖον) spricht Thuk. nur hier, wo vielleicht ἐς αὐτόν zu lesen ist. vgl. 4, 109, 1. (Ullrich Beitr. z. Kr. 1 S. 21.) — τὸν ἐπὶ — τόν. Ueber den Artikel Spr. 50, 9, 1. vgl. Kr. z. Dion. p. 124. — τὸν ἕτερον den einen von den

παλαιὸν τὸ πρὸς ἡπειρον καὶ τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τεῖχος τειχιζόμενον
 6 πρὸς θάλασσαν. διωκοδόμησαν δὲ καὶ στοάν, ἥπερ ἦν μεγίστη καὶ
 ἐγγύτατα τούτου εὐθὺς ἔχομένη ἐν τῷ Πειραιεῖ, καὶ ἦρχον αὐτοὶ
 αὐτῆς, ἐς ἣν καὶ τὸν σῖτον ἠνάγκαζον πάντας τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ
 τὸν ἐσπλέοντα ἐξαιρεῖσθαι καὶ ἐντεῦθεν προαιροῦντας πωλεῖν.

- 91 Ταῦτ' οὖν ἐκ πλείονός τε ὁ Θηραμένης διεθρόει καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐκ τῆς
 Ἀκκεδαίμονος πρέσβεις οὐδὲν πρᾶξαντες ἀνεχώρησαν τοῖς ξύμπασι ξυμβα-
 τικόν, φάσκων κινδυνεύσειν τὸ τεῖχος τοῦτο καὶ τὴν πόλιν διαφθεῖραι.
 ἅμα γὰρ καὶ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἐτύγχανον Εὐβοέων ἐπικαλουμένων
 κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες, ὧν ἦσαν
 καὶ ἐκ Τάραντος καὶ Λοκρῶν Ἰταλιώτιδες καὶ Σικελικαὶ τινες, ὁμοῦ-
 σαι ἤδη ἐπὶ Ἀῆ τῆς Ἀκκωνικῆς καὶ παρασκευαζόμεναι τὸν ἐς τὴν
 2 Εὐβοίαν πλοῦν· ἦρχε δ' αὐτῶν Ἀγησανδορίδας Ἀγησύνδρου, Σπαρτιά-
 τῆς· ὡς ἔφη Θηραμένης οὐκ Εὐβοία μᾶλλον ἢ τοῖς τειχίζουσι τὴν
 3 Ἡετιώνειαν προσπλεῖν, καὶ εἰ μὴ τις ἤδη φυλάσσεται, λήσειν διαφθα-
 ρέντας. ἦν δέ τι καὶ τοιοῦτον ἀπὸ τῶν τὴν κατηγορίαν ἐχόντων, καὶ
 4 τοῦ πάνυ διαβολὴ μόνον τοῦ λόγου. ἐκεῖνοι γὰρ μάλιστα μὲν ἐβούλοντο
 ὀλιγαρχοῦμενοι ἄρχειν καὶ τῶν ξυμμάχων, εἰ δὲ μὴ, τὰς τε ναῦς καὶ
 τὰ τεῖχη ἔχοντες αὐτονομεῖσθαι, ἐξαιρεγόμενοι δὲ καὶ τούτου μὴ οὖν
 ὑπὸ τοῦ δήμου γε αὐθις γενομένου αὐτοὶ πρὸ τῶν ἄλλων μάλιστα

Thürmen die von beiden Seiten den Eingang schützten, den an der Seite von Eetionea. (Arn.) — τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τεῖχος für τὸ καινὸν τὸ ἐντὸς τοῦ τεύχους eine gute Hs. u. Va. Bei der alten La. müsste nicht τοῦ τεύχους, sondern, wie Reiske wollte, τοῦ παλαιοῦ (τεύχους) stehen. (Pr.) — τεῖχος. τεύχος τό Pr.

§ 6. διωκοδόμησαν. zu 4, 69, 2. Nach Böckh Staatsh. 1 S. 84 „entweder in zwei Theile getrennt oder durch eine Mauer von der anstossenden Gegend getrennt.“ Wohl jenes. Didot vergleicht διατειχισμα 3, 34, 2. — στοάν. Sch. Ar. Ekkl. 14: τὰ μὲν ταμεῖα ἐν οἷς ὁ σῖτος στοὰς λέγονται· καὶ γὰρ παραμήχη. vgl. Poll. 9, 44. Oester werden στοαί als Waffenniederlagen erwähnt, Xen. Hell. 5, 4, 8, Polyb. 5, 8, 9. Kr. z. Arr. An. 1, 23, 2 lat. A. u. Böckh Staatsh. 1 S. 123. — τὸν ἐσπλέοντα für ἐπιπλέοντα eine gute Hs. vgl. zu 3, 51, 2. — ἐξαιρεῖσθαι, ἐκβάλλειν, ἐκκομίζεσθαι. (Sch.) zu 8, 28, 1.

C. 91. § 1. ἐκ πλείονος. zu 8, 45, 2. Auch hier las man sonst τε χρόνου. — τε ὁ für ὁ eine gute Hs. — διεθρόει. zu 6, 46, 4. — καὶ ἐπειδὴ, καὶ διεθρόει ἐπειδὴ. (Ba.) — τοῖς ξύμπασι für alle Athener, sondern bloss für die Oligarchen. (Hk.) vgl. Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 42. — κινδυνεύσειν werde Gefahr bringen. — ἐκ vor Λοκρῶν ist mit einer guten Hs. gestrichen. Ἀῆ hat nur dieselbe.

§ 2. Εὐβοίαις für Εὐβοεῖσι und daher auch hier der Da. des Interesse zulässig. — διαφθαρέντας. διαφθαρέντες? da der Redende selbst dem Subjectbegriffe (σφεῖς) angehört. zu 6, 25, 3. — ἦν ἀπό es ging aus von (Ps.), sie arbeiteten darauf hin. — τι καὶ. καὶ u? — ἐχόντων hatten, erlitten. (Ps.) So αἰτίαν ἔχειν 4, 114, 5. (Arn.) zu 3, 13, 6. — τοῦ. τὸ τοῦ? Dobree 1 p. 67.

§ 3. τὰς τε. τὰς γε Reiske. — οὖν. γοῦν? Jenes kenn' ich in solcher Verbindung nicht. — δήμου γε für δήμου τε Sch. u. Hk. Dobree will: δήμω

διαφθορῆναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολεμίους ἐσαγαγόμενοι ἄνευ τειχῶν καὶ νεῶν ξυμβῆναι καὶ ὁπωσοῦν τὰ τῆς πόλεως ἔχειν, εἰ τοῖς γε σώμασι σφίων ἄδεια ἔσται. διόπερ καὶ τὸ τεῖχος τοῦτο, καὶ πυλίδας ἔχον καὶ 2 ἐσόδους καὶ ἐπεισαγωγὰς τῶν πολεμίων, ἐτείχιζόν τε προθύμως καὶ φθῆναι ἐβούλοντο ἐξεργασάμενοι.

Πρότερον μὲν οὖν κατ' ὀλίγους τε καὶ κρύφα μᾶλλον τὰ λεγόμενα ἦν· ἐπειδὴ δὲ ὁ Φρύνιχος ἦκων ἐκ τῆς ἐς Λυκεδαίμονα 2 πρεσβείας πληγείς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περιπόλων [τινὸς] ἐξ ἐπιβουλῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθοῖση καὶ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου ἀπελθὼν ἀπέθανε παραχρῆμα, καὶ ὁ μὲν πατάξας διέφυγεν, ὁ δὲ ξυνεργός, Ἀργεῖος ἄνθρωπος, ληφθεὶς καὶ βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν τετρακοσίων οὐδενὸς ὄνομα τοῦ κελεύσαντος εἶπεν, οὐδὲ ἄλλο τι ἢ ὅτι εἰδείη πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐς τοῦ περιπολάρχου καὶ ἄλλοσε κατ' οἰκίας ξυνιόντας, τότε δὴ οὐδενὸς γεγενημένου ἀπ' αὐτοῦ νεωτέρου 3 καὶ ὁ Θηραμένης ἤδη θρασύτερον καὶ Ἀριστοκράτης καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν τετρακοσίων αὐτῶν καὶ τῶν ἐξωθεν ἦσαν ὁμογνώμονες ἤεσαν ἐπὶ τὰ πράγματα. ἅμα γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς Αἴας αἱ νῆες ἤδη περιπεπλευκῆται καὶ ὀρμισάμεναι ἐς τὴν Ἐπίδαυρον τὴν Αἴγιαν καταδεδομηκέσαν· καὶ οὐκ ἔφη ὁ Θηραμένης εἰκὸς εἶναι ἐπ' Εὐβοίαν πλεούσας αὐ- 4 τὰς ἐς Αἴγιαν κατακολπίσαι καὶ πάλιν ἐν Ἐπιδάυρῳ ὀρμεῖν, εἰ μὴ παρακληθεῖσαι ἤκοιεν ἐφ' οἷσπερ καὶ αὐτὸς αἰεὶ κατηγόρει· οὐκέτι οὖν οἷόν τε εἶναι ἡσυχάζειν. τέλος δὲ πολλῶν καὶ στασιωτικῶν λόγων καὶ ὑποψιῶν προσγενομένων καὶ ἔργῳ ἤδη ἤπτοντο τῶν πραγμάτων· οἷ 5

— γενομένοι, wohl richtig, da δημος γίνεται so schwerlich gesagt werden konnte. — ἀλλὰ καὶ sondern selbst, sogar. — καὶ ὁπωσοῦν. zu 1, 77, 2. „Ἐχειν hängt von ξυμβῆναι ab.“ (Bl.) zu 1, 117, 3.

C. 92. § 1. ἐπεισαγωγὰς. ἐπεσ. Bk. Einlassorte.

§ 2. πληγείς —. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 384, 97 u. Wattenbach p. 60, 2. — περιπόλων. zu 4, 67, 2. — τινός. Zu ἀνὴρ τῶν — pflegt Thuk. τις nicht zuzufügen. — ἐξ ἐπιβουλῆς nach einem überlegten Plane. Wesseling zu Diod. 13, 27. — ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθοῖση ist nicht Zeitangabe, wie ἐν zeigt. (Ba.) Daher verdächtigt Cobet Hyper. p. 56 den Artikel mit Unrecht. — καὶ οὐ — ἀπελθῶν ist wohl ein fremder Zusatz. — τοῦ κελεύσαντος für κελεύσαντος die besten Hsn. Der Artikel steht hier wie in οὐδεὶς ἦν ὁ κελεύσας, οὐθένα ὠνόμασε τὸν κελεύσαντα. Spr. 50, 4, 3. — ἐς τοῦ π. in die Wohnung des P. Spr. 43, 3, 6. — κατ' οἰκίας in einzelne Häuser. vgl. Index u. κατά.

§ 3. ἀπ' αὐτοῦ aus dieser Sache. (Va.) μετὰ τὸν γόνον τοῦ Φρύνιχου. (Sch.) zu 1, 68, 1. — νεωτέρου. zu 1, 132, 5. — τῶν τετ. τῶν τε τετ.? — τῶν ἐξωθεν, derer die nicht zu den Vierhundert gehörten. (Sch.) — ἤεσαν ἐπί. vgl. § 4 (ἤπτοντο) u. 10 u. zu 1, 89, 1.

§ 4. εἰς Αἴγιαν κατακολπίσαι, εἰς τὸν τῆς Αἴγινης κόλπον πλεῦσαι. (Sch.) vgl. Pol. 34, 12, 10. (Schneider.) Noeh bei Späteren. — καὶ vor αὐτός gehört zu οἷσπερ: eben. zu 4, 56, 2. — στασιωτικῶν. zu 4, 130, 3. — ὑποψιῶν. Der Plu. auch Xen. An. 2, 5, 2. — προσγενομένων. προγενομένων?

γὰρ ἐν τῷ Πειραιῷ τὸ τῆς Ἡετιωνείας τεῖχος ὀπλίται οἰκοδομοῦντες, ἐν οἷς καὶ Ἀριστοκράτης ἦν, ταξιαρχῶν καὶ τὴν ἑαυτοῦ φυλὴν ἔχων, ξυλλαμβάνουσιν Ἀλεξικλέα, στρατηγὸν ὄντα ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς ἐταίρους τετραμμένον, καὶ ἐς οἰκίαν ἀγαγόντες βεῖδξαν. ξυνεπελάβοντο δὲ αὐτοῖς ἅμα καὶ ἄλλοι καὶ Ἐρμιων τις τῶν περιπόλων τῶν Μουνυχίασι τεταγμένων ἄρχων· τὸ δὲ μέγιστον, τῶν ὀπλιτῶν τὸ στίφος ταῦτα ἐβούλετο.

Ὡς δ' ἐσηγγέλθη τοῖς τετρακοσίοις — ἔτυχον δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ξυγκαθήμενοι — εὐθύς, πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτ' ἦν, ἐτοῖμοι ἦσαν τὲς τὰ ὄπλα ἰέναι καὶ τῷ Θηραμένει καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ἠπείλου. ὁ δ' ἀπολογούμενος ἐτοῖμος ἔφη εἶναι ξυναφαιρησόμενος ἰέναι ἤδη, καὶ παραλαβὼν ἓνα τῶν στρατηγῶν, ὃς ἦν αὐτῷ ὁμογενῶμων, ἐχώρει ἐς τὸν Πειραιῶν· ἐβοήθει δὲ καὶ Ἀρίσταρχος καὶ τῶν ἰππέων νεανίσκοι. ἦν δὲ θόρυβος πολὺς καὶ ἐκπληκτικός· οἱ τε γὰρ ἐν τῷ ἄστει ἤδη ὦντο τὸν τε Πειραιῶν κατελιῆσθαι καὶ τὸν ξυνειλημμένον τεθνάναι, οἱ τ' ἐν τῷ Πειραιῷ στοὺς ἐκ τοῦ ἄστεος ὅσον οὐπω ἐπὶ σφᾶς παρεῖναι. μόλις δὲ τῶν τε πρεσβυτέρων διακωλύοντων τοὺς ἐν τῷ ἄστει διαθέοντας καὶ ἐπὶ τὰ ὄπλα φερομένους καὶ Θουκυδίδου τοῦ Φαρσαλλίου τοῦ προξένου τῆς πόλεως παρόντος καὶ προθύμως ἐμποδῶν τε ἐκάστοις γιγνομένου καὶ ἐπιβουμένου μὴ ἐφεδρευόντων ἐγγὺς τῶν πολεμίων ἀπολέσαι τὴν πατριδα, ἠσύχασάν τε καὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέσχοντο. καὶ ὁ μὲν Θηραμένης ἐλθὼν ἐς τὸν Πειραιῶν — ἦν δὲ καὶ αὐτὸς στρατηγός — ὅσον καὶ ἀπὸ βοῆς ἕνεκα ὠργίζετο τοῖς ὀπλίταις· ὁ δ' Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἐναντίοι τῷ ἀληθεῖ ἐχαλέπαινον. οἱ δὲ ὀπλίται ὁμίση τε ἐχώρουν οἱ

§ 5. οἰκοδομοῦντες, zu κατεσχῆκός 1, 11, 3. — φυλὴν. zu 6, 98, 4. — στρατηγόν. zu 8, 89, 2. — ἐταίρους die besten Hsn.; ἑτέρους sonst, was sehr wohl erklärlich wäre. zu 3, 73. vgl. Kr. z. Dion. p. 385, 99 u. Stud. 2 S. 233.

§ 6. ξυνεπελάβοντο. zu 6, 70, 1. — τὸ δὲ μέγιστον. zu 2, 65, 1. — ταῦτα. ταῦτά St. doch s. bald darauf, 2, 79, 2. 6, 74, 2. vgl. 4, 113, 1. 8, 84, 2. (Haase p. 56.) — πλὴν ὅσοις μὴ. πλὴν μὴ ὅσοις Haase, wenn man μὴ nicht streichen wolle? — βουλομένοις. zu 2, 3, 2. — ταῦτ', der Sturz der Demokraten. — ἐς τὰ ὄπλα. Gewöhnlich ἐπὶ τὰ ὄπλα. Bei ἐς wird der Platz bezeichnet.

§ 7. ξυναφαιρησόμενος, τὸν Ἀλεξικλέα. (Ps.) — ἐκπληκτικός, ἦγον ἐκπληξιν ποιῶν. (Sch.) — οἱ τε. zu 7, 34, 7. — τὸν ξυνειλημμένον, Ἀλεξικλέα § 5.

§ 8. μόλις für μόγις Pp. zu 1, 12, 3. — παρόντος. Denn gew. lebte er natürlich in Pharsalos. — ἐγγύς. ἐτι die besten Hsn.

§ 9. ὅσον. zu 6, 105, 2. — ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα verbindet auch Xen. Hell. 2, 4, 31. (Wasse.) ὅσον ἀπὸ βοῆς Dion C. 40, 62 u. 51, 9. so weit es durch Geschrei möglich war, bloss mit Schreien, nicht durch die That. (Wytttenbach.) vgl. Hermann zu Soph. Phil. 550. Das καὶ eben haben die besten Hsn. — καὶ ἀπό. γε ἀπό? Dion C. 51, 9: ὅσον γε ἀπὸ βοῆς. (Pp.) — ἀληθεῖ für πλήθει mehrere Hsn. u. Va.: re vera. Doch zweifelt Pp. ob τῷ ἀληθεῖ eben so gebraucht worden sei wie τῇ ἀληθείᾳ. Allein Th. ge-

πλεῖστοι τῷ ἔργῳ καὶ οὐ μετεμέλοντο, καὶ τὸν Θηραμένην ἠρώτων εἰ δοκεῖ αὐτῷ ἐπ' ἀγαθῷ τὸ τεῖχος οἰκοδομεῖσθαι καὶ εἰ ἄμεινον εἶναι καθαιρεθέν. ὁ δέ, εἶπερ καὶ ἐκείνοις δοκεῖ καθαιρεῖν, καὶ ἑαυτῷ ἔφη¹⁰ ξυνδοκεῖν. καὶ ἐντεῦθεν εὐθὺς ἀναβάντες οἱ τε ὀπλίται καὶ πολλοὶ τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνθρώπων κατέσκαπτον τὸ τεῖχος. ἦν δὲ πρὸς τὸν ὄχλον ἡ παράκλησις ὡς χορή, ὅστις τοὺς πεντακισχιλίους βούλεται ἄρχειν ἀντὶ τῶν τετρακόσιων, ἵεναι ἐπὶ τὸ ἔργον. ἐπεκρούποντο γάρ¹¹ ὁμως εἰ τῶν πεντακισχιλίων τῷ ὀνόματι, μὴ ἄντικρος δῆμον ὅστις βούλεται ἄρχειν ὀνομάζειν, φοβούμενοι μὴ τῷ ὄντι ὥσι καὶ πρὸς τινα εἰπὼν τίς τι ἀγνοίᾳ σφαλῆ. καὶ οἱ τετρακόσιοι διὰ τοῦτο οὐκ ἤθελον τοὺς πεντακισχιλίους οὐτ' εἶναι οὔτε μὴ ὄντας δῆλους εἶναι, τὸ μὲν καταστῆσαι μετόχους τοσοῦτους ἄντικρος ἂν δῆμον ἡγοούμενοι, τὸ δ' αὖ ἀφανῆς φόβον ἐς ἀλλήλους παρεῖξιν.

Τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν τετρακόσιοι ἐς τὸ βουλευτήριον ὁμως καὶ⁹³ τεθορυβημένοι ξυνελέγοντο· οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ὀπλίται τὸν τε Ἀλεξικλέα, ὃν ξυνέλαβον, ἀφέντες καὶ τὸ τεῖχος καθελόντες ἐς τὸ πρὸς τῇ Μοιρηνίᾳ Διονυσιακὸν τὸ ἐν τῷ Πειραιεῖ θέατρον ἐλθόντες καὶ θέμενοι τὰ ὄπλα ἐξεκκλησίασαν, καὶ δόξαν αὐτοῖς εὐθὺς ἐχώρουν ἐς τὸ ἄστυ καὶ ἔθεντο ἐν τῷ Ἀνακείῳ τὰ ὄπλα. ἐλθόντες δὲ ἀπὸ τῶν τε-²

braucht die Neutra der Adjectiva mehrfach in ungewöhnlicher Weise; verein- zelt ist auch *μετὰ τοῦ ἀληθοῦς* 6, 89, 2; und der Gegensatz fordert diese I.a. (Kr. Stud. 2 S. 205.) Vielleicht ist *τῇ ἀληθείᾳ* zu lesen. — *ὁμόσε ἐχώρουν τῷ ἔργῳ, ἡγουν ἐβούλοντο συμπλακῆναι.* (Sch.) Aber der Da. ist hier doch nicht passend, da er keine Widerstand leistende Sache bezeichnet. Vielleicht stand *τῷ ἔργῳ* an der Stelle des *τῷ ἀληθείᾳ*. — *καὶ εἰ, δοκεῖ.* (Kr. z. Dion. p. 386, 101.) Für *καὶ* vermuthet Pp. ἦ, Reiske ἦ καί. Allein hier heisst *εἰ* ob nicht. zu 1, 2, 1.

§ 10. *καὶ* vor *ἑαυτῷ* als ob bloss *δοκεῖν* folgen sollte. Eben so in derselben Formel, doch ohne ein vorhergehendes *καὶ*, bei Ar. Vö. 1629 u. Lys. 167. (Kr. z. Dion. p. 386, 102.) vgl. Lex. Plat. u. *συνδοκεῖν*. — *τὸ ἔργον, τὸ κατασκάπτειν τὸ τεῖχος.* (Sch.)

§ 11. *ὁμως*, obgleich auf die Demokratie hinarbeitend, dennoch. (A. Ps.) Spr. 56, 13, 3. — *μὴ.* zu 2, 53, 1. — *ἄντικρος* zieht der Sch. zu *ὀνομάζειν*, ich zu *δῆμον*. zu 1, 122, 3. — *ὥσι, οἱ πεντακισχιλιοι*, dass sie erwählt seien. (Ps.) — *πρὸς τινα, ὅς ἐστι τῶν πεντακισχιλίων, ἀγνοῶν ὅτι ἐσὶν εἰς ἐκείνων, ἐν κινδύνῳ γίνηται.* (Sch.) vgl. 8, 66, 3 f. u. Kr. z. Dion. p. 372, 46 u. 386. — *εἰπὼν τι, ὅτι ὀρέγεται δημοκρατίας.* (Sch.) — *μὴ ὄντας δ. ε.* dass ihre Nichtexistenz offenbar sei. (Va.) — *ἂν* möcht' ich streichen, auch der Stellung wegen; Pp. ergänzt *εἶναι*. — *δῆμον* ohne *εἶναι*. zu 2, 44, 3. Daneben *παρεῖξιν*. — *ἐς* ähnlich bei *ὑποψία*. zu 6, 61, 3. bei *ὄργῃ*. zu 2, 65, 1.

C. 93. § 1. *τὸ ἐν τῷ Πειραιεῖ* fügen die besten Hsn. u. Va. nach *Διονυσιακὸν* hinzu. vgl. Kr. z. Dion. p. 386 s. 104 u. Böckh in d. Abhdl. der Ak. 1816 S. 74. — *ἐξεκκλησίασαν* für *ἐξεκκλησίασαν* eine Hs. vgl. Dem. 21, 193, *ἐξεκκλησίαζον* Lys. 13, 73. 76 u. Xen. Hell. 5, 3, 16. *ἡκκλησίαζον* Dem. 18, 265. 19, 60. Wohl fehlerhaft ist *ἐκκλησίαζον* Lys. 12, 73. — *δόξαν.* zu 5, 63, 3. — *Ἀνακείῳ, Διοσκούρων κατ' ἀνάγκης γὰρ οἱ Διοσκούροι.* (Sch.)

τρακοσίων τινὲς ἤρημένοι πρὸς αὐτοὺς ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντό τε καὶ ἔπει-
θον οὓς ἴδοιεν ἀνθρώπους ἐπεικεῖς αὐτούς τε ἡσυχάζειν καὶ τοὺς ἄλ-
λους παρακατέχειν, λέγοντες τοὺς τε πεντακισχιλίους ἀποφανεῖν καὶ ἐκ
τούτων ἐν μέρει, ἢ ἂν τοῖς πεντακισχιλίοις δοκῆ, τοὺς τετρακοσίους ἔσε-
σθαι, τῶς δὲ τὴν πόλιν μηδενὶ τρόπῳ διαφθεῖρειν μηδ' ἐς τοὺς πολεμίους
ἀνῶσαι. τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν ὀπλιτῶν ἀπὸ πολλῶν καὶ πρὸς πολ-
λοὺς λόγων γιγνομένων ἡπιώτερον ἦν ἢ πρότερον, καὶ ἐφοβεῖτο μάλι-
στα περὶ τοῦ παντὸς πολιτικοῦ· ξυνεχώρησάν τε ὥστ' ἐς ἡμέραν ῥη-
94 τὴν ἐκκλησίαν ποιῆσαι ἐν τῷ Διονυσίῳ περὶ ὁμονοίας. ἐπειδὴ δὲ
ἐπῆλθεν ἢ ἐν Διονύσου ἐκκλησία καὶ ὅσον οὐ ξυνειλεγμένοι ἦσαν,
ἀγγέλλονται αἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες καὶ ὁ Ἀγησανδρίδας ἀπὸ
τῶν Μεγάρων τὴν Σαλαμῖνα παραπλεῖν· καὶ πᾶς τις τῶν πολλῶν
αὐτὸ τοῦτο ἐνόμιζεν εἶναι τὸ πάλαι λεγόμενον ὑπὸ Θηραμένους καὶ
τῶν μετ' αὐτοῦ, ὡς ἐς τὸ τείχισμα ἔπλεον αἱ νῆες, καὶ χρησίμως ἐ-
2 δόκει καταπεπτωκέναι. ὁ δὲ Ἀγησανδρίδας τάχα μὲν τι καὶ ἀπὸ ξυγ-
κειμένου λόγου περὶ τε τὴν Ἐπίδαυρον καὶ ταύτῃ ἀνεστρέφετο, εἰκὸς
δ' αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν παρόντα στασιασμὸν τῶν Ἀθηναίων, δι' ἐλπί-
3 δος ὡς κἂν ἐς δέον παραγένοιτο, ταύτῃ ἀνέχειν. οἱ δ' αὖ Ἀθηναῖοι,
ὡς ἠγγέλθη αὐτοῖς, εὐθύς δρόμῳ ἐς τὸν Πειραιᾶ πανδημεὶ ἐχώρουν
ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων οὐχ ἑκάς ἀλλὰ

§ 2. ἀνὴρ ἀνδρὶ. zu 2, 103. — ἐπεικεῖς Gemässigte. (Bl.) zu 3, 4, 2. — παρακατέχειν bei sich ruhig zu erhalten. Das Wort findet sich öfter bei Pol. u. Spättern. — διαφθεῖρειν, λέγοντες, hier in der Bedeutung auffordernd. zu 1, 28, 3. — ἐς für εἰς Gō. — ἀνῶσαι, ἀνατραπέσαν ἐς τὰς τῶν πολεμίων χεῖρας ἐμβάλλειν. (A. Ps.) Das Wort ist selten; so sonst nirgends.

§ 3. τὸ πᾶν. Spr. 50, 11, 12. — ἀπό. zu 7, 70, 7. — περὶ. zu 1, 60, 1. — πολιτικοῦ, πολιτείας. (Sch.) Wohl mehr Bürgerschaft im Ggs. zu den Hopliten allein. vgl. Passows Lex. u. d. W. b. — ἐς. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 1. — Διονυσίῳ, dem in der Stadt. Schömann de com. p. 57, 24.

C. 94. § 1. ἐπῆλθεν, als ob ἡ ἡμέρα τῆς ἐκκλησίας folgte. zu 3, 72. — ἐν Διονύσου. Spr. 43, 3, 6. — αἱ die 8, 91, 1 erwähnten. — πολλῶν für ὀπλιτῶν eine gute Hs. u. V. πολλῶν ὀπλιτῶν viele Hsn. Kr. z. Dion. p. 387, 106. — πάλαι 8, 91, 1 u. 2. — χρησίμως heilsam für die Stadt.

§ 2. τάχα μὲν τι. Spr. 51, 16, 5. — ἀπὸ ξυγκειμένου. Spr. 68, 16, 8. vgl. zu 3, 70, 2. — λόγου kann verdächtig scheinen; ex composito Va. (Kr. Bruchst.) — στασιασμὸν. zu 4, 130, 1. — ἐς δέον zu Pass, zu rechter Zeit, wie Dem. 20, 26. 41. vgl. eb. 4, 14. — ἀνέχειν. zu 2, 18, 3.

§ 3. δ' αὖ, ohne αὖ eine gute Hs. δ' οὖν für passender hält Bekker. Ullrich krit. Beitr. 2 S. 18 bezieht das δ' αὖ auf § 1: αἱ δύο καὶ τεσσ. etc. — ὡς τοῦ — ὄντος in der Meinung dass der einheimische Kampf, die Gefahr von Seiten der Vierhundert, grösser sei als die von den Feinden, nicht fern sondern an dem Hafen selbst, dessen sich die Vierhundert, wie man argwöhnte, bemächtigen wollten, um ihn den Feinden zu überliefern. (Kr. z. Dion. p. 387, 106.) Gegen die compacte Schaar meiner Gegner Kr. Stud. 2 S. 233 f. u. Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 1—20. — ἰδίου. οἰκείος πόλεμος Plat. Menex. 243, e. Ullrich S. 3 vergleicht 2, 65, 9 u. 4, 63, 2. Campe Rec. S. 177 versteht: einen Athen unmittelbar, gleichsam persön-

πρὸς τῷ λιμένι ὄντος. καὶ οἱ μὲν ἐς τὰς παρούσας ναῦς ἐσέβαινον, οἱ δὲ ἄλλας καθεῖλκον, οἱ δὲ τινες ἐπὶ τὰ τεῖχη καὶ τὸ στόμα τοῦ λιμένος παρεβοῶθουν.

Αἱ δὲ τῶν Ηελοπονησιῶν νῆες παραπλεύσασαι καὶ περιβαλοῦ-95
σαι Σούνιον ὀρμίζονται μεταξὺ Θορικοῦ τε καὶ Πρασιῶν, ὕστερον
δὲ ἀφικνοῦνται ἐς Ὠρωπόν. Ἀθηναῖοι δὲ κατὰ τάχος καὶ ἀξυγκρο-
τήτοις πληρώμασιν ἀναγκασθέντες χρῆσασθαι, οἷα πόλεως τε στα-
σιαζούσης καὶ περὶ τοῦ μεγίστου ἐν τάχει βουλόμενοι βοηθῆσαι —
Εὐβοία γὰρ αὐτοῖς ἀποκεκλημένης τῆς Ἀττικῆς πάντα ἦν — πέμ-
πουσι Θυμοχάρην στρατηγὸν καὶ ναῦς ἐς Ἐρετριαν, ὧν ἀφικομένων
ξὺν ταῖς πρότερον ἐν Εὐβοίᾳ οὔσαις ἕξ καὶ τριάκοντα ἐγένοντο. καὶ
εὐθὺς ναυμαχεῖν ἤναγκάζοντο· ὁ γὰρ Ἀγησανδρίδας ἀριστοποιησά-2
μενος ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ ἀνῆγε τὰς ναῦς, ἀπέχει δὲ μάλιστα ὁ Ὠρωπὸς
τῆς τῶν Ἐρετριέων πόλεως θαλάσσης μέτρον ἑξήκοντα σταδίους. ὡς
οὖν ἐπέπλει, εὐθὺς ἐπλήρουν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ναῦς, οἰόμενοι σφίσι
παρὰ ταῖς ναυσὶ τοὺς στρατιώτας εἶναι· οἱ δ' ἔτινον οὐκ ἐκ τῆς ἀ-
γορᾶς ἀριστον ἐπισιτιζόμενοι — οὐδὲν γὰρ ἐπωλεῖτο ἀπὸ προνοίας τῶν
Ἐρετριέων — ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἄστεος οἰκίῶν, ὅπως σχολῇ
πληρουμένων φθάσειαν οἱ πολέμοι προσπείσόντες καὶ ἔξαναγκάσειαν

lich, nicht etwa bloss dessen ἀρχή bedrohenden. — πολέμου, nicht σιάσεως, da die Vierhundert auf die Hülfe der Lakedaemonier rechneten. Ullrich eb. S. 3 ff. — παρούσας. ὀρμούσας?

C. 95. § 1. περιβαλοῦσαι. Nach der Analogie von διαβάλλειν, aber ungewöhnlich. (Pp.) Noch Thuk. 6, 44, 1 u. bei Dion C. — Θορικοῦ für Θορικού einige Hsn. vgl. Göttling Acc. S. 222. (Pp.) — Πρασιῶν für Πρασιῶν Bk. — ἀξυγκροτήτοις nicht eingeeübt. (Br.) Dem. 2, 17: συγκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου. (Pp.) vgl. Pol. 1, 61, 3 u. Dion C. 38, 45. (Arn.) συγκροτεῖν ναυτικόν 47, 30. 48, 7, ναῦς 48, 30, δύναμιν 38, 45. 48, 13. „Die Metapher meinen der Sch. zu Soph. Ant. 430 u. Dorvill. z. Char. p. 86 sei von gehämmerten Metallen entlehnt.“ (Pp.) Das Wort findet sich (anders) noch bei Dion. Hal. — πόλεως. τῆς πόλεως? doch s. 1, 10, 3. Indess könnten auch wir etwa sagen: bei einer zwieträchtigen Stadt. — ἐν τάχει hier eine gute Hs., nach βουλόμενοι die übrigen. — πάντα ἦν. Spr. 43, 4, 14 u. Herm. z. Vig. 95. — Θυμοχάρην für Θυμόχαριν die besten Hsn.

§ 2. ἀνῆγε für ἀνήγαγε eine gute Hs. vgl. zu 3, 16, 1. — ἀπέχει für διέχει die besten Hsn., vielleicht mit Unrecht. — Ἐρετριέων. Ἐρετριῶν eine gute Hs. — θαλάσσης. ἤγουν οἱ ἑξήκοντα στάδιοι πάντες θάλαττά εἰσιν. (Sch.) vgl. zu 2, 86, 2. — μέτρον. Xen. Hell. 3, 2, 10: μετρῶν εἴρε τοῦ ἰσθμοῦ ἐπὶ καὶ τριάκοντα στάδια. lies μέτρον. — ἑξήκοντα auch nach Strabo 9, 1 p. 403. (Pp.) — ἀριστον. Spr. 46, 6. Doch ist diese Verbindung ungewöhnlich. — οὐδὲν — Ἐρετριέων sollte eigentlich vor ὅπως stehen. — ἀπὸ προνοίας, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ γνώμης καὶ παρασκευῆς. (Sch.) — ἔσχατα. ἔσχατῆ vermuthet Valckenaer zu Theokr. Adou. T. 2 p. 61. Heindorf. (Gö.) Jenes ist zu vergleichen mit ἐπ' ἐκεῖνα, ἐπὶ τὰδε, ἐπὶ δεξιά. (Pp.) Ohne Artikel. zu 3, 106, 2. — σχολῇ πληρουμένων, βραδέως πληρουμένων τῶν νεῶν. (Sch.) — ἔξαναγκάσειαν. ἀναγκάσειαν die vier besten Hsn. — τύχοιεν. Spr. 56, 4, 2.

310ὺς Ἀθηναίους οὕτως ὅπως τύχοιεν ἀνάγεσθαι. σημεῖον δ' αὐτοῖς ἐς τὸν Ὀρειὸν ἐκ τῆς Ἐρετριᾶς, ὅποτε χορή ἀνάγεσθαι, ἤρθη. διὰ τοιαύτης δὴ παρασκευῆς οἱ Ἀθηναῖοι ἀναγαγόμενοι καὶ ναυμαχῆσαντες ὑπὲρ τοῦ λιμένος τῶν Ἐρετριέων ὀλίγον μὲν τινα χρόνον ὅμως καὶ ἀντέσχον, ἔπειτ' ἐς φυγὴν τροπόμενοι καταδιώκονται ἐς τὴν γῆν. καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν πρὸς τὴν πόλιν τῶν Ἐρετριέων ὡς φιλίαν καταφεύγουσι χαλεπώτατα ἔπραξαν, φονευόμενοι ὑπ' αὐτῶν· οἱ δὲ ἐς τὸ ἐπιτείχισμα τὸ ἐν τῇ Ἐρετριαίᾳ, ὃ εἶχον αὐτοί, περιγίγνονται καὶ ὅσαι ἐς Χαλκίδα ἀφικνοῦνται τῶν νεῶν. λαβόντες δ' οἱ Πελοποννήσιοι δύο καὶ εἴκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων καὶ ἄνδρας τοὺς μὲν ἀποκτείναντες τοὺς δὲ ζωορῆσαντες τροπαῖον ἔστησαν. καὶ ὕστερον οὐ πολλῶ Ἐββοίαν τε, ἀπασαν ἀποστήσαντες πλὴν Ὀρειοῦ — ταύτην δὲ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι εἶχον — καὶ τὰλλα τὰ περὶ αὐτὴν καθίσταντο.

96 Τοῖς δ' Ἀθηναίοις ὡς ἦλθε τὰ περὶ τὴν Ἐββοίαν γεγενημένα, ἔκπληξις μεγίστη δὴ τῶν πρὶν παρεῖστη. οὔτε γὰρ ἡ ἐν τῇ Σικελίᾳ ξυμφορά, καίπερ μεγάλη τότε δόξασα εἶναι, οὔτ' ἄλλο οὐδέν πω οὔτως ἐφόβησεν. ὅπου γὰρ στρατοπέδου τε τοῦ ἐν Σάμῳ ἀφεστηκότος, ἄλλων 2τε νεῶν οὐκ οὐσῶν οὐδὲ τῶν ἐσθησομένων, αὐτῶν τε στασιαζόντων καὶ ἄδηλον ὃν ὅποτε σφίσι αὐτοῖς ξυρράξουσι, τσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἐν ἣ νᾶς τε καὶ τὸ μέγιστον Ἐββοίαν ἀπολωλέκεσαν, ἐξ ἧς πλείω ἢ τῆς Ἀττικῆς ὠφελοῦντο, πῶς οὐκ εἰκότως ἠθύμουν; μάλιστα δ' αὐτοὺς καὶ δι' ἐγγυτάτου ἐθορούβει εἰ οἱ πολέμοι τολμη-

§ 3. σημεῖον ἤρθη. zu 1, 49, 1. — χορή. χρῆσις Dobree 1 p. 118. χορῆν? — διὰ τοιαύτης, wie 4, 8, 6. (Kr. z. Dion. p. 295, 35.) zu 1, 138, 3. — ἀναγαγόμενοι für ἀναγόμενοι Vat. — ὑπὲρ. zu 1, 112, 2. — ὅμως, ungeachtet der schlechten Rüstung. (Ps.) Kr. zu Xen. An. 2, 2, 17 lat. A.

§ 4. οἱ δὲ für οἱ δὲ Va. [u. St. 9], so dass hier καταφεύγουσι zu ergänzen und περιγίγνονται Nachsatz ist. (Hk.) Dies gehört auch zu dem satzlichen Subject καὶ ὅσαι etc. — ἐπιτείχισμα. τείχισμα eine gute Hs. Doch s. zu 1, 122, 1. — Ἐρετριαίᾳ für Ἐρετρία Bk. aus einer schlechten Hs. Doch kann ἐν im Gebiet von heißen. vgl. Index unter ἐν. — αὐτοί. zu 4, 113, 2. — ὕστερον οὐ πολλῶ für οὐ πολλῶ ὕστερον eine gute Hs. zu 1, 18, 5. — τε verdächtigt Pp. Kr. setzt hier ein Komma. — εἶχον nach Vertreibung der Hestiaer. (Kr. z. Dion. p. 388, 108.) — τὰλλα ist noch Obj. Gemeint sind wohl die benachbarten Inseln; vielleicht auch einige der gegenüber liegenden Küstenstriche. — καθίσταντο. zu 4, 107, 1.

C. 96. § 1. ἦλθε τὰ γεγενημένα, ἦλθε τὸ μῆνυμα τῶν γενομένων. (Sch.) Dem. 3, 5: ἦλθεν ἀμφοτέρω. (Hertlein.) Ein Inf. als Subject Xen. Hell. 3, 4, 27: ἐρχεται (αὐτῶ) ἄρχειν. — τῶν πρὶν. zu 1, 1, 1. — παρεῖστη. zu 4, 61, 2. — ὅπου. zu 8, 27, 2. — τῶν. Spr. 50, 4, 3.

§ 2. αὐτῶν τε. Das τε fehlt in mehreren Hsn. — ἄδηλον ὃν ὅποτε. zu 1, 2, 1. — ξυρράξουσι. zu 7, 6, 3. — τσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἡ ξ. ἢ ἐπ. τσαύτη ἦν. Spr. 57, 3, 5. Ueber die Häufung der Elaute Lobeck Parall. p. 23. — τὸ μέγιστον. zu 2, 65, 1. — ἀπολωλέκεσαν. ἀπολωλέκεσαν eine Hs. — ἡ τῆς. zu τοιῶνδε 7, 77, 1. — πῶς οὐκ ἠθύμουν. Spr. 54, 1, 3. — ἐγγυτάτου. Spr. 23, 9, 4. Ueber διά zu 2, 29, 3. — εἰ

σουσι νενικηκότες εὐθύς σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, ἐρῆμον ὄντα νεῶν, πλεῖν· καὶ ὅσον οὐκ ἤδη ἐνόμιζον αὐτοὺς παρεῖναι. ὅπερ ἂν, εἰ τολ-3 μηρότεροι ἦσαν, ῥαδίως ἂν ἐποίησαν, καὶ ἢ διέστησαν ἂν ἔτι μᾶλλον τὴν πόλιν ἐφοροῦντες ἢ εἰ ἐπολιόρχουν μένοντες, καὶ τὰς ἀπ' Ἰωνίας ναῦς ἠνάγκασαν ἂν, καίπερ πολεμίας οὖσας τῇ ὀλιγαρχίᾳ, τοῖς σφετέρους οἰκείους καὶ τῇ ἔνυμπάσῃ πόλει βοηθῆσαι· καὶ ἐν τούτῳ Ἑλλήσποντός τε ἂν ἦν αὐτοῖς καὶ Ἰωνία καὶ αἱ νῆσοι καὶ τὰ μέγροι Εὐβοίας καὶ ὡς εἰπεῖν ἡ Ἀθηναίων ἀρχὴ πᾶσι. ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ μόνῳ⁴ Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίους πάντων δὴ ἔνυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς· διάφοροι γὰρ πλεῖστον ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν ὄξεις οἱ δὲ βραδεῖς, καὶ οἱ μὲν ἐπιχειρηταὶ οἱ δὲ ἄτολμοι, ἄλλως τε καὶ ἐν ἀρχῇ ναυτικῇ πλεῖστα ὠφέλουν. ἐδειξαν δ' οἱ Συρακόσιοι· μάλιστα γὰρ ὁμοίότροποι γενόμενοι ἄριστα καὶ προσεπολέμησαν.

Ἐπὶ δ' οὖν τοῖς ἠγγελλμένοις οἱ Ἀθηναῖοι ναῦς τε εἴκοσιν ὁμῶς⁹⁷ ἐπλήρουν καὶ ἐκκλησίαν ἐξενέλεγον, μίαν μὲν εὐθύς τότε πρῶτον ἐς τὴν Πύκνα καλουμένην, οὐπερ καὶ ἄλλοτε εἰώθεισαν, ἐν ἧπερ καὶ τοὺς τετρακοσίους καταπαύσαντες τοῖς πεντακισχιλίοις ἐψηφίσαντο τὰ πράγματα παραδοῦναι — εἶναι δὲ αὐτῶν ὅποσοι καὶ ὄπλα παρέχονται — καὶ μισθὸν μηδένα φέρειν μηδεμιᾶ ἀρχῇ· εἰ δὲ μή, ἐπάρατον ἐποιή-

die Befürchtung des Falles dass. — εὐθύς. εὐθύ Lobeck z. Phryn. p. 144. — σφῶν hängt von Πειραιᾶ ab. zu 5, 49, 1. σφίσιν 3, 1, 3. — ὅσον οὐκ ἤδη auch Xen. Hell. 6, 2, 16 u. 24.

§ 3. ἂν — ἂν. Spr. 69, 7, 3. — διέστησαν, εἰς στάσιν ἐνέβαλον. (Sch.) zu 6, 77, 2. — ἢ εἰ für ἢ oder εἰ Bekker. — καὶ τὰς sogar die. — ἂν ἦν αὐτοῖς hätte ihnen, den Lakedaemoniern, gehört, wäre ihnen zugefallen. (Va.) Spr. 48, 3, 1. „vgl. 4, 65, 1. (Pp.) — τὰ μέγροι. zu 8, 43, 4. — Εὐβοίας. Βοιωτίας eine gute Hs.

§ 4. ἐνυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι. zu 6, 84, 3. — διάφοροι. Mehr darüber 1, 70, 2. — πλεῖστον für μάλιστα ist in der guten Prosa nicht gewöhnlich, auch bei Thuk. nur hier. Dial. 49, 10, 4. — οἱ μὲν — ἄτολμοι halt' ich für ein ungeschicktes Einschleusen nach 1, 70, 2 f. — ἐν vor ἀρχῇ hat nur eine gute Hs. — ὠφέλουν beide, die Lakedaemonier den Athenern und diese sich selbst, eben durch die genannten Eigenschaften. vgl. zu 6, 33, 4. (Pp.) — οἱ Συρακόσιοι. vgl. 7, 21, 3 u. 55, 2. (Kr. z. Dion. p. 254, 34.)

C. 97. § 1. δ' οὖν weist zurück auf 8, 96, 1. (Ds.) — ὁμῶς, wenn gleich bestürzt. (Ps) — τότε gehört wohl zu εὐθύς. — Πύκνα für Πύκνα die besten Hsn. Spr. § 20 u. Πύξ. — οὐπερ. zu 1, 134, 3 u. zu 2, 99, 1. — εἰώθεισαν, ἐκκλησίας ἐκλέγειν. zu 1, 132, 5. Ueber die Sache Schömann de com. p. 53 ss. (Kr. z. Dion. p. 376, 59.) — εἶναι sollten zur Aufnahme unter die 5000 berechtigt sein. Denn die Zahl war an sich viel grösser. l.ys. 20, 13. (Arn.) vgl. 8, 86, 2 u. Böckh Staatsb. 1 S. 373. — ὄπλα παρέχονται als Scherwerb bewaffnete dienten. (Kr. z. Dion. p. 254, 38.) — μηδεμιᾶ ἀρχῇ. μηδεμιᾶς ἀρχῆς Pp. Auch mir (schon vor 1820) eingefallen, da φέρειν nicht für διδόναι stehen kann. Ἀρχοντες waren auch die Richter und die Ekklesiasten. Aristot. Pol. 3, 1, 5. (Thirlwall.) — εἰ δὲ μή. Spr. 65, 5, 12. — ἐπάρατον ist substantivirtes Neutrum.

2σαντο. ἐρίγνοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον πυκναὶ ἐκκλήσεις, ἀφ' ὧν καὶ νομοθέτας καὶ τᾶλλα ἐψηφίσαντο ἐς τὴν πολιτείαν. καὶ οὐχ ἥμισυ δὴ τὸν πρῶτον χρόνον ἐπὶ γ' ἑμοῦ Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες· μετρία γὰρ ἦ τε ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγκρασις ἐγένετο, καὶ ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνῆνεγκε τὴν πόλιν. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ Ἀλκιβιάδην καὶ ἄλλους μετ' αὐτοῦ κατένειναι, καὶ παρὰ τε ἐκείνον καὶ παρὰ τὸ ἐν Σάμῳ στρατόπεδον πέμπσαντες διεκελεύοντο ἀνθάπτεσθαι τῶν πραγμάτων.

98 Ἐν δὲ τῇ μεταβολῇ ταύτῃ εὐθύς οἱ μὲν περὶ τὸν Πείσανδρον καὶ Ἀλέξιλλέα καὶ ὅσοι ἦσαν τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα ὑπέξερχονται ἐς τὴν Δακελείαν· Ἀρίσταρχος δ' αὐτῶν μόνος, ἔτυχε γὰρ καὶ στρατηγῶν, λαβὼν κατὰ τάχος τοξότας τινὰς τοὺς βαρβαριωτάτους ἐχώρει 2πρὸς τὴν Οἰνόην. ἦν δὲ Ἀθηναίων ἐν μεθορῶσι τῆς Βοιωτίας τεῖχος, ἐπολιόρχουν δ' αὐτὸ διὰ ξυμφορὰν σφίσιν ἐκ τῆς Οἰνόης γενομένην ἀνδρῶν ἐκ Δακελείας ἀναχωρούντων διαφθορᾶς οἱ Κορίνθιοι, ἐθελοντηδὸν προσπαρακαλέσαντες τοὺς Βοιωτοὺς. κοινολογησάμενος οὖν αὐτοῖς ὁ Ἀρίσταρχος ἀπατᾷ τοὺς ἐν τῇ Οἰνόῃ, λέγων ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει τᾶλλα ξυμβεβήκασι Λακεδαιμονίοις κακείνους δεῖ Βοιωτοῖς 3τὸ χωρίον παραδοῦναι· ἐπὶ τούτοις γὰρ ξυμβεβάσθαι. οἱ δέ, πιστεύσαντες ὡς ἀνδρὶ στρατηγῷ καὶ οὐκ εἰδότες οὐδὲν διὰ τὸ πολιορκεῖσθαι, ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται. τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ Οἰνόην ληφθεῖσαν Βοιωτοὶ κατέλαβον καὶ ἦ ἐν ταῖς Ἀθήναις ὀλιγαρχία καὶ σιάσις ἐπαύσατο.

99 Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ οἱ ἐν τῇ

§ 2. πυκναί. zu 1, 23, 3. — ἀφ' ὧν in Folge deren. (Herbst S. 52.) zu 8, 31, 1. — νομοθέτας, ausserordentliche. Schömann de com. p. 270. (Kr. z. Dion. p. 389.) — πρῶτον nächstfolgende. — ἐπὶ ἑμοῦ zu meiner Zeit, wie Her. 1, 5, 2. Spr. 68, 40, 4. — ἦ τε ἐς — ξύγκρασις die Mischung der oligarchischen und demokratischen Elemente. Dem τέ entspricht das καὶ vor ἐκ, ein Hyperbaton. zu 5, 11, 2. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 254, 38. — τῶν πραγμάτων. Spr. 50, 11, 2. — ἀνῆνεγκε brachte empor, gab neue Kräfte. Ungewöhnlich. vgl. Her. 3, 22, 2? — ἀνθάπτεσθαι τῶν πρ. die Angelegenheiten zu betreiben, sowohl die bürgerlichen als die militairischen.

C. 98. § 1. καὶ ὅσοι. zu καὶ ᾧ 3, 2, 1. — ἦσαν τῆς. Spr. 47, 9, 2. — Ἀρίσταρχος. Kr. z. Dion. p. 389, 114. — τοξότας, wahrscheinlich von den Skythen. (Dr.) — τινὰς τοὺς. zu 7, 2, 4.

§ 2. ἦν für ἔστι. Spr. 53, 2, 4. Dobree vermuthet: Οἰνόην Ἀθηναίων, wenn nicht ἦν δὲ — τείχος zu streichen sei. — διαφθορᾶς hängt von ξυμφορὰν ab. 1, 33, 1: ἡ ξυμτυχία τῆς ἡμετέρας χρείας. (Gö.) vgl. 3, 111, 5. (Arn.) — ἐθελοντηδὸν mit Bezug auf das in προσπαρακαλεῖν liegende προσέρχεσθαι. Das Wort ist ungewöhnlich. Lobeck z. Phryn. p. 6. — προσπαρακαλέσαντες. zu 1, 67, 2. — τᾶλλα. zu 2, 5, 4. — ξυμβεβάσθαι es sei ein Vertrag geschlossen. Spr. 61, 5, 6 u. über die Form zu 1, 123, 3.

§ 3. ὑπόσπονδοι. zu 6, 88, 10.

C. 99. § 1. οἱ ἐν τῇ M. Πελοποννήσιοι. Kr. z. Dion. p. 337 s.

Μιλῆτω Πελοποννήσιοι, ὡς τροφήν τε οὐδεὶς ἐδίδου τῶν ὑπὸ Τισσαφέρονους τότε ὅτ' ἐπὶ τὴν Ἀσπενδον παρῆει προσταχθέντων, καὶ αἱ Φοίνισσαι νῆες οὐδὲ ὁ Τισσαφέρουης τέως που ἦκον, ὁ τε Φίλιππος ὁ ξυμπεμφθεὶς αὐτῷ ἐπιστάλκει Μινδάρω τῷ ναύαρχῳ καὶ ἄλλος, Ἴπποκράτης, ἀνὴρ Σπυριτιάτης καὶ ὢν ἐν Φισιήλιδι, ὅτι οὔτε αἱ νῆες παρέσουτο πάντα τε ἀδικοῖντο ὑπὸ Τισσαφέρονους, Φαρνάβαζός τ' ἐπε-2 καλεῖτο αὐτούς καὶ ἦν πρόθυμος κομίσας τὰς ναῦς καὶ αὐτὸς τὰς λοιπὰς ἔτι πόλεις τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς ἀποστῆσαι τῶν Ἀθηναίων, ὥσπερ καὶ ὁ Τισσαφέρουης, ἐλπίζων πλέον τι σχήσειν ἀπ' αὐτοῦ, οὕτω δὲ ὁ Μίνδαρος πολλῶ κόσμῳ καὶ ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου, ὅπως λάθοι τοὺς ἐν Σάμῳ, ἄρας ἀπὸ τῆς Μιλῆτου ναυσὶ τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα ἔπλει ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον. πρότερον δ' ἐν τῷ αὐτῷ θέρει τῷδε ἑκακίδεκα ἐς αὐτὸν νῆες ἐσέπλευσαν, αἱ καὶ τῆς Χερσονήσου τι μέρος κατέδραμον. χειμασθεὶς δὲ ἀνέμῳ καὶ ἀναγκασθεὶς καταίρει ἐς τὴν Ἰκαρον καὶ μένας ἐν αὐτῇ ὑπὸ ἀπλοίας πέντε ἢ ἕξ ἡμέρας ἀμικνεῖται ἐς τὴν Χίον. ὁ δὲ Θράσυλλος ἐκ τῆς Σάμου, ἐπειδὴ ἐπύθετο100 αὐτὸν ἐκ τῆς Μιλῆτου ἀπηροκότα, ἔπλει καὶ αὐτὸς ναυσὶν εὐθὺς πέντε καὶ πεντήκοντα, ἐπειγόμενος, μὴ φθάσῃ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἐσπλεύσας. αἰσθόμενος δ' ὅτι ἐν τῇ Χίῳ εἴη καὶ νομίσας αὐτὸν καθέξειν2 αὐτοῦ σκοποὺς μὲν κατιστήσατο καὶ ἐν τῇ Λέσβῳ καὶ ἐν τῇ ἀντιπέρας ἠπίρω, εἰ ἄρα ποι κινοῖντο αἱ νῆες, ὅπως μὴ λάθοιεν, αὐτὸς δ' ἐς τὴν Μήθυμναν παραπλεύσας ἄλγιστά τε καὶ τὰλλα ἐπιτήδεια παρασκευάζειν ἐκέλευεν, ὡς ἦν πλείων χρόνος γίγνηται, ἐκ τῆς Λέσβου

Das Subject wird nach den Zwischensätzen erneuert durch οὕτω δὲ ὁ Μίνδαρος § 2. vgl. zu 4, 74, 1. — τῶν, weil nicht bloss Ταμῶς 8, 87, 1, sondern οἱ περὶ Ταμῶν vorschwebt. — τότε 8, 87, 1 f. — οὐδέ. zu 6, 55, 2. — Φίλιππος 8, 87, 5. — Μινδάρω 8, 85, 1. — ἄλλος. ἄλλοις Reiske. — Ἴπποκράτης, der 8, 35, 1. 107, 2 erwähnte? (Pp.) — καὶ ὢν. κατοικῶν Kr. Bruchst.

§ 2. τὰς ναῦς, der Peloponnesier. — καὶ αὐτὸς auch er, erklärt durch ὥσπερ καὶ ὁ Τισσαφέρουης. — τὰς λοιπὰς, die noch nicht abgefallenen hellenischen Städte. — ἐλπίζων auf Φαρνάβαζος bezogen. — πλέον τι σχήσειν. Zus. zu 4, 43, 3. — ἀπ' αὐτοῦ. zu 1, 68, 1. vgl. 2, 18, 2. 8, 92, 3. — πολλῶ κόσμῳ. zu 2, 52, 1. — ἀπό. zu 2, 90, 3. — τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα. Kr. z. Dion. p. 305 s. u. 320. „Wenn die zwei Schiffe des Philippos nicht (ohne ihn) zurückgekommen sind, so müssen sie durch andre anderswoher ersetzt sein oder Thuk. sich verrechnet haben.“ (Arn.)

§ 3. πρότερον — κατέδραμον, parenthetisch eingeschoben. (Hk.) Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 305. — ἐσέπλευσαν für ἐπέπλευσαν oder ἀπέπλευσαν einige Hsn. — αἱ καὶ für καὶ eine gute Hs. — ὑπὸ ἀπλοίας. zu 2, 85, 4.

C. 100. § 1. φθάσῃ, Μίνδαρος.

§ 2. καθέξειν, ἐνδιατρίψειν. (Sch.) vgl. zu 8, 28, 2; transitiv fasst es Hk., wofür κινοῖντο spricht. — τὰλλα für τὰ ἄλλα eine Hs. Vielleicht τὰλλα τὰ, wie wohl auch 4, 69, 1. 7, 83, 2. vgl. 1, 90, 4. 6, 15, 1, Xen. An. 7, 1, 13. — γίγνηται. ἐγγίγνηται? zu 1, 113, 1. vgl. 7, 49, 4.

3 τοὺς ἐπίπλους τῇ Χίῳ ποιησόμενος. ἅμα δέ, Ἔρεσος γὰρ τῆς Λέσβου ἀφειστήκει, ἐβούλετο ἐπ' αὐτὴν πλεύσας, εἰ δύναίτο, ἐξελεῖν. Μηθυμναίων γὰρ οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι φυγάδες διακομίσαντες ἔκ τε τῆς Κύμης προσεταιριστοὺς ὀπλίτας ὡς πεντήκοντα καὶ τῶν ἐκ τῆς ἡπείρου μισθωσάμενοι, ξύμπασιν ὡς τριακοσίοις, Ἀναξάνδρου Θηβαίου κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἴγουμενον προσέβαλον πρώτῃ Μηθύμνῃ, καὶ ἀποκρουσθέντες τῆς πείρας διὰ τοὺς ἐκ τῆς Μυτιλήνης Ἀθηναίων φρουροὺς προελθόντας, αὐτοὶς ἔξω μάχῃ ἀπωσθέντες καὶ διὰ τοῦ ὄρους ἰκομισθέντες ἀφιστάσι τὴν Ἔρεσον. πλεύσας οὖν ὁ Θρασύλλος ἐπ' αὐτὴν πάσαις ταῖς ναυσὶ διανοεῖτο προσβολὴν ποιεῖσθαι. προαφιγμένος δ' αὐτόσε ἦν καὶ ὁ Θρασύβουλος πέντε ναυσὶν ἐκ τῆς Σάμου, ὡς ἡγγέλθη αὐτοῖς ἢ τῶν φυγάδων αἴτη διάβασις· ὑστερήσας δ' ἐπὶ τὴν Ἔρεσον ἐφώρμει ἐλθών. προσεγένοντο δὲ καὶ ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου τινὲς δύο νῆες ἐπ' οἴκου ἀναχομιζόμεναι καὶ αἱ Μηθυμναῖαι· καὶ αἱ πᾶσαι νῆες παρῆσαν ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα, ἀφ' ὧν τῷ στρατεύματι παρεσκευάζοντο ὡς κατὰ κράτος μηχαναῖς τε καὶ παντὶ τρόπῳ, ἦν δύνωνται, αἰρήσοντες τὴν Ἔρεσον.

101 Ὁ δὲ Μίνδαρος ἐν τούτῳ καὶ αἱ ἐκ τῆς Χίου τῶν Πελοποννησίων νῆες ἐπισπισάμεναι δυοῖν ἡμέραις, καὶ λαβόντες παρὰ τῶν Χίων τρεῖς τεσσαρακοστὰς ἕκαστος Χίας, τῇ τρίτῃ διὰ ταχέων ἀπαίρουσιν ἐκ τῆς Χίου, (οὐ) πελάγια, ἵνα μὴ περιτύχῃσι ταῖς ἐν τῇ Ἔρεσῳ ναυσὶν, ἀλλ' ἐν ἀριστερᾷ τὴν Λέσβον ἔχοντες ἔπλεον ἐπὶ τὴν ἡπειρον. καὶ προσβαλόντες τῆς Φωκαΐδος ἐς τὸν ἐν Καρτερίοις λιμένα καὶ ἀριστοποιη-

§ 3. γὰρ. zu 1, 87, 1. — τῆς Λέσβου hängt von Ἔρεσος ab. (Hl. u. Dobree.) Spr. 47, 5, 5. — ἐξελεῖν, αὐτὴν. zu ἐθῆρον 1, 114, 2. — οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι. zu 1, 5, 1. Gemeint sind Optimaten. (Kr. z. Dion. p. 336, 80.) — προσεταιριστοὺς, [εἰς] συμμαχοὺς ληθθέντας. (Sch.) Ein sehr seltenes Wort, substantivisch bei Dion C. 335, 20. (Bl.) — ξύμπασιν. zu 6, 62, 1. — κατὰ τὸ ξυγγενές. zu 1, 6, 3. Ueber die Sache zu 3, 2, 2. — πρώτῃ. Spr. 57, 5, 3. vgl. 2, 80, 5 u. 8, 44, 2. — αὐτοῖς. καὶ αὐτοῖς Reiske. zu 6, 90, 1. Zu ἀφιστάσι zieht es Kr. z. Dion. p. 293, 26. — τοῦ ὄρους. τὰ ὄρια Xen. Hell. 4, 8, 29? (Kr. z. Dion. 298, 46.) Nahe bei Methymna lag der Lepetymnos.

§ 4. προαφιγνεῖσθαι noch 4, 2, 1 und bei Josephos. — ὡς für ὅτε eine gute Hs. — αὐτῇ. Spr. 50, 12, 20. — ὑστερήσας, Θρασύβουλος οὐ ἠθέσας τὴν ἀπόστασιν. (Ds.) zu 2, 80, 4. — ἐφώρμει ἐλθών. Ueber das Hyperbaton Kr. z. Dion. p. 318, 46.

§ 5. τινὲς δύο. zu 7, 34, 4. — καὶ αἱ Μ. καὶ Μ. εἴ d. h. πέντε Dobree. Kr. z. Dion. p. 318 s. — αἱ πᾶσαι. zu 1, 100, 1. — ἀφ' ὧν τῷ σ. π., ἀφ' ὧν δηλαδὴ νεῶν τοὺς στρατιώτας παραλαβόντες παρεσκευάζοντο. (Sch.) So οἱ ἀπὸ τῶν νεῶν 3, 90, 3. vgl. Haase p. 33.

C. 101. § 1. καὶ αἱ ἐκ. καὶ ἐκ die besten Hsn., von denen eine αἱ vor νῆες hat. — δυοῖν für δυῖν Lobeck zu Soph. Aj. p. 471. — λαβόντες, οἱ ναῦται. (Ps.) — τεσσαρακοστὰς, ἀρχαῖα νομίσματα καὶ ἐπιχώρια. (Sch.) Vielleicht ein Vierzigstel des Stater, gleich drei Obolen. (Arn.) — ἕκαστος. Spr. 57, 8. — Χίου, οὐ für Χίου Hk. u. Dobree. vgl. Kr. z. Dion. p. 306. — προσβαλόντες. zu 6, 4, 6. — τῆς Φωκαΐδος. Spr. 47, 5, 5. — Ἀρ-

σάμενοι παραπλεύσαντες τὴν Κυμαίαν δειπνοποιοῦνται ἐν Ἀργεννούσαις τῆς ἠπείρου, ἐν τῷ ἀντιπέρας τῆς Μυτιλήνης. ἐντεῦθεν δ' ἔτι πολλῆς νυ-2 κτὸς παραπλεύσαντες καὶ ἀφικόμενοι τῆς ἠπείρου ἐς Ἀρματοῦντα καταντι- κρὺ Μηθύμνης ἀριστοποιησάμενοι διὰ ταχέων παραπλεύσαντες Ἀέκτιον καὶ Ἀάρισσαν καὶ Ἀμαξιτὸν καὶ τὰ ταύτῃ χωρία ἀφικνοῦνται ἐς Ροί- τειον ἤδη τοῦ Ἑλλησπόντου, πρωίτερον μέσων νυκτῶν. εἰσὶ δ' αἱ τῶν νεῶν καὶ ἐς Σίγειον κατῆραν καὶ ἄλλοσε τῶν ταύτῃ χωρίων. οἱ δ' 102 Ἀθηναῖοι ἐν τῇ Σησιῶ δυοῖν δεούσαις εἴκοσι ναυσὶν ὄντες, ὡς αὐτοῖς οἱ τε φρουκτωροὶ ἐσήμαιον καὶ ἤσθάνοντο τὰ πρὸ ἐξαίφνης πολλὰ ἐν τῇ πολεμίᾳ φανέντα, ἔγνωσαν ὅτι ἐσπλέουσιν οἱ Πελοποννήσιοι. καὶ τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτὸς ὡς εἶχον τάχους ὑπομίξαντες τῇ Χερ- σονήσῳ παρέπλεον ἐπ' Ἐλαιοῦντος, βουλόμενοι ἐκπλεῦσαι ἐς τὴν εὐρυ- χωρίαν τὰς τῶν πολεμιῶν ναῦς. καὶ τὰς μὲν ἐν Ἀβύδῳ ἐκκαίδεκα 2 ναῦς ἔλαθον, προειρημένης φυλακῆς τῷ γιλιῷ ἐπίπλω, ὅπως αὐτῶν ἀνακῶς ἔξουσιν, ἣν ἐκπλέωσιν· τὰς δὲ μετὰ τοῦ Μινδάρου ἅμα τῇ ἔω κατιδόντες τὴν δίωξιν εὐθὺς ποιοῦμενοι οὐ φθάνουσι πάσαις, ἀλλ' αἱ μὲν πλείους ἐπὶ τῆς Ἰμβρου καὶ Ἀήμιου διέφυγον, τέσσαρες δὲ τῶν νεῶν αἱ ὕσταται πλέουσαι καταλαμβάνονται παρὰ τὸν Ἐλαιοῦντα.

γεννούσαις für Ἀργεννούσαις die besten Hsn.; mit zwei σ eine, richtig nach Schäfer z. Plut. 4 p. 411. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 306 s. — τῆς ἠπείρου verdächtigt Kr. z. Dion. eb. als aus § 2 entstanden.

§ 2. ἔτι πολλῆς νυκτὸς noch tief in der Nacht. (Va.) zu 4, 110, 1. νυκτὸς ἔτι πολλῆς Dion. Arch. 4, 11, πολλῆς ἔτι νυκτὸς eb. 5, 7. vgl. Kr. z. Arr. An. 1, 6, 9 lat. A. — παραπλεύσαντες. τὴν Κυμαίαν fügen gute Hsn. hinzu aus § 1; τὴν Καναίαν vermuthete sonst Pp.; auch παραπλεύσαντες καὶ verdächtigt Kr. z. Dion. p. 307. — Ἀεκτόν für Ἀέκτιον einige Hsn. vgl. Spitzner z. II. 5, 283. (Pp.) — Ἀάρισσαν. Ἀάρισαν Pp. vgl. 2, 22, 3 u. 4, 78, 2. — Ροί- τειον für Ροίτιον eine gute Hs. — ἤδη τοῦ Ἑ. was schon zum H. ge- hört. (Va.) zu 2, 96, 3. — πρωίτερον. zu 7, 49, 1. πρωαίτερον Bk. — εἰσὶ δ' αἱ καὶ. zu 2, 49, 5.

C. 102. § 1. δυοῖν δ. ε. Kr. z. Dion. p. 318, 43. — φρουκτωροί. zu 2, 94, 1. 3, 22, 5. 80, 2. — ὑπομίξαντες, ἐγγίσαντες. (Sch.) Sonst woher so mir nicht bekannt. — ἐκπλεῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἐκπλεύσαντες διαφυγεῖν. (Sch.) So 3, 34, 2 ὑπεξελθόντες τούτους. (Scholfield.) vgl. Kr. z. Her. 5, 103. 104. — τὰς τῶν π. ναῦς will Dobree streichen oder φθάσαντες vor ἐκπλεῦσαι einschieben.

§ 2. τὰς ἐκκαίδεκα 8, 99, 3. (Ds.) Kr. z. Dion. p. 305. — προει- ρημένης φυλακῆς obschon ihnen Achtsamkeit vorher anempfohlen war. — τῷ γιλιῷ ἐπίπλω, ὑπὸ τοῦ γιλιῶν ἐπίπλω, τουτέστιν ὑπὸ τοῦ στόλου τοῦ μετὰ Μινδάρον, ὅπως παραφυλάττωσι τοὺς Ἀθηναίους, ἐπὶ τοῦ μὴ λαθεῖν αὐτοὺς ἐκπλεύσαντας. (Sch.) So ἐπιπλους für ἐπιπλέοντες 2, 90, 2. (Gö.) Hier doch hart. — ἀνακῶς ἀντὶ τοῦ προνοητικῶς καὶ φυλακτικῶς. (Sch.) Jonisch, wie bei Her. 8, 109. (Wasse.) eb. 1, 24, 4 u. Plat. Kom. 200. vgl. Kr. z. Dion. p. 298, 45. — δίωξιν. δίωσιν Herbst Rückk. des Alk. S. 38. — ποιούμενον für ποιοῦμενοι Kr. z. Dion. p. 319, 51 u. Dobree. — φθάνουσι, im Entkommen. — πάσαις für πᾶσα Reiske u. eine gute Hs.: mit allen. — Ἰμβρον für ἠπείρου einige Hsn. — ὕσταται. Spr. 57, 5, 3. — παρὰ. zu 6, 57, 3. Dobree vermuthet περι.

καὶ μίαν μὲν ἐποκείλασαν κατὰ τὸ ἱερόν τοῦ Πρωτεσιλάου αὐτοῖς ἀνδράσι λαμβάνουσι, δύο δ' ἑτέρας ἄνευ τῶν ἀνδρῶν· τὴν δὲ μίαν 103 πρὸς τῆ Ἰμβρῶ κενὴν κατακαίουσιν. μετὰ δὲ τοῦτο ταῖς τε ἕξ Ἀβύδου ξυμμιγείσαις καὶ ταῖς ἄλλαις ξυμπάσαις ἕξ καὶ ὀγδοήκοντα πολιορκήσαντες Ἐλαιοῦντα ταύτην τὴν ἡμέραν, ὡς οὐ προσεχώρει, ἀπέπλευσαν ἐς Ἀβύδον.

Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ψευσθέντες τῶν σκοπῶν καὶ οὐκ ἂν οἰόμενοι σφᾶς λαθεῖν τὸν παράπλουν τῶν πολεμίων νεῶν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν τεύχομαχοῦντες, ὡς ἤσθοντο, εὐθύς ἀπολιπόντες τὴν Ἔρесьον κατὰ τάχος 2 ἐβροθήθουν ἐς τὸν Ἑλλάσποντον· καὶ δύο τε ναῦς τῶν Πελοποννησίων αἰροῦσιν, αἱ πρὸς τὸ πέλαγος τότε θρασύτερον ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι περιέπεσον αὐτοῖς, καὶ ἡμέρα ἕσπερον ἀφικόμενοι ὁρμίζονται ἐς τὸν Ἐλαιοῦντα καὶ τὰς ἐκ τῆς Ἰμβροῦ ὅσαι κατέφυγον κομίζονται καὶ ἐς τὴν ναυμαχίαν πέντε ἡμέρας παρεσκευάζοντο. μετὰ δὲ τοῦτο ἐναν- 104 μάχων τρόπῳ τοιῶδε. οἱ Ἀθηναῖοι παρέπλεον ἐπὶ κέρως ταξάμενοι παρ' αὐτὴν τὴν γῆν ἐπὶ τῆς Σησιτοῦ, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι ἐκ τῆς Ἀβύδου ἀντιανῆγον καὶ αὐτοί. καὶ ὡς ἔγνωσαν ναυμαχήσαντες, παρέτειναν τὸ κέρας οἱ μὲν Ἀθηναῖοι παρὰ τὴν Χερσόνησον, ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἰδάκου μέχρι Ἀρριανῶν, νῆες ἕξ καὶ ἑβδομήκοντα, οἱ δ' αὖ Πελοποννήσιοι ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Λαοδάνου, νῆες ὀκτὼ καὶ ἐξήκοντα. 2 κέρας δὲ τοῖς μὲν Πελοποννησίοις εἶχον τὸ μὲν δεξιὸν Συρακόσιοι, τὸ δ' ἕτερον αὐτὸς Μίνδαρος καὶ τῶν νεῶν αἱ ἄριστα πλέουσαι, Ἀθη-

§ 3. τὴν μίαν. Spr. 50, 2, 8. (Kr. z. Dion. p. 303, 69.)

C. 103. § 1. ταῖς ἕξ Ἀ. 8, 99, 3. — ταῖς ἄλλαις, mit denen die Mindaros herbeigeführt hatte nach Kr. z. Dion. p. 308, der hier und nach ὀγδοήκοντα Kommata setzt. — ξυμπάσαις im Ganzen. — ψευσθέντες τῶν σκοπῶν, ψευσθέντων τῶν σκοπῶν καὶ ἀμαρτιῶν. (Sch.) Ein sonderbarer Ausdruck, da man für das Concretum ein Abstractum erwarten würde, wie in den Phrasen ψεύδεσθαι γνώμης, ἐλπίδος. (Pp.) Der Sinn ist wohl eig.: getäuscht in der Zuverlässigkeit der Späher. Lys. 19, 49: γανόμεθα τῶν ἀρχαιοπλοῦτων πολὺ ἐψευσμένοι, rücksichtlich ihres Reichthums. Xen. Mem. 4, 2, 26: διὰ τὸ ἐψεύεσθαι ἑαυτῶν πλεῖστα κακὰ πάσχουσιν οἱ ἀνθρώποι. „So noch Plat. Menex. 245: τῶν ξυμμάχων ἐψεύσθη.“ (Pp.)

§ 2. τότε 8, 102, 2. — τὴν ναυμαχίαν die zu liefernde Seeschlacht. zu 2, 86, 3 u. 6, 49, 1.

C. 104. § 1. ἐπὶ κέρως. zu 6, 32, 2. — ἀντιανῆγον. zu 7, 52, 1. — καὶ αὐτοί ihrerseits. zu 5, 6, 3. — παρέτειναν, ein technischer Ausdruck, auch Xen. An. 7, 3, 48. (Bl.) — παρέτειναν — Ἀρριανῶν ita capio: Athenienses classem extendebant ab Idaeo usque ad Arrhiana, navigando sc. ab Arrhianis, quae extra Cynossema pono, Idaeon versus. (Dobree.) vgl. Kr. z. Dion. p. 283. — τὸ κέρας die Schlachtlinie. Kr. z. Xen. An. 6, 3, 5. — ἀρξάμενοι als ob ein- und sich erstreckend folgen sollte. vgl. Kr. z. Xen. An. 6, 2, 1 u. Her. 9, 15, 2. — ἑβδομήκοντα für ὀγδοήκοντα die besten Hsn. — ἀπὸ Ἀ. μέχρι Ἀ. Ueber die zweifelhaften Localitäten vgl. Kruse Ueber Her. Ausmessung des Pontos S. 57 ff. 66 u. 71. — ἐξήκοντα. ὀγδοήκοντα Acac. u. zwei Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 319 s. Wenig ansprechend sind die Vermuthungen Neuerer.

ναίοις δὲ τὸ μὲν ἀριστερόν Θρασύλλος, ὁ δὲ Θρασύβουλος τὸ δεξιόν· οἱ δ' ἄλλοι στρατηγοὶ ὡς ἕκαστοι διετάξαντο. ἐπιγεομένων δὲ τῶν Πελοποννησίων πρότερόν τε ξυμιμίξαι καὶ κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων, ὑπερσχόντες αὐτοὶ τῷ εὐωνύμῳ, ἀποκλιῆσαι τοῦ ἔξω αὐτοὺς ἔκπλου, εἰ δύναιντο, κατὰ δὲ τὸ μέσον ἐξῴσθαι πρὸς τὴν γῆν οὐχ ἕκασ οὔσαν, οἱ Ἀθηναῖοι γρόντες, ἧ μὲν ἐβούλοντο ἀποηράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, ἀντιπεξῆγον καὶ περιεγύγνοντο τῷ πλῶ, τὸ δ' εὐώνυμον αὐτοῖς ὑπερεβεβλήκει ἤδη τὴν ἄκρην ἢ Κυρὸς σῆμα καλεῖται. τῷ δὲ μέσῳ, τοιοῦτου ξυμβαίνοντος, ἀσθενέσι καὶ διεσπασμέναις ταῖς ναυσὶ καθίσταντο, ἄλλως τε καὶ ἐλάσσοσι χρώμενοι τὸ πλῆθος καὶ τοῦ χωρίου τοῦ περὶ τὸ Κυρὸς σῆμα ὄξειαν καὶ γωμιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντος, ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα αὐτοῦ γινόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι. προσπεσόντες οὖν οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ τὸ μέσον ἐξέωσάν τε ἐς τὸ ξηρὸν τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐς τὴν γῆν ἐπεξέβησαν, τῷ ἔργῳ πολὺ περισχόντες. ἀμῦναι δὲ τῷ μέσῳ οὐδ' οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον ἀπὸ τοῦ δεξιῶ ὑπὸ πλῆθους τῶν ἐπικειμένων νεῶν ἐδύνατο οὐδ' οἱ περὶ τὸν Θρασύλλον ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου — ἀφανές τε γὰρ ἦν διὰ τὴν ἄκρην τὸ Κυρὸς σῆμα καὶ ἅμα οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ἄλλοι οὐκ ἐλάσσους ἐπιτεταγμένοι εἶργον αὐτούς, πρὶν οἱ Πελοποννήσιοι διὰ τὸ κρατήσαντες ἀδεῶς ἄλλοι ἄλλην ναῦν διώκειν ἤρξαντο μέρει τινὶ σφῶν ἀτακτότεροι γενέσθαι. γρόντες δὲ οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον τὰς ἐπι

§ 2. ἀριστερόν für εὐώνυμον auch bei Thuk. nur hier; öfter so bei Plut. Luc. 27, Cäs. 44, Sert. 19, Brut. 41. 49.

§ 3. τε. τ. Reiske, in der Dukerschen Ausgabe verdächtigt. — ξυμιμίξαι, συμπεσεῖν, συρράξαι. (Sch.) — ὑπερσχόντες für ὑπερσχόντων. zu 8, 63, 2. Ueber das Wort zu 3, 107, 3. — ἀποκλιῆσαι für ἀποκλείσαι Bk. — αὐτοὺς eingeschoben wie 1, 68, 1. 7, 62, 3. 78, 4. 8, 2, 2. — ἕκασ. zu 1, 69, 4. — ἀντιπεξῆγον mit Bezug auf die Ueberflügelung, ὑπερσχόντες hier, ἐπεξαγωγή 8, 105, 3. vgl. zu 5, 74, 3. Oester findet sich dies Verbum so bei Spätern, wie Dion C. 46, 37. — περιεγύγνοντο τῷ πλῶ, ἐφθασαν πλεύσαντες οὐ βούλοντο ἀποκλείσαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι. (Ds.) zu 1, 55, 3. — ὑπερεβεβλήκει. ὑπερεκβεβλήκει einige gute Hsn. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 283, 71?

§ 4. ἀσθενέσι ist Prädical, als ob stände: ταῖς δὲ μέσαις ναυσὶν ἀσθενέσαι etc. Spr. 57, 3, 1. — τὴν περιβολὴν, τὸ προκῆπτον ἐς θάλασσαν ὃ ἔδει τοὺς Ἀθηναίους περιβαλεῖν. (Ds.) — ἐν τῷ ἐπ' ἕξεινα zu 7, 58, 1.

C. 105. § 1. ἐπεκβαίνειν noch 1, 49, 4 u. bei Spätern. — περισχόντες, ἤγουν περιγενόμενοι, κρείττονες γενόμενοι. (Sch.) vgl. 5, 7, 2 u. 71, 1. — ὑπό. Xen. Hell. 6, 3, 15: ὑπὸ πλῆθους κακῶν ἀπίπτωμεν. (Dobree 2 p. 158.)

§ 2. ἀφανές — αὐτοὺς ist parenthetisch abzuschneiden. Denn zur Hülfe kam nicht der linke, sondern der rechte Flügel. (Kämpf Quaestt. 3 p. 13 s.) — ἀφανές. Spr. 43, 4, 13. ἀφανέστερα einige gute Hsn. vgl. zu 8, 55, 1. — τὴν ἄκρην τὸ Κ. σ. zu 1, 46, 3. — ἐλάσσους. Spr. 50, 11, 1. — πρὶν. zu 5, 61, 1. — διώκειν. διώκοντες fast alle Hsn. Doch halt' ich ein Particip hier eben so wenig für erträglich als 4, 63, 1 u. 5, 7, 1.

§ 3. γρόντες, τὴν ἀταξίαν. (Va.) Interpungirt ist im Folgenden nach

σφίσι ναῦς ἐπεχούσας, πανσάμενοι τῆς ἐπέξαγωγῆς ἤδη τοῦ κέρως καὶ ἐπαραστρέφοντες, εὐθύς ἡμύναντό τε καὶ τρέπουσι, καὶ τὰς κατὰ τὸ νικῆσαν τῶν Πελοποννησίων μέρος ὑπολαβόντες πεπλανημένας ἔκοπτόν τε καὶ ἐς γόβρον τὰς πλείους ἀμαχεὶ καθίστασαν. οἱ τε Συρακόσιοι ἐτύγγαλον καὶ αὐτοὶ ἤδη τοῖς περὶ τὸν Θράσυλλον ἐνδεδοκότες καὶ 106 μᾶλλον ἐς γυγὴν ὀρμήσαντες, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἄλλους ἐώρων. γεγενημένης δὲ τῆς τροπῆς καὶ καταφυγόντων τῶν Πελοποννησίων πρὸς τὸν Μείδιον μάλιστα ποταμὸν τὸ πρῶτον, ὕστερον δὲ ἐς Ἄβυδον, ναῦς μὲν ὀλίγας ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι — στενὸς γὰρ ὢν ὁ Ἑλλήσποντος βραχείας τὰς ἀποφυγὰς τοῖς ἐναντίοις παρεῖχεν — τὴν μέντοι 2 νίκην ταύτην τῆς ναυμαχίας ἐπικαιροτάτην δὴ ἔσχον. φοβούμενοι γὰρ τέως τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διὰ τε τὰ κατὰ βραχὺ σφάλματα καὶ διὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ ξυμφορὰν ἀπηλλάγησαν τοῦ σφᾶς τε αὐτοὺς καταμέμφεσθαι καὶ τοὺς πολεμίους ἔτι ἀξίους του ἐς τὰ 3 θναυτικὰ νομίζειν. ναῦς μέντοι τῶν ἐναντίων λαμβάνουσι Χίως μὲν ὀκτώ, Κορινθίας δὲ πέντε, Ἀμπρακιώτιδας δὲ δύο καὶ Βοιωτίας δύο, Λευκαδίων δὲ καὶ Λακεδαιμονίων καὶ Συρακοσίων καὶ Πελληνέων μίαν ἐκάστων· αὐτοὶ δὲ πέντε καὶ δέκα ναῦς ἀπολλύουσιν. στήσαντες δὲ τροπαῖον ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ οὗ τὸ Κυνὸς σῆμα καὶ τὰ ναύαγια προσαγαγόμενοι καὶ νεκροὺς τοῖς ἐναντίοις ὑποσπόνδους ἀποδόντες ἀπέστειλαν καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας τριήρη ἄγγελον τῆς νίκης. οἱ δ' ἀφικομένης τῆς νεῶς καὶ ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες ἐπὶ τε ταῖς περὶ τὴν Εὐβοίαν ἄρτι ξυμφοραῖς καὶ κατὰ τὴν στάσιν γεγενημέναις πολὺ

Dobree, τὰς ναῦς mit ἡμύναντο verbunden. — ἐπεχούσας, ἐφεδρευούσας, ἐπιχειμένας. (Sch.) Her. 9, 59: ἐπέχε ἐπὶ Λακεδαιμονίους. (Arn.) vgl. Agr. An. 1, 14, 4. Es widerstrebt Haase S. 103 ss., der τὰ oder τὸ vor τὰς einschleibt, ἐπὶ σφίσι durch κατὰ σφᾶς deutend, ἐπέχει nach der A. zu 1, 48, 2 erklärt. „Doch könnte man dies wohl auch intransitiv nehmen: stehen.“ (Pr.) Ueber ἐπὶ gegen Spr. 68, 41, 7. — ἐπέξαγωγή scheint sonst nicht vorzukommen. vgl. zu 5, 71, 3. — κατὰ. zu 1, 48, 3. — ὑπολαβόντες, δεξάμενοι. (Sch.) ὑπολαμβάνοντες mehrere gute Hsn. zu 1, 68, 4. — καθίστασαν. zu 3, 108, 1. (2.) u. 4, 75, 2. — ἐώρων, ἐς γυγὴν ὀρμήσαντας. zu 1, 78, 3. vgl. 7, 69, 1.

C. 106. § 1. τῆς τροπῆς. Kr. z. Dion. p. 320 s. — Μείδιον für Μύδιον die besten Hsn. Ρόδιον D'Anville. vgl. jedoch Kruse eb. S. 66 u. 71. — μάλιστα eingeschoben wie ἄνω 2, 83, 1 u. κύκλω 7, 70, 1. — τὸ πρῶτον ohne μὲν. zu 1, 32, 1. vgl. 7, 23, 1. — βραχείας nahe gelegene.

§ 2. κατὰ βραχὺ, ἄρτι, πρὸ ὀλίγου γεγενημένα. (Sch.) ein und der andere Verlust im Kleinen. (Hl.) zu 4, 96, 3. — καταμέμφεσθαι. vgl. 7, 77, 1 u. Kr. z. Her. 1, 77, 1. — του für τοῦ Dr.

§ 3. Πελληνέων für Πελληναιῶν einige Hsn. vgl. 2, 9, 1. 8, 3, 3. (Bk.) — πέντε καὶ δέκα. Kr. z. Dion. p. 323. — προσαγαγόμενοι. ἰδιωσάμενοι. (Sch.) — τοὺς vor νεκροὺς ist mit den besten Hsn. gestrichen. zu 1, 54, 2. — ἄγγελον. zu 3, 36, 3.

§ 4. ἀφικομένης καὶ ἀκούσαντες. Spr. 56, 14, 2. — ἀνέλπιστον τὴν. [τὴν] ἀνέλπιστον? — ἐπὶ nach. Spr. 68, 41, 2. — ξυμφοραῖς, der Niederlage dort 8, 95 und des Abfalles der Insel. (Ds.) — καὶ κατὰ, καὶ ἐπὶ

ἐπερρώσθησαν, καὶ ἐνόμισαν σφίσιον ἔτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα, ἢν προθύμως ἀντιλιμβάνωνται, περιγενέσθαι.

Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν ἡμέρα τετάρτη ὑπὸ σπουδῆς ἐπισκευά-107
σαντες τὰς ναῦς οἱ ἐν τῇ Σηστῶ Ἀθηναῖοι ἐπλεον ἐπὶ Κύζικον ἀφε-
στηκῦϊαν· καὶ κατιδόντες καθ' Ἀρπάγιον καὶ Πριάπον τὰς ἀπὸ τοῦ
Βυζαντίου ὀκτὼ ναῦς ὁρμοῦσας ἐπιπλεύσαντες καὶ μάχῃ κρατήσαντες
τοῖς ἐν τῇ γῆ ἔλαβον τὰς ναῦς. ἀφικόμενοι δὲ καὶ ἐπὶ τὴν Κύζικον,²
ἀτείχιστον οὖσαν, προσηγάργοντο πάλιν καὶ χρήματα ἀνέπραξαν. ἐπλευ-
σαν δ' ἐν τούτῳ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἐκ τῆς Ἀβύδου ἐπὶ τὸν Ἐλαι-
οῦντι καὶ τῶν σφετέρων νεῶν τῶν αἰχμαλώτων ὅσαι ἦσαν ὑγιεῖς ἐκο-
μίσαντο — τὰς δὲ ἄλλας Ἐλαιούσιοι κατέκυσαν — καὶ ἐς τὴν Εὐ-
βοίαν ἀπέπεμψαν Ἰπποκράτην καὶ Ἐπικλέου κοιμοῦντας τὰς ἐκεῖθεν ναῦς.

Κατέπλευσε δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους καὶ ὁ Ἀλκιβιά-108
δης ταῖς τρισὶ καὶ δέκα ναυσὶν ἀπὸ τῆς Καύνου καὶ Φασήλιδος ἐς
τὴν Σάμον, ἀγγέλλων ὅτι τὰς τε Φοινίσσας ναῦς ἀποστρέψει (τοῖς) Πελο-
ποννησίοις ὥστε μὴ ἔλθειν καὶ τὸν Τισσαφέρην ὅτι φίλον πεποιήκοι
μᾶλλον Ἀθηναίοις ἢ πρότερον. καὶ πληρώσας ναῦς ἐννέα πρὸς αἷς
εἶχεν Ἀλικαρνασέας τε πολλὰ χρήματα ἐξέπραξε καὶ Κῶν ἐτείχισεν.
ταῦτα δὲ πράξας καὶ ἄρχοντα ἐν τῇ Κῶ καταστήσας πρὸς τὸ μετό-
πωρον ἤδη ἐς τὴν Σάμον κατέπλευσεν.

Καὶ ὁ Τισσαφέρης ἀπὸ τῆς Ἀσπένδου, ὡς ἐπύθετο τὰς τῶν²
Πελοποννησίων ναῦς ἐκ τῆς Μιλήτου ἐς τὸν Ἑλλάσποντον πεπλευ-
κυίας, ἀναξενέας ἤλαυνεν ἐπὶ τῆς Ἰωνίας. ὄντων δὲ τῶν Πελοποννη-
σίων ἐν τῷ Ἑλλάσπόντῳ, Ἀντάνδροι, εἰσὶ δὲ Αἰολῆς, παρακομισάμε-
νοι ἐκ τῆς Ἀβύδου πεζῇ διὰ τῆς Ἰδῆς τοῦ ὄρους ὀπίτας ἐσηγάγοντο
ἐς τὴν πόλιν, ὑπὸ Ἀρσάκου τοῦ Πέρσου, Τισσαφέρους ὑπάρχον, ἀδι-

ταῖς κατά. — γεγεννημέναις. zu 1, 11, 3 E. — δυνατὰ für δυνατὸν, wie
3, 86, 2. (Dr.)

C. 107. § 1. ὑπὸ σπουδῆς. zu 3, 33, 3. — ἐν τῇ für ἐν mehrere u.
einige gute Hsn. — Πριάπον sollte zuerst stehen. vgl. Strabo p. 587 u. zu
3, 29, 1 E. (Pp.) — τὰς ὀκτὼ ναῦς, die 8, 80, 3 erwähnten. Kr. z. Dion.
p. 308, 88.

§ 2. Κυζικόον. Kr. z. Dion. p. 345. — ἀνέπραξαν. Spr. 52, 40, 6
u. zu 2, 95, 1. vgl. 8, 108, 1. — αἰχμαλώτων, die 8, 106, 3. (Sch. u. Pp.)
Das Wort von Sachen bei Thuk. nur hier. — Ἰπποκράτην. Ἰπποκράτη zwei
gute Hsn. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 324. — τὰς ἐκεῖθεν. zu 1, 62,
3 u. Kr. z. Dion. p. 302, 67. Ueber die Sache 8, 94 ff. (Ds.) u. Kr. z. Dion.
p. 323 s.

C. 108. § 1. ταῖς τρισὶ. 8, 88. — Φασήλιδος sollte zuerst stehen.
zu 3, 29, 1 E. — τὰς τε. τε fehlt in einigen guten Hsn. — ἀποστρέψει für
ἀποστρέψει gute Hsn. — (τοῖς) hat nur (eine) gute Hs. — τὸν T. ὅτι. zu
1, 144, 2. — πεποιήκοι. zu 2, 48, 1. — ἐτείχισε für ἐτείχισε die besten
Hsn. — καὶ vor ἄρχοντα haben einige Hsn. — ἄρχοντα für ἄρχοντας eine
gute Hs. — πρὸς τὸ μ. ἤδη. zu 4, 135.

§ 2. ἀπὸ τῆς Α. 8, 87, 2 f. 5. — ἀναξενύναι bei Thuk. nur hier. —
παρακομισάμενοι, ἤγουν κληθῆώς καὶ ἔξω τῆς προκειμένης ὁδοῦ ἀγαγόν-

ζκούμενοι, ὅσπερ καὶ Ἀηλίους τοὺς Ἀτραμύτιον κατοικήσαντας, ὅτε ὑπ' Ἀθηναίων Ἀήλου καθάρσεως ἕνεκα ἀρέστησαν, ἔχθραν προσποιησάμενος ἄδηλον καὶ ἐπαγγείλας στρατιῶν αὐτῶν τοῖς βελτίστοις, ἐξαγαγὼν ὡς ἐπὶ γιλία καὶ ξυμμαχία τηρήσας ἀριστοποιουμένους καὶ περιστήσας τοὺς ἑαυτοῦ κατηκόντισεν. φοβούμενοι οὖν αὐτὸν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον μήποτε καὶ περὶ σφῶν τι παρνομήσῃ καὶ ἄλλα ἐπιβάλλοντος αὐτοῦ ἂ φέρειν οὐκ ἠδύναντο ἐκβάλλουσι τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ ἐκ τῆς 109 Ἀκροπόλεως. ὁ δὲ Τισσαφέρνης αἰσθόμενος καὶ τοῦτο τῶν Πελοποννησίων τὸ ἔργον καὶ οὐ μόνον τὸ ἐν Μιλήτῳ καὶ Κνίδῳ — καὶ ἐν ταῦθα γὰρ αὐτοῦ ἐξεπεπτώκεισαν οἱ φρουροί — διαβεβλήσθαι τε νομίσας αὐτοῖς σφόδρα καὶ δείσας μὴ καὶ ἄλλο τι ἔτι βλάβησι, καὶ ἅμα ἀχθόμενος εἰ Φαργάβαζος ἐξ ἐλάσσονος χρόνον καὶ δαπάνης δεξιάμενος αὐτοὺς κατορθώσῃ τι μᾶλλον τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, πορεύεσθαι διανοεῖτο πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, ὅπως μέμνηται τε τῶν περὶ τὴν Ἀντιανδρον γεγεννημένων καὶ τὰς διαβολὰς καὶ περὶ τῶν Φοινισσῶν ριῶν καὶ τῶν ἄλλων εὐπρεπέστατα ἀπολογήσεται. καὶ ἀφικόμενος πρῶτον ἐς Ἐφεσον θυσίαν ἐποιήσατο τῇ Ἀρτέμιδι. [ὅταν ὁ μετὰ τοῦτο τὸ θέρος χειμῶν τελευτήσῃ, ἐν καὶ εἰκοστὸν ἔτος πληροῦται.]

τες. δῆλον δὲ τοῦτο διὰ τοῦ εἰρηκέναι ὅτι διὰ τοῦ ὄρους, δηλονότι δι' ὄδοῦ αἰρίπιον καὶ ἀσυνήθους. (Sch.)

§ 3. Ἀτραμύτιον. Ἀδραμύτιον, -ύτιον, -ίτιον mehrere (gute) Hsn. — κατοικήσαντας ὅτι sich angesiedelt nachdem. vgl. 5, 1, 2. — ἔχθραν προσποιησάμενος ἄδηλον nachdem er eine geheime Feindschaft gegen Jemand den er bekriegen wolle vorgeschützt. — ἐπαγγείλας. zu 7, 17, 1. — στρατιῶν. στρατιάν A. Ps.; doch s. zu 1, 3, 4. — φοβούμενοι αὐτὸν μή. zu 4, 1, 1. — καὶ vor ἄλλα verbindet wohl die Participia. — ἄλλα. ἅτια Kr. Bruchst. — ἐπιβάλλοντος. ἐπιτιθέντος αὐτοῖς (αὐτοῦ?) τοῖς Ἀντιανδροῖς. (Sch.) Her. 1, 106, 1: ἔρησον παρ' ἐκάστων τὸ ἐκάστοισι ἐπέβαλλον. vgl. Kr. z. Arr. An. 2, 1, 5. — ἐκβάλλουσι, οἱ Ἀντιάνδροι.

C. 109. § 1. τὸ ἐν. τὸ ἐν τῇ mehrere auch gute Hsn. — Μιλήτῳ 8, 84, 2. — Κνίδῳ 8, 35, 1. vgl. Kr. Stud. 2 S. 197. — καὶ — γὰρ. zu 1, 31, 2; über die Sache 8, 84, 2. (Dr.) — διαβεβλήσθαι. zu 3, 109, 3 u. 8, 81, 2. — αὐτοῖς. αὐτοῖς viele, z. Th. gute Hsn. — ἔτι βλάβησι für ἐπιβλάβησι die besten Hsn. — μᾶλλον ἢ αὐτὸς Τισσαφέρνης. (A. Ps.) — τῶν πρὸς τοὺς Ἀ. von den Unternehmungen gegen die A., der Ge. von τι regiert. Doch fehlt τῶν in zwei Hsn. Ueber τι μᾶλλον zu 7, 57, 1.

§ 2. πρὸς αὐτοὺς, τοὺς Πελοποννησίων. (Va.) — μέμνηται τῶν γεγεννημένων. Spr. 47, 21. μέμνηται Cobet v. l. p. 273. vgl. zu 1, 19. — τε τῶν. τι τῶν die besten Hsn. — τὰς. πρὸς τὰς Cobet eb. — διαβολὰς. λείπει τὸ ἀπόσθαι. (Sch.) Mehrere Hsn. fügen ἀπόσθαι hinzu. Doch findet sich ἀπολογεῖσθαι auch mit dem Ac., wenigstens bei Spättern. (Hertlein.) Verschieden ist ἀπολογεῖσθαι 3, 62, 4 zur Vertheidigung anführen. (Pp.) Nicht minder auch 8, 68, 3 ἀπολογεῖσθαι δίκην. vgl. Spr. 46, 6. — καὶ περὶ. τὰς περὶ? — ἀπολογήσεται. ἀπολύσεται Cobet v. l. p. 368, wie 8, 87, 1. vgl. 5, 75, 2, Dem. 15, 2, Dion. Hal. Arch. 2, 69 u. 6, 59. Vertheidigt wird die La. von Herbst S. 47 f. — καὶ ἀφικόμενοι — Ἀρτέμιδι wäre nur erträglich wenn ein Erheblicheres enthaltender Ggs., den πρῶτον erwarten lässt, zugefügt wäre. Die Auslassung war vielleicht eine Folge unverschuldeten Abbrechens. — ὅταν — πληροῦται fehlt in einer Hs., schon von Dodwell verdächtigt. vgl. jedoch Kr. z. Clinton 411, 3.

ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ

ἐκ τῶν εἰς Θουκυδίδην σχολίων

περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ Θουκυδίδου καὶ τῆς τοῦ λόγου ἰδέας.

Τῶν Δημοσθένους μύστας γεγενημέιους θείων λόγων τε καὶ ἀγίων,¹ συμβουλευτικῶν τε καὶ δικανικῶν νοημάτων μεστὸς γενομένους καὶ ἱκανῶς ἐμφορηθέντας, ὧρα λοιπὸν καὶ τῶν Θουκυδίδου τελετῶν ἐντὸς καταστήναι· πολὺς γὰρ ἀνὴρ τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖα πραγμάτων καὶ στρατηγικαῖς συμβουλαῖς καὶ πανηγυρिकाῖς ὑποθέσειν. ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν τοῦ ἀνδρός καὶ τὸ γένος καὶ τὸν βίον· πρὸ γὰρ τῶν λόγων ταῦτα ἔξεταστέον τοῖς φρονοῦσι καλιῶς.

Θουκυδίδης τοίνυν ὁ ξυγγραφεὺς Ὀλόρου μὲν προῆλθε πατρός,² τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντος ἀπὸ Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, καὶ μητρὸς Ἥγησιπύλης, ἀπόγονος δὲ τῶν εὐδοκιμωτάτων στρατηγῶν, λέγω δὴ τῶν περὶ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα. ὠκείωτο γὰρ ἐκ παλαιοῦ τῷ γένει πρὸς Μιλτιάδην τὸν στρατηγόν, τῷ δὲ Μιλτιάδῃ πρὸς Αἰακὸν τὸν Διός. οὕτως ἀνχεῖ τὸ γένος ὁ ξυγγραφεὺς ἄνωθεν. καὶ τούτοις3 Αἰδύμος μαρτυρεῖ, Φερεκύδην ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν γάσκων οὕτως λέγειν· “Φιλαίας δὲ ὁ Αἴαντος οἰκεῖ ἐν Ἀθήναις. ἐκ τούτου δὲ γίγνεται Δαίικλος, τοῦ δὲ Ἐπίδουκος, τοῦ δὲ Ἀλέστιωρ, τοῦ δὲ Ἀγί-

Μαρκελλίνου. Ueber ihn ist nichts bekannt. Die Schrift selbst besteht wie sie vorliegt wenigstens aus drei Aufsätzen verschiedener Verfasser. — ἐκ τῶν — ἰδέας für περὶ τοῦ Θουκυδίδου βίου καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὅλης ξυγγραφῆς παρεκβολή eine gute Hs.

1. ἀνὴρ. ὁ ἀνὴρ Bk. — ἀκριβεῖα. Aristid. π. τῶν τιπάρων p. 200 Cant.: (Θουκυδίδης ὁ Ὀλόρου) οὐ μόνον τῇ τῶν λόγων δυνάμει καὶ σημανότητι ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν πραγμάτων ἀκριβεῖα πλείστον προέχειν τῶν συγγραφέων δοκεῖ. — στρατηγικαῖς für στρατηγίαις καὶ Grauert ad Marc. vit. Thuc. im Rhein. Mus. 1, 3.

2. Θουκυδίδης. Krügers Untersuchungen über das Leben des Thuk. 1832. — δὴ. δέ? — γὰρ für δέ eine gute Hs. — τὸ γένος. τοῦ γένους? .

3. Φερεκύδης nicht der Syrier, sondern der Lerier oder Athener. vgl. Sturz Pher. fragm. p. 84 ff. (Pp.) — Φιλαίας. Φιλαῖος Wesseling z. Her. 6, 35. Ueber die Stammtafel Vömel Exerc. chronol. de aet. Sol. et Croesi. (Pp.) — Δαίικλος. Αἰκλος Casaub. — Ἐπίδουκος. Ἐπίδικος Grauert, Ἐπίλυ-

νωρ, τοῦ δὲ Ὀλῖος, τοῦ δὲ Λύκης, τοῦ δὲ Τύφων, τοῦ δὲ Λαΐος, τοῦ δὲ Ἀγαμήστωρ, τοῦ δὲ Τίσανδρος, [ἐφ' οὗ ἄρχοντας ἐν Ἀθήναις*] τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δὲ Ἴπποκλείδης, ἐφ' οὗ ἄρχοντας Παναθήναια ἐτέθη* τοῦ δὲ Μιλτιάδης, ὃς ὤκησε Χερσονήσον.“ μαρτυρεῖ τούτοις καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσωπίδι. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις, εἰ αὐτῷ πρὸς Θουκυδίδην; ἔστι γὰρ οὕτως τούτου συγγενής. Θραῖκες [καὶ] Δόλογχοι ἐπολέμουν πρὸς Ἀθηνῆσι, ὄντας γείτονας· ταλαιπωρούμενοι δὲ τῷ πολέμῳ καὶ τί κακὸν οὐ πάσχοντες ἐκ τοῦ μῆτον ἔχειν αἰεὶ τῶν πολεμίων καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ χρηστήρια, εἰδότες ὅτι μόνος θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὐρίσκει πόρους· θεοῦ γὰρ ἰσχυρὸς καὶ κατ' Ἀισχύλον ὑπερτέρα, πολλάκις δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον ἐκ χαλεπᾶς εὐδύας ὑπὲρ τε ὀμμάτων κρημινάμεναν νεφέλαν ὄρθοι. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων· ἐχρησθήσαν γὰρ κράτιστον ἔξιν ἡγεμόνα τοῦτον ὃς ἂν αὐτοὺς ἀλωμένους ἐπὶ ξενίαν καλέσῃ. [τότε καὶ Κροῖσος εἶχε Λυδίαν καὶ τὰς Ἀθήνας ἢ Πεισιστρατιδῶν τυραννίς.] ἐπανιώντες οὖν ἀπὸ τοῦ χρηστηρίου περιέτυχον τῷ Μιλτιάδῃ πρὸ τῶν θυρῶν καθεζομένῳ τῆς αὐτοῦ οἰκίας, ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι, ζητοῦντι δὲ δικαίαν τῆς Ἀττικῆς ἔξοδον· ταῦτα γὰρ ὠκονόμησεν ὁ χρησμὸς ταῦτοῖς. ὄρων οὖν αὐτοὺς πλανητῶν ἔχοντας στολήν, συνεῖς τί δύναται πλάνη καλεῖ τοὺς ἄνδρας ἐπὶ ξενίαν, ὑπηρετῶν τῷ χρησμῷ λανθάνων. οἱ δ' ἤσθησαν τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῶν ξενίων εἰληφότες καὶ πάντα αὐτῷ διηγησάμενοι στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν αὐτῶν. οἱ μὲν οὖν τὸν θεὸν φασιν ἐρωτήσαντα ἐξελθεῖν, οἱ δὲ οὐκ ἄνευ γνώμης τοῦ τυράννου τὴν ἔξοδον πεποιθέναι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι τὴν πρόσκλησιν τῶν Θρακῶν διηγησάμενον ἀπελθεῖν· ὃς καὶ προσδοῦς δυνάμιν ἀπέπεμψεν, ἦσθεις ὅτι μέγα δυνάμενος ἀνὴρ ἔξεισι τῶν Ἀθηνῶν. οὗτος οὖν ἡγούμενος ἐπλήρωσε τὰ μεμαντευμένα, καὶ μετὰ τὴν νίκην γίγνεται καὶ Χερσονήσου οἰκιστής. ἀποθανόντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ διαδέχεται τὴν ἐν Χερσονήσῳ ἀρχὴν Στησαγόρας ὁ ἀδελφὸς ἰσόμομητρος. ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου διαδέχεται τὴν ἀρχὴν Μιλ-

κος Gō. — Τύφων. Τόφων eine gute Hs., Ἰοφῶν Hertlein? — ἐφ' οὗ ἄρχοντας ἐν Ἀθήναις streichen Rutgersius, Corsini F. A. zu Ol. 53, 3 u. Vömel, der τοῦ δὲ Τίσανδρος dafür hinzugefügt. — ἐτέθη. ἐτέθη, καὶ Κύψελος Vömel. — ὤκησε. ὤκισε Steph. u. Cas.; doch s. zu Th. 1, 8, 1.

5. Δόλογχοι für Δόλοπις Wess. zu Her. 6, 34. — θεός für ὁ θεός eine gute Hs. — θεός — πόρους, nach Aesch. Pro. 59. (Hudson.) — Ἀἰσχύλον, Sieben 211 ff. (Huds.) Dort steht πολλάκι — κάκ. χαλ. — ὑπερ-θ' ὀμμάτων.

6. καὶ οὐκ. κοὐκ Bk. — ἐχρησθήσαν sie erhielten ein Orakel, ungewöhnlich. — θυρῶν für ὄρων Rutgers. — τῆς αὐτοῦ οἰκίας für τῆς Ἀττικῆς ders. vgl. jedoch Valck. zu Her. 6, 35. (Pp.)

7. ὃς für οἷς Casaubonus.

9. ὁ ἀδελφός. Die Lücke erkannte Bk. vgl. Her. 6, 38 f. αὐτοῦ nach ἀδελφός fehlt in einer guten Hs. ὁ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὀμομητροῦ Hofman.

τιάδης, ὁμώνυμος μὲν τῷ πρώτῳ οἰκιστῇ, ἀδελφὸς δὲ Στησαγόρου ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος. οὗτος οὖν, ὄντων αὐτῷ παίδων ἕξ Ἀττι-11 κῆς γυναικὸς, ὅμως ἐπιθυμῶν δυναστείας λαμβάνει Θορακῶν βασιλείως Ὀλόρου θυγατέρα Ἠγησιπύλην πρὸς γάμον· ἕξ οὗ καὶ αὐτῆς γίνεται παιδίον. κατελθόντων δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα Περσῶν συσχευασάμενος¹² τὰ αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας πέμπει καὶ τὰ πολλὰ τοῦ γένους ἀποστέλλει. ἡ δὲ ναῦς ἀλίσκεται, ἐν ἧ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς Θορακικῆς· ἀφίενται δ' ὑπὸ βασιλείως, εἴ γε μὴ Ἡρόδοτος ψεύδεται. Μιλτιάδης δ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ Θοράκης διαφυγὼν σώζεται. οὐκ ἀπέδρα δὲ καὶ τὴν τῶν (ἐχθρῶν) συγκοφαντίαν· ἐγκλή-13 ματα γὰρ αὐτῷ (ἐπέφερον) διεξιόντες τὴν τυραννίδα. ἀποφεύγει δὲ (καὶ τούτους καὶ) στρατηγὸς τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμος γίνεται. ἀπὸ τούτου οὖν κατάγεσθαι γησι τὸ Θουκυδίδου γένος.¹⁴ καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὴν πολλὴν περιοσίαν καὶ τὰ ἐπὶ Θοράκης κτήματα καὶ σύλη μέταλλα χρυσᾶ. δοκεῖ οὖν τισιν¹⁵ εἶναι τοῦ Μιλτιάδου ἢ θυγατροῦς. παρεῖχε δ' ἡμῖν τὴν ἄλλως αὐτὸς ζήτησιν, μηδεμίαν μνήμην περὶ τοῦ γένους πεποιημένος. μὴ ἀ-16 γνοῶμεν δὲ τοῦτο ὅτι Ὅρολος ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐστι, τῆς μὲν πρώτης συλλαβῆς τὸ ρ ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας τὸ λ. αὕτη γὰρ ἡ γραφή, ὡς καὶ Διδύμῳ δοκεῖ, ἠμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὅρολος ἐστὶν ἡ στήλη δηλοῖ ἢ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ καμένη, ἐνθα κεχάρακται· “Θουκυδίδης Ὅρολου Ἀλιμουῦσιος.” πρὸς γὰρ ταῖς Μελιτίσι πέλαις καλουμέναις¹⁷ ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα Κιμῶνια μνήματα, ἐνθα δείκνυται Ἡρόδοτου καὶ Θουκυδίδου τάφος. εὐρίσκεται (δὴ) δῆλον ὅτι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντως· ξένος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. καὶ Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ ἀκροπόλεως τούτοις μαρτυρεῖ· ἐνθα καὶ Τιμόθεον υἱὸν αὐτῷ γεγενῆσθαι προσιστορεῖ. ὁ δὲ Ἐφομππος καὶ ἀπὸ τῶν Παισιστρατιδῶν¹⁸ αὐτὸν λέγει τῶν τυράννων ἔλκειν τὸ γένος, διὸ καὶ διαφθορεῖν αὐτὸν φησιν ἐν τῇ συγγραφεῖ τῷ περὶ Ἀριστόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, λέγοντα ὡς οὐκ ἐγένοντο τυραννοφόροι· οὐ γὰρ ἐφόρευσαν τὸν τύραννον, ἀλλὰ

12. ἀλίσκεται. Her. 6, 41. — Ἡρόδοτος hat dies nicht gesagt.

13. δὲ καὶ. δὲ τοὺς ἐχθροὺς καὶ Grauert. — ἐχθρῶν, ἐπέφερον und καὶ τούτους καὶ sind aus Suidas zugefügt.

14. οὖν. Die Lücke hat eine gute Hs. — καὶ . . . σύλη. καὶ ἐν Σκαπησύλῃ Pp., καὶ τὰ ἐν Σ. Bk.

15. τισίν. ἀδελφιδῶς fügt Casaubonus hinzu, ἐτιδοῦς Pierson; ohne Lücke will Wuttcke ὁ für ἡ lesen.

16. Ὅρολος. Ὀλορος, οὐκ Ὅρολος u. im Folgenden zwei Mal Ὀλορος Grauert.

17. Μελιτίσι für Μελιρίσι Steph. u. Casaub. — Κοίλῃ. Kr. Unters. S. 69 u. epikr. Nachtr. 15 S. 27 ff. u. Forchhammer Topogr. von Athen S. 74 ff. — Ἡρόδοτου. Ἡρώδου Coraes zu Plut. Kim. 4, Ὀλόρου Sauppe. — εὐρίσκεται. εὐρίσκονται Schäfer. — ὄντως. ὄντες derselbe, ὦν Pp., ὄντως ὦν Grauert. — Τιμόθεον υἱὸν für θεον Steph. u. Casaub.

18. λέγει. Kr. S. 5 f. — λέγοντα Thuk. 6, 54 ff.

19 τὸν ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Ἰππαρχον. ἡγάγετο δὲ γυναῖκα ἀπὸ Σκα-
 πτησύλης τῆς Θράκης, πλουσίαν σφόδρα καὶ μέταλλα κεκτημένην
 20 ἐν τῇ Θράκῃ. τοῦτον δὲ τὸν πλοῦτον λαμβάνων οὐκ εἰς τρυφήν ἀνή-
 λισκεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὸν πόλεμον αἰσθη-
 θεὶς κινεῖσθαι μέλλοντα προελόμενος συγγράφαι αὐτὸν παρεῖχε πολλὰ
 τοῖς Ἀθηναίων στρατιώταις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίων καὶ πολλοῖς ἄλ-
 21 λοις, ἵνα ἀπαγγέλλοιεν αὐτῷ βουλομένῳ συγγράφειν τὰ γινόμενα κατὰ
 καιρὸν καὶ λεγόμενα ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. ζητητέον δὲ διὰ τί καὶ
 Λακεδαιμονίοις παρεῖχε καὶ ἄλλοις, ἔξοκον Ἀθηναίοις διδόναι μόνοις καὶ
 παρ' ἐκείνων μανθάνειν. καὶ λέγομεν ὅτι οὐκ ἀσκόπως καὶ τοῖς ἄλλοις
 παρεῖχεν· σκοπὸς γὰρ ἦν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων συγγρά-
 ψαι, εἰκὸς δὲ ἦν Ἀθηναίους πρὸς τὸ χρήσιμον ἑαυτῶν ἀπαγγέλλοντας
 ψεύδεσθαι καὶ λέγειν πολλάκις ὡς ἡμεῖς ἐνικήσαμεν, οὐ νικήσαντας.
 διὸ πᾶσι παρεῖχεν, ἐκ τῆς τῶν πολλῶν συμφωνίας θηρώμενος τὴν
 τῆς ἀληθείας κατάληψιν· τὸ γὰρ ἀσαφὲς ἐξελέγχεται τῇ τῶν πολλῶν
 συναδούσῃ συμφωνίᾳ.

22 Ἦκουσε δὲ διδασκάλων Ἀναξαγόρου μὲν ἐν φιλοσόφοις, ὄθεν,
 φησὶν ὁ Ἄντυλλος, καὶ ἄθεος ἡρέμα ἐνομίσθη, τῆς ἐκεῖθεν θεω-
 ρίας ἐμφορηθεὶς, Ἀντιφῶντος δὲ ῥήτορος, δεινοῦ τὴν ῥητορικὴν
 ἀνδρός, οὗ καὶ μέμνηται ἐν τῇ ὀγδόῃ ὡς αἰτίου τῆς καταλύσεως
 τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων καταστάσεως. ὅτι δὲ
 μετὰ τὸν θάνατον τιμωρούμενοι τὸν Ἀντιφῶντα οἱ Ἀθηναῖοι ἔρριψαν
 ἔξω τῆς πόλεως τὸ σῶμα, σεσιώπηκεν ὡς διδασκάλῳ χαριζόμενος·
 λέγεται γὰρ ὡς ἔρριψαν αὐτοῦ τὸ σῶμα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς αἰτίου τῆς
 23 μεταβολῆς τῆς δημοκρατίας. οὐκ ἐπολιτεύσατο δ' ὁ συγγραφεὺς γε-
 νόμιμος ἐν ἡλικίᾳ οὐδὲ προσῆλθε τῷ βήματι, ἐστρατήγησε δ' ἀρχέ-
 κακον ἀρχὴν παραλαβών· ἀπὸ γὰρ ταύτης φυγαδεύεται. πεμφθεὶς
 γὰρ ἐπ' Ἀμφίπολιν Βρασίδου φθάσαντος καὶ προλαβόντος αὐτὴν ἔσχεν
 αἰτίαν, καίτοι μὴ πάντα καταστάς ἀνόνητος Ἀθηναίοις· τῆς μὲν γὰρ
 ἀμαρτάνει, Ἡΐονα δὲ τὴν ἐπὶ Στρουμόνι λαμβάνει. ἀλλὰ καὶ οὕτως
 τὸ πρῶτον ἀτύχημα εἰς ἀμάρτημα μεταλαβόντες φυγαδεύουσιν αὐτόν.
 24 γενόμενος δ' ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν φυγὴν, ὡς ἂν πλουτῶν, ἐδάμεισε τὰ
 25 πλεῖστα τῶν χρημάτων. ἀλλὰ κάκειθεν μετήλθε καὶ διατρέβων ἐν
 Σκαπτῇ ὕλη ὑπὸ πλατάνῳ ἔγραφεν· μὴ γὰρ δὴ πειθώμεθα Τιμαίῳ

19. πλουσίαν. Kr. S. 40 ff.

20. αἰσθηθεὶς. Derselbe Ao. Hiob 14, 23, wie αἰσθηθήσομαι Jes. 33, 11. (Rp.)

22. Ἀναξαγόρου. Kr. S. 37 f. — ἄθεος heisst jeder Orthodoxie Jeder der ihren Aberglauben ablehnt. — Ἀντιφῶντος. Kr. S. 33 ff. — ἐν τῇ ὀγδόῃ C. 68.

23. ἐπ' Ἀμφίπολιν. eig. nach Thrake 4, 104, 2. vgl. jedoch 5, 26, 5. — Ἡΐονα 4, 104, 3. — φυγαδεύουσιν αὐτόν. vgl. § 46. 55 u. Kr. S. 45 ff.

25. ἐν Αἰγίνῃ. Falsch. Kr. S. 48. — ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ. Kr. S. 49 ff.

λέγοντι ὡς φυγὸν ᾤκησεν ἐν Ἰταλίᾳ. ἔγραφε δ' οὐδ' οὕτως μνησικα-26
κῶν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλὰ φιλαλήθης ὢν καὶ τὰ ἥθη μέτριος, εἴ γε
οὔτε Κλέων παρ' αὐτῷ οὔτε Βρασιδάς ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος ἀπέ-
λαυσε λαιδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου. καίτοι οἱ πολλοὶ 27
τοῖς ἰδίοις πάθεισι συνέθεσαν τὰς ἱστορίας, ἥμισυ μελῆσαν αὐτοῖς
τῆς ἀληθείας. Ἡρόδοτος μὲν γὰρ ὑπεροφθαῖς ὑπὸ Κορινθίων ἀπο-
δοῦναί φησιν αὐτοὺς τὴν ἐν Σαλαμίῃ ναυμαχίαν, Τίμαιος δ' ὁ Ταυ-
ρομενίτης Τιμολέοντα ὑπερεπήνεσε τοῦ μετρίου, καθότι Ἀνδρόμαχον
τὸν αὐτοῦ πατέρα οὐ κατέλαυσε τῆς μοναρχίας. Φίλιστος δὲ τῷ κέῳ
Διονυσίῳ τοῖς λόγοις πολεμεῖ, Ξενοφῶν δὲ Μένωνι λαιδορεῖται τῷ
Πλάτωνος ἐταίρῳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα ζῆλον. ὁ δὲ μέτριος καὶ
ἐπικεικῆς, τῆς ἀληθείας ἦττων.

Μὴ ἀγνοῶμεν δὲ ὅτι ἐγένοντο Θουκυδίδαι πολλοί, οὗτός τε ὁ Ὀ-28
λόρου παῖς καὶ δεύτερος δημαγωγός, Μιλησίον, ὅς καὶ Περικλεῖ δι-
πολιτεύσατο· τρίτος δὲ γένει Φαρσάλιος, οὐ μέμνηται Πολέμων ἐν τοῖς
περὶ ἀκροπόλεως, γάσκων αὐτὸν εἶναι πατρὸς Μένωνος. τέταρτος
ἄλλος Θουκυδίδης ποιητής, τὸν δῆμιον Ἀχεροδούσιος, οὗ μέμνηται Ἀν-
δροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι, λέγων εἶναι υἱὸν Ἀρίστωνος· συνεχρόνισε δ' 29
ὡς φησὶ Πραξιφάνης ἐν τῷ περὶ ἱστορίας, Πλάτωνι τῷ κωμικῷ, Ἀ-
γάθωνι τραγικῷ, Νικηράτῳ ἐποποιῷ καὶ Χοιρίλῳ καὶ Μελαμπιπίδῃ.
καὶ ἐπεὶ μὲν ἔζη Ἀρχέλαος, ἄδοξος ἦν ὡς ἐπὶ πλεῖστον, ὡς αὐτὸς 30
Πραξιφάνης δηλοῖ, ὕστερον δὲ δαιμονίως ἐθανιάσθη.

Οἱ μὲν οὖν αὐτὸν ἐκεῖ λέγουσιν ἀποθανεῖν ἔνθα καὶ διέτριβε φν-31
γὰς ὢν καὶ φέρουσι μικρότερον τοῦ μὴ κεῖσθαι τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς Ἀτ-
τικῆς· ἴκριον γὰρ ἐπὶ τοῦ τάφου κεῖσθαι, τοῦ κενοταγίου δὲ τοῦτο
γνώρισμα εἶναι ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικὸν τῶν ἐπὶ τοιαύτῃ δυσ-
τυχία τετελευτηκότων καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις ταφέντων. Αἰδύμος δ' 32
ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐλθόντα βιαίῳ θανάτῳ φησὶν ἀποθανεῖν·
τοῦτο δὲ φησι Ζώπυρον ἱστορεῖν. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους κάθοδον δε-
δωκέναι τοῖς φυγάσι πλὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν μετὰ τὴν ἦτταν [τὴν
ἐν Σικελίᾳ]. ἤγοντα οὖν αὐτὸν ἀποθανεῖν βία καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς
Κιμωνίοις μνήμασιν. καὶ καταγινώσκειν εὐήθειαν ἔφη τῶν νομιζόντων

27. φησιν S, 94. — τῆς μοναρχίας, über das von ihm hergestellte Tauromenion. (Pp.) — πολεμεῖ. συμπολεμεῖ Grauert. — Ξενοφῶν Anab. 2, 6, 21 ff.

28. Μιλησίον. Μιλησίαις bei Platon. — διεπολιτεύσατο, ἀντεπολιτεύσατο. (Pp.) — Φαρσάλιος Thuk. 8, 92, 8.

29. συνεχρόνισε, der Dichter. Kr. 61 ff. u. epikr. Nachtrag 5 S. 10 f. — Χοιρίλῳ für Χοιριδίῳ Steph. u. Casaub.

30. Ἀρχέλαος. Kr. S. 62. — αὐτός. ὁ αὐτός Pp.

31. ἴκριον, ἰστόν, eig. bei den zur See Umgekommenen aufgerichtet. vgl. Hesych u. Eustath. zu Il. ε, 64 u. γ, 353. (Grauert.) vgl. Kr. Nachtrag 13 S. 22.

32. ἐλθόντα. Kr. L. d. Th. S. 56 ff. — τὴν ἐν Σικελίᾳ ist irrig oder zu streichen. — ἡ γὰρ für εἰ γὰρ Bk. — ἡ κλέβδην hat Bk. zugefügt.

αὐτὸν ἐκτὸς μὲν τετελευτηκέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς Ἀττικῆς τεθάφθαι· ἢ γὰρ οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρώοις μνήμασιν ἢ κλέβδην τεθεῖς οὐκ ἂν ἔτυχεν οὔτε στήλης οὔτε ἐπιγράμματος, ἢ τῷ τάφῳ προσκειμένη τοῦ συγγραφέως μνηύει τοῦνομα. ἀλλὰ δῆλον ὅτι κάθοδος ἐδόθη τοῖς γεύγουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος λέγει καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς ἀρχουσιν. ἐγὼ δὲ Ζώπυρον ληροῖν νομίζω λέγοντα τοῦτον ἐν Θράκη τετελευτηκέναι, καὶ ἀληθεύειν νομίζῃ Κράτιππος αὐτόν. τὸ δ' ἐν Ἰταλία Τίμαιον αὐτόν καὶ ἄλλους λέγειν κείσθαι μὴ καὶ σφόδρα καταγέλαστον ἦ. λέγεται δ' αὐτόν τὸ εἶδος γεγονέναι σύννον μὲν τὸ πρόσωπον, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας εἰς ὄξυ πεφυκνίας, τὴν τε λοιπὴν ἔξω προσπεφυκέναι τῇ συγγραφῇ· παύσασθαι δὲ τὸν βίον ὑπὲρ τὰ πενήκοντα ἔτη, μὴ πληρώσαντα τῆς συγγραφῆς τὴν προθεσίμην.

35 Ζηλωτῆς δὲ γέγονεν ὁ Θουκυδίδης εἰς μὲν τὴν οἰκονομίαν Ὀμήρου, Ηινδάρου δὲ εἰς τὸ μεγαλοφυῆς καὶ ὑψηλὸν τοῦ χαρακτῆρος, ἀσαφῶς δὲ λέγων ἀνὴρ ἐπίτηδες, ἵνα μὴ πᾶσιν εἴη βατός, μηδὲ εὐτελῆς φαίνεται παντὶ τῷ βουλομένῳ νοούμενος εὐχερῶς, ἀλλὰ τοῖς λίαν σοφοῖς δοκιμαζόμενος παρὰ τούτοις θαυμάζεται· ὁ γὰρ τοῖς ἀρίστοις ἐπαινούμενος καὶ κεκοιμένην δόξαν λαβὼν ἀνάγραπτον εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον κέκτηται τὴν τιμὴν, οὐ κινδυνεύουσιν ἔξαλειφθῆναι τοῖς ἐπικρινοῦσιν. ἐξήλωσε δὲ ἐπὶ ὀλίγον, ὡς φησὶν Ἀντυλλος, καὶ τὰς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου παρισώσεις καὶ τὰς ἀντιθέσεις τῶν ὀνομάτων, εὐδοκιμούσας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ μέντοι καὶ Ἡροδίκου τοῦ Κείου τὴν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀκριβολογίαν. μάλιστα δὲ πάντων, ὅπερ εἵπομεν, ἐξήλωσεν Ὀμηρον καὶ τῆς περὶ τὰ ὀνόματα ἐκλογῆς καὶ τῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἀκριβείας, τῆς τε ἰσχύος τῆς κατὰ τὴν ἔρημνείαν καὶ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ τάχους. τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων τε καὶ ἱστορικῶν ἀψύχους ὥσπερ εἰσαγόντων τὰς συγγραμὰς καὶ ψιλῇ μόρῃ χρησαμένων διὰ παντὸς διηγῆσει, προσώποις δὲ οὐ περιθέντων λόγους τινὰς οὐδὲ ποιησάντων δημηγορίας, ἀλλ' Ἡροδότου μὲν ἐπιχειρήσαντος, οὐ μὴν ἐξισχύσαντος — δι' ὀλίγων γὰρ ἐποίησε λόγων ὡς προσωποποιίας μᾶλλον ἢ περὶ δημηγορίας — μόνος ὁ συγγραφεὺς ἐξεῦθέ τε δημηγορίας καὶ τελείως ἐποίησε μετὰ κεφα-

33. Θράκη. Ἀττικῆ Pp. Kr. Nachtr. S. 22 f. — Κράτιππος. Kr. L. d. Th. S. 56 f.

34. προσπεφυκέναι zusagend gebildet sein. — ὑπὲρ τὰ πενήκοντα ἔτη. Kr. L. d. Th. S. 7 ff. u. Nachtrag S. 6 f.

35. δέ. δῆ? — λέγων ἀνὴρ ἐπίτηδες. λέγειν ἀνὴρ ἐπιτηθεῖν Grauert. — βατός zugänglich, wie in dem Epigr. Brunck Anal. 3 p. 265, das denselben Irrthum über Thuk. ausspricht.

36. ἐξήλωσε. Kr. S. 39 f.

37. τῆς ἐκλογῆς. Spr. 47, 21. Doch ist der Ge. so gebraucht hart. — τάχους. Kr. Ind. z. Dion. u. die Erkl. zu Plin. ep. 1, 20, 18.

38. ἀψύχους ὥσπερ. ὥσπερ ἀψύχους? — μετὰ κ. καὶ. καὶ μετὰ κ.

λαίων καὶ διαιρέσειως, ὥστε καὶ στάσει ὑποπίπτειν τὰς δημηγορίας· ὅπερ ἔστι λόγων τελείων εἰκῶν. τριῶν δὲ ὄντων χαρακτηῶν φρασι-³⁹ κῶν, ὑψηλοῦ, ἰσχυροῦ, μέσου, παρὲς τοὺς ἄλλους ἐξήλωσε τὸν ὑψηλὸν ὡς ὄντα τῇ φύσει πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ καὶ τῷ μεγέθει πρόποντα τοῦ τοσοῦτου πολέμου· ὧν γὰρ αἱ πράξεις μεγάλαι, καὶ τὸν περὶ αὐτῶν ἔπρεπε λόγον ζοικέναι ταῖς πράξεσιν. ἵνα δὲ μηδὲ τοὺς ἄλλους ἀγροῆς⁴⁰ χαρακτηῶν, ἴσθι ὅτι μέσῳ μὲν Ἡρόδοτος ἐχρήσατο, ὅς οὔτε ὑψηλός ἐστιν οὔτε ἰσχνός, ἰσχυρῷ δὲ ὁ Ξενοφῶν. διὰ γε οὖν τὸ ὑψηλὸν ὁ⁴¹ Θουκυδίδης καὶ ποιητικαῖς πολλάκις ἐχρήσατο λέξεσι καὶ μεταφοραῖς τισι. περὶ δὲ πάσης τῆς συγγραφῆς ἐτόλμησάν τινες ἀποφήνασθαι ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς οὐκ ἔστι ῥητορικῆς ἀλλὰ ποιητικῆς. καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἔστι ποιητικῆς, δῆλον ἐξ ὧν οὐχ ὑποπίπτει μέτρον τινί. εἰ δέ τις ἡμῖν ἀντίποι ὅτι οὐ πάντως ὁ πεζὸς λόγος ῥητορικῆς ἐστιν, ὥσπερ οὐδὲ τὰ Πλάτωνος συγγράμματα οὐδὲ τὰ ἱατρικά, λέγομεν ὅτι ἀλλ' ἢ συγγραφὴ κεφαλαίως διαιρεῖται καὶ ἐπὶ εἶδος ἀνάγεται ῥητορικῆς, κοινῶς μὲν πᾶσα συγγραφὴ ἐπὶ τὸ συμβουλευτικόν⁴² — ἄλλοι δὲ καὶ ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν ἀνάγουσι, φάσκοντες ὅτι ἐγκωμιάζει τοὺς ἀρίστους ἐν τοῖς πολέμοις γενομένους — ἐξαιρέτως δὲ ἡ Θουκυδίδου ἐν τοῖς τρισὶν εἶδεσιν ὑποπίπτει, τῷ μὲν συμβουλευτικῷ διὰ τῶν ὅλων δημηγοριῶν πλὴν τῆς Πλαταιέων καὶ Θηβαίων ἐν τῇ τρίτῃ, τῷ δὲ πανηγυρικῷ διὰ τοῦ ἐπιταφίου, τῷ δὲ δικανικῷ διὰ τῆς δημηγορίας τῶν Πλαταιέων καὶ τῶν Θηβαίων, ἅς ἀνωτέρω τῶν ἄλλων ὑπέξιλόμεθα. ὅπου γὰρ δικασταὶ κρίνουσι Λακεδαιμονίων οἱ παραγενόμενοι, καὶ κρίνεται πρὸς τὴν ἐρώτησιν ὁ Πλαταιεὺς καὶ ἀπολογεῖται περὶ ὧν ἐρωτᾶται διὰ πλειόνων τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ἀντιλέγει τούτοις ὁ Θηβαῖος εἰς ὀργὴν τὸν Λακεδαιμόνιον προκαλούμενος, ἢ τοῦ λόγου τάξις καὶ μέθοδος καὶ τὸ σχῆμα δικανικὸν καθαρῶς ἀποφαίνει τὸ εἶδος.

Λέγουσι δὲ τινες τὴν ὀγδόην ἱστορίαν νοθεύεσθαι καὶ μὴ εἶναι⁴³ Θουκυδίδου, ἀλλ' οἱ μὲν φασιν εἶναι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ Ξενοφῶντος. πρὸς οὓς λέγομεν ὅτι τῆς μὲν θυγατρὸς ὡς οὐκ ἔστι δῆλον· οὐ γὰρ γυναικείως ἦν φύσειως τοιαύτην ἀρετὴν τε καὶ τέχνην μιμήσασθαι· ἔπειτα, εἰ τοιαύτη τις ἦν, οὐκ ἂν ἐσπούδασε λαθεῖν, οὐδ' ἂν τὴν ὀγδόην ἔγραψε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ κατέλιπεν ἔν, τὴν οἰκείαν ἐκφαίνουσα φύσιν. ὅτι δὲ οὐδὲ Ξενοφῶντος ἐστιν, ὁ χαρακτηῶ

Grauert. — στάσει ὑποπίπτειν auf bestimmte Kategorien zurückgeführt werden können. — εἰκῶν. οἰκείον Grauert.

41. γε. δ' ? — ἀλλ' ἢ wenigstens die. (Pp.)

42. ἐν vor τοῖς τρισὶν würde man gern entbehren. (Pp.) — ἐν τῇ τρίτῃ 53 ff. — τοῦ ἐπιταφίου 2, 35 ff. — τὰς δημηγορίας — 3, 53 ff. — πρὸς τὴν ἐρώτησιν 3, 52, 3. 68, 1.

43. νοθεύεσθαι. Kr. S. 74 ff. vgl. z. Dion. p. 251 ff.

μόνον οὐχὶ βοᾷ· πολὺ γὰρ τὸ μέσον ἰσχυροῦ χαρακτῆρος καὶ ὑψηλοῦ.
 44οῦ μὴν οὐδὲ Θεοπόμπου, καθά τινες ἠξίωσαν. τισὶ δέ, καὶ μᾶλλον
 τοῖς χαριεστέροις, Θουκυδίδου μὲν εἶναι δοκεῖ, ἄλλως δ' ἀκαλλώπιστος,
 δι' ἐκτύπων γεγραμμένη, καὶ πολλῶν πλήρης ἐν κεφαλαίῳ πραγμάτων
 καλλωπισθῆναι καὶ λαβεῖν ἔκτασιν δυναμένων. ἔνθεν καὶ λέγομεν ὡς
 ἀσθενέστερον πέφρασαι, καὶ ὀλίγον καθότι ἀρρωστῶν αὐτὴν φαίνεται
 συντεθεικώς. ἀσθενοῦντος δὲ σώματος βραχύ τι καὶ ὁ λογισμὸς ἀτο-
 κώτερος εἶναι φιλεῖ· μικροῦ γὰρ συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ τε λογισμὸς
 καὶ τὸ σῶμα.

45 Ἀπέθανε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν ἐν τῇ Θρά-
 κῃ, συγγράφων τὰ πράγματα τοῦ εἰκοστοῦ καὶ πρώτου ἐνιαυτοῦ· εἴ-
 κοσι γὰρ καὶ ἐπτὰ κατέσχεν ὁ πόλεμος. τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἕξ ἐτῶν
 πράγματα ἀναπληροῖ ὁ τε Θεόπομπος καὶ ὁ Ξενοφῶν, οἷς συνάπτει
 46 τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. ἴστέον δὲ ὅτι στρατηγῆσιν ὁ Θουκυδίδης ἐν
 Ἀμφιπόλει καὶ δόξαι ἐκεῖ βραδέως ἀφικέσθαι καὶ προλαβόντος αὐτὸν
 τοῦ Βρασίδου ἐφυγαδεδύθη ὑπ' Ἀθηναίων, διαβάλλοντος αὐτὸν τοῦ
 Κλέωνος· διὸ καὶ ἀπεχθάνεται τῷ Κλέωνι καὶ ὡς μεμνηότα αὐτὸν
 εἰσάγει πανταχοῦ. καὶ ἀπελθὼν, ὡς φασίν, ἐν τῇ Θράκῃ τὸ κάλλος
 47 ἐκεῖ τῆς συγγραφῆς συνέθηκεν. ἀφ' οὗ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος ἤρξατο,
 ἐσημειοῦτο τὰ λεγόμενα ἅπαντα καὶ τὰ πρατόμενα, οὐ μὴν κάλλους
 ἐφρόντισε τὴν ἀρχὴν ἀλλ' ἢ τοῦ μόνου σῶσαι τῇ σημειώσει τὰ πρά-
 γματα· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἔξορίαν ἐν Σκαπετῇ ὕλῃ τῆς Θράκης
 χωρίῳ διαιωόμενος συνέταξε μετὰ κάλλους ἂ ἕξ ἀρχῆς μόνον ἐσημει-
 48 οῦτο διὰ τὴν μνήμην. ἔστι δὲ τοῖς μύθοις ἐναντίος διὰ τὸ χαίρειν
 ταῖς ἀληθείαις. οὐ γὰρ ἐπετήδευσε τοῖς ἄλλοις ταῦτον συγγραφεῦσιν
 οὐδὲ ἱστορικοῖς, οἱ μύθους ἐγκατέμιξαν ταῖς ἑαυτῶν ἱστορίαις, τοῦ
 τερπνοῦ πλέον τῆς ἀληθείας ἀντιποιοῦμενοι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν οὕτω,
 τῷ συγγραφεῖ δ' οὐκ ἐμέλησε πρὸς τέρψιν τῶν ἀκούοντων ἀλλὰ πρὸς
 ἀκρίβειαν τῶν μαρτυρόντων γράφειν. καὶ γὰρ ὠνόμασεν ἀγώ-
 νισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφὴν. πολλὰ γὰρ τῶν πρὸς ἠδονὴν ἀπέφυγε,
 49 τὰς παρενθήκας ἄς εἰώθασιν ποιεῖν οἱ πλείονες ἀποκλίνας, ὅπου γε καὶ
 παρ' Ἡροδότῳ καὶ ὁ δελφίς ἐστιν ὁ φιλήκοος καὶ Ἀρίων ὁ κυβερνώ-
 μενος μουσικῇ, καὶ ὄλωσ ἢ δευτέρω τῶν ἱστοριῶν τὴν ὑπόθεσιν ψεύ-

44. καὶ ὀλίγον. κατ' ὀλίγον Grauert, κατὰ λόγον Bk. u. Gō, καὶ ὀλίγον Arn. — μικροῦ. Spr. 47, 16, 6.

45. οἷς ὅς Grauert. vgl. Kr. Stud. 1 S. 258.

46. φασίν für φησίν Grauert.

48. πλέον. πλέον ἢ Pp. Doch s. Spr. 47, 27, 1. — ὠνόμασεν. κτῆμα ἐς αἰεὶ μᾶλλον ὠνόμασεν ἢ A. Ps. u. Steph. vgl. 1, 22, 3.

49. ὅπου γε für ὅπου γὰρ Schäfer z. Dion. p. 68. — παρ' Ἡροδότῳ 1, 23 f. — κυβερνώμενος. Ein anderes Beispiel dieses Med. führt Steph.

δεται, ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος ἂν ἀναμνησθῆτινος περιττοῦ, διὰ μὲν τὴν ἀνάγκην λέγει, διηγῆται δὲ μόνον εἰς γυνῶσιν τῶν ἀκούοντων ἀφιχνούμενος· ὁ τε γὰρ περὶ Τηρέως αὐτῷ λόγος πέφρασται μόνον περὶ παθῶν τῶν γυναικῶν, ἢ τε Κυκλώπων ἱστορία τῶν τόπων ἐμνημονεύθη χάριν, καὶ ὁ Ἀλκμαίων ὅτε σωφρονεῖν μνημονεύεται, ἔνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ νήσους ποιεῖ, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἀκριβοῦ. περὶ 50 μὲν οὖν τοὺς μύθους τοιοῦτος, δεινὸς δὲ ἠθογραφῆσαι, καὶ ἐν μὲν τοῖς μέρεσι σαφής, ὑπὸ δὲ τὴν σύνταξιν ἐνίοτε διὰ τὸ ἐπιτεῖνον τῆς ἐξηγητίας ἀδηλος εἶναι δοκῶν. ἔχει δὲ χαρακτῆρα ὑπέρσεμον καὶ μέγαν, τὸ δὲ τῆς συνθέσεως τραχύτητος ὄν μεστόν καὶ ἐμβριθὲς καὶ ὑπερβατικόν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσαφές. αἱ δὲ βραχύτητες θανμασταὶ καὶ τῶν λέξεων οἱ νόες πλείονες. τὸ δὲ γνωμολογικὸν αὐτοῦ πάνυ ἐπιτετόν. ἐν δὲ ταῖς ἀφηγήσεσι σφόδρα δυνατός, ναυμαχίας ἡμῖν καὶ 51 πολιορκίας νόσους τε καὶ στάσεις διηγούμενος. πολυειδῆς δὲ ἐν τοῖς σχήμασι, τὰ πολλὰ καὶ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίου μιμούμενος, ταχὺς ἐν ταῖς σημασίαις, πιρὸς ἐν ταῖς ἀσθηρότησιν, ἠθῶν μιμητῆς καὶ ἀριστος διαγραφεὺς· ὅψει γοῦν παρ' αὐτῷ φρόνημα Περιλλέους καὶ Κλέωνος οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν εἴποι τις, Ἀλκιβιάδου νεότητα, Θεμιστοκλέους πάντα, Νικίου χρησιότητα, δεισιδαιμονίαν, εὐτυχίαν μέγχι Σικελίας καὶ ἄλλα μυρία, ἃ κατὰ μέρος ἐπιθεῖν πειρασόμεθα. ὡς ἐπι 52 πλεῖστον δὲ χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ ἀτθίδι [τῇ παλαιᾷ], ἢ τὸ ξ ἀντὶ τοῦ σ παρείληφεν, ὅταν ξυνέγραφε καὶ ξυμμαχίαν λέγῃ, καὶ τὴν δίφθογγον τὴν αἰ ἀντὶ τοῦ α γραφῇ, αἰεὶ λέγων. καὶ ὅλως εὐρετής ἐστι καινῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν γὰρ ἐστὶν ἀρχαιότερα τῶν κατ' αὐτὸν χρόνων, τὸ αὐτοβοεὶ καὶ τὸ πολεμησεῖοντες καὶ παγχάλεπον καὶ ἀμαρτάδα καὶ ὕλης φανέλους· τὰ δὲ ποιηταῖς μέλει, οἷον

aus Aristot. an. (Pp.) — Τηρέως 2, 29, 2 f. — Κυκλώπων 6, 2, 1. — ὁ Ἀλκμαίων 2, 102, 4. — ὅτε σωφρονεῖν. ὅτ' ἰσωφρόνει Grauert. ὅτε μητροκτονεῖν? — ἔνθα. ἐνταῦθα Pp. μνημονεύεται ἔνθα? — σωφροσύνης. κακοφροσύνης? — ποιεῖ. οἰκίζει oder οἰκητὰς ποιεῖ Grauert. — ἀκριβοῦ ver- folgt genau. (Pp.)

50. ὑπό. περὶ Bk., κατὰ Pp. — ἐπιτεῖνον Länge der Perioden und Gedanken meint Ernesti Lex. techn. Wohl eher Gedrängtheit. — ὄν würde ich gern entbehren. — νόες. Butt. ausf. Gr. 36, 6 ***). (Pp.) — πλείονες. Eine irrige Ansicht die auch in den Scholien öfter vorkommt.

51. οὐκ οἶδ' ὅ τι. ζουμολογία Th. 4, 28, 4. vgl. 39, 2. — πάντα alle Eigenschaften 1, 136—138. πανοργίαν Grauert. — δεισιδαιμονίαν 7, 50, 4. 86, 4. — εὐτυχίαν 5, 16, 1. 6, 17, 1. 7, 77, 2.

52. τῇ παλαιᾷ verdächtigt Pp. — αἰεὶ. αἰεὶ bieten bei Thuk. durchgängig die meisten u. besten Hsn. — αὐτοβοεῖ. zu 2, 81, 3. — πολεμησεῖοντες. zu 1, 33, 3. So δρασεῖω Ar. We. 169, Frie. 62, Eu. Phoen. 1268, ἔργασεῖω So. Tra. 1232, Φι. 1001, γενεῖω Eu. Herk. 628, χεσεῖω Ar. Wo. 295, Ri. 888. 998. Aus att. Prosaikern jedoch habe ich sonst nur γελασεῖω angemerkt bei Plat. Phaed. 64, b. vgl. Bekkers Anecd. p. 1279. — παγχάλεπον hat Thuk. nicht. (Hudson.) Wohl aber Xen. (Pp.) und Platon. — ἀμαρτάς hat Thuk. nicht. (Hudson.) Es ist ionisch; doch nicht ganz haben

τὸ ἐπιλύξαι καὶ τὸ ἐπηλύται καὶ τὸ ἀνακῶς καὶ τὰ τοιαῦτα· τὰ δ' ἴδια, οἷον ἀποσίμωσις καὶ κωλύμη καὶ ἀποτείχισις, καὶ 53 ὄσα ἄλλα παρ' ἄλλοις μὲν οὐ λέλεκται, παρὰ τούτῳ δὲ κεῖται. μέλει δὲ αὐτῷ καὶ ὄγκον τῶν ὀνομάτων καὶ δεινότητος τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ ὡσπερ φθάσαντες εἶπομεν, βραχύτητος συντάξεως· τὰ γὰρ πολλὰ τῶν πραγμάτων καὶ λέξει δείκνυται. τέθεικε δὲ πολλάκις καὶ πάθη καὶ πράγματα ἀντ' ἀνδρῶν, ὡς τὸ ἀντίπαλον δέος. ἔχει δέ τι καὶ τοῦ πανηγυρικοῦ, ἐν οἷς ἐπιταφίους λέγει, καὶ ποικίλως εἰρωνείας εἰσφέρων καὶ ἐρωτήσεις ποιούμενος καὶ φιλοσόφοις εἶδει δημηγορῶν· ἐν οἷς γὰρ ἀμοιβαῖός ἐστι, φιλοσοφεῖ. τὴν μὲντοι ἰδέαν αὐτοῦ τῶν λέξεων καὶ τῶν συνθέσεων αἰτιῶνται οἱ πλείονες, ὧν ἐστι Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς· μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς πεζῇ καὶ πολιτικῇ λέξει χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ, οὐκ εἰδῶς ὅτι δυνάμειός ἐστι ταῦτα πάντα περιττῆς καὶ ἔξωθεν πλεονεξία.

54 Φαίνεται δὲ ἐπὶ τῶν Ἡροδότου χρόνων γενόμενος, εἴ γε ὁ μὲν Ἡρόδοτος μέμνηται τῆς Θηβαίων εἰσβολῆς εἰς τὴν Πλάταιαν, περὶ ἧς ἱστορεῖ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. λέγεται δέ τι καὶ τοιοῦτον, ὡς ποτε τοῦ Ἡροδότου τὰς ἰδίας ἱστορίας ἐπιδεικνυμένου παρῶν τῇ ἀκροάσει Θουκυδίδης καὶ ἀκούσας ἐδάκρυσεν· ἔπειτ' ἔφασκε τὸν Ἡρόδοτον τοῦτο θεασάμενον εἰπεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα τὸν Ὀλορον· 55 “ὦ Ὀλορε, ὄργᾶ ἢ φύσις τοῦ νιοῦ σου πρὸς μαθήματα.” ἐτελεύτησε δὲ ἐν τῇ Θράκῃ· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐκεῖ ἐτάφη, ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἠνέχθη αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ κρύφα παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ οὕτως ἐτάφη· οὐ γὰρ ἐξῆν φανερῶς θάπτειν ἐν Ἀθήναις τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντα. ἐστὶ δὲ αὐτοῦ τάφος πλησίον τῶν πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ Κοίλη καλεῖται, καθά φησιν Ἀντυλλος, ἀξιοπίστος ἀνὴρ μαρτυροῦν καὶ ἱστορίαν γινῶναι καὶ διδάξαι δεινός. καὶ στήλη δέ, φησὶν, ἔστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ, “Θουκυδίδης Ὀλορου Ἀλιμουσίος” ἔχουσα ἐπίγραμμα. τινὲς δὲ προσέθηκάν τε καὶ τὸ

es die Attiker vermieden. Steph. Thes. (Pp.) — φακέλους. zu 2, 77, 2. — ἐπιλύξαι ist aus ἐπηλυγάζεσθαι 6, 36, 2 verfälscht. (St.) — ἐπηλύται. zu 1, 9, 1. — ἀνακῶς. zu 8, 102, 2. — ἀποσίμωσις hat Thuk. nicht, wohl aber ἀποσιμῶω 4, 25, 3. — κωλύμη. zu 1, 92. — ἀποτείχισις 1, 65, 2.

53. φθάσαντες ungewöhnlich so gebraucht. — εἶπομεν § 50. — ἀντίπαλον δέος 3, 11, 1. — ἐπιταφίους, der Plu. weil die eine Standrede doch aus mehrern Theilen besteht. — ποικίλως. ποικίλας eine Hs. — ἀμοιβαῖός 5, 85 ff. — πλεονεξία. πλεονεξίας eine gute Hs.

54. Ἡρόδοτος 7, 233. — λέγεται —. Kr. S. 11 ff. u. Vömel Frankf. Progr. von 1833. — ἐν ταῖς für εἰς τὰς, ein Fehler Späterer. Spr. 68, 12, 2.

55. οὐ γὰρ ἐξῆν —. zu 1, 138, 7.

“ἐνθάδε κεῖται.” ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νοούμενόν ἐστι τοῦτο καὶ προσυπακουόμενον· οὐδὲ γὰρ ἔκειτο ἐν τῷ ἐπιγράμματι.

Ἔστι δὲ τὴν ἰδέαν καὶ τὸν χαρακτῆρα μεγαλοπρεπῆς, ὡς μηδὲ⁵⁶ ἐν τοῖς οἴκτοις ἀφίστασθαι τοῦ μεγαλοπρεποῦς, ἐμβριθῆς τὴν φράσιν, ἀσαφῆς τὴν διάνοιαν διὰ τὸ ὑπερβατοῖς χαίρειν, ὀλίγοις ὀνόμασι πολλὰ πράγματα δηλῶν, καὶ ποικιλώτατος μὲν ἐν τοῖς τῆς λέξεως σχήμασι, κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν τὸναντίον ἀσχημάτιστος· οὔτε γὰρ εἰρωνείας οὔτε ἐπιτιμήσεων οὔτε ταῖς ἐκ πλαγίου θήσασιν οὔτε ἄλλαις τισὶ πανουργίαις πρὸς τὸν ἀκροατὴν κέχρηται, τοῦ Δημοσθένους μάλιστα ἐν τούτοις ἐπιδεικνυμένου τὴν δεινότητα. οἶμαι δὲ οὐκ ἀγνοίᾳ σχηματι-⁵⁷σμοῦ τοῦ κατὰ διάνοιαν παρεῖναι τὸν Θουκυδίδην τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις πρέποντας καὶ ἀρμόζοντας συντιθέντα τοὺς λόγους· οὐ γὰρ ἔπρεπε Περικλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ καὶ Νικίᾳ καὶ Βρασίδα, ἀνθρώποις μεγαλόφροσι καὶ γενναίοις καὶ ἡρωϊκῆν ἔχουσι δόξαν, λόγους εἰρωνείας καὶ πανουργίας περιτιθέναι ὡς μὴ παρησίαν ἔχουσι φανερῶς ἐλέγχειν καὶ ἀντικρὺς μέμφεσθαι καὶ ὁτιοῦν βούλονται λέγειν. διὰ τοῦτο τὸ ἀπλαστον καὶ ἀνηθοποίητον ἐπετηδενσε, σῶζων κὰν τούτοις τὸ προσῆκον καὶ τῇ τέχνῃ δοκοῦν· τεχνίτου γὰρ ἀνδρὸς φυλάξαι τοῖς προσώποις τὴν ἐπιβάλλουσαν δόξαν καὶ τοῖς πράγμασι τὸν ἀκόλουθον κόσμον.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν πραγματείαν αὐτοῦ οἱ μὲν κατέτεμον εἰς τρεῖς⁵⁸ καὶ δέκα ἱστορίας, ἄλλοι δὲ ἄλλως. ὁμῶς δὲ ἡ πλείστη καὶ ἡ κοινὴ κεκράτηκε, τὸ μέχρι τῶν ὀκτῶ διηρηθῆσθαι τὴν πραγματείαν, ὡς καὶ ἐπέκρινεν ὁ Ἀσκληπιός.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΒΙΟΣ.

Θουκυδίδης Ἀθηναῖος Ὀλόρου ἦν παῖς, Θράκιον δὲ αὐτῷ τὸ γέ-¹νος· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῷ Ὀλορος ἐκ Θράκης εἶχε τὸ ὄνομα. γέγονε δὲ τῶν Μιλτιάδου συγγενῆς· αὐτίκα γοῦν ἐνθα Μιλτιάδης περὶ Κοίλην τέθαιπται, ἐνταῦθα καὶ Θουκυδίδης τέθαιπται. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἔγημε τοῦ Θρακῶν βασιλέως θυγατέρα Ἠγησιπύλην. γέγονε δὲ Ἀν-²τιφῶντος τοῦ Ραμνουσίου μαθητῆς, δεινοῦ λέγειν καὶ ὑπόπτου γενομένου τοῖς δικαστηρίοις. καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν οὐκ ἠνείχοντο αὐτοῦ, γράφειν δὲ ἐπεχείρησε τοὺς λόγους, καὶ ἐξέδωκε τοῖς δεομένοις. ἐμαρτύρησε δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ὁ μαθητῆς ὅτι ἂν ὧ σύμβουλος γένοιτο, ἄριστα ἐκεῖνος ἀπήλλαττεν εἰς τὰς δίκας. ἀλλ' ὁ μὲν

58. τρεῖς καὶ δέκα. Kr. S. 83. — ἐπέκρινεν. eb. — Ἀσκληπιός. Ἀσκληπιάδης Kr. eb.

2. ἂν ὧ für ὧ ἂν zwei gute Hsn. — εἰς in Ansehung oder nach der

ἔδοξε πονηρὸς Ἀντιφῶν εἶναι, καὶ περὶ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κριθεὶς προδοσίας, ὡς Λακεδαιμονίοις μὲν τὰ ἄριστα κατὰ πρεσβείαν παραινέσας, Ἀθηναίοις δὲ ἀλυσιτελέστατα, ἐάλω. καὶ σὺν αὐτῷ διεφθάρησαν Ἀρχεπτόλεμος καὶ Ὀνομακλῆς, ὧν καὶ κατεσκάφησαν καὶ αἱ οἰκίαι, καὶ τὸ γένος τὸ μὲν διεφθάρη τὸ δὲ ἄτιμον ἐγένετο. στρατηγικὸς δὲ ἀνὴρ ὁ Θουκυδίδης γενόμενος καὶ τὰ περὶ Θάσον πιστευθεὶς μέταλλα πλούσιος μὲν ἦν καὶ μέγα ἐδύνατο, ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ αἰτίαν ἔσχε προδοσίας ἐκ βραδυτῆτός τε καὶ ὀλιγορίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Βρασίδης τὰς ἐπὶ Θοράκης καταλαβὼν πόλεις Ἀθηναίων, ἀγιστὰς μὲν Ἀθηναίων, Λακεδαιμονίοις δὲ προστιθεὶς· κἀνταῦθα δέον ταχέως ἀναπλεῦσαι καὶ σῶσαι μὲν τὴν Ἥϊονα, ἐγγυὲς κειμένην, περιποιῆσαι δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, μέγα κτήμα τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν μὲν Ἥϊονα ἐδυνήθη φθάσας σῶσαι, τὴν δὲ Ἀμφίπολιν ἀπώλεσεν. καίτοι Κλέων βοηθῶν ταῖς ἐπὶ Θοράκης πόλεσι κατέπλευσε [μὲν] εἰς Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ὅμως μάχης γενομένης Βρασίδης μὲν ὁ Λακεδαιμόνιος ἐνίκησεν αὐτόν, Κλέων δὲ ἀπέθανεν ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ βληθεὶς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Βρασίδης τῆς νίκης αἰσθόμενος ἀπέθανε καὶ Ἀμφίπολις Ἀθηναίων ἀπέστη, Λακεδαιμονίων δὲ ἐγένετο· ἔνθα καὶ τὰ Ἀγρώνεια οἰκοδομήματι καθελόντες οἱ Ἀμφιπολίται Βρασίδεια ἐκάλειον, μισήσαντες μὲν τὴν Ἀττικὴν ἀποικίαν, λακωνίσαντες δὲ κἀν τούτῳ καὶ τὴν τιμὴν μεταθέντες εἰς Λακεδαίμονα. ἄγενόμενος δὲ φρυγὰς ὁ Θουκυδίδης ἐσχόλαζε τῇ συγγραφῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ πολλὰ χαρίζεσθαι μὲν Λακεδαιμονίοις, κατηγορεῖν δὲ Ἀθηναίων τὴν τυραννίδα καὶ πλεονεξίαν· οὐ γὰρ καιρὸς αὐτῷ κατεπιεῖν Ἀθηναίων ἐγένετο, Κορινθίων κατηγορούντων ἢ Λακεδαιμονίων μεμφομένων ἢ Μιτυληναίων αἰτιωμένων, πολὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς Ἀττικοῖς ἔρρηγ, καὶ τὰς μὲν νίκας τὰς Λακωνικὰς ἐξῆρε τῷ λόγῳ, τὰς δὲ συμφορὰς ἠῤῥησε τὰς Ἀττικὰς, ὅπου καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. πέπανται δὲ τὸ τῆς συγγραφῆς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Κυνὸς σῆμα, τοῦτ' ἔστι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔνθα δοκοῦσι καὶ νενικηκέναι Ἀθηναῖοι. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἑτέροις γράφειν κατέλιπε, Ξενοφῶντι καὶ Θεοπόμπῳ. εἰσὶ δὲ αἱ ἐφεξῆς μάχαι. οὔτε γὰρ τὴν δευτέραν ναυμαχίαν τὴν περὶ Κυνὸς σῆμα, ἣν Θεόπομπος εἶπεν, οὔτε τὴν περὶ Κύζικον, ἣν ἐνίκαι Θρασύβουλος καὶ Θηραμένης

Weise Späterer für ἐν. (Pp.) — Ἀντιφῶν ist mir der Stellung wegen verdächtig. — σὺν αὐτῷ. Plut. L. des Antiphon. (Dr.)

3. ἀναπλεῦσαι, auf dem Strymon. (Pp.) Dies passt jedoch nicht für Ἥϊονα. — [μὲν] fehlt in zwei Hsn. — καὶ ὁ Βρ. für καὶ Βρ. zwei Hsn.

4. πολὺς ἔρρει. Spr. 57, 5, 1. So Dion. H. Arch. 7, 14 u. 10, 5: πολὺς ἔρρει κατὰ τῆς βουλῆς, κατὰ τῶν δημοτικῶν. — ὅπου καὶ ist unpassend u. verdächtig. (Pp.) Vielleicht ist nach Σικελίᾳ etwas ausgefallen, wie auch wohl vor πολὺς.

5. μάχαι. μάχαι πολλαί? — εἶπεν ist zwei Mal zu denken, vorher ein

καὶ Ἀλκιβιάδης, οὔτε τὴν ἐν Ἀργεννούσαις ναυμαχίαν, ἔνθα νικῶσιν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους, οὔτε τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν τῶν Ἀττικῶν, τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ὅπου καὶ τὰς ναῦς ἀπώλεσαν Ἀθηναῖοι καὶ τὰς ἐξῆς ἐλπίδας· καὶ γὰρ τὸ τεῖχος αὐτῶν καθηρέθη καὶ ἡ τῶν τριάκοντα τυραννὶς κατέστη καὶ πολλαῖς συμφοραῖς περιέπεσεν ἡ πόλις, ἃς ἠκρίβωσε Θεόπομπος. ἦν δὲ τῶν πάντων κατὰ γένος Ἀθήνησι δοξαζομένων ὁ Θουκυδίδης. δεινὸς δὲ δόξας εἶναι ἐν τῷ δ λέγειν πρὸ τῆς συγγραφῆς προέστη τῶν πραγμάτων. πρῶτην δὲ τῆς ἐν τῷ λέγειν δεινότητος τήνδε ἐποίησατο τὴν ἐπίδειξιν· Πυριλάμπης γὰρ τις τῶν πολιτῶν ἄνδρα φίλον καὶ ἐρώμενον ἴδιον διὰ τινα ζηλοτυπήσας ἐγόνηυσε, ταύτης δὲ τῆς δίκης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρινομένης πολλὰ τῆς ἰδίας σοφίας ἐπεδείχματο, ἀπολογίαν ποιούμενος ὑπὲρ τοῦ Πυριλάμπους, καὶ Περικλέους κατηγοροῦντος ἐνίκα. ὅθεν καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ἐλομένων Ἀθηναίων ἄρχων προέστη τοῦ δήμου. μεγάλῳ φρον δὲ ἐν τοῖς πράγμασι γενόμενος, ἅτε φιλοχρηματῶν, οὐκ εἶα τὸν πλείονα χρόνον προστατεῖν τοῦ δήμου. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Ξενοκρίτου, ὡς Σύβαριν ἀποδημήσας, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγχύσεως δικαστηρίου γεύγων ἐάλω· ὕστερον δὲ ἐξοστρακίζεται ἔτη δέκα. γεύγων δὲ ἐν Αἰγίῳ διέτριβε, κακεῖ λέγεται τὰς ἱστορίας αὐτὸν συντάξασθαι. τότε δὲ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ μάλιστα φανερὰν γενέσθαι· ἀπαντας γὰρ Αἰγινήτας κατατοκίζων ἀνασιτάτους ἐποίησεν.

Μετὰ τὴν ἱστορίαν φασὶ συντετάχθαι τῷ συγγραφεῖ τὸ προοίσιον, ἐπεὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μέμνηται γεγονότων, ὡσπερ τῆς Δήλου καθάρσεως, ἣν περὶ τὸ ἑβδομον ἔτος ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος γεγενῆσθαι φασιν. μέμνηται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ τῆς τοῦ πολέμου τελευτῆς, λέγων· “ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου.” ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ γησι· “κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μεγίστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν καὶ ἐπὶ πλείστον ἀνθρώπων.” πληρωσας δὲ τὴν ὀγδόην ἱστορίαν ἀπέθυρε νόσφ· σφάλλονται γὰρ οἱ λέγοντες μὴ Θουκυδίδου εἶναι τὴν ὀγδόην, ἀλλ’ ἐτέρου συγγραφέως. τελευτήσας δὲ Ἀθήνησιν ἐτάγη πλησίον τῶν Μελιτίδων πυλῶν, ἐν¹⁰ χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ προσαγορεύεται Κοίλη, εἴτε αὐτὸς ἐπανελθὼν Ἀθήναζε ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ ὀρισθέντος χρόνου πληρωθέντος, καὶ τε-

Komma gesetzt, wenn nicht etwa ἔγραψεν ausgefallen ist. (Beck.) — Ἀργεννούσαις für Ἀργινούσαις eine gute Hs.

6. κρινομένης für κινουμένης Bk. — προέστη τοῦ δήμου wird wohl, wie vielleicht auch das Vorbergehende, aus der Geschichte des ältern Thuk., eingemischt sein. Eben so § 7. Kr. S. 48.

7. ἅτε φιλοχρηματῶν, οὐκ εἶα. Die Stelle klingt lückenhaft. εἶατο [τόν] Pp., εἶατο ohne τόν Bk. — ὡς für ἐς.

8. ὡσπερ 1, 8, 1. — Εὐθύνο δήμου. Clinton Fasti Hell. unter 426. — λέγων 1, 13, 2. 18, 2. — γησι 1, 1, 2.

10. δὲ Ἀθ. für δὲ ἐν Ἀθ. zwei Hsn.

λευτήσας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, εἴτε μετακομισθέντων αὐτοῦ τῶν ὀστέων ἀπὸ Θράκης, ἐκεῖ καταστρέψαντος τὸν βίον· λέγεται γὰρ ἐπ' ἀμφότερα. καὶ στήλη τις ἀνέστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ τοῦτο ἔχουσα τὸ ἐπίγραμμα· “Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται.”

A u s S u i d a s.

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀθηναῖος· παῖδα δὲ ἔσχε Τιμόθεον. ἦν δὲ ἀπὸ μὲν μητρὸς Μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ γένος ἔλκων, ἀπὸ δὲ πατρὸς Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως. μαθητὴς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πζ' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τρυγᾶνων Ἡροδότου ἐπὶ τῆς Ὀλυμπίας τὰς ἱστορίας αὐτοῦ διερχομένου ὡς συνεγράψατο, καὶ κινηθεὶς ὑπὸ τινος ἐνθουσιασμοῦ πλήρης δακρύων ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρόδοτος, κατανοήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν, πρὸς τὸν πατέρα Θουκυδίδου Ὀλόρον ἔφη· “μακαρίζω σε τῆς εὐτεκνίας Ὀλορε· ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα.” καὶ οὐκ ἐψεύσθη γε τῆς ἀποφάνσεως. οὗτος ὁ Θουκυδίδης ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς τέχναις, κάλλει λόγων καὶ ἀκριβείᾳ πραγμάτων καὶ στρατηγίαις καὶ συμβουλίαις καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν. οὗτος ὁ συγγραφεὺς μεταβαίνειν εἴωθεν ἀπὸ τῶν θηλυκῶν εἰς οὐδέτερα, οἷον· “τρέπονται εἰς Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ πρότερον.” καὶ Θουκυδίδειος γραφή.

Namenverzeichniss.

Ἀβδηρα 2, 97, 1. 2.
Ἀβδηρίτης 2, 29, 1.
Ἀβρώνιος Ath. 1, 91, 2.
Ἀβυδος im Hellespont 8, 61, 1. 62, 1. Sestos gegenüber 62, 2. Colonie der Milesier 61, 1. — vgl. 79, 3. 102, 2. 103, 1. 104, 1. 106, 1. 107, 2. 108, 2.
Ἀγαθαρχίδας Kor. 2, 83, 4.
Ἀγάθαρχος Syr. 7, 25, 1. 70, 2.
Ἀγαμέμνων mächtig 1, 9, 1. 4.
Ἀγησανδρίδας 2, 94, 1. 95, 2 etc.
Ἀγήσανδρος Lak. 1, 139, 3. 8, 91, 2.
Ἀγησιππίδας Lak. 5, 56, 1.
Ἅγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. Einfälle in Attika 3, 89, 1. 4, 2, 1. Heimkehr 4, 6, 1. unterzeichnet einen Vertrag 5, [19, 1.] 24, 1. Auszug 5, 54, 1. gegen Argos 5, 57, 2. 58, 2. 3. getadelter Vertrag 59, 5. 60, 1. 2. 4. 63, 1. 3. abermals gegen Argos 65, 2 ff. 66, 2. siegreich 71, 1. 3. 72, 3. 73, 2. wiederholter Zug 5, 83, 1. befestigt Dekelcia 7, 19, 1. verheert Attika 27, 3. seine Macht 8, 5, 3. Raubzug nach Thessalien 8, 3, 1 f. bereitet Unternehmungen vor 8, 5, 1 f. 7, 2. 8, 2. 9, 1. 11, 2. mit Alkibiades verfeindet 8, 12, 2. 45, 1. unterhandelt mit den Athenern 8, 70, 2. 71, 1. 2. 4.
Ἄγων ὁ Νικίου gründet und benennt Amphipolis 4, 102, 2. 5, 11, 2. Strateg 1, 117, 2. Zug nach Thrake 2, 58, 1—3. 6, 31, 1. vgl. 2, 95, 3. unterzeichnet 5, 19, 2. 24, 2. — Vater des Theramenes 8, 68, 4. 89, 2.
Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα 5, 11, 2.
Ἀγραῖοι 2, 102, 2. 3, 113, 1. nicht zu Akarnanien gehörig 3, 106, 2. von

Salynthios beherrscht 3, 111, 3. vgl. 114, 2. 4, 77, 2. Hopliten bei den Athenern 4, 101, 2.
Ἀγραῖς nahe bei Olpe 3, 111, 3.
Ἀγριᾶνες 2, 96, 3.
Ἀδείμαντος Kor. 1, 60, 2.
Ἀδμητος Molosser 1, 136, 2 ff.
Ἀείμνηστος Plat. 3, 52, 4.
Ἀθηνᾶ 5, 23, 5. Tempel u. Statue 2, 13, 4 f. in Lekythos 4, 116, 2. vgl. *Χαλκιοῖκος*.
Ἀθηναγόρας Syr. 6, 35 ff.
Ἀθηναγόρας Kyz. 8, 6, 1.
Ἀθήναζε 4, 21, 3. 46, 2. 118, 5. 5, 32, 4. 5. 47, 3. 12.
Ἀθῆναι ursp. die Burg 2, 15, 3. 4. vgl. 5, 18, 10. 23, 5. 47, 13. erweitert durch Theseus 2, 15, 2. vgl. 1, 2, 3. von Tyrsenern bewohnt 4, 109, 3. zerstört und wieder aufgebaut 1, 89, 3. Die Ringmauer 1, 90—92. Umfang 2, 13, 6. vgl. 7, 28, 3. die langen Mauern 1, 107, 1. 108, 2. 2, 13, 6. volkreich 2, 8, 1. gross und berühmt 1, 10, 3. 4, 95, 2. 7, 64, 2. Tempel etc. 2, 15, 3. 6, 54 f. τὰ ἔργα τῆς πόλεως 2, 17, 1. τῆς Ἑλλάδος παιδείσεις 2, 41, 1. τύραννος πόλις 1, 122, 3. 124, 3. Die Burg 1, 126, 2 ff. Tyrannensäule dort 6, 55, 1. Erdbeben 3, 87, 2.
Ἀθηναῖος collectiv 6, 78, 1. 2. οἱ Ἀ. Joner 6, 82, 2. 7, 57, 1. 8. Autochthonen 1, 2, 2. 2, 36, 1. Charakter 1, 70, 2—5. 2, 37 ff. vgl. 7, 48, 5. 8, 96, 5. πολυπραγμοσύνη 6, 87, 3. *τολμηροὶ καὶ νεωτεροποιοὶ* 1, 102, 2. vgl. 7, 21, 3 u. 1, 71, 3. *ἡρόνημα* 1, 81, 2. eroberrungssüchtig und ausdauernd 1, 68,

3. 5, 111, 1. schwer zu regieren 7, 14, 1. *γυλόδικαι* 1, 77, 2. erfahren 1, 71, 3. 6, 36, 3. fehlen oft 1, 69, 4. *ναυτικοὶ ἐγένοντο* 1, 18, 4. vgl. 14, 3. *τειχομαχεῖν δυνατοὶ* 1, 102, 1. Verfassung 2, 37, 1. Kriegsmittel 1, 80, 2. im Seekriege berühmt 4, 12, 3. *ὠνητὴ δύναμις* 1, 121, 2. *Ἀθηναίων ἀρχή* 1, 67, 3. *μεγίστη* 7, 66, 2. vgl. 1, 122, 2. 4, 60, 1. 108, 3. *χαλεπή* 1, 77, 3. vgl. 1, 99, 1—3. 6, 76, 3. Unterdrücker 1, 98, 1. 4, 86, 1. 6, 77, 1. gefürchtet 3, 113, 4. 4, 92, 3.

Aeltere Geschichte. Erechtheus und Theseus 2, 15, 1 ff. Aufnahme Fremder und Aussendung von Ansiedlern 1, 2, 3. 12, 3. mildere Sitten 1, 6, 2 f. Zustand unter den Peisistratiden 6, 54, 6. Vertreibung derselben 1, 18, 1. 20, 2 f. 6, 53—59. Zeit 8, 68, 4. die Meder gegen Athen 6, 33, 6. vgl. *Μαραθῶν*.

Pentekontaetie und folgende Geschichte s. in der chron. Uebersicht. Kriege mit Sparta und Hegemonie 1, 18, 6. 19, 1. *αἱ Ἀθηναίων σπονδαί* 1, 31, 2. entwaffnen die Bundesstaaten 1, 19. 99, 1—3. 3, 41, 2 f. ihre Bundesgenossen 2, 9, 3. 7, 57, 1—10. Kriegsmittel 2, 13, 2 ff. vgl. 1, 96, 2. tausend Talente u. hundert Schiffe zurückgestellt 2, 24, 1 f. 8, 15, 1 f. Erschöpfung des Schatzes 3, 17, 2. *ἐσφορά* 3, 19, 1. *εἰκοστή* 7, 28, 4. die grössten Einkünfte von Jonien 3, 31, 1. Einschränkung 8, 1, 4. 4, 1. unterstützen die Demokraten 3, 82, 1. verhasst 2, 8, 3. nachgeahmt 7, 63, 2. *φυλαί* 6, 89, 4. 101, 4. *πρωτάνεις* 5, 47, 11. 6, 14. *πρόβουλοι* 8, 1, 4. *ἔγγραφῆς* 8, 67, 1. Gefangene in Sikelia verbreitet 7, 85, 3.

Ἀθήναιος Lak. 4, 119, 1. 122, 1.

Ἀθήνησιν ἢ βουλὴ καὶ αἱ ἐκδημοὶ ἀρχαί 5, 47, 11.

Ἄθως. Topogr. 4, 109, 1 ff. vgl. 5, 3, 4. 35, 1. 82, 1.

Ἀλαντίδης Lamps. 6, 59, 3. 5.

τὸ Ἀλγαῖον 1, 98, 1. *πέλαγος* 4, 109, 2.

τὸ Ἀλγάλεων ὄρος 2, 19, 2.

Ἄγινα. von den Ath. belagert 1, 105, 2—4. vgl. *Ἀγινηται*. nicht autonom 1, 139, 1. 140, 4. vgl. 67, 2. mit Ath. bevölkert 2, 27, 1. vgl. 2, 31, 1. 3, 72, 1. 5, 53, 2. 6, 32, 2. 7, 20, 3. 26, 1. 57, 2. verheert 8, 92, 3. 4.

Ἀγιναῖος. ὀβολός, δραχμή 5, 47, 8.

Ἀγινηται. Flotte 1, 14, 3. Krieg mit Athen eb. u. 41, 2. helfen den Lak. 2, 27, 2. 4, 56, 4. grosse Niederlage zur See und Belagerung 105, 2—4. Unterwerfung 108, 3. vgl. 3, 64, 2. schüren den Krieg 67, 2. vertrieben 2, 27, 1. in Thyrea angesiedelt § 2. 4, 56, 4. gefangen u. getödtet 4, 57, 1—4. attische Aegineten 2, 27, 1. 5, 74, 2. 7, 57, 2. 8, 69, 2.

Ἀγιτιον. Lage 3, 97, 2. 3.

Ἀγύπτιοι. die meisten fallen von Artaxerxes ab 1, 104, 1. 2. unterstützt von Athen eb. u. 105, 3. 109, 1—3. unterworfen 110, 1. ausg. *οἱ ἔλειοι*. die tapfersten eb. *δορυφόροι* 130, 1.

Ἄγυπτος s. *Ἀγύπτιοι*. Züge der Athener dahin 1, 104, 2. 105, 3. 109, 1—3. 110, 1. 2. 112, 1. Seuche 2, 48, 1. *αἱ ἀπ' Ἀ. ὀλάδες* 4, 53, 3. 8, 35, 2.

Ἀιθαίης 1, 101, 1.

Ἀιθιοπία. Seuche 2, 48, 1.

Ἄϊμος, ὄρος 2, 96, 1.

Ἄϊνέας Kor. 4, 119, 1.

Ἄϊνησίας Ephor 2, 2, 1.

Ἄϊνιᾶνες 5, 51, 1.

Ἄϊνιοι. Ἀλοῆς 7, 57, 4.

Ἄϊνος 4, 28, 3.

Ἀιολόδας Theb. 4, 91, 2.

Ἀιολῆς. früher in Korinthos 4, 42, 2. die Methymnaeer, Tenedier, Aenier, Boeoter 7, 57, 4. 5. vgl. 3, 2, 2. 8, 100, 3. Die Antandrier 8, 108, 2.

Ἀιολικὰ πολιόμενα Lesbos gegenüber 4, 52, 3.

Ἀιολίς später Kalydon u. Pleuron 3, 102, 3. Kyme 3, 31, 1.

Ἀιόλου νῆσοι 3, 88, 1 f. 115, 1.

Ἀἰσιμίδης Kerk. 1, 47, 1.

Ἄϊσων Arg. 5, 40, 3.

Ἄϊτνη Berg 1. 116, 1 f.

Ἄϊτωλία 3, 96, 1. 102, 2. 105, 3. 114, 2.

Ἄϊτωλικὸν πάθος 4, 30, 1.

Ἄϊτωλοί. ποδώκεις 3, 98, 2. *γυλοὶ* 98, 1. 2. vgl. 94, 4. *μάχιμοι* eb. räuberisch 1, 5, 3. *μέγα ἔθνος* 3, 94, 4. Nachbarn der Lokrer 3, 95, 3. wohnen *κατὰ κόμας ἀτιχίστους* 3, 94, 4. 97, 1. der grösste Theil die Eurytaner 3, 94, 4. Feinde Athens 3, 94, 3 ff. 102, 1. Unternehmungen 3, 100 ff. im Solde Athens 7, 57, 8.

Ἄκαμαντίς. γυλή 4, 118, 8.

Ἀκάνθιοι fallen von Athen ab 4, 88. vgl. 124, 1. 5, 18, 5.

Ἀκανθος. Colonie der Andrier 4, 84, 1. vgl. 114, 2. 120, 3. sollen autonom sein 5, 18, 4.

Ἀκανθος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Ἀκαρνὰν ὁ Ἀμφιάρεω 2, 102, 5.

Ἀκαρνᾶνες. Die meisten Athens Verbündete 2, 9, 3. vgl. 7, 3. 68, 5. vgl. 2, 7, 3. ausg. Oeniadae 2, 102, 2. vgl. 1, 111, 2. fordern Hülfe 2, 81, 1. einen Feldherren 3, 7, 1. ziehen gegen Oeniadae § 2. mit den Athenern gegen Leukas 3, 94, 1. 2 vgl. 95, 2. schicken tausend Hopliten nach Naupaktos 3, 102, 2. ziehen nach Argos Amphiloichikon u. gegen die Peloponnesier 3, 105, 2. 4. Kampf 107, 2 ff. — 114, 4. ihre Strategen schliessen Verträge 3, 109, 1. 2. 114, 2. 3. wünschen nicht Athener als Nachbarn 3, 113, 4. Anaktorion feindlich eb. erobern es 4, 79. vgl. 7, 31, 2. zwingen Oeniadae sich Athen anzuschliessen 4, 77, 2. dienen unter Demosthenes 77, 1. 89, 2. 101, 2. vor Syrakus 7, 57, 9. 67, 2. räuberisch 1, 5, 3. ihr *χοινὸν δικαστήριον* Olpae 3, 105, 1. bevölkern Argos A. 2, 68, 4. 5. οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω A. 2, 83, 1. vgl. 80, 1. Schleuderer 2, 81, 5. u. Bogenschützen 7, 31, 4. vgl. 60, 2. 67, 2. Die Palirer erhalten Solion 2, 30, 1. vgl. Ἄργος Ἀμφ., Ἀνακτόριον, Ἄσταζος, Στρατός.

Ἀκαρνανία. nach Akarnan benannt 2, 102, 2. grenzt an die Agraeer 3, 106, 2. Naupaktos gegenüber 7, 31, 2. Kephalenia und Leukas gegenüber 2, 30, 2. von den Amprakioten (und Chaonern) bedroht 2, 80, 1. vgl. 83, 2. 3. 3, 102, 4. 106. 1 f. Küstenstrich 2, 33, 2. Binnenland 2, 102, 1. grösste Stadt Stratotos 2, 80, 5.

Ἀκαρνανικὸν πεδῖον 2, 102, 2.

Ἀκείνης Fl. 4, 25, 5.

Ἀκραί in Sik. gegr. 6, 5, 3.

Ἀκραῖον λέπας 7, 78, 3.

Ἀκραγαντῖνοι. von den Athenern gewonnen 5, 4, 5. vgl. 7, 32, 2. neutral 7, 33, 2. 58, 1.

Ἀκράγας Fl. 6, 4, 4.

Ἀκράγας St. gegründet 6, 4, 4. zwieträftig 7, 46. 50, 1.

Ἀκρόθωοι 4, 109, 2.

Ἀκταῖαι πόλεις 4, 52, 2. vgl. 3, 50, 3.

Ἀκτιή beschrieben 4, 109, 1.

Ἀκτιον beschrieben 1, 29, 2. 30, 3.

Ἀλέξανδρος Vater des Perdikkas 1, 57, 1. 2, 29, 5. 95, 1. 99, 4. sein Stamm u. Gebiet 2, 99, 2. vgl. 1, 137, 1.

Ἀλέξαρχος Kor. 7, 19, 4.

Ἀλεξικλήης ath. Strateg 8, 92, 5. 93, 1. 98, 1.

Ἀλεξιπίδας Ephor 8, 58, 1.

Ἀληξ Fl. 3, 99.

Ἀλιάρτιοι 4, 93, 3.

Ἀλιάς 2, 56, 3. 4, 45, 3. vgl. zu 1, 115, 1.

Ἀλιῆς 1, 105, 1.

Ἀλικαρνασῆς 8, 108, 1.

Ἀλικαρνασός 8, 42, 3.

Ἀλικυαῖοι 7, 32, 1.

Ἄλυσ Fl. 1, 16.

Ἀμαξιτός St. 8, 101, 2.

Ἄλκαῖος Archon 5, 19, 1. 25, 1.

Ἄλκαμένης Lak. 8, 5, 1. 2. 8, 2. 10, 1. 3. 11, 3.

Ἄλκιβιάδης Lak. 8, 6, 3.

Ἄλκιβιάδης lak. Name 8, 6, 3. ὁ Κλεινίου, von berühmten Vorfahren u. noch jung angesehen 5, 43, 1. vgl. 6, 89, 3 — 5. 6, 12, 2. 16, 1. reich, verschwenderisch etc. 6, 15, 2 f. Sieger zu Olympia 6, 16, 2. den Lak. günstig 5, 43, 2. 6, 89, 1. Ränke gegen die Lak. 5, 45, 1 ff. vgl. 43, 1 ff. für die Argeier 5, 46, 5. Strateg im Pel. 5, 52, 2. vgl. 53, 2. 55, 3. 84, 1. veranlasst die Athener mit den Lak. zu brechen 56, 3. Gesandter zu Argos 5, 61, 2. vgl. 76, 3. stiftet einen Bund gegen Lak. 6, 16, 6. 17, 1. zum Strategen nach Sikelia bestimmt 6, 8, 1. betreibt das Unternehmen 6, 15 ff. Rede 6, 16 — 18. als Hermokopid verdächtigt 6, 28, 2. 29, 1 ff. sein Kriegsplan 6, 48, 1. schiff nach Messene und Rhegion 6, 50, 1. bemächtigt sich Katanes 6, 51, 1. 2. zurückgerufen 6, 53, 1. 61, 1. 3. 4. entweicht § 4 f. zum Tode verurtheilt § 6. vgl. 8, 53, 2. 65, 2. warnt die Messenier 6, 74, 1. zu Lakedaemon 6, 88, 10. 11. Rede 6, 89 — 92. empfiehlt die Befestigung Dekeleias 6, 91, 5. 7, 18, 2. Feind des Agis 8, 12, 2. 45, 1. betreibt die Unterstützung der Chier 8, 6, 3. vgl. 12, 1. 2. mit Chalkideus hingeschickt 8, 11, 3. 14, 1. 2. 17, 1. 2. gewinnt die Milesier 8, 17, 1. 3. kämpft mit ihnen 8, 26, 3. den Lak. verdächtig ent-

weicht er zum Tissaphernes und überredet ihn sie kärglicher zu unterstützen 8, 45, 1 ff. 46, 1—5. 50, 1. 2. 5. 52, 1. 2. 83, 1. 85, 2. betreibt seine Zurückberufung 8, 47, 1—3. 48, 1—3. 49. verklagt den Phrynichos, 8, 50, 4. 5. 51, 1, 2. 68, 3. Verhandlungen über ihn zu Athen 8, 53, 1—4. 54, 1 ff. seine Forderungen für Tissaphernes 8, 56, 1—5. verdächtig 8, 50, 1 ff. 63, 3. 70, 1. begünstigt 8, 76, 6. auf Samos 81, 1. Strateg 82, 1. 2. prunkt mit seinem Einflusse 81, 2. 3. 82, 3. wieder auf Samos 85, 4. hindert den Abfall des Heeres 86, 3—5. 89, 1. segelt zum Tissaphernes 88. auch in Athen zurückberufen. 97, 3. wieder auf Samos 108, 1.

Ἀλκίδας Lak., Nauarch nach Lesbos geschickt 3, 16, 3. 26, 1. 30, 1. 31, 1. 32, 1. 2. flüchtig 33, 1. erhält einen *ξίμβουλος* 3, 69, 1. 2. zu Kerkyra 76. 79, 2. 80, 2. gründet Herakleia 3, 92, 4.

Ἀλκινάδας (—*ίδας*) Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Ἀλκίνου τέμενος 3, 70, 3.

Ἀλκισθένης Vater des Demosthenes 3, 91, 1. 4, 66, 2. 7, 16, 2.

Ἀλκιφρων Arg. 5, 59, 5.

Ἀλκμαίων ὁ Ἀμφιάρεω 2, 102, 4. 5.

Ἀλκμαιωνίδαί. vertreiben die Peisistratiden 6, 59, 5.

Ἀλμωπία, *Ἀλμῶνες* 2, 99, 4.

Ἀλυζία 7, 31, 2.

Ἀλώπη 2, 26.

Ἀμεινιάδης Ath. 2, 67, 2. 3.

Ἀμεινίας Lak. 4, 132, 2.

Ἀμεινοκλῆς Kor. Schiffbauer zu Samos 1, 13, 2.

Ἀμμέας Plat. 3, 22, 3.

Ἀμόργης Bastard des Pissuthnes, abgefallen 8, 5, 5. vgl. 19, 1. gefangen 28, 2—5. 54, 3.

Ἀμπελίδας Lak. 5, 22, 2.

Ἀμπρακία den Lak. verbündet 2, 80, 2. vgl. 4, 42, 3. gefährdet 3, 113, 4. 114, 4.

Ἀμπρακικὸς κόλπος 1, 55, 1. 2, 68, 2. 3, 107, 1. *στόμα* 1, 29, 2. 4, 49.

Ἀμπρακιῶται. Colonisten der Korinthier 2, 80, 2. kriegerisch 3, 108, 2. Mithbewohner von Argos A. etc. 2, 68, 3—5. Verbündete der Korinthier 1, 26, 1. 27, 3. 46, 1. der Pel. 2, 9, 2. 80,

3, 3, 69, 1. 7, 25, 7. 32, 2. 58, 3. liefern Schiffe 2, 9, 2. 3, 69, 1. 7, 7, 1. ziehen gegen Argos, besetzen es, werden besiegt 2, 68, 1. 4. Versuche gegen Akarnanien 80, 1—3. 81, 2. gegen Argos A. 3, 102, 4. 105, 1. 4. 106, 1. 2. 107, 2. 110. Niederlagen 107—113. Verträge 114, 2 ff.

Ἀμπρακιώτιδες νῆες 1, 48, 3. 6, 104, 2. 3, 106, 3.

Ἀμύκλαιον zu Lak. 5, 18, 10. 23, 5. mit e. Statue des Apollon 2, 3, 5.

Ἀμύντας ὁ Φιλίππου 2, 95, 3. 100, 2.

Ἀμυρταῖος König in den Sümpfen Aegyptens 1, 110, 1. 112, 1.

Ἀμφιάρεως Vater des Amphilochos 2, 68, 2. des Alkmaeon 102, 4.

Ἀμφίας Epid. 4, 119, 2.

Ἀμφίδωρος Meg. 4, 119, 2.

Ἀμφιλοχία. wann bevölkert 2, 68, 2. die grösste Stadt Argos eb. vgl. 102, 4. *Κρηναί* 3, 105, 2. angegriffen 2, 68, 1.

Ἀμφιλοχική. Amprakia nahe 2, 68, 3.

Ἀμφιλοχικά ὄρη 3, 112, 2. vgl.

Ἄργος.

Ἀμφιλοχοί. *βάρβαροι* 2, 68, 4. vgl. 3, 112, 5. ihr Land 110. 112, 3 f. durchströmt der Acheloos 2, 102, 2. verdrängt erobern sie, von den Athenern und Akarnanern unterstützt, Argos 68, 4. 5. *ψιλοί* 3, 112, 4. *ἄκοντισται* 107, 4. kämpfen gegen die Amprakioten 3, 107, 2. 4. Vertrag mit Amprakia 3, 113, 4. 114, 3 f.

Ἀμφιλοχος ὁ Ἀμφιάρεω 2, 68, 2.

Ἀμφιπόλις. Name u. Lage 4, 102, 2. 5, 6, 3. 7, 3. Entfernung von Thasos 4, 104, 3. wiederholte Ansiedelungen 4, 102, 1. 2. vgl. 1, 100, 3. Brücke 4, 103, 3. Thore 5, 10, 1. 6. 7. lange Mauer 10, 6. Bevölkerung 103, 2. 106, 1. Wichtigkeit für Athen 4, 108, 1. 2. Thuk. sucht es zu retten 4, 104, 2. 3. 5, 26, 5. vom Brasidas erobert 4, 103, 4 ff. ein Lak. als Befehlshaber 132, 3. 5, 11, 3. Kleon hingeschickt 5, 3, 4. besiegt 5, 6, 3 ff. 14, 1. 16, 1. nach dem Abfalle zurückzugeben 5, 18, 3. vgl. 21, 1. 2. 35, 2. 4. 46, 2. belagert 7, 9, 1. vgl. 5, 83, 4.

Ἀμφιπολίται. ergeben sich dem Brasidas 4, 103 ff. feiern den Brasidas 5, 11, 1. 2.

Ἀμφισσῆς τῶν Λοκρῶν 3, 101, 1.

Ἄναια Sitz von Samiern 3, 32, 1.
 vgl. 4, 75, 1. 8, 19, 1.
 Ἄναιῖται 3, 19, 2.
 Ἄναιῖτις γαῦς 8, 61, 2.
 Ἀνάκειον 8, 93, 1.
 Ἀνακτόριοι 1, 46, 1. 2, 81, 2. den
 Pel. verbündet 2, 9, 2. 80, 3. Ἄκτιον
 τῆς Ἀνακτορίας γῆς 1, 29, 2.
 Ἀνακτόριον. Lage 1, 55, 1. 4, 49.
 vgl. 7, 31, 2. von den Kor. besetzt eb.
 liefert Schiffe 2, 80, 2. vgl. 1, 46, 1.
 den Akarnanern feindlich 3, 114, 3. von
 den Athenern erobert 4, 49. vgl. 5, 30,
 3. 7, 31, 2.
 Ἀνάξανδρος Theb. 3, 100, 3.
 Ἀναξίλας Tyrann der Rheginer
 gründet Messene 6, 5, 1.
 Ἀναπος Fl. 80 St. von Stratos 2, 82.
 Ἀναπος Fl. in Sik. 6, 96, 3. 7, 42,
 6. Brücke 6, 66, 2. διαβάσις 7, 78, 2.
 Ἀνδοξίδης ὁ Αἰωγόρου 1, 51, 3.
 6, 60, 2.
 Ἄνδριοι. Athens Verbündete 4, 42,
 1. 8, 69, 2. tributpflichtig 7, 57, 3. Grün-
 der von Akanthos 4, 84, 1. Stageiros
 88. 5, 6, 1. Argilos 4, 103, 2. Sane
 109, 2. γυνάς 6, 96, 3.
 Ἀνδροκλῆς ath. Demagog 8, 65, 2.
 Ἀνδροκράτους ἡρώων 3, 24, 1.
 Ἀνδρομένης Lak. 5, 42, 1. 2.
 Ἄνδρος 2, 55. 6, 96, 3.
 Ἀνδρροσθένης Ark. 5, 49, 1.
 Ἀνήριστος Lak. 2, 67, 1.
 Ἀνθεμοῦς in Mak. 2, 99, 4. 100, 3.
 Ἀνθεστηριῶν 2, 15, 3.
 Ἀνθήνη τῆς Κυνορίας 5, 41, 1.
 Ἀντιάνδριοι. Αἰολῆς 8, 108, 2 f.
 Ἀντανδρος. Wichtigkeit 4, 52, 3.
 von Verbannten erobert § 2. vgl. 75, 1.
 abermals von den Athenern § 2. gegen
 Tissaphernes 109, 2.
 Ἀντιγένης Ath. 2, 23, 1.
 Ἀντικλῆς ath. Strateg 1, 117, 2.
 Ἀντιμενίδας Lak. 5, 42, 1.
 Ἀντιμνησιος Ath. 3, 105, 3.
 Ἀντιόχος König der Orestes 2, 80, 4.
 Ἀντιππος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
 Ἀντισθένης Lak. 8, 39, 2. 3. 61, 2.
 Ἀντισσα St. auf Lesbos 3, 18, 1. 2.
 28, 3. 8, 23, 3. 4.
 Ἀντισσαῖοι besiegen die Methy-
 nnaeer 3, 18, 2.
 Ἀντισημος gründet Gela 6, 4, 3.
 Ἀντιφῶν Ath. Charakter 8, 68, 1
 —3. 90, 1. 3.

Ἄξιος Fl. 2, 99, 3.
 Ἄπιδανός Fl. 4, 78, 5.
 Ἀπόδωτος, οἱ 3, 94, 4. 100, 1.
 Ἀπολλόδωρος Ath. 7, 20, 1.
 Ἀπόλλων. ἀρχηγέτης 6, 3, 1. Δῆλιος
 1, 13, 5. 3, 104, 2. Μαλόεις 3, 3, 2.
 Πυθαεὺς 5, 53, 1. Πύθιος 4, 118, 1.
 Altar 6, 3, 1. 54, 6. Tempel zu Aktion
 1, 29, 2. zu Argos 5, 47, 13. zu Athen
 s. Πύθιον. zu Delion 4, 76, 3. 90, 1.
 97, 3. in Lakonike 7, 26, 2. zu Lenkas
 3, 94, 2. zu Sparte 5, 23, 5. bei Trio-
 pion 8, 35, 2. Orakel 2, 102, 4. vgl.
 Δελφοί. προσίμιον Ἀπόλλωνος 3, 104, 3.
 6. vgl. Ἀμύκλαιον.
 Ἀπολλωνία Col. der Kor. 1, 26, 1.
 Ἀπολλώνιον 2, 91, 1.
 Ἀργεῖα. Grenze gegen Lakonike 2,
 27, 2. 4, 56, 3. vgl. 5, 41, 1. Einfälle
 5, 75, 3. 6, 7, 1. bedroht 116, 1. darin
 Hysiae 83, 2.
 Ἀργεῖα. das amphiloehische 2, 80,
 5. 3, 106, 2. darin Olpae 3, 105, 1.
 Ἀργεῖος 2, 67, 1. ἄνθρωπος 8, 92,
 2. Ἀργεῖοι bei Homer 1, 3, 3. Dorier
 7, 43, 7. 44, 7. 57, 8. Stammväter der
 Rhodier § 5. Hegemonie im Pel. 5, 69, 2.
 vgl. 28, 2. Streit mit den Lak. über
 Kynuria 5, 41, 1. Bund mit den Athe-
 nern und Thessalern 1, 102, 3. vgl.
 107, 4. dreissigjähriger Vertrag mit Sparte
 abgelaufen 5, 14, 3. 28, 2. vgl. 22, 2.
 mehr neutral 2, 9, 1. 5, 28, 1—3. blü-
 hend eb. denken auf die Hegemonie des
 Pel. eb. § 2. Verhandlungen mit den
 Kor. u. A. 5. 27 ff. 40 ff. mit Athen 44 ff.
 Bündniss 47. ziehen den Eleern zur Hülfe
 5, 50, 2. Fehde mit Epidauros 53, 1 f.
 54, 3—56, 5. Krieg mit den Lak. 57—
 75. Verträge 76—81. vgl. 83, 4. ver-
 feindet 82, 2 f. Vertreibung der Oligar-
 chen 82, 1 f. vgl. 76, 1 f. 84, 1. 116,
 1. 6, 61, 3. von den Epilauriern ge-
 schlagen 6, 75, in Phlasiaria 5, 83, 3. 115,
 1. 6, 105, 3. erobern u. zerstören Or-
 neae 6, 7, 1—3. Hülfsstruppen der Athe-
 ner 29, 3. 43, 2. 61, 4. 67, 1. 69, 5.
 70, 2. 100, 3. 101, 5. 7, 20, 1. 3. 26,
 1. 3. 44, 7. 57, 8. bei Miletos geschla-
 gen 8, 25, 1—4. kehren heim 27, 5.
 doch befreundet 86, 6. 8. Hass gegen
 Lak. 7, 57, 8. fallen in Thyreatis ein
 6, 95, 1. von Athen unterstützt 6, 105,
 1. 2. bieten Unterstützung an 8, 86, 6 f.
 τὸ Ἀργεῖον πεδῖον 5, 58, 3. grosser

Staat 5, 29, 1. Verfassung Demokratie 29, 2. 31, 5. 44, 1. gestört 76, 1 f. aufgehoben 81, 2. erneuert 82, 1. lange Mauern erbaut § 4. zerstört 5, 83, 1 f. αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁ δῆμος 28, 1. ἡ βουλὴ καὶ οἱ ὀρχοδόκοντα καὶ οἱ ἀρτῦναι 47, 11. fünf Strategen 59, 4. πέντε λόγοι 5, 72, 3. tausend λογάδες 67, 3. 72, 2. 73, 4. 5. παιανισμός 7, 44, 7.

Ἀργεῖοι die amphiloichischen 3, 107, 1. frühere Schicksale 2, 68, 2—5. ἡ Ἀργείων πόλις 106, 2. Lage 105, 2.

Ἀργεννοῦσαι 8, 101, 1.

Ἀργίλιος 1, 132, 6. Ἀργίλιοι Colonisten der Andrier 4, 103, 2. den Athenern verdächtig § 3. in Amphipolis 103, 2. Kerdylion 5, 6, 3.

Ἀργίλιος soll autonom sein 5, 13, 4.

Ἀργῖνον Vorgeb. 8, 34, 1.

Ἀργινοῦσαι s. Ἀργεννοῦσαι.

Ἄργος 1, 135, 2. 137, 3. 4, 42, 3. Temeniden 2, 99, 2. vgl. Περδικκας. Priesterin 2, 2, 1. entflieht nach dem Brande des Tempels 4, 133, 1 f. bedroht 6, 95, 1. verheert 105, 1. 3.

Ἄργος Ἀμφιλοχικόν. Gründung u. Schicksale 2, 68, 2—5. Feinde der Amphraktoten eb. 5, 3, 102, 4. 105, 1. 106, 1. 107, 2. 108, 2.

Ἀριανθίδης Boeotarch 4, 91, 2.

Ἀρισταγόρας. Schicksale 4, 102, 1.

Ἀρισταρχος ath. Strateg 8, 98, 1. Oligarch 90, 1. 92, 7. 9. verräth Oenoe 98, 1 f.

Ἀριστείδης ὁ Ἀρχίππου ath. Strateg 4, 50, 1. 75, 1.

Ἀριστείδης ὁ Ἀνσιμάχου 1, 91, 2. ὁ φόρος ὁ ἐπ' Ἀριστείδου 5, 18, 4.

Ἀριστεύς ὁ Ἀδειμάντου, Strateg der Kor. bei Potidaea 1, 60—65. als Gesandter aufgefangen und getödtet 2, 67, 1—4.

Ἀριστεύς ὁ Πελλίχου 1, 29, 2.

Ἀριστεύς Lak. 4, 132, 2.

Ἀριστογείτων Tyrannenmörder 1, 20, 2 f. 6, 54—59.

Ἀριστοκλείδης Ath. 2, 70, 1.

Ἀριστοκλῆς Lak. 5, 16, 5. 71, 3. 72, 1.

Ἀριστοκοίτης sonst 5, 19, 2.

Ἀριστοκράτης Ath. 5, 19, 2. 24, 1. ὁ Σκελλίου Strateg 8, 9, 2. 89, 2. 92, 3. 5.

Ἀριστόνους gründet Akragas 6, 4, 4.

Ἀριστόνους Larissaeer 2, 22, 3.

Ἀριστοτέλης Ath. 3, 105, 3.

Ἀριστογῶν Ath. 8, 86, 7.

Ἀρίστων Kor. 7, 39, 1.

Ἀριστώνυμος Ath. 4, 122, 1. 2.

Ἀριστώνυμος Kor. 2, 33, 2. 4, 119, 1.

Ἀρίφρων Ath. 4, 66, 2.

Ἀρκαδία. ohne Wanderungen 1, 2, 1. ein Theil den Mantincern unterworfen 5, 29, 1. 33, 1. Geisseln von den Lak. genommen 5, 61, 3. Söldner 7, 58, 4.

ὁ Ἀρκαδικὸς Ὀρχομενός 5, 61, 3.

Ἀρχαίς 5, 49, 1. Ἀρχαίδες vor Troia 1, 9, 3. Krieg gegen Lepreon 5, 31, 2. Verbündete der Lak. 5, 57, 2. 58, 3. 64, 2. 4. 67, 2. 7, 57, 8. 8, 3, 3. vgl. 2, 9, 1. der Argeier 5, 67, 3. ἐπίκουροι des Pissuthnes 3, 34, 2 f. Söldner der Kor. 7, 19, 4. 57, 8. der Athener 57, 8. gleich bei wem eb.

Ἀρκεσίλαος Lak. 5, 50, 3. 76, 2. 8, 39, 2.

Ἀρκτούρου ἐπιτολαί 2, 78, 2.

Ἀρματοῦς St. 8, 101, 2.

Ἀρμόδιος 1, 20, 2. 3. 6, 54—57.

Ἄρναι τῆς Χαλκιδικῆς 4, 103, 1.

Ἄρνη in Thessalien 1, 12, 2.

Ἄρνισσα Mak. 4, 128, 2.

Ἀρπάγιον 8, 107, 1.

Ἀρριανοί? Chers. 8, 104, 1.

Ἀρριβαῖος König der Lynkester 4, 79, 2. 83, 1 f. 124, 1. 2. 4. 125, 1 f. 127, 1. [Ἀρραβαῖος heisst derselbe bei Aristot. Pol. 5, 8, 11 u. Strabo 7, 6 p. 326. Eben diese Form mit *a* in zwei gleichzeitigen att. Inschriften bei Rangabé Antiquités Helleniques, Athenes 1842 n. 251, 9 u. 10 p. 323 u. 252, 7 p. 331. (K. Keil)]

Ἀρσάκης Perser 8, 108, 2.

Ἀρτάβαζος Perser 1, 129, 1. 3. 132, 6.

Ἀρταφέρνης Perser 4, 50, 1. 3.

Ἀρταξέρξης wird König 1, 137, 3. Aegypten fällt ab 104, 1. nimmt den Themistokles auf 1, 133, 1 ff. stirbt 4, 50, 3. Vater des Dareios 8, 5, 4.

Ἄρτας Fürst der Japyger 7, 33, 4.

Ἄρτεμισιον Schlacht 3, 54, 2.

Ἄρτεμισιος μῆν 5, 19, 1.

Ἄρτεμις 3, 104, 6. Tempel bei Rhægion 6, 44, 3. zu Ephesos 8, 109, 2.

Ἀρτῦναι zu Argos 5, 47, 11.

Ἀρχεδίκη ἡ Ἰππίου 6, 59, 3. 4.

Ἀρχέλαος ὁ Περδικκου 2, 100, 1.

Ἀρχέστρατος Ath. 1, 57, 4. 8, 74, 1.

Ἄρχετιμος Kor. 1, 29, 2.
 Ἄρχιας Kamar. 4, 25, 4.
 Ἄρχιας Kor. gründet Syr. 6, 3, 2.
 Ἄρχίδαμος Sohn des Zeuxidamos. König der Lak., klug u. besonnen 1, 79, 2. Rede 80—85. Gastfreund des Perikles 2, 13, 1. Rede vor dem Einfall in Attika 2, 10 f. sendet einen Herold 12, 1. rückt ein § 3. säumt vor Oenoe 18, 2. 3. verheert 19, 2. 20, 1—3. zweiter Einfall 2, 47, 1. rückt vor Plataea, verhandelt, belagert es 71 ff. dritter Einfall in Attika 3, 1, 1. Vater des Agis 3, 89, 1. 4, 2, 1. 5, 54, 1. 57, 2. 83, 1. 7, 19, 1.
 Ἄρχιππος Ath. 4, 50, 1.
 Ἄρχωνίδης König der Sikeler 7, 1, 4.
 Ἄρχοντες 1, 126, 5. 2, 2, 1. vgl. 5, 19, 1. 25, 1.
 Ἄσια 1, 9, 1. 2, 67, 1. 97, 5. 4, 75, 3. 5, 1, 2. 8, 39, 3. 58, 1.
 Ἀσιανός 1, 138, 5. βάρβαροι 1, 6, 4.
 Ἀσίγη Lak. 4, 13, 1. 54, 4. 6, 93, 3.
 Ἀσπενδος St. 8, 81, 3. 87, 1. 2. 3. 5. 88. 99, 1. 108, 2.
 Ἀσσίναρος Fl. 7, 84, 1.
 Ἀσσύρια γράμματα 4, 50, 2.
 Ἀστακος St. 2, 30, 1. 33, 1. 102, 1.
 Ἀστυμάχος Plat. 3, 52, 4.
 Ἀστυνοχος Lak. Nauarch 8, 20, 1. 26, 2. 29, 2. 38, 1. zu Chios 23, 1. zu Lesbos § 2. 3. zu Chios § 4. 24, 5. Unternehmungen 31, 1 ff. 32, 1. 3. 33, 1. 2. zu Miletos eh. § 1 u. 36, 1. 38, 3. erhält ξυμβούλους 39, 2. nach Chios gerufen 40, 1. 3. 64, 1. 2. 63, 1. geht nach Kaunos, Keos, Knidos 41, 1—3. Syme 42, 1 ff. sein Verhältniss zu Alkibiades 45, 1. 50, 3 ff. 68, 3. zu Miletos 63, 1. 78, 1. 79, 1 ff. 83, 2. 84, 1. 2. abgelöst 85, 1. 3.
 Ἀσώπιος Ath. 1, 64, 1. Der Enkel Strateg fällt 3, 7, 1 ff.
 Ἀσωπόλαος Plat. 3, 52, 4.
 Ἀσωπός Fl. 2, 5, 2.
 Ἀταλάντη J. 2, 32. 3, 89, 3. 5, 18, 6.
 Ἀταλάντη Mak. 2, 100, 2.
 Ἀτινιᾶνες 2, 80, 4.
 Ἀτραμύτιον 5, 1, 2. 8, 108, 3.
 Ἀτρέυς 1, 9, 2.
 Ἀτιτική. unfruchtbar u. ohne Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. 2, 36, 1. Lage vor Theseus 2, 15, 1. Kampf gegen Eurystheus 1, 9, 2. Colonien 1, 2, 3. Landleben 2, 16. Anbau 1, 82, 4. beschützt 3, 17, 1. Euboea wichtig 8, 95,

1. Lesbos 3, 13, 5. Ἀτική ἀγορά 1, 67, 3. 139, 2. δραχμή 8, 29, 1. 45, 2. ἱερά 3, 114, 1. ναυτικόν 1, 31, 3. νῆες 3, 4, 2. 109, 1. 112, 5. 6, 43, 1. 7, 34, 1. 8, 23, 1. πόλεμος 5, 31, 3. 4. σπονδαί 5, 29, 3. 36, 2. συγγραφή 1, 97, 2. χοῖνιξ 4, 16, 2. vgl. Ἀρχίδαμος u. Πλειστοάναξ.
 Ἀτικίζειν 3, 62, 1.
 Ἀτικισμός 4, 133, 1. 8, 38, 2. vgl. 87, 1.
 Ἀυλῶν 4, 103, 1.
 Ἀυτόκλης ath. Strateg 4, 53, 1. 119, 2.
 Ἀυτόχαριδας Lak. 5, 12.
 Ἀφροδισία Lak. 4, 56, 1.
 Ἀφροδίτη 6, 46, 2.
 Ἀφυτις τῆς Παλλήνης 1, 64, 2.
 Ἀχαῖα zw. 1, 115, 1. 4, 21, 4. von den Lak. geordnet 5, 82, 1. Dyme 2, 84, 2. Erineos 7, 34, 1. 7. vgl. Πάτρα.
 Ἀχαῖα in Thessalien 4, 78, 1.
 Ἀχαϊκός 2, 86, 1. 2. 92, 3. 5, 52, 2.
 Ἀχαιοί. bei Homer 1, 3, 3. 4, 120, 1. 6, 2. 3. bevölkern Zakynthos 2, 66. Verbündete Athens 1, 111, 2. 2, 9, 1. vgl. 3, 92, 4.
 Ἀχαιοὶ οἱ Φθιώται 8, 3, 2.
 Ἀχαρναί. Lage u. Grösse 2, 19, 2. 20, 1. 2. 21, 2. 23, 1.
 Ἀχαρνής. wichtig 2, 19, 2 f. 20, 2. 23, 3.
 Ἀχελῷος Fl. 2, 102, 2—5. 3, 7, 2. 106, 1.
 Ἀχερουσία λίμνη 1, 46, 3.
 Ἀχέρων Fl. 1, 46, 3.
 Ἀχιλλεύς 1, 3, 3.
 Βάρβαροι. bei Homer nicht 1, 3, 4. Sitten 1, 6, 1. 4. Seeräuber 1, 5, 1.
 Βάτος Kor. 4, 43, 1.
 Βέροια 1, 61, 3.
 Βιθυνοὶ Θράκις 4, 75, 3.
 Βισαλία 2, 99, 4.
 Βισαλικόν 4, 109, 3.
 Βοιόν 1, 107, 1.
 Βοιωταρχεῖν 2, 2, 1.
 Βοιωτάρχης. eilf 4, 91, 1. aus Theben § 2. 7, 30, 3. vgl. 5, 37, 4. 5. 38, 1—3.
 Βοιωτία. früher Καδμηίς 1, 12, 2. fruchtbar mit Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. vgl. 12, 2. 3, 61, 2. grenzt an Phokis 3, 95, 1. an Attika 7, 19, 2. 8, 98, 1. vgl. 4, 91, 2. 99. Orte 108, 1.

113, 1. 4, 76, 3. 91, 1. ἡ χώρα ἡ Βοιωτία von den Athenern bewältigt 1, 108, 2. 4, 95, 2. befreit 1, 113, 2. 3, 62, 4. 67, 2. 4, 92, 6. τὰ μίχρη B. 8, 43, 4. 96, 3? Βοιωτίος 4, 76, 2. 106, 3. πράγματα 4, 76, 1.

Βοιωτοί. vor Troia 1, 10, 5. Einwanderung 1, 12, 3. Acoler 7, 57, 5. stammverwandt mit den Lesbier 3, 2, 2. den Persern unterworfen 8, 43, 4. von den Athenern besiegt 108, 1. 2. vgl. 111, 1. befreit 1, 113, 1 f. in Attika befindliche 2, 6, 2. Verbündete der Lak. 2, 9, 2. stellen Reiter eb. u. 12, 3. 22, 2. 4, 72, 2. 95, 2. belagern Plataea 2, 20, 1. reizen die Lesbier zum Abfall 3, 13, 2. vgl. 8, 5, 2. unterstützen den Brasidas 4, 70, 1. 72, 1—3. Versuche der Athener gegen sie 4, 89, 1 ff. vgl. 76, 1 ff. kämpfen bei Delion 4, 91 ff. 108, 4. ihre Macht 93, 3. zehntägiger Stillstand mit Athen 5, 26, 3. vgl. 4, 118, 1. sträuben sich 5, 17, 3. 31, 5. verhandeln mit den Kor. 32, 3—6. vgl. 35, 2. mit den Lak. 36—40. 44, 2. 46, 2. 4. bemächtigen sich Herakleias 52, 1. Betrag der Hülfsstruppen in Arkadien 57, 2. vgl. 64, 3. gegen Argos 5. 58, 4. 59, 2 ff. Verabredung mit den Lak. 6, 61, 2. Hülfe 7, 19, 3. nach Syrakus 43, 7. 45, 1. 57, 5. 58, 4. stellen Schiffe 8, 3, 3. 5, 2. 106, 3. erobern Oropos 60, 1. Oenoe 98, 2 f. τὰ πάτρια τῶν πάντων B. 2, 2, 4. 3, 66, 1. vgl. 61, 2. δημόσιον 5, 50, 3. αἱ τέσσαρες βουλαὶ τῶν B. 5, 38, 2. 3. für den Namen des Landes 1, 107, 3. Erdbeben 3, 87, 2. vgl. Πάνακτον.

Βόλβη λίμνη 1, 58, 2. 4, 103, 1.

Βόλισσος 8, 24, 3.

Βοριάδης Eurytane 3, 100, 1.

Βοττία Mak. 2, 99, 3.

Βοττιαία Mak. 2, 100, 3.

Βοττιαῖοι. Nachbarn der Chalkidier 2, 99, 3. vgl. 1, 57, 3. 58, 1. 2, 79, 1. 6. 101, 1. 4, 7.

Βοττική 1, 65, 2. 2, 79, 2. 101, 2.

Βούδορον Sal. 2, 94, 2. 3, 51, 2.

Βουκολίων Arkadien 4, 134, 2.

Βουφράς 4, 118, 3.

Βρασιδάς ὁ Τελλίδος, Spartiat. kühn 2, 25, 2. beredt 4, 84, 2. thätig, klug, einsichtig, mässig 81, 1. 2. 108, 2. 117, 1. 3. 5, 7, 1. ξύμβουλος 2, 85, 1. 86, 4. 93, 1. 3, 69, 1. 2. 76. bei Pylos 4.

11, 3 f. 12, 1. 79, 2. bei Megara 4, 70—74. zieht nach Thrake 78—81. gegen Arrhibaeos 83, 1—3. zu Akanthos 84—88. zu Amphipolis etc. 102—108. in Akte 109, 1—3. zu Torone 110—116. vgl. 129, 1. 5, 2, 2. 3, 3. zu Skione u. Mende 4, 120—123. vgl. 5, 18, 6. 110, 1. gegen Arrhibaeos etc. 124—128. vgl. 132, 1. 2. gegen Potidaea 135. bei Amphipolis 5, 6—10. gefallen u. gefeiert 11, 1. 2. Gegner des Friedens 16, 1.

Βρασιδέιοι 5, 67, 1. 71, 3. 72, 2.

Βραυρώ Edonerin 4, 107, 2.

Βρικιννῖαι Leont. 5, 4, 3. 5.

Βριλησσος Berg 2, 23, 1.

Βρομερός Lynkester 4, 85, 1.

Βρομισκος 4, 103, 1.

Βυζάντιοι fallen ab 1, 115, 5. unterworfen 117, 3.

Βυζάντιον 2, 97, 2. 8, 107, 1. erobert 1, 94. 128, 3 f. 129, 2. 130, 1 131, 1. abgefallen 8, 80, 2. 3.

Βωμιῆς Ophioner 3, 96, 2.

Γαληψός Colonie der Thasier 4, 107, 2. 5, 6, 1.

Γαυλίτης Karer 8, 85, 2.

Γέλα Fl. 6, 4, 3.

Γέλα St. gegr. 6, 4, 3. vgl. 7, 80, 2. Tyrann 6, 5, 4. Congress 4, 58. gegen Athen 5, 4, 5. vgl. 7, 50, 1. 57, 9.

Γελεᾶτις "Υβλα 6, 62, 4.

Γέλων Tyrann 6, 4, 2. 5, 4. 94, 1.

Γελῶοι. Colonisten von Rhodos 7, 57, 5. νόμιμα Δωρικά 6, 4, 3. 4. gründen Akragas eb. Kamarina 6, 5, 4. Nachbarn 7, 58, 1. Stillstand mit denselben 4, 58. Verbündete der Syr. 7, 57, 5. 58, 1. vgl. 7, 1, 4. 5. stellen Reiter 6, 67, 3. Schiffe 33, 1.

Γεραιστός Eub. 3, 3, 4.

Γεράνεια Berg 1, 105, 3. 107, 2. 3. 108, 1. 4, 70, 2.

Γεράσιος μήν 4, 119, 1.

Γέτα zw. 7, 2, 3.

Γέται 2, 96, 1. 2. 98, 3.

Γῆς ἱερόν 2, 15, 3.

Γίγωνος St. 1, 61, 3.

Γλαύκη τῆς Μυκάλης 8, 79, 2.

Γλαύκων Ath. 1, 51, 3.

Γόαξις Edoner 4, 107, 2.

Γόγγυλος Eretr. 1, 128, 4.

Γόγγυλος Kor. 7, 2, 1.

Γορτυνία St. 2, 100, 2.

Γορτύνιος 2, 85, 4.

Γραϊῶι 2, 96, 3.
Γραϊκῆ. zu 2, 23, 2.
Γρησιτωνία 2, 99, 100, 3.
Γύλιππος Lak. geht nach Sik. 6, 93, 2. 3. 104, 1—5. 7, 1—5. vgl. 11, 1. 42, 3. zu Syr. 7, 2—6. geht nach Sik. 7, 12, 1. kehrt zurück 21, 1. ermuntert zu einer Seeschlacht § 2. greift Plemmyrion an 22—23. greift die Verschanzung der Athener an 37, 1 f. besiegt sie bei Epipolae 43—45. geht nach Sik. 46. kehrt zurück 50, 1. besiegt 53, 1—4. rüstet sich zur Seeschlacht 65. 69. Rede 66—68. schneidet den Athenern die Wege ab 74, 2. 79, 3. verhandelt 82, 1. 83, 1. 2. nimmt sie gefangen 85, 1. 2. sucht Nikias u. Demosthenes zu retten 86, 1. 2. bei Leukadia besiegt 8, 13, 1.
Γυμνοπαιδία 5, 82, 1. 3.
Γυρτώνιοι Thess. 2, 22, 3.
Δαΐθος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
Δαίμαχος Plat. 3, 20, 1.
Δαμάγητος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
Δαμάγων Lak. 3, 92, 4.
Δαμότιμος Sik. 4, 119, 2.
Δαναοί 1, 3, 3.
Δάρδανος St. 8, 104, 1.
Δαρεικὸς στατήρ 8, 28, 4.
Δαρεῖος ὁ Ἀρταξέρξου 8, 5, 4. 18, 1 f. 37, 1. 2. 58, 1.
Δαρεῖος (ὁ Ὑσιάπου) 1, 14, 2. 16, 4, 102, 1. 6, 59, 3. 5.
Δασκυλίτις σατραπεία 1, 129, 1.
Δάσκων gründet Kamarina 6, 5, 3.
Δάσκων bei Syr. 6, 66, 2.
Δαυλία τῆς Φωκίδος 2, 29, 2.
Δαυλιάς ὄρνις 2, 29, 3.
Δαφνοῦς St. 8, 23, 5. 31, 2.
Δεινιάδας περιόικος 8, 22, 2.
Δεινίας 3, 3, 2.
Δεκέλεια. Lage 7, 19, 2. nach Alkibiades Rath (6, 91, 5. 93, 2. 7, 18, 2) von den Lak. besetzt 7, 19, 1. 2. 20, 1. besetzt 27, 2. 3. Nachtheile für Athen § 3. 28, 1. 4. vgl. 8, 3, 1. 5, 3. 69, 1. 70, 2. 71, 2. 4. 98, 3.
Δελφίνιον. Lage 8, 33, 1. 40, 3.
Δελφοί. ὁ ἐν Δ. θεός 1, 134, 4. 5, 32, 1. vgl. 1, 25, 1. 118, 3. 126, 2. 3, 92, 4. *ἱερόν* 1, 112, 3. streitig eb. *ἡ πρόμαντις* 5, 16, 5. *μαντεῖον* 1, 28, 2. *χρήματα* 1, 121, 2. 143, 1. *τρίπους* 132, 2. 3, 57, 2. *σῦλα* 4, 134, 1. die Stadt

und der Tempel des Apollon sollen autonom sein 5, 18, 1.
Δέρδας Mak. 1, 57, 1. 59.
Δερκυλίδας Spart. 8, 61, 1. 62, 1.
Δερσαῖοι 2, 101, 2.
Δευκαλίων 1, 3, 1.
Δήλια 3, 104, 2.
Δηλιακὸς χορὸς 3, 104, 5.
Δήλιον. Lage 4, 76, 3. vgl. § 4. 89, 1. 90, 1. 100, 1. Schlacht bei D. 4, 91 ff. 5, 14, 1. 15, 2.
Δήλιος Ἀπόλλων 1, 13, 5. 3, 104, 2.
Δήλιοι vertrieben 5, 1, 1 f. 8, 108, 3. zurückgeführt 5, 32, 1.
Δῆλος. Entfernung von Rheneia 3, 104, 2. Festfeiern § 3. 5. 7. *ταμιῶν* 1, 96, 2. Erdbeben 2, 8, 2. gereinigt 1, 8, 1. 3, 104, 2 ff. erw. 3, 29, 1. 8, 77. 80, 2. 86, 1. vgl. *Δήλιος*.
Δημάρατος Ath. 6, 105, 3.
Δημαρχος Syr. 8, 85, 3.
Δημίας Ath. 5, 116, 2.
Δημιουργοί zu Elis 5, 47, 11.
Δημόδοχος Ath. 4, 75, 1.
*Δημοσθένης ὁ Ἀλκισθέου*s attischer Strateg 3, 91, 1. vgl. 5, 19, 2. 24, 1. zieht gegen die Aetoler 3, 94, 2 f. 95—98. bei Naupaktos 3, 102, 2 ff. gegen die Amprakioten u. Peloponnesier 105—113. seine *σῦλα* 114, 1. Rückkehr § 2. mit den Akarnanern befreundet 7, 57, 9. bei Pylos 4, 2—16. 29—39. bei Megara 4. 66—69. zu Naupaktos 3, 102, 2. 4, 76, 1. 77, 1. 2. bei Siphae 89, 1. 2. in Sikyonien 4, 101, 1. bei Epidaurus 5, 80, 3. nach Syrakus bestimmt 7, 16, 2. 17, 1. segelt hin 20, 2 f. 26, 1. 3. 31, 1. 4. 33, 3. 35, 1 f. vgl. 7, 57, 9. angekommen greift er an 42—45. sein Rath 47, 2 f. 49, 2 ff. greift mit der Flotte an 69, 4. will es abermals 72, 2. auf dem Rückzuge 75, 1. 78—82. 83, 1. 85, 3. getödtet 86, 1—4.
Δημοτέλης Mess. 4, 25, 8.
Διαγόρας 8, 35, 1.
Διακός 7, 27, 1. vgl. *Δίου*.
Διάκριτος Lak. 2, 12, 1.
Διάσια 1, 126, 4.
Διδύμη J. 3, 38, 1.
Διέμπορος Boeotarch 2, 2, 1.
Διυτρέφης 7, 29, 1. Vater des Nikostratos 3, 75, 1. 4, 119, 2. 129, 3. vgl. *Διοτρέφης*.
Διῆς 5, 82, 1.
Δικτιδιῆς 5, 35, 1.

Αιόδοτος Ath. 3, 44 — 49.
Αἴοι 2, 96, 2. vgl. *Διαζός*.
Διομέδων Ath. befehligt Schiffe 8, 19, 1. 20, 1. 23, 1. 24, 2. Strateg 54, 2. 55, 1. 73, 3 f.
Διόμιλος Andrier 6, 96, 3. 97, 3.
Δῖον am Athos 4, 109, 2. 3.
Δῖον in Mak. 4, 78, 6.
Διονύσια die ältern im Antheslerion 2, 15, 3. die städtischen 5, 20, 1. 23, 5.
Διονυσιακὸν θεῖατρον 8, 93, 1.
Διονύσιον 8, 93, 3.
Διόνυσος 3, 81, 4. Tempel 2, 15, 3. 3, 81, 4. 8, 94, 1.
Διὸς ἱερόν 8, 19, 1.
Διοσκόρειον 4, 110, 1.
Διόσκοροι 3, 75, 2.
Διότιμος Ath. 1, 45, 1. 8, 15, 2.
Διοτρέφης Ath. 4, 53, 1. 8, 64, 1. vgl. *Διοτρέφης*.
Δίφιλος Ath. 7, 34, 3.
Δόβηρος ἢ Παιονική 2, 98, 2. 99, 1. 100, 2.
Δόλοπες 1, 98, 1. 5, 51, 1.
Δολοπία 2, 102, 2.
Δόρξιος Lak. 1, 95, 4.
Δράβησκος ἢ Ἡδωνική 1, 100, 3. 4, 102, 1.
Δραχμή. Αἰγυναία 5, 47, 8. *Ἀτυκή* 8, 29, 1. 45, 2. *Κορινθία* 1, 27, 1.
Δριμουῦσσα J. 8, 31, 2.
Δρύοπες 7, 57, 4.
Δρυὸς μεγάλαί 3, 24, 1.
Δρωοί Thraker 2, 101, 2.
Δύμη τῆς Ἀχαΐας 2, 84, 2. 3.
Δωριεύς Rhodier 3, 8, 1. 8, 35, 1. 84, 1.
Δωριεύς collectiv 4, 64, 2.
Δωριῆς. Das Stammland der Lak. 1, 107, 1. 3, 92, 2. vgl. 1, 18, 1. Zeit der Einwanderung in den Pel. 1, 12, 2. vgl. 7, 5, 3. in Korinthos 4, 42, 2. in Asien 2, 9, 3. frei, in Sikilien 3, 86, 1. 4, 64, 2. 6, 77, 1. 7, 58, 2. in Syrakus 7, 57, 1. dorische Völkerschaften vor u. in Syrakus 7, 57 — 58. den Jonern feindlich 4, 61, 2. 6, 80, 3. 82, 1 f. vgl. 1, 124, 1. sie verachtend 5, 9, 1. 6, 77, 1. 7, 5, 3. 8, 25, 2. *Καρνείος μὴν ἱερομήνια Δωριέων* 5, 54, 2.
Δωριακὸς πόλεμος 2, 54, 1.
Δωρικὸς 3, 95, 1. 102, 1. *πόλεμος* 2, 54, 2. *γένος* 1, 24, 2. *νόμιμα* 6, 4, 4. *ὅσον Δωρικὸν μετ' Ἀθηναίων ἦν* 7, 44, 7.

Δωρίς γλῶσσα 3, 112, 2. *γωνή* 6, 5, 2. *Δωρίδες πόλεις* 3, 86, 1.
Δῶρος Thess. 4, 78, 1.

Ἐβρος Fl. 2, 96, 4.

Ἐγέστα St. der Elymer 6, 2, 3. athenische Gesandte dort 6, 6, 4. geläuscht 46, 3, 4. Schiffe 44, 4. 46, 1. 4. die Athener dort 62, 1. 4. Reiter etc. gefordert 88, 7. gesandt 98, 1.

Ἐγεσταῖοι ἄνδρες βάρβαροι 6, 41, 4. 7, 57, 10. *γυγάδες* 6, 19, 1. Nachbarn der Selinuntier und in Fehde mit ihnen 6, 6, 2. 4. rufen die Athener zur Hülfe 6, 6, 3 ff. 10, 3. 11, 2. 4. 13, 3. 33, 2. 77, 1. 7, 57, 10. schicken Geld 6, 8, 1. vgl. 47, 1. 62, 1 f. Läusehen § 2. 22, 3. 46, 2 ff. erhalten Hykkara 62, 3. schicken Reiter 98, 1.

Εἰδομένη Mak. 2, 100, 2.

Ἐἰλωτες. Ursprung 1, 101, 2. Abfall § 1. 2, 27, 2. 3. 54, 3. 4, 56, 4. Kampf 1, 102 — 103. Schutzfliehende getödtet 128, 1. vom Pausanias aufgewiegelt 132, 4 f. zahlreich 8, 40, 2. gefährlich u. vernichtet 4, 80, 1 — 3. dienen im Kriege 4, 8, 7. (26, 3 f.) 80, 3. 5, 34, 1. 57, 1. 64, 1. 7, 19, 3. 58, 3. freigelassen 5, 34, 1 f. entlaufen 4, 41, 3. 5, 14, 2. vgl. 35, 5. 6, 56, 2. 3. 7, 26, 2.

Ἐκκρητος Spart. 7, 19, 3.

Ἐλαιᾶτις τῆς Θεσπρωίδος 1, 46, 2.

Ἐλαιουδς 8, 102, 2. 103, 1. 2. 107, 2.

Ἐλαιούσιοι 8, 107, 2.

Ἐλαφηβολιών 4, 118, 8. 5, 19, 1.

Ἐλένη 1, 9, 1.

Ἐλεός sonst 8, 26, 2.

Ἐλευσίνιοι unter Eumolpos 2, 15, 1.

Ἐλευσίνιον 2, 17, 1.

Ἐλευσις 1, 114, 2. 2, 19, 2. 20, 2. 21, 1. 4, 68, 4.

Ἐλιμιῶται Mak. 2, 99, 2.

Ἐλιξος meg Strateg 8, 50, 3.

Ἐλλάνικος Historiker 4, 97, 2.

Ἑλλάς. Name 1, 3, 1 ff. alter Zustand 1, 2, 1 ff. 12, 1. *κατὰ κόμας* bewohnt 1, 10, 3. *σιθηροφορεῖ* 1, 6, 1. vgl. 5, 3. unternahm nichts 3, 1. 17, 2. geringe Macht vor Troia 10, 7. Seewesen 4, 1. 13, 1. 15. *βασιλεῖαι* 13, 1. *τυραννίδες* 17, 1. 18, 1 — 3. Colonien 12, 1 — 3. mächtiger 13, 1. von Xerxes angegriffen 18, 3. von Athen bedrückt 1, 68, 3. 4, 92, 3. die Lak. als Befreier 2, 8, 3. 4, 85, 1. 3. 86, 1. 87, 2. 108,

2. 121, 1. 5, 9, 7. um die Hegemonie zu erlangen 8, 2, 3. Unglück 1, 23, 1 ff. Aufregung 2, 8, 1 ff. Misstrauen gegen Durchzüge 4, 78, 2. trügl. in seinen Angaben 6, 17, 4. Adjectiv 6, 62, 2.

Ἑλληγν ὁ Δευκαλιώνος 1, 3, 1. adj. 2, 36, 3.

Ἑλληγνες. πρῶτοι 1, 3, 3. vgl. § 2 u. 4. die alten waren Räuber 1, 5, 1. vgl. 4, 1. verkehrten mehr zu Lande 13, 3. vgl. § 5. τὰ νόμιμα τῶν Ἑ. 4, 97, 2. vor Troia 1, 10, 4—11, 3. Folgen der Rückkehr 12, 1. Seewesen 13—15. ohne Einheit 15, 2. die reichsten 1, 25, 4. vgl. 8, 2. 13, 4. 8, 45, 4. Hegemonie der Lak. u. Ath. 18, 4—7. Wichtigkeit der Flotte gegen Xerxes 74, 1. vgl. 89, 1. schliessen sich an Athen an 95 ff. schwächer an Truppen als sie angeben 6, 17, 4. aufgeregt durch Athens Unglück 8, 2, 1. durch einander aufzureiben 46, 2. vgl. 57, 2. 87, 4. die Einen wagen nicht leicht durch der Andern Gebiet zu ziehen 4, 78, 2. glauben viel Falsches 1, 20, 4. in Asien wohnhafte 8, 46, 3. in Makedonien 4, 124, 1. in Sikilien 3, 116, 2. 4, 25, 9. 6, 2, 5. 6, 7, 58, 2. 3. Ἑλληγνες νεανίσκοι 8, 69, 3.

Ἑλληγνικός. ἔθνη τῶν ἐν Σικελίᾳ 7, 58, 2. ἀρχή 1, 128, 2. πόλεμος 1, 112, 1. 128, 2. θάλασσα 1, 4. δύναμις 6, 31, 1. στρατόπεδον 5, 60, 3. ἔργον 7, 87, 5. χωρίον 1, 80, 2. 7, 60, 2. τὸ Ἑ. 138, 1. ἐκινήθη 3, 82, 1. vgl. 83, 1. τὸ ἄλλο Ἑ. 1, 1, 1. 15, 3. 4, 20, 3. πᾶν τὸ Ἑ. 3, 57, 2. τὸ ξύμπαν Ἑ. 6, 90, 3. τὸ παλαιὸν Ἑ. den Barbaren ähnlich 1, 6, 4. ἀνακωγή τῶν Ἑ. 8, 87, 4. τὰ Ἑ. ξυνετίθεσαν 1, 97, 2.

Ἑλληγνίς πόλις 3, 113, 3. πόλις 1, 35, 1. 6, 20, 1. 46, 3. 8, 5, 5. in Thrake 2, 97, 3.

Ἑλληγνοταμίαι 1, 96, 2.

Ἑλληγσπόντιοι 6, 77, 1.

Ἑλληγσποντος das Meer 2, 67, 1. 96, 1. 4, 75, 1. 8, 80, 3. 99, 2. 100, 1. 103, 1. 108, 2. στενός 106, 1. das Land 1, 128, 2. 8, 6, 1. 2. 8, 3. 22, 1. 23, 4. 39, 2. 61, 1. 62, 1. 79, 3. 4. 80, 2 f. 101, 2. 109, 2. φυλική τοῦ παντός Ἑ. 8, 62, 2. den Athenern verbündet 2, 9, 3. vgl. 1, 89, 2. 8, 86, 3. 96, 3.

Ἑλλόμενον τῆς Δευκαδίας 3, 94, 1.

Ἑλος Lak. 4, 54, 4.

Ἑλυμοι in Sikilien 6, 2, 3. 6.

Ἑλωρινή ὁδός Syr. 6, 66, 3. 70, 4. 7, 80, 3.

Ἑμβατον τῆς Ἑρυθραίας 3, 29, 2. 32, 1.

Ἑμπεδίας Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Ἑνδιος Lak. 5, 44, 1. Ephor 8, 6, 2. 12, 1. 2. 17, 2.

Ἑνιπέυς Fl. 4, 78, 3.

Ἑννεάκρουνος Quelle 2, 15, 4.

Ἑννέα ὁδοί Thrake 1, 100, 2. 4, 102, 2.

Ἑντιμος gründet Gela 6, 4, 3.

Ἑννάλιον 4, 67, 1.

Ἑξήκιστος Syr. 6, 73, 1.

Ἑορδία, Ἑορδοί 2, 99, 4.

Ἑπιδάμνιοι. Schicksale 1, 24 ff.

Ἑπίδαμνος. Lage 1, 24, 1. 26, 3. Schicksale 1, 24 ff. 146, 3, 70, 1. als Colonie von Korinthos in Anspruch genommen 1, 25, 1 f. 26, 2. 27, 1. 28, 1—3. 29, 1. 3.

Ἑπιδαυρία 4, 45, 2. 3. 8, 10, 2. verheert 5, 54, 3. 55, 2. 3.

Ἑπιδάυριοι. unterstützen die Kor. 1, 27, 3. 105, 1. die Aegineten § 3. die Megarer 114, 1. Fehde mit Argos 5, 53—58. fallen ins Argeüsche ein 3, 75, 3. vgl. 77, 3. stellen den Lak. Schiffe 8, 3, 3.

Ἑπιδάυριος πόλεμος 5, 26, 3.

Ἑπίδαυρος 2, 56, 3. 4, 45, 2. 8, 92, 3. verheert 2, 56, 2 f. 6, 31, 1. von Lak. unterstützt 5, 56, 1. angegriffen § 5. 75, 3 f. vgl. 77, 2. 80, 3.

Ἑπίδαυρος ἢ Λιμηρά 4, 56, 2. 6, 105, 3. 7, 18, 4. 26, 2.

Ἑπιδημιουργοί 1, 56, 2.

Ἑπιζεφύριοι Λοκροί 7, 1, 1. vgl. Λοκροί.

Ἑπικλήης Ath. 1, 45, 1. 2, 23, 1. Lak. 8, 107, 2.

Ἑπίκουρος Ath. 3, 18, 2.

Ἑπικυδίδας Lak. 5, 12.

Ἑπιπολαί. Lage u. Name 6, 75, 1. 96, 1. 2. 3. 97, 1—4. 101, 1. 2. 103, 1. 7, 44, 8. κύκλος 6, 102, 1. τείχος 7, 4, 1. 5, 1. erw. 7, 1, 1. 2, 4. 42, 5. 43, 1. 2. 4. 45, 1. 46. 47, 2.

Ἑπιτάδας Lak. 4, 8, 7. 31, 2. 33, 1. 38, 1. 39, 2.

Ἑπιτελίδας Lak. 4, 132, 3. wofür wohl Παστελίδας zu lesen ist.

Ἑραί St. 8, 19, 2. 20, 2.

Ἐρασινίδης Kor. 7, 7, 1.
 Ἐρασιστρατος Ath. 5, 4, 1.
 Ἐρατοκλείδης Kor. 1, 24, 1.
 Ἐρέσιοι 8, 23, 3.
 Ἐρεσος. abgefallen 3, 18, 1. unterworfen 35. vgl. 8, 23, 2. abermals § 3. 100, 3. angegriffen § 4 f. 101, 1. 103, 1.
 Ἐρέτρια 8, 60, 1. 95, 1 ff. *τείχισμα* § 4.
 Ἐρετριῆς. Lage der Stadt 8, 95, 2. Hafen § 3. Krieg mit Chalkis 1, 15, 2. den Athenern unterworfen 7, 57, 3. ihnen feindlich 8, 95, 1—4. vgl. 60, 1. 2. Colonie Mende 4, 123, 1.
 Ἐρεχθεύς 2, 15, 2.
 Ἐρινεὸς τῆς Ἀχαΐας 7, 34, 1. 7.
 Ἐρινεός in Doris 1, 107, 1.
 Ἐρινεός Fl. 7, 80, 4. 82, 4.
 Ἐρίνυες 1, 126, 7.
 Ἐρμαῖ 6, 27, 1. verletzt eb., 28, 1. 53, 1. 2. 60, 3. 61, 1.
 Ἐρμαιον 7, 29, 2.
 Ἐρμαιώνδας Theb. 3, 5, 3.
 Ἐρμιονῆς 1, 27, 3. 8, 3, 3.
 Ἐρμιονίς γῆ verheert 2, 56, 3. *τοῖ-
 ἤρης* 1, 128, 2. vgl. 131, 1. 8, 33, 1.
 Ἐρμοκράτης Syr. Reden 4, 58—64. vgl. 65, 1. 6, 32—34. Rathschläge 72, 1—4. Strateg 73. 96, 3. Rede zu Kamarina 75—80. Rath 99, 2. 7, 21, 2. 5. Pläne gegen die Athener 73, 1. 3. 8, 26, 1. gegen Tissaphernes 29, 2. 45, 3. 85, 2—4. abgesetzt 6, 103, 4. verbannt 8, 85, 3.
 Ἐρμων Ath. 8, 92, 6.
 Ἐρμων 4, 58, 2. 6, 32, 3. 72, 1.
 Ἐρύθραι Böot. 3, 24, 2.
 Ἐρυθραῖ 8, 24, 5. 28, 5. 32, 2. 33, 2.
 Ἐρυθραία 3, 33, 1. *τείχη* 8, 24, 2. vgl. 33, 1 u. 3, 29, 2.
 Ἐρυθραῖοι. fallen ab 8, 5, 4. 6, 4. 14, 2. stellen Truppen 16, 1. Gefangene entkommen 33, 2 f.
 Ἐρυξ St. 6, 2, 3. 46, 2.
 Ἐρυξιλίδας Lak. 4, 119, 1.
 Ἐστίαια 7, 57, 2.
 Ἐστιαίης aus Athen 1, 114, 2. 7, 57, 2.
 Ἐστιόδωρος Ath. 2, 70, 1.
 Ἐτεόνικος Lak. 8, 23, 3.
 Ἐυάλας Spart. 8, 22, 2.
 Ἐυαρχος Tyr. 2, 30, 1. 33, 1.
 Ἐυαρχος gründet Katane 6, 3, 3.
 Ἐυβοῆς theilweise abgefallen 1, 98, 2. *γυγάδες* 113, 2. unterdrückt 4, 92,

3. suchen abzufallen 8, 5, 1. vgl. 60, 1. 91, 1.
 Ἐυβοῖα 3, 3, 4. Lage 2, 55, 1. 3, 93, 1. Meer 4, 109, 2. Colonien 6, 3, 1. 4, 5. Chalkidier 6, 76, 2. 84, 2. vgl. 7, 29, 2. abgefallen 1, 114, 1. 2. ἄλωσις eb., 1, 23, 4, u. 2, 2, 1. vgl. Ἐστιαίης. wichtig für Attika 2, 14, 3, 17, 1. 7, 28, 1. 8, 95, 1. 96, 2. wohl bewacht 2, 26. 32. 3, 17, 1. 8, 1, 4. 74, 2. 86, 6. gefährdet 3, 92, 2. 93, 1. 8, 60, 1. sinnt auf Abfall 8, 5, 1 f. 60, 1 f. 91, 1 f. Niederlage der Athener dort 96, 1 f. 106, 4. vgl. 107, 2. Abfall 95, 4. Erdbeben 3, 87, 2. 89, 2.
 Ἐυβοϊκά 1, 87, 4.
 Ἐυβουλος Chier 8, 23, 3.
 Ἐυεσπερίται 7, 50, 2.
 Ἐυετιῶν ath. Strateg 7, 9, 1.
 Ἐυηνος Fl. 2, 83, 3.
 Ἐυθύδημος Ath. 5, 19, 2. 24, 1. Strateg 7, 16, 1. 69, 4.
 Ἐυθυκλῆς Kor. 1, 46, 2. 3, 114, 4.
 Ἐυκλείδης gründet Himera 6, 5, 1.
 Ἐυκλῆς ath. Strateg 4, 104, 2.
 Ἐυκλῆς syr. Strateg 6, 103, 4.
 Ἐυκράτης Ath. 3, 41.
 Ἐυκτήμων ath. Strateg 8, 30, 1. 2.
 Ἐυμαχος Kor. 2, 33, 2.
 Ἐυμενίδες 1, 126, 7.
 Ἐυμολπίδαι 8, 53, 2.
 Ἐυμολπίδης Plat. 3, 20, 1.
 Ἐυμολπος zu Eleusis 2, 15, 2.
 Ἐυξείνος πόντος 2, 96, 1. 97, 1. 5.
 Ἐυπαίδας Epid. 4, 119, 2.
 Ἐυπάλιον 3, 96, 1. 102, 1.
 (Ἐυπομπίδας Plat. 3, 20, 1.)
 Ἐυριπίδης 2, 70, 1. 79, 1.
 Ἐυριπος 7, 29, 1. 2. 30, 1.
 Ἐυρύβατος Kerk. 1, 47, 1.
 Ἐυρύηλος Syr. 6, 97, 2. 7, 2, 4. 43, 3.
 Ἐυρύλογος Spart. bei Naupaktos 3, 100, 2. 101, 1. zieht sich zurück 102, 3 f. bei Argos A. 105—108. fällt 109, 1.
 Ἐυρύμαχος Theb. 2, 2, 2. 5, 4.
 Ἐυρυμέδων ath. Strateg zu Kerkyra 3, 80, 2. 81, 3. 85, 1. bei Tanagra 91, 2. nach Sikilien 3, 115, 3. 4, 2, 1. 3, 1. 8, 2. 46, 1. 47, 1. bestraft 65, 3. nach Sik. 7, 16, 2. 31, 2—4. 33, 3. 35, 1. 42, 1. kämpft 43, 2. sein Rath 49, 4. fällt in der Seeschlacht 52, 2.
 Ἐυρυμέδων Fl. 1, 100, 1.
 Ἐυρυσθεύς 1, 9, 2.

Ἐὐρυτᾶν 3, 100, 1.
 Ἐὐρυτᾶνες 3, 94, 4.
 Ἐὐρύτιμος Kor. 1, 29, 2.
 Ἐὐρώπη 1, 89, 1. 2. 2, 97, 5.
 Ἐὐρωπός Mak. 2, 100, 2.
 Ἐϋστροφος Lak. 5, 40, 3.
 Ἐὐγαμίδαας Kor. 2, 33, 2. 4, 119, 1. 5, 55, 1.
 Ἐϋφημος Ath. 6, 75, 3. 81—88.
 Ἐὐφίλητος Ath. 3, 86, 1.
 Ἐφείσια 3, 104, 3.
 Ἐφεσος 1, 137, 3. 3, 32, 1. 33, 1. 4, 50, 3. 8, 19, 1. Artemis 8, 109, 2.
 Ἐφοροί. Σθενελαΐδας 1, 85, 3. ἐπιψηφίζει 87, 1. rufen den Pausanias zurück 131, 1. setzen den König fest 131, 2. führen die Untersuchung 133. 134, 1 f. arbeiten an Aufhebung eines Vertrages 5, 36, 1. 38, 4. schicken Gesandte 6, 88, 11. instruiren die Befehlshaber 8, 11, 3. leiten Unternehmungen 12, 1. 2. vgl. Ἐνδιος. Eponyme 2, 2, 1. 8, 58, 1.
 Ἐφύρη Thespr. 1, 46, 2 f.
 Ἐχεκρατίδης Thess. 1, 111, 1.
 Ἐχετιμίδαας Lak. 4, 119, 1.
 Ἐχινάδες J. Lage 2, 102, 3.
 Ζάγκλη 6, 4, 5. 6. 5, 1.
 Ζακύνθιοι. Verbündete Kerkyras 1, 47, 2. Athens 2, 7, 3. 9, 3. vgl. 3, 94, 1. 95, 2. 7, 57, 6.
 Ζάκυνθος. Lage 2, 66. bedroht 80, 1. Athenen dort 4, 8, 2. 13, 2. 7, 31, 1.
 Ζευξίδαμος Lak. 2, 19, 2. 47, 1. 71, 1. 3, 1, 1.
 Ζευξίδαας Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
 Ζεύς. Ἐλευθέριος 2, 71, 2. Ἰθωμάτας 1, 103, 2. μελιχίος 126, 4. Νέμειος 3, 96, 1. Ὀλύμπιος 2, 15, 3. 3, 14, 1. 5, 31, 2. 50, 1. Διὸς ἱερόν 2, 14, 1. 5, 16, 6. 47, 13. τέμενος 3, 70, 3. ἑορτὴ ἢ μεγίστη 1, 126, 2—4. υἱὸς ἡμίθεος 5, 16, 5.
 Ζώπυρος Perser 1, 109, 2.
 Ἠγησανδρίδας Spart. 8, 91, 2. 94, 1 f. 95, 2.
 Ἠγήσανδρος Lak. 4, 132, 3. 8, 94, 2.
 Ἠγήσανδρος Thespier 7, 19, 3.
 Ἠγησιππίδας Lak. 5, 52, 1.
 Ἠδῶνες 2, 99, 3. 4, 102, 1. 2. 109, 3. 5, 6, 4. König 4, 107, 2.
 Ἠδωνικός 1, 100, 3. 4, 107, 2.
 Ἠδωνοί 1, 100, 3.

Ἠετιώνεια. Lage 8, 90, 4 f. vgl. § 2 f. 91, 2. 92, 1. 6.
 Ἠιών ἢ ἐπὶ Θράκης, Μενδαιῶν ἀποικία erobert 4, 7.
 Ἠιών ἢ ἐπὶ Στρομόνι 4, 50, 1. Lage 102, 2. vgl. 107, 1. erobert 1, 98, 1. erhalten 104, 3. 106, 2. 108, 1. vgl. 5, 6, 1. 10, 1. 7. 10.
 Ἠλεία 2, 25, 3. 6, 88, 10. Grenze 5, 34, 2.
 Ἠλεῖος ἀνὴρ 3, 29, 2. Verbündete der Lepreaten 5, 31, 2. Feinde derselben § 3 f. stellen Schiffe, den Kor. 1, 27, 3. 46, 1. den Lak. 2, 9, 2. von den Athenern angegriffen 2, 25, 3 f. sträuben sich 5, 17, 3. mit den Kor. etc. verbündet 31, 1 f. 35, 1. mit den Lak. verfeindet 34, 2. vgl. 31, 2 ff. Bund mit Athen 43, 3. 44, 2. 47, 1 ff. vgl. 78. schliessen die Lak. von den Olympien aus 49, 1 ff. 50, 2. senden den Argeiern 3000 Hopliten 58, 1. vgl. 61, 1. wollen gegen Lepreon ziehen 62, 1 f. senden den Mantineern 3000 Hopliten 75, 4. Athenen bei ihnen 7, 31, 1. ihr ἐπινειον 1, 30, 2. 2, 84, 3.
 Ἠλις 2, 66. 5, 47, 11. 12. Lage 2, 66. ἢ κοίλη 2, 25, 3.
 Ἡρα 3, 68, 3. Tempel 4, 133, 1.
 Ἡραιῆς Ἀρχάδων 5, 67, 2.
 Ἡραῖον zu Kerkyra 1, 24, 4. 3, 75, 4. 79, 1. 81, 2. zu Plataea 3, 68, 1.
 Ἡραῖον. ἄκρα 5, 75, 5.
 Ἡράκλεια ἢ ἐν Τραχινίᾳ 3, 92, 1. ἢ ἐν Τραχίνι 3, 100, 2. 4, 78, 1. 5, 12. Lage 3, 92, 5. 93, 1. von den Boeotern besetzt 5, 52, 1. 66, 1.
 Ἡρακλειῖδαι 1, 9, 2. 6, 3, 2. Heimkehr 1, 12, 2.
 Ἡρακλειδῆς syr. Strateg 6, 73, 1. 103, 4.
 Ἡράκλειον 5, 64, 4. 66, 1.
 Ἡρακλεῶται οἱ ἐν Τραχίνι 5, 51, 1. 2.
 Ἡρακλεῶτες im Pontos 4, 75, 3.
 Ἡρακλῆς 7, 73, 2. vgl. 5, 16, 5. οἱ ἀπὸ Ἡ. 1, 24, 1.
 Ἡσιόδος Tod 3, 96, 1.
 Ἡσσιοί 3, 101, 2.
 Ἡχαιστος 3, 88, 1.
 Θάρυπος Molosser 2, 80, 4.
 Θάσιοι von Athen bekriegt 1, 100, 2. 101, 1 f. wieder abgefallen 8, 64, 2 f. Colonien 4, 107, 2. vgl. 5, 6, 1.

Θάσος J. Colonie der Parier 4, 104, 3. Athener dort 105, 1. Besitz 1, 100, 2. Verfassung 8, 64, 2 f.

Θάψος. gegründet 6, 4, 1 f. Isthmos 6, 97, 2. Athener dort 6, 97, 1 f. 99, 3. 101, 2. 102, 3. vgl. 7, 49, 1.

Θεαγέννης meg. Tyr. 1, 126, 2 f. vgl. Θεογένης.

Θεαίνετος Plat. 3, 20, 1.

Θέατρον Διονυσιακόν 8, 93, 1.

Θεμιστοκλής. Charakter 1, 138, 1 — 4. Gründer der ath. Seemacht 14, 3. 74, 1. 93, 2 ff. Gesandter 90, 3 — 92. seine letzten Schicksale 135 — 138.

Θεογέννης Ath. 4, 27, 3. 5, 19, 2. 24, 1.

Θεόδωρος 3, 91, 1.

Θεόλυτος Akarnaner 2, 102, 1.

Θέρμη Mak. 1, 61, 1. 2, 29, 5.

Θερμοπύλαι 2, 101, 2. Lage 3, 92, 5. 4, 36, 3.

Θέρμων Lak. 8, 11, 2.

Θεσπιεύς 7, 19, 3. Θεσπιῆς bei Delion 4, 93, 4. 96, 2. ihre Mauern zerstört 133, 1. Aufstand des Volkes 6, 95. Hopliten in Sik. 7, 25, 3.

Θεσπικὴ γῆ 4, 76, 2.

Θεσπρωτὶς γῆ beschrieben 1, 46, 2 f. vgl. 30, 3. 50, 3.

Θεσπρωτοὶ ἀβασίλευτοι 2, 80, 4.

Θεσσαλία. fruchtbar mit Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. schwer zu passiren 4, 78, 2. vgl. 5, 13 f. von den Persern unterworfen 8, 43, 4. König 1, 111, 1. Zug der Athener dahin eb. Pierion 5, 13.

Θεσσαλοί. wandern ein 1, 12, 2. mit Athen u. Argos verbündet 1, 102, 3. Reiter 111, 1. bei den Athenern 107, 4. 2, 22, 2 f. den Herakleoten feindlich 3, 93, 2. 5, 51, 1. den Ath. günstig, den Lak. nicht 4, 78, 3 f. vgl. 108, 1. ihr Gebiet § 4. vgl. 2, 101, 2. 8, 3, 2.

Θεσσαλός Peisistratos Sohu 1, 20, 2. 6, 55, 2.

Θῆβαι 4, 76, 1. Lage 2, 5, 1. vgl. 3, 22, 5. 24, 1 f. ὄρμητήριον der Perser 1, 90, 2.

Θηβαῖοι. ihre ξύμμοροι 4, 93, 4. vgl. 76, 2. Oligarchie im Perserkriege 3, 62, 2. Boeotarchen 4, 91, 2. Feinde der Plataeae 2, 71, 3. vgl. 3, 54 — 56. 59, 2 ff. unterstützen die Kor. 1, 27, 3. überfallen Plataea 2, 2 — 6. 7, 18, 2. betreiben die Hinrichtung der Gefangenen 60

bis 67. erhalten den Ort 68, 2 f. den Lak. nützlich 68, 3. bei Tanagra 3, 91, 3. bei Delion 4, 93, 4. 96, 4. zerstören Thespieas Mauern 4, 133, 1. vgl. 6, 95. bei Mykalessos 7, 30, 1 ff. ihr ἱππικόν eb. § 2. stammverwandt mit den Melhymnaeern 8, 100, 3.

Θηβαῖς 3, 58, 4.

Θῆρα J. 2, 9, 3.

Θηραμένης ὁ Ἄγνωτος ath. Strateg 8, 89, 2. gegen die Demokratie 68, 4. 89, 2. für sie 90, 4. 91, 1. 2. 92, 3 f. 6. 9 f. 94, 1.

Θηραμένης (Θηριμένης) Lak. führt Schiffe nach Asien 8, 26, 2. 29, 2. nachgiebig eb. 31, 1. schliesst einen Vertrag 36, 2. 43, 3. 52, 1. kommt um 38, 1.

Θησεῖον τὸ ἐν πόλει 6, 61, 3.

Θησεύς. Verdienste 2, 15, 1 f.

Θορικὸς Att. 8, 95, 1.

Θουκλῆς Ath. 3, 80, 1. 91, 2. 115, 3. 7, 16, 2.

Θουκλῆς Chalk. gründet Naxos u. Leontinoi 6, 3, 1. 3.

Θουκυδίδης (ὁ Μελησίου) 1, 117, 2.

Θουκυδίδης ὁ Ὀλόρου. Ἀθηναῖος 1, 1, 1. 5, 26, 1. Bergwerke 4, 105, 1. erkrankt 2, 48, 2. rettet Eion 4, 104, 3. 106, 3. 107, 1. verbannt 5, 26, 5. Forschungen § 4 f. vgl. 1, 20 — 23. τὰδε ξυνέγραψεν 4, 104, 2. vgl. 2, 70, 3. 103, 2. 3, 25, 2. 88, 2. 116, 2. 4, 51. 135, 2. 5, 26, 1. 6, 7, 4. 93, 4. 7, 18, 5. 8, 6, 5. 60, 3.

Θουκυδίδης Pharsalier 8, 92, 8.

Θουρία 6, 61, 6. 88, 10. Gylippos dort 104, 3. Athens Freunde verbannt 7, 33, 5 f. vgl. zu 8, 35, 1.

Θουριᾶται Lak. 1, 101, 1.

Θουριᾶτις γῆ 7, 35, 1.

Θούριος. νῆες 8, 35, 1. 61, 2. Θούριοι 6, 104, 4. 7, 33, 6. 35, 1. 57, 10. 84, 1. örtlich 6, 61, 5.

Θρᾶκες. früher in Phokis 2, 29, 2. Βιθυνοί 4, 75, 3. die europ. die jenseit des Strymon 2, 101, 2. mordsüchtig 7, 29, 4. vernichten ath. Colonisten 1, 100, 3. 4, 102, 1. autonome 2, 29, 2. 96, 2. 98, 2. vgl. 7, 27, 1. König Teres 2, 29, 1. 95, 1. 96, 1. nehmen gern Geschenke 97, 4. Zug gegen Mak. 95 f. 98. 100 f. Söldner 4, 129, 2. 5, 6, 2. 4. vgl. 7, 9, 1. 27, 1. Niederlage 29 — 30.

[Θρᾶκες Sic. 6, 74, 2?]

Θράκη das phokische 2, 29, 2. das eig. 1, 100, 3. 130, 1. 2, 29, 4 f. König 4, 101, 3. μέταλλα 4, 105, 1. Einfluß der Athener 2, 67, 1 ff. 4, 105, 1. 5, 6, 2. ἐπὶ Θράκης 1, 60, 2. 4, 70, 1. 74, 1. ἡ ἐπὶ Θ. πάροδος 3, 92, 3. Ἡῶν ἡ ἐπὶ Θρ. 4, 7. οἱ ἐπὶ Θρ. 5, 30, 3. 4, 104, 2? οἱ ἐπὶ Θρ. ξύμμαχοι 1, 56. 2, 26, 3. 35, 2. 4, 102, 1. 122, 1. 5, 26, 3. 30, 3. οἱ ἐπὶ Θ. Χαλκιδῆς 1, 57, 2. 2, 95, 1. οἱ ἐπὶ Θ. ἀγεστώτες 4, 79, 1. τὰ ἐπὶ Θ. 1, 59. 68, 4. 2, 9, 3. 4, 78, 1. 82, 5, 21, 1. τὰ ἐπὶ Θ. χωρία 2, 29, 4. 5, 2, 1. 12. 80, 4. ὁ ἐπὶ Θ. πόλεμος 2, 29, 4. 95, 2. οἱ ἀπὸ Θ. 5, 34, 1. 5, 67, 1? vgl. 35, 4 u. 5. 38, 1. 5.

Θράκιος. στρατιά 2, 29, 4. πύλαι zu Amphipolis 5, 10, 1. 7.

Θρασύβουλος ὁ Λύκου ath. Triearch 8, 73, 3. befestigt die Demokratie eb. u. 75, 2. Strateg 76, 1. vgl. 81, 1. 100, 4. 104, 2. 105, 1. 3.

Θρασυκλῆς Ath. 5, 19, 2. 24, 1. 8, 15, 2. 17, 3. 19, 1.

Θράσυλλος Ath. befestigt die Demokratie 8, 73, 3. 75, 2. Strateg 76, 1. 100, 1. 104, 2. 105, 1. 3.

Θράσυλλος Arg. 5, 59, 5. 60, 5.

Θρασυμηλίδας Lak. 4, 11, 1.

Θριάσιον πεδῖον 2, 19, 2. 20, 2. 21, 1.

Θρίωζε 1, 114, 2. 2, 21, 1.

Θρόνιον 2, 26.

Θύαμις Fl. 1, 46, 2.

Θύαμος B. 3, 106, 2.

Θυμοχάρης Ath. 8, 95, 1.

Θυρέα 2, 27, 2. 4, 56, 3. 57, 3. 5, 41, 1.

Θυρεᾶτις 6, 95. γῆ 2, 27, 2.

Θύσσοσ Akte 4, 109, 2. 5, 35, 1.

Ίάπυγες ἀκοντισταί 7, 33, 3. Söldner 57, 10.

Ίαπυγία ἄκρα 6, 30, 1. 34, 4. 44, 2. Inseln 7, 33, 3.

Ίάς 4, 61, 1.

Ίασικὸς κόλπος 8, 26, 2.

Ίασος St. 8, 28, 2. 3. 29, 1. 36, 1. 54, 1.

Ίβηρες 6, 2, 2. 90, 2.

Ίβηρία 6, 2, 2.

Ίδακος 8, 104, 1.

Ίδη B. 4, 52, 3. 8, 108, 2.

Ίδομένη Hügel 3, 112, 1. 113, 2. Ίδομένη eb.

Ίέγας 7, 2, 3.

Ίέρα J. 3, 88, 1. 2.

Ίεραμένης 8, 58, 1.

Ίερῆς 3, 92, 1.

Ίερόφων 3, 105, 3.

Ίηλυσός St. 8, 44, 2.

Ίθώμη 1, 101, 1 f. 102, 1. 103, 1. 3, 54, 3.

Ίθωμήτης Ζεύς 1, 103, 2.

Ίκαρος J. 3, 29, 1. [33, 1?] 8, 99, 3.

Ίλιον 1, 12, 1. 2. 6, 2, 3.

Ίλλυρικὸς 1, 24, 1.

Ίλλυριοί 1, 26, 3. 4, 124, 3 f. 125, 1 f.

Ίμβριοι 3, 5, 1. 4, 28, 3. 5, 8, 2. 7, 57, 2.

Ίμβρος 8, 102, 3. 103, 2.

Ίμέρα 6, 5, 1. 7, 1, 1—3. die einzige hellenische St. an der Nordküste 6, 62, 2. vgl. 7, 58, 2.

Ίμεραία 3, 115, 1.

Ίμεραῖοι 7, 1, 3. 5. 58, 2.

Ίμεραῖον 7, 9, 1.

Ίνάρως König der Libyer 1, 104, 1. 110, 1.

Ίνησσα Syk. 3, 103, 1 f.

Ίνησσαῖοι 6, 94, 3.

Ίόλαος Mak. 1, 62, 1.

Ίόνιος κόλπος 1, 24, 1. 2, 97, 5. 6, 13, 2. 44, 1. 7, 57, 9. ohne κόλπος 6, 30, 1. 34, 4. 104, 2. 7, 33, 3.

Ίπνῆς 3, 101, 2.

Ίππαγρέτης 4, 38, 1.

Ίππαρχος ὁ Πεισιστράτου 1, 20, 2 f. 6, 54—58.

Ίππίας Ark. 3, 34, 3 f.

Ίππίας ὁ Πεισιστράτου 1, 20, 2 f. 6, 54—58. Sohn 54, 6. Tochter 59, 3 f.

Ίπποκλῆς Ath. 8, 13, 1.

Ίπποκλος Lamps. 6, 59, 3.

Ίπποκράτης ὁ Ἀρίφρονος ath. Strateg bei Megara 4, 66, 2. 67, 1. in Boeotien 77, 1. 89, 1. 3. 90, 1. 4. 93, 2. Rede 94, 2 ff. fällt 101. 2.

Ίπποκράτης Gelas Tyr. 6, 5, 4.

Ίπποκράτης Lak. 8, 35, 1. 99, 1. 107, 2.

Ίππολοχίδας Thess. 4, 78, 1.

Ίππόνικος ath. Strateg 3, 91, 2.

Ίππονοΐδας Lak. 5, 71, 3. 72, 1.

Ίσαρχίδας Kor. 1, 29, 2.

Ίσαρχος Kor. 1, 29, 2.

Ίσθμια 8, 9, 1. 10, 1.

Ίσθμιάδες σπονδαί 8, 9, 1.

Ίσθμιόνικος Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Ἰσθμός von Korinthos 1, 13, 3. 108, 1. 2, 9, 1. 10, 2. 13, 1. 13, 2. 3, 15. 89, 2. 5, 75, 1. 6, 61, 2. 8, 7, 2. 11, 3. Lage 4, 42, 3. Ἰσθμοῦ 5, 18, 10? ὁ Λευκαδίων 3, 81, 1. 4, 8, 1. ὁ τῆς Παλλήνης 1, 56. vgl. 62, 2. 64, 1.

Ἰσοκράτης Kor. 2, 83, 4.

Ἰσόλογος Ath. 3, 115, 1.

Ἰστρος Fl. 2, 96, 1. 97, 1. 2.

Ἰστώνη B. 3, 85, 2. 4, 46, 1.

Ἰσχαγόρας Lak. 4, 132, 2 f. 5, 19, 1. 21, 1 f. 24, 1.

Ἰταλία 3, 86, 2. 6, 42. Name 6, 2, 5. holzreich 6, 90, 3. von Sikeln bewohnt § 4. colonisirt 1, 12, 3. Fahrt dahin 1, 36, 3. 44, 2. von Sik. getrennt 4, 24, 3. vgl. 6, 2, 4. Verbündete der Lak. 2, 7, 2. für die Sikelioten 3, 86, 1. von den Athenern beschickt 5, 4, 1. 5, 1. 6, 34, 1. 42. 44, 2. vgl. 7, 33, 4. ihre Pläne darauf 3, 86, 2. 6, 91, 2. erhalten von dort Holz 6, 90, 3. Lebensmittel 103, 1. 7, 14, 2. die Lak. wollen es schützen 6, 104, 2 f. 7, 25, 2. Μεταπόντιον τῆς Ἰ. 7, 33, 4.

Ἰταλιῶται 6, 44, 4. 90, 1. gegen Athen aufgeregt 6, 88, 8. vgl. 90, 1. dessen Verbündete 7, 57, 10. 87, 4.

Ἰταλιώτιδες νῆες 8, 91, 1.

Ἰταλός König 6, 2, 5.

Ἰταμάνης 3, 34, 1.

Ἰιονῆς Sik. 5, 5, 2.

Ἰπυς 2, 29, 3.

Ἰχθῦς ἄκρα 2, 25, 3.

Ἰώλιος Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Ἴων Chios 8, 38, 2.

Ἴωνες. Athener 7, 57, 1. ath. Colonisten 1, 12, 3. 2, 15, 3. ἐλεγχίτωνες 3, 104, 4. ihre σκευή 1, 6, 3. ξύνοδος ἐς Δῆλον 3, 104, 3. Ἐγέσια eb. Flotte 1, 13, 5. unterworfen 16. in Sik. 3, 86, 2. 6, 4, 6. vgl. 4, 61, 2. schliessen sich an Athen an 1, 95, 1. unterjocht 6, 76, 3. 82, 3. Feinde der Dorier 3, 92, 4. 6, 80, 3. 82, 2. verachtet 1, 124, 1. 5, 9, 1. 6, 77, 1. 7, 5, 3. 8, 25, 3 f. Tissaphernes zieht gegen sie 8, 108, 2.

Ἰωνία 3, 32, 2. 36, 2. von Athen colonisirt 1, 2, 3. von den Persern abgefallen 89, 2. Athen verbündet 2, 9, 3. 7, 57, 3. ergiebig 3, 31. ἀτείχιστος 3, 33, 2. Versuche es zum Abfalle zu bewegen 3, 31. 8, 6, 2. 12, 1 f. 20, 1. 26, 3. 39, 1. die Abtretung gefordert 56, 4. gefährdet 86, 3. 96, 3. Ἰωνίας

ὑπαρχος 8, 31, 1. Chios dazu gerechnet 40, 1. Tissaphernes dahin 108, 2.

Ἰωνικὸς πόλεμος 8, 11, 4.

Καδμηΐς γῆ, Boeotien 1, 12, 2.

Καιάδας 1, 134, 3.

Καϊκῖνος Fl. 3, 103, 2.

Κακὺπαρις 7, 80, 3.

Κάληξ Fl. 4, 75, 3.

Καλλιᾶθης Ath. 1, 61, 1.

Καλλίας ath. Strateg 1, 61, 1. 63, 3.

Καλλίας Kor. 1, 29, 3.

Καλλίας (ὁ Ἰππονίκου) 3, 91, 2.

Καλλίας ὁ Ὑπερεχίδου 6, 55, 2.

Καλλιγείτος Meg. 3, 6, 1. 8, 1. 39, 1.

Καλλιῆς 3, 96, 2.

Καλλικράτης Kor. 1, 29, 2.

Καλλιμαχος Ath. 2, 67, 2.

Καλλιμαχος Ath. 2, 70, 1.

Καλλιρρόη Quelle 2, 15, 4.

Καλυδῶν 3, 102, 3.

Καμάρινα 7, 80, 2. gegründet 6, 5, 3. von den Athenern geschützt 4, 25, 4. ihnen günstig 6, 52, 1. beschickt 75, 2. 3.

Καμαριναία 6, 78, 4.

Καμαριναῖοι. Nachbarn der Syr. 6, 78, 4. 7, 58, 1. frühere Schicksale 6, 5, 4. mit den Syr. nicht verbündet 3, 86, 1. Stillstand mit den Gelocern 4, 58, 1. erhalten Morgantine 65, 1. von den Athenern gewonnen 5, 4, 5. schicken den Syr. Reiter 6, 67, 3. den Syr. verdächtig 75, 3. Reden an sie 76 — 87. ihre Entscheidung 88, 1. senden den Syr. Truppen 7, 33, 1. 58, 1.

Καμβύσης 1, 13, 5. 14, 2.

Κάμειρος τῆς Ροδίας 8, 44, 2.

Καναστραῖον 4, 110, 3.

Καπάτων Lokrer 3, 103, 2.

Κάρ 8, 85, 2.

Καρδαμύλη Chios 8, 24, 3.

Κᾶρες. von den Kykladen vertrieben 1, 4. den Doricern benachbart 2, 9, 3. Seeräuber 1, 8, 1. den Athenern verbündet 2, 9, 3. greifen sie an 3, 19, 2.

Καρία 1, 116, 1. 3. 2, 69. 3, 19, 2. 8, 5, 5. ἢ ἐπὶ θαλάσῃ mit Athen verbündet 2, 9, 3.

Καρκίνοσ Ath. 2, 23, 1.

Κάρνεια 5, 75, 2. 4. 76, 1.

Καρνεῖος μῆν 5, 54, 2 f.

Καρτέρια Phokais 8, 101, 1.

Καρύαι 5, 55, 3.

Καρύστιοι. nicht von Athen ent-
stammt 7, 57, 4. unterworfen 1, 98, 2.
dienen den Athenern 4, 42, 1. 43, 2.
3. 7, 57, 3 f. 8, 69, 2.

Καρρηθονιαχὸν ἐμπόριον 7, 50, 2.
Καρρηθόνιοι. von den Phokaern
besiegt 1, 13, 5. ihre *ἀρχή* 6, 90, 1.

Καρρηθῶν 6, 15, 1. 34, 2. 88, 7.
Entfernung von Sikilien 6, 2, 6.

Κάσμεναι. gegründet 6, 5, 3.

Καταναῖος 6, 64, 3. *Καταναῖοι.*
Lage 3, 116, 1. ihr Gründer 6, 3, 3.
nehmen die Athener nicht auf 50, 3.
überrumpelt 51, 1 f. vgl. 64, 5. stellen
Reiter 6, 98, 1. vgl. 7, 57, 10.

Κατάνη. gegründet 6, 3, 3. vgl. 20,
1. schwach 7, 14, 2. Athener dort 4,
5, 5. 6, 50, 2. 4. 51, 2. 52, 2. 62, 3.
63, 2. Auszug der Syr. dahin 64, 4.
65, 1 f. 4. Athener (überwintern) dort
6, 71, 1. 72, 1. 74, 1. 88, 6. 94, 1. 3.
97, 1. 7, 42, 3. das Land von den Syr.
verheert 75, 2. Rückzugsort 7, 49, 2.
60, 2. 80, 2. 85, 4. liefert Lebensmittel
7, 60, 1.

Καυλωνιάτις 7, 25, 2.

Καῦνος 1, 116, 3. *τῆς Ἀσίας* 8, 39,
3. 41, 1. 3. 42, 2. 4. 57, 1. 88. 108, 1.

Κεγχρειά 4, 42, 4. 44, 3. 8, 23, 5.
Κεγχραιά 8, 10, 1. 20, 1. 23, 1.

Κεῖοι 7, 57, 3.

Κέκαλος Meg. 4, 119, 2.

Κέκροψ 2, 15, 1.

Κεκυφάλεια 1, 105, 1.

Κεντόριψ Sik. 6, 94, 3. Plu. 7, 32, 1.

Κεραμεικός 6, 57, 1. 58, 1. vgl.
2, 34, 3.

Κερδύλιον 5, 6, 3. 4. 8, 1. 10, 2.

Κερκίνη, ἱρῆμον ὄρος 2, 98, 2.

Κέρκυρα. dem Festlande gegenüber
1, 46, 2. Hafen 3, 72. einst Sitz der
Phaeaken 1, 25, 4. Mutterstadt von
Epidamnos 1, 24, 4. 26, 2. günstig ge-
legen 37, 2. für die Fahrt nach Italien
36, 2. 44, 2. ath. Gesandte 2, 7, 3. Pel.
dort 4, 2, 2. 8, 1. Athener dort 4, 2,
2. 6, 30, 1. 32, 2. 34, 6. 42, 1. 43, 1.
44, 1. 7, 26, 3. 31, 4. 33, 3. Burg 3, 72.

Κερκυραϊκά 1, 118, 1.

Κερκυραῖοι. Colonisten von Korin-
thos, das sie nicht ehren 1, 25, 3. 7,
57, 6. Seemacht 1, 14, 2. 24, 4. 36, 4.
44, 2. 68, 4. älteste Seeschlacht gegen
die Kor. 1, 13, 3. reich u. mächtig 25,
4. 38, 3. mit Themistokles befreundet

136, 1. ohne Verbündete 31, 2. 32, 3.
37, 2. 40, 3. Rede 32—36. mit Athen
verbündet 44, 1. 2, 9, 3. 25, 1. 94, 1.
95, 2. gründen Epidamnos 1, 24, 1.
mit Epidamnos u. Korinthos in Fehde
24—31. 45—55. Bürgerkriege 3, 69—
81. 84—85. 4, 46—48. bei Syr. 7, 44,
7. 57, 6. ihr *παιωνισμός* 7, 44, 7.

Κεστρίνη 1, 46, 3.

Κεφαλλῆνες 1, 27, 2. 3, 94, 1. 95,
2. autonom, aber abhängig von Athen
7, 57, 6.

Κεφαλληνία 2, 80, 1. 5, 35, 6. 7,
31, 1. Lage, Tetrapolis 2, 30, 2. ath.
Gesandte 2, 7, 3. von den Athenern
unterworfen 2, 30, 2. Landung der Kor.
33, 2.

Κήναιον τῆς Εὐβοίας 3, 93, 1.

Κήρυκες 8, 53, 2.

Κιθαριῶν 3, 24, 1. *ξύλα* 2, 75, 2.

Κίλικες 1, 112, 2.

Κίμων 1, 45, 1. erobert Eion 98, 1.
siegt am Eurymedon 100, 1. gegen I-
thome 102, 1 f. in Kypros 112, 1. stirbt
§ 2.

Κίτιον Kypros 1, 112, 1 f.

Κλαζομεναί. νησίς 8, 14, 3. *ἀτεί-
χιστοι* 8, 31, 1. fällt ab eb. vgl. 22, 2.
unterworfen 23, 5. benachbarte Inseln
31, 2.

Κλαζομένιοι. befestigen Polichna
8, 14, 3. 23, 4. stellen den Lak. Trup-
pen 8, 16, 1. vergebens zum Abfall auf-
gefordert 31, 1 f. geplündert § 3.

Κλάρος 3, 33, 1. 2.

Κλαίνετος 3, 36, 4. 4, 21, 3.

Κλεανδρίδας Lak. 6, 93, 2. 104,
3. 7, 2, 2.

Κλεαρίδας Spart. 4, 132, 3. be-
fehligt bei Amphipolis 5, 6, 4. 8, 3. 9,
5. 10, 1. 7. 9. 11. ordnet die Stadt 11,
3. 21, 1. 2. kehrt heim 34, 1.

Κλέαρχος Lak. 8, 8, 3. 39, 2. 80,
1—3.

Κλεινίας Vater des Alkibiades 5, 43,
1. 52, 2. 6, 8, 21. 15, 1.

Κλεινίας ath. Strateg 2, 26. 58.

Κλειππίδης Lak. 3, 3, 2.

Κλεόβουλος Ephor 5, 36, 1. 37, 1.
38, 4.

Κλεόμβροτος Vater des Nikomedes
1, 107. des Pausanias 1, 94. 2, 71, 2.

Κλεομένης Lak. 1, 126, 7. 3, 26, 2.

Κλεομήδης Ath. 5, 84, 4.

Κλεόπομπος ath. Strateg 2, 26. 58, 1.

Κλέων ὁ Κλεωνέϊου 3, 36, 5, 4, 21, 3. Rede gegen die Mytilenaeer 3, 36—40. vgl. 50, 1. ist gegen die Lak. 4, 21, 3. 22, 2. 27, 3. gegen Nikias eb. 3 f. nach Pylos 28—29. 30, 3. 39, 2. Vorschlag gegen die Skionaeer 122, 3. in Thrake 5, 2, 1. 3 f. 3, 3. bei Amphipolis 5, 6—10. fällt 10, 8. 16, 1.

Κλεωναί in Akte 4, 109, 2.

Κλεωναί Arg. 6, 95, 1.

Κλεωναίου 5, 67, 3. 72, 3. 74, 2.

Κλεώνυμος Lak. 4, 132, 3.

Κνημος Spart., Nauarch 2, 66. 80, 2 f. 5. 81, 2. 82. 83, 1. 84, 3. 85, 1. 2. 86, 4. 93, 1. erhält *ξυμβούλους* 85, 2.

Κνιδία 8, 35, 2.

Κνιδιοί 8, 35, 3. gegen Athen 8, 41, 3. ihre Colonisten die Liparaeer 3, 88, 1.

Κνίδις Lak. 5, 51, 2.

Κνίδος. ἀτείχιστος 8, 35, 3. abgefallen eb; § 1. angegriffen § 3. vgl. 41, 3. Pel. dort 42, 3. 43, 1. 2. 44, 2. 52, 1. 109, 1.

Κολορώνιοι. Schicksale 3, 34, 1—4.

Κολορωνίων λιμήν. Lage 5, 2, 1.

Κολωναί αἱ Τρωάδες 1, 131, 1.

Κολωνός Ath. Lage 8, 67, 2.

Κόνων Ath. 7, 31, 3.

Κορινθία 4, 42, 1. 45, 1. 8, 10, 2.

Κορίνθιος 4, 119, 1. 6, 7, 1. 7, 25, 9. *ἀνὴρ* 1, 25, 3. vgl. 7, 39, 2. *ναυπηγός* 1, 13, 2. *δραχμή* 1, 27, 1. *Κορίνθιοι* sonst Aeoler, dann Dorier 4, 42, 2. Schiffbau 1, 13, 2. 7, 34, 4. Seemacht 36, 4. liefern den Athenern Schiffe 41, 2. stimmen für sie 40, 4. Krieg gegen Megara der Grenzen wegen 103, 3. Kämpfe 105—106. Verträge 40, 3. älteste Seeschlacht gegen die Kerkyraeer 13, 3. Hass gegen sie 1, 25, 3. Kämpfe mit ihnen wegen Epidamnos 24—31. 45—55. Rede 37—43. unterstützen die Potidaeaten 56 f. 60—66. Bund mit Perdikkas 1, 57, 1 f. einflussreich bei den Lak. 33, 3. drängen zum Kriege gegen Athen 67—71. 119—124. stellen Schiffe 2, 9, 3. 80, 2. unternehmen den Astakos wieder einzusetzen 33, 1—3. in einer Seeschlacht 2, 83, 4. Versuche gegen Kerkyra 3, 70, 1 f. 74, 3. 85, 2. senden Truppen nach Amprakia 3, 114, 4. im Landgefecht 4, 42—45. verhandeln mit Argos etc. 5, 25, 1. 27—32. vgl. 35, 2. 5. 48. 50, 2. 4, 55, 1. wieder

zu Lak. u. der Boeotern gewandt 36—38. vgl. 52, 2. 57, 2. 58, 4. 59, 1. 3. 60, 3. 64, 3. 75, 1. 115, 2. von den Syr. zu Hülfe gerufen 6, 73. 88, 8 ff. rüsten 93, 2 f. kommen 104, 1 f. 7, 1, 1. 2, 1. 4, 7. 7, 1. (3.) 17, 2 f. 19, 4 f. 31, 1. 58, 3. Gesandte 7, 25, 7. Seeschlacht bei Naupaktos 34, 2 ff. bei Syrakus 7, 70, 2. stellen auch später Schiffe 8, 3, 3. 32, 1. 33, 1. 106, 3. säumig 8, 9, 1 f. 32, 1. Hülfe zu Lande 11, 1. dem Nikias tödtlich 7, 86, 4. den Lesbiern ungünstig 8, 32, 1. Verlust bei Oenoe 98, 2. Colonien: Amprakia 2, 80, 2. Apollonia 1, 26, 1. Epidamnos 1, 25, 2 f. ? 38, 3. Kerkyra 1, 25, 3. 38, 1 ff. Leukas 1, 30, 2. Molykreion 3, 102, 1. Potidaea 1, 56. 66, 1. *ἐπιδημιουργοί* 56. Syrakusae 6, 3, 2. ihnen gehört Chalkis 108, 3. Solion 2, 30, 1.

Κόρινθος 6, 34, 3. 8, 3, 2. Lage 1, 13, 3. 4, 42, 3. 45, 1. bereichert sie 1, 13, 3 f. baut zuerst Trieren § 2. vom Gebiet 2, 92, 4. 93, 1. 2. Unternehmen gegen den Peiraiens 2, 93—94. Gesandte nach K. 6, 73. der Aetoler 3, 100, 1. Agis schickt Geisseln hin 8, 3, 2. Spartiaten dort 8, 7, 2. Congress 8, 8, 2.

Κόροιβος Plat. 3, 22, 3.

Κορωνάσιον Mess. 4, 3, 2. 118, 3. 5, 18, 6.

Κόρων, Κόρονα? Akarn. 2, 102, 1.

Κορωναίοι 4, 93, 4.

Κορώνεια. Schlacht 1, 113, 2. 3, 62, 4. 67, 2. 4, 92, 6.

Κοτύρτα 4, 56, 2.

Κράνιοι Kephall. 2, 30, 2. 33, 3. Heloten 5, 35, 6. 56, 3.

Κρανώνιοι Thess. 2, 22, 3.

Κραταιμένης 6, 4, 5.

Κρατέρια sonst 8, 101, 1.

Κρατησικλής Lak. 4, 11, 1. 46, 1.

Κρήναι τῆς Ἀμφιλοχίας 3, 105, 2. 106, 2.

Κρής 2, 85, 4. Schützen 6, 43, 2. Söldner 7, 57, 8 f. gründen Gela eb.

Κρηστωνία 2, 99, 4. 100, 3.

Κρηστωνικόν 4, 109, 3.

Κρήτη 2, 85, 3. 4. 86, 1. 92, 4. 3, 69, 1. 8, 39, 3. verbündet mit Athen 2, 9, 3. Schützen 6, 25, 3. Col. in Sik. 6, 4, 3. 7, 57, 9.

Κρητικόν πέλαγος 4, 53, 3. 5, 110.

Κρισαῖος κόλπος 1, 107, 2. 2, 69,

1. 83, 1. 92, 4. 93, 1. 4, 76, 2. Mündung 2, 86, 2.

Κροῖσος 1, 16.

Κροκύλιον Act. 3, 96, 1.

Κρομμύων 4, 42, 3. 44, 3. Lage 45, 1.

Κροτωνιάται 7, 35, 2.

Κροτωνιάτις 7, 35, 1.

Κρουσίς γῆ 2, 79, 3.

Κρωπεία 2, 19, 3.

Κυθωνία 2, 85, 4.

Κυθωνιάται 2, 85, 4.

Κυζικηνός 8, 6, 1. 39, 1.

Κύζικος. ἀτίγιστος 8, 107, 2. abgefallen und unterworfen eb. § 1 f.

Κύθηρα. Lage 4, 53, 2 f. Städte 54, 1. von Athen unterworfen 53—55. erw. 56, 2. 57, 4. 118, 3. 5, 14, 2. 18, 6. 7, 26, 2.

Κυθήριοι. von Athen unterworfen 4, 53—55. Geisseln 57, 4. bei Syr. 7, 57, 5.

Κυθηροδίκης 4, 53, 2.

Κυκλάδες (νῆσοι). Karer, Minos 4, 4. athenisch 2, 9, 3.

Κύκλωπες 6, 2, 1.

Κυλλήνη. τῆς Ἠλείας 6, 88, 10. τὸ Ἠλεῖον ἐπίνειον 1, 30, 2. 2, 84, 3. erw. 86, 1. 3, 69, 1. 76.

Κύλων Ath. 1, 126, 2. 6.

Κυμαία 8, 101, 1.

Κύμη ἢ Αἰολίς 3, 31, 1. erw. 3, 22, 2. 31, 2. 100, 3.

Κύμη ἢ ἐν Ὀπικίᾳ 6, 4, 5.

Κόννης Akarnaner 2, 102, 1.

Κυνὸς σῆμα, ἄκρα 8, 104, 4. 105, 2. 106, 3.

Κυν[ο]ουρία γῆ. Lage 4, 56, 3. 5, 41, 1. streitig eb. u. 5, 14, 3. den Aegineten gegeben 4, 56, 4. vgl. 2, 27, 2.

[*Κύπριοι* 1, 112, 2.]

Κύπρος. von Pausanias erobert 1, 94, 128, 3. Athener dort 104, 2. 112, 1 f.

Κυρηναῖοι 7, 50, 2.

Κυρήνη 1, 110, 1.

Κῦρος der ältere 1, 13, 5. 16.

Κῦρος der jüngere 2, 65, 8.

Κύρρος Mak. St. 2, 100, 3.

Κυτίτιον 1, 107, 3. τὸ Δωρικόν 95, 1. 102, 1.

Κύψελα Ark. 5, 33, 1. 2.

Κωπαῆς 4, 93, 4.

Κώρυκος 8, 14, 1. 34, 1. τῆς Ἐρυθραίας 33, 1.

Κῶς ἢ Μεροπῆς. 8, 41, 2. vgl. 44, 3. 55, 1. befestigt 108, 1.

Λάβδαλον. φρούριον 6, 97, 4. 98, 2. 7, 3, 4.

Λάδη J. Lage 8, 17, 3. vgl. 24, 1.

Λαιαῖοι 2, 96, 3. 97, 2.

Λαισποδίας 6, 105, 3. 8, 86, 7.

Λαιστρυγόνες 6, 2, 1.

Λακεδαιμόνιος Ath. 1, 45.

Λακεδαιμόνιοι. Charakter 1, 70, 1—3. 84, 1—4. vgl. 2, 37 ff. 8, 96, 5. bedächtig 1, 69, 3 f. 132, 5. 8, 11, 4. zum Kriege langsam 1, 69, 3 f. 118, 2. 8, 96, 4. sicher 1, 69, 4. 5, 107. 109. πιστόν 1, 68, 1. eigennützig 105, 3. tapfer 72, 2. 4, 34, 1. 40, 1. vgl. 5, 75, 2. besonders zu Lande 4, 12, 3. grausam 2, 67, 4. 4, 80, 3. ἀρχαϊότητα 1, 71, 2. μετρία ἐσθῆς 1, 6, 3. ξενηλασία 1, 144, 2. vgl. 77, 4. 2, 39, 1. Brachylogie 4, 17, 2. vgl. 84, 2. pikant 40, 2. höchstes Ansehn 18, 1. misstrauisch 1, 68, 1. Vorkämpfer der Oligarchie 1, 19. 3, 82, 1. vgl. 4, 126, 2. τῆς πολιτείας τὸ κρυπτόν 5, 68, 1. gegen die Heloten 4, 80, 2 f. mächtig 1, 18, 2. 8, 24, 4. reich an Sklaven 8, 40, 2. ἀμμία 5, 34, 3. Kriegseinrichtungen 66 bis 73. vgl. 4, 38, 1. ἰππῆς 4, 55, 3. τοξόται eb. Könige 1, 20, 4. 5, 66, 2 f. erhalten Spartiaten als ξυμβούλους 5, 63, 3. wie andre Befehlshaber 2, 85, 1. 3, 69, 1. 76, 1. 8, 39, 2. 41, 1. 43, 2. 79, 1. Härte der Befehlshaber 3, 93, 3. Aberglauben. vgl. σεισμός. Ungeübt im Seewesen 2, 85, 2. Dauer der Verfassung 1, 18, 2. *Λακεδαιμόνιοι τῶν περιοίκων* 4, 53, 2.

Ältere Geschichte. Mutterstaat s. *Δωριῆς*. Einwanderung 1, 12, 1. 18, 2. vertreiben Tyrannen 18, 1. 3. 6, 59, 5. Gebiet 1, 10, 2. Hegemonie 1, 18, 4. 19. 76, 1. verloren 95, 1—4. mit Athen gespannt 1, 18, 5 f. seit es seine Mauern erbaute 90—92. bedrohen Attika, Erdbeben u. Krieg gegen die Heloten eb. 101—103. Zug nach Doris u. bei Tanagra 107—108. heiliger Krieg 112. 3. dreissigjähriger Vertrag 115, 1. *Λακεδαιμονίων σπονδαί* mit ihren Verbündeten 1, 31, 2. mit Athen 1, 35, 1. 40, 2. 44, 1. 87, 2—4. beneiden es 1, 23, 5. kriegslustig 33, 3. 44, 2. Congress 1, 67—88. 118—125. vgl. *Θεμιστοκλῆς*. Unterhandlungen 126—145.

Pel. Krieg. Verbündete 2, 7, 2. 9, 1 f. Wohlwollen gegen sie als Befreier 2, 8, 3. vgl. Ἑλλάς. Gesandte an den Perserkönig 2, 67, 1 ff. 50, 2. Bündnisse mit ihm 8, 18. 37. 58. von Kyros unterstützt 2, 65, 8. von Syr. zu Hülfe gerufen 6, 73. 88, 8. 7, 25, 7. vgl. die chronol. Uebersicht unten.

Λακεδαιμών 1, 90, 3. 4. 4, 50, 1. 8, 58, 1 etc. Gründung 1, 18, 2. 5, 16, 6. nicht gross 10, 2. verrufen 5, 28, 3. Amyklæon 5, 18, 10.

Λάκων 3, 5, 3. 8, 55, 2.

Λάκων Plat. 3, 52, 4.

Λακωνικός ὄνομα 8, 6, 3. *στήλη* 5, 56, 3. Schiffe 8, 33, 1. 35, 1. (106, 3.) *γῆ* 4, 12, 3. ohne *γῆ* 4, 3, 1. 41, 2. 53, 3. 6, 105, 2. 7, 26, 1. 31, 1. 8, 4, 1. 6, 5. 91, 1. *Μεθώνη τῆς Λ.* 2, 25, 1. vgl. 4, 3, 2. 41, 2. Grenze gegen Argos 2, 27, 2. 4, 56, 3. 5, 41, 1. gegen Elis 5, 34, 2. *τῆς Λ. τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία* 3, 7, 1. wichtig Kythera 4, 53, 2. 8, 2.

Λάμαχος Ath. 5, 19, 2. 24, 1. Strateg im Pontos 4, 75, 1. 2. *ὁ Ξενοφάνους* nach Sik. 6, 8, 2. 49, 1—3. 50, 1. kämpft 104, 5. fällt eb., 103, 1. 3.

Λάμις Meg. 6, 4, 1.

Λάμπων Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Λά(μ)φίλος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Λαμψακηνός, οἱ 6, 59, 3. 8, 62, 1.

Λάμψακος. ἀπειχιστος 8, 62, 2. Tyrann 6, 59, 3. 5. Ertrag 1, 138, 6. abgefallen wieder unterworfen 8, 62, 1 f.

Λαοδίχιον τῆς Ὀρεσθίδος 4, 134, 1.

Λαοφῶν Meg. 8, 6, 1.

Λάρισσα Asien 8, 101, 2.

Λάρισα Thess. 2, 22, 3. 4, 78, 2.

Λαρισαῖοι Thess. 2, 22, 3.

Λᾶς τῆς Λακωνικῆς 8, 91, 1. 92, 3.

[*Λάτμος* 3, 33, 3.]

Λαύριον 2, 55. Bergwerke 6, 91, 6.

Λάφίλος 5, 19, 1. 24, 1.

Λάχης Ath. 4, 118, 8. 5, 19, 2. 24, 1. 43, 2. *ὁ Μελανώπων* Strateg in Sik. 3, 86, 1. 90, 2. 115, 2. 4. 6, 1, 1. 6, 3. 75, 2. besiegt die Lokrer 103, 2. im Pel. 5, 61, 1. fällt 74, 2.

Λέαγρος Ath. 1, 51, 3.

Λέαρχος Ath. 2, 67, 2. 3.

Λίβεθος fällt ab 8, 19, 2.

Λεκτός 8, 101, 2.

Λεοντιάδης Theb. 2, 2, 2.

Λεοντίνη 5, 4, 3. 6, 65, 2.

Λεοντῖνοι. gegr. 6, 3, 3. 4, 1. Chal-

kidier eb., 20, 2. 44, 3. 46, 1. 76, 2. 77, 1. 79, 1. 20, 2. in Fehde mit Syr. von Athen unterstützt 3, 86, 1 f. vgl. 4, 25, 6—8. spätere Schicksale 5, 4, 1—3. 5. 6, 6, 3. 33, 2. Hülfe der Athener 6, 6, 3. 8, 2. 19, 44, 3. 46, 1. 47, 2. 48, 2. 50, 3 f. 63, 3. 76, 2. 77, 1. 79, 1. 84, 1. 86, 3.

Λεπρεᾶται 5, 50, 2. Fehden mit Arkadern und den Eleern 31, 2—4.

Λέπρεον. Lage 5, 34, 2. streitig 31, 2. 49, 4. 50, 1. Heloten u. Neodamoden 34, 2. vgl. 62, 1 f.

Λέρος J. 8, 26, 2. 27, 1.

Λέσβιοι. aeolisch 7, 57, 4. vgl. 3, 2, 2. autonom 1, 19, 3, 10—11. stellen den Athenern Schiffe 1, 116, 2. 2, 9, 3. 56, 2. 5, 84, 2. 6, 31, 2. von den Lak. zu Bundesgenossen aufgenommen 3, 15, 1. ihr Land von Athen benutzt 50, 2 f. lak. Flotte zu Hülfe 3, 69, 1. Versuche der Verbannten 4, 52, 1—3. Versuche zum Abfall 8, 5, 2. 4. 32, 1. 3.

Λέσβος. nicht weit von Antandros 4, 52, 3. wichtig für Attika 3, 13, 5. stellt Schiffe 1, 116, 1. 117, 2. fällt ab 3, 2, 1 f. 5, 1. unterworfen 35. 50, 3. 51, 1. neue Versuche abzufallen 8, 7, 2. 8, 2. 22, 1. 23, 1—4. vereitelt 23, 1. 5. 24, 2. erneuert 32, 3. erw. 34, 2. 38, 1. 100, 2.

Λευκάδιος. ναῦς 2, 91, 2. 92, 2. *νῆες* 6, 104, 2. *Λευκάδιοι* Verbündete der Kor. 1, 26, 1. 27, 3. 46, 1. der Lak. 2, 9, 2. 80, 3. 81, 2. 92, 4. 3, 69, 1. 7, 7, 1. 58, 3. 8, 106, 3. von Athenern angegriffen 3, 94, 2. *ἰσθμός* 3, 81, 1. 4, 8, 1. *Λευκαδία* 3, 94, 1. 4, 42, 3. 8, 13.

Λευκάς. Lage 3, 94, 2. vgl. 2, 30, 2. Colonie der Kor. 1, 30, 2. vgl. § 3. 46, 2. 2. 80, 2. 84, 3. 3, 7, 3. 80, 2. 94, 1. 95, 1. 2. 102, 2. 6, 104, 1. 7, 2, 1.

Λευκίμμη, τῆς Κερκύρας ἀκρωτήριον 1, 30, 1. 4. 47, 2. 51, 3. 3, 79, 2.

Λευκὸν πείλος 1, 104, 2.

Λεῦκτρα τῆς Λακωνικῆς 5, 54, 1.

Λευκῶνιον Chios 8, 24, 3.

Λεωγόρας Ath. 1, 51, 3.

Λεωκόριον 1, 20, 3. 6, 57, 3.

Λεωκράτης ath. Strateg 1, 105, 2.

Λέων Ath. 5, 19, 2. 24, 1. 8, 23, 1. 24, 2. Strateg 54, 2. 55, 1. 73, 3. 4.

Λέων Spart. 3, 92, 4. 5, 44, 2. 8, 28, 5. 61, 2.

Λέων Ort 6, 97, 1.

Λεωνίδης 1, 132, 1.

Λεωτυχίδης 1, 89, 1.

Λήκυθος, ἢ. *φρούριον* 4, 113, 2. 114, 1. 115, 1. Tempel der Athener 116, 2.

Λήμνιοι. Hilfstruppen der Athener 3, 5, 1. 4, 28, 3. 5, 8, 2. 7, 57, 2. attische Sprache und Bräuche eb.

Λῆμος 1, 115, 3. 5. 8, 102, 2. Pe-lasger 4, 109, 3. Seuche 2, 47, 2.

Λιβύη 1, 110, 1. 7, 50, 1. 2. 58, 1. 4, 53, 3. 6, 2, 4. Seuche 2, 43, 1.

Λίβυς 1, 104. *Λίβυες*. König Inaros 1, 104, 1. 110, 1. besiegt 7, 50, 2.

Λίγυες 6, 2, 2.

Λιμηρά s. *Ἐπίδαυρος*.

Λίμναι Athen 2, 15, 3.

Λιμναία τῆς Ἀγραίας 2, 80, 5. 3, 106, 2.

Λινδιοι Gela 6, 4, 2.

Λινδος Rhodos 8, 44, 2.

Λιπάρα J. 3, 88, 1.

Λιπαράιοι. Colonisten der Knidier 3, 88, 1.

Λίχας 5, 22, 2. ὁ Ἀρχισιλάου 5, 76, 2. geschlagen 5, 50, 3. *ξύμβουλος* 8, 39, 2. 43, 3. 52, 2. 84, 3. 87, 1.

Λοκρίς das epizephyrische 3, 99, 103, 2. *νήες Λοκρίδες* 4, 1, 1.

Λοκρίς das ozolische. 3, 95, 3. 96, 1. τὰ ἐπιθαλάσσια 3, 91, 3. vgl. 98, 3. *δυσεβολώτατος* 101, 2.

Λοκρίς das opuntische 2, 26, 1. 32.

Λοκροὶ Ἐπιζεγύριοι 7, 1, 1. 2. Freunde der Syr. 3, 86, 1. von den Athenern geschlagen 99. besiegen den Laches 115, 4. gegen Messene 4, 1, 1. 2. gegen Rhégion eb., 24, 1 f. 25, 2. 8. *ἔποικοι* in Messene 5, 5, 1. Vertrag mit Athen § 2. feindlich 6, 44, 2. vgl. 7, 4, 7. 25, 2. 35, 2. Schiffe 8, 91, 1.

Λοκροὶ die ozolischen 1, 103, 2. 3, 101, 1. Lage 95, 1. 102, 1. alte Sitten 1, 5, 3. Verb. der Athener 3, 95, 3. geschlagen 103, 2. *ψιλοὶ ἀκοντισταί* 97, 2. Krieg mit den Phokern 5, 32, 2.

Λοκροὶ die opuntischen 1, 108, 2. 2, 32. 3, 89, 3. 5, 64, 3. bei Koronea 1, 113, 1. mit den Lak. verbündet stellen Reiter 2, 9, 2. geschlagen 2, 26. bei Delion 4, 96, 5. Schiffe 8, 3, 3. — (43, 4?)

Λυγκησταί Makedoner 2, 99, 1. 4, 83, 1. König 4, 79, 2. 83, 1. 124, 2. 3.

Λύγκος, ἢ. Land 4, 83, 1. 124, 1. 129, 1. 132, 1.

Λύκαιον 5, 16, 6. 54, 1.

Λυκία 2, 69, 1. 8, 41, 3.

Λυκομήδης 1, 57, 4. 5, 84, 2.

Λύκος Ath. 8, 75, 2.

Λυκόφρων Kor. 4, 43, 1. 44, 1.

Λυκόφρων Lak. 2, 85, 1.

Λυσικλῆς Ath. 1, 91, 2.

Λυσικλῆς ath. Strateg 3, 19, 1.

Λυσιμαχίδης Theb. 4, 91, 2.

Λυσιμαχος Ath. 1, 91, 2.

Λυσιμαχος Syr. 6, 73, 1.

Λυσιμέλεια. *λίμνη* 7, 53, 2.

Λυσιστρατος Olynthier 4, 110, 3.

Λώρνημα 8, 43, 1.

Μαγνησία ἢ Ἀσιανή. Ertrag 1, 138, 5. Tissaphernes 8, 50, 3.

Μάγνητες 2, 101, 2.

Μαϊάνδρου πεδῖον 3, 19, 2. 8, 58, 1.

Μαῖδοι 2, 98, 2.

Μαιναλία 5, 64, 1.

Μαινάλιοι 5, 67, 2. 77, 2.

Μακάρσιος Spart. 3, 100, 2. 109, 1.

Μακεδόνες 1, 63, 2. 4, 126, 3. Barbaren § 1. Eintheilung 2, 99, 1. König 1, 57, 1. Herrschaft 2, 99, 4. Kriegsmittel 100, 1. Zug gegen Arrhibaeos 4, 124, 1. 125, 2. Reiter 1, 61, 3. 62, 3. 2, 100, 3. 4, 124, 2. vgl. *Λυγκησταί* u. *Περδικκας*.

Μακεδονία 2, 98, 1. Grenze 6, 7, 3. ἢ *κάτω* etc. 2, 99, 1. 2. 4. Dion 4, 78, 6. König 2, 95, 1. 3. Züge der Athener dahin 1, 58, 1. vgl. 57, 4. 59. 60, 1. 61, 2. 5, 83, 4. 6, 7, 3. des Sitalkes 2, 101, 3. vgl. *Περδικκας*.

Μαλέα Lak. 4, 53, 2. 8, 39, 2.

Μαλέα Mytil. 3, 4, 3. 6, 2.

Μαλόεις 3, 3, 3. 4.

Μαντινεία 5, 55, 1. 64, 3. 77, 1. Schlacht 5, 64, 3. 66 — 75. 6, 16, 6. οἱ δημιουργοὶ καὶ ἡ βολεὴ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί 5, 47, 11.

Μαντινῆς 5, 37, 1. 44, 2. 45, 3. 61, 4. 78. 81, 1. 6, 89, 2. 105, 2. Söldner 3, 107, 4. 108, 3. 109, 2. 111, 1. 2. 113, 1. Kämpfe mit Tegea 4, 134, 1 f. Hopliten zu Olympia 5, 50, 1. 5, 65, 3. vgl. 62, 1. haben einen Theil Arkadiens unterworfen 5, 29, 1. 33, 1. 2. 58, 1. mit Argos verbündet 29, 1 f. 33, 2.

44, 2. 47, 1 ff. 58, 1. 61, 1. 67, 3. 74, 2. 75, 4. 78, 1. Congress 55, 1. Vertrag mit Lak. 81, 1. Truppen bei den Athenern 6, 29, 3. 43, 2. 61, 4. 67, 1. 68, 2. als Söldner 7, 57, 8.

Μαντινικός. πόλεμος 5, 26, 3. *Μαντινικά* 6, 88, 10. *Μαντινική* 5, 64, 4. 65, 3.

Μαράθουσσα J. 8, 31, 2.

Μαραθών. Μαραθώνι 1, 73, 3. *έν Μ.* 1, 18, 3. 2, 34, 3. Zeit 6, 59, 5.

Μάρεια St. 1, 104, 1.

Μασαλία gegr. 1, 13, 5.

Μαχάων Kor. 2, 83, 4.

Μεγάβαζος Perser 1, 109, 2.

Μεγαβάτης Perser 1, 129, 1.

Μεγάβυζος 1, 109, 2.

Μεγακλής Sik. 4, 119, 2.

Μέγαρα in Hellas 8, 94, 1. athenisch 1, 103, 3. 105, 4. 107, 2. Versuche der Athener auf M. 4, 66, 3. Colonien 4, 75, 3. 6, 4, 1. 3. vgl. 7, 57, 7. syn. *Μεγαρίς* 2, 31, 1.

Μέγαρα in Sik. 6, 94, 1. Lage 6, 49, 3. 97, 4. von den Syr. besetzt 94, 1. *γρούριον* 75, 1. 7, 25, 3.

Μεγαρής in Hellas 5, 17, 3. 31, 5. 58, 4. 59, 2. 3. 60, 3. Tyrann 1, 126, 2. von Kor. bekriegt, mit Athen verbündet 1, 103, 3. vgl. 1, 42, 2. 105, 3 f. erhalten lange Mauern 1, 103, 3. vgl. 4, 66, 3. 69, 4. 70, 1. 73, 4. 109, 1. fallen ab 1, 114, 1. Beschluss gegen sie 1, 67, 3. 139, 2. 140, 4 f. 144, 2. Einschliessung 2, 94, 3. 3, 51, 1 f. stellen den Kor. Schiffe 1, 27, 2. 46, 1. 48, 3. den Lak. 2, 9, 2. 8, 3. 3. 33, 1. 80, 2. Landsoldaten 4, 100, 1. 5, 58, 4. Anschlag auf den Peiraeus 2, 93, 1 f. innere Zwietracht 4, 66 — 74. mit den Kor. u. A. verbündet 5, 38, 1 f. Verbannte in Plataea 3, 68, 2. vor Syr. *φιλοί* 6, 43, 2. 7, 57, 7.

Μεγαρής ὕβλαϊοι 6, 4, 2.

Μεγαρίς. ναῖς 8, 83, 1. *νηες* 1, 48, 3. das Land 4, 76, 1. Einfall der Kor. 1, 105, 3. der Lak. 108, 1. der Athener 2, 31, 1. 4. vgl. 4, 66, 1.

Μεδεών 3, 106, 2.

Μεθύδριον τῆς Ἀρκαδίας 5, 58, 2.

Μεθωναῖοι 4, 129, 4.

Μεθώνη Argos. Lage 4, 45, 2.

Μεθώνη τῆς Λακωνικῆς 2, 25, 1 f. 5, 18, 6.

Μεθώνη ἡ ὄμορος Μακεδονία 6, 7, 3.

Μεΐδιος Fl. 8, 106, 1.

Μεικιάδης Kerk. 1, 47, 1.

Μελαγκρίδας 8, 6, 5.

Μελαῖοι Ital. 5, 5, 2.

Μελανθρος Lak. 8, 5, 1.

Μελανῶπος Ath. 3, 86, 1.

Μελίας Lak. 3, 5, 3.

Μελίσανδρος ath. Strateg fällt 2, 69.

Μελησίας Ath. 8, 86, 7.

Μελήσιππος Lak. 1, 139, 3. 2, 12, 1 ff.

Μελιτία τῆς Ἀχατίας Thess. 4, 78, 1. 5.

Μέμφις 1, 104, 2. 109, 2.

Μένανδρος ath. Strateg 7, 16, 1. 43, 2. 69, 4.

Μενδαῖοι 4, 123, 2. 4. 129, 3. 5. 130, 2. 5. Colonie Eion 4, 7.

Μένδη Thrake. Brasidas Versuch 4, 121, 2. fällt ab 123, 1. 124, 4. wieder erobert 129, 1 ff. 130, 4 f. 131, 2.

Μενδήσιον κέρας Aeg. 1, 110, 2.

Μενεδαῖος [Μενεδαῖος] Spart. 3, 100, 2. 109, 1. 2.

Μενεκράτης Meg. 4, 119, 2.

Μενέκωλος gründet Kanarina 6, 5, 3.

Μένιππος Ath. 8, 13.

Μένων Pharsalier 2, 22, 3.

Μεροπίς Κῶς 8, 41, 2.

Μεσσαπίοι 3, 101, 2. ἔθνος 7, 33, 4.

Μεσσήνη τῆς Σικελίας 4, 25, 1. 3. 7. vgl. § 2. gegründet 6, 4, 6. 5, 1. Hafen 4, 25, 4. *πορθμός* 24, 4. Lage 3, 88, 2. von den Athenern unterworfen 3, 90, 2 f. fällt ab 4, 1, 1. 4. vgl. 24, 1. innere Fehde 5, 5, 1. lokrisch eb. Alkibiades dort 6, 50, 1. 74, 1. Gylippos 7, 4, 2.

Μεσσηνία γῆ Pel. 4, 3, 2.

Μεσσήνιοι Pel. Heloten 1, 101, 2. dorische Sprache 3, 112, 3. 4, 3, 3. in Naupaktos 103, 2. mit Athen verbündet 2, 9, 3. Truppen 25, 4. 90, 3. 102, 1. 3, 75, 1. 81, 1. 94, 3. 95, 1 f. 97, 1. 98, 2. 107, 1. 108, 2. 112, 2. 4, 9, 2. 32, 2. 36, 1. 7, 31, 1. 57, 7. zu Pylos 41, 2. 5, 35, 5 f. 56, 2 f. vgl. *Ἐύλωτες*.

Μεσσήνιοι Sik. Lage 6, 48, 2. von den Athenern unterworfen 3, 90, 2 f. Kämpfe 4, 25, 1 — 9. innere Fehde 5, 5, 1.

Μεσσηνὶς γῆ 4, 41, 2.

Μεταγένης Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Μεταπόντιοι 7, 33, 5. 57, 10.

Μεταπόντιον τῆς Ἰταλίας 7, 33, 4.

Μηδίξειν 3, 34, 2. 62, 1. 64, 1.
Μηδικός. πόλεμος 1, 90, 1. 95, 4. 97, 1. 3, 10, 1. *ἔργον* 1, 23, 1. *ἀρχή* 8, 43, 4. *σχευαί* 1, 130, 1. *σῦλα* 2, 13, 4. *τὰ Μηδικά* 1, 14, 2. 18, 7. 41, 2. 69, 1. 73, 2. 97, 2. 142, 3. 2, 16. 21, 2. 6, 82, 2. 8, 24, 3.
Μηδισμός 1, 95, 3. 135, 1. 3, 62, 4. 64, 3.
Μῆδος. ὁ Μ. für *οἱ Μῆδοι* oder *Μηδων βασιλεύς* 1, 69, 4. 74, 4. 77, 3. 4. 92, 1. 102, 3. 3, 10, 2. 54, 2. 62, 3. 4. 63, 2. 68, 1. 5, 89, 1. 6, 17, 5. 33, 6. 76, 3. 4. 77, 1. 82, 4. 83, 1. (*οἱ*) *Μῆδοι* von den Persern verschieden 1, 104, 2. allgemein. Jener fliehen vor ihnen 6, 4, 6. bei Marathon 1, 18, 3. 6, 59, 5. bei Salamis etc. von Athen bestanden 1, 144, 5. vgl. 7, 21, 3. bei Plataea von den Hellenen 2, 71, 2. 74, 2. vgl. 1, 86, 1. 3, 57, 3. 58, 3. fliehen 1, 89, 1. 93, 5. *ἀχροθίνιον* 1, 132, 2. zu Byzantion 94. 128, 3. Eion 98, 1. Sestos 89, 2. 8, 62, 2. am Eurymedon 1, 100, 1. als Leibwächter 130, 1.
Μήθυμνα 8, 101, 2. den Athenern treu 3, 2, 1. 5, 1. vgl. 50, 2. angegriffen 18, 1. fällt ab 8, 22, 2. 23, 3 ff. von Verbannten angegriffen 100, 2. vgl. Kr. z. Dion. p. 335.
Μήθυμναῖοι. Aeoler 7, 57, 4. klagen die Mytilinaeer an 3, 2, 2. geschlagen 3, 18, 2. autonom 6, 85, 2. 7, 57, 4.
Μηκύβερα 5, 39, 1.
Μηκυβεραῖοι 5, 18, 5.
Μηλιακός κόλπος 3, 96, 2.
Μηλιεὺς κόλπος 4, 100, 1. 8, 3, 1. *Μηλιῆς* 3, 92, 1. 5, 51, 1.
Μῆλιοι. Colonisten der Lak. 5, 84, 3. 89, 1. 106. die Athener versuchen sie zu unterwerfen 3, 91, 1. bekriegt und unterworfen 5, 84-116.
Μῆλος. Lage 5, 108. gegründet 5, 112, 2. mit den Ath. u. Lak. nicht verbündet 2, 9, 3. vgl. 5, 89, 1. Zug der Athener dahin 3, 91, 1 f. 94, 1. Lak. dort 8, 39, 2. 41, 3?
Μῆνας 5, 19, 2. 24, 1. vgl. 24, 1.
Μητρόπολις 3, 107, 1.
Μιλησία 8, 24, 1. 26, 3.
Μιλήσιος 8, 24, 1. 26, 3. *ναῦς* 8, 61, 2. (*οἱ*) *Μιλήσιοι.* Krieg gegen die Samier 1, 115, 2. bei den Athenern 4, 42, 1. 53, 1. 54, 1. 7, 57, 3. Verhält-

nisse zu Alkibiades 8, 17, 1. zu Tissaphernes 8, 84, 3. 109, 1. vgl. 85, 2. Schlacht 25, 1-4. 26, 3. 45, 1. eifrig 36, 1. 79, 1. erobern ihr *γρούριον* 8, 84, 2. Zwist mit Astyochos § 3 u. 85, 2. 4. Colonie Abydos 8, 61, 1.
Μίλητος 1, 115, 5. 116, 1. 8, 27, 5. Lage 8, 25, 4. gegenüber Inseln 17, 3. 26, 2. fällt ab 8, 17, 1-3. von den Athenern bedrängt eb. u. 24, 1. 25, 1. 4. 30, 1 f. die Pel. dort 28, 4. 5. 32, 2. 33, 1. 3. 36, 1. (verhandeln mit Tissaphernes 29, 1 f.) 38, 3. 39, 2 f. 50, 2. (57, 1.) 60, 3. 61, 2. 63, 1. 75, 3. 78, 1. 79, 3. 80, 2. 83, 1. 84, 2 f. 85, 3. 99, 1. 2. 100, 1. 108, 2. gegen Tissaphernes 84, 2. 109, 1.
Μιλτιάδης 1, 98, 1. 100, 1.
Μίμας B. 8, 34, 2.
Μίνδαρος lak. Nauarch 8, 85, 1. 99, 1 f. 101, 1. 102, 2. 104, 2.
Μινύειος 4, 76, 2.
Μινώα J. Lage 3, 51, 1. vgl. 4, 67, 1. 4. 118, 4.
Μίνως. Flotte 1, 8, 1. Herrschaft 1, 4.
Μόλοβρος Lak. 4, 8, 7.
Μολοσσοί 1, 136, 2. 2, 80, 4.
Μολυκρικός 2, 86, 1.
Μολύκρειον 2, 84, 3. 3, 102, 1.
Μοργαντινή Sik. 4, 65, 1.
Μοτύη Sik. 6, 2, 6.
Μουρυχία 2, 13, 6. 8, 93, 1. *Μουρυχίαι* 92, 6.
Μυγθονία. Lage 1, 58, 2. 2, 99, 3. 100, 3.
Μυκάλη 1, 89, 1. 8, 79, 1. Lage § 2.
Μυκαλήσσιοι 7, 30, 3.
Μυκαλησσός. Lage 7, 29, 2. Unglück 29-30.
Μυκηναῖοι 1, 9, 2.
Μυκῆναι. Herrschaft 1, 9, 2. klein 10, 1.
Μύκονος J. 3, 29, 1.
Μυλαί Sik. 3, 90, 2.
Μυλητίδαι 6, 5, 2.
Μυονῆς 3, 101, 2.
Μυόννησος ἢ Τηίων 3, 32, 1.
Μυοῦς 1, 138, 6. 3, 19, 2.
Μυρκίνιος. πελτασταί 5, 6, 4. 10, 8. Reiterei § 9.
Μύρκινος Ἡδωνική πόλις 4, 107, 2.
Μυρρίνη Frau des Hippias 6, 55, 2.
Μύριλος Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Μυρωνίδης ath. Strateg 1, 103, 4. 108, 1. 4, 95, 1.

Μύσκων syr. Strateg 8, 85, 3.

Μυστήρια 6, 28, 1. 53, 1. 2. vgl. 60, 1.

Μυστικά 6, 28, 2. 60, 1. 64, 1. 8, 52, 2.

Μυτιληναῖοι 3, 2, 2. 3, 1 ff. Fest 3, 3, 3. zehn Schiffe bei den Athenern 3, 3, 3. angegriffen 3, 3, 4. 4, 1 ff. 5, 1. 3. kämpfen 3, 5, 2. 6, 2. Gesandte zu Olympia 3, 8—14. Bund mit den Pel. 3, 15. ziehen gegen Methymna 3, 18, 1. muthig 25, 2. Bestrafung 36, 2. 4. 49—50. vgl. 4, 52, 2. Versuche der Ausgewanderten 52, 1—3. 75, 1 f.

Μυτιλήνη. Lage 8, 101, 1. vereinigt die Lesbier 3, 2, 2. eingeschlossen 3, 18, 3. Schiffe hingeschickt 3, 16, 3. 25, 2. 26, 1. 27, 1. 29, 1. 2. 69, 1. Sa-laethos dort 25, 1. unterworfen 27—29. 35. fällt ab 8, 22, 3. erobert 23, 2 f. vgl. 100, 3.

Νάξιοι. abgefallen u. unterworfen 1, 98, 2.

Νάξιοι Sik. besiegen die Messenier 4, 25, 5 f. nehmen die Athener auf 6, 50, 2. stellen Reiter 6, 98, 1.

Νάξος belagert 1, 137, 1.

Νάξος ἢ Χαλκιδική in Sik. 4, 25, 3. gegründet 6, 3, 1. gründet Leontinoi § 3. vgl. 20, 2. die Athener dort 50, 2. 72, 1. 74, 2. 75, 2. 83, 3. 6. 7, 57, 10. schwach 7, 14, 2.

Ναυκλείδης Plat. 2, 2, 2.

Ναυκράτης Sikyonier 4, 119, 2.

Ναυπακτία 3, 102, 1.

Ναυπάκτιοι. Hafen 2, 92, 2.

Νάυπακτος. den Messeniern gegeben 1, 103, 2. vgl. 2, 90, 2. 91, 1. 92, 4. 3, 78, 2. *Μεσσηῖοι οἱ ἐν Ν.* mit Athen verbündet 2, 9, 3. *οἱ ἐκ Ν. Μ.* 4, 41, 2. vgl. 7, 31, 1. 57, 7. Athener dort 2, 69, 1. 84, 3. 91, 1. 92, 4. 102, 1. 103, 3, 7, 2. 75, 1. 96, 2. 98, 4. 100, 1. 101, 1. 102, 2. 114, 2. 4, 13, 2. 49, 76, 1. 77, 1. 114, 2. 7, 17, 3. 19, 5. 31, 3. 34, 1. 3. 6. 36, 2. die Amprakioten feindselig 2, 80, 1. die Aetoler etc. 3, 94, 3. 100, 1. 102, 1. 2. vgl. *Μεσσηῖοι*.

Νέα πόλις Karth. 7, 50, 2.

Νεμέα 3, 96, 1. 5, 58, 3. 4. 59, 1. 2. 60, 3.

Νέμειος Ζεὺς 3, 96, 1.

Νεοδαμώδεις 5, 34, 2. 67, 1. 7, 19, 3. 8, 5, 1. Begriff 7, 58, 3.

Νέστος Fl. 2, 96, 4.

Νήρικος Leuk. 3, 7, 3.

Νικάνωρ Chaoner 2, 80, 4.

Νिकासος Meg. 4, 119, 2.

Νικήρατος Ath. 3, 51, 1. 91, 1. 4, 27, 4. 42, 1. 53, 1. 119, 2. 129, 3. 5, 16, 2. 83, 4. 6, 8, 2.

Νικιάδης Meg. 4, 118, 8.

Νικίας Ath. Vater des Hagnon 2, 58, 1. 4, 102, 2.

Νικίας ὁ Νικηράτου. ἀπραγμοσύνη 6, 18, 6. glücklich 6, 17, 1. abergläubisch 7, 50, 4. ath. Strateg gegen Minoia 3, 51, 1 ff. auf Melos u. bei Tanagra 3, 91, 1. 3. tritt dem Kleon die Anführung bei Pylos ab 4, 27, 4. 28, 1 ff. bei Korinthos 42, 1. auf Kythera 53, 1. 54, 2. schliesst Verträge 119, 2. 5, 19, 2. 24, 1. 43, 2. 7, 86, 3. in Thrake 4, 129, 3. 4. 130, 2. 4. 132, 2. soll gegen die Chalkidier ausziehen 5, 83, 4. friedliebend 5, 16, 2 f. vom Alkibiades beneidet 5, 43, 2. 45, 3. 46, 1. 6, 15, 1. Gesandter 5, 46, 3 ff. Strateg nach Sikilien erwählt spricht gegen den Zug 6, 8, 2 f. 9—14. Forderungen 19—25. erwartete Täuschung 46, 2. will gegen Selinus 47, 1. zögert 7, 42, 3. nach Egesta 6, 62, 4. Anrede an die Soldaten 6, 68. krank 102, 2. unterhandelt 103, 3. missachtet den Gylippos 104, 4. 7, 1, 2. meidet den Kampf 3, 3. will Plemmyrion befestigen 7, 4, 4. entsendet Schiffe § 7. zieht aus 6, 1. schickt Gesandte nach Athen 8, 1 ff. Brief an die Athener 10—15. bleibt Strateg 16, 1. verhandelt mit den Sikelern 32, 1. Rüstungen 38, 2. willfährig 43, 1. bleibt in den Verschanzungen § 3. seine Ansichten 48, 1 ff. 49, 1. 4. 50, 3 f. Ermahnungen an die Soldaten 60, 4—64. 69, 2 ff. Berathung 72, 2. getäuscht 73, 4. Ermunterung 76 f. Rückzug 75, 1. 78—84. gefangen 85, 1. getödtet 86, 1.

Νικίας Gortynier 2, 85, 4.

Νικόλαος Lak. 2, 67, 1 ff.

Νικόμαχος Phoker 4, 89, 2.

Νικομήδης Spart. 1, 107, 1.

Νικονίδας? Larissaeer 4, 78, 2.

Νικόστρατος ὁ Διτορέου, ath. Strateg 3, 75, 1—4. 4, 119, 2. 129, 3. ὁ

Διοτρέφους 4, 53, 1. vgl. 129, 5. 130, 2. 5, 61, 1. fällt 74, 2

Νίκων Theb. 7, 19, 3.

Νίσαια Meg. Lage 4, 66, 3. mit langen Mauern, von den Athenern besetzt 1, 103, 3. 114, 1. zurückgegeben 115, 1. vgl. 2, 93, 1. 94, 2. angegriffen 3, 51, 3. wieder gefordert 4, 31, 4. Kämpfe 4, 66, 3. 68, 2. 69, 1—3. 70, 1. 3. 72, 2 f. 73, 5. 85, 4. 100, 1. 108, 4. 118, 4. vgl. 2, 31, 3. 5, 17, 2. 3.

Νίσου? 4, 118, 4.

Νότιον τὸ Κολοφωνίων 3, 34, 1—4.

Νυμφόδωρος Abderit 2, 29, 1. 4.

Ἐάνθειπος Ath. 1, 111, 2. 127, 1. 139, 4. 2, 13, 1. 31, 1. 34, 4.

Ἐεάρης Ephor 5, 36, 1. 37, 1. 38, 4. 46, 4.

Ἐεάρης ὁ Κνίδιος Lak. 5, 51, 1.

Ἐεοκλείδης Kor. 1, 46, 2. ὁ *Ἐυθυκλέους* 3, 114, 4.

Ἐερότιμος Ath. 2, 23, 1.

Ἐεοφάνης Ath. 6, 8, 2.

Ἐεοφαντίδας Lakon 8, 55, 2.

Ἐεοφῶν ὁ Ἐύριπίδου ath. Strateg 2, 70, 1. 79, 1. fällt § 6.

Ἐένων Theb. 7, 19, 3.

Ἐέρξης 1, 137, 3. 4, 50, 3. Macht 3, 56, 3. Feldzug 1, 14, 2. Rückzug 1, 118, 1. 137, 4. verhandelt mit Pausanias 129, 1. 3.

Ἐοδόμαντοι 2, 101, 2. 5, 6, 2.

Ἐοδρύσης 2, 95, 1. *Ἐοδρύσαι* 2, 29, 3. 4. 96, 1. 98, 2. König Teres 29, 2. 4. 4, 101, 3. 4. Häuptlinge 97, 3. Umfang 97, 1. vgl. 29, 2. Reiter 98, 3.

Ἐοδυσεύς 4, 24, 4.

Ἐζόλαι s. *Λοκροί*.

Ἐϊανθῆς 3, 101, 2.

Ἐϊνεῶν τῆς Λοκρίδος 3, 95, 3. 98, 3. 102, 1.

Ἐϊνιάδαι τῆς Ἀχαρνανίας 1, 111, 2. vgl. 3, 94, 1. Lage 2, 102, 2 f. 5. von den Athenern bekriegt 1, 111, 2. 3, 7, 2. den Lak. befreundet 2, 82. 3, 114, 2. den Athenern sich anzuschliessen gezwungen 4, 77, 2.

Ἐϊνόη τῆς Ἀττικῆς 2, 18, 1. Lage eb. vgl. § 3. u. 19, 1. geht durch Ver-rath an die Boeoter verloren 3, 98, 1—3.

Ἐϊνοῦσαι αἱ πρὸ Χίου νῆσοι 8, 24, 2.

Ἐϊνόφυτα 1, 108, 2. 4, 95, 2.

Ἐϊσύμη. Col. der Thasier 4, 107, 2.

Ἐϊταῖοι 3, 92, 1. 2. 8, 3, 1.

Ἐϊλορος Ath. 4, 104, 2.

Ἐϊλόφυξος St. 4, 109, 2.

Ἐϊλπαῖοι 3, 101, 2.

Ἐϊλπη 3, 107, 3. 111, 1. 113, 1. Sonst im Plu. *Ἐϊλπαι*. Lage 3, 105, 1 f. vgl. § 4. 106, 1. 2. 107, 1. 108, 3. 110.

Ἐϊλυμπία 3, 8. Schätze 1, 121, 2. vgl. 143, 1.

Ἐϊλύμπια 5, 47, 12. 13. 50, 4. grösstes Fest des Zeus 1, 126, 3. Andros-thenes siegt 5, 49, 1.

Ἐϊλυμπίαζε 3, 8. 6, 16, 2.

Ἐϊλυμνιακὸς ἀγών 1, 6, 4. νόμος 5, 49, 1. *σπονδαί* eb.

Ἐϊλυμπιάς 3, 8.

Ἐϊλυμπίασιν 1, 143, 1. 5, 18, 10. 47, 13.

Ἐϊλυμπιεῖον 6, 64, 3. 65, 4. 70, 4. 75, 1. 7, 37, 2. 3. 42, 6. *πολίχνη* 7, 4, 7.

Ἐϊλυμπιονίκης 1, 126, 2.

Ἐϊλύμπιος s. *Ζεύς*.

Ἐϊλυμπος B. 4, 78, 6.

Ἐϊλύνθιος 4, 110, 3. (οἱ) Ἐ. 5, 3, 4. 18, 5. 39, 1.

Ἐϊλυνθος ἡ Χαλκιδική 4, 123, 3. Lage 1, 62, 1. 63, 2. vergrössert 58, 2. den Athenern feindlich 62, 2. 3. 63, 1. 2. 2, 79, 2. 4. soll autonom sein 5, 18, 4.

Ἐϊμνηρος 1, 3, 3. 9, 3. 10, 4. 2, 41, 2. 3, 104, 3. 6.

Ἐϊνάσιμος Sik. 4, 119, 2.

Ἐϊνειον ὄρος 4, 44, 3.

Ἐϊνητορίδης 2, 2, 1.

Ἐϊνομακλῆς ath. Strateg 8, 25, 1. 30, 2.

Ἐϊπικία 6, 4, 5.

Ἐϊπικοί 6, 2, 4.

Ἐϊπούντιοι s. *Λοκροί*.

Ἐϊπούς 2, 32.

Ἐϊρέσθειον 5, 64, 1. 2.

Ἐϊρεσθίς 4, 134, 1.

Ἐϊρέσται 2, 80, 4.

Ἐϊρέστης Thess. 1, 111, 1.

Ἐϊρνεαί Arg. 6, 7, 1—3.

Ἐϊρνεῖται 5, 67, 3. 72, 3. 74, 2. 6, 7, 1.

Ἐϊροβία τῆς Εὐβοίας 3, 89, 1.

Ἐϊροιδος König der Parauaeer 2, 80, 4.

Ἐϊρχομένιοι Ark. 5, 61, 4. 77, 1.

Ἐϊρχομένιοι Boeot. 4, 76, 3. 93, 4.

Ὀρχομενὸς ὁ Ἀρκαδικός 5, 61, 3.
 62, 1. 63, 2.
 Ὀρχομενὸς ὁ Βοιωτός 3, 87, 2. ὁ
 Μινύειος 4, 76, 3. ἢ Ὁ. 1, 113, 2. vgl.
 § 1.
 Ὀσκίος Fl. 2, 96, 4.
 Ὀσμινεύς 3, 100, 1. Ὀσμινῆς 3, 94,
 4. 96, 2.
 Πάγγαιον 2, 99, 2.
 Παγώνδας Boeotarch 4, 91, 2. 93,
 1. 96, 1. 4. Rede 92.
 Παίονες 2, 96, 3. 98, 2.
 Παιονία 2, 99, 3.
 Παιονικὰ ἔθνη 2, 96, 3. Δόβηρος
 ἢ Π. 98, 2.
 Παλαιρῆς Ἀκαρνάνων 2, 30, 1.
 Παλῆς Κεφαλλήνων 1, 27, 2. 2, 30, 2.
 Παλλήνη 1, 64, 2. 4, 116, 1. 120,
 1. 123, 1. 129, 1. ἀτίειχτος 1, 64, 1.
 ἰσθμός 1, 56, 1. vgl. Πελλήνη.
 Πάμιλλος gründet Selinus 6, 4, 3.
 Παμφυλία 1, 100, 1.
 Παναθηναία τὰ μεγάλα 5, 47, 12.
 6, 56, 2.
 Παναθηναϊκὴ πομπή 1, 20, 3.
 Παναῖοι 2, 101, 2.
 Πάναιρος Thess. 4, 78, 1.
 Πάνακτον erobert 5, 3, 4. zurück-
 zugeben 5, 18, 6. 33, 5. 36, 3. 39, 1.
 2. zerstört 39, 2. 40, 1. 2. 42, 1—3.
 vgl. 44, 2. 46, 2.
 Πανδίων 2, 29, 2. 3.
 Πάνορμος, ὁ. Achaia 2, 86, 2. 92, 1.
 Πάνορμος τῆς Μιλησίας 8, 24, 1.
 Πάνορμος Sik. 6, 2, 6.
 Παντακίας Fl. 6, 4, 1.
 Παράλιοι Thess. 3, 92, 1.
 Πάραλος γῆ 2, 55, 1. vgl. 56, 2.
 Πάραλος Schiff 3, 33, 1. 2. 77, 2.
 ναῦς 8, 74, 1.
 Πάραλοι (die Mannschaft) 8, 73, 4.
 5. 74, 2. 86, 6.
 Παράσιοι Thess. 2, 22, 3.
 Παρναῖοι 2, 80, 4.
 Πάριοι 4, 104, 2.
 Παρνασσός 3, 95, 1.
 Πάρνης (τὸ ὄρος) 2, 23, 1. 4, 96, 5.
 Παρρασική 5, 33, 1.
 Παρράσιοι τῆς Ἀρκαδίας 5, 33, 1. 2.
 Πασιτελίδας Lak. 5, 3, 1. 2. vgl.
 Ἐπιτελίδας.
 Πάτμος J. 3, 33, 3.
 Πάτραι τῆς Ἀχαιας 2, 83, 3. 84,
 2. 3.

Πατρῆς 5, 52, 2.
 Πατροκλῆς Lak. 4, 57, 3.
 Πανσανίας ὁ Κλεομβρότου, Feld-
 herr bei Plataea 1, 132, 2. 2, 71, 2. 3.
 72, 1. 3, 54, 2. 58, 4. 68, 1. setzt den
 Krieg fort 1, 94. gewalthätig u. zurück-
 berufen 95, 1. 2. 96, 1. seine letzten
 Schicksale 128—135. Vater des Plei-
 stoanax 1, 107, 1. 114, 2. 2, 21, 1. 5,
 16, 2. 33, 1.
 Πανσανίας Sohn des Pleistoanax
 3, 26, 2.
 Πανσανίας Mak. 1, 61, 3.
 Πάχης ath. Strateg 3, 18, 2. 28, 1
 bis 3. 33, 1. 34, 1 ff. 35. 36, 3. 49, 3.
 50, 1.
 Πεδάριτος Lak. nach Chios geschickt
 8, 28, 5. 32, 2. vgl. § 3. 33, 2 f. 38,
 3. 39, 2. 40, 1. 55, 2. fällt § 3. 61, 2.
 Πειθίας Kerk. 3, 70, 2. 4.
 Πειραιεύς 8, 93, 1. 96, 2. Umfang
 2, 13, 6. erbaut 1, 93, 2 ff. wichtig
 § 5. mit Athen verbunden 1, 107, 1.
 2, 13, 6. ἀκλῆστος 2, 93, 1. vgl. 94, 1.
 3. 8, 76, 4. 86, 3. Brunnen 2, 48, 1.
 Ἡπειώνεια 8, 90, 4—6. vgl. 92, 5. über-
 füllt 2, 17, 3. Erkrankungen 48, 1.
 Ausfahrt 6, 30, 2. gefährdet 2, 93, 1.
 8, 1, 3. Unruhen 8, 92, 5—10. 94, 3.
 erobert 5, 26, 1.
 Πειραιεὶκὴ γῆ 2, 23, 2.
 Πειραιεύς Lage 8, 10, 3. vgl. 11, 4.
 14, 2. 15, 2. 20, 1.
 Πείσανδρος. Gesandter 8, 49. vgl.
 73, 1. hebt die Demokratie auf 53—54.
 68, 1. 90, 1. 98, 1. beim Tissaphernes
 54, 3. 56, 1. 63, 2. nach Athen 64, 1.
 65, 1. 67, 1.
 Πεισίστρατος der Tyrann 1, 20, 2.
 6, 53, 3. 54, 2. reinigt Delos 3, 104, 1.
 Πεισίστρατος ὁ Ἰππίου 3, 54, 6.
 Πελασγικόν Volk 1, 3, 2. 4, 109, 3.
 Πελασγικόν zu Athen 2, 17, 1.
 Πέλλα Mak. 2, 99, 3. 100, 3.
 Πελλήνη 4, 120, 1. ἰσθμός § 3. vgl.
 Παλλήνη.
 Πελλήνης Achaia 4, 120, 1. stellen
 den Lak. Schiffe 2, 9, 1. 2. 8, 3, 3.
 106, 3. Fusssoldaten 5, 58, 4. 59, 3.
 60, 3.
 Πέλλιχος Kor. 1, 29, 2.
 Πελοπίδαι 1, 9, 2.
 Πελοπόννασος (γῆ) 5, 77, 3. 4.
 79, 1.
 Πελοποννήσιοι 1, 9, 1. Name u.

alte Geschichte 1, 9, 1. Colonien 1, 12, 3. *αὐτουργοί* 141, 2. *φρόνημα* 6, 18, 4. vgl. 1, 121, 3. 123, 1. 7, 5, 3. Verhältnisse 1, 141, 2—6. ausgezeichnet im Landkriege 141, 5. nicht zur See 142, 3. 4. Athens Gesinnung gegen sie 6, 82, 2 f. ihre Kämpfe gegen Athen 105, 1. 2. Vertrag 112, 1. unsicher 1, 40, 4. bei Potidaea 1, 62, 1. 4. Krieg mit Athen 1, 1, 1. angefangen 1, 23, 4. vgl. 66, 1. mit Sparta verbündet 2, 9, 1. τὸ Π. 5, 3, 4.

Πελοπόννησος 2, 9, 2. 3. 5, 77, 4. 6, 85. 2. Aegina nahe 2, 27, 1. Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. Dorier 12, 2. vgl. 10, 2. 6, 82, 2. frei 122, 3. *αὐτόνομος* 6, 77, 1. von den Lak. ihrem Interesse gemäss eingerichtet 1, 76, 1. reich an junger Mannschaft 2, 8, 1. Söldner 1, 31, 1. 4. 52, 1. 76, 3. 80, 3. 6, 22, 1. 8, 28, 4. frei von der Seuche 2, 54, 4. aufgeregt 5, 29, 2. τὰ θανάτωτατα 6, 16, 6. Athens Pläne gegen ihn 90, 2 f. 91, 3.

Πέλοψ 1, 9, 1.

Πελωρίς τῆς Μεσσηνίας 4, 25, 2.

Πεπάρηθος J. 3, 89, 3.

Περαιβία 4, 78, 5.

Περαιβοί 4, 78, 6.

Περδικκας 1, 56, 2. ὁ Ἀλεξάνδρου 2, 99, 2. *Μακεδόνων βασιλεύς* 1, 37, 1. Temenide 2, 99, 2. 5, 80, 2. sein Reich 2, 99, 4. 4, 78, 6. 128, 2. mit Athen verfeindet 1, 57, 2 f. 59. für die Chalkidier 1, 58, 2. Vertrag 61, 2. treulos 62, 1. 2. Massregeln gegen ihn 2, 29, 4. mit den Athenern verbündet § 5. heimlicher Feind 80, 4. vom Sitalkes bekriegt 95, 1 f. 104, 1. gewinnt den Seuthes § 4. heimlich Gegner der Athener 4, 79, 1 f. vgl. 78, 2. Feind des Arrhibacos 79, 2. von den Athenern für einen Feind erklärt 82. vgl. 103, 2. 107, 3. Zug gegen Arrhibacos 83, 1—3. abermals 124—125. mit Brasidas verfeindet 128, 4. mit Athen versöhnt 132, 1 f. vgl. 5, 6, 2. feindlich 83, 4. vgl. 80, 2. 6, 7, 3. 4. versöhnt 7, 9, 1. Vater des Archelaos 2, 100, 1.

Περικλῆρος 6, 4, 5.

Περικλείδης Lak. 4, 119, 1.

Περικλῆς der erste Athener 1, 139, 4. *ἐναγής* 1, 127, 1. Charakter 2, 65, 3—9. seine Apologie 60 ff. Zug nach Sikyon etc. 1, 111, 2. gegen Megaris

114, 1. unterwirft Euboea § 2. gegen Samos 116, 1. 3. 117, 1. Ermuthigung zum Widerstande 140—145. Vorschlag 2, 12, 2. Vorsicht 2, 13, 1. zeigt die Kriegsmittel 13, 2—7. man zürnt ihm 21, 3. 22, 1. 59, 1 f. Zug nach Megaris 31, 1. Standrede 34—46. hindert Ausfälle 55. Zug nach Epidaurus 56, 1. 58, 1. 6, 31, 1.

Περσεΐδαι 1, 9, 2.

Πέρσης. (ἀνήρ) 1, 109, 1. 2. 4, 50, 1. 3. οἱ δυνατοὶ τῶν Π. 1, 89, 3. *Πέρσαι καὶ Μῆδοι* 1, 104, 2. vgl. 1, 137, 3. 4, 36, 3. Könige 1, 13, 5. 14, 2. Sitte derselben 2, 97, 4.

Περσικός. βασιλεία 1, 16. *τράπεζα* 130, 2.

Περσίς γλωσσα 1, 138, 1.

Πέτρα τῆς Ρηγίνης 7, 35, 2.

Πηγαί. von den Athenern genommen 1, 103, 3. 107, 2. 111, 2. zurückgegeben 115, 1. 4, 21, 4. Sitz Ausgewanderter 4, 66, 1. 74, 3.

Πήλη J. 8, 31, 2.

Πίερες 2, 99, 2.

Πιερία 2, 99, 2. 100, 3.

Πιέριον τῆς Θεσσαλίας 5, 13, 1.

Πίνδος ὄρος 2, 102, 2.

Πισσοῦθνης ὁ Ὑσιάσπου besitzt Sardes 1, 115, 4. vgl. 3, 31. 34, 2. Vater des Amorges 8, 5, 5. 28, 3.

Πιτανίτης λόγος 1, 20, 4.

Πιτακός, König der Edoner 4, 107, 2.

Πλάταια τῆς Βοιωτίας 2, 2, 1. klein 77, 2. Lage 2, 5, 1. ἀγορά 2, 71, 2. von den Thebaern gegründet 3, 61, 2. überrumpelt 2, 2—7, 1. vgl. 12, 3. 19, 1. 7, 18, 1. Belagerung 2, 71—78. Zeit der Zerstörung 3, 68, 3. zurückgefordert 5, 17, 3. *Πλαταιαί* 2, 7, 1. 10, 1. vgl. 78, 3. 3, 21, 1. 36, 1. *Πλαταιῶν* 1, 130, 1. 4, 72, 1.

Πλαταιῆς. gegen die Perser 3, 54, 2. 58, 4. 62, 1. helfen den Lak. 3, 54, 3. Athens Verbündete 2, 9, 3. vgl. 3, 55, 1 f. autonom 2, 71, 2. Zeitbestimmung 3, 68, 3. ein Theil rettet sich 3, 20—24. die übrigen ergeben sich 52 bis 68. die Geretteten in Skione 5, 32, 1. *ψιλοὶ* 4, 67, 2. 6. vor Syr. 7, 57, 5.

Πλαταιίς 2, 71, 3. 74, 2. 3, 58, 4. Schicksale 3, 68, 2 f.

Πλείσταρχος Kg. der Lak. 1, 132, 2.

Πλειστοάναξ Sohn des Pausanias

1, 107, 1. fällt in Attika ein 114, 2. verächtigt 2, 21, 1. 5, 16, 4. verbannt u. zurückgeführt 2, 21, 1. 5, 16, 4 — 6. friedliebend § 2. ausgefallen 19, 1. vgl. 24, 1. Zug gegen die Parrhasier 33, 1. nach Mantinea 75, 1. Vater des Pausanias 3, 26, 2.

Πλειστόλας Ephor 5, 19, 1. 24, 1. 25, 1.

Πλευρών 3, 102, 2.

Πλημμύριον. Lage 7, 4, 4. 24, 4. vgl. 7, 4, 7. 22, 1. 2. 23, 1. 4. 24, 1. 3. 25, 7. 31, 2. 32, 1. 36, 6.

Πνύξ 8, 97, 1.

Πόλις 3, 101, 2.

Πολίχνα Klaz. 8, 14, 3. 23, 5.

Πολιχνῖται Kreta 2, 85, 4.

Πολλῆς Kg. der Odomanter 5, 6, 2.

Πόλλης Arg. 2, 67, 1.

Πολυάνθης Kor. 7, 34, 2.

Πολυδαμίδας Lak. 4, 123, 4. 129, 3. 130, 2.

Πολυκράτης zur See mächtig 1, 13, 5. 3, 104, 2.

Πολυμήδης Lar. 2, 22, 3.

Πόντος 3, 2, 1. 4, 75, 1. 2. στόμα § 3. vgl. *Εὔξεινος*.

Ποσειδῶν 1, 128, 1. 2, 84, 3. 8, 67, 2.

Ποσειδώνιον Pel. 4, 113, 4.

Ποσειδώνιον Thrake 4, 129, 3.

Πόταμις Syr. 8, 85, 3.

Ποτιδαία 4, 130, 2. vgl. 2, 79, 6. 4, 129, 3. Lage 1, 56. 63, 2. 64, 1. 68, 4. 4, 120, 3. wichtig 68, 4. Colonie der Kor. 1, 56. 66, 1. den Athenern unterworfen 56. fällt ab 56—60. von den Korinthiern unterstützt 60, 1 f. vgl. 68, 4. 119. belagert 61—65. Zeit 2, 2, 1. Kriegsgrund 1, 67, 1. 68, 4. 71, 3. 85, 2. 139, 1. 140, 4. weiter belagert 2, 58, 1—3. vgl. 13, 3. 31, 2. 67, 1. 3, 17, 1 f. 6, 31, 1. erobert u. ath. *ἔποικοι* 2, 70, 1—3. 4, 120, 3. vgl. 2, 79, 6. Angriff des Brasidas 121, 2. 135, 1 f. vgl. 120, 3.

Ποτιδαιᾶται Dorier 1, 124, 1. *ἐπιδημιουργοί* 1, 56. ergeben sich u. wandern nach Chalkidike 2, 70, 1.

Ποτιδαιατικά 1, 118, 1.

Ποτιδανία Aet. 3, 96, 1.

Πρασιαί 8, 95, 1.

Πρασιαί τῆς Λακωνικῆς, πόλισμα ἐπιθαλάσσιον 2, 56, 3. 6, 105, 3. 7, 18, 4.

Πρατόδημος Hsn. 2, 67, 1.

Πρίαπος 8, 107, 1.

Πριήνη 1, 115, 2.

Προκλῆς ath. Strateg 3, 91, 1. 98, 4. 5, 19, 2. 24, 1.

Πρόκνη 2, 29, 2.

Προρναῖοι Kephall. 2, 30, 2.

Πρόξενος Lokrer 3, 103, 2.

Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας 3, 102, 3. 106, 1.

Προσωπίτις J. Aeg. 1, 109, 2.

Πρυτανεῖον 2, 15, 2. 3, 89, 3.

Πρυτανῆς 5, 47, 11. 6, 14, 8, 70, 1. vgl. 4, 118, 8.

Πρωτέας ath. Strateg 1, 45, 1. 2, 23, 1.

Πρωτεσίλαος. *ἱερόν* 8, 102, 3.

Πρώτη J. Lage 4, 13, 2.

Πτελεόν? Lak. 5, 18, 6.

Πτελεόν? Erythraea 8, 24, 1. 31, 1.

Πτοιόδωρος Theb. 4, 76, 1.

Πυχία J. 4, 46, 2. vgl. 3, 75, 4.

Πύδιος Fl. sonst 8, 106, 1.

Πύδνα 1, 61, 2. 137, 1.

Πυθάγγελος Boeotarch 2, 2, 1.

Πυθαεύς Ἀπόλλων 5, 53, 1.

Πυθῆν Kor. 6, 104, 2. 7, 1, 1. 70, 2.

Πύθης Abderit 2, 29, 1.

Πύθια 5, 1, 1.

Πυθικός. *χρηστήριον* 1, 103, 2.

Πύθειον Athen 2, 15, 3. 17, 1.

Πύθειος 6, 54, 6. 7. Ἀπόλλων 4, 118, 1.

Πυθόδωρος Archon 2, 2, 1. Strateg 3, 115, 1. 3 f. 4, 2, 1. 65, 3. 5, 19, 2. 24, 1. 6, 105, 3.

Πυθοῖ 5, 18, 10.

Πύλος 4, 80, 1. 7, 26, 2. Lage 4, 3, 2. 8, 4. 6. 13, 3. 41, 2. *ἀκρόπολις* 26, 2. von den Athenern besetzt 4, 4 bis 6. Auszug der Lak. dahin 4, 8—16. 23, 1 f. 26, 1. Kleon dort glücklich 5, 7, 2. 14, 1. 6, 89, 1. 7, 18, 3. 71, 7. 86, 2. vgl. 4, 27—39. Messenier dort 41, 1—3. 5, 14, 2. vgl. 5, 56, 2 f. 115, 1. 6, 105, 2. 7, 18, 4. 26, 2. 57, 7. zurückgefördert 5, 35, 3. 36, 3. 39, 1. 2. 44, 2. 45, 2. vgl. *Κορυθαῖον*.

Πυράσιοι 2, 22, 3.

Πύρρα Lesbos 3, 18, 1. 25, 1. 35, 8, 23, 2.

Πύρριχος Kor. 7, 39, 2.

Πύστιλος gründet Akragas 6, 4, 4.

Ῥαμφίας Lak. 1, 139, 3. 5, 12. 13. 14, 1. Vater des Klearchos 8, 8, 3. 39. 2. 80, 1.

Ῥεῖτοι Att. 2, 19, 2.

Ῥεῖτον Kor. 4, 42, 2.

Ῥηγῖνη 7, 35, 2.

Ῥηγῖνοι Chalkidier 6, 44, 3. 79, 1. Tyrann 6, 5, 1. für die Leontiner als Verwandte 3, 86, 1. ziehen mit den Athenern gegen die Liparaeer 88, 1. von den Lokrern bekriegt 4, 1, 1 f. 24, 2 f. Schlacht gegen sie 25, 1 f. neutral 6, 44, 3. 46, 1. 79, 1.

Ῥήγιον. τῆς Ἰταλίας 3, 86, 2. Lage 4, 24, 3 f. 6, 44, 2. Athener dort 3, 86, 2. 88, 2. 113, 1. 4, 25, 9. 6, 44, 2. 45, 1. 46, 1. 50, 1 f. 51, 2. 7, 1, 2. 4, 7. Bürgerzwist 4, 1, 2.

Ῥήνεια J. 1, 13, 5. 104, 1. Lage § 2.

Ῥίον 2, 84, 3. τὸ ἐν Πελ. u. τὸ Ἀγατικόν 86, 2. Lage eb. vgl. 92, 3. 5, 52, 2. τὰ Ῥία 86, 3.

Ῥοδία Land 8, 44, 2.

Ῥόδιος 3, 8, 1. Ῥοδιὸν πεντηκοντόροιν 6, 43, 1. σφενδονῆται Ῥοδίων § 2. Dorier 7, 57, 5. Argeier eb.

Ῥοδόπη B. 2, 96, 1. 2. 4. 98, 3.

Ῥόδος. Städte 8, 44, 2. Colonie Gela 6, 4, 3. 7, 57, 5. 9. Athen unterworfen § 5. fällt ab 8, 44, 1 f. liefert den Pel. Geld § 3. deren Flotte dort 45, 1. 52, 1. 60, 2. 61, 2. die Athener gegen sie 41, 3. 55, 1.

Ῥοῖτειον 4, 52, 1. 8, 101, 2.

Ῥυπικὴ Ach. 7, 34, 1.

Σαβύλινθος König der Molosser 2, 80, 4.

Σάδοκος Thraker 2, 99, 4. 67, 2.

Σάκων gründet Himera 6, 5, 1.

Σάλαιθος Lak. 3, 25, 1. 27. 35. 36, 1.

Σαλαμινία das Schiff 3, 33, 1. 2. 77, 2. 6, 61, 5. 6. ναῦς 6, 53, 1. 61, 4.

Σαλαμῖς J. ἀρωτήριον u. φρούριον 2, 93, 4. vgl. 3, 51, 2. von Schiffen bewacht 3, 17, 1. angegriffen 2, 93, 3. 94, 1 f. Schlacht 1, 73, 3. 137, 4.

Σαλαμῖς ἢ ἐν Κύπρῳ 1, 112, 2.

Σαλύνθιος Kg. der Agraeer 3, 111, 3. 114, 2. 4, 77, 2.

Σαμαῖοι Kephall. 2, 30, 2.

Σάμινθος 5, 58, 4.

Σαμία ναῦς 8, 16, 4.

Σάμιοι 8, 74, 1. 75, 3. zu Jonien gerechnet 6, 57, 3. bauen früh Schiffe 1, 13, 2. vgl. § 5. zu Zankle 6, 4, 6. 5, 1. Krieg mit Miletos 1, 115, 2. mit Athen 115—117. vgl. 40, 4. 41, 2. οἱ ἐξ Ἀναίων 3, 32, 1. 4, 75, 1 f. Unterthanen 7, 57, 3. ihre Aristokraten 8, 21, 1. 73, 1.

Σάμος. nicht weit von Mykale 8, 79, 2. Tyrann 1, 13, 5. 3, 104, 2. einst mächtig 8, 76, 3. ἀπειχιστος 8, 50, 5. Aufstand der Gemeinen 21, 1. vgl. 63, 2 f. 73, 1 ff. 75, 2 f. Athener dort 8, 16, 1. 2. 17, 1. 19, 2. 25, 1. 27, 4 f. 30, 1. 33, 2. 35, 2 f. 38, 3. 39, 3. 41, 3 f. 44, 3. 47, 2. 3. 48, 1 f. 50, 3 ff. 51, 1 f. 53, 1. 56, 5. 60, 3. 63, 2 f. 72, 1. 74, 2 f. 75, 2. 76, 4. 77. 79, 1 ff. 80, 3. 81, 1 f. 85, 4. 86, 1 ff. 88. 89, 1. 2. 4. 90, 1 ff. 96, 1. 97, 2. 99, 2. 100, 1. 4. 108, 1. befestigen es 51, 2. Verfassungskämpfe derselben 48 f. 63, 2 f. 72—76. 79, 1. 86, 1 ff. 88.

Σαναῖοι 5, 18, 5.

Σάνδιος λόγος 3, 19, 2.

Σάνη Colonie der Andrier 4, 109, 2. widersteht dem Brasidas § 2.

Σαρκεύς Sik. 7, 19, 5.

Σάρδεις 1, 115, 4.

Σελινούντιοι. Nachbarn der Ege-staer in Fehde mit ihnen 6, 6, 2. 4. 8, 3. 13, 3. ihre Truppen zu Syr. 65, 2. 67, 3. 7, 1, 3. 5. 57, 7. 58, 1. Schiffe bei den Lak. 8, 26, 1.

Σελινούς. Lage 7, 58, 1. gegründet 6, 4, 3. vgl. 7, 57, 7. mächtig 20, 2 f. Plan des Nikias 47, 1 f. des Alkibiades 48, 2. die Athener dort 62, 1. Gylippos 7, 50, 1. 2.

Σερμούλιοι 1, 65, 2. 5. 18, 3.

Σεύθης König der Odryser 2, 97, 2. vgl. 101, 3. 4. 4, 101, 4.

Σθενελαΐδας Ephor 1, 85, 3. 86 f. 8, 3, 1.

Σηστός. Lage 8, 62, 2. von Medern besetzt eb. u. 1, 89, 2. wichtig für Athen 8, 62, 2. 102, 1. 104, 1. 107, 1.

Σιγγαῖοι 5, 18, 5.

Σιγείον 6, 59, 5. 8. 101, 2.

Σιθούσσα 8, 24, 2.

Σικανία 6, 2, 3. 5.

Σικανικός 6, 62, 3.

Σικανοί 6, 2, 2. 3. 5.

Σικανός Fl. 6, 2, 2.

Σικανός Syr. 6, 73, 1. 7, 46. 50, 1. 70, 2.

Σικελία. vgl. 6, 8, 3. 42. 7, 68, 3. 8, 1, 1. Entfernung von Italien 4, 24, 4. von Karchedon 6, 2, 6. 7, 50, 2. Grösse 6, 1. 7, 13, 3. Städte und Kriegsmittel 6, 20, 2 f. Korn 3, 86, 2. der Aetna 116, 1 f. alte Namen u. Geschichte 6, 2—5. vgl. 1, 12, 2. 7, 58, 2. Fahrt dahin 1, 36, 3. 44, 2. Tyrannen mächtig 1, 17, 2. zur See 14, 2. Messene 6, 48, 2. mit den Lak. verbündet 2, 7, 2. vgl. 1, 36, 2. 8, 2, 2. Athener dort 3, 86, 1 f. 88, 1. 90, 1 ff. 103, 1 f. 115, 1—3. 4, 1, 1 f. 2, 1. 24—25. Friede 58—65. vgl. 5, 5, 1. ath. Gesandte dort 5, 4—5. Unternehmung der Athener gegen S. 6, 6—7, 87. vgl. 2, 65, 8. 6, 90, 1. 91, 2 f. 8, 2, 1. 96, 1. 106, 2. einige 6, 15, 1. 7, 33, 2. sendet *Θεωροίς* 6, 3, 1. gefürchtet 8, 1, 3. Schiffe bei den Lak. 8, 13. 26, 1.

Σικελικός. *πόντος* 6, 13, 2. *πέλαγος* 4, 24, 4. 53, 3. *πόλισμα* 103, 1. *νῆες* 8, 91, 1. *πόλεμος* 7, 85, 3. *ξυμφορά* 8, 24, 4. *τὸ Σ.* 8, 2, 3.

Σικελιώται 3, 90, 1. 4, 64, 3. 65, 1. 5, 4, 4. 6, 10, 2. 11, 2. 13, 2. 33, 4. 34, 4. 49, 3. 7, 18, 2. 87, 4. 8, 26, 1. Bedeutung 4, 58, 1. u. *Σικελοί* 32, 2. Ggs. 7, 57, 10. sieben Städte 6, 20, 2. grosse 7, 58, 4. stolz 6, 68, 2. unkundig 91, 1. vgl. 7, 63, 3. Pläne Athens gegen sie 6, 90, 1. senden den Lak. Schiffe 8, 26, 1.

Σικελοί. aus Italien 6, 2, 4. gründen Zankle 6, 4, 6. in den Norden u. das Binnenland gedrängt 6, 2, 3 f. vgl. 3, 88, 2. 115, 1. 4, 25, 6. 5, 4, 5. 6, 3, 2. 3. 4, 2. 62, 3. den Syrakosern unterworfen 6, 88, 5. vgl. 3, 103, 1. 6, 34, 1. 45, 2. 48, 1. 7, 1, 4. 5. 58, 2. autonome 6, 88, 5. mit den Athenern verbündete 6, 62, 4. 65, 3. 88, 4. 7. 98, 1. 103, 2. 7, 32, 1 f. 33, 2. die Mehrzahl 57, 10. vgl. 58, 2. 77, 6. 80, 4. ihre Stadt Kentorips 6, 94, 3. Castell 7, 2, 3. Könige 6, 4, 2. 7, 1, 4. vgl. *Ζάγκλη* u. *Ἰνῆσσα*.

Σικωνίω 4, 70, 1. Flotte 2, 80, 2. oligarchisch gemacht 5, 81, 2.

Σικωνία 4, 101, 2.

Σικωνίους 4, 119, 2. 7, 19, 5. *Σικωνίοι*. vom Tolmides besiegt 1, 108, 3. vom Perikles 111, 2. helfen den Me-

garern 114, 1. Gesandte in Korinthos 23, 1. besiegen die Athener 4, 101, 3. Verbündete der Lak. 2, 9, 2. 4, 70, 2. 5, 58, 4. 59, 2. 3. 60, 3. 7, 19, 5. gezwungen 7, 58, 4. stellen Schiffe 8, 3, 3. gegen Patrae 5, 52, 2.

Σίμος gründet Himera 6, 5, 2.

Σιμωνίδης ath. Strateg 4, 7.

Σιντοί 2, 98, 1. 2.

Σιτάλκης König der Thraker 2, 29, 1 f. mit Athen verbündet § 4 f. vgl. 67, 1 f. gegen Perdikkas 95—101. fällt 4, 101, 4. sein Nachfolger eb. u. 2, 97, 3.

Σίται. Lage 4, 76, 2. geschützt § 3. vgl. 77, 1. 2, 89, 2. 101, 2.

Σκάνθεια Kythera 5, 54, 1. 4.

Σκελλίας Ath. 8, 89, 2.

Σκιρίται 5, 67, 1. 68, 2. 3. 71, 2. 3.

Σκιρίτις. Lage 5, 33, 1.

Σκιρφώνδας Theb. 7, 30, 3.

Σκιρωνίδης ath. Strateg 8, 25, 1. 54, 2.

Σκιώνη. fällt ab 4, 120—122. 123, 2 f. belagert 129, 1. 130—133. 5, 2, 1. 18, 6.

Σκιωναίου. Abstammung 4, 120, 1. helfen Mende 129, 3. preisgegeben 5, 18, 8. vertilgt 32, 1.

Σκόμιον ὄρος 2, 96, 3. 4.

Σκύθαι. Nachbarn der Geten 2, 96, 2. Macht 97, 5.

Σκύλλαιον 5, 53, 2.

Σκῦρος J. 1, 98, 1.

Σκῶλος St. 5, 18, 4.

Σόλλιον korinthisch, erobert 2, 30, 1. 3, 95, 1. 5, 30, 3.

Σολόεις Sikilien 6, 2, 6.

Σολύγεια korinthisch 4, 42, 2. 43, 1.

Σολύγιοι λόφοι 4, 42, 2.

Σούνιον 7, 28, 1. 8, 4, 1. 95, 1.

Σοφοκλῆς ὁ Σωστρατίδου ath. Strateg 3, 115, 3. 4, 2, 1. 3, 1. 46, 1. 65, 3.

Σπάρδοκος. *Σπαράδοκος* Thraker 2, 101, 3. 4, 101, 4.

Σπάρτη 1, 131, 1. 2. 4, 15, 1. 81, 1. 132, 3. 5, 14, 2. Lage 4, 3, 2. *ἀξίως τῆς Σ.* 1, 86, 3. *σεισμός ἐν Σ.* 128, 1. 3, 54, 3. *ὁ ἡγεμὼν τῆς Σ.* 1, 128, 5. *Σ. καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς* 1, 131, 5. vgl. 2, 2, 1. 21, 1.

Σπαρτιάτης. in Anordnungen 8, 7, 1. im Militärischen 3, 100, 2. 4, 11, 1. 5, 9, 6. 7, 19, 3. 58, 3. 8, 22, 2. 39,

1. 91, 2. ξύμβουλοι 5, 63, 3. 8, 39, 2. (οί) Σπαρτιάται 1, 128, 2. 131, 1. 132, 1. 4, 8, 1. Gefallene 4, 38, 4. Gefangene 5, 15, 1. ἀνήρ Σ. 132, 5. 2, 12, 1. 25, 2. ἄρχων 6, 91, 3. vgl. 8, 11, 2. 61, 1. 2. 91, 2.

Σπάρτιωλος ἢ Κοπικὴ 2, 79, 2 f. 5, 18, 4.

Στάγειρος Colonie der Andrier fällt ab 4, 88. vgl. 5, 6, 1. 18, 4.

Στάγης Perser 8, 16, 3.

Στατήρ 3, 70, 3. δαρκικός 8, 28, 4. Φωκαΐτης 4, 52, 2.

Στησαγόρας Samier 1, 116, 3.

Στράτιοι. siegen 2, 81 f. vgl. 3, 106, 1 f.

Στρατόδημος Lak. 2, 67, 1. 4.

Στρατονίκη Mak. 2, 101, 4.

Στράτιος. Lage 2, 82. 102, 2. Be-
deutsamkeit 80, 5. Verdächtige vertrieben
102, 1. Schlacht 84, 3. vgl. Στράτιοι.

Στρέψα 1, 61, 3.

Στρογγύλη J. 3, 88, 1.

Στροϊβος Alb. 1, 105, 2.

Στρομβιχίδης ath. Strateg 8, 15,
2. 16, 1. 2. 17, 1. 3. 30, 1. 2. 62, 1.
63, 1. 79, 3. 4.

Στρόμβιχος Ath. 1, 45, 1.

Στρόφακος Thess. 4, 78, 1.

Στυμῶν Fl. 4, 50, 1. Ursprung 2,
96, 3. Entfernung von Byzantion 97, 2.
Lauf 99, 2. 3. 101, 2. bei Amphipolis
4, 102, 1. 3. vgl. 1, 100, 3. 7, 9, 1.
Brücke 4, 103, 3 f. 108, 1. sumpfig eb.
u. 5, 7, 3. Mündung 102, 2. vgl. 1, 98,
1. Schiffbau 4, 108, 5.

Στυρῆς 7, 57, 3.

Στύφων Lak. 4, 38, 1.

Σύβαρις Fl. 7, 35, 1.

Σύβοτα. νῆσοι 1, 47, 1. 54, 2. τῆς
Θεσπρωτίδος λιμὴν ἱρῆμος 50, 3. 52, 1.
54, 1. 4. 3, 76, 1.

Συκῆ 6, 98, 2. Τύχη eine Hs.

Σύμαιθος Fl. 6, 65, 2.

Σύμη J. 8, 41, 3. 42, 1. 4. 43, 1.

Συρακοσία 6, 52, 2.

ὁ Συρακόσιος collectiv 6, 73, 1. 2.
Συρακόσιοι 7, 25, 7. Dorier 7, 57, 1.
5. Charakter 6, 72, 2 — 4. 8, 96, 5.
Verhältnisse 6, 38 ff. gründen Städte
6, 5, 3. Ausgewanderte in Himera § 2.
Tyrann 6, 4, 2. 5, 4. 94, 1. vertreiben
die Megarer 6, 94, 1. machen Barbaren
zinspflichtig 6, 22, 3. vgl. 3, 103, 1 u.
Σικελοί. verhasst 6, 17, 5. Verbündete

die Liparaeer 3, 88, 2. ihre Feinde 115,
2. Krieg mit den Leontinern 3, 86, 1 f.
erobern Messene 4, 1, 1. kämpfen gegen
die Athener 103, 2. von Messene aus
4, 24—25. Friede 58—65. in Leontinoi
5, 4, 2 f. helfen den Selinuntiern 6, 6,
2—4. Krieg mit den Athenern 6, 33—
7, 87. zahlreiche Reiterei 6, 20, 3. vgl.
52, 2. 64, 2. 65, 4. 66, 1. 70, 3.
98, 1 ff. 7, 6, 2. 78, 2. funfzehn Strategen
6, 72, 2. drei 73. 103, 4. vgl. 8, 85, 3.
reich an Getreide 6, 20, 3. Schiffe bei
den Lak. 8, 26, 1. 35, 1. 61, 2. tapfer
28, 2. 78, 2. 104, 2. 105, 2 f. 106,
3. gegen Tissaphernes 8, 45, 3. 78, 2.
84, 1. 2. vgl. Σικελοί.

Συράκουσαι. gegründet 6, 3, 2.
gross 6, 37, 3. 7, 28, 3. 58, 5. ὁ μέγας
λιμὴν 6, 50, 3. 99, 1. 101, 2. Mündung
desselben 7, 59, 2. vgl. 7, 4, 4. 36, 3.
6. 56, 1. 59, 2 u. der kleinere 22, 1.
νεώσοικοι 7, 25, 4. vgl. 22, 2. mächtig
6, 20, 2. nimmt Leontiner auf 5, 4, 2.

Σφακτηρία. Lage 4, 8, 4 — 7. 13,
2. 30, 1 f. 31, 2. 33, 3. 36, 2 f. vgl.
νῆσος.

Σωκράτης ath. Strateg 2, 23, 1.

Σωστρατίδης Ath. 3, 115, 3.

Τάγης sonst 8, 16, 3.

Ταίναρος, ον, τῆς Λακωνικῆς 7, 19,
4. vgl. 1, 128, 1. 133, 1.

Ταμῶς Perser 8, 31, 1. 87, 2. 3.

Τάναγρα τῆς Βοιωτίας 1, 108, 1.
3, 91, 2 f. 4, 91, 1. 97, 1. 7, 29, 2.

Ταναγραία 4, 76, 3.

Ταναγραῖοι. ihre Mauer zerstört
1, 108, 2. geschlagen 3, 91, 3. bei De-
lion 4, 93, 4.

Τάνταλος 4, 57, 3 f.

Τάρας 6, 34, 4. 5. gegen die Athe-
ner 6, 44, 2. vgl. 104, 2. 3. 7, 1, 1.
8, 91, 2.

Ταυλάντιοι 1, 24, 1.

Ταῦρος Lak. 4, 119, 1.

Τεγέα. wichtig 5, 32, 2. eine Par-
tei gegen die Lak. 5, 62, 1 f. 64, 1.
Lak. dort § 2. 74, 1. 75, 1. 76, 1. 78,
1. 82, 3.

Τεγεάτης 2, 67, 1.

Τεγεᾶται 5, 40, 3. Krieg gegen die
Mantineer 4, 134, 1 f. vgl. 5, 62, 2.
65, 3. den Lak. treu 5, 32, 3. 57, 2.
67, 2. 71, 2. 73, 1.

Τεγεᾶτις 5, 65, 3.

- Τείχιον* 3, 96, 1.
Τειχιουῦσσα τῆς Μιλησίας 8, 26, 3.
 28, 1. 2.
Τελτίας Syr. 6, 103, 4.
Τέλλις Lak. 2, 25, 2. 3, 69, 1. 4, 70, 1. 5, 19, 1. 24, 1.
Τεμενίτης zu Syr. 6, 75, 1. 100, 2. ἄκρα 7, 3, 3.
Τενέδιοι 3, 2, 2. 7, 57, 4.
Τένεδος 3, 28, 3. 35.
Τερναῖος κόλπος 6, 104, 3.
Τεσσαρακοστὰι Χῖαι 8, 101, 1.
Τευτίαπλος Eleer 3, 29, 1.
Τεύτλουσσα J. 8, 42, 3.
Τέως 8, 16, 1. 19, 2. πῆχος 20, 2. vgl. 16, 3.
Τήιοι 3, 32, 1. fallen ab 8, 16, 2 f. 19, 2 f. Vertrag 20, 2.
Τημενίδαί 2, 99, 2.
Τήνιοι 7, 57, 3. 8, 69, 2.
Τηρέας, Τηρίας Fl. 6, 50, 3. 94, 2.
Τηρεύς 2, 29, 2.
Τήρης König der Odrysen 2, 29, 1 f. 4 f. 67, 1. 95, 1.
Τιλαταῖοι 2, 96, 4.
Τιμαγόρας Kyz. 8, 6, 1. 8, 1. 39, 1.
Τιμαγόρας Teg. 2, 67, 1. 4.
Τιμάνθης Kor. 1, 29, 2.
Τιμάνωρ Kor. 1, 29, 2.
Τιμοκράτης Ath. 3, 105, 3. 5, 19, 2. 24, 1.
Τιμοκράτης Kor. 2, 33, 2.
Τιμοκράτης Lak. 2, 85, 1. 92, 2.
Τιμόξενος Kor. 2, 33, 2.
Τισαμενός Trach. 3, 92, 1.
Τισανδρος Apodoter 3, 100, 2.
Τισίας Ath. 5, 84, 4.
Τισίμαχος Ath. 5, 84, 4.
Τισσαφέρνης στρατηγὸς τῶν κάτω ladet die Lak. ein 8, 5, 4 f. 6, 1. 3. 17, 3. Verträge mit ihm 8, 18. 36. 58. vgl. 43, 2 ff. 53, 3. zu Teos 20, 2. bei Miletos 25, 2. 26, 3. gegen Jasos 28, 2—4. Knidos fällt ab 8, 35, 1. Streit über den Sold 29, 1 f. 44, 1. 45, 1—5. fürchtet 56, 1—3. 57, 1. zweideutig 59. 78, 1 f. 80, 1. 81, 2. 82, 2. 83, 1. 2. 99, 1. sein *αρούριον* in Miletos erobert 84, 2 f. 85, 2. 109, 1. Gesandtschaft 85, 2—4. verhasst 87, 1—5. 99, 1. Alkibiades bei ihm einflussreich 45, 1 f. 46, 1—5. 47, 1. 2. 48, 1. 50, 2 f. 52, 1. 54, 2. 3. 56, 3—5. 63, 2. 81, 1—3. 83, 2 f. 88. 102, 1. in Jonien 108, 2. 109, 2. seine *ὑπαρχοὶ* 16, 3. 31, 1. 82, 2. vgl. *Φοίνισσαι*.
Τληπόλεμος ath. Strateg 1, 117, 2.
Τολμαῖος Ath. 1, 108, 3. 113, 1. 4, 53, 1. 119, 2.
Τολμίδης ath. Strateg 1, 108, 3. 113, 1.
Τολμίδης Plat. 3, 20, 1.
Τόλοφος Ophioner 3, 100, 1.
Τολοφῶνιοι 3, 101, 2.
Τομεύς 4, 118, 3.
Τορύλαος Thess. 4, 78, 1.
Τορωναῖοι. ihr Hafen 5, 2, 1. preisgegeben 18, 8.
Τορώνη 5, 6, 1. ἡ *Χαλκιδική* fällt ab 4, 110—116. 120, 3. 122, 1. 129, 1. 132, 3. erobert 5, 2—3.
Τραγία J. 1, 116, 1.
Τραχινία 3, 92, 1.
Τραχίνιοι 3, 92, 2.
Τραχίς 3, 100, 2. 4, 78, 1. 5, 12, 51, 1.
Τρηῆρες 2, 96, 4.
Τριβαλλοὶ 2, 96, 4. 4, 101, 3.
Τρινακρία 6, 2, 3.
Τριόπιον. Lage 8, 35, 2. 3. 60, 3.
Τριποδίσκος. Lage 4, 70, 1. 3.
Τριταιῆς 3, 101, 2.
Τριώβολον 8, 29, 1. 45, 2.
Τροία 1, 8, 3. 11, 3. 4, 120, 1. 6, 2, 4.
Τροιζήν. von Athen zurückgegeben 1, 115, 1. 4, 21, 4. etwas erobert 4, 45, 2. vgl. 118, 4.
Τροιζήνιοι. helfen den Kor. 1, 27, 3. den Lak. 8, 3, 3. *Τροιζηνία γῆ* 4, 45, 3.
Τροιζηνίς γῆ 2, 56, 3.
Τρωάς 1, 131, 1.
Τρωγίλον 6, 99, 1. 7, 2, 5.
Τρῶες 1, 11, 2. 6, 2, 3.
Τρωικά 1, 3, 1. 3. 4. 12, 1. 2. 14, 1. 2, 68, 2.
Τρωτίλον 6, 4, 1.
Τυδεύς 8, 38, 2.
Τυνδάρεως 1, 9, 1.
Τυρσηνία 6, 88, 7. 103, 2.
Τυρσηνικός. πόντος 7, 58, 2. *πέλαγος* 4, 24, 2.
Τυρσηνοὶ. einst in Lemnos u. Athen 4, 109, 3. aus Italien im ath. Heere 7, 53, 1. 54. 57, 10.
Υαῖοι 3, 101, 2.
Υακίνθια 5, 23, 4. 41, 3.

Ὑβλα ἢ Γελαῖος 6, 62, 4. 63, 2.
 Ὑβλαῖοι 6, 94, 3. Μεγαρῆς οἱ Ὑ.
 6, 4, 2.
 Ὑβλων Kg. der Sikeler 6, 4, 2.
 Ὑκκαρα Sik. 6, 62, 3.
 Ὑκκαρικὸς 7, 13, 3.
 Ὑλίας Fl. 7, 35, 2.
 Ὑλλαῖκὸς λιμὴν Kerk. 3, 72. 81, 1.
 Ὑπέρβολος Ath. 8, 73, 2.
 Ὑπερεχίδης Ath. 6, 55, 2.
 Ὑσιαὶ τῆς Ἀργείας 5, 83, 2.
 Ὑσιαί Boeot. 3, 24, 2.
 Ὑστάσσης Perser 1, 115, 4.
 Φάγρης pierisch 2, 99, 2.
 Φαινίς Argeierin 4, 133, 2.
 Φαίακες 1, 25, 4.
 Φαίαξ Ath. 5, 4—5.
 Φαίδιμος Lak. 5, 42, 1.
 Φαίνιππος Ath. 4, 118, 8.
 Φάκιον 4, 78, 5.
 Φαληρικὸν πῖχος 2, 13, 6.
 Φαληρόνδε 1, 107, 1.
 Φάλιος Kor. 1, 24, 1.
 Φάναι Chios 8, 24, 3.
 Φανόμαχος ath. Strateg 2, 70, 1.
 Φανοτεύς 4, 89, 2.
 Φάνοτις τῆς Φωκίδος 4, 76, 3.
 Φάραξ Lak. 4, 38, 1.
 Φαρνάβαζος Perser 2, 67, 1.
 Φαρνάβαζος ὁ Φαρνάκου 8, 6, 1.
 8, 1. 39, 1. sucht die Lak. zu gewinnen
 § 1. 2. 80, 2. 99, 2. 109, 1. Abydos
 fällt zu ihm ab 62, 1. Klearchos zu
 ihm geschickt 80, 1 f.
 Φαρνάκης Perser 2, 67, 1. Satrap
 1, 129, 1.
 Φαρνάκης dessen Enkel 2, 67, 1.
 5, 1, 2. 8, 6, 1. 58, 1.
 Φάρος Aegypten 1, 104, 1.
 Φαρσάλιος 8, 92, 8. Φαρσάλιοι 2,
 22, 3.
 Φάρσαλος τῆς Θεσσαλίας 1, 111, 1.
 4, 78, 1. 5.
 Φάσηλις 2, 69. 8, 88. 99, 1. 108, 1.
 Φεῖα τῆς Ἠλείας 2, 25, 3. 7, 31, 1.
 Hafen 2, 25, 4.
 Φεραῖοι 2, 22, 3.
 Φθιώται 8, 3, 2.
 Φθιώτις 1, 3, 1.
 Φιλήμων Ath. 2, 67, 2.
 Φίλιππος Lak. 8, 28, 5. 87, 5. 99, 1.
 Φίλιππος Mak. 1, 57, 2. 59. 61, 3.
 2, 95, 2. 3. 100, 2.
 Φιλοκράτης Ath. 5, 116, 2.

Φιλοκρήτης 1, 10, 5. 6.
 Φιλοχαρίδας Lak. 4, 119, 1. 5, 19,
 1. 21, 1. 24, 1. 44, 2.
 Φλιασία 5, 83, 3. 115, 1. 6, 105, 3.
 Φλιασίοι. von den Kor. um Geld
 gebeten 1, 27, 2. Truppen bei den Lak.
 4, 70, 2. 5, 57, 2. 58, 4. 59, 3. 60, 3.
 geschlagen 59, 1. schlagen die Argeier
 115, 1.
 Φλιοῦς 4, 133, 2. 5, 57, 2. 58, 1. 2.
 Φοίνικες 8, 87, 3. Seeräuber 1, 8,
 1. ναυτικόν 1, 16. vgl. 100, 1. 110, 2.
 112, 2. νῆες 8, 81, 3. in Sikilien 6,
 2, 6.
 Φοινίκη 2, 69.
 Φοινικικαὶ πόλεις 6, 46, 3.
 Φοινικοῦς Hafen am Mimas 8, 34, 2.
 Φοίνισσαι νῆες 1, 116, 1. 3. 8, 46,
 1. 5. 59. 78, 2. 87, 1—3. 88. 99, 1.
 108, 1. 109, 2. vgl. 58, 4 f.
 Φορμίων ὁ Ἀσωπίου, ath. Strateg
 bei Samos 1, 117, 2. in Akarnanien 2,
 68, 4. bei Potidaea 1, 64, 1 f. 65, 2.
 2, 29, 5. 58, 3. 3, 17, 2. zu Naupaktos
 2, 69. 80, 3. 81, 1. 83, 2. 85, 3. 86,
 1. 88 f. 90, 1. 92, 4. 102, 1. 103. Rede
 2, 89. Vater des Asopios 3, 7, 1.
 Φρύγια Attika 2, 22, 2.
 Φρῦνις Lak. Perioike 8, 6, 4.
 Φρῦνιχος ath. Strateg 8, 25, 1.
 Einsicht u. Charakter 27, 1—5. 48, 3
 bis 6. Verrätherei 50—51. abgesetzt 54,
 2 f. oligarchisch 90, 1. nach Lak. ge-
 sandt § 3. getödtet 92, 2.
 Φυλείδης Theb. 2, 2, 1.
 Φύρκος 5, 49, 1.
 Φύσκα 2, 99, 4.
 Φυτία 3, 106, 2.
 Φωκαῆς. gründen Massalia 1, 13, 5.
 Φώκαια 8, 31, 2.
 Φώκαια zu Leontinoi 5, 4, 3.
 Φωκαῖς 8, 101, 1.
 Φωκαίτης στατήρ 4, 52, 2.
 Φωκεύς 4, 89, 2. Φωκῆς befehlen
 die Dorier 1, 107, 1 f. Athens Verbün-
 dete 111, 1. der Lak. 2, 9, 2. 5, 64, 3.
 8, 3, 3. immer den Athenern hold 3,
 95, 2. vgl. 4, 76, 3. den Lokrern feind
 101, 1. 5, 32, 2. in Sik. 6, 2, 4.
 Φωκίς 1, 108, 2. sonst Thrake 2,
 29, 2. Lage 3, 95, 1. 4, 76, 3.
 Φώτυος Chaoner 2, 80, 4.
 Χαιρέας Ath. 8, 74, 2. 86, 2.
 Χαιρώνεια 4, 76, 3. zu Orchome-

nos gehörig § 2. von den Athenern erobert 1, 113, 1. geschützt 4, 89, 3.

Χαλαῖοι 3, 101, 2.

Χάλκη J. 8, 41, 4. 44, 3. 55, 1. 60, 3.

Χαλκηδών. Lage 4, 75, 3.

Χαλκιδεύς Lak. rüstet Schiffe 8, 6, 5. 8, 2. nach Asien 11, 3. 12, 2. 14, 1. 15, 2. vgl. 25, 2. 28, 1. 32, 2. nach Teos 16, 1. 3. nach Miletos 17, 1. 2. schliesst einen Vertrag § 3. 36, 2. 43, 3. Befehl an die Chier 19, 1. getödtet 24, 1. 45, 1.

Χαλκιδεύς (ὁ) collectiv 4, 64, 2. 6, 84, 3. *Χαλκιδῆς* auf Euboea gegen Eretria 1, 15, 3. unterthan 6, 76, 2. 84, 2. 7, 57, 3. *X. οἱ ἐπὶ Θράκης* 6, 10, 3. vgl. 5, 3, 3. Grenze 2, 99, 3. *πρόξενος* 4, 78, 1. fallen ab 1, 57, 3. 58, 1 f. helfen den Potidaeaten 62, 2. 65, 2. bekriegt 2, 29, 5. 58, 1. 79, 1. 95, 1. 101, 1. kämpfen siegreich 4, 7, 1. fürchten 79, 1. fordern die Sendung des Brasidas 81, 1. helfen ihm 83, 2. 84. 103, 2. 123, 4. 124, 1 f. 5, 6, 4. die Lak. ihnen gefällig 5, 21, 2. verbinden sich mit den Argeiern 31, 5. vgl. 80, 2. 82, 1. Waffenruhe 6, 7, 4. Lekythos für sie gefordert 4, 114, 1. in Sikilien. gründen Naxos u. Leontinoi 6, 3, 1—3. vgl. 44, 3. 76, 2. 79, 1. zu Zankle 6, 4, 5. in Italien Rhegion 6, 44, 3. 79, 1. *γωνή* 6, 5, 2.

Χαλκιδική 1, 65, 2. 2, 70, 2. 101, 3. 4, 79, 1. 103, 1.

Χαλκιδικός. (τὸ) *X.* 4, 61, 2. in Akte 109, 3. *γένος* 61, 3. *πόλεις* (in Sik.) 3, 86, 1. *Νάξος ἢ X.* 4, 25, 5. *Ὀλυθος ἢ X.* 123, 2. *Τορώνη ἢ X.* 110, 1. vgl. 5, 3, 3. *νόμιμα* 6, 5, 2. *ἵππος* 5, 10, 9 f. *πόλεμος* 2, 95, 2.

Χαλκίοικος Athene 1, 128, 2. 134, 1. 4.

Χαλκίς Euboea 6, 4, 5. 7, 29, 2. 8, 95, 4.

Χαλκίς das kor. 1, 108, 3. 2, 83, 3.

Χάονες 2, 68, 5. 80, 1. 3 f. 81, 2. 4. tapfer § 3.

Χάραθρος zu Argos 5, 60, 5.

Χαρικλῆς Ath. 7, 20, 1. 3. 26, 1. 3.

Χαρμῖνος ath. Strateg 8, 30, 1. 41, 3. 42, 2. 73, 2.

Χαροιάθης ath. Strateg 3, 86, 1. 90, 2.

Χάρυβδις 4, 24, 4.

Χειμέριον τῆς Θεσπρωτιδος 1, 30, 1. 46, 2. 48, 1. Lage 46, 3.

Χερσόνησος Kor. 4, 42, 2. 43, 1. bei Troizen 45, 2. in Thrake 1, 11, 1. 8, 62, 2. 99, 2. 102, 1. 104, 1.

Χίονις Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Χίος 1, 116, 1. 8, 62, 1. *ἡ πόλις τῶν X.* 8, 34, 2. Inseln vor Ch. 8, 24, 2. Homeros dort 3, 104, 6. Schiffe der Lak. dahin bestimmt 8, 6, 2. ein *κατάσκοπος* abgeschickt § 4. Schiffe 7, 1. 8, 2. 10, 1. 15, 3. 16, 1. 17, 1. 20, 1. Pedaritos dort 28, 5. 32, 2. 55, 2. Astyochos 24, 5. 31, 1. 32, 1. 63, 1. Athener dort 30, 1 f. 33, 2. 38, 1. 3. 79, 3. die Lak. wollen helfen 60, 2 f. Mindauros dort 8, 99, 3. 100, 2.

Χῖοι. autonom 1, 19, 3, 10, 3. 6, 85, 2. 7, 57, 4. glücklich u. besonnen 8, 24, 4. mächtigster Staat Joniens 40, 2. vgl. 15, 1. sehr reich 45, 4. auch an Sklaven 40, 2. stellen den Athenern Schiffe 1, 116, 2. 117, 2. 2, 9, 4. 56, 2. 4, 13, 2. 129, 2. 5, 84, 2. 6, 31, 2. 43, 1. 7, 20, 2. 57, 3. 8, 10, 2. 15, 3. verdächtig 4, 51. wollen abfallen 8, 5, 4 f. mit den Lak. verbündet 6, 3 f. den Athenern verdächtig 9, 2 f. 10, 1. vgl. 7, 1. fallen ab 14, 1 f. Verfahren der Ath. gegen sie 15, 3. unterstützen die Lak. 17, 2. zu Anaea 19, 1. zu Lebedos u. Erae § 2. auf Lesbos etc. 22, 1 f. besiegt 23, 2 f. 24, 2 f. 34, 1 f. Unruhen § 4. 38, 1. stellen den Lak. Schiffe 28, 1. 31, 1. 106, 3. erzürnen den Astyochos 32, 2. 33, 1. immer mehr bedrängt 38, 1—3. beschicken den Astyochos 40, 1—3. 41, 1. 55, 2. besiegt § 3. bedrängt 56, 1. kämpfen zur See 61, 1—3. beherrschen dieselbe 63, 1. steuern den Lak. Geld, *τεσσαρακοστὰς Χίως* 1, 101, 1. *Χίων ἄνδρες* 3, 32, 2.

Χοιράδες J. 7, 33, 3.

Χρόμων Mess. 3, 98, 2.

Χρύσιππος 1, 9, 2.

Χρυσίς Priesterin 2, 2, 1. 4, 133, 1 f.

Χρῦσις Korinthier 2, 33, 2.

Ψαμμήτιχος Libyer 1, 104, 1.

ᾠκυτος Kor. 4, 119, 1.

ᾠρεός 8, 95, 4.

ᾠρωπία 4, 91, 2. 99.

ᾠρώπιοι 2, 23, 2.

ᾠρωπός 2, 23, 2. 3, 91, 2. 4, 96, 5. 6, 7, 28, 1. 8, 95, 1—3. Lage 8, 95, 2. erobert 8, 60, 1 f.

Wörterverzeichnis

z u d e n A n m e r k u n g e n .

ἀβλαβής 5, 18, 2.
ἀβροδίαιτος 1, 6, 2.
Ἀβρώνιχος 1, 91, 2.
ἀγαθόν 5, 27, 2. 90. οἰκεῖον 4, 120,
3. vgl. ἀμείνων, ἄριστος etc.
ἀγάλλεσθαι 6, 41, 2. Part. 4, 95, 2.
ἄγαν 1, 75, 1. 8, 1, 1. τι ἄ. 7, 50, 4.
ἀγανάκτησιν ἔχειν 2, 41, 2.
ἀγγελία τῶν πόλεων ὅτι 1, 61, 1.
πλεῖν 8, 19, 1. φοιτῆ etc. 6, 104, 1.
ἀγγέλλειν τινὰ βελτίω 7, 17, 2. ἀγ-
γέλλεσθαι mit d. Part. 3, 16, 2. 8, 79, 4.
ἐπὶ τὸ πλεον 6, 34, 7. zu 6, 83, 3. ἀγ-
γελθέντος 6, 58, 1.
ἄγγελμα 7, 74, 1.
ἄγγελος 3, 36, 3.
ἄγειν 1, 127. 3, 55, 2. 5, 54, 3.
6, 64, 1. 8, 81, 2. ἐορτήν 5, 75, 2. καὶ
ἄγεσθαι 2, 65, 5. ἤξα 2, 97, 3. ἄξεσθαι
4, 115, 2.
ἀγήρων 2, 43, 2.
ἄγνοια 2, 47, 3.
Ἀγνώνειος 5, 11, 2.
ἀγνωσία ἀλλήλων 8, 66, 3.
ἄγνωστος 3, 94, 4.
ἀγνωῶτες ἀλλήλων 3, 53, 4.
ἀγορά 1, 62, 1. 3, 6, 2. 5, 115, 2.
6, 44, 2. ἐν ἄ. 5, 47, 13. πλήθουσα 8,
92, 2.
ἀγοράζειν 6, 51, 1.
ἄγος (τῆς θεοῦ) 1, 126, 1. 135, 1.
Ἀγραῖς 3, 111, 3.
ἄγραφος 2, 37, 3. 43, 2.
ἀγροῖκος 3, 106, 2.
ἀγυιὰ 3, 104, 4.

ἀγχίστροφος 2, 53, 1.
ἀγχώματος 3, 49, 1. 4, 134, 2. 7,
34, 5. 71, 4.
ἀγωγή 6, 29, 3.
ἀγωγός 4, 78, 2.
ἀγών 2, 89, 8. 5, 50, 3. 7, 59, 1.
68, 3. 71, 1. ἀγῶνα ἔχειν 3, 40, 7. ξυν-
έσεως 3, 37, 5. τῆς δόξης 3, 49, 1.
λόγων 3, 67, 5. erg. 4, 63, 3? vgl. 6,
78, 4.
ἀγωνίζεσθαι 3, 38, 2. 6, 18, 8.
29, 3. mit dem Inf. 8, 89, 4.
ἀγωνισίς 5, 50, 3.
ἀγωνισμα 1, 22, 3. 3, 82, 7. 7, 59,
1. 86, 2.
ἀγωνισμός 7, 70, 3.
ἀγωνοθετεῖν 3, 38, 3.
ἄδεια 3, 58, 2. 6, 60, 2. 3.
ἀδεής 1, 36, 1. 6, 87, 4.
ἄδειν 2, 8, 2.
ἄδεῶς 2, 40, 4.
ἄδηλος ἐχθρα 8, 108, 3. ἄδηλον ὁπότε
1, 2, 1.
ἄδήλως 6, 58, 1.
ἀδικεῖν 1, 38, 2. 95, 3. 3, 65, 1.
4, 114, 5. 118, 2. ἀδικεῖσθαι 1, 120, 3.
123, 3? ἀδικήσεσθαι 5, 56, 2.
ἄδικος 4, 85, 4. 86, 4.
ἀδόκητος 6, 34, 6. 8.
ἀδοκῆτως 6, 34, 6.
ἀδυνασία 7, 8, 2.
ἀδύνατος 2, 81, 1. 3, 87, 1. χρή-
μασιν 7, 28, 4. οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι 3,
5, 1. mit dem Inf. 3, 97, 5. ἀδύνατον,
ἀδύνατα 1, 1, 2. 7, 43, 2. Präd. 3, 37, 1.

ἄδωρος 2, 65, 5.
 ἀεὶ 1, 2, 1. 2, 85, 3. 97, 1. 4, 18,
 1. 36, 2. 55, 3. 66, 4. 7, 57, 8. Stel-
 lung 2, 43, 2. 3, 23, 3. ἐς ἀεὶ 1, 22, 3.
 ἀεὶ ποτε 1, 13, 3. 6, 82, 1. 8, 73, 4.
 Ἀεὶμνηστος 3, 52, 3.
 ἄθλον 3, 82, 8. 6, 80, 4.
 ἄζήμιος 2, 37, 2.
 Ἀθηναῖος 1, 1, 1. 2, 29, 4. 67, 2.
 4, 10, 5. Ἀθηναίων u. Ἀθηῶν ver-
 tauscht 1, 110, 2. 2, 15, 3. 86, 4. 7,
 28, 3. 57, 4. 8, 74, 2. vgl. 3, 4, 3.
 ἄθλητής 4, 121, 1.
 ἄθροισις 6, 26, 2.
 ἀθρόος 1, 3, 4. 11, 2. 2, 60, 2. 3,
 78, 1. 4, 76, 3. 112, 1. 6, 34, 5.
 ἄθυμειν τι 5, 91, 1. -ήσας 8, 11, 4.
 Ἄθως ὁ, ἡ 3, 35, 1.
 Αἰγαῖον, τό 4, 109, 1.
 Αἰγάλεως, εων 2, 19, 2.
 Αἰγινῆται 5, 74, 2.
 ἐς ἀίδιον 2, 64, 3.
 αἰδώς 1, 84, 3. αἰδοῖα 2, 49, 5.
 αἵμασιά 4, 43, 2.
 Αἰνέας 4, 119, 1.
 αἰρεῖν 6, 64, 5. 7, 31, 4. 8, 64, 1.
 αἰρεῖσθαι. ὕπνον 2, 75, 2.
 αἶρεν. σημεῖον 1, 49, 1. 4, 42, 4.
 111, 1. τὸ τεῖχος ἰκανόν 1, 90, 3. vgl.
 2, 75, 4. ναῦς 1, 52, 2. intr. 2, 23, 1.
 ἤρθη νοῦν 6, 59, 4. vgl. 1, 130, 1.
 αἰρεῖν. ἐλεῖσθαι τὰ κείνων 2, 7, 2. mit
 dem Inf. 6, 80, 5. 8, 64, 1.
 αἶρεσις γίγνεται 2, 61, 1.
 αἰσθάνεσθαι 1, 71, 4. 7, 2, 3.
 -ομαι ἀκοῆ 6, 17, 4. τινός 1, 57, 4. mit
 dem Particip 2, 51, 2. dies erg. 7, 69,
 1. Inf. 5, 4, 5.
 αἰσθεσθαι 2, 93, 2. 5, 26, 5. 7,
 75, 1.
 αἰσθησιν ἔχειν 2, 61, 1. παρέχειν
 50, 1. 3, 22, 2.
 αἰσχροός 2, 42, 3. 64, 5. 5, 111, 3.
 7, 68, 2. τὸ α. [ὄνειδος] 8, 27, 2? τὸ
 αἰσχίον 6, 10, 1. αἰσχιστος 3, 59, 3.
 αἰσχύνεσθαι 1, 84, 1. 2, 43, 1.
 αἰσχύνη 1, 84, 3. 2, 51, 3. 4, 19,
 3. 5, 104. 8, 73, 2. ἔχειν 1, 5, 1.
 αἰτεῖν mit dem Inf. 1, 132, 6.
 αἰτεῖσθαι 6, 46, 3.
 αἰτία 1, 69, 5. 3, 13, 1. 53, 3. 5,
 53, 2. 6, 80, 4. ἐς 1, 66, 1. αἰτίαν ἔχειν
 3, 13, 6. τὸ μὴ λύειν 6, 14. λαμβάνειν
 2, 18, 2. δι' αἰτίας ἔχειν 2, 60, 3. ἐν
 αἰτία ἔχειν 1, 35, 2. αἰτία 4, 87, 3.

αἰτιᾶσθαι τι 5, 30, 1. 32, 5. ἡτια-
 μένα 3, 61, 1. Ao. Ps. 8, 68, 3.
 αἴτιον ἦν 3, 93, 2. 4, 26, 3. 65, 4.
 8, 56, 4. αἰτιώτερος, τatos 1, 74, 1. 4,
 20, 2.
 αἰγνίδιος 2, 61, 3. 4, 75, 3. 78,
 4. 125, 1. 5, 65, 5. αἰγνίδιον 4, 112, 1.
 6, 49, 2?
 αἰγνιδίως 7, 23, 1.
 αἰωρεῖσθαι 7, 77, 2.
 ἀκάτιον 4, 67, 3.
 ἀκέραιος 2, 18, 3.
 ἀκηρυκτεῖ 2, 1.
 ἀκηρυκτως 1, 146.
 ἀκινδυνος 3, 40, 4. 4, 18, 3.
 ἀκινδύνως 7, 68, 2. ἡ ἀ. δουλεία
 6, 80, 5.
 ἀκίνητος 3, 37, 3.
 ἀκμάζειν 2, 20, 1. θέρως, σίτος 2,
 19, 1. 3, 1, 1. 3, 1. ναυτικόν 7, 63, 3.
 ἀ. ἐς 1, 1, 1.
 ἀκμή 4, 2, 1. πληρώματος 7, 14, 1.
 8, 46, 5. δόξης, δέους 2, 42, 3.
 ἀκοῆ ἄλλων 4, 126, 3? ἀκοῆς ἀπο-
 στέρησις 7, 70, 6. ἡδονή 3, 38, 5. κρείσ-
 των 2, 41, 2. ἀκοῆ λεγόμενα 1, 23, 3.
 ἐπίστασθαι etc. 6, 53, 3. vgl. 17, 4.
 ἀκοαί 1, 20, 1. λόγων 1, 73, 2.
 ἀκολασία 6, 89, 4.
 ἀκόλουθος 4, 118, 5. 6, 28, 1. 7,
 75, 5.
 ἀκοντιζειν ἐς 7, 40, 5.
 ἀκοντισται 3, 97, 2. 4, 94, 1.
 ἀκούειν 6, 6, 4.
 ἀκούσιος 6, 8, 3. ἀνάγκαι 3, 82, 2.
 ἀκουσίως 2, 8, 1. 4, 19, 3.
 ἄκρα 4, 107, 1. ἀ. Ἰαπυγία 6, 30,
 1. ἡ ἀ. τὸ X. 1, 46, 3. κατ' ἀκρας 4,
 112, 2.
 ἀκραιφνής 1, 19.
 ἄκρατος 2, 49, 4.
 ἀκριβεια τοῦ ναυικοῦ 7, 13, 3.
 ἀκριβής. πρόφαισις 4, 47, 1. οἱ ἀ.
 3, 46, 3. ἀκριβές ἔσιν 5, 20, 2. τὸ ἀ.
 5, 90. 6, 18, 7. 55, 4. ἐς τὸ ἀ. εἰπεῖν
 6, 82, 3? (τι) ἀκριβέστατα εἰδέναι 6,
 91, 1.
 ἀκριβῶς 1, 97, 2. 99, 1.
 ἄκριτα 4, 20, 2.
 ἀκριτως 7, 71, 3.
 ἀκροάσις τινος 2, 37, 3.
 ἀκροατῆς τῶν ἔργων 3, 38, 3.
 ἄκρος. ἀ. (αἰ) χεῖρες 2, 49, 5. präd.
 3, 107, 4. 6, 97, 4.
 ἀκροτελεύτιον 2, 17, 1.

ἀκροφύσιον 4, 100, 2.
 ἀκρωτήρια 2, 49, 5.
 ἄκυρος 3, 37, 3.
 ἄκων 6, 34, 6. 69, 2. ἄκοντος τοῦ
 Γ. 7, 86, 1. 8, 3, 1.
 ἀλγεῖν 3, 66, 2. πινός 2, 63, 2.
 ἀλγεινός 2, 39, 3.
 ἀλγηδών 2, 37, 2.
 ἀλγιστα 7, 68, 2.
 ἀλεῖν. ἀηλεσμένος 4, 26, 3.
 ἀλήθεια 2, 41, 2. πᾶσα ἢ ἄ. 6,
 87, 1.
 ἀληθής 5, 45, 2? τὸ ἄ. 3, 64, 3. 6,
 33, 2. τῷ ἄ. 8, 92, 9. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄ.
 δύναμις 6, 34, 8. μετὰ τοῦ ἄ. 6, 89, 2.
 Ἄληξ 3, 99.
 ἀληπιος 1, 37, 3.
 Ἄλιός 1, 115, 1.
 Ἄλιῆς 1, 105, 1.
 ἀλίσκομαι 1, 23, 2. 121, 3. 6, 2,
 3. 7, 40, 3.
 ἀλιτήριος 1, 126, 7.
 ἀλκῆ ἔργων 6, 34, 8. ἐς ἄ. 2, 84,
 2. 3, 108, 1.
 ἀλλά 1, 22, 2. 26, 3. 4, 72, 4? 6,
 21, 2. 38, 4. nach e. Comp. 1, 83, 1.
 2, 43, 3. 5, 99. elliptisch 1, 35, 3. mit
 erg. Verbum 6, 21, 1. oder 1, 80, 3.
 verbindet e. Pröp. u. e. abs. Ge. 1,
 102, 3. e. Pröp. u. e. Satz mit ὅπως
 7, 56, 1. e. No. mit e. abs. Ge. 1, 75,
 1. 8, 25, 3. umgekehrt 8, 69, 1. e.
 abs. Ge. mit e. abs. Ac. 7, 15, 1. e.
 finalen Satz u. e. Part. Fu. 1, 73, 1. 4,
 86, 1. ein Particip u. e. Satz 3, 2, 1.
 ἀλλ' ἢ 3, 71, 1. 4, 27, 2. 5, 60, 1. 7,
 50, 8. 8, 28, 2. ἀλλὰ (καί) 2, 11, 1.
 6, 39, 2. 8, 27, 2. 51, 2. 87, 3. 91, 3.
 ἀλλὰ μηδέ 3, 42, 5. ἀλλ' οὐ γὰρ δὴ
 6, 77, 1. ἀλλ' οὖν 5, 113. οὐ μέντοι
 ἀλλά 5, 43, 2.
 Ἄλλαντη 2, 100, 2.
 ἀλλήλων 1, 44, 1. 5, 27, 2. 8, 66,
 3. Stellung 1, 51, 2. 8, 66, 4.
 ἄλλοθεν 3, 82, 7.
 ἀλλοιοῦσθαι 2, 59, 1.
 ἀλλόκοτος 3, 49, 3.
 ἄλλος 2, 15, 3. 3, 5, 3. 107, 4. 6,
 41, 2. 7, 83, 2? pluralisch 4, 92, 2.
 (wie τις ἄλλος 1, 2, 1. 141, 6.) ein an-
 derer, nämlich 4, 118, 5. ὥσπερ καὶ ἄλλο
 τι 1, 142, 4. vgl. καὶ ἴ. οὐδὲν ἄλλο ἢ 2, 16,
 8, 5, 1. ἄλλο τι 3, 42, 2. ἄλλο τι ἢ 3,
 85, 2. 5, 87. vgl. 6, 11, 5. τί ἄλλο ἢ
 3, 39, 2. 5, 98. 6, 80, 2. ἄλλο οὐδὲν

ἢ 4, 14, 3. ἄλλο für ἄλλοθεν 1, 65, 1.
 für ἄλλως 5, 80, 1. ἄλλο εἶ τι 2, 72, 4.
 εἶ τινα πρὸς ἄλλον 5, 37, 2. ἄλλα 1,
 144, 1. 2, 25, 1. ἄλλα ὅσα 2, 96, 3.
 ἄλλος ἄλλη mit dem Verbum im Plu. 6,
 71, 5. ὁ ἄλλος 6, 7, 1. ἄλλοι τῶν βου-
 λομένων 4, 78, 3. ἄλλοι τινές οἱ 2, 25,
 4. οἱ ἄλλοι 3, 12, 3. für ἄλλοι 1, 91, 1?
 durch das Folgende bestimmt 4, 110, 1.
 ἄλλος μὲν 1, 139, 3. οἱ ἄλλοι οἱ 1,
 44, 2. 56. πλὴν — οἱ ἄ. 6, 48, 1. τὸ
 ἄλλο τὸ πλεόν 7, 2, 5. γυναῖκες καὶ ἡ
 ἄλλη κατισκευή 2, 14. vgl. 97, 5. 1,
 128, 3. 4, 100, 2. 118, 3. 5, 75, 2. 6,
 34, 5. 7, 4, 3. 18, 5. 36, 1. 56, 3. 61,
 1. 70, 2. τὸ ἄλλο 1, 48, 2. 3, 11, 2. 5,
 80, 3. 8, 42, 2. ἄλλα asynd. 7, 71, 4.
 ἄλλα ὅσα 7, 87, 3. von Staaten 5, 57,
 1. τὰ ἄλλα 1, 80, 2. 3, 36, 1. 53, 3.
 8, 95, 4. adv. 6, 31, 3. 8, 46, 5? 63,
 3? πολεμεῖν 1, 65, 2. ἐς τὰ ἄλλα 1, 1,
 2. 2, 3. τὰ ἄλλα τὰ κεῖ 1, 90, 4. vgl. 4,
 69, 1. 6, 15, 1. 8, 64, 1. 8, 100, 2.
 Krasis 3, 90, 3. zw. 3, 19, 1.
 ἄλλοσέ ποι 7, 51, 1. ἄλλοσε εἶ ποι
 1, 53, 2.
 ἀλλότριος 1, 70, 3. 3, 59, 1. ἀλλο-
 τριώτεροι τὰς γνώμης 4, 106, 1.
 ἀλλοτριούν 3, 65, 2. 8, 73, 3.
 ἀλλοτριώσεις 1, 35, 4.
 ἀλλόφυλος 4, 86, 3.
 ἄλλως 2, 50, 1 f. 3, 39, 5. ματαιώς
 1, 109, 1. 8, 78, 2. ἄλλως τε καὶ 1, 83,
 1. 3, 55, 2. 5, 61, 3? 6, 17, 3. 7, 75,
 6. ohne καὶ 6, 72, 2.
 ἀλόγιστος 3, 82, 3. 5, 99.
 ἀλογίστως 1, 37, 1.
 ἄλογος 1, 32, 2. 5, 105, 3. 6, 46,
 2. 85, 1.
 ἀλόγως 6, 79, 2. 84, 3.
 ἄλωσις 1, 52, 2.
 ἄμα 2, 42, 3. 80, 1. 4, 27, 1? 30,
 3? 76, 3. 7, 57, 5? ἄ. μὲν 3, 11, 2. 7,
 84, 1. γίνεσθαι 4, 30, 3? beim Part.
 3, 23, 2. 6, 42, 1. καὶ ἄμα (ὅτι) 1, 37,
 2. 110, 1. 3, 78, 2.
 ἄμαθής 1, 84, 3. 3, 37, 5. 82, 7.
 4, 41, 3. 6, 39, 2.
 ἄμαθία 4, 59, 2.
 ἄμαθῶς 1, 140, 2.
 ἄμαρτάνω 1, 92. 3, 40, 1. τι 3,
 42, 4. 4, 55, 4. γνώμη u. γνώμης 6,
 78, 3. ἐς τινα 3, 59, 1. ἄμαρτάνεται τι
 2, 65, 7.
 ἄμαρτία δόξης 1, 32, 4.

ἀμαχεί 1, 143, 3.
 ἀμβλύνοσθαί τινος 2, 65, 2. 87, 2.
 ἀμβλύς 2, 40, 4. 65, 7. τινός § 2.
 τὶ 2, 87, 2.
 ἀμεινον 1, 118, 3. 2, 11, 3. 6, 9,
 1. 33, 4. 34, 2. 37, 1. λέγειν 3, 42, 4.
 ἀμελεῖν 2, 49, 3. 3, 40, 6.
 ἀμετόχως 1, 39, 3.
 ἄμικτος 1, 77, 4.
 ἄμιλλαν ποιῆσθαι 6, 32, 2.
 ἀμιλληθῆναι 6, 31, 4.
 ἀμιξία ἀλλήλων 1, 3, 4.
 ἄμιπποι 5, 57, 2.
 ἀμνηστεῖν 1, 20, 4.
 ἀμοθεῖ 5, 77, 3.
 Ἀμόργης 8, 19, 1.
 ἄμπελος 4, 90, 2.
 ἀμύνω mit dem Inf. 6, 80, 2. νόμω
 3, 67, 4.
 ἀμύνεσθαι 1, 40, 3. 42, 1. 143, 2.
 2, 67, 4. 3, 38, 1. 102, 2. 6, 18, 7.
 Ἀμυρταῖος 1, 110, 1.
 ἀμφορικός 4, 67, 3.
 ἀμφίβολος 4, 32, 3. 36, 3. ἐν ἄ.
 2, 76, 2. ἐς ἄ. 4, 18, 2.
 ἀμφιδήριτος 4, 134, 1.
 ἀμφιλογος 5, 79, 3.
 ἀμφισβήτητος 6, 6, 2.
 ἀμφοτέρως 5, 91, 2. Ge. bei e. Ge. 1,
 50, 2. ἄ. τὰ πράγματα 5, 26, 5. ἀμφο-
 τέρα 1, 13, 4. 3, 53, 2. 4, 73, 2. ἐπ'
 ἀμφοτέρα 1, 83, 2. 139, 4. 2, 11, 6. 4,
 58. 6, 60, 2. 7, 48, 3. 64, 2. κατ' ἀμ-
 φότερα 2, 62, 4. 4, 63, 1. 6, 31, 3. 7,
 41, 2. 47, 2.
 ἀμφοτέρωθεν 4, 1, 1. 66, 1. 96,
 4. 111, 2.
 ἀμφοῖν ταῖς πόλειςιν 5, 79, 3.
 ἄν A) mit dem Indicativ 1) hi-
 storischer Tempora 5, 68, 1. 7, 44, 2.
 ἄν ἴδω 1, 74, 4. οὐκ ἄν ᾤοντο 7, 55,
 2. ἄν εὕρην 8, 66, 3. ἀνεθάρσυσαν ἄν
 7, 71, 2. ἄν ἰδοῦκε — ἐπειδὴ δὲ 2, 35,
 1. γὰρ ἄν — 1, 75, 2. 3, 84, 2. 4,
 54, 3. 87, 3. 126, 5. 5, 22, 2. 7, 66,
 1. vgl. γὰρ. 2) des Futurs 2, 80, 1.
 B) mit dem Optativ 1, 9, 3. 4, 18,
 2. 7, 44, 2. bei μή 2, 93, 2. bei ὅς 7,
 48, 4. bei ὅπως damit 7, 65.
 C) mit dem Infinitiv gleich ἄν mit
 dem Optativ 1, 2, 1. 2, 41, 1. 3, 11, 2.
 92, 3. 4, 28, 2. 106, 1. 120, 4. 5, 4, 5.
 60, 5. 6, 18, 3. 80, 5. 7, 62, 2. so
 beim Inf. des Perfects 2, 102, 5. 8, 2,

3. gleich ἄν mit dem Indicativ eines
 historischen Tempus 1, 22, 1. 2, 49, 3.
 4, 104, 1. 5, 9, 2. 7, 51, 2. 8, 2, 1.
 wie nur so 3, 11, 3. beim Inf. des
 Perfects 5, 46, 3. 8, 2, 3. des Futurs
 2, 80, 5. 6, 66, 1. 8, 71, 1.

D) mit dem Particip gleich ἄν mit
 dem Optativ 1, 76, 1. 90, 2. 3, 37, 4.
 89, 4. 4, 10, 1. 6, 20, 1. 38, 1. 64, 2.
 80, 5. 7, 6, 3. gleich ἄν mit dem
 Indicativ 1, 73, 3. 90, 1. 3, 53, 1. 82,
 1. 84, 1. 5, 60, 4. mit dem Part. des
 Futurs 5, 15, 2? vgl. 7, 64, 2. 67, 4.

E) ἄν aus dem Vorigen ergänzt 5,
 36, 2. 6, 34, 5. 40, 1. 8, 96, 3. Stel-
 lung 6, 2, 4. τάχ' ἄν ἴσως 6, 10, 2. vgl. οὐ.

F) ἄν doppelt 1, 36, 3. 76, 3. 2, 94,
 1. 4, 18, 3. 114, 4. 105, 2. 5, 9, 3. 6,
 6, 11, 2. 64, 2. 99, 3. 8, 96, 3. wie
 nicht so 3, 42, 4. verdächtigt 4, 118,
 5. 8, 68, 2. 92, 11. fehlt beim Re-
 lativ 4, 17, 2. bei μίχρη (οὐ) 1, 137,
 2. bei εἰ (versuchend) ob 2, 12, 1. 8,
 42, 1. vermisst 3, 67, 3. 74, 2. 95, 1.
 4, 18, 2. 19, 1. 6, 61, 3. 7, 56, 3. 8,
 82, 1. ohne Verbum 4, 63, 3. 5, 5, 2.
 79, 2? 8, 71, 2. ὡς ἄν 6, 57, 3. ἄν οὐ
 6, 50, 1. vgl. πρὶν.

ἄν für ἐάν 4, 46, 2. 6, 13, 1.

ἀνά 3, 22, 1.

ἀναβαίνειν (ἐς) 3, 112, 1.

ἀναβάλλειν 4, 90, 1. εἶσθαι 5, 46, 1.

ἀναβιβάσασθαι 7, 35, 2.

ἀναβοᾶν 1, 53, 3.

ἀναβολὰς ποιῆσθαι 2, 42, 3. ἐς ἄ.
 7, 15, 2.

ἀναγγέλλειν 4, 122, 1.

ἀνάγειν 3, 16, 1. 104, 3. εἶσθαι 6,
 65, 4.

ἀναγκάζειν 4, 25, 2. erzwingen
 7, 62, 2. drängen 8, 76, 1. veranlassen
 4, 25, 1. 5, 25, 3. 6, 87, 4. ἐς τοῦτο
 ἠναγκάσμεθα 7, 62, 4. σιτοποιοὶ ἠναγ-
 κασμένοι 6, 22, 2. Inf. erg. 5, 7, 2. 7,
 81, 3.

ἀναγκαῖος zweier End. 1, 2, 1.
 ξυμμαχία 1, 61, 2. ὄπλις 5, 8, 2. βρω-
 σις 2, 70, 1. γύσις 5, 105, 1. ξύμφορα
 4, 128, 4. vgl. 4, 60, 1. τὸ ἄ. τῆς ἀρ-
 χῆς 5, 99. ἐξ ἄ. 7, 60, 3. τὰ ἀναγκαι-
 οτατα 1, 84, 4.

ἀναγκαίως 2, 64, 2.

ἀναγκαστός 7, 13, 2. 8, 24, 2.

ἀνάγκη 1, 37, 2. 49, 6. 3, 45, 3.
 8, 27, 3. ἐστίν 5, 17, 1. Inf. erg. 6,

85, 3. ἀνάγκαι 1, 99, 1. 4, 87, 2. 7, 57, 10. ἀκούσοι 3, 32, 2. ἀπὸ τῆς ἴσης ἄ. κρίνεται 5, 89, 2. δι' ἀνάγκης 7, 48, 6. ἐξ ἀνάγκης 3, 40, 2. 6, 44, 1. 7, 27, 3. κατ' ἀνάγκην 4, 19, 2. 63, 3. 6, 10, 1. 7, 70, 6. 8. 8, 2, 2. ξὺν ἄ. 3, 40, 5. ἐς ἄ. ἀφίχθαι 1, 124, 2.
ἀναγράφειν 1, 129, 3.
ἀναγωγή 6, 29, 3.
ἀναδιάσασθαι 5, 4, 1.
ἀναδεῖν 5, 50, 3. εἶσθαι 1, 50, 1. 7, 74, 3.
ἀναδέχεσθαι 8, 81, 3.
ἀναδιδάσκειν 1, 32, 1.
ἀνάδοτος 3, 52, 2.
ἀναζευγνύναι 8, 108, 2.
ἀναθαρσεῖν 5, 82, 1. τῇ ὄψει 4, 34, 1. 6, 31, 1.
ἀναθρεῖν 4, 87, 1.
Ἄναια 4, 75, 1. 8, 19, 1.
Ἄναιῆτις 8, 61, 2.
ἀναιρεῖν 1, 126, 7. mit dem Inf. 1, 126, 2. εἶσθαι 2, 84, 3.
ἀναισθητος 1, 69, 3. 2, 43, 3.
ἀναισθητῶς 1, 82, 1.
ἀναισχυντεῖν 1, 37, 4.
ἀναισχυντος 2, 52, 3.
ἀνακαλεῖν 1, 3, 3.
Ἄνακειον 8, 93, 1.
ἀνακεῖσθαι ἐς 7, 71, 2.
ἀνακλᾶν 2, 76, 3.
ἀνάκλησις 7, 71, 2.
ἀνάκρουσις 7, 36, 5.
ἀνακῶς 8, 102, 2.
ἀνακωχή 1, 40, 3. 3, 4, 3. 4, 88, 1. 117, 2. 5, 25, 3. 8, 87, 4.
ἀναλαμβάνειν 2, 16. 3, 38, 1. 6, 26, 2. 89, 1. 7, 33, 5. 86, 1.
ἀνάληγτος 3, 40, 4.
ἀνάληψις 5, 65, 2.
ἀναλογισμός 3, 36, 3.
ἀναλοῦν 2, 64, 3. 3, 81, 2. 4, 48, 2. ἐν, ἐς 7, 48, 5.
ἀναμάχεσθαι 7, 61, 2.
ἀναμίξ 3, 107, 4.
ἀνανέωσις 6, 82, 1.
ἀνανταγώνιστος 2, 45, 1.
ἀνάξιος 3, 59, 1.
ἀνάπαυλα 2, 38, 1. 75, 2.
ἀναπεῖθεσθαι 1, 84, 2. 140, 2. 6, 89, 2.
ἀναπειρᾶσθαι 7, 7, 3.
ἀναπίμπλασθαι 2, 51, 2.
ἀναπίπτειν 1, 70, 3.
ἀναπλεῖν 6, 42?

Ἄναπος 6, 96, 3.
ἀναπράττειν 2, 95, 1. 8, 107, 2.
ἄναρκτος 5, 99.
ἀναρπάζειν 6, 104, 3.
ἀναρρηγνύναι 7, 34, 4.
ἀναρρίπτειν 4, 85, 2. 5, 103. 6, 13, 2.
ἀναρρωνύναι 7, 46.
ἀναρχία 6, 72, 2.
ἀνασκευάζειν 4, 116, 2. — εσθαι 1, 18, 4.
ἀνασπᾶν 4, 97, 3.
ἀνάσσειν 1, 9, 3.
ἀνάστασις 1, 126, 6. 2, 14, 1.
ἀναστέλλειν 3, 98, 1. 6, 2, 5.
ἀναστρέφειν 2, 49, 2. εσθαι 7, 44, 2.
ἀναστροφαί 2, 89, 6.
ἀνασχετός 1, 118, 3.
ἀνατιθέναι 1, 132, 2. 2, 64, 2. 92, 3. 8, 82, 1. εσθαι 4, 73, 2.
ἀναφέρειν 2, 84, 2. 3, 38, 3. 5, 16, 5. 28, 1. 8, 97, 2. ἐς 5, 28, 1. vgl. 8, 67, 1.
ἀναχωρεῖν 1, 2, 3. 2, 79, 5. 6, 58, 2. 8, 79, 3. sich weigern 4, 28, 2.
ἀναχώρησις 1, 90, 2.
ἀναψηφίζειν 6, 14.
ἀνδραγαθίζεισθαι 2, 63, 1.
ἀνδραποδίζειν, εσθαι 1, 98.
Ἄνδροκράτης 3, 24, 1.
Ἄνδρομένης 5, 42, 1.
ἀνειλεῖν 7, 81, 5.
ἀνειμένος 1, 6, 2.
ἀνειμένως 2, 39, 2.
ἀνειπεῖν 4, 105, 2. 8, 67, 2?
ἀνέκβατος 3, 98, 1.
ἀνεκτός 1, 118, 3. 7, 87, 2.
ἀνεκτῶς 8, 90, 3.
ἀνέλεγκτος 5, 85, 1. 6, 53, 3.
ἀνέλκειν 6, 44, 3.
ἀνέλπιστος 3, 83, 1. 6, 17, 6. 34, 2. ἀνέλπιστον καθιστάναι 3, 46, 1.
ἄνεμος 4, 23, 3.
ἀνεξέλεγκτος 1, 21, 1. 4, 126, 4.
ἀνεξεύρετος 3, 87, 2.
ἀνεπαχθῶς 2, 37, 3.
ἀνεπιβούλευτος Zus. zu 3, 37, 1.
ἀνεπεικῆς 3, 66, 1.
ἀνεπικλήτως 1, 92.
ἀνεπίληπτος 5, 17, 1.
ἀνεπιλήπτως 1, 92?
ἀνεπιτακτος 7, 69, 3.
ἀνεπιτήδειος 3, 71, 1. 8, 65, 2.
ἀνεπιφθονος 1, 76, 1. 7, 77, 2.
ἀνεπιφθόνως 6, 54, 4.

ἀνευ 1, 91, 4. 128, 2. 7, 49, 2. 8, 57, 1. 89, 2.
 ἀνεύθυνος 3, 43, 3.
 ἀνεχέγγυος 4, 55, 4.
 ἀνέχειν. πόλεμον 1, 141, 8. hindern 6, 86, 3. sich erheben 1, 46, 3. sich aufhalten 2, 18, 3. zurückhalten 7, 48, 3. ἀνέχεσθαι 2, 74, 1. 3, 28, 2.
 ἀνήκειν 3, 45, 2.
 ἀνήκεστος 3, 45, 3. 4, 20, 1.
 ἀνηκουστέιν 1, 84, 3.
 ἀνήρ τῶν ἀσπῶν 6, 54, 2. vgl. 1, 126, 2. ohne τις 8, 92, 2. ἀνήρ ἀντ' ἀνδρός 2, 103. ἄνδρες 4, 132, 3. 6, 38, 1. 7, 77, 7. einige 2, 33, 3. ἰδιῶται 1, 115, 2? ἐνθὲν δὲ ἄ. 6, 10, 1. ἄνδρες οἱ 4, 60, 2. οἱ ἄνδρες die Feinde 4, 27, 4. 6, 34, 8. πλείστα εἰς ἀνήρ 8, 68, 2.
 Ἀνήριστος 2, 67, 1.
 ἀνθάπτεσθαι 8, 50, 4. 97, 2.
 ἀνθεῖν τὰ κράτιστα 1, 19.
 ἀνθησαῖσθαι 4, 19, 3.
 ἀνθίστασθαι 5, 38, 5. ἀντίστη τὸ πρᾶγμα 5, 4, 5.
 ἀνθορμεῖν 2, 86, 3.
 ἄνθος 4, 133, 1.
 ἀνθρωπίειος 5, 105, 1. τὸ ἄ. 1, 22, 3. 4, 61, 4. 5, 105, 2.
 ἀνθρωπεῖως 5, 103, 2.
 ἀνθρωπίνως 6, 78, 2.
 ἀνθρωπίνως 3, 40, 1.
 ἄνθρωπος 2, 25, 1. 50, 1. ohne Art. 1, 41, 3. 7, 47, 2.
 ἀνθυπάγειν 3, 70, 3.
 ἀνθυποπτεύεσθαι 3, 43, 3.
 ἀνιέναι 1, 75, 2. 2, 77, 3. 4, 123, 2. 7, 51, 1. τὴν φυλακὴν 4, 27, 2. τὴν ἐπιτροπὴν 5, 31, 3. weichen 4, 116, 2. τῆς ἐφόδου 5, 32, 3. τὸ ἀνεμῆνον 5, 9, 4.
 ἀνιστάναι 1, 62, 3. 126, 6. 2, 27, 1. 68, 1. 3, 75, 3. ἀναστῆναι 2, 49, 5. 6, 4, 2. ἐς 1, 87, 2. ὑπό τιος 1, 8, 2.
 ἀνίσωσις 8, 87, 4.
 ἄνοια 6, 16, 4. 89, 5.
 ἀνοίγειν 4, 10, 5.
 ἀνοικίξεσθαι 1, 7, 2. 8, 31, 1.
 ἀνοικοδομεῖν 8, 16, 3.
 ἀνοιξις 4, 67, 3.
 ἀνολκή 4, 112, 2.
 ἀνομία 2, 53, 1.
 ἀνόμως 4, 92, 7.
 ἀνοπλος 4, 9, 2.
 ἀνταγωνίζεσθαι 3, 38, 4.
 ἀνταίρεσθαι 3, 32, 1.

ἀντατεῖν 4, 19, 1.
 ἀνταλλάσσειν 3, 82, 3. 4, 14, 2. 8, 82, 1?
 ἀντανάγειν ναυσίαν 7, 37, 3. 8, 104, 1. εἶσθαι 1, 29, 3. 4, 25, 1?
 ἀνταναμένειν 3, 12, 2.
 ἀνταναμύνεσθαι 4, 19, 2. 3.
 ἀντανιέναι 2, 75, 4.
 ἀνταξιούειν 6, 16, 4.
 ἀνταπαιτεῖν 3, 58, 1. 5, 17, 3.
 ἀνταποδιδόναι 3, 41, 6. 67, 3?
 ἀνταπόδοσις 4, 81, 1.
 ἀνταποφαίνεσθαι 3, 38, 2.
 ἀνταρκεῖν 7, 15, 1.
 ἀντελπίζειν 1, 70, 4.
 ἀντεξόρμησις 2, 91, 3.
 ἀντεπ(αν)άγεσθαι 4, 25, 1?
 ἀντεπεξάγειν, — αγωγή 8, 104, 3.
 ἀντεπεξελαύνειν 4, 72, 3.
 ἀντεπεξέρχεσθαι 4, 131, 1.
 ἀντεπιβουλεύειν 1, 33, 3. 6, 87, 5.
 ἀντεπιπλεῖν 1, 50, 4. 54, 4.
 ἀντεπιτειχίζεσθαι 1, 142, 1.
 ἀντεπιτιθέναι 1, 129, 2.
 ἀντέχειν 2, 51, 2. 64, 4. 70, 1. 4, 68, 1. 8, 63, 3. 86, 5. ὅσον 6, 69, 2. πρὸς τι 6, 22, 2. dauern 1, 7, 2. ἀντέχεσθαι 2, 74, 1? τῆς θαλάσσης 1, 13, 1.
 ἀντήριδες 7, 36, 2.
 ἀντί 2, 3, 2. 4, 98, 5. 7, 75, 1.
 ἀντιβολία 7, 75, 3.
 ἀντιδιδόναι 3, 63, 4.
 ἀντικαθίστασθαι 1, 71, 1. 3, 47, 1.
 ἀντικρούειν 6, 46, 1.
 ἀντικρυς 1, 122, 3. 2, 4, 3. 6, 49, 1. 8, 92, 11.
 ἀντιλαμβάνεσθαι 2, 8, 1. 3, 22, 5. 4, 128, 2. 7, 60, 2. 70, 7.
 ἀντιλέγειν ὡς οὐ 1, 77, 2. 86, 1. 8, 24, 4.
 ἀντίλεκτος 4, 92, 4.
 ἀντίληψις 1, 120, 2. 2, 49, 5.
 ἀντιλογία 2, 87, 2. 4, 59, 3. ἐς ἄ. ἐλθεῖν 1, 31, 3.
 ἀντιμάχεσθαι 4, 68, 1.
 ἀντιμέλλειν 2, 12, 2.
 ἀντιμίμησις 7, 67, 2.
 ἀντιναυπηγεῖν 7, 62, 3?
 ἀντίπαλος 1, 11, 2. 122, 2. 2, 89, 4. 4, 92, 3. 120, 2. 6, 17, 6. 7, 12, 3. γινῶμαι 3, 49, 1. ὄνομα 1, 3, 4? ent-sprechend 2, 61, 3. 3, 9, 2. 38, 1. θεός 3, 11, 2. κίνδυνος 4, 73, 4. ἀντίπαλον 2, 45, 1. 6, 23, 1. zw. 1, 3, 4. ἄ. τι 7, 71, 3. ἀντίπαλα 4, 117, 3. ἦν 1, 10, 3. ναυμαχεῖν 7, 34, 5. ἐς ἄ. 7, 13, 2.

ἀντιπάλως 8, 87, 4.
 ἀντιπαραλυπεῖν 4, 80, 1.
 ἀντιπαραπλεῖν 2, 83, 3.
 ἀντιπαρασκευή 1, 141, 5.
 ἀντιπαραταχθέν, τό 5, 9, 3.
 ἀντιπαρέχειν 6, 21, 2.
 ἀντιπαταγεῖν 3, 22, 1.
 ἀντιπέμπειν 6, 99, 3. 7, 79, 3.
 ἀντιπλεῖν 1, 50, 4. 54, 4?
 ἀντιποιεῖσθαι π 1, 28, 1.
 ἀντιπολεμεῖν 1, 23, 2.
 ἀντιπολέμιος 3, 90, 1.
 ἀντιπολιορκεῖν 7, 28, 3.
 ἀντιπρεσβεύεσθαι 6, 75, 2.
 ἀντίπρωρος 2, 91, 1. 7, 34, 4. 36,
 3. 8, 53, 3.
 ἀντισουῦσθαι 3, 11, 1.
 ἀντισχυρίζεσθαι 3, 44, 2.
 ἀντίσχειν 1, 7, 2. 141, 5. 6, 91, 2.
 ἀντιτάσσεσθαι 2, 87, 3. 3, 83, 1.
 ἀντιτεῖχισμα 2, 77, 1.
 ἀντιτέχνησις 7, 70, 3.
 ἀντιτιθέναι 2, 85, 2. πινός 3, 56, 3.
 ἀντιτολμᾶν 2, 89, 4. 7, 21, 3.
 ἀντιτυγχάνειν 6, 87, 4.
 ἀντιφυλακή 2, 84, 2.
 ἀντοιχιζειν 3, 40, 2.
 ἀντονομάζειν 6, 5, 1.
 ἀντοφείλειν 2, 40, 4.
 ἀνύτειν 2, 75, 2. 97, 2.
 ἄνω 2, 83, 1. 7, 4, 1. 8, 88. ἡ ἄνω
 πόλις 1, 93, 5. 3, 34, 1. 4, 54, 2. ἀνώ-
 τατα 4, 110, 3.
 ἄνωθεῖν 8, 93, 2.
 ἄνωθεν 1, 59, 1. 2, 102, 2. 4, 75,
 3. 107, 1. οἱ ἄ. 6, 102, 4. 7, 63, 1.
 79, 2.
 ἀνώμαλος 7, 71, 2.
 ἀνωφελής 6, 33, 4.
 ἄξια 7, 77, 1. 3.
 ἀξιόμαχος 5, 2, 2. 8, 80, 1.
 ἄξιος 1, 42, 2. 70, 1. 2, 54, 4. λόγου
 1, 73, 1. 8, 83, 2. ἡδονῇ ἄξια διασώ-
 σασθαι 7, 63, 2. vgl. 1, 138, 3. ἄξιον
 ohne τί 6, 21, 1. τὰ ἄξια 3, 65, 2. ἀξι-
 ωτερος 3, 63, 1.
 ἀξιουῶν 3, 43, 3. verlangen 4, 40, 1.
 5, 32, 5. Ansprüche machen 4, 58, 1.
 6, 87, 1. 7, 15, 2. sich anmassen 1,
 132, 2. 3, 84, 3. 7, 63, 3. sich ver-
 pflichtet glauben 1, 22, 2. 74, 2. 4, 66,
 2. 7, 5, 3. sich bescheiden 3, 37, 3.
 Inf. erg. 3, 14. 6, 36, 3. οὐκ ἄ. 1, 136,
 3. ἀξιουῖσθαι 2, 81, 3. 5, 16, 3.

ἀξιόχρεως 4, 30, 2. 5, 13, 1. 6,
 34, 6.
 ἀξίωμα 2, 37, 2. 4, 86, 4. 5, 8, 1.
 43, 1. ὑπό πινος 1, 130.
 ἀξίως 1, 69, 4.
 ἀξιώσις 3, 9, 2. für ἀξίωμα 1, 69,
 2. 2, 65, 5. Geltung 3, 82, 3.
 ἀξυγκρότητος 8, 95, 1.
 ἀξύμβατος 3, 46, 2.
 ἀξύνητος 4, 17, 2. 6, 39, 2. 76, 4.
 ἀξύνητος ἀναρχία 6, 72, 2.
 ἄοπλος 4, 9, 2.
 ἀπαγγέλλειν πάλιν 7, 83, 1?
 ἀπάγειν 1, 109, 1. 2, 59, 2. 3, 53,
 1. 6, 73.
 ἀπαθής 5, 16, 3.
 ἀπαιθευσία 3, 42, 1. 84, 1.
 ἀπαίρειν 4, 26, 4. 5, 83, 4. 6, 33, 5.
 ἀπαλγεῖν 2, 61, 3.
 ἀπαλλαξιεῖν 1, 33, 3. 8, 89, 2.
 ἀπαλλάσσειν 1, 90, 3. 129, 1. ἀπαλ-
 λάσσεσθαι 1, 122, 4. 138, 4. 2, 42, 3.
 4, 28, 4. 5, 100. 6, 40, 2. πέρασ τοῦ
 ἀπαλλαγῆναι 7, 42, 1.
 ἀπαναλίσκειν 2, 13, 3. 7, 11, 2.
 14, 1.
 ἀπανιστάναι 1, 61, 2. 2, 70, 1. —
 σθαι 1, 2, 1.
 ἀπαντᾶν 4, 89, 1.
 ἄπαξ 1, 139, 3. ἐς ἄ. 5, 85, 1.
 ἀπαξιουῶν 1, 5, 2.
 ἀπαράσκευος 6, 84, 3.
 ἀπαράσσειν 7, 63, 1.
 ἀπαρίθμησις 5, 20, 2.
 ἀπαρνηθῆναι 6, 56, 1.
 ἀπαρτᾶν 6, 21, 2.
 ἀπαρχή 3, 58, 3. 6, 20, 3.
 ἄπας 6, 42. Σικελία ἄπασα 7, 15, 1.
 vgl. 5, 32, 2. ἄπασαι αἰ ἢ αἰ ἄπασαι
 8, 52, 2. vgl. 6, 6, 3. καὶ ἄπαντα 4,
 23, 3. vgl. καὶ II. τὰ ἄ. 6, 16, 6. ἐς
 ἄπαν 5, 103, 1. παρὰ ἄ. 5, 68, 3.
 ἀπατᾶν 5, 9, 3.
 ἀπάτη παράγεισθαι 1, 34, 2.
 ἀπαντομολεῖν 7, 75, 6.
 ἄπειδος 7, 78, 3.
 ἀπειθής 2, 84, 2.
 ἀπεῖναι 4, 39, 1. ἡ ἀποῦσα ὄψις 6,
 24, 2. τὰ ἀπόντα 13, 2.
 ἀπειρία 1, 80, 1. 2, 8, 1.
 ἀπειρόκακος 5, 105, 1.
 ἀπειρος 1, 99, 3? 2, 85, 2. γῆς 3,
 112, 4.
 ἀπε(ο)ικότως 1, 73, 1. 2, 8, 1. 6,
 55, 2.

ἀπεράντων ἦν 4, 36, 1.
 ἀπερίοπτος τῶν πάντων παρὰ τὸ
 νικᾶν 1, 41, 3.
 ἀπερίσκεπτος, ὡς 4, 10, 1.
 ἀπέρχεσθαι 3, 4, 2. zw. 1, 24, 3.
 πινός 7, 48, 6?
 ἀπεφθός 2, 13, 5.
 ἀπέχειν 1, 78, 2. 7, 50, 2? ἀπέχειν
 1, 63, 2. ὁδόν 6, 49, 3. ἀπέχεσθαι μὴ
 5, 25, 3.
 ἀπεχθάνεσθαι 1, 76, 1.
 ἀπηλιώτης 3, 23, 5.
 ἀπιάλλην 5, 77, 4.
 ἀπιέναι 4, 39, 2.
 ἀπιστεῖν 4, 63, 3. μὴ 1, 10, 1. 4,
 40, 2. ἀπιστεῖται ἢ γνώσις 7, 41, 2.
 ἀπιστία μὴ 3, 75, 3.
 ἄπιστος 1, 68, 1. 4, 17, 4. 5, 89,
 1. θράσος 1, 120, 4. λόγων μῆκος 5,
 89, 1.
 ἀπίστως 1, 21, 1. τῇ γνώμῃ 3, 83, 1.
 ἀπισχυρίζεσθαι 1, 140, 6.
 ἄπλοια 2, 85, 4.
 ἄπλους 7, 31, 4. ἀπλωότερος 7, 60, 2.
 ἄπλους 3, 18, 3.
 ἀπλῶς 3, 38, 5.
 ἀπό u. ἄπο 1, 7, 2. 76, 2. 141, 3?
 3, 51, 3? 5, 2, 2? 7, 4, 1? 71, 5. vgl. 6,
 64, 5. οἱ ἀπ' Ἀθηναίων Ἴωνες 2, 13, 3.
 6, 4, 5. ἀπό σῶν für ἀποικοι 6, 76,
 3. 7, 57, 3. ἐξήκοντα νῆες ἀπ' αὐτῶν
 1, 112, 1. vgl. 110, 1. geschickt von
 8, 6, 2. örtlich 6, 4, 5. vgl. 3, 113, 1.
 6, 104, 1. αἰρεῖν ἀπὸ Νισαίας δύο πύργω
 3, 51, 3. ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ χρη-
 σθαι 2, 4, 1. vgl. 7, 63, 2. 70, 3. ἀπὸ
 νεῶν (στρατός) 4, 10, 4. vgl. 5, 3, 2.
 7, 62, 2. 8, 16, 2. 100, 5. bei αἰρεσθαι
 7, 41, 1. bei ἀρτῶν 2. 76, 3. οἱ ἀπὸ
 — 2, 69. 80, 1. 3, 90, 3. 5, 34, 1.
 65, 4. 6, 2, 4. 7, 63, 1. 70, 5. 8, 23,
 3. 89, 1? τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων προει-
 δώς 8, 51, 2. τὰ ἀπὸ τῶν — 1, 127, 1.
 5, 31, 3? 37, 4. vgl. 2, 64, 2. τὸ ἀπὸ
 Ταϊνάρου ἄγος 1, 128, 1. ἀπὸ τῶν Μή-
 δων ἀκροθίνιον 1, 132, 2. bei ἐπικηρυ-
 κεύεσθαι 8, 44, 1? bei ἀγνιζεῖσθαι 45,
 1. bei ἀκούειν 1, 125, 1. vgl. 5, 2, 2.
 bei γίνεσθαι 7, 70, 7. bei Passiven 1,
 10, 7. 17, 1. 2, 68, 3. 4, 115, 2. vgl.
 76, 1. bei λέγεσθαι 3, 36, 5. vgl. 5,
 17, 2. 82, 3. 6, 45, 1. ἀπὸ πολέμου
 ἐφθάρησαν 1, 24, 2. vgl. 1, 71, 3. 3,
 64, 2. 5, 17, 1. τοὺς μέλλοντας ἀπ' αὐ-
 τῶν λόγους 6, 76, 1. ἢ ἀφ' ἡμῶν ἀξι-

ωσις 1, 37, 1. vgl. 129, 3. 2, 39, 1.
 4, 108, 5. 6, 40, 3. 7, 44, 6. 8, 64, 3.
 εἴ τι ἀξιόχρεων ἀφ' ἡμῶν ὀφθεῖν 6, 34,
 6. τὸ προὔπάρχον θεινὸν ἀπ' αὐτῶν 4,
 126, 5. vgl. 6, 86, 3. τῆς προσόδου ἀπ'
 αὐτῆς στέρεσθαι 3, 46, 2? vgl. zu 2,
 13, 2. τὰ μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὐ εἰ-
 πόντων σκοποῦντες 3, 38, 3. οἱ ἀπὸ τοῦ
 δήμου 4, 130, 3? ἀφ' ἑαυτῶν 5, 116, 2.
 ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης 4, 68, 2. ἀφ' ἑαυτῶν
 5, 60, 1. 8, 47, 2. ἀφ' ἑαυτοῦ 8, 6, 1.
 in Folge 3, 64, 2. ἀπὸ προνοίας 8, 95,
 2. γίγνεται μέγας ἀπὸ τοῦ ξυνητὸς φαι-
 νεσθαι 1, 138, 2. τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τῆς
 ἀρχῆς βοηθεῖν 2, 63. ἢ ἀπὸ τοῦ πολέ-
 μου δόξα 4, 85, 1. ἀπὸ θεραπείας πε-
 ρειγιγνόμεθα 3, 11, 3. ἀφ' ὧν ἐκπίπτον-
 τες 1, 12, 1. ἀπὸ τε τῶν ἔργων καὶ τῶν
 λόγων παρεσκευάστο 4, 67, 1. ἀπ' ἐκεί-
 νου ξυμπαρέμεινεν ἢ προστασία 6, 89, 3.
 οὐδενὸς γεγενημέου ἀπ' αὐτοῦ νεωτέρου
 8, 92, 3. σωτηρίαν ἀπ' αὐτῶν προειδεῖν
 4, 62, 2. vgl. 7, 77, 4. τεχμαίρεσθαι
 ἀπὸ τινος 4, 123, 2. ἀπὸ ξυμφορῶν τολ-
 μῶν 4, 98, 4. ἀπ' αὐτῶν βλάψαι 7, 29,
 1. vgl. 8, 99, 2. οὐκ ἀπὸ βραχείας δια-
 νοίας τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι 3, 36,
 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων ἀποτρέπειν 6,
 19. ἀπὸ χρησμῶν ἰσχυρίσασθαι 5, 26, 3.
 ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται 5, 89.
 ἀπὸ βουλευμάτων κρίνειν 5, 113. ἀπὸ
 μέρους προτιμᾶται 2, 37, 1. ἐλλίξειν ἀπ'
 αὐτοῦ 7, 21, 2. ἀπὸ ἐλάσσονος πλήθους
 1, 49, 5. τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πρά-
 ξας 8, 87, 5. ἀπὸ περιουσίας χρησθαι
 ἐλπίδι 5, 103, 1. πλείω τὴν ὄψιν ἀπ'
 ὀλίγης δυνάμεως εἶχεν 6, 46, 2. vgl. 1,
 49, 5. ἀπὸ ἀντιπάλου παρασκευῆς 1, 91,
 4. vgl. 133, 1. γνώμη ἀπὸ τῶν ὑπαρ-
 χόντων 2, 62, 5. 4, 18, 1. ἀπὸ τῆς ὁ-
 μοίας τίγης 2, 65, 9. ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρ-
 χούσης ἀξιώσεως 6, 54, 3. ἀπὸ τῶν ὑπαρ-
 χόντων 6, 33, 3. vgl. 2, 62, 5. 77, 1.
 ἀπὸ τῶν παρόντων 7, 56, 1. vgl. 2, 77,
 1. ἀπὸ ξυμμαχίας ξυστρατεύειν 7, 57, 3.
 ἀπὸ κοινῶν ξυνόδων βουλευεῖν 1, 97, 1.
 vgl. 8, 97, 2. ἀπὸ κυάμου 8, 66, 1. ἀπὸ
 μιᾶς ὀριῆς 7, 71, 5. ἀπὸ προειρημένου
 τινός 4, 130, 3. ἀπὸ ξυνητῆτος 4, 67,
 5. 7, 85, 3. ἀπὸ σημείου ἐνός 2, 90, 3.
 ἀπὸ ξυνητῆτος 6, 61, 2. παραγγέλμα-
 τος 8, 99, 2. vgl. 4, 130, 3 u. ξυγκεί-
 σθαι u. σημειῖον. neben e. Da. 4, 21, 4.
 ἀπὸ κέλω 4, 25, 3. ἀφ' ἡσυχίας πολε-
 μῆσαι 1, 124, 3. ἀπὸ τοῦ ἀδοκῆτου 6,

47, 2. ἀπὸ τῶν εἰκότων 6, 23, 3. ἀπὸ τοῦ προφανοῦς 1, 35, 3. 3, 82, 7. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δύναμις 6, 34, 8. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκα 8, 92, 9. ἀπὸ τοῦ ἴσου 1, 77, 3. 140, 6. 143, 2. 3, 10, 2. 3, 37, 5. 40, 5. 42, 4. 4, 19, 2. 5, 101. 104. ἀφ' ὧν 1, 23, 5. 7, 48, 2. 67, 3. 8, 6, 4. ἀπὸ ταυτομάτου 6, 36, 2. ἀπὸ τοῦ εὐθέως 3, 42, 2. ἀπὸ πρώτης 1, 77, 2. ἀπὸ τούτου 4, 30, 1. ἀπὸ τοῦδε 1, 103, 3. 128, 3. 2, 68, 1. τὸ ἀπὸ τοῦδε 4, 114, 5. ἀπὸ παλαιοῦ, ἀρχαίου 5, 44, 1. ἀφ' οὐπερ 2, 102, 5. nach 7, 73, 2. ἀπὸ πρώτου ἔπνου 2, 2, 1. 7, 43, 2. nächst 6, 55, 2. ἀφ' ἑστέρας 3, 112, 2. 8, 27, 5. zw. 4, 130, 3.

ἀποβάθρα 4, 12, 1.

ἀποβαίνειν 2, 87, 2. 3, 53, 2. 93, 1. 4, 12, 3. 39, 2. τὸ ἀποβαίνειν 2, 50. τὰ ἀποβαίνοντα 1, 39, 3. 3, 38, 5.

ἀπόβασις 4, 8, 5. 13, 1. 6, 75, 1. γῆς 1, 108, 3. vgl. 3, 16, 1.

ἀπογίγνεσθαι 1, 39, 3. 2, 34, 1. 98, 2. 5, 74, 2.

ἀπόγνοια τοῦ κρατεῖν 3, 85, 2.

ἀποδασμός 1, 12, 2.

ἀποδεικνύειν 2, 62, 1. 7, 48, 1.

ἀποδεῖν ὀκτώ 4, 38, 4.

ἀποδέχεσθαι 3, 57, 1. 6, 29, 2. ἐπόπιως 6, 53, 2. τί πινος 7, 48, 3.

ἀποδημητής 1, 70, 2.

ἀποδιδόναι 2, 71, 2. 4, 116, 2. 5, 45, 2. 77, 1. zw. 6, 62, 4.

ἀποδιώκειν 3, 108, 2.

ἀποδοχή 4, 81, 1.

ἀποθῆναι ἐς τὸ φανερόν 1, 6, 3.

ἀποθήκη 6, 97, 4.

ἀποζῆν 1, 2, 1.

ἀποθεῖν εἶναι 4, 120, 2. 4, 67, 2. 6, 7, 2. 77, 2.

ἀποθνήσκειν 1, 126, 6.

ἀποιχεῖν 3, 55, 1.

ἀποικοδομεῖν 1, 134, 2. 7, 73, 1.

ἀποικος 2, 27, 1.

ἀποκάθαρσις 2, 49, 2.

ἀποκαυλιζειν 2, 76, 3.

ἀποκινδυνεύεται χρήματα 3, 39, 7.

ἀποκινδύνευσις 5, 100. τύχης 7, 67, 4.

ἀποκλήειν 5, 80, 3. 6, 34, 6

ἀποκληροῦν 8, 70, 1.

ἀπόκλησις 6, 99, 3. 7, 60, 1. μὴ τῶν πυλῶν 4, 85, 2?

ἀπομιμνήσκεισθαι 1, 137, 1.

ἀποκνεῖν κίνδυνον 3, 20, 2. 6, 92, 5. 8, 12, 1.

ἀπόκνησις 1, 99, 3.

ἀποκρίνειν 2, 49, 1. ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτηθέν 3, 61, 1. τινί 3, 53, 2. πρὸς τινά 5, 42, 3? mit dem Inf. 4, 99.

ἀπόκρισις 2, 49, 2.

ἀπόκροτος 7, 27, 4.

ἀποκρύπτειν (γῆν) 5, 65, 6. — εσθαι 7, 85, 21. μή 2, 53, 1.

ἀποκωλύειν 1, 72, 2. 6, 88, 6.

ἀπολαμβάνειν absondern 1, 7, 1. 4, 113, 2. aushelfen 6 87, 3. auffangen 5, 8, 3. 8, 3, 1? abschneiden 2, 4, 4. 6, 49, 2. abhalten 22, 2. sperren 1, 134, 1. zurückerhalten 3, 62, 4? 5, 35, 5.

ἀπολαύειν τι 1, 70, 5. 2, 53, 3.

ἀπολέγειν, εσθαι 4, 70, 3.

ἀπολείπειν 3, 10, 1. 6, 49, 2. 7, 70, 4. εσθαι 1, 131, 1.

ἀπόλειψις 4, 126, 1.

ἀπολλύναι 4, 25, 2. 3. 6, 92, 3. 8, 10, 3. 76, 5. ἀπολώλει 4, 133, 1. 7, 27, 4. 8, 96, 2. εσθαι 3, 57, 3.

Ἀπόλλων 5, 23, 5.

ἀπολογεῖσθαι τ 3, 62, 4. 8, 109, 2.

ἀπολοφύρεσθαι 2, 46.

ἀπολύεσθαι 1, 49, 2. 131, 1. 5, 63, 3.

ἀπομάχεσθαι 1, 90, 3.

ἀπομιμνήσκεισθαι χάριν 1, 137, 2.

ἀπομνύειν 5, 50, 1.

ἀπονενοημένος 7, 81, 6.

ἀπόνοια 7, 67, 4.

ἀπονοστεῖν 7, 87, 6.

ἀπόνως 5, 91, 2.

ἀπόπειρα 7, 21, 1.

ἀποπειρᾶν 2, 93, 1. τινός 4, 121, 2.

ἀποπέμπειν 5, 53, 1. 7, 31, 2.

ἀπέπεμπον 7, 29, 1. u. εσθαι 1, 102, 2. 3, 4, 2.

ἀποπιμπλάναι 7, 68, 1.

ἀπορεῖν 6, 34, 5. 55, 4. τὶ 5, 40, 3. 7, 48, 5.

ἀπορία 1, 11, 1. 123, 2. 2, 49, 4. 4, 29, 2. 6, 86, 2.

ἄπορος 1, 99, 3? 4, 32, 4. 7, 14, 1. ἐν ᾧ. ἔχεσθαι (mit d. Inf.) 1, 25, 1. 3, 22, 4. τὸ ἄ. 1, 136, 2. 2, 62, 5. τῆς ὁδοῦ 4, 127, 2. ἄπορα 3, 16, 2. 8, 56, 5. τὰ ἀπορώτερα 4, 65, 4.

ἀπορρηγνύειν 4, 69, 4. 5, 10, 7.

ἀποσαλεύειν 1, 137, 3.

ἀποσημαίνειν 4, 27, 4.

ἀποσιμῶν 4, 25, 3.
 ἀποσχίδιασθαι 6, 98, 4.
 ἀποσπεύδειν 6, 29, 3.
 ἀπόστασις 1, 122, 1? 3, 13, 2. τῶν
 Ἰ. 8, 5, 1? ἀποστάσεις 1, 57, 4.
 ἀποστέλλειν 3, 89, 4. ἀπέσπελλον
 2, 85, 2. 7, 19, 3. 8, 64, 1. zw. 6, 2, 5.
 ἀποστερεῖν 1, 40, 2. μή 7, 6, 3.
 ἀποστέρησις τῆς ἀκοῆς 7, 70, 6.
 ἀποστολή 8, 8, 1.
 ἀποστρέφειν 4, 80, 1. 5, 75, 1. 6,
 18, 6. 8, 108, 1.
 ἀποστροφή 4, 76, 4. 8, 75, 3.
 ἀποσύρειν 7, 43, 5.
 ἀποτελιχίζειν 1, 64, 1. 3, 94, 2.
 ἀποτελιχισμα 6, 99, 1.
 ἀποτελεῖν 1, 108, 2.
 ἀποτέμνεσθαι 8, 46, 4.
 ἀποτρέπειν 4, 80, 1. 6, 18, 6. 29,
 3. 8, 108, 1. εἶναι 3, 68, 3.
 ἀποτροπή 3, 45, 5. 82, 4.
 ἀπουσία 1, 70, 3. 6. 80, 2.
 ἀποφαίνειν 3, 94, 4.
 ἀποφύγειν 3, 70, 2.
 ἀποφθεῖρεσθαι 2, 49, 4.
 ἀποφραγνύναι 7, 74, 2.
 ἀποχρησθαι 1, 68, 4. 3, 81, 2.
 ἀποχωλοῦσθαι 7, 27, 4.
 ἀποχωρεῖν 1, 81, 2. 2, 46. 3. 42,
 3. 7, 78, 4.
 ἀποχωρήσεις 8, 76, 6.
 ἀποψύγειν 1, 134, 3.
 ἀπραγμόνως 6, 87, 4.
 ἀπραγμοσύνη 1, 32, 4. 6, 18, 6. 8.
 ἀπραγμων 2, 40, 2. τὸ ἄ. 2, 63, 2.
 ἀπρακτος 1, 111, 1. 4, 61, 5. 89,
 2. 6, 33, 5. 48, 1. 52, 2.
 ἀπρακτως 6, 48, 1.
 ἀπραγής 5, 46, 1. 7, 68, 3. λεχθῆ-
 ναι 2, 36, 3. ἀπραγής 6, 11, 5.
 ἀπρόθυμος 4, 86, 2.
 ἀπροσδόκητος 2, 33, 3. 93, 3. 6,
 69, 1. mit ὡς u. dem Particip eb.
 ἀπροφασίστως 1, 49, 5. 6, 72, 4.
 8, 2, 3.
 ἀπροφύλακτος 4, 55, 2.
 ἄπτεσθαι 2, 50, 1.
 ἀπωθεῖν 1, 32, 4.
 ἄπωσις 7, 34, 5.
 ἄρα 1, 69, 4. 6, 33, 5. 76, 4. εἰ ἄρα
 καὶ 3, 66, 1. vgl. 1, 68, 3.
 ἄρα 1, 75, 1.
 ἄργεννοῦσαι 8, 101, 1.
 ἄργός 2, 17, 1. 3, 82, 3.
 ἄργυρολογεῖν 2, 69.

ἄργυρολόγος 3, 19, 1. 4, 75, 1.
 ἄρέσκειν 1, 128, 5. 3, 34, 3. ἀρέ-
 σκων εἶμι 1, 38, 2. ἀρέσκεσθαι 1, 35,
 1. 5, 4, 3. 8, 84, 3.
 ἄρετή. vom Boden 1, 2, 2. ἀνδρός
 2, 42, 2. politische 1, 69, 2. Wohlwollen
 4, 19, 2. Rechtlichkeit 3, 10, 1. 6, 54,
 5. Tüchtigkeit 4, 63, 2. Auszeichnung
 1, 33, 2. Verdienste 1, 123, 1. 3, 53,
 4. αἰ ἄ. 1, 123, 1.
 ἀριθμεῖσθαι 3, 20, 3.
 ἀριθμός 3, 113, 4. ἀριθμῶ 2, 72,
 4. τὸν ἄ. 7, 70, 1. ξς (τὸν) ἄ. 2, 7, 2.
 Ἀρισταρχος 8, 98, 1.
 ἀριστερός 2, 100, 3. 6, 62, 2. 8,
 104, 2.
 Ἀριστοκράτης 5, 19, 2. 8, 89, 2.
 ἀριστοκρατία 3, 82, 8.
 ἀριστος 2, 38, 4. τὰ ἄ. 2, 22, 1.
 ἄρματα 1, 126, 5. ἔχειν 5, 28, 3. (τὰ)
 ἄ. πράσσειν 5, 9, 7. βεβουλεῦσθαι 1,
 43, 2.
 Ἀριστοτέλης 3, 105, 3.
 Ἀρχαδία 1, 2, 2.
 ἀρχεῖν 1, 71, 1. 2, 47, 3. 5, 9, 1.
 ἀρχούντως 1, 22, 3.
 ἀρμοστής 4, 57, 3. 132, 3. 8, 5, 2.
 Ἄρνη 1, 12, 2.
 ἀρνηθῆναι 6, 56, 1.
 ἀρπαγή. μαζρά 7, 13, 2. ἀρπαγὴν
 ποιῆσθαι 6, 52, 3. 8, 62, 2.
 ἀρπάζειν 6, 104, 3.
 ἄρρηνες 2, 45, 2.
 ἀρρωστία 3, 15, 7. 47, 1.
 ἀρρωστος 8, 83, 2.
 ἀρτῶν ἀπό 2, 76, 3.
 Ἀρταξέρξης 1, 104, 1.
 Ἀρτεμισίος 5, 19, 1.
 ἄρτι 2, 16, 3. 3, 1.
 ἀρτῆναι 5, 47, 11.
 ἀρχαιολογεῖν 7, 69, 3.
 ἀρχαιόπλουτος 8, 28, 3.
 ἀρχαῖος. τὸ ἄ. 2, 99, 2. 6, 5, 1.
 ἀπὸ ἄ. 5, 44, 1.
 ἀρχαιότροπος 1, 71, 2.
 ἄρχειν 1, 93, 2. 5, 29, 2. 8, 97, 1.
 im Civil 1, 115, 5. beim Heere 6, 29,
 1. 32, 1. τινί 1, 93, 2. ἡρξαι 1, 4, 1.
 77, 4. 5, 91, 2. 6, 11, 2. 85, 3. ἄρχων
 4, 57, 3. 69, 3. (οἱ) ἀρχόμενοι 3, 35,
 2. ἀρχθῆναι 6, 18, 3.
 ἄρχειν u. εἶναι anfangen 1, 144, 2.
 4, 118, 9. πρῶτον, πρῶτος 3, 36, 1. 4,
 87, 4. κακῶν 2, 12, 3. τῶν σπονδῶν
 ἔφορος 5, 19, 1. ἄρξαι πρῶτον 4, 87, 4.

ἀρχεσθαι 1, 25, 3. ἐνθένδε 2, 1, 1. ἀρ-
ξάμενοι ἀπό 8, 104, 1.
ἀρχή 1, 93, 3. 3, 82, 8. 4, 74, 3.
6, 90, 1. ἀρχὴν αὐτοκράτωρ 5, 27, 3.
ἀρχαί 1, 90, 4. 6, 95. τὴν ἀρχὴν im Anfange
2, 74, 2. überhaupt 4, 98, 1. 6, 56, 1.
ἀρχηγέτης 6, 3, 1.
Ἀρχιδάμειος πόλεμος 1, 1, 1.
Ἀρχίδαμος 3, 89, 1.
ἀρχικός 2, 80, 3.
ἀρωγός 7, 62, 1.
ἀσαφής ἐλευθερία 4, 86, 3.
ἀσαφῶς 4, 125, 2. ὁποτέρων ἀρξάν-
των 4, 20, 3.
ἀσεβεῖν 6, 53, 1.
ἀσθένεια 7, 63, 3.
ἀσθενεῖν 7, 60, 2.
ἀσθενής 1, 5, 1. 5, 97. 7, 4, 2. 60,
2. 75. 2. τὸ ἄ. 3, 52, 3.
Ἀσία 8, 58, 2.
ἀσκέπτως 6 21, 1.
ἀσκησιν παρέχειν 5, 67, 3.
ἀσμενος 4, 21, 1. 6, 12, 2. 60, 3?
ἀσμένους 4, 28, 4.
ἀσμένως 4, 21, 1? 6, 60, 3.
ἀσπίς 4, 93, 4.
ἀσπονδος 2, 22, 2. 5. 32, 5 τὸ
ἔμπροσθεν ἄ. 1, 37, 4.
ἀσιάθμητος 3, 59, 1.
ἀστέγαστον 7, 87, 1.
ἀστέρες 2, 28.
ἀστοί 2, 36, 3.
ἄστυ 2, 13, 6.
ἀσφάλεια 4, 68, 4. Sicherung 3,
13, 1. 6, 59, 2. ἀσφαλεία 2, 44, 2. 3,
56, 3. ἐν ἄ. εἶναι 2, 75, 4. ἐς ἄ. ποι-
εῖσθαι 8, 1, 4. μετ' ἀσφαλείας 1, 120,
4. δι' ἀσφαλείας 1, 17, 1.
ἀσφαλῆς 1, 69, 4. 4, 61, 2. 6, 23,
3. ἀσφαλῆς 3, 82, 7. τὸ ἄ. 5, 7, 2. 97,
5, 18, 5. 55, 4. ἐκ τοῦ ἄ. 1, 39, 1. ἐς
τὸ ἄ. 6, 101, 5. παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον
8, 24, 4. ἀσφαλέστερα 2, 43, 1.
ἀσφαλῶς 1, 37, 1. 2. 63, 2. 6, 23,
3. οἰκεῖν 6, 18, 8. πῖθεσθαι 4, 18, 2.
ἀσφαλιστέρως 4, 71, 2.
ἀσχολία ἠπερόμοιος 8, 72, 2.
ἀτάκτως 3, 108, 3. 5. 9 2.
Ἀταλαίπωρος 1, 20, 4.
Ἀταλάντη 2, 100, 2.
ἄτε 7, 24, 1. ἄτε οὐ 4, 130, 4.
ἀτειχιστος 1, 64, 1.
ἀτέκμαρτον δέος 4, 63, 1.
ἀτελής 5, 46, 5.
ἀτιμάζειν 6, 38, 4.

ἄτιμός τιος 3, 58, 4. ἀτιμίαν 5,
34, 3.
ἀτιμώρητος 3, 57, 4.
ἀτολμία 2, 89, 5. 4, 120, 3.
. . . ατο 3, 13, 4. 4, 31, 2. 7, 4, 7.
ἄτολμος 1, 17, 2.
ἀτοπία 2, 51, 1. 3, 82, 3.
ἀτοπος 2, 49, 1. 3, 38, 4.
ἀτόπως 7, 30, 1.
ἄτρακτιος 4, 40, 2.
Ἄτραμύτιον 8, 108, 3.
Ἄπτική 1, 9, 2.
Ἄπτικίζειν 8, 87, 1.
Ἄπτικός 1, 97, 2. 5, 28, 3. 29, 3.
αὐ 1, 10, 4. 2, 89, 8. 3, 113, 2. 4,
23, 2. 5, 43, 1. 7, 25, 7. 79, 3. οὐδ'
αὐ 1, 15, 3. 4, 87, 3. καὶ — αὐ 1, 91,
4. zw. 8, 94, 3. πάλιν αὐ 7, 46.
αὐθαίρετος 1, 78, 3.
αὐθέντης 3, 58, 4.
αὐθις 1, 70, 2. 5, 36, 1. 6, 90, 1.
7, 42, 5. 70, 7. ἐς α. 4, 23, 2? 63, 2.
αὐλιξέσθαι πρὸς τὴν θάλασσαν 7,
35, 2.
αὐτάγγελος 3, 33, 2.
αὐτάρκης 2, 41, 1.
αὐτερέτης 1, 10, 6. 3, 18, 3.
αὐτίκα 2, 41, 2. 49, 5. (ἐς) τὸ α. 6,
69, 4. 8, 82, 1.
αὐτοβοεῖ 2, 81, 3. 5, 3, 2.
αὐτόδεκα 5, 20, 1.
αὐτόδικος 5, 18, 1.
αὐτόθεν 2, 69, 3. 51, 2. 4, 52, 1.
6, 21, 2. 22, 3. 37, 2. 7, 17, 1. οὐκ
ἔλαθεν 5, 6, 3. ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν
5, 83, 1. vgl. 2, 25, 1. ὁ αὐτόθεν πεζός
7, 71, 1. 8, 63, 1? οἱ αὐτόθεν 3, 7, 3.
aus diesen Gründen 1, 141, 1.
αὐτόθει 2, 70, 1?
αὐτοκράτωρ 1, 126, 5. 4, 63, 1.
64, 1. 5, 27, 3. 6, 8, 2. μάχη 4, 126,
5. λογισμός 4, 108, 3.
ἀπὸ παντομάτου 6, 36, 2.
αὐτομολία 1, 142, 2. 7, 13, 3?
αὐτονομία 3, 46, 4. 8, 64, 3.
αὐτόνομος 1, 144, 3. 2, 29, 2.
αὐτόπολις 5, 79, 1.
αὐτός I. er, er selbst 1, 114, 2. 2,
40, 2. 65, 9. 3, 7, 3. 19, 1. 4, 77, 4.
113, 2. 5, 56, 2. 6, 23, 1. 54, 6.
64, 5. 8, 56, 3. zw. 1, 74, 3. 5, 18, 5.
b. Inf. 1, 69, 4. 118, 3. 3, 27. αὐτοί
er selbst mit seinen Amtsgenossen 1,
91, 2. 4, 9, 4. δεύτερος αὐτός 1, 46, 2.
5, 4, 1. seinerseits 4, 61, 3. vgl. καὶ

αὐτός. welche aus ihrer eignen Mitte 3, 23, 2. 4, 49. vgl. 5, 59, 1 u. 4, 1, 1. wiederholt 3, 7, 3. *αὐτοὶ* 4, 90, 1. 131, 1. 8, 55, 3 *αὐτοὶ Ἀθηναῖοι* 1, 27, 2. 63, 3. 2, 11, 1. 3, 2, 2. 6, 25, 2. *ἡμᾶς αὐτοὺς* 3, 59, 3. 4, 38, 2. *σφῶν αὐτῶν* pleon. 1, 128, 1. 8, 14, 4. 65, 1. *ἡμῶν αὐτῶν* 2, 11, 2. 39, 3. 3, 54, 3. 6, 22, 1. vgl. 7, 61, 2. *τὰ ἡμέτερα αὐτῶν* 1, 32, 2. vgl. 4, 97, 3. 6, 21, 2. 67, 3. *αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους* 2, 65, 6. *αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς* 6, 40, 3. vgl. 72, 4. 7, 66, 3. *αὐτοὶ ἕκαστοι* 1, 105, 4. *αὐτός τις* 1, 40, 4. 6, 31, 3. 77, 2. *αὐτὸς ἴδια* 1, 132, 2. *αὐτὸς τε καὶ ἔχων* 8, 55, 3. auch in den obliquen Casus betont: im Ge. 1, 75, 1. 3, 11, 3. 4. 1, 1. 20, 3. 5, 13, 1. 7, 48, 3. b. Inf. 1, 123, 2. im Da. 4, 2, 2. 5, 31, 5. 6, 28, 2. im Ac. 1, 83, 2. 4, 71, 1. 5, 43, 2. 6, 56, 3. im Ac. des Subjects 1, 28, 3. 4, 48, 1. 97, 3. 5, 36, 1. 6, 38, 1. 7, 28, 3. 8, 48, 5. *αὐτῶν* für *ἡμῶν αὐτῶν* 1, 143, 1. *αὐτοὺς* für *ἡμᾶς αὐτοὺς* 3, 54, 1. 58, 1. vgl. 1, 86, 2. 6, 18, 3. für *σφίσι* *αὐτοῖς* 1, 68, 2. von selbst 4, 4, 2. 69, 2. aus eigner Antriebe 1, 15, 3. 75, 1. 128, 2. 2, 13, 1. 3, 65, 1. 4, 60, 2. 128, 3. 5, 65, 3. 80, 3. 91, 1. für sich 6, 3, 3. allein 1, 39, 2. 2, 39, 2. 5, 60, 1. 6, 37, 1. 8, 21, 2. gerade 1, 7, 1. 2, 3, 3. 7, 74, 1. 8, 75, 2. *καὶ αὐτός* 2, 11, 1. 3, 4, 2. 4, 10, 5? 73, 4. 6, 90, 1. 8, 99, 2. 104, 1. pleon. 1, 50, 4. 62, 3. 105, 5. 5, 6, 3. 6, 10, 2. Kürze 5, 8, 1. 6, 88, 7. *οὐδ' αὐτός* 5, 60, 1. sogar selbst 2, 14. vgl. *τις*.

II. *αὐτοῦ* etc. ejus etc. *οἱ Μακεδόνες αὐτῶν* 4, 126, 3. 132, 3. 7, 64, 1. *Οἰνεῶν αὐτῶν* 3, 102, 1. 4, 109, 1. dem Rel. entsprechend 3, 13, 5. 4, 92, 7. 126, 3. 128, 1. den Begriff erneuernd 2, 62, 1. 4, 93, 2. 6, 82, 2. auf Entfernteres 3, 2, 2. auf die Vorfahren 6, 4, 3. *αὐτοῖς* ihn u. die Seinigen 1, 126, 4. 6, 59, 3. vgl. 64, 5. für *σφᾶς* 1, 95, 2. 5, 32, 4. 40, 2. 8, 76, 6. vgl. 2, 13, 1. 4, 73, 4. 128, 2. 8, 47, 2. dem Prädicat im Genus assimilirt 2, 18, 1. 5, 26, 2. *αὐτό* auf e. Fem. bezogen 1, 1, 2. 122, 3. 5, 86. 6, 10, 1? auf e. Verbum 1, 22, 1. 69, 2. 3, 47, 3. 53, 4. 4, 18, 1. 59, 2. 5, 86. 6, 15, 1. 91, 5. 7, 21, 2. das substantivirte Neutrum demonstrativ 1, 1, 2. 69, 2. 122, 3.

αὐτά 1, 97, 2. 144, 5. 2, 43, 1. (48, 2. 51, 2?) 4, 106, 2. 5, 57, 1. 6, 87, 3. 8, 50, 5. *ὅσα* 7, 74, 1. *αὐτοῦ* 2, 48, 2. 49, 5? 4, 61, 5? 4, 92, 5. 5, 86. *αὐτῶν* 1, 26, 3. 3, 82, 4. 84, 1. 4, 64, 1. *ἀπ' αὐτοῦ* 1, 68, 1. 2, 18, 2. 1, 124, 2? 4, 105, 1. 8, 92, 3. 99, 2. *δι' αὐτό* 1, 2, 1. 84, 2. 5, 86. 115, 1. 7, 6, 3. 8, 88. *δι' αὐτά* 1, 2, 1. 36, 1. *ἐν αὐτῷ* 1, 22, 1. 2, 42, 3. *ἐξ αὐτοῦ* 5, 86. (nicht temporal 5, 2, 2.) *ἐξ αὐτῶν* 2, 49, 2. 3, 82, 8. *ἐς αὐτό* etc. 1, 74, 1. 138, 3. *ἐς αὐτά* 1, 121, 4. *ἐπ' αὐτά* 2, 36, 3. *μετ' αὐτοῦ* 3, 59, 3. *πρὸ αὐτῶν* 1, 1, 2. bezeichnet Verhältnisse 6. 10, 3. Verhandlungen 5, 27, 1. Thaten 2, 35, 3. vgl. 2, 49, 2. 4, 18, 2. 7, 66, 1. 77, 4. Pläne 6, 90, 3. Macht 1, 144, 5. 2, 36, 3. Eigenschaften 2, 60, 4. 6, 87, 3. statt des Rel. 4, 42, 2.

III. *ὁ αὐτός* 1, 140, 1. 5, 75, 2. *ἡ αὐτὴ ὀργή* 1, 140, 1. *ὁ χρόνος ὁ αὐτός* 5, 115, 1. auf *ὅσπερ* bezogen 7, 18, 4. *ὁ αὐτός εἰμι* 2, 61, 2. 3, 38, 1. *οἱ αὐτοὶ* dem Stamme nach 1, 2, 2. mit dem Da. 3, 64, 1. 4, 36, 3. 6, 18, 4. 7, 57, 2. *τὸ αὐτό* 1, 36, 4. 3, 37, 1. 4, 17, 2. 19, 2. 5, 105, 2. 6, 18, 4. 7, 81, 2. zugleich 2, 40, 5. 4, 17, 1. 6, 87, 3. vgl. 7, 18, 4. 21, 3. *λέγειν* 5, 31, 5. auf e. Fem. bezogen 6, 82, 4. auf e. Verbum 3, 42, 5. *ταῦτα γινώσκειν* 5. 36, 1. *κατὰ τὸ αὐτὸ πράσσειν* 5, 65, 3? 8, 6, 1. 87, 2. *ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐψευσμένος* 1, 79, 2. *ἐς τὸ αὐτὸ* 5, 55, 2. 96, 7, 35, 2. *ἐν τῷ αὐτῷ* (*τῷδε*) 3, 11, 2. 4, 35, 1. 5, 77, 4. 7, 63, 2. 87, 2. 8, 73, 1. *κατὰ τὰ αὐτά* 5, 18, 7. 66, 3. *ἐς τὰ αὐτά* 3, 59, 3.

αὐτοσχεδιάζειν τὰ θεόντα 1, 138, 4. *αὐτοτελής* 5, 18, 1.

αὐτοῦ 5, 10, 9. 7, 64, 1. 8, 90, 3. *ἐν* 3, 81, 2. *ἐν* — *αὐτοῦ* 5, 22, 1. *ἐς τὴν M. αὐτοῦ* 8, 28, 5. *ὁ αὐτοῦ πόλεμος* 6, 88, 9. *τὰ αὐτοῦ* 2, 38, 1. 6, 34, 1. für *αὐτόσε* 4, 30, 2.

αὐτουργός 1, 141, 2.

αὐτόφωρος 6, 38, 3.

αὐχεῖν 2, 39, 3.

αὐχρημα 2, 62, 5.

αὐχρησις 6, 16, 5.

αὐχμοί 1, 23, 3.

ἀφαιρεῖν 5, 23, 5

ἀφαιρεῖσθαι 3, 58, 4. 6, 11, 3. *ἠνίτι* 7, 5, 3? ohne Object 1, 2, 1. Ps. 5, 69, 1.

ἀφάνεια ἀξιώματος 2, 37, 2.
 ἀφανής 1, 134, 1. 2, 34, 3. 4, 63,
 1. 67, 4. 8, 105, 2. τὸ ἀ. 2, 42, 3. ἐκ
 τοῦ ἀ. 4, 36, 2. τὴν ἐν ἀφανεί 7, 75, 4.
 ἀφανίζεσθαι 8, 38, 1.
 ἀφειδής 4, 26, 5.
 ἀφθονος 7, 58, 5. 70, 5?
 ἀφιέναι 2, 49, 1. 5, 78, 7, 19, 4.
 einlassen 4, 38, 3. frei lassen 1, 103, 2.
 3, 87, 5. aufgeben 4, 28, 2. mit dem
 Inf. 2, 13, 2. ἀφείσθω κινδυνεύεσθαι 5,
 91, 2. zw. 2, 63, 2. Augment 2, 49, 1.
 ἀφικνεῖσθαι 3, 72. ἐς ἀνάγκην 1,
 124, 2. ἐς λόγους 5, 17, 2. ἐς ὀλίγον
 4, 129, 5. mit dem Inf. 1, 128, 2. ἀφί-
 πτω 7, 75, 6. zw. 4, 85, 2.
 ἀφιστάναι 1, 93, 4. ἀσθαι 1, 38,
 1. 139, 2. 2, 47, 3. 4, 119, 7. τοῦ πο-
 ἔμου 7, 7, 2. εἰς 1, 101, 1. 3, 54, 3.
 ἀφνειός 1, 13, 4.
 ἀφορμᾶν 4, 78, 5.
 ἀφορμή 1, 90, 2.
 ἀφρακτος 1, 6, 1. 117, 1. 3, 82, 7.
 33, 2. 6, 33, 3.
 Ἀχαΐα 1, 115, 1.
 ἀχθηδών 2, 37, 2. 4, 40, 2.
 Ἀχιλλεύς 1, 3, 3.
 ἀχρεῖος 1, 84, 3. 93, 4. 2, 40, 2.
 ἀχρηματία 1, 11, 1.
 ἀχρηστος 2, 78, 2.
 ἀψανστος mit dem Inf. 4, 97, 3.
 βάθος 5, 68, 3.
 βαίνειν. βεβῆσθαι etc. 1, 123, 3.
 βάλανος, βυλανάγρα 2, 4, 2.
 βακτηρία 8, 84, 1.
 βάλλειν 8, 75, 1.
 βάρβαρος 1, 18, 3. 73, 3. 82, 2. οἱ
 1, 3, 4.
 βασανίζειν 6, 53, 3.
 βασιλεῦσαι 1, 14, 2. 2, 97, 3.
 101, 4.
 βασιλεύς 1, 111, 1. 2, 62, 3. 8, 37,
 2. 47, 1.
 βέβαιος zweier End. 1, 32, 1. 3,
 10, 1. sicher 1, 122, 1. fest an-
 hänglich 2, 40, 4. zuverlässig 3, 11, 1.
 5, 43, 3. vgl. 6, 34, 5. κίνδυνος 3, 39,
 6. ἀπιστία 8, 66, 4. βέβαιον 1, 2, 3.
 124, 1. 3, 83, 1. τῆς διανοίας τὸ β. 2,
 89, 4. τὰ β. τῆς γνώμης 1, 70, 2.
 βεβαιότης 4, 51, 1. 66, 3.
 βεβαιουῖσθαι 2, 35, 2. 4, 70, 3. 6,
 34, 1. 78, 2.
 βεβαίως 1, 132, 1. 4, 62, 2. 72, 4.

112, 2? 6, 73. 8, 24, 4. 63, 2? γίλιος
 2, 7, 3. βεβαιότερον τάσσεσθαι 5, 71, 3.
 τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι 6, 73. βεβαιότατα
 φύσεως ἰσχὺν δηλώσας 1, 138, 3.
 βεβαιώσεις 1, 140, 6. 4, 87, 1.
 βελτίων. λόγος 1, 102, 3. ἐπὶ τὸ β.
 χωρεῖ 7, 50, 3. οἱ βέλτιστοι 8, 47, 2.
 βέλτιστος 4, 59, 1. ἄρχειν 6, 39, 1.
 βήξ 2, 49, 2.
 βία 1, 11, 2. 3, 2, 2. 107, 2. 4, 86,
 4. βία 1, 102, 2? πινός 1, 43, 2. 5,
 21, 2.
 βιάζεσθαι 7, 70, 7. 8, 27, 3. activ
 4, 29, 4. passiv 1, 2, 1. 4, 10, 3. 5,
 98, 3. 5, 3, 1. 7, 38, 3. Gewalt ge-
 brauchen 1, 28, 2. 4, 9, 4. vgl. 3, 55,
 1. durchdringen 7, 69, 4. 83, 3. ἐς —
 1, 63, 1. mit dem Inf. 7, 79, 1.
 βίαιοι ἔσφοροι 1, 141, 3. ἀναχώρη-
 σις 4, 31, 3. vgl. 5, 73, 5.
 βιαίως 3, 23, 4. 3, 89, 4. 8, 48, 6.
 βιαιότερον ἀνάγεσθαι 2, 33, 3. ἐξηγεῖ-
 σθαι 6, 85, 2.
 βίος 3, 84, 2. 6, 16, 4.
 βλάβη 2, 65, 4. πινός 6, 41, 2. ἐν
 β. εἶναι 5, 52, 2.
 βλάπτειν 1, 141, 6. μεγάλα etc. 6,
 33, 4. 64, 2. σφόδρα 6, 92, 4. μέγιστον καὶ
 οὐκ ἦκιστα 7, 44, 6. vgl. 24, 3. τῷ
 βελίστω 4, 74, 4. βλαφθῆναι u. βλαβῆ-
 ναι 1, 141, 1. βλάψεσθαι 1, 81, 2.
 βλαστάνειν 3, 26, 2.
 βοᾶν 4, 11, 3. mit d. Inf. 8, 86, 1.
 βοή 3, 22, 5. 8, 92, 9.
 βοήθεια 3, 24, 3. 4, 8, 3. 8, 15, 3.
 βοηθεῖν ἐναντία 3, 55, 2. τοῖς πα-
 ρούσι etc. 1, 123, 2. 3, 67, 4. ἐπὶ τὰς
 ναῦς 8, 11, 1. vgl. 5, 52, 2.
 βοηθός Adj. zweier End. 1, 50, 5.
 Βοιωτία 1, 2, 2. οἱ 8, 5, 2.
 Βόλισσος 8, 24, 3.
 βορέας 3, 4, 3. 23, 5.
 βόσκειν 7, 48, 5.
 βοτάμια 5, 53, 1.
 βούλεσθαι 2, 4, 4. 4, 78, 3. 80, 3.
 5, 65, 2. 66, 3? 113, 1. βουλευθῆναι 8,
 46, 1. Augment 2, 2. 3. 6, 79, 2. mit
 dem (Ac. u.) Inf. 3, 51, 2. 7, 53, 1.
 8, 27, 1. ἐς τόπον 3, 20, 3. ταῦτα 6,
 74, 2. 8, 92, 6. τὰ Συρακοσίων 6, 50,
 1. anders 2, 12, 2. δουλείαν 6, 82, 4?
 βουλομένῳ ἦν 2, 3, 2. 4, 85, 2. sich
 anmassen 4, 10, 1. Inf. erg. 2, 35, 2.
 8, 5, 3. τὸ βουλόμενον 1, 90, 2.
 βουλεύειν 4, 41, 1. 6, 39, 1. 91, 3.

8, 66, 1. 76, 6. εσθαι 1, 91, 4. 2, 74, 1. 5, 8, 3. 7, 72, 2. ἴσον 2, 44, 3. εὖ π 4, 59, 3. (τὰ) ἄριστα 1, 43, 2. πρὸς π 7, 47, 1. 60, 1. περὶ πρὸς 3, 29, 2. βουλευτήριοιον 2, 15, 2. βουλή ohne Art. 3, 71, 3. βούλησις 5, 105, 1. 6, 69, 2. βουλήσει 7, 57, 6. ἀνθρωπείας δυνάμεως 6, 78, 2. δικαίη β. 3, 68, 1. βούλησιν ἐλπίζειν 6, 78, 2. βράγχος 2, 49, 2. βραδύς 6, 34, 4. γίνεσθαι 7, 43, 5. βραδυτής 5, 75, 2. βράχεια 2, 91, 3. βραχέως 1, 141, 2. βραχύς 5, 53, 2. 8, 106, 1. βραχύτατον ἀπέχειν 4, 24, 4. niedrig 2, 76, 2. 7, 29, 2. gering 1, 14, 3. 78, 1. 117, 3. 130, 2. 140. 5 6 2. 99, 4. 4, 98, 2. 5, 111, 3. 7, 77, 6. μάχη 2, 22, 2. διάνοια 3, 36, 3. πρῶταις 6, 8, 3. ἐπὶ βραχύ 1, 118, 2. κατὰ βραχύ 1, 64, 2. 4, 96, 3. ἐκ βραχέος 3, 92, 3. 7, 49, 3. διὰ βραχέως 2, 83, 4. 4, 14, 1. 76, 4. ἐν βραχυτάτῳ 3, 46, 1. βραχεία ἤδεσθαι 3, 40, 2. βραχυτής μελέτης 1, 138, 4. γνώμης 3, 42, 1. βρόχος 2, 76, 3. βρωῶσις ἀναγκαία 2, 70, 1. βύζην 4, 8, 5. βωμός 1, 126, 6. 4, 98, 4. 8, 84, 1. γαλήνη ohne ἐν 4, 26, 5? γαμικά 2, 15, 4. γάρ erklärt 1, 8, 3. 13, 3. 17, 2. 29, 3. 69, 2. 3. 73, 2. 77, 1. 3. 120, 1. 4. 140, 2. 2, 2, 1. 4, 1. 29, 2. 39, 2. 52, 3. 61, 1. 62, 2. 3, 38, 1. 97, 2. 4, 10, 3. 59, 3. 67, 6. 72, 3. 6, 1. 65, 2. 7, 1, 3. 23, 2. 56, 4. 8, 6, 3. γὰρ ἄν denn sonst 1, 11, 1. 68, 4. 69, 2. 102, 1. 4, 126, 5. 5, 12, 2. 7, 51, 1. vgl. ἄν A. auf ein erg. nein bezogen 5, 95. aufs Folg. bezogen 3, 57, 1. 4, 132, 2. nämlich 1, 2, 3. 2, 72, 1. 3, 2, 1. 4, 17, 3. 43, 2. 83, 4. 5, 9, 1. οἱ δέ, κρίνουσι γάρ — 1, 87, 1. 8, 100, 3. vgl. 4, 70, 3. auf e. erg. ja bezogen 5, 97. γάρ mit erg. Verbum 6, 24, 2. 68, 4. 8, 86, 3. 87, 3. in zwei Sätzen hinter einander 1, 40, 4. 91, 2. 2, 5. 2. 44, 3. 3, 2, 2. ἀλλὰ — γάρ 6, 77, 2. καὶ γάρ 1. 73, 2. 6, 102, 3. καὶ — γάρ 1, 31, 2. 77, 1. 137, 1. 7, 48, 3. 5. 8,

109, 1. καὶ γὰρ καὶ 6, 61, 1. 8, 64, 2. οὐδὲ γάρ 4, 68, 5. γέ 6, 33, 5. nach μέντοι, καίτοι 1, 3, 2. μὲν γέ 1, 40, 3. 3, 39, 2. ἐν γέ 7, 44, 2. νῦν γέ 7, 63, 1. εἰς γέ 1, 80, 2. γέ δὲ 4, 78, 2. 8, 41, 2. ὅς γέ 6, 37, 2. 8, 76, 5. vgl. 1, 39, 1. γεγωνίσκειν 7, 76. γέλως. ἐς γ. τρέπειν 6, 35. γενεά 1, 14, 1. γενναῖον 3, 83, 1. 4, 92, 7. γενναϊότης 3, 82, 6. γένος 1, 24, 1. γέρα 1, 13, 1. 25, 3. Γεράστιος 4, 119, 1. γεωμόρος 8, 21, 2. γῆ 1, 81, 2. 5, 18, 1. ohne Art. 2, 21, 2. 38. τῆς γῆς εἰργασθαι 6, 21, 1. erg. 2, 92, 3. 99, 3? 6, 92, 1. γηράσειν u. σεσθαι 6, 18, 7. γίνεσθαι, nicht γίνεσθαι 1, 2, 2. 4, 120, 4? 8, 100, 2? γίγνεται Ἀθηναῖος 2, 67, 2. δῆμος 8, 91, 3? κωλυτής 3, 23, 3. 5, 9, 7. 8, 50, 3. αἵρεσις 2, 61, 1. τροπή 1, 49, 6. οὐ γ. περιεχίσις 4, 131, 1. τὰ διαβατήρια 5, 55, 3. 116, 1. βυήθεια 5, 64, 1. γίνονται λόγοι 8, 14, 2. γυλακαί 4, 26, 5. στάδιοι αὐτοῖς εἴκοσι 6, 97, 3. vgl. 99, 1. γίγνεται ἄδικος 3, 42, 3. ἄπρακτος 6, 52, 2. ἐκπυστος 3, 30, 1. vgl. 2, 50? εὐπορον 6, 90, 3. γυλῆς 2, 29, 2. πινός 4, 98, 2. 5, 5, 1. πινῶν 3, 56, 4. πινί 5, 49, 4. 93. herauskommen 1, 87, 2. 4, 9, 2. διὰ μέσου 4, 20, 1. vgl. διὰ ἐν πινί 6, 15, 3. vgl. 1, 74, 1. ἐπὶ ποταμῷ 7, 80, 3. ἐπ' ἀμφοτέρω 1, 139, 4. κατὰ τὴν λακωνικὴν 4, 3, 1. κατὰ ξυστάσεις 2, 21, 2. κατὰ χώραν 3, 24, 3. καθ' ἐν 3, 10, 3. 8, 46, 2. κατὰ σφῆς αὐτοῦς 5, 112, 1. μετὰ πινος 4, 125, 1. 5, 38, 4. ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν πιλαντα 6, 62, 4. ἅμα 4, 30, 3. πανοικησία 3, 16, 1. ῥῆσον 7, 84, 1. μᾶλλον 3, 82, 2. ἐντός 6, 100, 3. ὅτι ἐγγυτάτα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν 3, 40, 6. ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο 3, 68, 3. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ etc. impers. 1, 137, 4. wo ποιεῖσθαι zu erwarten 3, 86, 2. τὸ γενόμενον 6, 58, 1. τὰ γινόμενα der Ertrag 6, 54, 5. γιγνώσκειν 2, 48, 2. 3, 84, 1. 6, 18, 8. zw. 4, 20, 3. 8, 71, 3. ohne Object 8, 12, 1. ὁμοῖα 1, 77, 4. ἄριστα 6, 8, 2. γινῶναι einsichtig beurtheilen

2, 60, 4. 8, 68, 4. τὸ δοκοῦν οὐκ ἐγνω-
σται 3, 38, 2. entscheiden 4, 20, 3. 99.
mit dem Part. 1, 36, 2. 102, 3. 124, 2.
4, 63, 2. 7, 77, 7. μέγα 3, 36, 3.

γλώσσαν ἰέναι 3, 112, 3. ἐπὶ γλώσ-
σης 7, 10.

γνώμη Geist, Sinn 2, 38, 1. 43, 2.
4, 65, 1. μιᾶ γ. 6, 17, 3. γνώμην προς
ἔχειν 1, 95, 2. ἔχειν Bedacht nehmen
3, 25, 2. Gesinnung 1, 71, 1. 130, 2.
140, 6. 2. 20, 3. 43, 2. 61, 2. 87, 2.
3, 83, 1. 4, 128, 4. τῇ γνώμῃ θαρ-
σαλέος 2, 11, 3. παρὰ γνώμην 3, 12,
1. γνώμης ἐπιβουλή 4, 86, 4. τῆς γ.
τὸ ξυγγενές 5, 108. γ. ἀνεγγύητος 4,
55, 4. τῆς αὐτῆς γ. εἶναι 1, 113, 2 vgl.
3, 70, 4. 5, 46, 4. 8, 74, 3. πρὸς τὴν ἐκείνων γ.
ἐστάναι 4, 56, 4. ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης 4,
68, 2. Verstand. γνώμης ξύρεισι 1, 75,
1. Einsicht 2, 62, 5. 3, 37, 4. 38, 4.
τῆς γ. τὰ βέβαια 1, 70, 2. Berechnung
4, 18, 1. Erwartung 4, 28, 4. παρὰ
γνώμην 1, 127, 1. 40, 1. 127, 1. 6,
11, 4. 34, 8. (anders 1, 70, 2. 4, 19,
3.) τὸ ἑλλίπες τῆς γ. 4, 63, 1. Politik
3, 11, 2. Ansicht 1, 92. 3, 42, 5? ohne Art. 2,
12, 2. γνώμης τεχεῖν 3, 42, 5. Absicht,
ohne Artikel 2, 12. 2. γνώμην ἔχειν 2,
86, 3. τὴν γ. ἔ. πρὸς τι 5, 13. τὴν τοῦ
τείχους ἢ γ. 8, 90, 4. Eifer 6, 45, 1.
vgl. 3, 31, 2. Vorschlag 3, 43, 4. 50, 1.
γνώμην ποιῶμαι 1, 128, 5. vgl. 3, 36,
2. γνώμας προσιθέμαι 1, 139, 3.

γνώμων 1, 138, 3.

γνωρίζειν (υνί) 7, 44, 5.

γνώσις 7, 44, 2.

Γόγγυλος 1, 128, 4.

γοῦν 6, 59, 3. 7, 82, 1? γ' ἂν οὖν 1,
76, 3.

γράμμα 5, 29, 4. γράμματι 1, 130,
1. Ἀσσύρια 4, 50, 1.

γράφειν 5, 29, 4. γεγραμμένον
1, 125.

γυμνοπαῖδια 5, 82, 1.

γυμνά 3, 23, 4. γυμνόν 2, 49, 3?

γυμνητεία 7, 37, 2.

γυμνοῦσθαι 1, 6, 3.

γύμνωσις 5, 71, 2.

δάϊθος 5, 19, 2.

δάκρυσιν 7, 75, 4.

δαπανᾶν trans. 4, 3, 3.

δαπάνη 1, 83, 1. 3, 31. 46, 1.

δάπανος 5, 103.

δάς 7, 53, 4.

Δαφνυλίτις 1, 129, 1.

δασμολογεῖν 2, 69.

Δαφροῦς 8, 31, 1.

δε 1. 53, 3. 56. 77, 2. 3, 26, 2. 8,
28, 3. zw. 1. 18, 6. 28, 3. 37, 2. 57,
1. 95, 1. 3, 26, 2. 3, 61. 2. 82, 5. 4, 77,
2. 5. 23. 1. 45, 2. 6, 38, 2. μετὰ ταῦτα δέ
1. 56, 1. für γάρ 6, 38, 2. während 6,
61, 2. 7, 28, 4. verbindet den No. u.
Ge. eines Part. 2, 60, 4? 68, 4. 3, 24,
3. eben abs. Ge. u. No. 6, 78, 1. e.
Ac. u. e. abs. Ge. 3, 55, 1. 4, 127, 1.
e Ac. u. Inf. 1, 67, 3. e. Fräp. mit
ihrem Casus u. e. Part. 2, 37, 2. 3, 58,
1. e. finalen Satz u. e. Part. 4, 1, 2.
120, 2. e. rel. Satz und e. selbstän-
digen 2, 41, 2. 4, 89, 2. nach οὐ το-
σοῦτω 2, 85, 2. nach οὐ μᾶλλον 6, 78,
1. bei Entgegnungen 2, 72, 4. 5, 91, 1.
vgl. 3, 104, 6. im Nachsatze 1, 11, 1.
18, 3. ὁ δέ im Nachsatze 2, 65, 2. 8,
70, 1? nach e. Parenthese 1. 18, 3.
7, 33, 2. 8, 29, 2. ἄκων μὲν εἶπε δέ
6, 25, 2. zwei δέ nach einem μὲν 1,
43, 2. 2, 90, 1. παρὰ δὲ τό 6, 66, 1.
7, 12, 1. τάχα ἂν δέ 6, 2, 4. zu streichen
8, 69, 1. καὶ — δέ 1, 132, 4. τέ — δέ
1, 11, 1. 2, 87, 1. 3, 52, 2. δ' οὖν 1,
3, 4. 10, 7. 2, 5, 4. 16? 18, 2? 34, 4.
54, 4. 6, 59, 3? 8, 87, 5. 97, 1. vgl. μὲν.

δει —. δεδιώς 2, 11, 2. τὴν ἰδίαν
παρασκευήν 5, 8, 1. περὶ τι, υνός 1,
60, 1. πινὰ μὴ 2, 67, 4. 4, 86, 2. 6,
88, 2. vgl. 76, 1. τι μὴ 3, 83, 2. δεδι-
έναι ἔχειν 1, 136, 1. τό 5, 52, 1? 6,
61, 5. τὸ δεδιός 1, 36, 1. ἐδεδίσαν 4,
55, 4. 5, 14, 1.

δεικνύναι ἄλλα 6, 86, 3. mit dem
Part. 2, 62, 1. 5, 72, 2. übergeben 5,
41, 3.

δειλη 3, 74, 2.

δεῖν binden 1, 93, 3.

δεῖν fehlen. δέων bei Zahlen 8, 6,
5. vgl. 2, 2, 1. 4, 102, 2. 5, 16, 6. 7,
53, 3. δεῖ 2, 74, 1. 77, 3. 4, 10, 4. 6,
21, 1. εἶδει 3, 47, 3. 2, 5, 1. 84, 3. 95,
3. 4, 76, 3. 89, 1. ἂν εἶδει 1, 74, 4. εἶ
δεῖ 2, 74, 1. 3, 112, 5. ἂ δεῖ 4, 3, 1.
ἐν δέοντι 2, 89, 6. ἐς δέον 8, 94, 2. πὰ
δέοντα 1, 138, 4. Inf. erg. 3, 2, 1? 4,
5. 55, 1. 92, 3. 6, 41, 1. 88, 7. 7, 43,
2. 8, 43, 2.

δεινός 6, 36, 3. δεινὰ ποιεῖν 5, 42,
3. δεινὸν ποιῆσθαι 1, 102, 3. δεινὸν
μὴ 3, 102, 2. τὸ δεινόν 2, 42, 3. 3,
22, 4. 45, 1. mit dem Inf. u. μὴ 7,

25, 5. τὰ δεινά 8, 46, 2. τὰ δεινότητα
3, 53, 2.

δεινότης 3, 37, 5. 4, 10, 5.

δεινοῦν 8, 74, 2.

δεῖσθαι 3, 69, 2? 5, 38, 1. π 8,
33, 1. ἀπερ 6, 78, 4. ξύμφορα 1, 32, 1.
Βιωτοὺς ὅπως 5, 36, 3. mit zwei Ge.
1, 32, 4. οὐ δέομαι πολεμεῖν 4, 130, 3.
Inf. erg. 1, 27, 3.

δεκαέτης 1, 23, 4.

Δεκελεικὸς πόλεμος 7, 27, 2.

Δελφίνοφόρος 7, 41, 1.

Δελφοί 1, 121, 2. οἷς 1, 143, 1.

δενδροτομεῖν 1, 108, 1.

δεξιός 3, 82, 7. ohne Artikel 4,
93, 4.

δέος 2, 37, 3. 42. 3. τοῦ καρποῦ 4,
84, 2. ἐς Σ. 6, 85, 3. δέει τῶν Κ. μή
1, 26, 1. vgl. διά II.

δέρρεις 2, 75, 4.

δεῦρο 3, 64, 2. 6, 10, 1?

δεύτερος 2, 97, 5. τὰ δ. 6, 78, 4.

δέχεσθαι 1, 9, 1. 2, 36, 2. 72. 3. 3, 53,
1. 5, 94. 6, 89, 5. 7, 44, 4. 77, 5. 8, 49.
πόλει 4, 103, 3. 6, 44, 2. 8, 90, 4. μιᾶ
νῆι 2, 7, 2. ὀξέως 145, 4. 2, 11, 6. wi-
derstehen 7, 44, 4.

δεχήμερος 5, 26, 3.

δή 1, 37, 2. 57, 1? 3, 48? 61, 2.
4, 46, 3. 59, 3. 6, 89, 1. 8, 9, 1. ἀεὶ
δή ποτε 1, 13, 3. beim Superl. 1, 1, 2.
132, 4. 5, 28, 3. πολὺ δὴ 1, 35, 2. bei
Verben 2, 64, 4. ὅτε δὴ 2, 102, 4. ὅπως
δὴ 5, 85, 1. κατὰ δὴ — 1, 24, 1. vgl.
3, 66, 2. zwei Mal 5, 74, 1. zurück-
weisend 2, 29, 4. 5, 105, 2. für δῆθεν
3, 10, 3. 4, 67, 4. 6, 10, 3. 54, 4. 80,
1. 2. νῦν δὴ 6, 24, 2. ὅστις δὴ 8, 87,
4. δὲ δὴ 1, 142, 1?

δῆθεν 1, 92. 127, 1. 3, 111, 1.

Δήλια 3, 104, 2.

δῆλος ὅτι 1, 93, 1. δῆλον ποιεῖν mit
dem Part. 3, 64, 1. δῆλον δέ 1, 11, 1.
δηλοῦν 1, 82, 1. mit d. Part. 1, 11,
3. 21, 2. 2, 50. mit dem Inf. 4, 38, 1.
δηλωθέντος 1, 74, 1.

δημιουργοί 5, 47, 11.

δημοκρατήσεσθαι 8, 75, 2.

δημοκρατία 2, 37, 1.

δῆμος 5, 76, 1. ohne Art. 1, 107,
3. 8, 1, 5. 68, 2. γίγνεται 8, 91, 3. οἱ
τοῦ δ. 4, 130, 3. οἱ δῆμοι 8, 65, 1.

δημόσιον 5, 18, 6. (ohne Art.) 5,
50, 3. 6, 31, 3. τὰ δ. 2, 37, 3.

δημοτελής 2, 15, 3.

δημοτικός 6, 28, 2.

δῆτα 6, 38, 4.

διά I) mit dem Ge. διὰ θαλάσσης
1, 2, 1. διὰ πάσης 1, 14, 3. διὰ δέκα
ἐπάλξεων 3, 21, 2. διὰ βραχέος 2, 83,
4. 4, 14, 1. 76, 4. δι' ὀλίγου 3, 21, 2.
δι' ἔγγυτάτου 8, 96, 2. διὰ πολλοῦ
3, 94, 4. 6, 11, 1. 4. vgl. 2, 29, 3.
89, 7. 97, 2. διὰ μακροῦ 6, 15, 3. δι'
ἐλάσσονος 3, 51, 2. 6, 75, 1. διὰ μέσου
4, 20, 1. 5, 64, 3. οἱ διὰ μέσου 8, 75,
1. temporal. διὰ χρόνον 2, 94, 1. διὰ
νυκτός 2, 4, 1. διὰ πλείστου 4, 115, 2.
vgl. πολὺς, πλείων, πλείστος. δι' ἐλα-
χίστου καιροῦ 2, 42, 3. διὰ παντός 1,
38, 1. 2, 49, 4. 7, 6, 1. διὰ πλείονος
1, 124, 2. δι' ὀλίγου 1, 77, 4. 4, 95,
1. 5, 14, 1. 69, 3. 6, 11, 3. vgl. 4, 47,
2 u. ὀλίγος. δι' ἐλαχίστης βουλῆς 1, 138,
3. δι' ὄργῆς 2, 11, 3. vgl. 60, 3. 8,
43, 4. διὰ γυλακῆς 8, 39, 3. vgl. 4,
30, 1. 7, 8, 3. δι' ὀλιγαρχίας 6, 11, 5.
causal 1, 83, 1. δι' ἀσφαλείας οἰκεῖν
1, 17, 1. διὰ ξυμφορῶν ἢ ξύμβασις ἐγένε-
νετο 6, 10, 1. δι' ὀλίγης παρασκευῆς κα-
τελιημμένος 4, 8, 6. διὰ τάχους 1, 63,
2. 8, 2, 2. διὰ ταχέων 1, 80, 2. 8, 6,
1. διὰ κενῆς 4, 126, 4. διὰ τρόπον 6,
11, 3. Redensarten. διὰ μάχης ἐλθεῖν
2, 11, 2. vgl. 6, 60, 3. δι' ἐχθρας γί-
γνεσθαι 1, 40, 3. διὰ φόβου εἶναι 6,
34, 2. δι' ὄχλου 1, 73, 2. διὰ πάθους
3, 84, 1. ἔχειν διὰ χειρὸς 2, 13, 2. 2,
76, 3. δι' ἀσφαλείας 1, 17, 1. δι' ἡσυ-
χίας 2, 22, 1. διὰ γυλακῆς 2, 81, 3.
διὰ κινδύνων 7, 8, 3. δι' αἰτίας 2, 60, 3.

II) mit dem Ac. 1, 83, 1. 2, 11, 3.
3, 27, 1. 4, 40, 2. 6, 12, 2. 83, 3. 7,
42, 2. διὰ θεός 6, 83, 3? διὰ φθόνον
2, 35, 2. διὰ τὴν πίστιν 3, 82, 7. διὰ
πρόφασιν 5, 31, 3. δι' ἀχθηδὸνα vom
Zweck 4, 102, 2. vgl. 2, 89, 3. δι'
ἐαυτόν 6, 9, 2. δι' ἐτέρους 3, 64, 1. δι'
ἡμᾶς μὴ ξυμμαχήσαντας 6, 80, 2. εἰ μὴ
διὰ 2, 18, 3. zw. 5, 7, 1. vgl. αὐτός
II u. III.

διαβαδίζειν 6, 101, 2.

διαβάλλειν 2, 18, 2. 3, 4, 2. 6,
15, 1. 30, 1. ἐς 3, 109, 3. εσθαι τι
8, 81, 2.

διάβασις 4, 103, 4. 7, 78, 2.

διαβατήρια 5, 54, 2.

διαβοᾶν 8, 78, 1.

διαβολή 2, 65, 7. 6, 15, 1. 29, 3. 89, 1.

διαβόλως 6, 16, 1.

- διάβροχος* 7, 12, 2.
διάγγελος 7, 73, 4.
διάγειν 1, 90, 4. 4, 108, 1.
διαγνώμη 1, 87, 4.
διαγωνίζεσθαι 1, 39, 1. *π* 4, 126, 3.
διαδικαίουν 4, 106, 2.
διαδοχή 2, 36, 1. 4, 8, 7. 7, 27, 2.
διάδοχος πνος 8, 85, 1. *τριήρεις* 1, 110, 2.
διάζωμα 1, 6, 4.
διαζώννυσθαι 1, 6, 4.
διαθροεῖν 6, 46, 4.
διαίρειν 2, 75, 4. 4, 48, 2. 110, 3. *εἶσθαι* 2, 75, 2. 78, 1. 5, 114, 1. 7, 19, 1. *τοῖς ἔργοις* 5, 26, 2. *διαϊρετός* 1, 84, 3.
δίαϊτα 2, 51, 2. 102, 5. 6, 15, 3.
δίαϊτᾶσθαι 7, 77, 2. Aug. 1, 132, 2. *ὁμοιότροπα* 1, 6, 4.
διακεῖσθαι 1, 75, 1. 4, 92, 3. 7, 77, 2.
διακελευσμός 7, 71, 4.
διάκενος 5, 71, 3.
διακηρυκεύεσθαι 4, 38, 2.
διακινδυνεύεσθαι 4, 19, 1.
διακινεῖν 5, 25, 2.
διακληροῦσθαι 8, 30, 1.
διάκοσμος 4, 93, 4.
διακρίνειν 5, 79, 3. *εσθαι* 1, 18, 5. 3, 9, 2. 4, 14, 3. 25, 7. 72, 4. 7, 34, 5.
Διάκριτος 2, 12, 1.
διακωλύειν. Inf. erg. 3, 64, 2. 6, 102, 2. *τὸ πλεῖν* 8, 82, 2.
διακωχή 3, 87, 1.
διαλανθάνειν 3, 25, 1. 8, 74, 2.
διαλέγεσθαι mit d. Inf. 5, 59, 5.
διαλείπειν 1, 112, 1. 7, 38, 3.
διαλλακτής 4, 60, 1.
τὸ διαλλάσσον 3, 10, 1. Ps. 3, 82, 2.
διαλύειν 1, 131, 2. 3, 83, 1. 5, 1.
διαλυθῆναι *ἐκ* 6, 41, 2. *σασθαι* 1, 131, 2. 140, 4. 145, 2, 12, 3. 5, 1, 1. 80, 1. 113.
διαλυτής 3, 82, 4.
διαμαρτία 4, 89, 1.
διαμᾶσθαι 4, 26, 2.
διαμάχεσθαι 3, 40, 1. 7, 63, 1.
διαμέλλειν 1, 71, 1. 7, 49, 4. 8, 40, 1. 87, 4.
διαμέλλησις 5, 99.
διαμέμψεσθαι 8, 89, 2.
διαναστάς 4, 128, 4.
διαναυμαχεῖν 8, 78, 2.
διανοεῖσθαι. Ao. 1, 18, 4. mit dem Inf. 1, 141, 1. 8, 8, 2. 55, 2. des Fu. 1, 27, 2. zu erg. 1, 1, 1. 3, 82, 5. 8, 8, 2. 40, 3. vgl. 2, 93, 2.
διάνοια 1, 130, 1. 138, 1. 6, 76, 1.
τῆς δ. τὸ βέβαιον 2, 89, 4. *βραχεῖα* 3, 36, 3. *ἀξιόχρεως καὶ ἄπιστος* 6, 31, 1.
τὰς δ. καινοῦσθαι 3, 82, 3. *κρατεῖν* 6, 11, 5. *ἐν δ. εἶναι* 6, 65, 1.
διαπειράσθαι 6, 91, 5.
διαπέμψασθαι 2, 14.
διαπιμπλάναι 7, 85, 3.
διαπολεμεῖν 6, 37, 1. 7, 14, 2. 25, 7.
διαπολέμησις 7, 42, 5.
διαπομπή 6, 41, 2.
διαπράσσεσθαι 1, 131, 2. 5, 89, 2.
διαπρηπής 6, 16, 2.
διαρκής 1, 15, 1.
Διάσια 1, 126, 3.
διασκευάζεσθαι 4, 38, 3.
διασκοπεῖν 7, 48, 3.
διάστασις 6, 18, 6?
διάστημα erg. 4, 66, 3.
διασώζεσθαι 2, 60, 2. 7, 63, 2.
διατείχισμα 3, 34, 2.
διατελεῖν ohne Part. 1, 34, 4.
διατιθέναι 6, 57, 3.
διατρίβειν 8, 78, 2.
διατριβή 5, 82, 3.
διαφαινέσθαι 1, 18, 5. 4, 108, 3.
διαφέρειν. *πῆγον* 4, 74, 4. *πόλεμον* 1, 11, 2. *ἐπὶ πολὺ* 3, 83, 1. *πολύ* 1, 70, 1. *αὐτῷ π* 3, 42, 2. *διαφέρων* præd. 3, 39, 5. *τὸ διαφέρον πλήθος* 5, 102, 2. *τὰ διαφέροντα* 1, 70, 1. 2, 43, 3. 6, 92, 5.
διαφερόντως 8, 68, 3.
διαφενύγειν 2, 90, 2. 4, 131, 2.
διάφενυξις 3, 23, 5.
διαφθεῖρειν 2, 51, 4. von Schiffen 1, 29, 3. 2, 90, 4. 7, 41, 2. zu Grunde gehen lassen 1, 74, 2. 2, 69, 8, 47, 1.
διαφορά 1, 140, 3. *πνος* 7, 57, 10. *ἐκ δ.* 4, 83, 3.
διαφορεῖσθαι 6, 91, 6.
διάφορος 4, 3, 3. *διάφορον* 1, 56, 1. 68, 2. 4, 79, 2. 86, 4. 5, 115, 2. *τὸ δ.* 7, 75, 7. *τῶν Ἄ.* 2, 27, 2. *ἐπενεγκεῖν π* τὸ δ. 7, 55, 2.
διαφόρως 7, 71, 5. *τοῖς ἤθεσιν* 6, 18, 8.
διαφρεῖν 7, 32, 1.
διαφυγγάνειν 7, 44, 8.
διαχεῖν 2, 76, 1.
διαχρησθαι 1, 126, 7.

διαψηφίζεσθαι 4, 88.
 διαψύχειν 7, 12, 3.
 διγλωσσος 4, 109, 3. 8, 85, 2.
 διδασκαλία 2, 42, 1. 87, 4.
 διδάσκαλος 3, 82, 2. 5. 30, 1.
 διδάσκειν ταχίζεν 7, 18, 2.
 διδόναι. vgl. δίκη. ὄρκους 3, 82, 6.
 anbieten 1, 76, 2. 140, 3. τὰ γυμνά 5,
 10, 4. mit dem Inf. 1, 58, 2. 2, 27, 2.
 4, 19, 1. vergönnen 3, 40, 3. 109, 3.
 intr. 4, 108, 3.
 διεγγυᾶν πνος 3, 70, 1.
 διειργεσθαι 6, 1, 1. 8, 33, 2?
 διεκπλεῖν 1, 50, 1.
 διεκπλοῦς 1, 49, 2. zw. 7, 69, 4.
 διεκπολιορκεῖν 3, 17, 2.
 διεξέρχεσθαι 7, 85, 2.
 διέρχεσθαι 6, 46, 4. 7, 43, 7.
 διετήσιος 2. 38, 1.
 διῆς 5, 35, 1. 82 1.
 διικνεῖσθαι 7, 79, 2.
 διισθμίζειν 3, 15.
 διιστάναι 4, 74, 3. 6, 77, 2. 8, 96, 3.
 διίστασθαι 1, 15, 3. 87, 3. 4, 32,
 3. 61, 1.
 διιοτρέφης 3, 75, 1. 4, 119, 2. 7,
 29, 1.
 δικάζεσθαι 1, 77, 1.
 δικαίος εἰμι mit dem Inf. 1, 40, 3.
 vgl. 4, 17, 4. λόγος 1, 76, 2. λόγοι 5,
 18, 10. 98. δικαίω χρῆσθαι 5, 18, 3.
 τὸ δ. 3, 10, 1. 39, 3. 82, 8. 4, 61, 3.
 62, 2. 5, 86. ἐκ τοῦ δ. 2, 89, 2. δίκαια
 1, 37, 3. 40, 2. 71, 1. 3, 44, 3.
 δικαιοῦν 1, 140, 2. 2, 61, 3. 4,
 122, 3. 5, 26, 2. 105, 1. 6, 89, 5. οὐ-
 σθαι 3, 40, 3.
 δικαίωμα 1, 41, 1. 6, 80, 1.
 δικαίως 3, 56, 4. 67, 3. 4, 62, 3.
 6, 34, 7.
 δικαίωσις 1, 141, 1. 3, 82, 3. 4,
 86, 4. 5, 17, 2. 8, 66, 2.
 δικαστῆς μέσος 4, 83, 1. ἥρια 6, 91, 6.
 δίκη 1, 141, 1. 2, 53, 3. θανάτου 3,
 57, 3. ἴσαι καὶ ὁμοῖαι 5, 27, 2. δίκην,
 δίκας διδόναι καὶ δέχεσθαι 1, 28, 2.
 δίκης ἐπιτροπή 5, 41, 1. vgl. ὑπέχειν.
 Δικτιδιῆς 5, 35, 1. 82, 1.
 δίοδος 3, 23, 1. 5, 47, 7.
 διοικοδομεῖν 4, 69, 2. 8, 90, 6.
 διόλλυσθαι 3, 40, 5.
 Διονύσια 2, 15, 3. 5, 20, 1. 23, 4.
 Διονύσιον 8, 93, 3.
 Διόσκοροι 3, 75, 2. ρειον 4, 110, 1.
 διότι 1, 77, 1. δ. καὶ 6, 83, 1. 89, 3.

Διοτρέφης 7, 29, 1. 8, 64, 1.
 διπλασιουῖσθαι 1, 69, 3.
 δις τοσοῦτος 6, 37, 1.
 διφθέρα 2, 75, 4.
 δίχα 1, 64, 1. 4, 61, 3. 6, 10, 2.
 100, 1.
 διχόθεν 2, 44, 2.
 δίψα, δίψος 2, 49, 3.
 διωθεῖσθαι 2, 84, 2. 4, 87, 1.
 δῖωξις 8, 102, 2? τῆ δ. 1, 134, 2.
 δοκεῖν 6, 18, 4. 8. Anakoluth 2,
 11, 2. 17, 2. 20, 3. e. No. angelügt 3,
 36, 2. δ. γαίνεσθαι 1, 122, 3. für νο-
 μιζεσθαι 3, 10, 1. 38, 2. 5, 16, 6. für
 ὑπονοεῖν 5, 88? mit dem No. u. Ac.
 mit dem Inf. 4, 3, 3? 5, 59, 4. vgl. 8,
 8, 2. gut scheinen 4, 57, 4. vgl. 118,
 1. ἐδόκει γίνεσθαι 6, 99, 3. vor e.
 seibständigen Satze 1, 3, 1. δοκεῖ μοι
 u. ἐμοὶ δοκεῖ eb. ὡς ἐδόκουν 5, 75, 2.
 vgl. 113, 1. δοκεῖν ἐμοιγε 7, 87, 5. 8,
 64, 3. δοκοῦν 4, 125, 1. δόξαν 5, 65,
 3. 8, 79, 1. 93, 1. (τὸ δοκοῦν 1. 84, 2.)
 δεδογμένον 1, 125. ἡ ἀμαθία δοκοῦσα
 εἶναι 7, 36, 5. vgl. 5, 16, 6.
 δόκησις 2, 35, 2. 4, 126, 3. τῆ δ.
 6, 64, 4. τι πράξειν 4, 55, 3. δόκησιν
 παρέχεσθαι 4, 87, 1.
 δοκιμάζειν 2, 45, 2. 6, 53, 2. δε-
 δοκιμασμένον 3, 38, 4.
 δόξα 2, 11, 6. 45, 3. 3, 49, 1.
 5, 9, 4. 7, 71, 3. δόξης ἀμαρτία 1, 32,
 4. δόξη ἄρχειν 5, 105, 1. παρὰ δόξαν
 3, 37, 5. für φρόνημα 7, 66, 3. Ruf 2,
 61, 3. 6, 55, 4.
 δοξάζειν 1, 120, 4. ἐαυτὸν 3, 45,
 5. ἡρδία ἐδοξάζετο 7, 75, 6.
 δόξασμα 1, 141, 6.
 δορι 1, 128, 5.
 δουλεία 1, 8, 3. 2, 63, 1. 5, 23, 3.
 δουλεύειν 2, 63, 2. 3, 13, 5. AO.
 5, 91, 2. 7, 85, 4.
 δοῦλος 3, 38, 4. δουλείαν 5, 9, 7.
 δουλοῦν 1, 16. 98, 2. 2, 61, 3. 6,
 77, 1. uneig. 4, 34, 1. Med. 6, 76, 2.
 δούλωσις 1, 141, 1.
 δοῦπος 3, 22, 3.
 δρᾶν 2, 49, 3. 3, 40, 4. 55, 2. 4,
 19, 2. 3. πνί 6, 83, 1. εὐ 2, 40, 4. χά-
 ριν eb. τοῦτο 1, 131, 2.
 δρᾶσθαι 5, 107. τὸ δρώμενον 5,
 66, 3. 102. δεδρασμένος 3, 54, 1. δρα-
 σθέν 3, 38, 3.
 δραστήριος 2, 63, 2.
 δραχμή 6, 31, 3. 7, 27, 2. 8, 29, 1.

δρόμῳ 4, 78, 4. 96, 1. 5, 9, 4. θεῖν 3, 111, i. 4, 67, 5.

δυνὸς κεφαλαί 3, 24, 1.

δύναμις 2, 65, 3. 97, 3. 5, 4, 4. 20, 3. 6, 78, 2. *χρημάτων* etc. 1, 25, 4. 5, 109. *δυνατή* 1, 25, 4. *δυνάμει δυνατός* eb. *ἐν δ. εἶναι πινος* 3, 93, 2. *δυνάμεις* 1, 2, 2.

δύνασθαι 1, 18, 2. 3, 81, 1. 6, 59, 3. *κατὰ τὸ δ.* 2, 97, 4. *ἔσον ἐδύνατο μάλιστα* 1, 17, 1. mit *erg* *Inf.* 3, 11, 3. 4, 98, 2. 6, 64, 2. 7, 25, 3. *mögen* 1, 130, 1. einflussreich sein 4, 105, 1. *οἱ δυνάμενοι* 6, 39, 2. *δυναθῆναι* 1, 88. *δύναιται δούλωσιν ἢ δικαιώσιν* 1, 141, 1. *παραινέσεις τὸ ἴσον* 4, 95, 1. vgl. 6, 40, 3. *αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δ.* 6, 36, 2. *τὸ νεοδαμῶδες ἐλευθέρων ἤδη εἶναι* 7, 58, 3. *σωφροσῆν τοῦτ' εἶναι* 1, 84, 2. *ἡδυνάμην* u. *ἐδ.* 1, 3, 2. *pleon.* 1, 35, 4.

δυναστεία 3, 62, 3. 6, 38, 2.

δυναστεύσαι 2, 102, 5. *τὸ δυναστεύον* 6, 89, 3.

δυνατός. *δυνάμει* u. *δύναμις* 1, 25, 4. *οἱ δ.* 1, 24, 3. 115, 4. 3, 27, 5, 4, 2. *νῆες* 7, 60, 2. *Πελοποννησίων τὰ δυνατώτατα* 6, 16, 6. *τὰ δυνατὰ διαπράσσειν* 5, 89, 2. *δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα περιγενέσθαι* 3, 86, 2. *κατὰ τὸ δ.* 5, 23, 1. (*ὡς*) *ἐκ τῶν δ.* 2, 3, 3. 7, 74, 1.

δύο 1, 33, 3. *δυσὶν* 8, 101, 1?

δυσανασχετεῖν *π* 7, 71, 5.

δυσέμβαιον 4, 10, 3.

δύσοδος 1, 107, 3.

δυσπρόσοδος 1, 130, 2.

δυστυχία 6, 55, 4.

δωριεύς 8, 35, 1.

δωριῆς 1, 124, 1. *-εύς* *π* 4, 64, 2.

δωρίς 3, 112, 3.

ἐάν 3, 44, 1? 4, 46, 2. 8, 75, 3.

ἐάν 8, 63, 3. *Inf.* *erg.* 1, 70, 5. 7, 62, 4. *οὐκ εἶων* 1, 127, 2. 6, 72, 1.

ἐάσσειν 1, 142, 3.

ἐαυτοῦ. *παῖς* *ἐ.* 2, 102, 5. 8, 87, 2. gegensätzlich 4, 42, 1. auf *e.* *erg.* *π* bezogen 4, 34, 2. *τοὺς ἐαυτοῦ* 8, 45, 2. *τὸ δεδιὸς αὐτοῦ* 1, 36, 1. vgl. 2, 13, 1. 5, 71, 1. *ἐαυτῶν* 1, 60, 1. 61, 1. 2, 7, 1. *τὸ αὐτῶν ξυμμαχικόν* 3, 91, 1. *τοῖς ἡμίσεις αὐτῶν* 4, 42, 4. vgl. 43, 3. *αὐτῶν λόγους παρασχέσθαι* 6, 12, 1. *αὐτῶν γίγνεσθαι τὸ ἔργον* 2, 81, 3. *τὴν στρατείαν ποιῶνται αὐτῶν* 2, 68, 5. *ἐς κόσμον τὸν ἐαυτῶν* 5, 66, 2. *τὸ ἐαυτῶν*

3, 109, 3. *τὰ ἐαυτῶν* 1, 141, 3. 4, 83, 2. 114, 1. beim *Comp* 1, 8. 2. 3, 11, 2. 7, 66, 3. auf das Gedankensubject bezogen 1, 17, 1. 6, 50, 3. 8, 56, 5. *ἐαυτῶν* auf *e.* *Sing.* bezogen 3, 22, 4. anders 6, 53, 3. für *σῶν* 3, 78, 2. beim *Med.* 1, 31, 2. für *ἡμέτερα αὐτῶν* 1, 82, 2. für *ἀλλήλων* 4, 25, 6.

ἐγγηράσσειν 6, 18, 7.

ἐγγίγνεσθαι 1, 113, 1. 2, 22, 2? 7, 68, 1. 8, 100, 2?

ἐγγράφειν. *ἐγγεγραμμένος κτείνειν* 1, 132, 6.

ἐγγύς 1, 143, 4. 3, 38, 3. 4, 44, 4. 6, 3, 4. *οἱ ἐ.* 4, 115, 3. *ὅτι ἐγγύτατα* 5, 74, 1. *αἰτία* 7, 86, 4. *ἐγγυτῶ κτεῖσθαι* *π* 3, 38, 1. *ἐγγύτατος* 8, 96, 2?

ἐγγώνιος 1, 93, 3.

ἐγείρειν πόλεμον 1, 121, 1. 7, 51, 1?

ἐγκαθέρχεται 3, 1, 1.

ἐγκαθεσιάναι 1, 122, 3.

ἐγκαθορμαίξεται 4, 1, 2.

ἐγκαλλώπισμα 2, 62, 4.

ἐγκάρσιος 2, 76, 3.

ἐγκαταλαμβάνειν 3, 33, 3. 4, 8, 7? 19, 2? *ὄρκους* 4, 19, 2.

ἐγκατάληψις 5, 72, 3.

ἐγκαταλεγειν 1, 93, 1.

ἐγκαταλείπειν 4, 8, 7.

ἐγκατασκήπτειν 2, 47, 2.

ἐγκεῖσθαι 1, 144, 4. 2, 79, 5? 81, 5. 2, 59, 2. 4, 22, 2. 80, 1.

ἐγκλημα 1, 40, 1.

ἐγκραγών 8, 84, 2.

ἐγκρατής 1, 118, 1.

ἐγκρατῶς 1, 76, 1. 6, 92, 1.

ἐγκρικαδία 4, 4, 2.

ἐγκχερεῖν 1, 128, 2. 4, 122, 1?

ἐγκχειρήσεις 6, 83, 3.

ἐγκχειρίζεται 5, 108.

ἐγκχώριον 4, 78, 3.

ἐγῶ 6, 13, 1. 7, 12, 2. für den betr. Staat 1, 137, 4.

ἐθαγος 3, 68, 2.

ἐθρα 5, 7, 1.

ἐθάς 2, 44, 2.

ἐθελειν 2, 51, 3. 89, 8. 5, 9, 6. *μή* 1, 144, 1.

ἐθελοντηδόν 8, 98, 2.

ἐθελοντί 8, 2, 1.

ἐθελοπρόξενος 3, 70, 3.

ἐθρος 2, 64, 2.

ἐῖ 1) wenn 1, 120, 3. 3, 74, 3. 4, 86, 3. 7, 13, 1. 8, 96, 2. vgl. *δεῖν*. nachgestellt 1, 10, 1. 107, 2. 142, 2. 2, 77,

4. 81, 4. 4, 85, 3. 7, 20, 3. 82, 1. εἰ — εἰ 6, 34, 5. mit dem Ind. Fu. 6, 80, 3. 7, 42, 2. mit dem Conj. 6, 21, 1. mit dem Inf. 4, 98, 3. für den Fall dass 1, 42, 1. 68, 3. 4, 38, 1. nach ὀργῆν ποιῆσθαι 4, 122, 3. nach θορυβεῖν 8, 96, 2. syn. ἐπεὶ 3, 32, 1. ὅτι 1, 76, 2. 4, 85, 2. anders 3, 9, 2. ohne Nachsatz 3, 3, 3. ἄλλοσε εἶποι 1, 53, 2. ἢ εἰ 7, 66, 3. καὶ εἰ 2, 60, 4. 4, 85, 2. εἰ ἄρα καὶ 3, 66, 1. εἰ — γε 6, 10, 3. εἰ μὴ mit d. Ind. 1, 72, 2. εἰ δὲ μὴ 1, 28, 2. 2, 5, 3. anders 3, 3, 3. 8, 97, 1. εἰ μὴ εἰ 1, 17, 2. εἰ μὴ διὰ 2, 18, 3. εἰ μὴ καὶ 2, 11, 4. εἶποι 8, 5, 3. εἶποτε 3, 84, 3. 7, 70, 7. εἶποτε ἄρα 1, 68, 3. εἶπως 3, 45, 2. 7, 79, 4. εἶτις mit d. Opt. 7, 18, 3. εἶτω καὶ 4, 92, 2. 6, 33, 4. 89, 2. καὶ εἶτις einem Nomen angefügt 3, 35. 4, 69, 3. 5, 3, 3. 6, 30, 2. 32, 2. εἶτι — καὶ ὅτου πέρι 5, 18, 10. εἶτου ἄλλου 7, 21, 5. εἶτε 1, 35, 2. 143, 1. 2, 8, 2. 84, 1. 3, 32, 1. 4, 120, 4? 5, 30, 3. 6, 12, 2. 17, 6. 78, 2. 8, 24, 5. 71, 1. nach οὔτε 3, 28, 1. 6, 86, 2. (καὶ) εἶτις 1, 67, 2. 4, 26, 3. 5, 35, 4. 6, 8, 3. ὅστις — ἢ εἶτινι 4, 128, 3. 6, 58, 2. anakol. 2, 36, 3. εἶτι μὴ 1, 72, 2. 5, 26, 2. εἰ μὴ (—) τις 4, 68, 5. ohne Verbum 2, 98, 2. εἶτις μὴ 7, 7, 2.

II) ob 1, 25, 1. 2, 12, 1. 3, 52, 2. 3? 6, 30, 1. 60, 4. 8, 60, 4. erg. εἶσιν 4, 40, 2. brachyl. 1, 40, 4. 4, 37, 7, 3, 1. 82, 1. versuchend ob 4, 37, 6, 75, 2. mit dem Opt. Ao. ohne die Bed. der Vergangenheit 2, 12, 1. 8, 42, 1. ob nicht 2, 53, 2. 3, 62, 4. 8, 92, 9.

εἰδέναι 4, 67, 2? 5, 26, 4. 46, 1. 6, 6, 4. 23, 2. σαφῆ 7, 44, 1. πλεον τι 5, 29, 3. 6, 90, 1. 7, 49, 4. (ἐν) εἰδόσιν 1, 68, 3. 2, 36, 3. πρὸς εἰδότας 2, 43, 1. 3, 53, 4. εἶδ' ὅτι 6, 34, 7. εἰδος 2, 41. 1. 6, 77, 2. 8, 90, 1. εἶεν 3, 44, 1.

εἰκάζειν 1, 10, 3. 3, 22, 4. 6, 60, 2. 92, 4. τινί 1, 9, 3. εἰκάσθη ἐπίδειξις 6, 31, 4. Aug. 2, 54, 3.

εἰκαστής 1, 138, 3.

εἶκεν. ἐκ 5, 77, 2. τὸ εἶκον 3, 39, 5.

εἰκός. mit dem Inf. 2, 73, 2. des Ao. 1, 81, 2. des Pr. 4, 20, 3. (des Pf. 3, 30, 2.) erg. 2, 54, 1. 6, 103, 3. ἔπινον οἶον εἰκὸς ὕδωρ 4, 26, 2. ὡς εἰκός 1, 4, 1. 2, 24, 2. Inf. erg. 2, 64, 1. 5, 9, 6. 6, 46, 1. 69, 3. τὸ εἰκός 2,

89, 4. 5, 96. τῶν εἰκότι 6, 18, 5. ἐκ τοῦ εἰκότος 4, 17, 4. τὰ εἰκότα 1, 38, 1. ἀπὸ τῶν εἰκότων 6, 23, 3.

εἰκοστή 6, 54, 5. 7, 28, 4.

εἰκότως 2, 87, 2. 3, 46, 4. 58, 2. 4, 87, 3. 6, 20, 1. 83, 2. 7, 57, 5. οὐκ ε. 6, 89, 2. satzartig 1, 77, 3. 2, 93, 1.

Εἴλωτες 1, 101, 1.

εἶναι 2, 13, 6. 4, 20, 3. wo es nicht fehlen kann 2, 13, 6. beim Partic. 1, 1, 1. 38, 2. 4, 54, 2. αὐτοῦ ἢ μάχη ἔσται 4, 68, 5. βοή ἦν ἀκούσαι 7, 71, 4. τῆς Θράκης 2, 29, 2. 4, 56, 3. 76, 2. τῆς πόλεως 4, 59, 1. βουλῆς 3, 70, 3. vgl. 8, 97, 1. 98, 1. τοῦ ἱεροῦ 1, 134, 2. Τήρου 2, 29, 4. οὐδιτέρων 5, 84, 3. τῆς αὐτῆς γνώμης 1, 113, 2. 8, 74, 3. τοῦ καλῶς πολεμεῖν 5, 9, 6. τῶν περιοίκων 4, 53, 2. vgl. 1, 65, 1. 6, 43, 2. 7, 44, 4. ἢ στρατιὰ οὐ πάσης ἔσται πόλεως ὑποδέξασθαι 6, 22, 3. ἦν χρηστήριον τοῖς Α. 1, 103, 2. ἦν ἂν αὐτοῖς Ἴωνία 8, 96, 4. τοῖς ἰουσιν ἢ ξυρθήκη ἔστιν 1, 40, 2. πολεμοῦσιν ἄμεινον 1, 118, 3. βουλομένοις 7, 35, 2. vgl. 6, 46, 2 u. βούλεσθαι. περὶ τι 8, 35, 2. μετὰ τινος εἶναι 6, 88, 5. ἐν φυλακῇ 2, 13, 6. διὰ γόβον 6, 34, 2. ἀντὶ τεύχους ἦν 2, 3, 2. ἦν τι τοιοῦτον ἀπὸ τῶν — 8, 91, 2. ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται 5, 104? ἐν παρασκευῇ 2, 80, 2. vgl. 8, 5, 1. ὑπ' αὐτοὺς εἶναι 6, 86, 3. ἀποθεν 4, 67, 2. ἀδόλως 5, 23, 2. ὀποτέρως 1, 78, 2. ῥαδίως 4, 10, 3? 7, 4, 4? θάσσον 7, 28, 1. statt finden 4, 103, 4. möglich sein 4, 127, 2. existiren 1, 3, 2. 74, 3. 8, 92, 11. vorhanden sein 4, 39, 2. leben 2, 44, 2. οὐκ ἔστιν ὅτω 8, 86, 5. ἔστιν ὅ 2, 13, 6. ἐν τοῖς βαρβάρους ἔστιν οἷς 1, 6, 4. ἔστι παρ' οἷς 1, 23, 3. εἶσιν οἷ 1, 23, 2. appositiv 7, 44, 8. εἰσὶ δ' οἷ καὶ 1, 23, 2. 2, 49, 5. 6, 88, 5. 8, 101, 2. εἰσὶ δὲ καὶ οἷ 7, 57, 3. ἔστιν ὧν 7, 11, 1. ἔστιν ὅτε 1, 25, 4. 2, 39, 1? 81, 3. ἔστιν ἢ 1, 93, 1. 3, 18, 3. für ἐξεῖναι 4, 11, 2. 24, 3. 5, 90, 6, 12, 1. 7, 11, 3. vgl. 4, 98, 5. ἔσται μεταγνῶναι 3, 46, 1. vgl. 4, 8, 3. 5, 40, 2. 90. ἔστι fehlt 1, 6, 2. 120, 4. neben e. gesetzten Verbum 1, 91, 1. 107, 3. bei ὅτι 7, 66, 1. ἦν erg. 1, 48, 3. 2, 9, 1? bei ἦ 7, 45. οἷς κόσμος 1, 5, 2. ὅσος 1, 16. vgl. ὅσος. bei εἰ 4, 40, 2. ἂν εἶη erg. 5, 100. εἶναι pleon. 1, 24, 2. 4, 28, 1. 8, 48, 6. vgl. ἐκῶν.

ελεν 3, 44, 1. ὦν dem Präd. angefügt 4, 67, 5. 5, 32, 2. ὄν erg. 2, 35, 1.

εἰπεῖν 2, 24, 2. 60, 4. 4, 84, 2. 87, 1. 8, 68. 3. τι 8, 92, 11. λόγω 1, 22, 1. βαρβάρους 1, 3, 4. ὡς ε. 1, 1, 2. 2, 51, 1. 3, 38, 5. 82, 1. 7, 58, 5. ἐς τὸ ἀκριβές εἰπεῖν 6, 82, 3? τὸ ξύμπαν εἰπεῖν 1, 138, 4. 7, 49, 4. mit dem Inf. gebietend 3, 71. 4, 98, 5? 7, 29, 1. 8, 86, 6. mit zwei versch. Inf. 1. 131, 1. mit dem Ac. u. Da. 4, 2, 2. ῥηθήσεται u. εἰρήσεται 1, 73, 2. εἴρηται 1, 22, 1. εἴρητο 4, 23, 1. 5, 21. 1. 6, 102, 4. 8, 59. 64, 1 mit dem Da. u. Inf. 8, 11, 3. Inf. erg. 3, 52, 2. 5, 10, 5. εἰρημένον 1, 125, 1. τὰ ε. 5, 35, 3. 37, 5. 8, 59. λόγος μὴ ῥηθῆις 3, 53, 3.

εἶπερ 1, 69, 2. 4, 64, 3. 6, 38, 3. εἶπερ ποτέ 4, 55, 3. 7, 64, 2.

εἴργειν 1, 35, 2. 106. τὸ μὴ 3, 1, 1. ἔρξαι 5, 11, 1. εἴργθην 4, 63, 1.

εἴργειν u. εἴργνυμαι, ὕω 3, 18, 2. εἴρεσία 7, 14, 1.

εἴρηναῖος 1, 29, 3.

εἶς u. ἐς 1, 1, 2. 2, 38. 4, 32, 1. 92, 4. 8, 93, 2.

εἶς 3, 39, 1. 6, 52, 2. 7, 56, 4. εἶς γε 1, 80, 2. λόγος 5, 85, 2. beim Superl. 3, 39, 1. 8, 40, 2. 68, 2. εἶς ἕκαστος 6, 31, 4. ἐν οὐδ' ἔν 2, 51, 1. ἐν πρὸς ἔν 2, 97, 5. εἶς ἐν ἔρχεσθαι, συνέρχεσθαι 1, 36, 4. ξυστῆναι 6, 85, 3. καθ' ἔν 7, 70, 6. γίνεσθαι 3, 10, 3. 8, 46, 2. καθ' ἔν ἕκαστον 6, 15, 3.

εἶσω 6, 46, 2. 96, 2.

εἶτα 5, 65, 5?

εἶτε — εἴτε mit dem Conj. 2, 4, 2. εἶτε ἄρα καὶ — εἶτε καὶ οὐ 6, 60, 2. εἶτε καὶ — εἶτε καὶ 5, 65, 3. οὔτε — εἶτε 6, 86, 2. vgl. εἶ.

εἶωθῆναι 3, 33, 4. Inf. erg. 1, 132, 5. 134, 3. τὸ εἶωθός 4, 17, 1.

ἐκ 7, 25, 4. 75, 4. ὁ ἐκ Δεκελείας πόλεμος 7, 27, 2. τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 8, 42, 1. οἱ ἐκ τῶν τριήρων Ἀθηναῖοι 6, 46, 3. vgl. 61, 6. 7, 1, 3. ὁ ὅμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς 6, 32, 2. ἤσθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων 3, 22, 3. τὰ ἐκ τῆς Αἰτωλίας 3, 102, 2. vgl. 7, 31, 1. τοὺς ἐκ τῆς πόλεως Ἀ. λανθάνουσιν 3, 29, 1. vgl. 4, 67, 4. 8, 75, 3. οἱ ἐκ τῆς Λευκάδος Κορίνθιοι ἐβόηθον 7, 2, 1. vgl. 1, 105, 4. 2, 83, 1. 3, 76. 8, 20, 2. οἱ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις ἦλθον 3, 5, 1. vgl. 2, 31, 1. 4, 13, 2. 6, 46, 1. 8, 89, 1.

οἱ ἐκ τῶν νήσων κακοῦργοι ἀνέστησαν 1, 8, 2. οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος τύραννοι κατελύθησαν 1, 18, 1. οἱ Μισσηῖοι νῦν καλούμενοι ἐκ Ναυπάκτου 7, 57, 3. οἱ ἐκ Σάμου στρατηγοὶ 8, 41, 3. τοὺς ναύτας ἐξ αὐτῶν ὤπλισεν 4, 9, 1. οἱ ἐκ τοῦ ἐπ' ἐκεῖνα 1, 2, 2. τοὺς ἐκ τῆς ἐνέδρας τρέπουσιν 3, 90, 3. ἀποπέμπει τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου ἄνδρας 3, 35. τὸ ἐξ Ἐπιδάουρου τεῖχος ἐκλιπεῖν 5, 80, 3. τέμνειν ἐκ τοῦ Κιθαιρώνας 2, 75, 2. θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων 2, 34, 3. ἀνταποδύντες τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας 5, 15, 1. 7, 86, 3. ἐκ τῆς διωξέως παρεῖναι 1, 49, 5. στρατόπεδον ἐκ νεῶν ἰδρυθέν 6, 37, 3. τὸ ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ τεῖχος 1, 64, 1. 3, 51, 3. aus dem Gebiete von 1, 12, 1. ἐκ τοῦ σκότους 3, 23, 4. φοβούμενοι τὰ ἐκ τῆς Σάμου 8, 90, 3. ἀπήγγειλαν τὰ ἐκ τῆς Λακ. 5, 37, 4. οὐδὲν ἐκ τῆς Λακ. πεπραγμένον 46, 5. ἐκ ποταμοῦ ἐς ποταμόν 4, 102, 2. ἄνδρες ἐκ τῶν ἐναντίων 6, 10, 1. ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ ἑαυτῶν ξυνέσει 3, 37, 5. σώζουσα τύχη ἐκ τοῦ θείου 5, 112, 2. ἐκ τοῦ ὑπέροχρονος ἐχρωτέραν παρέχεται 2, 62, 5. ἐκ τινος πυνθάνεσθαι 1, 22, 2. ἐκ τῶν ξυνειδῶτων μεμνηῦσθαι 1, 20, 3. vgl. 3, 57, 4. 6, 36, 2. vgl. 3, 83, 2. 5, 104. ἐκ πολέμου εἰρήνη βεβαιοῦται 1, 124, 3. ὠφελεῖσθαι ἐκ τῆς ἀρχῆς 6, 12, 2. ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐπιδιωχθεῖσαι 3, 69, 1? ἐκ πάντων προτιμῶνται 1, 120, 1. 2, 49, 1. ἐξ αὐτῶν πιαρμός 2, 49, 2. ἐκ δημοκρατίας 6, 89, 4. ἐκ τεκμηρίων νομιζειν 1, 21, 1. vgl. 1, 1, 2. 6, 36, 3. πείθειν ἐκ τῶν λόγων 5, 61, 3. ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι 1, 72, 2. ἐκ παρακελεύσεως 7, 40, 3. ἐκ μεταβολῆς 7, 55, 2. ἐκ διαβολῆς μετὰπεμπτος 6, 29, 3. ἐκ διαφορᾶς 4, 83, 3. vgl. 5, 40, 2. ἐξ ὁμολογίας 2, 33, 3. ἐκ Διονυσίων 5, 20, 1. ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν 1, 120, 3. ἐκ τοῦ ἀσημαλοῦς προκαλεῖσθαι 1, 39, 1. vgl. 6, 10, 1. ἐκ τοῦ αὐτοῦ 6, 18, 4. ἐξ αὐτοῦ 5, 2, 2? ἐκ τοῦ τειοῦτου 4, 83, 2. 6, 9, 2. 8, 51, 2. ἐξ ἐνός, ἐκ παντός τρόπου 6, 34, 2. ἐκ παρασκευῆς 4, 94, 1. 5, 56, 4. 7, 55, 2. ἐκ περιόντος 8, 46, 5. ἐκ παρέργου 1, 142, 4. ἐκ τοῦ δικαίου 1, 89, 2. ἐκ τοῦ ἀκινδύνου 3, 40, 4. ἐκ τοῦ περιθεοῦς 8, 59, 1. ὡς ἐκ κακῶν ἠώμη τις ἐγεγένητο 7, 42, 3. (ὡς) ἐκ τῶν δυνατῶν 2, 3, 3. 7, 74, 1. vgl. 2, 89, 4. 3, 45, 5. 4, 17, 1. (ὡς)

ἐκ τῶν παρόντων 3, 29, 2. 4, 17, 1.
 ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων 7, 76. ἐκ τοῦ εἰ-
 κότος 4, 17, 4. ἐκ τοῦ ἴσου 3, 12, 2. ἐκ
 τοῦ εὐπρεποῦς 7, 57, 6. ἐκ τοῦ ὁμοίου
 1, 143, 3. 6, 78, 4. ἐκ τοῦ εὐθέος 1,
 34, 2. ἐκ τοῦ προσηνοῦς 3, 42, 2. vgl.
 ἀφανής u. φανερός. ἐκ βραχίος 3, 92,
 3. 7, 49, 3. ἐξ ὀλίγου 2, 11, 3. 91, 3.
 4, 108, 5. 5, 64, 3. 65, 5. ἐκ πολλοῦ
 1, 58, 1. 2, 89, 6. ἐκ πλείονος 4, 42,
 3. 4, 103, 3. 129, 5. 5, 82, 2. vgl. πο-
 λὺς, πλείων, πλείστος. ἐκ καινῆς 3, 92,
 4. ἐκ μέσου 4, 133, 2. ἐξ ὧν 3, 37, 2.
 5, 9, 4. 6, 17, 4. ἐξ ὅσου 7, 73, 4. ἐξ
 ἐκείνου 2, 15, 3. ἐκ ζω. 4, 48, 3.
 ἐκάς 1, 69, 4. 8, 194, 3. ἔχειν 1,
 80, 1.
 ἔκαστος 1, 7, 1. 4, 69, 3. 6, 17, 2.
 aus οὐδείς erg. 8, 66, 2. mit und ohne
 Artikel 6, 63, 1. vgl. 2, 24, 2. einge-
 schoben 7, 57, 8. appositiv 2, 46. 87,
 5. 8, 101, 1. εἰς ἔ. 6, 31, 4. καθ' ἐν ἔ.
 6, 15, 3. ἕκαστοι ἑκατέρων 5, 68, 1. ἕκα-
 στον 1, 97, 1. ἐγ' ἕκαστα 1, 80, 2. ὡς
 ἕκαστος 1, 3, 4. 98, 2. 107, 4. 3, 107,
 4. 5, 4, 2. 6, 17, 3. vgl. κατά. ὡς ἕκά-
 στοις ξυνέβαινεν 3, 90, 1.
 ἐκάστοτε 4, 126, 2.
 ἐκάτερος 3, 23, 1. 6, 62, 1. ἐκότεροι
 4, 134, 2. 5, 18, 8. 47, 1. αὐτοὶ ἐκάτε-
 ροι 1, 105, 4. τὴν ἑκατέρων γῆν 5, 25,
 3. ὡς ἐκάτεροι 3, 74, 3. 5, 55, 2. ἐκά-
 τερα τὰ στρατόπεδα 4, 96, 1. ἐγ' ἐκά-
 τερα 5, 73, 1. mit ἕτερος verwechselt
 4, 73, 5.
 ἐκατέρωθεν 2, 75, 2.
 ἑκατομβεύς 5, 54, 3.
 ἐκβάλλειν i, 126, 7.
 ἐκβαῖν 5, 77, 1.
 ἐκβιβάζειν λόγων 5, 98.
 ἐκβοήθεια 3, 18, 2.
 ἐκβοηθεῖν 1, 105, 5?
 ἐκβολή 1, 97, 2. 4. 1, 1.
 ἐκγίγνεσθαι 7, 68, 1.
 ἔκθεια 1, 99.
 ἔκδημος 1, 15, 2.
 ἐκδικαιτᾶσθαι 1, 132, 2.
 ἐκδιδόναι 8, 21, 2.
 ἐκδιώκειν 1, 24, 3.
 ἐκδρομή 4, 127, 1.
 ἔκδρομοι 4, 125, 3.
 ἐκεῖ 3, 71. 6, 34, 3. 8, 6, 4. αὐτοῦ
 2, 7, 16, 1? ὁ ἐκεῖ πόλεμος 6, 36, 3.
 ἐκεῖ 1. 35, 3. vgl. 6, 17, 4. 84, 3.
 ἐκεῖθεν 8, 76, 2. κίνδυνον ἔ. προ-

εἶπον 6, 91, 2. τῶν ἔ. ξυμμάχων προς-
 λαβῶν 7, 26, 3. εἴργοσι τοὺς ἔ. ἐπιβοη-
 θεῖν 1, 62, 3. vgl. 2, 84, 3. 7, 26, 3.
 κομίζειν τὰς ἔ. ναῦς 8, 107, 2. τὰ ἔ.
 προσγενόμενα χωρία 6, 90, 3. ἡ ἔ. ἡπει-
 ρος 2, 69.

ἐκεῖνος u. κείνος 8, 86, 5. ἐκεῖνα
 3, 68, 1. deiktisch 1, 20, 3. 43, 2. 2,
 11, 4. 5, 30, 4. νῆες ἐκεῖναι ἐπιπλεύου-
 σιν 1, 51, 1. ἡμέρα ἐκεῖνη 3, 59, 2. be-
 zieht sich auf Entferntes 4, 65, 2. auf
 Nahes 5, 116, 2. aufs Subject 2, 6, 2?
 4, 37. 5, 57. 2. 3, 77, 1. 8, 12, 2. 45,
 4. vgl. 4, 99, 1. neben αὐτοῦ 1, 132,
 6. nach e. Particp 2, 15, 4. aufs Fol-
 gende 5, 98. ἐκεῖνο auf ein Verbum 4,
 126, 5. ἐξ ἐκείνου 2, 15, 3. ἐκεῖνα 1,
 14, 1. 6, 76, 3. 7, 64, 1. ἐν τῷ ἐπ'
 ἐκεῖνα 7, 58, 1. τὸ ἐπ' ἐκεῖνα 6, 63, 2.
 ἐκεῖνως 1, 77, 2. 3, 46, 2.
 ἐκεῖσε 8, 87, 4. für ἐκεῖ 6, 77, 1.
 ἐκεχειρῶ. ἐν τῇ ἔ. 5, 1, 1.
 ἐκκάρμειν τὰς ὀλογύρους 2, 51, 3.
 ἐκκαρποῦσθαι 5, 28, 3.
 ἐκκλησιάζειν. Aug. 8, 93, 1.
 ἐκκλητοὶ πόλεις 1, 28, 1.
 ἐκκολάπτειν 1, 132, 3.
 ἐκκομιδῆ 1, 120, 2.
 ἐκκρεμάννυσθαι 7, 75, 3.
 ἐκλέγειν χρήματα 8, 44, 3.
 ἐκλείπειν τὰς ξυνθήκας 5, 42, 3.
 ἔκλειψις 1, 23, 3.
 ἐκλεκτός 6, 100, 1.
 ἐκκληπῆς 1, 97, 2. 4, 52, 1.
 ἐκλογίζεσθαι 4, 10, 1.
 ἐκνεῖν 2, 90, 4.
 ἐκνικᾶν 1, 3, 2. 21, 1.
 ἐκούσιος 1, 138, 5. 6, 44, 1. 8, 68,
 2. κίνδυνοι 7, 8, 3. ἀμαρτήματα 4, 98,
 4. καθ' ἐκουσίαν 8, 27, 3.
 ἐκουσίως 8, 68, 2.
 ἐκπαύεσθαι 5, 75, 5.
 ἐκπέμπειν 4, 16, 2.
 ἐκπεμψις 4, 85, 1.
 ἐκπιμπλάναι 3, 82, 8.
 ἐκπίπτειν 2, 92, 2. 6, 95. 7, 71, 5.
 8, 34, 2. ὑπό 1, 131, 2.
 ἐκπλεῖν πνα 8, 102, 1. vgl. 3, 34,
 3. 5, 66, 1?
 ἐκπλήγνυσθαι 4, 125, 1.
 ἐκπληξίς 4, 14, 3. 6, 36, 2. τοῦ
 στρατεύματος vor dem H. 7, 42, 5.
 ἐκπληκτικός 8, 92, 7.
 ἐκπλήσσειν τὸ λυπηρόν 2, 38, 1.
 87, 3. εἶσθαι πνα 6, 11, 3.

ἐκπνεῖν 6, 104, 3.
 ἐκποδῶν 1, 40, 3.
 ἐκπολεμεῖν 6, 91, 4. 8, 57, 1.
 ἐκπολεμοῦν 1, 36, 2.
 ἐκπολιορκεῖν 1, 131, 1.
 ἐκπονηθῆν ναυικόν 6, 31, 3.
 ἐκπορίζεσθαι 1, 82, 2.
 ἐκπράσσειν 8, 108, 1.
 ἐκπρεπής, ὡς 1, 38, 2. 3, 55, 1.
 ἐκπυστος γίγνεται 3, 30, 1.
 ἐκρήγνυσθαι 8, 84, 2.
 ἐκσπονδος 3, 68, 1.
 ἐκστρατεύεσθαι 5, 55, 3.
 ἐκστρατοπεδεύεσθαι 4, 129, 3.
 ἐκτειχίζειν 4, 45, 3. 7, 26, 4.
 ἐκτρέπειν 5, 65, 3. 5.
 ἐκτροπή ὕδατος 5, 65, 4.
 ἐκτριχοῦν 3, 93, 3.
 ἐκτροβεῖν 3, 42, 4. πινά τι 6, 11, 2.
 ἐκτροντίζειν 3, 45, 4.
 ἐκχρηματίζεσθαι 8, 87, 3.
 ἐκῶν 4, 19, 3. 88, 2. 92, 2. 7, 57, 2. ἐκόντων τῶν -- 6, 76, 3. εἶναι 2, 89, 5. 4, 98, 3. 6, 14, 7, 81, 3.
 ἐκτεχνᾶσθαι 6, 46, 2.
 ἐλασσῶν 3, 42, 5. οὔσθαι 1, 77, 1. 4, 59, 2. 5, 43, 3. πολέμῳ 1, 115, 2. Fu. 5, 34, 2.
 ἐλάσσω 2, 13, 5. 65, 1. οὐκ ἐλάσσονες 8, 53, 3. οἱ ἐλάσσονες 8, 76, 2. ἐλασσὸν ἔχειν 1, 105, 4. 2, 22, 2. 3, 5, 2. 8, 61, 3. οὐθενὸς ἐλασσὸν 8, 86, 3. vgl. zu 2, 94, 1. περίπλους οὐκ ἐλασσὸν ἤ 6, 1. ohne ἤ beim Da. 6, 95. mit ἤ 6, 25, 2.
 ἐλαύνειν 1, 126, 1. 7.
 ἐλάχιστος 3, 46, 4. οὐκ ἔ. 1, 2, 3.
 ἐλάχιστα πταίνν 4, 18, 2. vgl. 3, 42, 4.
 ἐλάχιστον 3, 36, 2. ἐπ' ἔλ. 2, 45, 2.
 ἐλεγείον 1, 132, 3.
 ἐλέγχειν 6, 86, 1. περί τινα 1, 131, 2. πινά τι 6, 38, 3.
 ἐλεγχος 1, 135, 1. 3, 53, 2.
 ἐλειοί 1, 110, 1.
 ἐλευθερία 7, 82, 1. 8, 68, 4.
 ἐλευθερος 3, 46, 4. 5, 99. τὸ ἔ. 5, 99.
 ἐλευθεροῦν 1, 69, 2. 2, 8, 3. 7, 56, 2.
 ἐλευθέρως 2, 37, 2. 65, 5. 6, 85, 2.
 ἐλευθέρωσις 1, 132, 4.
 ἐλκωσις 2, 49, 4.
 ἐλλαμπρύνεσθαι 6, 12, 2.
 Ἐλλάς πόλις 6, 62, 2.
 ἐλλείπειν 1, 120, 4. 5, 103. δόξης

2, 61, 3. πινί 1, 80, 3. 5, 97. 7, 48, 6.
 τὸ ἑλλεῖπον 5, 104. 6, 69, 2.
 Ἐλλήν 1, 3, 2. πόλεμος 2, 36, 3.
 Ἐλληνες 3, 103, 1. ohne Art. 1, 41, 1.
 Ἐλληνίζειν 2, 68, 3. Aug. eb.
 Ἐλληνικός 1, 128, 2. τὸ Ἐ. 1, 1, 1. 6, 90, 3.
 Ἐλληνοταμίαι 1, 96, 2.
 ἐλλιπής 4, 55, 3. 5, 97? 6, 69, 2.
 τὸ ἔ. τῆς γνώμης 4, 63, 1.
 ἔλος 1, 110, 1.
 ἐλπίζειν 1, 1, 1. 4, 9, 4. 13, 1? βούλησιν 6, 78, 2. τῆ τόχρη 3, 97, 2. ἐς ὑμᾶς 3, 14, 5, 9, 2. ἐλπίσας 1, 107, 3. 7, 61, 2.
 ἐλπίς 2, 62, 5. 3, 45, 4. 57, 4. 4, 81, 2. 5, 14, 1. 7, 61, 1. voc. med. 6, 87, 4. vgl. 2, 85, 3. 3, 32, 2. 2, 102, 3. τῶν μελλόντων 6, 31, 6. 8, 81, 2. τοῦ ναυικοῦ 2, 89, 8. 5, 14, 1. τῆς Σικελίας 6, 104, 1. τοῦ φόβου 7, 61, 1. πενίας 2, 42, 3. ἐς τινα 3, 14, 1. τὸ παρ' ἐλπίδα 4, 62, 2. ἐλπίδι 4, 17, 3. ἐλπίς λαβεῖν 2, 80, 1. 102, 3. ἐν ἐλπίδι εἶναι mit dem Inf. Ao. oder Fu. 4, 70, 3. ἐν ἐλπίσιν εἶναι 7, 25, 1. ἐς ἐλπίδα ἔλθον 2, 56, 2. ἐς ἐλπίδας 6, 103, 2.
 ἐμβαίνειν 1, 18, 4.
 ἐμβάλλειν 1, 49, 5. εσθαι 7, 34, 4.
 ἐμβοᾶν 4, 112, 1.
 ἐμβολή 2, 76, 3. 89, 6. 7, 40, 4. 70, 4.
 ἐμβολον 7, 36, 4. 40, 4.
 ἐμμένειν 2, 2, 1. 57. 4, 118, 9. 6, 86, 2.
 ἐμός 1, 137, 4. vgl. 6, 78, 1.
 ἐμπαλάσσεσθαι 7, 84, 2.
 ἐμπαλιν ἢ 3, 22, 4.
 ἐμπαρέχειν 6, 12, 2. 7, 56, 3.
 ἐμπειρία 2, 3, 3. 4, 33, 2. 5, 72, 2. 6, 18, 7.
 ἐμπειρότερον, τό 2, 87, 3.
 ἐμπίπτειν 2, 48, 1.
 ἐμπλήκτως 3, 82, 4.
 ἐμπνους 1, 134, 3.
 ἐμποδῶν 6, 28, 2. τὸ μὴ ἔ. 2, 45, 1.
 ἐμπολιτεύειν 4, 106, 1.
 ἐμπορεύεσθαι 7, 13, 3.
 ἐμπορίον 1, 13, 3.
 ἐμφανής. ἐν τῷ ἔ. 2, 21, 2.
 ἐμφρουρεῖν 8, 60, 1.
 ἐν 2, 43, 3? ἐν Διονύσου 8, 94, 1. ἐν Ἀθήναις 5, 18, 10. bei 2, 25, 3. 4. 5, 1. 5, 55, 1. 60, 3. 7, 4, 7. 8, 15, 2. an der Küste 8, 62, 1. οἱ ἐν Μεκάλῃ Ἐλλήνες 1, 89, 1. οἱ ἐν Μαρθῶνι etc.

stereotyp 2, 34, 3. 3, 113, 2. τοὺς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώτας ἤγοντας 3, 106, 1. κατοικήσθαι ἐν 1, 120, 2. für ἐς beim Pf. 1, 87, 4. 4, 14, 1. 7, 71, 6. 87, 3. bei e. Subst. 8, 11, 4 bei ξυναθροίζειν 2, 99, 1. ἐν τῷ τείχει 3, 68, 3. ἐν παράπλῳ κείσθαι 1, 44, 2. ἐν στενωπῷ ἰσθμῶ 6, 97, 2. ἐν πελάγει 7, 49, 3. ἐν σελήνῃ 7, 44, 2. ἐν ποσίν 3, 97, 1. ἐν τῇ μάχῃ 6, 101, 3. ἐν τῇ νυκτί 2, 3, 1. ἐν ἡμέρᾳ ἡμέτῃ 4, 76, 3. vgl. 4, 91, 1. ἐν σπονδαῖς 1, 55, 3. 7, 18, 3. vgl. 5, 1, 1. ἐν τῷ τετάρτῳ ἔπει 1, 87, 4. ἐν τῷ αὐτῷ 3, 11, 2. ἐν ᾧ 3, 39, 2. vgl. 84, 2. ἐν εἰδόσι μακροηγοεῖν 2, 36, 3. vgl. 1, 68, 2. ἐν ἐναντοῖς παρακελεύεσθαι 4, 25, 6. vgl. 4, 66, 1. 5, 36, 1. 8, 63, 3. 77, vgl. 48, 2. ἐν πλήθει εἰπεῖν 4, 22, 3. ἐν τοῖς πρώτοις 1, 6, 2. vgl. 7, 24, 3. 71, 3. 8, 90, 1. ἐν τοῖς πρώτοις 7, 19, 4. 8, 89, 2. ἐν ἐνὶ κινδυνεύειν 2, 35, 1. ἐν ὕμῃν 2, 64, 2. vgl. 65, 9. 6, 92, 2. ἐν δικασταῖς 3, 53, 1. 57, 3. οἱ ἐν τέλει 1, 10, 6. vgl. 6, 88, 11. ἐν κράτει 2, 29, 4. ἐν βλάβῃ 5, 52, 2. ἐν μέτρῳ 6, 1. ἐν παύλῃ 6, 60, 2. ἐν τῷ ἔμφανει 2, 21, 2. ἐν ἔθει εἶναι 2, 64, 2. ἐν θυνάμει εἶναι 3, 93, 2. εἶναι ἐν διανοίᾳ 6, 65, 1. ἐν παρασκευῇ etc. εἶναι 2, 80, 2. vgl. 2, 17, 3. 8, 5, 1. ἐν φυλακῇ εἶναι 2, 13, 6. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἐγγίγνεται impers. 1, 137, 4. ἐν ὄργῃ ἔχειν 2, 8, 3. ἐν θεραπείᾳ ἔχειν 1, 55, 1. vgl. 3, 9, 1. ἐν ὀλιγορίᾳ ποιῆσθαι 4, 5, 1. (ἐν) καιρῷ 4, 59, 3. ἐν οἷς ἀπέδειξα 2, 62, 1. ἐν ἐπιστολαῖς ἴσπε 7, 11, 1. ἐν νόμῳ καταδικάζειν 5, 49, 1. γνώμη ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσα 7, 8, 2. ἐν ὄργῃ τὸν Ἀ. ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν 2, 18, 3. vgl. 5, 29, 3 an 1, 10, 6. während 2, 65, 4. ἐν ᾧ s. ὅς. ἐν ᾧπερ ἀπόλλυται 8, 39, 3. ἐνάγειν 1, 67, 2. 6, 61, 1. 8, 26, 1. ἐναγεῖς 1, 126, 1. ἐναλλαγῆναι 1, 120, 2. ἐναντίος 1, 93, 3. 3, 48, 52, 3. 5, 36, 1. mit dem Da. 5, 67, 3? μεταβολή 2, 43, 3. ἐναντία πολεμεῖν 1, 29, 1. ἐξ ἐναντίας 7, 44, 4. τὸναντίον 2, 17, 2. τῆς βασιλείας 2, 97, 4. vgl. 3, 43, 1. τάναντία 3, 67, 3. 6, 79, 2. ἐναντιοῦσθαι. τινός 1, 136, 4. ἡναντιωσθαι 2, 40, 4. ἐναντίωσις 8, 50, 1. ἐναποθνήσκειν 2, 52, 2. 3, 104, 1.

ἐναποκλᾶν 4, 34, 3. ἐνατος 1, 117, 3. ἐνδεής 1, 10, 4. 70, 2. 77, 2. 102, 1. 3, 83, 2. 5, 9, 1. 7, 69, 2. 8, 36, 2. ἐνδεεστέρως 2, 35, 2. 8, 87, 4. ἐνδέχεσθαι 1, 124, 2. 4, 10, 2. 18, 3. 92, 2. mit dem Ac. oder Da. u. Inf. 8, 27, 3. darauf eingehen 3, 31, 2. 7, 49, 2. vgl. 8, 50, 1. ἐνδηλος 4, 41, 3. ἔ. τι ποιεῖν 4, 132, 2. ἐνδημος 5, 47, 10. ἐνδιδόναι 2, 49, 2. 3, 37, 2. 4, 20, 3? 35, 1. 5, 86, 6. 72, 1. 8, 71, 3? τὰ πράγματα 2, 65, 6. πόλιν 4, 66, 2. 76, 2. 5, 62, 1. 7, 48, 3. sich schwach zeigen 7, 66, 3. π 2, 12, 1. 3, 60. μηδέν 6, 78, 4. τῷ γεγενημένῳ 6, 72, 2. ἐνδοθεν 2, 79, 2. 7, 73, 4. 8, 71, 3. ἐνδοιιάζειν 1, 122, 3. ἐνδοιστιῶς 6, 10, 3. ἐνείλλειν 2, 76, 1. ἐνεῖναι 1, 80, 3. 4, 59, 2. 8, 43, 4. ἐνεκα 1, 5, 1. 57, 2. τούτου ἔ. ἵνα 5, 43, 3. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔ. 8, 92, 9. vom Zweck 5, 53, 2. ἐνεκεν 6, 2, 6. ἐνεργός 3, 17, 1. ἐνεργσις 1, 6, 2. ἐνευδαιμονεῖν 2, 44, 1. ἐνθα 6, 45, 2? ἐνθεν (τε) καὶ ἐνθεν 2, 76, 2. 7, 81, 5. ἐνθενδε 1, 36, 3. 2, 1. ἔ. ἄνδρες 6, 10, 1. ἐνθυμεῖσθαι 2, 40, 2. 7, 18, 3. 8, 68, 2. τινός 1, 42, 1. u. τι 5, 32, 1. ἐντεθύμηται 1, 120, 4. mit dem Partic. eb. u. Inf. 6, 78, 2. ἐνθυμία 5, 16, 4. ἐνθύμησις 1, 132, 6. ἐνθύμιον 7, 50, 4. ἐνιαύσιος 6, 54, 6. ἐνιέναι 6, 29, 3. ἐνίστασθαι 8, 69, 2. ἐννατος 1, 117, 3. ἐνναυπηγεῖσθαι 1, 13, 2. ἐννέα. τρίς 7, 50, 4. ἐννομος 1, 77, 2. ἐνοικίζεσθαι 6, 2, 2. ἐνοικοδομεῖν 6, 51, 1. 8, 16, 3. ἐνορᾶν 1, 95, 4. 7, 36, 2. ἐνορκος 2, 72, 3. ἐνσπονδος (οὐδενός) 1, 31, 2. 40, 3.

ἐνταῦθα 1, 10, 4. 11, 1. 6, 60, 2.
ἐ. δὴ 1, 91, 3.
ἐντειχίζεσθαι 6, 90, 3.
ἐντελευτᾶν 2, 44, 1.
ἐντελής 6, 45, 2.
ἐντέμνειν 5, 11, 1.
ἐντεῦθεν 1, 5, 1. 2, 74, 1. 6, 16, 1.
ἐντομή 1, 93, 3.
ἐντόνως 5, 70.
ἐντός 1, 16, 1. 48, 2. 93, 3. 133.
 2, 76, 2. 78, 1. 5, 2, 2. *ἐντός χωρίου*
 2, 77, 4. *τοῦ ἀκριβοῦς* 5, 90. *ἔχειν* 7,
 78, 1. *ποιεῖν* 7, 5, 3. *ποιεῖσθαι* 2, 83,
 4. 6, 75, 1. *γίγνεσθαι* 6, 100, 3. *τὰ ἐ.*
 2, 49, 1. vgl. 7, 22, 2.
ἐντυγχάνειν 2, 43, 2. 4, 132, 3.
ἐξαγγέλλειν 4, 27, 3. 8, 51, 2?
ἐξάγγελος 8, 51, 1.
ἐξάγγελτος 8, 14, 1.
ἐξάγειν 3, 45, 3. 4, 79, 1. 6, 89, 4.
ἐξαιρεῖν 3, 113, 4. 5, 43, 3. *εἶσθαι*
 6, 24, 1. 8, 28, 1. *ἐς* 90, 6.
ἐξαλείφειν 3, 57, 2.
ἐξαλλάσσειν 5, 71, 2.
ἐξαμαρτάνειν 2, 22, 1.
ἐξανάγεσθαι 8, 16, 2.
ἐξαναχωρεῖν π 2, 88, 2.
ἐξανθεῖν 2, 49, 3.
ἐξανίστασθαι 3, 107, 3.
ἐξαπαλλάσσεσθαι 4, 28, 3.
ἐξαπίνης 3, 89, 4. 4, 111, 2.
ἐξαργυρίζειν, *ροῦν* 8, 81, 3.
ἐξαρτᾶσθαι 6, 96, 2.
ἐξαρτύεσθαι 4, 107, 2.
ἐξεῖναι 1, 77, 1. 8, 86, 2. Inf. erg.
 8, 21, 2.
ἐξείργεσθαι 3, 70, 4.
ἐξελαύνεσθαι 4, 35, 3.
ἐξελέγχειν 3, 64, 3.
ἐξέρχεσθαι 1, 70, 3. 4. 3, 108, 2.
 5, 31, 4.
ἐξετάζειν 2, 7, 3. 7, 35, 1.
ἐξέτασις ὀπλων 4, 74, 3.
ἐξηγεῖσθαι 1, 71, 4. 138, 4. 2, 65,
 3. 3, 55, 2. 5, 66, 2. 7, 50, 4.
ἐξῆς 1, 20, 1.
ἐξιέναι (ἔημι) 1, 46, 3.
ἐξιέναι 1, 46, 3. 77, 4. 7, 3, 1.
στρατίας 1, 15, 2.
ἐξινηεῖσθαι 1, 70, 2.
ἐξισοῦν 5, 71, 3. 6, 87, 5.
ἐξίστασθαι 2, 61, 2. 4, 28, 2.
ἐξοδος 3, 20, 2. 5, 14, 3.
ἐξοικεῖν 2, 17, 1.
ἐξορχοῦν 5, 47, 10.

ἐξορμᾶν 6, 88, 11. 7, 14, 1.
ἐξουσία 1, 38, 3. 3, 45, 3. 4, 39,
 2. mit dem Inf. 7, 12, 3.
ἐξυπαλλάσσεσθαι 4, 28, 3.
ἔξω 2, 83, 2. 90, 2. 3, 94, 2. 4,
 129, 3. 6, 49, 2? *οἱ ἔ.* 4, 66, 2. 5, 14,
 2. 8, 92, 3. mit dem Ge. 1, 9, 3. 2,
 65, 4. 3, 61, 2. 114, 2. 4, 8, 6. 5, 97.
τὰ ἔξω 7, 37, 3.
ἔξωθεῖν 2, 90, 4. 5, 71, 1. 6, 34, 6.
ἔξωθεν 2, 49, 3. 3, 22, 5. 5, 10,
 2. 25, 3. *τὸ ἔ. τεῖχος* 2, 13, 6. *οἱ ἔ.* 5,
 57, 1. 8, 92, 3. *τὰ ἔ.* 1, 65, 2. 93, 3.
ἔοικώς 7, 71, 2.
Ἔορθοί 2, 99, 4.
ἐπαγγέλλειν 3, 16, 3. 5, 47, 3. 6,
 56, 1. *στρατιῶν* 7, 17, 1. *εἶσθαι* 8, 10,
 1. *ὥστε* 8, 86, 6.
ἐπάγειν 1, 107, 3. 6, 69, 1. 7, 5,
 3. 60, 1. *ψῆφον* 1, 87, 3. *εἶσθαι* 1, 3,
 1. 2, 2. 2. 4, 3, 10, 2. 5, 4, 2. 41, 2.
 45, 1. 98. 6, 10, 1. von Waaren 1,
 81, 1.
ἐπαγωγή 3, 82, 1. 100, 1. 5, 82, 4.
 7, 24, 3. 34, 5.
ἐπαγωγός 4, 88, 1. 5, 111, 3.
ἐπαινεῖν 1, 86, 1. 2, 25, 2. 45, 1.
 3, 57, 1.
ἐπαίρειν 3, 45, 4. *εἶσθαι* 1, 25, 4.
 42, 2. 2, 11, 2. 3, 45, 1. 4, 121, 1. 7,
 51, 1. 8, 2, 1.
ἐπαίτιος 5, 65, 2.
ἐπακτός 6, 20, 3. 7, 28, 1.
ἐπαληθεύειν 4, 85, 1. 8, 52, 2.
ἐπαλξίς 2, 13, 5.
ἐπαμφοτερίζειν 8, 85, 2.
ἐπαναγκάζειν. Inf. erg. 5, 31, 3.
ἐπαναγορεύειν 6. 60, 4.
ἐπαναγωγή 7, 4, 5. 34, 5.
ἐπαναίρεσθαι 8, 84, 1.
ἐπανάσεισις 4, 126, 4. 5, 17, 2.
ἐπανάστασις 1, 115, 4. 8, 21, 1.
ἐπαναστρέφειν 4, 130, 4.
ἐπαναχώρησις 3, 89, 3.
ἐπανειπεῖν 6, 60, 4.
ἐπανίστασθαι 3, 39, 2. 5, 23, 3.
ἐπάντης 7, 79, 2.
ἐπάνωθεν 2, 99, 1.
ἐπάρατον 2, 17, 1. 8, 97, 1.
ἐπάρχεσθαι 4, 120, 1?
ἐπαυλίσασθαι 3, 5, 2.
ἐπαύρεσις 2, 53, 1.
ἐπεὶ 2, 89, 3. 6, 2, 5. 79, 1. 2.
 7, 30, 2. 67, 3. mit dem Opt. 8, 30, 3.

dem Inf. 2, 93, 2. ell. 4, 80, 2. ἐπει
καί 1, 12, 1.

ἐπείγεσθαι 3, 2, 2. 10, 2. 4, 3, 1.
8, 7, 1. ἐπειχθῆναι 1, 82, 5.

ἐπειδὴ 1, 6, 2. 3, 68, 3. 5, 18, 4.
8, 68, 4. 80, 1. ἐπειδὴ γε 4, 73, 2.
ἐπειδὴ καὶ 5, 29, 2. ἐπειδὴ γε καὶ 6,
18, 1. ἔ. τε 1, 11, 1.

ἐπεισαγωγή 8, 92, 1.

ἐπεισεύρεσθαι 3, 53, 4.

ἐπειτα 3, 39, 7. ohne δέ 1, 18, 6.
98, 1. 3, 4, 2. 5, 7, 1. 7, 19, 1. ἔ. ἐπει-
δὴ 8, 67, 2. ἔπειτ' ἦδη 8, 46, 4. ἔ. ὕ-
στερον 2, 9, 1. 3, 94, 1. 5, 61, 3. ἔς
ἔ. 1, 130, 2. vgl. 123, 1. ἔς τὰ ἔ. 6,
55, 4? οἱ ἔ. 1, 10, 2.

ἐπεκβαίνειν 8, 105, 1.

ἐπεκβοηθεῖν 7, 53, 2.

ἐπεκδρομή 4, 25, 8.

ἐπεκθεῖν 4, 32, 4.

ἐπέκπλους 8, 20, 1.

ἐπελπίζειν 8, 1, 1. 54, 1

ἐπεξάγειν 2, 21, 3. 5, 71, 3.

ἐπεξαγωγή 5, 71, 3. 8, 105, 3.

ἐπεξεύρεσθαι 1, 22, 2. 70, 4. 84,
3. 120, 4. 3, 26, 3? 38, 1. 40, 5. 108,
2. 5, 82, 1. 100, 6, 38, 2.

ἐπεξέτασις 6, 42.

ἐπεξιέναι 1, 84, 3. 3, 32, 8.

ἐπεργασία 1, 139, 1.

ἐπερέσθαι 1, 25, 1.

ἐπέρχεσθαι 1, 2, 1. 54, 4. 70, 2.
72, 2. 97, 1. 2, 18, 3. 41, 2? 52, 1. 3, 23, 5
26, 3? 52, 4. 89, 2. 4, 85, 1. 86, 4.
93, 2. 98, 2. 120, 1? 5, 10, 3. 66, 3.
110, 7, 42, 2. 71, 1. 8, 20, 1. 94, 1.

ἐπεσβαίνειν 2, 90, 4.

ἐπεσβάλλειν 3, 13, 4.

ἐπεσθαι 1, 42, 2. 2, 87, 5. 3, 55,
2. 6, 89, 4.

ἐπειτήσιος 2, 80, 3.

ἐπέχειν 1, 23, 3. 48, 2. 2, 101, 3.
4, 124, 4. 5, 32, 5. 7, 62, 4. 74, 1.
8, 16, 3. 105, 3. τι u. τινός 2, 76, 1.

ἐπηλυγάζεσθαι 6, 36, 2.

ἐπηλύτης 1, 9, 1.

ἐπήν 5, 47, 8.

ἐπήρεια 1, 26, 2.

ἐπί. 1) mit dem Genitiv. ἐπὶ τοῦ, τῷ
1, 13, 3. ἐπὶ νεώς 8, 74, 1. (οἱ, τὰ)
ἐπὶ Θοράκης 1, 57, 3. 60, 2. 5, 67, 1.
vgl. 5, 35, 2. 6, 10, 3. 8, 79, 3. ἐπὶ
τῆς Μυκάλης u. ἐπὶ τῆ Μ. 8, 79, 3. ἐπὶ
τῆς αὐτῶν μένιν 4, 118, 3. καθέζεσθαι
ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν 1, 126, 7. ἐπ'

ἐκκλησίας 8, 81, 1. nach 2, 102, 1. 8,
61, 1. 79, 3. ἐπ' οἴκου διεκρίθησαν 4,
25, 7. ἐπὶ κινδύνου πράσσειν 6, 34, 8.
ἐπὶ τῶν πάλαι 6, 89, 4. ἐπ' ἔμου 7, 86,
4. 8, 97, 2. ἐφ' ἡμῶν 6, 38, 3. vgl.
59, 4. ἐπ' Ἀριστείδου 5, 18, 4. ἐπὶ Λά-
χτηος 6, 6, 3. 75, 2. ἐφ' ἑαυτῶν 1, 17,
1. 5, 67, 1. 6, 40, 3. 8, 8, 1. ἐπὶ σφῶν
αὐτῶν 8, 63, 3. ἐπὶ τεσσάρων 2, 90, 1.
4, 93, 4. ἐπὶ κέρως 2, 90, 3. 6, 32, 2.
50, 3. 8, 104, 1.

11) mit dem Dativ 8, 105, 3? ἐπι
νανσίν 2, 80, 2. ἐπὶ Ἀηλίῳ 4, 101, 4.
ἢ ἐπὶ Λοκροῖς νῆσος 2, 32. vgl. 4, 55,
2. ἐπικεῖσθαι τῇ Δ. 53, 2. 54, 3. ἐπὶ
ταῖς ἐνδαῖς 6, 67, 2. ἐφ' ὄπλοις 7, 28,
2. ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ μένειν 4, 105, 2. ἐπὶ
ποταμῷ γίνεσθαι 7, 80, 3. ἐπ' ἐξόδῳ
5, 28, 2. ἥμισυ πόλεμος ἐπὶ ὀητοῖς χω-
ρεῖ 1, 122, 1. vgl. 1, 13, 1. ἐπὶ τοῖς
θεينوῖς ἐνέλπιδες 1, 70, 2. ἐπὶ τῷ κιν-
δύνῳ 1, 143, 2. ἐπὶ ταχεῖ πολέμῳ 6,
45, 1. ἐπὶ μεγέθει 7, 30, 3. ἐπὶ τιμω-
ρίᾳ παράδειγμα γίνεσθαι 5, 90. ἐπὶ
τῷ παρόντι 6, 20, 1. ἐπὶ παντί 3, 45,
4. ἐπὶ φανεροῖς 1, 69, 2. ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι ἠϋξήθησαν 6, 33, 6. παρανομίαν
ἐπὶ τοῖς κακοῖς ὀνομασθῆναι 4, 98, 3.
πέμπειν ἐπὶ στρατεύματι 6, 29, 2. λέγει
ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον 2, 33, 3. χρήματα
ἐπ' αὐτῇ διδόναι 2, 101, 4. ἢ τύχη ἐπ'
αὐτοῖς οὐδὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται 3, 45,
4. ἐπὶ τούτοις 6, 45, 1. 62, 3. versch.
1, 65, 1? ἐπὶ ταῖς ξυμφοραῖς ἐπερρώσθη-
σαν 8, 106, 4. ἐπὶ κέρδεσι κοινοῦσθαι
8, 50, 3. ἐπὶ προβάσει 3, 75, 3. ἔχων
ἐπ' ἀξιώσει τι ἀντειπεῖν 2, 65, 5. ἐπὶ
τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν 3, 56, 4. ἐπὶ τῷ γε-
γεννημένῳ φόβος 8, 1, 2. vgl. 7, 69, 3.
ἐπὶ χρήμασιν ἐπίδειξις 3, 42, 3. ἐπὶ δια-
βολῇ καταπλεῖν 6, 61, 5. ἐπὶ τῷ ὑπόπιῳ
6, 85, 3. ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπέμ-
πειν 1, 102, 3. ἐπὶ κακουργίᾳ ἐπιτηδεύειν
1, 37, 2. τοῖς ἐπὶ σφίσι τεταγμένοις 2,
70, 1. vgl. 3, 13, 4. 78, 1? 4, 133, 2.
7, 4, 7. ἐπὶ πᾶσι καθεστάναι 1, 124, 3.
τὸν νόμον ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς θήσετε 1, 40,
4. vgl. 6, 79, 1. ἐπὶ τῷ δήμῳ προεχθῆ-
ναι 6, 61, 1. vgl. 1, 102, 3. ἐπὶ τῇ γῆ
ἐκπίετο etc. 3, 92, 3. vgl. 5, 33, 1. 7,
19, 2. 8, 60, 1. ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ
τῇ στενότητι 7, 62, 1. ἐπὶ βραχεῖ πλῶ
ὠρμήθησαν 6, 31, 2. ὡς ἐπὶ τυραννίδι
1, 126, 3. ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ 1, 48, 1.
7, 34, 1. ἐπὶ ἀποστάσει 4, 80, 1. τὰλλα

παρασκευάσας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν 8, 54, 3. ἐπὶ τούτῳ, τούτῳ 4, 3, 2. ἐπὶ (τῇ) τιμωρίᾳ 3, 63, 1. 7, 68, 1. ἐπὶ σωτηρίᾳ 8, 33, 3. ἐπ' ἐλευθερίᾳ 7, 82, 1. ἐπὶ τῶ δούλοι εἶναι 1, 34, 1. vgl. 121, 4, 2, 71, 2. κινδυνεύειν 6, 83, 2. vgl. 1, 121, 4, 3, 42, 5. ἐπ' ὀλιγαρχίᾳ κατελθεῖν 8, 47, 2. κατάγειν ἐπὶ βασιλείᾳ 2, 95, 2. vgl. 2, 80, 3. ξυνωμοσίαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς 8, 54, 3. ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ γεγενῆσθαι 6, 27, 2. ἐπὶ πολιτεία ὄκησαν 5, 4, 2. παρακαλεῖν ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς 5, 31, 2. ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει 2, 64, 4. ἐπὶ τῷ νέμεσθαι 1, 74, 3. ἐφ' ᾧ 1, 103, 1. 134, 1. 4, 30, 3. unter der Bedingung dass 1, 71, 1. ἐπὶ τοῖσδε ὥστε 2, 70, 2. ἐπὶ τούτοις 8, 43, 4. ἐφ' ἑαυτῶ 2, 84, 2. ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι 8, 58, 4? πνὶ γίγνεσθαι 3, 59, 2? ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν 1, 103, 1. ἐπὶ ἑτέροις γίγνεσθαι 6, 22, 3. vgl. 3, 12, 2. τὸ ἐπ' ἐκείνοις εἶναι 8, 48, 6. ἐπ' ἔτι 8, 68, 4. vgl. ἴσος u. ὁμοῖος.

III) ἐπὶ mit dem Ac. τούτῳ, τούτῳ 4, 3, 2. ἐπ' αὐτό 1, 74, 1. bei persönlichen Begriffen 1, 5, 1. 116, 3. 5, 4, 5. zw. 2, 90, 1. αἰ ἐπὶ Μακεδονίαν 1, 58, 1. παρέσχε λόγον ἐπὶ τοὺς πολεμίους 2, 101, 3. um zu holen 1, 116, 3. 3, 105, 3. 4, 97, 2. 6, 61, 4. 8, 87, 1. βοήθεια ἐπὶ Χίον 8, 15, 3. vgl. 8, 11, 1. ἐπὶ τὰ τεῖχη ἀντιπαραστάσονται 7, 37, 3. στρατηγὸς ἐπὶ τὰς ναῦς 3, 115, 2. ὀρμῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος 3, 22, 4. στρατεῦσαι ἐπὶ Ποιδαιαν (nicht feindlich) 2, 67, 1. ἐπὶ τὴν ἔω 2, 84, 1. ἐπὶ τειχισμόν 5, 17, 2. ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν 1, 62, 3. 2. 85, 2. ἐπὶ τὸ βέλτιον χωρεῖν 7, 50, 3. ἐπὶ τε ἵνα 1, 37, 1. ἀγγελίαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐφρευμέναι 6, 104, 1. ἐφ' ἕκαστα 1, 80, 2. ἐφ' ὅπερ 1, 59, 1. ἐφ' αἰ 4, 18, 1. 6, 9, 3. 7, 15, 1. ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον 3, 46, 4. ἐπὶ τὸ φοβερώτερον ὑπονοεῖν 6, 83, 3. ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας 7, 87, 3. ἐφ' ἡμέραν 4, 69, 3. τὸ ἐφ' ἑαυτόν 1, 141, 5. τὸ ἐπὶ σῆς εἶναι 4, 28, 1. vgl. 8, 48, 6. ἐπὶ μακρότερον 4, 41, 3. ἐπὶ μακρότατον 1, 1, 2. ἐπὶ βραγύ 1, 118, 2. ἐπ' ἐλάχιστον 2, 45, 2. ἐπὶ ὀκτὼ 5, 68, 3. 6, 67, 2. vgl. 4, 93, 4. 94, 1. ἐπὶ πᾶν 2, 51, 1. 5, 68, 3. vgl. ἀμφοτέρος, ἐκείνος, μέγας u. πολὺς.

ἐπιβάθρα 4, 12, 1.

ἐπιβαίνειν νηί 7, 70, 5.

ἐπιβάλλειν 8, 108, 3.

ἐπιβάτης 8, 61, 2.
 ἐπιβιῶναι 2, 65, 3.
 ἐπιβλάπτειν 8, 109, 1?
 ἐπιβοᾶσθαι 3, 59, 2. Ps. 6, 16, 6.
 ἐπιβοήθεια 3, 51, 3.
 ἐπιβοηθεῖν 3, 26, 1. 4, 4, 2.
 ἐπιβόημα 5, 65, 3.
 ἐπιβόητος 6, 16, 1.
 ἐπιβολή 1, 93, 4. 3, 20, 2. 7, 62, 3. 65, 1.
 ἐπιβουλεύειν 3, 109, 3. (πνὶ) τι 6, 54, 3. mit dem Inf. 3, 20, 1. εἶσθαι 3, 96, 2. ἐπιβουλευόμενα 6, 88, 8.
 ἐπιβούλευμα 3, 45, 1.
 ἐπιβουλή 1, 93, 4. 7, 65, 1. γνώμης 4, 86, 4. ἐξ ἑ. 8, 92, 2.
 ἐπιγίγνεσθαι 1, 71, 2. 126, 5. 4, 26, 3. 93, 2. 6, 26, 2.
 ἐπιγιγνώσκειν 1, 70, 2.
 ἐπιγράφεσθαι 5, 4, 1.
 ἐπιθεικνύναι 5, 77, 4. 6, 47, 2.
 ἐπίθειξις 3, 16, 1. 42, 3. 6, 31, 4.
 ἐπιθεῖν 4, 132, 3.
 ἐπιθημιουργός 1, 56.
 ἐπιδιαβαίνειν 6, 101, 5.
 ἐπιδιαφέρεσθαι 8, 8, 3.
 ἐπιδιδόναι 6, 60, 2. 7, 8, 1.
 ἐπιδοχαί πολιτιῶν 6, 17, 2.
 ἐπιδρομή. τινί 4, 23, 1.
 ἐπιείκεια 3, 40, 1. 5, 86.
 ἐπιεικῆς 1, 76, 3. 3, 4, 2. 9, 2. 8, 93, 2. πρὸς τὸ ἑ. 4, 19, 2.
 ἐπιέναι 1, 2, 1. 35, 3. 72, 2. 2, 36, 3. 4, 61, 3. 128, 1. 131, 1. 7, 78, 1. ἑ. πρὸς 1, 86, 3. τὸ ἐπιόν 4, 61, 4. 5, 9, 5.
 ἐπιζῆν 2, 65, 3.
 ἐπιθειάζειν 2, 75, 1. 8, 53, 2.
 ἐπιθειασμός 7. 75, 3.
 ἐπιθεραπεύειν 8, 47, 1. 84, 3.
 ἐπιθυμῆσαι 1, 124, 2. τὸ ἐπιθυμῶν 1, 36, 1.
 ἐπιθυμία 5, 15, 1.
 ἐπικαθαίρειν 8, 20, 2.
 ἐπικαθίστασθαι 4, 130, 4.
 ἐπικαλεῖσθαι 3. 52, 3.
 ἐπικατιάγεσθαι 3, 49, 3.
 ἐπικαταβαίνειν 4, 14, 1. 7, 23, 1.
 ἐπικατιάγεσθαι 3, 49, 3. 8, 28, 1 u. Zus.
 ἐπικαταλαμβάνειν 3, 111, 1.
 ἐπικατέρχεσθαι, ἵνα 2, 49, 4.
 ἐπικεῖσθαι 2, 27, 1. 79, 5? 8, 73, 4. ἐπὶ πνὶ 4, 53, 2. 54, 3.
 ἐπικελεύειν 3, 82, 5.
 ἐπικέλευσις 4, 95, 1.

ἐπιχρυσεύεσθαι 4, 27, 2. 7, 48, 3. 8, 44, 1? *ἐς, πρὸς τινα* 6, 48, 1. mit dem Inf. 8, 80, 2. *ὥστε* 7, 49, 1.
ἐπίκλησις 7, 68, 2.
ἐπίκλητος 4, 61, 5.
ἐπικλινές 6, 96, 2.
ἐπικομπεῖν 4, 126, 6. 8, 81, 3.
ἐπικουρίαι τινός f. τινί 6, 77, 1.
ἐπικουρῖκόν 4, 52, 1.
ἐπικουροὶ 3, 73. 6, 55, 4. *ἀρεταί* 3, 67, 1.
ἐπικρατεῖν 1, 3, 2. 30, 3. 4, 19, 2. 7, 42, 5. mit dem Inf. 5, 46, 4.
ἐπικρατής 6, 88, 2.
ἐπικράτησις 1, 41, 2.
ἐπικρεμάννυσθαι 1, 18, 4. 3, 40, 6.
ἐπικτᾶσθαι 1, 144, 1. 2, 65, 4. 4, 61, 1.
ἐπικωλύειν 6, 17, 5.
ἐπιλαμβάνειν 2, 51, 4. 4, 27, 1. 96, 6. 133, 2.
ἐπιλέγειν 6, 28, 2.
ἐπίλειψις 2, 50, 1.
ἐπιμαρτυρία 2, 74, 1.
ἐπιμαχεῖν 5, 27, 2.
ἐπιμαχία 1, 44, 1.
ἐπίμαχος 3, 4, 2. 4, 115, 2.
ἐπιμέλεσθαι 6, 54, 6. 91, 4. *τι* 6, 41, 2. *τινός* 7, 39, 2? *Ps.* 6, 41, 2.
ἐπιμελής 1, 5, 2. 5, 66, 3.
ἐπιμεταπέμπεσθαι 6, 21, 1.
ἐπιμιγνύναι 1, 2, 1. *ἐς* 4, 118, 3.
ἐπιμιξία 5, 35, 1.
ἐπινέμεσθαι 2, 54, 4.
ἐπινόειν 1, 70, 2. 2, 8, 1. Inf. 8, 11, 2.
ἐπίνοια 3, 46, 4.
ἐπιπαρεῖναι 1, 61, 1? 4, 108, 3.
ἐπιπαρνεῖν 2, 77, 2.
ἐπιπαριέναι 1, 61, 1? 4, 94, 2. 108, 3. 5, 10, 8.
ἐπιπέμπειν 6, 73.
ἐπίπεμψις 2, 39, 3.
ἐπιπίπτειν 3, 3, 3. 82, 2. 4, 4, 1.
ἐπιπλεῖν 3, 16, 3. 76. 8, 39, 1.
ἐπίπλευσις 7, 36, 7.
ἐπιπληροῦσθαι 7, 14, 1.
ἐπίπλους φίλιος 8, 102, 2. *Pl.* 7, 49, 3.
ἐπιπολῆς 6, 96, 2.
ἐπιρρώννυσθαι 6, 93, 1.
ἐπισημαίνειν 2, 49, 5.
ἐπίσημος 2, 13, 3.

ἐπισιτιζέσθαι ἄριστον 8, 95, 2.
ἐπισκεπτέον 6, 18, 4.
ἐπισκευή 1, 52, 2.
ἐπισκήπτειν 2, 73, 3.
ἐπίσκοπος 1, 115, 5.
ἐπισπένδεσθαι 5, 22, 2.
ἐπισπᾶσθαι 4, 9, 3. 130, 3. 5, 111, 3.
ἐπισπέρχειν τοιαῦτα 4, 12, 1.
ἐπισπονδαί 5, 32, 4.
ἐπίστασθαι 8, 40, 2.
ἐπιστέλλειν 3, 4, 1. 5, 37, 1.
ἐπιστήμη 6, 69, 2.
ἐπιστολαί 1, 132, 6. *ὥστε* 8, 45, 1.
ἐπιστρατεύειν 4, 60, 2.
ἐπιστρέφειν 1, 61, 3.
ἐπιστροφή 2, 90, 4. 3, 71, 1.
ἐπίσχειν 3, 45, 3.
ἐπιτακτιος 6, 67, 2.
ἐπιταλαιπωρεῖν 1, 123, 1.
ἐπιτάσσειν 6, 82, 2. *εσθαι* 1, 140, 6. 141, 1. 2, 7, 2. 3, 22, 5.
ἐπιτειχισμα 8, 95, 4.
ἐπιτειχισις 6, 91, 6.
ἐπιτειχισμός 1, 122, 1.
ἐπιτελεῖν 1, 108, 2. 4, 90, 4.
ἐπιτελής 1, 141, 5.
ἐπιτέχνησις, ᾶσθαι 1, 71, 2.
ἐπιτήδειος 1, 60, 2. 95, 4. 2, 20, 2. 4, 54, 3. 5, 21, 1. 6, 66, 1. 8, 17, 2. 46, 3. 66, 2. 70, 2. *ἢ ἐπιτήδειος* 5, 112, 2? *ἔλθῃν* 8, 63, 3. *ἐν ἐπιτηδείῳ* 2, 81, 3. 6, 64, 1. *ἐπιτήδεια* 2, 52, 3. 4, 69, 1. 6, 22, 3.
ἐπιτηδείως 1, 19, 1. 4, 54, 3. 5, 85, 2.
ἐπίτηδες 3, 112, 3.
ἐπιτήδευμα 1, 32, 2. 2, 37, 2. 6, 15, 3. 18, 4.
ἐπιτήδευσις 2, 36, 3.
ἐπιτίθεσθαι 2, 24, 2. 6, 61, 3.
ἐπιτιμᾶν 4, 27, 4.
ἐπιτίμησις 7, 48, 4.
ἐπιτολαί 2, 78, 2.
ἐπιτρέπειν 1, 28, 2. 71, 1. 82, 1. 95, 1. 2, 65, 2. 72, 3. 4, 54, 2. 132, 3. 5, 31, 3. 6, 15, 3. 40, 2. 3. 7, 18, 4. *πλεῖστα* 5, 99. *ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν* 1, 126, 6.
ἐπιτροπεύειν τινά 1, 132, 1.
ἐπιτροπή 5, 31, 3. *δίκης* 41, 1.
ἐπιτροπος 1, 107, 1. 131, 2. 132, 1.
ἐπιτυγχάνειν 3, 3, 4. 6, 38, 3.
ἐπιφανές 8, 87, 4?
ἐπιφέρειν 1, 141, 2. 2, 74, 2. 3,

42, 3. 82, 3. ὕπλα 5, 49, 3. ἐλευθερίαν 4, 86, 3. δουλείαν 6, 91, 5. ὄργας 8, 83, 2. εἶθαι τι 4, 116, 1.
 ἐπιφήμισμα 7, 75, 7.
 ἐπιφθόνως 3, 82, 9. διακεῖσθαι 1, 75, 1.
 ἐπιφορά 6, 31, 3.
 ἐπιφορος 2, 77, 4.
 ἐπιχαρτος 3, 67, 3.
 ἐπιχειρεῖν 1, 128, 2. 4, 122, 1? τι 2, 40, 3. πρὸς τινα 7, 21, 3. εἶσθαι 2, 11, 3.
 ἐπιχειρήσεις 3, 82, 3. 5, 9, 1. 7, 21, 3? τινός 1, 70, 4. vgl. 33, 3. 7, 43, 1.
 ἐπιχρησθαι 1, 41, 1.
 ἐπιχωρεῖν 4, 107, 1.
 ἐπιχώριον 6, 27, 1.
 ἐπιψηφίζεῖν 6, 14. vgl. 2, 24, 2. ἐς 1, 87, 1?
 ἐποιεῖν 6, 86, 2. 7, 27, 2.
 ἔποικος 2, 27, 1. 7, 57, 9.
 ἔπος 1, 3, 3. 2, 41, 2. 3, 67, 5.
 ἐποτρύνειν 6, 69, 3.
 ἐποφείλειν 8, 5, 5.
 ἐπτακαιδέκατος 4, 101, 1. 7, 28, 3.
 ἐπωτίδες 7, 34, 4.
 ἔρανος 2, 43, 1.
 ἐργάζεσθαι 1, 93, 1. 2, 72, 4.
 ἔργον 1, 68, 2. 3, 82, 3. 5, 67, 3? 8, 92, 10. Gewerbe 2, 40, 1. οὐδὲν ἔ. 6, 80, 3. ἔργων ἐπιμέλεια 3, 46, 3. φυλακή 3, 82, 6. vgl. 5, 108. 6, 34, 8. ἔργου, τῶν ἔργων ἔχεσθαι, ἀπτεσθαι 2, 2, 4. ἔργω 2, 42, 1. 3. 5, 111, 3. That-sache 1, 22, 2. 73, 2. 2, 41, 2. 42, 1. 3, 82, 6. 6, 40, 3. βραχεία 1, 130, 2. das Leiden 1, 68, 2. Gefecht 1, 49, 6. 105, 4. 2, 43, 1. Wirklichkeit 1, 69, 4. Gehalt 6, 79, 2.
 ἔρρεσος 3, 18, 1. 8, 32, 1.
 ἐρημία 1, 71, 4. 6, 85, 3. 8, 71, 2. ἐρημία ἀνδρῶν 6, 102, 2.
 ἐρήμος 1, 28, 3. 49, 4. 50, 2. 2, 51, 3. 3, 67, 2. 5, 3, 1. 75, 3. 6, 78, 1. ἐρήμη δίκη 6, 61, 6. τὸ ἐρήμον 5, 7, 3. ἐρήμα τῆς πόλεως 2, 17, 1.
 ἐρημοῦν 2, 44, 2. 3, 58, 4. 5, 4, 2. ἐρίζειν 5, 79, 3.
 ἔρις 2, 54, 2.
 ἔρμα 7, 25, 5.
 ἐρμηνεύειν 2, 60, 4.
 ἐρύθημα 2, 49, 1.
 Ἐρυθαδαίδας 4, 119, 1.
 Ἐρύθραι 3, 24, 1.

ἔρχεσθαι 1, 4. 117, 2. 4, 83, 1. 120, 1. 130, 2. 6, 40, 2. 7, 73, 1. mit dem Inf. Fu. 7, 57, 1. δουλωσόμενος 1, 18, 3. ἀγγελία 6, 104, 1. 8, 19, 1. χρήματα 6, 71, 2. τὰ γεγενημένα 8, 96, 1. ἐς τοὺς Βοιωτοὺς 5, 32, 3. [ἐς Ἴλιον 1, 12, 2.] ἐς ἀντιλογίαν 1, 31, 3. τι 1, 107, 4. 6, 46, 2. 8, 88. vgl. 5, 50, 2. ἐς λόγους 5, 17, 2. ἐς λ. τινί 8, 48, 1. ἐς τὸ αὐτό 1, 36, 4. ἐς ἐπινόαν 4, 92, 1. ἐς ἐλπίδα 2, 56, 2. ἄγαν ἐς ὀλίγους 8, 89, 2. ἐπὶ τὰ πράγματα 1, 89, 1. διὰ μάχης 2, 11, 2. διὰ δίκης 6, 60, 3. zurückkehren 1, 117, 2. 8, 48, 2. 90, 2. ἐλθόντες 5, 55, 2. Ipf. 3, 12, 1. 4, 120, 1? vgl. ἴεναι.
 ἔρω 3, 45, 4.
 ἔρωτᾶν 1, 5, 2. 3, 68, 1.
 ἔρωτικῶς 6, 54, 3.
 ἐς u. εἰς 1, 1, 2. 74, 1 bis. 4, 70, 3. 92, 4. 113, 1. 5, 72, 3. 8, 29, 2? ἐς τοῦ περιπολάρχου 8, 92, 2. ἐχώρου ἐς Ἄργος 5, 58, 3. ἐς Ἴλιον ἐστράτευσαν 1, 12, 2. 6, 105, 1. 8, 31, 2. ἐς Βοιωτοὺς 1, 108, 1. 4, 70, 1. 5, 32, 3. καθέξεσθαι ἐς, ἐν 1, 24, 4. vgl. 5, 84, 4. κατοικίζειν ἐς 1, 103, 2. bis 4, 67, 4? ἄρχων ἐς Εὐβοίαν 8, 5, 1. vgl. 8, 8, 3. 64, 1. ἢ ἐς γῆν ἀρχή 8, 46, 2. nach — zu 2, 76, 2. 4, 130, 1. αἰ ἐς Μυτιλήνην νῆες 3, 26, 1. χρῆσθαι ἐς τὸν μόχλον 2, 4, 2. ἐς τὰ ἑαυτῶν 4, 83, 2. ἐς τὴν θάλασσαν ἀπειλημμένον 4, 113, 2. ἐπιμίσησθαι ἐς τὴν ξυμμαχίαν 1, 118, 3. ἐς τὰ ἱερά θύειν 6, 54, 5. ἐς τοὺς Λεοντινοὺς ξυμπολιτεύσας 6, 4, 1. ἀναστῆναι ἐς χωρίον 1, 87, 2. ἀνακεῖσθαι ἐς τὰς ναῦς 7, 71, 2. ἐπαγγέλλειν ἐς 7, 17, 1. καταλύειν ἐς τὴν νῦν πόλιν 2, 15, 2. παριέναι ἐς τοὺς Λακ. 1, 72, 1. παρεῖναι ἐς τὸ στρατεύμα 6, 62, 4. πέμπειν ἐς τὸ στρατεύμα 4, 93, 2. vgl. 3, 71, 2. ἐς τὰ ὅπλα ἴεναι 8, 92, 6. ἦλθεν ἐς ἀνθρώπους 1, 9, 1. vgl. 40, 1. 8, 47, 2. χωρήσατε ἐς αὐτοὺς 4, 95, 2. 113, 2. 129, 3. ἐκδοῦναι ἐς ἐκείνους 8, 21, 2. ἐς αὐτὸν ἦξει 6, 77, 2. ἐς αὐτοὺς περιποιεῖν 8, 48, 1. φέρειν ἐς τοὺς πολλοὺς ἀρετήν 1, 33, 2. καλὸν ἐς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι 7, 56, 1. vgl. 6, 31, 4. ἐς τὸν δῆμον παρελθεῖν 8, 68, 2. ἐς ὑμᾶς οἴσομεν 6, 41, 2. ἐς ὑμᾶς εἰπεῖν 6, 89, 1. vgl. 1, 72, 2. 4, 58. 8, 47, 2. 48, 2. ἐς πάντας ὁμοῖα διαίτηματα 1, 6, 1. ἐς τοὺς Εἰλωτας πράσ-

σειν τι 1, 65, 2. vgl. 131, 1. ἐς ὑμᾶς ἐλπίδες 3, 14, 1. vgl. 5, 105, 2. δῖος ἐς 6, 85, 3? vgl. 8, 92, 11. ὄργῃ ἐς Μυτιληναίους 3, 44, 3. ἐς ὀλίγους οἰκεῖν 2, 37, 1. ἢ ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγκρασις 8, 97, 2. τὰ ἐς τοὺς ἄλλους 3, 11, 3. vgl. 6, 86, 3. ἢ ἐς τὸ θεῖον νόμισις 7, 86, 4. τὸ ἐς τοὺς ἐπικούρους ἀκριβές 6, 55, 4. ἔχθρα ἐς πινα 2, 68, 5. vgl. 6, 18, 6. ἢ ἐς αὐτὸν ὄργῃ 2, 65, 1. ἐς τὰς Ἐπιπολάς θιακινθνεύειν 7, 47, 2. ὑποθορυβεῖν ἐς τὸν Κλέωνα 4, 28, 4. περιεσθῆκει ὑπορία ἐς τὸν Ἀλκιβιάδην 6, 61, 3. vgl. 1, 90, 2. 4, 27, 3. 51, 1. αἰτία ἐς τοὺς Ἀ. 1, 55, 3. vgl. 79, 1. μνησθῆναι ἐς τοὺς βελτίστους 8, 47, 2. εὐεργεσίαν ἐς βασιλέα κατέθετο 1, 128, 3. vgl. zu 1, 68, 1. ἢ εὐεργεσία ἢ ἐς Σαμίους 1, 41, 2. ἐς τοὺς ξυμμαχους ὠφέλιμον 1, 91, 4. ἐπέρχεσθαι ἐς πόλεμον 3, 47, 1. προκαταλαμβάνειν ἐς τὴν ἐπιχείρησιν 1, 33, 3. ἐς ἀνάγκην ἀφίχθαι 1, 124, 2. ἐς ἐλπίδα ἤλθον 2, 56, 2. προὔχωρει ἐς ἐλπίδας 6, 103, 2. ἐς φυλακὴν ποιείσθαι 3, 3, 3. ἐς τὰ κοινὰ προτιμᾶται 2, 37, 1. ἐς τὸ φανερὸν λέγειν 1, 23, 5. vgl. 6, 3. ἐς χάριν μαλακίζεσθαι 3, 37, 2. πέμπειν ἐς φυλακὴν 7, 4, 7. anders 8, 29, 1. ἐς ἀσθένειαν νεωτερίζειν 7, 87, 1. ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσει 8, 1, 4. ἐς ἀδικίαν ἀποδιδόναι 3, 63, 4. πολλὰ ἔχω ἐς ἐλπίδα 1, 144, 1. ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές 3, 64, 3. ξύλα ἐς μηχανάς 4, 13, 1. ἢ ἐς τοὺς πολέμους ἀνδραγαθία 2, 42, 2. ἀργότεροι ἐς τὸ δρᾶν τι, ὄνται ἐς τὸ βλάπτεσθαι 7, 67, 3. ἄλογον ἐς τι 1, 32, 2. νεώτερος ἐς τὸ ἄρχειν 6, 12, 2. γενόμενος ἐς τὴν μετέσταςιν πρόθυμος 8, 74, 1. πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν 3, 11, 2. ἀκμάζειν ἐς τὸν πόλεμον 1, 1, 1. ὠφελεῖν ἐς τι 8, 66, 4. ἐς πόλεμον αὐτάρκης 2, 36, 2. vgl. 65, 3. ἐς τὰ ὁμοῖα σπεύδειν 5, 37, 4. προθυμῆσθαι τὰ ἐς Βοιωτοὺς 5, 39, 2. τὰ ἐς τὸν πόλεμον 5, 67, 3. τὰ ἐς ἀρετήν 2, 40, 4. ἐς ἐξήκοντα ναῦς μηνὸς μισθός 6, 8, 1. in Bezug auf 1, 17, 1. 138, 3. 2, 37, 2. 64, 5. 65, 3. 97, 5? 3, 11, 2. 37, 2. 4, 4, 92, 4. 5, 75, 2. 6, 92, 1. 7, 69, 3. πείραν ἔχομεν ἐς τοὺςδε 4, 92, 5. vgl. 7, 69, 3. ἐς ἔδαμος 3, 68, 2. ἐς (τὸν) ἀριθμὸν 2, 7, 2. ἐς χρημάτων λόγον 3, 46, 3. ἐς δύναμιν 4, 118, 1. ἐς οὐδέν 7, 59, 2. 87, 6. ἐς ὅσον 1, 123, 1. τριήρεις ἐς πλῆθος ἐγένοντο 1,

14, 2. ναυτικὸν ἐς πέντε ναῦς 7, 33, 1? ἐγένοντο ἐς τριακοσίους ξυνωμόται 8, 73, 1. vgl. 1, 100, 1. 3, 20, 2. 4, 80, 3. 118, 5? 124, 2. 5, 6, 4. 7, 30, 3. 8, 32, 2. ἡμέραι ἐς ἃς ἔδει στρατεύειν 4, 89, 1. vgl. 6, 16, 6. 8, 67, 1. ἐς διακοσίους τινάς 8, 21, 1. τελευτᾶν ἐς νύκτα 1, 51, 1. vgl. zu 3, 108, 3. 4, 48, 5. 109, 1. ἐς τὸ ἡδονὴν ἔχον ὀρίζειν 3, 82, 8. ἐς τοῦτον τὸν καιρὸν 3, 84, 2. ἐς τὸ λοιπὸν 3, 44, 2. ἐς ὃ ἐμέμνητο 5, 66, 1. ἐς τὰ πρῶτα 3, 39, 2. ἐς τὰ μάλιστα 8, 6, 3. ἐς ὧσέ 8, 23, 2. zw. ἐς τὸ ἀκριβές εἰπεῖν 6, 82, 3. ἐς αἰί 1, 22, 3. ἐς ἄπειξ 5, 85, 1. ἐς ἔπειτα 1, 130, 2. ἐς αὐθις 4, 63, 2. zw. 1, 137, 3. nicht ausgelassen 8, 38, 1.

ἔσαγγέλλειν 4, 27, 3. 8, 51, 2? ἔσαγγελθέντων 1, 116, 3. mit dem Part. 1, 131, 1.

ἔσακούειν τι 1, 82, 3.

ἔσβαίνειν 1, 18, 4.

ἔσβάλλειν 2, 79, 5. 100, 3. 4, 25, 5. 5, 71, 3. 8, 86, 2. εσθαι 8, 31, 2.

ἔσ- ἐμβιβάζειν ἐπί 7, 60, 3?

ἔσβολή 2, 57. 3, 112, 2. 4, 83, 1. 7, 18, 1. 8, 31, 2.

ἔσερχεσθαι 5, 30, 4.

ἔσηγεῖσθαι 3, 20, 1. 4, 76, 1.

ἔσηγησις 5, 30, 1.

ἔσηγητής 8, 48, 5.

ἔσθήματα 3, 58, 3.

ἔσιέναι 4, 118, 9. 5, 30, 4. 35, 2. 60, 5. ἐς τὰς σπονδάς 5, 46, 4. ἐσῆει αὐτοὺς τὰ θεινά 6, 31, 1. vgl. 4, 30, 1. zw. 4, 48, 1.

ἔσιτήρια 8, 70, 1.

ἔσκεῖσθαι 6, 32, 2.

ἔσκομιδή 1, 120, 2. 7, 4, 4.

ἔσνεῖν 4, 26, 5.

ἔσοδος 7, 51, 2.

ἔσοικοδομεῖν 2, 75, 3.

ἔσπέμπειν 4, 16, 2.

ἔσπερα. ἀφ' ἐ. 3, 112, 2. 7, 29, 2.

ἔσπιπτεῖν 3, 98, 1. 4, 4, 1.

ἔσπλεῖν 3, 51, 2. 114, 1. ἐς 2, 92, 4.

ἔσπλοι 4, 8, 3. 7, 24, 3. 41, 1.

ἔσσάμενος 3, 58, 4.

ἔσφέρειν 5, 38, 5. 8, 67, 2. εσθαι 3, 98, 2.

ἔσφορά 1, 141, 3.

ἔσφορεῖν 2, 75, 4.

ἔσχατος 4, 43, 2. ἐκ τῶν ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἄστεως 8, 95, 2. vgl. 3, 106, 2. ἐπ' ἔσχατον ἀγῶνος 4, 92, 3.

ἔσω 4, 109, 19
 ἔταιρία 3, 82, 4
 ἔταιρικόν 8, 48, 2.
 ἑταῖροι 8, 48, 3. 92, 5.
 ἕτερος 2, 51, 1. 7, 41, 2. ἕτερα εὐ-
 τυχοῦσα ῥώμη 7, 63, 3. vgl. 1, 71, 3.
 mit dem Ge. 1, 28, 2. ausserdem 4,
 67, 2. ἕτεροι 2, 64, 4. 3, 38, 3. 64, 1.
 4, 87, 3. μηδ' ἕτεροι 3, 64, 2. 6, 88,
 3. ἕτερος τοσοῦτος 6, 37, 1. οὐδέ μεθ'
 ἑτέρων 2, 67, 5. vgl. 7, 42, 6. 44, 1.
 59, 1. οἱ ἕτεροι 3, 73, 1. 4. 44, 1. 68,
 5. 5, 5, 1. τὸ ἕτερον 8, 86, 5. mit ἐκά-
 τερος verwechselt 4, 73, 5.
 ἔτης 5, 79, 3.
 ἑτήσιος 2, 80, 3.
 ἔτι 8, 36, 1. ἐν τῇ εἰρήνῃ 3, 13, 1.
 vgl. 2, 2, 3. ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς 3, 112,
 2. νυκτός ἔτι 4, 110, 1. ἔτι πολλῆς νυ-
 κτός 8, 101, 2. καὶ ἔτι νῦν 7, 13, 1.
 ausserdem 7, 7, 3. 46. 48, 5. 59, 2.
 weiter 1, 126, 3. 6, 59, 5. ἢ ἔτι ἀπό-
 λανσις 2, 42, 3. auf die Zukunft bezo-
 gen 2, 51, 4. 5, 103, 1. 6, 86, 4. 7,
 48, 5. zw. 1, 13, 1.
 ἐτοιμάζεσθαι 6, 17, 2. 64, 5. vgl.
 1, 46, 1.
 ἐτοιμος 1, 28, 3. 4, 21, 2. 8, 9,
 1. ἐτοιμα ἦν 2, 3, 3. τὰ ἐ. 1, 20, 4.
 70, 3.
 ἔτος. ὥρα ἔτους 2, 52, 1.
 εὖ 3, 38, 3. 7, 48, 4.
 εὐαπόβατος 4, 30, 2.
 Εὐβο(ε)ικός 1, 87, 4.
 εὐβουλία 2, 97, 5.
 εὐδαιμονῆσαι 3, 24, 4.
 εὐδαιμον, τό 2, 43, 3.
 εὐεπίθετος 6, 34, 4.
 εὐεργεσία. πνός 1, 129, 3.
 εὐέφοδος 6, 66, 2.
 εὐζωνος 2, 97, 2.
 εὐήθης 3, 83, 1.
 εὐθύνεσθαι 1, 95, 3.
 εὐθύς 5, 10, 6? ἐκ τοῦ εὐθέος 1, 34,
 2. 3, 43, 2.
 εὐθύς 4, 54, 1. 5, 102. 6, 62, 4. 8,
 7, 1. 96, 2. beim Part. 1, 1, 1. 4, 43, 1.
 εὐθύς ἐπὶ τὴν γέφυραν 4, 118, 4. ὑπὲρ
 τῆς πόλεως εὐθύς κεῖσθαι 6, 96, 1.
 εὐκαθαίρειτος 7, 18, 2.
 εὐκοσμος 1, 84, 3. 6, 42.
 εὐλάκκα εὐλάξειν 5, 16, 5.
 εὐλογία 2, 42, 1.
 εὐλογος 6, 76, 2. 79, 2. τὸ ε. 4,
 87, 2.

εὐλόγως 4, 61, 5.
 εὐμεταχείριστος 6, 85, 3.
 Εὐμολπίδαι 8, 53, 2.
 εὐναί 6, 67, 2.
 εὐνοιά πνος 1, 22, 2.
 εὐνόων 6, 64, 4. τὸ εὐνον 4, 87, 2.
 εὐοργήτως 1, 122, 1.
 εὐορκος 5, 29, 3.
 Εὐπαίδας 4, 119, 1. (2.)
 εὐπορεῖν 6, 34, 3. 44, 2.
 εὐπορία 3, 45, 4.
 εὐπορος 2, 64, 3. 4, 10, 3. 6, 17, 4.
 εὐπόρως 6, 90, 3.
 εὐπραγεῖν 6, 16, 4. vgl. 2, 60, 2.
 εὐπραγία, εὐπραξία 1, 33, 2.
 εὐπρέπεια 3, 11, 2. 82, 9.
 εὐπρεπέης 1, 37, 3. 3, 82, 3. 8. 6,
 8, 3. 76, 3. 8, 66, 1. τὸ 3, 38, 2. 44,
 2. ἐκ τοῦ ε. 7, 57, 6.
 εὐπρεπῶς 4, 60, 1. 64, 5. 6, 6, 1.
 εὐπροφασίστως 6, 105, 3.
 εὐρημα 5, 46, 2.
 εὐρίσκεισθαι 1, 31, 2. 5, 32, 5.
 εὐρυχωρία 2, 83, 2.
 εὐσέβεια 3, 82, 9.
 εὐσταλής 3, 22, 2 u. Zus.
 εὐτακτεῖν πάντα 8, 1, 5.
 εὐτέλεια 8, 1, 4.
 εὐτελής 8, 46, 2.
 εὐτραπέλως 2, 41, 1.
 εὐτυχές, τό, οἶ 2, 44, 1.
 εὐτυχεῖν πλείω 6, 23, 3.
 εὐτύχεται 7, 77, 3.
 εὐτυχία 2, 44, 2.
 εὐφύλακτα 3, 92, 5.
 εὐψυχία 1, 121, 3. 6, 72, 4.
 εὐψυχος 2, 11, 3. τό 2, 39, 1. 43, 3.
 ἔφαιρεισθαι 3, 100, 2. 4, 38, 1.
 Ἐφέσια 3, 104, 3.
 Ἐφέσιοι 7, 57, 4. vgl. 8, 19, 2.
 ἐφήκειν 8, 67, 2.
 ἐφιέναι 1, 95, 4. εσθαι 4, 108, 5.
 mit dem Inf. Fu. 6, 6, 1.
 ἐφικνεῖσθαι 3, 72.
 ἐφίστασθαι 3, 82, 2. τοῦ πλοῦ 2,
 91, 3.
 ἔφοδος 1, 6, 1. 3, 56, 3. 4, 129, 5.
 6, 99, 3. 7, 44, 3. γνώμης 3, 11, 2.
 ἔφοδῶτατος 6, 66, 2.
 ἐφολκός 4, 108, 4.
 ἐφορᾶν 3, 104, 1. 6, 67, 2. 69, 5.
 7, 77, 7.
 ἐφορμεῖν 3, 31, 1. 8, 11, 1. ηθῆναι
 1, 142, 3. 6, 49, 3.
 ἐφορμή 6, 90, 3.

ἐφόρμησις 2, 89, 7. 6, 48, 2?
 ἐφορμισθῆναι 6, 49, 3.
 ἐφόρμησις 6, 48, 2?
 ἐφορμος 3, 6, 1. 76, 1.
 ἐφουβρίζειν 6, 63, 3.
 Ἐφύρη 1, 46, 2.
 ἐφυστερίζειν 2, 82, 3.
 ἐχέγγυος 3, 46, 1.
 ἔχειν 2, 29, 1. 3, 34, 2? 6, 2, 5.
 ἔχοντες ἢ ἔχουσιν 1, 140, 3. vgl. 4, 17,
 3. τὴν πόλιν 8, 66, 1. δῆσαντες 1, 29,
 3. 4, 113, 2. vgl. 6, 39, 2. 76, 2. τέλος
 4, 118, 7. 5, 41, 3. ἔραστῆς ὧν εἶχεν
 αὐτόν 6, 54, 2. ἰσχύν 1, 36, 1. τὸ πρό-
 θυμον 6, 69, 5. κατηγορίαν 8, 91, 2.
 ὄνομα 3, 101, 2. καιρόν 1, 42, 2. κα-
 κὸν οὐδὲν 8, 86, 2. vgl. 6, 77, 2? ἴσον
 4, 59, 2. οὐκ ἔλασσον 1, 105, 4. 2, 22,
 2. 8, 61, 3. πλεόν 7, 36, 2. πλεόν τι
 Zus. zu 4, 43, 3. πάντα ἀτελῆ 5, 46, 5.
 τὰ σώματα χεῖρω 8, 45, 3. γνώμην 2,
 86, 3. vgl. αἰτία. διὰ χειρός 2, 13, 2.
 76, 3. μετὰ χεῖρας 1, 138, 4. ἐν ὀργῇ
 2, 8, 3. δι' ὀργῆς 2, 60, 3. vgl. ὀργή.
 δι' ἡσυχίας 2, 22, 2. ἐν θεραπείᾳ, αἰτία
 1, 55, 2. αἰτίαν 3, 16, 3. τὴν γνώμην
 3, 25, 2. ἡδονὴν 3, 9, 1. 82, 8. 4, 108,
 4. βέβαια, εἰ 6, 34, 5. behaupten 4,
 98, 3. beschützen 2, 74, 2. ὅπερ ἔσχε
 μὴ πορθεῖν 1, 73, 3. εἶχον οὐδὲν σφίσι
 αὐτοῖς χρήσασθαι 4, 34, 3. χάριν 8, 87,
 5. syn. mit παρέχειν. αἰσχύνην 1, 5, 1.
 ἐπωνυμίαν 1, 9, 1. vgl. 2, 41, 2. 4, 126,
 4. βεβαίωσιν 1, 140, 6. τέμαρσιν 2,
 87, 1. τὴν αἰσθησθῆναι 2, 61, 2. δόξαν 5,
 9, 3. κύκλωσιν οὐκ εἶχον 4, 35, 2. οὐχ
 ἔξειν ὄθεν ὠφελήσουσιν 4, 8, 6. Inf. erg.
 6, 76, 3. οἱ ἔχοντες (τὰ χρήματα) 6,
 39, 1. ἔχων versetzt 1, 9, 1. 5, 71, 3.
 8, 27, 4. ἔχον erhielt, erlangte 6, 2, 1.
 54, 2. 76, 3. 8, 6, 3. besetzte 1, 103,
 3. 3, 61, 2. 4, 95, 2. 6, 33, 2. σχῆσω
 werde erlangen 6, 6, 3. ἔξω 6, 17, 5.
 ἀγῶνα 3, 40, 2. ἀρκοῦντως 1, 22, 3.
 ὡς ἕκαστος τῆς ξυτυχίας ἔσχεν 7, 57, 1.
 ὡσπερ εἶχεν 1, 134, 3. 136, 4? 2, 4, 4.
 3, 30, 1. 6, 57, 3. εἰ καλῶς σφίσι εἶχον
 4, 117, 1. τοῦτο ποιῶσι καλῶς εἶχον 8,
 37, 2. ἀριστα ἔχον 5, 28, 3. ἐπ' ἀμ-
 γότερα 7, 48, 3. διὰ φυλακῆς 2, 81, 3.
 anlegen 1, 110, 2. 4, 11, 3. 8, 23, 2.
 Δήλῳ 3, 29, 1. vgl. 7, 1, 2. πολέμου 1,
 112, 1. ἔχεται ἢ Σικελία 6, 91, 2. ἔχε-
 σθαι ἐν ἀπόρῳ 1, 25, 1. γνώμης 1, 140,
 1. ἔργον 1, 49, 6. u. τῶν ἔργων 2, 2, 4.

τοῦ λόγου 4, 66, 2. 5, 49, 4. τοῦ ἔχο-
 μένου ἔτους 6, 3, 2.
 ἔχθρος 1, 103, 2. ἔ. τό, τῶν 5, 16, 6.
 κατ' αὐτῶν 1, 33, 3.
 ἔχθρα τινός 6, 78, 2. ἐχθρῶνα ἐγκλή-
 ματα 4, 86, 4.
 ἔχθρός, ὁ 6, 38, 3. οἱ ἔ. ἡμῶν 6,
 18, 1.
 ἔχυρός 2, 62, 5. τὸ ἔ. 5, 109, 7,
 77, 6.
 ἔχυρῶς 5, 26, 3.
 ἔως. πρὸς ἔω 4, 103, 3. ἄμα (τῇ) ἔφ
 2, 90, 1.
 ἔως ὀψέ 3, 108, 3.
 ἔως περ 7, 19, 5.
 ζεῦγμα 7, 69, 4.
 ζευγνύναι 1, 29, 2.
 ζεῦγος 5, 50, 3.
 Ζευξίδας 5, 24, 1.
 ζηλώσας 2, 43, 3.
 ζημιοῦν. γνώμην 3, 43, 4. χρήμα-
 σιν 2, 65, 2. ὠσομαι u. ὠθήσομαι 3,
 40, 2.
 ζυγόν 5, 68, 3.
 ζωή 2, 42, 3?
 ζῶμα 1, 6, 4.

ἦ oder 4, 27, 3? für εἰ δὲ μή 1, 78,
 3. 121, 4. 5, 63, 3. ὅσοις — ἦ εἴ τινα
 4, 128, 3. verbindet den No. u. Ac.
 Part. 4, 5. eben so ἦ — ἦ den Da. u.
 Ac. 6, 24, 2. anakoluthisch gestellt 6,
 18, 1. 24, 1. 8, 39, 2. 46, 1. ἦ — ἦ
 1, 63, 1? 3, 39, 6. 4, 27, 3. ἦ — ἦ καί
 6, 90, 1. ἦ καὶ — ἦ καὶ 1, 35, 3.
 ἦ als 2, 89, 2. vgl. ἄλλος. ἦ (ἦ) 1,
 60, 2. 7, 80, 1. ἐκ τοῦμπαλιν ἦ 3, 22,
 4. μειζῶ ἦ κατὰ δάκρυα 7, 75, 4. vgl.
 2, 50, 6, 15, 2. ἦ ὡς 5, 20, 1. διπλά-
 σιος ἦ 1, 10, 3. ἦ οὐ 2, 62, 4. 3, 36,
 3. πρότερον ἦ mit den Conj. 7, 63, 1.
 ἦ mit dem Inf. 4, 66, 2. fehlt scheinbar
 1, 33, 2.
 ἦ που ἄρα 5, 100.
 ἦ 2, 55, 1. 3, 18, 3. mit dem Ge. 3,
 16, 1. ἐδύνατο 2, 70, 2. ἦ καὶ μᾶλλον
 1, 11, 2.
 ἴβη 2, 46.
 ἦ γεῖσθαι 1, 10, 2. 77, 4. 5, 28, 2.
 αἰτίας 5, 71, 2. betrachten mit dem Ac.
 2, 44, 3. 8, 92, 11. u. Inf. eb. ent-
 schlossen sein. ἦσυχίαν εἶχον 5, 40, 3.
 ἦγήσασθαι 1, 13, 4. eine Ansicht fassen
 1, 39, 2. 102, 2. 2, 81, 4. 6, 40, 1.

ἡγεμονεύεσθαι 3, 61, 2.
 ἡγεμονία 4, 91, 2. 5, 16, 2. 69, 2.
 ἡγεμῶν τοῦ πλοῦ 7, 50, 2.
 ἡδεσθαι βραχεία 3, 40, 2.
 Ἡετιώνεια, ἰα 8, 90, 3.
 ἦδη 1, 18, 6. 4, 114, 1. 5, 49, 3?
 106? 113? 6, 38, 4. 51, 2. 7, 4, 3.
 πρὸς τὸ μετόπωρον ἦδη 8, 108, 1. χει-
 μῶνος ἦδη 1, 30, 4. ἦδη καὶ ὀψὲ ἦν 4,
 93, 1. πίσση ἦδη 6, 51, 2. 8, 20, 1.
 63, 1. ἦδη μᾶλλον 1, 3, 2. beim Superl.
 6, 31, 6. schon jetzt 1, 42, 2. ὅσον οὐκ
 ἦδη 8, 96, 2. ἦδη ἢ παρασκευή 1, 82,
 3. demnächst 2, 35, 3. 6, 32, 2. 65, 4.
 (7, 57, 7.) nach ἐνταῦθα etc. 6, 44, 3.
 sofort 3, 2, 2. 6, 34, 8. 90, 2. endlich
 91, 6. (8, 2, 2. 3.) in Erfahrungssätzen
 2, 77, 3. 4, 62, 2. vgl. 2, 89, 5. ver-
 dächtigt 5, 106. local 2, 96, 3. einge-
 schoben 7, 52, 2.
 ἡδονὴ λόγων 3, 40, 1. vgl. 6, 83,
 3. ἀκοῆς 3, 38, 5. τῶν ἐποτρυνόντων 1,
 84, 2. ἐν ἡ. 1, 99, 2. ἔχειν 3, 9, 1.
 82, 8. καθ' ἡδονήν 2, 37, 2. 65, 6. 6,
 17, 3. πρὸς ἡδονήν 2, 65, 5. ἡδονήν
 ἔχειν 3, 9, 1. 82, 8. 4, 108, 4.
 ἡδύς 2, 40, 3.
 Ἡδωνες, Ἡδωνοί 1, 100, 3.
 ἡθος 2, 64, 2. 6, 18, 8.
 Ἡιών 4, 7.
 ἡκεῖν 1, 18, 3. 137, 4. 2, 37, 1. 6,
 8, 1. 77, 2? 91, 6. 7, 21, 1.
 ἡκιστα. οὐχ ἡ. 1, 3, 1. 35, 3. 95, 1.
 8, 86, 7.
 ἡλικία 1, 80, 1. 3, 67, 2. 5, 26, 3.
 43, 1. 6, 24, 2. 26, 2. 7, 60, 3. 64, 1.
 8, 75, 3. τέκνωσιν ποιεῖσθαι 2, 44, 2.
 ἡλιοι 7, 87, 1.
 ἡμέρα 1, 129, 3. προεἶχεν ἡμέρα 3,
 49, 1. ἡ ἡ. ἐγένετο 7, 81, 1. περὶ τὰς
 αὐτὰς ἡ. τῆς μάχης 2, 83, 1. καθ' ἡμέ-
 ραν 1, 2, 1. 2, 37, 2. 3, 37, 1. 82, 2.
 7, 8, 1. 50, 3. ἐφ' ἡμέραν 4, 69, 3.
 ἡμέτερος 4, 10, 3. οἱ ἡ. 4, 126, 1.
 τὰ ἡ. 3, 13, 5.
 ἡμίθεος 5, 16, 5.
 ἡμισυ 1, 8, 1. 4, 83, 3. 5, 16, 6.
 8, 68, 4. ἡ ἡμίσεια τῆς στρατιᾶς 6, 62,
 4. vgl. 5, 31, 2. αἱ ἡμίσειαι τῶν νεῶν
 8, 35, 2.
 ἦν 6, 79, 1. nachgestellt 3, 31, 1.
 6, 13, 2. 18, 4. 79, 1. ἦν τε 7, 48, 6. ἦν τε
 6, 25, 3. ἦν τις καὶ 3, 46, 1. ἦν μή
 2, 24, 1. 5, 47, 7. 8, 46, 2. ἦν μή τις
 7, 11, 3. καὶ ἦν, ἦν καὶ 5, 45, 1.

ἡπειρωτικόν 3, 94, 3.
 ἡπειροί 6, 10, 3.
 ἡπειροῦν 2, 102, 3.
 ἡπειρωτῆς 1, 35, 4.
 ἡπερ 6, 40, 1?
 ἡπερ 1, 142, 2. 2, 67, 1.
 ἡπιος 2, 59, 2.
 ἡπου (γε) δῆ 1, 142, 1.
 Ἡραῖον 3, 68, 2.
 ἡσσᾶσθαι 3, 57, 3. 4, 64, 1. 6, 69,
 4. 72, 2. 8, 66, 3. δεινοῦ 4, 37. ὄημα-
 τος 5, 111, 3. μέτρια § 4. vgl. 4, 64, 1.
 ἡσσων 2, 3, 3. 3, 45, 1. οὐκ ἡσσον
 1, 8, 1. 70, 5. 2, 52, 1. 3, 45, 5. 6,
 78, 2. οὐδὲν ἡσσον 5, 31, 4. μηδὲν ἡ.
 4, 16, 3. οὐδενὸς ἡσσων, ἡσσον 2, 60, 4.
 7, 29, 4.
 ἡσυχάζειν 1, 120, 4. 3, 71, 1. 4,
 4, 1. 7, 58, 1. 8, 77. τῆς νυκτὸς τὸ ἡσυ-
 χάζειν 7, 83, 3. ἡσυχάσαι 3, 74, 3. ἡ-
 συχάσειν 1, 142, 4. 8, 71, 1.
 ἡσυχῆ 8, 69, 2.
 ἡσυχία 5, 53, 2. καθ' ἡσυχίαν 1,
 74, 4. 2, 93. 2. 3, 48. 7, 40, 2.
 ἡσυχον, τό 6, 34, 4.
 ἦτοι — γε 2, 40, 2.
 θάλασσα 1, 13, 1. 120, 2. 128, 5.
 2, 96, 1? ἡ τοῦ Εὐξείνου πόντου eb. ἡ
 ἔτερα 1, 137, 1. Ἑλληνική 1, 4. στάδιοι
 τῆς 2, 86, 2. τὰ κατὰ θάλασσαν 7, 28, 4.
 θαλασσεύειν 7, 12, 2.
 θαλάσσιος 1, 7, 2.
 θάμβος 6, 31, 6.
 θανάτου δίκη 3, 57, 3. πλὴν θ. 4,
 54, 2. ohne Art. 2, 24, 2. 3, 44, 2.
 θανάτωσις 5, 9, 7.
 θαρσαλέον, τό 2, 51, 4.
 θαρσεῖν 1, 69, 3. 4, 108, 4. 6, 11,
 5. 7, 37, 1. τὸ θαρσεῖν 1, 36, 1. θαρ-
 σῆσαι 3, 82, 7.
 θάρσησις 7, 49, 1.
 θαρσύνειν 2, 88, 1.
 θάρνυψ 2, 80, 4.
 θάτερα. ἐς τὰ ἐπὶ θ. 1, 87, 2. vgl.
 7, 37, 2.
 θαῦμα. ἐν θ. εἶναι 8, 14, 2.
 θαυμάζειν 1, 38, 1. τῶν 3, 38, 1.
 6, 36, 1.
 θέα. κατὰ θεῶν 5, 7, 2.
 θεατῆς 3, 38, 3. θεαθὲν sonst eb.
 θειάζειν 8, 1, 1.
 θειασμός 7, 50, 4.
 θεῖν δρόμῳ 3, 111, 1. 4, 67, 5.

- θεῖον 5, 70. 105. 7, 77, 4? θεῖος
 νόμος 3, 82, 6.
 θέλειν u. ἐθέλειν 2, 51, 3. 6, 34, 4.
 Inf. erg. 6, 91, 3.
 θεός, ἡ 2, 13, 4. 15, 3. ὁ θεός 5, 77,
 2. 7, 77, 4?
 θεραπεία 3, 11, 3. ἐν θεῷ ἔχειν 1,
 55, 1.
 θεραπεύειν 1, 9, 2. 2, 51, 3. 6,
 29, 3. 61, 4. χρήμασι 1, 137, 3. ἄλλα
 6, 39, 1. τὰ ἱερά 4, 98, 2. τὸ ναυτικόν
 2, 65, 4. τὴν ἀνοιξιν 4, 67, 3. τὸ δίκαιον
 6, 79, 1. τὸ μὴ θορυβεῖν 6, 61, 4. μὴ
 λείπεσθαι 7, 70, 3. τὸ θεραπεῦον 3,
 39, 5.
 θεράπων ohne Artikel 4, 16, 2.
 θέρμαι 2, 49, 1.
 θέρος 2, 1.
 θέσις 1, 37, 2.
 Θεσσαλία 1, 2. 2. Θεσσαλοὶ 1, 102, 3.
 θεωρεῖν 5, 18, 1. 50, 2. ἐς — 3,
 104, 3.
 θεωρία 6, 24, 2.
 θήκη 1, 8, 1.
 θῆτες 6, 43, 2.
 θνήσκειν. τεθνήκω 8, 74, 3.
 θορυβεῖν 6, 61, 4. εἶσθαι 4, 129,
 5. 130, 3.
 Θορυκός 8, 95, 1.
 Θουρία 6, 61, 6. 7, 33, 5. 8, 35, 1.
 θρανῖται 6, 31, 3.
 θράσος 1, 120, 4. 4, 92, 5.
 θρασυκλῆς 8, 30, 2.
 θράσυλλος 5, 59, 5.
 θρασυμηλίδας 4, 11, 1.
 θρασεῖα 7, 77, 3.
 θριῶζε 1, 114, 2.
 θροῦς 4, 66, 2. 5, 29, 2.
 θύειν. ἱερά 2, 71, 2. ἐς τὰ ἱερά 6,
 54, 5.
 θύματα 1, 126, 4.
 θυμούμενον, τό 1, 36, 1. 90, 2.
 θυσία 2, 38, 1.
 Ἰαλυσός 8, 44, 2.
 ἱατρός 6, 14.
 Ἰάς 4, 61, 2.
 ἰδέα 1, 109, 1. 2, 19, 1. 51, 1.
 77, 2. 3, 62, 1. 112, 4. 6, 76, 3. 7,
 81, 6.
 ἰδία 1, 95, 3. 115, 2? 132, 2. 2, 44,
 2. 60, 3. 65, 4? 7? 9? 67, 1. 3, 2, 2.
 34, 1. 4, 86, 2. 5, 39, 2? 42, 3. 7,
 48, 5.
 ἴδιος 2, 60, 3. 4, 20, 1. 65, 4. 7,
 9. 5, 39, 2. 8, 94, 3. τὰ ἴ. 1, 120, 1.
 2, 37, 1. 6, 15, 1.
 ἰδιώτης 1, 115, 2. 2, 48, 2. 65, 4.
 4, 2, 2.
 ἰδρύειν 4, 104, 2. ἰδρῦσθαι 8, 40, 2.
 ἰέναι 1, 40, 2. 5, 18, 1. ἐπὶ τινα
 3, 12, 2. ἐπὶ τι 2, 36, 3. 8, 92, 3. ἐς
 τι 1, 78, 2. 121, 1. 5, 30, 6? 6, 80, 1.
 ἐς λόγους 5, 17, 2. ἐς ἐπίνοιαν 3, 46,
 4. πρὸς 1, 71, 2. für προσιέναι 1, 4.
 ἦεσαν 1, 1, 1. 4, 42, 3.
 ἰέναι γλῶσσαν 3, 112, 3. ἦκαν 4,
 38, 1. 7, 19, 4.
 Ἰέρα 3, 88, 1.
 Ἰεραμένης 8, 58, 1.
 ἱερομηνία 3, 56, 1 u. Zus. 5, 54, 2.
 ἱαί 65, 1.
 ἱερόν 1, 134, 2. 4, 90, 1. 6, 44, 3.
 8, 35, 2.
 ἱερός. γῆ 1, 139, 2. ἱερά 2, 13, 4.
 47, 3. 3, 104, 7. 5, 116, 1. 6, 19, 3.
 θύειν 2, 71, 2. τέλεια 5, 47, 10. καὶ
 ὄσια 2, 52, 2.
 ἱερῶσθαι 5, 1, 1.
 ἰζάνειν 2, 76, 1.
 Ἰηλυσός 8, 44, 2.
 Ἰθωμήτης 1, 103, 2.
 ἱκανός 1, 2, 3. 4, 72, 4. 6, 17, 6.
 8, 56, 3. τὸ ἐσβάλλειν 6, 17, 6.
 ἱκανῶς 1, 91, 2.
 ἱκνεῖσθαι 1, 99, 3. 5, 40, 1.
 ἱναπερ 4, 48, 5.
 Ἰόνιος 6, 30, 1.
 ἱπποκρατεῖν 6, 71, 2.
 Ἰπποκράτης 6, 5, 4. 8, 99, 1.
 ἵππος 3, 62, 4. διακοσία 1, 62, 2.
 ἱπποτροφία 6. 12, 2. 15, 2.
 Ἰσθμία 8, 10, 1.
 Ἰσθμοῖ 5, 18, 10.
 ἰσοδίαίτος 1, 6, 3.
 ἰσοκίνδυνος 6, 34, 7.
 ἰσομοιρεῖν 6, 39, 1. πρὸς τινα 6,
 16, 4.
 ἰσομοιρία 5, 69, 2. 7, 75, 6.
 ἰσονομεῖσθαι 6, 38, 4.
 ἰσονομία 3, 82, 8.
 ἰσόνομος 3, 62, 2.
 ἰσοπαλῆς 2, 39, 2.
 ἰσοπληθής 6, 37, 2.
 ἰσόρροπος 7, 71, 1. τῶν ἔργων 2,
 42, 1.
 ἴσος 1, 132, 2. 2, 42, 1. 3, 45, 1.
 4, 59, 3. 6, 16, 4. 39, 1. 7, 27, 3. καὶ
 παραπλήσιος 7, 42, 2. δίκαι ἴσαι καὶ
 ὁμοῖαι 5, 27, 2. ἀπὸ τῆς ἴσης 1, 15, 3.

ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ 1, 27, 1. ἴσον ἔχειν 5, 31, 3. βουλευέσθαι 1, 91, 4. 2. 44, 3. ἴσα ξυναπονεύοντες 7, 71, 3. μέτεστι πᾶσι τὸ ἴσον 2, 37, 1. τὸ ἴσον νέμειν 1, 71, 1. τῷ ἴσῳ τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν 1, 34, 2. ἐς (τὸ) ἴσον καθιστάναι 1, 39, 1. 121, 3. ἐν ἴσῳ (ἰσίν) 2, 60, 4. 61, 3. gleichmässig 6, 78, 1. ἐξ ἴσου νέμειν 1, 120, 1. δεδιέναι 4, 62, 3. ἀμύνεσθαι 4, 63, 2. ἀπὸ ἴσου 3, 84, 1. ἐν ἴσῳ 6, 78, 1. ἐν τῷ ἴσῳ στερίσκεισθαι 4, 106, 2. ἐκ τοῦ ἴσου γίνεσθαι 2, 3, 3. ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν 1, 77, 2 vgl. § 3. 99, 2. 136, 3. 143, 4. 2, 89, 1. 3, 10, 2. 4, 19, 2. 5, 101. κριταὶ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου 1, 99, 2. 3, 37, 5. vgl. 42, 4. ἐξ ἴσου 1, 120, 1. ἐκ τοῦ ἴσου 3, 12, 2. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις 5, 79, 1. ἐπὶ (τῇ) ἴσῃ 1, 145. 5, 15, 2. ἴσα καὶ ἰκέται 3, 14. ἰσαίτερος 8, 89, 3.

ἰσόψηφος 3, 79, 2.

ἰστάναι τείχη 1, 69, 1. τροπαῖον 1, 30, 1.

ἴστασθαι 4, 52, 1, ἐστηκώς 1, 130, 1. ἄνεμος 2, 97, 1. κατὰ βορέαν ἐστηκώς 6, 104, 3. σῆναι ὀρθῶς 5, 102. εὐ ἐστώτων τῶν πραγμάτων 5, 46, 2. μετὰ πνος 1, 33, 3. 3, 39, 2. τὸ τῆς τύχης μεθ' ἡμῶν σῆναι 7, 61, 2. ἔχειν πρὸς ὃ τι χρὴ σῆναι 3, 41, 3. πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην σῆναι 4, 56, 4. ὅσοι πρὸς οὐ δικαίους ἰσάμεθα 5, 104.

ἴσχειν 1, 110, 2. 7, 50, 3.

ἰσχύειν τι 1, 9, 3? ἢ 3, 39, 7. vgl. 1, 142, 2. ἰσχύσαι 1, 3, 2.

ἰσχυρίζεσθαι 3, 44, 2. 4, 23, 1. 6, 55, 1. 7, 49, 4.

ἰσχυρός. τείχος 4, 9, 4. ἰσχυρόν (τι) 3, 6, 1.

ἰσχύς 4, 35, 2. 65, 4. μάχης 2, 97, 5. φύσεως 1, 138, 3. ἰσχύος θράσος 4, 92, 5. δικαίωσις 4, 86, 4. παρὰ ἰσχύον τῆς δυνάμεως 7, 66, 3. ἰσχύον ἔχειν 1, 36, 1.

ἴσως. τάχ' ἂν ἴ. 6, 10, 2.

Ἰταλιώτης 6, 44, 4.

Ἰταλός 6, 2, 5.

Ἰτητέον 1, 72, 1.

Ἰχθῦς 2, 25, 3.

Ἰων 8, 39, 2.

Ἰωνες 7, 5, 3. 8, 25, 3.

Ἰωνία 1, 2, 3. 2, 9, 3.

κά 5, 77, 2.

καθά 4, 118, 8.

καθαίρειν 1, 4. 77, 4. 3, 13, 6. 5, 103, 1. 6, 83, 2. 92, 5. 4, 116, 2. σήλας 5, 56, 3.

καθαίρειν 1, 4.

καθαίρετης 4, 83, 3.

καθαίρετός, ἑός 1, 121, 3.

καθάπερ 5, 18, 5.

καθάρως 5, 8, 2.

καθέδρα 2, 18, 3.

καθέζεσθαι 1, 24, 4. 136, 2. 7, 67, 2.

καθέλκειν 6, 34, 4.

κάθεξις 3, 47, 3.

καθέσωσιν 3, 104, 4.

καθηγεῖσθαι 6, 4, 2.

καθησθαι 3, 38, 5. 46, 2. 4, 124, 4. 5, 85, 1. Aug. 5, 58, 4.

καθιέναι. κώπας 2, 91, 3. ἄρματα 6, 16, 2. τείχη 4, 103, 4.

καθῖσα 4, 93, 1. 6, 66, 1. καθίζεσθαι 1, 136, 2.

καθιστάναι 2, 75, 1. 4, 78, 6. 117, 3. 8, 39, 2. ἐς γυγῆν 3, 108, 1. (2.)

4, 68, 1. 75, 2. ἐς ἐκπληξιν 6, 36, 2. ἐς ἴσον 1, 39, 1. ἀνέλπιστον 3, 46, 1.

mit dem Inf. 1, 140, 6. 6, 16, 6.

καθίστασθαι, κατασῆναι, καθεστάναι 1, 49, 2. 2, 1, 1? 3, 86, 2. 4, 75, 2. 5, 4, 3. 88. 8, 90, 2. κέρας εὐώνυμον Σχιρῖται 5, 67, 1. πρέσβεις 3, 70, 2. ἐπὶ τὸ πλῆθος 4, 84, 2. ἐς τοῦτο 8, 68, 1. ὥρα 4, 6, 2. ἡλικία 2, 36, 2. πόλεμος 1, 1, 1. 3, 3, 1. ἐκκλησία 1, 31, 3. (ἄρχων) 6, 55, 3. ἐν τῷ ὁμοίῳ 2, 49, 3. καθεστῶτος 1, 76, 2. vgl. 132, 2. 4, 80, 2. 97, 2. τὸ καθεστός 1, 73, 1. vgl. 7, 67, 2. νόμιμον 3, 9, 1. für εἶναι 1, 6, 3. 102, 3. vgl. 3, 10, 1. 4, 92, 3. 6, 82, 3. ἐπὶ Ἀθηναίους 4, 97, 2. ἐς πόλεμον 1, 23, 5. 44, 2. 6, 6, 2. ἐς γυγῆν 4, 68, 1. 6, 70, 2. ἐς φόβον etc. 2, 81, 4. 4, 96, 4. ἐς φιλονεικίαν 7, 28, 2. ἐς τοῦτο 8, 38, 3. ἐς ἐπιμαρτυρίαν 2, 74, 1.

καθίστασθαι, καταστήσασθαι 4, 90, 4. 107, 1. vgl. 1, 114, 2. 5, 11, 3. 6, 83, 3. 8, 23, 5. 95, 4. γυλακῆν 4, 82, 54, 4. ὦν ἔδει 1, 125. ἀρχήν 6, 54, 4. ἐς τὴν ἀρχήν 8, 70, 1. ἐς τοιοῦτον 8, 76, 4. ἐς τὸ ξυμμέρον 4, 60, 1.

καθόσον 6, 88, 1.

καθότι 6, 8, 3. vgl. κατά.

καθ' ὑπερθεῖν 5, 59, 3.
καθ' ὑπερτερος 5, 14, 1.
καί I) und 1, 7, 2. 138, 4. ἐπὶ
Καίνου καὶ Καρίας 1, 116, 3. vgl. 2,
79, 2. 3, 109, 3. 113, 1. 6, 31, 3. 88,
11. vgl. 3, 33, 1. 4, 61, 1. 6, 31, 3.
43, 2. 8, 63, 1. καὶ ὅσοι und so viele
sonst 1, 95, 1. 113, 2. vgl. 3, 2, 1.
111, 1. 4, 5, 1. 6, 71, 2. (mit τε 6,
76, 3.) 88, 7. 8, 1, 1. 98, 1. τοὺς Πε-
λοποννησίους καὶ ἀστυγείτονας 1, 80, 2.
vgl. 5, 112, 2. οἱ ξύμμαχοι καὶ νησιῶ-
ται 5, 84, 2. 8, 63, 1. zw. 3, 104, 7.
τὸ ἥμισυ καὶ τὸ πλεόν 7, 80, 3. vgl.
48, 4. u. 3, 17, 1. αὐτοὺς καὶ τοὺς με-
τοίκους 4, 90, 1. 131, 1. 8, 55, 3. ver-
bindet Verschiedenartiges. μετρία ἐσθῆς
καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον 1, 6, 3. ἐν ᾧ —
καὶ ὅπερ 6, 89, 5. μετὰ τῶν φυγάδων
καὶ προσλαβόντες 1, 26, 3. vgl. 7, 20,
2. αὐτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας 5, 18,
3. τιμωροὶ καὶ νομιζόντες 4, 2, 2. τοῖς
σπαρτοῖς καὶ ποιούντες 4, 48, 3. vgl. 1,
138, 3. 2, 51, 1. 76, 3. πολλῶ θορύβῳ
καὶ πεφοβημένοι 3, 77, 1. διὰ θορύβου
καὶ ἄσιτοι 7, 40, 3. νομίσαντες καὶ ὑπο-
ψία 1, 107, 4. ἀπαράσκευοι καὶ ἐξαίφνης
3, 4, 1. vgl. 82, 2. 7, 4, 6. 8, 48, 6.
zw. 6, 48, 1. τῷ ἀδοκῆτῳ καὶ ἀμφοτέ-
ρωθεν 5, 10, 7? [τοῦ χειμῶνος πελευ-
τῶντος ἤδη καὶ πρὸς ἕαρ 5, 39, 2.] ἀπέ-
φαινε πολλὴν εὐπορίαν καὶ καρτερὸν ὄν
αὐτό 4, 3, 2. 5, 10, 4. ἅμα τῷ τειχισμῷ
καὶ τοῦ ἤρος ἀρχομένου 7, 20, 1. vgl.
8, 10, 3. περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ ἅμα
φυλακῆν 2, 26. ἰδῶν καὶ ἅμα πρὸς τὴν
ἑαυτοῦ δύναμιν 5, 9, 3. ἐπὶ πλείστια εἶδη
καὶ μάλιστα εὐτραπέλως 2, 41, 1. τοῦ
χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη καὶ πρὸς ἕαρ
5, 39, 2. περὶ τινος καὶ ὅπως 7, 56, 1.
von Participien 1) verschiedene Tem-
pora. προσδεόμενοι καὶ παρασχόμενοι 2,
41, 2. vgl. 6, 28, 2. 90, 3. 7, 48, 4.
νομίσαντες καὶ ὄντες 5, 34, 3. vgl. 7,
85, 4. ἐλθόντας καὶ κεκτημένους 7, 66,
2. 2) verschiedene Casus. ἐπελθῶν καὶ
ὄντων 1, 2, 1. vgl. 2, 28. 4, 29, 1. 6,
52, 2. 7, 50, 2. 8, 14, 1. 45, 1. 108, 3.
ἀποτεχισθείσης αὐτῆς καὶ ἔχων 1, 65, 1.
vgl. 68, 1. 4, 111, 1. 5, 43, 3. 46, 1.
116, 2. προσβαλόντες καὶ οὐ προσδεχο-
μένων 8, 28, 2. vgl. 8, 42, 4. ἀναπε-
παυμένους καὶ ἐορτῆς οὐσης 7, 73, 2.
vgl. 3, 79, 2. 8, 3, 1? ἰσομένην καὶ
ὄντες 4, 27, 1? vgl. 4, 32, 1. προι-

σχομένους καὶ ζωγράφαντες 3, 66, 2. ὄντι
ἀσθενεῖ καὶ ἀνθρώπων οὐκ ἐνότων 2,
25, 1. vgl. 4, 74, 1. βουλομένων τῶν
Μυκηναίων καὶ δοκοῦντα 1, 9, 2. πολε-
μοῦντας καὶ τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου
ὄντος 1, 14, 3. vgl. 4, 8, 3. ἀνελόμενοι
καὶ ὅτι 1, 54, 4. ἀκούσαντες καὶ ἐπειδὴ
5, 44, 1. πυθόμενοι καὶ ὡς 5, 55, 3.
ὡς ἦσθετο καὶ ὄρων 4, 116, 1. σωζομέ-
νων ὑμῶν καὶ διὰ τὸ μὴ ἀντέχειν 6, 84,
1. ἄπειροὶ ὄντες τοῦ μεγέθους καὶ ὅτι
6, 1. οἱ Ἄ. καὶ ὅσοι 3, 103, 1. ἀνδράσι
καὶ ὅσοι 3, 68, 2. vgl. 2, 48, 2. 3, 93,
2. 7, 23, 4. 54. κατὰ τὸ παρεῖκον καὶ
ἦ 4, 36, 2. περὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ ὅπη
7, 51, 5. ὁ ὄμιλος καὶ εἴ τις 6, 32, 2.
vgl. 30, 2. 3, 35. 5, 3, 3. 6, 58, 2. καὶ
ἦν 8, 63, 3. εἴτις — καὶ ὅτου πέρι 5,
18, 10. ὅσος — καὶ εἴ τις etc. 1, 144,
3. πρὶν ξυγκλησθῆναι καὶ ἕως ἦν 4, 67,
5. verbindet e. rel. u. selbständigen Satz
6, 64, 4. vgl. 1, 106. 4, 67, 1. 5, 2,
2. 5, 1. 7, 29, 4. ein Particip u. einen
Satz 5, 61, 3. zw. 55, 3. u. ὅτι 5, 83,
4. 89, 4. überflüssig beim Particip 1,
1, 1. 61, 3. 67, 3. 109, 3. 2, 76, 1. 4,
19, 2. 97, 2. 7, 21, 2. 53, 3. 8, 7, 1.
66, 2. 68, 3. synonym mit γάρ 2, 25,
4. mit e. Relativ 2, 93, 3. mit ὅτε 1,
50, 5. vgl. 4, 69, 3. und auch 1, 27, 3.
4, 42, 3. und so auch 1, 107, 3. 4, 63,
1. 67, 5. 80, 3. 6, 17, 1. 6. 83, 2. 7,
71, 6. vgl. νῦν, τότε, ἅμα u. zu 7,
80, 1. und zwar 2, 96, 3. 4, 16, 2. 6,
4, 3. 7, 48, 4. 8, 8, 2. 34, 2. 65, 3.
oder 3, 82, 2. für ὥστε 6, 36, 1. steht
und fehlt 3, 6, 2. καὶ ταῦτα 3, 66, 2.
καὶ οὐ 4, 99. 6, 92, 2. καὶ — δέ 1, 132,
4. καὶ — τε 1, 9, 3. καὶ — τε — καὶ
1, 124, 3. 5, 17, 2. καὶ δύο καὶ τρία
1, 82, 3. καὶ — καὶ verbindet e. Dativ
u. e. absol. Ge. 8, 10, 3. anakolutisch
3, 67, 4. 5, 61, 2. 88. 8, 1, 4. als.
ἴσα καὶ 3, 14. παραπλήσιος καὶ 7, 70,
1. ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ 6, 11, 1. ὁμοίως καὶ
4, 64, 1. 8, 76, 2. vgl. τέ.

II) auch 1, 13, 2. 3. 120, 1. 2, 46,
54, 4. 64, 3. 90, 1. 4, 2, 2. 17, 2. 32,
2. 62, 1. 85, 2. 96, 1. 98, 2. 114, 1?
125, 1. 5, 13. 43, 1. 83, 4. 98. 109.
6, 20, 2? 34, 5. 76, 1. 91, 3. 7, 20, 1.
57, 5. 8, 69, 2. 86, 5. kurz 1, 43, 2.
οὐδέπω καὶ νῦν 6, 16, 6. vgl. ξυνδο-
κεῖν. δράσαντες τι καὶ κινδυνεῦσαι 1,
20, 3. vgl. 4, 99. zugleich 8, 83, 1.

zum ganzen Satze gehörig 1, 120, 1. 138, 5. 2, 35, 1. 3, 42, 5? 82, 8. 4, 20, 2. 27, 3. 5, 38, 5. 45, 2. 7, 9, 1. και nach δέ zum ganzen Satze gehörig 1, 95, 4. νῦν δὲ και 2, 77, 4. και αὐτοί 3, 4, 2. 61, 1. 4, 73, 4. 5, 8, 1. και οὗτος 4, 55, 3. 7, 83, 2. vgl. αὐτός u. οὗτος. και σφίσι 4, 96, 1. ἔχει δὲ και οὕτως 6, 82, 1. im Nachsatze 2, 21, 1. 2, 93, 3. 7, 43, 1. 75, 1. 8, 27, 5. ἢ και 2, 38. vgl. 1, 140, 2. ἢ και — ἢ και 1, 35, 3. εἴτε και — εἴτε και 6, 60, 2. vgl. εἴ. ἄλλοι δὲ και 7, 71, 3. οἱ μὲν και 7, 12, 1. 85, 4. 8, 47, 2. οἱ δὲ και 2, 85, 1. 5, 54, 3. 6, 10, 2. 53, 1. 69, 1. 7, 85, 5. τὸ δὲ τι και 1, 107, 3. τί και 6, 38, 4. ὅς και 2, 17, 1. 3, 20, 1. ὅ τι και 4, 48, 5. εἰσὶν οἱ και 2, 49, 5. 7, 13, 3. 57, 3. ὅσπερ και 3, 114, 2. 4, 56, 2. 80, 2. 8, 92, 4. ὡσπερ και 1, 82, 2. 2, 13, 2. 15, 2. 5, 92. 6, 68, 2. 7, 48, 4. ὡσπερ και ἄλλο τι 1, 142, 4. vgl. 70, 1. 7, 70, 7. ὅσος και 1, 15, 2. 2, 47, 3. 49, 4. ὄθεν και 1, 15, 2. διὸ και 1, 128, 1. διότι και 6, 83, 1. 89, 3. ὅτι και 4, 62, 3. ἐπειδὴ και 4, 73, 4. 133, 1. 5, 29, 2. 8, 88. ἵνα και 6, 22, 2. auch nur 5, 74, 2. 6, 23, 1. 90, 2. 7, 13, 1. και ὁτιοῦν etc. 1, 77, 2. schon. και πρότερον 6, 88, 5. vgl. 1, 18, 1. 8, 52, 2. 83, 1. ἤδη και ὅψι ἦν 4, 93, 1. 8, 61, 3. και πάλαι 3, 39, 5. anders 1, 25, 4. sogar 2, 65, 6. 3, 11, 1. 84, 2. 4, 98, 4. 6, 11, 2. 37, 2. 8, 96, 3. vgl. 1, 3, 3. και δὲ 1, 44, 1. 5, 10, 9? vgl. 3, 87, 1. 7, 81, 3. και διπλασίως 8, 1, 3. και πολλάκις 2, 44, 2. και αὐθις 2, 48, 2. και ἀμφοτέροι 6, 80, 1. vgl. 5, 73, 1. και ἄγαν 4, 63, 3. 7, 50, 4. και πάνυ 1, 3, 2. 2, 11, 4. 65, 9. 3, 30, 1. 93, 2. 4, 129, 5. 6, 10, 2. 8, 46, 5. 50, 4. 82, 2. και παντάσῃσιν 7, 6, 3. ἢ και μᾶλλον 1, 11, 2. και πολύ 1, 25, 4. 6, 24, 2. και ἐπὶ πολύ 3, 98, 1. και πλείους 5, 73, 5. 6, 25, 3. 7, 49, 4. vgl. 5, 109. και τὰ πλείω 4, 10, 2. και πρὸς τὸ πλεῖον 3, 11, 1. και πᾶν 3, 82, 1. vgl. 111, 2. και ἀπὸ πάντων 4, 14, 4. vgl. 1, 6, 1. 3, 45, 5. και ἅπαντες 1, 3, 2. 2, 9, 1. 4, 23, 3. και ξύμπαν 6, 39, 2. και ξύμπαντες 6, 18, 5. 7, 28, 2. vgl. 6, 39, 2. και τὸ ξύμπαν 3, 68, 3. και διαφερόντως 1, 138, 3. και αἰφνιδίως 2, 53, 1. και μέσως 2, 60, 4. και αἰεὶ 4,

133, 1. και ἀλογώτερα 6, 46, 2. και τὸ ἐλάχιστον 6, 105, 2. και ἀπιστοτάτος 4, 17, 4. και μάλιστα 5, 106.

III) εἴ (ἦν) τις και (μὴ) 3, 46, 1. 6, 33, 4. 89, 2. 8, 2, 1. και τις και 1, 75, 2. 6, 69, 1. 8, 10, 3? 80, 3. και γὰρ και 6, 61, 2. 8, 64, 2. vgl. 4, 31, 3. 83, 1. vgl. γὰρ. ἀλλὰ και 8, 27, 2. vgl. ἀλλά.

Καιάδας 1, 134, 3.

καινός 3, 30, 2. ἐκ καινῆς 3, 92, 9.

καινότης 3, 38, 4.

καινοῦν τὰς διανοίας 3, 82, 3.

καίπερ 7, 75, 4.

καίριος 4, 10, 4.

καιρός 1, 58, 1. ἔργου 2, 40, 1. λόγου 2, 43, 1. τύχης 2, 42, 3. ἐστίν 4, 54, 4. 90, 3. καιρὸν ἔχειν 1, 42, 2. καιρὸν u. καιρὸς λαμβάνει 2, 34, 4. ἐν καιρῷ 4, 59, 3. μετὰ καιροῦ 6, 85, 1. καιροί 1, 36, 2.

καίτοι 2, 64, 4. κ. — γε 1, 3, 2.

κακία 3, 58, 1. 61, 1.

κακίξεσθαι 1, 105, 5. 5, 75, 2.

κακοξύνετος 6, 76, 4.

κακοπραγεῖν 2, 43, 4. 4, 55, 4.

κακός 6, 38, 2. 86, 2. γίγνεται 6, 80, 2. 86, 2. κακόν 2, 5, 2. 42, 2. 8, 72, 2. κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι 5, 65, 2.

κακοτροπία 3, 83, 1.

κακοτυχεῖν 2, 60, 2.

κακοῦν μέγιστον 7, 24, 3. 8, 78, 2. οὔσθαι 4, 87, 1.

κακουργεῖν 5, 16, 1.

κακοῦργος 3, 82, 7.

κακῶς 3, 78, 1. 6, 51, 1. 8, 46, 5.

κάκωσις 2, 43, 3.

καλάμων ταρσοί 2, 76, 1.

καλεῖσθαι 3, 82, 7. ἂ καλεῖται ἢ ἑορτή 1, 126, 4. τινός 8, 6, 3. καλούμενος 2, 19, 2. 7, 53, 2. 57, 7. 80, 3. 4, 8, 4. 76, 2.

καλλιπεῖσθαι 6, 83, 2.

καλός 4, 126, 4. ὀνόματα 5, 89, 1.

κάγαθοί 8, 48, 5. τὸ καλόν 5, 46, 1. 7, 71, 1. ἐν καλῷ 5, 59, 4.

καλῶς 1, 5, 2. 3, 38, 3. 5, 36, 2? 65, 6. 6, 12, 1. 6, 33, 3. 68, 1. ὀρᾶν 5, 9, 3. φέρεσθαι 2, 60, 2. παρέχει 5, 14, 1. παράπλου 1, 36, 3.

κάλως. ἀπὸ κάλω 4, 25, 3.

κάμνειν. κεκμηότες 3, 59, 2.

κάμπτειν 3, 58, 1.

κανοῦν 6, 56, 1.
 καρδία 2, 49, 2.
 Κάρεις 1, 8, 1. 7, 57, 4.
 Καρία 2. 9, 3.
 Καρνεῖος 5. 54, 2.
 καρπός 3, 15.
 καρτερεῖν 4, 66, 2. Part. 7, 48, 2.
 καρτερός 1, 49, 1. ρά 2. 100, 1.
 κατά 1) mit dem Ge. καθ' ἑρῶν 5, 47, 10. zw. 1, 33, 3. 7 28, 1. vgl. ἄκρα.
 II) mit dem Ac. κ. κορομήν 2, 99, 1. κ. βορέαν ἑστηκώς 6, 104, 3. κ. πρύμναν 2, 97, 1. κ. τὸν Ἀχελῶν ἐπλευσε 3, 7, 2. ὁδὸς κατὰ nach — hin 7, 80, 2. vgl. 4, 112, 2. 5, 58, 3 u. χώρα. an, bei 1, 13, 5. (unter 3, 108, 2. 7, 78, 1.) 7, 44, 1. 8, 86, 7. in 1, 48, 3. auf 2, 76, 3. gegenüber 1, 48, 3. 2, 30, 2. 4, 134, 1. 6, 102, 1. 104, 3. 7, 6, 2. 8, 25, 4. 105, 3. κατ' ἀλλήλους ἐπολέμουν 1, 15, 3. ὁ κατ' αὐτοὺς βίος 6, 16, 5. οἱ κατὰ τὸν πόλεμον 2, 25, 3. μεῖζω ἢ κατὰ δάκρυα 7, 75, 4 vgl. 2. 50, 5, 102, 7, 45. nach, gemäss 1, 22, 3. vergleichbar 2, 62, 3. κατ' ὀλιγαρχίαν πολιτεύειν 1, 19. καθ' ἡθονήν 2. 37, 2. 65, 6. καθ' ὑπερβολήν 2, 45, 1. κατὰ λόγον 2, 89, 4. 3, 39, 4. 6, 25, 3. κατὰ πάντα ἀγαθός 4, 81, 2. vgl. 7, 58, 4. κατὰ τὸ αὐτὸ 5, 65, 3? 8, 5, 5. κ. τὰ αὐτὰ 5, 66, 3. καθ' ἑν 7, 75, 1? καθ' ὅ τι 1, 35, 3. 69, 2. 4, 118, 9. 6, 8, 3. κ. πίστιν 1. 136, 2. κατ' ἐπήρειαν 1, 26, 4. für διὰ 2, 97, 4. 5, 43, 2. 97, 6, 85, 3. κατὰ τὸ ὅμορον 6, 88, 1. vgl. 7, 57, 6 und ξυγγενής u. ξυμμαχικόν. κατὰ τὸ ὑπήκοον 4, 99. κατὰ στάσιν 3, 2, 2. τὸ καθ' αὐτόν 2, 11, 2. 60, 2. 87, 5. καθ' αὐτούς 1, 79, 1. 3, 78, 1. vgl. 4, 64, 2. 65, 1. 8, 78, 1. 87, 1. γίνεσθαι 5, 112, 1. κατ' ἀλλήλους ξυνίστασθαι 8, 83, 2. vgl. 7, 28, 3. (von der Zeit 1, 127, 2.) ἢ καθ' ἑμᾶς αὐτοὺς πολιτεία 1, 68, 1. vgl. 6, 88, 4. κ. ξυστάσεις γίνεσθαι 2, 21, 2. καθ' ἑν γ. 3, 10, 3 κατὰ κώμας 1, 5, 1. κ. ἔθνη 1, 3, 2. 122, 2. 6, 67, 4. κ. πόλεις 1, 119, 1. 2, 15, 1. 78, 1. 3, 16, 3. vgl. 1, 46, 2. 2. 22, 3. 83, 4. 4, 109, 3. κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν 7, 13, 2. κατ' οἰκίας ξυνίεναι 8, 92, 2. κ. πόλιν 1, 122, 2. κ. μέρος 3, 49, 2. κ. τίλη 6, 42. κ. θείος 2, 1, 1. κατ' ἀναπαύλας 2, 75, 2. κατὰ διαδοχὴν 4, 8, 7. vgl. ἡμέρα. κατὰ χρόνους 1, 117, 3. κατ' ὀλίγους 3, 111, 1. vgl. 78, 1. 4,

32, 3. 47, 2. κατ' ὀλίγον 4, 10, 4. κατὰ μικρόν 4, 111, 1. κατὰ βραχύ 1, 64, 2. 4, 96, 3. 8, 106, 2. καθ' ἑκάστους 1, 3, 2. 2, 64, 3. 4, 64, 3. 7, 64, 2. καθ' ἕκαστον 2, 41, 1. καθ' ἑν ἕκαστον 7, 70, 6. vgl. 75, 1. κ. μίαν 2, 84, 1. 90, 3. κατ' ὀλίγον 1, 69, 3. vgl. ὀλίγος. κ. μόνας 1, 32, 4. κ. πόδας 3, 98, 2. 4, 126, 6. 5, 64, 2. κατὰ πάντα 6, 37, 1. 7, 87, 6. κατὰ πολλά 1, 121, 1. κατὰ τοῦτο 4, 9, 4? κατὰ ταῦτο 8, 87, 2. κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο 8, 66, 3. πλὴν καθ' ὅσον 6, 54, 6. vgl. κράτος.

καταβαίνει τροφή 8, 45, 5.
 καταβάλλειν 1, 27, 2. 5, 26, 1. 8, 71, 3.
 καταβιβάζειν 5, 65, 4.
 καταβοᾶν 1, 67, 1. 115, 2. 5, 45, 4.
 καταβοή 1, 73, 1. 8, 87, 3.
 καταβυρσοῦν 7, 65.
 κατάγγελλος 7, 48, 1.
 κατάγειν 4, 68, 5.
 καταγιγνώσκειν 3, 45, 1. 6, 34, 7.
 κατάγνωσις 3, 16, 1. 82, 8.
 καταγωγαί 6, 42.
 καταγώγιον 3, 68, 2.
 καταδαμάσασθαι 7, 81, 6.
 κατάδηλος mit dem Inf. 4, 47, 1.
 καταδούλωσις 3, 10, 2.
 καταδύειν 1, 50, 1.
 καταινεῖν 4, 122, 1.
 καταίρειν 1, 37, 2.
 καταισχύνεσθαι 6, 13, 1.
 κατακλήειν 5, 83, 4.
 κατακλύζειν 3, 89, 2.
 κατακολπιζειν 8, 92, 4.
 κατακομιδή 1, 120, 2.
 κατακρατεῖν 6, 55, 4.
 κατακτιᾶσθαι 4, 86, 4.
 καταλαμβάνειν 2, 18, 1. 4, 3, 3. 20, 1. 31, 3. 77, 2. 86, 1. 8, 63, 2? Part. 1, 59. ὄρκους 1, 9, 1. zw. 5, 21, 2. 7, 57, 10.
 καταλέγειν 3, 75, 2.
 καταλείπειν. καιρῶ 2, 43, 2. Inf. 4, 127, 2.
 καταλεύειν 1, 106.
 καταληπτός 3, 11, 2.
 κατάληψις 3, 33, 3.
 καταλιμπάνειν 8, 17, 1.
 κατάλογος 6, 26, 2. 31, 4. 43, 2.
 καταλύειν 1, 18, 1. 82, 5. 3, 46, 1. 5, 31, 2. 89, 7, 31, 3. 8, 58, 5. τι eb.? παρὰ τι, τινά 1, 136, 2. ἐς τὴν

νῦν πόλιν 2, 15, 2. εσθαι 4, 18, 3. 6, 36, 3.

καταμέμψασθαι 7, 77, 1.

κατάμεμψις 2, 41, 2. 7, 75, 4.

καταναγκάζειν 1, 75, 2.

κατανοεῖν 1, 126, 3. mit dem Particip 2, 3, 2.

καταντικρὺ 7, 57, 5.

καταπαύειν 1, 107, 3.

καταπλήσσειν ἐπὶ τι 2, 65, 6. —

πλαγῆναί τι 1, 81, 2. 4, 10, 2.

καταπροδιδόναι 1, 86, 3. 4, 10, 2. 7, 48, 4.

καταράσσειν 7, 6, 3.

καταρρεῖν 7, 84, 2.

κάταρσις 4, 26, 5.

κατασεῖειν 2, 76, 3.

κατασκευάζεσθαι 1, 93, 5. 2, 17, 2. 78, 3. 85, 1. Passiv 2, 85, 1. 6, 91, 6.

κατασκευή Anlage 1, 10, 2. 8, 5, 1. Mobilien 2, 5, 2. vgl. 16. 38. 65, 1.

97, 3. 6, 31, 3. πολέμον 2, 78, 3.

κατασκήπτειν τι, ἐξ τι 2, 49, 5. vgl. 47, 2.

κατάσκοπος 8, 41, 1.

κατασπέρχειν 4, 126, 5.

κατάστασις 4, 55, 2. 8, 72, 2.

καταστροφή 2, 42, 2.

κατατιθέναί 1, 27, 1. 5, 47, 13. εσθαι 7, 83, 3. ὁμήρου 3, 28, 3. 4, 57, 4. δόξαν 4, 87, 4. χάριν 1, 33, 1. ξυμ-

γοράν 4, 20, 2. πόλεμον 1, 121, 1.

κατατραυματίζειν 4, 14, 1.

κατατρίβειν 8, 46, 2.

καταψανές 1, 63, 2.

καταψέρχειν, εσθαι 1, 137, 2. 7, 71, 5.

κατάψευξις 7, 38, 3.

καταψλεχθῆναι 4, 133, 1.

κατάψρακτος 1, 10, 7.

καταψρονεῖν 3, 83, 2. τινός τι 8, 8, 3. τινά 6, 34, 8. καταψρονήσας 7,

63, 3. 8, 25, 3.

καταψρόνημα 2, 62, 5.

καταψρόνησις 1, 122, 4.

καταψυγή ἀμαρτημάτων 4, 98, 4.

καταψωρᾶν 1, 82, 1. 8, 87, 5.

κατείργειν 4, 98, 4. 6, 6, 2.

κατεργάζεσθαι 6, 11, 1.

κατέρχεσθαι 5, 7, 3. 8, 81, 3.

κατέχειν 1, 103, 3. 3, 105, 1. 5,

5, 2. 6, 95, 8, 86, 4. Aor. 1, 6, 3. 2,

62, 4. 6, 9, 3. 7, 66, 2. vgl. 6, 39, 2.

Fu. 4, 2, 2. intr. 1, 10, 1. 3, 89, 2. 4,

32, 2. (zw. 6, 95, 8, 100, 2.) wider-

stehen 4, 92, 5. εσθαι 3, 12, 1. 45, 3. 107, 2. ἐξ ὀλίγον 8, 38, 2.

κατηγορεῖσθαι 1, 95, 2.

κατηγορία 1, 69, 5.

κατήφεια 7, 75, 4.

κατιέναι 2, 25, 3.

κατοικῆσαι 3, 34, 2. 8, 108, 3. κατοικῆσθαι 1, 120, 2

κατοικίζειν ἐς, ἐν 1, 103, 2. 6, 33, 2.

κατοικίσεις 6, 33, 2. 77, 1.

κατορθοῦν 1, 140, 2. 3, 42, 5. σθαι 6, 13, 2.

καττάδε 5, 77, 1.

κάτω 1, 7, 2. 120, 2. 137, 3. 8, 5, 4.

κάτωθεν 3, 68, 2. 6, 99, 2.

κείρειν 1, 65, 2.

κείσθαι 1, 46, 2. 2, 15, 4? 5, 61, 3. 6, 54, 6. 61, 3. 7, 75, 2. ὄπλα 4,

130, 2. ὑπό τινος 5, 61, 3. εὐεργεσία 1, 129, 3. ζῆμια 3, 45, 2.

κελεύειν 1, 44, 1. Inf. erg. 7, 80, 3. ἐπὶ τινα 5, 72, 1. vgl. 62, 1. Inf. 1,

67, 2. 72, 2. 138, 1.

κέλευσμα 2, 92, 1.

κέλης, κελήτιον 1, 53, 1.

κενός. κῆς 1, 27, 3. 6, 31, 3. λύγξ 2, 49, 2. διὰ κενῆς 4, 126, 4.

κενοῦν 8, 57, 1.

Κεντόριπες 7, 32, 1.

κεραῖαι 7, 41, 1

κέραμος 2, 4, 1.

κέρας 1, 110, 2. 5, 71, 1. τὸ θεξιὸν κ. 6, 67, 1. κατὰ κ. 3, 78, 1. ἐπὶ κέρως

2, 90, 3. 6, 32, 2. 50, 3.

κερδαίνειν 2, 44, 3.

κέρδος 7, 57, 9. 8, 50, 3. 83, 2.

Κερδύλιον 5, 6, 3.

κεφάλαιον 1, 36, 3. 6. 6. 3.

κεφαλαιοῦν 3, 67, 5. 8, 53, 1.

κῆδος 2, 29, 3.

κηπίον 2, 62, 4.

κηρύκ(ε)ιον 1, 53, 1.

Κήρυκες 8, 53, 2.

κηρύσσειν 1, 27, 1. 4, 68, 2.

κινδυνεύειν 4, 73, 5? 8, 91, 1.

πάντα 6, 57, 2. τῇ πόλει 2, 65, 4. 4, 117, 3. 8, 45, 4. ἐν 2, 35, 1. κινδυ-

νεῦσαι 2, 61, 2. εσθαι 1, 73, 2. 78, 2. 2, 35, 1. 43, 3.

κινδύνευσίς 5, 100?

κινδυνευτής 1, 70, 2.

κίνδυνος 4, 10, 2. περί τινος 6, 78, 3. mit dem Inf. 4, 57, 2. mit μή 6, 6, 3.

κινεῖν 1, 93, 1. 4, 55, 4. 89, 3. 6, 34, 3. πόλεμον 1, 82, 1. ἕδωρ 4, 98,

3. χρήματα 1, 143, 1. εἶσθαι 4, 76, 3.
7, 4, 5.
κίνησις 1, 2, 1. 3, 75, 2.
κλέμμα 5, 9, 3.
κλέος 1, 10, 2. 2, 45, 2.
κλῆρειν 4, 67, 5.
κληματίδες 7, 53, 4.
κληροῦν 6, 42.
κλήσις 2, 94, 3. 7, 70, 2.
κλίνη 2, 34, 2. 3, 68, 3.
κλυθών, ὄνιον 2, 84, 2.
κοῖλος 7, 84, 3.
κοινανέειν 5, 79, 1.
κοινη 1, 124, 1. 2, 43, 2. 3, 28, 1.
4, 83, 2.
κοινός 2, 3, 2. 3, 53, 2. Zus. 65, 1?
68, 1. λόγος 5, 37, 1. λόγοι 4, 64, 2. γνώ-
μη 5, 38, 1. τύχαι 5, 102. ἔλπις 3, 43,
3. ἱερά 3, 57, 1. ἀγαθόν 5, 90. τὸ κοι-
νόν 2, 37, 2. 3, 37, 4. 4, 58. 78, 3. 6,
40, 1. 7, 85, 2. die Regierung 1, 89, 3.
2, 12, 1. der Staatsschatz 1, 80, 3. τὰ
κ. 2, 37, 1. 5, 37, 1. 6, 8, 2. 89, 1.
κοινοῦν 1, 39, 3. 8, 48, 2. οὔσθαι
8, 8, 1. 50, 3.
κοινῶς 4, 61, 4. 6, 17, 3.
κολάζειν. Fu. 3, 52, 2. πνός 2, 74,
2. Med. 6, 78, 2.
κολούειν τινί 7, 66, 3. θῆναι eb.
κόλπος 2, 99, 2. 3, 107, 1. 6, 30, 1.
κομιδή 1, 120, 2? 4, 27, 1. 6, 21, 2.
κομιζέσθαι 2, 73, 2.
κομπεῖσθαι 6, 17, 4.
κομπώδης 5, 68, 1. vgl. 2, 62, 2.
κονίορτος 4, 44, 3.
κόπτεσθαι 4, 14, 1. 26, 5.
κόρη 6, 56, 1.
κόρυμβος 1, 6, 2.
κοσμεῖσθαι 8, 24, 4.
κόσμος 1, 5, 2. 2, 11, 6. 4, 76, 1.
5, 66, 2. 8, 48, 3. 8, 67, 3. 72, 2.
(ξὺν) οὐδενὶ κ. 2, 52, 1. κόσμον φέρειν
4, 17, 1.
κοτύλη 7, 87, 3.
κουφίζειν 6, 34, 5.
κούφισις 7, 75, 6.
κουφολογία 4, 28, 4.
κοῦφος 6, 37, 2.
κούφως ἐσκενασμένος 4, 33, 3.
κρατεῖν 3, 84, 2. 4, 32, 4? 7, 47,
2. τῆς γῆς 6, 23, 2. 37, 3. τῆς ἀναβά-
σεως 7, 42, 5. νεῶν 8, 23, 2. λόγος τοῦ
ἔργου 1, 69, 4. τὸ ἀσιτάθμητον ὡς ἐπὶ
πλεῖστον κρατεῖ 4, 62, 3. durch Rechts-
spruch 1, 28, 2. Pr. mit Pfbed. 1, 11,

2. 3, 79, 1. 6, 80, 2. ταῦτα 4, 18, 3.
τοσοῦτο 8, 1, 3. πολὺν κρατεῖσθαι 7, 34,
7. τὰ πολλὰ κρατεῖσθαι 2, 13, 2.
κράτιστοι, οἱ 7, 67, 1. τὰ κ. 3,
11, 2. ἀνθεῖν 1, 19. τῆς χώρας 7, 19, 2.
κράτος 3, 13, 6. Zus. τῆς γῆς 8, 24,
1. κατὰ κ. 1, 118, 3. 3, 97, 2. 103, 1.
7, 41, 1. 8, 70, 1. ἐν κράτει 2, 29, 4.
κρατύνειν 1, 69, 1. εἶσθαι 3, 82, 6.
κρέα 4, 16, 2.
κρείσσων 1, 8, 3. 3, 83, 1. 84, 2.
6, 84, 3. πόλις κ. ἐσὶ χρωμένη 3, 37, 3.
χρημάτων 2, 60, 4. ἀπὸ τοῦ κ. 1, 77,
3. τὰ κρείσσω 4, 10, 2. κρείσσον λόγου
2, 50, 1. ἐλπίδος 2, 64, 1.
κρημνῶδες 7, 84, 3.
κρικαδία 4, 4, 2.
κρίνειν 2, 40, 2. 5, 85, 2. 6, 39, 1.
mit c. Prädicat 2, 40, 3. 5, 113. εἶσθαι
2, 45, 1. 4, 80, 2. θανάτου 3, 57, 3.
κρίσις 1, 23, 1.
Κρομμυῶν 4, 42, 4.
κρούειν. κέκρουκα 6, 46, 1. εἶσθαι
πρύμναν 1, 50, 5. 7, 40, 1.
κρύβδην 4, 88.
κρυπτόν 5, 68, 1.
κρύφα 1, 67, 2. 4, 88. 6, 34, 2.
8, 7, 1. 50, 2.
κρύφιος. τῆς σταυρώσεως ἢ κ. 7,
25, 5.
κρωβύλος 1, 6, 2.
κτᾶσθαι 2, 62, 5. 3, 82, 8. κτηθῆ-
ναι 1, 123, 2. κειθῆσθαι 2, 62, 4.
κτῆσις 1, 18, 2. 4, 105, 1.
κτίσις 1, 18, 2.
κύαμος 8, 66, 1.
Κύζικος 8, 107, 2.
κύκλος 2, 13, 6. 3, 78, 1. 6, 98, 2.
102, 1. κύκλω eingeschoben 7, 70, 1. ταν-
ταχῆ κύκλω 3, 68, 2. 7, 79, 3. ἐν 3, 18, 3.
κυκλοῦσθαι 4, 32, 3. 127, 2.
κύκλωσις 4, 128, 1.
κῦμα 3, 89, 3.
κυματοῦν 3, 89, 2.
Κύμη 8, 31, 2.
κυπαρίσσινος 2, 34, 2.
κύριος 2, 62, 2. 4, 18, 1. 5, 30, 2.
34, 3. 53, 1.
Κύρρος 2, 100, 3.
κύρωσις 6, 103, 3.
κώδων 4, 135.
κωλύειν 1, 35, 3. 2, 8, 3. 37, 1. 8,
40, 3. Part. 8, 40, 3. Inf. 1, 142, 2. Inf.
erg. 2, 64, 2. 6, 91, 6. 7, 56, 1. intr.
1, 144, 2. κωλύεσθαι 1, 142, 1.

κώλυμα 1, 16, 7, 53, 4.
 κωλύμη 1, 92.
 κωλυτής 1, 35, 3, 3, 23, 3, 8, 50, 1.
 κώμη 1, 5, 1, 4, 130, 4.
 κωπήρης 4, 118, 5.

λαγχάνειν 3, 50, 2, 5, 21, 1, 6, 62, 1.

Λακωνική 2, 25, 1.

Λακωνικός 5, 56, 3.

λαμβάνειν 3, 81, 1? 3. τὴν ξυμμέτρῃσιν 3, 20, 3. νόμους 3, 62, 4? ἀγαθόν π 4, 17, 3. ζῶντας 1, 113, 2. σωφροσύνην 8, 64, 3. τὸ ἐπίφθονον 2, 64, 4. αἰτίαν 2, 18, 2. ἀπόπειραν 7, 21, 1. καιρόν u. καιρός 2, 34, 4. οἶκτω 3, 59, 1. μειζόνως 6, 27, 2. ἄσμενος, ως 6, 60, 3. ποθεινώς 2, 42, 3? πολεμίως 3, 56, 2, 4, 17, 2. ὑπόπτως 6, 53, 3. für ὑπολαμβάνειν 4, 106, 1. λαμβάνεσθαι 3, 24, 2.

λαμπρός 6, 54, 2.

λαμπρότητες 4, 62, 1.

λαμπρύνεσθαι 6, 16, 3.

λαμπρῶς 1, 49, 6, 2, 7, 1, 8, 75, 2.

λανθάνειν 1, 69, 3, 4, 30, 1, 32, 1, 4.

Λάρισ(σ)α 8, 101, 2.

λάρναξ 2, 34, 2.

Λάφιλος 5, 19, 2.

λαχανισμός 3, 111, 1.

λέγειν 1, 53, 1, 6, 33, 1, 8, 66, 1.

π 1, 39, 1, 2, 65, 5? euphemistisch 1,

68, 1. τὸ αὐτό 5, 31, 5. ταῦτά 4, 20, 3.

ὃ λέγομεν 6, 85, 3. ἄμεινον 3, 42, 4.

ὡς λέγομεν 5, 85, 2. ὡς ἐλέγετο 7, 86,

4. ὥσπερ λέγονται 6, 37, 1. mit dem

Inf. 6, 29, 3, 8, 93, 2. λεγόμενον 2,

47, 2? τὸ λ. 7, 68, 1, 87, 6. λεγόμενα

3, 82, 6.

λεία 6, 95, 8, 3, 1, 41, 2.

λεῖα 2, 97, 3.

λείπεσθαι 1, 10, 4, 2, 12, 3, 41,

2, 46, 85, 2, 6, 72, 2. πνός 1, 131, 1.

ξύνεσιν οὐδενός 6, 72, 1.

λειποστράτιον 1, 99, 1.

λειποψυχεῖν 4, 12, 1.

Λεκτόν 8, 101, 2.

Λεοντιάδης 2, 2, 2.

λεπτόγεως 1, 2, 2.

λεπτός 2, 83, 4, 7, 36, 3.

Λέρως 8, 26, 2.

Λευκίμμη 1, 30, 1.

Λεωκράτης 1, 105, 2.

Λεωκόριον 1, 20, 3.

Λέων 8, 54, 2.

λήθη 2, 44, 2.

ληίζειν, εσθαι 3, 85, 1.

λησταί 3, 51, 2.

ληστεία 1, 11, 1.

ληστεύειν 7, 18, 4.

ληστ(ρ)ικόν 1, 4.

ληψις 5, 110, 8, 71, 2?

Λίβυας, Λίβυς 7, 50, 2.

λιθοβολοί 6, 69, 3.

λίθος. οἱ λ. 3, 43, 2.

λιθοουργός 4, 4, 1.

λιθοφορεῖν 6, 98, 4.

λιμός 1, 126, 6. λιμοί 1, 23, 3.

λιμπάνειν 8, 17, 1.

λίπα 1, 6, 3.

λίνον 4, 26, 5.

λίνοῦς 1, 6, 2. Λίχας 8, 87, 1.

λογάθην 4, 4, 1, 31, 3, 6, 66, 2.

λογάς 2, 25, 3, 5, 67, 3.

λογίζεσθαι 1, 76, 2, 3; 82, 7.

5, 87.

λόγιον 2, 8, 2.

λογισμός 2, 40, 4, 6, 34, 6.

λογογράφος 1, 21, 1.

λογοποιεῖν 6, 38, 1.

λογοποιός 1, 21, 1.

λόγος 1, 2, 3, 122, 3, 4, 26, 3, 5,

113, 8, 46, 3. zw. 7, 56, 4. μὴ ῥηθείς

3, 53, 3. ἄξιος λόγου 1, 73, 1. διήλθεν

ὁ λόγος 6, 46, 4. mit dem Ge. 1, 69,

4, 2, 42, 1. κρείσσον λόγου 2, 50, 1.

λόγον παρέχειν 2, 101, 3. ὑπολείπειν 8,

2, 2. εἰς λ. 5, 85, 2. λόγοι 5, 112, 1.

γίνονται 5, 22, 2. λόγους ποιεῖσθαι 1,

128, 5, 2, 104, 1, 6, 44, 3. λόγω εἰπεῖν

1, 22, 1. vgl. 7, 69, 2. λόγοις πρῶσσειν

4, 17, 2. κοινῶ λόγω χρῆσθαι 5, 37, 2.

λόγῳ σκοπεῖν 2, 43, 1. Grund 1, 102,

3, 6, 61, 1. Auftrag 5, 76, 2. Vorschlag

4, 66, 2, 5, 76, 1. λόγους ποιεῖσθαι 4, 118, 9.

vgl. γίνεσθαι. προσφέρειν λόγον 3, 109,

1. λόγους 1, 57, 3. ἐς λόγους ἔρχεσθαι

etc. 5, 17, 2. Vorgeben 1, 128, 3, 6,

22, 3. ὁ δίκαιος λόγος 1, 76, 2. τῶ λόγω

4, 70, 3. ohne τῶ 3, 82, 8. κατὰ λόγον

2, 89, 4, 3, 39, 4, 6, 25, 3. παρά λ.

1, 65, 1, 6, 33, 6. ἐς χρημάτων λόγον

3, 46, 3. vgl. ἡδονή.

λοιπός. ἐς τὸ λ. 3, 44, 2. οἱ λ. 2,

43, 1. αἱ λ. 7, 4, 7, 8, 99, 2. τά 1,

93, 2, 8, 21, 2.

Λοκροί 2, 9, 2.

λόφος. αἱ Ὀλπαι δ λ. 3, 107, 1.

λοχᾶν 1, 65, 2.

λοχίζειν 2, 81, 4, 3, 107, 3.

λυγξ κενή 2, 49, 2.
 λύειν 1, 42, 3. 5, 31, 2? εσθαι 1,
 78, 3.
 λυμαίνεσθαι 5, 103, 2.
 λυπεῖν. τὸ λυποῦν 2, 61, 2.
 λύπη τινός 2, 44, 2.
 λυπηρός 2, 37, 2. 6, 16, 5. τὸ λ.
 2, 38, 1.
 Λυσικλῆς 3, 19, 1.
 λωφᾶν 2, 49, 2. 6, 12, 1. 7, 77, 3.
 λώφησις 4, 81, 1.
 μᾶζα 3, 49, 2.
 Μακεδῶν 1, 62, 3.
 μακρηγορεῖν 1, 68, 3. 2, 36, 3.
 μακρός. πῆες 1, 14, 1. ἀρπαγή 7,
 13, 2. μακρὰν 3, 13, 5. οὐκ εἰς μ. 3,
 67, 1. διὰ μακροῦ 6, 15, 3. μακρότερα
 3, 39, 3. μακροτέραν 6, 98, 4. ἐπὶ μα-
 κρότερον 4, 41, 3. ἐπὶ μακρότατον 1, 1,
 2. ἐς τὰ μακρότατα 6, 31, 3.
 μάλα. μᾶλλον 3, 81, 3. mit ergänzter
 Beziehung 1, 8, 3. 36, 1. 51, 1. 81, 2.
 124, 3. 2, 7, 3. 12, 1. 48, 2. 60, 2.
 64, 2. 65, 4. 76, 2. 96, 1. 2, 6, 2. 23,
 4. 38, 1. 46, 3. 56, 3. 4, 19, 1. 30, 2.
 5, 81, 2. 6, 20, 2. 88, 2. 5. 89, 3. 7,
 3, 2. 57, 6. 63, 1. 8, 36, 2. 109, 1.
 zw. 7, 29, 4. mehr als früher 1, 3, 2.
 8, 9, 2. 63, 1. 71, 4. zw. 1, 13, 1. 4,
 66, 2. 56, 1. 108, 1. μᾶλλον ἤδη, ἤδη
 μ. 1, 3, 2. 7, 4, 5. ἐμπειρία μ. 7, 44,
 8. μ. γενέσθαι 3, 65, 2. 82, 2. μ. τῆς
 ξυνθήκης 4, 61, 3. τι μ. 1, 13, 1. 4,
 21, 4. 7, 57, 1. εὐνοχωρία μᾶλλον 7,
 12, 3. οὐ (μὴ) μ. ἢ 1, 91, 1. 7, 19, 5.
 lieber 3, 63, 3. vielmehr 1, 28, 2. 2,
 29, 3. 43, 1. 4, 19, 1. 5, 28, 3. ἵνα
 μ. 4, 98, 1. μᾶλλον δέ 1, 35, 3. μά-
 λιστα 1, 35, 3. 38, 2. 2, 15, 3. 3, 49,
 1? 4, 13, 1. 80, 3. 6, 67, 3. 93, 2.
 βλέπειν 6, 92, 4. meistens 1, 6,
 3. 3, 84, 1. μ. τοῦ στρατοῦ 3, 108, 3.
 μ. δεινότητος 7, 42, 5. ὅσον ἰδύναντο
 μ. 1, 17, 1. vgl. 2, 22, 1. ὅσω μ. 8,
 84, 1. μ. μὲν 1, 32, 1. 2, 72, 2. 4, 63,
 2. 5, 21, 2. 6, 11, 3. 34, 8. μὲν μά-
 λιστα 6, 16, 5. ἐν τοῖς μ. 7, 29, 4. 8,
 90, 1. (ἐς) τὰ μ. 1, 92. 8, 6, 3. μ. bei
 Zahlen 1, 13, 2. 21, 1. 118, 1. 5, 6, 4.
 vgl. 1, 21, 1. 3, 34, 1. 4, 91, 2. περὶ
 δύο μ. 4, 8, 5.
 μαλακία 2, 40, 1.
 μαλακίζεσθαι 3, 37, 2. 5, 72, 1.
 6, 29, 3. Ao. 2, 42, 3.

μαλακός 6, 13, 1. 8, 29, 2.
 Μαλόεις 3, 3, 3. 4.
 μανθάνειν πινί 1, 36, 3.
 μαρτεία, ον 2, 47, 3.
 Μαρραθῶνι 1, 73, 3. 89, 1.
 μάρτυρες 4, 87, 2.
 μαρτύρεσθαι 8, 53, 2.
 μαρτύριον δέ 1, 8, 1.
 μάσσεσθαι 4, 16, 2.
 μαχαιοφόροι 7, 27, 1.
 μαχόμενον, τό 7, 43, 7.
 μάχη 3, 95, 3. μάχη 3, 54, 2. ἢ μ.
 3, 105, 3. 4, 91, 2. 6, 49, 1. vgl. 8,
 103, 2. vgl. νικᾶν.
 μάχιμον, τό 6, 23, 1.
 μεγαλύνειν 5, 98. 6, 28, 2.
 μέγας 1, 138, 2. 3, 36, 3. 6, 31, 6.
 8, 72, 2. zu gross 3, 20, 2. ἐπὶ μέγα
 1, 16, 2, 76, 3. ἐπὶ μ. τοῦ ξύλου 4,
 100, 2. vgl. 2, 76, 3. δυνάμειος 1, 118,
 1. μέγα δύνασθαι 6, 59, 3. προφέρειν
 1, 93, 2. μειζων 8, 40, 3. (τὰ) μειζω
 1, 6, 3. 9, 1. 6, 78, 2. ἐπὶ μειζον δυ-
 νηθῆναι 1, 88. ἐπὶ τὸ μειζον κοσμεῖν
 1, 10, 4. ἐνδιδόναι 8, 24, 4. μέγιστος
 5, 18, 8. μέγιστον ὠφελεῖν 5, 9, 4. μέ-
 γιστον μὲν — δέ 1, 142, 1. 6, 69, 5.
 τὸ δέ μ. 2, 65, 1. τό τε μ. 8, 76, 6.
 καὶ τὸ μ. 3, 63, 2. 8, 96, 2. μέγιστον
 κακοῦν 7, 24, 3. ἐψενσμένος 6, 17, 4.
 τὰ μέγιστα 2, 49, 5. 64, 4. 3, 43, 3.
 4, 126, 2. προσήκειν 6, 84, 2. ἐς τὰ μ.
 4, 86, 4.
 μέγεθος 1, 2, 1. 4, 8, 4. μεγέθη
 7, 55, 2.
 μεθιστάναι 4, 57, 4. 6, 19. 89, 5.
 7, 39, 2? 8, 48, 3. 66, 1. 70, 2. 72, 2.
 81, 1. ασθαι 1, 79, 1. 5, 111, 2. μεταστῆναι
 1, 35, 4. 107, 4. 2, 67, 1. 5, 111, 5.
 8, 15, 1. 53, 3. 76, 2.
 μεθόριος 2, 27, 2.
 μειζόνως 1, 130, 2. 4, 19, 3. 98,
 5. 6, 27, 2.
 μελετᾶν δόξαν 6, 11, 5. τὸ μελετᾶν
 1, 142, 4.
 μελέτη 1, 138, 4.
 μέλλειν 1, 86, 2. 6, 93, 1. mit dem
 Inf. Fu. 1, 107, 2. 3, 20, 3. 4, 66, 3.
 6, 66, 1. Ao. 1, 134, 3. 5, 98. Inf. erg.
 1, 101, 1. 3, 55, 1. 4, 93, 3. 123, 2.
 7, 15, 2. 8, 51, 2. 66, 1. ὁ μέλλον 5,
 54, 2. οἱ μέλλοντες λόγοι 6, 76, 1. τὸ
 μέλλον 1, 42, 2. 84, 1. 5, 30, 1. 6,
 74, 1. ἐς τὸ μ. 6, 69, 4. τὰ μέλλοντα

5, 113. *μελλήσας* 5, 116, 1. 8, 23, 4. *μέλλεται* 5, 111, 1.
μέλλησις 1, 69, 3. 4, 126, 4. 6? 5, 82, 3. 116, 1. 7, 49, 4.
μελλήτης 1, 70, 2.
μεμπτός 6, 13, 2. 7, 15, 1. *ότερος* 2, 61, 1.
μέμφεσθαι 3, 42, 1. *τινά, τινί* 1, 143, 2. *τινός* 8, 109, 2. *μεμφθῆναι* 4, 85, 1.
μέν 1, 53, 3. ohne *δέ* 1, 10, 1. 2, 74, 1. 4, 6, 1. 5, 60, 1. 7, 55, 1. so *ὁ μὲν* 4, 74, 1. *μὲν πρῶτον* 8, 48, 1. *πρῶτον* ohne *μὲν* 1, 32, 1. *ἄκων μὲν εἶπε* (*δέ?*) 6, 25, 1. vgl. 3, 43, 1. *μὲν — δέ* 1, 12, 2. 4, 71, 1. 76, 2. 6, 8, 3. 74, 1. *φανερῶς μὲν οὐ, κρύφα δέ* 1, 67, 2. vgl. 95, 4. 125. 139, 3. *μὲν* (ohne *καί* oder *οὐν*) bei Uebergängen 5, 48. 67, 3. *οὕτω μὲν* 1, 48, 3. (2.) 55, 1. 62, 1. *ταῦτα μὲν* 2, 54, 4. 4, 41, 4. 7, 87, 6. *τοσαῦτα μὲν* 2, 68, 5. vgl. 78, 3. 7, 58, 1. *τὰ μὲν* (1, 110, 2.) 2, 97, 2. 3, 114, 4. vgl. 3, 6, 2. anakol. 1, 38, 3. 86, 1. 7, 22, 1. 36, 5. 41, 2. *μὲν* gehört nicht dem einzelnen Begriffe an 1, 52, 1. vgl. *μάλιστα. μὲν — δέ* verbinden Participia verschiedener Tempora 6, 72, 3. versch. Casus 4, 13, 1. e. Particip Fu. u. e. Inf. 6, 69, 4. e. Inf. u. e. Particip 7, 68, 1. e. Ge. u. e. Part. 6, 57, 3. e. Dativ u. e. Part. 2, 51, 1. 3, 86, 2. 4, 129, 2. 130, 3. c. abs. Ge. u. e. Präp. mit ihrem Casus 8, 47, 2. e. Ac. u. e. Inf. 6, 8, 2. 76, 3. e. abs. Ge. u. *ὅπως* 3, 69, 2. c. Präp. u. e. hypothetischen Satz 6, 69, 5. in zusammenhängender Construction 6, 69, 2. das *δέ* weit entfernt 1, 126, 1. 2, 75, 1? 5, 1. 6, 30, 3. *πρὸς μὲν τὰ* 3, 61, 1. *μὲν — ἀλλά* 3, 2, 1. *μὲν — μὲν* 1, 43, 2. 6, 19. *μὲν — ὅμως δέ* 6, 91, 1. 7, 87, 4. *μὲν — καί* 1, 20, 1. 5, 10, 6. 71, 1. *μὲν — τε* 1, 144, 3. 2, 65, 8. 3, 46, 2. *καὶ μὲν δὴ* 3, 113, 2. *μὲν γε* 1, 40, 3. 70, 2? 3, 39, 2. *μὲν οὐν* 4, 104, 3. *ἢ μὲν δὴ — γε* 5, 90? fehlt 8, 106, 1. *Μενεδαῖος* 3, 100, 2.
μένειν 5, 73, 5. *τὸ μένον* 5, 9, 4. *μενετός* 1, 142, 1.
μέντοι 2, 47, 2. *καὶ — μ.* 6, 38, 2. *μ. — γε* 1, 3, 2.
Μεροπίς 8, 41, 2.
μέρος 1, 73, 2? 104, 5. 2, 12, 3. 37, 1. 47, 1. 96, 1. *μέγα* 2, 20, 2. ver-

dächtig 2, 64, 2. 7, 56, 3. 8, 46, 3. *μέρος νέμειν* 3, 3, 1. *μ. τι* 1, 23, 3. 4, 30, 1. 7, 30, 3. *τὸ μ.* 1, 74, 3. 127, 2. 2, 67, 2. 4, 73, 5? *ἐν τῷ μ.* 4, 11, 2. 8, 86, 2. *κατὰ μέρος* 3, 49, 2. 4, 26, 3. *πρὸς μέρος* 6, 22, 2.
μεσόγεια 1, 100, 3. 6, 88, 5.
μέσος 2, 83, 3? *πολίτης* 6, 54, 2. *δικαστής* 4, 83, 1. *μέσοι* 3, 93, 4. *μέσον* 2, 81, 2. 4, 31, 2. 96, 2. *ἡμέρας* 3, 80, 2. *τὸ μ.* 1, 10, 7. 4, 124, 3. *διὰ μέσου* 4, 20, 1. 5, 64, 3. 8, 75, 1. *ἐκ μέσου* 4, 133, 2. *τὰ μέσα* 3, 82, 9.
Μεσ(σ)άπιοι, Μεσ(σ)ήνιοι 1, 101, 2. *μέσως* 2, 60, 4.
μετά. I) mit dem Ge. *εἶναι μετά* 4, 113, 1. 6, 88, 5. *γίγνεσθαι* 4, 125, 1. vgl. 5, 38, 4? *ξυμπολεμῆν μετά* 6, 105, 2. vgl. 1, 23, 2. *αἰ μετ' αὐτοῦ νῆες* 7, 52, 2. *τὸ μετά πολλῶν* 7, 75, 6. *μετὰ σφῶν αὐτῶν* 6, 13, 3. *μ. τοῦ πλήθους ἐσελθόντες* 3, 66, 1. vgl. 4, 104, 2. 5, 44, 1. 8, 73, 2. *μ. μισθοῦ* 7, 57, 9. *μ. τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς ξυνωμοσίας* 6, 61, 1. *μ. τοῦ τῆς πόλεως ἀξυμφόρου* 8, 50, 2. *μὴ μετά νόμων* 3, 82, 5. *μ. δικαιοσύνης* 3, 63, 4. vgl. 82, 8. *μετ' ἀνακωχῆς* 5, 25, 3. *μετὰ καιροῦ* 6, 85, 1. *καιρῶν* 1, 36, 2. *μετ' ἀσφαλείας* 1, 120, 4. *μετ' ἀδειας* 6, 60, 3. *μετὰ κινδύνων* 1, 18, 7. *μετ' οἴνου* 6, 28, 1. vgl. 61, 1. *μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι* 2, 43, 3. *μ. τοῦ θαρσεῖν* 6, 65, 1. *μ. τοῦ δρωμένου* 5, 102. *μ. δεδοκιμασμένου* 3, 38, 4. *μ. τοῦ ξυνετοῦ* 2, 15, 2. *μ. τοῦ πιστοῦ* 6, 72, 4. *μ. τοῦ ἀληθοῦς* 6, 89, 2. *μ. τοῦ γυμνάζεσθαι* 1, 6, 3. 2, 43, 3. *μετὰ ὄτουον τρόπου* 8, 27, 2. vgl. *ἑνθμός.*
II) mit dem Ac. *μετὰ ταῦτα λογήσαντα* 2, 49, 2. *μετ' αὐτούς* 7, 58, 1. *μεθ' αὐτόν* 2, 101, 3. vgl. 3, 17, 2. *μετὰ χεῖρας ἔχειν* 1, 138, 4.
μεταβάλλειν 2, 61, 2. 6, 77, 1. *εσθαι* 1, 71, 4. 8, 54, 1.
μεταβολή 2, 48, 2. 6, 20, 1. 59, 2. 7, 87, 1. 8, 75, 2. *ἐκ μ.* 7, 55, 2. *ἢ ἐναντία μ.* 2, 43, 3. *ἀπραγμοσύνης* 6, 18, 8. *δεσπότου* 6, 76, 4. *Umsatz* 6, 31, 5. *μεταγιγνώσκειν* 1, 44, 1. 3, 40, 1. 46, 1. 6, 40, 1.
μεταγράφεσθαι 4, 50, 1.
μετάθεσις 5, 29, 4.
μετακινήτός 5, 21, 2.
μεταλαμβάνειν 1, 120, 3. 6, 18, 4. 87, 5.

μέταλλον 1, 100, 2.
μεταμέλεσθαι 7, 50, 3. *ὄπι* 5, 14, 1.
μετάμελος πνός 7, 55, 1.
μετανάστασις 1, 2, 1.
μετανιστάναι 7, 39, 2? *ασθαι* 3, 114, 2.
μεταξύ 6, 5, 2.
μεταπέμπειν 1, 112, 1. *εσθαι* 3, 2, 1.
μεταπεριτίθεσθαι 8, 53, 4?
μεταπίπτειν 8, 68, 3.
μεταποιεῖσθαι 1, 140, 2. 2, 51, 3.
μεταπύργιον 3, 22, 2.
μετάστασις 4, 74, 4. 6, 20, 1. 8, 74, 1.
μετατάσσεισθαι 1, 95, 3.
μετατιθέναι 5, 18, 10.
μεταχειρίζειν 1, 13, 2. 4, 18, 2. 7, 87, 1.
μεταχωρεῖν 5, 112, 1.
μετεῖναι. μετόν 1, 28, 1.
μετεμβιβάζειν 8, 74, 2.
μετέρχεσθαι 1, 34, 2. 124, 1.
μετέχειν. πλείσιον 1, 84, 3. *τοῦτο* 6, 40, 1. *πνί* 2, 16? *πνῶν* 8, 86, 2.
μετασχῆν 2, 72, 2.
μετεωρίζεσθαι ἐς, ἐν 8, 16, 2.
μετέωρος 1, 48, 1. 2, 8, 1. 4, 26, 2. 6, 10, 3. *τὸ μ.* 2, 77, 2.
μειέναι 1, 34, 2. 4, 62, 2. 8, 73, 4.
μετοικία 1, 2. 3. *μέτοικοι* 7, 63, 2.
μετονομάζεται ὄνομα 1, 122, 4.
μετριάζειν π 1, 76, 3.
μέτριος 1, 6, 3. 4, 19, 3. 30, 3.
μετρίως 2, 35, 2. 65, 3. 4, 19, 2.
μέτρον 6, 1. 8, 95, 2.
μετωπηδόν 2, 90, 3.
μέχρι 1, 30, 3. mit dem Conj. ohne *ἄν* 1, 137, 2. Präp. 2, 96, 3. 8, 43, 4. 96, 3. *μ. τοῦδε* 1, 5, 3. 2, 15, 4. 3, 108, 3. vgl. 1, 71, 3. zw. 2, 72, 4? *μ. τοσούτου ἕως* 1, 90, 3. *οἱ μέχρι* 2, 101, 2. *μ. τοῦ δικαίου* 3, 82, 8. *μ. τοῦ* 4, 135. *μ. (τοῦ) δεῦρο* 3, 64, 2. *μ. ὀψέ* 7, 83, 2. *μ. τότε* 8, 24, 3. *τὸ μ.* — 6, 31, 1.
μή 1, 71, 1. 77, 2? 90, 1. 118, 2. 3, 22, 6. 40, 6. 4, 87, 1. 118, 3. 5, 110. 6, 18, 1. 80, 5. b. Particip 3, 58, 3. 5, 110. unreg. 1, 76, 1. *ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος* 3, 53, 3. *μὴ — αἰτία* 4, 87, 3. *μὴ μεθ' ἑμῶν* 6, 86, 2. *μὴ τὰ εἰκότα* 3, 57, 1. *μὴ μετὰ νόμων* 3, 62, 3. vgl. 4, 87, 3. 98, 4. *μὴ ξὺν προγάσει* 3, 40, 5. *μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου* 4, 19, 2. *μὴ πρὸς ὁμοίαν* 1, 141, 5. *μὴ ἀπὸ ἀντιάλου* 1, 91, 4. *μὴ ἀλογίστως* 1, 37, 1. b. Inf. 1,

139, 2. zum Particip und Haupt-Verbum zugleich gehörig 1, 12, 1. 143, 4. 2, 65, 5. 3, 81, 1. nur zu diesem 5, 69, 1. nur z. Part. 3, 14. *μὴ μόνον* 8, 68, 4. *ὅς μή* 3, 62, 3. vgl. 6, 60, 4. 86, 1. (für *οὐ* 3, 84, 2?) *ἐπεὶ μή* 8, 38, 3. *μὴ ἀρέσκεισθαι* 5, 4, 3. *μὴ φάναι* 3, 68, 1. *μὴ προσποιεῖσθαι* 3, 47, 3. *παρὰ τὸ μὴ οἶσθαι χρῆναι* 1, 77, 2. beim Inf. 2, 42, 1. nach *ἀπέχειν* 5, 3, 3. *ἀπέχεσθαι* 5, 25, 3. *ἀποτρέπεσθαι* 1, 76. 3. *ἀπολύεσθαι* 1, 95, 3. *ἀπιστεῖν* 1, 10, 1. 4, 40, 2. 6, 49, 2. *ἀπιστία* 2, 101, 1. *ἀποκρύπτεισθαι* 2, 53, 1. *ἀπροσδόκητος* 7, 29, 2. *ἀποστερεῖν* 7, 6, 3. *ἐπάρατος* 2, 17, 1. *ὄκνον παρέχειν* 3, 39, 3. *παύειν* 7, 53, 4. *μεταγνώναι* 1, 44, 1. für *μὴ οὐ* 3, 32, 2. *μὴ οὐ* 1, 141, 4. 2, 93, 2. 60, 1. 71, 1. 8, 70, 2. *τὸ μὴ* nach *εἰργεῖν* 3. 1. *ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν* 2, 49, 4. vgl. 3, 75, 3. *μή* mit dem Ind. 3, 53, 2. *μή* mit dem Conj. nach *φυλάσσειν* 3, 105, 2. (mit d. Inf. 3, 23, 1.) *ὑποποιεῖν* etc. 2, 13. 1. 61, 2. 5, 29, 4. nach *προσδοκία* 2, 93, 2. 5, 14, 2. doppelt 8, 46, 4. mit dem Conj. nach *δεῖσαι* 1, 102, 2. nach *φοβείσθαι* 8, 89, 3. vgl. diese Verba. *μὴ ἄν* mit dem Opt. 2, 93, 2. mit dem Conj. nach *παρέχει λόγον* 2, 101, 3. mit d. Particip 1, 76, 1. in e. selbständigen Satze 6, 18, 1. mit dem Inf. 1, 139, 2. 5, 49, 4. 6, 14. 102, 4. 7, 6, 3. 29, 2. *μὴ ὅπως* 6, 18, 3. *καὶ μή* 7, 13, 1. *εἰ μὴ καὶ* 6, 60, 2. Stellung 6, 14. 8, 72, 2. vgl. *κίνδυνος. μή τις* 7, 68, 2. *μή τι* 1, 126, 1. 2, 5, 1. 15, 1. *μή* fragend 3, 53, 2.
μηδέ 4, 32, 4. 61, 4. 5, 85, 2. *μηδ' ἕτεροι* 6, 88, 3. *μηδὲ καθ' ἕτερα* 7, 59, 1. vgl. 2, 67, 5. *μηδ' εἰ* 7, 42, 4. 56, 1. u. *μήτε* 2, 49, 3. 8, 37, 2. *τέχνη μηδὲ μηχανῆ μηδεμιᾶ* 5, 18, 2. zw. 3, 9, 2.
μηδέν 2, 42, 1.
μηδέτεροι 5, 98.
Μηδικά 1, 14, 2. 2, 21, 2.
Μηδος, ὁ 1, 69, 4. 3, 68, 1.
Μήθυμνα 8, 32, 1.
μηῆκος 1, 23, 1. 5, 89, 1.
μηκύνειν 2, 43, 1.
μήκων 4, 26, 5.
μήν. οὐ μὴν οὐδέ 1, 3, 4. 2, 97, 5.
μηνοειδής 2, 28. 76, 2.
μηνυτῆς γίγνεται 3, 23, 3.

μήνυτρα 6, 27, 2.
 μήπω 2, 102, 4.
 μήτε 1, 82, 1? 141, 5. 5, 18, 2. b.
 Part. u. best. Verb. 6, 33, 3. μήτε ἀπει-
 ρία μήτε νομίσαντα 1, 80, 1. nach ὅς
 8, 76, 5.
 μηχανῆ 5, 18, 2.
 μικρός 4, 13, 3. μικρόν 1, 10, 1.
 κατὰ μικρόν 4, 111, 1. τῆς ὕλης 4, 30, 1.
 μιμνήσκεισθαι 6, 60, 1. ὅτε 2, 21,
 1. μνήσασθαι 3, 104, 4.
 Μινώα 4, 67, 1.
 μισθοῦ 5, 6, 2. vgl. μετὰ I.
 μισθοφορεῖν 8, 67, 3.
 μνημεῖον 1, 138, 5.
 μνήμη 1, 9, 1. 2, 54, 2. 64, 3. ἀη-
 δόνος 2, 29, 3. mit dem Inf. 2, 87, 3.
 5, 69, 3. ὅτε 2, 54, 3.
 μνημόσυνον 5, 11, 2.
 μοῖρα 1, 10, 2. 74, 1. 3, 82, 4.
 μόλις 1, 12, 3. 7, 40, 3. 8, 27, 3.
 92, 8. Zus. zu 4, 36, 2.
 μόλυβδος 1, 93, 3.
 Μολύκρειον 2, 84, 3.
 μονή 1, 131, 1.
 μόνος 2, 30, 1. u. ον 6, 55, 1. ver-
 setzt 4, 108, 4. mit dem Ge. 5, 67, 1.
 7, 58, 1. κατὰ μόνας 1, 32, 4. 6, 58,
 2. 73, 1. vgl. 52, 1.
 μονοῦσθαι 4, 126, 1. 5, 58, 2. 6,
 101, 5.
 μόνως 8, 81, 3.
 μόριον 1, 141, 6.
 μουσικός 3, 104, 3.
 μοχθεῖν 1, 70, 5.
 Μυλαί 3, 90, 2.
 Μυούσιοι 7, 57, 4.
 μυριοφόρος 7, 25, 4.
 Μυρρίνη 6, 55, 2.
 Μυρωνίδης 1, 105, 4.
 μυστήρια ποιῆν 6, 28, 1.
 Μυτιλήνη 8, 32, 1.
 ναύαρχος 2, 80, 2.
 ναυβάτης 1, 121, 2. 7, 75, 7.
 ναυκράτωρ 6, 18, 5.
 ναυλοχεῖν 7, 4, 7.
 ναυμαχεῖν ἀντίπαλα 7, 34, 5.
 ναυμαχησεῖν 1, 33, 3. 8, 79, 3.
 Ναυπακτος 7, 34, 1.
 ναυπηγεῖν, εἶσθαι 7, 62, 3.
 ναῦς 1, 13, 2. ohne Art. 1, 101, 3.
 3, 3, 3. ἡ Σαλαμινία 6, 53, 1. νῆες
 für die Bemannung 8, 29, 1. νεῶν zw.
 3, 18, 3. ἐκπλους τῶν νεῶν 3, 4, 1.

ναύσταθμος 3, 6, 2.
 ναύτης 6, 31, 3.
 ναυτικὴ ἀναρχία 8, 72, 2. 84, 2.
 ναυτικόν 8, 2, 2.
 νεῖν 2, 52, 3.
 νεῖφειν 3, 23, 5.
 νεκροί ohne Art. 1, 54, 2. 3, 109, 1.
 νέμειν 1, 2, 1. 5, 42, 2. τὸ ἴσον
 1, 71, 1. τὰ ἴσα 6, 16, 4. ἐξ ἴσου 1,
 120, 1. μείζον μέρος τῷ βούλεσθαι 3,
 3, 1. ἔλασσόν τι 6, 88, 2. τρία μέρη
 6, 42. verwalten 8, 70, 1.
 νέμεσθαι 1, 2, 1. 2, 15, 2. 62, 2.
 4, 56, 4. 5, 32, 1. 32, 1. 41, 1. ΑΟ.
 8, 21, 2. Ps. 1, 5, 3.
 νεοδαμώδεις 5, 34, 1. 8, 5, 1.
 νεοκατάστατος 3, 93, 2.
 νέος 1, 107, 1. vgl. νεώτερος.
 νεότης 2, 8, 1. 4, 80, 2.
 νεοχμοῦν 1, 12, 1.
 νεώς 4, 90, 1.
 νεώσοικοι 7, 25, 4.
 νεωστί 1, 95, 1. 137, 3.
 νεωτερίζειν 1, 102, 2. 4, 51. ἐς
 ἀσθένειαν 7, 87, 1. intr. 4, 76, 4? ἐνω-
 τερίζετο τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν 8, 73, 1.
 νεωτεροποιία 1, 102, 2.
 νεωτεροποιός 1, 72, 2.
 νεώτερος 3, 26, 2. 6, 38, 4. νεώ-
 τερόν τι 1, 132, 5. 4, 55, 2. vgl. 2, 6,
 2. 8, 92, 3. νεώτερος 6, 12, 2?
 νηίτης στρατός 2, 24, 2. 4, 85, 4.
 νησίδιον 6, 2, 6. 8, 11, 1.
 νησιῶται 1, 143, 4.
 νησιωτικόν 7, 57, 6.
 νῆσος 4, 121, 2. ἡ ν. 4, 24, 2. 55,
 4. 57, 4. 108, 5. 5, 14, 2. 24, 2. 75,
 2. 7, 86, 2. ἡ ν. ἡ Σ. 4, 8, 4. ἡ Τ.
 νῆσος 8, 42, 3? οἱ ἐν τῇ ν. 4, 57, 4?
 οἱ ἐκ τῆς ν. 5, 15, 1. οἱ ἀπὸ νήσων 7,
 57, 3.
 νικᾶν 1, 55, 1. 2, 54, 2. 6, 16, 2.
 πὶ 3, 36, 5. Ac. u. Da. 3, 8. (ἐν τῇ)
 μάχῃ 6, 101, 3. ἐνίκων 3, 8. νικάται
 7, 11, 2. τινός 7, 48, 6.
 Νικίας 7, 86, 4.
 Νικονίδας 4, 78, 2?
 Νίσαια 1, 103, 3.
 νομιζεῖν Sitten haben 1, 77, 4. νο-
 μῖσαι 1, 6, 3. glauben 4, 86, 3. νομῖσαι
 1, 124, 2. 2, 62, 4. 77, 1. 6, 28, 2. 7,
 42, 3. 68, 1. 8, 2, 1. 41, 1. νομισθῆναι
 4, 18, 3. ἀκοῆ 4, 81, 2. τοὺς αὐτοὺς
 φίλους 1, 44, 1. 3, 54, 1. 70, 4. κέρδος
 8, 66, 2. καὶ ταῦτο ἀποδιδόναι 5, 42, 2.

mit e. Adj. 1, 95, 4. 4, 6. 6, 34, 4. 7, 68, 2. Particip 7, 68, 1. τὰ νομιζόμενα 6, 69, 3. vgl. 7, 86, 4.
 νόμιμα 3, 58, 3. 6, 17, 2. 7, 77, 2.
 νόμισις 5, 105, 1.
 νομοθῆται 8, 97, 2.
 νόμος 1, 77, 2? 2, 35, 1. 3, 37, 3. 62, 4. 64, 2. 6, 38, 4. νόμῳ 5, 70, 6, 16, 2. οἱ νόμοι 3, 37, 4. 62, 3. 6, 14. ὁ θεῖος ν. 3, 82, 6. πολεμικοὶ 5, 69, 3. ἀνδρεία νόμων 2, 39, 3.
 νοσῆσαι 1, 138, 5. 2, 48, 2. 58, 2. νότος 2, 15, 3.
 νῦν 1, 6, 4. 90, 2. eingeschoben 2, 44, 1. οἱ νῦν 1, 12, 2. τὰ ν. 1, 123, 1. νῦν γε 7, 63, 1. νῦν δέ 1, 71, 2. 3, 113, 4. νῦν δὲ καὶ 2, 77, 4. νῦν δὴ 6, 24, 2. καὶ νῦν 1, 143, 4. 4, 63, 1. 5, 45, 2. 6, 17, 1. 36, 2. 83, 2. vgl. ἔπ.
 νύξ 1, 129, 3. πολλή 8, 101, 2.
 ξεναγός 2, 75, 2.
 ξενηλασία 1, 144, 2.
 ξενικόν 3, 109, 3. 8, 25, 2. ξενικαὶ νῆες 7, 42, 1.
 ξένισις 6, 46, 3.
 ξένοι 1, 143, 1.
 ξυγγένεια 1, 6, 3. 3, 65, 2. 4, 61, 2. 6, 50, 3. 7, 57, 1.
 ξυγγενεῖς 3, 2, 2. τὸ ξ. 1, 6, 3. 3, 82, 5. 6, 6, 3. 8, 100, 3. τῆς γνώμης 5, 108.
 ξυγγιγνώσκειν 2, 60, 3. 7, 73, 2. 8, 24, 5.
 ξυγγνώμη 1, 32, 4. 4, 61, 4. 114, 5. 5, 88, 8, 50, 2.
 ξυγγνώμων 2, 74, 2. τὸ ξ. 3, 40, 1. 4, 98, 3.
 ξυγγραφεῖν 1, 1, 1. εἶναι 5, 41, 3.
 ξυγγραφεύς 1, 1, 1. 8, 67, 1.
 ξυγγραφή 1, 97, 2. 5, 35, 2.
 ξυγκαθαρεῖν 8, 46, 2.
 ξυγκαθῆσθαι 5, 55, 1.
 ξυγκακῶσποιεῖν 3, 13, 2.
 ξυγκαλεῖν 2, 10, 2.
 ξυγκαταδιώκειν 8, 28, 1.
 ξυγκαταδουλοῦν 8, 46, 3.
 ξυγκαταλαμβάνειν 8, 26, 3.
 ξυγκαταλείπειν 5, 75, 5.
 ξυγκατανέμεσθαι 6, 4, 5.
 ξυγκατοικίζειν 6, 4, 3.
 ξυγκεῖσθαι 1, 22, 3. 6, 36, 2. (durch Vertrag) verabredet sein 4, 23, 1. mit d. Inf. 4, 68, 4. τὰ ξυγκείμενα 3, 70, 2. vgl. 8, 94, 2.

ξυγκελεύειν 8, 31, 1.
 ξυγκεραννύναι 6, 18, 7.
 ξυγκλήειν 4, 35, 1. 5, 64, 3. 8, 67, 2.
 ξύγκλησις 5, 71, 1.
 ξύγκλυδες 7, 5, 3.
 ξυγκοινοῦσθαι 8, 75, 3.
 ξυγκομιδή 2, 52, 1.
 ξυγκομιζειν 6, 71, 1.
 ξύγκρασις 8, 97, 2.
 ξυγκρούειν 1, 44, 2.
 ξυγγεῖν 5, 39, 2.
 ξύγχυσις 1, 146.
 ξυγχωρεῖν 2, 59, 1. 3, 75, 1. 4, 64, 1. 5, 40, 3. π 4, 22, 3.
 ξυλλαμβάνειν 8, 35, 2. εἶναι. π-νός 4, 47, 1.
 ξυλλέγειν 4, 25, 2.
 ξύλλογος 1, 67, 2. 2, 22, 1. 3, 27, 6, 75, 3.
 ξύλα 4, 11, 3. 5, 82, 4. 6, 99, 1. 8, 1, 4.
 ξύλωσις 2, 14, 1.
 ξυμβαίνειν 1, 1, 2. 2, 17, 2. 4, 64, 2. 6, 102, 2. 7, 64, 1. πνί 4, 79, 2. χρήσιμόν (πνι) 5, 92, 6, 34, 8. 7, 64, 1. mit u. ohne αὐτῶ u. dem Inf. 1, 95, 3. ὥστε 5, 14, 1. ὡς ἕκαστον 4, 4, 1. χρήσιμον 6, 34, 8. ἡ πείρα 3, 3, 3. ὡς ἕκαστη ξυνέβη 1, 98, 2. sich einigen 4, 81, 1. 5, 55, 2. πνί 6, 48, 3. mit dem Inf. 1, 103, 1. 117, 3. (3, 82, 9.) 8, 28, 4. 91, 3. mit dem Da. u. Inf. 4, 69, 3. der Inf. erg. 2, 34, 4. für ξύμβασιν ποιεῖσθαι 4, 81, 1. π 2, 5, 4. 4, 22, 1. 5, 55, 2. πνί 6, 48, 2. ξυμβεβάσθαι 8, 98, 2.
 ξυμβάλλεσθαι 5, 77, 1.
 ξυμβασιείν 1, 33, 3.
 ξυμβατήριος 5, 76, 1.
 ξυμβατικός 8, 71, 1.
 ξυμβιβάζειν 2, 29, 5.
 ξυμβοηθεῖν 4, 81, 4.
 ξυμβόλαια 1, 77, 1.
 ξυμβουλεύεσθαι 8, 68, 2.
 ξύμβουλοι 2, 85, 1. 3, 69, 1. 8, 39, 2.
 ξυμμαρτυρεῖν 8, 51, 2.
 ξυμμαχεῖν ἑλευθέρως 6, 85, 2.
 ξυμμάχεσθαι 4, 44, 1.
 ξυμμαχία 1, 44, 1. 118, 2. 5, 5, 33, 2. 6, 73. Ἀργείων 5, 30, 5. ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι 6, 34, 1. αἰ ξ. 5, 27, 1.
 ξυμμαχικόν. κατὰ τὸ ξ. 1, 107, 4. 2, 22, 3. ἰς τὸ ξ. 8, 9, 2. τὰ ξ. 8, 7, 2.

ξυμμαχίς 1, 110, 2. *ίδες* 8, 7, 2.
ξύμμαχοι 1, 87, 3. οἱ ξ. 3, 8. 8, 79, 1?
ξυμμένειν 7, 80, 3.
ξυμμετρεῖν 2, 44, 1. εἶσθαι 3, 20, 2.
ξυμμιγνύναι 8, 104, 3. *υσθαι* 2, 31, 1.
ξύμμικτος 3, 61, 2. 6, 17, 2.
ξύμμορος 4, 93, 4.
ξύμπαντες 1, 100, 3. 107, 4. 5, 3, 3. 8, 63, 1. οἱ ξ. 3, 67, 5. 6, 2, 1. 7, 24, 2. 30, 3. τὸ ξ. *ξυμμαχικόν* 6, 90, 3. *ξύμπαν* 6, 39, 1. τὸ ξ. 6, 67, 3. 89, 5. τὸ ξ. *εἰπεῖν* 1, 138, 4. mit *τέ* u. *δέ* 3, 82, 5. 4, 63, 2. 6, 37, 3. *ξύμπαντι*, nicht *ξὺν παντί* 6, 62. vgl. 8, 63, 1. 100, 3.
ξυμπααρακομίζειν 8, 39, 3.
ξυμπίπτειν 1, 49, 6. 3, 59, 1. 4, 68, 2.
ξυμπλέκειν 4, 4, 2.
ξυμπληροῦν 6, 50, 2.
ξυμπολεμεῖν 8, 46, 5.
ξυμπορίζειν 7, 20, 2. 8, 1, 4.
ξυμπροθυμεῖσθαι π 8, 1, 1.
ξύμπτωμα 4, 36, 3.
ξυμφέρειν 2, 44, 2. 63, 2. 3, 71, 1. *ξυνεγχοὶ ταῦτα* 6, 20, 1. *ξυμφέρον* (*ἔστιν*) 3, 44, 1. mit dem *Da.* u. *Inf.* 3, 44, 2. *ἔς* 2, 89, 7. *ἔς τὸ ξυμφέρον καθιστάναι* 4, 60, 1.
ξυμφέρεσθαι 1, 9, 2. 4, 65, 1. 6, 13, 2. 7, 44, 1.
ξυμφοβεῖσθαι 6, 101, 4.
ξυμφορά 1, 122, 4. 140, 2. 3, 38, 2? 59, 1. 7, 57, 7. 8, 106, 4. *διαφθορᾶς* 8, 98, 2. τὸ *τῆς* ξ. 3, 59, 1.
ξύμφορος 2, 36, 3. *ἀπαράσκευος ὤν* 6, 84, 3. *προσπολεμῆσαι* 8, 96, 4. *λόγος* 8, 46, 3. τὸ *ὑμέτερον* ξ. 5, 98. τὰ ξ. 3, 38, 2. 4, 128, 4. τὰ *κοινὰ* ξ. etc. 1, 91, 3.
ξυμφόρως 3, 40, 4. 5, 11, 2.
ξὺν u. *σύν* 1, 1, 2. 6, 62, 1?
ξυνάγειν 2, 84, 1. 7, 81, 2.
ξυναγωγή πόλεμου 2, 18, 2.
ξυναιεῖν 4, 68, 3? 5, 82, 4?
ξυναιρεῖν 1, 70, 5. 2, 51, 2.
ξυναίρεσθαι 2, 71, 2.
ξυναλλαγή 3, 82, 7. 4, 59, 3.
ξυναναιρεῖν 8, 24, 5.
ξυναναπεῖθειν 7, 21, 2.
ξυναπολλύναι 6, 12, 1. *υσθαι* 2, 60, 2.

ξυναπονεύεσθαι ἴσα 7, 71, 3.
ξυναρτᾶσθαι 7, 70, 6.
ξὺνδεσμος 2, 75, 3. 102, 3.
ξυνδιαβάλλειν 6, 44, 1.
ξυνδιαγιγνώσκειν 2, 64, 1.
ξυνδιαπολεμεῖν 8, 13, 1.
ξυνδιώκειν 8, 17, 3.
ξυνδοκεῖν 8, 92, 10.
ξυνδρᾶν 6, 64, 5.
ξὺνεγγυς 4, 24, 3.
ξὺνεδρος 4, 22, 1. 5, 85, 2.
ξυνειδέναί 2, 35, 2. 4, 68, 3? 5, 82, 4? 8, 51, 2.
ξυνεῖναι 4, 83, 3. 6, 16, 5.
ξυνεκφέρειν 2, 34, 2.
ξυνεξαίρειν 2, 29, 4.
ξυνεξέρχεσθαι 8, 61, 2.
ξυνεπάγειν 1, 107, 3. 4, 79, 1.
ξυνεπαμύνειν 6, 56, 3.
ξυνεπαιτιᾶσθαι 1, 135, 1.
ξυνέπεσθαι 3, 38, 4.
ξυνεπιλαμβάνειν 2, 8, 3. *εσθαι* ob. u. 6, 70, 1.
ξυνεπιτίθεσθαι 1, 23, 3.
ξυνεργάζεσθαι 1, 93, 1.
ξυνέρχεσθαι 1, 10, 7. 3, 111, 1. 5, 74, 1. *ἔς ἔν* 1, 36, 4. *στρατιάν* 1, 3, 4.
ξὺνεσις 1, 75, 1? 140, 2. 2, 62, 5. 3, 37, 5.
ξυνετός 1, 84, 3. 6, 39, 1. τὸ ξ. 2, 15, 1. 3, 82, 3.
ξυνεφεστώς 2, 75, 2.
ξυνέχειν 7, 14, 1. *εσθαι* 2, 49, 3. *πόνω* 3, 98, 1.
ξυνεχῆς 6, 34, 4. 7, 71, 3.
ξυνεχῶς 5, 24, 2. *συν.* 4, 43, 3.
ξυνήθης 1, 71, 4. *ξὺνηθες ἔχειν* 6, 18, 7.
ξυνήκειν 5, 87.
ξυνηθῆκαι 7, 18, 3.
ξὺνηθημα 7, 44, 5. ἀπὸ ξ. 4, 67, 5.
ξυνιέναι ἀλλήλων 1, 3, 4.
ξυνιέναι 2, 8, 1. 4, 94, 2. *ἔς λόγους* 5, 17, 2.
ξυνιστάναι 6, 16, 6. 8, 48, 2.
ξυνίστασθαι, *ξυσιῆναι* 1, 90, 2. 2, 88, 1. 4, 78, 5. 5, 82, 1. 6, 21, 1. 33, 6. 79, 2. 96, 3. 7, 33, 2. 8, 37, 1. 66, 1. vom Kampfe 4, 96, 2. *ἀγῶνι* 4, 55, 3. *ξυνέστη πόλεμος* 1, 15, 2. *πρός τινα* 1, 1, 1. *ἔς ἔν* 6, 85, 3. τὸ *ξυνεστηκός* 8, 66, 3.
ξυνίστωρ 2, 74, 2.
ξυννέφελα 8, 42, 1.

ξύνοδος 1, 96, 2. 4, 60, 1. 3, 82, 5. 6, 69, 3. 8, 79, 1.
 ξυνοικία 3, 74, 2.
 ξυνοικία 2, 15, 3.
 ξυνοίκισις 3, 3, 2.
 ξυνοικίζειν 2, 15, 2. 3, 2, 2. 93, 1.
 ξυνομύναι 1, 71, 4. 3, 63, 4. 6, 18, 1. ὄρκον 8, 75, 3.
 ξύνταξις 6, 42.
 ξυντάσσειν 6, 91, 3. 8, 28, 4. ξυνταχθῆναι τὴν δόξαν 5, 9, 4.
 ξυντεκμαίρεσθαι 2, 76, 1.
 ξυντελεῖν 2, 15, 2.
 ξυντέμνειν 7, 36, 1. 8, 45, 2.
 ξυντιθέναι 1, 21, 1. εἶσαι 4, 118, 4. 5, 26, 2.
 ξύντροφος 2, 50, 1.
 ξυντυγχάνειν. ὁ ξυντυχῶν 3, 59, 3.
 ξυντυχία 1, 33, 1. τοῦ ἔργου 3, 112, 5. ἔρωτικῆ 6, 54, 1.
 ξυνωμοσία 3, 64, 2. 5, 83, 4. 8, 49. 54, 3. τινός 6, 27, 2.
 ξυνώμοτον 2, 74, 2.
 ξυρράσσειν, ξύρραξις 1, 66. 8, 96, 2.
 ξυρρηγνύναι 1, 66.
 ξυσιαδόν 7, 81, 5.
 ξυσιασιάζειν 4, 86, 3.
 ξύστασις 2, 21, 2. 7, 71, 1.
 ξυστέλλεσθαι 8, 4, 1.
 ξυστρέφεσθαι 2, 4, 1. 6, 77, 1.
 ὁ s. Artikel.
 ὄδε 1, 68, 2. 2, 36, 3. 42, 3. 44, 3. 46. 47, 1. 50. 4, 80, 2. 5, 19, 1. vgl. 3, 59, 2? ohne Artikel 1, 37, 1. 53, 4. 2, 9, 1. 3, 63, 2. 4, 85, 4. 6, 12, 1. eingeschoben 1, 140, 4. vor e. Apposition 6, 43, 1. auf Vorhergehendes 1, 2, 3. 41, 1. 143, 1. 2, 60, 4. 63, 1. 71, 3. 3, 46, 2. 7, 57, 9. 63, 2. ὄδε ὡς 1, 80, 1. ἡ ξυμμαχία ἐγένετο ἥδε 8, 17, 3. ἐπὶ γῆν τήνδε 2, 74, 2. οὐκ ἴωνες πάδε 6, 77, 1. τότε auf e. Verbum bezogen 1, 143, 1. ἀπὸ τοῦδε 1, 128, 3. 2, 68, 1. τὸ ἀπὸ τοῦδε 4, 114, 5. μέχρι τοῦδε 2, 72, 4? vgl. μέχρι. ἐν τῷδε 6, 18, 3. ἐς τόδε 1, 69, 1. 75, 2. διὰ τόδε 1, 97, 2. 7, 13, 2. πάδε die vorliegenden Verhältnisse 6, 34, 2. 36, 2. Macht 1, 144, 5. 6, 18, 4. Vorzüge 2, 42, 1. Leiden 5, 98. Vorschläge 3, 48. auf zwei Inf. bezogen 6, 78, 2. vermisst 2, 94, 1.
 ὀδός 1, 134, 1. τῆς ὁ. 4, 47, 2. (τῆ)

ὀδῶ 2, 97, 2. 98, 1. 4, 36, 1. καθ' ὀδόν 3, 32, 1. ὀδοὶ πολέμου 1, 122, 1.
 ὄθεν 1, 143, 5. 6, 24, 2. ell. 6, 64, 2. erg. ἐκεῖ 2, 92, 3. ἐκείσε 4, 73, 5. 8, 83, 2. für ἐκεῖθεν ὅποι 1, 89, 3. von Menschen 1, 143, 4.
 οἷ 3, 18, 3.
 οἰκεῖν 1, 17, 1. 3, 48. 6, 82, 3. 92, 5. 8, 67, 1. ἐς ὀλίγους 2, 37, 1. ὄκησα 1, 8, 1. 12, 2. 98, 1. 2, 17, 1. 27, 2. 68, 4. 99, 2. 4, 120, 1. 6, 4, 3. 5, 2. 37, 3. οἰκεῖται 1, 46, 2.
 οἰκεῖος 1, 70, 3. 118, 2. 138, 3. 145, 1. 3, 85, 1. ἀγαθόν 4, 120, 3. οἰκεῖοι 4, 25, 1. 64, 2. 6, 20, 3. οἰκεῖον 1, 9, 2. 6, 85, 1. (τὰ) ο. 1, 41, 3. 70, 4.
 οἰκειότης 3, 86, 2. 4, 19, 1.
 οἰκειώς 2, 60, 4. 6, 57, 2.
 οἰκειώσεις 4, 128, 3.
 οἴκημα 1, 134, 1.
 οἴκησις 1, 6, 1.
 οἰκήτωρ 1, 26, 1.
 οἰκία 1, 143, 4.
 οἰκίζειν 6, 3, 1. 4, 3. 23, 2.
 οἰκιστής 3, 34, 4.
 οἰκόπεδον 4, 90, 2.
 οἶνος. μετ' οἴνου 6, 28, 1.
 Οἰνόφυτα 1, 108, 2.
 οἶος 3, 59, 1. 7, 21, 3. πρὸς οἶους (τοὺς) Ἄ. 1, 70, 1. elliptisch 2, 41, 2. 7, 75, 6. 8, 50, 4. οἶον φιλεῖ 7, 80, 2. mit dem Ge. 6, 69, 3. Da. u. Inf. 6, 12, 2. zweimal 5, 7, 1. 7, 75, 6. οἶα mit dem Particip 2, 5, 2. 8, 84, 2. οἶον τε 7, 42, 3. εἶναι mit dem Da. 7, 14, 1.
 οἰόσπερ καὶ 8, 83, 2. ὁμοῖος οἰόσπερ 4, 16, 4.
 οἰσύννος 4, 9, 1.
 οἴχεσθαι 2, 65, 7.
 ὀκέλλειν 2, 91, 3. 4, 11, 3.
 ὄλεθρος 7, 27, 2.
 ὄκνος 2, 40, 3.
 ὀλίγος 7, 87, 1. ὀλίγοι πρὸς πολλούς 2, 76, 2. νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν 1, 50, 5. ἐς ὀλίγους οἰκεῖν etc. 2, 37, 1. οἱ ὀλίγοι 3, 39, 6. 6, 38, 3. 88, 2. οἱ ὁ. ἱππῆς 6, 88, 2. ὀλίγον 5, 66, 2. ὀλίγον οὐθέν 2, 8, 1. 7, 87, 6. 8, 15, 3. ὀλίγον πρὸς, πρὸ — ὀλίγον 4, 31, 1. ἐν ὀλίγῳ 4, 26, 2. 55, 4. 96, 2. ἐς ὀλίγον 7, 36, 5. 6. κατέχεσθαι 8, 38, 2. ἐς ὁ. ἀφίκετο νικηθῆναι 4, 129, 5. δι' ὀλίγον 1, 77, 4. 124, 2. 2, 89, 7. 3, 21, 2. 4, 95, 1. 5, 66, 1. 69, 3. 6, 11, 3. 7,

36, 5. 70, 8. *ἐξ ὀλίγον* 2, 11, 3. 91, 3. 5, 64, 3. *ὡς ἐξ ὀ.* 4, 108, 5. *κατ' ὀλίγον* 1, 61, 3. 69, 3. 4, 10, 4. 5, 82, 1. *ὀλίγον (ἐς)* 4, 124, 2. 8, 35, 3.
ὀλιγωρεῖν 6, 91, 6.
ὀλιγωρία 4, 5, 1.
ὀλκᾶς 8, 35, 2.
ὀλκοί 3, 15.
ὀλοφύρασθαι, θῆναι 6, 78, 3.
ὀλόφυρσις 1, 143, 5. 2, 51, 3.
Ὀλπη, Ὀλπαι 3, 105, 1.
Ὀλύμπια 5, 47, 12.
ὀμαιχμία 1, 18, 6.
ὀμαιχμος 3, 58, 3.
ὀμαλῶς 5, 70.
Ὀμηρος 2, 41, 2.
ὄμηρος γῆ 1, 82, 4.
ὀμιλεῖν 6, 55, 4. 70, 1. *ταῦτα* 2, 37, 3. *φιλοσοφία* 1, 122, 1.
ὀμιλία 1, 3, 2.
ὄμμα. ἐν ὄμμασιν 2, 11, 5.
ὀμνύειν 5, 19, 1.
ὀμοβῶμιος 3, 59, 2.
ὀμοῖος 1, 27, 1. 77, 1. 4. 91, 4. 140, 2. 141, 1. 2, 72, 1. 89, 8. 3, 40, 2. 3? 7, 14, 3. *πόλις* 1, 77, 2. *τύχη* 2, 62, 5. *δύναμις* 1, 73, 3. *ἔλλις* 7, 61, 1. mit d. Inf. 4, 126, 4. *ὀ. οἴοσπερ* 4, 16, 4. *ὀμοῖα* 1, 25, 4. *εἶναι* 2, 54, 3. *ποιεῖν* 2, 72, 1. *ἐν ὀμοίῳ* 2, 53, 3. 4, 106, 1. 8, 58, 5. *ἐν τῷ ὀ.* 2, 49, 3. 6, 11, 1. *ἐκ τοῦ ὀ.* 1, 143, 3. 6, 78, 4. *ἐς τὸ ὀ.* 6, 18, 4.
ὀμοιότροπος 3, 10, 1.
ὀμοιοτρόπως 6, 20, 2.
ὀμοιοῦν 2, 97, 5. *πρός* 3, 82, 5.
ὀμοίως 1, 5, 2. 20, 1. 99, 2. 2, 60, 4. 80, 1. 81, 4. 6, 9, 2. 8, 48, 4. *πάντες ὀμοίως* 1, 5, 2. 93, 1. 3, 111, 2. *οἱ π. ὀμοίως* 6, 24, 2. *ὀ. ξυμμόρως* 5, 11, 2. *ὡς* 4, 87, 1. *ὡσπερ* 4, 34, 1.
ὀμολογεῖν 1, 101, 2. 5, 4, 2. 45, 2. 55, 1.
ὀμολογία 1, 29, 3. 4, 132, 1. 5, 5, 2. *ἐξ ὀ.* 2, 33, 3.
ὀμορως 6, 88, 1.
ὀμόσε 8, 92, 9.
ὀμόσκευος 3, 95, 3.
ὀμως 1, 15, 1. 21, 1. 105, 4. 125, 2. 51, 4. 3, 28, 2. 49, 1. 80, 1. 4, 96, 6. 5, 61, 1. 6, 9, 2? 70, 4. 7, 1, 2. 48, 5. 57, 4. 77, 3. 8, 6, 4. 29, 2. 36, 2. 92, 11. 95, 3. 97, 1. b. Particip 1, 9, 1. 6, 50, 1. 5, 61, 3. *ὀμως δέ* 6, 69, 3. *μὲν — ὀ. δέ* 6, 91, 1. 7, 87, 4.

ὀμωχέται 4, 97, 3.
ὀνειδίξειν. τινί νινος 3, 62, 3.
ὀνειδος αἰσχρόν 8, 27, 2?
ὀνεύειν 7, 25, 4.
ὄνομα. ὀνομάζεσθαι 1, 122, 4. *καλά* 5, 89, 1. *ὀνόματι* 6, 10, 1. *ἐπὶ τῷ ὀ.* 6, 33, 6. *τῷ αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται* 6, 80, 4.
ὀνομάζειν 1, 3, 3. *εσθαι* 6, 55, 4. *ἐπὶ τινί* 4, 98, 4.
ὀξέως 2, 11, 6. 2, 89, 7. 3, 38, 4. 6, 11, 5.
ὀξύς 1, 70, 2. 3, 82, 4.
ὄπη 1, 65, 2. 6, 72, 4. 107, 4. mit *ἄν* u. dem Opt. 8, 45, 2. *ὄπα κα* 5, 79, 2.
ὀπλίζειν 3, 27. 4, 9, 1. 6, 100, 1. 8, 23, 3. *ὀπλίσασθαι, σθῆναι* 3, 75, 3.
ὀπλιταγωγοί 1, 116, 1. 6, 31, 3.
ὀπλιτεύειν 6, 91, 3. 8, 73, 3.
ὀπλίτης u. *πολίτης* 8, 24, 2.
ὀπλιτικόν 6, 23, 1.
ὄπλα 1, 80, 2. 4, 33, 3. 91, 2. 6, 56, 2. 7, 45. Lager 1, 111, 1. 6, 64, 5. *ἄνευ ὀπλων* 2, 81, 5. *ἐς τὰ ὀ.* 8, 92, 6. *ἐν ὀπλοῖς* 6, 61, 3. *ἐγ' ὀπλοῖς* 7, 28, 2. *ὄπλα παρέχεσθαι* 8, 97, 1. *τὰ ὀ. κίθισθαι* 2, 2, 4.
ὀπόθεν 7, 14, 1.
ὀποῖος 1, 50, 2? 5, 23, 1.
ὀπόσος 8, 18, 1.
ὀποσοσοῦν 4, 37, 1. 6, 56, 3.
ὀπότε 1, 2, 1. 2, 34, 4. 39, 1. 60, 2. mit dem Opt. 4, 100, 3.
ὀπότερος 8, 48, 5. *ἀσαφῶς ὀπιτέρων ἀρξάντων* 4, 20, 3. vgl. 73, 1. *ὀποτεροῦν* 5, 41, 2.
ὀποτέρως ἔσται 1, 78, 2.
ὀποτέρωσε 5, 65, 3.
ὄπου 8, 27, 2.
ὄπως 3, 44, 3. 70, 1. mit dem Conj. u. Opt., mit dem Fu. oder Conj. 1, 19, 3, 22, 5. 6, 96, 3. 7, 17, 3. 70, 1. *ὄπως ἄν* mit dem Conj. 7, 65. *πράσσειν ὄπως* 1, 56. *ὄπως μὴ* 6, 13, 1. 8, 18, 1. *μὴ ὄπως* 6, 18, 3. *οὐχ ὄπως* 1, 35, 3. 3, 42, 5.
ὀπωσοῦν 1, 77, 2. 7, 49, 2. 8, 90, 3. 91, 3.
ὀπωστιοῦν 8, 71, 3.
ὀρᾶν 2, 55. 3, 81, 2. 4, 125, 2. 6, 30, 3. 75, 1. 7, 61, 1. *πρός τι* 6, 41, 1. mit d. Particip 1, 32, 4. 2, 7, 3. ohne *ᾶν* 2, 45, 1. 4, 24, 1. Part. erg.

1, 1, 1. 78, 3. 2, 11, 5. 8, 105, 3. mit dem Inf. 8, 60, 3? ὁφθῆναι 4, 74, 2.
 ὄργαν 2, 21, 3.
 ὄργη 1, 130, 2. 140, 1. 3, 45, 3.
 6, 17, 1. 7, 68, 1. ἕς τινα 3, 44, 3.
 δὴ ὄργης 2, 11, 3. 8, 43, 4. ἔχειν 2, 37, 2. 60, 3. (ἐν) ὄργῃ ἔχειν 2, 8, 3.
 5, 46, 5. γέρειν 1, 31, 1. πρὸς ὄργην 2, 65, 5. τῆς ξυμφορᾶς 8, 27, 5. αἱ ὄργαι 3, 82, 2. ὄργας ἐπιφέρειν 8, 83, 2.
 ὄργιζέσθαι 1, 77, 3. περὶ τι 1, 122, 1.
 Ὀρέσθειον 5, 64, 1.
 ὄρθιος, ὄρθριος 5, 58, 4.
 ὄρθός 5, 42, 3.
 ὄρθρος 3, 112, 2. 6, 101, 2.
 ὄρθουῖσθαι 2, 60, 2. 5, 9, 3. 6, 9, 2. 8, 64, 3? πλείστα 6, 13, 2.
 ὄρθῶς 2, 87, 2. 3, 68, 1. σῆναι 5, 102.
 ὀρίζειν 2, 96, 3. μέχρι 1, 71, 3.
 ὄρκιον 6, 72, 4. ια 6, 19. 52, 2.
 ὄρκιοι θεοί 1, 71, 4.
 ὄρκοι 3, 82, 7. 5, 30, 4.
 ὄρκοῦν 4, 74, 3. 8, 75, 2.
 ὄρμᾶν 1, 87, 1. ἀπό 2, 19, 1. ἐπί 8, 75, 1.
 ὄρμᾶσθαι 1, 90, 2. 2, 59, 1. 67, 1. 3, 45, 5. 5, 1, 2. 6, 6, 1. 8, 11, 4. 23, 1. ἐπί τι 6, 78, 4. ὀρμώμενος 1, 64, 2. 74, 3. 144, 5. 2, 65, 1. 3, 31, 1. 4, 1, 1. 5, 6, 1. 7, 9, 1.
 ὄρμη 3, 36, 2. 7, 43, 5. 7, 71, 5.
 ὀρμιζειν 7, 30, 2. ἰσασθαι 1, 51, 3. 6, 49, 3.
 ὄρος 3, 106, 2. τὸ ὄ. ἢ Ἰστώνη 3, 116, 1. 4, 46, 1. 96, 5.
 ὄροι. ohne Art. 1, 103, 3.
 ὄρρωδία 2, 88, 1.
 Ὀρχομενός, ὄ, ἢ 1, 113, 2.
 ὄς 8, 24, 5. vgl. εἶναι. zw. 4, 92, 2. ἔχειν ἢ ἔχομεν 1, 140, 3. ὅστις, τις 1, 136, 3. 137, 1. ἢ ἦν τρία 7, 43, 4. ἢ πολλά 4, 18, 3. für ὅστις 5, 111, 1? 8, 46, 2. 50, 5. οὗς — Ἀθηναίους 7, 71, 8. τὸ εὐτυχές οἱ 2, 44, 1. vgl. zu 6, 14. 7, 68, 1. οἶ auf e. Singular bezogen 3, 67, 2. 6, 37, 2. 67, 2. 80, 1. 7, 62, 2. 75, 7. 8, 76, 5. auf νῆες 7, 23, 4. auf e. involvirten Begriff 6, 23, 2. 68, 1. auf e. ausgelassenes Demonstrativ. ὦν für τούτων ὦν 4, 63, 1. ἀφ' ὦν für ταῦτα ἀφ' ὦν 2, 48, 2. vgl. 3, 9, 2. ἐξ ὦν für ἐκ τούτων ἄ 2, 37, 2. ἐφ' ἄ für ταῦτα ἐφ' ἄ 4, 18, 1. 6, 9, 3.

7, 15, 1. πρὸς ἄ für πρὸς ταῦτα (πρὸς) ἄ 6, 11, 4. 64, 3. ἐφ' οἷς für ἐπὶ τούτοις ἐφ' οἷς 5, 41, 3. ἐν ᾧ für ἐν τούτῳ ᾧ 7, 70, 3. οἶ für τούτους οἶ 7, 63, 2. οὔ für τούτο οὔ 4, 108, 3. ὦν für τούτους ὦν 7, 69, 3. οἷς für τούτων οἷς 1, 5, 2. 4, 87, 1. ἀφ' ὦν für ἀπὸ τούτων ἄ 7, 14, 1. 48, 2. 67, 3. 8, 6, 4. ἐξ ὦν für ἐκ τούτων ἄ 6, 17, 4. περὶ ὦν für περὶ τούτων ἄ 2, 40, 3. 6, 87, 1. ὅς seinem Nomen vorangehend 4, 85, 3. bei der 2 Person 7, 63, 2. bei verschiedenem Casus 6, 20, 2. nur vom Particip regiert 2, 39, 1. nach οὔτω 8, 72, 2. auf kein gesetztes Substantiv bezogen 1, 140, 6. ὅ 3, 9, 2. ὅ — ἢ ἀρχή 6, 55, 4. ὅ ἰσχευάμην 6, 39, 4. ὅ λέγομεν 6, 85, 3. ὅ auf ein Verbum bezogen 5, 107. vgl. 1, 122, 3. so ἄ 4, 13, 3. auf zwei 6, 39, 2. welche Macht 1, 9, 3. ὅς mit dem Ge. 3, 20, 3. 4, 57, 3. 7, 63, 2. 8, 64, 1. vgl. 1, 40, 4. mit dem Ind. Fu. 6, 82, 3. 91, 3? 8, 46, 2. 66, 4. mit e. Opt. 2, 52, 3. mit dem Inf. 5, 63, 3. 7, 47, 3. 8, 48, 5. 72, 2. τρόπω ᾧ für ᾧ τρόπῳ 7, 7, 3. ᾧ μή τις παρέσται 2, 8, 3. vgl. 6, 31, 4. οἱ Θηβαίων 2, 6, 1. ὁ ἡμῶν 1, 84, 1. ἄ ἀλλήλων 1, 115, 1. vgl. 4, 109, 1. 5, 39, 1. τροπαῖον ὁ τῆς προσβολῆς 4, 12, 2. οἱ ποτοῦ ὕδατος 6, 100, 1. ἐν ᾧ 7, 11, 1. wobei 1, 42, 2. 122, 1. 3. 2, 35, 2. 3, 39, 2? 6, 18, 5. 7, 68, 2. 8, 86, 3. wo 2, 43, 2. 5, 60, 3? worin 6, 55, 4. wann 6, 92, 2. 7, 29, 4. vgl. 3, 39, 4. in welcher Lage 7, 14, 2. ἐφ' ᾧ (τε) 1, 103, 1. vgl. ἐπί II. ἕς ὅ 5, 66, 1. ὅς γε 3, 39, 6. 6, 37, 2. vgl. 1, 39, 1. ὀσημέραι 7, 27, 4.
 ὀσιος 2, 52, 2.
 ὀσος 3, 1? 6, 91, 1? erg. ἐστίν 1, 16. 4, 48, 5. 118, 5. 7, 11, 3. ἦν 8, 70, 1. ὀση erg. γῆ 5, 18, 6. ὀσαις ταῖς σφετέραις 8, 27, 2. ohne entsprechenden Begriff 1, 22, 1. auf e. Subst. das in e. Adj. liegt bezogen 2, 45, 1. ὄσοι τῶνδε 2, 45, 1. ὄσα τῆς ξυνθήκης 5, 42, 3. vgl. 3, 104, 1. θῆκαι ὄσαι 3, 104, 1. αὐτῶν ὄσοι 4, 80, 2. ὄσα ἄλλα für ἄλλα ὄσα 6, 89, 2. 105, 3. ἄλλα ὄσα 7, 87, 3. ὄσοι für πάντας ὄσοι 6, 65, 3. für τούτων 6, 76, 3. vgl. 4, 118, 7. ὄσοις οἷόν τε ἦν πλείστοις 7, 20, 2. vgl. 60, 2. ἐν ὄσῳ 8, 61, 1. ἐξ ὄσου 7, 73, 4. ὄσον 4, 64, 1. 6, 69, 2. 7, 23, 4. πλέον ἢ

ὅσον ἦν 8, 66, 3. wie weit 6, 70, 3. vgl. 7, 28, 3. mit dem Ge. 2, 77, 2. 3, 104, 1. ὅσον ἀποζῆν 1, 2, 1. vgl. 3, 49, 3. ὅσον ἡσᾶται 4, 64, 1. in wie fern 3, 11, 2. ὅσον ἐδύναντο μάλιστα 1, 17, 1. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκα 8, 92, 9. ὅσον μόνον 6, 105, 2. οὐχ ὅσον οὐ 4, 62, 2. καθ' ὅσον 4, 18, 2. πλὴν καθ' ὅσον 6, 54, 6. καθ' ὅ. αὐτοῦ 7, 37, 1. ἐπὶ ὅσον 7, 66, 1. ὅσον οὐ, οὐπω 1, 36, 2. 4, 69, 3. 7, 69, 2. ὅσον οὐκ ἤδη 8, 96, 2. ὅσω 1, 68, 2. 82, 4. 2, 47, 3. 3, 41, 1. 4, 114, 4. 7, 63, 1. 8, 84, 1. ὅσα 4, 118, 3. ὅσα δοκεῖν 6, 25, 2. ὅσα μὴ 1, 111, 1. ὅσα γε 4, 48, 5. 7, 11, 3.

ὄσπερ. nicht mit dem Conj. 7, 25, 1. οὗτοι οἵπερ 5, 36, 1. dem Prädicat assimilirt 3, 94, 3. ὄπερ 7, 67, 1. auf ein Fe. bezogen 62, 3. ὄπερ (καὶ) ἐγένετο 1, 50, 5. ἄπερ καὶ 2, 13, 2. vgl. καὶ II. mit dem Ge. 5, 23, 4. ὄπερ χαλεπώτατον 3, 59, 3.

ὄστις, τίς u. ὅς 1, 136, 3. 137, 1. 6, 3, 1. vgl. ὅς. ἔστιν ὅ τι 2, 94, 3? ὄτω τρόπῳ 1, 107, 3. εὐηθείας ὄστις 3, 45, 5. für τούτῳ (τούτοις) ὄστις 3, 39, 1. 5, 16, 3. auf e. Plu. bezogen 8, 68, 2. ὄστις — ταῦτα 6, 17, 2. οἵπνες auf στρατιά 6, 91, 3. πάντες ὄστις 7, 29, 3. ὄστις mit dem Ind. Fu. 1, 107, 3. 3, 13, 2. 21, 1. 8, 67, 1. mit dem Ind. u. Opt. 3, 113, 2. mit dem Conj. 2, 52, 2. 5, 65, 5. ohne ἄν 3, 43, 4. vgl. 4, 18, 2. ὅ τι für τούτου ὅ τι 4, 114, 5. ὅ τι zu e. Satz Ac., zum andern No. 4, 17, 1. u. zum Part. 6, 17, 3. τίνα ὄντινα 3, 39, 6. ἀφ' ὅτου 2, 48, 2. vgl. Satz. ἐν ὄτῳ 6, 6, 4. 15, 3. ὅ τι 1, 90, 4. 7, 44, 3. ὄτῳ 8, 86, 5. ὄστις δὴ 8, 87, 5.

ὄστισοῦν 1, 77, 2.

ὄταν 1, 141, 5.

ὄτε 7, 27, 3.

ὄτε 1, 13, 2. 2, 21, 1. 39, 1? ἔστιν ὄτε 2, 81, 3. ὄτε δὴ mit dem Inf. 2, 102, 4.

ὄτι 1, 10, 1. 5, 105, 3. nach μεταμέλεισθαι 5, 14, 1. als Anführungszeichen 1, 137, 4. 139, 3. 5, 69, 2. mit dem Opt. u. Ind. 8, 50, 1. bei e. Inf. 5, 30, 5? 46, 3. Satz mit ὄτι und ein Particip verbunden 1, 1, 1. bei e. Particip 4, 37, 1. bei e. Imperativ 4, 92, 7. mit zu erg. Verbum 5, 9, 1. 6, 18, 1. 7, 12, 2. nachgestellt 1, 144, 2. 2, 64, 3. 5, 7, 3. 8, 12, 1. 78, 2. 86, 2. 89, 1.

108, 1. nach e. Bedingungssatze 6, 86, 1. ὄτι ἐν βραχυτάτῳ 3, 46, 1. 6. ὄτι μὴ 4, 26, 2.

οὐ 1, 134, 4? ohne ἄν 4, 17, 2. mit dem Ge. 4, 54, 4.

οὐ, οἶ, ἔ s. Pronomen.

οὐ 1, 120, 4. 4, 19, 2. 6, 37, 3. 78, 1. nicht bloss 1, 51, 1. οὐκ ἀξιῶ 1, 136, 3. οὐκ οἶμαι 6, 40, 2. οὐχ ἡγείται 3, 42, 2. οὐ γάσκων 8, 52, 2. οὐκ ἔω 6, 72, 1. οὐ ξυνεπαινῶ 4, 91, 1. οὐ παραινῶ 2, 18, 2. ἢ οὐ διάλυσις 1, 137, 4. vgl. 5, 35, 1. οὐχ ὁμοίος 1, 35, 4. οὐκ ἐλάσσους 8, 53, 3. οὐκ ἐλάχιστος 1, 2, 3. οὐχ ἦσον 1, 8, 1. 44, 1. οὐχ ἦκιστι 1, 3, 1. 95, 1. vgl. ἦκιστα. οὐ πάλαι 1, 2, 1. οὐκ εὐθύς 7, 74, 1. οὐκ ἐκείνοι 6, 63, 2. οὐ ταῦτα 2, 79, 2. οὐ διὰ τοῦτο 6, 54, 4. οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι 1, 5, 1. vgl. 6, 10, 2. οὐ περὶ βραχέων 1, 78, 1. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου 1, 143, 2. οὐκ ἐκ προσηκόντων 3, 67, 1. vgl. 36, 3. (ἐξ οὐ προσηκόντων 2, 65, 5. οὐ προσήκων 6, 9, 1. οὐ τὰ ὄντα 7, 8, 2.) οὐκ ἐν πολλῷ 7, 36, 3. vgl. 79, 1. οὐκ ἐν πατρίδι 6, 68, 4. οὐχ ὡς νομιζοντας 5, 49, 3. οὐκ ἀκλήτοι παρακλήθεντες δέ 6, 87, 2. μέγιστον καὶ οὐχ ἦκιστα 7, 44, 6. seinem Verbum entrückt 3, 37, 1. beim Particip 3, 62, 3. dem Particip und bestimmten Verbum zugleich angehörig 6, 33, 1. οὐκ ἀντιλέγειν ὡς οὐ 1, 77, 2. 86, 1. 8, 24, 4. vgl. 3, 46, 1. in e. Frage nachgestellt 2, 40, 1. πῶς οὐ 5, 98. die Verneinung erneuernd 2, 97, 5. vgl. 5, 22, 2. οὐ μὴ 4, 95, 2. 5, 69, 2. μὴ οὐ 8, 71, 1. ἄτε οὐ 4, 130, 4. τε οὐ 1, 5, 2. 2, 22, 1. ἢ οὐ pleon. 2, 62, 4. 3, 36, 3. εἰ οὐ 1, 121, 4. 3, 55, 1. ὥστε οὐ 5, 40, 2. οὐκ ἦν 3, 66, 2. (4, 19, 2.) οὐ u. μὴ μόνον 8, 68, 4. οὐ μόνον ὄτι 4, 85, 3. οὐχ ὅπως 1, 35, 3. 3, 42, 5. 8, 89, 4. οὐχ ὅσον οὐ 4, 62, 2. οὐ μέντοι 5, 43, 2. οὐ μὴν οὐδέ 2, 97, 5.

οὐδέ 4, 84, 2. 6, 92, 1. 8, 21, 2. περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπῶν 3, 57, 1. vgl. 5, 72, 3. οὐδ' αὐτός 5, 60, 1. οὐδ' ὡς 5, 115, 1. vgl. ὡς. verstellt 6, 21, 2. οὐδέ γάρ 1, 40, 4. 92, 4, 68, 5. 98, 1. 114, 3. 6, 54, 4. 7, 11, 2. καὶ γάρ οὐδέ 5, 7, 2. οὐδέ — οὐδέ 1, 142, 1. οὐδέ für οὔτε — οὔτε 6, 55, 1. 8, 99, 1. οὐδέ μεθ' ἐτέρων etc. 2, 67, 5. vgl. 7, 42, 6. 44, 1. 48, 1. οὐδ' ἀπὸ μιᾶς 5, 111, 1.

vgl. 2, 49, 1. 6, 16, 4. ἐν οὐδ' ἐν 2, 51, 1. οὐδ' ὀπωσιῶν 8, 71, 3.

οὐδέεις. appositiv 2, 53, 3. 7, 28, 3. οὐδενὸς ὑστερος 1, 91, 4. 8, 68, 2. vgl. 2, 60, 4. 94, 1. 6, 89, 5. 7, 85, 3. 8, 86, 3. collectiv 7, 42, 5. τοῦ δήμου 8, 21, 2. οὐδὲν (τούτων) 1, 139, 3. προθυμίας 8, 22, 1. ἐς οὐδὲν 3, 10, 1. πρὸς οὐδένα 6, 16, 4. οὐδὲν ἐς οὐδὲν 7, 59, 2. ἐν οὐδενί 2, 73, 3. vgl. οὐδέ. ἄλλο οὐδὲν ἢ 4, 14, 3. vgl. ἄλλος. οὐδὲν ὅ τι οὐ 7, 87, 3. vgl. ἥσων u. προσήκειν.

οὐδέπω 8, 78, 1. καὶ νῦν 6, 16, 6. οὐδέτεροι 5, 84, 3? appositiv 7, 38, 1.

οὐκέτι 1, 9, 2. 91, 2. 4, 44, 1. 105, 1. 7, 34, 5. 73, 3. 8, 70, 2. 71, 1. 86, 7. nicht auch 1, 126, 3. 2, 81, 4. 93, 3. 4, 96, 1. local 3, 106, 2.

οὐκουν 2, 43, 1?

οὐν 1, 62, 1. 3, 101, 2. 8, 91, 3? epanaleptisch 2, 16. 3, 95, 1. 6, 64, 3. 7, 32, 5. 8, 57, 2. 8, 81, 3? δ' οὐν 1, 3, 4. 10, 7. 63, 1. 2, 5, 4. 34, 4. 2, 29, 4? 6, 56, 1. μὲν οὐν 3, 101, 2? τε οὐν 7, 59, 1.

οὐνεκα 6, 56, 3.

οὐπερ 1, 134, 3. 4. 2, 86, 1. 8, 97, 1.

οὐτε 3, 40, 1. 96, 2. 4, 126, 4. ver- setzt 1, 78, 3. οὐτε — τε anakoluthisch 2, 5, 3. 5, 7, 3. 8, 21, 2. vgl. 1, 78, 3. verbindet e. Ac. u. abs. Ge. 7, 30, 2. e. Particip u. e. bestimmtes Verbum 2, 29, 4. οὐτε ἐνδεία οὐτε ὑβρίσαντες 4, 18, 1. vgl. εἶ l g. E. u. τέ.

οὕτως 3, 2, 1. 98, 1. 4? 5, 84, 4. 6, 77, 1? 83, 2? asyndetisch 7, 57, 4. ταύτας — μελέτας 1, 85, 1. τύραννοι οὗτοι 6, 54, 5. κινήσεις αὐτὴ ἐγένετο 1, 1, 2. vgl. 1, 55, 3. 2, 75, 1? 6, 16, 3. 31, 1. 60, 3. 7, 29, 4. πρώτη αὐτὴ πόλις ξυμμαχίς ἐδουλώθη 1, 98, 2. ἡ ξυμμαχία αὐτὴ ἐγένετο 8, 19, 1. vgl. 3, 28, 2. 5, 48, 8, 90, 4. μίαν πόλιν ταύτην 1, 58, 2. ἐπὶ μίαν πόλιν ταύτην 7, 56, 4. τοῦτο ἴσον μετέχει 6, 40, 1. μιᾷ πόλει ταύτη χρῆσθαι 2, 15, 2. vgl. 5, 75, 2. 7, 55, 2. γενομένου τούτου ἀπροσδοκίτου 2, 91, 3. vgl. 1, 71, 1. οἱ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροί 3, 95, 3. ἡ αὐτὴ αὐτὴ νύξ 8, 102, 1. αἱ τῶν II. αὐταὶ νῆες 8, 80, 2. ἡ φυγάδων αὐτὴ διάβασις 8, 100, 4. ὡς ἐς πατρίδα ταύτην 4, 41, 2. das Subst. epxegetisch 5, 32, 4. epanaleptisch 1, 80, 2. 4, 44, 3. 5, 91, 1. 7, 48, 4. 8,

61, 2. οὗτοι τῶν ἀνθρώπων 1, 71, 1. τοῦτο τῶν — 4, 40, 1. vgl. 1, 115, 1. aufs Folgende 5, 71, 1. 6, 92, 4. 8, 90, 4. ankündigend 6, 85, 1. so αὐτῷ τούτῳ 6, 55. τοῦτο mit e. epx. Ind. 6, 36, 2. οὗτοι auf παρασκευὴ bezogen 6, 44, 1. ὧν — ταῦτα am Ende 6, 16, 1. auf ὅστις bezogen nicht zuerst 2, 51, 1. vgl. ὅσπερ. τοῦτο auf e. Plu. 2, 60, 4. οὗτοι προτίδωμεν 3, 12, 2. τοῦτο 2, 51, 2. 4, 24, 4. 5, 1, 2. τοῦτο auf e. Verbum bezogen 1, 6, 4. 74, 3. 102, 1. 121, 2. 143, 3. 2, 15, 1. 49, 3. 81, 5. 89, 6. 3, 45, 1. 46, 4. 4, 61, 4. 5, 29, 2. 49, 3. 6, 83, 3. 7, 13, 1. zw. 3, 45, 2. ἀπὸ τούτου 4, 30, 1. διὰ τούτου etc. 6, 11, 3? ἐν τούτῳ 1, 132, 3. 2, 8, 3. 4, 14, 2. 7, 30, 2. 8, 87, 5. παρασκευῆς 2, 17, 3. τύχης 7, 33, 6. ἐς τοῦτο 1, 120, 1. 8, 68, 1. temporal 5, 26, 1. ἀνάγκης 1, 49, 6. κατὰ τοῦτο 3, 89, 4. 4, 9, 4. (τοῦ) καιροῦ 7, 2, 4. ταῦτα 1, 18, 5. 2, 69. 6, 83, 2. 8, 92, 6? auf e. Sing. bezogen 8, 76, 6. τῶν II. 1, 115, 1. ταῦτα μὲν τὰ — 2, 54, 4. 4, 41, 4. ταῦτα, κρατοῦντας 3, 18, 2. μωρία ταῦτα 5, 41, 3. hinweisend 2, 35, 3. 4, 10, 1. 7, 31, 2. auf e. Inf. 6, 34, 8. 74, 2. 83, 2. vgl. 4, 87, 1 u. βούλεσθαι. κατὰ ταῦτα 6, 96, 1. καὶ οὗτος 2, 61, 2. 96, 4. 4, 55, 3. 6, 67, 2. vgl. καὶ I.

οὕτως 2, 15, 4. 54, 2. 93, 2. 3, 111, 2. 5, 9, 5. 60, 4. 4, 61, 5. 6, 2, 5. 9, 1. 23, 1. 36, 1. 64, 2. deiktisch 4, 54, 3. 6, 10, 1. in diesem Falle 1, 45, 2. somit 1, 76, 2. so sehr 1, 81, 2. 2, 47, 2. οὕτω πολλή 4, 86, 4. eben 2, 11, 4. mit folgendem Inf. 2, 35, 3. Particip 3, 20, 3. 6, 18, 2. nach demselben 6, 61, 4. οὐχ οὕτω 5, 59, 4. im Nachsatze οὕτω δὲ 1, 131, 1. 8, 71, 3. οὕτως — ὑστερον 3, 96, 2. καὶ οὕτως 1, 10, 4. οὐδ' οὕτω 2, 76, 2. 5, 59, 4? μηδ' οὕτως 6, 89, 3. vgl. 1, 10, 4.

ὄφειλημα 2, 40, 4.

ὄφλειν 3, 70, 3. 5, 101.

ὄχλος 1, 73, 2. 80, 2. 3, 109, 3. 4, 28, 3. 7, 62, 1. 75, 5.

ὄχλωδες, τό 6, 24, 1.

ὄψε. ἤδη καὶ ὄψε ἦν 4, 93, 1. 8, 61, 3. ἕως, ἐς ὄψε 3, 108, 3. μέχρι ὄψε 7, 83, 2.

ὄψις 7, 44, 2. ἀποῦσα 6, 24, 2. ὄψιν παρέχεσθαι 6, 46, 2. τῇ ὄ. 2, 37, 2. 3,

112, 3. 4, 34, 1. 3? 6, 58, 1. πλήθος
ὄψεως 4, 126, 4. ὄψεις 1, 73, 2.

πάθος 3, 84, 1. 6, 55, 4.

παίδευσις 2, 41, 1.

Παιονικά 2, 96, 3.

παῖς 5, 77, 1. 6, 59, 3. παῖδες 8,
37, 1. καὶ γυναῖκες 1, 89, 3. 3, 36, 2.

παιῶνες 7, 75, 7.

παιωνίζεῖν 1, 50, 5.

παιωνισμός 7, 44, 6.

πάλαι 1, 2, 1. 3, 94, 1. οἱ π. 6, 89, 4.

παλαιόπλουτος 8, 28, 3.

παλαιός. ἀπὸ παλαιῶν 5, 44, 1.

παλαιτάτος 1, 4, 1.

πάλιν 1, 109, 2. 3, 34, 1. 8, 85, 3.
ἀπαγγέλλειν 7, 83, 1. ἢ π. κατάβασις 7,
44, 8. π. ἢ ἀποκομιδῆ 1, 137, 4. vgl.
4, 10, 3. ἄλλιν αὖ 7, 46.

Παναθηναία 5, 47, 12. vgl. 1, 20,
3. 6, 56, 2.

Πάνακτος, ἢ u. τὸ Πάνακτιον 5, 39, 1.

πανδημεῖ 1, 107, 4. 6, 67, 3. 68, 2.

πανικά 4, 125, 1. 7, 80, 2.

πανοικησία 2, 16. 3, 57, 2.

πανσέληνος 7, 50, 4.

πανστρατιᾶ 4, 94, 2.

πανσυνδί 8, 1, 1.

Παντακῦας 6, 4, 1.

τὸ παντάπασιν 3, 87, 1.

πανταχῆ 6, 75, 1. κύκλω 3, 68, 2,
7, 79, 3.

πανταχόθεν 1, 17, 2. 124, 1. 2,
59, 2. 6, 61, 3. 8, 2, 3.

πανταχοῦ 1, 5, 2.

πάνυ 8, 1, 1. vgl. καὶ II. π. τι 8,
71, 1.

πανωλεθρία 7, 87, 6.

παρά I) mit dem Ge. 2, 41, 1. 3,
98, 4. 4, 118, 4? 5, 115, 1. 8, 48, 6?
οἱ παρά τινος 4, 83, 2. vgl. 8, 11, 3.
28, 5. τὰ παρά τινος 1, 69, 4. 6, 22, 3.
46, 2. 8, 89, 1. bei c. sachlichen Be-
griffe 8, 48, 6?

II) mit dem Da. 1, 33, 1. 2, 21, 3.
5, 49, 3. 7, 80, 3? παρὰ σφίσι 6, 64,
5. 8, 76, 6. παρὰ τινι, τινὰ καταλύειν
1, 136, 2. παρὰ ταῖς ναυσίν 2, 89, 7.

III) mit dem Ae. 1, 5, 1. 13, 4. 3,
3, 4. 4, 57, 4. 5, 68, 3. παρὰ σφᾶς
παροῦσαι 3, 3, 3 u. Zus. vgl. 5, 67, 3.
nicht für ἐπί 7, 39, 2. längs, neben 6,
57, 3. 101, 3. bei 6, 57, 3? vgl. 1, 20, 3.
in Vergleich 1, 41, 3. beim Comparativ
1, 23, 3. wegen 141, 6. wider 1, 98, 2.

5, 90. παρὰ γνώμην 3, 12, 1. vgl. zu
37, 5. π. λόγον 1, 65, 1. 2, 91, 3. 6,
33, 6. 7, 71, 6. π. νύκτα 4, 106, 3.
παρ' ὀλίγον 7, 71, 3. τὸ παρὰ πολὺ 2,
89, 3. 8, 6, 3. παρὰ πᾶν 4, 35, 2. 6,
18, 8. 80, 1. παρὰ τοσοῦτον 3, 49, 3.
6, 37, 3. vgl. 4, 106, 3. 8, 33, 2.

παραβαίνειν. τὶ 4, 16, 3. παρα-
βαινομένων 3, 45, 2.

παραβάλλειν 2, 77, 2. 3, 32, 2.
6, 99, 1. εἶναι 1, 133. 2, 44, 3. 3, 65,
2. κίνδυνον 3, 14, 1. vgl. 5, 113.

παραγγέλλειν 1, 121, 1. 5, 58, 3.

παράγγελμα. ἀπὸ π. 8, 99, 2.

παράγγελσις 1, 137, 4. 5, 66, 3.

παράγειν, εἶναι 1, 34, 2. 2, 64,
1. 3, 38, 2. 68, 1.

παραγίγνεσθαι 1, 15, 2. 33, 2.
63, 2. μάχη 3, 54, 2.

παράδειγμα 2, 37, 1. 3, 10, 3.
39, 3. 5, 90. τινός 6, 77, 1. καθιστάναι
mit dem Part. 3, 40, 6.

παραδιδόναι 3, 47, 2. 4, 135. 5,
16, 3.

παράδοσις 1, 9, 3.

παραδυναστεύειν 2, 97, 3.

παραδωσειείν 1, 33, 3.

παραθαλασσίδιος 6, 62, 3.

παραινεῖν. οὐ παραινῶν 2, 18, 2.

παραίνεσις 1, 92. 5, 69, 1.

παραιρεῖν. τινός 3, 89, 3.

παραιρήματα 4, 48, 3.

παραίτησις 1, 73, 2.

παρακαλεῖν 6, 25, 1. 7, 20, 1.

παρακαταπηγνύναι 4, 90, 2.

παρακατέχειν 8, 93, 2.

παρακελευστός 6, 13, 1.

παρακινδυνεύειν 3, 36, 2.

παρακινδύνευσις 5, 100.

παράκλησις τινος 4, 61, 3.

παρακομιδῆ 5, 5, 1.

παρακομιζέσθαι 6, 52, 1. 8, 108,
2. γῆν 6, 44, 2.

παραλαμβάνειν 1, 111, 1. 3, 50,
1. 4, 54, 4. 7, 38, 1. 57, 7.

παραλείπεσθαι 7, 69, 4.

παράλιος, ἰα 2, 56, 1.

παραλλάξ 2, 102, 3.

παράλογος 1, 65, 1. 78, 1.

Πάραλος 2, 55. Πάραλοι 8, 73, 4.

παραλύειν τινός 2, 65, 1. 7, 16, 1.

παραλυπεῖν 2, 51, 1.

παραμένειν 1, 75.

παραμυθεῖσθαι 8, 72, 1.

παραμύθειόν τινος, τινι 5, 103, 4.

παρانیσχειν Zus. 3, 22, 5.
 παράνομα 8, 67, 2.
 παρανομεῖν Aug. 3, 67, 3. παρα-
 νομηθεῖσα κάθοδος 5, 16, 4.
 παρανόμημα 7, 18, 3.
 παρανομία 6, 15, 3.
 παρανόμως 4, 132, 3.
 παράπαν s. παρά III.
 παραπέμπειν 4, 13, 1. 8, 20, 3.
 παραπίπτειν 4, 23, 3.
 παραπλεῖν 1, 111, 2. 2, 83, 2. 3,
 32, 1. 6, 34, 5. πόλις 47, 2.
 παραπλήσιος 1, 140, 2. gew. 3 End.
 1, 84, 3. καί 5, 112, 1. ἴσος καὶ π. 7,
 42, 2.
 παραποιεῖσθαι 1, 132, 6.
 παραρρηγγύναι 4, 96, 4. 5, 73, 1.
 παρασκευάζειν 3, 36, 4. 7, 35, 1. ὥστε
 3, 36, 4. εἶσθαι 2, 83, 4. 6, 63, 1. (ἔς)
 π. 1, 85, 3. 2, 89, 1. 3, 86, 3. 5, 10,
 1. 7, 36, 1. mit dem Inf. 7, 35, 1. mit
 dem Particip. 2, 18, 1. 91, 1. 5, 8, 2.
 6, 54, 4. παρεσκευάστο 1, 46, 1. 3, 22, 1.
 παρασκευή 1, 1, 1. 71, 1. 91, 4.
 2, 39, 1. 4, 75, 1. 5, 66, 2. 6, 34, 5.
 37, 3. 7, 43, 2. 8, 5, 1. ἀπὸ π. 1, 133.
 ἐκ π. 4, 94, 1. 5, 56, 4. 7, 55, 2.
 ἐν π. εἶναι 2, 80, 2. vgl. 2, 16. 8, 5, 1.
 παρατάσσειν 4, 96, 2.
 παρατείνειν 4, 8, 4. vgl. 2, 76, 3.
 8, 104, 1. εἶσθαι 3, 46, 2.
 παρατειχίσμα 7, 42, 5.
 παρατίθεσθαι 1, 130, 2.
 παρατυγχάνειν 1, 11, 2. 122, 1.
 4, 19, 1. παρατυχόν 1, 76, 3. ὁ παρα-
 τυχών 1, 22, 2. ἐν τῷ π. 3, 82, 7.
 παραντικά 2, 49, 5? τὸ π. 3, 4, 2.
 8, 48, 2. 82, 1.
 παραφέρειν 5, 20, 1. 26, 3.
 παραφράγματα 7, 25, 4.
 παραχρήμα 1, 20, 3. 4, 15, 1. 6,
 59, 1. 7, 75, 6. τὰ π. 1, 138, 3.
 παρείχειν 3, 1. 4, 36, 2.
 παεῖναι 1, 119. 2, 10, 2? 4, 73,
 5? 6, 91, 3. 8, 16, 1. ἐς 6, 62, 4. vgl.
 3, 8. τὸ παρὸν ἀντίκα 3, 40, 6? ἐν τῷ
 παρόντι 2, 88, 1. 5, 63, 3. 8, 71, 1.
 τὰ παρόντα 1, 123, 1. 132, 2. 3, 82, 2.
 6, 89, 4. 7, 15, 1. 8, 49. ἀπὸ τῶν 7,
 56, 1. θειῶν 2, 77, 1. ἐκ τῶν π. 3, 29,
 2. 7, 77, 1. ὡς ἐκ τῶν π. 4, 17, 1. 6,
 70, 4. πρὸς τὰ π. 2, 6, 1. 4, 80, 1. 5,
 14, 2. πρὸς τὸ παρὸν 3, 41, 6.
 παρεξιρεσία 4, 12, 1. 7, 34, 4.
 40, 4.

παρεξέρχεσθαι 8, 62, 1.
 πάρεργον. ἐκ π. 1, 142, 4.
 παρερχεσθαι 1, 72, 2. 2, 55. 3,
 60. 6, 15, 1. 7, 6, 1. τινί 6, 15, 3.
 παρέχειν 2, 9, 2. 8, 76, 6? αἰσθη-
 σιν 2, 50, 1. φυλακὴν καὶ ἐφόρησιν 3,
 33, 3. τιμωρίαν 3, 84, 1. τόλμαν 3, 45,
 3. ἄσκησιν 5, 67, 3. λόγον μὴ χωρήσω-
 σιν 2, 101, 3. δεχομένους 5, 35, 2. un-
 pers. 1, 120, 3. 4, 85, 2. 5, 14, 1.
 παρέχεσθαι 1, 32, 2. 39, 2? 2, 9,
 2. 3, 54, 1. ὄπλα 8, 97, 1. πόλιν 4, 64,
 1. δύναμιν 2, 41, 2. πιστά 3, 90, 3.
 πίσυν 3, 112, 8. ὄψιν 6, 46, 2. ver-
 sprechen 3, 36, 1.
 παρηβᾶν 2, 44, 3.
 παρήκειν 2, 96, 3.
 παριέναι 1, 72, 2. 119? 8, 16, 1.
 παριών 6, 15, 1. vgl. 1, 67, 3. 8, 68, 2.
 παριέναι (ἴημι) 1, 85, 1. 4, 38, 1.
 86, 3. 6, 23, 3.
 παριππεύειν 7, 78, 2.
 παρίστασθαι, παραστήναι 3, 45, 5.
 4, 133, 1? μηθενὶ ὡς 4, 61, 2. 6, 68,
 3. ἐκπληξίς 8, 96, 1. παραστήσασθαι 1,
 29, 3.
 πάροδος 3, 24, 2. ἐν τῇ π. 1, 126, 7.
 παροικεῖν 1, 72, 2.
 παροίκησις 4, 92, 4.
 παροικοδομεῖν 7, 6, 1.
 πάροικος 3, 113, 4.
 παρόμοιος 1, 80, 2. Fe. eb.
 παροξύνειν 1, 84, 2. 6, 88, 11.
 παρορύσσειν 6, 101, 1.
 παρουσία 1, 128, 3. 6, 86, 2.
 παροχῆ νεῶν αὐτόνομοι 6, 85, 2.
 πᾶς 4, 43, 2. πᾶσα γῆ 2, 38. 43, 2.
 πᾶσα Λέσβος 3, 4, 2. 7, 85, 3. ἀλλοτρία
 πᾶσα 6, 21, 2. πᾶσα ἢ ἀλήθεια 6, 87,
 1. πᾶν τὸ ἐξ ἐναντίας 7, 44, 4. vgl. 4,
 85, 2. 6, 89, 3. ὁ πᾶς ἀριθμὸς 2, 7,
 2. vgl. 7, 43, 2. τὸ πᾶν πλῆθος 8, 93,
 3. οἱ πάντες ξύμμαχοι 1, 87, 3. οἱ πάν-
 τες 1, 19. 4, 86, 3. im Ganzen 1, 60,
 1. 100, 1. 2, 101, 4. 4, 124, 2. 7, 1,
 5. 82, 3. 8, 100, 5. πᾶς τις 2, 41, 2.
 3, 13, 6. 7, 60, 2. πᾶν τι 1, 20, 1.
 καὶ τοὺς πάντας 2, 20, 2. τοῖς πᾶσι 2,
 36, 2. 5, 28, 3. 6, 20, 2. 23, 1. οἱ
 πάντες ὁμοίως 6, 24, 2. vgl. ὁμοίως. εἶ-
 τι - πάντα 5, 46, 3. τὰ πάντα 2, 64, 3.
 5, 28, 3. 6, 31, 5. διὰ πάσης 1, 14, 3.
 πᾶν εἶκός 4, 98, 4? διὰ παντός 1, 38,
 1. 2, 49, 4. 5, 69, 2. 7, 6, 1. ἐπὶ παντί
 3, 45, 4. ἐν παντὶ ἀθυμίας 7, 55, 1.

ἐπὶ πάν 2, 51, 1. 5, 68, 3. παρὰ πάν 4, 35, 2. 6, 18, 8. 80, 1. πάντα 7, 71, 2. ἦν 8, 95, 1. τὸ πλεῖστον πάντες 7, 57, 4. κατὰ πάντα 4, 112, 2. 6, 37, 1. πάντων μάλιστα bei e. Fem. 4, 52, 2.
 πασσυδί 8, 1, 1.
 πάσχειν 4, 17, 3. 38, 1. 64, 2. 6, 88, 1. τι 4, 15, 2. 124, 4. ἔς τινα 6, 11, 4. εὖ 3, 40, 2.
 πατριικός 1, 13, 1.
 πάτριος 2, 16. 8, 76, 6. ὁ, ἡ 7, 21, 2. τὸ π. 4, 86, 3.
 πατρίς 6, 68, 4.
 πατρόθεν 7, 69, 2.
 παύειν 4, 87, 3. 6, 60, 2. πέπανται 1, 6, 4. Ppl. 4, 13, 1. παυθῆναι 1, 81, 2. 5, 91, 1. 100.
 παῦλα 6, 60, 2.
 πεδίον 5, 58, 3.
 πεζῆ 1, 109, 3. 2, 94, 3. 4, 24, 3.
 πεζός 6, 33, 2. ὁ πεζός, τὸ πεζόν 1, 47, 2. 7, 41, 2. πεζός, οἱ 7, 64, 2.
 πείθειν 2, 44, 2? 3, 72, 1. 6, 17, 1. 2. 48, 1. 7, 73, 3. μισθῶ 1, 31, 1. ἔμαυτόν 6, 33, 1. τι 4, 17, 1. u. Zus. zu 3, 42, 2. τινά τι 4, 22, 1. 126, 1. (2.) τὰς ναῦς ἀπελθεῖν 3, 4, 3. πέποιθα 2, 42, 3. πείθεσθαι γνώμαις 1, 78, 1. τινός 7, 73, 2. πάντα eb. vgl. 1, 126, 1. τὴν ἀναχώρησιν 2, 21, 1. mit dem Inf. 3, 48. 6, 34, 8. ὥστε 2, 2, 4. πεισθεῖς 3, 95, 1. 4, 122, 3.
 πείρα 1, 140, 6. 2, 41, 2. 4, 80, 2. τοῦ 1, 70, 4. τῆς δόξης 6, 11, 4. πείραν ποιῆσθαι 1, 53, 1.
 Πειραϊκή 3, 91, 2.
 Πειραιόν 8, 10, 2.
 πειράν 1, 50, 4. 61, 3. 2, 72, 3. 81, 2. 4, 9, 3. 25, 7. 43, 3. 6, 54, 3. 63, 2. 7, 32, 1. πειράσθαι 2, 44, 2. 81, 2. 4, 25, 7. πειράσασθαι u. πειραθῆναι 2, 5, 3.
 πείρασις 6, 56, 1.
 πελάγιος 8, 39, 3. 60, 3.
 πέλαγος. ἐν π. 7, 49, 3.
 πέλας. ὁ π. 1, 32, 3. οἱ π. 1, 32, 1. 70, 1.
 Πελασγικόν 2, 17, 1. τό 1, 3, 2.
 πελιτνός 2, 49, 3.
 πελτασταί 2, 29, 4. 4, 28, 3.
 πέμπειν 1, 91, 2. 7, 1, 3. πομπήν 6, 56, 2. ἔπεμψαν 4, 17, 1. mit dem Inf. 4, 132, 3. Ipl. 8, 6, 5. πέπεμπται 7, 77, 6.
 πέμψις 7, 17, 2.

πενιά 2, 42, 3.
 πεντητηρίς 3, 104, 2.
 πεντηκονταετής etc. 1, 23, 4.
 πεντηκοντήρ 5, 66, 3.
 πέρ. ὅτι περ 4, 14, 2. vgl. ἕως u. ἴνα.
 περαιούν 2, 67, 3.
 Περαιβοί 4, 78, 6.
 περαιτέρω 3, 43, 3 u. Zus. 81, 4.
 πέραν 3, 85, 1. διαπλεῖν 1, 111, 2. 2, 67, 1.
 πέρας 7, 42, 2.
 πέρι 2, 70, 1.
 περὶ I) mit dem Ge. 2, 70, 1. 3, 3, 4? 4, 80, 2. περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπῶν 3, 57, 1. περὶ πλεῖστον 2, 89, 7. 6, 11, 5. π. ἴσου εἶναι τὸν ἀγῶνα 2, 42, 1. vgl. 7, 25, 4. e. solcher Begriff schwebt vor 6, 17, 2. vgl. 4, 63, 3. 6, 78, 3. 7, 64, 2. 70, 7. π. τινος δεῖσαι 1, 60, 1. κινδυνεύειν 6, 78, 3. εἰδέναι τὰ περὶ τῆς M. 8, 26, 2. μεμνηῦσθαι 6, 53, 1. λέγειν 6, 33, 1. rücksichtlich 2, 51, 2. 70, 1. 97, 5. τὰ περὶ τῆς δίκης ἐπύθεσθε 8, 63, 1. ἡ π. τῶν Μαντινικῶν προῶξις 6, 88, 10. vgl. 1, 110, 1. 2, 6, 1. (2.) 67, 4? 70, 1. 8, 14, 2. χρῆσθαι περὶ τινος 2, 24, 2. was anbetrifft 3, 68, 3. 4, 118, 1. 5, 18, 1. νεώτερόν τι ποιεῖν π. τινος, τινα 2, 6, 2. Stellung 6, 33, 1. hart von seinem Worte getrennt 6, 76, 4.
 II) mit dem Da. 2, 89, 7? 7, 84, 2. π. τῇ Σικελίᾳ ἔσται ὁ ἀγῶν 6, 34, 4? π. αὐτῷ σφαλεῖναι 1, 69, 4. π. τινι δεῖσαι 1, 60, 1. vgl. zu 6, 9, 2.
 III) mit dem Ac. 1, 20, 3? 54, 3. in — umher 1, 5, 3. 4, 57, 2. 7, 87, 6. 6, 2. 7. 7, 19, 1. 8, 5, 5. οἱ περὶ τὸν N. πρέσβεις 5, 46, 3. εἶναι περὶ Τριόπιον 8, 35, 2. τὰ περὶ τὸν — 1, 110, 1. 7, 31, 4. vgl. 2, 6, 2. 7, 71, 5. τὰ π.θάλασσαν 4, 54, 4? τὰ π. τὰς ναῦς 1, 25, 4. π. τι ὀργίζεσθαι 1, 122, 1. π. τινα ἐλέγχειν 1, 131, 2. π. σφᾶς αὐτοὺς διασκοπεῖν 7, 71, 6. π. ἑαυτὸν τριβεσθαι 6, 18, 7. bei Zahlen 4, 38, 4. 5, 11, 3. 6, 71, 1. 74, 2. eingeschoben 1, 54, 1. 117, 1. 6, 74, 2.
 περιαγγέλλειν 1, 116, 1. 2, 85, 2. 5, 17, 2. 6, 88, 7?
 περιαιρεῖν 1, 108, 2. εἶσθαι 3, 11, 2.
 περιαιρετός 2, 13, 5.
 περιαλεγεῖν 4, 14, 2. 6, 54, 3. vgl. 4, 14, 2.

περιβάλλειν 8, 95, 1.
περιβολή 8, 104, 4.
περιγιγνεσθαι 1, 55, 3. 144, 4.
 3, 11, 3. 4, 27, 2. 73, 3. 5, 60, 5. 97.
 114, 2. 6, 78, 2. *ἐκ* 4, 10, 1. *τῷ* πο-
λέμῳ 1, 55, 3. *πλῶ* 8, 104, 3. *τῷ* δι-
καίῳ 5, 86.
περιθεές, τό 6, 59, 1.
περιεῖναι 1, 144, 1. 2, 89, 2. 3,
 45, 1. 82, 9. 5, 11, 2. 6, 80, 2. 91, 1.
τῷ πολέμῳ 1, 55, 3. τὸ περιὸν τοῦ ἀσφα-
λοῦς 6, 55, 4.
περιέρχεσθαι 1, 30, 3.
περιέχειν 3, 107, 3. 4, 102, 2. 5,
 7, 2. 71, 2. 8, 105, 1.
περιζῶμα 1, 6, 4.
περιεῖναι 1, 30, 3. *ἐκ* περιόντος 8,
 46, 5.
περιίστασθαι 1, 32, 3. 4, 12, 3.
 6, 24, 2. 7, 18, 4. 70, 6. zw. 4, 4, 1.
φόβος περιέστη τὴν Σπάρτην 3, 54, 3.
 vgl. 4, 34, 3. *ἡμῖν* 1, 76, 3.
περιίσχειν 5, 71, 1.
περικτίων 3, 104, 3.
περικόπτειν 6, 27, 1.
περικύκλωσις 4, 78, 1.
περιλαμβάνειν 8, 42, 1.
περιλιμνάζειν 2, 102, 2.
περιμάχητος 7, 84, 3.
περίνεως 1, 10, 6.
περίνοιαί 3, 43, 2.
πέριξ 6, 90, 3.
περίοικος 8, 22, 2.
περιοργής 4, 130, 3.
περιοπτέον 8, 48, 3.
περιορᾶν 4, 71, 1. 6, 98, 2. τοὺς
ἐναντιομένους 4, 87, 3. mit dem Part.
 Ao. 8, 26, 3. 73, 3. das Part. erg. 2,
 73, 3. mit dem Inf. 1, 35, 3. 6, 38, 3.
περιορᾶσθαι 2, 43, 3. 4, 71, 1.
 6, 93, 1. zw. 5, 31, 5. *τινός* 4, 124, 4.
περιοργής 4, 130, 3.
περιορμεῖν τι 3, 6, 1. 4, 23, 3.
περιορμιζέσθαι τι 3, 6, 1.
περιουσίαι 1, 141, 3. ἀπὸ περιου-
σίας 5, 103, 1.
περιπίπτειν τινί 1, 43, 1. 2, 65, 9.
περιπλεῖν 2, 23, 2. 4, 25, 5. 7,
 22, 2. 8, 34, 1.
περίπλους 2, 97, 1.
περιποιεῖν 2, 25, 2. 4, 105, 1. 6,
 104, 2. 8, 48, 1.
περιπόλιον 3, 99, 1. 8, 92, 2.
περίπολοι 4, 67, 2.
περιρρεῖν 4, 12, 1. 102, 2.

περίρρυτος 4, 64, 2.
περισκοπεῖν 6, 49, 3.
περισσεύειν 2, 65, 9.
περισταδόν 7, 81, 5.
περιτειχισμός 7, 11, 2.
περιτέχνησις 3, 82, 3.
περιτιθέναι 4, 87, 4. 6, 89, 2.
περιφανής 4, 102, 2.
περιφέρειν 7, 28, 3.
περιφρονεῖν τινα 1, 25, 4.
περιφρουρεῖν 3, 22, 1.
περιχαρές, τό 2, 51, 4. 7, 73, 2.
περιωθεῖσθαι 3, 57, 4.
περιωπή 4, 86, 4.
Περσικός 1, 130, 2.
πή 3, 43, 3.
πηγαί 2, 15, 4. *Πηγαί* 4, 66, 1.
πηλός 4, 4, 2.
πηλῶδες 6, 101, 2.
πημονή 5, 18, 2.
πιθανός 6, 35.
πίλος 4, 34, 3 u. Zus.
πίπτειν 2, 89, 5. 3, 82, 2.
Πισσοῦθνης 3, 31, 2.
πιστεύειν 5, 105, 2. *πράγματι* 1, 20,
 1. 80, 2. *π. τινὶ προχωρήσειν* 3, 4, 4. (3.)
πίστις 1, 35, 4. 120, 4. 133, 3, 59,
 4. 5, 45, 2. ἀνθρώπων 6, 53, 2. *πίστιν*
διδόναι 1, 133. *παρέχεσθαι* 3, 112, 3.
 6, 17, 1. *ἐς πίστην* 8, 46, 5. *πίστεις* 3,
 82, 6. 4, 74, 3. *θεῶν* 5, 30, 4. *ποιεῖ-*
σθαι 4, 51, 1.
πιστός 1, 132, 6. 3, 10, 3. 40, 1?
 92, 1. 4, 85, 4. *ἐς* 3, 11, 2. *γενέσθαι*
 3, 43, 2. τὸ πιστόν 1, 68, 1. 8, 9, 2.
τῆς ἐλευθερίας 2, 40, 4. *τῆς ἐπιστήμης*
 6, 72, 4.
πιστοῦν 4, 88.
πίσυνος 2, 89, 4. 6, 2, 6.
Πιτανάτης λόγος 1, 20, 4.
πλάγιος 7, 59, 2. *ἐκ π.* 7, 6, 2.
πλαίσιον 6, 67, 2. 7, 78, 1.
πλάνησις 8, 42, 1.
πλάσσεσθαι τῇ ὄψει 6, 58, 1.
Πλάταια. Πλαταιαί 2, 7, 1.
Πλαταιαίς 2, 71, 2.
πλεῖν 2, 90, 2? 3, 114, 1. τὸ 6, 63,
 2. *πλεῖ* 4, 28, 1.
πλεονάζειν 1, 120, 4. 2, 35, 2.
πλεονεκτεῖν τι 4, 61, 4.
πλεονεξία 3, 82, 5.
πλήγνυσθαι 4, 125, 1.
πλήθειν 8, 92, 2.
πλήθος 1, 125, 1. 2, 87, 4. 4, 112,
 2. 6, 40, 1? 8, 84, 1. ὄψεως 4, 126, 4.

πλήθει παρῆναι 8, 22, 1. ἐν π. 4, 22, 3. ἐς π. 1, 14, 2. für δῆμος 3, 82, 8. χρόνου 1, 1, 2. geringe Zahl 4, 10, 4. 6, 104, 4. ohne Art. 3, 70, 3.

Πλημ(μ)ύριον 7, 4, 4.

πλήν 7, 56, 4. θανάτου 4, 54, 2. πλὴν καθ' ὅσον 6, 54, 6.

πλήρης 1, 29, 1.

πληροῦν 1, 29, 1. 5, 71, 3. 6, 52, 1. τὴν χρεῖαν 1, 70, 4.

πλήρωμα 1, 29, 1. 7, 14, 1.

πλησιόχωροι 4, 79, 1.

πλήσσεισθαι 3, 18, 2.

πλινθεύειν 4, 67, 1.

πλόιμος 1, 7, 1. 29, 2.

πλοῖον 4, 6, 2. 6, 30, 1. 61, 6.

πλοῦς 1, 137, 1. 3, 3, 4. ἡμέρας 4, 104, 3. πλοῦν ἀποστέλλεσθαι 6, 30, 3. κατὰ πλοῦν 3, 32, 1. πλοῦν ἀπέχειν 6, 2, 6.

πλουτῆσαι 2, 42, 3.

πλωῖζειν 1, 7, 1. 13, 4.

πλώιμος 1, 7, 1. 29, 2.

πνῖγος 7, 87, 1.

Πνύξ 8, 97, 1.

ποδώκης 3, 98, 2.

ποθεῖν 4, 81, 1?

ποθεινός, ὡς 2, 42, 3.

ποιί 8, 27, 3.

ποιεῖν 4, 81, 1? 5, 38, 2? von Dichter 1, 10, 5. Ἀθηναῖον 2, 29, 4.

π 2, 74, 2. τὸ αὐτό 2, 89, 2. 5, 38, 2. 7, 6, 1. πάντα 7, 87, 2. σπονδάς 5, 76, 2. 8, 36, 2. ξύλλογον 1, 67, 2. ναυμαχίαν 2, 86, 4. καθοδον 8, 76, 6. μυστήρια 6, 28, 1. πομπάς 6, 58, 2? εἰκοστήν 7, 28, 4. τὰς ἀρχὰς ἐς ὀλίγους 8, 53, 4. τὰς ναῦς ἐπὶ τοῦ ξηροῦ 1, 109, 3. vgl. 5, 2, 2. leiden 5, 70. καλεῖσθαι 6, 2, 5. δεινά 5, 42, 3. ἡ εὐνοια ἐποίει ἐς τοὺς Δ. 2, 8, 3. τὰ ποιούμενα 3, 77, 2. λίθων πεποιημένον 4, 31, 3. βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον 2, 34, 4.

ποιεῖσθαι 1, 133. ξυμμαχίαν 6, 34, 1. πολέμιον 4, 82. ἀρπαγὴν 6, 52, 2. ἀρπαγὴν τὰ ἀνδράποδα 8, 62, 2. vgl. 41, 2. τὸν βίον ἐντεῦθεν 1, 5, 1. βεβαιότητα 4, 51, 1. γνώμην 1, 128, 5. γνώμας 3, 86, 2. διδασκαλίαν 2, 42, 1. ἐσβολὴν 3, 15, 1. κτῆσιν 1, 8, 2. τὴν μνήμην 2, 54, 2. καταλόγους 6, 26, 2. λόγους 1, 128, 5. 6, 44, 2. vgl. λόγος. ὄργην 1, 92. φυλακὴν 4, 54, 4? πίστεις 4, 51. νύκτα 7, 28, 2? ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν 1, 70, 4. τὴν διαγνώσιν 1, 50,

2. u. ποιεῖν ταφάς 2, 34, 1. τὸν στόλον ἑαυτοῦ 8, 9, 1. ἐντός 2, 83, 4. 3, 3, 3. ἐς ἀσφάλειαν 8, 1, 4. ἐν ὀλιγωρίᾳ 4, 5. δεινόν 1, 102, 3. τὰ ποιούμενα 3, 77, 1. 6, 87, 3.

πολεμεῖν. πολεμῆσαι 1, 18, 4. 124, 3. 140, 5. 2, 61, 1. 7, 57, 1. ἄλλα 3, 90, 1? vgl. 1, 18, 4. Ps. 3, 6, 2. εἰσθαι 6, 91, 6. πολεμήσεσθαι 1, 68, 3.

πολεμησεῖεν 1, 33, 3.

πολεμικά 2, 39, 1.

πολέμιος. ἀνὴρ 8, 50, 2. φρουκτός 2, 94, 1. γῆ 7, 64, 4. ὁ π. 2, 41, 2. 4, 10, 3. τὸ π. 4, 60, 1. κατὰ τὸ π. τῶν Ἀ. 5, 11, 2. τὰ π. 4, 80, 2.

πολεμῖως 3, 56, 2. 4, 17, 2.

πόλεμος 1, 122, 1. 2, 36, 3. 6, 34, 3. 8, 94, 3. βαρβάρων 1, 24, 4. vgl. 6, 6, 2. κράτος τοῦ π. Zus. 3, 13, 6. τῷ π. 1, 115, 2. wie genannt 1, 1, 1. 5, 26, 3. 7, 27, 2. ὁ π. (ὄθε) 2, 47, 1. 68, 1. 94, 1. 3, 2, 1. 4, 116, 2. ὁ πρῶτος π. 5, 20, 3. ὁ ὑστερον 26, 3.

πολεμοῦν 3, 82, 1.

πολιορκεῖσθαι 3, 52, 1. 6, 34, 5. 90, 3.

πολιορκία 1, 102, 1. 2, 70, 2. 77, 1.

πόλις Burg 2, 15, 4. 5, 47, 13. 6, 4, 3. ἐπὶ Στράτον πόλιν 2, 80, 5. vgl. 4, 130, 4. Staat 2, 20, 2. 8, 66, 1. Bürger 7, 82, 1. ohne Art. 1, 10, 3. 71, 1. 2, 72, 4. 4, 18, 2. 7, 58, 5. 8, 67, 2. 95, 1. κατὰ πόλεις 1, 46, 2. 119, 2, 22, 3. 78, 1. 2. 83, 4. ἐν πόλει 6, 61, 3. ἡ π. 5, 33, 2. 8, 41, 2. αἱ πόλεις 1, 12, 1. 4, 74, 1. 5, 54, 1. 55, 1. 6, 17, 2. 7, 13, 2. 32, 1.

πόλισμα 4, 103, 4.

πολιτεία 1, 68, 1. 2, 16, 6, 104, 3.

πολιτεύειν 1, 19, 2, 37, 1. 3, 34, 2. 4, 114, 1. εσθαι 1, 31, 3. 2, 15, 1. θῆναι 6, 92, 2.

πολίτης u. ὀπλίτης 8, 24, 2.

πολιτικός 3, 82, 8. 8, 89, 3. τὸ πολιτικόν 8, 93, 3.

πολλάκις 2, 13, 1.

πολλαπλάσιος. ἦ 1, 10, 3. mit dem Ge. 4, 94, 2.

πολλαχῆ 8, 87, 2.

πολλαχόθεν 4, 6, 2.

πολλοστός 6, 86, 4.

πολυανδρεῖν 6, 17, 2.

πολυπειρία 1, 71, 3.

πολυπραγμοσύνη 6, 87, 3.

πολύς 1) Positiv 7, 37, 3. οἱ ἄλλοι

πολλοὶ ξύμμαχοι 7, 56, 3. ἡ δύναμις ἢ πολλή 1, 24, 2. vgl. 2, 48, 1. τῆς γῆς ἢ π. 6, 105, 1. τὸ πολὺ κακόν 2, 51, 3. πολλή ἢ Σικελία 7, 13, 3. τὸ πέλαγος πολὺ 5, 110. περαιουῖσθαι 6, 34, 4. πολλὸς ἐνέκειτο 4, 22, 2. οἱ Ἕλληνες πολλοὶ ἐπεισέπλεον 6, 2, 6. vgl. 68, 4. τοὺς φύλακας διαφθείρας πολλοὺς 5, 75, 3. 8, 16, 2. ἃ πολλά 4, 18, 3. τῶν ἔξω ξυμμάχων πολλῶν ἡγούνται 1, 10, 2. παρόντων οὐ πολλῶν τῶν φυλάκων 5, 116, 2. οἱ πολλοὶ appositiv 3, 32, 1. 87, 2. 4, 52, 1. 5, 72, 3. 96. 6, 38, 3. 7, 84, 3. τὸ πολὺ für οἱ πολλοὶ 4, 113, 1. πολὺ 7, 36, 6. νικᾶν 7, 34, 7. vgl. 3, 82, 3. 7, 7, 1. 60, 4. κρατεῖν 2, 93, 1. beim Comp. entrückt 2, 89, 3. 3, 56, 2. πολὺ (δὴ) im Nachsatze 1, 35, 2. πολὺ ἀπό 1, 15, 2. 6, 63, 2. πολὺ πρό 2, 91, 2. πολὺ ἐν πλείονι 1, 35, 2. πολὺ — φερεγγυώτατος 8, 68, 3. πολλῶ 5, 101. προλαμβάνειν 7, 80, 3. διὰ πολλοῦ 3, 94, 4. 6, 11, 1. vgl. διὰ. ἐκ πολλοῦ 1, 58, 1. 2, 89, 6. 4, 67, 3. 5, 69, 3. vgl. ἐκ. ἐπὶ πολὺ weithin 1, 18, 1. vgl. 12, 1. 3, 83, 1. 8, 10, 2. τοῦ ποταμοῦ 4, 108, 1. τῆς χώρας 4, 3, 2. 7, 11, 3. τῆς θαλάσσης 1, 50, 2. τῆς δόξης 4, 12, 3. lange hin 1, 6, 3. 5, 16, 5. 73, 5. 6, 70, 3. τῆς ἡμέρας 7, 38, 1. (ὡς) ἐπὶ τὸ πολὺ 1, 12, 1. 2, 13, 3. τὸ παρὰ πολὺ 2, 89, 3. (τὰ) πολλά 1, 13, 1. 69, 4. 2, 11, 3. 13, 2. 87, 4. 3, 45, 1. 4, 12, 1. 81, 1. 7, 67, 1. ὡς τὰ π. 5, 65, 3. ἐπὶ πολλά 2, 39, 3. καὶ τὰ π. 1, 121, 1. τὰ π. 1, 13, 1. 3, 39, 4. appositiv 1, 21, 1. κατὰ π. 1, 121, 1.

II) Comparativ. appositiv 5, 59, 1. 2, 90, 2? 6, 82, 2. 7, 72, 2. πλείω τὸν πλοῦν ποιῆσθαι 8, 39, 3. ὁ πλείων χρόνος 4, 117, 2. vgl. 128, 1 bis. ὁ πλείων τοῦ χρόνου 1, 118, 2? τὸ πλείον καλόν 7, 71, 1. τὸ ἄλλο τὸ πλείον 7, 2, 5. οἱ πλείονες 1, 38, 2. 2, 11, 3. 3, 23, 2. 4, 88. 8, 66, 1. 73, 2. 5. 89, 2. appositiv 2, 4, 1. 37, 1? 3, 23, 2. 8, 80, 2. αἱ πλείονες νῆες 3, 115, 3. 1, 9, 3. πλείον, πλείον ἔχειν 1, 37, 3. 7, 36, 2. 5. u. Zus. zu 3, 43, 3. προσελθεῖν 1, 114, 2. für μάλλον 3, 67, 3. πλείον τι 2, 11, 5. 3, 67, 3. 7, 21, 4. εἰδέναι 5, 29, 3. ἔχειν 7, 36, 2. 8, 99, 2. διὰ πλείονος 1, 124, 2. ἐκ πλείονος 4, 42, 3. 103, 3. 129, 5. 5, 82, 2. 8, 88. 91, 1. ἐν πλείονι 1, 72, 1. ἐπὶ πλείον 2, 51, 4. 97, 4. 4,

98, 3. 5, 14, 1. 57, 1. 7, 48, 2. 8, 2, 2. 81, 2. mit dem Ge. 1, 9, 3. 2, 29, 2. ἐπὶ πλείον τι 3, 45, 5. τὸ πλείον 1, 9, 3. 42, 3. 69, 5. 74, 3. 121, 2. 2, 100, 4. 3, 11, 1. 71. 4, 21, 2. 86, 3. 92, 2. τὸ δὲ πλείον 1, 90, 1. 7, 57, 9. τοῦ πλείονος ὀρέγονται 4, 17, 3. περὶ τοῦ πλείονος ξυμβαθῆναι 4, 30, 3. τὸ πλείον τοῦ χρόνου 1, 118, 2. τὸ πλείον für μάλλον 8, 46, 4. οὐ τὸ πλείον 1, 9, 3. 74, 3. ἐπὶ τὸ πλείον 6, 34, 7. 54, 1. ἐς τὸ πλείον 1, 114, 2. (τὰ) πλείω 1, 3, 4. 81, 2. 3, (Zus. 27, 5.) 65, 2. 4, 64, 1. 65, 4. 73, 4. 19, 2. 6, 24, 3. 33, 4. 8, 48, 5.

III) Superlativ 2, 13, 3. 3, 17, 2. 4, 44, 1. 7, 30, 2. Χαλκιδῆς οἱ πλείστοι ἦλθον 6, 5, 2. ὁ πλείστος τοῦ βίου 1, 5, 1. τοῦ χρόνου 1, 30, 1. vgl. 8, 17, 3? ἡ πλείστη τῆς γῆς 6, 7, 1. τῆς στρατιᾶς 7, 3, 4. οἱ ψιλοὶ οἱ πλείστοι 4, 90, 4. vgl. 1, 18, 1. ὁ π. ὄχλος 7, 78, 1? vgl. 3, 1, 1. πλείστον 4, 33, 1. 5, 113. ἐκ πλείστον 8, 68, 1. τὸ πλείστον 7, 57, 4. τῆς γνώμης 3, 31, 2. τοῦ θαρσεῖν τὸ πλείστον 4, 34, 1. διὰ πλείστον 6, 11, 5. οἱ διὰ π. 4, 115, 2. ἐπὶ πλείστον 1, 3, 2. 70, 3. 4, 14, 3. 6, 54, 5. mit dem Ge. 1, 1, 2. 17, 2. 138, 3. 2, 34, 4. ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον 1, 2, 2. ὡς ἐπὶ π. 1, 82, 4. 2, 35, 3. 4, 62, 3. 5, 46, 2. διάφοροι πλείστον 8, 96, 5. πλείστα 2, 11, 5.

πολυτελής 7, 27, 2.

πολύτροπος 2, 44, 1. 3, 83, 2.

πολυψηφία 3, 10, 3 u. Zus.

πομπεύς 6, 58, 1.

πονεῖν 7, 38, 2. εἶσθαι 2, 51, 4.

πονηρία 8, 47, 2.

πονηρός 7, 48, 1. 8, 24, 4.

πονηρώς 7, 83, 2.

πόνος 2, 49, 2.

πορθμός 2, 83, 3.

πορεύειν 4, 132, 2.

πορίζειν, εἶσθαι 3, 82, 1. 7, 18, 5.

πόριμος 8, 76, 2.

ποριστής 8, 48, 5.

ποριστός 3, 40, 1?

πόρος 1, 120, 2. 6, 48, 2.

ποταμός. (ὁ) Ἄλυς π. 1, 16. 46, 3. 6, 4, 1. ὁ π. ὁ — 7, 80, 3.

ποτέ 3, 40, 6? 58, 1? αἰεί π. 1, 13, 3. vgl. αἰεί.

Ποτιδαῖαται 1, 56.

ποτιώως 5, 77, 1.

πού 1, 107, 4. 2, 87, 1. 5, 99. 7, 68, 1. *τι που* 8, 69, 3.

πού 8, 27, 3.

πούς. *πόδες* 5, 10, 2. *ἐν ποσίν* 3, 97, 1. *κατὰ πόδας* 8, 17, 3. vgl. *κατά*.

πράγματα 1, 16. 89, 1. 2, 65, 6. Zus. zu 3, 30, 1. 4, 2, 2. 8, 65, 3. *οἱ ἐν τοῖς π.* 3, 28, 1. vgl. 3, 62, 2. Umtriebe 4, 74, 2. Erfordernisse 6, 24, 1. Macht 1, 16. 110, 1. 3, 11, 2. zw. 1, 74, 4. 128, 2.

Πρασιαί 6, 105, 3.

πράσσειν 1, 22, 2. 3, 59, 2. 4, 87, 3. 5, 89, 2. 6, 10, 1. *πρὸς τινα* 6, 61, 2. vgl. 2, 5, 4. (*ἐς τινα* 1, 132, 4.) *τὰ πρὸς τοὺς Σικελούς* 6, 88, 4. *πολλά* 6, 87, 2. *καλά* 6, 16, 5. *τὰ ἄριστα* 5, 9, 7. vgl. 7, 68, 3. 71, 1. *οὕτως* 7, 24, 1. *τινί* 3, 4, 4. 4, 106, 2. 110, 2. 121, 2. 5, 76, 3. 8, 5, 4. *λόγοις* 4, 17, 2. *αἴσχιον καὶ ἀπορῶτερόν τι* 1, 82, 5. *ὅπως* 1, 56, 1. *ὅπη* 1, 65, 2. von Verrätherei 4, 74, 1. 76, 1. 89, 3. 106, 2. 110, 2. 6, 74, 1. einfordern 1, 99, 1. 8, 5, 3. *πεπραγμένος τοὺς φόρους* 8, 5, 5. *πράττειν* 5, 45, 3?

πρέπειν. Inf. erg. 3, 58, 1. *πρέπον* 3, 59, 2. *τὰ πρέποντ' εἰπεῖν* 8, 72, 2.

πρεπόντως 4, 126, 5.

πρεσβεΐα 1, 90, 1.

πρεσβεύειν 6, 55, 2. *εἶσθαι* 1, 31, 3. 91, 3. 6, 104, 3.

πρέσβευσις 1, 73, 1.

πρεσβευτής 8, 77.

πρεσβύτερον, τό 5, 64, 2. *πρεσβυτατος* 4, 61, 4.

Πριηνεῖς 7, 57, 4.

πρίν. mit dem Inf. 1, 39, 2. 7, 50, 4. 4, 135. mit dem Conj. ohne *ἄν* 6, 10, 3. 29, 2. 38, 2. 8, 9, 1. 3. *πρίν [ἦ]*, *δή* 5, 61, 1. *τὸ πρίν* 3, 51, 2. *πρίν γε δή* 7, 71, 4.

πρίω 4, 100, 2.

πρό 3, 40, 6. 6, 77, 2. *πρὸ τῆς ἔω ὀλίγον* 4, 31, 1. *τὰ πρὸ αὐτῶν* 1, 1, 2. *πρὸ πολλῶν τιμᾶσθαι* 6, 10, 2. *ἐν τῷ πρὸ τοῦ* 1, 32, 3.

προάγγελσις 1, 137, 4.

προάγειν 1, 75, 2. 2, 89, 3? 3, 45, 5.

προαγορεύειν 2, 13, 2.

προαγωνίζεσθαι 4, 126, 3.

προάδειν 2, 17, 2?

προαισθάνεσθαι. *τινός* 3, 102, 2.

προαμύνεσθαι *τινός* 6, 38, 3.

προανάγειν, εἶσθαι 8, 11, 4.

προαναλίσκεσθαι 7, 81, 6.

προαναχώρησις 4, 128, 3.

προανέχειν 7, 34, 2.

προαπαντᾶν 1, 69, 4. 4, 92, 5.

προαπέρχεσθαι 3, 17, 2.

προαπόλλυσθαι 5, 61, 4.

προαποχωρεῖν 4, 90, 4.

προάστειον 2, 34, 3.

προαφαικνεῖσθαι 4, 2, 1.

προβαίνειν 1, 23, 1.

προβάλλεσθαι 1, 37, 3. 73, 2. 2, 87, 2. 5, 16, 4. 6, 92, 4.

προβιάζεσθαι 1, 106.

προβουλεύειν 8, 1, 4.

προγίγνεσθαι 2, 87, 2. 4, 120, 3? 8, 92, 4?

προγράφειν *πρῶτον* 1, 23, 4.

προδιαγιγνώσκειν 1, 78, 1.

προδιδόναι 6, 4, 2. 69, 2.

πρόδικος 1, 107, 1. 132, 1.

προδιώκειν 6, 70, 3.

πρόδρομος 2, 22, 2.

πρόεδροι 3, 25, 2.

προειδέναί 2, 17, 2?

προειδόμενος 4, 64, 1.

προειπεῖν 1, 26, 3. *προεῖρητο* 5, 31, 1. 4. *φυλακή* 8, 102, 2. *ἀπὸ προειρημένου* *τινός* 4, 130, 3.

προεκθεῖν 7, 30, 2.

προεκφόβησις 5, 11, 3.

προεμβάλλειν 4, 25, 3.

προεξανάγεσθαι 7, 70, 1.

προεξάνάγεσθαι 7, 70, 1.

προεξάσσειν 8, 25, 3.

προεξέρχεσθαι 7, 74, 2.

προεπαινεῖν 3, 38, 4.

προεπανασείειν 5, 17, 2.

προεπιβουλεύειν 1, 33, 3.

προεπιχειρεῖν 6, 34, 7.

προεργάζεσθαι 7, 66, 1. 8, 65, 3.

προέρχεσθαι 1, 120, 2. 4, 110, 2. 7, 6, 1.

προέχειν 2, 76, 3. 3, 49, 1. 6, 16,

5. *τινί* 6, 20, 3. *εἶσθαι* 3, 68, 1.

προήκειν 2, 34, 3.

προθυμεῖσθαι 4, 9, 3? 81, 1. *ξύμβασιν* 5, 17, 1.

πρόθυμος 2, 53, 2. *τὸ π.* 6, 69, 5.

προῖεναι (εἶμι) 6, 97, 4.

προῖεναι 8, 32, 3. *προῖεσθαι* 1, 120, 2. 2, 43, 1. 51, 2. 6, 78, 4.

προῖστασθαι 3, 70, 2. *οἱ προσιάντες* 3, 82, 8. vgl. 8, 81, 1.

προΐσχεσθαι 1, 26, 2. 39, 2? 3, 68, 1? χεῖρας 3, 58, 2.

προκαθῆσθαι 8, 76, 4.

προκαλεῖσθαι 5, 41, 2. 112, 2. π 2, 72, 3. 4, 20, 1. 5, 37, 5. 111, 4. δίκην 1, 39, 1. Fu. 5, 43, 3.

προκάλυμμα 2, 75, 4. 3, 67, 5.

προκάνειν π 2, 49, 1. τινί 2, 39, 3.

προκαταγιγνώσκειν 3, 53, 4.

προκαταλαμβάνειν 1, 33, 3. 3, 2. 4, 89, 3. 5, 30, 1. 57, 1. 6, 18, 3.

προκατάρχεσθαι 1, 25, 3.

προκαταφεύγειν 1, 134, 1.

προκεισθαι 1, 35, 2. 2, 34, 1. 4, 133, 2.

προκινδυνεύειν τινί 1, 73, 3.

προκόπτειν 4, 60, 2. 7, 56, 4.

προλαμβάνειν 4, 33, 3. 7, 80, 3.

προλείπειν 2, 87, 5. τινί 7, 75, 3.

προλοχίζειν 2, 81, 4.

προμανθάνειν 1, 138, 3.

πρόμαντις 5, 16, 5.

προμήθεια, ία 4, 62, 3. 6, 80, 1.

προμηθές, τό 4, 92, 2.

προνοεῖν 3, 43, 3. εἶσθαι 4, 61, 4.

πρόνοια 2, 62, 5. 65, 3. 89, 6.

προξενία 6, 89, 1.

προξυγγίγνεσθαι 8, 14, 1.

προοίμιον 3, 104, 3.

προορμίζειν 7, 38, 2.

πρόοψις 2, 89, 6. 5, 8, 2.

προσαραβάλλεσθαι 7, 5, 1.

πρόπειρα 3, 86, 2.

προπέμπειν 1, 29, 1. 2, 79, 2. 7, 3, 1. 8, 79, 3. πρότερον 1, 29, 1.

πρόπλους 6, 44, 4.

προποιεῖν 3, 13, 2.

πρός. καὶ — πρόσ 7, 70, 8? πρὸς δέ 3, 58, 4. I) mit dem Ge. πρὸς Ὀλύνθου 1, 62, 1. vgl. 4, 100, 3. 130, 1. 5, 59, 3. πρὸς ἐκείνων εἶναι 2, 36, 3. 3, 38, 1. 4, 10, 2. 92, 7. 5, 90, 7. 36, 3. πρὸς τῆς σωτηρίας 5, 105, 3. gemäss 3, 59, 1. πρὸς θεῶν 1, 71, 4. πρὸς τῶν ὄρχων 2, 73, 3.

H) mit dem Da. οἱ πρὸς τοῖς Ἀ. 3, 78, 2. ausser 2, 61, 3. 3, 53, 3. 4, 24, 1. 87, 1. 7, 57, 4?

III) mit dem Ac. 2, 77, 3. 4, 50, 2? 73, 2? 6, 61, 4? 7, 4, 1? nach — zu 2, 75, 1. 3, 72, 1. 96, 2. 4, 78, 6. 110, 3. 8, 10, 2. 79, 2. οἱ πρὸς τὰ πεδία 6, 88, 5. 101, 2? πρὸς βορέαν 8, 4, 4. τὰ πρὸς- 2, 96, 3. πρὸς βορέαν τοῦ 2, 96, 4. πρὸς ἕαρ 4, 135. 7, 79,

2. 8, 108, 1. ὄρᾶν πρὸς π 6, 41, 1. ξυνίστασθαι πρὸς τινα 1, 1, 1. vgl. 4, 72, 4. 8, 67, 3. ἐπιέναι πρὸς τινα 1, 86, 3. ἐπιχειρεῖν 7, 21, 2. πειρᾶν πρὸς πόλιν 4, 25, 7. ἡ πρὸς ὑμᾶς ἔχθρα 6, 80, 5. τὰ πρὸς τοὺς Ἀ. 8, 109, 1. vgl. 3, 63, 2. 4, 62, 1. ξυνθήκαι πρὸς τινα 8, 36, 2. vgl. καταλύειν u. πράσσειν. ἔχειν πρὸς τὸν πόλεμον 7, 27, 2. ὡς πρὸς 6, 40, 2. τὸ πρὸς ἅπαν ξυνεῖόν 3, 82, 3. ξυμφέρον πρὸς π 3, 44, 2. vgl. 2, 91, 3. 3, 56, 3. ἐξητύσαντο πρὸς τοῦτο 7, 65. πρὸς τὰς ξυμφορὰς τρέπεσθαι 1, 140, 1. ἐνδιδόναι πρὸς τὸν λόγον 3, 60, 1. accommodirt 2, 54, 2. ὁμοιοῦν πρὸς τὰ παρόντα 3, 82, 2. vgl. 1, 6, 3. 6, 16, 4. καθιστάναι 2, 6, 1. ὑπόμνησις πρὸς εἰδότας 4, 17, 2. πρὸς ὑμᾶς ἄλογον 1, 32, 2. εὐβουλεύεσθαι πρὸς τοὺς ἐναντίους 3, 48. πρὸς τὰδε 1, 71, 3. vgl. 6, 46, 4. 47, 1. 7, 47, 1. mit Rücksicht auf 1, 6, 3. 3, 43, 3. 44, 3. 54, 1. 4, 126, 1. 5, 108. 6, 9, 3. 41, 1. 58, 1. 85, 1. 7, 47, 1. 69, 3. wegen 3, 40, 6. 4, 80, 1. 5, 14, 2. 6, 11, 5. 8, 1, 5. 39, 2. 50, 1. gemäss 4, 19, 2. 7, 37, 1. in Verhältniss zu 4, 106, 1. 5, 9, 3. 8, 6, 4. πρὸς verglichen mit 1, 10, 2. 2, 35, 2. 62, 4. bei persönlichen Begriffen 1, 71, 2. 2, 51, 1. 3, 37, 3. 7, 58, 4. vgl. 3, 11, 1. gegenüber 5, 111, 2. 7, 68, 1. 8, 53, 2. vgl. 66, 4 u. 6, 68, 2. beim Comparativ 6, 86, 1. 8, 41, 1. ἡ πρὸς 4, 39, 2. πρὸς μέρος 6, 22, 2. πρὸς ἡδονήν 2, 65, 5. πρὸς χάριν 3, 42, 1. 7, 8, 2. πρὸς ὄργην 2, 65, 5. πρὸς verd. 5, 42, 3.

προσάγειν 2, 89, 3? 97, 3. 3, 48. 95, 1. 8, 3, 2? ἀνάγκας 1, 99, 1. εσθαι 1, 99, 2. Zus. zu 3, 43, 2. 5, 82, 4. 7, 7, 2. 55, 2. 8, 17, 2. 8, 106, 3. τί 3, 63, 2. προσάξεσθαι 4, 115, 2. προσαχθήσεσθαι als Ps. des Med. 4, 37, 2.

προσαγορεύειν 6, 16, 4.

προσαγωγός 1, 21, 1.

προσαιρεῖσθαι 4, 29, 1.

προσαναγκάζειν τινί 6, 72, 3. e. Inf. zu erg. 3, 61, 2. 4, 87, 1. 7, 18, 5. 8, 76, 6.

προσανιέναι 7, 44, 3.

προσαπόλλυσθαι 7, 71, 6.

προσαποστέλλειν 4, 108, 5.

προσάρχεσθαι 4, 121, 1?

προσαφικνεῖσθαι 8, 30, 1.
προσαφιστάναι 4, 117, 1.
προσβάλλειν 2, 79, 5 (4). 6, 4, 6.
πρόσβασις 6, 96, 1.
προσβιάζεσθαι 1, 106.
προσβοηθεῖν 6, 66, 3.
προσβολή 4, 1, 1. 53, 3. 7, 70, 4.
προσγίγνεσθαι 1, 66, 1. 2, 65, 8.
 87, 2? 4. 4, 120, 3? 126, 3. 5, 32, 2.
 6, 6, 1. 8, 92, 4? *τὰ προσγεγόμενα* 4,
 18, 2.
προσδεῖν 6, 21, 2. *εἶσθαι* 1, 102, 2.
προσδέχεσθαι 2, 70, 2. 4, 106, 2.
προσδεχομένῳ ἦν 6, 46, 2.
προσδοκία. μή 2, 93, 2.
προσεδρεία 1, 126, 5.
προσεῖειν 6, 86, 1.
προσεῖναι 6, 20, 2.
προσεπεξευρίσκειν 2, 76, 2.
προσεπιστέλλειν 1, 132, 6.
προσέρχεσθαι 4, 121, 1.
προσεταιριστός 8, 100, 3.
προσέχειν 1, 15, 1. *τὴν γνώμην* 1,
 95, 2. *προσέχεσθαι ἄγει* 1, 127, 1.
προσῆκειν 1, 126, 3. 6, 16, 1. ἡ-
μᾶς εἰπεῖν 1, 68, 2. Inf. erg. 2, 46.
 vgl. 6, 84, 1. *προσῆκετε ἡμῖν τὰ μέγιστα*
 6, 84, 1. *οἱ προσήκοντες* 1, 128, 3. ἡ
προσήκουσα 2, 43, 2. *αἱ προσήκουσαι*
ἀρειαί 4, 92, 6. vgl. 6, 83, 2. *προσή-*
κοντα 1, 120, 2. 3, 64, 3. *τὰ μὴ π.* 4,
 61, 1. *οὐκ ἐκ προσήκόντων* 3, 67, 1. *οὐ*
προσῆκον 3, 40, 4. *οὐδὲν π.* 6, 82, 2.
ὡς προσῆκον 4, 95, 1.
προσηκόντως 2, 43, 1.
προσηνής 6, 77, 2.
πρόσθεν. τὰ ἐν τῷ π. 6, 67, 2. *τὰ*
π. 7, 44, 3.
πρόσθεσις 4, 135, 1.
προσιέναι 1, 39, 3. 130, 2? 4, 47,
 2. 76, 4. 6, 49, 3.
προσίεσθαι 4, 38, 1. 108, 3.
προσκαθέζεσθαι πόλιν 1, 26, 3.
προσκαταλείπειν 2, 36, 2. 4, 62, 2.
προσχεῖσθαι 1, 93, 5. 5, 9, 5.
 6, 89, 3. 7, 29, 2. 8, 52, 2. 89, 3.
προσχεπτ —. *προῦσχεπτο* 8, 66, 1.
προσκηρυκεύεσθαι 4, 118, 1.
προσκοπεῖν 3, 83, 1.
προσκοπή 1, 116, 1.
προσκιτᾶσθαι 2, 62, 4.
πρόσκωπος 1, 10, 6.
προσλαμβάνειν 4, 61, 1. 6, 18, 7.
 55, 4. 78, 3.
προσμιγνύναι 1, 46, 2. 4, 93, 1.

6, 97, 3. 7, 22, 2. 8, 71, 3. vgl. zu 6,
 104, 3.
προσομιλεῖν. τὰ ἴδια 2, 37, 3. *πο-*
λέμῳ 1, 122, 1.
προσξυλλαμβάνεσθαι 3, 36, 2.
πρόσοδος 3, 13, 5. 5, 70.
προσοικεῖν πόλιν 1, 24, 1.
προσοφείλειν 7, 48, 6.
πρόσοψις 2, 89, 6.
προσολοφύρεσθαι 8, 66, 3.
προσπαρακαλεῖν 1, 67, 2.
προσπέμπειν 2, 79, 2. 7, 3, 1. *λό-*
γους 8, 47, 2.
προσπεριβάλλειν 5, 2, 2. *εσθαι*
 8, 40, 3.
προσπίπτειν 1, 84, 3. 2, 4, 1. 83,
 4. 3, 108, 3? 7, 28, 4. *ὁ προσπεσών*
 7, 63, 1.
προσπλεῖν 6, 50, 3. 8, 79, 2. *Εὐ-*
βοία 8, 91, 2.
προσπληροῦν πρὸς 6, 104, 2.
προσποιεῖν 1, 55, 2. *εἶσθαι* 1,
 137, 4. 4, 77, 2. *μή* 3, 47, 3. *ἐχθραν*
 8, 108, 3.
προσποίησις 2, 62, 2. 6, 16, 5.
προσπολεμοῦσθαι 3, 3, 1.
προστασία 2, 80, 3.
προσταυροῦν 4, 9, 1.
προσσχεῖν 4, 11, 2.
προσταλαιπωρεῖν 2, 53, 2.
πρόσταξις 8, 3, 2.
προστάσειν 3, 26, 1. 6, 31, 4. 7,
 19, 4. 8, 26, 2. *τινί* 5, 8, 3. *προσπετα-*
γμένος 1, 136, 2. vgl. 8, 8, 3.
προσιάτης 6, 35.
προστελεῖν 6, 31, 5.
προστελλειν 5, 71, 1.
προστιθέναι 3, 39, 5. 6. 45, 2.
καὶ ἀφελῖν 5, 23, 5. *πύλας* 4, 67, 5.
τιμὴν 3, 42, 5. *ζημίαν* 3, 82, 8. vgl.
 7, 68, 2. *ἐαυτόν* 3, 92, 1. 8, 46, 5.
ἀνδρὸς μότρα 3, 82, 4. *τὸν λόγον τῷ*
νόμῳ 2, 35, 1.
προστιθεσθαι 1, 20, 4. 78, 1. 144,
 1. 2, 37, 2. 3, 11, 3. 5, 62, 1. 6, 80,
 2. 8, 87, 4. *ξυμμάχους* 6, 18, 1. *ἀνάγ-*
κην 4, 98, 3.
προστιυγχάνειν 1, 97, 1.
προσφέρειν 2, 58, 1. *λόγον* 3, 109,
 1. 8, 32, 3. *λόγους* 1, 57, 3. *εσθαι* 1,
 140, 6. 4, 18, 2. 5, 111, 5. 6, 44, 4.
 7, 44, 2.
πρόσφορος 1, 125, 1.
πρόσχημα 1, 96, 1. 8, 82, 3. 5,
 30, 3.

προσχωρεῖν 6, 18, 5. 8, 31, 1.
Fu. 1, 82, 5.

πρόσχωσις 2, 77, 2. 102, 3.

προτειχισμα 7, 43, 4?

προτεμένισμα 1, 134, 4.

πρότερον 1, 41, 3. 4, 54, 2. 57, 4.
73, 5. 6, 74, 2. 7, 70, 2. πρὸ — πρό-
τερον 1, 3, 1. αἰ π. ξυνθῆκαι 1, 23, 1.
οἰ π. 1, 9, 1. τὸ π. 1, 59. π. προπέμ-
πειν 1, 29, 1. vgl. 1, 23, 4. 6, 57, 2.
π. ἤ mit dem Inf. 1, 69, 4, 2, 40, 2.
6, 58, 1. 8, 45, 5. μὴ π. ἤ mit dem
Conj. 7, 63, 1.

πρότερος 1, 44, 1. 3, 36, 5. 4, 57,
4. 73, 5. 7, 70, 2. πρότεροι ἀποδιδόναι
5, 21, 1. οἱ πρότεροι ἐπιόντες 1, 123, 3.
Da. 6, 67, 4. τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις
2, 74, 2. ἡ προτέρα 5, 75, 3. 7, 51, 2.
τὰ πρότερα 1, 2, 1.

προτιθέναι 1, 76, 3. 3, 39, 3. 40,
1. 84, 2. ἀγῶνα 3, 67, 5. γνώμας 1,
139, 3. vgl. 3, 52, 3. λέγειν 3, 38, 1.
εἶσαι 2, 34, 1. 42, 2. 3, 64, 3. 5, 35,
2. ἔχθραν 8, 85, 3. ἰνός π 5, 74, 1.

προτιμᾶν 1, 133. 2, 37, 1. 8, 64, 3.

προτιμήσεις 3, 82, 8.

προτιμωρεῖν 1, 74, 2.

προτρέπειν 5, 16, 6.

πρότριτα 2, 34, 1.

προύργου. τὰ π. 4, 17, 2. προυρ-
γαιότερον 3, 109, 3.

προὑπάρχειν 4, 126, 5. 5, 83, 2.

προὑφείλεσθαι 1, 32, 1.

προὔχειν 1, 9, 1. 39, 1. 6, 97, 2.
τὸ προὔχον 3, 84, 2. εἶσαι 1, 140, 5.

προφανής. ἀπὸ τοῦ π. 1, 35, 3. 3,
82, 7. ἐκ τοῦ π. 3, 43, 2. 8, 68, 1.

προφασισθῆναι 8, 33, 3.

πρόφασις 1, 23, 5. 118, 1. 2, 49,
1. 87, 5. 3, 13, 1. 6, 6, 1. ἐπιεικής 3,
9, 2. ἡ ἐμή 6, 78, 2. πρόφασιν, προ-
φάσει 3, 111, 1. 5, 53, 1. ἐπὶ προφά-
σει 3, 75, 3. ἐπ' αὐτομολίας προφάσει
7, 13, 3.

προφέρειν 1, 123, 1. 2, 89, 2. 3,
64, 2. 5, 17, 2. 26, 4. 31, 4. 7, 64, 2.
μέγα ἐς 1, 93, 2. σφάγια 6, 69, 3.
εἶσαι 3, 59, 2. 3, 64, 2. 7, 69, 3.

προφθάνειν 7, 73, 1.

προφυλακή 4, 30, 1.

προχωρεῖν 1, 16. 1, 74, 4. 3, 81,
4. 4, 59, 3. 7, 7, 3. τὸ, οὐδέν 6, 18, 5.
ἰερά 4, 54, 2.

πρύμναν κρούεσθαι 1, 50, 5. κατὰ
π. 2, 97, 1.

πρῶ 4, 6, 2. 7, 78, 3. πρωίτατα 7,
19, 1. πρωίτερον τῆς ὥρας 7, 39, 1. 8,
101, 2.

πρῶην 3, 113, 2.

πρῶρα 2, 83, 4. πρῶραθεν 7, 36, 2.

πρῶτον 1, 53, 2. 61, 2. 127, 1. 2,
34, 1. 3, 29, 1. 40, 1. 101, 1. 5, 27,
2. 78. 6, 3, 1. 7, 45. 8, 86, 3. ohne
μέν 1, 32, 1. 7, 23, 1. (so τὸ π. 2, 9,
1. 8, 106, 1.) π. μὲν 7, 82, 1. Stellung
2, 18, 1. π. ἀρχεσθαι 2, 36, 1. προγρά-
φειν 1, 23, 4. τὸ π. 1, 131, 1. 7, 66,
3. ὅτε π. 4, 34, 1. ὡς τὸ π. 4, 94, 2.
ἐς τὰ πρῶτα 3, 39, 2.

πρῶτος 1, 9, 1. 53, 2. 2, 42, 2. 3,
101, 1. 6, 2, 1. 7, 70, 3. πρώτου βασι-
λεύοντος 1, 13, 5. ὁ π. χρόνος 8, 97, 2.
ὁ π. πόλεμος 5, 25, 3. πρώτῳ ἄρξει 4,
87, 4. u. πρῶτον 6, 3, 1. 7, 45. 8, 86,
3. τῷ ἐπιβάντι πρώτῳ 4, 116, 2. 8, 125,
3. ἐτρέψαντο τοὺς X. πρώτους 8, 55, 3.
vgl. 100, 3. τοῦ πρώτου ἀλόντος 7, 23,
2. οἰ π. 4, 105, 1. vgl. 8, 68, 4. ἐν
τοῖς πρώτοις 4, 105, 1. ἀπὸ (τῆς) πρώ-
της 1, 77, 2.

πρωτοστάτης 5, 71, 2.

πταίειν 1, 122, 1. 4, 18, 3. π 2,
43, 3. 5, 16, 4.

Πυθαεὺς 5, 53, 1.

Πύθης, εὼ 2, 29, 1.

Πύθιος 6, 54, 6.

πυκνός 1, 23, 3.

πύλαι. ohne Art. 4, 67, 5.

πυνθάνεσθαι 6, 17, 3. 7, 12, 2.
ἰνός 4, 6, 1. τὴν βοήθειαν 7, 18, 1.
8, 41, 4.

Πυράσιοι 2, 22, 3.

Πύρρα 8, 23, 2.

πύστις 1, 5, 2. 3, 82, 3.

πῶ 2, 12, 3.

πωλεῖσθαι 2, 60, 4. 7, 39, 2?

πῶς 2, 3, 2. οὐ πως 5, 15, 2.

πῶς οὐ 3, 66, 2. 8, 96, 2.

ῥαβδοῦχος 5, 50, 3.

ῥάδιος. κατέχειν 6, 9, 3.

ῥαδίως 1, 73, 1. 3, 82, 1. 4, 10, 3.
7, 34, 6? οὐ ῥ. 2, 16. 6, 57, 3. 98, 3.
7, 75, 4. ῥάων 6, 20, 1. ῥᾶον 3, 82, 7.
7, 81, 2. εἶναι 84, 1.

ῥαθυμία 2, 39, 3.

ῥάσειν 7, 6, 3.

ῥαχία 4, 10, 5.

ῥεῖ μέγας 2, 5, 2.

ῤεῖτοι 2, 19, 2.

Ῥήνεια 1, 13, 5.
 ῤῆσις 5, 85, 1.
 ῤητός. ἐπὶ ῤητοῖς 1, 122, 1. γέρας
 1, 13, 1. ἐν ἡμέρᾳ ῤητῆ 6, 64, 5.
 ῤήτωρ 8, 1, 1. verantwortlich Zus.
 zu 3, 43, 3.
 Ῥόδιος Fem. 6, 43, 1.
 ῤόθιος 4, 10, 5.
 ῤοπή 5, 103, 2.
 ῤοώδης 4, 24, 4.
 ῤύαξ 3, 116, 1. 4, 96, 1.
 ῤύεσθαι 5, 63, 3.
 ῤυθμός 5, 70.
 ῤύμη 2, 76, 3. 81, 3.
 ῤυμουλκεῖν, εἶσθαι 4, 25, 3.
 ῤώμη 2, 43, 3. 4, 18, 2. 29, 2. 5,
 14, 1. 7, 18, 2. 75, 3.
 ῤώννυσθαι 2, 8, 1. 6, 17, 6.

 Σαλαμινία 6, 53, 1.
 σαφής 1, 35, 4. 6, 45, 1. 61, 1? 88,
 9. 7, 44, 1? σαφεῖς γνῶναι Zus.
 zu 3, 13, 1.
 σαφῶς 1, 91, 1. 5, 105, 1. 7, 44,
 1? 57, 6? 8, 53, 4.
 σείειν 4, 52, 1.
 σεισμοί 1, 23, 3. 3, 89, 1. 5, 45, 4.
 σελήνη 2, 4, 1. κατὰ σ. 2, 28. ἐν
 σ. 7, 44, 2.
 Σερμύλιοι 1, 65, 2.
 σῆμα 2, 34, 2.
 σημαίνειν 2, 8, 2. 5, 10, 3. 20, 2.
 6, 20, 1. mit dem Inf. 5, 71, 3.
 σημεῖον 1, 49, 1. 2, 40, 2. 4, 42,
 4. 6, 31, 3.
 Σηστός 8, 62, 2. ὁ, ἡ 1, 89, 2.
 σιγή 2, 89, 7.
 σιδηροφορεῖν 1, 6, 1.
 σίδηρος 4, 69, 1.
 Σιδουῖσσα 8, 24, 2.
 Σικελία 7, 33, 2.
 σιός 5, 77, 2.
 σιταρχία 6, 93, 4.
 σιτηρέσιον 6, 93, 4.
 σιτία τριῶν ἡμερῶν 1, 48, 1.
 σιτοδοτεῖσθαι 4, 39, 1.
 σιτοποιοί 2, 78, 3.
 σῖτος. ἀκμάζει 2, 19, 1.
 σκαιότης 4, 80, 2.
 σκάφος 1, 50, 1.
 σκεδάννυσθαι 2, 101, 3.
 σκεπτ-. ἐσχεμμαι 8, 66, 1.
 σκευάζειν 4, 32, 2.
 σκευή 1, 130, 1. 6, 94, 3. ψιλῆ 3, 94, 4.

σκευή 6, 31, 4. 8, 28, 1. 43, 1.
 σκηνεῖσθαι 1, 133, 1.
 σκηνίδιον 6, 37, 4.
 σκήπτεσθαι 6, 18, 1.
 σκίδνασθαι 6, 98, 4.
 Σκιρῖται 5, 67, 1.
 σκοπεῖν 3, 43, 3. ἐκ 1, 1, 2. λόγῳ
 2, 43, 1. εἰ 3, 62, 4.
 σκορπίος 1, 6, 2.
 σκότος 2, 4, 1. ἐκ τοῦ σ. 3, 23, 4.
 σκῦλα 2, 13, 4.
 σκυλεύειν 5, 74, 1.
 σκυτάλη 1, 131, 1.
 σμικρός 8, 81, 2. vgl. μικρός.
 Σόλλιον 5, 30, 3.
 σοφίσματα 6, 77, 1.
 σοφισταί 3, 38, 5.
 Σοφοκλῆς 3, 115, 3.
 σοφώτεροι τῶν νόμων 3, 37, 4.
 σπανίζειν. τιγί 4, 6, 2.
 Σπαρ(ά)δοκος 4, 101, 4.
 σπάρτον 4, 48, 3.
 σπασμός 2, 49, 2.
 σπείρεσθαι 2, 27, 2.
 σπένδειν 4, 98, 5. 6, 32, 1.
 σπένδεσθαι. τι 4, 15, 2. ἀναίρειν
 3, 24, 3. χρόνον 6, 7, 2. mit (ὥστε u.)
 dem Inf. 3, 109, 2. ἐσπειστο 3, 111, 1.
 σπέρμα 5, 16, 5.
 σπεύδειν 4, 87, 3. τι 6, 10, 2. ἐς
 τι 5, 37, 4.
 σπονδαί 5, 49, 1. 8, 9, 1. 37, 1.
 τῶν — 1, 35, 1. 5, 30, 2. 49, 4. ohne
 Art. 1, 53, 2. 55, 3. 78, 3. 5, 36, 1.
 σπονδὰς ἀδικεῖν 1, 123, 3?
 σποράς 3, 69, 1.
 σπουδή 5, 66, 2. 8, 89, 2. ὄπλων
 6, 31, 4. ὑπὸ σπουδῆς 3, 32, 3.
 σσ 5, 45, 3.
 Στάγης 8, 16, 3.
 στάδιοι, α 7, 78, 3.
 σταδία μάχη 4, 48, 3.
 στασιασμός 4, 130, 1.
 στάσις 1, 2, 2. 2, 20, 3. 22, 3. 6,
 5, 2. κατὰ σ. 3, 2, 2.
 στασιωτικόν 4, 130, 3.
 στατήρ 3, 70, 3.
 σταυροῦν 7, 25, 6.
 σταύρωμα 6, 64, 5? 100, 1.
 στεγανῶς 4, 100, 3.
 στέγειν 2, 94, 3. 4, 94, 3. 6, 72, 4.
 στενή 2, 99, 3.
 στενόν 1, 74, 1. τὰ σ. 2, 86, 3.

στερίσκειν 1, 73, 2. 2, 43, 1. 49,
 5. στέρεσθαι οἰκεία 1, 70, 4.
 στέφανος ἀγώνων 2, 46.
 στήλη 2, 43, 2. 5, 18, 10. 56, 3.
 στηρίζειν 2, 49, 2.
 στοά 8, 90, 6.
 στορεννύναι 6, 18, 4. vgl. στρων-
 νύναι.
 στρατεία, *ιά* 1, 3, 4. 2, 68, 5. 4,
 8, 1. 70, 1. 5, 60, 5. 79, 2. 6, 31, 5.
 32, 3. 7, 55, 1. 8, 72, 2. 108, 3. στρα-
 τηριαν ἐξιέναι 1, 15, 2.
 στρατεύειν πόλεμον 1, 112, 3. εσθαι
 1, 31, 3.
 στρατηγεῖν 2, 59, 2. 3, 20, 1.
 στρατηγός 3, 36, 4. 6, 41, 1. 8,
 5, 4.
 στρατιά 7, 4, 6. ξυνήλθεν 1, 3, 3.
 στρατιώτης 2, 11, 2. 6, 24, 3.
 στρατιωτικόν 8, 83, 2.
 στρατιωτικῶς 2, 83, 2.
 στρατιώτιδες 1, 116, 1. 6, 43, 1.
 8, 74, 2.
 στρατοπεδεύεσθαι ἐξ 5, 84, 4.
 στρατόπεδον 2, 78, 1. 7, 23, 2.
 στρόγγυλος 2, 97, 1.
 Στρομβιχίδης 8, 30, 2. 63, 1.
 στρωννύναι 2, 34, 2. vgl. στορεν-
 νύναι.
 στυράκιον 2, 4, 2.
 σῦμα 5, 77, 2.
 Σύμη 8, 44, 3.
 συμφέρεσθαι 1, 9, 1. 23, 1. 7,
 44, 1.
 σύν 1, 1, 2.
 Συρακόσιοι 8, 96, 4.
 Συράκουσαι, κοσσαί 6, 3, 2.
 συσκοτάζει 1, 51, 2.
 σφαγή 4, 48, 3.
 σφάγια προσφέρειν 6, 69, 3.
 σφάλλειν 2, 87, 1. 7, 66, 3. εσθαι
 3, 43, 3. 84, 3. 5, 90. ναῦς 7, 67, 2.
 πολλά 4, 18, 3. 7, 55, 2. χαλεπῶς 4,
 62, 2. τοῦ 1, 70, 3. δόξης 4, 85, 1.
 γνώμη 4, 18, 1. παρασκευῆ 2, 65, 8.
 σφάζειν 7, 84, 3.
 σφάλμα 8, 32, 1.
 σφεῖς, σφέτερος s. Pronomen und
 Possessiv.
 σφέτερος 1, 50, 5. 5, 10, 6. 4, 38,
 1. 6, 16, 5. 7, 12, 3. 23, 4. 39, 2. τὰ
 σ. 4, 114, 2. τὰ σ. αἰτῶν 8, 86, 2.
 σφόδρα 6, 92, 4.
 σφραγίς 1, 129, 2.
 σχεδόν τι 3, 68, 3.

σχετλιασμός 8, 53, 2.
 σχῆμα 6, 89, 5. 8, 89, 3.
 σχολαῖος 3, 29, 1.
 σχολῆ 1, 142, 1. 8, 95, 2. γίγνεται
 5, 10, 4.
 σώζειν 6, 38, 1. σθαι 2, 63, 2. σω-
 τηριαν 6, 78, 3.
 σῶμα 1, 17, 1. 141, 4. 2, 41, 1. 3,
 65, 2. 6, 12, 1. ohne Art. 1, 136, 3.
 σῶς καὶ ὑγιής Zus. 3, 34, 3.
 σωτηρία 7, 12, 2. 70, 7. 81, 3? σω-
 τηριαν σώζειν 6, 78, 3.
 σωτήριος 7, 81, 3.
 σωφρονίζειν 6, 78, 2. 8, 1, 4.
 σωφρονιστής 3, 65, 2. 6, 87, 3.
 σωφροσύνη 1, 32, 3. 68, 1. 8, 64, 3.
 σώφρων 3, 58, 1. 82, 8. τὸ σ. 1,
 37, 2. 3, 82, 3. τὸ σωφρονέστατον 3,
 62, 2.
 ταινιοῦν 4, 121, 1.
 τακτός 4, 65, 2.
 τάλαιπωρεῖν 1, 99, 1. 5, 74, 2.
 7, 16, 1.
 τάλαιπωρία 2, 49, 2.
 ταμίας τῆς τύχης 6, 78, 3.
 ταμιεύεσθαι 6, 18, 3.
 Ταμῶς 8, 31, 1.
 τᾶν 3, 13, 5.
 ταξίαρχοι 7, 60, 1.
 τάξις 3, 87, 2. 4, 126, 4. 8, 69, 1.
 ταπεινός 2, 61, 2.
 ταρασσεῖν. ταραξέσθαι 7, 36, 6.
 67, 2.
 ταρσοί 2, 76, 1. 7, 40, 5.
 τάσσειν 4, 26, 3. τὸ τεταγμένον 2,
 63, 2. τάξασθαι 1, 99, 3. 3, 70, 3.
 κύκλον 2, 83, 4.
 ταύτη 6, 77, 2. 101, 1. 7, 80, 4.
 τὸ τ. 4, 96, 3. οἱ τ. 2, 96, 2.
 τάφος 2, 47, 1.
 τάφρος 4, 67, 3.
 τάχα μὲν τι 8, 94, 2. τάχ' ἂν ἴσως
 6, 10, 2.
 τάχος. ὅ τι τ. 7, 42, 5. διὰ τάχους
 1, 63, 2. 8, 2, 2.
 ταχυναντεῖν 6, 34, 5.
 ταχύς 4, 55, 2? 5, 66, 3. mit dem
 Inf. 1, 132, 5. (ὡς) διὰ ταχέων 1, 80,
 2. 4, 96, 1. vgl. 3, 13, 3. ταχύ 1, 81, 1.
 τέ 2, 64, 2. zw. 1, 9, 3. 49, 4. 78,
 2. 2, 40, 2. 100, 1. 101, 1. 3, 36, 5.
 82, 5. 4, 8, 4. 10, 2. 27, 1. 82, 2. 69,
 3. 92, 2. 5, 9, 7. 39, 1. 105, 1. 6, 6,
 1. 44, 3. 97, 1. 7, 1, 5. 31, 4. 47, 2.

56, 3. 81, 4. 83, 3. 8, 76, 3. (vgl. unten τε (—) καί.) 8, 5, 2. 21, 2. 108. τέ u. δέ 3, 82, 5. 6, 37, 3. 7, 36, 3. 58, 5. Stellung 7, 84, 3. nicht gern nach ὅτι 1, 1, 1. 7, 18, 3. erfordert 2, 64, 3. Sätze anschliessend 1, 4. τέ — τέ 4, 36, 3. 6, 34, 4. 7, 34, 7. 44, 4. 8, 92, 7. verbindet e. Ge. u. Da. 4, 20, 3. τε οὐ — τέ 1, 126, 3. οὔτε — τε οὐ 1, 5, 2. τέ — οὔτε 1, 37, 2? οὐ τε — ἦν τε 6, 33, 6. vgl. εἶ I E. τέ — δέ 1, 25, 3. 3, 52, 2. 6, 83, 1. 7, 78, 2. 81, 3. εὖ τε καὶ χειρόν 2, 35, 1. vgl. 3, 42, 3. 6, 11, 1. τέ καὶ für καί 2, 2, 3. 5, 9, 1. 35, 6? αὐτοὶ τε — καί 1, 124, 3. weit getrennt 6, 46, 2. 8, 45, 2. αἶ τε — καί ohne αἶ 1, 7, 2. 26, 2. 2, 40, 3. 5, 75, 1. 7, 1, 5. 7, 1. 14, 1. ἔκ τε καὶ τῆς 1, 31, 1. ὑπό τε — καί 1, 49, 2. 8, 78, 1. 75, 2. Hyperbata 1, 1, 1. 72, 2. 129, 1. 143, 2. 2, 5, 3. 3, 36, 2. 4, 28, 3. 52, 1. 100, 1. 109, 1? 5, 11, 2. 44, 1. 46, 4. 6, 6, 2. 14, 1. 15, 1. 18, 4. 38, 1. 44, 3. 52, 1. 87, 5. 100, 1. 7, 14, 2. 36, 7. 80, 1. 8, (4.) 14, 2. 97, 2. bei einzelnen Wörtern 1, 71, 3. vgl. 3, 58, 4. τέ (—) καί nicht für καί 1, 139, 4. 5, 35, 6. 6, 21, 2. 83, 1. 92, 2. 7, 59, 1. διά τε τὸ — καὶ φόβῳ 4, 88. verbindet von Participien: e. regierten u. e. abs. Ge. 7, 28, 4. ἀνδρῶν τε ἐνότων καὶ δεδιότες 1, 67, 1. vgl. 3, 84, 2. 4, 41, 3. 82. ὄρωντές τε καὶ ἅμα ὄντων 4, 123, 1. ἀναγκαῖόν τε ὄν καὶ τευζόμενοι 7, 77, 7. ὄρωντά τε καὶ ὑμῶν μὴ ἐπιβοηθούντων 7, 14, 2. vgl. 4, 54, 1. σίτου τε οὐκ ἐνότος καὶ κατελιημμένον 4, 8, 6. vgl. 4, 41, 3. verschiedene Wortarten: αὐτός τε καὶ ἔχων 8, 55, 3. vgl. 2, 68, 1. τῆς τε δ. ἔνεκα καὶ οἰόμενοι 8, 65, 2. αἰχμαλώτων τε περὶ φυλακῆς καὶ ἐπισκευὴν οὐκ οὔσαν 1, 52, 2. vgl. 6, 101, 5. ἐν νήσῳ τε καὶ χρωμένους 4, 26, 3. vgl. 1, 143, 1. 4, 12, 2. 69, 3. 6, 24, 2. ἀπροσδόκητόν τε καὶ παρὰ λόγον 2, 91, 3. ἀφυλάκτους τε καὶ ἐξαίφνης ἐπιγεγόμενοι 7, 32, 2. zw. 6, 37, 3. ἐν γῆ ἀποκροῖω τε καὶ ξυνεχῶς ταλαιπωροῦντες 7, 27, 4. βαλλόμενός τε καὶ χαλεπῶς 1, 63, 1. vgl. 4, 36, 3. πολὺ τε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν καὶ οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ στρατευόμενοι 6, 21, 2. vgl. 37, 3. πολεμίοις τε οὔσι καὶ προσποιήσειν 8, 94, 3. vgl. 4, 3, 3. τῶν τε ἄλλων καὶ

ὅτι 7, 60, 1. ἀκούσαντες τῆς τε ἀγγελίας καὶ ἐπειδὴ — 5, 44, 1. τῷ τε ὕδατι χρωμένοι καὶ ὁπότε — 7, 4, 6. vgl. 5, 58, 1. διά τε τὸ εἰπεῖν καὶ φόβῳ 4, 88. ἀπορώτατον τὸ τε μὴ οἶόν τε εἶναι καὶ ὅτι — 7, 14, 1. τῷ τε μεμονῶσθαι καὶ ὅτι 4, 126, 1. τῶν τε ἐχθρῶν καὶ οἶ 4, 74, 3. κατὰ τε τὸ διάφορον καὶ ὅτι 2, 27, 2. vgl. 3, 86, 2. πρὸς τε Πλαταιῶν καὶ εἴ τις 3, 21, 1. τῇ ἀποκλήσει καὶ εἶ 4, 85, 2. περὶ τε — καὶ μὴ 4, 70, 1. βουλόμενός τε καὶ ὅπως 5, 45, 3. ὡςπερ τε προεδέδοκτο καὶ τῶν Σ. ἐναγόντων 7, 18, 1. ἐς τε τὴν Α. πέμπων καὶ προσεποιεῖτο 1, 57, 2. vgl. 5, 61, 3. 7, 47, 2. ein rel. u. ein selbständiger Satz 6, 11, 1. ὅπως τε καὶ ἦν 6, 96, 3. zw. bei selbständigen Sätzen, von denen der eine für e. temporalen steht 8, 53, 1. τε οὐ — καὶ 2, 101, 3. (οὔτε — τε οὐ 1, 5, 2.) καὶ — τέ 1, 9, 3. καὶ — τε — καὶ 3, 7, 2. 6, 30, 3. 103, 4. τέ — δέ 6, 83, 1. vgl. μὲν. μήτε — τε 2, 49, 3. τε δὴ 7, 13, 3.

Τεγέα 5, 32, 2. Τεγεᾶται 5, 67, 2.

τειχίρεις ποιεῖν 2, 101, 1.

τειχίζεσθαι 1, 93, 5.

Τείχιον 3, 96, 1.

τειχισμα 3, 34, 3. 103, 2. 5, 3, 1.

τειχισμός 5, 17, 2. 8, 14, 3.

τειχομαχεῖν 1, 102, 1. 7, 79, 1.

τεῖχος 1, 116, 2. 4, 57, 1. 5, 77, 1.

ἐν τῷ τ. 3, 68, 3. τὰ μακρὰ τ. 1, 69, 1.

5, 52, 2. 82, 4. μακρόν 4, 69, 2. 5,

10, 6. 52, 2. ohne Art. 1, 101, 2. 3,

3, 3. 50, 1. 4, 133, 1. 8, 69, 1.

τεκμαίρεσθαι 1, 1, 1. 3, 53, 2.

τέκμαρσις 2, 87, 1.

τεκμήριον 1, 1, 2. 34, 2. 2, 50,

τ. δέ 2, 15, 3. 3, 66, 1.

τεκμηριοῦν 1, 3, 3. 3, 104, 7.

τέκνωσις 2, 44, 2.

τέκτων 5, 82, 4.

τελεῖν 2, 97, 2.

τέλεια ἱερά 5, 47, 10.

τελευταῖος 4, 38, 2. 125, 3. τὸ τ.

8, 8, 3. τὰ τ. 1, 24, 3.

τελευταῖον. λόγον 3, 59, 3. ἐς 1, 51,

2. 3, 104, 5. 4, 109, 1. ἐπί 8, 90, 5?

τελευτῶν 2, 47, 3. 6, 53, 3. Αο. 4, 72, 4?

τέλος. zuletzt 5, 50, 4. ἔχειν 4, 118,

7. 5, 41, 3. οἱ ἐν τέλει, τὰ τέλη 1, 10,

6. 3, 36, 4. 4, 15, 1. τὰ τ. ἔχειν 5,

47, 11? 7, 73, 1. Geschwader 1, 48,

2. 2, 22, 2. *κατὰ τέλος* 6, 42. Kosten 4, 60, 2. 6, 16, 4.
τέμενος 3, 70, 3. 6, 99, 4.
τέμνειν 2, 98, 1. 100, 1. 6, 7, 1.
τῆς γῆς 1, 30, 2. *ταμῆν* 1, 81, 2.
τέρπεσθαι 6, 83, 3.
τεσσαρακοστή 8, 101, 1.
τέτιξ 1, 6, 2.
Τεύτλουσσα 8, 42, 3.
τέχνη 5, 18, 1. 7, 70, 7.
τέως μὲν 5, 7, 1.
τῆ μὲν 6, 66, 2.
τῆ δε. οἱ τ. 6, 21, 2.
Τήνιοι 7, 57, 3.
τηρεῖν 2, 3, 3. 4, 26, 4. 108, 1. 5, 82, 1. 6, 2, 4. 7, 80, 1. mit dem Part. 6, 100, 1.
τήρησις 7, 86, 1.
τιθέναι νόμον 5, 105, 2.
τιθεσθαι. τὰ ὄπλα 2, 2, 4. 7, 3, 1.
τὸ παρόν 1, 25, 1. vgl. 5, 80, 1. *εὐ τὴν εὐτυχίαν* 4, 17, 3. vgl. 1, 41, 3. 4, 120, 4? zw. 4, 39, 3. 6, 11, 5. *τὰ ξυμφέροντα εὐ* 1, 76, 1. *πόλεμον* 1, 82, 5. 8, 84, 3.
τιμᾶν 3, 9, 2. *τὰ μέγιστα* 4, 20, 3. vgl. 120, 4. *τὸ τιμώμενον* 2, 63, 1. *τιμῆσθαι* 2, 87, 5.
τιμῆ 2, 36, 1.
τιμωρεῖσθαι 3, 67, 1. 7, 77, 3.
τιμωρία 1, 25, 1. 4, 62, 3. 6, 93, 2. *τινός* 3, 63, 1. *ἁμαρτημάτων* 2, 53, 3.
τις 3, 111, 2. 5, 34, 2. 6, 61, 3? eingeschoben 5, 82, 4. anders *τι* 2, 45, 2. voranstehend 6, 7, 1? *ὑπὸ τινων ἀεὶ πλειόνων* 1, 2, 1. *νεώτερός τις* 1, 42, 1. vgl. *ἄλλος. ἐναντιὸν τινα* 3, 68, 2. *ὀλίγοι τινές* 2, 17, 1. 3, 5, 1. *τινές ὀλίγοι* 3, 7, 3. 4, 110, 2. 7, 74, 3. *πολλῶ τινι* 6, 1. *ἐπὶ τινες* 7, 34, 4. *οὐ πολλοὶ τινες* 6, 51, 2. *τινές οὐ πολλοὶ* 6, 94, 3. vgl. 2, 78, 3. 7, 82, 1. *τινές δύο* 8, 100, 5. *διακοσίους τινάς* 8, 21, 1. *ἑβδομήκοντά τινες* 7, 87, 4. vgl. *τοιόσδε. οἱ μὲν τινες* 2, 4, 2. 90, 4. *οἱ δὲ τινες* 2, 90, 4. 6, 15, 1. *τὸ δέ τι καὶ* 1, 107, 3. *τινές οἱ μὲν* 5, 54, 3. *μέρος τι* 1, 23, 3. 4, 30, 1. *τὸ βραχὺ τι τοῦτο* 1, 140, 6. *τι τὸ πλεόν* 4, 27, 3. *βραχὺ τι τὸ πρὸς θάλασσαν* 7, 2, 4. *προσεῖναι τι τὸ εὐλογον* 4, 87, 2. *αὐτός τις* 1, 40, 4. 6, 77, 2. *πᾶς τις* 1, 20, 1. 2, 41, 1. 3, 13, 6. 7, 60, 2. *τις ἕκαστος* 6, 31, 4. *τις* man 3, 55, 2. 5, 10, 15. 6, 10, 3.

48, 2. vgl. 7, 61, 1. für *ὅστις* 4, 61, 4. für *τινές* 1, 2, 1. 2, 37, 1? 41, 2. 3, 46, 4. 56, 3. 5, 109. 6, 22, 1. 7, 29, 2? e. Plu. angefügt 2, 53, 1. auf e. Plu. bezogen 4, 85, 3. vgl. 7, 75, 3. *τινές* 1, 2, 2. *τινές οἱ* — 8, 98, 1. vgl. 2, 25, 4. *τινές τῶν* — 8, 73, 2. *τινάς* für *τινά* 3, 36, 4. 4, 69, 1. ausgel. 4, 44, 2. 5, 52, 2. *τις* man 4, 13, 3. 62, 1. 5, 14, 3. b. Ipv. 5, 10, 5. b. *σημαίνει* 7, 50, 3. Jemand 4, 62, 1. jeder 6, 31, 5. jegliche 5, 31, 4. *τι* 2, 85, 4. 3, 11, 2. 6, 16, 5. 52, 2. *εἶ τι* — *πάντα* 5, 46, 3. *τι αὐτῶν* 1, 83, 2. 87, 3. 6, 40, 2. *τι σιασιασμοῦ* 4, 130, 1. *ποιεῖν τι* 2, 74, 2. *εἰπεῖν τι* 8, 92, 11. vgl. *λέγειν* 6, 40, 2. *πάσχειν τι* 4, 15, 2. 124, 4. *ξυγχωρεῖν τι* 4, 22, 3. Manches 4, 63, 1. zum Theil 1, 107, 4. irgend 6, 25, 3. 8, 14, 3. *μὴ τι* für *μηδέν* 1, 126, 1. 2, 5, 1. 6, 40, 2. (*μὴ τις* 5, 26, 2. 7, 68, 2.) entbehrlich 1, 65, 1. 2, 91, 3. 4, 67, 2. 6, 21, 1. (1, 58, 2.) *μᾶλλον τι* 1, 49, 2. *τι μᾶλλον* 1, 13, 1. 4, 21, 4. 7, 57, 1. vgl. 6, 79, 2? *τι ἐμπειρότεροι* 2, 89, 2. 1, 49, 1? *τι ἄγαν* 7, 50, 4. *διαφερόντως τι* 1, 138, 3. *τάχα μὲν τι* 8, 94, 2. *πάνν τι* 8, 71, 1. *σχεδόν τι* 3, 68, 3. *ἅττα* 8, 108, 3. *τινά* nicht elidirt 7, 1, 4. *τού* in der Stellung des Artikels 6, 34, 2. 7, 75, 7. *εἶ τις, τι* 7, 33, 6. *εἶ τις, τι μὴ* 1, 73, 2. 5, 26, 2. (8, 2, 1.) vgl. *εἶ*.
τις 1, 81, 2. *τινα οἴσθε ὄντινα οὐ* 3, 39, 6.
τιτρώσκειν 4, 14, 1.
τοί 2, 41, 2.
τοιόςδε 1, 31, 3. 6, 8, 3. 32, 3. *τοιόνδε* 4, 67, 2. 5, 71, 1. 6, 88, 1. *τι* 2, 75, 4. 3, 97, 1. Zus. zu 4, 46, 3. 5, 45, 2. 6, 64, 3. 8, 50, 1. *οἱ τοιοῖδε* 2, 64, 1. *ἡ τοιαύδε ξυμφορά* 4, 10, 1. *τὸ τοιόνδε* 2, 36, 1. 3, 42, 4.
τοιούτος 1, 21, 1. 3, 42, 4. 58, 4. 5, 11, 3. 8, 89, 3. *ἡ τ. διάνοια* 5, 105, 3. vgl. 6, 17, 3. *ἡ ἐπιβουλή τοιαύτη παρεσκευάετο* 4, 77, 1. vgl. 2, 78, 3. 6, 44, 1. *ὁ τοιοῦτος* 3, 30, 2. 38, 4. 4, 18, 3. 5, 105, 3. 6, 16, 5. *τὸ τοιοῦτον* 1, 76, 2. 4, 56, 1. 67, 5. 6, 9, 2. 60, 2. 7, 50, 4. 81, 3. 87, 2. 8, 51, 2. *ἐν τῷ τ.* 3, 81, 4. 7, 69, 3. *ἐκ τοῦ τ.* 4, 83, 2. 8, 47, 1. *διὰ τὸ τ.* 7, 86, 4. *τὰ τ.* 2, 47, 3.
τοιουτότροπος 2, 8, 2. 8, 84, 3.

τοκῆς 2, 44, 1.
 τόλμα 1, 90, 1. 3, 82, 3. 6, 31, 6.
 36, 1.
 τολμᾶν 1, 32, 4. 2, 40, 3. 3, 56,
 3 (Zus.) 82, 5. 4, 28, 2. 73, 5. 123,
 2. 5, 76, 3. 6, 34, 8. 56, 3. ohne Ob-
 ject 2, 43, 1. 5, 76, 3. Ao. 6, 34, 2.
 τολμηρόν, τό 1, 102, 2.
 τολμητής 1, 70, 2.
 τομή 2, 76, 3.
 τοξόται 8, 98, 1.
 τόπος 6, 54, 4?
 τόσος 4, 28, 3. vgl. zu 1, 37, 3.
 τοσόςδε 1, 23, 2. 2, 12, 3. τοσῆδε
 τῆ παρασκευῆ 6, 43, 1. für τοσοῦτος 6,
 2, 6. 7, 58, 1.
 τοσοῦτος 2, 11, 6. 7, 81, 3. τοσαύτη
 ἡ παρασκευῆ διέπλει 6, 44, 1. δις τ. 6,
 37, 2. ἕτερος τ. eb. vgl. § 3. τοσοῦτον
 κρατῆσαι 8, 1, 3. διὰ τοσοῦτου 2, 29, 3.
 ἐν τοσοῦτω 6, 64, 1.
 τότε 1, 101, 2. 137, 4. 3, 64, 2. 8,
 23, 4. Erzähltes bezeichnend 3, 57, 3.
 69, 1. 4, 46, 1. 101, 2. 123, 2. 5, 4,
 3. 6, 1. 16, 6? 7, 31, 2. 57, 10. 81, 2.
 8, 20, 1. 23, 3. 31, 1. 32, 2. 40, 3.
 62, 2. 73, 1. 86, 1. 6. 90, 1. 103, 2.
 καὶ τότε 1, 107, 3. 4, 80, 3. 5, 71, 2.
 mit erg. Verbum 1, 86, 2. τότε δῆ 1,
 58, 1.
 τράπεζα 1, 130, 2.
 τρεῖς καὶ δέκα 3, 69, 1. 79, 1. 8,
 22, 1. 88, 1. τρία 3, 40, 2.
 τρέπειν. ἐς γέλωτα 6, 35. ὁδοὺς τρα-
 πόμενοι 5, 10, 10. τετραμμένος 4, 106,
 2. τὰς γνώμας πρὸς τὰς ξυμφορὰς 1,
 140, 1. Med. mit dem Inf. 2, 65, 6.
 mit e. Adv. 5, 9, 2.
 τρέφειν 2, 44, 1.
 τριακοντούτης 1, 23, 4. 5, 14, 3.
 τρίβειν 7, 48, 6. τρίβισθαι 6, 18,
 7. τριβῆναι, τριφθῆναι 2, 77, 3.
 τρίπους 1, 132, 2. 3, 57, 2.
 τρίς ἑννέα 7, 50, 4.
 τροπαῖον 1, 30, 1. πινός 2, 92, 3.
 τροπή γίνεσθαι 1, 49, 6. τροπαί 8,
 39, 1.
 τρόπος 1, 8, 3. 4, 44, 2? 5, 7, 2.
 6, 54, 4? τοιοῦτω τ. 6, 97, 3. ὅτω τ.
 1, 107, 3. ἐκ παντός τ. etc. 6, 34, 2.
 τροπωτήρ 2, 93, 2.
 τροφή 6, 93, 4.
 τρύειν, τρυχῶν 7, 28, 3.
 Τρωάς 1, 131, 1.
 ττ ζω. 5, 45, 3. 71, 2. 8, 71, 1.

τυγχάνειν 2, 35, 3. 74, 2. 3, 39,
 7. 42, 3. 4, 25, 1? 63, 3. 93, 4? 5,
 111, 5? γνώμης 3, 42, 5. ὑμῶν ξυγ-
 γνώμης 7, 15, 5. mit dem Part. 1, 70,
 4. 3, 8, 2. 4, 73, 3. 124, 4. 5, 98. das
 Part. erg. 1, 142, 4. 4, 93, 4. 5, 20,
 2. 8, 48, 5. 95, 2. ohne Part. 1, 32, 2.
 120, 4. 2, 87, 3. 4, 26, 3.
 τυραννεῦσαι 6, 55, 2.
 τυραννίς 1, 17, 1.
 τύραννος 3, 62, 2. πόλις 1, 122, 3.
 οἱ τ. 2, 15, 4.
 τύχη. τὸ τῆς τ. 3, 59, 1. 4, 18, 2.
 7, 61, 2. τὰ τῆς τ. 4, 55, 4. τύχης τα-
 μίας 6, 78, 3. ἐν τ. γίνεσθαι 4, 73, 3.
 τύχαι 1, 84, 3. ἐς τύχας 1, 69, 4. πε-
 ρίστασθαι 1, 78, 2.
 Ὑακίνθια 5, 23, 4.
 ὕβρις 6, 28, 1.
 ὑγίης 3, 75, 3. σῶς καὶ ὑ. Zus. 3,
 34, 4.
 ὕδωρ 2, 5, 1. 3, 22, 1. 6, 70, 1. 7,
 79, 2. ἐξ οὐρανοῦ 2, 77, 4.
 υἱός, οὐ, εὐός 1, 13, 5. 111, 1.
 Ὑκκαρικὸς 7, 13, 3.
 ὕλη 2, 75, 2.
 ὕμνεῖν 2, 42, 1.
 ὑπάγειν 4, 126, 6. 8, 10, 2. εἶσθαι
 7, 46.
 ὑπαγωγή 3, 97, 3.
 ὑπακούειν 1, 26, 3. 139, 2. 5, 98.
 πινός, τινί 6, 82, 2. ὑπακούσαι 5, 92, 2.
 ὑπαίθριος 1, 134, 2.
 ὑπαναλίσκειν 3, 17, 2.
 ὑπαπιέναι 3, 111, 1.
 ὑπάρχειν 4, 18, 1. 6, 87, 4. 8,
 48, 5. τι αὐτοῖς ἐκ τοῦ Ἄργους 5, 83, 1.
 ἀπ' ἀλλήλων σωτηρία 6, 86, 3. κεκλῆσθαι
 5, 9, 7. ὥσπερ ὑπῆρχε 3, 109, 3. ὑπάρ-
 χον 1, 124, 1. τὸ ὑπάρχον 7, 67, 1. τὰ
 ὑπάρχοντα 1, 141, 1. 145, 5. (ὡς) ἀπό,
 ἐκ τῶν ὑ. 7, 76. πρὸς τὰ ὑ. 6, 31, 6.
 anfangen. οἵσπερ, ἄπερ 2, 67, 4. ὑπῆρ-
 χτο 1, 93, 2.
 ὑπαρχος 8, 31, 1.
 ὑπεῖναι 6, 87, 4. 8, 36, 1.
 ὑπειπεῖν 1, 35, 4.
 ὑπεκκεῖσθαι 1, 89, 3. 137, 3. 8,
 31, 2.
 ὑπεκτίθεισθαι 1, 89, 3.
 ὑπεκτρέχειν 3, 34, 2.
 ὑπενδιδόναι 2, 64, 3.
 ὑπεξαιρεῖν 4, 83, 2. εἶσθαι 8,
 70, 2.

ὑπεξανάγεσθαι 3, 74, 3.
 ὑπεξέρχεσθαι τινα 3, 34, 2.
 ὑπέρ. τινός 1, 141, 6. pleon. 7, 13, 3. von der See 1, 112, 2. 137, 3. τὶ 2, 35, 2. 8, 8, 1. ὑπὲρ (τούς) μυρίους 4, 93, 3. von der Zeit 1, 41, 2?
 ὑπεραυχεῖν 4, 19, 3.
 ὑπερβάλλειν 2, 35, 3. 6, 23, 1. 8, 56, 4. 104, 4.
 ὑπερβιάζεσθαι 2, 52, 2.
 ὑπερβολή 2, 45, 1. 3, 82, 3. 6, 31, 6. 8, 89, 4.
 Ὑπερβολος 8, 73, 2.
 ὑπερεκβάλλειν 8, 104, 4.
 ὑπερέχειν 3, 23, 5. 107, 3.
 ὑπερθεῖν 5, 59, 3.
 ὑπερισθμίζειν 3, 15.
 ὑπερόπτης 3, 38, 4.
 ὑπερορᾶν 5, 6, 3. 28, 1. 6, 11, 3. 7, 42, 3.
 ὑπερόριος 8, 72, 2.
 ὑπεροψία 1, 84, 3.
 ὑπερτείνειν 2, 76, 3.
 ὑπερῦθρος 2, 49, 3.
 ὑπερφαινεσθαι. λόγου 4, 93, 3.
 ὑπερφέρειν 1, 81, 1. 3, 15. 81, 1.
 ὑπερφρονεῖν. τινά 6, 68, 2. Ps. 6, 16, 4.
 ὑπερφρων 2, 62, 5.
 ὑπεύθυνος 3, 43, 3.
 ὑπέχειν 7, 21, 3. δίκην Zus. 3, 53, 1.
 ὑπήκοον, τό 6, 69, 5. ὁ ὑ. 2, 41, 2.
 ὑπηρεσία 1, 143, 1. 6, 31, 3. 8, 1, 2.
 ὑπηρέσιον 2, 93, 2.
 ὑπηρετεῖν 4, 108, 5.
 ὑπισχνεῖσθαι 2, 95, 2. Inf. erg. 5, 38, 5.
 ὕπνος. πρώτος 2, 2, 1. ὕπνον αἰρεῖσθαι 2, 75, 2.
 ὑπό. I) mit dem Ge. 4, 96, 4? 5, 66, 2? κήρυκος 6, 32, 1. ὑπὸ ἀλητῶν 5, 70. durch Vermittelung 2, 79, 2. bei γίγνεσθαι 4, 74, 4. 85, 1. ἀποθνήσκειν 3, 96, 1. ἀνασιῆναι 1, 8, 2. verd. 5, 74, 1. ἐκπίπτειν 1, 131, 2. κατέρχεσθαι 8, 68, 3. πληγὰς λαβεῖν 5, 50, 3. αἰτίαν ἔχειν 6, 46, 4. bei Substantiven 1, 130, 1. 141, 6. 8, 21, 1. 64, 2. vor, wegen 2, 85, 4. 4, 34, 2. 44, 3. 5, 105, 1. 6, 37, 3. 103, 4. 7, 44, 3. 8, 41, 2. 105, 1. ὑπὸ χρημάτων 7, 48, 4. ὑπὸ σπουδῆς 3, 33, 3. zw. 7, 64, 2.
 II) mit dem Da. 3, 59, 2.

III) mit dem Ac. 2, 15, 3. 76, 1. 79, 2. 99, 2. 5, 10, 2. ὑπό τινα εἶναι 6, 86, 3. γίγνεσθαι 1, 110, 1. um 1, 100, 3. 4, 2, 1. 7, 28, 4.
 ὑπογράφεω 5, 56, 3.
 ὑποδείξ 3, 11, 2. 4, 20, 3. ἔστερα 1, 10, 3. 2, 89, 4. 3, 45, 5.
 ὑποδέχεσθαι 1, 25, 3. 3, 12, 1. 6, 22, 3.
 ὑποδοχή 7, 74, 2.
 ὑποδύεσθαι 3, 12, 1.
 ὑπόθεσις 3, 66, 2.
 ὑποθορυβεῖν 4, 28, 1.
 ὑποκαταβαίνειν 7, 60, 3.
 ὑποκεῖσθαι 3, 84, 3.
 ὑποκρίνεσθαι 7, 44, 6.
 ὑπολαμβάνειν 1, 121, 2. 6, 28, 2. 58, 2. 8, 105, 3. für προλ. 1, 68, 4. entgegen 5, 49, 3. 85, 2.
 ὑπολείπειν. λόγον 8, 2, 2. εἶναι 1, 140, 5. 3, 40, 5. 84, 3. 7, 75, 3.
 ὑπόλοιπος 4, 90, 4. 8, 69, 3. τὰ ὑ. 1, 75, 2.
 ὑπολύειν. ζεύγη 4, 128, 3.
 ὑπομένειν 1, 115, 4. ἐς ἀλκὴν 3, 108, 1.
 ὑπομιγνύναι 8, 102, 1.
 ὑπόμνημα 2, 44, 2.
 ὑπόμνησις. τινός 1, 137, 4. 4, 17, 2. 95, 1.
 ὑπονειφομένη νύξ 3, 23, 5.
 ὑπονοεῖν 3, 82, 4. 6, 83, 3.
 ὑπόνοια 2, 41, 2. 5, 87.
 ὑπονομηδόν 6, 100, 2.
 ὑπονοστεῖν 3, 89, 2.
 ὑποπέμπειν 4, 46, 3.
 ὑποπίπτειν 7, 40, 5.
 ὑποπτεύειν 6, 79, 2. (ἔς) τινα 4, 51. εἶναι 6, 86, 1. 8, 66, 2. ὑποπτεύεται mit d. Inf. 6, 61, 3. ὁ πόνος μή 2, 62, 1. vgl. 3, 53, 2.
 ὑπόπτως 6, 60, 1.
 ὑποπτον (τό) 1, 90, 2. 4, 78, 2. 6, 85, 3. 89, 1.
 ὑπόπτως 6, 53, 2. 8, 66, 4. 68, 2. 88, 10.
 ὑποσημαίνειν 6, 32, 1.
 ὑπόσπονδος 1, 63, 3. 103, 1. 2, 70, 2. 3, 7, 3. 6, 59, 5. 97, 4.
 ὑποτείνειν 7, 36, 2. 8, 48, 1.
 ὑποτειχίζειν 6, 99, 2.
 ὑποτείχισις 6, 100, 3.
 ὑποτείχισμα 6, 100, 1.
 ὑποτελεῖν 3, 46, 1.
 ὑποτελεῖς. φόρου 1, 19, 66.

ὑποτιθέναι 1, 138, 2. 3, 45, 4. 4, 65, 4. εσθαι 5, 90.
ὑποτοπεῖν, *εὔειν* 2, 5, 3. 8, 76, 1. mit dem Inf. Ao. für Fu. 3, 24, 1.
ὑπouλος 8, 64, 3.
ὑπουργεῖν 7, 62, 3.
ὑποψία ἐς 4, 27, 3. 6, 61, 3. *ὑποψίαι* 8, 92, 4.
ὑποχωρεῖν 2, 79, 5? 7, 70, 8? 8, 45, 1. *ὄχλον* 2, 88, 2.
ὑπιτιος 7, 82, 3.
ὑστατος 8, 103, 2.
ὑστεραῖος 1, 44, 1. 5, 46, 1. 7, 11, 2.
ὑστερεῖν 2, 80, 4. 8, 100, 4. *τινός* 3, 31, 2.
ὑστερον 1, 3, 3. 4, 122, 3. *χρόνω* 1, 8, 3. ὕ. οὐ πολλῶ 1, 18, 5. 4, 121, 1. *ἐπειτα ὕ.* 2, 9, 1. *οὕτως ὕ.* 3, 96, 2. ὕ. ἢ ἀποστήναι 6, 4, 3. zu spät 2, 80, 4. ὕ. *τῆς μάχης* 5, 75, 3.
ὑστερος 1, 3, 3. 3, 38, 4. *ὑστεραγενόμενα* 1, 14, 1. *ὑστερος ἀφικνεῖται* 4, 90, 1. *ὑστέρα ἐπικατάγεται* 3, 49, 3. *ὑστέρω ἀναχωροῦντι* 7, 81, 4. nachstehend 8, 41, 1. *αὐτῆς* 3, 49, 3. *οὐδενός* 1, 91, 4. vgl. 7, 77, 2. 8, 68, 2. *ἐν ὑστέρω* 8, 27, 2.
ὑφαιρεῖν 3, 13, 6. 31, 1. *τινός* 1, 42, 2.
ὑφαντά 2, 97, 3.
ὑφηγεῖσθαι 1, 78, 3.
ὑφίστασθαι 4, 39, 2. 8, 68, 3. *τινά*, *τινί* 2, 61, 3. 7, 66, 2. vgl. 1, 144, 5. *ἀγῶνας* mit d. Inf. 3, 57, 3.
ὑφυδρος 4, 26, 5.
ὑφορμίσασθαι 2, 83, 3.

φαίνεσθαι 1, 122, 3. *ἐν παύλῃ* 6, 60, 2.
φάκελος 2, 77, 2.
Φαληρικὸν τείχος 2, 13, 6.
φάναι, *φαῖσαν* 8, 53, 4. mit dem Inf. Ao. 5, 22, 1. *φασίν* 6, 17, 5. *ἔφη* 6, 72, 3? *ἔφασαν* 1, 28, 2? 91, 4? *φῆσει* 6, 39, 1.
φανερός 1, 17, 2. 102, 2. 2, 15, 4. 4, 11, 3. 74, 4. οὐ φ. 6, 61, 5. *ἐκ τοῦ φ.* 4, 79, 2. *ἐς τὸ φ.* 1, 6, 3. 23, 5. 42, 2. *ἐπὶ φανεροῖς* 1, 69, 2.
φανερῶς 4, 123, 1.
φάραγξ 2, 67, 4.
φάρμακον 1, 138, 5. 2, 48, 1.
Φαρνάκης 1, 129, 1. 5, 1, 2. 8, 6, 1. 58, 1.

φάσκων. οὐ φ. 8, 52, 2.
φαῦλος 1, 126, 5. 3, 37, 3. 6, 18, 7. 7, 77, 2. zweier u. dreier End. 4, 9, 1. 6, 21, 1.
φαύλως 1, 126, 5.
φειδώ 7, 81, 6.
φερέγγυος 8, 68, 3.
φέρειν. *μισθόν* 3, 17, 2. 8, 97, 1? *κόσμον* 4, 17, 1. *ἀλλήλους* 1, 7, 2. *ὄργῃ* etc. 1, 31, 1. *ἐς ὑμᾶς* 6, 41, 2? vgl. 8, 67, 1. übertragen 2, 60, 3. *χαλεπῶς τινος* 1, 77, 2. *αἰ γινῶμαι ἐπὶ τὸ αὐτό* 1, 79, 2. *φέρεσθαι* 4, 87, 2. εὔ, *καλῶς* 2, 60, 2. *ἀξίωσιν ἀρετῆς* 1, 69, 2.
φεύγειν 2, 61, 1. *τοὺς φεύγοντας οὐ κατήγον* 8, 70, 1.
φθάνειν 4, 96, 1. 8, 102, 2. *περιτι* 2, 91, 3. *προσμίξει* 5, 72, 1?
φθέγγεσθαι πολυειδῆ 7, 71, 4.
φθεῖρειν 1, 2, 2. 24, 2. 30, 3. 141, 6. *φθερεῖσθαι* 7, 48, 6.
φθονεῖν. *τινός* 3, 43, 1.
φθόνος. *τοῦ περιεῖναι* 3, 82, 9.
φθορά 7, 27, 2.
φθόρος 2, 51, 2.
φιλέταιρος 3, 82, 3.
φίλιος 5, 41, 3. 7, 53, 1. *ἐπίπλους* 8, 102, 2.
φιλοδικεῖν 1, 77, 1.
φιλοκαλεῖν 2, 40, 1.
φιλοκρινεῖν 6, 18, 2.
φιλονεικεῖν 3, 82, 8. *τὰ χεῖρω* 5, 111, 4.
φιλονεικία 1, 41, 3.
φιλοσοφεῖν 2, 40, 1.
φιλότιμον, *τό* 2, 44, 3.
φλαύρως 1, 126, 5.
φλέγειν. *φλεχθῆναι* 4, 133, 1.
φλόγωσις 2, 49, 1.
φλύκταινα 2, 49, 3.
φοβεῖν 4, 56, 2. *φοβεῖσθαι*. *τινί* 3, 98, 4. *μάχη* 4, 130, 3. *τινά μή* 4, 1, 1. 108, 2. 8, 5. 8, 108, 3. mit d. Inf. 5, 105, 2. *πεφοβῆσθαι* 1, 144, 1.
φοβερός 2, 3, 3. *τὸ κοινῶς φ.* 4, 61, 4. *τὸ φ.* *ταῖς* 7, 63, 3.
φόβος 2, 87, 3. 7, 61, 1. *καρποῦ* 4, 84, 2. *μετὰ φόβου* 7, 75, 2. *διὰ φόβου εἶναι* 6, 34, 2. *φόβοι* 7, 80, 2.
Φοίνισσαι νῆες 8, 87, 2.
φοιτᾶν 6, 104, 1. 8, 18, 1.
φορμηδόν 2, 75, 2. 4, 48, 3.
φόρος 1, 96, 2. als Präd. 2, 13, 3.
φορτίον 2, 77, 2.
φράζειν 3, 15.

φράγνυσθαι 3, 3, 4.
 φρέατα 2, 48, 1.
 φρονεῖν 5, 85, 1. τὸ 5, 7, 2. τὰ
 σφέτερα 3, 68, 2. vgl. 8, 31, 1. κακῶς
 φρονῆσαι 6, 36, 1.
 φρόνημα 2, 43, 3. 62, 5. 3, 45, 3.
 5, 43, 2. ἐν φ. εἶναι 5, 40, 3.
 φρόνησις 1, 75, 1.
 φρουρεῖν 3, 17, 2.
 φρουρικόν 5, 80, 3.
 φρούριον 1, 142, 2. 8, 84, 2. ἢ
 Δήκυθος τὸ φ. 4, 113, 2. 7, 3, 4.
 φρύγανα 3, 111, 1.
 φρυγανισμός 7, 4, 6.
 φρύγειν 6, 22, 2.
 φρυκτοὶ 2, 94, 1. 3, 22, 5.
 φρυκτωρεῖσθαι 3, 80, 2.
 φρυκτωροὶ 8, 102, 1.
 φυγαδικός 6, 92, 1.
 φυγᾶς. τινός 6, 92, 2.
 φυγγάνειν 7, 44, 8.
 φυγή 8, 64, 2. φυγαί 1, 23, 2.
 φύειν. πέφυκε 4, 61, 4. δίχα 4, 61,
 3. impers. mit d. Inf. 2, 64, 3.
 φυλακὴ 4, 96, 6. 97, 1. 7, 17, 3.
 8, 29, 1. 102, 2. τινός 7, 4, 7. 70, 6.
 ἔργων 3, 82, 6. φυλακὴν παρέχειν 3,
 33, 3. καθίστασθαι 4, 82. διὰ φυλακῆς
 7, 8, 3. ἔχειν 2, 81, 3. ἐν φ. εἶναι 2,
 13, 6. 3, 74, 3.
 φυλακτῆριον 4, 31, 1.
 φύλαξ 1, 115, 5. 6, 34, 4. 8, 73, 4.
 φυλάσσειν 2, 3, 3. 4, 26, 5. 7,
 25, 3. μὴ mit d. Inf. 3, 23, 1. 7, 17, 1.
 πνᾶ μὴ 3, 105, 2. εἶσθαι 4, 11, 3. πολλά
 6, 87, 2.
 φυλὴ 3, 90, 2. 6, 98, 4. 101, 4. 7,
 69, 2. 8, 92, 5.
 φυλοκρινεῖν 6, 18, 2.
 φυρᾶν. οἴνω 3, 49, 2.
 φυλακὴ 7, 85, 2?
 φύσις 1, 76, 3. φύσεως ἰσχύς 1, 138,
 3. παρὰ φύσιν 6, 17, 1.
 φυτεύειν 1, 2, 1.
 Φυτία 3, 106, 2.
 Φώκαια 8, 31, 2.
 Φωκῆς 2, 9, 1. 3, 95, 1.

 Χαιρώνεια 1, 113, 2.
 χαλαρός 2, 76, 3.
 χαλεπαίνειν 3, 82, 4.
 χαλεπός 3, 42, 3. 4, 9, 3. 7, 47, 2.
 ἄρξαι 7, 14, 1. 44, 3. 51, 1. χαλεπώ-
 τερα 4, 86, 3.

χαλεπότης 1, 84, 3. χωρίων 4,
 33, 3.
 χαλεπῶς 1, 2, 1. 2, 14. 16. 3, 93,
 2. 4, 62, 2. τε καὶ μόλις Zus. zu 4, 36,
 2. φέρειν τινός 1, 77, 2. χαλεπωτέρως
 2, 50, 1.
 χάλιξ 1, 93, 3.
 Χαλκιδεύς 8, 6, 5.
 χαλκίοικος 1, 128, 2.
 χάραξ 3, 70, 3.
 χαρίζεσθαι 3, 40, 3.
 χάρις 3, 37, 2. τινός 3, 67, 4. κείται
 1, 33, 1. χάριν φέρειν 1, 33, 2. κατα-
 τιθεσθαι 1, 33, 1. χάριτι 1, 9, 3. 3,
 95, 1. ἐς χάριν 2, 40, 4. πρὸς χ. 3, 42,
 5. 7, 8, 2.
 χειμάζεσθαι 8, 32, 1.
 χειμερινός 2, 70, 2. 6, 21, 2.
 χειμέριος ὕδατι 3, 22, 1.
 χειμών 2, 1. 3, 21, 2. 4, 6, 2.
 χεῖρ 3, 82, 8. 96, 2. σιδηραὶ 7, 62,
 3. τὸ χεῖρε ξυμπλέκειν 4, 4, 2. χεῖρας
 προτίσχεσθαι 3, 58, 2. διὰ χειρὸς ἔχειν
 2, 76, 3. ἐν χερσίν 4, 43, 2. 96, 2?
 5, 72, 2. 6, 70, 1. ἐς χεῖρας 8, 50, 3.
 δέχεσθαι etc. 5, 72, 3. vgl. διά.
 χειροτέχνης 6, 72, 2.
 χειρουργεῖν 8, 69, 3.
 χείρω 8, 45, 3. χείρον 6, 89, 1. χεί-
 ρω, χείρον πράσσειν 7, 67, 4.
 χέρνιψ 4, 97, 3.
 χερσαῖος 7, 67, 2.
 χηλὴ 1, 63, 1. 8, 90, 4.
 χιλιόναυς 1, 10, 5.
 χίλιοι λογάδες 5, 67, 3.
 Χῆτοι 3, 10, 3. Sklaven 8, 40, 2.
 χλωρός 2, 49, 3.
 χοῖνιξ 4, 16, 2.
 χρᾶν. ἔχρησε mit d. Inf. 1, 126, 2.
 χρώμενος u. χρῆσθέν eb. u. 3, 96, 1.
 χρεία 1, 32, 2. 37, 1. 2, 62, 3. 3,
 59, 2. χρείας ξυντυχία 1, 33, 1. χρείαν
 πληροῦν 1, 70, 4.
 χρεῶν 3, 40, 4. εἶναι 5, 49, 3.
 χρεῖ 2, 51, 1. oder χρῆν 3, 53, 2.
 4, 29, 4. 7, 62, 3. 8, 95, 3.
 χρέματα 1, 2, 1. 3, 74, 2. vgl. 1,
 49, 4. 6, 97, 4. 7, 17, 1. 25, 3. χρέ-
 μασι ζημιοῦν 2, 65, 2. vgl. δύναμις.
 χρηματιζεῖν 1, 87, 4.
 χρῆσθαι 4, 4, 1? 65, 3? 132, 2.
 θαλάσση 1, 3, 4. δικαίους λόγοις 5, 18,
 10. ὡς πολεμίοις 1, 53, 2. ἐς 2, 4, 2.
 ὃ τι βούλονται 2, 4, 4. πλείω etc. 1, 3,

4. 2, 15, 4. 4, 78, 3. *ἐχρησάμην* 1, 6*, 3. 76, 3. 6, 31, 3.
χρήσιμος 6, 85, 2. zweier u. dreier End. 7, 72, 2.
χρησίμως 8, 94, 1.
χρησις 2, 62, 2.
χρησιμολόγοι 2, 8, 2.
χρηστὸς ταῦτα 3, 64, 3. *κατάλογος* 6, 31, 4.
χρορίζειν 6, 49, 1.
χρόνιος 1, 12, 1. 141, 6.
χρόνος 1, 6, 2. zw. 8, 45, 2. 91, 1.
χρόνω 4, 85, 1. *χρόνον* 2, 18, 2. *τινὰ χ.* 6, 7, 2. *τοῦ λοιποῦ χ.* 8, 29, 1. *διὰ χρόνου* 2, 94, 3. *χρόνου πλήθος* 1, 1, 2. *χρόνοι* 1, 97, 2. *κατὰ χρόνους* 1, 117, 3.
χρῶς. ἐν χρῶ 2, 84, 1.
χώρα. κατὰ χώραν 1, 28, 3. 4, 76, 4. *γίγνεσθαι* 3, 24, 3. erg. 6, 92, 1. erg. 5, 18, 6.
χωρεῖν 1, 122, 1. 4. 2, 3, 1. 17, 3. 4, 90, 4. 5, 66, 3. 8, 40, 2. *ὁμοσε* 92, 9. *ἐπὶ πλεον* 5, 57, 1. *χωρήσειν, χωρήσεσθαι* 1, 82, 5.
χωρίον 1, 97, 2. 106. 3, 97, 2? - 5, 4, 3. 7, 3, 4?
χωρίς 1, 61, 3.
χῶρος 1, 19, 2.
χῶσις 2, 76, 3. 3, 2, 1.

ψέγεται 5, 86.
ψεύδεσθαι. τῶν σκοπῶν 8, 103, 1. *τοσοῦτον τῆς δυνάμεως* 4, 108, 3. *τὴν ξυμμαχίαν* 5, 83, 4. *ψεύσασθαι* 3, 43, 2. *μέγιστον ἐπευσμένη αὐτοῦς* 6, 17, 4.
ψηφίζεσθαι 5, 28, 1. *ὥστε* 6, 88, 9. vgl. zu 8, 79, 1.
ψήφον ἐπάγειν 1, 87, 3. *ψ. ἀδίκου κατάγνωσις* 3, 82, 8.
ψιλοὶ 4, 36, 1. 7, 78, 2. 8, 71, 3. *ἀκονισταὶ* 3, 97, 2. *ψιλή σκευή* 3, 94, 4. *ψιλοῦν* 3, 109, 3.

ᾧδε 3, 59, 3.
ᾧθεῖσθαι 4, 11, 2.
ᾧθισμός 4, 96, 2.
ᾧητός 1, 121, 2. 3, 40, 1. 4, 98, 5.
ᾧρα. ἔτους 2, 52, 1. 6, 70, 2. *ἡλικίας* 6, 54, 2.
ᾧρατᾶ 1, 120, 2.
ᾧρωπός 8, 60, 1.
ᾧς 3, 37, 5. *καὶ ᾧς* 1, 44, 2. 3, 33, 2. 5, 55, 2. 7, 74, 1. 81, 6. 8, 51, 2. 56, 3. *καὶ γὰρ ᾧς* 8, 87, 3.

ᾧς 1) wie 1, 120, 2. 4, 104, 2? 5, 57, 2. 6, 2, 2. 7, 36, 2. der Satz zum Folgenden gehörig 2, 21, 2. vgl. 89, 4. 6, 2, 4. *ᾧς λέγονται* 3, 94, 4. vgl. 7, 86, 4. *ᾧς ἐδόκουν* 5, 75, 2. *ᾧς ἐδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐχώρουν* 2, 93, 3. *ᾧς τάχως εἶχεν* 6, 97, 3. 7, 2, 1. *ᾧς ἕκαστος τῆς ξυντυχίας εἶσχεν* 7, 57, 1. *ᾧς ἕκαστοι εὐπόρησαν* 6, 44, 2. vgl. 7, 13, 3. *ᾧς ἕκαστη ξυνέβη* 1, 98, 2. *ᾧς ἕκαστοι* 1, 3, 4. 107, 4. 2, 21, 3. 4, 32, 2. 5, 4, 2. *ᾧς ἕκάστοις* 1, 113, 1. 6, 76, 3. *ᾧς ἑκάτεροι* 3, 74, 3. *ᾧς ἄν* 1, 33, 1. *ᾧς ἔργα δύνασθαι* 6, 40, 3. *ᾧς προσῆκον* 4, 95, 1. vgl. *παρασκευάζεσθαι. ᾧς βέβαιον ὄν* 1, 2, 3. *ᾧς καλόν* 2, 35, 1. *ᾧς ἀναμαχοῦμενοι* 7, 61, 2. vgl. 1, 8, 2. 4, 97, 1. 7, 31, 3. 72, 3. *ᾧς οὐκ ἄν ἔχοντος* 1, 90, 2. vgl. 1, 5, 2. 4, 74, 1. 123, 4. 5, 4, 4. 6, 33, 3. 7, 7, 3. 15, 1. *ᾧς μετέχοντά τινα* 8, 66, 4. vgl. 4, 5, 1. 6, 24, 2. *ᾧς οἰόμενος* 6, 32, 3. *ᾧς Λακεδαιμόνιος* 4, 84, 2. *ᾧς τῷ ἀκατίῳ* 4, 67, 5. *ᾧς πρὸς εὐβουλευομένους τοὺς ἐναντίους παρασκευαζώμεθα* 1, 84, 4. *ᾧς ἐς πατρίδα ταύτην* 4, 41, 2. *ᾧς ἐς ἐπιπλοῦν* 1, 50, 5. *ᾧς ἐς μάχην* 61, 3. vgl. 2, 20, 1. *ᾧς ἐν μεγάλῃ, ἄλλῃ πόλει* 2, 65, 7. 5, 43, 1. vgl. 1, 10, 7. 6, 20, 1. 7, 30, 3. *ᾧς περὶ πατρίδος* 6, 17, 2. *ᾧς πρὸς αἰσθημένους* 6, 40, 2. *ᾧς κατὰ λόγον* 6, 25, 3. *ᾧς ἐκ κακῶν* 7, 42, 3. *ᾧς διὰ ταχέων* 4, 96, 1. *ᾧς ἐξ ὀλίγου* 4, 108, 5. *ᾧς ἐκ σφετέρου* 4, 98, 3. *ᾧς ἐκ τῶν δυνατῶν* 2, 3, 3. 7, 74, 1. *ᾧς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως* 6, 54, 3. *ᾧς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων* 7, 76. *ᾧς πρὸς τὸ μέγεθος* 3, 113, 4. *ᾧς ἐπὶ τυραννίδι* 1, 126, 3. *ᾧς ἐπὶ τούτοις* 6, 45, 1. vgl. § 2. *ᾧς ἐπὶ τιμωρίᾳ* 6, 76, 3. *ᾧς ἐπὶ Λακεδαιμονίους* 4, 34, 1. *ᾧς ἐπὶ τὰς ναῦς* 8, 87, 5. *ᾧς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἱε* 1, 48, 1. vgl. 5, 17, 2. *ᾧς ἐπὶ (τὸ) πολὺ* 1, 12, 1. 2, 13, 3. *ᾧς ἐπὶ πλείστον* 2, 34, 4. 4, 14, 3. 62, 3. vgl. 2, 35, 3. 5, 46, 2. 7, 69, 4. *ᾧς ἐς ἐλάχιστον χωρίον* 1, 63, 1. *ᾧς ἐς ἐξήκοντα* 6, 8, 1. vgl. 5, 55, 3. 6, 25, 3. *ᾧς εἰπεῖν* 1, 1, 2. 2, 51, 1. 3, 38, 5. 82, 1. 6, 30, 2. 7, 58, 5. *ᾧς τὰκριβὲς εἰπεῖν* 6, 82, 3. *ᾧς εἰκάσαι [ἦν]* 8, 46, 4. vgl. 4, 36, 3. *ᾧς παλαιὰ εἶναι* 1, 21, 2. synonym mit *ὅτε* 1, 19, 5, 20, 2. mit *ὅτι* 3, 64, 2. 5, 9, 2. 4, 65, 3. vgl. 8, 2, 1. nach *ἐλπίζειν* 5, 9, 2. epexegetisch

8, 83, 2. nicht zuerst 5, 7, 1. mit ὅς 5, 6, 1. vgl. 7, 81, 2. mit ἐπεὶ, γὰρ 1, 124, 2. 5, 46, 3. 111, 5. 7, 15, 1. mit ἐξ οὗ 4, 90, 3. mit πρὸς 6, 48, 1. ὡς ὦν damit 6, 91, 3.

ὥσπερ 1, 71, 2. 2, 51, 2. 3, 105, 1. 6, 56, 1. 7, 80, 3? nach ὁ αὐτός 2, 55. der Satz aufs Folgende bezogen 2, 89, 4. das Verbum ergänzt 4, 76, 1. 5, 29, 2. 35, 5. 6, 68, 2. ὥσπερ λέγονται 6, 37, 1. ὥσπερ καὶ ἄλλο (τι) 1, 142, 4. 6, 18, 7. vgl. καὶ II. οὐχ ἕκασ, ὥσπερ ἐκείνον, ὄντας 1, 69, 4. vgl. 6, 84, 2. wie denn 8, 57, 2. ὥσπερ ἔπλεον 8, 23, 2. ὥσπερ ἔχουσιν 2, 4, 4. vgl. ἔχειν.

ὥστε 1, 41, 1. 49, 5. 136, 1. 2, 48, 1. 4, 23, 3. 55, 3. 125, 1. 5, 14, 3. 8, 81, 1. 84, 2? τότε ἔχομεν ὥστε 2, 40, 3. mit dem No. u. Inf. 1, 81, 1. so dass 3, 44, 3. nach δεῖσθαι 1, 119. δοκεῖν 8, 79, 1. ἐπαγγέλλεσθαι 8, 86, 6. ἐπικηρυκεύεσθαι 7, 49, 1. ἐπιστολή 8,

45, 1. παρασκευάζειν 3, 36, 4. πείθεσθαι 2, 2, 4. προθυμεῖσθαι 7, 86, 3. ξυμβαίνειν 5, 14, 1. ἐπιμαχίαν ποιεῖσθαι 1, 44, 1. ψηφίζεσθαι 6, 88, 9. vgl. zu 8, 79, 1. nach τεκμήριον 1, 34, 2. τότε ἔχειν ὥστε 2, 40, 3. ἐπὶ τοῖσδε ὥστε 2, 70, 2. 3, 114, 3. für ὅπως 2, 40, 4. 6, 90, 3. unter der Bedingung dass 1, 28, 3. 3, 28, 3. u. Zus. § 1. 5, 27, 2. 7, 82, 2. 86, 3. beim Ind. 5, 14, 3. beim Imper. 6, 91, 3. ὥστε οὗ 5, 40, 2.

ὠφελεῖν 5, 23, 1. 6, 33, 4. 8, 96, 4. τί 1, 73, 2. nicht τινί 1, 83, 1. ἐς τι 8, 66, 4. μάλιστα 6, 92, 4. μέγιστον 5, 82, 4. μέγιστα 5, 9, 3. πλείω 2, 60, 2. πλείστα 8, 66, 4. τὰ εἰκότα 8, 45, 5. εἶσθαι 7, 63, 2. ἐκ 6, 12, 2. ὠφελήσεσθαι 6, 18, 5.

ὠφελία 1, 3, 2. 2, 7, 1. 29, 3. 5, 38, 2. 6, 13, 3. 73. νόμων 3, 82, 5. ἐκατέρων 6, 17, 1. τῇ τάξει 7, 5, 3. (ἐπ') ὠφελία 1, 123, 2. 3, 82, 5?

ὠφελιμός 4, 108, 1.

Grammatisches Register.

Accusativ. auf η u. ην 3, 107, 2. 8, 5, 1. 107, 2. auf ιδα 1, 109, 2. βραχύτατον ἀπέχειν 4, 24, 4. τρίτην ἡμέραν 8, 23, 1. πινά χρόνον 6, 7, 2. vgl. 4, 118, 7. 5, 18, 2. 47, 3. τὸ ἀπὸ τοῦδε 4, 114, 5. τὰ πρό(τερα) 1, 3, 2. τὸ πρὸς Νεμέας 5, 59, 3. τὰ πρὸς Ἡϊόνα 4, 108, 1. τιμωρεῖν τὰ πρὸς Ἀθηναίους 4, 85, 4. δοῦλος δουλείαν 5, 9, 7. χρησιός τι 3, 64, 3. ἀπμος ἀπιμίαν 5, 34, 3. θέσειν κῆσθαι 1, 37, 2. πόλεμον στρατεύειν 1, 112, 3. δειπνοποιεῖσθαι ἄριστον 8, 95, 2. πέμπειν τὴν πομπήν 6, 56, 2. στέλλεσθαι πλοῦν 37, 2. νικᾶν Ὀλυμπιάδα, ἀδι 3, 8. πλινθεύειν τὰ τεῖχη 4, 67, 1. ἀντέχειν τὰ τοῦ πολέμου 8, 63, 3? σπένδεσθαι τὰ περὶ Πύλον 4, 15, 2. πολιτεύειν τὰ πρὸς τὸ κοινόν 2, 37, 2. ξυνεπαμύνειν τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους 6, 56, 3. δόξαν πιστεύειν 5, 105, 2. ναυμαχίαν ἀπωθεῖν τινα 1, 32, 4. ὅπερ ἡμᾶς ἐκφοβοῦσιν 6, 11, 2. ἐπαινεῖν πολλὰ ἑαυτοῦς 1, 86, 1. θεραπεύειν ὑμᾶς πολλά 6, 89, 1. ὑμνεῖν τινα τι 2, 42, 1. παραβαίνειν τι οὐδ' ὅποιον 4, 16, 3. τραυματισθεῖς πολλά 4, 12, 1. πολυεδῆ γθῆγγεσθαι 7, 71, 4. εὐτακτεῖν πάντα 8, 1, 5. τὰ εἰκότα θαυμάζεσθαι 1, 38, 1. vgl. 8, 84, 3. κινδυνεύειν τὰ δεύτερα, πάντα 6, 78, 4. ἀντίπαλα ναυμαχεῖν 7, 34, 5. ἐναντία βοηθεῖν 3, 55, 2. πολεμεῖν 1, 29, 1. τὰ ἄλλα ξυμπολεμεῖν 1, 65, 2. 8, 46, 5. vgl. 3, 90, 1? ὀλίγα ἀκροβολίζεσθαι 3, 73. δισπᾶσθαι ὁμοίωτροπα 1, 6, 4. ὁμιλεῖν ταῦτα 6, 17, 1. ἤθεσθαι βραχεία 3, 40, 2. πταῖν ἐλάχιστα 4, 18, 3. χρησθαι πλείω etc. 1, 3, 4. δεῖσθαι ξύμφορα 1, 32, 1. ἀνθεῖν τὸ κρά-

τιστα 1, 19. ἐπικρατεῖν, ξυμβαίνειν τα πλείω 4, 19, 2. 117, 1. κρατεῖν τοσοῦτον 8, 1, 3. κακοῦν μέγιστον 7, 24, 3. προσξυλλαμβάνειν οὐκ ἐλάχιστον 3, 36, 2. προελθεῖν τὸ πλείον 1, 114, 2. προκάμνειν τι 2, 49, 1. παιαίνειν τι 2, 43, 3. vgl. δεῖσθαι, πείθειν, σφάλεσθαι. μειριάζειν τι 1, 76, 3. Ac. des Part. für den No. 2, 74, 1. für den Da. 1, 31, 2. 5, 79, 1. für den Ge. 1, 10, 7. wo nicht ohne ἔς 8, 38, 1.

Activ 1, 6, 1. 16.

Adjectiv. ὁ Ἀθηναῖος στρατηγός 3, 102, 2. 5, 3. 1. 8, 23, 1. vgl. 80, 1. ἀμαθεῖς ἀγαθοί 3, 82, 7. vgl. Neutrum. σπονδαὶ ἄτιχαι 5, 29, 3. neben e. Ge. 7, 20, 2. vorangestellt 2, 44, 1. πολὺς b. ersten Nomen 6, 49, 3. τὸ εὐπρεπές ἄσπονδον 1, 37, 3. vgl. Possessiv. τὰ κοινὰ ξύμφορα 1, 91, 3. prädicativ 1, 40, 4. 2, 62, 3. beim Artikel 1, 6, 1. 49, 4. 2, 43, 2. 76, 3. 4, 17, 2. 122, 3. 8, 39, 3. τὸ τεῖχος ἱκανὸν αἶρειν 1, 90, 3. vgl. 2, 75, 4. ξύμφορος ἡμῖν ἀπαράσκευος ὢν 6, 84, 3. vgl. 85, 2. τὸ σωφρονέστατον 3, 62, 2. τὸ ἐπιμελές τοῦ δρωμένου 5, 66, 3. Adjective auf ιος 6, 43, 1. auf ις 1, 138, 1. 3, 112, 3. auf ἄς 1, 131, 1. 6, 62, 2.

Adverbium 2, 84, 2. 5, 9, 2. Stellung 2, 5, 4. 7, 3. 18, 1. 4, 39, 1. satzartig 1, 21, 1. 2, 87, 2. mit dem Ge. 1, 36, 3. bei e. Subst. 1, 105, 3. 6, 91, 2. ξυσταδὸν μάχαι 7, 81, 5. vgl. λογάδην. ἐγγύτατα τούτων αἰτία 7, 86, 4. vgl. ἤδη. ἤ — ἔς χωρία 4, 9, 3. Adv. der Ruhe bei e. Verbum der Bewegung 1, 134, 3. 2, 86, 1. 3, 71, 1. ἄνωθεν

für *ἄνω* 2, 102, 2. vgl. 99, 1. Vgl. *τέ* u. *οὔτε*.

Anakoluthien 1, 36, 4. 58, 1. 121, 4? 137, 4. 62, 2. 72, 1. 82, 2. 2, 5, 3. 7, 2. 40, 3. 49, 3. 3, 34, 3. 68, 1. 4, 23, 2. 27, 3. 80, 3. 5, 41, 2. 6, 18, 4. 24, 2. 31, 3. 72, 4. 77, 1. 91, 6. 92, 2. 7, 2, 1. 3, 1. 17, 2. 74, 1. 8, 48, 6. 87, 3. 106, 1. vgl. *τέ*, *οὔτε* u. Nominativ.

Anticipation 1, 23, 5? 4, 4, 2. 8, 48, 5. des Subjects 3, 59, 1. Stellung 6, 76, 1. bei *ὄρα* 7, 77, 4. *ἐνθυμείσθαι* 7, 63, 2. *ἐπίστασθαι* 4, 10, 5. 8, 48, 6. (vgl. 8, 48, 5.) *πυθάνεσθαι* 7, 44, 1. *ξυγγράφειν* 1, 1, 1. *τηρεῖν* 4, 42, 4. *καθίστασθαι* 4, 90, 4. *πράσσειν* 6, 88, 4. *ἐπισπᾶσθαι* 5, 111, 3. bei *εἴ* ob 4, 23, 3. *μιμνήσκεισθαι ὅτε* 2, 21, 1. *ὑποπτεύειν μή* 3, 53, 2. vgl. 2, 62, 1. *δεδιέναι μή* 2, 67, 4. 5, 14, 1. 6, 88, 2. vgl. 4, 86, 2 u. 6, 76, 1. *φοβείσθαι μή* 8, 103, 3. vgl. 4, 8, 5. *δεδιότες περὶ τῆ* II. *μή* 1, 119. unstatthaft bei Bedingungspartikeln 1, 140, 5. bei Substantiven 1, 23, 5. (26, 1.) 61, 1. 97, 2. 6, 77, 1. mit einer Präposition 5, 63, 2. 69, 1. 6, 44, 4. 82, 1. u. *μή* 1, 119. der Begriff vom Infinitiv zu dem ihn regierenden Verbum gezogen, bei *εἶναι* 6, 22, 3. *ἀμαρτάνειν* 1, 33, 3. *εἶργειν* 3, 6, 2. *πιστεύειν* 3, 4, 4. 4, 92, 7. mit einer Präposition 1, 50, 1. 6, 53, 1. 7, 72, 2. bei Substantiven 1, 138, 2. 2, 97, 2. 5, 15, 1. 101. vgl. 5, 69, 1. bei *ἐναντίος* 1, 53, 2. zw. 6, 93, 2.

Aorist 1, 73, 1. 4, 17, 1. 5, 28, 3 bis? das Eintreten der Handlung bezeichnend 6, 98, 2? *ἄρξαι* 5, 91, 2. 6, 85, 3. *ἀρχθῆναι* 2, 8, 3. 6, 18, 3. vgl. *ἄρχειν* u. *βασιλεύειν*. *διανοηθῆναι* 1, 18, 4. 141, 1. *δουλεῦσαι* 5, 91, 2. 7, 85, 4. *δυναστεῦσαι* 2, 102, 5. *ἐπιθυμῆσαι* 1, 124, 2. *εὐδαιμονῆσαι* 8, 24, 4. *ἔσχον* 5, 28, 3? 6, 54, 2. *σχέειν* 6, 69, 4. vgl. *ἔχειν* 2, 72, 1 u. 6, 39, 2. *ζηλώσαι* 2, 43, 3. *ἠγήσασθαι* 1, 39, 2. 2, 81, 4. *κατασχέειν* 1, 6, 3. 9, 6, 3. *ἠγήσασθαι* 1, 18, 4. 6, 40, 1. *θαροῦσαι* 3, 82, 7. 8, 63, 1. *ισχύσαι* 1, 3, 2. *κινδυνεύσαι* 2. 61, 1. *κρατῆσαι* 1, 108, 2. vgl. *νομίζειν*. *νείμασθαι* 8, 21, 2. *νομισθῆναι* 4, 18, 3. *οἰκῆσαι* s. *οἰκείν*. vgl. 3, 34, 2. 6, 2, 6. 5, 2. *ὀνομασθῆναι* 6, 55, 4. *πλουτῆσαι* 2, 42, 3. *πολεμῆσαι* 1, 124,

3. vgl. 1, 18, 4 u. *πολεμῆσαι*. *τειχίσαι* 6, 98, 1. *τολμῆσαι* 6, 34, 8. *τυραννεῦσαι* 6, 55, 2. *ὑπακούσαι* 5, 91, 2. *φρονῆσαι* 6, 36, 1. *καταφρονῆσαι* 7, 63, 3. 8, 8, 3. 25, 3. *χρήσασθαι* s. *χρηῶσαι*. anticipierend 1, 140, 5. 6, 80, 2. der Aor. schriftstellerisch 1, 1, 1. 97, 2. 129, 3. von e. wiederholten Handlung 4, 126, 3. 5, 103, 1. vom Versuche 7, 79, 1. das Particip 3, 59, 3. von gleichzeitigem 2, 49, 2. 68, 2. 4, 112, 1. 8, 87, 3. der Opt. bei *εἴ* ob ohne die Bed. der Vergangenheit 2, 12, 1. 8, 42, 1. der Inf. von der Zukunft 1, 81, 2. 4, 13, 1. 28, 4 u. Infinitiv 6 u. Particip.

Apposition 3, 97, 3. 1, 104, 1. 4, 38, 1? 5, 3, 4. 6, 22, 1. 27, 1. 7, 69, 3. *Λαριῆς, ἡ μητρόπολις* 1, 107, 1. ihrem Begriffe entrückt 2, 12, 1. 3, 104, 2. 4, 90, 1. 7, 78, 1. *οἱ ἐναντίοι — Μαντινῆς* 5, 67, 3. *ἡ βουλή — οἱ φ'* 8, 86, 4. *νῆες τὸ πιστόν* 8, 9, 2. *οἰκίαι αἱ μὲν* 1, 89, 3. *αἱ στάσεις οἱ μὲν* 4, 71, 1. *οἱ μὲν γίγνοισθε* 7, 64, 2. vgl. 1, 124, 2. *ὥστε τολμᾶν οἱ αὐτοὶ* 2, 40, 3. *ἔπειθε ἕκαστος* 2, 87, 5. *οἱ ἐκπιπτοντες οἱ δυνατώτατοι* 1, 2, 3. vgl. 1, 18, 1. 4, 106, 1. u. *πολύς*. *Πελοποννησίοι τὰ δύο μέρη* 2, 47, 1. *τὰ ἐντὸς ἡ γάρυγξ* 2, 49, 1. zw. 7, 80, 3. vgl. *ἄκρα, νῆσος, ὄρος, πόλις, ποταμός, φρούριον. ἡ σωφροσύνη, τὸ μὴ ξυγκινδυνεύειν* 1, 32, 3. vgl. 6, 80, 1. *ἃ οὐκ ἐλάσσω* 1, 40, 4. vgl. 2, 62, 3. *σφίσι τοῖς Α.* 1, 144, 2. vgl. 8, 46, 4? u. Artikel. *τὸ ἄλλο, ἀνήρ* 5, 3, 4. *ὄσο ὑποσχέσεις ἡ μὲν* 2, 95, 1. *ὁ μὲν — ὁ Τηρέυς* 2, 29, 2. vgl. 6, 57, 3. 7, 57, 5. 86, 2. 8, 42, 2. *τοὺς ἀπὸ — τοὺς* 5, 65, 4. vgl. 1, 2, 3. 3, 23, 3. *ὡς πρὸς εὐ βουλευομένους τοὺς ἐναντίους* 1, 84, 4. in verschiedenem Casus 1, 17, 1. 3, 82, 8. vgl. Numeralia.

Artikel 1) als Pronomen. nicht in *οἱ γάρ* 1, 69, 2 u. *διὰ τό* 7, 71, 2? *ἐν τοῖς πρώτοι*? 1, 6, 2. 7, 71, 3. *ἐν τοῖς μάλιστα* 8, 90, 1. *πρὸς δὲ τοὺς* 6, 45, 2. *παρὰ δὲ τό* 6, 66, 1. *ὁ δὲ — σίτος* 6, 22, 2? *ὁ μὲν — ὁ Α.* 6, 57, 3. *ὁ μὲν* auf den nähern Begriff 1, 68, 4. 3, 82, 7. 4, 62, 1. 86, 3. 111, 1. 128, 4. 5, 69, 1. 6, 48, 2. 72, 4. 87, 4. 7, 22, 2 (3). *οἱ μὲν* 1, 33, 3. 3, 64, 2. 4, 62, 2. 71, 1. *ὁ δὲ — οὐδείς* 7, 28, 3. *οἱ δὲ* ohne *οἱ μὲν* 6, 53, 1. 8, 60, 2. *οἱ μὲν γίγνοισθε* 7, 64, 2. *ὁ δὲ*

im Nachsatze 2, 46. 65, 3. τὸ μὲν — τὸ δὲ 3, 89, 2. τὸ δὲ 1, 37, 2. 7, 78, 1. τὰ μὲν — τὰ δὲ 2, 46. τὰ δὲ 3, 11, 3 καὶ ὅς 4, 68, 5.

2) Der Artikel fehlt 1, 3, 1. 6, 3. 2, 72, 1. 7, 54. 86, 1. 8, 66, 3. bei appositiven Begriffen 6, 31, 5. 7, 18, 2. 8, 28, 4. beim Subject 1, 102, 1. 8, 61, 3. (anders 7, 43, 5.) ἐν γῆ στρατός 4, 10, 4. wo man ihn erwarten möchte: bei ἄνθρωπος 1, 41, 3. βασιλεύς 8, 47, 1. θεράπων 4, 16, 2. vgl. 3, 17, 2. παῖδες καὶ γυναῖκες 1, 89, 3. 2, 14, 1. 5, 3, 3. 32, 1. καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες 5, 82, 4. αὐτῶ καὶ ὑπηρέτῃ 3, 17, 2. vgl. 4, 16, 2. ὑμῶν καὶ πατέρων 2, 71, 2. vgl. 72, 4. νεκροὶ 1, 54, 2. 3, 109, 2. Ἕλληνες 1, 41, 1. vgl. 138, 2. Βιθυνοὶ Θραῖκες 4, 75, 3. Patronymiken 1, 9, 2. βουλή 3, 70, 3. vgl. δῆμος. δημόσιον 5, 50, 3. φυλή 7, 69, 2. πατρίς 6, 68, 4. πύλαι 4, 67, 5. ἐν ἀγορᾷ neben ἐν τῇ α. 5, 47, 13. ὄπλα 7, 82, 2? οἰκίαι 1, 143, 4? (οἰκίαι αἱ μὲν 1, 89, 3.) πόλις καὶ οἰκίαι 2, 72, 4. vgl. ναῦς, ὄρος, πόλις, τείχος. πρόβατα καὶ ὑποζύγια 1, 14, 1. δεξιόν 2, 90, 1. 93. 4, 93, 4. εὐώνυμον (κέρας) 1, 48, 3. μέσον 2, 81, 2. 4, 31, 2. 96, 2. vgl. μέσος. διὰ μέγεθος 1, 110, 1. διὰ πλοῦ μῆκος 6, 34, 4. 86, 2. vgl. 7, 58, 5? διὰ χρόνον πλήθος 1, 1, 2. τῶν χωρίων χαλεπότητι 4, 12, 2. vgl. 6, 53, 2. ἐς πολιορκίαν 2, 70, 2. μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν 1, 12, 2. ἅμα (τῇ) ἔω 2, 90, 1. τρίτῃ ἡμέρᾳ etc. 1, 60, 2. 4, 90, 3. 6, 8, 3. wo nicht bei Cardinalzahlen 1, 100, 1. 3, 20, 2. 4, 44, 5. bei Erwähnung der Summe 2, 58, 2. vgl. 1, 29, 3. 47. 2. κινδύνων κάλλιστος 2, 42, 3. vgl. 51. 2. ξυντομωτάτην ἠγείτο διαπολέμησιν 7, 42, 5. vgl. 2, 75, 1. πολιορκίας μακρᾶς καθεστηκυίας 1, 102, 1. vgl. 7, 36, 3. Ταῦρος Ἐχετιμίδα 4, 119, 1. ὁ πόλεμος Χαλκιδέων 1, 15, 3. Δωριῆς μέλλετε 5, 9, 1. ἡμέρα ἐκείνη 3, 59, 2. vgl. 4, 85, 4. αὐτοὶ Κορίνθιοι 1, 27, 3. Κερκυραῖοι οἶδε 1, 37, 1. 3, 63, 2. vgl. αὐτός I, ἐκείνος, ὅδε, οὗτος, ἕκαστος ἅπας, πᾶς, ξύμπας; ἄχρος, ἔσχατος, ἔργον, γνώμη.

3) Der Artikel hinzeigend 1, 126, 7. 3, 37, 2. 2, 68, 5. 94, 1. 98, 2. 4, 30, 1. 85, 1. 5, 60, 5. 91, 2. 6, 17, 2. 61, 5. 80, 4. 98, 2. 99, 3? 100, 2. 101, 1. 7, 13, 2. 25, 7. 81, 1. 8, 67, 2. un-

regelmässig 1, 30, 3. bezeichnet das Vorzugsweise 1, 1, 1. 3, 103, 1. 7, 2, 3? Bekanntes, Berühmtes 1, 11, 1. 2. 14, 3. 18, 3. 24, 1. 103, 3. 2, 47, 2. 3, 50, 3. 116, 1. 5, 14, 3. 17, 1. 60, 2. 6, 27, 1. vgl. 80, 1. Erwähntes 1, 2, 2. 65, 2. 86, 1. 138, 2. 2, 58, 2. 68, 5. 80, 3. 90, 4. 94, 2. 3, 15. 18, 1. 25, 2. 87, 1. 92, 2. 94, 1. 107, 1. 4, 2, 1. 36, 3. 39, 1. 50, 1. 87, 1. 96, 1. 106, 2. 116, 2. 118, 1. 9. 5, 6, 1. 7, 2. 10, 3. 9. 24, 2. 26, 5. 32, 1. 40, 2. 6, 44, 4. 61, 3. 62, 1. 93, 4. 94, 3. 100, 1. 7, 5, 1. 18, 1. 4. 19, 3. 5. 26, 1. 31, 1. 3. 81, 1. 2. 83, 2. 8, 8, 2. 10, 1. 11, 3. 15, 1. 2. 3. 16, 1. 24, 1. 25, 1. 32, 2. 41, 1. 42, 2. 43, 2. 63, 1. 77. 86, 7. 94, 1. 102, 2. 107, 1. Angedeutetes 1, 6, 1. 12, 1. 13, 4. 102, 3. 126, 6. 3, 17, 2. 22, 3. 98, 2. 4, 85, 4. 93, 4. 98, 2. 5, 11, 2. 65, 4. 6, 17, 2. 34, 5. 74, 1. 2. 86, 4. 91, 3. 7, 32, 1. 8, 56, 3. vgl. νῆσος u. πόλις. Uebliches 1, 5, 2. 96, 2. 7, 65, 4. Notorisches 1, 71, 3. 74, 1. 126, 5. 2. 43, 2. 4, 7. 5, 38, 2. 59, 5. 6, 72, 2. Gebührendes, Erforderliches 1, 11, 1. 33, 1. 137, 1. 2, 45, 2. 3, 98, 1. 4, 4, 2. 42, 4. 48, 3. 115, 1. 118, 9. 6, 83, 1. 8, 9, 2. possessiv 1, 127, 2. 2, 22, 3. 40, 4. 93, 2. 3, 58, 1. 64, 2. 98, 1. 105, 4. 108, 1. 4, 92, 6. 5, 33, 2. 71, 2. 6, 17, 5. 94, 3. 7, 21, 3. 28, 4? 70, 7. 8, 43, 3. vgl. 1, 71, 2. 2, 27, 1? u. μέρος. Bezügliches, Betreffendes 1, 3, 2. 12, 1. 75, 2. 123, 1. 128, 5. 2, 97, 4. 3, 45, 1. 46, 4. 4, 61, 1. 74, 1. 85, 4. 5, 17, 2. 55, 1. 6, 14, 38, 4. 80, 4. 7, 32, 1. Beliebiges: jeder 5, 47, 8. 59, 5. 7, 62, 3. ὁ βασιλεὺς 1, 131, 2. Bevorstehendes 3, 67, 5. 4, 29, 1. 6, 6, 4. 7, 65. ἡ μάχη 3, 105. 4. 4, 91, 2 (6, 49, 1?) vgl. 2, 77, 1. 86, 3. 4, 61, 1? 119, 2. 5, 9, 1. 32, 5. 44, 2. 65. 4. 6, 49, 1. 7, 65. 8, 34, 2. 103, 2. durch das Folgende Bestimmtes 8, 26, 1. 32, 3. 44, 2. οἱ ἄλλοι 1, 30, 1. vgl. ἄλλος. durch e. relativen Satz 1, 14, 3. 3, 3, 3. 22, 5. 8, 69, 3. durch e. Inf. 6, 72, 4. vgl. 2, 97, 4. zweifelhafte Bedeutung 2, 81, 3. 7, 70, 3. 8, 45, 3.

4) Der Artikel bei einzelnen Wortarten oder Wortformen. a) bei numerischen Begriffen: bei Cardinalzahlen 1,

36, 4. 116, 1. 3, 77, 2. 6, 43, 1. 2. 7, 22, 2. 24, 1. 25, 2. 8, 39, 3. 102, 3. zur Bezeichnung von Brüchen 4, 10, 2. 74, 1. 104, 2. 2, 10, 1. 47, 1. ap-
 positionsartig 7, 22, 2. vgl. Numeralia. ἡ πλείων κύκλωσις 4, 128, 1. τὸ πλεόν 1, 42, 3. 3, 71, 1. τὰ πλείω 4, 117, 1. vgl. 19, 2. τὰ πλείονα ἢ 5, 60, 1. vgl. 6, 10, 1 u. πολὺς. οἱ ἐλάσσονες 8, 76, 2. b) bei Participien 1, 138, 2. 2, 51, 3. 61, 1. 6, 87, 5. 7, 85, 2. 8, 92, 2. 96, 1. c) bei Adverbien. τὰ ἐκεῖ 6, 84, 3. 91, 4. οἱ ἐκεῖθεν 1, 62, 3. οἱ αὐτόθεν 5, 52, 2. vgl. αὐτόθεν, πανταχόθεν, πρότερον, πρῶτον etc. d) mit Genitiven. ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων 1, 51, 2. τῷ εὐωνύμῳ κέρα ἑαυτῶν 4, 43, 3. τῷ αὐτοῦ 2, 34, 1. οἱ αὐτῶν 4, 96, 5. οἱ τοῦ δήμου 4, 130, 3. Νικομήδους τοῦ Κλεομβρότου 1, 107, 1. 3, 20, 1. τὸ τῶν Ἀθηναίων 8, 56, 4. τὸ τῶν Ἑομῶν 6, 60, 3. vgl. 4, 23, 2. τὸ τῆς ξυμφορᾶς 3, 59, 1. τὸ Κλέωνος 3, 47, 3. ἡ τοῦ Διοδότου 3, 49, 1. τὰ Μαντινέων 6, 89, 2. vgl. 3, 63, 3. τὰ τῶν πόλεων 3, 82, 3. τὰ τοῦ Ἀρριβαίου 4, 83, 2. vgl. 8, 6, 3? 56, 4. τὰ τοῦ πολέμου 1, 141, 2. 5, 86. τὰ τῶν πολέμων 2, 41, 3. 6, 6, 4. 8, 77. vgl. 2, 11, 3. τὰ τῆς παρασκευῆς 6, 29, 1. τὰ τῆς ὀργῆς 2, 60, 1. vgl. τύχη. τὰ τῆς Ποιθαίας 2, 67, 4? e) bei Präpositionen mit ihrem Casus. οἱ κατὰ τὸν πόλεμον 2, 25, 2. τὰ κατὰ τὸν πόλεμον 4, 40, 1. τὸ καθ' ἑαυτὸν 7, 44, 1. 69, 3. τὸ καθ' ἑαυτοῦς 1, 62, 4. 6, 70, 2. διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ 5, 7, 1. τὸ ἐπὶ πλείστον 1, 2, 2. τὸ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι 2, 43, 3. τὸ μετὰ πολλῶν 7, 75, 6. τὸ παρὰ πολὺ 2, 89, 3. τὸ ἐς τὴν Χίον 8, 41, 1. τὸ πρὸς Νεμέας 5, 59, 3. αἱ ἐς ἐκείνον τὸν χρόνον 6, 31, 1. vgl. ἔτερος u. πρό. τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων 2, 64, 2. τὰ πρὸς ἐσπέραν 6, 2, 3. τὰ ἐπὶ Ἀθλίῳ 4, 101, 4. τὰ πρὸ τῶν Τρωικῶν 1, 3, 2. τὰ παρ' ἑμῶν 1, 69, 4. τὰ παρὰ τῶν Β. 4, 97, 2. τὰ ἐν τῇ Ἀ. 4, 114, 2. τὰ πρὸς τοὺς Σ. 6, 88, 4. vgl. 2, 17, 3. τὰ ἐς Λεοντίνοους 6, 86, 3. vgl. 3, 11, 3. vgl. ἀπό, ἐκ, περί etc. f) τὸ bei einem Satze 4, 99.

5) Der Artikel bei Appositionen 4, 84, 2 vgl. 1, 30, 2. Ζεὺς ὁ Ὀλύμπιος 3, 14 u. Zus. vgl. 1, 126, 4. Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος 3, 25, 1. ὁ Εὐφημος ὁ πρεσβευτής 6, 81. 5, 46, 4. vgl. 2,

67, 2. 8, 50, 2. 75, 2. ὁ γραμματεὺς ὁ τῆς πόλεως 7, 10. vgl. 6, 60, 1. 8, 21, 1. τὸ χωρίον αἱ Ἐννέα ὁδοί 1, 100, 3. ἡ Λευκίμμη τῆς Κερκύρας ἀκρωτήριον 1, 30, 1. αἱ Ὀλπαι ὁ λόφος 3, 107, 1. vgl. ἄκρα, νῆσος, ὄρος, πόλις, ποταμός, φρούριον. αἱ ἐλθοῦσαι 1, 112, 2. (ὦ) ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι 4, 10, 1. ἡμεῖς οἱ νῦν 2, 36, 2. vgl. 72, 4. 1, 71, 3. 4, 85, 2. 92, 1. 6, 38, 2. οἱ βλάψαντες ἡμεῖς 6, 92, 2 (ohne Artikel 6, 34, 4). λέγομεν οἱ Συρακόσιοι 5, 9, 1. 6, 80, 3. vgl. 40, 1. 3, 40, 4. 4, 61, 1. 87, 3. 7, 66, 1. ἀξιώσατε οἱ διαφεύγοντες 3, 40, 4. οἱ ἄλλοι (ἀναπειθέσθων) 6, 87, 1. οἱ πολλοὶ δοκεῖτε 7, 66, 1. vgl. 77, 7. ἐμοὶ τῷ στρατηγῷ 7, 14, 1. αὐτοὺς τοὺς ἐπιστρατεύσαντας 3, 54, 1. bei ergänztem αὐτοῖς 3, 81, 2. vgl. 63, 4. 5, 5, 2. 10, 3? 27, 3. ἄλλα τὰ πρόποντ' εἰπεῖν 8, 72, 2. vgl. Apposition.

6) Der Artikel bei Attributen 8, 72, 2. οἱ μεγάλοι ἀγῶνες 7, 69, 2. ὁ ἐναντιωσόμενος δῆμος 8, 64, 3. (οἱ) ἄνδρες οἱ μὲν 8, 34, 2. ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ 2, 52, 1. 4, 29, 1. vgl. 6, 55, 1. τὴν νῦν ὑμετέραν ὀργὴν ἐς Μ. 3, 44, 3. vgl. 82, 3. 1, 18, 3. 110, 2. 2, 31, 1. 132, 1. 65, 7. 89, 8. 3, 34, 1. 4, 27, 2. 5, 14, 1. 68, 1. 6, 15, 3. 7, 18, 1. 8, 52, 1. 81, 2. 23, 4. 47, 1. ἡ ἐσβολὴ (ἡ) ἐς — 5, 20, 1. vgl. 6, 30, 1. 31, 5. 40, 3. 55, 1. 8, 5, 5. 8, 1. zw. 3, 51, 3. (5, 3, 1.) 7, 33, 3. 6, 31, 5. 96, 3. τὸ μάχιμον τὸ ὀπλιτικόν 6, 23, 1. ἡ οὐχ ἥμισυ βλάβασα ἡ λοιμώδης νόσος 1, 23, 3. ἡ τοῦ Διὸς ἡ μεγίστη ἑορτὴ 1, 126, 2. vgl. 7, 23, 3. 8, 13, 1. 90, 5. πᾶλλα τὰκεῖ 1, 90, 3. vgl. ἄλλος. πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ 1, 137, 4. vgl. zu 82, 3. 133. 2, 18, 2. αἱ ἐς, μέχρι — 6, 31, 1. ἡ τὸ ἀρχαῖον πατρίς 6, 5, 1. ἡ ἀντίπα ἀκινδύνως δουλεία 6, 80, 5. οἱ ὑπερβάντι Αἴμον Γέται 2, 96, 1. vgl. ἄλλος.

7) Der Artikel bei prädicativer Verbindung. vgl. Prädicat. ἀτελεῖ τῇ νίκῃ 8, 27, 5. vgl. 80, 1. ἦσαν πεντεκαίδεκα οἱ στρατηγοὶ 6, 72, 2. vgl. 2, 31, 2. 6, 35. 8, 105, 2. ξύμμαχοι οἱ ἄλλοι ξυνεστράτευσαν 6, 43, 2. αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δειναί 6, 104, 1. vgl. 7, 87, 1. τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο 8, 96, 2. αἱ ἐπικουρίαι τοσαῖδε ξυνελέγησαν 7, 59, 1. τοὺς στρατηγοὺς ὀλίγους ἐλέσθαι 6,

72, 4. vgl. 1, 49, 4. 70, 4. 77, 4. 144, 4. 2, 43, 2. 53, 3. 3, 21, 1. 6, 10, 1. 17, 2. 103, 3. 7, 38, 2. 55, 2. 8, 106, 4? 39, 3? τὴν ὀλόφωρον γῆς ποιῆσθαι 1, 143, 5. vgl. 8, 3, 3. (1, 10, 5.) τῇ ὀργῇ χαλεπῇ ἐχρήτο 1, 130, 2. vgl. 2, 38. 100, 1? 4. bei ὅσος 8, 27, 2. πεινιόντι τῷ θείει 1, 30, 3. τῶν νεῶν ἕξ ἀναγαγομένων 8, 61, 3. vgl. 1, 96, 1. ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων 8, 97, 2. vgl. 1, 36, 1. 74, 3. 7, 66, 1. οἱ Ἕλληνες κληθέντες 1, 3, 4. τὴν ὁμολογουμένην ἄριστον εἶναι εἰρήνην 4, 62, 1. vgl. πρότερος, πρῶτος, ὕστερος, Prädicat.

8) Mannichfaches Der Artikel beim Prädicat 2, 43, 3. 3, 11, 2. 5, 109. 7, 75, 7. beim Inf. s. Infinitiv 6. bei e. localen oder temporalen Ge. 7, 2, 4. 69, 3. nach καὶ nicht wiederholt 4, 85, 3. 5, 73, 1? vgl. τέ. ergänzt 3, 2, 1. τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκλους 7, 70, 4. vgl. 4, 29, 3. καὶ χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν 6, 12, 1. mit zu ergänzendem Substantiv 4, 72, 3. Hyperbaton 2, 49, 5. 6, 76, 4. τούτων τὰ ἐναντία 7, 75, 7. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα 4, 20, 3. οἱ ἐσπλέοντες λάθρα 4, 39, 1. ὁ διὰ τοὺς ποιητὰς λόγος κατεσχηκώς 1, 11, 3. vgl. 90, 1. 4. 114, 1. 4, 87, 2. 7, 23, 3. 32, 1. 41, 1. 50, 1. 58, 1. 71, 6. 8, 23, 5. 35, 2. 53, 1. 92, 5. 106, 4. τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα 3, 56, 1. vgl. Zus. zu 3, 54, 3. Verschieden τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου λόγον πρότερον εἰρημένον 8, 52, 2. vgl. καλεῖσθαι. vermissl 1, 16, 1? 30, 3. 41, 2. 143, 4? 3, 77, 2. 109, 2. 4, 101, 4. 134, 1? 5, 99. 6, 20, 2. 60, 2. vgl. Nr. 6. verdächtigt 3, 25, 1. 4, 55, 2.

Assimilation. αὐτῷ (für αὐτῇ) φρουρίῳ ἐχρῶντο 2, 18, 1. τὸ μὲν 1, 68, 4. vgl. ὅδε u. οὗτος. τὸ μὲν ἐπικαιρότατον χωρίον 1, 68, 4. des Relativs 2, 67, 4. mit doch folgendem Demonstrativ 3, 64, 1. unterlassen 1, 30, 1. 52, 2. 138, 1. 2, 61, 2. der Begriff auf den das Relativ sich bezieht diesem assimilirt 4, 55, 4. des Casus bei ὡσπερ etc. 1, 69, 4. vgl. 3, 62, 1. der Tempora 1, 35, 4. 37, 3.

Asyndeton 1, 81, 1? 3, 59, 2? 63, 1. 7, 57, 4. 71, 4. 77, 1. 8, 27, 3? vgl. μὲν.

Attraction s. Anticipation, Assimilation, Prädicat, ἀπό, ἐκ, αὐτόθεν, ἐκεῖθεν, πανταχόθεν.

Augment. in βούλεσθαι, δύνασθαι, μέλλειν 1, 3, 2. ἐλληνίζειν 2, 68, 3. εὐ — 2, 18, 2. ὠθεῖν 2, 84, 2. ἀγιέναι 2, 49, 1. διαιτῶσθαι 1, 132, 2. ἐκκλησιάζειν 8, 93, 1. παρανομεῖν 3, 67, 3. im Ps. vom βλαστάνειν etc. 3, 26, 2. ὀλώλειν 4, 133, 1. 7, 27, 4. 8, 96, 2.

Bedingungssatz. vertreten 3, 82, 1. ergänzt 3, 39, 5. 7, 55, 2. bei γάρ 3, 84, 2. 4, 54, 3. bei καὶ οὐ 3, 39, 5. vgl. ἄν u. γάρ.

Casus aus der Parenthese regiert 1, 72, 1

Comparativ. ἀπορώτερος ἢ λῆψις etc. 3, 89, 3. ἐλάσσω u. ἐλάσσονα 7, 28, 3. μεμπτότερος 2, 61, 1. ἐνδεεστέρας etc. 2, 35, 2. 4, 71, 2. χαλεπωτέρως 2, 50, 1. 8, 50, 4. μειζόνως etc. 1, 130, 2. ἢ ausgelassen 1, 23, 2. πλουσιώτεροι ἐαντιῶν 1, 8, 2. vgl. 3, 11, 1. 6, 72, 4. 7, 66, 3. χρειώτων λόγου 2, 50, 1. ἀκοῆς 2, 41, 2. μᾶλλον τῆς ξυνθήκης 4, 61, 3. μᾶλλον ἐτέρων für ἢ ἐτέροις 1, 85, 2. ἐπικινδυνότεραν ἐτέρων für ἢ τὴν ἐτέραν 4, 92, 4. bei (τὸ) πλέον 1, 74, 3. ἐπὶ πλέον ὑμῶν für ἢ τὰ ὑμῶν 1, 71, 3. ἀμαθέστερον τῆς ὑπεροφίας 1, 84, 3. προσαγωγότερον ἢ ἀληθέστερον 1, 21, 1. τὰ πλείω χρησιὰ τῶν κικῶν 5, 60, 1. vgl. 6, 10, 1. παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον 8, 24, 4. elliptisch 1, 68, 1. 120, 2. 2, 35, 1. 40, 1. 3, 9, 1. 37, 5. 40, 3. 45, 5. 56, 2. 4, 19, 3. 67, 2. 6, 6, 2. 46, 2. 86, 1. 7, 5, 3. 11, 1. vgl. ἄμεινον, μᾶλλον, ὄρον. αἶσχιον 2, 40, 1? allzu 3, 45, 1. 65, 4. ziemlich 2, 33, 3. für den Positiv 6, 16, 2. vgl. μᾶλλον u. πολὺς, ἢ u. κατὰ.

Congruenz. aufgegeben. ὁ δῆμος, δεινὸν ποιούμενοι 6, 60, 3. vgl. 61, 2. 104, 4. anders 4, 112, 2. τὴν Σαλαμινίαν κελύουσας 6, 53, 1. vgl. 3, 39, 7. 79, 2. μέρος τι προλοχοῦντας 3, 110. τὰ τέλη, καταβάντας 4, 15, 1. αἱ πόλεις κελύουσας 4, 108, 3. τριήρεις, εἰδότες 1, 110, 2. vgl. 2, 83, 4. 7, 25, 2? vgl. Uebergang. ὄχλον καὶ παρασκευῆν, οἷς 7, 62, 1. 3, 4, 4. 7, 23, 4. vgl. 6, 91, 3. vgl. Plural, Singular, Verbum.

Conjunctiv. in indirecten Fragen 1, 107, 4. 2, 4, 4. 6, 25, 1. u. Optativ in finalen Sätzen 3, 22, 5. 6, 96, 3. 7, 70, 1. 8, 87, 3.

Dativ. 1) *Μαραθῶνι* 1, 73, 3. *Δελογοῖς* 1, 143, 1. vgl. 5, 18, 10. *Δήλω ἔσχον* 3, 29, 1. vgl. 33, 1. 7, 1, 1. temporal 2, 20, 1. vgl. 3, 54, 2. 4, 103, 3. *Ὀλυμπιάδι* 3, 8. seit 1, 13, 3. 3, 29, 2. *οἷς κόσμος* 1, 5, 2. *ἔσπλέοντι* 1, 24, 1. vgl. 2, 96, 1. *παραλιπόντι* 2, 51, 1. *ὑποχωρήσασι* 4, 10, 3. vgl. 56, 1. 120, 2. 8, 24, 5. *αὐτοῖς* 5, 50, 4. des Interesse 2, 65, 4. 88. 1. 3, 10, 2. 98, 1. 4, 6, 2. 128, 2. 5, 3, 4. 7, 19, 5. 40, 4. 71, 4. 72, 1. (vgl. 4, 134, 2.) 8, 5, 4. 80, 1. 91, 2. vgl. 4, 6, 2. feindlich 8, 1, 3. *ἄρχειν πῶν* 1, 93, 2. *τῷ κοινῷ προσβέυσθαι* 1, 92? *incommodi* 3, 79, 1. 4, 96, 2. 7, 29, 1. vgl. 5, 111, 1. *ἀμφίβολοι γίνονται τῷ πλήθει* 4, 32, 3. bei Passiven 1, 13, 4. 81, 2. 2, 41, 2. 3, 70, 1. 82, 7. 4, 77, 1. 111, 2. bei Redensarten 3, 38, 1. *ἔλθειν τι* 8, 88. vgl. 1, 107, 4. 6, 34, 2. vgl. *ἔναι* u. *ἔρχεσθαι*. *παρέρχεσθαι αὐτοῖς* 6, 15, 3. *ἀπάγειν βασιλεῖ* 8, 28, 3. *βοῆ χρησθαι ἐκάστοις* 7, 76. *τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα* 5, 16, 3. bei verbalen Substantiven: (*ἀντιλογία* 1, 73, 1.) *ἀντιτεῖχισμα* 2, 77, 1. *παραίνεσις* 1, 92? *ἐπιστολαί* 1, 132, 6. *ὠφελία* 7, 5, 3. *φιλία* 5, 5, 1. *σπίσις* 7, 50, 1. *διάστασις* 6, 18, 6. *ἐπανάστασις* 8, 21, 1. *καταδουλώσις* 3, 10, 2. *τὸ φοβερόν* 7, 63, 2. *ξυνωμόται* 6, 57, 2. für den Ge. 1, 6, 2. 3, 98, 2. 7, 62, 3. 8, 38, 3. für den Ac. 1, 62, 2.

2) dynamisch. durch 1, 3, 2. 3, 45, 1. vgl. 1, 90, 1. 3, 45, 3. 6, 12, 1. 7, 43, 5? bei e. Personennamen 8, 82, 3. *περιγίγνεται τῷ πολέμῳ* 1, 55, 3. vgl. 2, 13, 7. 5, 86. 7, 52, 2. *ἐλασσούμενοι τῷ π.* 1, 115, 2. *ἥσση* 5, 13. *τοῖς πᾶσιν* 5, 28, 3. 6, 20, 2. 23, 1. vgl. 2, 36, 2. *τῷ* mit dem Inf. 2, 102, 3. 3, 11, 2. 4, 34, 1. vermöge, gemäss 3, 68, 1. 82, 3. aus 2, 47, 3. 5, 104. vgl. 1, 123, 2. 3, 68, 3. *αἰτία τινός* 4, 87, 3. *ἡ δόξη* 4, 85, 1. *τῇ δοκῆσει* 6, 64, 1. *τῷ ὑπόπτῳ μου* 6, 89, 1. vgl. 85, 3. *ἥπερ ἐλπίδι* 5, 14. bei *εἰκάζειν* 1, 9, 3. *γνωρίζειν*, *γινώσκειν* 7, 44, 5. vgl. *μανθάνειν* u. *πιστεύειν*. wegen 1, 11, 1. 2, 44, 2. 51, 4. 3, 44, 2. 4, 86, 4. 5, 99. 6, 33, 2. 55, 4. 72, 1. 86, 4. 7, 77, 1. zw. 3, 97, 2. *εὐπραγίαις* 1, 84, 2. *τῷ* mit dem Inf. 2, 89, 2. 5, 113. von e. Zwecke 1, 123, 2. 3, 82, 1. 6,

33, 2. 7, 57, 9. um. bei *ζημιούν* 2, 65, 2. *βλάπτειν*, *κολούειν* 7, 66, 3. beim Comp. 1, 36, 4. 3, 49, 1. mit. *ὀργῇ ἔχειν* 2, 8, 3. *ἀτελεῖ τῇ νίκῃ* 8, 27, 5. *προσδόκιμοι στρατιᾶ* 7, 25, 7. *μιᾶ νηὶ δέχεσθαι* 2, 7, 2. vgl. *δέχεσθαι*. mit 4, 116, 1. *Θραξί* 7, 91. vgl. 2, 12, 3. 6, 62, 1. 8, 100, 3. 102, 2. e. Da. neben Präp. 4, 21, 4. 5, 110, 3. 7, 84, 1. vgl. 4, 88. zwei Da. 1, 116, 1. 5, 104. 7, 23, 2.

Demonstrativ. auf e. im Verbum liegenden Begriff bezogen 6, 78, 2. auf das Volk des genannten Ortes bezogen 1, 136, 1. 2, 93, 2. 3, 5, 1. 7, 1, 1. 8, 6, 4. *αὐτούς* auf *ναῦς* 2, 91, 1. fürs Rel. 2, 4, 3. *κεφαλαίῳ τῷδ' ἂν μάθοιτε* 1, 36, 3. vgl. *αὐτός* II, *ὅδε*, *οὗτος*. *ἡ ἐκχειρία αὕτη ἐγένετο* 4, 119, 1. vgl. 5, 48. 80, 1. *μίαν αὐτὴν ἐποίησε πόλιν* 5, 2, 2. fehlt vor e. Rel. 1, 70, 4. 4, 115, 2. der Ac. vor e. No. 1, 7, 2. 140, 2. 4, 74, 3. vor e. Da. 3, 39, 4. Ge. vor e. Da. 2, 40, 4. vor *ἐς ὃ* 3, 20, 3. *ἐφ' οἷς* 2, 42, 1. *πρὸς οὓς* 2, 65, 7. 6, 31, 6. Da. vor e. Ac. 2, 61, 2. *ἐν ταύτῃ* vor *δι' ἣν* 3, 13, 5. *ἐπὶ τε ἐκείνον καὶ ἂν πέρι* 6, 61, 4. *προσελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἐμελλεν ἀκούεσθαι* 7, 73, 4. vgl. *τέ, καί, ὅδε, οὗτος, ὅθεν, ὅπου* u. a. Relative. neben e. Relativ 1, 41, 1. vgl. Sätze.

Desiderativa 8, 56, 3. 89, 3? u. z. Marc. 52.

Διὰ μέσου 1, 102, 2. 2, 76, 1. 3, 68, 1. 82, 1. 5, 32, 5. 6, 37, 2. 64, 5. 6, 68, 4. 8, 9, 1.

Dilogie 4, 18, 2. 5, 112, 2. 6, 87, 4. 92, 2.

Diminutiv 4, 26, 3. 5, 37, 3.

Dual. *πόλεε, πόλη* 5, 23, 2. vgl. *ἄμφω*.

Einschiebungen 1, 68, 1. 2, 44, 1. 49, 3. 83, 1. 3, 90, 3. 6, 5, 4. 6, 3. 85, 2. 87, 4. 7, 52, 2. 62, 3. 70, 1. 78, 4. 8, 2. 2. 104, 3. 106, 1.

Elision 1, 5, 2. 7, 1, 4.

Ellipsen. *κόλπος* 3, 107, 1. *χώρα* 5, 18, 6. *τῆς ἐαυτῶν* 7, 32, 1. *ἐξ ἐναντίας* 4, 33, 2. *ἀπὸ τῆς ἰσῆς* 1, 15, 3. *καινῆς* 3, 92, 5. *διὰ καινῆς* 4, 126, 4. *διὰ πάσης* 1, 14, 3. *ἀπὸ (τῆς) πρώτης* 1, 77, 2. *κατὰ μόνας* 1, 32, 4. von *εἶναι*: *ἔστιν* 2, 60, 4. bei *καί* 1, 91, 1. nach *εἴ* 6, 33, 4. *ἔσμεν* bei *οὔτε* 6, 17,

4, 86, 2. *ὅτι* 4, 126, 1. *ὡς* 7, 68, 2. *ἦ* 4, 118, 5. 5, 79, 2? *ὣν* 3, 70, 4. 82, 1? *ἦν* 1, 23, 2. 2, (13, 6.) 53, 2. 4, 41, 4. 7, 87, 6. bei *ὅσος* 8, 70, 1. *ἦμεν* 3, 56, 2. *ἔσαι* 5, 76, 2. *ποιεῖν* 2, 16. 4, 125, 1. vgl. *ἄλλος*. *ἔλθῶν* 1, 58, 1. *βοηθεῖν* 4, 108, 4. in einer Redensart 4, 63, 3. 6, 78, 4.

Epanalepsis s. Wiederholung.

Epexegete 1, 33, 3. 2, 37, 3. 40, 3. 3, 47, 3. 4, 88, 7, 50, 2. e. Inf. 4, 125, 1. 5, 111, 4. e. Part. bei *ταῦτα* 3, 18, 2. vgl. Apposition, Indicativ u. Infinitiv.

Ergänzung. e. Sing. aus e. Plu. 3, 97, 1. *τείχη* aus *τειγίξειν* 1, 91, 2. *βοήθεια* aus *βοηθοῦσιν* 5, 47, 8. *φυλακὴν* aus *φυλάσσειν* 7, 28, 2. *δεινόν* aus *δεινοί* 5, 91, 1. *οἶόν τε εἶναι* aus *δυνατώτεροι* 8, 76, 4. *καλόν* aus *ἄρκοῦν* 2, 35, 2. *εὔνοος* aus *δύσνοος* 2, 60, 4. *δίκαιον* aus *οὐ δ.* 6, 79, 2. *εἰκός* aus *δίκαιον* 6, 79, 2. *μᾶλλον* aus *οὐδὲν ἦσον* 2, 39, 2. von Verben 1, 96, 1. 2, 13, 6. 24, 2? 37, 2. 5, 100. 7, 70, 2. vgl. 1, 48, 3. bei *γάρ* 6, 68, 4. aus dem Vorhergehenden eine verschiedene Person 2, 20, 3. 62, 1. 3, 65, 2. 67, 1? e. versch. Numerus 1, 2, 1. 6, 46, 1. 7, 44. 7. *δοκοῦσιν* aus *δοκεῖ* 2, 17, 2. e. versch. Modus 3, 64, 1. 78, 2. 4, 63, 3. 75, 1. 6, 2, 4. 7, 2, 4. 34, 6. 48, 4. vgl. *ὥσπερ*. *ἀγωνιστέον* aus *ἀγωνίσασθαι* 8, 27, 2. e. versch. Tempus 1, 86, 2. 6, 9, 2. 78, 4. e. Simplex aus e. Compositum 2, 46. 4, 76, 3. 7, 73, 2. 81, 5. *ἐνόμιζον* aus *διενοοῦντο* 6, 96, 2. aus *ὑποψία* 5, 29, 4. aus *ὄρων* 4, 27, 2. 7, 42, 5. *νομίζοντες* aus *καταφρονοῦντες* 3, 83, 2. *ἐνόμιζον* aus *εἰδότιες* 6, 64, 2. vgl. 12, 1. aus *φοβούμενοι* 4, 8, 5. vgl. 108, 1. 7, 51, 1. *ὅτι ἐνόμισεν* aus *ἔδοκει* 4, 3, 3. *δόξω* aus einem ganzen Satze 4, 85, 4. *εἰδότιες* aus *νομίζοντες* 4, 21, 1. *διενοοῦντο* aus *ἦν αὐτῶν ἡ διάνοια* 4, 52, 3. aus *προσεῖχον τὸν νοῦν* 6, 93, 2. *ἤλιπσαν* aus *εὐέλπιδες ὄντες* 6, 24, 3. *ἔφη* aus *παρήνει* 8, 46, 1. vgl. 5, 49, 4. 8, 81, 3. aus *ἐθάρσυνεν* 2, 13, 4. aus *ἤξιον* 4, 3, 2. aus *πείθειν* 3, 75, 2. aus *ἔδοκει* 7, 47, 2. aus *ἤθελον* 1, 28, 2. *λέγει* aus *ἐξάγγελος γίγνεται* 8, 51, 1. *ἔλεγον* aus *ἐκέλευον* 3, 94, 4. aus *ἀναπέθεται* 3, 94, 3. vgl. 5, 45, 2. *λεγόντων* aus *ζώντων*

5, 41, 2. *ἔλεγον*, *ἠρώτων* aus *ἐφύβριζον* 6, 63, 3. *ἐκέλευον* 3, 3, 3? *ὁ νόμος ἐκέλευε* aus *νόμον ἔθεντο* 5, 62, 3. *μὴ ἀπαγγείλητε* aus *τῶν ἀγγελῶν ἀπαλλάγητε* 6, 40, 2. *ἐρίζοντες* aus *ἐν ξριδι ἦσαν* 6, 35. *ἀλῶναι* aus *χειρωθῆναι* 8, 71, 2. *ἔσιν* aus *δεῖ* 6, 68, 4. *χρῆ* aus *ἐνδέχεται* 1, 142, 4. *καταδεδουλωσθαι* aus *καταδούλωσις* 6, 76, 4. *οὐδὲν διαφέρει* aus *χρήσιμον* 6, 12, 1. *ἀποδιδόναι* aus *ἀπῆτον* 4, 23, 1. *ἀλῶναι* aus *ἀνάλωτον* 4, 70, 3. *ὅς* aus *ὅσος* 4, 61, 4. ein Satz erg. 3, 13, 5. vgl. Infinitiv u. Particip.

Euphemismos 7, 64, 1.

Futur 3, 68, 1. das med. passiv. *βλάψεσθαι* 1, 81, 2. *θρέψεσθαι* 7, 49, 2. *τρίψεσθαι* 6, 18, 7. *ἄξεσθαι* 4, 115, 2. *ταράξεσθαι* 7, 36, 6. 67, 2. *ἔάσεσθαι* 1, 142, 3. *τιμήσεσθαι* 2, 87, 5. *ἀδικήσεσθαι* 5, 56, 2. *δημοκρατήσεσθαι* 8, 75, 2. *οἰκήσεσθαι* 8, 67, 1. *πολεμήσεσθαι* 1, 68, 3. *πολιορκήσεσθαι* 3, 109, 1. *ὠφελήσεσθαι* 7, 67, 3. *ἑλασσώσεσθαι* 5, 34, 3. *ζημιώσεσθαι* 3, 40, 2. *κωλύσεσθαι* 1, 142, 1. drittes Fu. 2, 64, 3. 7, 14, 2. das Particip 25, 7. *ἔξω* 4, 92, 4. Ind. nach *ὅστις* 2, 41, 2. 4, 22, 1. nach *ὅτω* *τρόπῳ* 1, 107, 3. vgl. *ὅς* u. *ὅστις*. nach *ὄθεν* 4, 8, 6. Opt. Fu. mit *ἄν* 5, 94? Part. mit *ἄν* 6, 20, 1? vgl. *ἄν* und Infinitiv.

Genitiv *Πύθεω* 2, 29, 1. auf *ιος* 1, 64, 2. *Δωριέων* 8, 25, 4.

1) unabhängig. *ἀπληρώτου* 3, 23, 5. *τοῦ αὐτοῦ θέρους* 7, 27, 1. *ὅσου (χρόνου)* 2, 23, 2. vgl. 1, 3, 2. 5, 74, 1. *πέντε ἡμερῶν* 7, 3, 1. was anbetrifft 5, 18, 8. *Μήδων ἐχόντων* 1, 89, 2. *δόντος βασιλέως* 1, 138, 6. vgl. 6, 4, 2. 8, 28, 5. *ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρχάντων* 4, 20, 3. abs. Ge. mit eingeschobenem Subject 3, 90, 3. für den No. 2, 83, 3. 3, 13, 6. 7, 48, 2. 8, 76, 2. vgl. 5, 31, 2. *ἐαυτῶν ὑποχωρούντων* 3, 78, 2. für den Da. 1, 114, 1. 5, 103, 1. 6, 10, 1. vgl. 8, 84, 2. für den Ac. 2, 8, 3. 3, 55, 1. 4, 12, 2. 41, 4. (108, 1. 130, 3. 5, 18, 4.) 6, 52, 2. (66, 3.) ein Subject eingeschoben 3, 90, 3. mit ergänztem Subject: *ἡμῶν* 3, 55, 1. 6, 10, 1. *αὐτοῦ* 2, 60, 4. 77, 2. 8, 6, 4. vgl. 3, 20, 3. *αὐτῶν* 1, 2, 1. 3, 2. 21, 2. 73, 3. 3,

72, 82, 1. 4, 34, 3. 73, 4. *σφῶν* 7, 48, 2. vgl. 4, 73, 3. *τινῶν* 8, 44, 1. *ἀνθρώπων* 3, 82, 8. *δηλωθέντος* 1, 74, 1. *ἐσαγγελθέντων* 1, 116, 3. vgl. 1, 7, 1. *ohne ὄντων* 3, 82, 1?

2) possessiver Ge. zw. 6, 40, 2. *τῷ αὐτοῦ* 2, 34, 1. *οἱ τοῦ δήμου* 4, 130, 3. *τοῖς ἑαυτοῦ* 8, 45, 2. bei Substantiven und Substantivirungen. *κῆδος τῆς θυγατρὸς* 2, 29, 3. a) der subjective. *ἡ κτίσις τῶν Λαυριέων* 1, 13, 2. vgl. 3, 40, 5. *ἡ τοῦ X. γένους παράκλησις* 4, 61, 3. *τῶν κρατούντων ἡ λῆψις* 5, 110. *διαφορὰ Συρακοσίων* 7, 57, 10. *ἡ τοῦ στρατεύματος ἐκπληξις* 7, 42, 5. *ἡ τοῦ ἀνέμου ἄπωσις* 7, 34, 5. *τὸ περιχαρὲς τῆς νίκης* 7, 73, 2? *ἔργων ὑπόνοια* 2, 41, 2. *κίνδυνος τούτων* 2, 63, 1. *ἡ ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν* 5, 86. *ἡ νίκη τῶν Ἀ. ἐγίγνετο* 1, 63, 2. vgl. zu 4, 68, 5. *τοῦ λαβόντος εἶναι* 1, 103, 1. vgl. *εἶναι, γίγνεσθαι* u. *καλεῖν*.

b) objectiv. *τὸ ἄγος τῆς θεοῦ* 1, 126, 1. *ζημία ἀμαρτημάτων* 3, 45, 1. *παραινέσεις τῶν ξυναλλαγῶν* 4, 59, 3. *αἰτία γίλων ἀνδρῶν* 1, 69, 5. *προάγγελσις τῆς ἀναχωρήσεως* 1, 137, 4. *ἀγγελία τῶν πόλεων* 1, 61, 1. *λόγος τινός* 1, 69, 4. 2, 42, 1. *νόμων ὠφελία* 3, 82, 5. *τροπαῖον τῶν νεῶν* 2, 92, 3. *θεῶν πίστεις* 5, 30, 4. *εὐνοια ἐκατέρων* 1, 22, 2. *αἱ Ἀθηναίων σπονδαί* 5, 30, 2. *Λακεδαιμονίων σπονδαί* 1, 35, 1. *ἀμιξία ἀλλήλων* 1, 3, 4. *τὸ Ἀθηναίων διάφορον* 2, 27, 2. *ὁ τῶν βαρβάρων πόλεμος* 1, 24, 4. *ἡ Πλαταιῶν ἐπιστρατεία* 2, 79, 1. *ἐπιχειρήσις τινος* 1, 70, 4. *Ἐγεσταιῶν ἐπικουρία* 6, 77, 1. *οἱ τῶν Α. ξύμμαχοι* die L. und ihre B. 3, 86, 2. *ἰσχὺς μάχης* 2, 97, 5. *ἀνδρεία νόμων* 2, 39, 3. *λύπη (ἀγαθῶν)* 2, 44, 2. *τὴν ὀλόγηρσιν οἰκιῶν ποιεῖσθαι* 1, 143, 4. *τοῦ καρποῦ τὸ δέος* 4, 84, 2. *εὐεργεσία τῶν ἀνδρῶν* 1, 129, 3. *ζαταφυγῆ ἀμαρτημάτων* 4, 98, 3. *τὸ Μεγαρέων ψήγισμα* 1, 140, 4. *Ἰταλίας παράπλους* 1, 36, 3. *ἡ τῆς Αἰτωλίας ξυμφορὰ* 3, 114, 2. *λόγων μῆκος ἄπιστον* 5, 89, 1. *ὁ τοῦ Ἀ. λόγος πρότερον εἰρημένος* 8, 52, 2. vgl. *ὁδός, δικη, χάρις*.

c) der chorographische. *Ἄρμισσα τῆς Περιδίκου ἀρχῆς* 4, 128, 2. vgl. 6, 91, 5. 8, 100, 3. vgl. 4, 24, 3. 5, 33, 1. *περὶ (τὸ) Χειμέριον τῆς Θεσπρωίδος* 1, 30, 3. vgl. 46, 2. 3, 93, 1. 4, 25, 2.

τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας 1, 111, 2. vgl. 8, 101, 1. *τῆς Φωκαίδος ἐς τὸν λιμένα* 8, 101, 1. *ὁ Ἄθως αὐτῆς* 4, 109, 1. *τῆς Μ. γῆς περὶ τὴν Βόλβην λίμνην* 1, 58, 2. *τῆς Ἰταλίας Λοκροί* 3, 86, 1. *Παλῆς Κεφαλλήνων* 1, 27, 2. *Οἰνεῶν αὐτῶν* 3, 102, 1 u. Zus. *Λέπρεον αὐτῶν* 5, 49, 1. *ἐν Φεῖζ τῇ Ἠλείων* 7, 31, 1. vgl. 3, 90, 2. *ἡ Ἀργαίων, οὐκ εἶ Ἀκαρνανίας* 3, 106, 2.

d) der materiale 1, 10, 5. *μέτρον (τῆς) θαλάσσης* 6, 1. vgl. 2, 86, 2. *ταρσοὶ καλάμων* 2, 76, 1. *οἱ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται* 1, 93, 1. *ἔρμα λίθων πεποιημένον* 4, 31, 3. *ναύσταθμος πλοίων* 3, 6, 2. *βοήθεια ἐνακοσίων ὀπλιτῶν* 5, 12. *τὴν πόλιν ξυμμικτων ἀνθρώπων οἰκίας* 6, 5, 1. vgl. 1, 10, 5. *μυριάδες τοῦ ξύμπαντος ὄχλου* 7, 75, 5. *ἐξακόσια τάλαντα φόρον* 2, 13, 3. *πλοῦς δύο ἡμερῶν* 7, 50, 2. vgl. 2, 97, 1. *τριῶν ἡμερῶν σιτία* 1, 48, 1. vgl. 8, 29, 1. *ὀλίγων ἡμερῶν μισθός* 1, 143, 2. vgl. 6, 8, 1. 34, 4. 8, 69, 3. *πολλῶν ἡ ὁδός* 4, 85, 2. vgl. 2, 29, 3. *ἡμέρας πλοῦς* 4, 104, 3. *ἐπὶ σταδίων τεῖχος* 7, 2, 4. vgl. 3, 86, 2. *ἔχει τὸ στόμα ὀκτώ σταδίων* 7, 59, 2. *πεποίηκε τὰς ναῦς ἑκατὸν ἀνδρῶν* 1, 10, 5. *οὐδὲν προθυμίας* 8, 22, 1. *στέφανος ἀγῶνων* 2, 46.

e) der partitive. *ἄνδρες τῆς ἀρχῆς* 5, 37, 1. *οἱ θρανῖται τῶν ναυτῶν* 6, 31, 3. *Φαλῖος τῶν ἀφ' Ἡρακλείου* 1, 24, 1. vgl. 6, 3, 2. 8, 73, 2. *τῶν πολεμάρχων Ἰππονοΐδας* 5, 71, 3. vgl. 6, 99, 2. 8, 73, 3. *σφῶν αὐτῶν Ἀστυμαχον* Zus. 3, 52, 4. *ἐκείνων Στύγων* 4, 38, 1. vgl. 8, 45, 3. *Λακεδαιμόνιοι τῶν περιοίκων* 4, 53, 2. *Πελασγικὸν τῶν Τυρσηνῶν* 4, 109, 3. vgl. 3, 101, 1. 7, 27, 1. *πρέσβεις Κορινθίων* 7, 25, 7. vgl. 8, 89, 2. *οἱ ξύμμαχοι τῶν Ἀ.* 5, 67, 3. *οἱ φίλοι τῶν Α.* 5, 37, 4. vgl. 6, 43, 2. 7, 44, 4. 62, 4. *ἐπιακόσιοι αὐτῶν* 4, 80, 3. *Σαμίων οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ* 8, 25, 3. *οἱ Μακεδόνες αὐτῶν* 4, 126, 3. vgl. 6, 62, 3. 7, 64, 1. *σφῶν αὐτῶν ἄνδρας* 1, 91, 1. vgl. 3, 81, 3. *Ἀργείων δύο ἄ.* 5, 37, 1. (2.) vgl. *ἀνῆρ. σφῶν αὐτῶν φυλακῆν* 6, 70, 4. zw. 8, 16, 3. *οἱ μὲν τῶν ὑπηκόων (ξυνεστράτευον)* 6, 43, 2. vgl. 7, 19, 4. *ἄλλοι τῶν βουλομένων* 4, 78, 3. *οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν* 1, 5, 2. *οἱ λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων* 4, 17, 3. vgl. 4, 132, 3. *σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς δο-*

κοῦντας εἶναι 3, 81, 3. vgl. 8, 64, 3. (τῶν) ἀνδρῶν πολὺ τὸ ἀγύλακτον 3, 30, 1. τοῦ στρατεύματος ταῖς ἐπελθούσαις ναυσὶν 7, 47, 2. τῆς γνώμης τὸ νικηθῆν 2, 87, 2 αὐτῶν ὄσοι 4, 80, 2. ὃ ἡμῶν 1, 84, 1. τὰ τῶν II. 2, 19, 1 ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας 7, 11, 3. τὰ καταντικρὺ Κυθῆρων τῆς Λακωνικῆς 7, 26, 2. (anders τὰ πρὸς βορείαν τοῦ ὄρους 2, 96, 4.) vgl. 6, 99, 1. vgl. 4, 26, 4. der part. Ge. eingeschoben 1, 9, 1. 1, 126, 6. 4, 111, 2. 5, 64, 2. 6, 87, 2. 102, 1. 8, 78, 1. 90, 1. τῶν μειόντων εἶναι 1, 65, 1.

f) Gemischtes μισθοῦ 1, 124, 4. 5, 6, 2. ἀργυρίου 4, 69, 3. vgl. 8, 82, 1. anders 28, 2. πλῆθος ὄψεως 4, 126, 4. der Ge. seinem Subst. entrückt 1, 21, 1. 33, 1. 93, 1. 138, 7. 2, 4, 3. 87, 1. 4, 113, 1. 124, 3. 6, 63, 3. 7, 2, 3. so σφῶν 1, 25, 2. ἡμῶν eingeschoben 1, 32, 3. vgl. 6, 89, 1. σφῶν 7, 48, 1. der Ge. zwischen einer Präposition u. ihrem Casus 1, 9, 3. 32, 2. 139, 1. 2, 13, 2. 52, 2. 5, 77, 2. 6, 33, 1. 44, 3. 82, 1. 7, 31, 4. 71, 3. 8, 85, 3. ἐν οὐ τῷ ἱερῷ 3, 14. τῶν ἐκείνων ξυμμάχων 1, 45, 2. vgl. 141, 3. τῶν ἐκείνων τι χωρίων 1, 45, 2? πολλῶν νεῶν οἰσῶν ἀμφοτέρων 1, 49, 2. vgl. 4, 134, 2. zwei Ge. bei einem Subst. 1, 25, 4. 2, 35, 3. 3, 12, 2. 16, 1. 115, 4. 6, 15, 3. 16, 5. 18, 6. 7, 34, 5. Θηβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρῶνδαν 7, 30, 3. drei 1, 10, 5. κατὰ τοῦτο (τοῦ) καιροῦ 7, 2, 4.

3) Bei Adjectiven und Adverbien. αὐτόδικος ἑαυτοῦ 5, 18, 1. ἀμβλύς 2, 65, 2. ἄδωρος χρημάτων 2, 65, 5. οὐδενὸς ἔνσπονδοι 1, 31, 2. τῆς στρατηγείας ἢ κρύγιος 7, 25, 5. τῆς γῆς ἢ ἀρίστη 1, 2, 2. ἐπὶ πλείστον ὧν ἴσμεν χρόνον 1, 18, 2. vgl. πολὺς. πρῶτον τῆς Ἑλλάδος 1, 13, 2. ἰξιολογώτατος τῶν προγεγενημένων 1, 1, 1. 2, 11, 3. der Ge. bei Comparativen 8, 52, 1. für ἢ mit dem Ac. 6, 68, 4. vgl. 4, 92, 4? Da. 1, 85, 2. 6, 1. für ἢ ἔσιν 7, 67, 4. für ἢ ὥστε 1, 84, 3. vgl. Comparativ. καλῶς παράπλου 1, 36, 3. τῆς ἡμέρας ὄψε 4, 93, 1. vgl. 7, 39, 1. τῶν χωρίων οὐ 4, 54, 4. bei dem. u. rel. Pron. 3, 45, 2. 4, 57, 3. vgl. die einzelnen Demonstrative und Relative.

4) Der Ge. bei Verben, Redensarten etc. τὸ ἀμάρτημα ἐκείνων εἶναι 7, 5, 2.

ὁποτέρων ἂν δικασθῆ εἶναι 1, 28, 2. πατέρες ὧν ἔστε 2, 71, 2. οὐδαιτέρων ὄντες 5, 84, 3. Λοκροὶ Συρακοσίων ἦσαν 3, 86, 2. αἱ Σίγαι εἰσὶ τῆς Θ. γῆς 4, 76, 2. πόλεμος οὐχ ὄπλων ἴσιν 1, 83, 1. ἦσαν Αἰγυπτῶν 8, 69, 2. vgl. 5, 46, 2. 8, 86, 7. τούτων Ἀθηναίων ἦσαν 6, 43, 2. ὧν γενόμενοι 3, 56, 4. vgl. γίγνεσθαι u. εἶναι. διαίρειν 5, 2, 2. ähnlich bei ὑπάρχειν 8, 76, 1. ὑφαιρειν, παραιρειν τινος 1, 42, 2. 3, 89, 3. κινεῖν 6, 70, 4. vgl. τέμνειν. ἐκπέμπειν 4, 80, 1. vgl. 7, 31, 1. προειδόμενος 4, 64, 1. προσυνηλάβοντο τῆς ὁρμῆς 3, 36, 2. τάσσειν ἀργυρίου 4, 26, 3. vgl. 3, 70, 1. 6, 54, 5. ἐξέπειρον μισθοῦ 7, 25, 5. ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ 2, 91, 3. τῆς ἀρχῆς προκόπτειν 4, 60, 2. εἴργοντο τοῦ ἱεροῦ θυσίας 5, 50, 2? Ge. bei ἀμβλύνεσθαι 2, 65, 2. ἐπιγθόνως διακείσθαι 1, 75, 1. χαλεπῶς γέρειν 1, 77, 2. von e. Satze abhängig 1, 52, 3. damit 1, 4. 5, 27, 3. so dass 2, 4, 1.

Härte 1, 26, 1. 43, 1. 3, 5, 2. 40, 1. 3, 94, 3. 4, 52, 3. 59, 3. 6, 18, 8. 38, 1. 72, 2.

Hiatus 1, 5, 2.

Homöökatalektion 1, 2, 1.

Hyperbaton 3, 2, 2. 5, 6, 4. 7, 1. 7, 43, 5? vor dem Artikel 6, 64, 5. 77, 2. beim Particip 1, 9, 1. 11, 2. 3, 54, 3. 4, 38, 1. 5, 34, 2. 7, 23, 2. 50, 1. 8, 27, 4. 100, 4. des Objects bei ἔχειν 3, 26, 1. einer Präp. u. ihres Casus 3, 67, 2. 6, 51, 1. 7, 70, 2. vgl. Genitiv 2, f. eines Adverbiums 1, 109, 3? 2, 49, 3. 83, 1. 4, 13, 1? 122, 3. 5, 36, 3? 6, 22, 2. 85, 2. 7, 75, 7. vgl. Artikel 6 u. Einschbung.

Hyperbole 3, 81, 3. 82, 8.

Hysteronproteron 3, 29, 1. 6, 72, 1. 8, 88. 107, 1. 108, 1.

Imperativ. auf ἔτωσαν, ἀσθώσαν 1, 34, 1. nach ὥστε 6, 91, 3.

Imperfect 1, 10, 1. 69, 4. 3, 13, 6. 4, 16, 1. 5, 114. 7, 8, 1. 20, 2. 57, 2. 59, 2. ἴστασαν 1, 105, 5. 5, 74, 1. vgl. ἀποστέλλειν u. πέμπειν. ἦν es wäre gewesen 1, 38, 3. 5, 52, 2. εἰκός ἦν 2, 48, 2. 3, 40, 4. 6, 55, 2. 78, 4. 7, 8, 1. in Beschreibungen 1, 63, 2. 2, 13, 6. 8, 98, 2. auf früher Gesagtes bezogen 1, 35, 4? von früher nicht Eingesesehenem

1, 69, 4. für das Plspf. ἦν 4, 90, 3. 108, 1. παρῆν 4, 26, 3. παρεσκευάζοντο 2, 83, 4. 8, 26, 2. ἔλεγεν 2, 88, 1. vgl. 5, 112, 1. 6, 44, 4. ἐκέλευεν 3, 113, 2. ἔμελλον 4, 93. 3. ξυνέλεγον 7, 36, 1. ἤρχεν 1, 9, 2. in hypothetischen Perioden 1, 9, 3. 44, 1. von e. Vorhaben 1, 134, 1. 4, 99. 6, 24, 2. 8, 6, 5. 8, 3. das Partic. 2, 51, -3. der Inf. 8, 86, 3. vgl. δεῖ.

Inconcinuität 1, 1, 1. 21, 1. 22, 2. 33, 3. 84, 2. 3, 28, 1. 86, 2. 5, 42, 3. 44, 2. 6, 2, 2. 6, 4. 80, 3. 6, 76, 4. 7, 69, 2. 70, 4. 8, 31, 2. 45, 5. vgl. ἀλλά, μὲν, τέ u. Anakoluthien.

Indicativ 6, 29, 1. epexegetisch 2, 60, 3. 5, 71, 1. 6, 11, 4. 36, 2. 91, 3. in Fragen 6, 77, 2. 8, 96, 2. für den Opt. 2, 13, 2. 6, 29, 1. 51, 1. neben demselben 8, 50. Ind. Fu. nach οἷς 5, 103, 1. vgl. οἷς u. ὅσπερ.

Infinitiv. 1) unabhängig. s. εἶναι g. E., εἰπεῖν u. ὡς. absolut 1, 35, 4. (mit τό zw. 7, 28, 3.) imperativisch 5, 9, 5. in Verträgen 4, 16, 1. 5, 18, 1. 47, 3. 79, 2? 8, 37, 1? ohne Artikel Subject 2, 87, 4? 3, 38, 1.

2) nach einem Substantiv. ἔλλιπες ἦν τῆς δοκίσεως τι πράξιν 4, 55, 3. mit εἶναι etc. ὁ νόμος μὴ κτείνειν 3, 58, 2. ἡ μάχη ἔσται μὴ ἀφαιρεθῆναι 5, 69, 1. μὴ χεῖροσι γενέσθαι μεγάλη ἡ δόξα 2, 45, 2. ἔλλιπες ναυμαχῆσειν 2, 85, 3. πρόσχημα ἀμύνασθαι 1, 96, 1. ἡλικία τέκνωσιν ποιῆσθαι 2, 44, 2. διαφορῶν οὐσῶν ἐπάγεσθαι 3, 82, 1. ἀποξηραῖναι ἔξουσία 7, 12, 3. vgl. 4, 51, 3. τὰ ὄρκια εἶναι δεχέσθαι 6, 52, 2. κώλυμα οὐσα προσθεῖναι 4, 67, 5. χρηστήριον ἀφεῖναι 1, 103, 2. ἐγένετο ἔρις ὠνομάσθαι λιμὸν 2, 54, 2. γενομένην ἐπιμαχίαν ἀλλήλοις βοηθεῖν 5, 48, 2. vgl. 1, 44, 1. 6, 79, 1. κήρυγμα ἀνεῖπεν ἀπιέναι 4, 105, 2. παραινέσεις ἐγίνοντο μὴ ἀφαιρεθῆναι 5, 69, 1. ἐπεγένετο κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι 1, 16. κίνδυνος ἐφαίνεται κατακλῆσθαι 4, 57, 2. ἀγῶνας ὑπέσχημεν διαφθαροῦναι 3, 57, 3. εὐνοίας ἔχουσα πράξαι ἡμᾶς 2, 11, 2. μνήμην ἔξει ἐπιτελεῖν 2, 87, 3. τοῦ αὐτοῦ λόγου εἶχοντο μὴ ἂν πεισθῆναι 5, 49, 4. παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν 3, 39, 3. δόκησιν ἐμβαλεῖν 2, 84, 1. ξυγγνώμην ἀμαρτεῖν λήφονται 3, 40, 1. ἀπαλλαγῆναι τὴν παρακινδύνευσιν ποιοῦνται 5, 100. ξυμμαχίαν ἐποιήσασθε βοή-

θεῖν 6, 79, 1. κήρυγμα ποιοῦνται ἀπιέναι 7, 82, 1. vgl. 4, 105, 2. βοή ἐγίνετο βιάζεσθαι 7, 70, 7. γνώμας ἔλεγον πλείν 8, 86, 3. ἐλθούσης ἀγγελίας ἀποπλείν 8, 19, 1. ἐν ἐλπίδι ἦν ἀναλαβεῖν 4, 70, 2. ἐν ἀπόρῳ ἐχεσθαι 1, 25, 1. ἐν φρονήματι ὄντες ἠγήσεσθαι 5, 40, 3. ἐν αἰτίᾳ εἶχον τὸν Γ. ἐκόντα ἀφεῖναι 7, 81, 1. τὴν γνώμην εἶχε στρατεῦσαι 3, 96, 2. τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτείνειν ψευθεῖσαν ὑπόσχεσιν 3, 66, 2. πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μὴ στερεῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας ἐτράποντο 7, 71, 2. κατεστήσαντο τὸν νόμον λαμβάνειν 2, 97, 4. zw. 3, 58, 1. 59, 2. 7, 67, 4.

3) nach Adjectiven (u. Adverbien). ἀδύνατος μέμψασθαι 3, 37, 5. ἀψαντος χρῆσθαι 4, 97, 3. βραχεία περιγιγνεσθαι 5, 111, 2. ὀλίγαι ἀμύνειν 1, 51, 5. ταπεινὴ ἐγκαρτερεῖν 2, 61, 2. ἄψαντος 4, 97, 3. αἴτιος 1, 74, 1. ἐπικαιρος 1, 68, 4. ἐπιτηδεῖος 2, 20, 2. εὐμενῆς 2, 74, 2. ξυγγνώμονες ἔστε κολάζεσθαι 2, 74, 2. ξύμφορος, ἀρεπῆς λεχθῆναι 2, 36, 3. χαλεπὸς ἄρξαι 7, 14, 1. κατάδηλοι ὄντες βούλεισθαι 4, 47, 1. σαφές καταστήσετε προσφέρεσθαι 1, 140, 6. ταχύς 1, 132, 5. ὕστερον ἢ 6, 4, 3.

4) bei Verben. οὐκ ἡμύνατε σωθῆναι 6, 80, 2. ἀναβοᾶν 1, 53, 3. ἀναιρεῖν 1, 126, 2. ἀπολείπειν βραχύ 7, 70, 4. ἀφεῖναι 2, 13, 2. βοᾶν 8, 86, 1. διαλέγεσθαι 5, 59, 5. διανοεῖσθαι 1, 141, 1. διδόναι 1, 58, 2. 2, 27, 2. vgl. εἶναι. εἰπεῖν 1, 131, 1. 3, 71, 1. 4, 2, 2. ἐπαίρεσθαι 1, 25, 4. ἐπικρατεῖν 5, 46, 4. ξυγκαλεῖν 2, 10, 2? ὁρμᾶν 8, 75, 1. παρεσκευάσθησαν πλείν 7, 35, 1. πείθεσθαι 3, 48. περιαγγέλλειν 1, 116, 1. περιγιγνεσθαι 2, 87, 4. περιπέμπειν 5, 2, 2. προειπεῖν 4, 80, 2. dilogisch 1, 26, 3. vgl. 28, 3. 8, 93, 2. προτάσσειν 6, 100, 1. σπένδεσθαι 3, 109, 2. φράζειν 3, 15. vgl. εἰπεῖν, λέγειν, ξυμβαίνειν. χρῆσαι 1, 126, 2. ἐγγεγραμμένους κτείνειν 1, 132, 6. vgl. 5, 10, 5. von e. dem dastehenden Begriffe verwandten abhängig 1, 70, 2. 129, 2. 142, 4. (2, 13, 2.) 3, 3, 3. 75, 2. 83, 2. zur Bezeichnung e. Absicht 1, 72, 1. 138, 2. 4, 36, 1. 114, 2. 127, 2. 5, 56, 3. 6, 8, 2. 50, 3. 8, 22, 1. 26, 2. 29, 2. 64, 2. 75, 1.

5) Der Infinitiv (aus dem Hauptsatze) ergänzt, bei καιρός ἔστιν 4, 54, 4. εἰκός

2, 54, 1. 6, 72, 2. 103, 3. *βούλεσθαι* 2, 34, 1. *έτοιμος* 1, 28, 3. vgl. 4, 86, 2. 124, 4. *δειν* 3, 2, 1? *δοκείν* 6, 34, 5. *δύνασθαι* 3, 11, 3. *ένδέχεσθαι* 4, 18, 3. *έξιναί* 5, 28, 1. *έπισιέλλειν* 3, 4, 1. *έπιψηγίζειν* 8, 15, 1. *έμπορείν* 6, 44, 2. *έχειν* 6, 76, 3. *θέλειν* 6, 91, 3. *κελεύειν* 5, 62, 1. vgl. 3, 82, 5. (zugefügt 6, 93, 3.) *κηρύσσειν* 4, 106, 2. *ξυγκείσθαι* 4, 23, 1. *ξυμβαίνειν* 2, 34, 4. *ξυντίθεσθαι* 5, 26, 2. *οίεσθαι* 7, 66, 3. *πειραῖσθαι* 6, 76, 3. *προάγειν* 3, 45, 5. *προσδέχεσθαι* 5, 38, 3. *προσποιέσθαι* 3, 47, 3. *τολμᾶν* 4, 123, 2. *ύπάρχειν* 3, 63, 2. *ύπισχνείσθαι* 5, 38, 5. *υυλάσσεισθαι* 7, 69, 3. *χρηῖναι* 1, 77, 2. *ψηγίζεσθαι* 5, 28, 1. vgl. (*προσ-*, *έπ-*) *άναγκάζειν*, *άξιούν*, *βούλεσθαι*, *δειν*, *δείσθαι*, *δύνασθαι*, *έάν*, *έθέλειν*, *είκός*, *είπειν*, *είωθα*, *κελεύειν* 6, 80, 3. (*δια*)*κωλύειν* (vgl. 6, 88, 6), *μέλλειν*, *ξυγκείσθαι*, *ξυμβαίνειν*, *πρέπειν*, *προσήκειν*. Zw. 1, 98, 2. Der pass. Inf. aus e. Activ erg. 4, 81, 1. 6, 79, 1.

6) Verschiedenes. wo selten 3, 83, 1. 8, 60, 3. 63, 3. zw. 6, 93, 2. *παρά νύκτα έγένετο λαβείν* 4, 106, 3. *ταύτὸν έποίη μιζᾶν* 7, 6, 1. Der Inf. bei *ότι* 5, 46, 3. epexegetisch 1, 140, 1. 2, 77, 4. 3, 58, 1. 59, 3. 66, 2. 5, 6, 3. 7, 36, 5. 8, 22, 1. vgl. Epexegem. in der Anticipation 6, 93, 2. vgl. Anticipation. nach *πρότερον ἤ* 1, 69, 4. 8, 45, 5. in obliquen Rede 5, 61, 2. vgl. 1, 87, 3. 5, 63, 3. bei *ός* 2, 13, 4. 6, 64, 5. 7, 47, 3. 8, 2, 1. 48, 5. 72, 2. *όθεν* 6, 24, 3. *όσον* 6, 72, 2. *ότι* 2, 102, 4. *όσπερ* 5, 45, 2. vgl. *έπει* u. *ός*. auffordernd 4, 50, 3. No. mit dem Inf. 1, 52, 2. 81, 1. anakol. 4, 52, 3. Plu. mit dem Inf. nach *είπε* 6, 25, 3. 49, 2. 8, 91, 2? Da. u. Ac. mit dem Inf. 1, 93, 5. 2, 39, 3. 80, 2. 4, 2, 2. 7, 20, 3. 40, 3. 57, 9. Ac. für den No. 6, 4, 3. 7, 34, 5. für den Da. 4, 20, 3. für den Ge. 4, 30, 1. *αυτούς* auf e. Da. bezogen 7, 75, 7. Ac. mit dem Inf. nach einem Verbum der Aufforderung 1, 139, 2. zwei verschiedene Inf. 1, 26, 3. 131, 2. No. u. Ac. mit dem Inf. 8, 56, 3. *πειθειν τας ναυς άπειθειν* 3, 4, 3. Inf. mit *τό* nach *αίτιος* 6, 14. nach *πρόθυμος ἦν* 2, 53, 2. nach *ίκανός* 6, 17, 6. nach *ἡ δόκησις προσγιγνεται* 7, 67, 1? *τό κολασθῆναι καλός ό άγών* 7, 68, 3. *ἡ εύεργεσία τό μη βοηθῆσαι* 1, 41, 2.

vgl. 32, 3. 6, 80, 1. *τό έκφοβῆσειν* 4, 126, 5. Inf. des Pr. von der Vergangenheit 1, 3, 2. 2, 18, 2. 4, 21, 1. vgl. 1, 10, 1. 2, 54, 1. *τοῦ* mit dem Inf. vom Zwecke 1, 4. mit *άν* 1, 2, 1. vgl. *άν*. *έξιναί* zu *έξῆν* 8, 86, 2. von der Zukunft 3, 95, 1. 4, 24, 3. 6, 42, 8, 5, 5? 75, 2. des A.o. von der Zukunft 1, 26, 3? 81, 2. 2, 3, 2. 73, 2. 80, 1. 3, 24, 1. 46, 2. 4, 24, 3. 28, 4. 52, 3. 60, 2. (73, 4.) 80, 1. 5, 9, 5. 6, 24, 3. 87, 4. 7, 21, 2. 8, 46, 4. 66, 4. bei *μέλλειν* 5, 98. des Fu. 2, 43, 2. 3, 66, 1. 4, 126, 5. nach *βούλεσθαι* etc. 1, 27, 2. 3, 28, 2. 5, 35, 5. 7, 21, 2? 8, 2, 2.

Kakophonien 1, 1, 2. 106, 1. 2, 45, 2. 4, 103, 1. 5, 80, 3. 6, 16, 2. 7, 50, 3. 67, 2.

Krasis 1, 32, 1. 5, 36, 3.

Kürze 1, 40, 4. 49, 1. 70, 2. 80, 1. 119, 2. 87, 3. 90, 2. 3, 13, 5. 20, 2. 39, 5. 59, 3. 4, 86, 3. 87, 3. 94, 2. 5, 76, 2. 95. 6, 11, 5. 54, 6. 7, 44, 2. bei hypothetischen Sätzen 4, 86, 3. 6, 52, 2. 91, 3.

Litotes 2, 91, 3.

Medium 1, 16. 32, 2. 120, 3. 130, 2. 2, 14. 3, 3, 1. 17, 2.

Meiosis 6, 33, 4.

Nachsatz. fehlt 3, 3, 3.

Name. proleptisch 1, 2, 3. bedeutungsam 3, 57, 2. 4, 10, 5. 8, 27, 2. der Gottheit für ihre Statue 2, 13, 4. 5, 23, 5. des Ortes statt des Landes 6, 4, 3. umfasst mit die Landschaft 5, 80, 3.

Neutrum 1, 6, 3. 7, 36, 4. *τό πρὸς* — local 4, 130, 1. vgl. 6, 64, 4. *τό ἡμέτερον* 1, 70, 2. 3, 11, 1. *όπερ ἦν πλείστον* 4, 33, 1. vgl. 5, 3, 4. 8, 2. 10, 6. 8, 2, 3. *τό καθ' έαυτούς* 1, 62, 4. vgl. 3, 108, 2. 7, 78, 1. *τό τῆς πόλεως άξύμμορον* 8, 50, 2. *τό έτερον* 8, 86, 5. vgl. *άλλος*. *τό στρατιωτικόν* 8, 83, 2. *τό Έλληνικόν* 1, 1, 1. *τό πρεσβύτερον* 5, 64, 2. *τό ἡσώμενον* 7, 71, 3. vgl. *ξυνιστάναι* u. Particip 6. *Μυκῆναι μιχρόν ἦν* 1, 10, 1. 138, 6. *άριστον είναι ειρήνην* 4, 62, 1. vgl. 1, 95, 3. 3, 37, 1. 5, 71, 1. *σαμῆς λέγειν* 4, 50, 3. *πη-*

λῶδες ἦν 6, 101, 2. ἀφανές ἦν 8, 105, 2. ἀπέραντον ἦν 4, 36, 1. 67, 4. ἀληθῆ εἶναι 3, 3, 1. ἦν πλώϊμα etc. 1, 7, 1. vgl. 10, 3. ἐτοῖμα 2, 3, 3. ὀρέδια 4, 108, 2. πισιά 6, 33, 4. πρόσφορα 7, 62, 2. εὐφύλακτα 3, 92, 5. τούτου ἐνδεῶ ἐγαίνετο 1, 102, 1. ἀκρίτων ὄντων 4, 20, 2. ἀφανέστερα ἦν 8, 105, 2. χαλεπότερα 4, 86, 3. εὐφυλακτότερα 8, 55, 1. zw. 8, 46, 2. ἄπορα als Ac. 3, 16. vgl. 5, 40, 3. — μείζω 1, 9, 1. ἱλάσσω 2, 13, 5. Neu. auf e. Masc. oder Fe. bezogen 3, 45, 4. vgl. 1, 54, 2. 2, 13, 2. 5, 57, 1. 6, 72, 4. auf beides 4, 29, 3. Neu. Plu. als Subj. hat das Verbum im Plu. 1, 58, 1. 8, 10, 1.

Nominativ 2, 9, 3. formlos 2, 53, 3. 6, 61, 4. vgl. 1, 137, 4. τιμὴ τὰ τοιαῦτα 6, 16, 3. vgl. 2, 65, 4. κόσμος u. συγγνώμη. λήθη ἔσονται 2, 44, 2. für den Da. 3, 36, 2. 4, 108, 3. für den Ge. 4, 40, 2. 5, 70. 8, 63, 2. 104, 3. für den part. Ge. 5, 59, 1. für den abs. 5, 55, 2. 7, 87, 6. No. u. Vo. verbunden 2, 11, 1. No. Plu. nach εἶπεν 6, 25, 3.

Numeralia. mit u. ohne Artikel 3, 20, 3. 4, 44, 5. vgl. Artikel 4, a. appositiv 2, 92, 1. 100, 1. 3, 22, 3. 76, 4, 13, 2. 7, 22, 2. 23, 2. 8, 15, 2. 33, 1. 41, 3. vgl. 1, 47, 2. ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ δεκάτῳ 1, 87, 4. vgl. 3, 87, 2. 4, 38, 4. 5, 47, 1. Διακοσία ἵππος 1, 62, 2. τεσσαρακοσίῃ ἡμέρῃ ὕστερον 1, 60, 2. δύο ἦσαν οἱ παρόντες 4, 43, 1. vgl. 113, 2 u. 2, 31, 2. ὀκτὼ ἀποδείοντες 4, 58, 4.

Numerus. s. Singular und Plural.

Object. zwei Verben gemein 1, 20, 3. 105, 5. 114, 2. 144, 2. 2, 19, 1. 44, 2. 3, 105, 1. 4, 77, 2. 5, 65, 5. 6, 1. 4, 3. 11, 1. 72, 2. 75, 3. 85, 2. 88, 11. 8, 10, 2. 66, 1. 100, 3. dem nächsten Verbum angefügt 6, 76, 3. 77, 2. fehlt 1, 2, 1. 2, 23, 2. 51, 1. 4. 8, 21, 2. erg. 1, 141, 2. 2, 19, 1. 4, 3, 3. 8, 3. 7, 5, 3.

Optativ. auf οἶμι und οἶην 2, 79, 5. εἶσαν 1, 38, 1. 3, 10, 3. αἶεν u. εἶαν 3, 49, 2. εἶην 1, 5, 2. 8, 45, 4? 72, 2? mag sein 2, 97, 3? bei ὡς zw. 8, 45, 4. subjectiv beim Rel. 4, 131, 1. bei εἴ 7, 18, 3. iterativ bei ἐπειδή 1, 49, 2. bei ὅς 50, 1. 2, 52, 3. bei εἴ 7,

18, 3. vgl. εἴ. in abhängigen Fragen 1, 25, 1. ohne ὅτι in obliquen Rede 2, 72, 3. vgl. Conjunctiv.

Oxymoron 2, 63, 1? 3, 43, 2. 6, 69, 2.

Parentthese 1, 87, 1. 2. 136, 4. 4, 116, 2. 8, 43, 1. 99, 3. 105, 2. vgl. Casus u. διὰ μέσου.

Paronomasie 3, 70, 3. 6, 76, 4. 87, 4.

Particip 4, 63, 1? 5, 7, 1? 8, 105, 1? ohne Artikel (als Subject) 1, 12, 1. 5, 85, 2. 88. 1) prädicativ. ἡ νῆσος ἐμνησθεῖσα etc. 1, 2, 2. vgl. 100, 3. 2, 49, 2? 3, 36, 2. 6, 3, 3. 46, 1. 80, 2. ἀρέσκοντες ἔσμεν 1, 38, 2. γενόμενοι 4, 54, 2. vgl. εἶναι u. ἔχειν. bei καταλαμβάνειν 1, 59, 8, 63, 2. nicht ohne εἶναι für e. Verb. fin. 1, 25, 3. vgl. jedoch 3, 44, 1. bei ἀγάλλεσθαι 4, 95, 2. bei δηλον ποιεῖν etc. 3, 64, 1. δηλοῦν 1, 21, 2. ὄντες κέκληνται 3, 82, 7. ergänzt bei αἰσθάνεσθαι 7, 69, 1. ἐνδηλός εἶμι 4, 41, 3. λανθάνειν 7, 15, 3. ὄρᾶν 1, 78, 3. 2, 11, 5. 5, 80, 2. περιορᾶν 2, 73, 3. ἐνθυμείσθαι etc. 1, 141, 1. γθάνειν 4, 96, 1. 6, 99, 2. 7, 15, 3. καλεῖσθαι 3, 82, 7. fehlt bei τυγχάνειν 3, 43, 4. ἀπογαίνειν 3, 94, 4. vgl. διατελεῖν. pleonastisch 2, 33, 1.

2) appositiv etc. mit eigenem Subject 1, 49, 3. 2, 4, 1. 4, 6, 1. 69, 2. 108, 3. 131, 2. 6, 32, 1. auf Einzelne bezogen was von Allen gilt 5, 44, 2. 8, 32, 1. 66, 3. vgl. ἕκαστος. παρελήλυθα ξυμμαχήσοντες 4, 86, 1. παρεσκευάζοντο ἀμνησούμενοι 2, 91, 1. Masc. Plu. auf e. Fe. bezogen 1, 110, 2. 2, 83, 4. 3, 2, 1. dadurch dass 3, 46, 3. 66, 1. weil 4, 27, 2. 6, 57, 3. 7, 57, 8. wenn 4, 124, 4. 6, 37, 2. 72, 3. obgleich 1, 69, 3. 4. 6, 49, 2. mit καί 6, 16, 6. Epexegem bei ταῦτα 3, 18, 2. enthält den Hauptgedanken 4, 72, 1. bei δοκεῖν 6, 18, 4. χορῆ 2, 51, 1. ἐπιχώριον ὄν 4, 17, 2. vgl. 7, 44, 1. λεγόμενον 2, 47, 2. χρησθέν 3, 96, 1. δεδογμένον etc. 1, 125, 1. παρασχόν 1, 120, 3. ὑπάρχον 4, 124, 1. μετόν 1, 28, 1. δοκοῦν 4, 125, 1. 5, 65, 2. 8, 79, 1. 93, 1. vgl. Genitiv 1. verschiedene Casus verbunden 1, 2, 1. 75, 1. 3, 20, 3? 24, 3. 55, 1. 4, 13, 1. 41, 3. 8, 3, 1? 7, 15, 1. 25, 6. 8, 40, 3? vgl. ἀλλά, δέ, καί, τέ.

τριήρει μὲν προπλευούση, αὐτὸς δὲ ἐφεπόμενος 1, 120, 2. eins dem andern angefügt 2, 76, 3, 3, 3, 4. 11, 3. 6, 21, 2. im Ge. 1, 75, 2. 2, 5, 2. im Pr. als lpf. 1, 5, 2. 8, 2. 14, 1. 2, 2, 4. 3, 113, 2. 5, 83, 2. für den Ao. oder das Ppf. 1, 29, 3. 3, 4, 2? für das Fu. 3, 18, 1. 6, 88, 11. 7, 25, 7. des Ao. 4, 108, 3. für das Pr. 4, 112, 1. mit ἄν von Künftigem 5, 15, 2. 7, 64, 2. 67, 4.

3) substantivirt. ὁ προσπεσῶν 7, 68, 1. βουλόμενον τι 7, 48, 3. τὸ ἐπιόν 5, 9, 5. vgl. 6, 34, 5. 7, 43, 7. τὸ ὑπερέχον 3, 107, 3. vgl. ἐπιέναι. τὸ δρωμένον 5, 102. τὸ μέλλον 1, 84, 1. τὸ βουλόμενον (τῆς γνώμης) 1, 90, 2. τῆς γνώμης τὸ νικηθῆν 2, 87, 2. vgl. 7, 68, 1. τὸ δεδιός 1, 36, 1. τὸ μὴ μελετῶν 1, 142, 4. vgl. 5, 102. τὸ ἡδονὴν ἔχον 4, 108, 4. τὰ γενόμενα nicht mit dem Ge. 2, 19, 1.

Passiv. s. ἐμβάλλειν, ἐπιχειρεῖν, ἐφορμεῖσθαι, ἱπποκρατεῖσθαι, εὐτυχεῖν, κινδυνεύειν, τιμωρεῖν. mit dem Ac. 1, 3, 4. 126, 6. 3, 63, 2. des Mediums 2, 53, 3. 3, 34, 1. 5, 29, 1. 7, 62, 3. 8, 5, 5.

Perfect. αται 3, 13, 4. 4, 31, 1. 5, 6, 4. 7, 4, 7. Opt. 2, 48, 1. anticipirt 1, 121, 3. Unfehlbares 2, 8, 3. Inf. als Ppf. 5, 46, 3.

Person. zweite auf η, ει 1, 129, 3. οἷπερ ἔξομεν, οὗτοι προῖδωμεν 1, 83, 2.

Personification 1, 110, 1. 2, 18, 2. 4, 18, 2. 100, 1?

Pleonasmen 1, 23, 4. 26, 3. 35, 4. 50, 4. (3.) 58, 1. 62, 3. 105, 5. 3, 49, 3. 53, 2. 4, 17, 2. 62, 1? 6, 4, 6. 7, 13, 3. 44, 6. 49, 3. 73, 2. vgl. πρότερον, πρῶτον, πρῶτος, μετά, ξύν.

Plural. 2, 65, 4. 4, 98, 5. 6, 77, 1. ἐπιμιξίαι 5, 35, 1. αἱ ξυμμαχίαι 5, 79, 1. φυγαί 1, 23, 2. λιμοί eb. ἀποστάσεις 1, 57, 4. 122, 1? χρέα 4, 16, 2. φίλοι für φίλος 6, 92, 2. τὸ τελευταῖον, δι' ἅπερ 3, 56, 1. des Verbums aus dem Sing. erg. 1, 2, 1. οἱ μὲν auf e. Sing. bezogen 6, 80, 2. vgl. 1, 12, 2. 6, 67, 2. 68, 2. auf e. Ortsnamen 6, 48, 2. ἡλικία ὧν 3, 67, 2. πόλιν, ὄντας 3, 79, 1. vgl. 7, 75, 4. ἀναθαρσῆσας-ἐπέθεντο 5, 82, 1. Plu. des Part. auf e. Sing. bezogen 6, 25, 3. 49, 2. vgl. 1, 91, 4? 8, 91, 2. ἄ für ὅ 4, 13, 3. πάντα auf τὲ 1, 82, 3. vgl. αὐτοῦ, ἑαυτοῦ, ἕκαστος,

ὅς, οὗτος, τις. πολεμητέα 1, 88. vgl. ἀδύνατα, Congruenz, Neutrum, Singular.

Plusquamperfect 4, 13, 1. 47, 1. 8, 66, 2.

Positiv. für den Comp. 1, 50, 5. 2, 61, 2. 5, 111, 2.

Possessiv 1, 33, 3. vgl. Neutrum. τὸ ὑμέτερον εὖνον 4, 87, 2. vgl. 3, 38, 2. 4, 87, 2. 5, 46, 1. τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομιζῶ 4, 10, 3. ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης 2, 61, 2. vgl. 7, 18, 3. für den obj. Ge. 1, 33, 3. 69, 5, 77, 4. 137, 4. 6, 78, 2. 90, 1. τὸ ἡμέτερον 3, 11, 1. τὸ ὑμέτερον 1, 70, 2. τὸ σφέτερον 6, 36, 2? σφέτερος 1, 141, 3. auf das Gedankensubject bezogen 1, 15, 2. 97, 1. auf e. Sing. 3, 95, 2. 7, 1, 5. 8, 1. 38, 2. τὰ σφέτερα φρονεῖν 3, 68, 2.

Prädicat 4, 116, 2. 6, 34, 4. 7, 69, 4. 8, 11, 3. πενήκοντα ἄνδρες ἢ τάξις ἦν 5, 68, 3. κέρας εὐώνυμον Σκιρίται καθίστανται 5, 67, 1. Ἑλληνοταμίαι κατέστη ἀρχή 1, 96, 2. τὸ πλείον ξύμμικτον (ἐμπολιτεύει) 4, 106, 1. vgl. 2, 98, 3. ἦν ὁ φόρος ὑ' ἅλαντα 1, 96, 2. vgl. 2, 13, 3. 4, 57, 4. ἦλθον στρατὸς πολὺς 6, 2, 5. vgl. 4, 53, 2. τὸ μεταξὺ οἰκήματα ὠκοδόμητο 3, 21, 1. ἐπιχίοθη Ἀταλάντη φρουρίον 3, 32, 1. νῆες ἐπλεον τοῖς ἐν τῷ ὄρει τιμωροῖ 4, 2, 2. ὑπαίθριος ταλαιπωρεῖ 1, 134, 2. χρόνιοι ξυνιόντες 1, 141, 6. vgl. 1, 12, 1 u. αἰγνίδιος. (τὸ) μήκος μέγα προῦβη 1, 23, 1. ταχεῖα ἐπέρχονται 5, 66, 3. βρουδεῖα προσπίπτει 6, 34, 4. ἀντιρέται πλεύσαντες 3, 18, 3. πρεσβῦται λλειμμένοι 3, 67, 2. vgl. 7, 57, 8. ζῶντες ἐχόμενοι 2, 5, 2. ἃ πολλὰ (σφάλλεται) 4, 18, 3. vgl. 7, 43, 4. 8, 23, 3. ξυνήθη τὴν δίκαιαν μεθ' ὄπλων ἐποιούντο 1, 6, 1. βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον 2, 34, 4. vgl. 7, 29, 2. τὸ ὕψος ἤρητο μέγα 2, 75, 4. μέρος τι κατέστραπτο ὑπήκοον 5, 29, 1. μέγας ἐρρήη 2, 5, 2. ἐκπνεῖ μέγας 6, 104, 3. πολὺς ἐνέκειτο 4, 22, 2. πολὺς ἐχώρει ἄνω 4, 34, 2. ἀναγκαστοὶ ἐσβάντες 7, 13, 2. διαφέροντι τιμηθῆσθαι 3, 39, 5. vgl. 6, 23, 1. ὁ προῖχων προκαλούμενος 1, 39, 1. vgl. 3, 39, 6. γεγεννημένης τῆς νίκης λαμπρῆς 7, 55, 1. τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος 2, 2, 3. Πεισιστράτου γηραιοῦ τελευτήσαντος 6, 54, 2. vgl. 4, 102, 2. τῶν ἀναλωμάτων μεγάλων προσπιπόντων 7, 28, 4. vgl.

1, 70, 1. τῶν πάντων ἐπακτῶν ἐδεῖτο 7, 28, 1. τινῶν ἀποσιάντων κατεστραμμένων 1, 75, 2. (τοῖς) Α. θεωροῖς ἀμικνονμένοις 5, 16, 5. τοῖς ἐρωτήμασι πυκνοῖς χρώμενοι 7, 44, 5. vgl. 2, 40, 1. 3, 10, 3. 11, 2. 8, 104, 4? δίκαια τάδε λέγεσθαι 1, 42, 1. τὴν Π. ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι 1, 71, 4. ἔχει μὲν τάλαντα σταθμόν 2, 13, 5. ἰσφορὰν σὲ τάλαντα ἐξέπεμψαν 3, 19, 1. vgl. 1, 99, 3. προσιόντων τετρακοσίων τάλαντων φόρου 2, 13, 3. Νεοδαμῶδεις τοὺς ἄλλους παρεχόμενοι 7, 58, 3. ἔφερον οὐδὲ ταῦτα ἱκανά 7, 75, 6. ἐτείχιζον τὰ Μέγαρα φρούριον 6, 75, 1. vgl. 2, 26. τὸ τεῖχος ἱκανὸν αἴρειν 1, 90, 3. τοὺς Α. κατοικίειν ἐπηκόους 6, 84, 2. 4, 102, 2. τὴν πόλιν παρεσκευάσαμεν αὐταρκεστάτην 2, 36, 2. vgl. 1, 142, 1. αἰχμαλώτους ἔλαβον 1, 30, 1. ζῶντας (αὐτοὺς) ἔλαβον 5, 3, 2. δοῦναι Μαγνησίαν ἄρτον 1, 138, 6. ναῦς ἐξέπεμψαν φυλακὴν 2, 26. vgl. πρότερος, πρῶτος, ὕστερος, ὕσιαιος, ὀλίγος, πολὺς, Adjectiv, Neutrum, Nominativ u. Artikel 7.

Präpositionen. ἐς ἔπειτα 1, 123, 1? 130, 2? ἐς ὄψε 3, 108, 2. vgl. αἰεὶ, αὐθις, μέχρι, ἕως. ἀντίπαλον ἐς ἐν ὄνομα 1, 3, 4. τρόπων ἐξ οἴων 2, 36, 3. ἡμέρας περὶ τέσσαρας 1, 117, 1. 6, 74, 2. vgl. οὐδέ, μηδέ, Genitiv 2, f. παρὰ δικασταῖς ὑμῖν 1, 73, 1. ὡς ἐς παιρῖδα ταύτην 4, 41, 2. ὡς παρὰ εὐεργέτας Ἀθηναίους 6, 50, 4. ἐπὶ τὴν μητρόπολιν ἐφ' ἡμᾶς 6, 82, 4. vgl. 3, 53, 1. ὑπὸ ὑμῶν, Δωριῆς Δωριέων 6, 80, 3. vgl. 5, 9, 1. nach καὶ wiederholt 7, 56, 2. nicht wiederholt 1, 59? 6, 87, 4? 8, 106, 4. nach ἢ 7, 77, 1. vgl. 47, 3. 8, 8, 2. nur einmal bei verschiedenen Casus 6, 34, 4? (πρός aus ἕς erg. 4, 35, 1.) 7, 47, 3. 77, 1. 8, 8, 3. bei δέ 1, 141, 6. 6, 78, 1. bei ἢ 4, 44, 2. 5, 111, 3. 7, 47, 3. vor dem Rel. wiederholt 2, 86, 1. nicht 1, 28, 2. vgl. 1, 1, 2. 3, 17, 1. 5, 79, 2. 8, 76, 3. παρὰ ἄ für παρὰ ταῦτα ἄ 4, 19, 2. ἐν τοῖς ἐν- 1, 54, 1. ἐσθῆς μετρία καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον 1, 6, 3. ὀμαλώτατον τε καὶ περὶ τὸ ὕδωρ 4, 31, 2. αὐτὸ τε καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας 4, 3, 2. vgl. 30, 1. ἐς ἄνδρας εἴκοσιν ἐνέμειναν 3, 20, 2. vgl. ἕς, κατά II, περί III. ἐν τοῖς ἐν- 1, 54, 1. vgl. ἐς, ἐπί, κατά, περί, Genitiv 1, f.

Präsens 3, 47, 1. vgl. ἀλίσκεσθαι,

αἰσθάνεσθαι, πυνθάνεσθαι. durch πρότερον auf die Vergangenheit bezogen 1, 41, 3. φησί 6, 84, 3. vgl. 1, 42, 1. 3, 40, 4. ἀμαρτάνειν 1, 92. vgl. ἀδικεῖν, κρατεῖν (6, 80, 2), ἡσῶσθαι. u. Particip g. E. ἔσιν ὅ für ἦν ὅ 2, 13, 6. von Bevorstehendem 6, 68, 2? εὐθὺς ἐλευθεροῦσθαι 7, 56, 2. ἐλευθεροῦσιν 2, 8, 3. vgl. 1, 53, 2. 3, 58, 4. 4, 95, 2. 6, 10, 3. 34, 4. 68, 2. ὀλοφύρομαι 2, 44, 1. von Unausbleiblichem 6, 91, 2. vom Versuche 2, 62, 5. 4, 12, 3. 6, 38, 1. 61, 3. 89, 1.

Prolepsis 3, 38, 2. 4, 63, 1. vgl. Anticipation.

Pronomina nicht auf den nächsten Begriff bezogen 3, 33, 1. vgl. Relativ. μου ὁ λόγος 6, 92, 2. ἡ αὐτοῦ ἀρχή 8, 48, 4. persönliche. für reflexive 2, 71, 2. 6, 34, 1. so σφῶν etc. 2, 65, 9? No vermisst 2, 62, 2. 6, 34, 4. 68, 3. ἐγὼ wenig betont 6, 34, 6. für den Staat des Redenden 1, 137, 4. 6, 78, 1. μοί und ἐμοί 1, 3, 1. 2, 60, 4. 4, 64, 2. 5, 10, 5. ἡμῶν nicht eingeschoben 6, 89, 1. eingeschoben 1, 32, 3. σφεῖς 4, 114, 5. 5, 38, 4? 46, 3. 65, 6. παῖδες σφῶν 2, 72, 3. vgl. 8, 90, 2. ἡ γῆ, σφῶν 1, 25, 2. vgl. 91, 3. 4, 8, 1. 108, 1. 8, 1, 3. 25, 3. 90, 2. 91, 3. σφῶν οἱ ξύμμαχοι 1, 25, 2. vgl. 5, 83, 3. σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ 8, 96, 2. σφῶν ἡ πόλις 1, 25, 2. vgl. 8, 24, 4. zw. τοὺς ψιλούς τοὺς σφῶν 6, 64, 2. σφῶν eingeschoben 1, 25, 2. (7, 48, 1.) σφῶν etc. in Bedingungssätzen 1, 20, 1. 8, 71, 2. in relativen Sätzen 1, 26, 2. 115, 5. 4, 109, 1. in temporalen 1, 30, 3. 115, 5. 8, 90, 2. nach ὅπως 1, 126, 1. 8, 38. nach μή 1, 91, 2. 8, 72, 2. nach οὐ weil 1, 55, 3. 2, 27, 2. aufs Gedankensubject bezogen 1, 23, 2. 37, 1. 2, 27, 2. 136, 2. 3, 31, 1. 4, 113, 2. 7, 70, 2. aufs nächste 2, 65, 9. auf ein Collectiv 5, 73, 1. σφᾶς zw. 5, 49, 1. 6, 61, 4. beim Inf. (für σφεῖς) 3, 24, 1. 6, 96, 1. 7, 21, 3. auf eine einzelne Person bezogen 1, 62, 2. 3, 111, 2. 113, 1. 4, 28, 1. 29, 3. 70, 3. 5, 6, 3. 15, 1? 58, 4. 73, 2. 6, 96, 1. 7, 4, 5. 21, 3. 42, 5. 8, 20, 2. 71, 2. 88. so σφίσιν 7, 31, 3. 8, 31, 3. σφῶν 8, 46, 4. 90, 2. σφίσιν zw. 5, 38, 2. 41, 1. σφίσι für αὐτοῖς 3, 108, 3. 4, 61, 3. 7, 3, 1. ergänzt beim Particip ἡμᾶς 2, 61,

1. 87, 1. ὑμᾶς 1, 78, 3. 7, 12, 2. 14, 3. σφᾶς 7, 1, 1. αὐτούς 2, 90, 3. 7, 83, 1. αὐτοῖς 1, 118, 2. 3. vgl. 6, 50, 3 u. zu 3, 81, 3. beim Medium 4, 28, 4.

Reflexiv. αὐτοῦ u. αὐτοῦ 1, 36, 1. 2, 13, 1. 65, 1. 81, 3. 3, 22, 4. 4, 29, 3. 91, 2. 110, 2. 5, 64, 2. 8. 76, 2. 85, 2. τῶν ξαντῶν 2, 84, 2? auf das Gedankensubject bezogen 1, 17, 1. vgl. 6, 70, 2. αὐτῶν u. σφῶν αὐτῶν 1, 60, 1. 79, 1. 2, 4, 4. 5, 114. 6, 68, 3. τὸ αὐτῶν ἐκποριζώμεθα 1, 82, 2. (ὑμᾶς αὐτούς 4, 38, 2.) σφᾶς αὐτούς 2, 49, 3. σφῶν αὐτῶν etc. 2, 21, 3. 68, 5. 5, 64, 2. 114. 7, 48, 4. 8, 86, 3? vgl. 1, 25, 2. 3, 81, 3. für σφῶν 7, 48, 4. 8, 65, 1. nicht αὐτοῖς σφίσι 8, 70, 2. ἐν σφίσι 4, 25, 6. 7, 44, 4. 6, 103, 3. 8, 63, 3. vgl. 6, 77, 1. τῆς ἡμετέρας αὐτῶν 6, 68, 3. vgl. σφέτερος.

Relativ. πέμψαι ἃ ἐπέμψαν 6, 75, 3. nicht auf den nächsten Begriff bezogen 1, 93, 3. 2, 72, 2. nur zu dem Particip gehörig 2, 39, 1. (3, 105, 1.) 5, 1, 2. 9, 3. 6, 17, 2. 91, 6. von e. erg. Worte regiert 1, 35, 3. vor εἶ 4, 131, 1. vor πρὶν 2, 53, 3. σωφρόνων ἀνδρῶν οἴτινες 4, 18, 2. νεώτερος, οὗς 6, 13, 1. γυναικεῖος, αἶ 2, 45, 2. τὸ εὐτυχές οἱ 2, 44, 1. 3, 45, 5. 6, 14, 7, 68, 1. auf e. nicht genannten Begriff bezogen 1, 68, 3. 140, 6. mit e. Apposition 1, 40, 4. mit dem Ge. 1, 115, 1. 2, 67, 4. 4, 12, 2. 6, 69, 3. 100, 1. 7, 43, 3. 48, 2. τῆς τροπῆς ἅς ναῦς διέφθειραν 2, 92, 3. als Casus 6, 30, 1. (αὐται) ἐφ' ἅς 20, 2. περὶ ὧν für περὶ τούτων ἃ 1, 85, 2. ἀφ' ὧν für ἀπὸ τούτων ἀφ' ὧν 2, 65, 9. (für ταῦτα ἀφ' ὧν 2, 48, 2.) ἐξ ὧν γαίνονται 5, 9, 4. ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἷων κακοπαθεῖ 2, 41, 2. περὶ ὧν für περὶ τούτων ἃ 2, 40, 3. mit dem Ind. Fu. 1, 90, 3. 3, 16, 3. nicht mit dem Conj. 7, 25, 1. mit dem Inf. 2, 13, 4. zwei ohne Copula 5, 7, 1. zwei durch καὶ verbunden 6, 89, 5. dem Prädicat nicht assimilirt 1, 35, 4. οὗ — καὶ ὁ 6, 4, 3. vgl. die einzelnen Relative ὅς etc.

Satz. ein selbständiger einem relativen angefügt 1, 42, 1. 106, 1. 2, 4, 3. 41, 2. 72, 1. 84, 1. 6, 10, 1. 11, 1. 7, 29, 4. 81, 5. vgl. ἀλλά, θεέ, καί, τε.

einem andern relativen 6, 89, 5. 101, 1. vgl. 4, 92, 2. einem finalen 6, 18, 4. ein Nebensatz dem Hauptsatze coordinirt 1, 6, 4. 3, 10, 1. 6, 39, 2. relative und hypothetische Sätze verbunden 1, 144, 3. ein rel. Zwischensatz aufs Folgende bezogen 2, 100, 3. 6, 2, 4. ein Satz als Subject 5, 109. vgl. 3, 2, 1. 6, 85, 1. als Object 2, 41, 2. 3, 66, 2. 6, 8, 3. vgl. 1, 140, 2. 7, 60, 2. vgl. ὅς, ὅστις, ὅσος.

Singular. λήθη οἱ ἐπιγιγνώμενοι ἔσονται 2, 44, 2. material. χάλιξ 1, 93, 3. κέραμος etc. 2, 4, 1. 4, 90, 2. μέταλλον 1, 100, 2. καρπός 3, 15. κύαμος 8, 66, 1. δᾶς 7, 53, 4. ἀσπίς 6, 58, 2. collectiv 6, 31, 5. 77, 2. στρατιώτης 2, 11, 2. ὁ πολέμιος 2, 41, 2. 4, 10, 3. ὁ ἐχθρός 6, 38, 3. ὁ ὑπήκοος 2, 41, 2. ὁ ἰκέτης 3, 103, 2. vgl. πέλας. ὁ Συρακόσιος 6, 78, 1. 2. 84, 3. distributiv 2, 70, 2. vom Vertreter einer Stadt 4, 64, 1. 92, 5. vgl. 5, 38, 1. 6, 18, 3. 80, 2. ἄλλος, ἐγώ, τίς. γνοῦς — ἔπαυσαν 4, 37. vgl. ἕκαστος, τίς, Plural.

Stellung 1, 6, 2. 11, 2. 38, 3. 41, 1. 64, 1. 72, 2. 78, 3. 84, 2. 129, 1. 2, 5, 3. 15, 2. 37, 1. 43, 1. 52, 3. 3, 39, 1. (2.) 58, 2. 6, 20, 3. 32, 3. 65, 2. 76, 4. 7, 22, 1. 41, 2. 82, 1. 8, 5, 3. 92, 10. vgl. 3, 22, 2. 67, 4. 100, 2. 111, 2. 4, 27, 3. 5, 65, 6. 101. 6, 18, 6. 33, 3. 76, 4. 92, 1. vgl. Artikel 8 u. Hyperbaton. 6, 36, 1. 7, 22, 1. 36, 5. die erste Stelle kündigt Neues an 1, 145, 2. 4, 98, 5. das Subject vor ἵνα 4, 87, 2. Ge. vor ἦν 6, 79, 1. vgl. εἰ, ἦν, ὑπὸ, ὡς (1, 134, 1. 3, 89, 2.), ὅς, μή, ἀλλά, μὲν, τε, πρῶτον u. Adverbium.

Structur 4, 85, 4. doppelte 1, 27, 1. zwei zusammengezogen 1, 23, 5.

Subject 5, 81, 2. erst in weiterer, dann in engerer Sphäre 1, 100, 3. 6, 74, 2. vgl. 1, 10, 7. umgekehrt 3, 98, 1. 5, 61, 3. (81, 2.) 6, 3, 2. 7, 86, 6. der Hauptbegriff 3, 89, 2. gewechselt 1, 2, 4. 3. 2. 2, 3, 1. 3. 3, 115, 2. 4, 108, 1? Uebergang von e. persönlichen zu e. sachlichen 1, 51, 3? das der ganzen Darstellung erg. 1, 2, 3. 13, 4. der Sing. aus dem Plu. erg. 3, 17, 2. umgekehrt 3, 82, 7. der Name des Volkes aus dem des Landes 2, 66, 4, 53, 2. 6, 34, 1. 62, 2. 8, 61, 1. vgl. 6, 44, 3. 100, 2. ἀποικοι aus ἀποικία 1, 34,

1. vgl. 1, 72, 1. ταῦτα aus πάντα 6, 46, 3. τὰ γεγραμμένα aus ἔγραφα 1, 97, 2. τὸ παιωνίζειν aus παιωνισμός 7, 44, 6. τεῖχη aus τειχίζειν 1, 90, 2. ἄνθρωποι erg. 2, 11, 3. 51, 2. 3. 3, 42, 4. 4, 130, 2. 5, 54, 1. 7, 69, 2. πινάς beim Inf. erg. 3, 44, 2. (5, 55, 2.) ὑμᾶς 3, 13, 3. 7, 63, 2. vgl. Pronomina. διάστημα 4, 66, 3. das Subject (es) fehlt 1, 51, 2. 95, 2. 3. 127, 2. 2, 3, 2. 4, 10, 4. 28, 4. 66, 3? 132, 1. 5, 49, 2. 64, 3. bei πέπνυται etc. 1, 6, 4. 137, 4. 2, 75, 3. 7, 14, 2. vgl. εἰομάζειν, παρασκευάζειν u. Neutrum διάκειται 4, 92, 3. ξυνοίσει 2, 44, 2. ὁ διαλύσων ἦν λόγος ἔχρως 3, 83, 1. bei e. Neu. Plu. das Verbum im Plu. 1, 57, 1. 7, 58, 1. 8, 10, 1. Collective mit dem Plu. 2, 18, 3.

Substantiv. πλῆθος von geringer Zahl 4, 10, 4. 6, 104, 4. vgl. 7, 63, 2. κακία als Ruf 3, 58, 1. ἀρχή Herrschaft 3, 82, 8. ξυγγνώμη Prädicat 1, 32, 4. ein S. aus e. folgenden erg. 2, 7, 2. aus e. Verbum 1, 141, 6. vgl. Subject. ἀδελφῆ κόρη 6, 56, 1. ἱππῆς Ἕλληνες 5, 6, 4. οἱ Λυγκησῖται ὀπλίται 4, 124, 3. οἱ πομπῆς οἱ ὀπλίται 6, 58, 1. ὁ στρατιώτης ὄμιλος 6, 24, 3. ἐν γῆ στρατός 4, 10, 4. vgl. zu 1, 6, 3. 4, 96, 2.

Superlativ. ohne Artikel 2, 42, 3. 51, 2. μεγίστη τῶν Ἑλλήνων 4, 60, 1. ἐπὶ πλείστον ὧν ἴσμεν χρόνον 1, 18, 2. vgl. 5, 105. ἐν τοῖς πρώτοις s. ἐν S. 256, a. ἀξιολογιώτατος τῶν προγεγενημένων 1, 4, 1. vgl. 1, 10, 3. 7, 66, 2.

Tautologie 1, 120, 4. 8, 86, 3.

Tempora verschiedene verbunden 1, 3, 2. 131, 2. 6, 102, 2.

Thukydides überlebte den Krieg 4, 48, 4. zog Erkundigungen von beiden Seiten ein 7, 44, 1. widerspricht dem Herodot 1, 20, 4. 89, 3. 126, 3. 137, 4. 2, 8, 2. 6, 5, 4. rechtfertigt eine Rede 4, 17, 2. übertreibt 1, 23, 2. 5, 60, 3? sophistisch 1, 36, 1. 3, 13, 2. wiederholt sich 2, 51, 1. vgl. 1, 13, 5. 20, 2. 4, 41, 2. Mangel der letzten Durchsicht 1, 22, 2. 8, 66, 4. Unordnung 1, 23, 1. Ungehöriges 1, 84, 4. Vergessenes 7, 9, 1.

Uebergang 1, 128, 2? 2, 65, 7?

8, 76, 4? 78, 2. von Allgemeinem zum Besondern 1, 71, 1. 2, 61, 1. 6, 18, 2. 92, 4. 7, 44, 2. vom Feldherren zu den Untergebenen 2, 75, 1. 3, 51, 3. vom Da. zum Ge. 2, 42, 1. 4, 52, 3. vom Ac. zum Inf. 1, 67, 3. 6, 8, 2. vom Plu. zum Sing. 1, 120, 3. umgekehrt 2, 35, 3. 85, 2. 3, 112, 3. 8, 72, 2. 99, 1. vgl. Subject. vom Fe. z. Masc. 1, 110, 2. 7, 25, 2. 8, 101, 1. umgekehrt 2, 91, 3. vgl. 6, 53, 1. 88, 5? ähnlich 2, 83, 4. vgl. Congruenz. vom Ind. z. Inf. 1, 3, 2. z. Conj. (mit ἄν) 4, 18, 2. 92, 2. vom Opt. z. Ind. 4, 62, 1. 8, 50, 1. vom Inf. z. Ind. 5, 14, 1. z. Ipv. 8, 37, 3. vom Part. zum Inf. 1, 72, 1. 3, 94, 3. 6, 72, 4. 78, 2. 8, 45, 5. z. Verbum finitum 1, 57, 2. 126, 7? 2, 29, 4. 47, 2. 4, 72, 1. 100, 1. 7, 13, 2. 15, 2. von ὅτι zum Inf. 3, 71. 8, 5, 2. von e. rel. Satze zu e. selbstständigen 2, 72, 1. 74, 2. 4, 42, 2. 8, 76, 5. 96, 1. von der obliquen zur directen Rede 1, 139, 3. vgl. Satz, Verbindung, ἀλλά, μέν, δέ, καί, τέ.

Ungenauigkeit 1, 23, 2. 3. 8, 90, 4.

Verbale 1, 72, 1. mit dem Ac. 1, 72, 1. 86, 2. 8, 65, 3. πολεμητέα etc. 1, 88. 7, 60, 1.

Verbindung. e. Adj. u. Adv. 8, 48, 6. e. Da. u. e. Pröp. mit ihrem Casus 1, 32, 4. 2, 44, 2. 4, 20, 4. 88. 5, 111, 3. 6, 86, 2. 7, 57, 1. 84, 1. e. Da. u. e. Particip 2, 51, 1. 76, 3. 3, 58, 3. 4, 12, 2. 6, 24, 2. e. Pröp. u. e. Particips 1, 26, 3. 3, 25, 2. 5, 52, 2. e. Pröp. mit ihrem Casus u. e. Adj. 7, 40, 4. und e. Particip 1, 26, 3. 5, 52, 2. vgl. ἀλλά, μέν, δέ, καί, τέ, εἴ, ὅς, ὅσος, ὅστις.

Verbum. auf σείειν 1, 33, 3 u. z. Mark. 52. — ἴασιν u. — ἴουσιν 4, 25, 3. ἀποδιδόναι Rückgabe bewirken 5, 45, 2. ἔρωτῶν fragen lassen 1, 5, 2. wollen 1, 28, 3. vgl. Präsens u. Imperfect. aus e. bestimmten e. allg. erg. 1, 17, 2. e. andres als folgt schwebt vor 1, 18, 7. e. transitives intr 4, 76, 4. im Plu. wo das Subj. ein Neu. Plu. 1, 58, 1. 8, 10, 1. bei mehrern Subjecten dem nächsten angefügt 1, 42, 1. 82, 2. 102, 3. 4, 38, 2. 7, 87, 6. 8, 63, 1. (so das Particip 4, 74, 1. 112, 2). dem

wichtigsten 4, 112, 2. 7, 43, 2. 75, 1. 8, 63, 1. dem Subject bei ἡ 8, 29, 2. der Apposition 7, 37, 2. vgl. 44, 1. dem Prädicat 1, 10, 1. 3, 112, 1. 4, 102, 2. 5, 49, 2. 6, 4, 3? 6, 77, 1. so ὅν 5, 4, 3. vgl. εἶναι. bei verbundenen Sätzen das gemeinschaftliche V. zum ersten gestellt 1, 16. 19. 21, 1. 87, 4. 109, 3. 112, 2. 4, 90, 2. 6, 7, 3. 57, 8. 68, 4. 75, 1. 83, 1. 7, 54. 8, 79, 3. bei οὔτε — τε 4, 9, 4. 36, 3. ἐξ ὧν γαίνονται etc. 5, 9, 4. vgl. Elipsis, Ergänzungen und Subject.

Verdoppelung 2, 51, 1.

Verkettungen 1, 16. 132, 6. 3, 66, 2. 4, 48, 2. 8, 27, 3.

Vermischung. des Haupt- u. des epexegetischen Satzes 3, 12, 1. 4, 125, 1. der or. recta u. obl. 4, 97, 3.

Verse 2, 49, 3. 6, 36, 1.

Vocativ. mit folg. Artikel 2, 11, 1. vor δε 3, 104, 6. vgl. Nominativ.

Wechsel des Numerus 1, 13, 1. der Construction 1, 1, 1. 3, 2. 65, 1. 82, 1. 84, 4. 141, 1. 2, 44, 3. 3, 71, 1. 6, 17, 2. 72, 4. 8, 87, 4.

Wiederholung 1, 18, 3. 87, 2. 3, 7, 3. 68, 1. 4, 36, 3. 44, 3. 5, 22, 2. 6, 18, 6. 69, 3. 7, 33, 2. 42, 5. 70, 8. 8, 27, 2? 48, 1. 57, 2. 99, 1 u. 4, 73, 2. οὐν.

Wortspiel 1, 86, 2

Zahl. eine indeclinable ohne Artikel als Ge. 4, 38, 4. oder Ac. 4, 93, 4. 94, 1. vgl. Numeralia.

Chronologische Uebersicht

der vom Thukydidēs dargestellten Begebenheiten des peloponnesischen Krieges. Vgl. Clarisse ad Thucydideam belli Peloponnesii epocham. Lugduni Batavorum 1838.

431 f. v. Ch. G. erstes Jahr 2, 2, 1. 47, 1.

Ol. 87, $\frac{1}{2}$, Arch. Pythodoros und Euthydemos.

Die Thebäer überfallen Platäa, gegen den Anfang des Frühlings 2, 2, 1 ff. Achtzig Tage später τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος (2, 19, 1) fällt Archidamos in Attika ein 2, 10—12. 18—23. Seezug der Athener gegen den Peloponnes 1, 17, 3. 23, 1. 25. 30; gegen Lokris und Euböa 26. Vertreibung der Aegineten 27. Sonnenfinsterniss am 3 August 28. Einfall in Megaris im Spätherbst (φθινόπωρον) 31, 1 f. Im Winter Zug der Korinthier nach Astakos 33, und Bestattung der Gefallenen zu Athen 34 ff.

430 f. v. Ch. zweites Jahr 2, 47, 1. 70, 3.

Ol. 87, $\frac{2}{3}$, Arch. Euthydemos und Apollodoros.

Zweiter Einfall des Archidamos 2, 47. 55. Dauer von vierzig Tagen 57. Gleichzeitig eine pestartige Seuche zu Athen 47—54, zwei Jahre dauernd 3, 87, 1. Seezug der Athener gegen den Peloponnes 2, 56, und gegen Potidäa 58. (Itamenes erobert Kolophon 3, 34, 1.) Apologie des Perikles 2, 59—64. Zug der Peloponnesier gegen Zakynthos 66. Gegen das Ende des Sommers (68, 1.) Zug der Athener nach Akarnanien 68, 4; gegen den Peloponnes wie gegen Karien und Lykien im Winter 69. Potidäa erobert 70.

429 f. v. Ch. drittes Jahr 2, 71. 103.

Ol. 87, $\frac{3}{4}$, Arch. Apollodoros und Epameinon.

Archidamos gegen Platäa 71—77. Gleichzeitig Schlacht bei Spartolos, ἀκμάζοντος τοῦ σίτου 79, 1. Nicht lange darauf (80, 1) Schlacht bei Stratos 80—82. In denselben Tagen (83, 1) Seesieg des Phormion 83—84, und etwa sieben Tage später (86, 3) zweite Schlacht 86, 3—92, 3. Tod des Perikles, 2 Jahr und 6 Monate nach dem Anfange des Krieges 2, 65, 3. Ummauerung Platäas beendet um den Anfang des Herbstes 78, 2. Im Anfange des Winters (93, 1) Versuch gegen den Peiräeus 93 f. Gleichzeitig (95, 1) Sitalkes Zug gegen den Perdikkas 95—101. Im Winter Phormions Zug nach Akarnanien 102, 1; im Frühling kehrt er nach Athen zurück 103.

428 f. v. Ch. G. viertes Jahr 3, 1. 25, 2.

Ol. 87, 4 u. 88, 1, Arch. Epameinon und Diotimos.

Dritter Einfall des Archidamos in Attika ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι 3, 1. Gleich darauf Abfall der Lesbier 2, 1. Züge des Asopios 7. Lesbische Gesandte zu Olympia bei der Feier der 88 Ol. (8). Zur Zeit der Ernte (15) beiderseitige Rüstungen 15. 16. Paches nach Lesbos geschickt περὶ τὸ φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον 18, 2; Lysikles zu den Bundesgenossen, Geld einzutreiben, im Anfange des Winters 18 f. Ausbruch einer Anzahl Platäer 20—24. Saläthos nach Mytilene geschickt am Ende des Winters 25, 1.

427 f. v. Ch. fünftes Jahr 3, 26, 1. 88, 2.

Ol. 88, $\frac{1}{2}$, Arch. Diotimos und Eukles.

Vierter Einfall des Archidamos in Attika 26, 1. Unterwerfung Mytilenes 27 f., sieben Tage später Alkidas in Erythräa 29, 2. Seine Züge 33—34. 69. Pyrrha und Eresos unterworfen 35. Schicksal der Lesbier 49. 50. Minoa erobert 51. Zu derselben Zeit des Sommers ergeben sich die Platäer 52, 1; im 93sten Jahre nach ihrer Verbindung mit Athen 68, 3. Vorgänge auf Kerkyra 70—81. 85. Am Ende des Sommers Laches nach Sikilien geschickt 86, 1. Im Winter wieder die Seuche zu Athen, noch ein Jahr dauernd 87, 1. Zug der Athener und Rheginer gegen die äolischen Inseln 88.

426 f. v. Ch. sechstes Jahr 3, 89, 1. 116, 2.

Ol. 88, $\frac{2}{3}$, Arch. Eukles und Euthydemos.

Vorfälle in Sikilien 90. Züge des Nikias 91. Gleichzeitig Heraklea in Trachis gegründet 92. Um dieselbe Zeit mehrere Züge des Demosthenes und seine Niederlage 94—98, wie auch ein Sieg des Laches 99. Die Lakedämonier schicken den Aetoliern Hülfsstruppen *περὶ τὸ φθινόπωρον* 100, 1. Ihre Züge 101 ff. Im Winter Gefechte in Sikilien 103. Delos gereinigt 104. Kämpfe in Akarnanien 105—114. vgl. 102. Züge in Sikilien 115.

425 f. v. Ch. siebentes Jahr 4, 1. 51.

Ol. 88, $\frac{3}{4}$, Arch. Euthydemos und Stratokles.

Züge in Sikilien, *περὶ σίτου ἐκβολήν* 4, 1, 1 f. vgl. 6, 2. Um dieselbe Zeit des Frühlings, *πρὶν τὸν σῆτον ἐν ἀκμῇ εἶναι*, Einfall der Peloponnesier in Attika und Entsendung einer athenischen Flotte nach Sikilien 2, 1 f. Demosthenes befestigt Pylos 3—5. Die Peloponnesier ziehen nach 15tägigem Aufenthalt aus Attika ab 6, 2. Gleichzeitig erobern die Athener Eon 7. Kämpfe bei Pylos 8—14. Unterhandlungen 15—23. Gefechte in Sikilien 24—26. Kämpfe gegen die Lakedämonier auf Sphakteria 27—41. Gleich darauf Sieg gegen die Korinthier 42—45. Um dieselbe Zeit Metzelleien auf Kerkyra 46—48. Am Ende des Sommers erobern die Athener Anaktorion 49. Im Winter Artaphernes gefangen 50. Die Chier müssen ihre Mauer niederreißen 51.

424 f. v. Ch. achttes Jahr 4, 51, 1. 116, 2.

Ol. 88, 4 u. 89, 1, Arch. Stratokles und Isarchos.

Sonneneinsterniss am 21 Merz und Erdbeben *τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἰσταμῆ-
ρον* 52, 1. Die Athener unterwerfen Kythera 53—55, besiegen eine lakonische Mora und erobern Thyrea 56 f. Aussöhnung der Sikelioten 58—65. Vorgänge in und bei Megara 66—75. Athener bei Antandros und im Pontos 75. Demosthenes und Hippokrates Versuche gegen Böotien 76 f. Brasidas zieht durch Thessalien und unterstützt den Perdikkas 78—83, kommt nach Akanthos, *ὀλίγον πρὸ τρυγῆτου*, *τοῦ καρποῦ εἶμι ἔξω ὄντος* 84, 1. 2. Akanthos und Stageiros fallen ab 88. Im Anfange des Winters Schlacht bei Delion 89—99. Sitalkes stirbt 101, 4. Nach der Schlacht Demosthenes bei Sikyon besiegt 101, 2. 3. Siebzehn Tage nach der Schlacht bei Delion dieser Ort erobert 101, 1. Amphipolis fällt zum Brasidas ab 102—108; die meisten Städte Aktes 109. Er erobert Torone 109—116.

423 f. v. Ch. neuntes Jahr 4, 117, 1. 135, 2.

Ol. 89, $\frac{1}{2}$, Arch. Isarchos und Ameinias.

Einjähriger Waffenstillstand im Frühling 117, 1, *τετράδι ἐπὶ δέκα τοῦ Ἑλα-
γηβολιῶνος μηνός* 118, 9. Zwei Tage vorher (122, 3) fällt Skione ab 120—122; darauf Mende 123. Brasidas und Perdikkas gegen Arrhibäos 124—128. In denselben Tagen (129, 2) nach Thrake geschickt erobert Nikias Mende 129, 2—130, und belagert Skione 131. Die Thebäer zerstören die Mauern der Thespier und der Tempel der Hera zu Argos brennt ab 133. Im Winter Kampf der Mantineer und Tegeaten 134. Versuch des Brasidas gegen Potidäa 135.

422 f. v. Ch. zehntes Jahr 4, 135, 2. 5, 24, 2.

Ol. 89, $\frac{2}{3}$, Arch. Ameinias und Alkäos.

Kleon nach Thrake geschickt *μετὰ τὴν ἐξεχειρίαν* 5, 2, 1. Torone erobert 2, 3. Um dieselbe Zeit Phäax nach Sikilien geschickt 4, 1. Brasidas erobert Galepsos 6, 1. Schlacht bei Amphipolis 6—11. Lakedämonier in Heraklea 12. Gleich nach der Schlacht Friedensverhandlungen 14—17. Friede *Ἐλαφβολιῶνος μηνὸς τετάρτη φθίνοντος* 19, 1. vgl. 20, 1. Kurz darauf (24, 2) Bündniss 22—24.

421 f. v. Ch. eilftes Jahr 5, 25, 1. 39, 2.

Ol. 89, $\frac{3}{4}$, Arch. Alkäos und Aristion.

Umtriebe der Bundesgenossen 5, 27—31. Gleichzeitig Skione erobert 32, 1. Mehrfache Fehden 32—35. Verdächtigungen 35. Im Winter allerlei Verhandlungen 36—39, *πρὸς ἔαρ* 39, 2. Die Olynthier erobern Mekyllerna 39, 1.

420 f. v. Ch. zwölftes Jahr 5, 40, 1. 51, 2.

Ol. 89, 4 u. 90, 1, Arch. Aristion und Astyphilos.

Im Frühling Verhandlungen der Argeier mit den Lakedämoniern 40. 41. Missbelligkeit dieser mit den Athenern 42—43; deren Vertrag mit den Argeiern, Mantineern und Eleern, dreissig Tage vor den Olympien zu Argos etc., zehn Tage vor den grossen Panathenäen zu Athen zu erneuern 47, 12. Olympien 49, 1. Im Winter die Herakleoten besiegt 51.

419 f. v. Ch. dreizehntes Jahr 5, 52, 1. 56, 5.

Ol. 90, $\frac{1}{2}$, Arch. Astyphilos und Archias.

Gleich im Anfange des Sommers übernehmen die Böoter Heraklea 52, 1. Alkibiades im Peloponnes 53, 2. Fehde der Epidaurier und Argeier 53. Die Argeier gegen Epidauros *τοῦ πρὸ τοῦ Καρνείου μηνὸς τετάρτη φθίνοντος* 54, 3. 55, 3. Im Winter Lakedämonier zu Epidauros 56, 1. Die Athener erklären den Frieden von ihnen für gebrochen 56, 3. Die Argeier gegen Epidauros, *πρὸς ἔαρ ἤδη* 56, 5.

418 f. v. Ch. vierzehntes Jahr 5, 57, 1. 81, 2.

Ol. 90, $\frac{2}{3}$, Arch. Archias und Antiphon.

Auszug der Lakedämonier und ihrer Verbündeten gegen die Argeier *τοῦ θέρους μεσοῦντος* 5, 57, 1. 57—60. Schlacht bei Mantinea 61—74. Die Karneien 75, 2. Nach denselben gleich im Anfange des Winters ein Vertrag 76. 77. Bündniss 78. 79. Auch mit den Mantineern 81, 1. Demokratie in Sikyon und Argos, *πρὸς ἔαρ ἤδη* 81, 2.

417 f. v. Ch. funfzehntes Jahr 5, 82, 1. 83, 4.

Ol. 90, $\frac{3}{4}$, Arch. Antiphon und Euphemos.

Die Demokratie in Argos wieder hergestellt 82. Im Winter Zug der Lakedämonier dahin 83.

416 f. v. Ch. sechzehntes Jahr 5, 84, 1. 6, 7, 4.

Ol. 90, 4 u. 91, 1, Arch. Euphemos und Arimnestos.

Krieg der Athener gegen Melos 84. Im Winter Eroberung 116. Fehden um Orneä 6, 7, 1—3. Zug der Athener gegen Makedonien 7, 3 f.

415 f. v. Ch. siebzehntes Jahr 6, 8, 1. 93, 4.

Ol. 91, $\frac{1}{2}$, Arch. Arimnestos und Chabrias.

Im Frühling athenische Gesandte aus Sikilien heimgekehrt 8, 1. Zug nach Sikilien *θέρους μεσοῦντος* 30, 1. Erste Unternehmungen 46—52. Zurückberufung des Alkibiades 53. 61. Hykkara erobert 62. Im Winter Rüstungen gegen Syrakus 63. Die Athener treffen vor der Stadt ein 64—66. Schlacht 66—71. Abzug, *χειμῶν γὰρ ἦν* 71, 2. Sie liegen 13 Tage vor Messene, *χειμάζοντες* 74, 2. Syrakosische und athenische Gesandte zu Kamarina 75—88. Die Sikeler 88. Alkibiades zu Sparte 88—93.

414 v. Ch. achtzehntes Jahr 6, 94, 1. 7, 18, 5.

Ol. 91, $\frac{2}{3}$, Arch. Chabrias und Peisandros.

Gleich im Anfange des Frühlings ziehen die Athener gegen Megara in Sikilien 94, im Sommer gegen Syrakus 97. Kämpfe und Arbeiten daselbst 97—103. Gylippos 104. vgl. 93. Friedensbruch der Athener gegen die Lakedä-

monier 105. Gylippos erste Unternehmungen 7, 1—8. Am Ende des Sommers Athener vor Amphipolis 9. Im Winter Ankunft der Gesandten des Nikias zu Athen 10. Eurymedon nachgeschickt *περὶ ἡλίου τροπᾶς τὰς χειμερινᾶς* 16, 2.

413 v. Ch. neunzehntes Jahr 7, 19, 1. 8, 6, 5.

Ol. 91, $\frac{3}{4}$, Arch. Peisandros und Kleokritos.

Gleich im Anfange des Frühlings Einfall der Peloponnesier in Attika 19. Gleichzeitig senden die Athener 30 Schiffe um den Peloponnes 20, und Gylippos kommt wieder nach Syrakus 21. Gefechte zu Wasser und zu Lande 22—26. Gefechte zur See 36—41. Ankunft des Demosthenes und Eurymedon 42. Schlacht bei Epipolä 43—45. Mondfinsterniss am 27 August 50, 4. Seeschlacht und ihre Folgen 52—56. 59 f. Abermalige Seeschlacht 70—72. Abzug der Athener 75. 78—81. Demosthenes ergiebt sich 82; so auch Nikias 85. Winter 8, 2, 1. 2. 3, 3. Beiderseitige Vorkehrungen 1—4. Athenische Bundesgenossen zum Abfall erbötig 5—6.

412 f. v. Ch. zwanzigstes Jahr 8, 7, 1. 60, 3.

Ol. 91, 4 und 92, 1, Arch. Kleokritos und Kallias.

Im Frühling Entwürfe der Lakedämonier 7—8. Die Isthmien 9, 1. 10, 1. Kampf beim Isthmos 10. 11. Alkibiades und Chalkideus nach Asien 12. Gleichzeitige Rückkehr des Gylippos 13. Abfall der Chier, Erythräer und Klazomenier 14. Vorkehrungen der Athener 15. Die Teier und Milesier fallen ab 16. 17. Bündniss der Lakedämonier und Perser 18. Lebedos und Erä fallen ab 19. Gleichzeitig siegen die Lakedämonier bei Peiräos und Astyochos erhält die Nauarchie 20. Demokratie zu Samos 21. Die Chier und Astyochos auf Lesbos 22. 23. Die Chier bedrängt 24. Am Ende des Sommers Schlacht bei Miletos 25. Hülfsslotte der Sikelioten 26. Jasos erobert 28. Im Winter Misshelligkeiten mit Tissaphernes 29. Uebergewicht der Athener 30. Hippokrates führt den Lakedämoniern 12 Schiffe zu 35. Zweiter Vertrag mit den Persern 37. Bedrängnisse der Chier 38. 40. Die Lakedämonier schicken nochmals eine Flotte nach Jonien *περὶ ἡλίου τροπᾶς* 39. 41. Gefecht 42. Rhodos fällt ab 44. Jetzt und schon früher Misshelligkeiten mit Tissaphernes 45. 46. 52. Alkibiades unterhandelt mit den Athenern 47—51. Peisandros leitet zu Athen die Aufhebung der Demokratie ein 53. 54. Bedrängnisse der Chier 55. 56. Die Athener unterhandeln mit Tissaphernes 56. Dritter Vertrag der Lakedämonier mit den Persern 58. Am Ende des Winters erobern die Böoter Oropos 60.

411 v. Ch. einundzwanzigstes Jahr 8, 61, 1.

Ol. 92, $\frac{1}{2}$, Arch. Kallias und Theopompos.

Im Anfange des Frühlings Derkylidas nach dem Hellespont geschickt 61, 1. Ausfall der Chier 62, 1. 2. Sofort fällt Abydos ab 62. 63. Strombichides im Hellespont 61. Um diese Zeit und schon früher wurde die Demokratie bei den Athenern aufgehoben 63, 2. Sendung des Peisandros 64. (Zwei Monate später Thasos zum Abfall gerüstet 64, 2.) Die Vierhundert zu Athen 65—70. Um dieselbe Zeit Umtriebe auf Samos 73, 1. Befestigung der Demokratie im Heere 73—77. Um eben diese Zeit Unruhen bei den Peloponnesiern 78. 79. Gleich darauf wird Klearchos nach dem Hellespont geschickt 80. Alkibiades auf Samos 81. 82. Unzufriedenheit der Peloponnesier 83. 84. Mindaros Nauarch 85. Alkibiades hält die Athener auf Samos zurück 86. Tissaphernes Verfahren 87. Alkibiades besucht ihn 88. Umtriebe zu Athen 89—93. Seeschlacht bei Eretria 94—96. Aufhebung der Vierhundert 97. 98. Gleichzeitig segelt Mindaros nach dem Hellespont 99. 101. Thrasyllus und Thrasybulos auf Lesbos 100. Seeschlacht bei Sestos 104—107. Alkibiades kehrt zurück *πρὸς τὸ μετόπωρον ἤδη* 108, 1.

V e r z e i c h n i s s

der für die Namen der Herausgeber, Erklärer und Uebersetzer gebrauchten
Abkürzungen.

Ab. für Abresch. — Ac. für Acacius von Enenkel. — Ar. oder Arn. für Arnold. — Ba. für Bauer. — Bd. für Bredow. — Bk. für Bekker. — Bl. für Bloomfield. — Bö. für Böhme. — Dr. für Duker. — Ds. für Neophytos Dukas. — Eng. für den Bearbeiter der Engelmann'schen Ausgabe. — Gb. für Gottleber. — Gl. für Randglosse. — Gö. für Göller. — Gr. für Grammius. — Hk. für Haacke. — Hl. für Heilmann. — Huds. für Hudson. — Kist. für Kistemaker. — Kr. für K. W. Krüger wo in dessen frühern Schriften Gegebenes mitgetheilt wird. — Pp. für Poppo. — Ps. für Aemilius Portus. — Sch. für Scholiast. — St. für H. Stephanus (Etienne). — Va. für Valla. — Wa. für Wasse.

N a c h w o r t.

Aufreibende Arbeiten und hartnäckige Kränkelei, verbunden mit einer Witterung die mir meine peripatetische Curweise verbot, haben meine Nerven so sehr abgestumpft dass es mir völlig unmöglich ist die Berichtigungen und Zusätze zu denen eigene Bemerkungen oder fremde Schriften, zum Theil erst kürzlich erschienene, mich veranlassen möchten, schon jetzt, wo jede Zeile des überaus mühsamen und undankbaren Buches mich anwidert, auszuarbeiten: ein Geschäft das weder leicht noch besonders ergötzlich ist. Wenn mir über Kurz oder Lang Musse und aufgefrischte Kräfte zu Theil werden sollten, so gedenk' ich in einem Bändchen von Analekten, in dem ich vorzugsweise mehreres früher Gedruckte, aber zum Theil Vergriffene oder doch schwer Aufzutreibende zusammenstellen will, Beiträge zu einer künftigen Ausgabe des Thukydides mitzutheilen. Einstweilen geb' ich hier das (meist) von Herrn Dr. Poekel, der mich auch bei diesem Hefte mehr als freundlich unterstützt hat, mir mitgetheilte Verzeichniss der

D r u c k f e h l e r.

1. Text. S. 49, 14 l. ἀντανῆγον. 53, 8 l. Ἔσταιης. 64, 2 l. εὐρήσουσι. 85, 1 v. u. ἀθροισθέν. 175, 5 l. ἄν.

2. Anmerkungen. S. 54 Z. 2 l. πάντες. 62, 13 v. u. l. Optativ in finale[m] Sinne finden. 87, 11 v. u. l. 7, 48, 5. 148, 9 l. öfter bei Her. 183, 6 l. Κύξιον.

Mehrfach sind Sylben nach meinen Grundsätzen falsch abgetheilt.

PA - Thucydides
4452 Thoukididou Xyggraphe
A2
1860
Bd.2

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

